உ

சிவமயம்.

அரசகுலதிலக புலவரேறு

அதிவீரராமபாண்டியனார் இயற்றிய

நைடதமூலமும்.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

ஐந்தாம் பதிப்பு.

ஸ்ரீலஸ்ரீ

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மாணாக்கரின் மாணாக்கரும்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவரும்,

அத்துவித சித்தாந்த மதோத்தாரணரும் ஆகிய

(யாழ்ப்பாணத்து மேலைப் புலோலி)

மகாவித்வான்

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

புதுக்கியும் திருத்தியும் விளக்கியுஞ் சேர்த்துக்

கொடுத்த

விருத்தியுரையும்.

சென்னை:

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இதன் விலை] 1919. [ரூபா—4.

Registered Copy-Right.

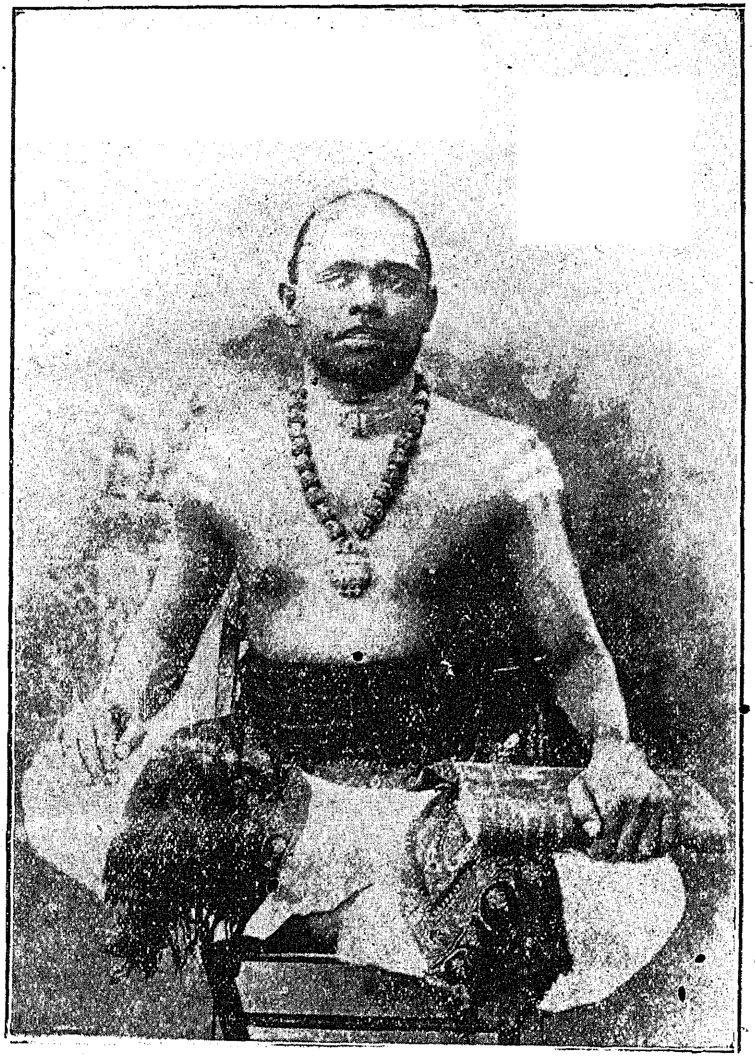

ஸ்ரீமந் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை.

சிவமயம்.

புத்தகப் பிரகடனம்.

நல்லாபிள்ளை பாரதம் கவி வாலியம் 2-க்கு	9	0	0
இராமாயணம் சப்தகாண்டம் கவி வாலியம் 2-க்கு	8	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	10	0	0
நைடத மூலமும் விருத்திஉரையும்.	4	0	0
நாலாயிரப் பிரபந்தம் இராகதாளமமைந்தது.	3	8	0
ஸ்ரீ பகவர்க்கீதை நவநீதவசனம்.	1	8	0
வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம் கவி.	3	0	0
திருவிளையாடற்பாட்டு.	3	0	0
பாகவதப்பாட்டு முதற்பாகம்.	2	0	0
ஷை இரண்டாம்பாகம்.	2	8	0
ஆரியப்புலவர் பாகவதம் கவி.	3	0	0
பெரியபுராணம் பாட்டு.	4	0	0
கந்தபுராணம் பாட்டு.	7	0	0
விநாயகபுராணம் உபாசனகாண்டம்.	2	0	0
அடங்கன்முறை சுத்தபதிப்பு.	5	0	0
இராமாயணம் பாலகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
ஷை சுந்தரகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
ஷை ஆரண்யகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
ஷை அயோத்தியாகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
தனிப்பாடற்றிரட்டு மூலமும் உரையும் 1-ம் பாகம்.	2	0	0
ஷை 2-ம் பாகம் மூலமும் உரையும்.	2	0	0
பழநித்தலபுராணம் மூலமும் உரையும்.	1	4	0
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.	1	8	0
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	1	12	0
சூடாமணி நிகண்டு 12-தொகுதி.	1	8	0
சூடாமணி நிகண்டு பதினொராவது பன்னிரண்டாவது தொகுதிகள்.	0	12	0
தாயுமானவர் நயம்பதிப்பு.	1	4	0
திருவாசகம் நயம்பதிப்பு.	1	0	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	0	12	0

அரிச்சந்திர புராணம் மூலமும் உரையும் சுத்தபதிப்பு.	2	0	0
ஞானவாசிட்டம் மூலமும் உரையும் சுத்தபதிப்பு கிளேஸ்.	10	0	0
ஷை மட்டம் ரப்புகடிதம்.	5	0	0
அருணாசலபுராணம் சுத்தபதிப்பு படத்துடன் கிளேஸ்.	2	0	0
ஷை மட்டம் ரப்புகடிதம்.	1	4	0
சைவபூஷண சந்திரிகை.	0	12	0
பாரதவசனம் திக்கு படத்துடன்.	15	0	0
ஷை தின் கடிதம். (நான்குவாலியம்)	10	0	0
இராமாயண வசனம் 2-வாலியம் சுத்தபதிப்புபடத்துடன் திக்குகாகிதம்.	7	0	0
ஷை தின்கடிதம் படத்துடன்.	4	0	0
திருவிளையாடற்புராண வசனம் சுத்தபதிப்பு படத்துடன் கிளேஸ்	3	0	0
ஷை தின்காகிதம் படத்துடன்.	2	0	0
பெரியபுராண வசனம் சுத்தபதிப்பு படத்துடன் கிளேஸ்.	3	0	0
ஷை தின்காகிதம் படத்துடன்.	2	0	0
பாகவதபுராண வசனம் சுத்தபதிப்பு படத்துடன் திக்குகாகிதம்	7	0	0
ஷை தின்காகிதம் படத்துடன்.	4	0	0
ஏகாதசி புராணம் குறிப்புரையுடன்.	0	8	0
சிவக்ஷேத்திராலய மகோற்சவ உண்மைவிளக்கம்.	0	8	0

தபால் கூலி பிரத்தியேகம். இன்னும் பலவிதமான புத்தகங்கள் விற்கப்படும். அரையணாத் தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் புத்தக கேட்லாக் அனுப்பப்படும்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

வித்தியாரத்நாகரம்பிரஸ்.

பிரம்பூர் பாரக்ஸ் போஸ்டு.

மதராஸ்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுச்சந்நிதிக் கந்தநாதன் றுணை.

நாந்தியுரை.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணுலகி லிஃதென்ன வியப்பென்கோ வெங்குமொளித்
திருக்குமுரு கருட்டேன் வாய்ந்து
தண்ணுலவு மளியெல்லா நிலைத்தவிணைத் தாட்கமல
மெவ்விடத்துந் தயங்கா தீண்டோர்
விண்ணுலவு பொழிற்சுலாம் புலோலிநகர்ச் சந்நிதியென்
றறிஞர்புகழ் விரிந்த கோயிற்
கண்ணலாக் கண்டதுபோற் கூடுவெளியென் கருத்துவெ
ளிக்கணும்மலர்ந்து கதித்த தாலோ.

"புலவர்ங் கௌடத" மெனு நைடதமா மிது, தொகை நிலைச்செய்யுள் இரண்டனுட் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளின் பாலதாய்ப் பெருங்காப்பிய மெனப்படும். என்னை ?

"பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வரும்பொரு ளிவற்றினொன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருள் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்.

என வரூஉம் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரப்படி வருவன வெலாம் புகலப் பெற்று, இடைவிடாத எண்வகைச் சுவையும்,

மெய்ப்பாடுங் கேட்போர் மதிக்கப் புனைந்த தன்மையா னென்க. "மாத்திரை யெழுத்திய லசைநிலை யெனாஅ" என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் விதந்தோதிய செய்யுளுறுப்பு முப்பானான்குள் எண்வகை வனப்புள் தோல் என்னும் வனப்பிற்கு இலக்கிய மாக வுள்ளது. சிலர் தொன்மை வனப்பிற்கு இலக்கிய மென்ப. "தொன்மை தானே, உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே" எனச் செய்யுளியற் சூத்திரங் கிளந்தாங்குப் பழமை மேற்றாயினும், பெருந்தேவனார் பாரதம், தகடூர் யாத்திரை என்னு நூல்கண் மான உரைவிரவி வருஉம் பாட்டாகிய சம்பு நடையின்றி, ஆசிரிய விருத்த யாப்பானே பழைய கதைமேற் றொடுக்கப்பட்டமையின் அது பொருந்தாதாகத் தோல்வனப்பிற் றாயிற்றென்க. "தோலென மொழிப தொன் மொழிப் புலவர்" என ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனார் அருளி, "தொன் மொழி" என்று விதந்தோதிப் பெறுவான் வைத்தாராகலி னது மறக்கப்படாமை தெற்றெனவுணர்க.

இங்ஙனம் அறமுத லான்கிற் குறைபாடின்றிப் பெருங்காப் பியமாகக் கொள்ளப்படும். இது, கந்தபுராண முதலியவற்றி னடைபோலவும். சங்கத்துக் காப்பியங்கள் சிலவணைவும் நிற்றலாற் புலவர்களாற் பெரிதுங் கொண்டாடப் படுகின்றது. இதற்கு முதனூல் ஸ்ரீகர்ஷகவி என்பவராற் செய்யப்பட்ட வடமொழி நைஷதமே யாகும். அது வடமொழியி லெத்துணைச் சிறப்பாக மதிக்கப்படுகின்றதோ, அத்துணைச் சிறப்பாக இத்தமிழ் மொழியினு மஃதெண்ணப் படுகின்றது. இவ்வியல் வாய்ந்த காப்பியம் இதுபோது நன்கு பதிப்பிக்கப் படாமையாற் சீரிய உரையுடன் வெளிப் படுத்துவது மிக்க நலமா மென்று நஞ்சுதேச நண்பரும், பன்னிரு திருமுறைத் திருவருட்பாப் பூத்தியினரும், சைவசித் தாந்தப் பற்றுடையவரும், பரோபகார சீலரும், சிங்கைச் சன மித்திர பத்திரிகைப் போஷகரு ளொருவரும், கிளானில் பி. டபிள்யு. டி. உத்தியோகத்தரு மாகிய வித்வான் ஸ்ரீமந் கா. கந்தையா பிள்ளை அவர்கள் பன்முறையும் வேண்டிக் கோட லாலே யங்ஙனம் புரிவான் புக்கேம்.

வடமொழி நைஷதத்தையும், அதன் வியாக்கியானங்கள் ஆற னையும் வைத்து ஒப்பு நோக்கியும், இதுகாறும் அச்சிட்டவற்றிற் சிலபாட பேதங்களும், பாடக் குறைவுகளும் இருத்தலால்

அவற்றையுள்ளவாறு பதிப்பிக்கு மெண்ணத்தாற் றமிழ்மொழி நைடத ஏட்டுப் பிரதிகளை அழைப்பித்துப் பரிசோதனஞ் செய்தும் சீரிய விருத்தி யுரையுடன் வெளிப்படுத்துதல் நலமெனக் கருதி நின்றேம். அதுகாலை "பகூநாமல்பசாராணும் சமவாயோ துரத்யய : ! த்ரீணை விவிதீயதே ரச்சுர்ப் பத்தியந்தே மத்தந்திந : ! " என்று காளிதாசனு ருரைத்தாங்குச் சென்னைப் புலவர் சோனுமையால் *மருட்பா விவகாரம் நேர்ந்தது. அது ஒருவருடமாக நிகழ்ந்தமையால், அதன்கட்சென்றுற்ற நம்முளம், இந்நூல் உரை யாராய்ச்சி விடயத்திற் புகாமையானும், புகுங்காலும் கவனித்தியற்றப் போதுமான நேரமின்மையாலும் எண்ணியபடி செய்ய முடியாதாயிற்று.

இந் நைடதத்திற்கு மகாவித்வான் சரவணப் பெருமாள் ஐயர் ஓருரை செய்தனரெனத் தெரிகிறது. அதுவே இவ்விடத்தில் வழங்கிவருவதாம். அவ்வுரையிலே சிலபொருந்தாத பாகங்களை யெடுத்துக் காட்டி, நம் யாழ்ப்பாணத்து மகாவித்வான் சரவணமுத்துப் புலவர் அவர்கள் மறுத்திருக்கின்றனர். சைவசித்தாந்த தீபகராய், செந்தமிழ்ப் பரிபாலனராய், சிவபுண்ணியப் பேறு உடையராய் விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலராம் நம்பெருந்தகையார் ஓருரையியற்றியுளார். அவ்வுரை, அன்னோர்போல வித்தியாசாலை தாபித்தன் முதலிய சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து, சைவசித்தாந்த பரிபாலனஞ் செய்யாநிற்கும் யாழ்ப்பாணத்து மகாவித்வான் ஸ்ரீமத் சி. சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்களால் வெளிப்பட விருக்கிறதென்று அறிகின்றேம். இங்ஙன மிருத்தலால் இப்போது வழங்கப்பட்டு வருமுரையை வைத்துக்கொண்டு, ஆங்காங்குத் திருத்தவேண்டிய இடங்களிற் றிருத்தியும், விளக்கியும், புதுக்கியும், மேற்கோள்கள் பலப்பல தக்கதாகக் காட்டியும், இலக்கணக் குறிப்புக்கள் சைவசித்தாந்த வுட்கிடைகளிவை சேர்த்தும், நூலாசிரியர் வரலாறு, வடமொழிநைடதம், அதனூலாசிரியர் வரலாறு, இந்நூலாசிரியர் இயற்றியநூல்கள், நளசரித்திரங் கூறும் நூல்கள், தமயந்தி வமிச வரலாறு, நளச் சக்கரவர்த்தி வமிச வரலாறு, நளன் முன்னைப்பிறவி, நளதியானங் காரியசித்தி, நைடத வுள்ளுறைபொருள், நைடத நூற்பயன், நிடததேச விவரம், நைடதம் என்னும் பெயர் விளக்கம், செய்யுளிற்போதரும் அலங்காரங்கள் என்னு மிவற்றையும் எழுதிப் பதிப்பித்தேன். உரையைத் தனித்தனிப் பதங்களாக வெடுத்து

அவற்றிற்குப் பொருள் கூறுவதினும், பொருண் முடிபுக்கிசை யப் பதங்களை யந்துவமாகச் சேர்த்துப் பொருளுரைத்த னல மாகவிருந்தும் அசந்தர்ப்பங்க ளொக்கி விடுத்தாம். இஃதிரண்டா வது பதிக்கப்படுமேல் இன்னமும் பலப்பல இன்றியமையா விட யங்கள் சேர்த்துச் செவ்வனே பதிப்பிக்க, வேண்டுவார் வேண்டி யாங்கியும் புதுச்சந்நிதிக் கந்தநாத சுவாமியா மெந்தையார்தந் திருவருடந்துமுற்றாக வெனப் பன்முறை வந்தித்துப் பிரார்த்திக் கின்றேம்.

இங்ஙனம்:

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை,

மேலைப்புலோலி

யாழ்ப்பாணம்.

இந்நூல் உரையிற்காட்டப்பட்ட நூல்கள்.

உரையாசிரியர்கள்.

நச்சினார்க்கினியர்.

அடியார்க்குநல்லார்.

பரிமேலழகர்.

கூர்மபுராணம்.
ஷை விருத்தியுரை.
கந்தபுராணம்.
தொல்காப்பியம்.
நன்னூல்.
பதிற்றுப்பத்து.
சிறுபாணாற்றுப்படை.
இரத்தினத்திரயம்.
திருக்குறள்.
சீவகசிந்தாமணி.
காஞ்சிப்புராணம்.
ஆத்திசூடி.
புறநானூறு.
சிலப்பதிகாரம்.
திருவிளையாடற்புராணம்.
நன்னெறி.
உதயணன்கதை.
சூரியசித்தாந்தம்.
சூடாமணிநிகண்டு.
பிங்கலந்தை.
நியாயநூல்.
பாசவதபுராணம்.
சூதசங்கிதை.
தரிசனோபநிடதம்.
காசிகண்டம்.
நல்வழி.
மகாபாரதம்.
சாமுத்திரிகாலக்கணம்.
மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல்.
துடி நூல்.
இசைநூலார்.
சிவப்பிரகாசம்.
உவமானசங்கிரகம்.
நிமித்தநூல்.
திருவருட்பயன்.
பிரபுலிங்கலீலை.
மலைபடுகடாம்.
பொருநராற்றுப்படை.
மதுரைக் காஞ்சி.
தணிகைப் புராணம்.
நாடகத் தமிழ் நூலார்.
அமரம்.
தேவாரத் திருவருட்பா.
நாலடியார்.
திருவருட்பா திருக்கோவையார்.
சித்தாந்த சிகாமணி.
பேரூர்ப்புராணம்.
மதனதந்திரம்.
மானவபுராணம்.
மனுஸ்மிருதி.
காளிதாசசுலோகம்.
வெண்பாப் பாட்டியல்.
நளவெண்பா.
வண்டுவிடுதூது.
விவாக கற்பம்.
காமந்தகம்.
இலக்கணவிளக்கம்.
சிவதருமோத்தரம்.
பஞ்சபாரதீயம்.
பார்க்கவபுராணம்.
பிருகச்சாபாலவுபநிடதம்.
பஸ்மசாபால வுபநிடதம்.
குறிஞ்சிப்பாட்டு. [ட்பா.
திருமுருகாற்றுப்படைத் திருவுரு
பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.
திருவாசகத் திருவருட்பா.
சைவபுராணம்.
சௌந்தரியலகரி.
இலக்கணவிளக்கம்.
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
கௌதம விவாகபத்ததி.
கல்யாணபஞ்சாதி. [சுரம்
திருவாலவாயடிகள் திருமுகப்பா
யாப்பருங்கலக்காரிகை.

சிவமயம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அமிழ்தினு மினிய தமிழ் மொழியிற் சொன்னோக்கும், பொருணோக்குந் தொடை நோக்கும், நடைநோக்கும் எந்நோக்கும் நன்குபொருந்த விருத்த யாப்பான் யாக்கப்பட்ட காப்பியமாகிய இந்நைடத நூலைச் செய்தவர் அதிவீரராம பாண்டியனார் ஆகும். இப்புலவரேறும் அரசகுல திலகரைப் பற்றி யிந்நூலிற் கூறப்பட்ட வரலாறு, "வலனுயர்த்த வண்ணி லஞ்சேல் வான்றொடுபொற் கோட்டிமய வரையிற் றீட்டி—யலர்தலை மாநிலம் புரக்கு மதிவீர ராமனிக லரசரேறே" என்னு மிதுவேயாம். இது கொண்டு அதிவீரராமன் என்பவர், பாண்டிய குல அரசர் என்பதும், குமரி தொடங்கி இமயமலை காறும் ஆணைசெலுத்திய மன்னர் என்பதும் நன்கு விளங்குகின்றது. இவரால் இயற்றப்பட்ட கூர்மபுராண முதலிய செந்தமிழ் நூல்களி னிடத்தும் இதற்குமேல் இவர் வரலாறு தெளிவிற் கூறப்பட்டிலது. ஆகலின் இவர் வரலாற்றைச் சிறியனேன் அறிந்தவரையில் எழுதுகின்றனன். நந் தமிழ்நாட்டுப் புலவர்களுட் பலர் சரிதங்களின் உண்மை காண்டல் அரிதாக இருக்கின்றது. காலம், இருப்பிடம், சமயம், அவரியற்றிய நூல்கள், அவர்காலத்திருந்த ஏனைய புலவர்கள் முதலாயின் ஒருவருரைத்தபடி மற்றையோருரைக்கவும் ஒப்பவுங் கண்டிலேம். ஆங்கிலம் படித்துச் சிறிது தமிழாராய்ச்சி யுள்ளாரும், அதுதானு மில்லாதாருமாய சிலர், இக்காலத்துவெளிவந்து தத்தமக்குத்தோன்றியவாறு எழுதி முரணுகின்றனர். ஔவையார் இருவர் என்றும், ஸ்ரீ சமயாசாரிய தெய்வங்களாகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் முதலாயினோர் காலம் 1510 ௵த்துக்குள் என்றும், சைவசித்தாந்தியாகிய திருவள்ளுவ நாயனார் சமணர், புத்தர், வைணவர், பொதுநிலையர் என்றும், களவியலுரை நக்கீரனார் செய்ததன்றென்றும், ஆசிரியர் நீலகண்டனாரியற்றினார் என்றும், கல்லாடம் சங்க நூலன்றென்றும், திருக்கோவையாருரை பேராசிரியர் செய்ததன்றென்றும், புகழேந்தி, கம்பர் வைணவர்கள் என்றும், இவ்வாறு ஒருவர்க்கொருவர் பிறழ்வுறக் கூறுகின்றனர். முந்து நம்மிற் செய்யப்பட்ட செந்தமிழ் நாவலர் சரிதம் என்னு நூல் இன்னும் வெளிவரக் கண்டிலேம். ஒருநூலின் முன்னர் "ஆக்கி யோன் பெயரே வழியே யெல்லை" என வரூஉம் பாயிரம் இருத்தல் வேண்டு,

மென்பது தமிழ்நூல் விதியாக விருந்தும், அது செவ்வனே கூறப்படாமையால் சரிதம் அறிதல் அருமையாயிற்று. பாவலர் சரித்திர தீபகம், அபிதான கோசம், புலவர் புராணம் என்னு நூல்கள், புலவர்களின் சரிதங்களை யெடுத்து விளக்கப் போந்தும் ஒன்றோடொன்று முரணியும், விரிவிற்கூறாதும், விளக்கவேண்டுவனவற்றை விளக்காதும், ஒருவாறுசென்றன. இந்நைடதத்தை யிதற்குமுன் அச்சிடுவித்தார் பற்பலராயிருந்தும், அவர் தாமும் இவ்வரலாற்றிற் புக்காரல்லர். இந்நூலாசிரிய ரியற்றிய ஏனைய நூல்களைப் பதிப்பித்தார் தாமும் அவ்வாறேயினர். ஆகலின் யானும், அவ்வாறு ஒழித்தனலம் அன்றென்று, கேள்வியானும், சாதனங்களானும் தெரிந்தவற்றை யெழுதிவைப்பிற் பின்னோர்க்குப்பெரிதுபகாரமா மென்பதையு முள்ளிட்டு வரைவான் புக்கேனாகலிற் பெரியோர் குறைகூறா ரென்க.

அதிவீரராமபாண்டியர் அவர்களின் தந்தை தாயார் இவர் எனத் தெரிந்திலது. அவர்தமயனார் வரதுங்க ராம பாண்டியனார் என்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. இவர்களிருவரும் கல்வி, கேள்வி. ஒழுக்கம் முதலியவற்றிற் சிறந்தவர், காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கும், இருவராகத்தும் ஓருயிர் பெற்றாற்போலு முழுவலன்புடையவர். பாண்டியற்கு எஞ்ஞான்றுந் தமிழ் மொழியை வளர்த்தல் உரிமையீதல்போல் இன்னோருந் தாம் அலர்தலை மாநிலம் புரக்கும் அரசரேறுகளா யிருந்தும், அவ் விவகாரத்தி னில்லாது அதனுடன் செந்தமிழ்ப் பரிபாலனமுஞ் செய்து வந்தனர். அதுபற்றியே யுலகம் ‘பாண்டியிலிரண்டுபட்டரிலொண்டு’’ எனப் பழமொழி கூறுகின்றது. நால்வர் பரமாசாரிய மூர்த்திகள் திருவவதாரஞ் செய்து, இறைவனருளுருவாய் நின்று செந்தமிழ் வேதமாகிய திருவருட்பாத் திருமுறைகளை யருளித் தமிழ் மொழியின் பெருஞ்சிறப்பை யுலக மதிக்க எவ்வாறு நிலைநாட்டி யருளினரோ, அதுபோல இந்நால்வரும் பின்னர்த் தோன்றித் தத்தமக்கியன்றவாறு தமிழ் மங்கை நாலிழந்து மடங்காது, அன்னாட்கு மங்கல நாண் நிலைத்தாமேறச் செய்தமைபற்றி யுலகம் அம்முதுமொழியை யின்றும் வியந்து கழறாநிற்கும். என்னை ! சங்கமிரீஇய பாண்டியர்க்கும், அவற்றினிருந்து தமிழாராய்ந்த புலவர் பெருமான்களுக்கும் ஒப்பாகச் சங்கமிருத்துவோரும்; இருந்து ஆராய்வோருந் தாமாகவே யிருந்து தமிழை வளர்த்தலி னென்க. இங்கே “பாண்டியில் இரண்டு” என்றது, இவ்வதிவீராம பாண்டியனாரையும், அன்னவர் தம்

முன்னவரான வரதுங்க ராமபாண்டியனுரையு மாகும். "பட்டரில் இரண்டு" என்றது மாதவப்பெருந்தகை யாசிரியராந் திராவிட மாபாடியச் சிவஞான யோகிகளையும், அவர்தம் முதன்மாணுக்கர் கவிச்சக்கரவர்த்தி கச்சியப்ப முனிவரரையும் குறிக்கும்.

ஆகவே அதிவீர ராம பாண்டியனுர் புவிச் சக்கரவர்த்தியா யிருந்ததுபோலக் கவிச் சக்கரவர்த்தியாகவும் விளங்கினுர். அவ ரியற்றிய நூல் வளப்பத்தானே யுயர் வேதம், சிவாகமம், உபாகமம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், ஸ்மிருதி, புராணம், இதிகாசம் முதலிய வடமொழி நூல்களையும், தொல்காப்பியம், புறப்பொருட் பன்னிரு படலம், முத்தொள்ளாயிரம், களரியாவிரை, இசைநுணுக்கம், தாளசமுத்திரம், வெண்டாளி, நற்றிணை, பதிற்றுப் பத்து, ஐங்குறுநூறு, இறையனுர் அகப்பொருள், பத்துப்பாட்டு, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி குண்டலகேசி முதலாய சங்கநூல்களையும், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் முதலாக ஸ்ரீசேக்கிழார் சுவாமிகள் இறுதியாக வுள்ள திருவருளாளப் பெருந்தகை யாராற் றிருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட தேவாரம் முதலாகப் பெரிய புராண மிறுதியாகவுள்ள பன்னிரு திருமுறைத் திருவருட்பாக்களையும் ஏனைய சித்தாந்த நூல்களையும் ஆசிரியரிடம் வரன்முறையிற் கற்றுத் தெளிந்த புலமையுடையார் என்பது குன்றின்மேலிட்ட தீபம்போற் காணப்படுகின்றது. இவர் ஆசிரியர்கள் வேப்பத்தூர் ஈசான்மாமுனிவர் அவர்களும், சுவமிநாததேவர் அவர்களும், சிதம்பரம் அகோர சிவாசாரியார் அவர்களு மாவர். அது குருவணக்கச் செய்யுளாற் கண்டாம். குருவணக்கம் புரிந்ததனுல் இவர் குருபத்தியில் விசேடித்தவர் என்பது வெளிப்படை. அகோர சிவாசாரியர் என்பவர் சைவசித்தாந்த தாபகராய்ப் பதினெண் பத்ததித் தலைவர்களு ளொருவராய்ச் சிதம்பரத்திலிருந்த ஆதிசைவப்பிராமணர் ஆவர்.

இவர் இருந்து அரசாண்ட இடம் கோற்கைநகரே யாகும். அது "வெற்றிவேற்கை வீரராமன் – கொற்கையாளி" என்று நறுந்தொகையிற் கூறப்பட்டதனுற் றெரிகிறது. சிலர் பாண்டி நாட்டின்கணுள்ள தென்காசியிலிருந்து அரசு செலுத்தினர் எனவும், சிலர் மதுரையிலிருந்து அரசு செலுத்தினர் எனவும் புகலாநிற்பர். மதுரைப் புராணத்தி லுரைத்தாங்கு, பாண்டியர்கணெடுங் காலமாகக் கொற்கை என்னும் நகரத்திலே வசித்தார் எனப் புலப்படலால், பேரிபிளசு என்னும் மேலைத்தேச வாசியார் கூறிய பாண்டியர் பட்டினமாகிய கொல்கி, அல்லதேல்

டிஆன்வில்லிஎன்னும் ஐரோப்பியர் சொல்லியதாய, இராமேச்சுரத்தின் அருகில் இருக்கும் கீழ்க்கரையே பாண்டிய ராசதானி என்று பாண்டித் தேயசரித்திரங் கூறுகின்றது. இவற்றானும், நறுந்தொகைக் கூற்றானும் சந்திர வமிச அரசராகிய இந்நூலாசிரியரும் வசித்த இடம் கொற்கை நகர் என்பது வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளிதின் உணரக் கிடக்கின்றது. மதுரையையுந் தமக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டிருக்கலாம்.

இவர்க்கும் இவர் தமயனார்க்கும் இராமன் என்கின்ற பெயர் இருத்தலான், இவரது தாய் தந்தையர்கள் நெடுங்காலம் மகப்பேறின்றி, சேது சென்று. இராமநாத சுவாமியை வழிபடுஉங் காலத்து அவர் திருவருளாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளாகத் தோன்றினமையால் முற்பிறந்தார்க்கு வரதுங்கராமன் என்றும், பிற்றோன்றியார்க்கு வமிசபரம்பரைப் பெயர் சேர்த்து அதிவீரராமன் என்றும் பெயர்வைத்தனர் என்ப. அதுகாலத்தில் இரட்டையர் ஆண் மகவாய்ப் பிறந்தமையால் ஒன்றற்கு இலக்குவன் என நாமகரண மிடவேண்டு மென்று சிலர் கூறியும், அம்மானுடப் பெயரை யெடுக்கிலேம்; சிவபெருமானுக்குரிய திருநாமமாக "ஸ்ரீராமம் த்ரிணேத்திரம் சோமார்த்த தாரிணம் சூலிகம்பரம் ! பஸ்மோத்தூளித சர்வாங்கம் கபர்த்திநமுபாஸ்மகே" என அதர்வணவேத இராமரகசியோபநிடதம் உரைத்தபடி இராமநாமமாகிய சிவன்பெயரையேயிடுவேம் என்று இருவர்க்கும் இராமன் என்னும் பெயர் பொருந்த இட்டனர் என்ப. அதிவீர ராமபாண்டியன் என்னும் பெயரன்றி வல்லபதேவன், பிள்ளைப் பாண்டியன், குலசேகரன், குணசேகர வழுதி, தமிழ் வளர்த்த தென்னவன் என்னும் பெயர்களும் இந்நூலாசிரியர்க்குப் பெயர்களாம்.

இக்காரணத்தானே வாயு சங்கிதை என்னுஞ் சைவபுராண பாகத்தை யருந்தமிழிற் பாடினார் இவரே யென்று கூறுவர் நல்லிசைப்புலவர். சிலர் அதுவேறு பாண்டிய னெனவு முரைப்பி. அன்னது பொருந்தாமைக் குரிய வேதுக்களைக் கூறின் விரியுமென்று விடுத்தாம். "குட்டுதற்கோ பிள்ளைப் பாண்டியனில்லைக் குறும்பியளவாக் காதைக் குடைந்து தோண்டி—யெட்டினமட் டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை" என்னுஞ் செய்யுட்படி, பிள்ளைப் பாண்டியன் என்னும் பெயருடைய இவர், புலவரென்றிருந்தார் பாடிய பாடல்களைக் கண்ணுற்றுப் பிழையிருப்பின், பிழை வருந்தோறும் அவர் தலைகளிற் குட்டிக் குட்டித் திருத்தமாகப்

பாடிவருமாறு ஆஞ்ஞாபித்தும், பின்னர் அங்ஙனம் பாடி வந்தாரை மகிழ்ந்து உபசரித்து அவர் விழைந்தனவற்றைக் கொடுப்பாரென்றுந் தெரிகின்றது. தாங்கா நல்லிசைத் தண்டமிழ்ப் புலவரைக் கண்டக்கால், போசராஜன் காளிதாசனைக் கண்டாங்கு மகிழ் மீக்கூரக் கட்டியணைத்து, கல்வி யாராய்ச்சி புரிந்து தக்கவாறு பரிசிலளிப்பர். வித்தியா விநோதமே தமக்குப் பெரியதோர் ஆட்சியாக் கொண்டிருந்தார்.

கூர்மபுராணம், இலிங்கபுராண மியற்றி யரங்கேற்றுங் காலத்திலே அரசற்குரிய தானங்கள் கூறிய விடத்து அவற்றை அநுபவத்துங் காட்டவேண்டு மென்னும் கருத்துடையராய், துலாபுருடதானம், இரணிய கருப்பதானம், பிரமாண்டதானம், இரணிய கற்பகதானம், அட்டோத்தர சகத்திர கோதானம், இரணிய விடபதானம், சுவர்ண கன்னிகாதானம், திக்குப் பாலகதானம், சுவர்ண ரததானம், பஞ்சலாங்கலதானம், இரணியபூதானம், சுவர்ண சத்த சாகர தானம், இரத்தின தேனு தானம், சுவர்ண கணபதி தானம், திலபருவத தானம் முதலிய தானங்களைச் செய்து காட்டினர் என்ப. தாயர் இறந்த காலத்திலே வைதிகக் கிரியைகள் செய்தல் வேண்டு மென்றும், அவற்றைப் போலச் சிறந்த கிரியைகள் வேறில வென்றும் பிராமணர் சிலர் கூறியவிடத்து, ஸ்ரீ சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தினின்றும் சகலாகம பண்டித சிரோமணியாகிய சித்தாந்தபானு அகோரசிவாசாரியார் அவர்களைத் தருவித்து, சைவாகமக் கிரியைகளைச் செய்வித்துக் காட்டி வெட்கமடையப் பண்ணியதன்றி, அக்கிரியைகளெல்லாம் சிவாகமங்களி லிருந்து பெறுதல் அருமை நோக்கிப் பூர்வாபரக் கிரியாவிதிக ளெல்லாம் பொலிந்து எவரும் இலகுவிற் றெரியும்படி அகோர சிவாசாரியரைக்கொண்டு, சௌச ஆசமனமுதல் அத்திராபிடேக மீறாகவுள்ள தீக்ஷாவிதி, அந்தியேட்டியாதி பிண்ட சம்யோசன மீறாகவுள்ள உத்தர கிரியாவிதி, நவசந்தி துவசாரோகண உற்சவாதி பிராயச் சித்தாந்தமாகவுள்ள பிரதிட்டாவிதி என்னு மூன்றனையும் அடக்கிச் செய்வித்தமையால் அந்நூற்கு "கிரியாக்கிரம ஜ்யோதி அல்லது த்யோதி" என்று பெயர் வழங்குப.

இமயந் தொடங்கிக் கன்னியா குமரி வரைக்கும் உள்ள தேயங்களைத் தமக்குச் சுவாதீனமாக்கி, மற்றைய அரசர்களடமக்குத் திறைகொடுக்க ஆண்டனர். அரசுசெலுத்துவதிலேயே தங் காலத்தைக் கழித்துவிடாது, தத்துவ ஆராய்ச்சிபுரிவதிலும், சிவ

பூசை செய்வதிலும், புலவர் கோட்டி கொள்வதிலும், வடமொழிக்கணுள்ள நூல்களைத் தமிழ்க்குச் சிறப்பாக மொழிபெயர்ப்பதிலும் காலங்கழித்தார். இதனாற் றமிழிலன்றிச் சம்ஸ்கிருதத்தினும் பாண்டித்தியமுடையார் என்பது தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. வடமொழி நூல்களைத் தமிழிற் பெயர்த்து வருங்காலத்து, அவற்றையவ்வப்போது தமது தமயனாகிய வரதுங்க ராம பாண்டியனுக்குக் காட்டி வருவார். அவரும் இவர் தமை யூக்கப்படுத்தி விருதலுண்டு. அங்ஙனமாய காலத்து * இலிங்கபுராணத்தை மொழிபெயர்த்துக் காட்டிய காலத்திலே வரதுங்க ராம பாண்டியனார், வெள்ளையாக இருக்கிறது; ஆயினும் பொருளோ மதிக்கத் தக்கது என்னுங் கருத்தைக் குறிப்பாக் காட்டுவான் "முத்துப்போலிருக்கிறது" என்றார். அதனை யறிந்த பாண்டியனார் முன்னோனைத் திருப்திப்படுத்தல் காரணமாகவும் காசிகண்டத்தை மொழிபெயர்த்துக் காட்டினார்.

அதனைக் கண்ணுற்ற வரதுங்கராம வழுதியார், சோதர! "இது கரும்பு போன்றிருக்கிறது" என்றார். வலிந்து பொருள் கொள்ளும் அத்தகையதோ வென்று, நூலாசிரியர். கூர்ம மகா புராணத்தைச் செந்தமிழிற் செவ்வனே பாடிச் சென்றார். அந்தத் தத்துவ சாகரமாகிய புராண முற்றையும் ஆராய்ந்த பாண்டியனார், பாக்கள் திரிசொற்களின்றி யிருத்தலானும், கொண்டு கூட்டு முதலிய பொருள்கோ ளரிதாயிருத்தலானும் சிவநேய நிரம்பிய செல்வத்துணையே! "இது பால்போலிருக்கிறது" என்றார். அதுகேட்ட அதிவீரராம பாண்டியனார் அதினு மூவகையுறாமல் நைடதமாகிய இந்நூலைப் பாடத்தொடங்கினர் என்ப.

ஸ்ரீஹர்ஷ கவி என்பார் வடமொழி நைஷதம் பாடியது சிந்தாமணி மந்திர வுபாசனையால் என்று தெரிதலால், தாமுஞ் சிவபெருமானை யதிதேவதையாக வுடைய சிந்தாமணி மந்திர வுபாசனைகொண்டு, புகழேந்தி வெண்பா யாப்பில் நளசரிதஞ் செய்திருப்பதால் அதனைப் பார்க்கினும் இது விழுமிதாக வியற்றநினைந்து விருத்தயாப்பாற் றொடங்கி, மன்மதோ பாலம்பனப்

* தமிழில் இக்காலத்து அச்சிடப்பட்டு வெளிப்படுத்திய இலிங்க புராணம், வடமொழிப் புராணத்திற்குப் பெரிது மொவ்வாது வேறுபட்டிருக்கின்றது. அதிவீர ராம பாண்டியர் சமஸ்கிருதத்திலும் வல்லுநரா யிருக்கவும் அங்ஙனஞ் செய்வர்கொலோ, செய்யார்! செய்யார்!! அப்பிரதி ஒழிந்து விட்டதென்றாவது, காலிகிதக் காரரி னேர்ந்த வழுவென்றாவது, அல்லது வேற்றோர் செய்ததென்றாவது அதனைக் கொள்ளுதலே சால்பாகும்.

படலம் வரையும் பாடிமுடித்துத் தமக்கே யப்பாடல்களின் சொற்சுவை பொருட்சுவையாதிகள் வியப்பையும் உவகையையும் விளைத்தல் கண்டு, இன்னதனை நஞ்சேட்டன் பார்த்து என் சொல்லுமோ? அறிகுவமென் றெண்ணி யதுகாறு முள்ள பாக்களைக் கொண்டுபோய்க் காட்டினர். அப்பாடல்களை யெல்லாம் பார்த்து மிக்க இரும்பூதுற்று ஆனந்தக் கூத்தாடித் தம்பியைத் தழுவி முத்தமிட்டுச் சொல்லும். "அச்சோ! பொற்கலத்தினிரப்புதற்குரிய திவ்வியாமிர்தத்தை வாளா நிலக்கமரிற் பெய்தனையே" என்றனர். அதுகேட்ட நைடத ஆசிரியர் நஞ் சந்திர வமிசச் சக்கரவர்த்தி காப்பியத் தலைவனாகவும் இங்ஙன முரைத்தல் என்னெனை, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகார முதலியவே மான, எம்போலும் மானுட அரசனைப் புகழ்ந்து, இத்துணைச் சொற்சுவை, பொருட்சுவைப் பாக்களைப் பாடினையே! இவற்றைப் பிறத்தலிறத்தல், வேதனைப் படன் முதலியன இல்லாத முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளாஞ் சிவபெருமான்மீது கூறப் பூர்வவரும் புண்ணிய நிற்கில்லாதாயிற்றே! அதுகொண்டு கவல்கின்றேம்" என, நூலாசிரியர் உண்மையே கூறினிர்! எனத்தெளிந்து கவன்று, அப்பால் ஊக்கமின்மையால் ஒருவாறு பாடிமுடித்தனர் என்ப. இவ்வுண்மை யறியாப் புலவோர் பலர் "புலவர்க்கோ ரௌடதமென நைடதமாம்" இதனைச் சென்றுதேய்ந்திறுதலை யுடைத்தென்ப. அவரெலாம் இக்கருத் தறிவாராயின் அங்ஙனங் கூறாரென்பது தேற்றம்.

நைடதம் அரங்கேற்றுங் காலத்தில், ஓர் புலவர் எழுந்து, அரசரேறும் புலவர் பெரும! பாக்களை "வாயுறைவாழ்த்தேயவையடக்கியலே – செவியுறி வுறூஉவென வவையுமன்ன" என்ற சூத்திரத் தானே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் மூவகைப் படுத்தலான், அவற்றுள் அவையடக்கியலாய் செய்யுள் கூறாமை யிழுக்கன்றே யென்றார். அதற்குப் பாண்டியனார் செவ்வனிறையாவது:— அரசர்க்குத் தங்குடிகண்மாட்டு என்றும் வழிபாடு பெறப்படாமையானும், மூவகைப் படுத்திய தொல்காப்பியனாரே தம் நூற்கு அவையடக்கங் கூறாமையானும் யாம் புவிராசனுவதன்றிக் கவிராசனாகவு மிருத்தலானும், நஞ்சமுகங் கண்டுழி யவையடக்கங் காணு மாகலானு மெமக் கஃதெஞ்ஞான்றும் வேண்டப்படாது என்பதாம். புலவர் அதுகேட்டு வியந்திருந்த பிற்றைப் பாண்டியன் அப்பாற் பாவையரங்கேற்றி வருவானாயினான். அவ்வாறு அரங்கேற்றி வருங்கால், நகரப்படலத்தில்

வரும் செய்யுளாகிய "வாய்ந்த மின்னே" என்னும் பாடலை அரங்கேற்றும்போது ஓர் புலவர் எழுந்து ஆக்ஷேபித்த ஆக்ஷேபத்தையும், அதற்குப் பாண்டியனார் உரைத்த விடையையும் அச்செய்யுளின் குறிப்புரையிற் காண்க. அதுபற்றிப் பாண்டியனாரன்றி யவரது மனைவியாரும், முற் காலத்துள்ள உமாபாத பங்கசாட்சியார், ஔவையார், வாசுகியார், பாரிமகளிர், பூதப் பாண்டியன் தேவியார் பெருங்கோப் பெண்டு, பேய்மகள் இளவெயினி, வெறிபாடிய காமக் கண்ணியார், நீலகேசி, க்ஷேமை, அஞ்சனாக்ஷி, வீணாகானபுரக் கோணநாயகியம்மையார், சண்பகவடிவி, வித்தியாகுரோசம், சைவ எல்லப்ப நாவலர் தேவியார் முதலினோர்போல, புலமையினும் சிறந்தவர் என்பது வெளியாகின்றது. மொழிபெயர்க்குங் காலத்து இவ்வரசியாருந் தங்கணவனார்க்குப் பல வகையானும் உதவிபுரிந்தார் என்ப.

பின்னர் வாயுசங்கிதை என்னு நூலையியற்றி யதனைத் தமயனுக்குக் காட்டிய காலை யவர் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்றனர் என்ப. இவர் இளமையிலே சிற்றின்பப் பிரியராயிருந்து வினைவயத்தால் அதனையே மெய்யின்பாக்கருதி யொழுகி அதனியல்களை யுணர்த்துங் கொக்கோக இருடியினாற் செய்யப்பட்ட கோக்கோகம் என்னு நூலை மொழிபெயர்த்து அப்பெயர் சாத்தியும், கந்தபுராண இந்திரபுரிப் படலத்திற் கூறப்பட்ட மதனாகமவியல்களை மொழிபெயர்த்து, மதனக்கோவை எனப் பெயர்சூட்டியும் வெளியிட்டார் எனவுங் கூறுப. அவற்றுட் கொக்கோகம் அவரது சகோதரர் பெயருடன் வெளியாயிருக்கிறது. இந்நூல்கள் செய்தற்குக் காரணம், மதமீறிய மங்கையரை யம்முறையானே தம் வயப்படுத்தி, அவர்க் கொண்டு இல்லற மென்னும் தரும சகடத்தை யிழுப்பித்து உலகர் வீட்டு நெறிசேரு மியல்பிற்றன்றி, அவர்தம் சிற்றின்ப நெருக்கத்தானன்றென்ப தெளிந்திசினோர். பூர்வ வினை மேலீட்டானே யிவர்க்குத் தொழுநோய் பற்றிய காலத்துத் திருக்கருவை என்ற க்ஷேத்திரம் சென்று, அக்ஷேத்திரம் பெருமானாரை வழிபட்டு வந்தார். அரசியின் தூண்டுதலால் திருக்கருவை வெண்பா வந்தாதிபாடி முடித்தார். திருக்களா நீழற் பெருமான் சிவயோகத்துள் அஷ்டாங்கயோக வழியைச் சித்தவிருக் கொண்டுணர்த்தி யிதுசெய்க, என்று சொப்பனத் துணர்த்தி யருள, அது செய்வாராயினார். இங்ஙன் இருக்குங் காலத்திற் றங் கணவனார்க்கு நோய் தீராதிருத்தல் கண்டு பயமுற்ற அரசியார், தியானஞ் செய்தெழுந்த தங்கண

வர்க் கண்டு, "யோகபலம் எவ்வாறு இருந்தது" என வினவ, அதற்கு விடையாகவும், தியானத்து நிகழ்ந்ததை யுணர்த்துவதாகவும் பாண்டியனார் மேல்வருஞ் செய்யுளைக் கூறினர்.

* அஞ்சலென்ற கரதலமுங் கணைபணை கங்கணமு
மரைக்கிசைந்த புலியுடைபு மம்புலிச்செஞ் சடையும்
கஞ்சமலர்ச் சேவடியுங் கனைகழலுஞ் சிலம்புங்
கருணைபொழி திருமுகமுங் கண்களொரு மூன்று
நஞ்சையுண்ட மணிமிடறு முந்நூலு மார்பு
நலந்திகழ்வெண் ணீற்றொளியு மறிமானு மழுவும்
பஞ்சடிச்சிற் றிடையுமையா ளொப்பனைப் பாகமுமாய்ப்
பால்வண்ண னுளத்திருக்கப் பயமுண்டோ வெமக்கே.

இச் செய்யுட் கருத்தையறிந்த ஆசியார் ஒருவாறு மௌனமாயிருத்தல் கண்டு, ஏதோ ஒருகருத்துற்றும், அதனை நம்மாட்டுச் சொல்லுதல் கூடாதென் றன்றோ வாளா மறுகின்றா ளென்று, நாயகன் சொற்படி நடத்தல் மங்கையர் கடனென நங்கைநீ யறிவையே. ஆகலின் நின் கருத்தைத் தெரித்தி, அஞ்சாதே யெனப் புகல, இத்துணையும் இச்சகுணபாவனையிற்றான் நிற்கின்றீரோ? இன்னும் அத்துவித பாவனையே யோகபலமாயுள்ளது; யோகபாவம் வேதாந்தமும், அத்துவித பாவம் சித்தாந்தமுமாக விளங்குவனவன்றே? ஆகலின் அப்பாவனையைக் குறிப்பிற் புகல்வார் போன்று, மேல்வருஞ் செய்யுளை மனைவியார்கூறினர். அதுவருமாறு:—

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை யணைந்தணையாப் பொருளை
யருளொளியைப் பராபரத்துக் கப்புறமா மறிவை
நீக்கமற மயிர்முனைக்கு மிடமறவெங் கெங்கு
நிறைந்து நின்ற முழுமுதலை நினைவிலெழுஞ் சுடரைப்
பாக்கியங்கள் செய்தனந்தந் தவக்குறைகள் முடிக்கும்
பழவடியார் தமக்குதவும் பசுந்துணர்க் கற்பகத்தை
வாக்குமன விகற்பத்தா லளவுபடா வொன்றை
மாசற்ற வெறுவெளியை மனவெளியி லடைப்பாம்.

* இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் இவர் தமயனார்க்கும் அவரது மனைவியார்க்கும் நிகழ்ந்த பாடல்களாமென்பர் சிலர். சாம்தசையிற் பயந்தகாலை மனைவி கேட்டதென்ப.

இச் செய்யுளில் வேத சிரசுகளான யோகதத்வோபநிடதம் துரிசனோபநிடதம் என்பன வுணர்த்திய மெய்ப்பொருட் பாவனை யிருத்தல் கண்டு வியப்பும் மகிழ்வும் மீக்கூரப்புகழ்ந்து, நம் புண்ணியப் பயனன்றோ நின்னுருவாக வந்தடுத்தது என்று களி கொண்டு நிற்குண பாவனை செய்ய நேர்ந்தார். அக்காலத்திற் றோன்று மெய்யன்பு மேலீட்டானே, திருக்கருவைக் கலித்துறை யந்தாதி, திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி என்னும் பாமாலைகளைச் சாத்தினார். பரமனருளாலே தொழுநோ யகன்று உதய சூரியன்போலிலங்கினர். தேவியுங் களிப்பெனுங் கடன் முழுகினள். அந்தாதிப்பாக்கள் ஒவ்வொன்றும் கல்லையு முருக்குந் தன்மை வாய்ந்தன.

இவர் செய்த வெற்றிவேற்கை என்னும் நறுந்தொகை நூலின் அருமை பெருமை நோக்கியே, ஆங்கில திராவிட ஆரிய பாடா விற்பன்னரான டயிலர் என்னும் ஐரோப்பியர் ஆங்கில பாடையில் அதனை மொழி பெயர்த்தனர். சேதுபுராணம் செய்தருளிய நிரம்ப வழகிய தேசிகர் இவர்க்கு ஆசிரியரா யிருந்தனர் என்றும், ஒருகால் பாண்டியன் அவரை வெகுண்டுநோக்கி, அவர் மிக்க கருநிறமுடையரா யிருந்தமையால் அதனைச் சுட்டி "அண்டங் காக்கைக்குப் பிறந்தவரே" என்று அழைக்க, அவர் அரசனே! நீவிரே அண்டங் காக்கைக்குப் பிறந்தவர்; யாமல்லேம்; என்ன, பாண்டியனார் பின்னும் வெகுண்டெழ, சித்தியார்க்கு வியாக்கியானஞ்செய்தார் அறுவருள் ஒருவராம் அழகியார், அண்டத்தைக் காத்தற்குப் பிறந்தவர் நீவிரோ? யாமோ என்ன, அப்பொருளருமை நோக்கிக் கோபந்தணிந்து அவர்மீது மிக்க அன்பு வைத்தொழுகினார் என்றும் உரைப்பாருமுளர். நிரம்ப அழகிய தேசிகர் அவர்கள் குருவாக விருப்பரேல், குருவணக்கத்தில் வாழ்த்தன் முறை பற்றி வாழ்த்தப் படாமையானும், அவ்வகைச் சம்வாதம், கந்தபுராணச் சுருக்கம்செய்த சம்பந்தசரணாலய சுவாமிகட்கும் மைசூர் அரசற்கும் நிகழ்ந்த தென்று சிலர் கூறுபவாகலானும் அஃதுண்மைக் கிடமின்றாயிற்று. அவ்வாறு சம்வாதம் புரிந்தார் இவராயின் ஆசிரியரெனக் காட்டப்பட்டார் மூவருள் ஒருவரோ டெனக் கொள்க.

புலியாளும் வேந்தரும், கலியாளும் நல்லிசைப் புலவர் பலரானும் இன்றியமையாதனவாகச் சிறப்பித்தோதப்பட்ட பெருங் குணங்கள் வீரம், நியாயம், தியாகம் என்பனவாம். இம்மூன்றனையும் பலருக்கும் ஒலியானும் புலப்படுத்தற் கன்றோ மூம்

முரசங்கள் ஏற்படுத்தினர் மன்னர். அது புறநானூறு, அகநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, சங்கரசோழனுலா, விக்கிரமசோழனுலா முதலிய நூல்களாற் பெறப்படும். இம் மூன்று முடையானிப் பாண்டியனென்பது பெயரானும், இயற்றிய நூல்களானும், கொடையானும் விளங்கும். இராமன் என்னும் பதத்துடன், அதிவீரன் என்னும் பதஞ்சேர்த் திருத்தலே மேலான சான்றும். அக்காலத்திருந்த மிலேச்சர் தமையும், குறும்பர்களையும் சமணர் புத்தர் மாயாவாதி, உலகாயதர் முதலாயினோரையும் சொற்போர், விற்போர் என்னும் இருசமத்தானும் வென்றிகொண்டு, இலௌகிக அரசும், வைதிக அரசும் செவ்வனே நடத்தினர்.

இந் நூலாசிரியர் இருந்தகாலத்தை யாராயுமிடத்து இங்கிலந்தின்கணுள்ள ஆக்ஸ்போர்ட் நகரத்திலிருந்த சம்ஸ்கிருத பாஷாவிற்பனராகிய ஹோரேஸ் ஹோமேன் வில்சன் என்னும் ஐரோப்பியர் சிலாசாதனங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து எழுதிய (கிங்டம் ஆவ் பாண்டிய) "பாண்டிய அரசர்" என்னும் சரித்திர நூலிலே, "தமிழ்க் கல்வியிலே பாண்டியன் என்னும் பேர்தான் ஒரு பிரபலமானபெயர். கொற்கையிலிருந்து அரசாண்ட குலசேகரன் என்பவனை அரிவீரன், அல்லது அதிவீர னெனச் சொல்வதுமுண்டு. அவன் வடமொழியிலிருந்து அநேக நூல்களைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்தனன் என்றும், கி-பி-1051-க்குச் சமமான சாலிவாகன சகாத்தம் ௯எஉ௩த்திலே அவன் பிரபலமுற் றிருந்தான்" என்றுஞ் சொல்லப்பட்டுளது. ஆகலால் இந்நூலாசிரியர் காலம் பதினோராவது நூற்றாண்டேன்றே தெளியப்படும். எனவே யிற்றைக்குச் சுமார் ௯00வருஷத்துக்குமுன் இருந்தனர் என்று கொள்ளுதல்வேண்டும். இவர் இந்நூற்கு வடமொழி நைஷதமே முதனூலாகக் கொண்டனர் என்பது அதனை யாராய்ந்தார்க்கு இனிது புலப்படும்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இந்நூல் ஆசிரியர் இயற்றிய நூல்கள்.

கூர்ம புராணம்.
இலிங்க புராணம்.
காசி கண்டம்.
வாயு சங்கிதை.
திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
ஷை கலித்துறை யந்தாதி.
ஷை வெண்பா வந்தாதி.
நறுந்தொகை அல்லது வெற்றிவேற்கை.
நைடதம்.
தனிப்பாடல்கள்.

இவற்றுள் வாயுசங்கிதை குணசேகர பாண்டியர் என்பார் இயற்றியதென்றும், திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி மிக்க உருக்கமும், சொற்சுவை பொருட்சுவைச் செறிவுகளுமுடைமையாலும், பதி பசு பாச விலக்கணங்களை யிலக்கிச் சித்தாந்த வியல்தமை விளக்குந் தன்மையானும் குட்டித் திருவாசகம் என்றுங் கூறுவர். அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தா. என்னை? திருவாசகம் என்னுந் திருவருட்பாவிற்கு ஒப்பாகவும் உயர்வாகவும் அடுத்தபடியாகவும் ஓர் நூலிருக்கின்றதென்பது மாபாவமென்று பேரறிவுடையார் கூறலினென்க. கொக்கோகம் மதனக்கோவை என்னு நூல் அதிவீரராம பாண்டியனார் செய்து, தமது தமயனாராகிய வரதுங்கராம பாண்டியனார் பெயரால் வெளிப்படுத்தினரென்ப.

நள தமயந்திகளின் சரிதமுரைத்த நூல்கள்.

கூர்ம புராணம்.
பார்க்கவ புராணம்.
வியாச பாரதம்.
வில்லிபுத்தூரர் பாரதம்.
நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்.
வடமொழி நைஷதம்.
நளவெண்பா.
திவாகரம்.
பிங்கலந்தை.
சூடாமணி நிகண்டு.
நைஷதீயப் பிரகாசம்.
சுகாவ போதம்.
திலகம்.
தீபிகை.
சாகித்திய வித்தியாதரி.
ஜீவாது.

வடமொழி நைஷதம்.

ஸ்ரீஹர்ஷகவி அவர்களாற் செய்யப்பட்ட வடமொழி நைஷதம் பற்பல அலங்காரத் தொகுதிசெறிந்த இருபது சருக்கங்களை

யுடையது. இவ்வரிய காப்பியத்திற்கு அறுவர் வியாக்கியானஞ் செய்துளார். அவர்தம் பெயர் வருமாறு:—நாராயணர், ஜினராசர், சாரித்திரவர்த்தன சூரி, நரஹரி, வித்யாதரர், மல்லிநாத சூரி என்னு மிவரென்க. இவர் செய்த உரைகள், முறையே நைஷதீயப் பிரகாசம், சுகாவ போதம், திலகம், தீபிகை, சாகித்திய வித்தியாதரி, ஜீவாது எனப்பெயர் பெறும். இவ் வியாக்கியானம் ஆறனுள் ஸ்ரீமல்லிநாதசூரி அவர்களாற் செய்யப்பட்ட ஜீவாது வியாக்கியானமே விசேடமாகப் பண்டிதர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றது.

வடமொழி நைஷத ஆசிரியர்.

அரசகுல திலகரும் புலவரேறுமாகிய அதிவீரராமபாண்டியனார்செய்த இச் செந்தமிழ் மொழி நைடத நூலுக்கு முதனூல் வடமொழி நைஷத மென்க. அந்நூல் மகாவித்வான் ஸ்ரீஹர்ஷகவி அவர்களாற் செய்யப்பட்டது அவர் தந்தையார் ஸ்ரீ கீரர் எனப் பெயர்பெறுவர் தாயார்பெயர் மாமல்ல தேவியார். மந்திரங்கள் பலவற்றினும் மேம்பட்டதாகிச் சிவபெருமானையே அதிதேவதையாகவுடைய ஸ்ரீ சிந்தாமணி மந்திரத்தை யுபாசித்தவர். அதன்பலத்தாலே வடமொழிப் பாண்டித்திய மடைந்து அதனைச்செய்தனர். இவர்மதஞ் சைவசித்தாந்த நிலையாகும். உபநிஷத தாற்பரிய சங்கிரகம், சிவலிங்க தத்வ போதம், சிவ மாதிருகா மந்திர தோத்திரம், வேங்கட குகேச ஸ்தல நிரூபணம் முதலிய கிரந்தங்கள் செய்து புகழ் புண்ணிய மிரண்டும் பெற்றார் என்று தெரிகிறது.

சிவமயம்.

நளதியானங் காரியசித்தி என்பது.

* "அரிச்சந்திர னளன் முசுகுந்தன் புரூரவாச் – சகரன் கார்த்த வீரிய னென்றிவர் – அறுவகைச் சக்கரவர்த்திகளென்ப." எனப் பிங்கலந்தை கூறியவாறு, அறுவகைச் சக்கரவர்த்திகளுள் ஒருவனாய நளச்சக்கரவர்த்தியை நினைத்தாலும் எல்லாக்காரியங் களுங் கைகூடுமென்று இந்திரனே கூறினன். அதனை யிந்நூலில், நளன்றூதுப் படலத்து, ௩௯-செய்யுளாற் றெரிக. அன்றியும், "தரைதிருத்தியசீர் வைனியனென்னுந் தனிக்குடைப் பிருதுவேந்தனையும் – விரைமலர்த்தொடையே கையன்றருகார்த்த வீரியவருச்சுனன்றனையு – முரைசகுந்தலைபுத் திரனெனும் பரதனுநளனையுமொருசெயற்குப் – புரையறச் செல்லும் பொழுது முன்னினரப் பொருள்பெறீஇ விரைந்துமீள்குவரால்" என்ற செய்யுளானு முணர்க.

நிடததேச விவரம்.

நிடதம் என்னும் மலையையுடைய தேசமே நிடததேசம் எனப்பெயர் பெறும். நிடதமலை என்பது, மேருமலையின் றென்றிசையிலேயுள்ள மூவகை மலைகளு ளொன்று. மூவகை மலைகள் ஆவன:—நிடதம், ஏமகூடம், மந்தாரம் என்பன. இவை யொவ்வொன்றும் ௨000 – யோசனை தூரம் உயர்ந்து அகன்று ஆழ்ந்து விளங்கும். இந் நிடதமலைக்கட் பலவகை சிறந்தனவாகிய தருக்கள் உள்ளன. ஈசான ஈச்சுர பார்வதீபதி யென்னும் பெயர்களுள்ள சிவலிங்கங்களைத் தேவர்கள் பூசித்துநிற்பர். ஈண்டுச் சொல்லப்பட்ட நிடதம் மந்தாரத்தின் கீழ்த்திசையிலிருக்கும் பன்மூன்று மலைகளு ளொன்றன்று. பதின்மூன்று மலைகளாவன—சீதாந்தம், சாருகுந்தம், குருடி, சுசிலோத்தமம், மணிகணம், சிலாத்திரி, விருக்கவாநு, உருக்குமவித்துவாநு, மந்தர வேணுமாநு, மேகதிரி, நிடதம், தேவாகம் என்பனவாம். இத்தகைய மலைசெறிந்த நிடததேயம் ஆனது, பட்டு, பெருங்கிராமம், மடப்பம், புரி, என்னு மிவை செறிந்த நாடுகள் பலவற்றையுடையதாய், மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப் பாக்கம், இராசதானி யிவைவாய்ந்த நகரத்தை யுடைத்தாய் விளங்கும். இந் நிடத தேசத்திலே மாவிந்தம் என்னும் நகரமே நளனிருந்த இடமாகும்.

---

* சில நூல்களிலே சகரன் என்பதற்குப் பிரதியாகப் புருகுச்சன்என்பவனைக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

உ

சிவமயம்.

நைடத நூற்பயன்.

நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்.

யாவரே யுளரெனினு மவர்தங் காதை
யிசைத்திடுக வெனக்கேட்கு மிறைவற் காங்குத்
தேவரெலா முடிதுளக்கு முனிவன் சொல்வான்
றிகழ்நிடத நாட்டிறைவன் செகங்கை விட்டு
மேவருங்கா னகம்புகுந்தான் சூதா லென்னும்
வியன்சரித மிவ்வுலகில் விளம்பா ருண்டோ
காவலனே யானுமதைப் புகல்வன் கேண்மோ
கடக்குவைநுந் துயரமெனக் கழற லானான்.

ஆதலா லிந்தப் புண்ணியன் சரித
மார்வுறக் கேட்டுளோர் தமக்குந்
தீதறப் புகன்றோர் தமக்கு மெவ்வரமுஞ்
சித்தியாங் கலிதொடா தென்றே
போதனே யிவனென் றுரைத்திடு முனிவன்
புகன்றணி யாசிக ளியம்பி
மீதவ னகன்றன் பாண்டவ ரிருந்தார்
வினைமா முனியவ னடைந்தான்.

இந்நூலிற் கலிநீங்கு படலம்(கள)

இழைத்த தீவினை தணந்தன வின்று தொட் டின்பேர்
வழுத்தி னுரையு மருவலன் மன்னவன் றேத்த
வழற்கொ டுஞ்சினந் தணிந்தன னுடல்வே லரசன்
குழைத்த தான்றியி லேறினன் கொடியவெங் கலியே.

சிவமயம்.

நளச்சக்கரவர்த்தி வமிசவரலாறு.

வேளிர், சாமந்தர், மண்டலீகர், பட்டவர்த்தனர், மகுடவர்த்தனர், இராசர், மகாராசர், சக்கரவர்த்திகள் என மன்னவர் எண்வகைப்படுவர். இவர் முறையே ஒருவர்க் கொருவர் உயர்ந்தவராவர். அவருள் மகாராசர் பதினறுவர். அவர் பெயர்களாவன:— கயன், அம்பரீடன், சசிபிந்து, சிபி, பிருது, மருத்துவான், பரதன், சுகோத்திரன், இராமன், திலீபன், இரகு, அந்திதேவன், யயாதி, மாந்தாதா, பகீரதன், அங்கன் என்பனவாம்.

முன்னர்க் காலத்திற் சக்கரவர்த்திகள் அறுவர் இருந்தனர்; அவர் அரிச்சந்திரன், நளன், புருகுச்சன், புரூரவன், முசுகுந்தன், கார்த்த வீரியார்ச்சுனன் எனப்பெயர் பெறுவர். இவ்வறுவரும் சிவபெருமானாலே அருளப்பட்ட சக்கரத்தைப்பெற்று இவ்வுலகத்தைப் பொதுவறப் புரத்தலாலே சக்கரவர்த்திக ளெனப் பெற்றார். இவ்வறுவருள் நளச்சக்கரவர்த்தி கிருதயுகத்திலேயே நிடத தேயத்திலே மாவிந்தம் என்னும் நகர்க்கண் இருந்து அரசாண்டவராவர். வீரசேன ராசனின் புதல்வன் என்ப. வள்ளன்மார் மூவகை யருள்வரை வின்றி யாவர்க்குங் கொடுக்கும் முதல் வள்ளல் எழுவருள் ஒருவர். சந்திர குலத்திலே தோன்றிய இச் சக்கரவர்த்தியின் வமிச வரலாறு கூறுவாம்.

௧. சந்திரன்.
௨. புதன்.
௩. புரூரவன்.
௪. ஆயு.
௫. பிரபை.
௬. நகுடன்.
௭. யயாதி.
௮. { துருவசு. எது.
௯. சகத்திரசித்து.
௧௦. சதசித்து.
௧௧. கேகயன்
௧௨. தருமன்.
௧௩. தர்மநேத்திரன்.
௧௪. கீர்த்தி.
௧௫. சஞ்சுக்கினன்.
௧௬. மயிட்டுமான்.
௧௭. பத்திரசிரேணி,
௧௮. துத்தமன்.
௧௯. கிருதவீரியன்.
௨௦. கார்த்தவீரியன்.
௨௧. கிட்டிணன்.
௨௨. மது.
௨௩. சயத்துவசன்.
௨௪. வீதிகோத்திரன்.
௨௫. அனந்தன்.
௨௬. துர்ச்சயன்.
௨௭. சுப்பிரீதன்.
௨௮. குரோட்டு.
௨௯. துவசனி.
௩௦. மூர்த்தி.
௩௧. விசங்கு.
௩௨. சித்திரரதன்.
௩௩. சசிவிந்து.
௩௪. பிருதிவியச்சு.
௩௫. பிருதுகன்மம்.
௩௬. யாகபார்க்கன்.
௩௭. பிருது.
௩௮. பிருதுசத்தமன்
௩௯. உசன்.
௪௦. சிதடு.
௪௧. கவசன்.
௪௨. சாரவிருத்தன்.
௪௩. உருவியன்.
௪௪. விதர்ப்பன்.

௪௫. உரோமபாதன்.	௪௮. சந்தன்.	௫௧. இச்சுமந்துவின்
௪௬. பப்புரு.	௪௯. விச்சுவசமன்.	குமாரனே நளச்சக்
௪௭. விருத்தி.	௫௦. சுமந்து.	கரவர்த்தி என்க.

கூர்மபுராணம்.

விழுதுவிட்டொழுகுமுத்த வெண்ணிலாமாலைதாழு
மெழுவுறழ்குவவுத்திண்டோட் சுமந்துவினெழில்கொண்மைந்தன்
கழுதுகைகொட்டியாட லொன்னலர்க்கடிந்தவாய்வாண்
முழுதுலகொருகோலோச்சு நளனெனுமுரிவேலான்.

௫௨. நளனது குமாரன் கேசிகன் எனப்படுவான். இந்நூலிலே நளன் மகன் இந்திரசேனன் என்றுரைக்கப்பட்டது. கேசிகனாகிய இந்திரசேனனதுமகன்:—

௫௩. சோதிட்டமன்.	௬௨. தசாருகன்.	௭௧. தேவரன்.
௫௪. வபுட்டமான்.	௬௩. ஆரோகன்.	௭௨. தேவபக்கன்.
௫௫. பிரமமேதி.	௬௪. சீமுதன்.	௭௩. மது.
௫௬. சீதரன்.	௬௫. விகுதி.	௭௪. குரவசன்.
௫௭. விகாதன்.	௬௬. பலாச்சுவன்.	௭௫. மனு.
௫௮. கிருது.	௬௭. நவாச்சுவன்.	௭௬. புருகுச்சன். மற்
௫௯. குணி.	௬௮. தசரதன்.	றவர் களையும்
௬௦. விருட்டணி	௬௯. சகுனி.	இவ்வாறே கா
௬௧. நிருவிருத்தி.	௭௦. காந்தி.	ண்க.

நைடதம் என்னும் பெயர்விளக்கம்.

நைஷதம் என்னும் வடமொழி நைடதம் எனத்திரிந்து நின்றது. நிஷதம் என்னும் தேயத்தை யாள்பவன் நைஷதன் என்ப. இது வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம் ஆகும். நைஷதன் என்னும் நளனது சரித்திரத்தைக் கூறும் நூல் நைஷதம் எனப்படும். நிடதம் என்பது ஓர் தேயம். நிடதம் என்னும் ஓர் மலை இருத்தலால் அந்நாட்டிற்கு நிடதநாடு எனப் பெயர் வந்தது. நிடதமலையாவது மகாமேருவரைக்குத் தென்றிசையிலே யுள்ள எமகூடம், மந்தரம், நிடதம் என்னும் மூன்று முக்கிய மலைகளுள் ஒன்று. அம்மலை இரண்டாயிரம் யோசனை நீளமும், அத்துணை அகலமும் அந்தராந்தரங்களும் உடையது. இம்மலையி னிடத்தே பலவகை விசித்திர தருக்கள் விளங்கும். தேவர்கள் ஈசான லிங்கத்தை யாராதித்து இருப்பார்கள். வடமொழியிலே யுள்ள கூர்ம மகாபுராணம், பாரதம், நைஷதம் என்னு நூல்களையும், செந்தமிழ்க்கணுள்ள நளவெண்பாவையும் முதனூலாக்கொண்டு இது செய்யப்பட்டது என்க. "நைடதம் புலவர்க் கௌடதம்" என்னு முதுமொழியினாலே இந்நூலின் சிறப்பு நன்கு விளங்கும்.

உ

கடவுள் துணை.

நைடதமூலமும்

உரையும்.

பாயிரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

[இதனால் எடுத்துக்கொண்ட காப்பியம் இடையூறின்றி
இனிது முடிதற்பொருட்டு உயர்ந்தோர் வழக்கத்
தின்படியே கவி, கடவுள் வணக்கஞ்
செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தழைவிரிகடுக்கைமாலைத் தனிமுதல்சடையிற்சூடுங்
குழவிவெண்டிங்களிற்ற கோட்டதுகுறையென்றெண்ணிப்
புழைநெடுங்கரத்தாற்பற்றிப் பொற்புறவிணைத்துநோக்கு
மழைமதக்களிற்றின்செய்ய மலரடிசென்னிவைப்பாம்.

இ-ள். தழை — செழித்த, விரி — மலர்ந்த, கடுக்கை — கொன்றைமலர்களாலாகிய, மாலை — மாலையையுடைய, தனி-ஒப்பில்லாத, முதல் — பரமசிவனால், சடையில் — சடையின்கண், சூடும் — சூடப்பட்டிருக்கிற, குழவி — இளமையாகிய, வெள் — வெள்ளிய, திங்கள்— சந்திரனை, இற்ற-ஒடிந்த, கோட்டது — (தன்) கொம்பினது, குறையென்று — சேடமென்று, எண்ணி — நினைத்து, புழை — துளையையுடைய, நெடு — நெடிய, கரத்தால் — துதிக்கையினாலே, பற்றி- பிடித்து, பொற்பு — அழகானது, உற — பொருந்த, இணைத்து— (அதிற்) பொருத்தி, நோக்கும் — பார்க்கின்ற, மழை — மழைபோலின்ற, மதம் — மதத்தையுடைய, களிற்றின் — யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய. செய்யமலர் — செந்தாமரைமலர்போலும், அடி- திருவடிகளை, சென்னி — தலைமேல், வைப்பாம் — (யாம்) சூடிக்கொள்வாம் என்றவாறு.

தழைகள்விரிந்த கடுக்கை எனினும் பொருந்தும். தழை— தழைப்பது தழை விரி என்கிற பெயரெச்சத் தொகைகளடுக்கித்

கொன்றைமலரென்கிற வினைமுதற்பெயர்கொண்டன. கடுக்கை-முதலாகுபெயர். வேதத்திற்கும் முதலாயுள்ள பிரணவப் பொருளாயுள்ளார் தாமே யென்பதை யுலகிற்கு அறிவுறுத்துவான் சிவபெருமான், அதுபோலும் வடிவினையுடைய கொன்றைமலர்மாலையைத்தரித்தனர் என்க. களிறு—மதக்களிப்பினையுடையது. எல்லா அவயவங்களிலு முதன்மையாகிய தலை யானைத்தலையா யிருத்தல்பற்றி விநாயகக்கடவுளை யானையென்று சொன்னல் பொருந்தாது அமரிடர் தீர்த்தவறுமுக நம்பிக்குக் கானகத்தே வள்ளியங் கொடியைச் சேர்ப்பான் யானை யுருக்கொண்டு சென்றருளினர் ஆகலின் களிறென்றார். அதற்கு மேற்கோள்:—

கந்தபுராணம்-வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்.

பொன்னே யனையாண் முன் போகுந் திறநோக்கி
யென்னே யினிச்செய்வ தென்றிரங்கி யெம்பெருமான்
றன்னே ரிலாததொரு தந்திமுகத் தெந்தைதனை
முன்னே வருவாய் முதல்வாவென நினைந்தான்.

அந்தப் பொழுதி லறமா முதற்கிரங்கி
முந்திப் படருகின்ற மொய்குழலாண் முன்பாகத்
தந்திக் கடவுட் டனிவா ரணப்பொருப்பு
வந்துற்ற தம்மா மறிகடலே போன்முழங்கி.

பலமலர்களினுந் தாமரை மலர் சிறந்தமைபற்றி மலரெனப்பட்டது "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்பதனுலறிக. தந்தைக்கு மூத்தபிள்ளையின் மீதுந் தாய்க்கு இளைய பிள்ளையின் மீதும் அன்புமிகுத லுலகியற்கையாகலாற் பரமசிவனிடத்தே விநாயகக் கடவுளுக்கு விளையாட்டெ சொல்லப்பட்டது. "மூத்த மகனிடத்தார்வமின்றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாற்றல்" என்பதனுலுமறிக. பிறையைக் கொம்பின் குறையென்று மயங்கினமையால் மயக்கவணியாம். இது பெரும்பாலு முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றை நான்கு மாச்சீர்களுமாகிய வடிகளால்வந்த ஆசிரிய விருத்தம். வைப்பாம் என்றது தனித்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. இற்ற கோடு — விநாயகக் கடவுளால் ஒடிக்கப்பட்ட கோடு. செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதி தொக்கு நின்றது. (க)

அதற்கு மேற்கோள் கந்தபுராணம் கயமுகனுற்பத்திப் படலத்தில் உசகூ, உசஎ-ம் பாடல்களைக் காண்க. "மழவுங் குழவுமிளமைப்பொருள்" என்ற தொல்காப்பிய விதிகொண்டு, குழவி என்

றதைக்குழவு என்றதன் றிரிபென்றும், குழவு என்னும் உரிச்சொல்லுடன் இ என்னும் உடைமைப்பொருள் விகுதிசேர்ந்து குழவி என்றாயிற்றென்றும் உரைப்பாருமுளர். "ஒன்பதுங் குழவியோடிளமைப்பெயரே" எனத் தொல்காப்பியத்து மரபியலிற் கூறப்பட்டதனால் அவை பொருந்தாவென்க. பொற்பு என்னும் உரிச்சொல் பொலிவென்னும் பொருட்டு. பொற்பே பொலிவு என்றது தொல்காப்பியவிதி.

* சிறப்புப்பாயிரம்.

[இதனால் ஆக்கியோன்பெயர் முதலானவை
சொல்லப்படுகின்றன]

நிலவுபொழி தனிக்கவிகை நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரித நெடுநீர் வைப்பிற், புலவர்களி யமிழ்தொழுகு புதுமொழி கூட்டுணத்தமிழாற் புனைதல்செய்தான், வலனுயர்த்த வண்ணலஞ்சேல் வான்றொடுபொற் கோட்டிமய வரைபிற்றீட்டி, யலர்தலைமா நிலம்புரக்கு மதிவீரராமனிக லரசரேறே.

இ-ள். இகல் — பகைத்த, அரசர் மன்னராகிய யானைகளுக்கு), ஏறு-ஆண் சிங்கமாயுள்ளவனாகிய, வலன் — வெற்றியினால், உயர்த்த- உயர்த்தப்பட்ட, அண்ணல் — பெருமை பொருந்திய, அம் - அழகிய, சேல் — மீனக்கொடியை, வான் — ஆகாயத்தை, தொடு — அளாவிய, பொன் — பொன்னையுடைய, கோட்டு — சிகரத்தையுடைய, இமய வரையில் — இமயமலையினிடத்தே, தீட்டி — (தனக்குரிய வெல்லைக் கல்லாக) எழுதி, அலர் — பரந்த, தலை — இடத்தையுடைய, மா- பெரிய, நிலம் — பூமியை, புரக்கும் — காக்கின்ற, அதிவீரராமன்-அதிவீரராமனென்கிற வியற்பெயருடைய (பாண்டியராசனானவன்), நிலவு — சந்திரிகையை. பொழி — பொழிகின்ற, தனி — ஒப்பற்ற, கவிகை — (முத்துக்) குடையையுடைய, நிடதர்கோன் - நளமகாராசனது, புகழ் — புகழையுடைய, சரிதம் — சரித்திரமாகிய, களி - களிப்பைத்தருகின்ற, அமிழ்து — அமிர்தத்தை, நெடுநீர் — கடலாற்சூழப்பட்ட, வைப்பில் — பூமியிலுள்ள, புலவர் — புலவரானவர், கூட்டுண- கொள்ளை கொள்ளும்படியாக, ஒழுகு — (அவ்வமிர்தம்)பெருகுகின்ற, புதுமொழி — புதியகாப்பியத்தை, தமிழால் — தமிழ் மொழியினாலே, புனைதல்செய்தான் — அலங்கரித்துப் பாடினான் எ-று. (௨)

---

* "ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை" எனவரூஉஞ் சூத்திர வியலையுரைத்தலின் சிறப்புப் பாயிரமாயிற்று. அவை யகத்தாரெல்லார்க்கும் வழிபடு கிளவி சொல்லுதல் அவையடக்கமாகலின், அதுகூறாராயினர். என்னை, அலர்தலை மாநிலம் புரக்கு மிகலரசரேறா யிருத்தலால், வழிபாடு கொள்ளின் மாறாமென்க.

புலவர் — விசேடித்த அறிவையுடையவர். செயற்கை யறிவுடையவர் என்பர் ஆசிரியர் பரிமேலழகரும்.

புலவரென்பது தேவர்க்கும் வித்துவான்களுக்கும் பெயர். இங்கே வானென்றது நீலநிறமுள்ளதாகக் காணப்படுமாகாயமாம். பின் வருவனவற்றையும் இப்படியே கொள்க. கூட்டுணற்குக் கொள்ளையிடற்கென்பது "நலமணிமகுடந்தேடிக் கண்டிலர்நீதிநில கண்டிலர் திங்கத்துவாடிச் சிந்தைநோயுழந்தி து மாற்றவர் கூட்டுண்டோடிப்போயினது" என்பதனாலறிக. மொழியென்பது தன் காரியமாகிய காப்பியத்தை யுணர்த்த, புதுவென்பது அக்காப்பியத்தை விசேடித்து நிற்கையால் இருபெய ரொட்டாகு பெயராமென்றறிக. கவிகை — கவிந்திருப்பது; குடை. அமிர்தம் என்னும் வடமொழி அமிழ்து எனத்திரிந்து நின்றது.

அதிவீரராம னெனவே ஆக்கியோன்பெயரும், நிடதகோன் புகழ்ச்சரிதம் எனவே நுதலிய பொருளும், அக்காரணத்தாலே தோன்றுகிற நைடதம் என்கிற வடமொழிப்பெயரே இதற்குப்பெயரென்பதும், கூட்டுணவெனவே இந்தநூலுக்குப் பயனும் பெறப்பட்டன. தமிழாற் புனைதல் செய்தனெனவே முன்பிது தமிழிலின்றி வடமொழியிலிருந்தெடுத்துத் தமிழின் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. நெடுநீர்வைப்பிற் புலவர் களி யமிழ்தொழுகு என்றதனால் விண்ணிற் புலவர்க்குக் கடலமிர்தம்போல மண்ணிற்புலவர்க்கு இச்சரித்திராமிர்தமமையுமென்னும் உவமையணி தொனிக்கின்றது. 'இகலரசரேறு' என்பதில் அதிவீரராமனிடத்தே சிங்கத்தன்மையை ஏற்றினதற்கேற்கப் பகைவரிடத்தே யானைத்தன்மையை யேற்றுமையால் ஏகதேச வுருவகவணியாம். இது பெரும்பாலு மீற்றுச் சீர்களிரண்டு மாச்சீர்களு மற்றை நான்குங் காய்ச்சீர்களுமாகிய வடிகளால் வந்த ஆசிரிய விருத்தம். (௧)

நாட்டுப்படலம்.

[நளனாலாளப்பட்ட நிடதநாட்டின் வளத்தைச்சொல்லுகிறது.]

கலிநிலைத்துறை.

கருவிமாமழைகலைமகளுருவெனவிளங்கி
யிருவிசும்பிடைப்படர்ந்துசென்றினமணிகொழிக்கும்
பரவைவெண்டிரைமேய்ந்துயர்பனிவரையுயிர்த்த
வுருவவோடரித்தடங்கணாளுருக்கொடுமீண்ட.

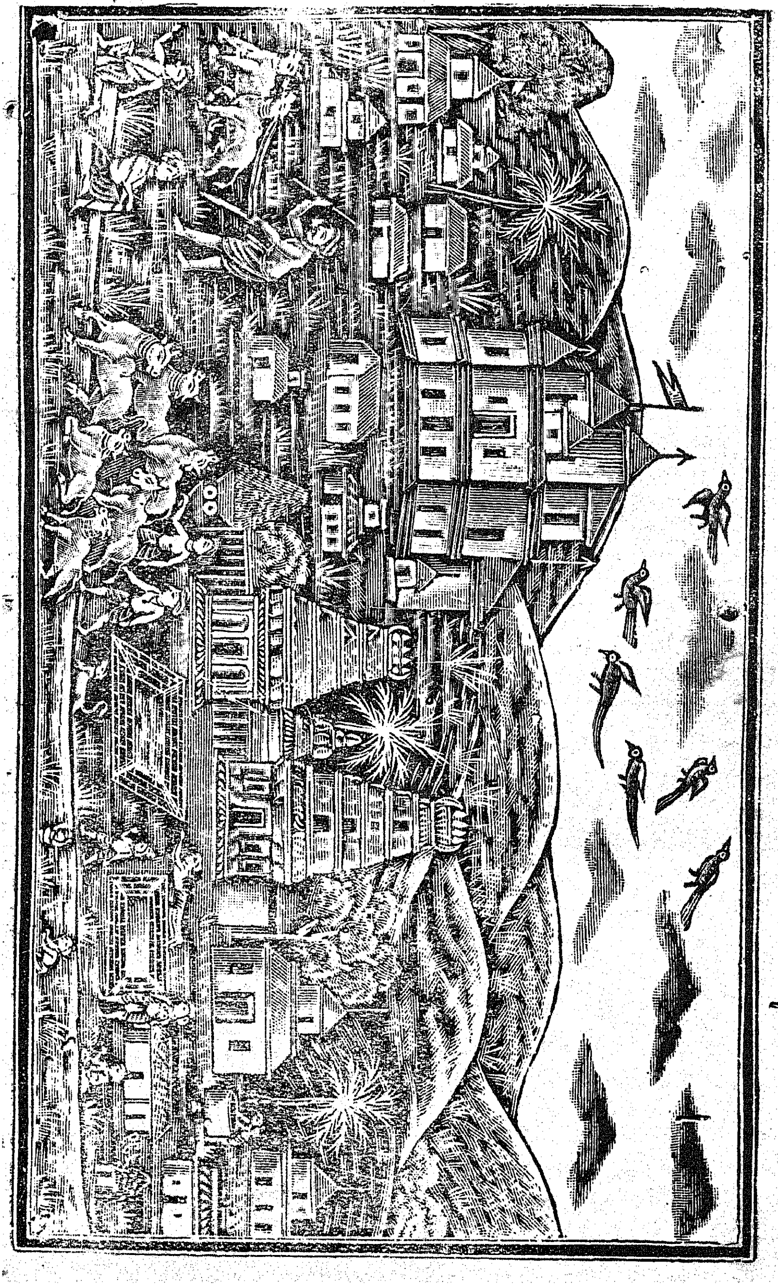

[இது முதலிரண்டு செய்யுள்களால் மழையின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கருவி — உலகத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய, மா— பெருமைபொருந்திய, மழை — மேகங்களானவை, கலைமகள் — சரசுவதியினது, உருவென — வடிவம்போல, விளங்கி — வெண்மையாக விளங்கி, இரு-பெரிய, விசும்பிடை-ஆகாயத்தினிடத்தே, படர்ந்து-பரந்து, சென்று — போய், இனம் — இனமாகிய, மணி — இரத்தினங்களை, கொழிக்கும் — கொழிக்கின்ற, பரவை — கடலினது, வெள்-வெள்ளிய, திரை — அலைகளையுடைய நீரை, மேய்ந்து — குடித்து, உயர் — உயர்ந்த, பனிவரை — மலையரசனால், உயிர்த்த — புதல்வியாகத் தரப்பட்ட, உருவ — காதுகளுக்குநேராக, ஓடு — ஓடுகின்ற, அரி-செவ்வரிபடர்ந்த, தடம் — விசாலமாகிய, கணாள் — கண்களையுடைய பார்வதியினது, உரு — கரு நிறத்தை, கொடு — பெற்று, மீண்ட-திரும்பின எ-று.

மழை கருவியாதல் திருக்குறள் வான்சிறப்பிற்காண்க. கருவி என்பதற்கு மின்னல் இடி முதலிய தொகுதி யெனல் ஈண்டுச் சிறப்பன்று. கலைமகள்—கலைகளுக்குத் தலைவி. மணி—அலங்காரத்தை யுடையது. வேகடியாற் கழுவப் படுவது என்னலுமொன்று.

முன்னுரு — வடிவு, பின்னுரு — நிறம். "உருவேயுட்கும் வடிவுமாகும்" என்பதனாலறிக. மழைகலைமகளுருவென விளங்கி—இதில் கலைமகளுரு உபமானம். மழை உபமேயம். என — உருபு விளங்கல்-பொதுத்தன்மை. இந்நான்கும் விரிந்து நிற்கையால் விரியுவமையணியாம் தடங்கணாளுருக் கொடுமீண்ட — இதில் மழையாகிய உபமேயத்திலே தடங்கணாளுருவாகிய உபமானத்தின் குணத்தையேற்றலாற் பதப்பொருட்காட்சியணியாம். பரவை பரத்தலுடையது. மழை மீண்டவென் றியைக்க. இதுமுதல் பத்துப்பாட்டுகள் வரைக்கும் பெரும்பாலு முதற்சீரு மீற்றுச்சீரு மாச்சீர்களு மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய வடிகளால் வந்த கலிநிலைத் துறைகள்.

அன்னங்கண்படுதண்பணைநிடதநாடளிக்கும்
மன்னர்மன்னவன்மண்டமர்கடந்த ✻ வொள்வேலின்

✻ "படையுங் கொடியுங் குடையு முரசும்...பிறவுந் தெரிவுகொள்செங்கோ லரசர்க்குரிய" என்பது தொல்காப்பிய விதியாகலின் வேற்படையையும் முரசையும் சிறப்பித்தார். கலிங்கங் கழுத்தியாத்துக் குளம்புங் கோடும் பொன்னணிந்த புனிற்றுவீரையும் கமுகுமுதலியன செறிந்தபடப்பை சூழ்ந்தமனையுந் தண்ணடையுங் கன்னியரும் பிறவுங் கொடுத்தலும், மழுவாணெடியோனைப்ப உலகுமுதலியன கொடுத்தலும் போன்ற கொடைத்தொழில் அரசர்க்குச் சிறந்ததாகலின் கொடையையும் விதந்தார். அதனை விசையந் தப்பிய னவரூடம் பதிற்றுப் பத்துச் செய்யுளிற்காண்க.

மின்னியாங்கவன்முரசெனவிண்ணிடையதிர்ந்து [த
பொன்னங்குன்றின்மேலவன்கொடைபோன்மெனப்பொழிந்

இ-ள். அன்னம் — அன்னங்களானவை, கண்படு — தூங்குகின்ற, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, பணை — கழனிகளையுடைய, நிடதநாடு — நிடததேசத்தை, அளிக்கும் — காக்கின்ற, மன்னர் — அரசர்களுக்கு, மன்னவன் — அரசனாகிய நளனது, மண்டு — நெருங்கிய, அமர் — போரை, கடந்த — முடித்த, ஒள் — ஒள்ளிய, வேலின் - வேல்போல, மின்னி — மின்னுதல்செய்து. அவன் — அவனது, முரசென — முரசம்போல, விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து, அதிர்ந்து - ஒலித்து, பொன் — பொன்னையுடைய, அம் — அழகிய, குன்றின் மேல் - இமயமலையின்மேல், அவன் - அவனது, கொடை — ஈகையை, போன்மென — ஒக்குமென்று சொல்லும்படியாக, பொழிந்த — அம்மேகங்கள் நீரைச் சொரிந்தன எ-று. ஆங்கு — அசை.

வேல் — பகைவரை வெல்வது. வேலின். முரசென — இவற்றில் — இன் — என. என்பன உவம வுருபுகள். இங்கேபொன்மலையென்றது இமயமலையாம். நிடததேசத்திற்குச் சமீபத்திற் சிறந்துள்ளது அதுவேயாதலால். பின்வரும் கங்கையென்றுலகேத்திய வென்னும் பாட்டில் அம்மலையிற் பிறந்துவருங் கங்கையே அந்நாட்டிற்கு நதி என்பதனாலுமறிக. நிடதமலை யெனக்கோடலுமொன்று. மேகத்திற்கு மின்னுதல்பற்றி வேலும். ஒலித்தல்பற்றி முரசமும். அம்மேகத்தின் பெய்விற்குக் கைம்மாறு நோக்காமைபற்றி ஈகையும் உபயானஞ் செய்யப்படுதலால் உவமையணியாம். ஆகவே இக்கதைக்கு நாயகனாகிய நளராசனுடைய வேன் முதலியவற்றினுயர்வுதொனிக்கின்றது. முரசென்றாரேனும் மும்முரசுங்கொள்க. போனம் — மகரக் குறக்கம். "ணனமுன் வகார மிசையுமக்குறுகும்" என்றது விதியாகலின். (௨)

விலங்கிவில்லுமிழ்விரிகதிர்மணிபலவான்றிப்
பொலன்முகட்டுயர்பொன்னெடுங்குன்றின்வீழருவி
குலவுவெண்டிரைக்குரைகடலுடுத்தபார்மடந்தை
யலர்முலைத்தலைத்துயல்வருமாரமொத்துளதால்.

[இது முதல் மூன்றுபாட்டுக்களால் வெள்ளச்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உயர் — மலைகளில் உயர்ந்த, நெடு — நெடிய, பொற்குன்றின் — இமயமலையின்மேல், பொலன் — அழகிய, முகட்டு — சிக

ரத்திலிருந்து, விலகி — இடைவிட்டு, வில் — ஒளியை, உமிழ் — வீசு கின்ற, விரி — விரிந்த, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, பல — பல வகைப்பட்ட, மணி — முத்துக்களையும், வரன்றி — வாரிக்கொண்டு, வீழ் — வீழ்கின்ற, அருவி — வெள்ளமானது, குலவு — வளைவாகிய, வெள் — வெள்ளிய, திரை — அலைகளையுடைய, குரை — ஒலிக்கின்ற, கடல் — கடலாகிய (ஆடையை), உடுத்த — மருங்கிற் சூழக்கொண் டிருக்கிற, பார்மடந்தை — பூமிதேவியினுடைய, அலர் — அடிபரந்த, முலைத்தலை — (அம்மலையாகிய) முலையினிடத்து, துயல்வரும் - புரளு கின்ற, ஆரம் — முத்துமாலையை, ஒத்துளது — ஒத்திருக்கின்றது என்று.

"அலர்முலைத் துயல்வரு மாரமொத்துளதால்" என்றது போல, "மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநிலமடந்தை — யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம்போல" எனப் பத்துப்பாட்டிட் சிறுபாணாற்றுப் படையிற் கூறப்பட்டமையும் ஈண்டுணரத்தக்கது.

பலவகை முத்துக்களாவன:—குறிஞ்சிக் கருப்பொருளாகிய யானைக்கொம்பு, பன்றிப்பல், மூங்கில், இவைமுதலியவற்றி லுண் டாகின்றவையாம். பூமியிலே மடந்தை தன்மையையும், கடலிலே ஆடைத்தன்மையையும், மலையிலே முலைத்தன்மையையும், ஆரோ பித்தலாகிய உருவகம் உறுப்பாகவும், அருவியின்கண் ஆரத்தன்மை யைச் சம்பாவித்தலாகிய தற்குறிப்பு உறுப்பாகவும், உறுப்பியாக வும் வருதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம். (௩)

வேழவெண்மருப்பெறிந்துவெண்ணித்திலம்வரன்றிக்
காழகிற்றுணிசந்தொடுகையரிக்கொண்டு
கோழரைச்செழுங்குங்குமத்தடஞ்சினைசாடி
யாழ்திரைக்கடலகடுகீண்டொழுகியதன்றே.

இ-ள். வேழம் — யானைகளுடைய, வெள் — வெள்ளிய, மருப்பு — கொம்புகளை, எறிந்து — வீசிக்கொண்டும், வெள் — வெள்ளிய, நித் திலம் — முத்துக்களை, வரன்றி — வாரிக்கொண்டும், காழ் — வயிரம் பொருந்திய, அகில் — அகின்மரங்களுடைய, துணி — துண்டங்களை, சந்தொடு — சந்தன மரங்களோடு, கையரிக்கொண்டு — சேர்த்துக் கொண்டும், கோழ் — வழுவழுப்பாகிய, அரை — அரையையுடைய, செழு — செழிய, குங்குமம் — குங்கும மரங்களுடைய, தட — விசால மாகிய, சினை — கிளைகளை, சாடி — முரித்துக்கொண்டும், ஆழ், ஆழ்ந்த; திரை — அலைகளையுடைய, கடல் — கடலினது, அகடு —

வயிற்றை, கீண்டு – கிழித்து, ஒழுகியது – (அவ்வெள்ளம்) சென்றது எ-று. அன்று, ஏ – அசைகள்.

அரித்த வென்பதற்குக் கையென்பது முன்னடையாய்க் கூடி அவ்விரண்டும் ஒருசொல்லாய் நின்றன, கைகூடல் கால் சீத்தல் என்பனபோல், ஒழுங்காக அள்ளிக்கொண்டு என்றுமாம். அதற்கு, கை ஒழுங்கு மரங்களுக்குக்கோழரை, பொகுட்டரை, பொரியரை, முள்ளரை என்று சொல்லப்பட்டவற்றுள்ளே கோழரை – சருச்சரையில்லாத அரையாம். பின் 'கோழரை – யரம்பைசாய்க்குங் குடகநாடாளும் வேந்தே' என்பதனாலுமறிக. (௪)

கங்கையென்றுலகேத்தியகடவுண்மாநதிவெண்
சங்குசூலுளைந்தலறியதடம்பணைதவழ்ந்து
கொங்குயிர்த்தபூந்தடத்துலாய்க்குளம்பலநிரப்பி
யங்கண்மாநிலத்தமிழ்தெனப்பரந்ததையன்றே.

இ-ள். கங்கையென்று – கங்காநதியென்று, உலகு – உயர்ந்தோரால், ஏத்திய – துதிசெய்யப்பட்ட, கடவுள் – தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மாநதி – பெரிய நதியானது, வெள் – வெள்ளிய, சங்கு – சங்குகளானவை, சூல் – சூலினாலே, உளைந்து – வருந்தி, அலறிய – இரையும்படியாக, தட – விசாலமாகிய, பணை – கழனிகளிலே, தவழ்ந்து – ஊர்ந்து, கொங்கு – வாசனையை, உயிர்த்த – வீசுகின்ற, பூ – மலர்களையுடைய, தடத்து – தடாகங்களில், உலாய் – திரிந்து, பல – பலவகைப்பட்ட, குளம் – குளங்களையும், நிரப்பி – நிறைத்து, அங்கண் – அழகிய இடத்தையுடைய, மா – பெரிய, நிலத்து – பூமிக்கு, அமிழ்தென – அமிர்தமென்று சொல்லும்படியாக, பரந்தது – பரவிற்று எ-று. ஐ – சாரியை, அன்று, ஏ – அசைகள்.

உலகுக்கு உயர்ந்தோரென்பது 'உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே' என்பதனாலறிக. கங்காநதிக்குத் தெய்வத் தன்மையாவது தன்னின் மூழ்கியோரைப் பரிசுத்தராக்கலாம். அலறிய வென்பது செய்யியவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். உயிர்த்த வென்பது காலவழுவமைதி. பலவகைக்குளமாவன ஏரி, கயம், ஓடை, குட்டம், மடு முதலியன. நிலத்தமிழ் தெனவெனவே தேவருலகுக்குக் கட லமிர்தம்போ லென்னு முவமையணி தொனிக்கின்றது. (௫)

ஒழுகுதீம்புனல்சிறைசெயுமோதையுமுழுநர்
குழுவின்சும்மையுமுழத்தியர்குரவையினார்ப்பும்

கழனிவாழ்கெனவான்முளைவித்துநர்கலிப்பு
மழைமுழக்கொடுமாறுகொண்டொலித்தனமாதோ.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுக்களால் வயல்வளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒழுகு — பெருகி யோடுகின்ற. தீ — மதுரம் பொருந்திய. புனல் — நீரை. சிறைசெயும் — கரைகோலித் தடுத்தற்கணுண்டாகின்ற, ஓதையும் — ஓசையும், உழுநர் — ஏருழுகின்றவருடைய, குழுவின் — கூட்டத்தினது. சும்மையும் — ஓசையும் உழத்தியர்-கடைசியரது, குரவையின் — குரவைக்கூத்தினது, ஆர்ப்பும் — ஓசையும், கழனி — வயல்களானவை, வாழ்கென-வாழ்கவென்று, வால்-வெள்ளிய, முளை — (நெல்லு) முளைகளை, வித்துநர் — விதைக்கின்றவருடைய, கலிப்பும் — ஓசையும், மழை — மேகத்தினது, முழக்கொடு — ஓசையுடனே, மாறுகொண்டு — பகைமைகொண்டு, ஒலித்தன — முழங்கின எ-று. மாது, ஓ — அசைகள்.

வாழ்கவென்பது கடை குறைந்தது. குரவை — கைகோத்தாடல். 'குரவைக்கூத்தே கைகோத்தாடல்' என்பதனு லறிக. கரைகோலுதற்கணுண்டாகிய வோசை முதலியவற்றிற்கு மழைமுழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளுதலாகிய சம்பந்த மில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாம். இதனுல் அவ்வொலிகள் மேகவொலியைப்போ லிருக்கின்றனவென்னு முவமையணி யொலிக்கின்றது. (௬)

வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலத்தில்வண்டுபாண்மிழற்று
மள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையாமைகண்படுக்கும்
பள்ளநீர்ச்செழும்பணைதொறும்பணிலமுத்துயிர்க்கு ங்
கள்ளுலாமலர்ப்பொதும்பரிற்களிமயிலகவும்.

இ-ள். வண்டு-வண்டுகளானவை, வள்ளம் — கிண்ணம்போன்ற, வாய் — வாயையுடைய, செழு — செழிய, கமலத்தில் — தாமரைமலர்களிலே, பாண் — இசைகளை, மிழற்றும் — பாடிக்கொண்டிருக்கும், ஆமை — கூர்மங்களானவை, அள்ளல் — குழம்பாகிய, கரு — கரிய சேற்றிடை — சேற்றின்கண், கண்படுக்கும் — தூங்கிக்கொண்டிருக்கும், பணிலம்-சங்குகளானவை, பள்ளம் — ஆழமாகிய, நீர் — நீரையுடைய, செழு — செழிய, பணைதொறும் — கழனிகளிலெல்லாம், முத்து — முத்துக்களை, உயிர்க்கும் — சொரியும், களி - களிப்பையுடைய, மயில் — மயில்களானவை, கள் — தேனனது. உலாம்-

பெருகுகின்ற, மலர் – மலர்களையுடைய, பொதும்பரில் – சோலைகளிலே, ஆகவும் – ஆடிக்கொண்டிருக்கும் எ-று. அம் – சாரியை. ()

பண்ணைவாய்த்தவழ்பணிலங்களுயிர்த்தவெண்முத்துங்
கண்ணுடைக்கரும்பீன்றவெண்முத்தமுங்கமழுந்
தண்ணநதாமரைசொரிந்தவெண்முத்தமுந்தயங்கி
வெண்ணிலாக்கதிர்விரித்தலிற்குமுதம்வாய்விள்ளும்.

இ-ள். பண்ணைவாய் – கழனிகளிடத்து, தவழ் – தவழ்கின்ற, பணிலங்கள் – சங்குகளால், உயிர்த்த – தரப்பட்ட, வெள் – வெள்ளிய, முத்தும் – முத்துக்களும், கண் – கணுக்களை, உடை – உடைய, கரும்பு – கரும்புகளால், ஈன்ற – தரப்பட்ட, வெள் – வெள்ளிய, முத்தமும் – முத்துக்களும், கமழும் – பரிமளிக்கின்ற, தண் – குளிர்ச்சி பொருந்திய, அம் – அழகிய, தாமரை – தாமரைமலர்களால், சொரிந்த – தரப்பட்ட, வெள் – வெள்ளிய, முத்தமும் – முத்துக்களும், தயங்கி – விளங்கி, வெள் – வெள்ளிய, நிலா – சந்திரனது, கதிர் – கிரணத்தை, விரித்தலின் – பரப்புதலினாலே, குமுதம் – அல்லிமலர்களானவை, வாய்விள்ளும் – (சந்திரோதயமில்லாத காலத்திலும்) மலரும் எ-று.

சங்கு முதலானவைகளிலே முத்துப் பிறக்குமென்பது "தந்திவராகமருப்பிப்பி பூகந்தலைகதலி, நந்து சலஞ்சல மீன்றலை கொக்குநளினமின்னார், கந்தரஞ்சாலிகழை கன்னலாவின்பல் கட்செவிகார், சிந்துவுடும்புகதிர்முத்தமீனுமிருபதுமே" என்பதனாலறிக. முத்தாகிய வுபமேயத்திலே சந்திரனாகிய வுபமானத்தின் குணத்தை யாரோபித்தலாற் காட்சியணி. (அ)

விழுந்தவஞ்சிறைவண்டினமிதிப்பமெல்லரும்பு
கிழிந்துவார்தருதேறலுங்கிளர்சினைப்பலவின்
பழங்கனிந்துவீழ்தேறலும்பழனங்கட்டாறும்
வழிந்துபாய்தலின்வானுறவளர்வனசெந்நெல்.

இ-ள். விழுந்த – (மேல்) விழுந்த, அம் – அழகிய, சிறை – சிறைகளையுடைய, வண்டு – வண்டுகளுடைய, இனம் – கூட்டங்களானவை, மிதிப்ப – துவைக்க, மெல் – மெல்லிய, அரும்பு – அரும்புகளானவை, கிழிந்து – கிழிய, வார்தரு – (அவைகளிலிருந்து) ஒழுகுகிற, தேறலும் – தேனும், கிளர் – விளங்குகின்ற, சினை – கிளைகளையுடைய, பலவின் – பலாமரங்களுடைய, பழம் – பழங்களானவை, கனிந்து – நைய, வீழ் – (அவைகளிலிருந்து) விழுகின்ற, தேறலும்

தேனும், வழிந்து — பெருக்கெடுத்து, பழனங்கடோறும் — கழனிகளி லெல்லாம், பாய்தலின் — பாய்தலினாலே, வான் — ஆகாயத்தை, உற- தொடும்படி செந்நெல் — செந்நெற் பயிர்களானவை, வளர்வன- வளரும் எ-று.

கிழிய கனிய என்பன கிழிந்து கனிந்து எனத் திரிந்து வந் தன. 'வானின் றுலகம்வழங்கி" என்பதில் நிற்பவென்பது நின் றெனத்திரிந்தமைபோல. செந்நெற் பயிருக்குந் தேறலுக்குஞ் சம் பந்தமில்லா திருப்பவும் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தமையால் தொடர் புயர்வுநவிற்சியணி. தோறும் என்னும் இடைச்சொல் இடப் பன்மை. (௯)

கூனிரும்பினிற்குறைத்தரிசும்மையிற்கொடுபோய்
மேனிவந்துயர்வரையெனப்போர்பலவேய்ந்து
நீனிறக்கரும்பகட்டினாற்றெழித்துவைநீத்த
தூநிறத்தநெற்பண்டியிற்பற்பலர்தொகுப்பார்.

இ-ள். கூனிரும்பினில் — அரிவாளினால், குறைத்து-அறுத்து, அரி —(அறுக்கப்பட்ட) அரிகளை, சும்மையில் — சுமைகளாக்கி, கொடுபோய் — கொண்டுபோய். மேல் — மேல், நிவந்துயர் — ஓங்கிய, வரையென — மலைகள்போலத் (தோன்ற), பல — பலவாகிய, போர்- போர்களை, வேய்ந்து — குவித்து, நீனிறம் — நீலநிறம்பொருந்திய, கரு — பெரிய. பகட்டினால் — கடாக்களினாலே. தெழித்து — துவைப் பித்து, வை — வைக்கோலை. நீத்த — கழித்த, தூ — பரிசுத்தமாகிய, நிறத்த — காந்தியையுடைய, நெல் — நெற்களை, பண்டியில் — பண்டி களாற் (கொண்டுபோய்), பற்பலர்-பலபல சாதியார்களும், தொகுப் பார் - (களஞ்சியங்களிலே) நிறைப்பார்கள் எ-று.

கூனிரும்பு—இருபெயரொட்டாகுபெயர். நிவந்துயர்—ஒரு பொருளைக் குறித்த இருசொற்கள். இதற்கு 'ஒருபொருளிருசொற் பிரிவிலவரையார்' என்பது விதி. நீல் — கடைக்குறை. (௧௦)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குரும்பைமென்முலையாராடக்கூந்தலினறவந்தோய்ந்த
விரும்புனலாறுபாயவெறிதிரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்க்
கருங்கடற்புலவுநீங்கிநறுமணங்கமழுமென்றான்
முருந்துறழ்மூரலார்தமிகுதியைமொழியலாமோ.

MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY

[இதுமுதற் பதினாறு பாட்டுக்களால் அந்நாட்டினுள்ளோர் செல்வமுதலிய சிறப்புக்கள் சொல்லப்படுகின்றன]

இ—ள். குரும்பை — தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற, மெல்-மெல்லிய, முலையார் — முலைகளை யுடையமாதர், ஆட — முழுக, கூந்தலில்-(அவர்) தலைமயிரிலுள்ள, நறவம் — சாந்தத்தோடு, தோய்ந்த-கலந்த, இரு — பெரிய, புனல் — நீரானது, ஆறு — ஆற்றினாலே (போய்), பாய — விழ, எறி — வீசுகின்ற, திரை — அலைகளை, சுருட்டும்-மடக்குகின்ற, தெள் — தெளிவுபொருந்திய, நீர் — நீரையுடைய, கரு-கரிய, கடல் — கடலினது, புலவு — புலானாற்றத்தை, நீங்கி-நீங்கச்செய்து, நறுமணம் — நல்லமணமானது, கமழுமென்றால் — (அக்கடலிடத்தே) மணக்குமென்றால், முருந்து — மயிலிறகினடியை, உறழ் — ஒத்த, மூரலார் — பற்களையுடைய அவரது, மிகுதியை — பெருக்கத்தை, மொழியலாமோ — (நான்) சொல்லலாமோ எ-று. தம்சாரியை, ஓ எதிர்மறை.

நறவமென்னும் வாசனைப்பெயர் அதனையுடைய மயிர்ச்சாந்தத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்பது பிறவினைப் பொருளைத்தந்தது; "குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கேதரும்" என்பதிற்பொன்றி யென்பது போல. அந்நாட்டு மகளிரது செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணியாம்.

பூமலிதடங்கடோறும்புனல்குடைமகளிரீட்டங்
காமருகழனிதோறுங்கடைசியர்குரவையீட்டந்
தேமலர்ச்சோலைதோறுஞ்செழுங்குயிற்றொழுதியீட்டங்
கோமறுகிடங்கடோறுங்குணில்பொருமுரசினீட்டம்.

இ—ள். பூ — மலர்களாலே, மலி — நிறைந்த, தடங்கடோறும்-குளங்களிலெல்லாம், புனல்குடை — நீர்விளையாடுகின்ற, மகளிர்-மாதரது, ஈட்டம் — கூட்டமும், காமர் — அழகிய, கழனிதோறும்-வயல்களிலெல்லாம், குரவை-கைகோத்தாடுதலையுடைய, கடைசியர் — பள்ளத்தியரது, ஈட்டம் — கூட்டமும், தேம் — வாசனைபொருந்திய, மலர் — மலர்களையுடைய, சோலைதோறும் — சோலைகளிலெல்லாம், தொழுதி — ஒலித்தலையுடைய, செழு — செழிய, குயில் குயில்களது, ஈட்டம்-கூட்டமும், கோ — அரசரது, மறுகு-வீதிகளுடைய, இடங்கடோறும் — இடங்களிலெல்லாம், குணில் — குறுந்தடியால்-பொரு — அடிக்கப்படுகின்ற, முரசின் — முரசங்களது, ஈட்டம்-கூட்டமும்: (இருக்கும்) எ-று.

காமரு — என்பதில், உகரம் சாரியை. தொழுதி — புள்ளொலி. சோ — சாதியொருமை. கடைசியர் — மருதநிலமகளிர். (கஉ)

கறுவொடு மொன்றோடொன்று காரணமின்றிச் சீறிப்,
பொறியுடைக் * குறும்பூழ்தம்மிற் போர்செயப் பொருத்து
மோதை, செறிமயிர்த்தகர்கடம்மிற் றீயெழத்தாக்கனோக்கி,
யறைகழல்வீரரார்க்கு மமலையையவிக்குமன்றே:

இ-ள். பொறியுடை - புள்ளிகளையுடைய, குறும்பூழ்—காடைகளானவை, தம்மில் — தம்முள்ளே, ஒன்றோடொன்று — ஒன்றுடனொன்று, காரணமின்றி — ஏதுவில்லாமல், கறுவொடும் — கறுவுதலுடனே, சீறி — சீறிக்கொண்டு, போர் — சண்டையை, செய — செய்யும்படியாக, பொருத்தும் — (அவற்றைக்)கூட்டுதற்கணுண்டாகின்ற, ஓதை — (சிறவ) ரோசையானது, செறி — நெருங்கிய, மயிர் — மயிர்களையுடைய, தகர்கள் — ஆட்டுக்கடாக்கள், தம்மில் — தம்முள்ளே, தீ — நெருப்பானது, எழ — தோன்ற, தாக்கல் — (ஒன்றையொன்) றிடித்தலை, நோக்கி — பார்த்து, அறை — ஒலிக்கின்ற, கழல் — வீரக்கழலையுடைய வீரர் — வீரரானவர், ஆர்க்கும் — (ஆச்சரியப்பட்டு) ஒலிக்கின்ற, அமலையை — ஓசையை, அவிக்கும் — அடக்கும் எ-று.

தகுதி பற்றிக் காடைச் சண்டைக்குச் சிறவொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. கழல் — வீரர்காலணி. வீரத்தின் வீக்கியகழலே யாடவர்காண்மிசை யணிவடம்" என்பதனாலறிக. (கங)

மாதர்மென்முல்லையீன்றவான்முகையனையமூரல்
கோதறுகருனை தீம்பால்கொழுங்கனியிவற்றினோடு
மாதுலர்யாவரென்னவதிர்குரன்முரசிற்சாற்றி
வேதியர்க்கருத்திப்பின்னர்விருந்தொடுநுகர்வர்மாதோ.

இ-ள். ஆதுலர் — யாசகர், யாவரென்ன — யாவரென்று, அதிர் — ஒலிக்கின்ற, குரல் — ஓசையையுடைய, முரசின் — முரசினாலே, சாற்றி — வினவி (வருவித்து), மாதர் — அழகிய, மெல் — மெல்லிய, முல்லை — முல்லைக்கொடியினால், ஈன்ற — தரப்பட்ட, வால் — வெள்ளிய, முகையனைய — அரும்புகள்போலும், மூரல்-சோறும், கோதறு-

* இச்செய்யுளால்வாகைத்திணைக்குரிய தகர்வென்றி, குறும்பூழ்வென்றி கூறப்பட்டன இனம்பற்றிக் கோழிவென்றி, சொல்வென்றி, பாடல்வென்றி, கூத்துவென்றி, சூதுவென்றி முதலியவுங் கொள்க. இவையெலாம் "அறிமரபிற் பொருநர்கட்பாலும்" என்னும் வாகைத்திணைத் துறையுளடக்குக.

குற்றமற்ற, கருனை — பொரிக்கறியும், தீ — தித்திப்பாகிய, பால் — பாலும், கொழு — செழிய, கனி — பழமும், இவற்றினேடும் — ஆகிய இவற்றோடு மற்றையுணவுகளையும், வேதியர்க்கு — அந்தணரை, அருத்தி — (முன்னே) உண்பித்து, பின்னர் — (அதன்) பின்பு, விருந்தொடும் — (சுற்றத்தார் முதலியோரோடன்றி) விருந்தினரோடும், நுகர்வர் — (அந்நாட்டோர்) உண்பார் எ-று.

மாது, ஓ — அசைகள். உம்மை இரண்டும் எச்சம். வேதியர்க்கு — உருபுமயக்கம். முரசு — ஈண்டுக் கொடைமுரசு. (கச)

முல்லையங்கோதைநல்லார்முகமதிவெயர்வுதோன்ற
வல்லிநுண்மருங்குனோவவால்வளைவாய்விட்டார்ப்ப
மெல்விரற்காந்தள்சேப்பவெண்டயிர்கடையுமோதை
கொல்புலிமுழக்கமென்னவயின்றொறுங்குளிறுமாதோ.

இ—ள். முல்லை — முல்லை மலர்களைச் சூடிய, அம் — அழகிய, கோதை — கூந்தலையுடைய, நல்லார்- இடைச்சியர், முகமதி-(தமது) முகமாகிய சந்திரனிடத்து, வெயர்வு — வியர்வையானது, தோன்ற- உண்டாகவும், வல்லி — பூங்கொடிபோலும், நுண் — நுட்பமாகிய, மருங்குல் — இடையானது, நோவ — வருந்தவும், வால் — வெள்ளிய, வளை — சங்கவளையல்களானவை, வாய்விட்டு — ஒன்றோடொன்று தாக்குண்டு, ஆர்ப்ப — ஒலிக்கவும், மெல் — மெல்லிய, விரல் — விரல்கள், காந்தள் — காந்தண்மலர்போல, சேப்ப — சிவக்கவும், வெள் — வெள்ளிய, தயிர் — தயிரை, கடையும் — கடைதலினலுண்டாகின்ற, ஓதை — ஓசையானது, கொல் — கொல்லுகின்ற, புலி — புலியினது, முழக்கமென்ன — உறமுதல்போல, வயின்றொறும் — (அவர்) வீடுதோறும், குளிறும் — ஒலிக்கும் எ-று. மாது, ஓ — அசைகள்.

நிலைமத்திட்டுத் தயிர்கடைகின்ற இடைச்சிகளுக்கு அப்போது உண்டாகின்ற முகம்வெயர்த்தலாதியாகிய சுபாவத்தைச் சொல்லுதலாகிய தன்மை நவிற்சியணியும், கொல்புலி முழக்கமென்னக் குளிறுமென்னும் உவமையணியுஞ் சேர்ந்துவருதலாற் சேர்வையணியாம். (கரு)

பூங்கரும்புடைந்ததீஞ்சாறடுபுகைபுயலென்றெண்ணி
மாங்குயிற்றொகுதியாவும்வாய்விடாதொழிந்தமர்ந்தொரு
தூங்கிசைவண்டுந்தேனுஞ்சுரும்பொடுஞிமிறும்பாடத்
தேங்கமழ்சோலைதோறுஞ்சிறைவிரித்தாடுமாதோ.

இ-ள். உடைந்த - (ஆலையிற்) சிதைந்த, பூ — அழகிய, கரும்பு — கரும்புகளுடைய, தீ — தித்திப்பாகிய, சாறு — சாற்றை, அடு - காய்ச்சுமிடத்தெழுகின்ற, புகை — தூமத்தை, புயலென்று — மேகமென்று, எண்ணி — நினைத்து, மா — மாமரங்களிலுள்ள, குயில் — குயில்களுடைய, தொகுதியாவும் - கூட்டங்களெல்லாம், வாய்விடா தொழிந்த - கூவாதொழிந்தனவாக. மஞ்ஞை — மயில்களானவை, தூங்கிசை - நாட்டியராகத்தை, வண்டும் — கருவண்டுகளும். தேனும் — தேன் வண்டுகளும், சுரும்பொடு — பொறிவண்டுகளுடனே, ஞிமிறும் - பொன்வண்டுகளும். பாட — பாடுதல்செய்ய. தேம் — தேனானது, கமழ் — மணக்கின்ற, சோலை தோறும் — சோலைகளிலெல்லாம், சிறை — கலாபத்தை, விரித்து — விரித்துக்கொண்டு, ஆடும் — கூத்தாடும் எ-று. மாது, ஓ — அசைகள்.

ஒழிந்தவென்பது முற்றெச்சமாய் வந்தது. "பாயுமாரிபோற் பகழிசிந்தின, ராயர்மத்தெறி தயிரினுயினர்" இதிற் சிந்தினரென்பது சிந்தவென்னும் பொருளைத் தந்தமைபோல. வண்டு, தேன், சுரும்பு ஞிமிறு — இந்நான்கும் வண்டுகளின் சாதிபேதம். "மங்கை நல்லவர் கண்ணுமனமும்போன், றெங்குநாடியிடறுஞ் சுரும்புகாள், வண்டுகாண் மகிழ் தேனினங்காண்மது. வுண்டுதேக்கிடு மொண்ஞிமி றீட்டங்காள்" என்பதனாலறிக. தேன் தேமென ஈறு திரிந்தது. மேகத்தைக் காணும்போது குயில்களுக்குத் துன்பமும் * மயில்களுக்கு இன்பமும் உண்டாகுகை சுபாவம். புகையை மேகமென்று மயங்குதலினாலே மயக்கவணியாகும். (௧௬)

அரக்கெறிகுமுதச்செவ்வாயலர்முலையந்நலார்தந்
திருக்கிளர்கமலம்பூத்தசேயரிக்கண்ணும்வாவி
யுருக்கிளர்குவளைப்போதும்வேற்றுமைபுணராதுற்ற
வரிச்சிறைத்தும்பியோடுவண்டினமருளுமாதோ.

இ-ள். அரக்கு — சிவப்பு நிறத்தை, எறி — வீசுகின்ற. குமுதம் - அல்லிமலர்போலும். செம் — செய்ய, வாய் — வாயையும், அலர் - அடிபரந்த. முலை — முலைகளையுமுடைய. அந்நலார் — அந்நாட்டு மாத

* மயில்களுக்கு இன்பமுண்டாதல் "என்னையூர்ந்தருள் சுடர்வடிவிலைய வேற்பெருமான் - றன்னை நன்மருகெனப்படைத் தவன்றன தூர்தி - யன்னதாமெனுங் கேண்மையா லளிமுகிற்குலத்தைக் - கன்னிமாமயில் காண்டொறுங் களிசிறந்தகவும்" என்னுங் காஞ்சிப்புராணச் செய்யளாற் காரணங்கூறியது முணர்க.

ருடைய, திரு – அழகினால், கிளர் – விளங்குகின்ற, கமலம் – தாமரைப்பூவாகிய (முகங்களிடத்து), பூத்த – மலர்ந்த. சேய் – செய்ய, அரி – இரேகைகளையுடைய, கண்ணும் – கண்களுக்கும், (கமலம்)-தாமரைமலர்களிடத்து, உரு – அழகினால், கிளர் – விளங்குகின்ற, குவளைபோலும் – நீலோற்பல மலர்களுக்கும், வாவி – குளத்தின் கண், வேற்றுமை – பேதத்வை, உணராது-அறியமாட்டாமல், உற்ற-(தேனுண்ணற்காக) அடைந்த, வரி – கீற்றுகளையும், சிறை – சிறைகளையுமுடைய, தும்பியோடு – தும்பிகளுடன், வண்டு – வண்டுகளுடைய, இனம் – கூட்டம், மருளும் – மயங்கும் எ-று. மாது, ஓ – அசைகள்.

கமலம் குவளைக்குங் கூட்டப்பட்டது. வாவியிடத் தென்றதனால் அந்நலார் நீர் விளையாடு மகளிரெனக் கொள்க. அவர் முகங்களைச்சேர்ந்த கண்களுக்குத் தாமரை மலர்களைச் சேர்ந்த குவளைகளுக்கும் விசேடந் தோன்றாமையைச் சொல்லுதலாற் பொதுமையணியாகும். (கஎ)

அல்லியங்கோதைமாதரன்பொடுவளர்த்தமுல்லை
மெல்லரும்பீன்றதென்னுவிழாவயர்முழவினோடு
மல்லலந்திணிதோண்மைந்தர்மங்கையர்வதுவையாற்றும்
பல்லியமுழக்கமார்க்கும்பரவையோடிகலுமாதோ.

இ-ள். அல்லி – அகவிதழ்களாலாகிய, அம்-அழகிய, கோதை-மாலையையுடைய, மாதர் – மகளிரானவர், அன்பொடு-அன்புடனே, வளர்த்த – (தம்மால்) வளர்க்கப்பட்ட, முல்லை – முல்லைக்கொடியானது, மெல் – மெல்லிய, அரும்பு – அரும்புகளை, ஈன்றதென்னு-தந்ததென்று நினைத்து, விழா – (அதற்குத்) திருவிழாவை, அயர்-செய்யுமிடத் துண்டாகின்ற, முழவினோடு – வாத்தியவொலியோடு, மல்லல் – மற்போரில், அம் – அழகிய, திணி – வலிமைபொருந்திய, தோள் – தோள்களையுடைய, மைந்தர்-காளையரானவர், மங்கையர்-மங்கைப்பருவப்பெண்களை, வதுவையாற்றும் – விவாகஞ்செய்தற்கணுண்டாகின்ற, பல்லியம் – பலவகைவாத்தியங்களது, முழக்கம்-ஓசையானது, ஆர்க்கும் – ஒலிக்கின்ற, பரவையோடு – கடலொலியோடு, இகலும் – பகைக்கும் எ-று. மாது, ஓ – அசைகள்.

மங்கைப்பருவமுடைய பெண்களாவார்—பதினொன்றுமுதற் பதின்மூன்று வயதுவரைக்கு முள்ளார். மற்போராவது—ஆயுத

மின்றித் தத்தம் உடம்பினாற் செய்யும் போர். அது * சங்கிபாதம், அவதூதம், பிரக்கேபணம், முட்டி, கீலகிபாதம், வச்சிரநிபாதம், பாதோத்தூதம், பிரமிருட்டம் என எண்வகைப்படும். கற்புடைய மாதருக்கு முல்லைப்பூ உரித்தாதலால் அன்பொடு வளர்த்த முல்லையென்றார். இது "முல்லை யந்தொடையருந்ததி முதலெழு முனிவ—ரில்லறம்புரி துணைவியர்" என்பதனாலுமறிக. அதற்கு விழாவாவது பருவப்பெண்ணுக்கு முதற்பூப்பிலே செய்யப்படுஞ் சிறப்பை அதன் முதற்பூப்பிலே செய்தல் வாத்திய வோசைக்குங் கடலோசைக்கும் பகையில்லாமையிலே பகையைக் கற்பிததமையினாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாகும். (கஅ)

அவிரிழைசுமக்கலாற்றுதங்கலார்பரிந்துநீத்த
திவளொளிமணியுமுத்துஞ்சிந்தியமுன்றிறோறுங்
குவிமுலைக்கயவாய்ச்செங்கட்குடம்புரைசெருத்தன்மேதி
கவையடிபெயர்ப்பமாழ்கிக்காறளர்ந்தொதுங்குமன்றே.

இ-ள். அங்கலார் — அத்தேசத்துமாதரால், சுமக்கலாற்றாது — சுமக்கமாட்டாமல், பரிந்து — வருந்தி, நீத்த — களைந்தெறியப்பட்ட, அவிர் — ஒளிசெய்கின்ற, இழை — ஆபரணங்களையுடைய, திவள் — அசையாநின்ற, ஒளி — ஒளியையுடைய, மணியும் — பலவித மணிகளும், முத்தும் — முத்துக்களும், சிந்திய — சிதறிக்கிடக்கின்ற, முன்றிறோறும் — வீட்டுமுன்னிடந்தோறும் குவி — குவிந்த, முலை — முலைகளையும். கயம் — பெரியதாகிய, வாய் — வாயையும், செம் — செய்ய, கண் — கண்களையும். குடம்புரை — குடம்போலும், செருத்தல் — மடியையுமுடைய, மேதி — எருமைகளானவை, கவை — பிளப்பையுடைய, அடி — அடிகளை, பெயர்ப்ப — எடுத்துவைக்க, மாழ்கி — வருந்தி, கால் — கால்களானவை, தளர்ந்து — சோர்ந்து, ஒதுங்கும் — (பக்கங்களிலே) விலகும் எ-று. அன்று, ஏ — அசைகள்.

இன்முன் முன்றிலென நிலைமாறிப் போலியாய் வந்தது. அடி — கீழ்க்கால் தளர்ந்து என்னுஞ் சினைவினை ஒதுங்குமென்னு முதல்வினையோடு முடிந்தது. இதற்கு 'அம்முக்கிளவியுஞ் சினைவினைதோன்றிற் — சினையொடு. முடியாமுதலொடு முடியினும்—

* இவைமுறையே முதலிற்பிடித்துப் பஞ்சாப்போடுதல். புறங்கையாற் கீழே தள்ளுதல். இழுத்துத்தள்ளுதல். கைகுவித்து இடித்தல் முழங்கை, சணைக்கைகளினால் இடித்தல் கைவிளிம்புகளால் இடித்தல் நடுவிரல் ஆழிவிரல் என்பவற்றினடுவே பெருவிரல் வைத்துக்குத்தல், சாலாற்றாக்கியெறிதல், உடம்பெல்லாம் இறுகப்பிடித்துத் தள்ளியுழக்குதல் எனக்கொள்க.

வினையோரனைய" என்பது விதி. அம்மணிகளும் முத்துக்களுங் குளம்பின் சந்திலேறுண்டால் நோமென்றஞ்சி ஒதுங்குமென்பது கருத்தாயிற்று. செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணியாம். (௧௯)

பொரியரைத்தேமாநெற்றிப்பூங்கனியிழிந்ததேனும்
விரிதலையரம்பையீன்றமென்பழனுகுத்ததேனு
முருகவிழ்சுளைவாய்விண்டமுட்புறக்கனியின்றேனுங்
குருகுபாய்தடமும்யாறுங்குறைவறப்பெருகுமன்றே.

இ-ள். பொரி — பொருக்குகளைக்கொண்ட, அரை — அரையையுடைய, தேமா — தேமாவினது, பூ — அழகிய, கனி — பழங்களானவை. நெற்றி — முதிர. இழிந்த — (அவைகளிலிருந்) தொழுகிய, தேனும் — மதுவும், விரி — விரிந்த, தலை — தலையையுடைய, அரம்பை — வாழைகளால், ஈன்ற — தரப்பட்ட, மெல் — மெல்லிய, பழன் — பழங்கள், உகுத்த — சொரிந்த. தேனும் — மதுவும், விண்ட — வெடித்த, முட்புறக்கனியின் — பலாப்பழங்களினுடைய. முருகு — பரிமளமானது. அவிழ் — விரிகின்ற, சுளைவாய் — சுளைவாயிலிருந்து (ஒழுகிய), தேனும் - மதுவும், குருகு — பறவைகளானவை, பாய் — பாய்கின்ற, தடமும் — ஏரிகளிலும், யாறும் — நதிகளிலும், குறைவற — குறைவு தீர, பெருகும் — பெருகிப்பாயும் எ-று. அன்று, ஏ — அசைகள்.

நெற்றி — வினையெச்சத்திரிபு. முட்புறக்கனி யென்பது முள்ளுகளைப் புறத்திலுடைய கனியாம். குறைவு — வெயிலாதிகளாலுண்டாவது. முக்கனிகளின் சாற்றிற்கும் ஏரிநதிகளுக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருப்பவும் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலினாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாம். பழம் — பழன் எனப்போலி. (௨௦)

அருமறைக்கிழவருள்ளத்தவாக்கெடவன்பினல்கும்
பெருநிதிக்குப்பையோடுபெய்புனல்பெருகியோடி
வரிவளையலறியீன்றமணியிளநிலவுகாலுந்
திருவளர்கழனிதோறுஞ்செந்நெல்வளர்க்குமாதோ.

இ-ள். அரு — அரிய, மறைக்கிழவர் — வேதத்திற்குரியபார்ப்பாருடைய, உள்ளத்து — மனத்திலுள்ள, அவா — (பொருளாசையானது, கெட — அழிய, அன்பின் — பத்தியினாலே, நல்கும் — கொடுக்கப்படுகின்ற, பெரு — பெரிய, நிதி — பொருள்களுடைய, குப்பையோடு — குவியல்களோடு, பெய் — (விதிப்படி) வார்க்கப்படுகின்ற, புனல் — நீரானது, பெருகி — பெருக்கெடுத்து, ஓடி — விரைந்துபோய், வரி — இரேகைகளையுடைய, வளை — சங்குகளால், அலறி — கூவி,

ஈன்ற — தாப்பட்ட, மணி — முத்துக்களானவை, இள — இளமை பொருந்திய, நிலவு — சந்திரிகையை, காலும் — வீசுகின்ற, திரு—அழகிய, நீள் — நீண்டிருக்கின்ற, கழனிதோறும் — கழனிகளிலெல்லாம், செந்நெலே — செந்நெற் பயிரை, வளர்க்கும் — வளர்விக்கும் எ—று. அகரம் — சாரியை. மாது, ஓ — அசைகள்.

ஆச்சரியப் படத்தக்கதாயும் பொய்யாகியும் இருக்கிறதானப் புகழ்ச்சியாகிய மிகுதி நவிற்சியணியானது, தான நீருக்கும் பயிருக்குஞ் சம்பந்தத்தை உண்டாக்குகையாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணிக்கு அங்கமாக வருதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம்.

நிலவுவெண்முத்தும்பொன்னுநீனிறமணியுஞ்சாந்துந்
தலைமயக்குற்றவாற்றாற்றண்மதிதவழுங்கோட்டு
மலைவளம்பெரிதென்கோயான்வால்வளைபரந்துமேயு
மலைவளம்பெரிதென்கோயான்யாதெனவறைவன்மாதோ.

இ-ள். நிலவு — சந்திரிகையையுடைய, வெள் — வெள்ளிய, முத்தும் — முத்துக்களும், பொன்னும் — கனகங்களும், நீனிறம்-நீல நிறத்தையுடைய, மணியும் — மணிகளும், சாந்தும்-சந்தனக்கட்டைகளும், தலைமயக்குற்றவாற்றால் — கலந்துகிடக்கையால், தண்—தண்ணிய, மதி — சந்திரனால், தவழும் — உராய்ந்து செல்லப்படுகின்ற, கோட்டு — சிகரத்தையுடைய, மலை — மலையினது, வளம் — வளத்தை, யான் — நான், பெரிதென்கோ — அதிகமென்று சொல்லுவேனே, வால் — வெண்மைபொருந்திய, வளை — சங்குகளானவை, பரந்து— பரவி, மேயும் — மேய்கின்ற, அலை — அலைகளையுடைய கடலினது, வளம் — வளத்தை, யான் — நான், பெரிதென்கோ — அதிகமென்று சொல்லுவேனே, யாதென — இவற்றுள்ளே எதை அதிகமென்று, அறைவல் — யான் சொல்லுவேன் எ-று.

முத்து முதலியவற்றை விராவிக்கூறினரேனும் உரிமைபற்றிக் கடலுக்கு முத்தும் நீலமணியும், மலைக்குப் பொன்னுஞ் சாந்துங் கூட்டப்படும். நீலமணி கடலிற் பிறவாதேனுங் கடலகத்துள்ள வேறு தீவிற்பிறத்தல் பற்றி அதன் வளமெனப்பட்டது. மலைக்குங் கடலுக்கும் விசேடணங்களை மிகுத்துச் சொன்னமையால் அகின் முதலிய மற்றை மலைவளங்களும் பவளமுதலிய மற்றைக் கடல் வளங்களுங் கொள்ளப்படும், நானிலங்களின் முதலிய வளமுங் கடைநிலவளமுங்கூறவே மற்றைநிலவளங்களுங் கூறுதேயமையும். [இதில் ஐயவணியினலே அப்பலவலங்களு மிகுந்திருக்கின்றன வென்னும் பொருள் தொனிக்கின்றது.] (உஉ)

உளங்கனிந்தாயரூதும்வேயிசைசெவியினோர்ந்து
துளங்குவெள்ளருவிக்குன்றிற்றோகைகண்டுஞ்சுந்தெண்ணீர்
வளங்கெழுமருதவேலிவண்டுதாலாட்டநெய்த
லிளங்களிக்குமரியன்னமின்றுயில்கூருமாதோ.

இ-ள். ஆயர் — (முல்லை நிலத்துள்ள) இடையரால், உளங் கனிந்து — மனமகிழ்ந்து, ஊதும் — ஊதப்படுகின்ற, வேய் — புள்ளாங்குழல்களுடைய, இசை — இராகத்தை, செவியின் — காதுகளினாலே, ஓர்ந்து — கேட்டு, துளங்கு — அசைகின்ற, வெள் — வெள்ளிய, அருவி — வெள்ளங்களையுடைய, குன்றில் — குறிஞ்சிநிலத்தில், தோகை — மயில்களானவை, கண்டுஞ்சும் — தூங்கும், தெள் — தெள்ளிய, நீர் — நீரினது, வளம் — வளமானது, கெழு — பொருந்திய, வேலி — வேலியையுடைய, மருதம் — மருதநிலத்தில், வண்டு — வண்டுகளானவை, தாலாட்ட — தாலாட்டிசையப்பாட, நெய்தல் — நெய்தனிலத்தில், இள — இளமை பொருந்திய, களி — களிப்பையுடைய, குமரியன்னம் — பெட்டை யன்னங்களானவை, இன் — இனிய, துயில்கூரும் — நித்திரைசெய்யும் எ-று

முல்லையோடு குறிஞ்சிக்கும் மருதத்தோடு நெய்தலுக்கும் அணிமை சொல்லப்பட்டது. வேயிசை எனக்கூறினரேனும் ஆம்பற்குழல், கொன்றைக்குழல், முல்லைக்குழல் என்னு மூவகையுங் கொள்க. அவற்றுள் அஞ்சத்தாற் குமுதவடிவாக அணைக பண்ணிச் செறித்தவை ஆம்பற் குழலெனப்படும். கொன்றைப்பழத்தைத் துருவித் துளைத்து ஊதுவன கொன்றைக்குழலெனப்படும். முல்லைக் கொடியால் முப்புரியாகத்தெற்றிய வளையை வளைவாய்க்கட் செறித்தூதுவன முல்லைக் குழலெனப்படும். இசையாவன:—சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்னு மிவ்வேழுமாம். குன்று — ஆகுபெயராய் நிலத்தை யுணர்த்திற்று. (உரு)

கொடியனமகளிர்தங்கள்குழைபுநுண்மருங்கேவாளா
படுகொலைபுரிவமாதர்படைநெடுங்குவளைக்கண்ணே
யடிமிசைமுறையிட்டென்றுமரற்றுவசிலம்பேசூழ்ந்து
கடிமதுநுகர்வவன்னோர்கருங்குழற்காமர்வண்டே.

இ-ள். மகளிர் — மாதருடைய, குழையும் — வாடுகின்ற, நுண் — நுணுகிய, மருங்கே — இடைகளே. கொடியன — கொடுமையுள்ளனவாம், அன்னோர் — அவருடைய, மாதர் — அழகிய, படை — வாளும், குவளை — நீலோற்பலமும்போலும், நெடு — நெடிய, கண்

ணே — கண்களே, வாளா — வீணாக, படு — இறந்துபடுகின்ற, கொலை — கொலைத்தொழிலை, புரிவ — செய்வனவாம், சிலம்பே— நூபுரங்களே, (அன்னோர்) அவருடைய, அடிமிசை — அடிகளின்மேல் விழுந்து, முறையிட்டு — (தங்குறைகளை) முறையிட்டு, என்றும் — எந்நாளிலும், அரற்றுவ — புலம்புவனவாம், அன்னோர்— அவருடைய, கரு — கரிய, குழல் — கூந்தலிலுள்ள, காமர் — அழகிய, வண்டே — வண்டுகளே, சூழ்ந்து — சூழ்ந்து, கடி — (வேதத்தினாலே) விலக்கப்பட்ட, மது — கள்ளை, நுகர்வ — குடிப்பனவாம் எ-று.

மருங்கே கொடியன என்பதற்கு—மருங்கே — இடைகளே, கொடியன — கொடிபோல்வன எனவும்; கண்ணே வாளா படு கொலைபுரிய என்பதற்கு—கண் — கண்களே, வாளா — காரணமில்லாமல், படு — வருந்துகின்ற, கொலை — வருத்தத்தை, புரிவ — செய்வன எனவும்; சிலம்பே அடிமிசை முறையிட்டென்று மரற்றுவ என்பதற்கு — சிலம்பே — சிலம்புகளே, அடிமிசை — அடிகளின்மேல், முறை — முறையாக, இட்டு — தரிக்கப்பட்டு, அரற்றுவ — ஒலிப்பன எனவும்; வண்டே சூழ்ந்து கடிமது நுகர்வ என்பதற்கு—வண்டே— வண்டுகளே, சூழ்ந்து — மொய்த்து, கடி — பரிமளம் பொருந்திய, மது — பூந்தேனை, நுகர்வ — குடிப்பன எனவும் கருத்தாகக்கொள்க.

எனவே அந்நாட்டு மனிதர்களிலே கொடியவரும், வீணாக இறந்து படுகிற கொலைத் தொழிலைச் செய்பவரும், பிறரடிகளின் மேலே வீழ்ந்து தங்குறைகளை முறையிட்டுப் புலம்புவோரும், வேதத்தினாலே விலக்கப்பட்ட கள்ளைக் குடிப்பவரும் இல்லையென்பதாயிற்று. இடை முதலியவைகளை அம்மனிதரிற்பிரித்தலால் ஏகாரங்களனைத்தும் பிரிநிலைகள். கொடுமை முதலானவற்றை மனிதர்களினொழித்து இடை முதலானவற்றிற் காட்டலால் ஒழித்துக்காட்டணியாம். (௩௪)

கடல்படுமமுதுமல்லற்கான்படுமமுதுமோங்குந்
தடவரையமுதுமொன்றித்தலைமயக்குற்றவாற்றா
லுடைதிரையமுதமொன்றேயுடையவிண்ணாடுகொல்லோ
நீடுதநாடுதற்குநேராநிகழ்த்தலாந்தகைமைத்தம்மா.

இ-ள். கடல் — கடலின்கண், படும் — உண்டாகிய, அமுதும்— (உப்புமுதலாகிய) அமிர்தமும், மல்லல் — வளம்பொருந்திய, கான்— காட்டின்கண், படும் — உண்டாகிய, அமுதும் — (பால்முதலாகிய) அமிர்தமும், ஓங்கும் — உயர்ந்த, தடம் — பெரிய, வரை — மலையின் கண், (படும்) — உண்டாகிய, அமுதும் — (தேன்முதலாகிய) அமிர்த

மும், ஒன்றி — பொருந்தி, தலைமயக்குற்ற — கலந்துகிடந்த, ஆற்ருல் — காரணத்தால், உடை — (கரையை) உடைக்கின்ற, திரை—அலைகளையுடைய (கடலின்கண்) படும்-உண்டாகிய, ஒன்றமுதமே-ஓரமிர்தத்தையே, உடைய — (தன்னிடத்தி) லுடைய, விண்ணுடோ-தெய்வநாடோ, நிடதநாடதற்கு — நிடதேசத்திற்கு, நேரா — ஒப்பாக, நிகழ்த்தலாம் — சொல்லுதற் காகின்ற, தகைமைத்து — குணத்தையுடையது எ—று. கொல்—ஐயப்பொருட்கண்வந்த இடைச்சொல்.

அமுது உண்ணுதற்குரிய அறுசுவையுணவுகளுக்கும், தேவருணவிற்குஞ் சிலேடை. "அமுதுபா றேவருண்டி யார்புனல் சுதைசுவைப்பேர்" என்பதனுலறிக. உபமேயமாகிய நிடதநாட்டிற்கு உபமானமாகிய வோரமுதமுடைய தெய்வநாட்டினும் பல வமுதமுடைமையாகிய விசேடத்தைச் சொல்லுதலால் வேற்றுமையணியாம். (உ௫)

நலனுறுகுமரர்யார்க்குநண்ணியவிருந்தோடுண்டும்
பலகலைகேள்வியாய்ந்தும்பகற்பொழுதினிதுநீங்கு
மலர்முலையநலார்தமலத்தகமலர்த்தாணீவிப்
புலவிகடீர்த்துஞ்சேர்ந்துநள்ளிருட்பொழுதும்போமால்.

இ-ள். நலன் — நற்குணங்களை, உறு — பொருந்திய, குமரர் யார்க்கும் — ஆடவரெல்லாருக்கும், நண்ணிய — (தம்மிடத்து) வந்த, விருந்தோடு — விருந்தினரோடு, உண்டும் — (அறுசுவையுண்டிகளை) யுண்ணலாலும், பல — பலவகையாகிய, கலை — கலைகளை, கேள்வி-கேள்வியினுலே, ஆய்ந்தும் — ஆராய்ச்சி செய்தலாலும், பகற்பொழுது — பகற்காலமானது, இனிது — இனியதாக, நீங்கும் — கழியும், அலர் — அடிபரந்த, முலை — முலைகளையுடைய, அநலார் - அழகிய மங்கையருடைய, அலத்தகம் — செம்பஞ்சூட்டிய, மலர்-தாமரை மலர்போலும், தாள் — அடிகளை, நீவி — தடவி, புலவிகள் — ஊடல்களை, தீர்த்தும் — நீக்குதலாலும், சேர்ந்தும் — (அவரைச்) சேர்தலாலும், நள்ளிருட்பொழுதும் — நடுவிராக்காலமும், இனிது-இனியதாக, போம் — கழியும் எ-று. தம் — சாரியை. ஆல் — அசை.

உண்டு, ஆய்ந்து, தீர்த்து, சேர்ந்து இந்நான்கும் வினையெச்சத்திரிபுகள். பலகலைகளாவன:—வேதவேதாங்க முதலியவும், அறுபத்து நாலு கலைகள் முதலியவுமாம். இரவின்முதற்பங்கு உணவாதிகளாலும், கடைப்பங்கு நித்திரையினுலும் கழிதல்பற்றி நள்ளிருட் பொழுதென்றார். பலகலைகளையும் கேள்வியையும் ஆராய்ந்

தும் என்றும் பொருள். என்னை, "நூல்பலகல்" என்ற பெரியோர், "கேள்விமுயல்" எனவும் விதந்தோதினராகலின். (௨௬)

கொல்லுலைவேற்கணல்லார்கொழுநரோடூடிநீத்த
வில்லுமிழ்கலன்களியாவுமிளிர்சுடரெறிக்குமாற்ற
லெல்லியும்பகலுந்தோன்றாதிமையவருலகமேய்க்கு
மல்லன்மாவிந்தமென்னும்வளநகர்கூறலுற்றாம்.

[இதனால் அந்நிடததேசத்துள்ளே நளச்சக்கரவர்த்திக் கிடமாகிய மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பைப் புகழத் தொடங்கினமை சொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். கொல் — கொல்லனது, உலை — உலைக்களத்திலே(காய்ச்சப்பட்ட), வேல் — வேல்போலும், கண்—(சிவந்த) கண்களையுடைய, நல்லார் — மாதரால், கொழுநரோடு — (தம்முடைய) கணவரோடு, ஊடி — பிணங்கி, நீத்த — களைந்தெறியப்பட்ட, வில் — காந்தியை, உமிழ் — வீசுகின்ற, கலன்களியாவும் — ஆபரணங்களெல்லாம், மிளிர் — விளங்குகின்ற, சுடர் — கிரணங்களை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, ஆற்றல் — காரணத்தால், எல்லியும் — இரா (இது) வென்றும், பகலும் — பக (லிது) வென்றும், தோன்றாது — அறியப்படாமல், இமையவர் — தேவரது, உலகம் — உலகத்தை, ஏய்க்கும் — ஒத்திருக்கின்ற, மல்லல் — செல்வத்தையுடைய, மாவிந்தமென்னும்-மாவிந்தமென்று சொல்லப்படுகின்ற, நகர் — பட்டினத்தினது, வளம் — சிறப்பை, கூறலுற்றாம் — (யாஞ்) சொல்லத்தொடங்கினேம் எ-று.

கொழுநர் — கொழுகொம்பு போன்றவர். கொழுகொம்பு— ஊன்று கொம்பு. கலன்களாவன:—மகரவாய் மோதிரம், பீலி, கான்மோதிரம், பாதசாலம், சிலம்பு, பாடகம், சதங்கை, காற்சரி, குறங்குசெறி, மேகலை, காஞ்சி, பருமம், விரிசிகை, மாணிக்கவளை, முத்தவளை, சூடகம், நவரத்தினவளை, சங்கவளை, பவளவளை, வெள்ளிவளை, வீரசங்கிலி, நேர்ஞ்சங்கிலி, பூண்ஞாண், சவடி, சரப்பளி, குதம்பை, சீதேவி, வலம்புரிச்சங்கு, பூரப்பாளை, தென்பல்லி, வடபல்லி முதலாயின.

கணவர்மேற் கோபத்தினாலே கண்கள் சிவத்தலிற் காய்ச்சப் பட்டவேலை யுவமானமாக்கினார். இரவும் பகலுந் தோன்றாமையை ஆபரண காந்தியினாலே சாதிப்பதாகிய செய்யுட்குறியை அங்கமாகக் கொண்டு இமையவருலக மேய்க்குமென்னு முவமை வருதலாற் கலவையணி. (௨௭)

நாட்டுப்படலமுற்றிற்று.

நகரப்படலம்.

[இது நளனது இராசதானியாகிய மாவிந்தநகரத்
தின் சிறப்பைச் சொல்லுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கூடவளைக்குலம்வயி றுளைந்தினமணிகொழிக்கு
மடுவில்வானகருருவுகாட்டியதுபோன்ம்மதில்சூழ்
கடிகொண்மாநகரந்நிழல்கதுவிடாதகன்ற
புடைகொணீர்நகருடுத்தலைபொங்குபேரகழி.

[இதனால் மாவிந்தநகரத்தின் சிறப்புச்
சொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். மதில் – மதில், சூழ் – சூழ்ந்த, கடி – காவலை, கொள்-கொண்டிருக்கிற, மா – பெருமைபொருந்திய, நகர் —(முன்சொல்லப்பட்ட) நகரமானது, குடம் – குடம்போலும், வளை – சங்குகளது, குலம் – குலமானது, வயிறுளைந்து – வயிறுநொந்து, இனம்-(ஒன்றற்கொன்) றினமாகிய, மணி – முத்துக்களை, கொழிக்கும்-சொரிதற்கிடமாகிய, மடுவில் – ஒருதடாகத்துள், வானகர் – அமராவதிபட்டினத்தினால், காட்டியது – காட்டப்பட்டதாகிய, உருவு-நிழலை, போன்ம் – போலும், நகர் – அந்நகரத்தினால், உடுத்து-உடுக்கப்பட்டு, அலை – அலைகளால், பொங்கு – விளங்குகின்ற, பேர்-பெரிய, அகழி – அகழியானது, அந்நிழல் – அந்நிழலினால், கதுவிடாது – பற்றப்படாமல், அகன்ற – நீங்கிய, புடை – சுற்றுப்பக்கத்தை, கொள்-(தனக்கிடமாகக்) கொண்ட, நீர் – நீரை, (போன்ம்) போலும் எ-று.

"குடவளைக்குலம் வயிறுளைந்தின மணிகொழிக்கு மடுவில்" என்றதனால் வானகரத்தின் பிரதிவிம்பம் உள்ளடங்குதற்குத் தகுந்த விசாலமுள்ள தென்பதாயிற்று. சங்குகள் முத்துக்களை மிகுதியாகத் தருதல்தோன்ற ஈனுமென்னாது கொழிக்குமென்றார். போலுமென்னுஞ் செய்யுமென் வாய்பாட்டு முற்றுவினை ஈற்றய லுகரங்கெட்டு லகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரிந்தது. இதற்குவிதி "அவற்றுள் செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சுகிளவிக்கு" என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற்காண்க. போன்மென்பது புடைகொணீர்க்கும் கூட்டப்பட்டது. உடுத்து, கதுவிடாது என்பவை 'எழுதிவந்தவோலை' என்கிற விடத்தே எழுதி யென்பதுபோலச் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளைத் தந்தன. அந்தமாவிந்தநகரத்தை அமராவதியின் பிரதிவிம்பமாகவும்,

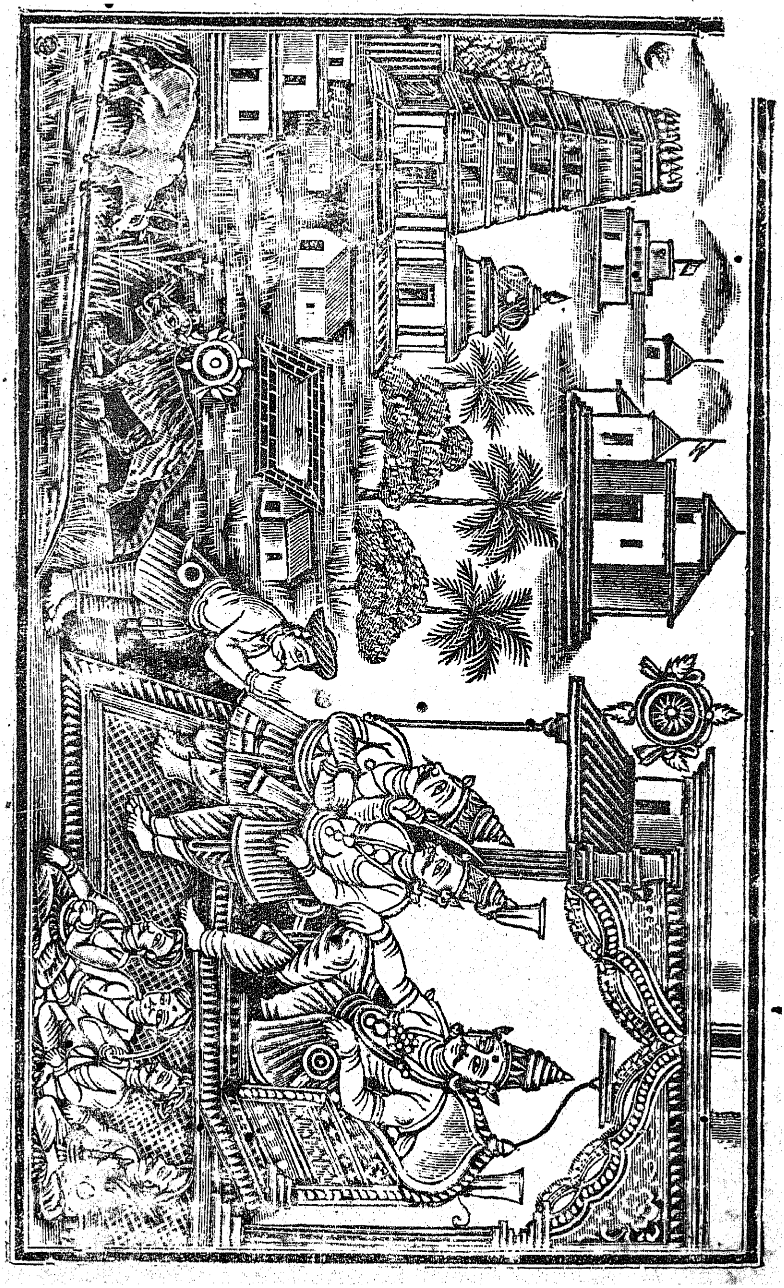

அந்த மாவிந்த நகரைச் சூழ்ந்த அகழியை அந்நிழலைச் சூழ்ந்ததாக வுங் குறித்தலால் தற்குறிப்பணியாகும். (௧)

கண்ணகன்றபேரகழியிலுழக்கியகரிக
டண்ணாந்தாமரைத்தாளெனத்தடக்கையாற்பிலத்தி
னண்ணுஞ்சேடனையெடுத்ததன்சுடிகையினுறி
யுண்ணிவந்தொளிர்மணியினாலுற்கையென்றெறியும்.

[இதனால் அகழியின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கண்ணகன்ற — இடம்பரந்த, பேர் — பெரிய, அகழியில் - அகழியின்கண், உழக்கிய — கலக்கிய, கரிகள் — யானைகள்; தண் - தண்ணிய, அம் — அழகிய, தாமரை — தாமரையினுடைய, தாளென - நாளமென்றுநினைத்து, தடம் — பெரிய, கையால் — துதிக்கையினாலே, பிலத்தில் — பாதலத்திலே, நண்ணும் — வாசஞ்செய்கின்ற, சேடனை — சேடனென்னும் பாம்பை, எடுத்து — மேலெடுத்து, அதன் — அப்பாம்பினது, சுடிகையில் — உச்சியின்கண், உள் (அத) னுள்ளிருந்து, நிவந்து — மேலெழும்பி, நாறி — காணப்பட்டு, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, மணியினால் — இரத்தினத்தினாலே, உற்கையென்று - கொள்ளியென்றஞ்சி, எறியும் — (அதனை) வீசும் எ—று.

நல்லசாதிப் பாம்பிற்கு வளருந்தோறும் உள்ளிருந்து மேலெழும்பிக் கொண்டுவந்து தகுந்தபருவத்திலே உச்சியிற் புறப்பட்டுக் காணப்படுதலால் உண்ணிவந்தொளிர் மணியென்றார். கரிகளென்று பன்மையாற் கூறலால் றனித்தனி யெடுத்தெென்றுகொள்க. சேடனைத் தாமரை நாளமென்றுங் கொள்ளியென்றும் மயங்குதலால் மயக்கவணி. யானைக்குஞ் சேடனுக்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிர்ச்சியணியினாலே அகழி பாதாளவரைக்கும் ஆழ்ந்துள்ள தென்னும்பொருளொலிக்கின்றது. (௨)

ஒற்றையாழியந்தேரவனுயர்மதில்கடக்கப்
பெற்றிலாமையிற்பிறங்குபொற்கதவங்கடிறக்கு
மற்றநோக்குவனந்நலாரியல்புறவணியக்
கற்றைவெண்மதிசாளரத்தாடியிற்காட்டும்.

[இதனாலேமதிலினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

இ-ள். ஒற்றையாழி — ஒருருளையையுடைய, அம் — அழகிய, தேரவன் — தேரையுடைய (சூரியனானவன்), உயர் — (தன்வழியின்) மேலுமுயர்ந்த, மதில் — மதிலை, கடக்க — தாண்டுதற்கு, பெற்றி

லாமையின் — (வல்லமை) பெற்றிலாமையால், பிறங்கு — விளங்குகின்ற, பொன் — பொன்மயமாகிய, கதவங்கள் — (அம்மதில்வழிக்) கதவுகளை, திறக்கும் — திறக்கும், அற்றம் — சமயத்தை, நோக்குவன் — பார்த்துக்கொண் டிருப்பான், அந்நலார் — அழகியமகளிரானவர், இயல்புற — திருத்தமுண்டாக, அணிய — (திலகமுதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள, கற்றை — (கிரணக்) கற்றையையுடைய, வெள் — வெள்ளிய, மதி — சந்திரனானவன், சாளரத்து — (அம்மதின்மேற்) பலகணியின்புறத்திருந்து, ஆடியின் — நிலைக்கண்ணாடிபோல, காட்டும் — (அவருக்குத் தன்னைக்) காட்டுவான் எ-று.

நிலைக்கண்ணாடி — நிலையாக முன் வைக்கப்படுங் கண்ணாடி.

அற்றஞ் சமயமென்பது "அற்றமேமறைவுஞ்சோர்வு மவகாசந் தானுமாகும்" என்பதனாலறிக. கற்றை வெண்மதியென்றதனாற் பூரணசந்திரனெனக்கொள்க. சந்திரன் சாளரத்துள்ளே நுழைதற் கிடம்பெறுமற் புறத்தே நிற்கைபற்றி ஆடியிற்காட்டுமென்றார். சூரியனோடு மதில்வாயிலுக்குஞ் சந்திரனோடு மதிற் சாளரத்திற்குஞ் சம்பந்தஞ் சொல்லுதலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சி யணிகளாம். இதனால் அந்நகரத்து மதிலுக்கு அதிக உயர்வு தொனிக்கிறது. (௩)

மறுவிகந்தவெண்மதியெனவயங்கியபித்தி
செறியுமாடங்கள்வெண்கதிர்பரப்பிடுசெவ்வி
நறவுயிர்த்தபைந்துணர்மலிகற்பகநாட்டை
வெறுவிதாமெனவெண்ணகைபுரிவதுபோலும்.

[இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு பாட்டுக்களால் வீடுகள்முதலியவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மறு — களங்கத்தினின்றும், இகந்த — நீங்கிய, வெள் — வெள்ளிய, மதியென — சந்திரன்போல, வயங்கிய — விளங்கிய, பித்தி — (பளிங்குச்) சுவர்களானவை, செறியும் — நெருங்கிய, மாடங்கள் — மாளிகைகளானவை, வெள் — வெள்ளிய, கதிர் — கிரணங்களை, பரப்பிடு — விரிக்கின்ற, செவ்வி — அழகினாலே, நறவு — தேனை, உயிர்த்த — தருகின்ற, பைந்துணர் — பசிய பூங்கொத்துகளால், மலி — நிறைந்த, கற்பகம் — கற்பகதருக்களையுடைய, நாட்டை — சுவர்க்கத்தைக்குறித்து, வெறுவிதாமென — வறுமையுடையதென்று, வெள் — வெள்ளிய, நகை — சிரிப்பை, புரிவது — செய்வதை, போலும் — ஒக்கும் (அந்நகரம்) எ-று.

விரும்பப்படுகிற உண்டி அணி ஆடை முதலியவற்றைக் கற்பிக் கின்ற கற்பகதருவையுடைத்தாய்மற்றெல்லா வுலகங்களாலும்புகழப் படுகை தோன்றக் கற்பக நாடென்றூர். அப்படியிருந்தும் அது தன் பெருவளத்திற்குச் சிறியதாகக் காணப்படுதலால் மாவிந்தம் அதனை யிகழ்ச்சிசெய்து சிரிப்பதென்றதாயிற்று. சிரிப்பதற்குத் தெருவா யாகவும் மாடவரிசைகள் பல் வரிசைகளாகவுங் கொள்க. பளிக்கு மாடங்களின் வெள்ளொளி வீசலாகிய தரும சம்பந்தத்தினுலே மாவிந்தத்தைச் சிரிப்பதாகக் குறித்தலால், போருட்டற் குறிப்பணி யாகும். இதனலே மாவிந்தத்தின் வளஞ் சுவர்க்கவளத்தினு மிகுந் துள்ளதென்பது தொனிக்கின்றது. (ச)

வடிகொள்வெண்சுதைதீற்றியமாடநீள்கழுத்திற்
படியமைம்முகில்கதிர்விடுபானிலாக்குழவி
முடியின்மீதுறத்தவழ்தலான்முழுமெயும்வெள்ளைப்
பொடியணிந்தருள்கறைமிடற்றண்ணலைப்பொருவும்.

இ-ள். வடிகொள் — வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட, வெண்சுதை— வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தை, தீற்றியமாடம்-பூசிய மாளிகையானது, நீள் கழுத்தில் — நீட்சிபொருந்திய (அதன்) கண்டத்தின்கண், மை முகில்படிய — கரிய மேகமானது படிந்திருக்க, கதிர்விடு — கிரணங் களைவீசுகின்ற, பானிலாக்குழவி — வெண்பிறையானது, முடியின் மீது — (அதன்) முடியின்மேலே, உறத்தவழ்தலால் — பொருந்த ஊர்தலால், முழுமெயும்-திருமேனி முழுதிலும், வெள்ளைப்பொடி- விபூதியை, அணிந்தருள் — பூசியருளிய, கறைமிடற்று — (நஞ்சக்) கறைபொருந்திய கண்டத்தையுடைய, (நிலாக்குழவிமுடியின்மீது)- பிறையானது முடியின்மேல், உற — பொருந்த, தவழ் — ஊர்கின்ற, அண்ணலை — பரமசிவனை, பொருவும் — ஒத்திருக்கும் எ-று.

நிலாக்குழவி முடியின்மீதுறத் தவழ்தல் பரமசிவனுக்குங் கூட் டப்பட்டது. மாளிகையினது வடிவத்திற் பூசிய சுண்ணச்சாந்து பரமசிவனது வடிவத்திற்பூசிய விபூதிபோலவும், அதனது கழுத் திலேபடிந்த கரியமேகம் அவன் கழுத்திலேபடிந்த நஞ்சக்கறை போலவும், அதன் முடிமேலே தவழ்கின்ற பிறை அவன்முடிமேலே தவழ்கின்ற பிறைபோலவும், தோன்றுதலாலே அது பரமசிவனுக்கு ஒப்பாக இருக்குமென்பதாம். இது உவமையணி. இதனுல் அம் மாடங்கள் சந்திரமண்டலத்தை யளாவியிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது. ஒருகலை நின்ற மதியை இறையவன் முடிமேற் கோடலின் "பாணிலாக்குழவி" என்றூர். (ரு)

மழைக்கண்மங்கையர்பயிறரமரகதமணியி
னிழைத்தசெய்குன் றின்பைங்கதிர்பொன்னிலத்தெய்தக்
குழைத்தவைந்தருநீழலிற்குலவுமானினங்க
டழைத்தபுல்லெனவிரைவொடுதனித்தனிகறிக்கும்.

இ—ள். மழை – குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, மங்கையர் – மகளிரானவர், பயில்தர – (ஏறி) விளையாடுதற்கு, மரகதமணியின் – மரகதமணிகளாலே, இழைத்த – பதித்துச்செய்த, செய்குன்றின் – விளையாட்டு மலைகளுடைய, பைங்கதிர் – பசிய கிரணங்களானவை, பொன்னிலத்து – தேவலோகத்தின்கண், எய்த – அடைய, குழைத்த – தளிர்த்த, ஐந்தரு – பஞ்சதருக்களது, நீழலில் – நிழலின்கண், குலவும் – உலவுகின்ற, ஆன் – பசுக்களுடைய, இனங்கள் – கூட்டங்களானவை, தழைத்த – செழித்த, புல்லென – புற்களென்றுநினைத்து, விரைவொடு – சீக்கிரமாக, தனித்தனி – ஒவ்வொன்றாக, கறிக்கும் – (அக்கிரணங்களைக்) கௌவும் எ-று.

மற்றை மலைகள்போலப் படைப்புக்காலத் துண்டாயதன்றி விளையாடுதற்காகச் செய்யப்பட்டமையாற் செய்குன்றென்றார். மரகதமணியின் கிரணத்தைப் புல்லென்று மயங்கினமையான் மயக்கவணியாதும். இதற்கு, அக்கதிருக்குந் தெய்வலோகத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி அங்கமாதலாற் கலவையணியுமாம். (௬)

புதுமணத்தமென்மகளிர்சாளரத்திடைப்பொருந்து
மதியையின்னுயிர்ப்பாங்கியர்மறைந்தனர்நோக்குங்
கதிர்கொள்வாண்முகமென்றுதங்காதலர்ப்புல்லும்
பதுமமென்கரநீக்கிநீள்படைவிழிபுதைப்பார்.

இ—ள். புது – புதிய, மணத்த – விவாகத்தையுடைய, மெல்- மெல்லிய, மகளிர் – மங்கையரானவர், சாளரத்திடை – (மேல்வீட்டின்) பலகணியின்புறத்து, பொருந்து – சேர்ந்த, மதியை – சந்திரனை, இன் – இனிய, உயிர் – உயிர்போலச்சிறந்த, பாங்கியர்- தோழியரானவர், மறைந்தனர் – மறைந்தவராகி, நோக்கும் – பார்க்கின்ற, கதிர் – கிரணத்தை, கொள் – கொண்ட, வாள் – ஒளியையுடைய, முகமென்று – முகமென்றுநினைத்து, தம் – தம்முடைய, காதலர் – நாயகரை, புல்லும்-தழுவிக்கொண்டிருக்கின்ற, பதுமம்- தாமரைமலர்போலும், மெல் – மெல்லிய, கரம் – கைகளை, நீக்கி- (அவரிலிருந்து) நீக்கி, நீள் – நீண்ட, படை – வாள்போலும், விழி- கண்களை, புதைப்பார் – மூடிக்கொள்வார் எ-று.

மறைந்தென்னும் வினை யெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தது. இதற்கு விதி—"வினையெஞ்சுகிளவியும் வேறுபல்குறிய" என்பதனு லறிக. இன்னுயிர்ப் பாங்கியர் என்றதனால் அந்தப் புரச்செய்கையைப் பார்த்தற்கும் உரிமை தோன்றுகின்றது. புதுமணத்தராதலால் இன் னுயிர்ப்பாங்கியர்க்குங் கண்மூடற் கேதுவான நாணஞ் சொல்லப் பட்டது. மதியைப் பாங்கியர் முகமென்று மயங்குதலால் மயக்க வணியாம். இதனால் அம்மகளிர் முகஞ் சந்திரனிற் சிறந்ததென் பதும் அம்மாடஞ் சந்திரமண்டலத்தி னுயர்ந்ததென்பதும் ஒலிக் கின்றன. (எ)

வள்ளவாய்மலர்முகத்தியர்வதியுமேனிலையிற்
கள்ளறாமலர்நாற்றியசுருங்கையிற்கதிர்க
ளுள்ளுறப்புகுந்துவாமதியுடலுரிஞ்சுதலாற்
பிள்ளைவெண்மதியாதனன்றெனப்பெரிதுவக்கும்.

இ-ள். உவா - பருவகாலத்திலே தோன்றுகிற, வெள் - வெள் ளிய, மதி - சந்திரனானவன், வள்ளவாய்மலர் - தாமரைமலர்போ லும், முகத்தியர் - முகத்தையுடைய மாதரானவர், வதியும்-வாசஞ் செய்கின்ற, மேனிலையில் - மேல்வீட்டில், கள் - தேனானது, அறா- நீங்காத, மலர் - மலர்களை, நாற்றிய - தூங்கக்கட்டிய, சுருங்கை யில் - நுழைவாயிலிலே, கதிர்கள் - கிரணங்களானவை, உள்- உள்ளே, உற - பாய, புகுந்து - நுழைந்து, மதி - (யாவராலும்) மதிக்கப்படுகிற, உடல் - (தன்பெரிய) வுடம்பு, உரிஞ்சுதலால்- தேய்தலினாலே, பிள்ளையாதல் - குழந்தையாதலே, நன்றென- எனக்கு நல்லதென்று நினைத்து, பெரிது - மிகவும், உவக்கும்-(அப் பருவத்தை,) விரும்புவான் எ-று.

வள்ளவாய் மலர்—கிண்ணம்போலும் வாயையுடைய மல ரென்க. சுருங்கை - திட்டிவாயில். சுருங்கை யென்பது கரந்தகற் படையு நுழைவாயிலு மென் னுமிருபெயர். மகிழ்தலென்னும் பொருளைத் தருகிற வுவத்தலென்பது விருப்பத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். கலை குறைதலாகிய குற்றத்தினாலே நன்காகச் சுருங் கையினுள்ளே நுழையுங்குண மிருத்தல்கண்டு அக்குற்றத்தைவேண் டுதலாலே வேண்டலணியாம். (அ)

உருவின்மைத்தரிவேனில்வேட்குடைகுநரில்லை
பொருளிலார்களிற்றனதனைப்பொருவிலாரில்லை
தெருளின்மாக்களிற்சேடனிற்றாழ்குநரில்லை
யருளிலார்களிலைந்தருநிகர்க்கலாரில்லை.

இ-ள். உரு — அழகு, இல் — (தம்மிடத்) தில்லாத, மைந்தரில்— காளையருள், வேனில் — வசந்தகாலத்தையுடைய, வேட்கு — மன்மதனுக்கு, உடைகுநர் — தோற்பவர், இல்லை — இலர், பொருள் — செல்வப்பொருள், இலார்களில் — (தம்மிடத்) தில்லாதவருள், தனதனை— குபேரனை, பொருவிலார் — ஒவ்வாதவர், இல்லை — இலர், தெருள்— கல்வியறிவு, இல் — (தம்மிடத்) தில்லாத, மாக்களில் — மனிதருள், சேடனில் — ஆதிசேடனில், தாழ்குநர் — குறைபவர், இல்லை-இலர், அருள் — ஈகையானது, இலார்களில் — (தம்மிடத்) தில்லாதவருள், ஐந்தரு — பஞ்சதருக்களுக்கு, நிகர்க்கலார் — ஒப்பாகாதவர், இல்லை- இலர் எ—று.

அந்நகரத்திலே மன்மதன்போ லழகுள்ளவர்களை அழகில்லாதவர்களென்றும், குபேரன்போலச் செல்வமுள்ளவர்களைச் செல்வமில்லாதவர்களென்றும், ஆதிசேடன்போலக் கல்வியுள்ளவர்களைக் கல்வியில்லாதவர்களென்றும், பஞ்சதருக்கள்போல ஈகையுள்ளவர்களை ஈகையில்லாதவர்களென்றும், கொள்ளுதலால் அம்மன்மதன் முதலான பொருள்களின் மிகுந்த அழகுமுதலானவை யுள்ளவர்களே சிறந்தவராகக் கொள்ளப்படுவ ரென்பதாயிற்று. (கூ)

பளிக்குமேனிலத்தன்பர்பாற்பயில்வுறுகலவி
திளைத்துமார்பிடைத்துயில்பவர்முகத்தில்வெண்டிங்கள்
கிளைத்ததண்கதிர்பரப்புதல்கிளர்ந்தசாளரத்தி
னொளித்துவாண்முகச்செவ்வியைக்கவர்வதொத்துளதால்.

இ-ள். வெள் — வெள்ளிய, திங்கள் — சந்திரனது, பளிக்கு- பளிங்கினாலாகிய, மேனிலத்து — மேல்வீட்டினுள், அன்பர்பால்- நாயகரிடத்தில், பயில்வுறு — (நாள்தோறும்) பழகிய, கலவி-புணர்ச்சியை, திளைத்து — அனுபவித்து, மார்பிடை — அவர்மார்பினிடத்தே, துயில்பவர் — தூங்குகிற மகளிரது, முகத்தில் — முகத்தினிடத்தே, கிளைத்த — தழைத்த, தண் — தண்ணிய, கதிர் — கிரணங்களை, பரப்புதல் — விரித்தலினாலே, கிளர்ந்த — விளங்குகின்ற, சாளரத்தின்- பலகணியின்புறத்து, ஒளித்து — மறைந்துநின்று, வாள் — ஒளி பொருந்திய, முகம் — (அவர்) முகத்திலுள்ள, செவ்வியை — அழகை, கவர்வது — திருடுவதை, ஒத்துளது — ஒத்திருக்கும் எ-று. ஆல்- அசை.

பிறரிடத்துள்ள பொருளைத் திருடுதற்குச் சமயம் தூங்கும் வேளை யாதலால் துயில்பவரென்றார். சந்திரனைக் கவர்வதாகக் குறித்தலினாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. இதனால் முகத்திற்

சூர்சந்திரனிலும் அதிககாந்தியைச் சொல்லியதாகிய வேற்றுமையணி தொனிக்கின்றது. (௧௦)

கணங்கொண்மாமணிகுயிற்றியொண்கதிர்செய்ம்மேனிலையி
சுணங்குபூத்தணிபருமிதத்துணைமுலைமகளிர் [ற்
மணங்கொடாமரைமுகமுமொண்மதியமுமறியா
தணங்கராமதிமருண்டுபார்த்தையுறவெய்தும்.

இ-ள். கணம் — கூட்டத்தை, கொள் — கொண்ட, மா — பெரிய, மணி — மணிகளானவை, குயிற்றி — பதிப்பிக்கப்பட்டு, ஒள் — ஒள்ளிய, கதிர் — கிரணங்களை, செய் — செய்கின்ற, மேனிலையில்—மேல் வீட்டில், சுணங்கு — தேமல், பூத்து — படர்ந்து, அணி — அலங்கரிக்கப்பட்ட, பருமிதம் — பருத்த அளவையுடைய, துணை — இரண்டாகிய, முலை — முலைகளையுடைய, மகளிர் — மாதரது, மணம் — வாசனையை, கொள் — கொண்ட, தாமரை — தாமரை மலர்போலும், முகமும் — முகத்தையும், ஒள் — ஒள்ளிய, மதியமும் — சந்திரனையும், அறியாது — அறியமாட்டாமல், அணங்கு-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, அரா — இராகுவானது, மதிமருண்டு — புத்திமயங்கி, பார்த்து-நோக்கி, ஐயுறவு — (இவற்றுள் முகம் யாதோசந்திரன் யாதோவென்கிற) சந்தேகத்தை, எய்தும் — அடையும் எ-று.

அணங்கு — தெய்வம். "அணங்குநோ யழகுதெய்வம்" என்பதாலறிக. ஒப்புமையினலே முகத்திற்குஞ் சந்திரனுக்கும் விசேடந் தோன்றாததாகிய பொதுமையணி ஐயவணிக்கு அங்கமாதலாற் கலவையணி. இதனல் அம்மேல் வீடுகள் சந்திர மண்டலத்தையளாவி நிற்கின்றனவென்பதும், மாதர் முகங்கள் சந்திரன்போல் விளங்குகின்றனவென்பதுந் தோன்றுகின்றன. இவ்வரத்தால் மதியைக்கொள்வது இராகுவாதலின் "அணங்கரா" என விதந்து கூறினர். (௧௧)

மேனிவந்தொளிர்மாடத்தின்விழுத்தகநிரைத்த
பானிலாமணித்தசும்பினிற்றண்கதிர்பரப்பக்
கானறும்புனணிறைதலுங்கதிரவன்றடந்தேர்
மானினங்குடித்தயர்வுயிர்த்தும்பரின்வாவும்.

இ-ள். மேல் — ஆகாயத்தில், நிவந்து-உயர்ந்து, ஒளிர்—விளங்குகின்ற, மாடத்தின் — மேல்வீட்டில், விழுத்தக — சிறப்புப்பொருந்த, நிரைத்த — வரிசையாக வைக்கப்பட்ட, பால் — வெண்மை பொருந்திய, நிலாமணி — சந்திர காந்தத்தாலாகிய, தசும்பினில் — குடங்களிலே, தண் — தண்ணிய, கதிர் — கிரணங்களை, பரப்ப — (சந்திரன்)

விரிக்க, கால் — கக்கப்பட்ட, நறு — நல்ல, புனல் — நீரானது, நிறைதலும் — (அவற்றுள்ளே) நிறைதலும், கதிரவன் — சூரியனது, தடம்-விசாலமாகிய, தேர் — தேரினுடைய, மான் — குதிரைகளது, இனம்-கூட்டமானது, குடித்து — (அந்நீரைக்) குடித்து, அயர்வுயிர்த்து—இளைப்பாற்றிக்கொண்டு, உம்பரின் — ஆகாயத்திலே, வாவும்-தாவும் எ-று.

மான்—ன் சரியை, உம்பர்—மேலிடம்.

நிரைத்த தசும்பாவன—சீதளோப சாரத்திற்குரிய தண்ணீர் பெறுவது கருதி வைக்கப்பட்டவையாம். அவை சந்திரன் முன்னீர் காலுதல்—"சந்திரனொளியிற் றண்ணீர் கால்வது சந்திரகாந்தமெனப் பெயர்பெறுமே" என்பதனாலறிக. அந்நீரைக் குடித்தவளவிலே வெயிலாலும் இழுத்தலாலும் உண்டான வருத்தந் தீர்தலாற் களிப்படைந்து தாவுமென்க. மேனிலைக்குஞ் சூரியமண்டலத்துக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. சூரியனது இரதத்திற்குக் காயத்திரி, பிருகதி, உட்டிணி, சகதீ, திரிட்டுப்பு, அநுட்டுப்பு, பங்தி என்னும் வேதசந்தங்கள் எழும் குதிரைகளா முண்மை பற்றி "கதிரவன் றடந்தேர் மானினம்" என்றார். எழுபுரவியென்பதற்குச் சப்தாசுவம் என்னும் வடநூல் வழக்குப்பற்றி யப்பெயர் கொண்ட ஒருகுதிரை எனக்கொள்வார் மதம் மறுக்கப்பட்டது கூர்ம புராண விருத்தியுரையில், தக்கன் வமிசமுரைத்த அத்தியாயம் ௩௬-வது செய்யு ளுரைக்கண் பரக்க வுரைத்துள்ளாம். ஆங்குக் கண்டுதெளிக. (கஉ)

முருகுயிர்த்தவொள்ளகிற்புகைமுகிலொடுமுறழக்
குருமணிச்சுடர்வெயில்விரிமாடநீள்கொடிகள்
பரிதிவானவனடவுதேர்ப்பரியினைப்புடைத்தவ்
வருணனிற்றொழில்புரிந்தவன்கரஞ்சிறிதாற்றும்.

இ-ள். முருகு — பரிமளத்தை, உயிர்த்த — தருகின்ற, ஒள்-ஒள்ளிய, அகில் — அகிற்கட்டைகளது, புகை — புகையானது, முகிலொடும் — மேகத்தோடும், உறழ் — ஒத்துத்தோன்றுகின்ற, அ-அந்த, குரு — நிறமுள்ள, மணி—மணிகளது, சுடர் - கிரணமானது, வெயில்-வெயில்போல, விரி — விரிகின்ற, மாடம் — மாளிகையினுடைய, நீள் — நீட்சிபொருந்திய, கொடிகள் — கொடிகளானவை, பரிதிவானவன் — சூரியனாகிய தேவனது, நடவு — நடத்தலையுடைய, தேர்-தேரினுடைய, பரியினை — குதிரைகளை, புடைத்து — அடித்து-அவ்வருணனில் — அவ்வருணன்போல, தொழில் — நடத்துகைத்

தொழிலை, புரிந்து — செய்து, அவன் — அவ் அருணனது, கரம்— கைவருத்தத்தை, சிறிது — சற்றே, ஆற்றும் — தீர்க்கும் எ—று.

உறழ என இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினை யெச்ச மென்றுங் கொள்ப. பரிதிவானவன் — இருபெயரொட்டு. கடவு- தொழிற்பெயர்.

அகிற்புகை மேல்வீட்டறைகளுக்கு வாசனை யூட்டுதற் பொருட்டு மூட்டப்படுவதாம். சூரியனது தேர்ச்செலவிற்கு ஒரு கணப் போதேனு மோய்வில்லாமையாற் சிறிதாற்று மெனப்பட்டது. அக் குதிரைகளுக்கும் இக்கொடிகளுக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சி அங்கமும், உவமை அங்கியும் ஆகலாற் கலவையணியாம். பரி — பரிப்பது ; குதிரை. அருணன் — சூரியன் றேர்ப்பாகன். காசிபமுனிவரின் மனைவியருள் விநதை என்பாளின் மகன். அது "வினதை யருணனொடுங் கலுழற்பயந்தா ளோங்கு விறன்முக்கட் — கனியைப்போற்றி யவனருளாற் கதிரோற் கருணன் சாரதியாய்த் — தனிசென்றனன்" என்னுங் கூர்மபுராண விருத்தத்தானறிக. (௧௩)

வரிவளைக்குலக்குவையினான்மணிகளான்மணிக
டெரிதருங்கரவலவனால்வயின்வயிற்றிரண்ட
* விரிகருப்புரவெண்மணற்குன்றினொலியாற்
பொருவிலாவணமறிதிரைக்கடலினைப்பொருவும்.

இ-ள். வரி — இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலம் — சங்குச் சாதிகளுடைய, குவையினால் — இராசிகளாலும், மணிகளால் - இரத் தினங்களினாலும், மணிகள் — இரத்தினங்களை, தெரிதரும்—எண்ணு கின்ற, கரம் — கைகளாகிய, அலவனால் — நண்டுகளாலும், வயின் வயின் — இடந்தோறும், திரண்ட — குவிந்த, விரி — விரிந்த, கருப் புரம் — கர்ப்பூரங்களாகிய, வெள் — வெள்ளிய, மணல் — மணல்களு டைய, குன்றினால் — குவியல்களாலும், ஒலியால் — ஓசையினாலும், பொரு — ஒன்றையொன் றொத்திருக்கின்ற, இல் — மாடவரிசைகளை யுடைய, ஆவணம் — கடைத்தெருவானது, மறி — மடங்குகின்ற, திரை — அலைகளையுடைய, கடலினை — சமுத்திரத்தை, பொருவும்- ஒக்கும். எ-று.

* கருப்பூரவகை யாவன:—மலைச் சரக்கு, கலை, அடைவு சரக்கு, மார்பு இளமார்பு, ஆரூர்க்கால், கையொட்டுக்கால், மார்ப்பற்று, வாராசான், குமடெறிவான், உருக்குருக்கு, வாரோசு, சூடன், சீனச்சூடன் என்னு மிவை. இவ்வகைப் பாடலானே கர்ப்பூரத்தை "வெண்மணற் குன்று" என்றார்.

வளை — வளைந்திருப்பது. இடம்புரி, வலம்புரி யென்பன ஈண்டுள்ள சங்குகள். பொருவில் — ஒப்பில்லாத என்றலுமாம்.

மணிகளை விரல்களாலே தள்ளி யெண்ணுகிறபோது கைகள் நண்டுகள் செல்லுதல்போலத் தோன்றலாற் கரவலவ னென்றார். வளையென்பதற்குக் கடலிலே சங்கென்றுங் கடைத்தெருவிலே வளையலென்றும், மணிகடெரிதருங் கரவலவனென்பதற்குக் கடலிலே முத்துக்கள்போன்ற வடிவுதெரிகின்ற கைகளையுடைய நண்டென்றும், கடைத்தெருவிலே கரங்களிலே மணிகளை வைத்து அவற்றின் குணகுணங்களை யறிகிற அவ்வறிவில் வல்லவனென்றும் சிலேடையாகப் பொருள் கூறினும் அமையும். இது உவமையணி. வயின் வயின் என்னு மடுக்கு இடப்பன்மைப் பொருளில் வந்தது. மணிகள் — ஒன்பது வகை யிரத்தினங்கள். கருப்பூரம்— கருப்புரம் எனக் குறுக்கல். (௧௬)

திங்கள்வெண்மணிநிலத் துவாமதிச்செழுங்கதிர்க
டங்கிவீழ்புனற்பெருக்கொடுதலைப்பெய்துவிசும்பிற்
கங்கையாழ்கடற்றலைமகன் களிப்புறக்களித்துப்
பொங்குகற்புநூ லுரைத்தவைபுகாறவிளக்கும்.

இ-ள், விசும்பில் — ஆகாயத்திலுள்ள, கங்கை — கங்கையானவள், வெள் — வெள்ளிய, திங்கண்மணி — சந்திரகாந்தங்கள் பதித்த, நிலத்து — (மேல்வீட்டு) நிலத்தே, உவா — பருவத்தி லுண்டாகிற, மதி — சந்திரனுடைய, செழு — செழிய, கதிர்கள் — கிரணங்கள், தங்கி — தங்க, வீழ் — (அதிலிருந்து) வீழ்கின்ற, புனல் — நீரினது, பெருக்கொடு — வெள்ளத்தோடு, தலைப்பெய்து — கலந்து, ஆழ்— ஆழ்ந்த, கடற் றலைமகன் — கடலாகிய (தன்) கணவனானவன், களிப்புற — (அப்போது) களிக்க, களித்து — (தானுங்) களித்து, பொங்கு — விளங்குகின்ற, கற்புநூல் — கற்பிலக்கண நூலினால் உரைத்தவை — சொல்லப்பட்ட விதிகளை, புகாற — குற்றமற, விளக்கும் — விளக்குவாள் எ-று.

கணவன் களிக்கும்போது உடன் களித்தலும், அவன் துயருறும்போது உடன் துயருறுதலுங் கற்பிலக்கண மாதலால், ஆகாய கங்கையும் பூரண சந்திரோதய காலத்திலே தன் கணவனாகிய சமுத்திரராசன் பெருகுதலாலே அப்போது அந்தச் சந்திர கிரணம் பட்டுச் சந்திரகாந்தத்தி னிருந்து வீழ்கின்ற நீர்வெள்ளத்தோடு கலந்து தானும்பெருகி அக்கற்பிலக்கணத்தைப் பிறருக்குங்காட்டு மென்பதாம். தங்கியென்பது வினையெச்சத்திரிபு. இங்கே களித்

தல் — முன்னையளவின் மிகுதல். கங்கை தன்செய்கையினாலே கற்பி லக்கணமாகிய நற்பொருளைக் காட்டுதலால் நற்பொருட்காட்சியணி யாம். இதற்குச் சந்திரகாந்த நீருக்குங் கங்கைக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சி அங்கமாகலாற் கலவை யணி. இதனாலே அந்நகரத்து வீடுகளின் மேனிலைகள் ஆகாய கங்கையின் மேலுயர்ந்திருக்கின்றமை தொனிக்கின்றது. (கரு)

தடங்கொடாமரைத்தளிரியலுறையுமிந்நகர
மிடங்கொள்பூதலநகரெலாம்வென்றனமினிவா
னடங்கவெல்லுதுமென்னவோர்வஞ்சினமறையாப்
படங்களுற்றியபோன்றுளபசியபொற்கொடிகள்.

இ-ள். பசிய — பசுமையுள்ள, பொன் — பொன்மயமாகிய, கொடிகள் — கொடிகளானவை, தடம் — விசாலத்தை, கொள்- கொண்ட, தாமரை — தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, தளிரியல்- தளிர்போலு மெல்லிய வடிவுடைய சீதேவியானவள், உறையும்- வாசஞ்செய்கின்ற, இந்நகரம் — இந்தமாவிந்தநகரமானது, இடம்- இடத்தை, கொள் — கொண்ட, பூதலம் — பூமியிலுள்ள, நகரெலாம்- எல்லாநகரங்களையும், வென்றனம் — வென்றேம், இனி — இனி மேல், வான் — தெய்வலோகத்தை, அடங்க — (எமக்குக்) கீழ்ப்பட, வெல்லுதும் — வெல்லுவோம், என்ன — என்று, ஓர்வஞ்சினம் — ஒரு சபதத்தை, அறையா — சொல்லி, நாற்றிய — (எழுதித்) தூங்கவிடப் பட்டனவாகிய, படங்கள் — படங்களை, போன்றுள — ஒத்திருக்கும். எ — று.

எல்லா நகரங்களையும் வென்ற அதனுயர்வுதோன்ற வென்ற னம் வெல்லுதும் எனப் பன்மையாற் சொல்லியதாகக் கூறினார். தளிரியல் — அன்மொழித் தொகை. தன்பகைவன் அஞ்சுவானாயின் வந்து வணங்கவும், அஞ்சிலனாயிற் போர்க்கருவிகளைக் கூட்டவுஞ் சமயமுண்டாகவேண்டி முன்னே படமெழுதி யறிவித்தல் வெல் லக்கருதிய அரசனுக்குக் கடனாதலாற் படங்களுற்றிய வென்றார். துகிற்கொடிகளை அப்படிப்பட்ட படங்களுற்றிய வென்றார். துகிற் கொடிகளை அப்படிப்பட்ட படங்களாகக் குறித்தலாலே பொருட் டற் குறிப்பணியாதும். (கசு)

அகனிலாமணிவட்டநீளரிமதர்மழைக்கண்
மகளிர்வாண்முகமதிகண்டுதீம்புனன்மல்கப்
புகரிறென்மலைநறுங்குறடுரிஞ்சுபூந்தேய்வை
பகருமின்னுயிர்ப்பால்விரையூட்டினர்பகர்வார்.

இ-ள். நீள் — நீண்ட, அரி — இரேகைகளையும், மதர் — செருக்கையும், மழை — குளிர்ச்சியையுமுடைய, கண் — கண்களையுடைய, மகளிர் — மாதரானவர், வட்டம் — வட்டமாகிய, அகல் — பரந்த, நிலாமணி — சந்திரகாந்தக்கல்லானது, வாள் — காந்தி பொருந்திய முகமதி — (அவர்) முகமாகிய சந்திரனை, கண்டு — காணலால், நீ-மதுரமாகிய, புனல் — நீரானது, மல்க — (அதிலே) நிறைய, புகரில் — குற்றமில்லாத, தென்மலை — பொதிய மலையிலுண்டாகிய, நறு — நல்ல, குறடு — கட்டைகளை, உரிஞ்சு — (அதனிடத்தே) தேய்த்துண்டாக்கப்பட்ட, பூ — அழகிய, தேய்வை — சந்தனத்தை, பகரும் — புகழப்படுகின்ற, இன் — இனிய, உயிர்ப்பால் — சுவாசத்தினாலே, விரை — வாசனையை, ஊட்டினர் — ஏற்றினவராகி, பகர்வார் — விற்பார் எ-று.

கண்டென்பது வினையெச்சத்திரிபு. அச்சந்தனம் விற்கின்ற மகளிரிடத்தே யியற்கைவாசனை சொல்லுதலால் உத்தம சாதியாரென்பது தோன்றுகின்றது. இது "ஒண்மணம் பாடலங்குவளை தண்ணறு முளரிமல்லிகை நறுந்தண்சண்பகம் போல்வனவாகும்" என்பதனாலறிக. * விரை எனவே இனம்பற்றிப் பத்துவகைத் துவரும் முப்பத்திருவகைத்தாகிய ஓமாலிகையும் பெறப்படும். என்னை? "பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு — முப்பத்திருவகை யோமாலியினு — மூறின நன்னீ ருரைத்த நெய்வாச — நாறிருங்கூந்த னலம்பெற வாட்டி" எனச் சிலப்பதிகாரங் கூறிற்றாகலின். (௧௭)

கலிவிருத்தம்.

நீங்கரியகூலமணிநீண்மறுகுதோறும்
மாங்குயிலின்மென்குதலைமாலைபகர்மாதர்
தேங்கமழுயிர்ப்பின்விரைசேர்த்தினர்கள்விற்குங்
கோங்கமலர்சண்பகமென்கோதையினுங்கொள்வார்.

இ-ள். நீங்கரிய — ஒதுங்குதற்கிடமில்லாத, மணி — நவமணிகளையுடைய, நீள் — நீட்சிபொருந்திய, கூலமறுகுதோறும் — கடைத்தெருவெல்லாம், மா — மாமரத்திலுள்ள, குயிலின் — குயிலிசை போலும், மெல் — மெல்லிய, குதலை — மழலைச் சொற்களையுடைய, மாலை — மாலைகளை, பகர் — விற்கின்ற, மாதர் — மங்கையரானவர்,

* விரையாவன—"கோட்டந் துருக்கந் தகரமகிலார - மோட்டிய வைந்தாம் விரை" எனையவற்றைச் சிலப்பதிகாரங் கடலாடு காதை யுரைக்கட் காண்க.

தேம் — பரிமளமானது, கமழ் — மணக்கின்ற, உயிர்ப்பின் — சுவாசத்தால், விரை — வாசனையை, சேர்த்தினர்கள் — சேர்த்தவராய், விற்கும் — விற்கப்படுகின்ற, கோங்கமலர் — கோங்கமலர்களாலாகிய, கோதை — மாலையை, மெல் — மெல்லிய, சண்பகம் — சண்பக மலர்களாலாகிய, கோதையினும் — மாலையினுஞ் சிறந்ததாக, கொள்வார்—வாங்குவார் எ-று.

சண்பக மலரிற்குறைந்த கோங்கமலர் அவர் மூச்சுக்காற்றின் பரிசத்தால் அச்சண்பகமலர் வாசனையினு மிகுந்த வாசனையைப் பெறுதலால் மிகவும் விரும்பப்படு மென்பதாம். இதுமுதல் ஏழு பாட்டுகள் பெரும்பாலும் கடைச்சீர் மாச்சீரும், மற்றை மூன்றுசீர்களும் விளங்காய்ச்சீர்களு மாகிவந்த அளவடிக ணான்குகொண்ட கலி விருத்தங்கள். (சஅ)

ஆடவரொடூடியெழுமஞ்சொன்மடநல்லார்
நீடொளியதூணின்முகங்கோட்டியெதிர்நிற்ப
வாடுமிடையாரெனமருண்டிறைவர்பாவைத்
தாடொழலுமெய்த்துணிதகைப்பநகைசெய்வார்.

இ-ள். ஆடவரொடு — தங்கணவரோடு, ஊடி — பிணங்கி, எழும் — புறப்பட்ட, அஞ்சொல் — அழகிய சொற்களையுடைய, மடம் — பேதமைபொருந்திய, நல்லார் — மாதரானவர், நீடு — நீட்சிபொருந்திய, ஒளிய — காந்தியையுடைய, தூண் — (இரத்தினத்) தூணுக்கு, எதிர் — எதிராக, முகம் — முகத்தை, கோட்டி — வளைத்துக்கொண்டு, இல் — அறைவீட்டுள், நிற்ப — நிற்க, இறைவர் — அக்கணவரானவர், பாவை — (அத்தூணிலே தோன்றுகிற) பாவையை நோக்கி, வாடும் — வாடுகின்ற, இடையாரென — இடையையுடைய மாதரென்று, மருண்டு — மயங்கி, தாள் — (அப்பாவையின்) பாதங்களை, தொழலும் — வணங்கலும், மெய் — மெய்யாகிய, துணி — அப்பிணக்கானது, தகைப்ப — தடுக்கவும், நகைசெய்வார் — (அவர்) சிரிப்பார் எ-று.

நீடொளிய தூணென்றதனால் இரத்தினத் தூணென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே பாவை பிரதி விம்பம். கருமணியிற் பாவாய் நீபோதாயாம் வீழுந் — திருநுதற் கில்லையிடம்" என்பதனாலறிக. மெய்த்துணி — காரணத்தா லுண்டாகிய புலவிநீட்டம். ஊடிச்சென்ற மகளிரைத் தேடிச்சென்ற ஆடவர் அவர் இல்லுள்ளே மறைந்து நிற்ப, அவரைக் கண்டிலாது தூணிலே தோன்றுகின்ற அவரது சாயையைக் கண்டா ரென்க. தூணில் — தூணின்கணென்றும்

பாவை — பிரதிமையென்றும், கூறுவாருமுளர். பாவைகளை மகளி ரென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (கக)

வண்ணமுலைமாதர்பகர்வறியசெழுஞ்சாந்தங்
கண்ணொளிகள்பாயனரந்தங்கலந்ததென்றும்
வெண்ணகைபரத்தல்கருப்பூரம்விரவிற்றென்
றெண்ணியுநறுங்கலவையென்றிளைஞர்கொள்வார்.

இ-ள். வண்ணம் — அழகிய, முலை — முலைகளையுடைய, மாதர்— மங்கையரால், பகர் — விற்கப்படுகின்ற, வறிய — கலப்பில்லாத, செழு — செழிய, சாந்தம் — சந்தனத்தில், கண்ணொளிகள் — (அவர்) கண்களி னொளியானது, பாயல் — பாய்தலினாலே, நரந்தம் — கத் தூரியானது, கலந்ததென்றும் — கூட்டப்பட்டதென்றும், வெள்— வெள்ளிய, நகை — பல்லொளிகள், பரத்தல் — பாய்தலினாலே, கருப் பூரம் — பச்சைக் கர்ப்பூரமானது, விரவிற்றென்றும் — கூட்டப்பட்ட தென்றும், எண்ணி — நினைத்து, நறு — நல்ல, கலவையென்று— கூட்டுசாந்தமென்று, இளைஞர் — ஆடவர், கொள்வார் (அதனை விலைக்கு) வாங்குவார் எ-று.

ஒப்புமையினாலே கண்ணொளியையும் பல்லொளியையுங் கத் தூரியென்றும் கருப்பூரமென்றும் மயங்குதலினாலே மயக்கவணி யாம். மாதர் என்னும் உரிச்சொல் ஆகுபெயராற் பெண்களை யுணர்த்திற்று. மாதர் — காதல் என்னும் பொருட்டு. "மாதர்காதல்" என்பது தொல்காப்பியவிதி. வீற்றுத் தெய்வங் — குடிகொண் டிருக்குந் தனமென்பார் "வண்ணமுலை" என்றார். (உ0)

பளிக்கறைபுகுந்தனர்கள்பாயொளியின்வாயில்
வெளிப்படுதலின்றிமருண்மேவிநிழனாறித்
துளக்கறுமிடத்துவிரைதோய்ந்துவருதென்ற
றிளைத்துலவுவெள்ளிடையின்வாயிறெளிகிற்பார்.

இ-ள். பளிக்கு — பளிங்காலாகிய, அறை — அறையினுள்ளே, புகுந்தனர்கள் — நுழைந்தவர்கள், பாய் — பரந்த, ஒளியின் — ஒளியி னாலே, வாயில் — வாயிலானது, வெளிப்படுதலின்றி — அறியப்படுத லில்லாமையால், மருள் — மயக்கத்தை, மேவி — அடைந்து, துளக் கறுமிடத்து — பொதிய மலையிலிருந்து, விரை — (சந்தன) வாசனை யில், தோய்ந்து — படிந்து, வரு — வருகின்ற, தென்றல் — தென்ற லானது, நிழல் — குளிர்ச்சியோடு, நாறி — தோன்றி, திளைத்து— அசைந்து, உலவு — சஞ்சரிக்கின்ற, வெள்ளிடையின் — வெளியி

னாலே, வாயில் — அந்தவாயிலை, தெளிகிற்பார் — அறிந்து கொள்வார் எ-று.

மலை சலியாமையால் அசலமெனப் படுதல்போலத் தூளக்கறுமிடமெனப்பட்டது. சூழ்ந்துநின்ற பளிக்குச் சுவரானது வாயிலினாகாயம்போலத் தன்புறத்துள்ள பொருள்களைக்காட்டி வெள்ளெனத்தோன்றி நிற்கையால் வாயில்காணாது மயங்கினரென்பதாம். ஒப்புமையினாலே பொதுமையடைந்த பளிங்கிற்கும் வாயில் வெளிக்குந் தென்றலுலாவுதலாகிய காரணத்தினாலே சிறப்புத் தோன்றுதலினாலே சிறப்பணியாகும். (உக)

வில்லுமிழுமாமணிகுயிற்றிமிளிர்மாடத்
தொல்கியதுகிற்கொடிகளும்பருலகெய்திப்
பல்லவமுயிர்த்துவளர்பைந்தருவின்மேவும்
வல்லிபடர்கின்றகொழுகொம்பெனவயங்கும்.

இ-ள். வில் — காந்தியை, உமிழும் — வீசுகிற, மா — பெருமை பொருந்திய, மணி — மணிகளானவை, குயிற்றி — பதிக்கப்பட்டு, மிளிர் — விளங்காநின்ற, மாடத்து — மாளிகைகளின்மேல், ஒல்கிய- அசைகின்ற, துகிற்கொடிகள் — சீலைக்கொடிகளானவை, உம்பர்- தேவரது, உலகு — உலகத்தை, எய்தி — அடைந்து, பை — பசிய, தருவில்—கற்பகதருவின்மேல், மேவும் — அடைதற்குரிய, பல்லவம்- தளிர்களை, உயிர்த்து — ஈன்று, வளர் — வளர்கின்ற, வல்லி-கொடிகளானவை, படர்கின்ற — படர்தற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற, கொழுகொம்பென — கொழுகொம்புகள்போல, வயங்கும்-விளங்கும் எ-று.

கற்பகதருவின்கீழ் வளர்கின்ற கொடிகளை அதன்மேலேற்றுதற்கு நாட்டப்பட்ட கொழுகொம்பென்க. அக்கொடிகளை அப்படிப்பட்ட கொழு கொம்புகளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி; இதற்குத் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி அங்கம் ஆகலாற் கலவையணி.

திங்களுநல்லார்முகமுஞ்செவ்விதெரிக்கொணா
வங்கலுழுமேனியொடுமின்பிரிக்கலாகா
மங்குறவழ்வெண்கொடியும்வானதியுமணியால்
வெங்கதிர்செய்மாடமிசை வேறறியலாகா.

இ-ள். மணியால் — மாணிக்கங்களால், வெங்கதிர் — சூரியகிரணத்தை, செய் — செய்கின்ற, மாடமிசை — மாளிகையின்மேலே, திங்களும் — சந்திரனும், நல்லார் — மாதரது, முகமும் — முகமும், செவ்வி — அழகினாலே, தெரிக்கொணா — வேறு படுத்தப்படா

வாம்; அம் — அழகினலே, கலுழும்-விளங்காநின்ற, மேனி-(அவர்) சரீரமும், மின் — மின்னற்கொடியும், பிரிக்கலாகா — பிரிக்கப்படா வாம், மங்குல் — மேகங்களானவை, தவழ் — மேலே தவழ்கின்ற, வெண்கொடியும் — வெள்ளைக்கொடியும், வானதியும் — ஆகாயகங் கையும், வேறு — வேருக, அறியலாகா — அறியப்படாவாம் எ—று.

இச்செய்யுளுக்கு யாவராலும் என்னும் வினைமுதல் வருவித் துக்கொள்க. சந்திரனேடு மாதர்முகத்துக்கும், மின்னற்கொடி யோடு மாதர் சரீரத்துக்கும், ஆகாயகங்கையோடு வெள்ளைக்கொ டிக்கும், ஒப்புமையினலே விசேடந் தோன்ருமையால் பொதுமை யணியாதும். திங்கள்—தித்திப்பாகிய மதுவினையுடையது. (உ௩)

சந்தநறுமென்புகைதவழ்ந்தநிலமெங்கும்
பந்துபயில்கோதையர்பசும்பொனணியாவு
மைந்தருவியன்சினையணிந்தனரதன்ரு
வந்துநனியேற்பவர்மகிழ்ந்திடவழங்கும்.

இ-ள். சந்தம் — சந்தனக்கட்டைகளது, நறு — மணமுள்ள, மெல் — மெல்லிய, புகை — புகையானது, தவழ்ந்த — படிந்த, நில மெங்கும் — மேல்வீடெங்கும், பந்து — பந்தாட்டத்தில், பயில்-பழகு கின்ற, கோதையர் — மாதரானவர், பசும்பொன் — பசிய பொன்ஞ லாகிய, அணி — ஆபரணங்களையும், யாவும் — மற்றெல்லாவற்றை யும், ஐந்தரு — பஞ்சதருவினுடைய, வியன் — பெரிய, சினை — கிளை களில், அணிந்தனர் — வேய்ந்தார், அதன்ரு — அதனலன்ரு, வந்து — (தம்மிடத்து) வந்து, ஏற்பவர் — இரப்பவர்க்கு, மகிழ்ந்திட— மகிழும்படியாக, நனி — மிகுதியாக, வழங்கும் — (அத்தருக்கள் தர விரும்பப்பட்டவற்றைக்) கொடுக்கும் எ—று.

ஐந்தரு — சந்தனம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற் பகம் என்பன. நிலம் என்பது இடமென்னும் பொருட்டு.

யாவு மென்றதனலே ஆடைமாலை முதலிய வெல்லாங்கொள்க பந்துகளைத் தாவிவீசவும் ஓடிப்பிடிக்கவும் வேண்டுதலால் அப் போது வருத்துமென்று களைந்தணிந்தாரென்க. அதன்ரு வழங்கு மென்றதனலே,செல்வப்பெருக்கின் செருக்கிஞல்மீட்டும்அவற்றை யெடுத்திலரென்றதாயிற்று. கற்பக முதலியவற்றின் கொடைக்கு ஏதுவாகாத அவ்வணிமுதலியவற்றைப் பெற்றிருக்கையை ஏது வாகக்குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம். (உச)

* வாய்ந்தமின்னைமடந்தையராக்கிவிண்
போந்திடாமலன்றோமலர்ப்புங்கவன்
சாந்தணிந்ததமனியக்குன்றென
வேந்துவெம்முலைப்பாரமியற்றினான்.

இ-ள். மலர் — தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, புங்கவன் — நான்முகக்கடவுளானவன், விண் — மேகத்தின்கண், வாய்ந்த — பொருந்திய, மின்னை — மின்னற்கொடிகளை, மடந்தையராக்கி — மங்கையராக்கி, போந்திடாமலன்றோ — (அம்மேகத்தினிடத்தே) போகாதிருத்தற்கன்றோ, சாந்து — சந்தனத்தை, அணிந்த — பூசிய, ஏந்து — சுமக்கப்படுகின்ற, வெம் — விருப்பஞ்செய்கின்ற, பாரம் — பாரமாகிய, முலை — முலைகளை, தமனியக் குன்றென — பொன்மலையைப் போல, இயற்றினான் — (அவருக்கு) உண்டாக்கினான் எ-று.

புகழவேண்டியதல்லாத மின்னலைக்கொண்டு படைத்தலைப் புகழ்தலினாலே புகழவேண்டிய அந்நகரத்து மகளிரது சரீரகாந்தி தோன்றுதலாற் காரணப்புனைவிலிபுகழ்ச்சி. இது அங்கம். முலைகளின்பாரத்தை யுண்டாக்கினமைக்குப் பயனாகாத மேகத்தின்கட் போகாமையைப் பயனாகக் குறித்தலாலே பயன்றற் குறிப்பணியாதும். இது அங்கி ஆதலாற் கலவையணி.

இது முதற் பதினொருபாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் முதற்சீர்மாச்சீரும் மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகி வந்த அளவடிகள்நான்கு கொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (௨௫)

வெங்கதிர்சுடர்மேவியதேர்ப்பரித்
தங்குவன்குளம்பிற்றகர்ந்திட்டன
தெங்கினொண்பழத்தெள்ளமுதத்தினாற்
பங்கமெய்துமறுகின்பரப்பெலாம்.

இ-ள். வெம் — வெவ்விய, கதிர் — கிரணங்களை யுடைய, சுடர் — சூரியன், மேவிய — வீற்றிருந்த, தேர் — தேரிற்கட்டப்பட்ட, பரி-

* இந்நூல் அரங்கேற்றுங் காலத்துப் புலவர் ஒருவர் எழுந்து, பாண்டியனும் நூலாசிரியரை நோக்கி, புவிக்கும் கவிக்கும் அரசே! மின்னலுக்கும் மலைக்கும் சம்பந்த மின்மையால் இவ்வுவமை பொருந்தற்பாலதன் றென்ன, பாண்டியனார் நிறுத்தியிற்சென்று மனங்கவன்று படுக்கைபுக்காராக, தேவி கேட்டு இதற்கோ கவல்கின்றீர்; மின்னற்கும் மலைக்கும் சம்பந்த மில்லாவிடினும், இயைபுண்டாக்கவன்றோ சூசுகமாகிய இருப்பு ஆணியை விதியோன் அடித்தான் என்றாள். அதுகேட்ட பாண்டியனார் அளவிலா உவகையுற்றுத் தழுவி யவையுஞ் சென்றுரைத்துத் தன்கோள் நிறுவினார் எனக் கன்ன பரம்பரையாற் றெரிகின்றது.

குதிரைகளுடைய, வல் — வலிமை, தங்கு — தங்கிய, குளம்பின்-குளம்புகளாலே, தகர்ந்திட்டன — உடைந்தனவாகி, தெங்கின்-தென்னமரங்களுடைய, ஒள் — ஒள்ளிய, பழம் — கனிகளின்து, தெள் — தெளிவுபொருந்திய, அமுதத்தினல் — நீரினாலே, மறுகின்-வீதிகளினுடைய, பரப்பெலாம் — விரிவுகளெல்லாம், பங்கம்-சேறு தலை, எய்தும் — அடையும் எ-று.

தென்னமரத்திற்குஞ் சூரியமண்டலத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததனாலே தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியாதும். (உசு)

நிலவுவெண்கதிர்நீண்மணிமாடமேற்
குலவுபாதிமதியைமென்கொம்பனார்
சிலைகொள்வாணுதல்சேர்த்தியவாடவ
ருலகமேத்துமுவாமதியென்பரால்.

இ-ள். நிலவு — நிலவைச்செய்கின்ற, வெண்கதிர் — சந்திரனுடைய, மணி — மணிகளாலாகிய, நீள்மாடமேல் — நீண்ட வீட்டின் மேலே, குலவு — விளங்குகின்ற, பாதிமதியை பாதிச்சந்திரனை, மெல்-மெல்லிய, கொம்பனார் — பூங்கொம்புபோல்வார், சிலை — வில் வடிவத்தை, கொள் — கொண்ட, வாள் — ஒளிபொருந்திய, நுதல்-(தமது) நெற்றியோடு, சேர்த்திய — கூட்ட, ஆடவர் — (அதுகண்ட நாயகரானவர்), உலகம் — உயர்ந்தோரால், ஏத்தும் — துதிக்கப்படுகின்ற, உவாமதி — பூரணசந்திரன், என்பர் — என்றுசொல்லுவார். எ-று.

பாதிமதி எட்டாந்திதியிற் சந்திரன். உவாமதி — பதினறு கலைகளும் நிறையப்பெற்ற சந்திரன். மதி என்பதற்கு மதுவையுடையது, யாவரானும் மதிக்கப்படுவது எனக் காரணங்கொள்க. "பதினெண் கணனு மேத்தவும்படுமே" என்றார் புறநானூற்றினும். சேர்த்தவென்னும் வினையெச்சம் சேர்த்தியவெனத் திரிந்தது. ஆடவரைவஞ்சித்துப் பரிகாசஞ் செய்தற்கு அங்ஙனஞ் செய்தாரென்க. ஒப்புமையினாலே அந்நெற்றிக்கும் பாதிமதிக்கும் விசேடந் தோன்றாமையாற் பொதுமையணி. (உஎ)

புலவிநீக்கிப்புணர்முலைமாதர்தந்
நிலவுபூந்துகிலாடவர்நீக்கலு
நலம்விளைத்தனர்நாணிவெண்டிங்களின்
கலையைமெல்லக்கலையெனச்சேர்த்துவார்.

இ-ள். ஆடவர் — கணவரானவர், புலவி — பிணக்கை, நீக்கி- தீர்த்து, புணர் — நெருங்கிய, முலை — முலைகளையுடைய, மாதர்- மகளிரது, நிலவு — சந்திரிகைபோல் விளங்குகின்ற, பூ — அழகிய, துகில் — ஆடையை, நீக்கலும் — அவிழ்த்தவளவில், நாணி — வெட்கப்பட்டு, நலம் — உதவியை. விளைத்தனர் — (அவர்க்கு) உண்டாக்கினவராக, வெள் — வெள்ளிய, திங்களின் — சந்திரனது, கலையை- நிலவை, மெல் — மெல்லிய, அக்கலையென — அவ்வாடையென்று நினைத்து, சேர்த்துவார் — (அவர் அரையிலே) சேர்ப்பார் எ-று.

புலவிநீங்கிய பின்னும் நாண மேலிடலால் அவிழ்க்கப்பட்ட கலையை மீட்டுஞ் சேர்த்துவாராயினர். அது ஆடவர்செயற்குத் தடையாகாமையால் நலம் விளைத்தன ரென்றார். சந்திரிகை கைக்ககப்படாததாயினும் மெல்லிய குணத்தாற் கைக்ககப்பட்ட போதும் பரிசந்தோன்றாத வாடையென்று மயங்கச் செய்தது. கலை—ஆகு பெயர், மென்மை, வெண்மை முதலிய பொதுப் பண்பி னொப்புமையினாலே ஆடையை நிலவென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (உஅ)

பொருந்துறாதனம்பூஞ்சிலம்பார்ப்பறக்
கரந்துதம்முயிர்க்காதலர்பாற்செல்வார்
திருந்துவாண்முகந்திங்களென் றந்நிலா
வருந்தவந்தபுள்ளார்த்தலர்தூற்றுமால்.

இ-ள். அனம் — அன்னங்களானவை, பொருந்துறாது — (தம் மருகி லடையாதிருக்க, பூ — அழகிய, சிலம்பு — சிலம்புகளது, ஆர்ப்பு — ஓசையானது, அற — நீங்கும்படியாக, கரந்து — மறைந்து, தம்முயிர் — தம்முயிர்போலும், காதலர்பால் — அன்பரிடத்து, செல்வார் — (மெள்ளச்) செல்லுகின்ற மங்கையரது, திருந்து — திருத்தமாகிய, வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகம் — முகத்தை, திங்களென்று- சந்திரனென்று நினைத்து, அந்நிலா — அதனது நிலவை, அருந்த- உண்ண, வந்த — வந்த, புள் — சகோரங்களானவை, ஆர்த்து- ஒலித்து, அலர் தூற்றும் — வெளிப்படுத்தும் எ-று.

சிலம்புகள் அன்னம்போ லொலித்தலாலே அதுகேட்டு அவ்வன்னங்கள் தம்மினமென்று வரின் மறைந்து செல்லுதல் வெளிப்படுமென்று அச்சிலம்பொலியாமல் மெல்ல நடந்து செல்லுவாரென்க. சிலம்பு அன்னம்போ லொலிக்குமென்பது பின்னே 'அனமென மிழற்றும் பரிபுரமணிந்து' என்பதனாலு மறிக. பெருநாணமுடைமையாற் கணவரிடத்துங் கரந்து செல்லுவாராயினர். சகோரம் நிலவை யருந்துதல் "வெண்டிங்க ணிலவு வாயிடைப்புகினுஞ்

சகோரமெனு மென்புளன்றி – யுண்டிங்குவாழு நருமுளர் கொல்லோ'' என்பதனுலறிக. முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி இது அங்கம். மறைந்து செல்லலாகிய விரும்பப்பட்ட பொருளைக்குறித்து முயற்சிசெய்ய, அது வெளிப்படுதலாகிய அதன் பகைப்பொருள் கிடைத்தலால் நுனிபவணி. இது அங்கி ஆகலாற் கலவையணியாம். (உகூ)

மலயமா தவனுண்டமணிக்குவைக்
குலவுவார்கடனேர்சொலிற்குற்றமே
யலகில்பல்வளஞ்சேர்த்தியவாவண
முலகமுண்டருண்மால்வயிறொக்குமே.

இ–ள். மலயம் – பொதியமலையிலிருக்கின்ற, மாதவன் – அகத்திய முனிவனுல், உண்ட – குடிக்கப்பட்ட, மணி – மணிகளது, குவை – கூட்டத்தையுடைய, குலவு – வளைவாகிய, வார் – நெடிய, கடல் – கடலை, அலகில் – கணக்கில்லாத, பல்வளம் – பலவகையாகிய வளங்களையும், சேர்த்திய – (தன்னு) ளடக்கிய, ஆவணம்– கடைக்கு, நேர் – ஒப்பென்று, சொலின் – சொன்னுல், குற்றமே– (அச்சொல்லுதல்) குற்றமேயாம், உலகம் – உலகத்தை, உண்டருள்– விழுங்கியருளிய, மால் – திருமாலினது, வயிறு – வயிற்றை, ஒக்கும் – (அது) ஒத்திருக்கும் (ஆதலால்.) எ-று.

அகத்தியர் கடல்குடித்த சரிதம் திருவிளையாடற் புராணத்தில் இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத்திற் றெற்றெனக் காண்க. ''முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும் – பனிக்கடலு முண்ணப்படும்'' என்ருர் நன்னெறியாரும்.

முத்து, பவள முதலியகடல் வளமேயன்றி நான்கு நிலவளங்களையுந் தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கையாற் கடனேர் சொலிற் குற்றமென்ருர். பிரளயத்திலே திருமால் வயிற்றுட்சென்ற மார்க்கண்டேயரால் உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் காணப்பட்டன வென்பது புராணகதை யாதலால், அப்படியே அக்கடையிலுங் காணப்படுதல் பற்றி மால்வயி றொக்குமென்ருர். உலகமுண்டருள் மால் வயிறொக்கு மென்னும் வாக்கியத்தினுற் கடலை ஒப்புச்சொல்லுதல் கூடாமை சாதித்தலாலே செய்யுட்குறிபணியாம். (௩0)

நீடுமாவணநித்திலப்பந்தருட்
கேடில்கம்பலையாவிசைகேட்கிலார்
பாடல்வண்டொடுநரனம்பகர்ந்திடக்
கோடல்செய்வர்நிறைகுறைவின்றென.

இ-ள். நீடும் — நீண்டிருக்கின்ற, நித்திலப்பந்தருள் — முத்துப் பந்தல்களிலுள்ள, ஆவணம் — கடைகளிலே, பாடல் — பாடுதலையுடைய, வண்டொடு — வண்டுகளோடு, நானம் — கத்தூரியை, பகர்ந்திட — (நிறுத்து) விற்க, கேடில் — (எப்போதும்), நீங்காத — கம்பலையால் — (களகள) ஒலியினாலே, இசை — (அப்பாட) லொலியை, கேட்கிலார் - கேட்கின்றிலருமாகி, நிறை-இந்நிறுக்கப்பட்ட பொருளிலே, குறைவு — யாதொரு குற்றமும், இன்றெனை — இல்லையென்று நினைத்து, கோடல்செய்வர் — (விலைக்குக்) கொள்ளுவார் எ-று.

இசைகேட்கிலா ரென்றதனால் கருநிறத்தாலும் வாசனை விருப்பங்கொண்டு மெய்த்தபடி அசைவின்றிக் கிடத்தலாலும் வண்டின் வடிவத்தைப் பார்த்தறிந்தில ரென்பது பெறப்பட்டது. வண்டொலி சிற்றொலியாகலிற் கடைத்தெருவின் பேரொலியுண் மறைந்த தென்க. இக்காரணத்தாற் குறையுளதாகவு மின்றெனக் கருதி விலைக்குக் கொள்வாராயினர். ஒப்புமையினாலே கத்தூரிக்கும் வண்டுக்கும் விசேடந் தோன்றாமையினாலே பொதுமையணியாதும். (௩௧)

குளிர்பளிக்குநீண்மாடங்கொடிகளான்
வெளிமுகட்டுயர்வெண்மதிதோய்வன
வொளிகொள்வெங்கதிர்வெம்மையொழித்திட
நளிகொடண்சுதைநக்குவபோலுமே.

இ-ள். குளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, பளிக்கு — பளிங்காலாகிய, நீள் — நீண்ட, மாடம் — மாளிகைகளானவை, வெளி — ஆகாயவெளியினது, முகட்டு — முகட்டின்கண், உயர் — உயர்ந்த, வெண்மதி — சந்திரனை, தோய்வன — தடவுவனவாகிய, கொடிகளான் — கொடிகளினாலே, ஒளி — சூரியனிலிருந்து, கொள் — (தம்மேற்) கொள்ளப்பட்ட, வெங்கதிர்-உட்டிண கிரணத்தாலாகிய, வெம்மை- வெப்பத்தை, ஒழித்திட — நீக்கும்படியாக, நளி — பெருமையை, கொள் — கொண்ட, தண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, சுதை — (அச்சந்திரனிடத்துள்ள) (அமிர்தத்தை), நக்குவ — (நாக்களினாலே) நக்குவனவற்றை, போலும் — ஒத்திருக்கும் எ-று.

ஆகாயமத்தியத்தில்வந்த பின்னன்றித்தோய்தல்கூடாமையால் வெளிமுகட்டுயரென்றார். சந்திரனிடத்தே கலைவளருந்தோறும் அமிர்தம் பெருகுமென்பது புராணசித்தம். பகல்முழுதும் வெயிலால் வருந்தியோன் இரவிலே சீதளோபசாரஞ் செய்து கொள்வானாகலின் மாடங்கள் வெம்மை யொழித்திடச் சுதை நக்குவ

போலுமென்றார். கொடிகளாலென்றதனுலும், நக்குவவென்றதனுலும் நாக்கவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கொடிகளாலே சந்திரனைத் தோயு மாளிகைகளை அப்படி நக்குவனவாகக் குறித்தலாற் பொருட்டற்குறிப்பணி. (௩௨)

பத்திமாடமணிக்கொடிபானுவின
மெய்த்தழும்புறத்தைவரல்வெங்கதிர்
* கைத்தலங்களிற்காளிந்தியைமடி
வைத்திருந்துதாலாட்டுதன்மானுமே.

இ-ள். பத்தி — ஒழுங்காயுள்ள, மாடம் — மாளிகையினது, மணிக்கொடி — நீலக்கொடியானது, பானுவின் — சூரியனது, மெய்-உடம்பிலே, தழும்புற — தழும்புபொருந்த, தைவரல்-தடவுதலால், வெங்கதிர் — அச்சூரியனானவன், காளிந்தியை — காளிந்தியென்பவளை, கைத்தலங்களின் — கைகளினுற்பற்றி, மடி — தனது மடியின்மேல், வைத்திருந்து — வைத்துக்கொண்டிருந்து, தாலாட்டுதல்—தாலாட்டுகின்றதை, மானும் — ஒக்கும் எ-று.

மணி கருமையென்பது "மணிநவமணியே கண்மை வனப்பொடு கருமைசெம்மை" என்பதனுலறிக. காளிந்தி — சூரியன் புதல்வி மடிவைத்திருந் தென்றதனுல் குழந்தைப் பருவமுற்றிருந்தகாளிந்தி யென்பதாயிற்று. காளிந்தி கருநிறத்தவளாதலாலே நீலக்கொடி அவள்போலத் தோன்றிற்று. தாலாட்டுதல் தொட்டிலிலேனு மடியிலேனுங் கிடத்தி மெல்லென வசைத்தும் பாடியுந் துயில்வித்தலாம். [தால்—நாவை, ஆட்டல்—அசைத்துப் பாடுதல். நீலக்கொடி தடவுதலாலே சூரியனைக் காளிந்தியைத் தாலாட்டுகிறவனுகக் குறித்தலாலே பொருட்டற் குறிப்பணி. (௩௩)

யாணர்மேயவிரவியைநண்பகற்
காணுந்தோறுங்கனன்றுகனலுமிழ்
கோணைவெம்மணிக்கொம்மையெயிற்புறம்
வாணறாழல்சூழெயின்மானுமே.

இ-ள். இரவியை — சூரியனை, நண்பகல் — நடுப்பகலிலே, காணுந்தோறும் — பார்க்குந்தோறும், கனன்று — எரிந்து, கனல்-நெருப்பை, உமிழ் — சொரிகின்ற, புறம் — புறத்தையுடைய, கோணை — அழியாத, வெம்மணி — சூரியகாந்தத்தாலாகிய, யாணர்-தச்சரால், மேய — விரும்பிச்செய்யப்பட்ட, கொம்மை — வலயமா

* விலச்சுவான் என்னுஞ் சூரியனுக்கு யமன், காளிந்தி, சனி என்னும் மூவர் குழவிகளா யுதித்தார் என்னு முண்மைபற்றி யிங்ஙன் கூறினுர்.

கிய, எயில் — மதிலானது, வாணன் — வாணாசுரனது, சூழ் — (சோணிதபுரத்தைச்) சூழ்ந்த, ஆரழல் — மிகுந்த நெருப்புமயமாகிய, எயில் — மதிலே, மானும் — ஒத்திருக்கும் எ-று.

யாணர் தச்சரென்பது "யாணரே புதுமைதச்ச ரெய்திய வனப்பு நன்மை" என்பதனாலறிக அழகெனினுமாம். சூரியகாந்தம் நெருப்பையுமிழ்வது "சூரியனொளியிற் றீக்கால்சலாகை-சூரிய காந்த மெனப்பெயர் பெறுமே" என்பதனாலறிக. மரவிந்தத்தின் மதில் முன்சொல்லப்படுதலால் இது அரசரரண்மனை மதிலென்க. வாணன் என்பான் மாவலிச் சக்கிரவர்த்தியின் குமாரர் நூற்றுவருள் மூத்தோன். அவன் அன்புடன் சிவபெருமானை வழிபட்டு அக்கினி மதில் பெற்றிருந்தமை,

"ஆயிர முளரிநீண் டலர்ந்த நீணிற — மாயிருங் குன்றுறழ் வாணன்றூழ்ந்தெழூஉத் — தீயழற் புரிசையுந் திறலு மாக்கமும்-பாயஎழு வுலகமும் பரிக்குங் கொற்றமும்" என்பதனாலறிக. (௩௪)

உள்ளமொன்றுதங்காதலரோதிய
கள்ளநேயக்கலவியின்வாய்மையை
வள்ளவாயமுதுண்டுவளர்மடக்
கிள்ளைமெல்லக்கிளத்தனாணுவார்.

இ-ள். உள்ளமொன்று — ஒருமனப்பட்ட, தம் — தம்முடைய, காதலர் — நாயகரால், ஓதிய — சொல்லப்பட்ட, கள்ளம் — (தம்மிருவருக்குள்ளே) மறைக்கத்தக்க, நேயம் — அன்புபொருந்திய, கலவியின் — புணர்ச்சியினுடைய, வாய்மையை — சொல்லுகளை, வள்ள வாய்-கிண்ணத்தினிடத்தே தங்கிய, அமுது — பாலை, உண்டு-குடித்து, வளர் — வளர்கின்ற, மடம் — இளமை பொருந்திய, கிள்ளை — கிளிகள், மெல்ல — மெள்ள, கிளத்தலும் — (பிறரறியச்) சொல்லுதலும், நாணுவார் — (மங்கையர்) வெட்கப்படுவார் எ-று.

கள்ளநேயமாவது — பிறர்க்கு வெளிப்படாமல் மறைக்கப்பட்ட வன்பு. கலவியின்வாய்மை — காமவிகாரமேலிட்டுத் தம்மை மறந்து சொல்லப்பட்டவையாம். இதனாலே அங்கேயுள்ள கிளிகள் தமக்கு ஒருவர் ஒன்றைப்பலதரஞ்சொல்லி வருந்திக் கற்பிக்கவேண்டாது தாமே விரைவிற் கற்கின்றனவென்பது தோன்றுகின்றது. (௩௫)

வாணிலாமணிமாடத்தொளித்தமைக்
காணுகென்பவர்மெய்ந்நிழல்கண்ணுறீஇப்
பூணுலாமுலையார்புல்வியின்மையி
ஞணிநின்றுநகைமுகங்கோட்டுவார்.

இ-ள். பூண் — ஆபரணங்கள், உலாம்-புரளுகின்ற, முலையார்—கொங்கையையுடைய மகளிரானவர், வாள் — காந்திபொருந்திய, நிலாமணி — சந்திரகாந்தத்தாலாகிய, மாடத்து — வீட்டினுள்ளே, ஒளித்து — மறைந்து, எமை — எங்களை, காணுகென்பவர் — காண்பீராகவென்ற கணவரது, மெய் — உடம்பினது, நிழல் — சாயையை, கண்ணுறீஇ — கண்டு, புல்லி (அச்சாயைத்) தழுவி, இன்மையின்-ஸ்கக்ககப்படாமையினாலே, நாணி — வெட்கப்பட்டு, நின்று-நின்று, நகை — நகையோடுகூடிய, முகம் — முகத்தை, கோட்டுவார்-வளைப்பார் எ—று.

காணுகவென்பது தொகுத்தல்விகாரம். மகளிர் நாணிமுகங் கோட்டுவாரென்றதனால் ஒளித்தவராடவரென்பது பெறப்பட்டது. நிழலைக் கணவரென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (௩௬)

சாந்தமூழ்கிவளர்ந்ததடமுலைக்
காந்துபன்மணிமேகலைக்காழல்கு
லேந்திவிண்ணிலியங்கலரிதெனப்
போந்தமங்கையரிந்நகர்ப்பொன்னனார்.

இ-ள். இந்நகர் — இந்த நகரத்துள்ள, பொன்னனார் — சீதேவி போல்வார், சாந்தம் — சந்தனத்துள், மூழ்கி — முழுகி, வளர்ந்த, பருத்த, தடம் — மலைபோலும், முலை — முலைகளையும், காந்து — விளங்காகின்ற, பல்மணி — பலமணிகளாலாகிய, மேகலை — மேகலையினுடைய, காழ் — சரங்களையுடைய, அல்குல் — சகனத்தையும், ஏந்தி-சுமந்துகொண்டு, விண்ணில் — வானத்திலே, இயங்கல் — உலாவுதல், அரிதென — (எம்மாலே) முடிவதன்றென்று நினைத்து, போந்த — இறங்கிவந்த, மங்கையர் — தெய்வ மகளிரே எ—று.

காழ்சரமென்பது "காழெண்பமணியின்கோவை" என்பதனாலறிக. மேகலை எண்கோவையுள்ளது. "எண்கோவை மேகலை காஞ்சியிருகோவை — பண்கொள் கலாபமிருபத்தொன்று — கண்கொள், பருமம்பதினாறு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகையென்றுணரற்பாற்று" என்பதனாலறிக. இப்பட்டினத்து மங்கையரைஅப்பாரத்தைச்சுமந்து ஆகாயத்திலே சஞ்சரிக்கமாட்டாமல் வந்த தெய்வ மகளிராகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி.

நளச்சக்கரவர்த்தி அரசாட்சி செய்திருந்தகாலங் கிருதயுகமாயிருக்க, இதுவரையிலே நாடுநகரங்களின் சிறப்புக்கள்பலவற்றைச்

செய்யுமென் வாய்பாட்டு நிகழ்கால வெதிர்காலங்களுக் குரிய முற்று வினைகளாலும் எதிர்காலத்திற்கேயுரிய முற்றுவினைகளாலுங் கூறல் வேண்டுவ தென்னையெனின், அவ்வினை நிகழ்க்சி அந்த யுகத்திலே நெடுங்காலம் நிகழ்ந்தன வென்னும் பொருள் படுதற்கு அங்ஙனங் கூறினாரென்க. "இவர்பண்டிப் பொழிலகத்து விளையாடுவர்" இவள் பண்டிப்பொழிலகத்து விளையாடும், என்பனபோல. இவற்றிற்கு "இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ் — சிறப்பத்தோன்று மயங்கு மொழிக்கிளவி — ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்" என்பது தொல்காப்பிய விதி, மேல் வருவனவு மின்ன. (௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

வளமலியிந்நகர்மன்னர்மன்னவன்
றளையவிழ்நறுமலர்த்தண்ணந்தாரினான்
களைகணுயுலகொருமூன்றுங்காத்தரு
ளளனெனப்பெயரியநாமவேலினான்.

[இது முதலைந்துபாட்டுக்கள் ஒருதொடர். இவ்வைந்து பாட்டுக்களாலும் அந்நகரத்திருந்து உலகத்தையாண்ட நளச்சக்கரவர்த்தியினுடைய வியக்கத்தக்க பலவகைக் குணங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். உலகொருமூன்றும் — (தன்னை யுச்சரிக்கின்ற) மூன்றுலகத்தாரையும், களைகணாய் — ஆதாரமாய், காத்து — (ஆபத்தினின்றும்) காத்து, அருள்-(விரும்பப்பட்டவற்றைத்) தருகின்ற, நளனெனப்பெயரிய — நளனெனப்பெயர்பெற்ற, வளம் — செல்வத்தினாலே, மலி — நிறைந்த, இந்நகர் — இம்மாவிந்த நகரத்திலுள்ள, மன்னர் மன்னவன் — அரசர்க்கரசனானவன், தளையவிழ் — கட்டவிழ்ந்த, நறு — நல்ல, மலர் — மலர்களாலாகிய, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, தாரினான் — மாலையையுடையவன், நாமம் — அச்சஞ்செய்கின்ற, வேலினான் — வேற்படையை யுடையவன் எ-று. (௩௮)

பெயரியமன்னவன், இந்நகர்மன்னவன், மன்னர் மன்னவன் எனக்கூட்டுக. மூன்றுலகம் பூமியும் வானமும் பாதலமுமாம். எவ்வுலகத்துள் யாவராயினும் நளனென்கிற பெயரை யுரைக்கினும் நினைக்கினும் அவர்க்கு நினைத்தது முற்று மென்பது புராணசித்தமாதலாலே அவ்விசேடணம் அப்பெயர்க்குக் கூறப்பட்டது. இது மகாபாரதத்திலுங் காண்க. இதனால் அவனது மகத்துவமாகிய தெய்வத்தன்மை விளங்குகின்றது, அவன் மாலையைக்கண்டோர்

கண்களுக்குங் கருத்துக்கும் மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுஞ் செய்யும் அதன் சிறப்புத்தோன்றத் தளையவிழ் நறுமலர்த் தண்ணந்தாரென்றார். பகைவர்க்குச் செருக்கு விளையுந்தோறு மச்சஞ்செய்து அதனை யொழித்தலின் நாமவேலென்றார். நாமமென்பதில் அம், சாரியை. நாம் அச்சமென்பது "பேநாமுருமென வரூஉங் கிளவி - யாமுறை மூன்று மச்சப்பொருள்" என்பதனாலறிக. இதுமுதலைந்து பாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் மூன்றுஞ்சீர் மாச்சீரும் மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிவந்த அளவடிகள் நான்குகொண்ட கலி விருத்தங்கள். (௩௧)

ஒன்னலர்மணிமுடியுரிஞ்சுதாளினன்
கன்னவிறோளினன் கமலக்கண்ணினன்
றன்னுயிராமெனவுலகிற்றங்கிய
மன்னுயிரனைத்தையும்புரக்குமாட்சியான்.

இ-ள். ஒன்னலர் - பகைவருடைய, மணி - நவமணிகளை யுடைய, முடி - மகுடங்கள், உரிஞ்சு - தேய்தற்குக் காரணமாகிய, தாளினன் - அடிகளையுடையவன், கல் - மலைபோல, நவில் - செய்யப்பட்ட, தோளினன் - புயங்களை யுடையவன், கமலம் - தாமரை மலர்போலும், கண்ணினன் - நேத்திரங்களை யுடையவன், தன் - தனது, உயிராமென - உயிர்போல நினைத்து, உலகில் - உலகத்தின் கண்ணே, தங்கிய - பொருந்திய, மன் - நிலையுள்ள, உயிரனைத்தையும் - எல்லாவுயிர்களையும், புரக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற, மாட்சியான் - பெருமையையுடையவன் எ-று.

பகைவர் தம்மேற் கருணை பிறப்பிக்க வேண்டிப் பலமுறையாகத் தம்முடிகள் அவனடிகளிற்பட வணங்குதலாலே அம்முடிகளுக்குத் தேய்வு கூறப்பட்டது. அவர்கள் வணங்குதற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட ஊர்த்துவ ரேகாதிகளையுடைய தாளென்பதுங் குறிக்கப்படுகின்றது. திண்மையும் பருமையுந் திரட்சியும் பற்றித் தோள்களுக்கு மலையும், மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுங் கண்டோரை மகிழ்வித்தலும் பற்றிக் கண்களுக்குத் தாமரைமலரும் உபமானமாக்கப்பட்டன. உடம்பழியினும் உயிரழியாது வேறுடம்பு பெற்று நிற்குமாதலின் மன்னுயிரென்றார். அது பதி பசு பாச மூன்றும் நித்தியமென்கிற சைவாகமங்களானுணர்க உயிரனைத்தையு மென்றதனாற் பறவை விலங்கு முதலியவுங்கொள்க, இங்கே புரத்தல் பகைபிணி முதலியவற்றாற் றுன்பம் வாராமற் காத்தல். ()

பொருசிலைவேனில்வேளனையபொற்பினா
னருவரையாமெனவகன்றமார்பினான்
கரைபொருமுடைத்திரைக்கடலந்தானையான்
றிருகுவஞ்சனக்களிறனையசீற்றத்தான்.

இ-ள். பொரு - போர்செய்கின்ற, சிலை - (கருப்பு) வில்லையுடைய, வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேளனைய - மன்மதனைப்போலும், பொற்பினான் - அழகினையுடையவன், அரு - அரிய, வரையாமென - மலையைப்போலும், அகன்ற - பரந்த, மார்பினான் - மார்பினை யுடையவன், கரை - கரையோடும், பொரு - போர்செய்கின்ற, முடை - புலானாற்றம் பொருந்திய, திரை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடல்போலும், தானையான் - சேனையையுடையவன், திருகு - மாறுபட்ட, வஞ்சனம் - மிக்ககோபத்தையுடைய, களிறனைய - யானைபோலும், சீற்றத்தான் - கோபத்தை யுடையவன் எ-று.

மன்மதனுக்கு வேனிற் காலத்திலே போர்த்தொழிற் கண்ணே யூக்கமுங் களிப்புமுண்டாதல்பற்றி அப்போது அவனுடம்பு பூரித்து அழகுசிறந்து விளங்குமாதலாற் பொருசிலைவேனில் வேளென்றார்; அருவரையாமென வென்றமையாற் பகைவர் படைக்கலங்களா லூறடையாத திட்பமுங் குறிக்கப்படுகின்றது. அளவு காணப்படாமையும் பூமிமுழுதுஞ் சூழ்தலும் பற்றிச் சேனைக்குக் கடல் உவமையாக்கப்பட்டது. அக்கடலலைகள் போலச் சேனையி னணிவகுப்புகள் ஒன்றன்பின் னொன்றாக வெழும்பி யிரைந்துகொண்டு பின்வாங்காது சென்று பகைவரை மோதுதலாலும், புலானாற்றம் பகைவரிறைச்சியு முதிரமுந்தோய்ந்த படைக்கலங்களின் மாறுமையானும் கரைபொரு முடைத்திரை யென்னு மடைகள் கடலுக்குச் சேர்க்கப்பட்டன யானைபோல மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்தலாற் சீற்றத்திற்கு யானை யுவமானமாக்கப்பட்டது, "பொள்ளெனவாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்-துள்வேர்ப்பரொள்ளியவர்" என்பதனாலறிக. யானையின் கணக்குணமுண்டென்பது "யானையறிந்தறிந் தும்பாகனையே கொல்லும்" என்பதனாலறிக. திருகுவஞ்சினக்களிறு எனவும்பாடம்.

வெங்கலியிருள்கெடவெண்ணிலாவுமிழ்
திங்களங்கவிகையான் றிகிரியொன்றினா

லங்கண்மாநிலமுழுதளிக்குமாற்றலான்
மங்குலினெழுமடங்குதவும்வண்கையான்.

இ-ள். வெங்கலி — தீயவறுமையாகிய, இருள் — இருளானது, கெட — அழிய, திங்கள் — சந்திரன்போல, வெள் — வெள்ளிய, நிலா — நிலவை, உமிழ் — வீசுகின்ற, கவிகையான் — குடையை யுடையவன், திகிரியொன்றினால் — ஏகசக்கிரத்தினாலே, அங்கண் — அழகிய விட்த்தையுடைய, மா — பெரிய, நிலமுழுது — பூமியனைத்தையும், அளிக்கும் — அரசாளுகின்ற, ஆற்றலான் — வல்லமையையுடையவன், மங்குலின் — மேகத்தினும், எழுமடங்கு — எழுபங்கதிகமாக, உதவும் — கொடுக்கின்ற, வள் — வளம்பொருந்திய, கையான் கையையுடையவன் எ-று.

நிலாவுமிழ் குடையெனக் குடையின்விளக்கத்தைச் சொல்லுதலாலே அவனரசாட்சி விளங்குதலுங் கூறப்பட்டதாயிற்று, அவ்வரசாட்சியே யாவரும் வறுமை நோய் தீர்ந்து பெருஞ் செல்வத்தராய் வாழ்தற்குக் காரணமாகையால் வெங்கலி யிருள்கெட வெண்ணிலாவுமிழ் — திங்களங்கவிகையென்றார். மாநில முழுதளிக்கு மாற்றலானென்றதனாற் பல தீவுகளையுங் கண்டங்களையும் வென்று தன்னாணையின் கீழ்ப்படுத்தி வாழுஞ் சக்கரவர்த்தி யென்றதாயிற்று. இதனாலே பேராற்றலுடைமையும் விளங்குகின்றது ஏழென்பது ஒரு தொகைச்சொல்லாயினும் இங்கே பலவென்னும் பொருளதாம். மேகம் நீரொன்றையே ஒரு பருவத்திலே தரும்; இவன் கைகளோ வெல்லாப் பொருள்களையு மெல்லாப் பருவங்களினுந் தருமென்றதாயிற்று. கைக்கு வளமாவது உத்தமரே கைகள் பொருந்தி முழந்தாளளவு நீண்டிருத்தல். (சக)

அருளினதுறையுணல்லறத்தின்வேலிசொற்
றெருளுறுகல்வியந்தெய்வமாக்கடல்
குரைகடற்புவிபுகழ்குணக்குன்றஞ்சுட
ரெரிதவழலங்கல்வேலரசரேறனான்.

இ-ள். அருளினது — கருணையினது, உறையுள் — வீடாயுள்ளவன், நல்லறத்தின் — நல்லதருமமாகிய (பயி) ரினது, வேலி — வேலியாயுள்ளவன், சொல் — நூல்களாலே, தெருளுறு — (பலவகைப் பொருள்களையும்) அறிந்த, கல்வி — கல்விக்கு, தெய்வம் — தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மாக்கடல் — பெரிய கடலாயுள்ளவன், குரை — ஒலிக்கின்ற, கடல் — கடல்போல, புவி — பூமியிலுள்ளோரால், புகழ் — புகழப்படுகின்ற, குணம் — நற்குணங்களெல்

லாஞ் சேர்ந்த, குன்றம் – மலையா யுள்ளவன், சுடர் – ஒளியையுடைய, எரி – நெருப்பானது, தவழ் – தவழ்கின்ற, அலங்கல்–மாலையையுடைய, வேல் – வேலையுடைய, அரசர் – பகையரசராகிய (யானைகளுக்கு), ஏறனன் – ஆண்சிங்கம்போல்பவன் எ-று.

அருளாவது பிறவுயிர்க்கு வந்த வருத்தத்தைக் காண்கின்ற போது மனம்பொரு திரங்கலாம். அதற்கு வீடெனவே அது அவ்வளிலே நிலையா யிருக்குமென்றதாயிற்று. அறமாவது • அந்தணர் முதலிய வருணத்தோரும் பிரமசாரி முதலிய வாச்சிரமத்தோரும் வேத முதலியவற்றில் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாமையுமாம். நல்லறமென்று அடை கொடுத்துக் கூறலால் அது புறச்சமய நூல்களிற் கூறுந் தீயவறங்களை யொழித்து நிற்றல்காண்க. அறத்தின் வேலியெனவே அவர்களை அவற்றிற்பிறழாது நடத்துவனென்றதாயிற்று. கல்வியெனப் பொதுப்படக் கூறலால் * வேதம் - ச, வேதாங்கம் - சு, மீமாஞ்சை-க, தருக்கம்-க, புராணம் - க, தருமநூல்-க, ஆகிய பதினான்கு வித்தைகளு மெனக்கொள்க. அக்கல்விக்குக் கடலெனவே அது யாவராலும் உணரப்படாத ஆழமும் கடக்கப்படாத விரிவுமுடைத்தென்றதாம். குரைகடற் கலிபுகழென்றதனாலே கடலினலையொலிபோலப் புவியிலே புகழொலி யெப்போது மெழுதல் சொல்லப்பட்டது. இங்கே குணமெனப் பூட்டவை இவ்வைந்து பாட்டினுஞ் சொல்லாதொழிந்த உயர்குலப் பிறப்பும் சதுரப்பாடுடைமையும் முற்புகழ்ச்சி வேண்டாமையும் ஆழ்கருத்துடைமையும் பிறவுங் கொள்ளப்படும். எரிதவழலங்கல் வேலரசரென்றதனால் பகையரசரென்றதாயிற்று. அவரை அங்ஙனஞ் சிறப்பித்தமையால் இவனோடு பகைத்தற்குத் தகுதி யுடையராதல் தோன்றுகின்றது. புவிபுகழ் குணக்குன்றென்றதனாற் பெருங் கீர்த்தியும் அரசரேறனென்றதனாற் பெரும்பிரதாபமும் விளங்குகின்றன. வளமலி யென்னும் பாட்டில் மன்னர் மன்னவனென்னு மெழுவாய் நின்று அப்பாட்டு முத லிப்பாட்டு வரையுமுள்ள பயனிலைகளைத் தனித்தனி கொண்டு முடிந்தது. இவற்றாலே தெய்வத்தன்மை பெருங்கொடை பெருஞ் செல்வம் ஒப்பின்மை நிறை புலமை உயர்குலப் பிறப்பு விளக்க

---

* பதினான்கு வித்தைகளின் விவரத்தை மேல்வருங் கூர்மபுராணச் செய்யுளானறிக. "அங்க மாறு மறைநான்கு மீமாங்கியமென்றருள் கொழித்துத் - தங்கு நீதி நூலொன்று புராணமொன்று தவநெறிந்து - பொங்குதரும நூலொன்று புகன்ற வீரேழ் விஞ்சையினை - யங்க ணுலகீன்றவ னளித்தா னவற்றை யுணர்ந்தா ரறிவுடையோர்."

முடைமை சதுரப்பாடு அறவழி நிற்றல் இவை முதலிய குணங்கள் சொல்லப்படுதலினாலே இவ்வரசன் உத்தமநாயகனென்பது பெறப்பட்டது. (௪௨)

நகரப்படலமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௭௧.

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம்.

[நளன் பூஞ்சோலையிற் சென்று அதன் வளத்தைக்கண்டதை யும். அவ்வனத்தி னிடையிலுள்ள ஓர் தடாகத்தில் அரச வன்னத்தைப் பற்றினதையும், அதன் துயரத் தைக்கண்டு அதைவிடுத்ததையும் இப்பட லஞ் சொல்லுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

இன்ன தன்மைய னாகியவேந்தெழிற் றிணிதோண்
மன்னர் மன்னவன் மாணெழில்வகைநலங்கேட்டுக்
கன்னலஞ்சுவைகனிந்தசொற்றமயந்தியென்னும்
பொன்னங்கொம்பனாண் மயலொடும்வைகலும்புலம்பும்.

[இதுமுதலொன்பது பாட்டுக்களால் தமயந்தியினது காமவிருப் பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி இதனால் விரகிகளுக்குச்சொல் லப்பட்ட காட்சிமுதலாகிய பத்து அவத்தைகளுள் காட்சியென்பது கேள்விக்கும் உபலக்கணையாத லால் அவள் நளச்சக்கரவர்த்தியி னுடைய உயர்வாகிய குணங்களைக்கேட்டு அது முதலாகிய ஒன்பது அவத்தை களையடைந்து வருந்துகின் மை பொதுவகையாற் சொல்லப்படு கின்றது.]

இ-ள். கன்னல் – சர்க்கரைபோல, அஞ்சுவை – மதுரச்சுவை யினாலே, கனிந்த – முதிர்ந்த, சொல் – சொல்லையுடைய, தமயந்தி யென்னும் – தமயந்தியென்கிற, பொன்னங் கொம்பனாள்-கற்பகப் பூங்கொம்பு போல்பவள், இன்ன – இப்படிப்பட்ட, தன்மையனா கிய – குணாதிசயங்களையுடையவனாகிய, ஏந்து – (பூமிபாரத்தைத்) தாங்குகின்ற, எழில் – அழகும், திணி – வலிமையும் பொருந்திய, தோள் – தோள்களையுடைய, மன்னர் – அரசர்களுக்கு, மன்னவன்– அரசனாகிய நளனுடைய, மாண் – குணங்களையும், எழில் – அழகி னது, வகை – வகையையும், நலம் – செல்வத்தையும், கேட்டு–

(அறிந்தோர்சொல்லக்) கேட்டு, மயலோடும் — மயங்குதலோடும், வைகலும் — தினந்தோறும், புலம்பும் — புலம்புவாள் எ-று.

மயலொடு மென்னுமும்மை கீழ்ப்போன வேட்கை முதலாகிய ஏழவத்தைகளையுந் தழுவி நின்றது. அவத்தை பத்தாவன:— காணுதல், பெறவேண்டல், இடைவிடாது நினைத்தல், உடம்பு வாடல், தன்வருத்தம் பிறர்க்குச் சொல்லல், நாணத்தினெல்லை கடத்தல், தன்னாற் காணப்படுகின்றவை யெல்லாம் அவ்விரும்பப்பட்டவை போலுதல், பித்தாதல், மூர்ச்சித்தல், இறத்தல் என்பன இவற்றுட் காட்சி யொழிந்த வொன்பதும் "வேட்கை யொருதலையுள்ளுதன்மெலித, லாக்கஞ் செப்ப னுணுவரை யிறத்த, னோக்குவவெல்லாம் வையேபோறன், மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்காடென்றிச், சிறப்புடை மரபினவைகளவெனமொழிப" என்பதனாலறிக. வடநூலாருள் ஆக்கஞ் செப்பலையும் நோக்குவவெல்லாமவையே போறலையும் நீக்கி. சாகரமென்கிற விழி துயிலாமையும், அரதியென்கிற வேற்றுப் புலவெறுப்புங்கூட்டிப் பத்தென்பாராலெனின், அவ்விரண்டும் உள்ளுதலி லடக்கிக்கொள்ளப்படுமென்க. கன்னலஞ்சுவை கனிந்த சொல்லாவது — கேட்டோரை மகிழ்விக்கும் பொருணயமமைந்த மொழியாம். ஆகவே அவளது குறைவற்ற புலமை கூறியவாறாயிற்று. வாடாமையாலு மொளியாலும் கண்டோர் கண்களிகூரச் செய்தல் பற்றிப் பொன்னங்கொம்பு உபமான மாக்கப்பட்டது. அக்கல்வி யழகுகளிற்சிறந்த தமயந்தியால் விரும்பப்படுதற்கு இப்படிப்பட்ட தோள்களே முக்கிய காரணமென்பது தோன்ற எந்தெழிற்றிணி தோளென்றார். கல்வி யறிவுடைய மங்கையர் ஆடவரிடத்தே முன்னே குணங்களையும் அதன்பின்னே அழகையும் அதன்பின்னே அவ்விரண்டுங்கொண்டு, காமவின்பத்தை யனுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய செல்வத்தையும் விரும்புவராதலால், அம்முறையே மாணெழில் வைகலங் கேட்டாளென்க. அழகின் வகையாவன — கைகால் கண்முதலிய வவயவங்களினளவையு நிறத்தையும் பற்றிய இயற்கை யழகின் கூறுபாடும், ஆடையணிமுதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படுஞ் செயற்கையழகின் கூறுபாடுமாம். (ச)

தாதளைந்திளவண்டுகெண்டபடுசூழற்றையை
லேதமற்றதன்னெழிற்கிணையாமெனவெண்ணி
யாதரத்தின்வேளாணையிற்பயிலுநெஞ்சதனைத்
தூதுவிட்டனடோன்றல்பாற்றுறந்தனடுயிலை.

[இதனால் இடைவிடாது நினைத்தலும் அதனாலுளதாகும்
விழி துயிலாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். இனம் — கூட்டமாகிய, வண்டு — வண்டுகளானவை, தாது — மலர்ப்பொடியை, அளைந்து — பூசிக்கொண்டு, கண்படு- தூங்குதற்கிடமாயிருக்கின்ற, குழல் — கூந்தலையுடைய, தையல்- தமயந்தியானவள், ஏதமற்ற — குற்றமற்ற, தன் — தனது, எழிற்கு- அழகுக்கு, இணையாமென — (இவனழகு) தகுதியாமென்று, எண்ணி- நினைத்து; ஆதரத்தின் — ஆசையினாலே, வேள் — மன்மதனது, ஆணையில் — ஆக்கினையிலே, பயிலும் — தங்காநின்ற, நெஞ்சதனை — (தன்) மனத்தை, * தூது — தூதாக, தோன்றல்பால் — அரசனிடத்திலே, விட்டனள் — அனுப்பினவளாகி, துயிலை — நித்திரையை, துறந்தனள் — இழந்தாள் எ-று.

அழகினாலே தனக்குயர்ந்தவளேயன்றி யொப்பவளொருத்தி யிருக்கினும் அதுவே தன்னழகுக்குக் குறைவாமென்று கொள்வளாதலால் அக்குறைவு மில்லையென்பது தோன்ற ஏதமற்ற தன்னெழிற்கெனச் சொல்லப்பட்டது. இங்கே யிணையென்பது மாற்றுயர்ந்த பொன்னுக்கும் மாசில்லாத மணிக்கும்போலத் தன்னழகுக்கு மவனழகுக்கு முள்ள தகுதியாம். வேளாணையிற் பயிலுதல் தன்னுரிமை கெட்டு மன்மதன் எவ்வழியிலே நடத்துகின்றனனோ அவ்வழியிலே நடத்தல். நெஞ்சைத் தூதுவிடுதல் நளனிடத்தே மிக்குறச் செலுத்துதலாம்; அதாவது இடைவிடாது நினைத்தலென்க. இனவண்டு தாதளைந்து கண்படுகுழற்றையல் துயிலைத் துறந்தனளெனவே தன்னையடுத்த அஃறிணை யுயிர்களுக்கும் நித்திரைசெய்தற் கிடமா யுள்ளவள்தான் அதனை யிழந்தனளோ வென்னு மிரக்கத்தைத் தோற்றுகின்றது. (உ)

மின்னிலங்கு † வேனளன்பெயர்கேட்டிடும்விழைவாற்
பொன்னின்வார்கழல்விதர்ப்பர்கோன்பேரவைபோந்து
மன்னர்யாரினும்வந்தியாநிடதனைத்தெடுப்ப
வன்னவன்புகழ்கேட்டலும்புளகமுற்றயரும்.

* இதன்கண் "நெஞ்சதனைத் தூதுவிட்டனள்" என்றதனால் வரைந்தெய்துங் கூட்டத்திற்குவதுவாகிய மெய்ப்பாடு எட்டனுள் தூதுமுனிவின்மை என்னு மெய்ப்பாடும், துறந்தன டுயிலை என்றதனால் கண் டுயின்மறுத்தல் என்னு மெய்ப்பாடும் வந்தவா காண்க.

† "நளன் பெயர் கேட்டிடும் விழைவில்" எனவும், அன்னவன் புகழ் கேட்டலும் "புளகமுற்றயரும்" எனவுங் கூறியதனால் உறுபெயர் கேட்டல் என்னு மெய்ப்பாடும் போதால் தெளிக. இதனை "இன்பத்தை வெறுத்தல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்தா லுணரவைத்தார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

[இது முதன் மூன்று பாட்டால் கேள்வி
விருப்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மின் — மின்னல்போல, இலங்கு — விளங்காநின்ற, வேல் — வேலையுடைய, நளன் — நளச்சக்கரவர்த்தியினது, பெயர்— நாமத்தை, கேட்டிடும் — கேட்க வேண்டுமென்கிற, விழைவால் — ஆசையினாலே, பொன்னின் — பொன்னாலாகிய, வார் — நீட்சிபொருந்திய, கழல் — வீரக்கழலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் — விதர்ப்ப தேசத்தாருடைய வரசனது, பேரவை — பெரிய சபையின்கண், போந்து — (அவனைத் தொழுதற்குச் செல்கின்றவள் போலச்) சென்று, மன்னர்யாரினும் — அரசர்பலரினும், வந்தியர் — புகழ்வோரானவர், நிடதன் — நிடததேசத்தரசனை, எத்தெடுப்ப — அதிமாகப் புகழ, அன்னவன் — அப்படிப் புகழ்பெற்ற வரசனது, புகழ் — கீர்த்தியை, கேட்டலும் — கேட்டவளவிலே, புளகம் — மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தலை, உற்று — அடைந்து, அயரும்—(தமயந்தி) வாடுவாள் எ-று.

நளன்பெயர் கேட்பவென்னாது கேட்டிடும் விழைவா லென்றதனால், போந்து என்றதற்குத் தந்தையைத்தொழச் செல்கின்றவள் போலச் சென்றென்று பொருள் கூறப்பட்டது. நற்குல மகளிர்க்கு விவாகமளவும் தந்தையைத் தொழுதலும் விவாகத்தின்பின் கணவனைத்தொழுதலும் நித்தியவிதியாமென்க. நளன்பெயர் கேட்டிடும் விழைவினாலே வந்தியரவனைப் புகழுஞ் சமயநோக்கிச் சென்றாளென்க. ஒருபெரியவரசன் முன்னே பலதேசத்தரசர் குணங்களையும் உள்ளவாறு புகழ்ந்துரைத்தல் வந்தியர் கடனாதலால் அவர் நளன் குணத்தையுயர்த்திப் புகழ்ந்தாரென்க. புளகத்தால் அவன்மேலவளுக்காசை மிகுந்தமை வெளிப்படுகின்றது. புளகித்தல் உவகைச் சுவையைப் பற்றிய விறலாம். இப்படிப்பட்டவனை எனக்குக் கணவனாகப் பெற்றிலேனென்னுமுள்ள நிகழ்ச்சியே அயர்தற்குக்காரணமாதல்தோன்றுகின்றது. (ரு)

அனங்கனையொழியாமண்ணிலாடவற்றெரிதிரென்னாக்
கனங்குழையவரான்மன்னர்க்கோரொருகுற்றங்காட்டி
யினஞ்செய்வண்டிமிருந்தண்டார்நளனலதில்லையென்று
மனங்களித்துரைப்பக்கேட்டுமம்மர்நோயுழக்குமாதோ.

இ-ள். அனங்கனை — மன்மதனை, ஒழியா — ஒழித்து, மண்ணில் — பூமியின்கண், ஆடவன் — ஒருகாளையை, தெரிதிரென்னா— ஆராய்ந் தெடுங்களென்று சொல்லி, கனம் — கனம்பொருந்திய,

குழையவரால் — காதணியையுடைய மகளிரால், மன்னர்க்கு — மற்றையரசர்களுக்கு ஓரொரு குற்றம் — ஒவ்வொருகுற்றத்தை, காட்டி- சொல்வித்துக்கொண்டு, இனஞ்செய் — கூட்டஞ்செய்கின்ற, வண்டு- வண்டுகளானவை, இமிரும் — ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, தார் — மாலையையுடைய, நளனது — நளராசனல்லாமல், இல்லையென்று — (ஒருவனு) மில்லையென்று, மனம் — நெஞ்சத்தில், களித்து — மகிழ்ந்து, உரைப்ப — (அவர்) சொல்ல, கேட்டு- (தான்) கேட்டு, மம்மர் — மயக்கமாகிய, நோய் — நோயிலே, உழக்கும் — (தமயந்தி) வருந்துவாள் எ-று.

மன்மதனுக்கு அழகு நிறைந்திருந்துங் காணத்தக்க அங்கமில்லாத குறையுளதென்பதுதோன்ற அனங்கனென்றும், அக்காரணத்தினாலே அவனதழகு பயன்படுவ தன்றென்பது கருதி ஒழியாவென்றும், விண்ணவரிற்சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே தண்டபூபிக நியாயத்தினாலே மற்றை விண்ணவரும் ஒழிக்கப்பட்டமையினாலே மண்ணிலாடவனென்றும், சொல்லினர். எல்லாவவயங்களினழகு மொருவனுக்கே யமைதலரிதாதலால் ஒவ்வோரரசனுக்கு மொவ்வொரு குற்றங்கூறி நளனிடத்தெல்லா வவயங்களினழகும் இருத்தல்பற்றி நளனைக்கூறி அதனைப் பின்னும் வலியுறுத்தற்கு உளனென்னாது அலதில்லை யென்றார். அவன்குணங்களைச் சொல்லும்போது சொல்கின்றோர்க்கே மனமகிழ்ச்சியுண்டாதலால் மனங்களித்துரைப்ப வென்றார். என்னுக் காட்டிக் கேட்டுழக்கும் என முடிக்க, அனங்கனென்னும் விசேடியம் அதன்பொருளாகிய மன்மதனை விலக்குதற்குத் தகுங்கருத்தையுட்கொண்டிருத்தலாலே கருந்தடை கோளியணி. (௭)

பாளைவாய்கமுகிற்றாவிப்படுபழஞ்சிதறிவாளை
தாளதாமரையிற்றுஞ்சுந்தண்பணைநிடதநாட்டி
னீள்வளங்கேட்பாள்போலத்தூதர்பானிருபன்சீர்கேட்
டாளிமொய்ம்பினனையெண்ணியணிமுலைநோக்கிச்சோரும்.

இ-ள். பாளை — பாளைகளானவை, வாய் — பொருந்திய, கமுகில் — பூக்குமரத்தின்மேலே, தாவி — பாய்ந்து, படு — குலைகளிலுள்ள, பழம் — கனிகளை, சிதறி — உதிர்த்து, வாளை — வாளைமீன்களானவை, தாள — நாளத்தையுடைய, தாமரையில் — தாமரைமலர்களிலே, துஞ்சும் — துயிலப்பெறுகின்ற, தண் — தண்ணிய, பணை — கழனிகளையுடைய, நிடத நாட்டின் — நிடததேசத்தினது,

நீள்வளம் – பெரியவளத்தை, கேட்பாள்போல – கேட்பவள்போல, தூதர்பால் – (அங்கிருந்துவந்த) தூதரிடத்து, நிருபன் – அரசனது, சீர் – கீர்த்தியை, கேட்டு – கேட்டறிந்து, ஆளி – சிங்கம் போல்பவ னுடைய, மொய்ம்பு-தோள்களாகிய, இனவை-இனத்தை, எண்ணி- நினைத்து, அணி – ஆபரணங்களை யுடைய, முலை – (தன்) முலை களை, நோக்கி – பார்த்து, சோரும் – (தமயந்தியானவள்) வாடு வாள் எ-று.

அந்நாட்டின் வளத்தைக் கேட்பாள்போல நளன் சீரைக் கேட்டலாவது நளனை முக்கியப்பொருளாகக் காட்டாமல் அந் நாட்டையே முக்கியப் பொருளாகக் காட்டி, அதைத் தொடர்ந்து வருகிற அவனது சீரைக்கேட்டலாம். அதைக் கேட்கும்போது மற்றை நாட்டுவளங்களினுமிதுபெரிதாதலின் அவற்றை யொழித்து இதனைக் கேட்கின்றாளென்று கொள்ளுதலால், அவளிடத்தே ஐயமுற்றிலரென்பது தோன்ற நீள்வளமென்றார். இவண் முலைக ளோடு சேர்தற்கு அவன்றோள்கள் தகுதியான வினமாதலால் இன னெனப்பட்டது. பொருத்தம் பார்த்தற்குத் தோள்கள் காணப் படாமையாலும் தன்முலைகள் காணப்படுதலாலும் அவற்றை மனத் தாலெண்ணி இவற்றைக் கண்களாலே பார்த்தாளென்க. அவ்வி ரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டென்றறிதலாலே அவ்விரண்டுஞ் சேர் தலால் வருமின்பத்தைப் பெற்றிலேனென்று வாடினாளென்க. நாட்டுவளங் கேட்கையாகிய கபடத்தினாலே நளன் சீர்கேட்கையா கிய தன் விருப்பத்தைச் சாதித்தலாலே பிறிதினவிற்சியணி. (ரு)

ஓவியத்துறைகைபோயவொருவனையுருவின்மிக்க
காவலனொருவன்மற்றோர்கன்னிநீதீட்டுகென்னத்
* தாவருமெழிலிற்கோட்டத்தானுமந்நளனுமாக
மேவரவினிதுநோக்கிமெய்ம்மயிர்பொடிக்குமன்றே.

[சித்திரக்காட்சி கனவிற்காட்சி முதலியனவை விரகிகளுக்கு
வினோதோபாயங்க ளாகையாலே இதனாலே சித்தி
ரக்காட்சி விருப்பம் சொல்லப்படுகின்றது.

இ-ள். ஓவியம் – சித்திரவித்தையினது, துறை – வழியிலே, கைபோய – வல்லவனாகிய, ஒருவனை – ஒருவனைப் (பார்த்து), உரு வின் – அழகினாலே, மிக்க – (யாவரினும்) மேற்பட்ட, காவலனொரு வன் – ஓர் அரசகுமாரனையும், மற்றோர் – வேறொரு, கன்னி–

* "எழிலிற்கோட்ட இனிதினோக்கி" என்றதனால், எம்மெய்யாயினு மொப்புமை கோடல் என்னு மெய்ப்பாடுற்றது.

கன்னிகையையும், நீ தீட்டுகென்ன — நீயெழுதுகவென்று சொல்ல, தாவரும் — வருத்தஞ் சேர்தலில்லாத, எழிலில் — சித்திரசாலையிலே, கோட்ட — (அவ்விருவர் வடிவங்களையும் அவன்) எழுத, தானும் — (விரும்பிய) தானும், அந்நளனுமாக — (விரும்பப்பட்ட) அந்நளனாக னுமாக, மேவர — பொருந்த, இனிது - இனிதாக, நோக்கி - பார்த்து, மெய் — உடம்பிலுள்ள, மயிர் — மயிர்களானவை, பொடிக்கும் - சிலிர்க்கப்பெறுவாள் (தமயந்தியானவள்) எ - று.

ஓவிய நூலுள் நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், இயங்குதல் என்னும் விகற்பங்கள் பலவுள. அவற்றை ஒன்பான் விருத்தியு ளடக்குவர். "பன்னாள் கழிந்தபின்னர் முன்றோ — ளண்மெய்ப் பாட்டினுளிரக்கமெய்ச்சிறீஇ — யொண்வினையோவியர் கண்ணிய விருத்தியுள்" என உதயணன்கதைகூறும்மாற்றா னுணர்க.

ஒருவனை யென்பது பார்த்தென்னுஞ் சொல் வருவித்து முடிக் கப்பட்டது; இது சொல்லெச்சம். "சொல்லெனெச்ச முன்னும் பின்னுஞ் - சொல்லளவல்ல தெஞ்சுதலின்றே." எழில் - வண்ணம்; அழகுமாம். கைபோதல் — சிறுமைபோதல். தன் சொற்குறிப்பறிந்து தன் விருப்பத்தின்படி யெழுத வேண்டலால் ஓவியத்துறை கைபோயவொருவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான். மன்மதன் முத லியோரை யொழித்து நாற்றிசையினும் புகழ்பெற்ற நளனென்று உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுதற்கு உருவின் மிக்கவனென்னாது உரு வின் மிக்க காவலனொருவனென்றும், அதுவரையி லவனோடு சம் பந்தமில்லாதவளுங் கன்னிகையுமாகிய தன்னைக் குறிப்பித்தற்கு ஒருத்தி யென்னாது மற்றோர் கன்னி யென்றுங் கூறினாள். நளனை யுந் தன்னையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமைக்குக் காரணம் நாணமேயாம். [1]அவ்வெழுதலிலே அவனுக்கு மனவூக்க முண்டா தற் பொருட்டு வேண்டிக்கோடல் பொருள்படத் தீட்டென்னாது தீட்டுகவென்றாள். அவ்வெழுதப்பட்டவை விபரீதப்படாமல் தன் விருப்பத்தின்படியே அமைதலால் தானுமந் நளனுமாக நோக்கினா ளென்க. தன்னுருவங் காணப்பட்டு நிற்றலாலும் நளனுருவஞ் செவிப்புல வுணர்ச்சியைக் கொண்டு பார்த் தறியவேண்டுதலாலும் முன் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி அந்நளனுந் தானுமாகவன்றித் தானுமந் நளனுமாகக் கண்டாளென்றார். அன்றியும் இப்பாட்டுக்கு அழகினாலே மிக்க வொருவனையு மொருத்தியையும் எழுதென்று பின்னே அவ் வுருவங்களை அழகான் மிக்கவர் தாமிருவருமே யாதலால் அவற்றைத் தாமாகக் கண்டாளெனினும் அமையும்.

உண்மையாகவே தாமல்லாதிருந்தாலும் விநோதமாக அவற்றைத் தாமாகப்பாவித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தாளென்க. மயிர்பொடித்தல் உவகைச் சுவைபற்றிய விரலாம். (௩)

* வள்ளற்றாரகலந்தன்னில்வனமுலைதிளைக்கவெண்ணு
முள்ளத்தாள்கனவிற்காணாதொழிந்தநாளுளதோகங்கு
னள்ளிற்கூர்துயிலிற்காணாநண்பொருள்காணுங்கொல்லோ
மெள்ளத்தான்விதியாற்காட்டுஞ்செயலினைவிலக்கலாமோ.

[இது முதலிரண்டு பாட்டுக்களால் கனவிற்காட்சி
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வள்ளல் — நளச்சக்கிரவர்த்தியினது, தார் — மாலையை யுடைய, அகலந்தன்னில் — மார்பின்கண்ணே, வனம் — சித்திரத்தை யுடைய, முலை — முலைகளானவை, திளைக்க — அழுந்தாநிற்க, எண்ணும் — (அவனை) இடைவிடாது நினைக்கின்ற, உள்ளத்தாள் — மனத்தை யுடைய தமயந்தியானவள், கனவில் — சொப்பனத்திலே, காணாது — காணாதிருக்க, ஒழிந்தநாள் — கழிந்தநாளும், உளதோ — உண்டோ (இல்லை) காணா — (முன்) காணப்படாமல், நண் — தங்கிய, பொருள் — ஒருபொருளை, கங்குல் — இரவினது, நள்ளில் — நடுவிலே, கூர் — செய்யப்பட்ட, துயிலில் — நித்திரையினால், காணுங்கொல் — (ஒருவன்) காண்பானோ (வினின்,) விதியால் — ஊழினால், காட்டும் — (அதனைக்) காட்டுகின்ற, செயலினை — (அந்நித்திரையின்) செய்கையை, மெள்ளத்தான் — விரையாமலேனும், விலக்கலாமோ — (அசம்பவமென்று) விலக்கலாமோ (ஆகாது) எ-று.

திளைக்கவென்னும் வினையெச்சம் காணாதென்னு மெதிர்மறையின் முதனிலைத் தொழில்கொண்டது. முன்னே துயிலைத் துறந்தனளென்பதனோடு இங்கே பலநாள்களிலுந் துயின்ற பின் வருவதாகிய கனவுகண்டாளென்றது மாறன்றோவெனின், அவனை இடைவிடாது சிந்தித்திருப்பவளுக்கு நெடுங்கால வாசனையாற் சிறிது கண்ணுறக்கம் வருவதன்றிப் பழையபடி நித்திரை செய்திலளென்க. நளனைத் தனக்கு இடைவிடாது சிந்திக்கின்றவளாகிய தமயந்தியானவள் தினந்தோறுங் கனவிலே தன்னைப் புணர்கின்றவ

* "உள்ளத்தாள் கனவிற் காணாதொழிந்த நாளுளதோ" என்றது கனவொடு மயங்கல் என்னு மெய்ப்பாடு அதனை "இன்பத்தை வெறுத்தல்" என்னுந் தொல்காப்பிய விதியானுணர்க. சகரன், காரி, நளன், துந்துமாரி, நிருதி, செம்பியன், விராடன் என்னும் முதல் வள்ளன்மார் எழுவருள் ஒருவனாதல் பற்றி வள்ளல் என்றார்.

ளுக அவனைக் காண்கின்றாளென்றும், ஒருபோதுங் காணப்படவில்லாத ஒரு பொருளை இரவிலே சித்திரையினாலே காணுதல் அசம்பவமன்றோ வென்கிற சங்கைக்கு அந்த சித்திரையானது தன்னாலேயன்றி ஊழ்வலியினாலே அப்படிப்பட்ட பொருளையுங் காட்டுதலால் அதனை அசம்பவமென்ன லாகாதென்றுஞ் சொல்லியதாம். இங்கே காணுதலுக்குக் கட்பொறி மாத்திரத்தாலன்றி மற்றைப் பொறிகளாலனுபவித்தலுங் கொள்க. மெல்ல என்பது மெள்ள என எதுகை பற்றி வந்தது. விதியாற் காட்டுஞ் செயலினை விலக்கலாமோ வென்னும் பொதுப்பொருளாலே நளனைக் கண்டிலாத தமயந்தி கனவிலே அவனைக் காணுதலாகிய சிறப்புப் பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (எ)

கட்புலனென்னுந்தூயகதவடைத்திதயமேய
வுட்புலனொடுங்கநோக்கியுறுதுயிலென்னுந்தோழி
புட்குலஞ்சுழலும்வைவேலிறையெழிற்பொலிவுகாட்டு
முட்பொதிபசுந்தாட்செய்யமுளரிபோன்முகத்தினாட்கே.

இ-ள். தூய — (நீர்த்துளிகளைத்) தூவிய, கட்புலனென்னும் — கண்ணிமைகளென்கிற, கதவு — கதவுகளை, அடைத்து — சாத்திக்கொண்டு, இதயம் — நெஞ்சமாகிய (தன்வீட்டுள்), மேய — தங்கிய, உட்புலன் — மனமானது, ஒடுங்க — அடங்க, நோக்கி — (அச்சமயம்) பார்த்து, உறு — அடைந்த, துயிலென்னும் — நித்திரையென்கிற, தோழி — பாங்கியானவள், புட்குலம் — பறவையினமானது, சுழலும் — வட்டமிடப்பெறுகின்ற, வை — கூர்மைபொருந்திய, வேல் — வேலையுடைய, இறை — நளச்சக்கரவர்த்தியாகிய, எழில் — அழகினது, பொலிவு — பெருக்கத்தை, முள் — முள்ளுகளாலே, பொதி — நிறைந்த, பசு — பசிய, தாள் — தண்டையுடைய, செய்ய முளரிபோல் — செந்தாமரை மலர்போலும், முகத்தினாட்கு — முகத்தையுடைய தமயந்திக்கு, காட்டும் — காண்பிப்பாள் எ-று.

தூவுதல் வினைக்கு அவாய் நிலையாலே நீர்த்துளிகளென்கிற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பிறர் தனக்கெதிராகவிருக்கக் கதவடைத்து வீட்டுள்ளே தனித்திருக் தெண்ணுவோன்போல மனமானது உருவங்கள் தனக்கெதிராகாதிருக்கக் கட்பொறிவாயிலினிமைக்கதவடைத்து நெஞ்சமாகிய தனதிடத்தே தங்கி நெடும்பொழு தெண்ணியதாற் சேர்ந்ததென்க. உட்புலனொடுங்க வென்றதனால் மற்றை மெய் வாய் மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகளிற் செல்லாமையும் பெறப்படுகின்றது. ஒருத்

திக்கு அரிதான ஒருமறைப்பொருளைப் பிறரறியாமற் கொணர்ந்து காட்டுந் தோழிபோல நித்திரையானது தமயந்திக்கு அவள் கண்களும் அந்தக்கரணமும் அறியாமல் மறைத்து நளனைக் காட்டியதென்பதாம். கனவிற் காட்சியறிவும் மனத்தாலன்றி யுண்டாவதில்லையே; அங்ஙனமிருக்க அதற்கு எவ்வாறு மறைத்துக் காட்டியதெனின், இங்கே பொறிகளோடு கூடிய மனத்துக்கே மறைத்ததென்று கொள்க. எதுகைக்காகவே யன்றிப் பறிக்கப்பட்டு, மூலர்ச்சியும் அழகுங் கெட்டுப் போகாத மலரென்பது தோன்றற்கு "மூட்பொதி பசுந்தாள்" என்னும் அடை சொல்லப்பட்டது போலும். இஃது உருவகவணி. (அ)

தாமரைமுகங்கள்வாட்டுந்தண்பனிக்காலந்தன்னிற்
காமர்வெம்பகனீட்டித்தவண்ணமுங்கணவர்த்தீர்ந்தோ
ரேமுறுவேனிற்காலமிரவுநீட்டித்தவாறுந்
தூமமென்கூந்தற்செவ்வாய்த்துடியிடைதுயரவன்றே.

[இதனால் நினைத்தாலுண்டாகிய துயிலாமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தாமரை — தாமரைமலர்களுடைய, முகங்கள் — முகங்களை, வாட்டும் — வாடச்செய்கின்ற, தண் — தண்ணிய, பனிக்காலம் — பனிக்காலமானது, தன்னில் — தன்னிலே, காமர் — அழகிய, வெம்பகல் — வெவ்விய பகலை, நீட்டித்த வண்ணமும் — நீள்வித்த படியும், கணவர் - (தம்முடைய) நாயகரினின்றும், தீர்ந்தோர்- நீங்கினமாதர், எம் — மையலை, உறு — அடைதற்குக் காரணமாகிய, வேனிற்காலம் - வெயிற்காலமானது, தன்னில்-தன்னிலே, இரவு- இரவை, நீட்டித்தவாறும் — நீள்வித்தபடியும், தூமம் — புகைபோலும், மெல் — மெல்லிய, கூந்தல் — கூந்தலையும், செம்மை — செய்ய, வாய் — வாயையும், துடி — உடுக்கைபோலும், இடை — இடையையும் உடைய தமயந்தியானவள், துயர — துன்பப்படுதற்கேயாகும், அன்றே — இது ஆச்சரியம் எ-று.

* தைமீ முதல் தொடங்கி ஆனிமீ முடிவு வரைக்கும் பகற்காலம் ௨அ-நாழிகையிலிருந்து ௩௨-நாழிகை அளவாக வளர்ந்தும் இதற்கேற்க இராக்காலம் ௩௨-நாழிகையிலிருந்து ௨அ-நாழிகை யளவாகத் தேய்ந்தும் வரும், இவ்வாறே ஆடிமீ முதல் தொடங்கி மார்கழிமீ முடிவு வரைக்கும் இராக்காலம் ௨அ-நாழிகையிலிருந்து ௩௨ - நாழிகையளவாக வளர்ந்தும் இதற்கேற்பப் பகற்காலம் ௩௨-நாழிகையிலிருந்து ௨அ - நாழிகை யளவாகத் தேய்ந்துவரும்; இது

சூரியசித்தாந்த முதலிய கணித நூல்களாலும் அனுபவத்தாலும் அறியப்படும். உஅ — நாழிகைப் பகலுள்ள மார்கழியும் தையுமாகிய முன் பனிப்பருவத்தையே ஈண்டு பனிக்கால மென்றாரென்றும், உஅ - நாழிகை யிரவுள்ள ஆனியும் ஆடியும் ஆகிய முதுவேனிற் பருவத்தையே வேனிலென்றா ரென்றுங் கொள்க. தாமரை முகங்கள் வாட்டுமென்றதனாலும் கணவர்த் தீர்ந்தோ ரேமுறுமென்றதனாலும், அவ்விருவகைக் காலங்களுக்குங் கொடுமையே சொல்லப் பட்டதாயிற்று. பனிக்காலத்திலே குறைந்த பகலும் வேனிற் காலத்திலே குறைந்த இரவும் மிகுந்து தோன்றுதல் சாத்திரத்துக்கும் அனுபவத்திற்கும் விரோத மன்றோ வெனின் விரகிகளுக்குக் கணப்பொழுது நெடுங்காலமா மென்பதனால் விரோத மில்லை யென்க. ()

மணியெழு வனையதோளார் மனவலி யகற்றுந் துத்திப்
பணவரவல்குற்செவ்வாய்ப் பைந்தொடி குணனூலாக
வணிகிளர்சீர்த்தி முத்தங் கோத்தன னரசர்சென்னி
தணவற விளங்கு பைம்பொற் றாமரைத் தாளினானே.

[இதுமுதற் பதினொரு பாட்டுக்களால் நளச்சக்கரவர்த்தியினுடைய காமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி
அவன் தமயந்தி னுயர்வாகிய குணத்தைக்
கேட்டமையை இதனாற்சொல்லுகிறார்.]

இ-ள். அரசர் — அரசருடைய, சென்னி — தலைகளிலே, தணவற — ஒழிவில்லாமல், விளங்கு — விளங்குகின்ற, பைம்பொற்றாமரை — பசிய பொற்றாமரை மலர்களாகிய, தாளினான் — அடிகளையுடைய நளச்சக்கரவர்த்தியானவன், அரவு — பாம்பினது, துத்தி — தறுப்புவரிகளையுடைய, பணம் — படம்போலும், அல்குல் — அல்குலையும், செவ்வாய் — செவ்வாயையும், பைந்தொடி — பச்சைவளையல்களையும் உடைய தமயந்தியினது, மணி எழு அனைய — மணித்தூண்போலும், தோளார் — தோள்களையுடைய காளையரது, மனவலி — தைரியத்தை, அகற்றும் — நீக்குகின்ற, குணன் — குணமானது, நூலாக — இழையாக, அணி — (தன்) அழகினாலே, கிளர் — விளங்காநின்ற, சீர்த்தி — கீர்த்திகளாகிய, முத்தம் — முத்துக்களை, கோத்தனன் — (அவ்விழையிலே) கோத்தான் - எ-று.

குணம் — குணன் எனப்போலி. தாமரை — ஆகுபெயர். அரசர் தமது முடிகளின்மேலே பொற்றாமரை மலரைப்போல மகிழ்ந்து கொள்ளுதலால் அவர்முடிக்கு இவனடிபொற்றாமரை மலரெனப்

பட்டது படத்திற்கரும்புள்ளிகள்போல அல்குலுக்கு உரோமமென்க பைந்தொடிகுணன் – மனவலி யகற்றுங் குணன் – எனக்கூட்டுக. மணியெழுவனையதோளார் அரசிளங்காளையர். மனவலியகற்றலாவது – கூற்றங்கொதித்து மேல்வரினுங் கலங்காத வயரது மனநிலையைக் கேட்கப்பட்டவளவிலே கலங்கச்செய்தலாம். குணமெனப் பொதுப்படக் கூறுதலால் அழகுமுதலான பலவுங் கொள்ளப்படும். அரசனழகினு லுண்டாகிய கீர்த்திகளாகிய முத்துகளுக்கு அவள் குணம் நூலாகவெனவே முத்துகளுக்கு நூல்போல அக்கீர்த்திகளுக்கு அவள்குணம் இன்றியமையாத சிறப்புடைத்தென்பதுபெறப் பட்டது. கீர்த்தி முத்தங்களைக் குணநூலிற் கோத்தல் அவள் தனக்குக் கிடைக்கப்பெறின் அவள் குணத்தினுலே தன்கீர்த்தி விளங்குந் தன்மையை நினைத்தல். குணத்திலே நூலையும் கீர்த்தியிலே முத்தையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (கக)

வனப்பினில்வென்றவேந்தை வயங்கொளுங்காலமென்ளுக், கனைத்துவண்டிவருங்கூந்தல் கருதியவிலக்கந்தப்பாத், தனிப்படையாகவேறற்கெண்ணினன்றரளஞ்சிந்தக், குனிக்குமென்கரும்பான்மேரு வில்லியைவெல்லுங்கோளான்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுக்களால் நளனை வெல்லுதற்கெண்ணிய மன்மதன் செய்கையைக் காட்டி அவன் மேலவனுக்குண்டாகும் விருப்பம் குறிப்பிக்கப் படுகின்றது.]

இ–ள். தரளம் – முத்துக்களானவை, சிந்த – உதிராநிற்க, குனிக்கும் – வளைக்கப்பட்ட, மென்கரும்பால் – மெல்லிய கருப்பு வில்லினலே, மேருவில்லியை – மேருவை வில்லாகக்கொண்ட கடவுளையும், வெல்லும் – வெல்லுதற்குநினைத்த, கோளான் – (பெருமையையுடைய) மன்மதனானவன், வயம் – வெற்றியை, கொளும் – கொள்ளுதற்கேற்கின்ற, காலமென்ளு – கால (மிதுவே) யென்று, வண்டு – வண்டுகளானவை, கனைத்து – ஒலித்து, இவரும் – ஏறப்பெறுகின்ற, கூந்தல் – கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கருதிய – (தன்னலே) குறிக்கப்பட்ட, இலக்கம் – குறியினின்றும், தப்பா – தப்பாத, தனி – ஒப்பற்ற, படையாக – ஆயுதமாக, வனப்பினில் – அழகினுல், வென்ற – (தன்னை) வென்ற, வேந்தை – நளச்சக்கரவர்த்தியை, வேறற்கு – (அப்படையால்) வெல்லுதற்கு, எண்ணினன் – ஆலோசித்தான் எ-று.

முன்னே மேருவில்லியால் வெல்லப்பட்டவ னாயினும் பின்னே உமாதேவியை மணம்புணரச் செய்தமையினாலே கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங்கோளானென்றா ரென்பதுமாம்.

“மாதுமை நிமித்தமாக மழுவலா னனங்கனுக்கு — கோத றெஞ் சுடற்றச்சீறிக் கொண்கனோ டிமைக்குமேனி, பாதிசெய்த வரைத் தண்டம்பண்ணித் தன்வசமாச்செய்த, நாதனே யுலகுக் கெல்லா நாதனென் றேத்துவாமே.”

என்பதனாலு மறிக. வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுத மென்ற படியே மன்மதனாற்றலை மெய்ச்சியவாறாயிற்று. வயங்கொளுங்கால மென்றது கீர்த்திமுத்தங்களைக் குணநூலிற் கோத்தகாலத்தைச் சுட்டிநின்றது. வனப்பினில் வெல்லுதலாவது அழகின்மேற்பட்டு நிற்றலாம். தமயந்தி மன்மதனுக்கு அவனாலே குறிக்கப்பட்ட அரசனாகிய குறியிலே தப்பாது சென்றுதாக்கும் ஒப்பற்ற படைக்கல மாயினளென்க. தன்னை யழகில்வென்ற அரசன்மேல் உள்வயிரங் கொண்டு அவனை வெல்லுதற்கான காலமும் படைக்கலமுந் தேடிக் கொண்டிருந்து அவைகிடைக்கப்பெறுதலினாலே வேறற் கெண்ணி னானென்க. வயங்கொள்ள நினைத்தற்கு ஏதுவாகாத வனப்பினில் வென்றமையை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங் கோளானெனக் காரணத்தினது தருமங் குறைவாயிருக்கக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் உ-வது பிறிதாராய்ச்சியணி. இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலாலே சேர்வையணி. (கக)

அணங்கினுக் கணங்குசெய்யு மணிகிள ரஞ்சில்லோதி,
குணங்கமழ் குருதிவைவேற் கொற்றவன செவியுறுமுன்.
மணங்கமழ் தென்றற்றேரோன் வாங்குபைங் கழைவிற்பூட்
டுங், குணஞ்செவிப் பட்டதன்னோன் வன்மையார் குணிக்
கற்பாலார்.

இ-ள். அணங்கினுக்கு — தெய்வ மகளிருக்கு, அணங்கு— வருத்தத்தை, செய்யும் — செய்கின்ற, அணி — அலங்கரித்தலாலே, கிளர் — விளங்காநின்ற, அம் — அழகிய, சில் — பொன்வட்டத்தகட்டணியையுடைய, ஓதி — கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, குணம் — குணமானது, கமழ் — நாறுகின்ற, குருதி — உதிரத்தை யுடைய, வை — கூர்மைபொருந்திய, வேல் — வேலையுடைய, கொற்றவன் — நளச்சக்கரவர்த்தியினது, செவி — காதிலே, உறுமுன்— அடைவதன்முன்னே, மணம் — மணமானது, கமழ் — மணக்கப்

பெற்ற, தென்றல் — தென்றலாகிய, தேரோன் — தேரையுடைய மன்மதனால், வாங்கு — வளைக்கப்பட்ட, பைங்கழைவில் — பசிய கரும்புவில்லிலே, பூட்டும் — ஏற்றப்பட்ட, குணம் — குணமானது, செவி — (அம்மன்மதன்) காதிலே, பட்டது — அடைந்தது, அன்னோன் — அப்படிப்பட்ட மன்மதனது, வன்மை — வல்லமையை, யார் — யாவர், குணிக்கற்பாலார் — அளவுசெய்யவல்லவர் எ-று.

அணங்கு — சாதியொருமை. "அணங்குஞ் சூருந்தெய்வப் பெண் பொதுப்பெயர்" என்பதனாலறிக. அணங்கினுக் கணங்கு செய்தல் தன்பேரழகினால் அவர்க்குப் பொறாமை வருத்தஞ் செய்தலாம்; அல்லாமலும் அழகுக்கழகு செய்கின்றவெனினு மாம். தமயந்தியின் குணம் அழகுமுதலிய பண்பாம். கரும்பு விற்குணம் அதனது நாணும். "குணமென்ப கயிறும் பண்புங் கும்பம் வின்ஞாணுநாற்பேர்" என்பது நிகண்டு. தமயந்தியின் குணம் நளன் செவியிலடைவதன் முன்னே கருப்புவில்லின் குணம் மன்மதன் செவியிலடைந்த தென்க. நளன் செவியி லடைதலாவது கேட்டறியப்படுதல். மன்மதன் செவியிலடை தலாவது இடதுகையால் வில்லைப்பிடித்து நின்று வலதுகையால் அம்பைத்தொடுத்து நாரியை யிழுக்கும்போது அந்நாரி காதள விற் சென்று படுதலாம். தமயந்தியின் குணத்தை நளன் கேட் பதற்கு முன்னே மன்மதன் அம்பெய்யத் தொடங்குதல் கூடாமை யாலே செவியுறு முன்னென்பது செவியுற்றளவி லென்னும் விரவைக் காட்டியது. தமயந்தியினழகை யரசன்கேட் டறித லாகிய காரணத்துக்குமுன்னே மன்மதன் வில்வளைத்தலாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் மிகையுயர்வு நவிற்சியணி யாதும். (௧௨)

கல்வியின் றுறைகைபோயகாவலன் றன்னையின்னே
வெலகுவலென்னநெஞ்சின் விழைவுறுகருப்புவில்லான்
மல்லலம்புவனமூன் றும்வென் றதன்வரம்பில்சீர்த்தி
யல்கலிலையமென்னுமாழியினுருத்துநின்றான்.

இ-ள். கல்வியின்-கல்வியினது, துறை — வழியில், கைபோய-வல்லவனாகிய, காவலன்றன்னை — அரசனை, இன்னே — இப் போதே, வெல்குவலென்ன — வெல்வேனென்று, நெஞ்சின் — (தன்) மனத்தில், விழைவுற — ஆசைப்பெருக்கத்தைக்கொண்ட, கருப்புவில்லான் — கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனானவன், அம்-அழகிய, புவனமூன்றும் — உலகமூன்றையும், வென்ற — (அதுவரை யில்) வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட, தன் — தனது, மல்லல் — வளம்

பொருந்திய, வரம்பில் — அளவில்லாத. சீர்த்தி — கீர்த்தியை, அல்கவில் — சுருங்கலில்லாத, ஐயமென்னும் — சந்தேகமென்கின்ற, ஆழியில் — கடலுள், உகுத்து — முழுகச்செய்து, நின்றான் — (திகைத்து) நின்றான் எ-று.

கல்வியின்றுறைகைபோய காவலனெனவே வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகளை யையந்திரிபின்றியறிந்து அவ்வறிவினாலே மனத்தைத் தன்வசப்படுத்தி நிற்பவனென்பது பெறப்பட்டது. அவனைவெல்லுதல் அவன் மனநிலையைக் கெடுத்துக் காமத்திற் கலங்கச்செய்தல். அக்கல்வியறிவி னுயர்ந்தோரை யிப்போதே வெல்லுவேனென் றாசை கூர்தல் சாகசமாதலாலே மன்மதனுக்கு இவனை வெல்லமாட்டுவேனோ மாட்டேனோ வென்கிற வுள்ள நிகழ்ச்சி பிறந்து அதனால் இதுவரையிலே மூன்றுலகங்களையும் வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட கீர்த்திகளும் நிற்குமோ நீங்குமோ வென்று சந்தேகித்தானென்க. புதிதாகச் சம்பாதிக்க விரும்பிய ஊதியத்தைக் குறித்து முயன்று அதுவரையிலே சம்பாதித்து வைத்திருக்கப்பட்ட முதலையும் இழந்துபோதல் அறிவிலான் செயலாதலால், "ஆக்கங் கருதிமுத லிழக்குஞ் செய்வினை யூக்காரறிவுடையார்" என்பதனாலறிக. கல்வியின்றுறைகைபோயவென்னுமடை அரசன் மன்மதனுக்கு ஐயந்தரவல்லனென்னுங் கருத்தையுட் கொள்ளுதலால் கருத்துடையடையணி அங்கம். மன்மதனுக்குச் சந்தேகமில்லாதிருக்கச் சந்தேகத்தைக்கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. அங்கி ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (௬௩)

தண்ணறாத்துளிக்குங்கூந்தற்றமயந்திமுலையும்போர்வே
லண்ணறன்புயமுங்கூட்டும்விதிவலியழகிற்றம்மா
மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மனவலிக்கவசமாா
* ஞெண்மலர்வாளியானுமுரனறப்பிளந்ததன்றே.

[இதனால் மன்மதனுக்கு விதித்துணையாற் பூவம்பைக்
கொண்டே ஆண்மை பயன் பட்டமை
சொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். தண் — தண்ணிய, நறா — (மலர்த்) தேனை, துளிக்கும் — துளிக்கின்ற, கூந்தல் — கூந்தலையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியினுடைய, முலையும் — முலைகளையும், போர் — போர்க்குரிய, வேல் —

* வாளியாவன - தாமரை, மாம்பூ, அசோகம், முல்லை, குவளை என்னுமிவ்வைந்துமாம். "வனசஞ்சூத மசோக முல்லை - குவளை காமன் கொலுமைங்கணையே" என்றார் பிங்கலந்தைடாரும்.

வேலையுடைய, அண்ணல் – நளச்சக்கரவர்த்தியினுடைய, புயமும் – தோள்களையும், கூட்டும் – சேர்க்கும், விதி – தெய்வத்தினது, வலி – நினைப்பானது, அழகிற்று – பயனுடைத்தாயிற்று, மண் – துடைத்தல், அமை – அமைந்த, முழவு – மத்தளம்போலும், தோளான் – தோள்களையுடைய அவ்வரசனது, மனவலி – தைரியமாகிய, கவசம் – கவசமானது, மாரன் – மன்மதனது, ஒள் – மெல்லிய, மலர்வாளியாலும் – பூவம்பினாலும், உரனற – உரங்கெட, பிளந்தது – கிழிந்தது எ-று.

மனவலியில் வலியென்பது தல் விகுதிகுன்றிய தொழிற்பெயர். அது நினைத்தலென்பது; "உய்ந்துபோமாறே வலிக்குமா மாண்டார் மனம்" என்பதனாலறிக. தமயந்தி முலையும் நளன் புயமுங் கூட்டலென்றதற்கு அவளை இவனுக்கு மனைவியாகச் செய்தென்பது பொருள். கொடிய படைக்கலங்களால் ஊறுபடாமற் காக்குங் கவசம்போல அரசனது மனவலி காமத்தினாலே ஊறுபடாமற் காத்தலாலே மனவலிக் கவசமென்றார். அது பிளத்தல் நிலைகலங்குதல், தெய்வ சங்கற்பத்தினாலே எந்தக்காரியந்தான் முடியாதென்றதாயிற்று. மலர் வாளியாலுங் கவசம் பிளந்ததென்னும் விரோதம் விதிவலியாற் பிளந்ததென்றதனாலே அழிதலால் முரண் விளைந்தழிவணி. இது மனவலிக் கவசமென்னு முருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்தது. அம்மா – வியப்பிடைச்சொல். (௧௪)

தேங்கமழ்துளவினானுநான்முகத்தேவுநாளுந்
தாங்கருங்காமவெம்மைதரிக்கிலராகியன்றே
வாங்குதண்டிரையிற்றண்ணென்மலர்வயின்வதிந்தார்மன்ன
னீங்கருநிழலிற்றோன்றுமதனையெவ்வாறுநீங்கும்.

[இதனாலே முதற்கடவுளரையும்வென்ற மன்மதனுக்கு வெல்லுதற்கரிய தியாதென்று சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தேம் – தேனொலிது, கமழ் – மணக்கப்பெற்ற, துளவினானும் – துளசிமாலையையுடைய விட்டுணுமூர்த்தியும், நான்முகத்தேவும் – நான்கு முகங்களையுடைய பிரமாவும், நாளும் – எந்நாளும், தாங்கரு – (யாவராலுந்) தாங்குதற்கரிய, காமவெம்மை – மன்மதனாலுண்டாகிய வெப்பத்தை, தரிக்கிலராகி – பொறுக்க மாட்டாதவராகி, வாங்கு – வளைந்த, தண்திரையில் – குளிர்ச்சி பொருந்திய பாற்கடலின் கண்ணும், தண்ணென் – குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்வயின் – தாமரைப்பூவின் கண்ணும், வதிந்தாரன்றே – வாசஞ்செய்கின்றாரன்றே, மன்னன் – அரசனானவன், நீங்கரு – நீங்காத, நிழலின் – (தனது) சாயைவடிவமாக, தோன்றும் – தோன்றுகின்ற,

மதனை — மன்மதனினின்றும், எவ்வாறு — எவ்வுபாயத்தினாலே, நீங்கும் — நீங்கமாட்டுவான் எ-று.

காமவெம்மை நிலைமொழியீறு விகாரப்பட்டது, குமரகோட்டமென்பதுபோல. காமனுலாகிய வெப்பம்பொறாமல் அதைத் தணித்துக்கொள்ளுதற்குத் திருமால் பாற்கடலிலும், நான்முகன் தாமரைப்பூவிலும், வாசஞ்செய்கின்றா ரென்றார். ˚படுக்கையிடமும் ஆசனமும் ஆதல்பற்றியென்க. முதற்கடவுளரே மன்மதனைக் கடக்க மாட்டா திருக்கையில் ஒருமனிதனுகிய அரசன் தனதுசாயை வடிவாய்த் தொடர்ந்துநிற்கின்ற அவனை யெப்படிக் கடக்கமாட்டுவனென்றதாயிற்று. நிழலிற்றோன்று மென்றதற்கு, மன்னனது காந்திபோலுங் காந்தியுடையனாகத் தோன்று மென்பது நேர் பொருளாகவும் மன்னனது சாயையின் வடிவமாய்த்தோன்றுமென்பது பயன்படுபொருளாகவுங்கொள்க. நிழல் காந்தியுஞ் சாயையுமாமாதலின் காந்தி யென்பது "வாமநிழல்சவி வளரொளியாகும்" என்பதனு லறிக. உடம்பினிழலை யொருவருங் கடக்கக் கூடாமையறிக. மன்மதனுலே கடவுளர்படும் பாட்டைச்சொல்லவே நளன் படும் பாடு தோன்றலாலே செய்யுட் பொருட்பேரணி. காந்தி போலுங் காந்தியென்பது தொகையுவமை. இது அங்கம், கடக்க மாட்டாமைக்கு ஏதுவாகாத நிழலிற்றோன்றுதலை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இது அங்கி ஆதலாற்கலவையணி. (௧௫)

மானநீரரணஞ்சூழ்ந்தமன்னவனுளத்தினூடு
தூநலப்பருவமென்னுந்தோழியன்பொழுகநல்கு
நானமும்புழுகுங்கொட்டிநகைமணிமுத்தஞ்சூட்டு
நீனிறமணிக்கட்கொங்கைக்குடத்தினீந்திபுக்காள்.

[இதனுல் உள்ளுதலும் நாணுவரையிறத்தலும்
சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். மானம் — நாணமாகிய, நீரரணம் — அகழியினாலே, சூழ்ந்த — சூழப்பட்ட, மன்னவன் — அரசனது, உளத்தினூடு— மனத்தினுள்ளே, தூ — குற்றமற்ற, நலப்பருவமென்னும் — நங்கைப்பருவமென்கின்ற, தோழி — பாங்கியினாலே, அன்பொழுக— (அவண்மே) லன்புபெருக, நல்கு — கொடுக்கப்பட்ட, நானமும்— கத்தூரியையும், புழுகும் — புழுகையும், கொட்டி — அப்பி, நகை— காந்திபொருந்திய, மணி — அழகிய, முத்தம் — முத்துவடத்தை, சூட்டும் — சூட்டப்பெற்ற, நீலமணிநிற — நீலமணிபோலும், கண்— சுசுகத்தையுடைய, கொங்கை — முலைகளாகிய, குடத்தினால்-

குடங்களினாலே, நீந்தி — (அவ்வகழியைக்) கடந்து, புக்காள்- சென்றாள் எ-று.

ஒரு நகரத்திலே பகைவர் புகாமற் காக்கும் அகழிபோல நாணம் அரசனுள்ளத்தே காமம் புகாமற் காத்தலாலே மானநீரரண மென்றார். "மானமும் வெள்கலும் வட்கலுஞ் சமழ்ப்பு — நாண முணர்த்து நடையவாகும்" புதியகாம வின்பத்தை யனுபவித்தற் குறித்தாய் முன்னும் பின்னுமுள்ள பருவங்களனைத்தினுஞ் சிறந்து நிற்கையால் மங்கைப்பருவத்தைத் தூநலப் பருவமென்றார். அது பன்னிரண் டாண்டுகளின் மேல்வருவது. அதிலே பெண்மைக்குச் சிறந்த முலைகளரும்புதல்பற்றி அதன்மேல் அன்புபிறத்தலால் அன் பொழுகவென்றார், மார்பிலே குடத்தைக் கொண்டு ஆழநீரைக் கடந்து அக்கரை சேர்வோர்போலத் தமயந்தி தன் முலைகளாலே அரசனது நாணத்தைக்கடந்து அவனது மனத்திலேபுகுந்தாளென்க. இப்படி அவள் செயலாகக் கூறப்பட்டதாயினும் அரசன் அவளு டைய முலையழகைக்கேட்டுத் தன்னுணத்தை யிழந்து அவளை நினைத்திருந்தானென்பது கருத்தாகக்கொள்க. உயர்வொப்பில்லாத வழகுடைய மகளிராயினும் எவ்வளமுற்று முலை யரும்புதற்கு முன்னே அவரை விரும்புதல் பொருந்தாக் காமமாகலின், விரும்பு தற்கு முலைகளினியற்கை யழகோடு செயற்கை யழகுங் காரண மாதல் தோன்ற "நானமும் புழுகுங் கொட்டி நகைமணிமுத்தஞ் சூட்டு — நீனிறமணிக்கட் கொங்கை" யென்றார். மானம், பருவம், கொங்கை, இம்மூன்றினும் நீரரணம் — தோழி-குடம்-இம்மூன்றின் அபேதங்களை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. நீலம் கடைக்குறை.()

சிறையளிகுடைந்துபாடுந்தேமலர்ப்பகழிமாரி
நறைவிரியலங்கன்மார்பிற்றிளைத்தலி * னையுந்துன்பங்
கறைமதிவிளங்குங்கங்குற்காலையுமனையுமல்லாற்
பிறரறியாமலுள்ளத்தடக்கினன்பிறங்கற்றோளான்.

[இதனால் துயிலாமைத் துன்பஞ் சொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். பிறங்கல் — மலைபோலும், தோளான் — தோள்களை யுடைய நளச்சக்கரவர்த்தி, சிறை — சிறையையுடைய, அளி — வண்

---

* மலர்க்கணைகளால் னையுந் துன்பமென்றது அவற்றிற் குரிய செய லும் அவத்தையுமாம் செயல்களாவன-பெருமயக்கு, சிந்தாகுலம், புணர்ச் சிக் கிணங்குதல். மோகனம். சந்தாபம், வசீகரணம் என்பவாம் அவத்தைக ளாவன, பேசாதொழியாநினைவு, பெருமூச்செறிந்து வருந்துதல், வெதும்பி யுணவு வெறுத்தல், அழுதல் பிதற்றல், உயிர்சோர்தலுடன் மயங்குதலாம். இவற்றை முறையே வடநூலார் சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்ப.

கேளானவை, குடைந்து — துளைத்து, பாடும் — பாடப்பெறுகின்ற, தேம் — பரிமளம்பொருந்திய, மலர்ப்பகழி — பூவம்புகளது, மாரி- மழையானது, நறை — தேனையுடைய, விரி — மலர்ந்த, அலங்கல்- பூமாலையையுடைய, மார்பில் — மார்பின்கண்ணே, துளைத்தலின்- படுதலினாலே, நையும் — இளைத்தலாலுண்டாகின்ற, துன்பம்- (தனது) துன்பத்தை, கறைமதி — சந்திரனாலே, விளங்கும் — விளங் காநின்ற, கங்குற் காலையும் — இராக்காலமும், (கறைமதி)-சந்திரன் போல, விளங்கும்) — விளங்காநின்ற, அணையும் — பாயலும், அல் லால் — அல்லாமல், பிறர் — மற்றொருருவரும், அறியாமல் — அறியா திருக்க, உள்ளத்து — (தன்) மனத்தின்கண், அடக்கினன் — மறைத் தான் எ-று.

வெண்மை தண்மைகளாலே மதி சயனத்திற்கு உபமானமாக் கப்பட்டது. இரவும் அணையும் உணர்வில் பொருள்க ளாயினும் "உறுப்புடையதுபோ லுணர்வுடையது போன் — மறுத்துரைப்பது போனெஞ்சொடு புணர்த்துஞ் — சொல்லா மரபினவற்றொடு செழீ இச் — செய்யாமரபிற் றொழிற்படுத்தடக்கியும்" என்னும் பொருளி யற் சூத்திரவிதியால் உணர்தற்றன்மையை அவற்றிலேற்றினார். இதனாலே அரசனிரவிலே அனுபவித்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர் போற் சிறந்த நட்பாளர்க்கும் வெளிப்படுத்திலனென்பதாயிற்று. காலமு மிடமுமாகிய கங்குலிலே படுக்கையிலே வருந்தினமையால் அவை யறிந்தனவாகக் கூறப்பட்டன. (கஎ)

தளர்வொடு மெலிந்தும்வையந் தனிக்குடை நிழற்றும் பைம்பொற், கிளரொளிப் பூணான்வீமன் பாவையைக்கேட் டல்செய்யா, னளியென வுயிரையுண்மை யறத்தினையறவிட் டாலு, மிளிவென வெண்ணிமானம் பூண்டவ ரிரப்பர்கொல் லோ.

[இதனால் - தமயந்தியைத் தருகவென்று இரவாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். வையம் — பூமிக்கு, தனி — ஒப்பற்ற, குடை — குடையி னாலே, நிழற்றும் — நிழலைத்தருகின்ற, பைம்பொன் — பசும்பொன் னாலாகிய, கிளர் — விளங்காநின்ற, ஒளி — ஒளியையுடைய, பூணான்- ஆபரணத்தை யுடையவரசன், தளர்வொடு — (உள்ளத்) தளர்ச்சி யோடு, மெலிந்தும் — (உடம்பு) வாடியும், வீமன் — வீமராசனுடைய, பாவையை — (புதல்வியாகிய) தமயந்தியை, அளியென — தருக

வென்று கேட்டல் செய்யான் — (அவனை) யாசித்திலன், இளி வென — (எற்ப) திகழ்ச்சியென்று, எண்ணி — நினைத்து, மானம்- மானமாகிய (பூணை), பூண்டவர் — தரித்தவர், உயிரை — பிராணனை யும், உண்மை — பின்னுள்ளதாகிய, அறத்தினை — தருமத்தையும், அற — பற்றற, விட்டாலும் — கைவிட்டாலும், இரப்பர்கொல் — இரப் பாரோ (இரவார்) எ-று.

தனிக்குடை நிழற்கணிருந்து விளங்கு மவனரசாட்சியே யுல குயிர்களெல்லாம் இன்புறுதற்குக் காரணமாதலால் வையந் தனிக் குடை நிழற்றுமென்றார். பின்மெலிந் தென்றமையால் தளர்வு மனத்திற் கேற்றப்பட்டது. அளியினையுயிரை யெனப்பாடங் கூறு வாருமுண்டு. அளியும், அறத்தினு, ளடங்குமென்க. உயிர்-பஞ்சப் பிராணன்கள். பிராணன்களை யிழந்தபின்னு மழியாது நிற்றல் பற்றி உண்மையற மென்றார். பல துன்பங்களினு மிறத்தற்றுன்ப மும், அதனினும் அறத்தையழித்தற்றுன்பமும் அதனினும் இரப்புத் துன்பமுங் கொடியனவென்று கூறியதாயிற்று. "ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற் — கிரவினிளிவந்ததில்" என்பதனாலும் இரத்தல் இழிவென்பதறிக. மானம் பூண்டவரிரவாரென்னும் பொதுப்பொ ருளால் வீமனைத் தமயந்தியையிரவாமை சாதிக்கப்படுதலால் வேற் றுப் பொருள்வைப்பணி. வையத்தை நிழலைச் செய்கின்ற என்று உரைத்தலு மொன்று. குடை—குடைந்த வடிவாகத் தோன்றுவது. அறம் — (பெரியோர்களால் இதுசெய்க; இது தவிர்க என) வரை யறுக்கப்பட்டது; பாவத்தை யறுப்பது எனக் காரணங் கொள்க. இழிவு என்றது எதுகை நோக்கி இளிவெனத் திரிந்து நின்றது. ()

நிறங்கிளர்வயிரத்தோளானெட்டுயிர்ப்பெறியுந்தோறும்
பிறங்குதல்சிறிதுமின்றிவேறொன்றான்மறைக்கும்பெட்பான்
மறங்கிளர்வேற்கண்மாதினுருவெளிவயத்தனுகிக்
கறங்கினெஞ்சுழலவன்றாட்குரைப்பதுகரக்கமாட்டான்.

[இதனாற் காமநோயைமறக்குமாறும், அது உன்மத்தத்தா லே மறைபடாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். நிறம் — காந்தியினாலே, கிளர் — விளங்காநின்ற, வயி ரம் — வச்சிராயுதம்போலும், தோளான் — தோள்களையுடைய அரச னவன், நெட்டுயிர்ப்பு, பெருமூச்சை, எறியுந்தோறும் — விடும் போதெல்லாம், பிறங்குதல் — (அவற்றின் காரணமாகிய காமம் வெளிப்படுதல், சிறிதும் — சிறிதாயினும், இன்றி — இல்லாமல், வேறொன்றால் — வேறொரு காரணத்தால், மறைக்கும் — (பிறருக்கு

அதனை) மறைப்பான், மறம் — கொலைத்தொழில், இளர் — விளங்கா நின்ற, வேல் — வேல்போலும், கண் — கண்களையுடைய, மாதின் — தமயந்தியினது, உருவெளி — (பிராந்தியால) வெளியிலே தோன்றுகிற வுருவத்திற்கு, வயத்தனாகி — வசப்பட்டவனாகி, கறங்கின் - காற்றாடிபோல, நெஞ்சு — மனமானது, உழல — சுழல, அன்னாட்கு — அப்பொய்யாகத் தோன்றுகிற தமயந்திக்கு, பெட்பால்-ஆசையால், உரைப்பது — சொல்வதை மாத்திரம், காக்கமாட்டான் — மறைக்க மாட்டான் எ-று.

நெட்டுயிர்ப் பென்றது நெட்டுயிர்ப்பெறியுந்தோறு மென்றதனால் அருகிலுள்ள மந்திரிமுதலியோர்க்கு ஒருகாற் கொன்றாகவேறு வேறு காரணந்தோன்ற அபிநயித்து அவற்றின் காரணமாகிய காமத்தை மறைப்பானென்க. தோறும் — மிகுதிப்பொருட்டில் வந்தது. கறங்கின் — இன் உவமவுருபிடைச்சொல். சொல்வதை மாத்திரம் மறைக்கமாட்டானாயினனென்க. அவளுக்குச் சொல்வதாவது அவளழகின் சிறப்பையும் அதுபற்றித் தனக்குண்டான விருப்பத்தையும் அவ்விருப்பங் காரணமாகத் தான்படும் வருத்தத்தையும், அவ்வருத்தத்தை யொழித்தற்கு அவளிரக்கஞ் செய்ய வேண்டுதலையுஞ் சொல்லுதலாம். காமங்காரணமாக உண்டாகும் பெருமூச்சுகளை வேறு காரணங்களாலே மறைத்தமையினாலே வஞ்சநவிற்சியணி. (௧௧)

பொறிவழியுள்ளம்போக்காப்புரவலன்காமநோயை
மறைசெயமறையாதாகமம்மரினாணுட்கொள்ளா
வறைகழலவனிவேந்தர்நெருங்குபேரவையினீங்கி
நறைகமழ்சோலைசெல்வானுளத்தினினயத்தல்செய்தான்.

[இதுமுதலிவற்றால் தன்விருப்பங் கைகூடுதற்கு உதவியாகுந் தெய்வ வன்னத்தைக் காணுதற்குக் காரணமாகிய பொழில் விளையாட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொறி — ஐம்பொறிகளது, வழி — வழியிலே, உள்ளம் — மனத்தை, போக்கா — செலுத்தாத, புரவலன் — அரசனானவன், காமநோயை — காமவியாதியை, மறைசெய — (வேறு காரணங்களால்) மறைக்க, மம்மரின் — மயக்கத்தினாலே, மறையாதாக — மறையாமல் வெளிப்பட, நாண் — நாணத்தை, உட்கொள்ளா — உள்ளேகொண்டு, அறை — ஒலிக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, அவனி — பூமியிலுள்ள, வேந்தர் — அரசர்களானவர்கள், நெருங்கு — நெருங்கப்பெற்றிருக்கின்ற, பேரவையின் — பெரியசபையினின்

றும், நீங்கி — நறை — தேனுனது, கமழ் — மணக்கப்பெற்ற, சோலை, (தனது) சிங்காரவனத்திற்கு, செல்வான் — போகும்படியாக, உளத்தினில் — மனத்தின்கண், நயத்தல்செய்தான் — (அவன்) விரும்பினன் எ-று.

பொறிகளாவன: — மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னுமைந்துமாம். இவற்றை முறையே துவக்கு, சிங்குவை, சட்சு, ஆக்கிராணம், சுரோத்திரம் என்ப வடநூலார். இவற்றின் வழியுள்ளம் போகலாவது — பரிசம், இரசம், உருவம், கந்தம் சத்தம் என்னும் விடயங்களை நுகர்வான் சேறல். புரவலன் — புரத்தலில் வல்லவன். கழல் — ஆகுபெயர். அவனி — காக்கப்படுவது. அவனம் — காத்தல். செல்வான் — வினையெச்சம். பொறிவழியுள்ளம் போக்காமையாவது மனத்தை அது விரும்பியவாறு பொறிகளிலே செலுத்தாது ஒயுமாறு நிறுத்தலாம். முன்பாட்டிலே வேறொன்றுன் மறைக்குமென்றதனுலே காமநோயை மறைக்குமாறும், உரைப்பது கரக்கமாட்டானென்றதனுலே அது வெளிப்படுமாறும் வகுத்துச் சொல்லப்பட்டமையால், இப்பாட்டிலே மறைசெய மறையாதாக வெனத்தொகுத்துக்கூறினர். அறைகழலவனிவேந்தர் நெருங்குபேரவை யாதலின் அதனகத்தே தனது காமநோய் வெளிப்படுதல் தன்னிறைமைக் குணங்களுக் கிழுக்காமென்று நாணினு னென்க. அந்நாணம் பிறர்க்கு வெளிப்படாது உள்ளே தானே யடக்கப்பட்டதென்பது தோன்றநாணி என்னுது நாணுட்கொள்ளா வென்முர். அந்நாணத்தால் அச்சபையினீங்கித் தனித்திருக்க வேண்டிச் சிங்காரவனத்துக்குச் செல்ல விரும்பினுனென்க. (உ0)

கொட்புறவுலவுந்தோறுங்குரத்தடைதுகளின்குப்பை
நுட்பமாரணுக்களென்னுநுவலருமனத்தின்கூட்டங்
கட்புலன்கதுவல்செல்லாக்கடுப்பினைக்கற்பான்காலைப் (ன்.
வெட்புறப்பிடித்தல்போலப் பிறக்குமாக்கொணர்மினென்று

[இதனுல் * இராசபுரவி கொணர்கவென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ—ள். கொட்புற — சுழற்சிபொருந்த, உலவுந்தோறும் — சஞ்சரிக்குந்தோறும், குரத்து — குளம்புகளினின்றும், அடை — (கால்

* இராசபுரவியாவது - மங்கையர் மணம்போல மிக்க மணத்ததாய், வாழைமடலைப்போலக் காதுகளை யுடைத்தாய், நான்கு கால்களும் பிடரும் முகமும் முதுகும் முற்பக்கமும் வெண்ணிறமுடைத்தாய், எண்பத் திருவிரலுயர்ந்ததா யுள்ளதாம் இதனை "மாதர்தம்மணமென மிக்கமணத்தது" எனவரூஉம் சூத்திரத்தானறிக.

களை) யடைகின்ற, துகளின் — புழுதியினது, குப்பை — கூட்டமானது, கட்புலன் — கண்ணறிவிற்கு, கதுவல்செல்லா — பற்றுதல் கூடாத, கடுப்பினை — வேகத்தை, கற்பான் — கற்கும்பொருட்டு, காலை — கால்களை, வெட்புற — ஆசைமிக, பிடித்தல் — பிடித்தலையுடைய, நுட்பமார் — நுண்மைபொருந்திய, அணுக்களென்னும்- அணுச்களென்கிற, நுவலரும் — (எண்ணிச்) சொல்லக்கூடாத, மனத்தின் — மனங்களது, கூட்டம் — கூட்டத்தை, போல — ஒத்துத் தோன்றுநிற்க, பிறங்கு — விளங்குகின்ற, மா — குதிரையை, கொணர்மின் — கொண்டுவாருங்கள், என்றான் — என்றுசொன்னான் (அரசன்) எ-று.

கொட்புறவுலவல் — கொள்ளிவட்டம் போன்று மண்டலித்துச்செல்லுதல். "இருவகைச்சாரியு மெதிர்ந்துவட்டமாய் — வருவழிஞெகிழிபோன் மறுகெலாமொரு, துரகதமேனிலைநின்ற தோற்றமொத்தொருவற நடத்தினு ரொருகணத்தினே" என்பதிற் காண்க. நியாயநூலார்மதம் பற்றி மனத்தை யணுவென்றார். "இன்பமுதலிய பண்புறத்தரூஉங், கருவியாம்பொறி மனமஃதுயிர்தோ, றின்றியமையாது வேண்டலிற்பலவா, யணுவாய் நிற்குமென் மனோர்புலவர்" என்பதனாலறிக. போலுதல் — துகளின்செயல். பிறங்குதல் — குதிரைச்செயல். ஆசிரியனைத்தொழுது கற்கவேண்டுதல் மாணுக்கரது கடனாதலாலே கற்பான்காலைப் பெட்புறப் பிடித்தவென்றார். அத்துகளின் கூட்டத்தை அப்படிப்பட்ட மனக்கூட்டமாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. (உக)

பன்னகஞ்சுமந்தவைப்போர்தோளினிற்பரிக்குமன்னர்
மன்னனைப்பரிப்பல்யானேவருகதிரிரவிதன்னை
யென்னைநீர்தாங்குமாறென்றேழ்பரியினைநக்கென்ன
மின்னொளிவிரிக்கும்வெண்பற்கூந்தன்மாமேற்கொண்டானே

[இதனால் அக்குதிரைமேலேறினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பன்னகம் — ஆதிசேடனாலே, சுமந்த — (ஆயிரந்தலைகளாலே) சுமக்கப்படுகின்ற, வைப்பு — பூமியை, ஓர்தோளினில்— (தனது) ஒருதோளினாலே, பரிக்கும் — தாங்குகின்ற, மன்னர் மன்னனை — அரசர்க்கரசனை, யானே — நான், தனியாக, பரிப்பல்- சுமக்கவல்லேன், வரு — வருகின்ற, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, இரவிதன்னை — சூரியனை, நீர் — (பலவாகிய) நீங்கள், தாங்குமாறு- தாங்குஞ்செய்கை, என்னை — எத்தன்மைத்து, என்று — என்று பழித்து, எழ்பரியினை — (அச்சூரியனது தேரினுடைய எழுகுதி

ரைகளையும் (பார்த்து), நக்கென்ன — சிரித்தல்போல, வெண்பல்- வெள்ளைப் பற்களது, மின் — விளங்காநின்ற, ஒளி — ஒளியை, விரிக்கும் — பரப்புகின்ற, கூந்தல் — புறமயிரையுடைய, மா — குதிரையின்மேல், மேற்கொண்டான் — (அரச) னேறினன் எ-று.

பன்னகம்—பத்—பாதம், ந—இன்மை, கம்—சஞ்சரித்தல். பாதத்தினாற் சஞ்சரித்த லில்லாதது. இது சாதிபற்றியபெயர். வைப்பு — ஆகுபெயர். பரிப்பல் — அல்லீற்றுத் தன்மை யொருமை வினைமுற்று. மன்னர் — பெருமையையுடையவர். மன் — பெருமை. பன்னகஞ்சுமந்த வென்றவளவிலே ஆயிரமுடிகளாற் சுமக்கப்படுதல் விளங்குதலால் அப்படிப்பட்ட பூமிபாரத்தை ஒருதோளாற் சுமக்கு மரசனையான்றனியே சுமக்கின்றேனென்று தனது மிக்க வலிமையைக்காட்டி, அத்தகைமையில்லாத சூரியனை நீங்களேழாகக்கூடிச் சுமக்குமாறென்னென்று அச்சூரியன் குதிரைகளின் வலிமைக் குறைவைச்சொல்லுதற் பொருண்மைதோன்ற அவமதித்துச் சிரித்தல்கொள்க. அரசன் ஓர் தோளிற் பரித்தலாவது — ஒரு தோள்வலியைக் கொண்டு பகைவரை வென்று காப்பாற்றுதலாம். பரித்தல் — சுமத்தலுக்குங் காத்தலுக்குஞ்சிலேடை. "பரிபரி சுமத்தல் வேகம் பாதுகாத்திடல்" இதனாலறிக. சூரியனது தேர்க்குதிரைகள் ஏழென்னுந் தொகையினவென்க. ஏழெனப்பெயர்பெற்ற குதிரையொன்றே யென்பாரும், ஏழ் குதிரைகளுள் அவற்றுள் ஏழெனப் பெயர்பெற்ற தொன்றென்பாரும் மறுக்கப்பட்டனர். நக்கலென்பது ஈறுகெட்டது. குதிரையின் பல்லொளி விரித்தலை அப்படிச் சிரித்தலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாதும். (உஉ)

கொய்யுளைப் பரியிற்செல்லுங் குரிசில்வாண் முகத்திற்
செவ்விச், செய்யபங்கயமென்றெண்ணித் தெரிவையர்முகத்
துலாய, வையரி பரந்தமைக்க ணளியினந் தொடர்ந்துவீழ,
மையலங் களிற்றுவேந்தா மலரடி பரவச்சென்றான்.

[இதனால் வனத்திற்குச் செல்லுதற் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொய் — கொய்யப்பட்ட, உளை — கழுத்துமயிரையுடைய, பரியில் — குதிரையில், செல்லும் — போகாநின்ற, குரிசில்— அரசனது, வாள் — காந்திபொருந்திய, முகத்தில் — வதனத்தில், செவ்வி — பருவமுள்ள, செய்யபங்கயமென்று — செந்தாமரைப்பூ வென்று, எண்ணி — (அதனை) நினைத்து, தெரிவையர் — மங்கையருடைய, முகத்து — முகங்களிலே, உலாய — உலாவுகின்ற, ஐயரி-

பஞ்சவரிகள், பரந்த — பரவப்பெற்ற, மை — அஞ்சனத்தையுடைய கண் — கண்களாகிய, அளி — வண்டுகளது, இனம் — கூட்டமானது, தொடர்ந்து — சென்று, வீழ — வீழாநிற்கவும், மையலங்களிற்ற-மத யானைபோலும், வேந்தர் — அரசர்களானவர்கள், மலர் — தாமரை மலர்போலும், அடி — பாதங்களை, பரவ — துதிசெய்யாநிற்கவும், சென்றான் — அரசன் போயினன் எ—று.

குரிசில் — பெருமையிற் சிறந்தவன். பிடரியின் மயிர்கள் ஒன்றற்கொன்றளவொத்திருப்பக் கத்தரிக்கப்படுதலாற் கொய்யுளையென்றார். பங்கயம் — பங்கம்—சேற்றில், யம்—தோன்றுவது; தாமரை. தெரிவையர்—தெரியப்பட்ட ஆபரணத்தை யணிந்தவர். நால்வகைச் சேனைகளுள் யானைச்சேனை சிறத்தல் பற்றிக் "களிற்றுவேந்தர்" எனவிதந்தார். அது "தானை யானை குதிரையென்ற" புறத்திணையியற் சூத்திரத்தானு முணரப்படும். தெரிவையர் — உலாக்காணவந்த அந்நகரத்து மகளிரென்க. நாணுட்கொண்டு வேந்தர் நெருங்குபேரவையினீங்கித் தனித்திருக்கவனத்திற்குச் செல்வோனோடு வேந்தர் உடன் செல்லுதற்கு இயையுமோவெனின் மன்னர் மன்னனாதலின் வழிவிடச் சென்றாரென்க. அல்லது நளனுக்கு உயிர்போலச் சிறந்த நட்பரசரென்று கொள்க. கண்ணையளியினமென்னும் உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டு "செய்ய பங்கயமென் றெண்ணி" யென்னும் மயக்கவணி வந்தது. (உ௩)

சுழிகொள்வாம் பரியிழிந்து துன்னலர் மௌலிதேய்க்குங், கழல்களிற் கழல்கள்சேர்த்த காட்சிமுன் வெருவித் தோற்ற, தழனிறத் தளிருஞ்செய்ய தாமரைமலருமல்கி, விழைவுறுவனமென் றெண்ணி விசித்தபொற்கவசம்போன்ற.

[இதனால் வனஞ்சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சுழி — சுழியை, கொள் — கொண்ட, வாம் — தாவாநின்ற, பரி — குதிரையிலிருந்து, இழிந்து — இறங்கி, துன்னலர்- பகைவரது, மௌலி — மகுடத்தை, தேய்க்கும் — தேய்கின்ற, கழல்களில் — அடிகளிலே, சேர்த்த — தொடுக்கப்பட்ட, கழல்கள்—செருப்புகளானவை, காட்சி — காண்கைக்கு, முன் — முன்னே, வெருவி- அஞ்சி, தோற்ற — தோற்றுப்போன, தழல் — தீயினது, நிறம்-நிறத்தையுடைய, தளிரும் — தளிர்களும், செய்யதாமரை மலரும் — செந்தாமரை மலர்களும், மல்கி — பெருக்கமடைந்து, விழைவுறு- (அவற்றாலே தமக்கரணமாக) விரும்பப்பட்ட, வனமென்று-பொழி

லென்றும் நீரென்றும், எண்ணி — ஆலோசித்து, விசித்த — (அவ்வடிகளாற்) போர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட, பொன் — பொன்மயமாகிய, கவசம் — கவசங்களை, போன்ற — ஒத்திருந்தன எ-று.

சுழி—கழுத்திலுள்ள தேவமணி முதலாயவை. தோற்றவர் வனத்தையடைவராதலால் அரசனடிகளுக்குத் தோற்ற களிர்களுக்குந்தாமரை மலர்களுக்கும் வனவாசங் கூறப்பட்டது. தழனிறந் தளிரென்றதனால் மாந்தளிர் அசோகந்தளிர்கொள்க. அவை நிறமும் மென்மையும்பற்றி யுவமமாயின. தோற்றொளித்தாரோடு பொருதற்குச் செல்லல் அறநிலைப்போரன்றே யெனின், அவர் தோற்ற நிலையினின்று மீண்டும் பெருக்கமடைந் திருப்பராயிற் பொருதல் அறநிலைப்போரேயாம். அவற்றிற்குப் பெருக்கமாவது—நிலவளத்தாலும் நீர்வளத்தாலுஞ் செழுமையு மொளியுங் கொண்டிருத்தலாம். வனஞ்சோலையும் நீரும்; "வனமே நீர் மிகுதி காடு வளர்சோலை" என்பதனாலறிக. அக்கழல்களை அப்படிப்பட்ட கவசங்களாகக் குறித்தாலே பொருட்டற் குறிப்பணி. (உ௬)

வயிரியர்பாடற்றீந்தேன்செவிப்புலத்தினிதுமாந்திக்
கயிரவமனையவாயார்கவரிகாலசைப்பக்காமப்
பயிரெனப்படருமாதர்வெள்ளடைபாகுநல்கச்
செயிரறுவனங்காப்பாளர்செறிவளங்காட்டக்கண்டான்.

[இது முதலியவற்றால் வனங் காண்கின்றமை
சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். வயிரியர் — பாடகரது, பாடல்-பாடலாகிய, தீந்தேன்—மதுரத்தேனை, செவிப்புலத்து — செவியறிவாகிய (வாயி) னாலே, இனிது — இனிதாக, மாந்தி — குடித்து, கயிரவமனைய — செவ்வல்லி மலர்போலும், வாயார் — வாயையுடைய மாதர்கள், கவரி — சாமரத்தினாலே, கால் — வாயுவை, அசைப்ப-எழுப்பவும், காமப்பயிரென—மன்மதனது பயிர்போல, படரும் — உடன்செல்கின்ற, மாதர்-மாதரானவர், வெள்ளடை — வெற்றிலைச்சுருளையும், பாகும் — பாக்குப் பிளவையும், நல்க — கொடுக்கவும், செயிரறு — குற்றமற்ற, வனம்—வனத்தை, காப்பாளர் — காப்பவர், செறி — நெருங்கிய, வளம்—(சோலை) வளத்தை, காட்ட — காண்பிக்க, கண்டான் — (அரசன்) பார்த்தான் எ-று.

பாடல்களாவன:—ஆற்றுவரி, கானல்வரி, சார்த்துவரி, கிளர்வரி, எடுத்துக்கோள்வரி, உள்வரி, புன்புறவரி, திணைநிலவரி, முரி

வரி, நிலைவரி, காண்வரி, கண்கூடுவரி, தேர்ச்சிவரி முதலாயின. வரியாவது:—அவரவர் பிறந்த நிலத்தன்மையும், தொழிற்றன்மையுந் தோன்றப் பாடி நடித்தல் என்ப.

காமப்பயிரில் கிளிமொழி ஈறு கெட்டது. ஆசீவகப்பள்ளியிற்போல. அது காளையர்க்கு இன்பப்பயன் விளைவித்ததற்குக்காமனால் வளர்க்கப்பட்ட பயிரென்க. வனபாலகரைக்கொண்டே வனச்சிறப்புக்களை முறையிற் பார்க்க வேண்டுதலாலே காட்டக் கண்டானென்றார். (உ௫)

கோங்கிளமுலைகடாங்கிக்கொடியிடைநுடங்கக்கூவு
மாங்குயிற்கிளவிதன்னால்வருகெனமுகமன்கூறித்
தேங்கமழ்வனமான்புன்னைப்பூம்பொரிசிதறிச்செவ்வி
தாங்குமென்றளிர்க்கைதன்னாற்கனிதரத்தகவிற்கண்டான்.

இ-ள். தேம் — பரிமளமானது, கமழ் — (தங்கண்) மணக்கின்ற, வனமான் — அவ்வனமாகிய மங்கையானவள். கோங்கு—கோங்கரும்புகளாகிய, இளமுலைகள் — இளமைபொருந்திய முலைகளை, தாங்கி — சுமந்து, கொடி — பூங்கொடியாகிய, இடை — இடையானது, நுடங்க — அசைய, கூவும் — கூவுகின்ற, மா — மாமரத்திலிருக்கின்ற, குயில் — கோகிலத்தினது, கிளவிதன்னால் — இசையினாலே, வருகென-(அரசனே) வாவென்று, முகமன்-இன்சொல்லை, கூறி — சொல்லி, புன்னை — புன்னையினுடைய, பூ — மலர்களாகிய, பொரி — பொரிகளை, சிதறி — இறைத்து, செவ்வி — அழகை, தாங்கு — தாங்கிய, மென்றளிர் — மெல்லியதளிராகிய, கைதன்னால்—கையினாலே, கனி — பழத்தை, தர — (தனக்குக்) கொடுக்க, தகவின்-தகுதியாக, கண்டான் — (அரசன்) பார்த்தான் எ-று.

தன்வரவைக் கண்டவளவிலே முலைகளின் பாரத்தைச் சுமந்து இடையசையாநிற்க அன்பிற்கடையாளமாக நல்வார்த்தை சொல்லி மங்களத்தின்பொருட்டுப் பொரியிறைத்துக் காணிக்கையாகக் கனி கொடுத்துக் காண்கிற வொரு சுமங்கலைபோல, வனமானது கோங்கரும்புகளைத் தாங்கிக் கொடியசையாநிற்பக் குயிற்சொற்களைக் காட்டிப் புன்னைப்பூக்களை யிறைத்துத் தளிரிடைத்தொங்குகிற கனியைத் தருகின்றது போலத் தோன்ற, அரசன் காணுதற்குரிய தகுதியின்படியே கண்டானென்க. வன முதலியவற்றில் மான் முதலியவற்றின் அபேதத்தை யாரோபித்தலாலே உருவகவணி. (உ௬)

அரும்பிளநகையிற்றோன்றவழிநறுவெயர்விற்றோன்றச்
சுரும்பிமிர்முல்லை வீசுந்தென்றலாற்றுவளுந்தோற்றம்
விரும்பினாப்புணர்ந்தமாதர்மெய்யெழில்காட்டக்கண்டு
பொருந்தலர்வணங்கும்வேலாற்கச்சமுமகிழும்பூத்த.

[இது முதற்பத்துப்பாட்டுக்களால் வனத்தின் முல்லையாதி
களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அரும்பு – அரும்புகளி (னொளி), இளநகையின் – சிறு நகைபோல, தோன்ற – விளங்கவும், அழிநறு – சிதறிய தேன் (றுளிகள்), வெயர்வின் – வெயர்வுபோல, தோன்ற – தோன்றவும், வீசும் – எறிகின்ற, தென்றலால் – தென்காற்றால், துவளும்- அசைகின்ற, தோற்றம் – தோற்றத்தையுடைய, சுரும்பு – வண்டு கள், இமிர் – ஒலிக்கப்பெற்ற, முல்லை – முல்லைக் கொடியானது, விரும்பினர் – விரும்பிய ஆடவரை, புணர்ந்த – கூடிய, மாதர்– மாதருடைய, மெய் – வடிவங்களது, எழில் – அழகை, காட்ட– காண்பிக்க, கண்டு – (அதனைப்) பார்த்து, பொருந்தலா – பகைவ ரானவர், வணங்கும் – தொழப்பெறுகின்ற, வேலாற்கு – வேலை யுடைய அரசன்கண், அச்சமும் – அஞ்சுதலும், மகிழும் – மகிழ்த லும், பூத்த – உண்டாயின எ-று.

அரும்பு அதனொளியை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். புணர்ந்த மங்கையர்க்கு உடனே பிறரைக் காணும்பொழுது தமது புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமை குறிகளாலே வெளிப்படுமென்னும் நாணத்தாற் புன் சிரிப்பும் புணர்ச்சி வருத்தத்தால் வெயர்வும் உடம்பு துவளுதலும் வண்டிசைபோன்று சொல்லிசை பிறத்தலு முளவாமென்க. தனது காமத்தை யெழுப்புதலால் அச்சமும் தன்காதலி போலுதலால் மகிழும் அரசன் அடைந்தனன். அசசமுமகிழும் அகத்தியும் வகுள மும் பூத்தன வென்னும் பொருளுங் குறிக்கப்படுகின்றது. முல்லைக் கொடி தன் செய்கையினாலே புணர்ந்தமகளிர் வடிவத் தழகைக் காட்டுதலாலே நற்பொருட் காட்சியணியாதும். இதற்கு இளநகை யிற் றோன்றுகை முதலிய உவமையங்கம். (உஎ)

விரும்பியகணவர்க்கண்டார்மெய்புளகுற்றவென்ன
வருயபுகண்டகத்தவாகுமாதுளைபருவத்தன்றித்
தரும்புகையிடையிற்றோன்றுங்கனிதமயந்திகொங்கைக் [ற.
குரும்பையைநிகர்ப்பப்பொன்னங் குடந்தவழ்யல்வபோன்

இ-ள். விரும்பிய – (தம்மால்) விரும்பப்பட்ட, கணவர்–நாய கரை, கண்டார் – கண்டமகளிருடைய, புளகுற்ற – மயிர்க்குச்

சுற்ற, மெய்யென்ன — உடம்புகள்போல, அரும்பு — அரும்பிய, கண்டகத்த ஆகும் — முள்ளுகளை யுடையனவாகிய, மாதுளை - மாதுளை மரங்களில், பருவத்தன்றி — பழுத்தற்குரிய காலமல்லாத காலத்திலே, தரும் — (பழுக்கத்) தரப்படுகின்ற, புகை-புகையினது, இடை — நடுவிலே, தோன்றும் — தோன்றுகின்ற, கனி—கனிகளானவை, தமயந்தி — தமயந்தியினுடைய, கொங்கை — முலைகளாகிய, குரும்பையை — குரும்பைகளை, நிகர்ப்ப — ஒப்படைய, தவம்-தவத்தை, முயல்வ — செய்கின்றனவாகிய, பொன்னங்குடம்—பொற்குடங்களை, போன்ற — ஒத்துத்தோன்றின (அரசனுக்கு) எ-று.

கண்டகம் — முள். வாகு — அழகெனினுமாம். விரும்பியகணவரைக்கண்ட மகளிர் மெய்யிற் புளகரும்பல் உவமையைப்பற்றியுண்டாவது. மாதுளைக் குரித்தல்லாத வேறுபருவத்திலே அதிற் பயனுண்டாக்கவேண்டி ஆட்டுத்தோலூற னீர்ப்பாய்ச்சி அதன் மயிர்ப்புகை யூட்டப்படுமென்க. மாதுளங்கனிகள் தமயந்தி முலைகளின் சாரூப்பியத்தைப் பெறுதற்குப் புகைத்தீயிடைத் தலைகீழாக நின்றுதவஞ்செய்யும் பொற்குடம்போன் றிருந்தனவென்க. பெரும்பயன் வேண்டினோர் உக்கிரதவஞ் செய்வரென்னு முறைபற்றியிங்ஙனுரைத்தார். அம்மாதுளங்கனிகளை அப்படிப்பட்ட பொற்குடங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (௨௮)

தண்ணறாக்கொழிக்குஞ்செய்யசம்பகநனைகள்வேனி
லண்ணல்பாசறைவிளக்கம்போன்றனவவைமேல்வண்டு
நண்ணியதூமம்போன்றநசையுநர்ச்சலபங்கொன்றீட்
டெண்ணருட்பழிகள்போன்றுந்தனித்தனியிருந்தமாதோ.

இ-ள். தண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறா — தேனை, கொழிக்கும் — சொரிகின்ற, செய்ய — சிவப்பாகிய, சண்பகம் — சம்பகத்தினுடைய, நனைகள் — அரும்புகளானவை, வேனில் — வசந்தகாலத்திற்குரிய, அண்ணல் — தலைவனது, பாசறை — (சோலையாகிய) படைவீட்டினுள்ளே வைக்கப்பட்ட, விளக்கம் — தீபங்களை, போன்றன — ஒத்திருந்தன, அவைமேல் — அவ்வரும்புகளின் மேலே, வண்டு — (விழுகின்ற) வண்டுகளானவை, நண்ணிய-பொருந்திய, தூமம் — புகையை, போன்றும் — ஒத்தும், நசையுநர் - காமிகளாகிய, சலபம் — விட்டில்களை, கொன்று — கொலைசெய்து, ஈட்டு - (அவ்விளக்குகளாலே) சம்பாதிக்கப்பட்ட, எண்ணரு — எண்ணுதற்கரிய, பழிகள் — பாவங்களை, போன்றும் — ஒத்தும், தனித்தனி — வேறு வேறாக, இருந்த — இருந்தன. (அரசனுக்கு) எ-று.

சண்பகமும் வேங்கையும் வண்டுணுமலர்மரம் என விருக்கச் சண்பகத்தின்மேல் வண்டுசேர்ந்ததாகச் சொல்லிய தென்னை யெனின், அதற்கு வண்டுசேர்ந்து தேனையுண்டா லிறந்துபடுமென் பதே கருத்தாகலின் மற்றை மலர்போல அதன்கண்ணுஞ் சேரு மென்க. மன்மதனுக்குப் படைவீடு சோலையே யாதலின் வேனி லண்ணல் பாசறையென்றார். * "தொடையிலஞ்சி மஞ்சளிளஞ் சோலை படைவீடு" என்பதனாலறிக. "நசையுநர் துயரவேளீட் டெண்ணரும் பகழிபோன்று" மெனப்பாடமுமுண்டு. அதுமுத னூலோடு மாறுபட்டும், வண்டுகள் அம்புகள்போன்று அவற்றின் மேலிருத்தற் கியைபின்றி நிற்றலுங்காண்க. பழியைக் கரிதென்பது செய்யுள்வழக்கு. சம்பக வரும்புகளை அவ்விளக்குகளாகவும், அவ் வரும்புகளின்மேல் மொய்த்த வண்டுகளை அவ் விளக்குகளின்மேற் றங்கிய புகைகளாகவும், அப்படிப்பட்ட பழிகளாகவுங் குறித்த லாலே தற்குறிப்பணியாதும். பழியாகக் குறித்தற்கு நசையுநர்ச் சலப மென்னும் உருவகம் அங்கம். (உக)

பூங்கழைக்குமரனேவாற்புலம்புகொண்டினைவார்துன்ப
மாங்குயிலுரைப்பமூசும்வரியளிமுரல்வவாசத்
தேங்கமழ்பொழில்வாய்விட்டுக்கேட்பதுசிவணக்கூறு
மாங்கதற்கன்றிலோதையதிசயித்தாற்றல்போன்ற.

இ-ள். பூ – அழகிய, கழை – கருப்புவில்லையுடைய, குமரன் – மன்மதனது, ஏவால் – அம்பினாலே, புலம்பு – துன்பத்தை, கொண்டு – அடைந்து, இனைவார் – இனைக்கின்றவரது, துன்பம் – துன்பத்தை, மா – மாவிலுள்ள, குயில் – குயில்கள், உரைப்ப – சொல்லாநிற்க, வரிமுரல்வ – இசைபாடுவனவாகிய, மூசும் – மொய்க்கின்ற, அளி – வண்டுகளுக்கு, வாசம் – இருப்பிடமாகிய, தேம் – தேனினால், கமழ் – மணக்கின்ற, பொழில் – சோலையானது, வாய்விட்டு – உங்கொடுத்து, கேட்பது சிவண – கேட்பதுபோன்றிருக்க, கூறும் – சொல்லப்படு கின்ற, ஆங்கு – அவ்விடத்தே, அதற்கு – அச்செய்திக்கு, அன்றில் – அன்றிற்பறவைகளுடைய, ஓதை – ஒலிகளானவை, அதிசயித்து-

* "ஆலைக் கரும்புசிலை பைங்கணைபூ நாண்சுரும்பு
மாலைக் கிளிபுரவி மாருதந்தேர் - வேலை
கடிமுரசங் கங்குல் களிறுகுயில் காளங்
கொடிமகரந் திங்கள் குடை.

தொடையிலஞ்சி மஞ்சளிளஞ் சோலைபடை வீடு
படைமங் கையர் கமுகம் பாளை - யிடுகவரி
காளாஞ்சி மல்லிகையாங் காரிகையீர் மாரனுக்கு
வாளாமோ லைப்பூவு மால்.

ஆச்சரியப்பட்டு, அரற்றல்போன்ற — கூவிதல்போன்றிருந்தன (அரசனுக்கு) எ-று.

சிவண — உவமவுருபிடைச் சொல். குயிலுரைப்ப வென்று ரேனும குயிலினது கூவுதல் அதனதுரைத்தல்போலத் தோன்று நிற்ப வென்பது பொருளாகக்கொள்க. இடைவிடாது நிகழும் வண்டொலி இடைவிட்டு நிகழும் உங்கொடுத்தல் போலுதற்கியையுமோ வெனின்; அவ்வண்டினது சிற்றொலி குயிலினது பேரொலியில் இடையிடை மறைந்து அங்ஙனந் தோன்றுதலா லியையுமென்க. திட்பமில்லாத கருப்புவில்லையுடைய னம்பால் லருந்துதல் ஆச்சரியத்திற்குக் காரணமாமென்க. அக்குயில்களைச் சொல்வனவாகவுஞ் சோலையைக் கேட்பதாகவும் அன்றில்களி னொலிகளை அவற்றி னதிசயவொலிகளாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (௩௦)

வெண்மதிக்கவிகைவேந்தன்விழாவயர்வனமான்பைந்தாட்
டண்மலர்க்காந்தளங்கைமறித்தளிததைவபோன்ற
வொண்மலர்பொதுளுந்தேமாதளிர்விரலசைத்துள்ளூறுங்
கண்ணுகர்வண்டினார்ப்பாற்காமுகர்ச்சினப்பபோன்ற.

இ-ள். வெண்மதி — வெள்ளிய சந்திரனை, கவிகை — குடையாகவுடைய, வேந்தன் — மன்மதனது விழா — உற்சவத்தை, அயர்-செய்தற்கிடமாகிய, வனமான் — வனமாகிய மங்கையை, காந்தள் — காந்தள்களானவை, பைந்தாள் — பசியகாம்பையுடைய, தண்மலர்-தண்ணியமலர்களாகிய, அங்கை — அழகியகைகளாலே, மறித்து — (அச்செய்தியைக் கேளேலென்று) தடுத்து, அளி — கருணையினாலே, ததைவபோன்ற — நிறைகின்றன போன்றன, ஒண்மலர் — ஒள்ளிய மலர்களாலே, பொதுளும் — நிறைந்திருக்கின்ற, தேமா — தேமாமரங்களானவை, தளிர் — தளிராகிய, விரல் — விரலை, அசைத்து-ஆட்டி, உள்ளூறும் — உள்ளொழுகுகின்ற, கள் — தேனை, நுகர்-உண்கின்ற, வண்டின் — வண்டுகளது, ஆர்ப்பால்—ஒலியினாலே, காமுகர்-காமிகளை, சினப்பபோன்ற — (உங்காரஞ்செய்து) கோபிக்கின்றன போன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

மன்மதனது விழாவாவது ஆடவரு மகளிருஞ் சென்று சோலையின்கண்ணே, பூக்கொய்தும் புனல்விளையாடியுங் காமவின்பத்தை யனுபவித்தலாம். அல்லது மன்மதனுக் கெடுப்பதோர் சிறப்பெனினுமாம். இன்னும் வெண்மதிபோலுங் கவிகையுடைய

களராசனது விழாவெனினுமமையும். முற்பாட்டிற் குயில்சொல்ல வனத்தாற் கேட்கப்பட்ட செய்தி கொடிதாகலின் அவ்வனத்தை நோக்கி நீயதைக் கேளற்க வெனக் காந்தள் மலர்க்கைகளாலே விலக்கினவென்க. அளிதகைதற்குச் சிலேடையாற் கருணை கூர்த லென்றும் வண்டுகளிறைதலென்றும் பொருள்கொள்க. இக்காந் தள் விலக்குதலை யிதன் முதனூலிற் சொலப்பட்டபடியே முற் பாட்டிலே யடக்காமல் வேறு முடிபுசெய்தற்கு ஏது வென்னை யெனின், அம்முதனூலு ளில்லாத அன்றிலி னதிசயித்தாற்றலை அதிலே மிகுத்துச் சொல்லியவதனாலிதனை வேறுமுடிபு செய்தார் போலும். இப்பாட்டிலே காந்தளது தோற்றமும் மாவினது தோற் றமுஞ் சொல்லப்பட்டன. காந்தட்செடிகளை அங்ஙனந் தடுப்பன வாகவும் மாமரங்களை அப்படி வெருட்டுவனவாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாதும். (௩௪)

பொன்னிதழ்ச்சண்பகத்திற்புரிமுறுக்கவிழத்தூங்கி
யின்னறுத்துளியினோடுமகரந்தமிறைப்பவூதித்
தென்னிடுங்களிகொள்வண்டுசேர்ந்தமைகாமவெந்நோய்
துன்னினர்க்கின்னல்காட்டுந்தூமகேதுவினைப்போன்ற.

இ-ள். புரி — கட்டினது, முறுக்கு — முறுக்கானது, அவிழ- விரிய, தூங்கி — ஆடி, இன் — இனிதாகிய, நறு — தேனினது, துளியினோடு — துளியுடனே, மகரந்தம் — மகரந்தப்பொடியை, இறைப்ப — உதிர்க்க, ஊதி — (வாயினு) லூதி, தென்னிடும் — இசை பாடுகின்ற, களிகொள் — களிப்பைக் கொண்ட, வண்டு — வண்டுக ளானவை, பொன் — பொன்னிறம் பொருந்திய, இதழ் — இதழ் களையுடைய, சண்பகத்தில் — சண்பகப்பூக்களிலே, சேர்ந்தமை- சேர்ந்தமையால், (அம்மலர்கள்), காமம் — காமமாகிய, வெந்நோய்- வெப்பநோயை, துன்னினர்க்கு — அடைந்தவர்க்கு, இன்னல்- (பின்வருந்) துன்பத்தை, காட்டும் — காண்பிக்கின்ற, தூமகேது வினை — வான்மீனை, போன்ற — ஒத்துத் தோன்றின (அரசனுக்கு) எ-று.

வண்டுகள் சண்பகத்திலே தேனுண்டவளவிலே இறந்துபடு மாதலால் அப்படி ஆடியூதல் மற்றைமலர்களி லென்றுகொள்க. களிப்பினாலே தம்பகைமை கருதாது சேர்ந்தன வெனினு மமை யுமென்பதற்குத் தென்னிடுங் களிகொள் வண்டென்றார். சேர்தல் மாலைபோலொன்றன் பின்னொன்றாக வந்து வீழ்தல். தூமகேது உலகத்தார்க்குப் பெருந்துன்பத்தைச் செய்தல்போல வண்டொ டுங்கோடு கூடிய சண்பகமலர் காமிகளுக்குப் பெருந்துன்பத்தைச்

செய்தலாலும் வண்டொழுங்கு வால்போலவுஞ் சண்பகமலர் அதனையுடைய மீன்போலவு மிற்றலாலுந் தூமகேதுவினைப்போலு மென்றார். தூமகேது — புகைக்கொடி. அது வட்டம், சிலை, நுட்பம், தூமம் என நான்குவகைப்படும். வால்வெள்ளி யென்பாருமுளர். தூமகேது பின்வரும் பஞ்ச முதலியவற்றிற்கு உற்பாதமாகலாற் பெருந்துன்பத்திற் கேதுவாமென்க. சண்பகமலரோடு சேர்ந்தவண்டொழுங்கை அப்படிப்பட்ட தூமகேதுவாகக் குறித்தாலே தற்குறிப்பணி. தூமக்கோட்டு மேற்கோள் வருமாறு—புறநானூறு—கக௱

"மைம்மீன் புகையினுந் தூமந்தோன்றினுந் தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளியோடினும் வயலகநிறையப் புதற்பூ மலர" (கூஉ)

சிலப்பதிகாரம்.

"கரியவன் புகையினும் புகைக் கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொரு நிலைப்பிற் கடுங்குர லேற்றொடு
சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்ப"

குளிர்நறுஞ்சாந்தநாறுங்கூவிளங்கனிமுள்ளேறுண்
டொளிர்வனகணிகைமாதர்வரிமுலைக்குவமைசான்ற
தளையவிள்பாடலத்தின்கவரிணர்சம்பராரி
யுளைவுறவிருவர்மேலுமுடற்றினப்பகழிபோன்ற

இ-ள். முள் — முள்ளினாலே, ஏறுண்டு — கிழிக்கப்பட்டு, ஒளிர்வன — விளங்குகின்றவையாகிய, குளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறுஞ்சாந்தம் — நல்ல சந்தனம்போல, நாறும் — மணக்கின்ற, கூவிளங்கனி — வில்வப்பழங்களானவை, கணிகைமாதர் — பரத்தையருடைய, (சாந்தம்) — சந்தனத்தினாலே (நாறும்) மணக்கின்ற, வரி— நகக் குறிகளையுடைய, முலைக்கு — முலைகளுக்கு, உவமை-ஒப்புமையில், சான்ற — சிறந்தன, தளையவிழ் — கட்டவிழ்ந்த, பாடலத்தின் — பாதிரி மரங்களுடைய, கவர் — கவர்தற்குரிய, இணர் — பூங்கொத்துகளானவை, சம்பராரி — மன்மதனானவன், உளைவுற — வருந்தும்படியாக, இருவர் மேலும் — நாயக நாயகி களிருவர்மேலும், உடற்று — கோபித்தற்கு (வைத்திருக்கப்பட்ட) இனப்பகழிபோன்ற— அம்புக்கூட்டம் போன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

சாந்தநாறுதல்முலைக்குங் கூட்டப்பட்டது. குலமங்கையர் முலைகளுக்கு நகக்குறி விசேடித்துச் சொல்லுதல் தகுதியன்று மாதலிற் கணிகைமாதர் வரிமுலை யென்றார். அன்றியும் அவர் பலரையும்

புணர்தலின் நகக்குறி மிக்குத் தோன்றுமென்க. அவ்வில்வக்கனிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட கணிகைமாதர் முலைகளை யுவமித்தலால் உவமையணியாகும். இனப்பகழியென்றதற்கு அதற்கிடமாகிய அம்பறாத்தூணியென்பதும், இருவரென்றதற்கு விரும்பிய ஆடவரும் மகளிருமென்பதுங் கருத்தாகக்கொள்க. "கவரிதழ்ச்சம்பராரியுளைவுறவிருவர்மேலு முடற்றினப் பகழிபோன்ற" எனப்பாடமுமுண்டு, இருபிளப்பாகிய விதழ் அதற்கின்மையாலும் இரண்டம்புகளை யொன்றாகச்சேர்த்து இருவர்மேற் செலுத்துதல் கூடாமையாலும் இதன் முதனூன்முடிபிற்கு வேறுபடுதலாலும் பொருந்தாமையுணர்க. அப்பாதிரிப்பூங்கொத்துகளை அவ்வம்பறாத் தூணியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. வில்வமும் பாதிரியுங் கூறப்பட்டன. சம்பராரி — சம்பரனென்னும் அசுரனைக் கொன்றவன்; மன்மதன். அதுசரிதம் கூர்மபுராணத்தும், பாகவதத்துங் காண்க. ()

பாசிலையிடையிற் பூத்தபைந்துணரகத்திதூய
மாசறுநிலவுகாலு * மதியினைவிழுங்குநாளிற்
றேசுறுகலைகள்யாவுந்தின்றுதின்றுமிழுந்துத்திக்
காசறுசுடிகைச்செங்கட்கருநிறப்பாந்தள்போன்ற.

இ-ள். பாசிலை — பச்சிலைகளையும், இடையில் — நடுவிலே, பூத்த — மலர்ந்த, பைந்துணர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களையுமுடைய, அகத்தி — அகத்திமரங்களானவை, தூய — பரிசுத்தமாகிய, மாசறு — குற்றமற்ற, நிலவு — சந்திரிகையை, காலும் — வீசுகின்ற, மதியினை — சந்திரனை, விழுங்குநாளில் — உட்கொள்ளுகிறநாளிலே, தேசுறு — காந்திபொருந்திய, கலைகள்யாவும் — கலைகளையெல்லாம், தின்றுதின்று — ஒவ்வொருகலையாகத்தின்று, உமிழும் — உமிழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற, துத்தி — படப்புள்ளிகளையும், காசறு — இரத்னம்பொருந்திய, சுடிகை — உச்சியையும், செங்கண் — செய்யகண்களையும், கருநிறம் — கரியநிறத்தையுமுடைய, பாந்தள்போன்ற — பாம்பாகிய இராகுபோன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

• துணர்மலரென்பது "போதுவீ துணர்மலர்" இதனாலறிக. தூயமாசறு நிலவென்னு மடையை அம்மலர்க்குங் கூட்டுக. மதியினை விழுங்குநாள் அபரபக்கத்துப் பதினைந்து நாட்களுமென்க.

---

* சந்திரனை இராகு பற்றுதலின் காரணத்தைக் கந்தபுராணத்தில் மாசாத்தாப்படலத்திற் பரக்கக் காண்க. கூர்மபுராணம் இராகுவைப் பூமியின் சாயையெனக் கூறுகின்றது. சூத சங்கிதையும், சாமவேத உபநிடதமாகிய தரிசனோபநிடதமும் இதனுண்மை வேறெனவுரைத்தன.

அவற்றுள்ளே சந்திரனுக்குத் தினம் ஒவ்வொருகலை குறைதலை இராகுவினாலே அங்ஙனந் தின்னப்பட்டுக் குறைதலாகக் கற்பித்து அப்பொருண்மை தோன்றத் தின்றுதின்றென்றார். அன்றியும், சந்திரகிரகண காலமெனினுமாம். தேவநாகமாகிய இராகுவென்பது தோன்றற்குக் காசுறுசுடிகைச் செங்கணென்னு மடைகொடுத்தார்போலும். இராகு கரிதென்பது. "இராகுக்கோள் கரும்பாம்பு" என்பதனாலறிக. கருமைக்கும் பசுமைக்கும் மிக்கவேற்றுமை தோன்றாமையிற் பச்சென்ற தழைகளாற் சூழப்பட்ட வகத்தி கரியவிராகு போலுதலும் அதன் மலர்கள் அவ்விராகுவால் மென்றுமிழப்பட்ட சந்திரகண்டங்கள் போலுதலுங் கொள்க. அவ்வகத்தியை இராகுவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௩௪)

கலி விருத்தம்.

விண்புகுவியன்சினைத்தருக்கண்மேவிய
தண்கனிப்பொறையினாற்றலைவணங்கின
தெண்கடற்கலைபுனைசெல்வமாநிலப்
பெண்கொடிதாடொழும்பெற்றிபோன்றவே.

இ-ள். மேவிய — விரும்பப்பட்ட, தண் — தண்ணிய, கனி — பழங்களது, பொறையினால் — பாரத்தினாலே, தலை — தலைகள், வணங்கின — வளைந்தவையாகிய, விண் — ஆகாயத்தில், புகு — நுழைந்த, வியன் — விசாலமாகிய, சினை — கிளைகளையுடைய, தருக்கள் — மரங்களானவை, தெள் — தெள்ளிய, கடல் — கடலாகிய, கலை — ஆடையை, புனை — உடுத்த, செல்வம் — செல்வத்தையுடைய, மா — பெரிய, நிலப்பெண்கொடி — பூமிதேவியினது, தாள் — அடியை, தொழும் — வணங்காநின்ற, பெற்றிபோன்ற — தன்மையுடையன போன்ற (அரசனுக்கு) எ-று.

வியல் என்னும் உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. கடல் — தோண்டப்பட்டது. பெற்றியன வென்பது இறுதி நிலைகெட்டது. தம்மைப் பெற்று வளர்த்த தாயென்று வணங்குதல்கொள்க. அவ்வணங்கிய மரங்களைப் பூமிதேவியைத் தொழுவனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௩௫)

அளிமுரலணிமலரசோகம்பூத்தன
தெளிவருகாரணப்பெயரின்செவ்வியா
லெளிவருகாமுகர்க்கிரங்கிவேணாறுந்
தளிர்மறையழற்கணைதரித்தபோன்றவே.

இ-ள். பூத்தன — மலர்ந்தனவாகிய, அளி — வண்டுகளானவை, முரல் — ஒலிக்கப்பெற்ற, அணி — அழகுபொருந்திய, மலர் — மலர்களையுடைய, அசோகம் — அசோகமரங்களானவை, தெளிவரு— தெளியவந்த, காரணப்பெயரின் — காரணப்பெயரினது, செவ்வியால் — அழகினாலே, எளி — எளிமையோடு, வரு — (தம்மிடத்திலே) வருகின்ற, காமுகர்க்கு — காமிகளுக்கு, இரங்கி — உள்ளிரங்கி, வேள்—மன்மதனது, அழற்கணை — நெருப்பம்புகளை, நறுந்தளிர்— நல்ல தளிர்களிலே, மறை — மறைத்து, தரித்தபோன்ற — தரித்திருக்கின்றவை போன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

அசோகஞ் சோகமில்லாததாம். சோகமில்லாத தாதலால் எம்மையுஞ் சோகமில்லாதவ ராக்குமென்று சரணமடைகின்றாரென்க. தமக்கடைக்கல மாயினோரைக் காவாதுவிடல் மகா பாதகமாகலால் இரங்கினவென்க அந்நெருப்பம்புகளை யஞ்சினோர்க்கு அவற்றை வெளிப்படுத்தாம லிருக்கை காத்தற்கு உபாயமென்பது கருத்து. மலருக்குச் சொல்லப்பட்ட அளிபோல அழற்கணைக்குப் புகைகுறிக்கப்படுகின்றது. அசோகமலர் அழல்போற் சிவந்து தோன்றலின் அழற்கணை யென்றார். மறைத்தென்பது மறையென வீறுகெட்டு நின்றது. "வரிப்புனை பந்தொடு பாவைதூங்க" வென்பதில் வரிந்தென்பதுபோல. அசோகமென்னும் பெயர்க்கு வேறு பொருளைக் கற்பித்தலாற் பிரிநிலை நவிற்சியணியாம். இது அங்கம். அவ்வசோகத்தை அங்ஙனந் தரித்தனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். இது அங்கி. வேள்—விரும்பப்படுபவன்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மணங்கமழ்முடவெண்டாழைமலரின்வார்நறவமாந்திக் [ற
கணங்கொள்வண்டினமுறங்கீதனுங்களித்திடைவதிந்தோற்
மணங்கரவசைத்தோனீத்தவரும்பழிசுமந்ததென்ன
நிணங்கமழ்வேலான்கண்டுநெஞ்சுறவிழித்துச்சொல்வான்.

[இதுமுத லான்குபாட்டுக்களால் தாழம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நிணம் — (பகைவரது) கொழுப்பானது, கமழ் — நாறுதற்கிடமாகிய, வேலான் — வேலையுடையவன், முடம் — முடமாகிய, தாழை — தாழையினது, மணங்கமழ் — மணக்கின்ற, வெள்-வெண்மைபொருந்திய, மலரின் — பூவின், வார் — ஒழுகாநின்ற, நறவம்—

தேனை, மாந்தி — குடித்து, கணம் — கூட்டத்தை, கொள்-கொண்ட, வண்டு — கருவண்டுகளின், இனமும் — சாதிகளும், தேனும் — தேன் வண்டுகளும், களித்து — மகிழ்ந்து, இடை-(அத) னடுவில், வதிந்த-தங்கிய, தோற்றம் — தோற்றத்தை, கண்டு — பார்த்து, அணங்கர வசைத்தோன் — பரமசிவனால், நீத்த — தள்ளிவிடப்பட்ட, அரும் பழி — நீக்கக்கூடாத பழியை, சுமந்ததென்ன — (இம்மலர்) சுமந்த தென்று, நெஞ்சுற — நினைப்புண்டாக, இழித்து — இகழ்ந்து, சொல்வான் — கூறுவான் எ-று.

வார் என்னும் உரிச்சொல் ஒழுகல் என்னும் பொருட்டாய் மிருதியைக் குறிக்கின்றது. நறவம் — இதன்கண் அம் சாரியை, அரவு அசைத்தல் — சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகத்தரித்தல், அதன் காரணம் காசிகண்டத்திற் றெரிக. நான்முகன் அன்ன வடிவங் கொண்டு நெருப்பு மலையாய்நின்ற பரமசிவனது திருமுடியை நெடுங்காலந் தேடிக்கண்டிலாது மீள்கையில், அம்முடியினின்றும் வீழ்கின்ற தாழம்பூவைக்கண்டு தான்கண்டானாகப் பொய்க்கரி கூறுதற்கு உடன்படுதலால், அம்மலர் பரமசிவனாற் கோபித்து இன்று முத லெனக்காகாவென்றிகழ்ந்து தள்ளப்பட்டதென்பது சரிதம். சிறந்தோனுக்குப் பெரியோரால் தள்ளப்படுதலே பழிவிளைக்கு மென்பது கருத்து. அத்தாழம்பூவை அப்படிச் சுமந்ததாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (கஎ)

நாகிளவரிவண்டுண்டுநறவுகொப்பளிக்குங்கைதாய்
பாகுறுகழைவேளெய்யிற்பறிப்பரிதாயுள்ளாவி
யேகமெய்தளர்ந்தோர்நெஞ்சமீர்ந்திடுமுள்ளம்பென்றே
வாகைவின்மதனைச்செற்றோன்வனைந்திடாதிகழ்ந்தவாறே.

இ-ள். நாகிள — இளமைபொருந்திய, வரி (இசைபாடுகின்ற, வண்டு — வண்டுகளானவை, நறவு — தேனை, உண்டு — குடித்து, கொப்பளிக்கும் — உமிழ்தற்கிடமான, கைதாய் — தாழம்பூவே, பாகு-சாறுனது, உற-பொருந்திய, கழை-கருப்புவில்லினால், வேள்-மன்மதனனவன், எய்யின் — எய்தால், பறிப்பரிதாம்-பிடுங்கப்படாதாகி, உள் — உள்ளிருந்து, ஆவி — உயிரானது, ஏக — நீங்க, மெய்-உடம்பு, தளர்ந்தோர்—தளர்ந்தவிரகிகளுடைய, நெஞ்சம்-மனத்தை, ஈர்ந்திடும் — அறுக்கின்ற, முள்ளம்பென்றே — முள் அம்பென்று (உன்கொடுமையை நினைத்தே), வாகை — வெற்றிபொருந்திய, வில் — வில்லையுடைய, மதனை — மன்மதனை, செற்றோன் - வென்ற

பரமசிவன், விளைந்திடாது-கூடாமல், இகழ்ந்த — (உன்னை) யிகழ்ந்ததற்கு, ஆறு — காரணமாம் எ-று.

நாகிளவென்பன வொரு பொருள் குறித்த விரு சொற்கள் "ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்" என்ற தொல்காப்பிய விதியினடக்குக. தாழம்பூவினுடைய நடுமுட்களும் இருபுடைமுட்களும் எதிரிட்டடக்கி நிற்றலால் அதனடி நுனிகளில் யாதொன்றைப் பற்றியிழுக்கினும் அறுக்குமாதலாற் பறிப்பரிதாமென்க. வாகையின்மகனைச்செற்றோ னென்றமையாலே தன்பகைவனுக்கு உபகரணமாயிருப்பதே பொறுக்கக் கூடாததாயிருக்குமாயிற் கொல்வதாயுமிருந்தாற் கொல்வானேன் என்றதாயிற்று. கடவுளிகழ்தற்கு ஏதுவாகாத அப்படிப்பட்ட முள்ளம்பா யிருக்கையை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம். கைதாய் என்னுஞ் சொல் இழிவுப்பொருடோன்ற நின்றது. மதன் — அகங்காரத்தை விளைப்பவன். (௩௮)

பசியநெட்டிலையதாழைமடலெனுமீர்வாள்பற்றி
வசையறுகாமத்தச்சன்மையலாம்வளியினாளு
மசைவொடுதளர்ந்துகல்வியருந்தழையுகுத்துநிற்கு
நசையுநர்நெஞ்சத்தாருநடுவுறப்போழுமாதோ.

இ-ள். பசிய — பசுமைபொருந்திய, நெடு — நெடிய, இலை— இலைகளையுடையனவாகிய, தாழை — தாழம்பூவே, மடலெனும்— (உன்) னிதழென்கின்ற, ஈர்வாள் — பல்வாளை, பற்றி — பிடித்து, வசையறு — பழியற்ற, காமத்தச்சன் மன்மதனாகிய தச்சனானவன், மையலாம் — மயக்கமாகிய, வளியின் — காற்றினாலே, நாளும் — பல நாளும்,-அசைவொடு — அசைதலுடனே, தளர்ந்து — வாடி, கல்வி— கல்வியறிவாகிய, அருந்தழை — அரியதழையை, உகுத்து—உதிர்த்து, நிற்கும் — நிற்கின்ற, நசையுநர் — காமிகளுடைய, நெஞ்சம் — மனமாகிய, தாரு — உலர்ந்தமரத்தை, நடு — நடுவிலே, உற — பொருந்த, போழும் — பிளப்பான் எ-று.

கல்வி — ஆகுபெயர். தாழை அண்மைவிளி. காமத்தச்சனென்பதில் சிலேடைமொழி யீறுகெட்டது. காமமேலிடுவோர்க்குக் கல்வியறிவு குறையுமாதலால் மையலாம் வளியுற்கல்வி யருந்தழை யுகுத்தென்றார். "போதந் தனங் கல்வி போன்றவருங் காலமயன் மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்" எனத் தெய்வப்புலமை ஔவைப் பிராட்டியார் அருளியதனாலு முணர்க. மடலாதிகளிலே யீர்வாளாதிகளின்

அபேதங்களை யாரோபித்தலாலே உருவகவணியாம். தரு — நீட்டல் விகாரம். ஈர்வாள் — அரிவாளுமாம். நசையுநர் — இதில் ந் — பெய ரிடைநிலை. (௩௯)

விழையுநராவிபோழும்வேனிலானிரதமூறுங் [ன்
கழைகுழைத்தளிநாணேற்றிக் கணைமலர்தொடுக்கிற்றீந்தே
மழையினிற்கரங்களுநாளும்வழுவழுத்திழுக்காவண்ணந்
தழைமடற்கைதாய்நின்பொற்றாதுகைதிமிர்ந்தெய்வானால்.

இ-ள். விழையுநர் — விரும்பினவருடைய, ஆவி — உயிரை, போழும் — பிளக்கின்ற, வேனிலான் — மன்மதனானவன், இரதம் — சாறானது, ஊறும் — ஒழுகுகின்ற, கழை — கருப்புவில்லை, குழைத்து — வளைத்து, அளி நாண் — வண்டுகளாகிய நாரியை, ஏற்றி — பூட்டி, கணைமலர் — பூவம்புகளை, தொடுக்கின் — எய்யும்போது, தீம் — மதுரம் பொருந்திய, தேன் — தேனினது, மழையினில் — மழையினாலே, கரங்கள் — (தன்) கைகளானவை, நாளும் — தினந்தோறும், வழுவழுத்து — நழுவிநழுவி, இழுக்காவண்ணம் — தப்பிப்போகாதபடி, தழை — தழைத்த, மடல் — இதழ்களையுடைய, கைதாய் — தாழம்பூவே, நின் — உனது, பொன் — பொன்னிறம் பொருந்திய, தாது — துகளை, கை — தன் கைகளிலே, திமிர்ந்து — பூசிக்கொண்டு, எய்வான் — (அவன் என்மேற்) செலுத்துகிறான் எ-று.

அத் தாழம்பூவில் மற்றமலர்களினும் மிக்க தாளிருத்தல் பற்றி அங்ஙனங் கூறப்பட்டது. மன்மதனது கருப்புவில், இருப்புவில், பூவில் என்பவற்றுட் கருப்புவில் சிறந்ததாகலின் அதனையே மீண் டுப் பலவழியும் எடுத்தோதினார். கைதை — கையில் தைப்பது ஆத லின் தாழைக்குக் காரணப்பெயர். வைதை என்றாற்போல. (௪௦)

குனிசிலை வேனிலான்கைக் குருதிவோய் பிறைவாயம்
பின், றனியெழில் கவர்ந்துதோன்றித் தணந்தவர் தமை
யென்றுான்றுந், துனியுற முருக்குகின்ற தொழிலினா லன்
றோநின்னை, முனிவுடனுலகில்யாருமுருக்கலரென்கின்றாரே.

[இதனால் முருக்கம்பூவை வெறுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். குனிசிலை — வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய, வேனி லான் — வசந்தகாலத்திற்குரியமன்மதனது, கை — கையிலிருக்கின்ற, குருதி — உதிரத்திலே, தோய் — முழுகிய, பிறைவாயம்பின் — பிறை

போன்ற வாயையுடைய அம்பினது, தனி – ஒப்பற்ற, எழில்-அழகை, கவர்ந்து – வெளவி, தோன்றி – விளங்கி, தணந்தவர் தமை – பிரிந்தவரை, எஞ்ஞான்றும் – எக்காளிலும், துனியுற–துன்பத்தையடைய. முருக்குகின்ற – கொல்கின்ற, தொழிலினு லன்றோ – செய்கையினுலன்றோ, நின்னை – (முருக்கம்பூவே) உன்னை, முனிவுடன்-வெறுப்புடனே, உலகில்-உலகின் கண்ணே, யாரும் – எவரும், முருக்கலரென்கின்றார்-முருக்கலரென்று சொல்லுகின்றார். எ-று.

பிறைவாயம்பு–அர்த்தசந்திரபாணம். அதுசிறத்தற்கு முவமையாக்கவேண்டிக் குருதிதோயென்றார். முருக்குதல் – கொல்லுதல். முருக்குகின்ற வலரெனவிரியும். விரகிகளேயன்றி மற்றையோரும் அப்பெயர் கூறுகின்றாரென்பதுதோன்ற யாருமென்றார். பிறைவாயம்பினழகைக் கவர்ந்தென உவமானத்தன்மையை யுவமேயத்திலாரோபித்தலாற் காட்சியணியாம். முருக்கலரென்னும் பெயர்க்கு உறுப்பாற்றலான் மற்றொருபொருளைக் கற்பித்தலாற் பிரிநிலை நவிற்சியணியாம். வேனிலான்—வசந்தகாலத்திற்கு அதிபன்.(சக)

கலிவிருத்தம்.

எனவிவையெடுத்துரைத்தின்னதன்மைய
பனிமலர்க்காவினிற்பயிலுமாங்குயில்
குனிசிலைமாரனைக்கூவக்கேட்டலு
மனநிலைதளர்வுறமதிமயங்கினன்.

[இதனாற் குயில்கூவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். என – என்று, இவை – இவைகளை, எடுத்து – எடுத்து, உரைத்து – சொல்லி, இன்னதன்மைய – இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய, பனி – குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்-மலர்களையுடைய, காவினில் – சோலையில், பயிலும் – பழகியிருக்கின்ற, மா – மாமரங்களிலுள்ள, குயில் – குயில்களானவை, குனி – வளைக்கப்பட்ட, சிலை – வில்லையுடைய, மாரனை – மன்மதனை, கூவ – அழைக்க, கேட்டலும் – கேட்டவளவிலே, மனநிலை – தைரியமானது, தளர்வுற – சோர, மதிமயங்கினன் – (அரசன்) அறிவுகலங்கினன் எ-று.

இவையென்றது கீழ்ப்போன நான்கு பாட்டுக்களைச் சுட்டிநின்றது. குயில் கூவல் தன்பகைவனாகிய மாரனை யழைத்தல் போலுதலால் தைரியமிழந்து மதிமயங்கினனென்க. மாரன்–

கொல்லுவோன்; மன்மதன். கா — காக்கப்படுவது; சோலை. குயில், பூங்கொடி கண்மிடைந்த சோலையாகிய பாசறையி லிருக்குஞ் சின்னமூதியெனப்படலாற் கூவிற்றென்றார். கூவுதலானது எம்மரசனாகிய காமன் சேனையாயுள்ளார் யாவரும் கோலங் கொண்மினென்னும் பொருள் பயப்பதுபோலும் அது "மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை-புகாறுகோலங் கொள்ளுமென்பதுபோற்-கொடிமிடை சோலைக்குயிலோ னென்னும்—படையுள் படுவோன் பணிமொழிகூற" எனுஞ் சிலப்பதிகாரக் கூற்றானும் பெறுதும். (௬௨)

வெங்கதிர்தென்றலிற்குளிர்ந்தும்வீழ்நறாத்
தங்கியமலர்நறுந்தளிக்குண்மூழ்கியும்
பொங்குபூங்கைதைவெண்டாதுபூசியுந்
திங்களிற்றோன்றலான்மகிழ்சிறந்திலான்.

[இதனால் அங்கே வெயில் நிலவுபோலுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வெங்கதிர் — சூரியகிரணமானது, தென்றலின் — தென்காற்றால், குளிர்ந்தும் — சீதளித்தும், மலர் — மலர்களிலே, தங்கிய-பொருந்திய, நறா — தேனினுடைய, வீழ் — விழுகின்ற, நறுந்தளிக்குள் — நல்லதுளிகளுள் மூழ்கியும் — படிந்தும், பொங்கு — எழும்புகின்ற, பூ — அழகிய, கைதை — தாழை மலராது, வெண்தாது-வெள்ளைப்பொடியை, பூசியும் — திமிர்ந்தும், திங்களின் — சந்திரகிரணம்போல, தோன்றலால் — காணப்படலால், மகிழ் சிறந்திலான்-(அரசன்) களி கூர்ந்திலன் எ-று.

தேன்றுளிகளும்பொடியும் அத்தென்றலால் மலர்களிலிருந்து கொணரப்படுவன. திங்கள் அதன் கிரணத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். வெயிலானது தென்றலாலே குளிர்ந்தும் பனித்துளிகள்போலுந் தேன்றுளிகளோடு கலந்துந் தாழம்பூப் பொடியால் விளர்த்தும் நிலவுபோன்றதென்க. அதுமகிழ் சிறத்தற்குக்காரணமாயிருக்கவும் அரசன் விரகியாதலால் மகிழ் சிறந்திலனென்க. மகிழ் சிறந்திலானெனவே துன்பு சிறந்தானென்பது கருத்து. உவமையணி. (௬௩)

அலையொலிமுழவெழவளியின்கம்பலை
குலவியசுருதியாக்குயில்கள்பாண்செய
நிலவுபூந்தண்டலையாங்கினீடிய
கலவமாமயில்களித்தாடக்கண்டனன்.

[இதனால் மயிலினதுகூத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அலையொலி — கடலினொலியாகிய, முழவு — மத்தளவோசையானது, எழ — உண்டாகவும், அளியின் — வண்டுகளது, கம்பலை— ஒலியானது, குலவிய — கொண்டாடப்பட்ட, சுருதியா — இசையாகவும், குயில்கள் — குயில்களாகிய (பாடகர்), பாண்செய — இசைபாடவும், நிலவு — விளங்குகின்ற, பூந்தண்டலை — பூஞ்சோலையாகிய, அரங்கில் — சபையில், நீடிய — நீண்ட, கலவம் — கலாபத்தையுடைய, மாமயில் — பெரியமயில்களாகிய (மகளிர்,) களித்து — மகிழ்ந்து, ஆட— கூத்தாட, கண்டனன் — (அரசன்) பார்த்தான் எ-று.

அலையொலி முதலியவற்றை முழவொலி முதலியவாகக் கூறினமைக்கேற்ப, குயில்கள் பாடகராகவும், மயில்கள் மகளிராகவும் சொல்லப்பட்டன. அலையொலி முதலியவற்றிலே முழவொலி முதலியவற்றை யாரோபித்தலா லுருவக வணியாம். இசையாவன:— சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்பன. "சரிகம பதநியென் றேழெழுத்தாற் றானம் — வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத் — தெரிவரிய, வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ் — சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை" என்றார் இசை நூலாரும். (சச)

நஞ்சுமிழ்வேலினான்சீர்த்திநாடொறு
மஞ்சொலார்பயிற்றலாலந்தண்காவினின்
மஞ்சரியிடையிடைவதிந்தபூவையும்
பைஞ்சிறைக்கிள்ளையும்பாடக்கேட்டனன்.

[இதனால் பூவையுங்கிளியும் புகழ்கின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நஞ்சு — நஞ்சத்தை, உமிழ் — கக்குகின்ற, வேலினான்— வேலையுடைய நளச்சக்கிரவர்த்தி, சீர்த்தி — (தன்) கீர்த்தியை, நாடொறும் — தினந்தோறும், அஞ்சொலார் — அழகிய சொற்களையுடைய மகளிரானவர், பயிற்றலால் — கற்பித்தலாலே, அம் — அழகிய, தண் — தண்ணிய, காவினில்-சோலையிலே, மஞ்சரி பூங்கொத்துக்களுடைய, இடையிடை — நடுவே நடுவே, வதிந்த-தங்கிய, பூவையும் — நாகணவாய்ப் பறவைகளும், பைஞ்சிறை — பசிய சிறைகளையுடைய, கிள்ளையும் — கிளிகளும், பாட — படிக்க, கேட்டனன் (அரசன்) கேட்டான் எ-று.

அரசனை மகிழ்வித்தற் பொருட்டு அவனது புகழைப் பூவைகளுக்குங் கிளிகளுக்குங் கற்பித்து அவ்வனத்தில் விட்டுவைப்பா

ரென்க. அப்பறவைச் சொற்களின் மதுரச்சுவை தோன்ற அஞ்சொலாற் பயிற்றலாலென்றார்; காரணத்தின்குணங் காரியத்தினுமுளதாமாதலால். (சரு)

தேங்கமழ்மலர்நறுவருந்திச்சீர்கெழு
தூங்கிசையளிமுரல்சுண்ணமாடிமென்
பூங்கொடிமடந்தையராடப்போர்வள
மாங்குயிலுரைசெயவசந்தனெய்தினன்.

[இதனால் தென்றலின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தேங்கமழ் — பரிமளிக்கின்ற, மலர் — மலர்களது, நறு — தேனை, அருந்தி — உண்டு, சீர்கெழு — சிறப்புப் பொருந்திய, தூங்கிசை — நாட்டியராகத்தை, அளி — வண்டுகள், முரல் — பாடும், சுண்ணம் — பரிமளப்பொடியை, ஆடி — பூசிக்கொண்டு, மென்பூங்கொடி — மெல்லியபூங்கொடிகளாகிய, மடந்தையர் — மகளிர், ஆட — கூத்தாட, போர்வளம் — போர்க்குரிய வளத்தை, மா — மாவிலுள்ள, குயில் - குயிலாகிய (மந்திரி), உரைசெய — சொல்ல, வசந்தன் — தென்றலாகிய (பகைவன்), எய்தினன் — வந்தான் எ-று.

முரல முரல் என விகாரமென்பதுமாம். போர்வளம் — காலதேசங்களின் சிறப்பு. இங்கே தமயந்தியை நினைக்கிறகாலமும் பொழிலிடமுமாம். மதுவுண்டு பரிமளப்பொடி பூசிக்கொண்டு ஆடல்பாடல்களின் மகிழ்ந்து அமைச்சரோடெண்ணிப் போர்செய்தற்கு அரசன்கண்வந்தானென்க. இப்படிவந்தானெனவே அரசனை வெல்லுதற்கு அவனை எளியனாகக் கருதலாலே செருக்கோடு வந்தானென்பது தொனிக்கின்றது. பூங்கொடியாட என்றதனாலே மெல்லிய நடையும், நறுவருந்தி என்றதனாலே தண்மைக்குணமும், சுண்ணமாடி என்றதனாலேநறுநாற்றமும், ஆகிய தென்றலுக்குரிய மூன்றுகுணங்களுஞ் சொல்லப்பட்டன. (சசு)

மிடைந்திருவிசும்புறையமரர்வெற்பினுற்
கடைந்துதன்வளனெலாங்கவர்வாரெனக்
குடைந்துவண்டிமிர்பொழிலிடையிற்கொள்கட
லடைந்தனவாவியையண்ணனோக்கினன்.

[இதனால் அவ்வனத்திலுள்ள தடாகத்தினதக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.

இ-ள். இருவிசும்பு — பெரிய விண்ணுலகத்தில், மிடைந்து — நெருங்கி, உறை — வாசஞ்செய்கின்ற, அமரர் — தேவரானவர், வெற்

பினல் — மந்தரகிரியினலே, கடைந்து - (இன்னும்வந்து) கடைந்து, தன்வளனெலாம் — தன்செல்வத்தையெல்லாம், கவர்வராமென்று- வெளவுவாரென்றெண்ணி, குடைந்து — கிண்டி, வண்டு — வண்டு களானவை, இமிர் — ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில் — வனத்தினது, இடையில் — நடுவிலே, அடைந்து — அடைந்ததாகிய, கொள் — (அவ் வளங்களைக்கொண்ட), கடலன—பாற்கடல்போல்கின்ற, வாவியை- தடாகத்தை, அண்ணல் — அரசன், நோக்கினன்-பார்த்தான் எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிகளைக்கொண்டு போதலாலே மீளவும் வந்து மற்றை வளங்களையுங் கொண்டு போகினும் போவாரென்றஞ்சியதென்க. ஒருகாலோரிடத்தே தன் வளங்களை யெல்லாங் கொள்ளை கொடுத்தோன் அவ்விடம்விட்டு வேறிடத்துச் செல்வதுகண்கூடே. அடைந்தது என்பது அடைந்து எனவிகாரப்பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படியஞ்சி யடைந்த கடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (சஎ)

தூவியஞ்சிறையனந்துயிலுநாண்மலர்
வாவியுட்டாமரைவளையந்தோன்றுவ
பூவலர்க்கற்பகப்பொதும்பர்நாட்டுறை
கோவிளங்களிற்றினக்கோடுபோன்றவே.

[இதுமுதலேழுபாட்டுக்களால் முற்பாட்டில் வளனெலா மென்றன, இவையெனச்சொல்லப் படுகின்றன.]

இ—ள். தூவி — இறகையும், அஞ்சிறை — அழகிய சிறையையுமுடைய, அனம் — அன்னங்களானவை, துயிலும் — தூங்குதற் கிடமாகிய, நாள் — அன்றுபூத்த, மலர் — மலர்களையுடைய, வாவியுள்— தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுவ-தோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை— தாமரைகளுடைய, வளையம் — தளிர்ச்சுருள்களானவை, பூ-அழகிய, அலர் — மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர் — கற்பகச்சோலையையுடைய, நாட்டு — நாட்டின்கண், உறை — வாசஞ்செய்கின்ற, கோ- அரசனாகிய இந்திரனுடைய, இளங்களிற்று — (அதினுள்ளிருக்கிற) இளமைபொருந்திய யானைகளது, இனம்-இனத்தினுடைய, வெண் கோடுபோன்ற — வெள்ளைக் கொம்புகள்போன் றிருந்தன எ-று.

வளையம் “விரித்திடுஞ் சுருளினும்ம் விசியொடு வளையமாகும்” இதனலறிக; இரண்டு பிரிவாகிய அச்சுருள்கள் இரட்டைத்தந்தங்கள்

போலுதல் காண்க. "பூவலர்க் கற்பகப்பொதும்பர் நாட்டுறை கோவிளங்களிறு" இவற்றை யொருமொழியாகக்கொண்டு தேவுலக ஐராவதமெனப் பொருள்கொள்க. களிறென்னும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப்பொருளைத்தருதற்கு அவ்வடை சேர்க்கப்படுதலாலே, பல ஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந்து நிற்க, நீர் மேலே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிற அவற்றினிரட்டைக் கோடுகள் போலுதல்கொள்க. "தாமரை முளைகடோன்றுவ" வெனப் பாடங்கூறின் இதன் முதனூன் முடிபையொத்து முடியும். அவ் வளையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அதிலே யோரைராவதம் இதிலே பல வைராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணியாம். "அலர் கற்பகம்" எனவும்பாடம். ()

ஏந்தலோடவ்வழியிறுத்தவெண்ணறுங்
கூந்தன்மாநிழறடத்திடைகுலாவுவ
காந்தளங்கரத்தரமகளிர்காமுறு
வேந்தனற்புரவியின்வெள்ளம்போன்றவே.

இ-ள். ஏந்தலோடு — அரசனோடு, அவ்வழி — அவ்விடத்தே, இறுத்த — அடைந்த, எண்ணறும் — எண்ணில்லாத, கூந்தல் — மயிரையுடைய, மா — குதிரைகளுடைய, தடத்திடை — தடாகத்தின் கண், குலாவுவ — தோன்றுவனவாகிய, நிழல் — சாயைகளானவை, காந்தள் — காந்தண்மலர்போலும், அம் — அழகிய, கரத்து — கைகளையுடைய, அரமகளிர் — தெய்வமங்கையரால், காமுறு — இச்சிக்கப்படுகின்ற, வேந்தன் — இந்திரனுடைய, நல் — நல்ல, புரவியின் — குதிரைகளுடைய, வெள்ளம்போன்ற — (அதிலுள்ள) கூட்டம் போன்றன எ-று.

"காந்தளங்கரத்தரமகளிர் காமுறு வேந்தனற்புரவி" இவற்றையும் முன் ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது போலவே ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைச்சிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலாவுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத்தோன்றுதல். அந்நிழல்களை அவ்வுச்சைச் சிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைச்சிரவம்; இதிலே பலதோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைகளெல்லாம் உச்சைச்சிரவம்போலிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது. (சக)

வரிச்சிறைத்தும்பிகளுழுநல்வள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ

தரித்திடுகளங்கமெய்தயங்கத்தண்ணெனுந்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே.

இ-ள். விளங்கி — பிரகாசித்து, தோன்றுவ — (தடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய, வரிச்சிறை — கீற்றுகள் பொருந்திய சிறைகளையுடைய, தும்பிகள் — வண்டுகளால், உழு — கிண்டப்படுகின்ற, நல் — நல்ல, வள்ளவாய்-கிண்ணம்போலும் வாயை, விரித்த-திறந்திருக்கின்ற,வெண்டாமரை — வெண்டாமரை மலர்களானவை, தரித்திடு — தாங்கப்பட்ட, களங்கம் — களங்கங்களானவை, மெய்-வடிவங்களிலே, தயங்க — தோன்ற, தண்ணெனும் — குளிர்ச்சியாயிருக்கிற, திரு — அழகினாலே, கிளர் — விளங்காநின்ற, நிலவு — சந்திரிகையை, உமிழ் — கக்குகின்ற, திங்கள்போன்ற — (அதிலுள்ள) சந்திரர்கள்போன்றிருந்தன எ-று.

வுண்டு களங்கமும் வெண்டா மரைமலர் சந்திரனும் போலுதல் கொள்க. தண்மையுந் திருக்கிளர் நிலவுந் தாமரைக்குமாம். அப்படிப்பட்டவெண்டாமரைமலர்களை அத்தன்மையையுடையசந்திரர்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். இதிலும் வேற்றுமையணிகொள்க. (௫௦)

சேயிதழ்க்குவளைமென்னனைகடெண்டிரைத்
தூயநற்றடத்திடைத்தோன்றுகின்றன
மேயவர்கண்கவர்வனப்பின்மிக்கவாய்ப்
பாயொளிசிறந்தசெம்பவளம்போன்றவே.

இ-ள். தெண்டிரை — தெளிவுள்ள அலைகளையுடைய, தூய-பரிசுத்தம் பொருந்திய, நற்றடத்திடை — நல்ல தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுகின்றன — காணப்படுகின்றவையாகிய, சேயிதழ் — சிவப்பிதழ்களையுடைய, குவளை — உற்பலங்களுடைய, மெல் — மெல்லிய, நனைகள் — அரும்புகளானவை, மேயவர் — அடைந்தவருடைய, கண்-பார்வையை, கவர் — வௌவுகின்ற, வனப்பில் — அழகில், மிக்கவாய் — மிகுந்தனவாகி, பாயொளி — விரிந்தவொளியால், சிறந்த-விசேஷித்த, செம்பவளம்போன்ற — (அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள் போன்றன எ-று.

அச்செங்குவளையரும்புகளை அப் பவளங்களாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௫௧)

வெண்ணிறத்தாமரைமலரும்வேரியந்
தண்கருங்குவளையுந்தடத்துட்டோன்றுவ

வெண்ணிருகலைமதிநிலவினீட்டமு
முண்ணிலவியவிடத்தொளியும்போன்றவே.

இ-ள். தடத்துள் — தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுவ — தோன்றுகின்றவையாகிய, வெண்ணிறம் — வெள்ளைநிறம்பொருந்திய, தாமரைமலரும் — தாமரைப்பூக்களும், வேரி — தேனையுடைய, தண்— தண்ணிய, கருங்குவளையும்—நீலோற்பலமலர்களும், உள்—(அத)னுள்ளே, நிலவிய — விளங்குகின்ற, எண்ணிருகலை — பதினாறுகலைகளையுமுடைய, மதி — சந்திரனது, நிலவினீட்டமும் — ஒளிச்செறிவும், விடத்து — ஆலாகலத்தினது, ஒளியி (னீட்ட) மும் — ஒளிச்செறிவும், போன்ற — ஒத்திருந்தன எ-று.

எண்ணிருகலை எட்டாலுறழ்ந்த இரண்டுகலை. தோன்றுவவினைமுற்றெச்சம். வெண்டாமரை மலரைச் சந்திரனொளியாகவும், கருங்குவளை மலரை நஞ்சொளியாகவுங் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். தாமரை குவளைகளை வைத்த முறையே அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள மதியொளி நஞ்சொளிகளை வைத்தலால் நிரனிறையணி. இவைசேர்தலால் சேர்வையணி. (௫உ)

குடவளையினமணிகொழிக்குந்தண்புனற்
றடமெறியலைகளினலையுஞ்சைவலம்
படர்தருமழற்சிகைபரப்புஞ்செந்நிற
வடவையின்புகையெனவயங்கித்தோன்றின.

இ-ள். குடம் — குடம்போலும், வளை — சங்குகளானவை, இனம் — இனமாகிய, மணி — முத்துக்களை, கொழிக்கும் — சொரிதற்கிடமாகிய, தண் புனல் — தண்ணீரையுடைய, தடம் — தடாகத்திலே, எறி — வீசப்படுகிற, அலைகளின் — அலைகளினாலே, அலையும்— அலைகின்ற, சைவலம் — கொடிப்பாசிகளானவை, படர்தரும்—வளர்கின்ற, அழல் — சூடுள்ள, சிகை — சுவாலைகளை, பரப்பும் — பரப்புகின்ற, செந்நிறம் — சிவப்புநிறமாகிய, வடவையின் — (அதிலுள்ள) வடவாமுகாக்கினியினது, புகையென — தூமம்போல, வயங்கி— விளங்கி, தோன்றின — காணப்பட்டன எ-று.

வடவை கடலுள்ளே மறைந்து அதனீரை மேற்படாமலுறிஞ்சி நிற்கின்ற ஊழித்தீயாம். படபா என்னும் வடமொழி வடவா என்றாகி, அது வடவை எனத்திரிந்து நின்றது. வடவை-பெண்குதிரைமுகம் போன்றது எனக் காரணங் கொள்க. சை

வலம். அஃறிணையியற்பெயர். தடம்—தடுக்கப்படுவது. அப்படியலை கிறபாசிகளை அப்புகைகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம்.()

குருமணியிமைக்குநீள்கூலமேயவான்
றருநிழலலையிடையலைவதண்கதி
ரருமணிப்பொலன்குவட்டணிமைநாகமால்
வரைசிறையடிக்கொளுமாட்சிபோன்றவே.

இ-ள். அலையிடை – அலைகளாலே, அலைவ – அலைகின்றவை யாகிய, குரு – நிறம்பொருந்திய, மணி – மணிகளால், இமைக்கும்-விளங்குகிற, நீள் – நீளம்பொருந்திய, கூலம் – கரையின்கண், மேய-தங்கிய, வான்றரு – பெரியமரங்களுடைய, நிழல்-நிழல்களானவை, சிறை – சிறைகளை, அடிக்கொளும் – அடித்துக் கொள்ளுகின்ற, மாட்சி – அழகையுடைய, தண் – சீதளம்பொருந்திய, கதிர் – கிரணங்களையுடைய, அருமணி – அரியமணியையும் – பொலன்-பொன்னையும் உடைய, குவடு – சிகரத்தையுடைய, அணி – அழகிய, மைநாகம் – மைநாகம் என்னும், மால்வரை – பெரியமலைகள், போன்ற-ஒத்திருந்தன எ-று.

முற்காலத்திலே யிந்திரன் வச்சிராயுதத்தினாலே மலைகளின் சிறைகளை யறுத்தபோது மைநாகமலைகடலுலொளித்ததென்க. அக்கரையிலுள்ள மணிநிழல்கள் அத்தரு நிழல்களோடு சேர்ந்து தோன்றுதலால் அருமணிப்பொலன் குவடென்னும் அடைகொடுக்கப்பட்டது. பொன் என்னும் சொல் பொலன் எனத் திரிந்து நின்றது. அதனை "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்" என வருஉந் தொல்காப்பியச் சூத்திர விதியானுணர்க. அடித்தென் வினையெச்ச மீறுகெட்டது. அங்ஙன மசைகின்ற நிழல்களை அப்படிப்பட்ட மைநாகங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். இதிலும் வேற்றுமையணி கொள்க. (ருஅ)

தொலைவறுபலவளமினையதொக்கவவ்
வலைதவழ்வாவியிற்பயிலுமாய்பெடை
கலவியின்குறிப்புரைகாட்டப்பின்றொடர்
பொலனிறவன்னத்தின்பொற்புநோக்கினான்.

[இதனால் விரும்பப்படுபொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய அன்னத்தைக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். தொலைவறு – ஒழியாத, இனைய – இத்தன்மையன வாகிய, பலவளம் – பலவிதவளங்களும், தொக்க – நிறைந்த, அலை-

அலைகளானவை, தவழ் — தவழப்பெற்ற, அவ்வாவியில் — அத்தடாகத்தில், பயிலும் — வாசஞ்செய்கின்ற, ஆய் — ஆராய்ந்துக்கொள்ளப்பட்ட, பெடை — பெட்டையானது, கலவியின் — புணர்ச்சியினது, குறிப்பு — குறிப்பை, உரை — சொற்களாலே, காட்ட — காண்பிக்க, பின் — (அதன்)பின்னே. தொடர் — தொடர்கிற, பொலன் — பொன் வடிவாகிய, நிறம் — ஒளியுள்ள, அன்னத்தின் — அன்னத்தினது, பொற்பு — அழகை, நோக்கினன் — (அரசன்)பார்த்தான் எ-று.

பொன்னன்ன மென்றதனாற் பொன்னுலகத் தன்னமென்றதாயிற்று. இன்னன்ன பலவெ மெஞ்ஞான்று முள்ளதென்பார் "தொலைவறுபல்வள" மென்றார். அன்னம் — அம்சம் என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (ருரு)

தண்ணறுந்தாமரையணையிற்றங்கிய
வண்ணலோதிமந்துனியகற்றிப்பேடையை
விண்ணிறச்சிறகராற்றழீஇவிருப்பொடு
முண்மகிழ்கூர்தரவுவந்துபுல்லிற்றே.

[இதனாலே பின்னர்ச்சொல்லப்படுந் தூக்கத்தின் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். தண் — தண்ணிய, நறு — நறிய, தாமரை — தாமரைப்பூவாகிய, அணையில் — சயனத்தின்கண்ணே, தங்கிய — வாசஞ்செய்கின்ற, அண்ணலோதிமம் — அவ்வரசவன்னமானது, துனி-ஊடலை, அகற்றி — நீக்கி, பேடையை — பெட்டையை, விண் — பொன்னுலகத்திலுள்ள, நிறம் — ஒளிபொருந்திய, சிறகரால் — சிறைகளினாலே, தழீஇ — தழுவி, விருப்பொடும் — ஆசையுடனே, உள் — (அத)னுள்ளத்தே, மகிழ் — மகிழ்ச்சியானது, கூர்தர — மிகும்படி, உவந்து — (தானும்) மகிழ்ந்து, புல்லிற்று — புணர்ந்தது எ-று.

முற்பாட்டிலே கலவியின் குறிப்புரை காட்டிற்றென்ற பேடைக்கு ஊடலெவ்வாறுண்டாயிற்றென்றால், நாயகனை முன்னே தன்னிடத்து விரும்பி வரச்செய்தலும், வந்தபின்பு ஊடுதலும் நாயகிக்கு இயல்பாமென்க. ஊடலில்லையாயிற் புணர்ச்சியின்பஞ் சிறவாதாம். "ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் — கூடி முயங்கப் பெறின்" இதனாலறிக. தழீஇ — சொல்லிசையளபெடை. சிறகர்-மொழியிறுதிப் போலி. (ருசு)

விழைவுறுகலவியின்மெலிந்தோர்தாளினின்
றெழினிகழ்பொன்னிறவெருத்தங்கோட்டுபு

தழைவுறுசிறகரான் மூடித் தண்ணறு
வழிமலர்ச் சேக்கையி னன்னந் துஞ்சிற்றால்.

[இதனால் அரசன் செய்யவிரும்பியது கைகூடல் காரிய
முகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விழைவுறு — விரும்பப்பட்ட, கலவியின் — புணர்ச்சியால், மெலிந்து — இளைத்து, ஓர்தாளின் — ஒருகாலினால், நின்று — நின்று, எருத்தம் — பிடரியை. கோட்டு — வளைத்து, தழைவுறு — தழைத்த, சிறகரால் — சிறையால், மூடி — (தலையை) மறைத்துக் கொண்டு, தண் — தண்ணிய, நறு — தேனானது, அழி — வழியப் பெற்ற, மலர் — தாமரைப்பூவாகிய, சேக்கையில் — சயனத்தில், எழில் — அழகினால், திகழ் — விளங்காநின்ற, பொன் — பொன்வடிவமாகிய, நிறம் — காந்தியுள்ள, அன்னம் — அவ்வன்னமானது, துஞ்சிற்று — தூங்கிற்று எ-று.

விழைஉறு — இதன்கண் உறு, துணைவினை. கலவி — போகம், முயக்கினிளைப்பு மிகின், பறவைகள் தந்தலையைச் சிறகினுள் வைத்து, ஒற்றைக் காலினின்று துயிறன் மரபாமாதலின் அன்னந் துஞ்சியதை யங்ஙன மோைத்தார். கோட்டு — வினையெச்சம். ஆல்- அசை. இங்ஙனந் தூங்குதலாகிய பறவையின் சாதித்தன்மைசொல்லுதலாலே தன்மை நவிற்சியணி. (நள)

சூழ்வளியுடன் சுழல் சருகிற் றோன்றிய
வூழ்வழி மனஞ்செலலுண்மையன்றுகொ
றாழ்புலன்வழி மனஞ்சாரவோதிமம்
பாழியந் தோளினான் கையிற்பற்றினான்.

[இதனால் அவ்வன்னத்தைப்பிடித்ததற்குக் காரணமும்
பிடித்தமையும் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். சூழ்வளியுடன் — அலைகாற்றுடனே, சுழல் — சுழன்று செல்கின்ற, சருகின் — சருகுபோல, ஊழ்வழி — விதியின் வழியிலே, தோன்றிய — (அதன்பயன்) உண்டாக, மனம் — (உயிர்களது) மனமானது, செலல் — செல்லுதல், உண்மையன்றுகொல் — சத்தியமன்றோ, தாழ்புலன்வழி — அற்பவிடயமாகிய (அவ்வன்னத்தின் கண்), மனம் — மனமானது, சார — (ஊழினால்) அடைய, ஓதிமம்— அவ்வன்னத்தை, பாழி — வலிமைபொருந்திய, தோளினான்-தோள்களையுடைய நளச்சக்கரவர்த்தி, கையில் — கையினாலே, பற்றினான்- பிடித்தான் எ-று.

அவ்வன்னம் பெறுதற்கரிய பொருளாயினும் அரசனது பெருந்தன்மைக்கு அதைத்தாங்கும்போது பற்றுதல் தகாதசெய லென்பதுதோன்ற அதனைத் தாழ்புலமென்றும், அவனைப் பாழியந் தோளினனென்றுங் கூறினர். அற்பகாரியத்திலே தீரோதாத்த னாகிய அரசனுக்கு மனஞ்செல்லுமோவென்கிற சங்கைக்கு, உயிர் களுக்கு மனம்விதிவழிபட்டு நிற்குமாதலாற் செல்லுமென்பது சொல் லப்பட்டது. ஊழ்வழி மனஞ்செல்லுமென்னும் பொதுப்பொருளை அவ்வன்னம் பற்றுதற்கு அரசன் மனஞ்சென்றதென்னுஞ் சிறப் புப்பொருளாலே சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. இதில் உவமையுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணி. (ருஅ)

கைப்படுசிறையனங்கலங்கிவாய்வெரீஇத்
துப்புறழ்தோலடி துடிப்பத்துன்பமுற்
றெய்ப்பொடுசிறையடித்தேகலாமையின்
மைப்புயலனையகைம்மலரிற்கொத்திற்றால்.

[இதனாற் பிடிபட்ட அன்னத்தின் வருத்தச்செயல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கை — (அரசனது) கைக்கு, படு — அகப்பட்ட, சிறை- சிறைகளையுடைய, அனம் — அன்னமானது, கலங்கி—அறிவழிந்து, வாய்வெரீஇ — அச்சவொலிகள்செய்து, துப்புறழ்-பவளம்போலும், தோல் — தோலையுடைய, அடி — அடிகளானவை, துடிப்ப — நடுங்க, துன்பமுற்று — துயரமடைந்து, சிறையடித்து — சிறைகளாலடித்து, ஏகலாமையின் — போகமாட்டாமையால், எய்ப்பொடு — இளைப்பு டனே, மைப்புயலனைய — (கொடையாற்) கரியமேகம்போலும், கைம்மலரில் — (அவன்கையாகிய) மலரில், கொத்திற்று — கொத்தி யது எ-று.

௭

கைப்படல் என்றதை யொருசொல்லாக்கி அகப்படலெனினு மாம். வலியவன் கையிலகப்பட்டோன் முன்னே தப்பிப்போதற்கு முயற்சிசெய்தலும், அது கூடாதபோது தன்னாலானமட்டும் அவனை வருத்துதலுஞ் செய்வானென்க. பிடிபட்டபோது கலங்குதலாதி யாகிய அதன் சாதித்தன்மைகளைச்சொல்லுதலால் தன்மை நவிற்சி யணியாம். அன்னம் — அனம் என இடைக்குறை. (ருகூ)

இரைத்தயர்புள்ளினுக்கிரங்கிப்புட்குலம்
விரித்தெழுசிறைவளிவீசமெல்லிதழ்த்

திருத்தகுதாமரையலைத்ல்சேர்தடம்
வருத்தலையென்றுகைம்மறித்தல்போன்றதே.

[இதுமுத விரண்டுசெய்யுள்களால் அவ்விடத்து
நிகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். புட்குலம் – பறவைக்கூட்டமானது. விரித்து – பரப்பி, எழு – எழும்புகையில். சிறை – சிறைகள், வளி – காற்றை. வீச– எறிதலால், மெல் – மெல்லிய, இதழ் – இதழ்களையுடைய, திருத்தகு – அழகுபொருந்திய, தாமரை – தாமரை மலர்களானவை, அலைதல்–அசைதலானது, சேர் – சேர்விடமாகிய, தடம்–தடாகமானது, இரைத்து – கூவி, அயர் – வருந்துகின்ற, புள்ளினுக்கு – அவ்வனத்திற்கு, இரங்கி – இரக்கமுற்று, வருத்தலையென்று – (அதனை) வருத்தாதே யென்று, கை – (தன்) கைகளினாலே, மறித்தல்போன்றது – (அரசனைத்) தடுத்தல் போன்றது எ-று.

இரங்கியென்னும் வினையெச்சம் கைம்மறிந்த லென்னும்வினை கொண்டது தன்னைச் சேர்ந்திருந்த தாதலால் அதற்குத் தடாகமிரங்கிற்றெனக. அத்தாமரை மலர்களி னசைதலை அத்தடாகத்தின்கைம் மறித்தலாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௬௦)

வள்ளவாய்த்தாமரைவதிந்துபோதரு
புள்ளெலாந்தனித்தனிபுலம்பல்வாவியி
னுள்ளுறுவறுமைகண்டொதுங்குபூமக
டெள்ளரிச்சிலம்புகள்சிலம்பல்போன்றதே.

இ-ள். வள்ளம் – கிண்ணம்போலும், வாய் – வாயையுடைய, தாமரை – தாமரைமலர்களில், வதிந்து – வாசஞ் செய்திருந்து, போதரு – (அப்போது) போகின்ற, புள்ளெலாம் – பறவைகளனைத்தும், தனித்தனி – வேறுவேறாக, புலம்பல் – புலம்புதலானது, வாவியினுள் – தடாகத்தினுள்ளே, உறு – நேரிட்ட, வறுமை – (அரசவன்ன) மில்லாமையை, கண்டு – பார்த்து, ஒதுங்கு – விலகுகின்ற, பூமகள் – திருமாதினுடைய, தெள் – தெள்ளப்பட்ட, அரி– பருக்கைக் கற்களையுடைய, சிலம்புகள் – பாதச் சிலம்புகளானவை, சிலம்பல் போன்றது – ஒலித்தல் போன்றது எ-று.

இங்கே விளக்கத்தைத் திருமகளென்று ராகலின் அத்தடாகம் அரசவன்ன மில்லாமையினாலே சந்திரனில்லாத இரவுபோலவிளக்கத்தை இழந்ததென்றதாயிற்று. அஞ்சிப்போகிற அன்னங்களி

ஞெலியை அச்சிலம்புகளி ஞெலியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப் பணி. (கூக)

இன்னபொன்னிறவனங்கண்டிலேனெனு
மன்னர்மன்னவன்மதிவதனநோக்கியே
யன்னவன்கரமலரமர்ந்தவோதிம
நன்னயமொழிசிலநவிறலுற்றதே.

[இதனாலே சிலநியாயங்கள் கூறத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இன்ன — இத்தன்மையதாக, பொன் — பொன்மயமாகிய, நிறம் — ஒளிபொருந்திய, அனம் — அன்னத்தை, கண்டிலேனெனும் — (இதுவரையிற்) பார்த்திலேனென்ன வியக்கின்ற, மன்னர் மன்னவன் — அரசர்க்கரசனது, மதி — சந்திரன்போலும் (விளக்கம் பொருந்திய), வதனம் — முகத்தை, நோக்கி — பார்த்து, அன்னவன்- அப்படிப்பட்டவனது, கரம் — கையாகிய, மலர் — தாமரைப் பூவின்கண், அமர்ந்த — தங்கிய, ஓதிமம் — அன்னமானது. நல் — நல்ல, நயம் — நீதி நூலைப்பற்றிய, சிலமொழி — சிலசொற்களை, நவிறலுற்றது — சொல்லத்தொடங்கிற்று எ-று.

மதிவதன மென்றதனாலே அதனைப்பார்க்கையில் அவனோடு பேசுதற்கு ஊக்கமுண்டாயிற்றென்றதாயிற்று, கைப்பிடியினாலே அதற்கொரு வருத்தமில்லை யென்பது கரமல'ரென்றதனாற்குறிக்கப் படுகின்றது. நயம் — நியாயம். "நயமென்ப நியாயநன்றி" இதனாலறிக. (கூஉ)

சிறையொளிர்பொன்னிறைசெல்வநல்குமோ
வறைகடல்பனியினினிறைவதாங்கொலோ
கறைகெழுவேலினாய்கருத்தினுள்ளுற
நிறைதருவிழைவினை நீத்தல்வேண்டுமால்.

[இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுட்களாலே முன்கூறப்பட்ட
நயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன]

இ-ள். கறைகெழு — உதிரம்படிந்துள்ள, வேலினாய் — வேலையுடைய நளராசனே, சிறை — (என்) சிறைகளிலே, ஒளிர் — விளங்காநின்ற, பொன் — பொன்னானது, நிறைசெல்வம் — குறைவில்லாத செல்வத்தை, நல்குமோ — (உனக்குத்) தருமோ, அறை- ஒலிக்கின்ற, கடல் — (பெரிய) கடலானது, பனியினின் — (அற்பமாகிய) பனியினாலே, நிறைவதாங்கொலோ — நிறையுமோ, கருத்தி

னுள்-(உன்) மனத்தினுள்ளே, உற – பொருந்த-நிறைதரு-நிறைந்த, விழைவினை – அப்பொன்னாசையை, நீத்தல்வேண்டும் (நீ) ஒழிக்க வேண்டும் எ-று.

முற் செய்யுளிலே இன்னபொன்னிறவனங் கண்டிலேனென் றுரைக்கச்சொல்லப்பட்டமையால்தன்னைப்பொன்னுக்காகக் கொல்வா னென்றுநினைத்து இவ்வாறுசொல்லியதென்க. கறைகெழுவேலினு யென்றதனாலே நீ கொலையிற் கொடியோ யென்றதாயிற்று. இச் சிறிய பொன்னிலே உன்பேராசை பழிக்கப்படத் தக்க தாகலால் நீத்தல் வேண்டுமென்றது. முன்னிரண்டு வாக்கியங்களிலுஞ் சாதா ரண தருமத்தைச் சொல்லுதலால் தொடர்புழூதுவமையணி. (சுரு)

கோறல்செய்தாலுயிர்க்கொலையொன்றேயலாற்
றேறினர்ப்பிழைத்தவன்பழியுஞ்சேருமாற்
றூறுபாய்கவுண்மதத்தறுகண்யானையாய்
மாறுகொள்பகைஞர்க்குமிதுமனங்கொளார்.

இ-ள். தாறு-முட்கோல்கள், பாய் – பாயப்பெறுகின்ற, கவுள்-கதுப்பையும், மதம்-மதத்தையும், தறுகண் – கோபக் கண்களையும் உடைய, யானையாய் – யானைபோல்பவனே, கோறல் செய்தால்-(உன்னைவிசுவாசித்திருந்த என்னைநீ) கொல்வையேயானால், உயிர்க் கொலை ஒன்றேயலால் – உயிரைக் கொல்லுதல் பாதக மொன்றே யல்லாமலும், தேறினர் – நம்பினவர்க்கு, பிழைத்த – தீங்குசெய்த, வன்பழியும் – கொடிய பாதகமும், சேரும் – (உன்னை) யடையும், மாறுகொள் – மாறுபாடுகொண்ட, பகைஞர்க்கும் – விரோதிகளுக் கும், இது – இவ் விசுவாசகாதஞ் செய்தலை, மனங்கொளார் – நினை யார் எ-று.

தேறினர் பிழைத்த வென்றதனாலே எனக்கு ஒரு தீங்குஞ் செய்யாயென நான் உன்னை நம்பியிருந்தே னென்றதாயிற்று. "நன்றாகு மாக்கும் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக், கொன்றாகு மாக்கங்கடை" என்றவாறே எல்லாப் பாவங்களிலுங் கொலைப் பாவங் கொடிது, அஃதினும் விசுவாசகாதகங் கொடிய தென்பது தோன்ற வன்பழியெனப்பட்டது. மதச்செருக்கும் வன்கண்மையும் உடையையாதலால் இத்தகாதசெயல் செய்கின்றா யென்பது குறிப் பித்தற்கு மதத்தறுகண் யானையா யென்றது. நம்பினபகைவர்க்குத்

தீங்கு நினைத்தலும் பாவமாயிருக்கப் பகைவனல்லாதிருந்து விசுவாசித்த என்னைக் கொலைசெய்யப் பற்றலாமோ வென்றதாயிற்று. ()

செருக்களத்தெற்றவர்ச்செகுத்தலன் றியுன்
னருட்கிடனுமெனையடர்த்தனீதியோ
முருக்கிதழ்மடந்தையர்முலைதிளைத்திடுங்
குருக்கிளர்மணிபுனைகுவவுத்தோளினாய்.

இ-ள். முருக்கு — முருக்கம்பூப்போலும், இதழ் — உதடுகளையுடைய, மடந்தையர் — மாதருடைய, முலை — முலைகளானவை, திளைத்திடும் — அழுந்தப்பெறும், குரு — நிறத்தினாலே, கிளர்-விளங்காநின்ற, மணி — இரத்தினாபரணத்தால், புனை — அலங்கரிக்கப்பட்ட, குவவு — திரட்சியையுடைய, தோளினாய் — தோள்களையுடையவனே, செருக்களத்து — போர்க்களத்தில், எற்றவர்-(உன்னோடே) யெதிர்த்தவரை, செகுத்தலன்றி — கொல்லுதல் (நீதியா) மன்றி, உன் — உனது, அருட்கு — கருணைக்கு, இடனும் — பாத்திரமாகிய, எனை — (ஒருபுல்லி பறவையாகிய) என்னை, அடர்த்தல் — கொல்லுதல், நீதியோ — நீதியாமோ எ-று.

எனையென்றது அற்பமாகிய பறவையா யிருக்கிற வென்னுஞ் சொல்லை விசேடணமாகவேண்டி நின்றது. நீதியோவென்னும் ஓகாரம் அநீதியே யாமென்னும் பிறிதுபொருளைத் தந்தது. முலைதிளைத்திடுந் தோளினா யென்றதனாலே பெண்டிரோடு கூடிவாழு நீ அப்படிப்பட்ட என்வாழ்வைக் குலைத்தற்கு எப்படித்துணிந்தா யென்பதைக் குறிப்பித்ததாயிற்று. (௩௫)

கல்வியினகன் றிடுகருணைவேந்துளத்
தொல்கலுங்கருணையுமுவப்புந்தோன் றிட
வல்கலின்மொழிசில்வறைந்துபின்னரும்
பல்பலதுயர்மொழிபகரலுற்றதே

[இதனாலே பலதுயர் மொழிகள் கூறத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கல்வியின் — கல்வி யறிவுபோல, அகன்றிடு — பெருக்கத்தை யடைந்திருக்கின்ற, கருணை — அருளையுடைய, வேந்து-நளராசனது, உளத்து — உள்ளத்தின் கண், ஒல்கலும் — நாணமும், கருணையும் — அருளும், உவப்பும் — மகிழ்ச்சியும், தோன்றிட — ஏககாலத்திலுண்டாக, அல்கலில் — (பொருளாற்) சுருங்குதலில்லாத, சிலமொழி — சிலசொற்களை, அறைந்து — சொல்லி,

பின்னரும் — (அதன்) பின்பும், பல்பல — பலபலவாகிய, துயர் மொழி — (அரசனுக்குத்) துன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற சொற்களை, பகரலுற்றது — (அன்னம்) சொல்லத்தொடங்கிற்று எ-று.

ஒல்கல் — அசைதல்; அது இங்கே நாணத்தை உணர்த்தி நின்றது. முன்னிலையிலிருந்து நிந்தித்தலால் நாணமும், அதன் வருத்தத்தைக் காணுதலாற் கருணையும், அது கற்றுவல்லோர் போலப் பேசுதலால் மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குண்டாயின. சிலமொழிகளாயினும் நீதி நூலின் பலபொருள்களைத்தழுவிச் சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகமைந்து நிற்கையால் அல்கலின் மொழி சிலவென்றார். "அல்கலுட் சுருங்கல் வைகல்" இதனாலறிக.

பெருகியமூப்பினிற்றளர்ந்துபேதுறு
மிருமுதுகுரவருமென்செய்கிற்பரோ
கருவுயிர்த்தயர்வுறுகாதற்பேடையுள்
ளுருகுமேயென்னநெட்டுயிர்ப்புவீங்கிற்றே.

[இதுமுத லாறு செய்யுள்களால் முன் கூறப்பட்ட துயர்மொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். பெருகிய — நிறைந்த, மூப்பினில் — முதுமையால், தளர்ந்து — மெலிந்து, பேதுறும் — மதிமயக்கங் கொண்டிருக்கின்ற, இருமுதுகுரவரும் — (என்னுடைய) தாயுந்தகப்பனும், என்செய்கிற்பரோ-(இனி) யாது செய்வரோ, கரு — கருப்பத்தை, உயிர்த்து- ஈன்று, அயர்வுறு — சோர்வடைந்திருக்கின்ற, காதல் — (என்மேல்) அன்புடைய, பேடை — மனைவியானவள், உள்ளுருகுமே — மனமுருகுவாளே, என்ன — என்று, நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கிற்று — பெருமூச்சு விட்டது எ-று.

என்செய்கிற்பரோ வென்றதனால் நான் அவர்களுக்கு ஏகபுத்திரனென்றும், இனி மூப்புத் துன்பத்தோடும் என்னை இகழ்ந்த துன்பமும் இரைகொடுப்பாரில்லாத துன்பமுங்கொண்டு இறந்துவிடுவாரென்றுஞ் சொல்லியதாயிற்று. கருவுயிர்த் தயர்வுறுமென்றதனால் அவளீன்று அதிக காலங்கழிந்த தில்லையென்றும், உள்ளுருகுமே யென்றதனால் அத்துன்பத்தோடு இரைபெறாத துன்பமும் என்னை இழந்த துன்பமுங் கூடுதலால் எங்ஙனம் பிழைப்பாளென்றுங் குறிப்பித்தது. (கூஎ)

அன்னைமூப்பழிதரவார்கொலாற்றுவார்
மன்னனெற்படுத்தலும்வெருவிவாவியிற்

றுன்னியாங்கிருந்தபுள்சொற்றபோழ்தினி
லின்னலங்கடலுளாழ்ந்திறக்குமேகொலாம்.

இ-ள். அன்னை — (என்னுடைய) தாயானவள், மூப்பு — முதுமையினாலே, அழிதரவு — வருந்துதலை, ஆர் — எவர், ஆற்றுவார்- நீக்குவார், மன்னன் — இவ்வரசனானவன், எற்பகுத்தலும் — (என்னைப்) பிடித்தவளவிலே, வாவியில் — தடாகத்திலிருந்து, வெருவி- அஞ்சிப்போய், ஆங்கு — அவ்விடத்தே, துன்னி-நெருங்கி, இருந்த- தங்கிய, புள் — பறவைகள், சொற்றபோழ்தினில் — (இச்செய்தியைச்) சொன்னபோது, இன்னல் — துன்பமாகிய, கடலுள்-சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்ந்து — அமிழ்ந்து, இறக்குமே — (அவள்) இறந்து போவாளே எ-று. அம், கொல், ஆம் — சாரியைகள்.

ஆங்கென்றது விண்ணுலகத்தின் மானசதடாகத்தைச் சுட்டி நின்றது. ஒருவேளை மூப்புத் துயரத்தை யாற்றுவார் கிடைக்கினும் புத்திரசோகத்தாற் சாவாதிராளென்றதாயிற்று. (கூஅ)

புல்லுவிட்டஞ்சிறைநெகிழினும்பொறு
தல்லல்கூர்பெடையவர்யாங்குற்றாரெனிற்
சொல்லரும்புட்குலங்கலுழுந்துன்பமாய்ந்
தெல்லையிறுயரொடுமிறக்குமேகொலாம்.

இ-ள். புல்லுவிட்டு — தழுவுதலைவிட்டு, அஞ்சிறை — (என்) அழகிய சிறைகளானவை, நெகிழினும் — விலகினாலும், பொறுது- மனம்பொறாமல், அல்லல்கூர் — துன்ப மிகுகின்ற, பெடை — (என்) மனைவியானவள், அவர் — என்கணவர், யாங்கு — எவ்விடத்தே, உற்றாரெனின் — வந்தாரென்று வினவில், சொல்லரு — (அதற்கு உத்தரம்) சொல்லமாட்டாத, புட்குலம் — பறவைக்கூட்டமானது, கலுழும் — அழாநிற்கும், துன்பம் — அத்துன்பத்தினாலே, ஆய்ந்து-(என் செய்தியை) ஆலோசித்தறிந்து, எல்லையில் — அளவில்லாத, துயரொடும் — துன்பத்துடனே, இறக்குமே — (அவள்) இறந்துபோவாளே எ-று. கொல், ஆம் — அசைகள்.

புல்லுதல் என்கிற தொழிற்பெயர் இறுதி நிலைகெட்டு வந்தது. சிறிதும் பிரியப்பொறாத விப்பெடைக்கு இக்கொடிய செய்தியைச் சொல்வோமாயின் இறந்துவிடுமென்றுசொல்ல நாவெழாமல் அழுமென்க. அவ்வழுகையே அச்செய்தியைக் குறிப்பினுணர்த்துகிற உத்தரமாம். (கக)

அனிச்சமென்மலரினுநொய்யவாய்சிறைத்
தனிப்பெடையமைக்குமென்றளிர்க்கையாலயன்
றுனிப்படுபிரிவெனுஞ்சுடுசொலென்றலை
நினைத்துமுன்னெவ்வணநிலவக்கோட்டினன்.

இ-ள். அனிச்சம் என் — அனிச்சமென்னப்பட்ட, மலரினும்—பூவினும், நொய்ய — மெல்லிய, ஆய் — தேடத்தக்க, சிறை — சிறைகளையுடைய, தனி — ஒப்பற்ற, பெடை—(என்) மனைவியை, அமைக்கும் — உண்டாக்குவதாகிய, மென்றளிர் — மெல்லிய தளிர்போலும், கையால் — கையினாலே, அயன் — நான்முகக்கடவுள், துனிப்படு—துன்பம் விளைத்தற்குக் காரணமாகிய, பிரிவெனும் — பிரிவென்கின்ற, சுடு — சுடாநின்ற, சொல் — சொல்லை, நினைத்து — கருதி, முன் — முன்னே, என் — எனது, தலை — தலையில், எவ்வணம்—எவ்விதமாக, நிலவ — விளங்க, கோட்டினன் — எழுதினன் எ-று.

"தனிப் பெடையமைத்த" வெனப் பாடங்கூறிற் பெடையைப் படைத்தபின் அதனைப் படைத்தானென்பது தோன்றுதலாலே முறைபிறழ்வென்னுங் குற்றந்தங்கும். அனிச்சமென்மலரினு மென்றமையாலு மென்றளிர்க்கையா லென்றமையாலுங் காரணமாகிய கைக்கும் காரியமாகிய பெடைக்கும் மென்மையுந் தண்மையுஞ் சொல்லப்பட்டன. மெல்லியதளிர்க்கையாகிய காரணத்திலிருந்து சுடுசொல்லெழுதுதலாகிய பகையான காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால். இதுதகுதியின்மையணி. (எ०)

வீழுமெற்படுத்தவிக்கொடுஞ்சொன்மென்னிறத்
தாழ்சிறைமடப்பெடைசெவியிற்சார்தலு
மாழ்துயர்க்கடலிடையாழ்ந்தியானிலாப்
பாழ்படுதிசையெலாமருண்டுபார்க்குமே.

இ-ள். வீழும் — (தன்னால்) இச்சிக்கப்பட்ட, என் — என்னை, படுத்த — பிடித்த, இக்கொடுஞ்சொல் — இக்கொடுமையையுணர்த்துகிற சொல்லானது, செவியில் — (தன்) காதில், சார்தலும் — சேர்ந்தவளவிலே, மெல் — மெல்லிய, நிறம்-ஒளிபொருந்திய, தாழ்-நீண்ட, சிறை — சிறைகளையும், மடம் — பேதைமையையுமுடைய, பெடை—(என்) மனைவியானவள், ஆழ்-ஆழம்பொருந்திய, துயர்க்கடலிடை—துன்பமாகிய கடலுள்ளே, ஆழ்ந்து — முழுகி, யான் — நான், இலா—இல்லாமையால், பாழ்படு — பாழடைந்த, திசையெலாம் — திக்குகளனைத்தையும், மருண்டு — மயங்கி, பார்க்குமே — பார்ப்பாளே எ-று.

திசையெலா மென்றதற்குக் கிழக்காதியெட்டும் மேலுங்கீழும் ஆகிய பத்துத்திசைகளுங் கொள்க. இப்பறவை யொன்றில்லாமையால் திசைகளெல்லாம் பாழ்படுமோவெனின் அத்திசைகளில் மற்றெல்லாப்பொருள்களுமுள்ளவாயிருந்தும், தன்னை யமிழ்த்திய து சமுத்திரமென்கிறபடி உயிர்த்துணைவ னில்லாமையினாலே பாழ்பட்டனவாகத் தோன்றுமென்க. (எக)

பிரிவெனுமழல்சுடப்பெடையிறக்குமே
யரிதினிற்பெற்றவெம்பார்ப்பெலாமயர்ந்
திரைபெறாக்குடம்பையுளாற்றியெய்திய
பரிவினிற்சாமெனப்பதைத்துச்சோர்ந்ததே.

இ-ள். பிரிவெனும் – பிரிவென்கின்ற, அழல் – நெருப்பானது, சுட – (தன்னைச்) சுட, பெடை – (என்) மனைவியானவள், இறக்குமே – இறந்துபோவாளே, அரிதினில் – அரியதவத்தினாலே, பெற்ற – ஈன்ற, எம் – எம்முடைய, பார்ப்பெலாம் – குஞ்சுகளெல்லாம், அயர்ந்து – தளர்ந்து, இரை – இரையை, பெறா – பெறாமல், குடம்பையுள் – கூண்டினுள்ளே, ஆற்றி – கூவி, எய்திய – (தமக்கு) நேரிட்ட, பரிவினில் – துன்பத்தினாலே, சாம் – இறந்துபோம். என – என்று, பதைத்து – துடித்து, சோர்ந்தது – (அன்னம்) மூர்ச்சித்தது எ-று.

பெடையிறக்குமே யென்றதனால் இனித் தாய்தந்தைகளிரண்டையு மிழந்த அக்குஞ்சுகளுக்கு இரைகொடுப்பா ரில்லையென்பதும், இரைபெறாக் குடம்பையிற்சா மென்றதனாலே அவைபறக்கமாட்டாத மிகுந்த இளமைப்பருவமுடையன வென்பதுஞ் சொல்லப்பட்டன. புத்திரசோக மெல்லாவற்றினுங் கொடிதாகலாலும், சந்ததியற்றுப் போங்காலம் நேரிட்டதென்னுந் துயரத்தாலும் மூர்ச்சையடைந்ததென்க. (எ௨)

அளிக்கொருகடலனை தனைக்கண்டுகண்
டுளித்திடுதண்புனற்றுவலைவீழ்தலிற்
றளிர்த்தமென்சிறையனந்தளர்வுநீங்கியுட்
களித்தது காவலன்கருணைநோக்கியே.

[இதனால் அவ்வன்னம் அரசன் கருணையைக் கண்டு
களித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அளிக்கு – அருளுக்கு, ஒரு கடலனை – ஒருகடல்போல்பவன், அதனை – அம்மூர்ச்சை யடைந்தமையை, கண்டு–

பார்த்து, கண் — பார்த்த கண்களால், துளித்திடும் — (அவனாலே) சொரியப்படுகின்ற, தண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, புனல் — நீரினுடைய, துவலை — மழையானது, வீழ்தலின் — (தன்மேல்) வீழ்தலினாலே, தளிர்த்த — உணர்வடைந்த, மெல் — மெல்லிய, சிறை-சிறைகளையுடைய, அனம் — அன்னமானது, தளர்வுநீங்கி — ஆயாசத்தினீங்கி, காவலன் — அரசனது, கருணை—அருளின் (பெருக்கத்தை), நோக்கி-பார்த்து, உள்-(தன்னுள்ளே, களித்தது-மகிழ்ந்தது எ-று.

அளியென்பதற்கு அன்பெனலேலாது. என்னை? மேல் "காவலன் கருணைநோக்கியே" என்னலானுமென்க. அளியாவது எவ்வுயிரிடத்துந் துன்பங் கண்ட காலத்துத் தோன்றும் உள்ள நெகிழ்ச்சி. எல்லைப் படுத்தற் கரிதாகனோக்கி "ஒருகடலனை" என்றார். அன்னத்தின் சிறகுகள் மென்மையவாய், அடர்ந்து பரந்து செழியவாயிருத்தலான் "தளிர்த்த"என்னும் அடை கொடுத்தார். மூர்ச்சை யடைந்தோர்க்குத்தண்ணிய நீர்த்துளிகளை மேலே தெளிக்கும்போது அது நீங்குமாதலால் அத்துளிகளாலே மூர்ச்சை நீங்கிற்று. கண்ணீர்த்துளிகள் அவலச்சுவையைப் பற்றியவிறலாம். அத்துளிகளால் அவனுள்ளிருந்த கருணையை அறிந்ததென்க. (எஙு)

ஆகுலத்துடன்மடவனத்தைநோக்கிநின்
சேகுறுபொன்னிறச்சிறகர்நோக்குறு
மோகமேபிடித்தனன்முழுதுநோக்கின
னேகுழியேகெனவிறைவிடுத்தனன்.

[இதனால் அன்னத்தை விட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இறை — நளராசனானவன், ஆகுலத்துடன் — துன்பத்துடனே, மடம் — இளமை பொருந்திய, அனத்தை — அவ்வன்னத்தை, நோக்கி — பார்த்து, நின் — உனது, சேகுறு—மாற்றுயர்ந்த, பொன் — பொன்மயமாகிய, நிறம் — ஒளிபொருந்திய, சிறகர்—சிறைகளை, நோக்குறும் — பார்க்கவேண்டு மென்கிற, மோகமே — ஆசையினாலேயே, பிடித்தனன் — (உன்னைப்) பிடித்தேன், முழுதும் — முழுதையும், நோக்கினன் — பார்த்தேன், ஏகுழி — (நீ) போகத்தக்க விடத்திற்கு, ஏகென — போவென்று, விடுத்தனன் — (அதனை) விட்டான் எ-று.

"ஏக என" என்பது ஏகென அகரந்தொக்குநின்றது. சேகு என்பது வைரம் என்னும் பொருட்டாய் மாற்றுக்காயிற்று. என்

ஞலே பிடிக்கப்பட்டமையால் இப்பறவைக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பம் விளைந்ததென்று அரசனுக்கு வியாகுலம் உண்டாயிற்றென்க. நோக்குறு மோகமே பிடித்தன னென்றமையால் உன்னுற் சொல்லப்பட்டபடி பொன்னுக்காக உன்னைக்கொல்லுதற்குப் பிடித்திலே னென்றதாயிற்று. மோகமே – ஏ பிரிநிலை. (எச)

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-கசரு.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்.

[அன்னமானது நளன் தன்னையாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாமல் விடுத்ததைப்பற்றி அவனிடத்து வந்து, தமயந்தியின் அழகு முதலியவற்றைச் சொல்லியதையும், நளனிடத்து விடைபெற்று தமயந்தி யிடத்துப்போய் அவளை அவனுக்கு மனைவியாக இசையும்படி செய்ததையும் சொல்லுகின்றது]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிறைவடங்கிடந்து சுணங்குபூத்தொளிறும் பேரிளவனமுலைதிளைப்ப, நறவுகொப்பளிக்குந் தெரியல்சூழ்மார்பனுண்மலர்பொருவுமென் கரத்திற், றுறவுகொண்டெழுந்த பொலஞ்சிறை யன்னந் தொல்வினைத் தொடரறுத்தின்ப, நிறைகடற்றிளைக்கு மவரினின்புற்று நீடிரைவாவிபுக் கதுவே.

[முற்படத்திலே தமயந்தியும் நளனும் ஒருவர் குணங்களை யொருவர் கேட்டுவருந்தின விதமும், அவன் அவ்வருத்தம் பொறுது பூங்காவனத்திற் சென்றதும், அங்கே தெய்வவன்னத்தைப் பிடித்துவிட்ட விதமுஞ் சொல்லி இந்தப்படலத்தில் அவ்வன்னம் அரசனிடத்து வந்து தமயந்தியினழகைப் புகழ்ந்து அவனால் தூதுவிடப்பட்டுப்போய் அவளுடன்பாடு பெற்றுவந்த விதத்தை உணர்த்தத் தொடங்கினர். அவற்றுள் இப்பாட்டால் அன்னந் தன்னிடத்திற் சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். நறவு – தேனை, கொப்பளிக்கும் – கக்குகின்ற, தெரியல் – பூமாலையினால், சூழ் – சூழப்பட்ட, மார்பன் – மார்பையுடைய நளச்சக்கரவர்த்தியானவன், பிறைவடம் – சந்திர ஆரமானது,

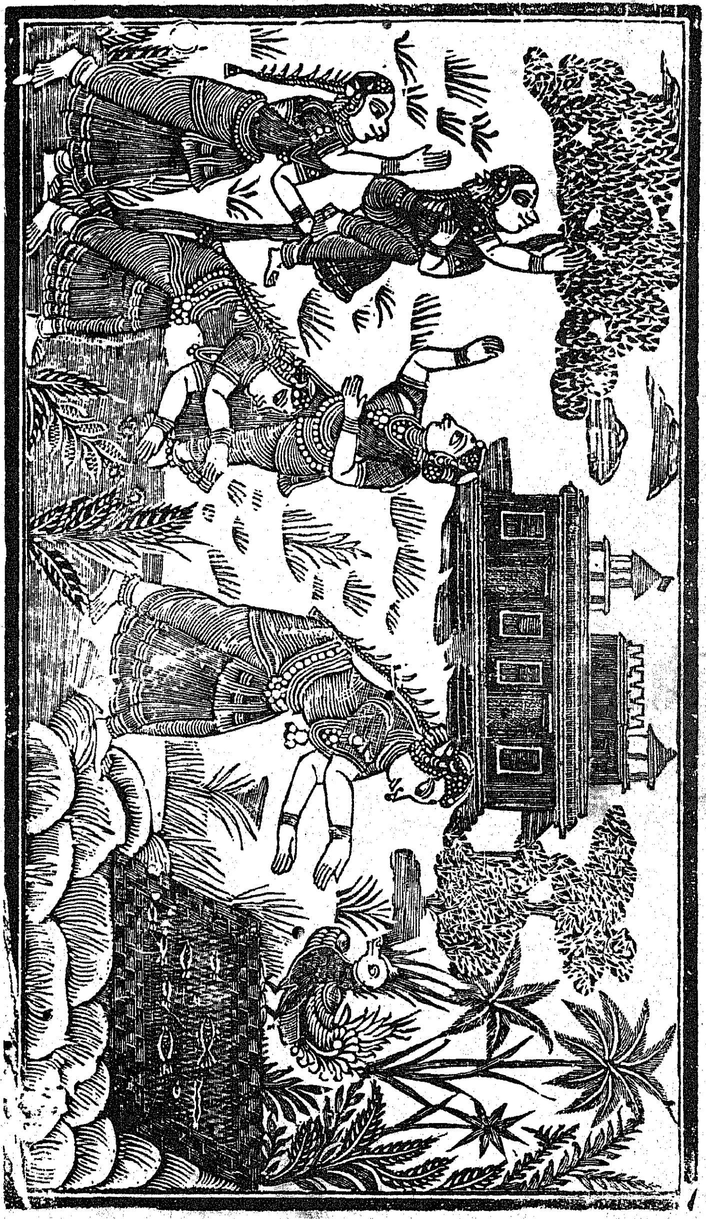

கிடந்து — தங்கியும், சுணங்கு — தேமலானது, பூத்து — படர்ந்தும், ஒளிரும் — விளங்கப்பெற்றுள்ள, பேரிளவனம் — பெருமையு மிளமையுமழகும் பொருந்திய, முலை — (தமயந்தியினுடைய) முலைகளை, திளைப்ப — அனுபவிக்கும்படியாக, நாண்மலர்பொருவும் — அன்று பூத்த தாமரை மலர்போலும், மென்கரத்தின் — மெல்லிய (அவன்) கையினின்றும், துறவுகொண்டு — துறத்தல்கொண்டு, (தொல்வினை)— முன்வினைச் செயலது, (தொடர்) — சம்பந்தத்தை, (அறுத்து)— ஒழித்து, எழுந்த — புறப்பட்ட, பொலன் — பொன்மயமாகிய, சிறை — சிறைகளையுடைய, அன்னம் — அன்னமானது, (துறவுகொண்டு)— துறவறத்தைக்கொண்டு, தொல்வினை — பழவினையாகிய, தொடர் — சங்கிலியை, அறுத்து — கட்டறுத்து, இன்பநிறைகடல் — பேரின்பக் கடலில், திளைக்குமவரின் — முழுகியோர்போல, இன்புற்று — இன்பத்தினாலே மிகுந்து, நீள்கின்ற, திறை — அலைகளையுடைய, வாவி — தடாகத்தின்கண், புக்கது — சென்றது எ—று.

சுணங்கு — பொன்னுரைபோற் சிறிதும் பெரிதுமாகப்படர்வது பிறைவடங்கிடந்து சுணங்குபூத்தொளிரும் என்றதனால் அவற்றால் விளங்குகிற மற்றைமகளிர் முலைகள் போலாது தமயந்தி முலைகள் அவற்றைவிளக்குமென்று அம்முலைகளினியற்கையழகின் சிறப்பைக் குறிப்பித்ததாயிற்று. பேரிளவன முலையை அன்மொழித் தொகையாக்கி, அப்படிப்பட்ட முலைகளையுடையவளாகிய தமயந்தி யெனினுமாம். அங்ஙனமுள்ள முலைகளை அனுபவித்தற்குரியது அரசனது நறவுகொப்பளிக்குந் தெரியல்சூழ் மார்பேயாதலால் அதனை எடுத்துக் கூறினர். அவ்வன்னம் விட்டதற்குக் கைம்மாறாகத் தமயந்தியைக் கூட்டுதலால் திளைத்தற்குத் துறவு கொள்ளுதல் காரணமாக்கப் பட்டது. திளைப்பவென்னுஞ் செயவெனச்சந் துறவுகொள்ளுதலாகிய பிறவினை கொண்டது. துறத்தல் அன்னத்திற்கு அரசனைவிட்டு நீங்குதல். வீடடைந்தோர்க்கு யான் எனது என்கிற பற்றுக்களைவிடுதல். தொல்வினைத் தொடரறுத்தல் — அன்னத்திற்கு முன்பிடிபட்டுப் புலம்பிய செயலின் சம்பந்தத்தை யொழித்தல். வீடடைந்தோர்க்கு அனாதியாகத் தொடர்ந்த தொடரை யொழித்தல். தொடர் என்பது ஈண்டு உவமையாகு பெயராய் ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னு மும்மலங்களையு முணர்த்திற்று. இம்மூன்றனோடு மாயேயம், வைந்தவம் என்னும் இரண்டுங் கூட்டியைந்தென்பதுமாம். அதனை "மோகமிக வுயிர்கடொறு முடனாய்நிற்கு — மூல

வாணவ மொன்றமுயங்கின்று" எனவரூஉம் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தானறிக. கடவுளுலகத்தை யின்ப நிறைகடலென்றார் உவமையணி. இது முதல் முப்பத்தெட்டுச் செய்யுள்கள் பெரும் பாலும் முதற்சீரு மூன்றாஞ்சீரு மைந்தாஞ்சீரு மாறாஞ்சீரும் விளச் சீர்களும், மற்றவைமூன்றும் மாச்சீர்களுமாகி வருகிற எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள். (க)

பொன்னிறத்தூவிப் பவளவாய்ச்செங்காற் பொற்புறு பசியசூட்டரச, வன்னமெய்யிதறிச் சிறையுளர்ந்தயல்சூழ னக்குழாத்திடைவதிதாலுங், கன்னவிற்றிரடோளிறைகரத் தழுந்துஞ் சிறையினைக்காண்டாலும்வெருவி, முன்னையதன் றென் றிருந்தபுட்குலங்கண் முளரியந்தடத்தகன்றனவே.

[இதனால் அன்னம்விடுபட்டபின்பு நிகழ்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொன் — பொன்வடிவமாகிய, நிறம் — காந்திபொருந் திய, தூவி — இறகையும், பவளம் — பவளம்போலும், வாய் — வாயை யும், செம் — சிவப்பு நிறம்பொருந்திய, கால் — அடிகளையும், பொற் புறு — அழகான்மிகுந்த, பசிய — பசுமைபொருந்திய, சூட்டு — உச் சிக் கொண்டையையு முடைய, அரசவன்னம் — அரசவன்ன மானது, மெய் — தன்னுடம்பை, உதறி — (சிலிர்த்) துதறி, சிறை— சிறைகளை, உளர்ந்து — (மூக்கினுலே) கீறிக்கொண்டு, அயல் — பக் கத்தில், சூழ் — (தன்னைக்கண்டுவந்து) சூழ்ந்த, அனம் — அன்னங்க ளது, குழாத்து — கூட்டத்தினது, இடை — நடுவில், வதிதா லும் — தங்கியவளவில், இருந்த — (அங்) கிருந்த, புட்குலங்கள்— அப்பறவைக் கூட்டங்களானவை, கல் — மலைபோல, நவில் — செய் யப்பட்ட, திரள் — குவிந்த, தோள் — தோள்களையுடைய, இறை- அரசனது, கரத்து — கையினுல், அழுந்தும் — அழுந்திய, சிறை யினை — (அதன்) சிறைகளை, காண்டலும் — பார்த்தவளவில், முன்னை யது-அரசனுற் கொண்டுபோகப்பட்ட வரசவன்னம், அன்றென்று- அன்றென்றுநினைத்து, வெருவி — அஞ்சி, முளரி — தாமரையை யுடைய, தடத்து — தடாகத்தினின்றும், அகன்றன — நீங்கிப் போயின எ-று.

வதிதரல் — இதன்கண் தரல் துணை வினை விகுதி. மெய் யுதறல் புழுதி உதிர்தற்கு; சிறையுளர்தல் தினவு தீர்தற்கு. அரச வன்னமாதலாற் பறைவைக் கூட்டத்துக்கு நடுவே தங்கிய தென்க. முன்னையதன் றென்றெனவே, இது வேற்றுப்பறவை

யென்று நினைத்தனனென்றதாயிற்று. ஆகவே வேற்றுப் பறவை யைக் காணும்போது அஞ்சிப் பறந்துபோதல் பறவைகளுக்கியல் பாதலால் வெருவினவென்க. பறவையின் சாதித்தன்மையைச் சொல்லுதலால் தன்மை நவிற்சியணி. முன்னையது — இதில் ஐ — சாரியை. இறை — கப்பம் வாங்குவோன். (உ)

புள்ளினமிரியமதுக்குடம்விரிந்தாற் போலுமென்மலர் நறும்பொகுட்டி, னுள்ளுறையன்னங் கொலைத்தொழில் சிறிது முளுற்றிலனிறையெனத்தேறிக், கள்ளவிழ்கமலமல ரெனவகன்ற கரத்தினின் மீட்டும்வந்தெய்தி, யள்ளிலைநெடு வே லண்ணறனுளத்தி லதிசயமிகவிளைத்துரைக்கும்.

[இதனால் அன்னம் அரசனிடத்துக்கு மீண்டுவந்து பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். புள் — பறவைகளது, இனம்-கூட்டமானது, இரிய அஞ்சியோட (அதன்பின்), மதுக்குடம் — தேன்குடமானது, விரிந் தால் — வாய்மலர்ந்ததாயின், போலுமென் — ஒக்குமெனப்படுகின்ற, மலர் — தாமரைப்பூவினது, நறும் — பரிமளம்பொருந்திய, பொகுட் டினுள் — கொட்டையின்கண்ணே, உறை — தங்கிய, அன்னம்—அவ் வன்னமானது, கொலை-கொலையாகிய, தொழில் — தொழிலில், சிறி தும்-சிறிதாயினும், இறை-அரசனானவன், உளுற்றிலனென-(என் னிடத்தே) செய்திலனென்று, தேறி — தெளிந்து, கள்-தேனையுடைய, அவிழ் — மலர்ந்த, கமலமலரென — தாமரைப்பூவென்று (மயங்கி யதுபோல), அகன்ற — (முன்னே தான்) நீங்கப்பெற்ற, கரத்தினில்- கையின்கண்ணே, மீட்டும் — திரும்பியும், வந்து — வந்து, எய்தி- அடைந்து, அள் — கூர்மைபொருந்திய, இலை — இலைபோலும், நெடு — நெடிய, வேல் — வேலையுடைய, அண்ணல் — அவ்வரசனது, உளத்தில் — மனத்தின்கண்ணே, அதிசயம் — ஆச்சரியத்தை, மிக- மிகுதியாக, விளைத்து—உண்டாக்கி, உரைக்கும்-சொல்லும் எ-று.

கமலம்-கம்—நீரில், அலம்—பிரகாசிப்பது; தாமரை. கொலைத் தொழில் சிறிதுமுளுற்றில னென்றதனால் கைப்பிடியினாலும் வருத் தில னென்றதாயிற்று. மீட்டுமென்னும் பிறவினை தன்வினைப்பொ ருளில் வந்தது. "நட்பாடாறேற்றுதவ ரென்பதுபோல" நெடு நாட்பழகி நம்பிக்கை பெற்றதுபோலத் தானாகவிரைந்து வந்தமை யால் அரசனுக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற் றென்பது கருத்து. அன்றி யும் நெடுவேலண்ண லென்றதனால் ஆயுதபாணியாகிய வவனி

டத்து அப்படிவருதல் சிறிதுங்கூடாத காரியமாதலால் மிகவிளைத்தென்றூர். மதுக்குடத்திற்கு வாய்மலர்தலில்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி. அரசன் கையை யடைதற்கு ஏதுவாகாத அம்மயங்குதலை யேதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. மயங்கியதுபோலென்னுஞ் சொற்கள் தொக்குவந்தன. (ந)

அளியினமுரன்று துளிநறவருந்து மைங்கணைக்கிழவ
நன்னெறிக, டெளிவருநூலோர் வேட்டமன்னவர்தஞ் செ
ய்தொழி லென்பரெற்படுத்து, மெளிவருமென்ற னயர்வி
னைநோக்கி விடுத்தலினிரங்குநீர்த்தரங்க, நளிர்கடலுடுத்த
புடவியிற்றரும நாட்டியதுனதுபேரளியே.

[இதனால் தனக்குச் செய்தவுதவியால் அன்னம் அரசனருளைப் புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அளியினம் — வண்டினமானது, முரன்று — ஒலித்து, துளி — துளிக்கின்ற, நறு — தேனை, அருந்தும் — உண்ணப்பெறுகின்ற, ஐங்கணை — பஞ்சபாணத்திற்கு, கிழவ — உரியமன்மதனே, நன்னெறிகள் — நல்ல வழிகளை, தெளிவரு — ஐயந்திரிபின்றியுணர்ந்த, நூலோர் — தருமநூலையுடையோராகிய, மன்னவர் — அரசரும், வேட்டம் — வேட்டையை, தம் — தமக்கு, செய் — செய்தற்குரிய, தொழில் — தொழிலாகும், என்பர் — என்றுசொல்லுவார், (அப்படியிருக்க) இரங்கு — ஒலிக்கின்ற, நீர் — குணம்பொருந்திய, தரங்கம் — அலைகளையுடைய, நளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்- கடலை, உடுத்த — மருங்கிற்கொண்ட, புடவியில் — பூமியின்கண், என்படுத்தும்-(நீ) என்னைப்பிடித்தும், எளிவரும்-எளிதிற்கிடைத்த, என் — எனது, அயர்வினை — வருத்தத்தை, நோக்கி-பார்த்து, விடுத்தலின் — விடுதலால், தருமம் — இந்தத் தருமத்தை, நாட்டியது-(உன்னிடத்தே) நிறுத்தியது, உனது — உனது, பேர் — பெரிய, அளியே — கருணையே (இதற்கைய)மில்லை எ-று.

கிழவன் — தலைவன், குறிஞ்சிக்கிழவனெனல்போல், அளியினமுரன்று துளிநறவருந்து மைங்கணைக்கிழவ — இவற்றை ஒருமொழியாகக்கொண்டு மன்மதனென்று பொருள்கொள்க. அவ்வடைகள் அப்பொருளை விளக்குதற்குக் கூடிவருதலால் மன்னவருமென்னும் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. நூலோரை மனுமுதலியோரென்றகூறி அவர்வேட்டைமன்னவர் தொழிலென்பரெனினுமாம். மிருகங்கள் பயிர்முதலியவற்றை யழித்தலாலும் பற

வைகள் மலமூத்திராதிகளிலே பூஞ்சோலை பூந்தடாக முதலியவற்றைக் கெடுத்தலாலும் அவற்றைக்கொல்லுதல் குற்றவாளியைத்தண்டித்தல் போலு மாதலால் அரசர்க்குரித்தென்று அறநூல் கூறுமென்க. புடவியில் விடுத்தலின் என்றதனால் எனக்கொப்பான அரிய பொருள்களை வருந்திச் சம்பாதிப்பாரன்றி அவை யெளிதிற் கிடைப்பிற் கைவிடுவா ரொருவருமில்லாத பூமியிலென்றதாயிற்று. விடுதலறத்தைநாட்டியது, பேரளியென்ற எப்படியறிந்தாயெனில், புகையினாலே நெருப்பையறிதல்போல அறநூல் விதியையு நோக்காது என்னயர்வை நோக்கிவிடுதலால் அனுமித்தறிந்தே னென்றதாயிற்று. ஏகாரம் — தேற்றப் பொருளில்வந்தது. அரசனாகிய வுபமேயத்தை ஐங்கணைக்கிழவனாகிய வுபமானச்சொல்லினா லாகுபெயராகச் சொல்லுதலால் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி. அரசனழகையிங்கே சிறப்பித்ததற்கு அவன் வடிவமேயன்றிச் செய்கையு மழகியதென்பது கருத்தாம். (௪)

வருந்தமுன் புகன்ற கொடியவென் மொழியின் வருபிழை யனைத்தையுமின்னே, திருந்தலர்க் கடந்தோய் மகிழுமாசெய்து தீர்க்குவன் றினஞ்செய்வோன் வெய்தா, விரித்ததன் கதிரி னலைகடலுடுத்த மேதினி யிடத்த பைங்கூழ்கள், கரிந்தன தளிர்ப்பவெள்ளிலை மூன்ன கணமழை பொழிவது கடுப்ப.

[இதனாலே ஆயின்மீண் டிங்கேன்வந்தாயென்னும் வினாவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். திருந்தலர் — பகைவரை, கடந்தோய் — வென்றவனே, முன் — நான் பிடிபட்டிருந்தபோது, வருந்த — (நீ) வருந்தும்படி, புகன்ற — சொல்லப்பட்ட, என் — எனது, கொடிய — கொடியதாகிய, மொழின் — சொல்லினால், வரு — வந்த, பிழையனைத்தையும்-குற்ற முழுதையும், மகிழுமா — (வருந்தியநீ) மகிழும்படியாக, செய்து — (ஒரு பெரியவுபகாரத்தைச்) செய்து, அலை — அலைகளையுடைய, கடல் — கடலை, உடுத்த — மருங்கிற்கொண்ட, மேதினியிடத்த — பூமியிலுள்ளனவாகிய. பைங்கூழ்கள் — பயிர்களானவை, (வருந்த) — வருந்தும்படி, தினஞ்செய்வோன் — சூரியனானவன், வெய்தா — கொடிதாக, விரிந்த — விரிக்கப்பட்ட, தன் — தனது, கதிரின் — கிரணத்தினால், (வரு) — வந்த, (பிழையனைத்தையும்)-குற்றமுழுதையும், கரிந்தன — வாடிய அப்பயிர்கள், தளிர்ப்ப-

செழிக்கும்படியாக, வெள்ளி வீழன்ன — வெள்ளி விழுதுகள்போலும், கணம் — துளிகளையுடைய, மழை — மழையை, பொழிவது கடுப்ப — பொழிவதுபோல, தீர்க்குவன் — (நான்) தீர்ப்பேன், இன்னே — இப்போதே எ-று.

திருந்தலர் — திருந்துதலில்லாதவர். ஆறு — கடைக்குறை. விரித்தவென்பது எதுகைநோக்கி மெலிந்து நின்றது. உபமானோபமேயங்களி லொன்றற்கொன் றிணங்கவேண்டுஞ் சொற்கள் கூட்டப்பட்டன. தீர்க்குவன் — இது தன்மை யொருமைமுற்று. தினகரன் என்னும் வடமொழிநோக்கித் "தினஞ்செய்வோன்" என்றார். எங்ஙனஞ் சூரியன் தன் சுடுங்கதிரால் வருந்திய பயிரைத் தானே மழைபெய்து தளிர்ப்பிப்பானோ அப்படியே என்கொடுஞ்சொல்லால் வருந்திய வுன்னை யானோ ருபகாரஞ்செய்து மகிழ்விப்பே னென்பது பொருள். சூரியகிரணத்தாற் பூமியிலுள்ள நீரணுக்கள் வானத்திற் கொண்டுபோகப்பட்டு மேகமாய் மழை பெய்யுமாகலிற் சூரியன் மழைக்கு நிமித்தகாரணமாதலறிக. "நீங்கிய விகாரப்பிரமமாமீச னிகழ்த்துமோ தொழில் பலவென்னிற், பூங்கதிரிச்சை யின்றியே மாரிபொழிமழைக் கதிரினாற் பொழியா, வாங்கதினிழலிற் பொருந்தியங்கிழலை யலர்முகிலான்மறைத் தொழித்துத், தாங்கி மகரத்தால் வெங்கதிரானீர் தொலைத்ததைத்தன்னொடாக்குதல்போல்" இதனாலறிக வெள்ளி வீழன்ன கணமழையென்னு முபமானமுகத்தாலே தன்னாலே செய்யப்படு முபகாரம் பெரிதாமென்பதுங்காட்டியது. அதை வெளிப்படச் சொல்லின் தற்புகழ்ச்சியா மாதலின் எப்போது செய்யுமோவென்னு மையமொழித்தற்கு இன்னேயென்றது இஃதுவமையணி. (ரு)

மல்லலம்புவனம் பொதுவறப்புரக்கு மன்னவர்மன்ன நின்றனக்கோர், புல்லியபறவை யியற்றுகைம்மாறென் றிலதெனும் புணர்ப்பறிந்தானு, மொல்லையிற்கைம்மா றியற்றுதியென்னு மருத்திபென் னுளத்தினதாகி, யல்லலுற்றழுந்தவீருமாவதனை யடிகள்கேட் டருளியென் றறையும்.

[இதனாலே சக்கரவர்த்தியாகிய வுனக்கு உன்றாற் செய்யப்படும் நன்றியாதென் னீனவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். மல்லல் — வளம் பொருந்திய, புவனம் — பூமியை, பொது — பொதுமையினின்றும், அற — நீங்க, புரக்கும் — காக்கின்ற, மன்னவர்மன்ன — அரசர்க் கரசனே, நின்றனக்கு — உனக்கு,

ஓர்புல்லிய பறவை — ஒருசிறிய பறவையால், இவற்று — செய்யத் தரும், கைம்மாறென்று — ஒரெதிர்நன்றி, இலதெனும் — இல்லையென்கின்ற, புணர்ப்பு — நியாயத்தை, அறிந்தாலும் — (யான்) அறிந்திருந்தும், ஒல்லையில் — விரைவிலே, கைம்மாறு — ஒரெதிர் நன்றியை, இயற்றுதியென்னும் — செய்யென் றேவுகின்ற, அருத்தி- ஆர்த்தியானது, என் — எனது, உளத்தினதாகி — மனத்திலுள்ளதாகி, அல்லலுற்று — துன்பமிகுந்து, அழுந்த — (அதில்) அழுந்தும் படியாக, ஈரும் — அறுக்கின்றது, அடிகள் — சுவாமீ, அதனை — அந்நன்றியை, கேட்டருடியென்று — கேட்டருளென்று, அறையும்- (அன்னஞ்) சொல்லும் எ-று.

பொதுவறப் புரத்தலாவது: — பலவரசர்க்கும் பொதுமையைக் கெடுத்துத் தனக்கேசிறந்ததாகக் கொண்டாளுதல். நீதியால் எல்லாவரசரும்போலன்றி விசேடமாகப் புரத்தலெனினுமாம். பறவையென்னும் படர்க்கைப்பெயர் தன்மையில்வந்தது இடவழுவமைதி. உடம்பு நிலையாமைபற்றி ஒல்லையினென்றது, ''மற்றறிவா நல்வினையா மிளையமென்னாது, கைத்துண்டாம்போழ்தே கரவாதறஞ் செய்ம்மின், முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவளியா, னற்காயுதிர் தலுமுண்டு'' இதனாலறிக. இயற்றுதி அருடி என்னு முன்னிலை வினைமுற்றுக்கள் ஏவற்பொருளில் வந்தன. ஆர்த்தியென்கிற வடமொழி அருத்தியெனத் தற்பவமாயிற்று. அதாவது தன்னாற்செய்யப் பட்டதைப் பின்னே நீதென்று அறிந்துவருந்துதல். புல்லியபறவை அல்லலுற்றழுந்த ஈரும் என்றவற்றால் அவ்வுபகாரஞ் சிறிதாயிருந் தாலும் என்வருத்த நோக்கிப் பெரிதாகப்பாவித்து ஏற்றுக்கொள் ளுதல் உனக்குக் கடனென்றதாயிற்று. (அ)

பொன்னினிற்செய்த வள்ளவாயமுதம்பூவையைக்கிள்
ளையையருத்திக், கன்னலினமிழ்திற் களிந்தமென்சொற்
கள் பயிற்றியுங் கேட்டுளங் களிப்பார், மன்னவர்மன்ன
நின்னுளத்தேறு மடமொழி யாயினுமீதோ, ரன்னமென்
சொல்லென் றதிசயஞ்சிறப்ப வகமலர்ந்தினிதுகேட் டரு
ளாய்.

[இதனால் அன்னந் தன்சொல்லை விரும்பிக்கேட்க வேண்டுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொன்னினில் — கனகத்தினாலே, செய்த — செய்யப் பட்ட, வள்ளவாய் — கிண்ணத்திலுள்ள, அமுதம் — அமிர்தத்தை,

பூவையை — நாகணவாய்ப்புள்ளையும், கிள்ளையை — கிளியையும், அருத்தி — குடிப்பித்து, கன்னலின் — சர்க்கரையினும், அமிழ்தின்— அமிர்தத்தினும், கனிந்த — மதுரமுதிர்ந்த, மெல் — மெல்லிய, சொற்கள் — சொற்களை, பயிற்றியும் — கற்பித்தும், கேட்டு — (அவைபேசக்) கேட்டு, உளங்களிப்பார் — (உலகத்தார்) மனமகிழுவார் (ஆகையால்), மன்னவர்மன்ன — அரசர்க்கரசனே, ஈது — இச்சொல்லானது, நின்னுளத்து — உனதுமனத்தில், ஏறு — ஏறமாட்டாத, மடம்— அறியாமையோடுகூடிய, மொழியாயினும் — சொல்லாயினும், ஓரன்னம் — ஓரன்னத்தினது, மெல் — மெல்லிய, சொல்லென்று — மொழியென்று, அதிசயம் — ஆச்சரியமானது, சிறப்ப — சிறந்துதோன்ற, அகமலர்ந்து — மனமகிழ்ந்து, இனிது — இனிதாக, கேட்டருளாய்— (நீ) கேட்டருளுதி எ—று.

பயிற்றியுங் கேட்டுளங்களிப்பா ரென்றதனால் அம்முயற்சி செய்யாதிருக்க அவைதாமாகவே வந்து பேசுமாயின் யார்தான் செவிகொடாரென்பது தோன்றுகின்றது. நின்னுளத்தே மடமொழியாயினு மென்றதனால் என்சொற் பயனற்றதாகத் தோன்றினும் பூவைக்கிளிகளின் சொற்கள்போல உன்செவி யறிவிற் கின்பஞ்செய்தற் பொருட்டாவது இனிதாகக் கேட்கவேண்டு மென்றதாயிற்று. கேட்டருளாய் என்கிற முன்னிலை யெதிர் மறைவினைமுற்று உடன்பாட்டுப்பொருளில் வந்தது ; வேண்டிக் கோடல்பொருள் பற்றி. இதற்குவிதி "செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொற் செய்யென் கிளவியாகிடனுடைத்தே" என்பதாம். அப்பறவைகளின் சொல்லிலே தீஞ்சுவை மிகுவித்தற்குக் காரணமாகாத பொன்னினிற்செய்த வள்ளவாயமுதம் அருத்துதலை அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுதலாற் கற்றோர் நவிற்சியணி. உலகற்றோர் பூவைக்கிளிகளின் சொல்லைக் கேட்கலாகிய பொதுப்பொருளால் அன்னத்தின் சொல்லையுங் கேட்கலாமென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

குடவளையினங்கள் வயிறுளைந்தீன்ற குருமணிகருவெனவயிர்த்து, மடன்முறுக்கவிழுங் கமலமென் பொகுட்டில் வரிச்சிறைக்குருகடை கிடைக்குந், தடநிறைவாளை பகட்டினமுகளுந் தண்பணை விதர்ப்பநாடுடையோன், விடுசுடர் பரப்பி விளங்குபொற் கழலான் வீமனென் றுளனொரு வேந்தன்.

[இதுமுதலிய செய்யுட்களால் முன்னே அடிகள் கேட்டருளி யென்று சொல்லப்பட்டதில் அதையென்று சுட்டப் பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். குடம் – குடம்போலும், வளையினங்கள் – சங்கினங்களால், வயிறு – (தம்) வயிறு, உளைந்து – நொந்து, ஈன்ற – தரப்பட்ட, குரு – நிறம்பொருந்திய, மணி – முத்துக்களை, கருவெனமுட்டைகளென்று, அயிர்த்து – மயங்கி, மடல் – இதழ்களது, முறுக்கவிழும் – கட்டவிழ்ந்த, கமலம் – தாமரைப்பூவினது, மெல்-மெல்லிய, பொகுட்டில் – கொட்டையின்கண்ணே, வரி – கீட்சிபொருந்திய, சிறை – சிறைகளையுடைய, குருகு – நாரைகளானவை, அடைகிடக்கும் – அவயங்காக்கப்பெறுகின்ற, தடம் – தடாகத்தையும், நிறை – பருத்த, வாளை – ஆண்வாளைகளானவை, பகட்டு – எருமைக்கடாக்களுடைய, இனம் – இனத்தின்மேல், உகளும் – குதிக்கப்பெறுகின்ற, தண் – தண்ணிய, பணை – கழனிகளையும் உடைய, விதர்ப்பநாடு – விதர்ப்பதேசத்தை, உடையோன்-உடையவனும், விடு – வீசப்படுகின்ற, சுடர் – கிரணங்களை, பரப்பி-விரித்து, விளங்கு – விளங்காநின்ற, பொன் – பொன்னாலாகிய, கழலான் – வீரக்கழலை யுடையவனும் ஆகிய, ஒருவேந்தன் – ஓரரசனானவன், வீமனென்று – வீமனென்று சொல்லப்பட்டு, உளன்-இருக்கின்றான் எ-று.

விதர்ப்பநாட்டி னிலவள நீர்வளங்களைப் புகழ்தலால் வீமனது செல்வச்சிறப்பும், அவன் வீரக்கழலின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலால் அவனரசாட்சிச் சிறப்புஞ் சொல்லியவாறும். ஆகவே பின் அவன்மகளைக் குறித்துச் சொல்லப்படுஞ் சம்பந்தத்திற்கு அவனைத் தனக்குத் தகுந்தவனாகக் கொள்ளுதற்கு அடிப்படை செய்ததாயிற்று. குருகு – நாரையென்பது "குருகுவண்டான மென்ப கொய்யடிநாரையின்பேர்." இதனாலறிக. அந்நாரைகள் முத்துகளைத் தம் முட்டைகளென்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (அ)

அருந்தவத்தமன முனியருள்வரத்தா லாயிழையரம்பையர் தம்மின், முருந்திளமுறுவ லாகமங்கையரின் முகிழ்முலைப்புவிபடைந்தையரின், வருந்தியுமுவமை கூறுதற்கரிதா வனப்பொருவடிவெடுத்தனைய, கருந்தடநெடுங்கட்கதிர் முலைத்துவர்வாய்க்கன்னியையரிதினிற் பயந்தான்.

இ-ள். அரு – அரிய, தவம் – தவத்தையுடைய, தமனமுனி-தமனமுனியினின்றும், அருள் – அருளாற் பெறப்பட்ட, வரத்தால்-

வரத்தினாலே, ஆய் — ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, இழை — ஆபரணங்களையுடைய, அரம்பையர்தம்மின்-தெய்வமங்கையருள்ளும், முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும், இளமுறுவல் — சிறிய பற்களையுடைய, நாகமங்கையரின் — நாகலோக மங்கையருள்ளும், முகிழ் — தாமரையரும்புபோலும், முலை — முலைகளையுடைய, புவிமடந்தையரின்-பூலோகத்து மங்கையருள்ளும், வருந்தியும் — வருத்தமுற்றும், கூறுதற்கு — சொல்லுதற்கு, உவமை — உபமானம், அரிதா — இல்லாததாக, வனப்பு — அழகானது, ஒருவடிவு — ஒரு (மங்கை)வடிவத்தை, எடுத்தனைய — எடுத்தாற்போலும், கரு — கரிய, தடம் — விசாலம் பொருந்திய, நெடு — நெடிய, கண் — கண்களையும், கதிர் — காந்தி பொருந்திய, முலை — முலைகளையும், துவர் — பவளம்போலும், வாய்-வாயையுமுடைய, கன்னியை — ஒருபெண்ணை, அரிதினில் — அரிய செயலால், பயந்தான் — (அவ்வீமராசன்) பெற்றான் எ-று.

அருந்தவத் தமனமுனி யென்றதனால் அவன் மேலான வரத்தைத் தருவதற்கு வல்லவனென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. தமனமுனிவரமென்றது தமனமுனியருள் வரத்தாலென்றதனாலே அம்முனி தனக்குச்செய்த வழிபாட்டின் மிகுதியால் வீமன்மேற்கருணைகூர்ந்து கொடுக்கப் பெற்றதென்றதாயிற்று. அரம்பையர்க்கு ஆயிழையென்றும், நாகமங்கையர்க்கு முருந்திள முறுவலென்றும், புவிமடந்தையர்க்கு முகிழ்முலை யென்றும், அடைகள் கொடுக்கப்படுதலால் அவ்வவ் வுலகத்திற் சிறந்த அரசமகளிரென்று கொள்க. வருந்தியுமுவமைகூறலாவது அவர் குணங்களையெல்லாமாராய்ந்து ஒருபுடை யொப்பாகக் கூறுதல். இங்கே அரிதென்றது இன்மைப் பொருளில் வந்தது. வடிவெடுத்தா லென்பது ஈறு கெட்டுவந்தது, மூன்றுலகங்களினும் உபமான மில்லாமையால் வனப்பொருவடிவெடுத்தாலென்றது. கண்களு முலைகளும் வாயும்போகத்திற்சிறந்தவையாதலால் அவைசிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டன. அரசனுக்கு அவள்மேலாசை பிறப்பித்தற்கு இன்னும் விவாகமில்லையென்பது தோன்றக்கன்னியென்றது. அரிதினிற்பயத்தல் — நெடுங்காலம் மகவில்லையென்று வருந்தி நோற்றமையாம். (௯)

களைகடிந்தொதுங்குங் கடைசியர்நெடுங்கண் காவிமென்மலரெனக்கருதி, விளரிவண்டினங்க ளலமருங்கழனி விதர்ப்பர்கோன் றவத்தினிற்றோன்றி, முளரியந்தவிசி லினிதுவீற்றிருக்கு முகிழ்முலைமதர்விழித்திருவே, தளிர்நலங்கவற்றுமலத்தகமலர்த்தாட் டமயந்தியெனும்பெயர் தரித்தாள்.

இ-ள். முளரி — தாமரைப்பூவாகிய, அம் — அழகிய, தவிசில்-ஆதனத்தில், இனிது — இனிதாக, வீற்றிருக்கும் — எழுந்தருளியிருக்கின்ற, முகிழ் — தாமரை யரும்புபோலும், முலை — முலைகளையும், மதர் — மதர்த்த, விழி — கண்களையுமுடைய, திருவே — சீதேவியே, களை — (பயிர்க்) களையை, கடிந்து — பிடுங்கி, ஒதுங்கும்- நடக்கின்ற, கடைசியர் — உழத்தியருடைய, நெடுங்கண் — நெடிய கண்களை, காவி — நீலோற்பலங்களுடைய, மென்மலரென — மெல்லிய மலர்களென்று, கருதி — நினைத்து, விளரி — விளரி ராகத்தைப் பாடுகின்ற, வண்டு — வண்டுகளுடைய, இனங்கள் — இனங்களானவை, அலமரும்-சுழலுகின்ற, கழனி-கழனிகளுடைய, விதர்ப்ப-விதர்ப்ப தேசத்தாருக்கு, கோன் — அரசனாகிய, வீமனது, தவத்தினில் — தவத்தினாலே, தோன்றி — பிறந்து, தளிர்நலம் — தளிர்களிற் சிறந்ததை, கவற்றும் — வருத்துகின்ற, அலத்தகம் — செம்பஞ்சுக் குழம்பையுடைய, மலர் — செந்தாமரை மலர்கள்போலும், தாள்- பாதங்களையுடைய, தமயந்தியெனும்—தமயந்தியென்கின்ற, பெயர்-பெயரை, தரித்தாள் — தரித்திருக்கின்றாள் எ-று.

கடைசியர் நெடுங்கண் காவிமென்மலரெனக் கருதியென்று அந்நாட்டிலுள்ள சாதாரணமான மகளிரழகைச் சிறப்பிக்கவே அரசன் மகளாகிய தமயந்தியினழகு இத்தன்மையதென்று விளங்குமாறறிக. திருவேயென்னுந் தேற்றேகாரத்தால் பெயர் மாத்திரமே வேறு மற்றைக்குணங்களிற் சிறிதும் வேறுபாடில்லையென்றதாயிற்று. கண்களைக் காவிமலரென மயங்குதலால் மயக்கவணி. தமயந்தியென்னும் பெயரினாலே புகழ் பொருளினது தன்மையை ஒழித்து அப்பொருளினது தன்மையை ஆரோபித்தலால் வஞ்சகவொழிப்பணி. (௪௦)

நீனிறமுகிலோ பசியசைவலமோ நெடுந்திரைகொழித்ததெள் ளறலோ, பானலங்கொண்ட பணிமொழித்துவர்வாய்ப் பைந்தொடிகரியமென்கூந்த, றேனினமுரன்று துதைந்துதாதாடுஞ் சினைமலர்த்தொடையொடும் வேய்ந்து, நான்மும்புழுகுங் கமழ்தரநீவி நள்ளிருள் குடியிருந்ததுவே.

[இதுமுதற் பதினைந்து செய்யுட்களால் அன்னம் அவ்வுபகாரப்பொருளாகிய தமயந்தியினது தலைமயிர் முதல் அடியளவும் புகழ்தலால், இதனாற் கூந்தற் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பால் — பாலினது, நலம் — தித்திப்பை, கொண்ட—(தன்னிடத்தே) கொண்ட, பணி — வணக்கம் பொருந்திய, மொழிசொல்

லேயும், துவர் — பவளம்போலும், வாய் — வாயையும் உடைய, பைந்தொடி — தமயந்தியினது, கரிய — கருமைபொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, கூந்தல் — கூந்தலென்று சொல்லப்படுகிற பொருள், நீனிறம்-நீலநிறம்பொருந்திய, முகிலோ-மேகமோ, பசிய — பசுமைபொருந்திய, சைவலமோ — கொடிப்பாசியோ, நெடுந்திரை — நெடிய கடலலைகளாலே, கொழித்த — கொழிக்கப்பட்ட, தெள்ளறலோ — தெள்ளிய கருமணலோ, தேன் — வண்டுகளது, இனம் — கூட்டமானது, முரன்று — ஒலித்து, துதைந்து — நெருங்கி, தாது — மகரந்தத்தில், ஆடும் — விளையாடப்பெறுகின்ற, சினைமலர் — கோட்டுப் பூக்களாலாகிய, தொடையொடு — மாலையையும், வேய்ந்து-சூடப்பெற்று, நானமும் — கத்தூரியையும், புழுகும் — புழுகையும், கமழ்தர — பரிமளிக்க, நீவி — தடவப்பெற்று, நள்ளிருள் — பாதியிரவி னிருளானது, குடியிருந்தது-குடியிருக்கப்பெற்றுளது (அப்பொருள்) எ-று.

வெள்ளைமேகத்தை ஒழித்தற்கு நீனிறமுகிலென்றார். பசிய சைவலம்-முற்றிய கொடிப்பாசி. நெடுந்திரையென்றதனால் கடலலையென்பது பெறப்பட்டது. தெள்ளற லென்றதனால் அதனால் மாசொழித்துத் தூய்தாக்கப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. "கொண்டலுங் கூந்தற்கமுகுங் கொன்றைக்காயும் மிருளுந், தண்டலையுங் காரமணலுஞ் சைவலமும் — விண்டினமுந், தண்குழலையொப்பாம்." என்று உவமான சங்கிரக முரைத்தவாறே உபமானங்களாகிய முகில்முதலியவற்றில் ஐயந்தோன்றிற்றென்க. கூந்தலென் றறிந்தபின் அதனிடத்தே சந்தேகம் பிறக்குமோவெனின் இங்கே பெயர் மாத்திரங் கூந்தலெனப் படுவதன்றிப் பொருள் அம்மேகமுதலிய மூன்றுளொன்றென்பதே கருத்தாமென்க. இவ்வுரை பின்வருவனவற்றிற்கும் கொள்க. கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புதற்பூ என்னு நான்கனுள்ளே கோட்டுப்பூச் சிறந்ததாகலிற் சினைமலரென்றார். அவை சண்பகம், மகிழ், புன்னைமுதலியவாம். தொடையொடு என்றதில் ஒடுவுருபு செயப்படுபொருளில் வந்தது உருபு மயக்கம். "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள்சென்மருங்கின்வேற்றுமை சாரும்" என்பது தொல்காப்பியவிதி. தொடையொடுமென்னும் உம்மையால் மற்றைக் கொடிப்பூ முதலியனவுங் கொள்ளப்படும். நள்ளிருளென்றது சந்திரனது தேய்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நடுநாளாகிய அமாவாசியி னிருளெனினுமாம். ஒளிக்கு முன்னீங்காது விளங்களாற் குடியிருந்த தென்றது. இருந்ததுவே யெனக் குற்றியனுகரத்தின் முன் வகரவுடம்படுமெய் வந்தது. கூந்தலின்

கருமை யொளியைத் தன்மைவாய்ந்த இருளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். முதல்வாக்கியத்தில்வந்த ஐயவணியும் இது வுஞ்சேர்தலாற் சேர்வையணி. (கக)

கண்கவர்வனப்பிற் சிந்தூரந்தீட்டிக் கவின்செய்பொன் னிறத்ததாய்ச் சிறந்த, தண்பிறைக்கொழுந்தொன் றுள தெனிற்றிலகத் தையல்வாணுதலினை நிகர்க்குந், தெண்கட லமிழ்திற் கனிந்தவந்தீஞ்சொற் சேயிழைமுகத்தொளிர் புருவம், வெண்கதிர்க்குடையி லிரதியுமதனும் வைத்தகை வில்லிணைபொருவும்.

[இதனால் நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கண் — கண்களின்பார்வையை, கவர் — தன்னிடத்தே யிழுத்துக்கொள்ளுகின்ற, வனப்பின் — அழகையுடைய, சிந்தூரம்- சிந்தூரதிலகத்தை, தீட்டி — எழுதப்பெற்று, கவின்செய் அழகைச் செய்கின்ற, பொன்னிறத்ததாய்-பொன்னிறத்தை — யுடையதாகி, சிறந்த — உயர்ந்த, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, பிறைக்கொழுந் தொன்று — ஓரிளம்பிறையானது, உளதெனின் — உளதாயின், தையல் — தமயந்தியினது, திலகம் — சிந்தூரதிலகத்தையுடைய, வாள் — ஒளிபொருந்திய, நுதலினை — நெற்றியை, நிகர்க்கும் — (அது) ஒக்கும், தெள் — தெள்ளிய, கடல் — பாற்கடலினது, அமிழ்தின்- அமிர்தம்போல, கனிந்த — முதிர்ந்த, அம் — அழகிய, தீம் — மதுரம் பொருந்திய, சொல் — சொற்களையும் உடைய, சேயிழை — தமயந்தி யினது, முகத்து — முகத்திடத்தே, ஒளிர் — விளங்காநின்ற,புருவம்— இரண்டு புருவங்களும், இரதியும் — இரதிதேவியாலும், மதனும்- மன்மதனாலும், வெண்கதிர் — சந்திரனாகிய, குடையில் — குடையின் கண்ணே, வைத்த — வைக்கப்பட்ட,கைவில்லிணை — (அவர்)கைவில் லிரண்டையும், பொருவும் — ஒத்திருக்கும் எ-று.

சிந்தூரம் அதனாலே செய்யப்பட்ட திலகத்தை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். உளதெனின்நிகர்க்கு மென்றதனால் இப்போதுள்ள பிறைக்கு அவ்வாறாய் திலகமும் பொன்னிறமு மில்லாமையால் ஒவ்வாதென்றதாயிற்று. அங்ஙனந் தோன்றும் பிறை ஒன்றுளதாயி னென்றதனாலும் நுதலினை நிகர்க்குமென உபமேயத்தை உபமான மாக்குதலாலும் இல்பொருளுவமையணி. இதிர்நிலையணி. மன்மதனுக்குச் சந்தி

ரன் குடையாதலால் வெண்கதிர்க்குடையிலென்றது. தமயந்தியின் முகத்தைச்சேர்ந்த விரண்டு புருவங்களையும் அக்குடையைச்சேர்ந்த அவ்விரண்டுவிற்களாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (கஉ)

குமிழ்மிசைமறிந்துகுழையெதிர்நடந்து கொலைத்தொழின்மறலியைப் பயிற்றி, யமிழ்தினின்விளர்த்து ணஞ்சினிற்கருகி யையரிசிதறிமை தோய்ந்து, கமலமென்மலரை வனம்புகுத்தியவேற் கண்ணிணைமான்மரு ணோக்கந், தமதெனக்கவர்ந்து கொண்டவோமடமான் றடங்கணின்செயல்கவர்ந் தனவோ.

[இதனால் கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ—ள். குமிழ் — குமிழம்பூவினது, மிசை — மேற்பக்கத்தில், மறிந்து — மீண்டு, குழை — குழையெனப்படுகின்றகாதணிக்கு, எதிர்- முன்பாக, நடந்து — சென்று, கொலை — கொல்லுதலாகிய, தொழில்- தொழிலை, மறலியை — யமனுக்கு, பயிற்றி — கற்பித்து, அமிழ்தினில் — அமிர்தத்தினும், விளர்த்து — சுற்றிடம் விளர்த்து, உள்—நடுவில், நஞ்சினில் — விடத்தினும், கருகி — கறுத்து, ஐயரி — அழகிய ரேகைகள், சிதறி — சிதறப்பெற்று, மை — அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்து — முழுகி, கமலமென் — தாமரையெனப்படுகிற, மலரை—பூவை, வனம் — காட்டிலே (நீரிலே,) புகுத்திய — அடைவித்த, வேல்—வேல் போலும், கண்ணிணை — (தமயந்தியின்) கண்களிரண்டும், மான்- மானினது, மருள் — மருட்சிபொருந்திய, நோக்கம் — பார்வையை, தமதென — தம்முடையதென்று, கவர்ந்து கொண்டவோ — வௌவிக் கொண்டனவோ, மடமான் — தமயந்தியினுடைய, தடம் — விசாலம்பொருந்திய, கணின் — கண்களினது, செயல் — செய்கையை, கவர்ந்தனவோ — (அம்மான்கண்கள்) வௌவிக் கொண்டனவோ. எ-று.

குமிழென்னுமுபமானச் சொல்லால் மூக்கென்னு முபமேயஞ் சொல்லப்படுதலால் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி. மேன் மூக்கினிரு பக்கத்திலுந் தடையுண்டு சொல்லமாட்டாமையால் மறிந்தென்றது. எதிர் நடந்தென்றதனால் குழை காதைச்சூழ விடப்பட்ட வொரு காதணியென்க; அன்றெனின் ஆகுபெயராக்கி அதனையுடைய காதென்றுகொள்க; மறிதலும் எதிர்நடத்தலுங் கண்களுக்குச் சுபாவமாதலால் தன்மை நவிற்சியணி. கொலைத்தொழில் மறலியைப் பயிற்றுதலில்லாதிருக்கப் பயிற்றுதற் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.

இதனாலே கொலை செய்தலில் யமனினும் வலியன வென்னும் பொருள் தொனிக்கின்றது. அமிழ்தும் நஞ்சுஞ் சேர்த்துச் சொல்லப்படுதலால் அவை பாற்கடலிற் பிறந்த தேவாமிர்தமும் ஆலாகலமுமாம். கமலத்தை வனத்திலே புகுத்தலாகிய சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. இது சிலேடையை அங்கமாகக் கொண்டுவந்தது. வேற்கண் உவமைத் தொகையணி. மருளோக்கம் — அஞ்சியனபோற் பார்த்தல். கொண்டவோ? கவர்ந்தனவோ எனச் சந்தேகத்தைச் சொல்லுதலால் ஐயவணி. இங்ஙனம் பலவணிகளுஞ்சேர்தலாற் சேர்வையணியாம். (கரு)

வேனில்வேள்வனப்பு நோக்குதற்கமைத்த விளங்கு கண்ணாடியோவொளிரும், பானலங்கண்வா ளீட்டியகிடந்த சாணையின் படிவமோகபோலங், கான்வழிந்தொழுகுஞ் சண்பகமலரைக் கடிந்ததுமென்குமிழினைத்துரந்துள், ளூனையுமுருக்கு மொழுகுபொற்கொடிமூக் குவமையா முரைக்குமாறரிதே.

[இதனாலே கபோலங்கள் மூக்கு இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒழுகு — நேர்மைபொருந்திய, பொன் — பொன்மயமாகிய, கொடி — பூங்கொடிபோல்பவளது, கபோலம் — கதுப்பென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, வேனில் — வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள் — மன்மதனானவன், வனப்பு — அழகை, நோக்குதற்கு— பார்த்தற்காக, அமைத்த — (நான்முகனால்) உண்டாக்கப்பட்ட, விளங்கு — விளங்காநின்ற, கண்ணாடியோ — கண்ணாடிகளோ, ஒளிரும் — விளங்காநின்ற, பானலம் — கருங்குவளை மலர்போலும், கண் — கண்களாகிய, வாள் — (அவனுடைய) வாள்களை, ஈட்டிய — தீட்டுதற் பொருட்டு, கிடந்த — தங்கிய, சாணையின் — சாணைக்கல்லினுடைய, படிவமோ — வடிவங்களோ, கான் — வாசனையானது, வழிந்து — பெருகப்பெற்று, ஒழுகும் — நீண்ட, சண்பகமலரை — சண்பகப்பூவை, கடிந்து — கோபித்து, மென்குமிழினை — மெல்லிய குபிழம்பூவை, துரந்து — துரத்தி, உள் — (கண்டோர்) உள்ளத்தையும், ஊனையும்— உடம்பையும், உருக்கும் — உருக்காநின்ற, மூக்கு — (அவளது) மூக்குக்கு, உவமை — உபமானத்தை, யாம் — நாம், உரைக்குமாறு — சொல்லும்வழி, அரிது — இல்லை எ-று.

ஒழுகுபொன் — மாற்றுயர்ந் திளகிய பொன்னெனினுமாம், மன்மதனழகிற் சிறந்தவனாதலால் வனப்பு நோக்குதற்கென்றும்.

கண்ணினருகே யிருக்கையால் கண்வாடீட்டியவென்றும் சொல்லிற்று. காமன் சம்பந்தமான பொருள்களெல்லாங் காமநோயை வளர்க்குமாதலால் அவன் சம்பந்தமான கண்ணாடியுஞ் சாணைக்கல்லுமென்றது. கபோலங்களை அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிகளுஞ் சாணைக்கற்களுமாகக் குறித்தலாதே தற்குறிப்பணி. இதனை யுறுப்பாகக்கொண்டு ஐயவணி வந்தது. சண்பகமணம் மூக்கின் சுவாசத் திருக்கின்றமையால் அதற்குக் கான்வழிந்தென்கிற அடை கொடுக்கப்பட்டது. சண்பகத்தைக் கடிதலுங் குமிழைத்தூரத்தலுமில்லாதிருக்க அவைகளைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. உவமை இல்லையென்றதனால் உபமானந்தொக்க தொகையுவமையணி. இவைபலவுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணியாம். ()

வள்ளைவார்காது நோக்கினருள்ள மகிழ்ந்தினிதாடு பொன்னூசல், கள்ளவிழாம்பற் செய்யவாய்பவளக் கடிகைவாணகையொளிர்தாளந், தெள்ளிதிற்கோத்துப் பவளவள்ளத்திற் சேர்த்தியதாகுமஞ்செறிசொல், கிள்ளையங் கிளவி குயின்மொழியலதி யாதெனக்கிளக்கலாவதுவே.

[இதனாற் காதுகள், வாய், பல்வரிசைகள், சொல் இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வள்ளை — வள்ளையிலைபோல்கின்ற, வார் — நீட்சிபொருந்திய, காது — (அவள்) காதுகளானவை, நோக்கினர் — பார்த்தவருடைய, உள்ளம்-உள்ளங்களானவை, மகிழ்ந்து-களித்து, இனிது-இனிதாக, ஆடு — ஆடப்பெறுகின்ற, பொன்னூசல் — பொன்னூஞ்சல்களாகும், கள் — தேனையுடைய, அவிழ்-மலர்ந்த, ஆம்பல்-அல்லிமலர்போலும், செய்ய — சிவப்பு நிறம்பொருந்திய, வாய் — (அவள்) உதடானது, பவளக்கடிகை — பவளத்துண்டாகும், வாள் — காந்திபொருந்திய, நகை — (அவள் வாயைச்சேர்ந்த) பல்வரிசையானது, ஒளிர் — விளங்குகின்ற, தாளம் — முத்துக்களை, பவள வள்ளத்தில்-பவளக் கிண்ணத்தினுள்ளே, தெள்ளிதின் — தெளிவுடையதாக, கோத்து — கோத்தல்செய்து, சேர்த்தியதாகும் — சேர்க்கப்பட்ட கோவையாகும், அஞ்செறி — அழகானிறைந்த, சொல் — (அவள்) சொல்லுக்கு, கிள்ளை — கிளியினது, கிளவி — சொல்லும், குயில்—குயிலினது, மொழி — சொல்லும், அலது — (உபமானங்கள்) அல்லாமல், யாதென — (வேறே) யாதென்று, கிளக்கல் — சொல்லுதல், ஆவது — ஆகும் எ-று.

வள்ளைவார்காது — உவமையணி. காதுகள் தோள்களினளவுந் தொங்கி ஊசல்போல அசைவுற்றுக் கண்டோர்மனந் தம்மைச் சேர்ந்து களிகூர்ந்திருக்கப் பெறுதலாலே நோக்கினருள்ள மகிழ்ந் தினி தாடுபொன்னூசலென்றது. காதினை அப்படிப்பட்ட ஊசலா கக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. கள்ளவிழாம்பலென்றதனால் ஆம் பலிலே தேன்போல வாயிலே தீஞ்சுவை நீர்கொள்ளப்படும். உதட் டிலே பவளத் துண்டையும், வாயைச்சேர்ந்த பல்வரிசையிலே பவ ளக்கிண்ணத்தைச் சேர்ந்த முத்துக்கோவையையும், ஆரோபித்த லால் அவ்விரண்டும் உருவகவணிகள். உபமானத்திற் கேற்கப்பல்வ ரிசைக்கு வாயைச் சேர்ந்தவென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. சொல்லுக்கழகு சுருங்கச்சொல்லன் முதலியன. கிள்ளையங்கிளவி சுரம்பற்றியுஞ் சொற்பற்றியும் உபமானமாதலாலுங் குயின்மொழி சுர மொன்றையே பற்றி உபமானமாதலாலும் அதுமுன்னும் இது பின்னும் வைக்கப்பட்டன. (கஇ)

ஒழுகொளிவிரிந்த கதிர்மணிவண்ண னுந்தியந்தாம ரையுறைவோன், முழுமதிக்கலையு ணிறைந்தபேரழகை மொண்டுகொண் டரிபரந்தகன்ற, மழைமதர்நெடுங்கட் டமயந்திவதனம் வகுத்தனன் கரத்தினலெடுத்த, புழை வழித்தோன்றும் விசும்பினையன்றோ களங்கமென்றின்ன மும்புகல்வார்.

[இதனாலே முகத்தின்சிறப்பு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒழுகு — நீள்கின்ற, ஒளி — காந்தியையுடைய, விரிந்த- பரந்த, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, மணிவண்ணன் — நீலமணிபோ லும் நிறத்தையுடைய திருமாலது, உந்தி — நாபியிலுண்டாகிய, அம் — அழகிய, தாமரை — தாமரைப்பூவில், உறைவோன் — வாசஞ் செய்கின்ற நான்முகக்கடவுள், முழுமதிக்கலையுள் — பதினாறுகலைக ளாலு நிறைந்த சந்திரனிடத்தே, நிறைந்த — நிரம்பிய, பேரழகை- உயர்வாகியசாரத்தை, மொண்டுகொண்டு — (கையினாலே) மொண்டு கொண்டு, அரி — இரேகைகள், பரந்து — படரப்பெற்று, அகன்ற- விசாலமாகிய, மழை — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் — களித்திருக் கின்ற, நெடு — நெடிய, கண் — கண்களையுடைய, தமயந்தி — தமயந் தியினது வதனம் — முகத்தை, வகுத்தனன் — படைத்தான், கரத் தினால் — கையினால், எடுத்த — எடுக்கப்பெற்ற, புழைவழி — துவாரத் தின்வழியிலே, தோன்றும் — காணப்படுகிற, விசும்பினையன்றோ-

(நீலநிறமுள்ள) ஆகாயத்தையன்றோ, களங்கமென்று — களங்கமென்று, இன்னமும் — இப்போதும், புகல்வார் — சொல்லுவார் (உலகத்தார்) எ-று.

மணியென்பது நவமணிகளுக்குப் பொதுப்பெயராகியும் சில விடங்களிலே நீலமணிக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருதலாலே நீலமணியெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. ஒரு பிரளய முடிவிலே நான்முகக்கடவுள், திருமால் வயிற்றுட் சென்று அவனது நாபியிலே தோன்றிய கமலத்தின்வழியாக வெளிப்பட்டு அதிலிருக்கின்றானென்பது * புராணத் துண்மை. பேரழகென்றது இங்கே சந்திரனது சிறந்த பங்கு. அரிபரந்தகன்ற மழைமதர் கெடுங்கணென்னும் அடையை முகத்துக்குக் கொள்ளாது தமயந்திக்குக் கொள்க. காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திர சாரத்தினாலே உயர்வுடைய முகத்தழகாகிய காரியந் தோன்றலாவே **காரணப்புனைவிலி புகழ்ச்சியணி.** "புழைவழித் தோன்றும் விசும்பினையன்றோ களங்கமென் றின்னமும் புகல்வார்" எனவே அது களங்கமன்று அப்பங்கு எடுபட்டபள்ளத்தே தோன்றுகிற நீலவாகாயமென்றதாயிற்று. களங்கத்திலே அவ்வாகாயத்தன்மையை ஆரோபித்தற்கு அதனது தன்மையை ஒழித்தலாலே **ஒழிப்பணி.** இவைபலவுஞ் சேர்ந்து வருதலாற் **சேர்வையணியாம்.** (கக)

செய்யுறுமமுதப் பசுங்கரும்பேய்ப்பத் திரண்டழகொழுகுமென் றடந்தோள், பெய்வளைமுன்கைக் கிணையயன் வகுத்தபொருள்களிற் பேசுவதெவனோ, வெய்யவன்கதிர்களலர்த்துசெங்கமல மெல்லடிக் குடைந்தனவென்றாற், கையிணைமலருக் கிணையெனவுரைத்தல் கழிமடனலதுவே றிலையே.

[இதனால் தோள்கள் முன்னங்கைகள் இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். மெல் — மெல்லிய, தடம் — பெரிய, தோள் — (தமயந்தியினுடைய) தோள்களானவை, செய்யுறும் — கழனியிலிருக்கிற, அமுதம் — அமிர்தத்தையுடைய, பசுங்கரும்பேய்ப்ப — பசியகரும்பு

* கூர்மபுராணம் - அரியயன் வரம்பெற்ற அத்தியாயம் "என்னலும் வயிற்றிற் புகுந்தெழுகடலு மெழுபெருந்தீவு மேழுலகு-மன்னிய புவனமனைத்தையு நோக்கி மனத்திறும் பூதுறுங்காலைத் - துன்னியவாயி லொன்பது மாயோன் சுருக்கலும் வரும்வழி யுணரான் பொன்னிதழ்க்கமல நாளமென் றுளையிற் போந்துயர் பொகுட்டில் வந்தனனால்"

போல, திரண்டு — திரட்சிபொருந்தி, அழகொழுகும் — அழகு பெருகப் பெற்றிருக்கும், பெய்வளை — இடப்பட்ட வளையல்களையுடைய, முன்கைக்கு — (அவள்) முன்னங்கைகளுக்கு, இணை — உபமானம், அயன் — நான்முகக்கடவுளால், வகுத்த — படைக்கப்பட்ட, பொருள்களில் — பொருள்களுள்ளே, பேசுவது-சொல்லத்தகுவது, எவன் — யாது, வெய்யவன் — சூரியனுடைய, கதிர்கள் — கிரணங்களால், அலர்த்து — மலர்த்தப்படுகின்ற, செங்கமலம் — செந்தாமரை மலர்களானவை, மெல்லடிக்கு — மெல்லிய வடிகளுக்கு, உடைந்தனவென்றால் — தோற்றனவென்று சொன்னால், இணை — இரண்டாகிய, கை — கைகளாகிய, மலருக்கு — மலர்களுக்கு, இணையென — உபமானமென்று, உரைத்தல் — சொல்லுதற்குக்காரணம், கழி — மிகுந்த, மடனலது — அறியாமையல்லாமல், வேறு — மற்றொரு காரணம், இலை — இல்லை எ-று.

அயன் — பிறத்தலில்லாதவன்; இது உபசாரவழக்கு செழுமையும் கிளர்ச்சியும் நல்லநிறமும் உபமேயத்திலே குறிப்பித்தற்குச் செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும் பென்றது. பசுங்கரும்பேய்ப்ப-உவமையணி. எவனென்பது இன்மைப்பொருளில் வந்தது. அயன் வகுத்த பொருள்களில் ஒருபமானந் தோன்றாமையால் தொகையுவமையணி. செங்கமலத்திற்கு வெய்யவன் கதிர்களலர்த்தென்ற அடை அது தம்மியல்பின் மலர்ச்சியையுடைய மெல்லடிகளுக்குத் தோற்றற்குரிய குணத்தையுடையன வென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலாலே கருத்துடையணி. இதனாலே உபமேயமாகிய அவ்வடிகளுக்கு விசேஷந் தோன்றுவ தாகிய வேற்றுமையணி தொனிக்கின்றது. கமலம் கீழ்ப்பட்ட வடிகளுக்குத் தோற்றமையைச் சொல்லவே மேற்பட்ட கைகளுக்கிணையாகாமை தோன்றுதலாலே செய்யுட் பொருட்பேறணி. இவை பலவுஞ் சேர்தலாலே சேர்வையணியாம். (கஎ)

இழையிடைபுகாது மார்பிடங்கொண்ட வேரிளவனமுலைவள்ளைக், குழைபொருங்கண்ணி யெழிற்கடற்பிறந்த சுழிகொலோவதனிடைநீந்த, விழைவுறுமதனும் பருவமுமமைத்து விளங்குபொற் குடங்கொலோவதனிற், றழைசிறைநேமிப் புட்கொலோகமல முகைகொலோ வென்கொல் சாற்றுவதே.

[இதனால் முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். இழை — நூலும், இடை — நடுவிலே, புகாது — நுழை யாதிருக்கும்படி, மார்பு — மார்பை, இடம் — (தமக்) கிடமாகக் கொண்ட — கவர்ந்த, ஏரிளவனம் — அழகும் இளமையும் சந்தனக் கோலமும்பொருந்திய, முலை — முலைகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, வள்ளை — வள்ளைபோலுங் காதுகளைச்சூழ்ந்த, குழை — குழைகளோடு, பொரும் — போர்செய்கின்ற, கண்ணி— கண்களையுடையவளது, எழில் — அழகாகிய, கடல் — கடலின் கண்ணே, பிறந்த — உண்டாகிய, குமிழியோ — குமிழிகளோ, அதனிடை— அக்கடலின்கண்ணே, நீந்த — நீந்துதற்கு, விழைவுறு — ஆசை கொண்ட, மதனும் — மன்மதனும், பருவமும் — மங்கைப்பருவத் தினாலும், அமைத்து — உண்டாக்கப்பட்டு, விளங்கு — விளங்காநின்ற, பொற்குடங்கொல் — பொற்குடங்களோ அதனில் — அக்கடலிலிருக் கின்ற, தழை — தழைந்த, சிறை — சிறைகளையுடைய, நேமிப்புட் கொல் — சக்கரவாகப்பறவைகளோ, (அதனில்) அக்கடலிலேதோன் றிய, கமலமுகைகொல் — தாமரையரும்புகளோ, என் — (இவற்றுள் ளே) யாது, சாற்றுவது — (என்றுசொல்லப்படுவது) எ—று.

இழையிடை புகாது மார்பிடங்கொண்டவென்றதனாலே அம் முலைகள் அடிபரந்துயர்ந்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கி விளங்கு கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று நீந்துதல் — புனல்விளை யாட்டைக்குறித்தென்க. பருவமெனப் பொதுப்படக்கூறினும் எல் லாப் பருவங்களினும் சிறந்த மங்கைப் பருவமென்றுகொள்க. ஆழ நீரிலிறங்கவஞ்சி யோர்குடமுதலியவற்றைப்பற்றி யிறங்குதல் உலக வழக்கம். முலைகளை அக்குமிழி முதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணிகள். இந்நான்கு தற்குறிப்புகளையும் அங்கமாகக் கொண்டு ஐயவணி வந்தது. இத்தற்குறிப்புகள் எழிற்கடலென்ற வுருவகத்தாலே பிழைப்பிக்கப்பட்டன. (௧௮)

மால்புரிமுலைமென் கமலநாண்முகையில் வண்டுவீழ்
மாலையோபசும்பொற், சேலைமீதணிந்த மேகலைமணியினொ
ருசுடர்செவ்வணின்றதுவோ, நூலினுநுடங்கு மருங்கிரு
தனங்க ளுண்ணிதிற்சலாகைசேர்த்தியதோ, வாலிளந்தளி
ரினழகுவீற்றிருந்த வவ்வயிறணிமயி ரொழுங்கே.

[இதனால் வயிற்று மயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஆல் — ஆலினது, இளந்தளிரின் — சிறுதளிரினது, அழகு — அழகானது, வீற்றிருந்த — கொலுவிருக்கப்பெற்ற, அவ்வ

யிறு — அத்தமயந்தி வயிற்றை, அணி — அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற, மயிரொழுங்கு — மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகிற பொருளானது, மால் — ஆசையை, புரி — செய்கின்ற, மூலை — மூலைகளாகிய, நாள் — மலரும் பருவத்தையுடைய, மெல் — மெல்லிய, கமலம் — தாமரையினுடைய, முகையில் — அரும்புகளில், வீழ் — (வந்து) விழுகிற, வண்டு — வண்டுகளது, மாலையோ — வரிசையோ, பசும்பொன் — பசியபொன்மயமாகிய, சேலைமீது — புடவையின்மேல், அணிந்த — தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மேகலை — மேகலாபரணத்தினது, மணியின் — நீலமணியினது, செவ்வன் — நேராக, நின்றது — மேலெழுந்து நின்றதாகிய, ஒரு சுடரோ — ஒருகதிரோ, நூலினும் — இழையினு மதிகமாக, நுடங்கும் — அசைகின்ற, மருங்கு — இடையானது, இறுது — ஒடியாதிருக்க, அனங்கன் — மன்மதனால், நுண்ணிதின் — நுண்ணிதாக, சேர்த்தியது — சேர்க்கப்பட்டதாகிய, சலாகையோ — இருப்புக்கம்பியோ எ-று.

ஆடவர்க்கு மற்றை யவயவங்களினும் அதிக விருப்பஞ்செய்தல் பற்றி மால்புரி மூலையென்றது. மணமுந்தேனும் வெளிப்படாமையால் வண்டுவீழ்தற் கியைபில்லாத இளமுகைகளை யொழித்தற்கு நாண்முகையென்றது. அதாவது அன்றைக்கு மலரும் பருவமுடைய வரும்பாம். வண்டு மாலையாவது வண்டுகள் இடைவிட்டுப் போகாமலொன்றன்பின்னொன்றாகத் தொடருந் தொடர்ச்சி. செவ்வனிற்றலாவது — சாய்வின்றி மேலே நிவந்திருத்தல். நூலினு நுடங்கு நுண்ணியவிடைக்குத் தகுதியாக நுண்ணிதிற் சலாகையென்றது. செவிமுதலிய வுறுப்புகளுக்குக் குழைமுதலியன போலவயிற்றிற் கணியாயழகு செய்தலின் அணிமயிரென்றது. வயிற்றுமயிரொழுங்கை அவ்வண்டுமாலை முதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதனை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணி வந்தது. உபமானமாகிய ஆலந்தளிரினது தன்மையை உபமேயமாகிய வயிற்றிலே ஆரோபித்தலாலே காட்சியணி. இதனாலே அம்மயிரொழுங்குக் கிடன் சொல்வது போன்று வயிற்றுச்சிறப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. (கக)

படைப்பழிவேதன் கமலமென்மலரைப் பழிக்குமென் கரத்தினானடுவைப், பிடித்தலும்விரல்க ளழுந்தியவரையோ பெட்புறுமங்கையம் பருவ, மடித்தலஞ்சேர்த்தியேறுதற்கமைத்தபடிகொலோவவ்வயி றணிந்த, மடிப்புறுவரையினழகினுக்குவமை மற்றுநாமுரைக்குமா றெவனோ.

[இதனால் வயிற்றுமடிப்புகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அவ்வயிறு — அத்தமயந்தியின் வயிற்றினால், அணிந்த- தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மடிப்பு — மடிப்புகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, படைப்புழி — (அவளைப்) படைத்தபோது, வேதன் — நான்முகக் கடவுளானவன், கமலமென்—தாமரையெனப் படுகிற, மலரை — பூவை, பழிக்கும் — நிந்திக்கின்ற, மெல் — மெல் லிய, கரத்தினால் — கையினாலே, நடுவை — இடையை, பிடித்தலும்- பிடித்தவளவிலே, விரல்கள் — (அவன்கை) விரல்களானவை, அழுந் திய — அழுந்துதலாலுண்டாகிய, வரையோ — மடிப்புகளோ, பெட் புறு — விரும்பப்படுகின்ற, மழ்கையம் பருவம் — மங்கைப்பருவ மாகிய (பெண்), அடித்தலம் — அடித்தலங்களை, சேர்த்தி — ஊன்றி, ஏறுதற்கு — ஏறுதற்காக, அமைத்த — (அவனாலே) உண்டாக்கப் பட்ட, படிகொல் — சோபானங்களோ, வரையின்-அம்மடிப்புகளது, உறு — மிகுந்த, அழகினுக்கு — சௌந்தரியத்துக்கு — உவமை — உப மானம், நாம் — நாம், உரைக்குமாறு — சொல்லுமாறு, எவன்— யாது எ-று.

கமலமென் மலரைப் பழிக்குமென் கரமென்றதனால் அவன் மெல்லிய இடையைப் பிடித்தற்கு அக்கரந் தகுதியுடைத்தென்ற தாயிற்று. நடுவைப்பிடித்தல் அவனளவையறிதற்கென்க. விரல்க ளழுந்திய வரையென்றதனால் அழுத்திப் பிடித்தானென்பதும், அங்ஙனம் பிடித்தபோது அங்குட்டம் பின்புறத்திற்செல்ல மற்றைச் சுட்டுவிரல்முதலிய நான்கு விரல்களும் முன்புறத்துச் சென்றழுந் தலால் அவற்று ளொன்றற் கொன்றிடை வெளிகளிலெழும்பி மூன்றுவரைக ளுண்டாயினவென்பதுந்தோன்றுகின்றன. வயிற்று மடிப்புகளை அவ்விரல்களழுந்திய வரைகளாகவும் அப்படிகளாகவுங் குறித்தலால் தற்குறிப்பணிகள். இவை ஐயவணிக்கங்கம். இங் ஙனஞ் சிறப்பிக்கப்பட்டது வரையின் வடிவமேயாதலால் வரையி னழகினுக் குவமையென்று பின்வேறு கூறப்பட்டது. மற்றும் அசைநிலை. எவனென்பது இன்மைப்பொருளில் வந்தது. அழகி னுக்குவமையில்லை யெனலால் உபமானந்தொக்க தோகையுவமை யணி. (உ0)

சுணங்குபூத்தொருகாழ் மணிவடங்கிடந்த துணையிளா வனமுலை சுமந்து, வணங்கிநாடோறுந் தேய்நததோபெரு கும் வனப்பெனுங்கடலுளாழ்ந் ததுவோ, கனங்கொள்வண் டார்க்குங் கணைமதன்கண்ணே றெய்திலுங் கழிந்ததோ வன்றி, யணங்கரவல்குற் றேர்மிசைவதியு மனங்கனோவிடை யறி கிலேமால்.

[இதனால் இடையின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இடை — (அத்தமயந்தியினது) இடையென்று சொல்லப்படுகிற பொருளானது, சுணங்கு — தேமல், பூத்து — படரப்பெற்று, ஒருகாழ் — ஓரளவாகிய சரங்களையுடைய, மணிவடம்- இரத்தினமாலை, கிடந்த — கிடக்கப்பெற்ற, துணை — இரண்டாகிய, இளவனம் — இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய, முலை- முலைகளை, சுமந்து — சுமத்தலால், வணங்கி — வளைந்து, நாடோறும் — தினந்தோறும், தேய்ந்ததோ — (சிறிதுசிறிதாகத்) தேய்ந்து போயிற்றோ, பெருகும் — பொங்குகின்ற, வனப்பெனும்-அழகென்கிற, கடலுள் — கடலுள்ளே, ஆழ்ந்ததுவோ — முழுகிப்போயிற்றோ, கணம் — கூட்டத்தை, கொள் — கொண்ட, வண்டு — வண்டுகளானவை, ஆர்க்கும் — ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, கணை — பூவம்பையுடைய, மதன் — மன்மதனது — கண்ணேறு — பார்வைக்குற்றமானது, எய்தலும் — அடைந்தமாத்திரத்திலே, கழிந்ததோ — இறந்துபோயிற்றோ, அன்றி — அல்லாமல், அணங்கு — அழகாகிய, அரவு — பாம்பின்படம் போலும், அல்குல் — அல்குலாகிய, தேர்மிசை — தேரின்மேலே, வதியும் — இருக்கின்ற, அனங்கனோ — அங்கமில்லாத மன்மதனோ, அறிகிலேம் — (யாம்) அறிகிலேம் எ-று.

அநங்கன் — அங்கமில்லாதவன். இடையானது நுண்ணிதாய்க் காணக்கூடாதிருத்தல்பற்றி — அதன்மேலே கணங்கொண்டிருக்கிற விரண்டுமுலைகளாலும் அழுத்தப்பட்டுத்தேய்தற்கு வினைமுதலாகவும் அளவற்றிருக்கையால் அழகைக்கடலாக உருவகஞ் செய்து அக்கடலிலே மூழ்குதற்கு வினைமுதலாகவும், ஒருவனொருபொருளை வியந்துற்றுப் பார்த்தால் அப்பொருள் அப்பார்வைக்குற்றந்தாங்கியழிதல் உலகியல்பாகலால் மன்மதனது அப்படிப்பட்ட பார்வைக்குற்றந் தாங்கி அழிதற்குவினைமுதலாகவும், அரசனுக்குத்தேர்போல மன்மதனுக்குப் பகைவெல்லுதற்குத் துணைக்கருவியாகையால் அல்குலைத் தேராக வுருவகஞ்செய்து அதின்மேலிருக்கிற உருவமில்லாதமன்மதனாகவும், குறித்தலாலே இந்நான்குந்தற்குறிப்பணிகள். இவற்றை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது. இவற்றுள் முன்னையமூன்றும் வினைப்பொருட் டற்குறிப்பணி, பின்னது வடிவப்பொருட் டற்குறிப்பு. இவ்வேறுபாடறிதற்கு அவற்றிடை அன்றியென்னுஞ்சொல் வைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தற்குறிப்பு உருவகத்தா லூய்விக்கப்பட்டது. (உக)

வெங்கதிர்க்கடவுள் கொடிஞ்சியந் தேர்க்கு வியப்புற வாழியொன்றமைத்த, பங்கமிறொழிலின் பயிற்சியாலனங்

கன் பைங்கிளிக்கூந் தன்மான் றோர்க்குச், செங்கரம் வருந்த மலரயன்வகுத்த திகிரியோ செய்யபொற் றட்டோ, வங்கர வல்கு லதனளவுரைக்கி னாடவரவாவின தளவே.

[இதனால் அல்குற்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். அங்கு — அவ்வரையிடத்தைச்சேர்ந்த, அரவு — பாம்பின் படம்போலும், அல்குல் — அல்குலென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளானது, மலர் — தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, அயன் — நான்முகக் கடவுளானவன், வெங்கதிர்க்கடவுள் — சூரியதேவனது, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, தேர்க்கு — இரதத்திற்கு, வியப்புற — ஆச்சரியப்பட, ஆழியொன்று — ஒருருளையை — அமைத்த, அமைவித்த, பங்கமில் — பழுதில்லாத, தொழிலின் — தொழிலினது, பயிற்சியால்- பழக்கத்தினாலே, அனங்கன் — மன்மதனது, பைங்கிளி — பச்சைக் கிளியாகிய, கூந்தன்மான் — குதிரையை யுடைய, தேர்க்கு — இரதத்திற்கு, செங்கரம் — செய்ய கைகளானவை, வருந்த — வருத்தமுற, வகுத்த — (அவனாலே) படைக்கப்பட்ட, திகிரியோ — ஒருருளையோ, செய்யபொற்றட்டோ — (அக்கடவுளாலே அம்மன்மதனுக்குப்படைக் கப்பட்ட) செம்பொன்னினாற்செய்ததட்டோ, அதன் — அவ்வல்குலி னது, அளவு — (பரப்பி) னளவை, உரைக்கின் — சொன்னால், ஆடவர் — காளையர் தம், அவாவினது — (அதன்மேலுளதாகிய) ஆசையி னது, அளவே — அளவேயாகும், (அது) எ-று.

கொடிஞ்சி — தேர்மேன்மொட்டு, "கூவிரங்கொடிஞ்சி கூம்பு தேர் மொட்டே" இதனாலறிக. பலவுருளைகளின்றி யமையாத தேர்க்கு ஓருருளை அமையும்படியாகச் செய்தல் அரிய செயலாத லால் வியப்புறவென்றும், அங்ஙனஞ் செய்யப்பட்டது நெடுங்கால மாக நிலைபெறுதலாலே பங்கமிறொழிலென்றும், கூறிற்று, பின் செய்யப்பட்ட விதற்குச் செங்கரம் வருந்த வெனலால் அதினுமிது சிறந்ததாகச் செய்யப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. அல்குலை அப்படிப்பட்ட உருளையும் பொற்றட்டுமாகக் குறித்தலாலே, ஊற் றுறிப்பணிகள். இவற்றை யுறப்பாகக்கொண்டு ஐயவணி வந்தது. அதனளவு ஆடவரவாவின தளவெனவே அவ்வவாவினளவைப் போலவே அல்குற் பரப்பினளவைக் கீரணக்கூடா தென்ற தாயிற்று. "ஐயோவகலல்குல் சூழ்வருதற் காழித்தேர் — வெய் யோர்க்கனேக நாள் வேண்டுமே" என்றார் பிறரும். அல்குலி னளவுயாது ? அது ஆடவரவாவினதள வென்பதுபடத் தோன்று

இறவிரண்டுவாக்கியப்பொருள்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுத வாலே காட்சியணி. (உ௨)

மாந்தளிர்மேனி யரம்பையைவனப்பின் வென்றமான் றிரண்மணிக்குறங்கு, கூந்தலம்பிடியின் கொழுங்கரந்தூரந் துகுலவியகவின்குடியிருந்து, சேந்தநுண்பஞ்சின் மென் மையவாகிச் செழுமணிமேகலைதாங்கி, யேந்தெழிற்கன்னி யரம்பையின்குலங்க ளியாவையுமெளிதின்வென் றனவே.

[இதனால் தொடைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். மா — மாவினது, தளிர் — தளிர்போலும், மேனி — வடிவத்தையுடைய, அரம்பையை — அரம்பையென்பவளை, வனப்பின்— அழகினாலே, வென்ற — வென்ற, மான்—தமயந்தியினுடைய, திரண்மணி — திரட்சியும் அழகும்பொருந்திய, குறங்கு — தொடைகளானவை, கூந்தல் — கூந்தலையுடைய, பிடியின் — பெண்யானையினது, கொழுங்கரம் — செழிய துதிக்கையை, தூர்ந்து — தூர்த்தி, குலவிய- விளங்குகின்ற, கவின் — காந்தியானது, குடியிருந்து — குடியிருக் கப்பெற்று, சேந்த — சிவந்த, நுண் — நுண்ணிய, பஞ்சின் — பஞ்சி னுமதிகமான, மென்மையவாகி — மெல்லியகுணத்தை யுடையன வாகி, செழுமணி — செழியநவமணிகளாலாகிய, மேகலை — மேகலை யை, தாங்கி — சுமந்து, ஏந்து — ஏந்தப்பட்ட, எழில் — அழகையுடைய, கன்னியரம்பையின் — இளவாழைகளுடைய, குலங்கள் யாவையும் — குலங்களையெல்லாம், எளிதின் — வருத்தமில்லாமல், வென்றன — வென்றன எ-று.

மாந்தளிர் மேனியரம்பை யென்றதனாலே அவளழகிற் சிறந்தவளென்றதாயிற்று. அரம்பை — தேவ கன்னிகையருளொருத்தி. வென்றவென்னும் பெயரெச்சம் குறங்கென்னும் பெயர்கொண்டது. அரம்பையை வனப்பின்வென்ற குறங்கெனவே அவளுடைய வெல்லா வவயங்களினழகுங்கூடி இவளது தொடையழகுக்குங் குறைந்ததென்றதாயிற்று, அரம்பைக்கு அவ்விருபொருள்களும் "அரம்பை தெய்வப்பெண்வாழை" இதனாலறிக. அவ்விரண்டரம்பைகளையும் வெல்லுதலும் பிடியின்கரத்தைத் தூர்த்தலும் இல்லாதிருக்க அவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. (உ௩)

பூங்கழைகுழைக்கும் வேனில்வேள்பகழி யொதிந்த பொன்னுவம்வெங் கொடுப்ப, வாங்கவன்வெற்றி குறித்திட

விரிஞ்ச னமைத்தகாகளம்வெரீஇ யாற்றத், தேங்கமழ்வாவி நீரிடைக்குளித்துச் சினைவரான்மறைந்திட வரையிற், றூங்குதேன்பெய்த பச்சிளங்கழையைத் தோழமைகொண்டன கணைக்கால்.

[இதனால் கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். கணைக்கால் — (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை, பூங்கழை — அழகிய கருப்புவில்லை, குழைக்கும் — வளைக்கின்ற, வேனில் — வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள் — மன்மதனது, பகழி — பூவம்புகளால், பொதிந்த — நிறைந்த, பொன் — பொன்மயமாகிய, ஆவம் — அம்புக்கூடானது, வெந்கொடுப்ப — (தோற்றுப்) புறங்கொடுக்கவும், ஆங்கு — அந்தக்காலத்தில், அவன் — அம்மன்மதனது, வெற்றி — வென்றியை, குறித்திட — குறிக்கும்படியாக, விரிஞ்சன் — நான்முகனால், அமைத்த — படைக்கப்பட்ட, காகளம்-காளமானது, வெரீஇ அரற்ற — அஞ்சியொலிக்கவும், தேங்கமழ்-தேன்மணக்கப்பெற்றிருக்கின்ற, வாவி — தடாகத்திலுள்ள, நீரிடை-நீரின்கண்ணே, குளித்து — மூழ்கி, சினை — கருவையுடைய, வரால்-வராலானது, மறைந்திட — ஒளித்துக்கொள்ளவும் (செய்து), வரையில் — மலையின்கண்ணே, தூங்கு — தங்கிய, தேன் — தேனை, பெய்த-வார்த்துவளர்க்கப்பட்ட, பச்சிளங்கழையை — பசுமையு மிளமையும் பொருந்திய மூங்கிலோடு, தோழமை — நட்பை, கொண்டன-கொண்டிருந்தன எ-று.

ஆவத்திற்குப் பகழிபொதிந்த வென்றும் பொன்னென்றும் அடைகள் சேர்த்தமையாற் கணைக்காலில் ஆடவாது மனவலியைக் கெடுக்கின்றகுணமும் பொன்னிறமுங்கொள்க. மன்மதன் காகளமெனப்பட்டது குயிலாம். "கடிமுரசங் கங்குல் களிறு குயில் காளங் — கொடிமகரந் திங்கள் குடை" இதனாலறிக. குயில் வடிவத்திற்குங் காமுகரைவருத்துதற்குங் கொள்ளப்படும். சினைவராலுக்கு வயிறுபோலக் கணைக்காலிற்குப் பின்புற மேற்பங்கு பருத்திருத்தல்கொள்க. வெந் கொடுப்ப — வெரீஇ இயாற்ற — மறைந்திட — இவ்வினையெச்சவடுக்கை முடித்தற்குச் செய்து என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. ஆவ முதலியவை வெந் கொடுக்கச் செய்கை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. மூங்கிலுக்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுகிற அதன் செழுமைமுதலிய குணங்கள் தோன்றற்கு வரையிற்றூங்கு தேன் பெய்தவென்னு மடை கொடுக்கப்பட்டதுபோ

னும், தோழமை கொண்டனவென்றதற்கு அவைகளை யொத்திருக்கின்றன வென்பது கருத்து. (உஅ)

முருகவிழ்செய்ய கமலமுண்ணெகிழ்ந்து முகமலர்ந்துறுகணீர்சிந்தி, யொருபசுந்தாளின் வனத்தினின்றரிதினுஞற்றியதவத்தினாலன்றோ, விரிமலரசோகின் றளிர்நலங்கவற்றி மென்சிறையனமெனமிழற்றும், பரிபுரமணிந்து பஞ்சியூட்டியபொற் பதத்தினைச்சிறிதுபோன்றனவே.

[இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். முருகு – பரிமளமானது, அவிழ் – விரியப்பெற்றிருக்கின்ற, செய்யகமலம் – செந்தாமரை மலர்களானவை, உண்ணெகிழ்ந்து – மனமுருகி, (உட்கட்டுவிட்டு) முகமலர்ந்து-முகக்கிளர்ச்சிகொண்டு – (நுனிவிரிந்து) உறு – மிகுந்த, கணீர் – ஆனந்தக் கண்ணீரை, (தேனாகியநீரை) சிந்தி – பொழிந்து, ஒருபசுந்தாளின்-பசிய ஒருகாலினாலே, (ஒருநாளத்தினாலே) வனத்தில் – காட்டிலே, (நீரிலே) நின்று – நின்று, அரிதின் – அரிதாக, உஞற்றிய – செய்த, தவத்தினாலன்றோ – யோகத்தினாலன்றோ, விரி – விரிந்த, மலர்-மலர்களையும், அசோகின் – அசோகத்தினது, தளிர்நலம் – தளிர்களினுயர்ச்சியையும், கவற்றி – துன்பப்படுத்தி, மென்சிறை – மெல்லிய சிறைகளையுடைய, அனமென – அன்னம்போல, மிழற்றும்– ஒலிக்கின்ற, பரிபுரம் – சிலம்பை, அணிந்து – தரித்து, பஞ்சி-செம்பஞ்சை, ஊட்டிய – அப்பப்பெற்ற, பொன் – பொன்னிறம் பொருந்திய, பதத்தினை – அடிகளை, சிறிது போன்றன-ஒருசிறிது ஒத்தன எ-று.

தாமரைக்கு முகமலர்தல் சூரியன்முன்னே யாதலால் அது தவத்திற்குங்கொள்க. வனத்திற்சென்றொரு தாளானின்று மனங்குழைந்து சூரியனைநோக்கி யானந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து செய்யப்படுகிற யோகம் தாமரைக்குச் சிலேடையாற் சொல்லப்பட்டது. பதத்தினைச் சிறிதுபோன்றன வென்றதற்கு அந்தயோகத்திற்குப் பயனாகத் தமயந்தியின் பதசாரூப்பியத்திற் சிறிதுபெற்றனவென்பதுபொருள். சரியை – கிரியை – யோகம் – ஞானம் – இவற்றிற்கு முறையே – சாலோக்கியம் – சாமீப்பியம் – சாரூப்பியம் – சாயுச்சியம் இவை பயன்களாமென்பது சைவாகமத்திற் காண்க. பதத்தினைச் சிறிதுபோலுதற் கேதுவாகாத அத்தாமரையினது அப்படிப்பட்ட நிலைமையாகிய தவத்தை யேதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. தாமரை தன்னாலே விரும்பப்பட்ட பதசாரூப்பிய

முழுது மடையாமையைச் சொல்லுதலால் ததுதியின்மையணி இவை சேர்தலாற் சேர்வையணி. (உக)

இத்தகைவனப்பின் மடவரறன்னை யெவ்வுழிக்கண்டனையென்னிற், பைத்தபாம்பல்கு லரம்பையர்வதியும் பதிதுறந்திம்பரிற்போந்து, மொய்த்தபூம்பொய்கை காணியதேய முழுவதுங்குறுகினனவற்றுட், கைத்தலமமர்தநெல்லியங் கனியிற் கண்டனன்விதர்ப்பர்கோனகரில்.

[இதனால் நீ அவளை எங்கேகண்டாய் என்கிற வினவோடு கூடிய வுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இத்தகை — இப்படிப்பட்ட, வனப்பின் — அழகினையுடைய, மடாரவல்தன்னை — மங்கையை, எவ்வுழி-எவ்விடத்தே, கண்டனை என்னின் — பார்த்தாயென்று வினவினால், பைத்த பாம்பு- படம்விரித்த பாம்புபோலும், அல்குல் — அல்குலையுடைய, அரம்பையர் — தெய்வமாதர், வதியும் — தங்கப்பெற்றிருக்கின்ற, பதி — நகரத்தை, துறந்து — விட்டுநீங்கி, இம்பரில் — இவ்வுலகத்தின்கண், போந்து — வந்து, மொய்த்த — நெருங்கிய, பூ — மலர்களையுடைய, பொய்கை — தடாகங்களை, காணிய — பார்க்கும்படியாக, தெயமுழுவதும் — தேசங்களனைத்தையும், குறுகினன் — அடைந்தேனாகி, அவற்றுள் — அத்தேசங்களுள்ளே, கைத்தலம் — உள்ளங்கையில், அமர்ந்த — தங்கிய, நெல்லியங்கனியின்-நெல்லிப்பழத்தைப்போல, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசனது, நகரில் — பட்டினத்தில், கண்டனன் — (அவளைப்) பார்த்தேன் எ-று.

பூம்பொய்கை காணுதல் விளையாடுதற் பொருட்டென்க. அவளிடத்தே சிலகுறைவுகள் உன்னாலறியப்படா திருக்கலாகாதாவெனின் அப்படிக்கில்லை யெனற்குக் கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங்கனி யென்றது. நெல்லிக்கனியை யுள்ளங்கையில் வைத்துப் பார்ப்போருக்கு அதனுருவமுழுதும் நன்றாய்க்காணப்படுதலறிக. அன்றியும் அக்கனியின் புறவரைகளாலே உட்கொட்டையின் வரைகளையும் வறிதல்போல அவள்புறத்துக் குணங்களாலே அகத்துக்கருத்தின் குணங்களையும் அளவறிதற்கும் சொல்லப்பட்டதெனினுமாம். ()

காண்டலுமவட்கு நிகரரமகளிர்தம்பினுங் கண்டிலேன்கதித்துப், பூண்டயங்கிணைய வனமுலைதிளைக்கும் புயமுடையிளைஞன்யாரென்னத், தேண்டினன்மும்மை யுலகினு

க்காணேன் றிருந்தலர்க்கசனியே றன்ன, வாண்டகாய்நின்
னைக் காண்டலுநினைந்தே னவ்வளைத்தோளணங்கினையே.

[இதனாலே அப்படிநின்றாற் காணப்பட்டவளை இங்கே
நினைத்தற்குக் காரணம் யாதென்கிற வினாவிற்கு
விடைசொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். திருந்தலர்க்கு — பகைவருக்கு, அசனியேறன்ன — இடியேற்றைப்போலும், ஆண்டகாய் — ஆண்மையுடையவனே! காண்டலும் — கண்டளவிலே, அவட்கு — அவளுக்கு, நிகர் — நிகர்வாரை, அரமகளிர் தம்மிலும் — தெய்வமங்கையருள்ளும், கண்டிலேன் — பார்த்திலேன், கதித்து — பருத்து, பூண் — ஆபரணங்களால், தயங்கு — விளங்காநின்ற, இளைய — இளமைபொருந்திய, வனம் — சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலை — முலைகளை, திளைக்கும் — தழுவுவதற்குத்தகுதியுள்ள, புயம் — தோள்களை, உடை — உடைய, இளைஞன் — காளை, யாரென்று — எவரென்று, தேண்டினன் — தேடினேன், மும்மை யுலகிலும் — மூன்றுலகங்களிலும், காணேன் — கண்டிலேன், நின்னை — உன்னை, காண்டலும் — பார்த்தளவிலே, அ — அந்த, வளையலையுடைய, தோள் — கைகளையுடைய, அணங்கினை — கன்னியை, நினைந்தேன் — நினைத்தேன். எ-று.

முற்பாட்டிலே அரம்பையர் வதியும் பதிதுறந் தென்றதனாலே தனக்கிடந் தேவலோக மென்பதும், தேவமகளிரையெல்லாம் தானறிந் திருக்கையும், குறிப்பித்தலினாலே காண்டலுமவட்கு நிகராமகளிர் தம்மிலும் கண்டிலே னென்றது. நிகர்வாளென்பத னீறுகெட்டு நின்றது. அரமகளிர் தம்மிலு மென்றவும்மையுயர்வுசிறப்பு, தேடினனென்னும் வினை எதுகைத் தொடைநோக்கி விரித்தல் விகாரமாய்வந்த னகரம்பெற்று நின்றது. யானென்னுமெழுவாய்வருவிக்க. மும்மை யுலகிலுங் காணேனென்றதனால் — தேவர் — உரகர் — மனிதர் — இம்மூத்திரத்தாருள்ளுந் தக்கவனில்லையென்றதாயிற்று. நின்னைக்காண்டலு நினைந்தேனென்றதனால் நெடுங்காலத்தின் முன்னே அவளைக்கண்டு இன்றளவும் அவளுக்குத்தக்கவனைக் காணாமையால் அவளை மறந்திருந்து இப்போது உனதுபேரழகு அவளை நினைப்பிக்க நினைத்தேனென்றதாயிற்று. அழகொப்புமையால் நளனைக் கண்டு தமயந்தியை நினைத்தலால் நினைப்பணி. (உஎ)

கேழ்கிளர்தரள வடமிளமுலையிற் கிடப்பினன்றோசிறப்பெய்து, மாழையொண்கண்ணி மார்பிடங்கொண்டு வள

ரிளவனமுலேநினது, பாழிய்ந்தடந்தோட் குவட்டினை யொருமு ங்கப் புல்லினன்றோபயன்பயக்கு, மாழியாய்நினக்கு வனப் பவளிலளே லலர்ந்தபாடலநிகராமால்.

[இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினையென் பதும் அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பின ளென்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன]

இ-ள். ஆழியாய் — சக்கரவர்த்தியே ! கேழ் — நிறத்தினாலே, கிளர் — விளங்காநின்ற, தாளவடம் — முத்துமாலையானது, இள முலேயில் — இளமை பொருந்திய முலையின்கணணே, கிடப்பி னன்றோ — கிடந்தாலன்றோ, சிறப்பெய்தும் — விளங்கும், மாறழ- வாவடுப்போலும், ஒள் — ஒளிபொருத்திய, கண்ணி — கண்களை யு டையவளது, மார்பு — மார்பை, இடங்கொண்டு — இடமாகக் கொண்டு, வளர் — வளர்கின்ற, இளவனமுலே — இளமையுஞ் சந்த னக்கோலமும் பொருந்திய முலைகளானவை, நினது — உன்னு டைய, பாழியந்தடந்தோள் — வலிமையும் விசாலமும்பொருந்திய தோள்களாகிய, குவட்டினை — மலைகளை, ஒருமுங்க — அழுந்த, புல்லினன்றோ — சேர்ந்தாலன்றோ, பயன்பயக்கும் — விளங்கும், நினக்கு — உனக்கு, வனப்பு — அழகானது, அவள் — அத்தமயந்தி, இலளேல் — இலளாயின், அலர்ந்த — மலர்ந்த, பாடலம் — பாதிரிப் பூவிற்கு, நிகராம் — ஒப்பாகும் எ-று.

இளமுலேயிற்சிறப்பெய்து மென்றுந் தோட்குவட்டினைப் புல் லிற் பயன்பயக்கு மென்றுங்கூறவே மற்றையிடங்களிலே வீணு மென்றதாயிற்று. இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச்சிறப் பினை யென்பது காட்டப்பட்டது. அன்றோ விரண்டும் — உலகறி தேற்றத்தில்வந்தன. இங்கே தாளவடமும் வன முலையுமாகிய உபமானோபமேயங்களை யுடைய விரண்டு வாக்கியங்களிலே இள முலைக்கும் அரசனுக்கும் விம்பப்பிரதிவிம்ப பாவத்தைச் சொல் லுதலாலே எடுத்துக்காட்டுவமையணி. பாதிரிமலரிலே தகுந்த காயுண்டாகைமைபற்றி அலர்ந்தபாடல நிகராமென்றது, இதன் முதனூலிலே அவகேசியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அத்திமுதலிய பூவாதுகாய்க்கு மரங்களுக்கெல்லாங் கோளியென் பதுபோலப்பூத்துக் காயாதமரங்களுக் கெல்லாம் பொதுப்பெய ராம். இங்கே அவற்றுளொன்றாகிய பாதிரி சொல்லப்பட்டது. "அல்கியுந் தீங்கனிமிக்காக்கும் பலவினலர், பல்கியும்பாடலப் பூப் பழுதாகு — நலகிகைகூர், நல்லோர்பாற்செல்வஞ்சிறிதுநலம்பயக்கு,

மல்லோர் பேராக்கமும் வீணும்" என்பதனாலுமறிக. தற்கிழமைப் பொருளாகிய அழகைக்கூறவே பிறிதின் கிழமைப் பொருளாகிய அரசாட்சி செல்வமுதலியவையும் வீணுமென்பதுதானே தோன்று மெங்க. இதனாலே அவள் உனக்குக்கிடைப்பாளாயின் உன்னழகு முதலியனயாவும் பயன்படுமென்பது தோன்றலால் அவள் உனக் கின்றியமையாச் சிறப்பினளென்பதுங் காட்டப் பட்டது. அரசனு கிய புகழ்பொருளைத் தமயந்தியாகிய ஒருபொருளில்லாமையினாலே தாழ்வடைவதாக்க் கூறலால் இன்மைநவிற்சியணி. இதுவும்பாடல நிகராமென்ற உவமையணியுஞ் சேர்ந்து வருதலால் சேர்வைய ணிவாம். (உ௮)

கரும்புயன்மறைக்கு மதிக்கதிர்வேட்டல் கைரவமலர் பெறுததுபோ, லரும்பிளமுறுவ லிளமுலைப்போக மையநீ யெய்துதற்கரிதால், விரும்பினராகி யமரருமிருந்தார் விண் ணவரிடத்தவளார்வம், புரிந்திடாதுனது பேரெழிலவடனு ளத்திடைப்பொறிப்பல்காணுதியால்.

[இதனால் தன்னுதவி வேண்டுமென்பதைக் காட்டுதற்கு
அவளருமைகூறனும் ஆனால் எப்படி அவளை
அடையலாமென்றற்கு உத்தரமுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். ஐய – அரசனே ! அமரரும் – தேவர்களும், விரும்பின ராகி இருந்தார் – (அத்தமயந்தியை) விரும்பியிருந்தார், கைரவமலர்– அல்லிமலரானது, கரும்புயல் – கரியமேகத்தினாலே, மறைக்கும்– மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற, மதி – சந்திரனது, கதிர் – கிரணத்தை, வேட்டல் – அனுபவித்தலை, பெறுது-பெறமாட்டாது, அதுபோல்– அம்மலர்போல, அரும்பிளமுறுவல் – அரும்புகின்ற புன்சிரிப்பை யுடையவளாகிய (அத்தேவரால் விரும்பப்பட்டிருக்கின்ற தமயந்தி யினது), இளமுலை – இளமுலையினது, போகம் அனுபவமானது, நீ – நீ, எய்துதற்கு – அடைதற்கு, அரிது – அரிதாயிருக்கும், விண் ணவரிடத்து – அத்தேவரிடத்தே, அவள் – அம்மங்கையானவள், ஆர்வம் – ஆசையை, புரிந்திடாது – செய்யாதிருக்கும்படியாக, உனது – நினது, பேரெழில் – ஒப்புயர்வில்லாதவழகை, அவள்– அவளது உளத்திடை – மனத்தின் கண்ணே, பொறிப்பல் –(யான்) எழுதிவைப்பேன், காணுதி – (நீ என்வல்லமையைப்) பார் எ-று.

அமரர் – இந்திரன்முதலியோர். அமரருமென்னும் உம்மை வுயர்வு சிறப்பு. தான் முன்னறிந்தமையைச் சொல்லுதலால் இருக்

இன்றுரென்னாது இருந்தாரென்றிறந்தகாலத்தாற் கூறிற்று, விரும்பினராகி அமரருமிருந்தாரென்னும் பதப்பொருளால் எய்துதலரிதெனப்பட்டதைச் சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணி. இதனை அங்கமாகக்கொண்டு உவமையணி வந்தது. உனதுபேரொழி லவட்னுளத்திடைப் பொறிப்பலெனவெ உனதுயர் வொப்பில்லாத வழகைக்குறித்து அவளிடத்தே பலவிதத்தாலும்புகழ்ந்து அவளதுசினைப்பை விட்டு நீரைகாதிருக்கச் செய்வேனென்றதாயிற்று. இங்ஙனஞ் செய்தல் அரிதாதலாலே தகுதிபற்றிப் பாரென்றதற்கு வல்லமையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. (உக)

செய்தொழில்பயனு லுரைப்பரேயன்றித் தெளிகுநருரையினுலுரையா, ரையமுற்றுடன்பா டெய்துவான்முன்ன ரறைந்தனனெனமடவன்னம், பெய்தசொல்லமுத முள்ளெலாம் பரந்து பெருகிமேல்வழிதல்போ னகையாக், கையினுற்பசும்பொற் சிறகர்தைவந்து காதல்கூர்மொழிசில புகன்றூர்.

[இதனுல் அப்படியே செய்யலாமே என்றேடு சொல்லுதலாற் பயனென்னென்றற்கு உத்தரமும் அரசன் அதற்குக் காதல் கூர்மொழி சில சொன்னமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். ஐய — அரசனே! தெளிகுநர் — விவேகிகள், செய்தொழில் — (தம்மாற்) செய்யப்படு முபகாரத்தை, பயனுல் — (அதன்) காரியத்தினுலே, உரைப்பரேயன்றி — சொல்லுவரே யல்லாமல், உரையினுல் — வாக்கினுல், உரையார் — சொல்லார், முற்று — முழுதும், உடன்பாடு — (உன்)சம்மதியை, எய்துவான் — அடையும்பொருட்டாகவே, முன்னர் — முன்னுக, அறைந்தனனென — சொல்லினனென்று சொல்லியதாக, மடவன்னம் — இளமைபொருந்திய அன்னத்தினுலே, பெய்த — பெய்யப்பட்ட, சொல்லமுதம் — சொல்லாகிய அமிர்தமானது, உள்ளெலாம் — உள்ளிடமெல்லாம், பரந்து — பரவி, பெருகி — பெருக்கெடுத்து, மேல் — மேலே, வழிதல்போல் — (வாய்வழியால்) வெளிப்படுதல் போலும், நகையா — நகைசெய்து, கையினுல் — கரத்தினுலே, பசும்பொன் — பசியபொன் வடிவமாகிய, சிறகர் — சிறகுகளை, தைவந்து-தடவி, காதல் கூர்மொழி சில-ஆசைமிகுந்த சிலமொழிகளை, புகன்றான் — (அரசன்) சொன்னுன் எ-று.

முற்றுமென்பத னும்மைதொக்கது. அம்முற்று மென்னுஞ் சொல்சிறிதும் பிறிதொன்றைக் குறித்ததன்றென்னும்பொருள்பட நின்றது. உடன்பாடெய்தாமற்செய்தால் அங்ஙனஞ் செய்யப்பட்டதை நீ அங்கீகாரஞ் செய்யாமற் போவாயாயின் என்முயற்சி வீணாய்த்தீராப் பழிதருமென்னும் பொருளைக் காட்டுதற்கு உடன்பாடெய்துவான் முன்னரறைந்தனனென்றது. இதனாலே பின் செய்யப்படு முபகாரத்தை முன்னே சொல்லுதல் தகாதென்றதாயிற்று. "செய்தொழிற் பயனே யுரைப்பதையன்றி — ஐயமுற்றிடுதி யென்பதான் முன்னர்" எனவும் பாடமுண்டு; அப்பாடத்திற்கு இப்பொருள் அமையாமை காண்க. அன்றியும் ஐயமுற்றிடுதி என நிறுவி நீ அங்கீகாரஞ்செய்வாயோ செய்யாயோவென்று நான் சந்தேகமுற்று எனப்பொருள் கூறினும் அமையும். முதலடியிற் சொல்லப்பட்ட பொதுப்பொருளாலே இரண்டாமடியிற் சொல்லப்பட்ட முன்னரறைதல் தகாதென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. "பெய்தசொல்லமுதம்" குடவளையினங்கள் வயிறுளைக்தென்னும் பாட்டு முதலியவற்றாற் சொல்லப்பட்டவை சொல்லமுதம் — உருவகவணி. தெள்ளமுதமெனப் பாடங்கூறின் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணியாம். அமுதத்தை அதிகமாகக்குடித்தவனுக்கு எதிர்த்துச் சிறிது வெளிப்படுமாதலின் வெண்மைபற்றி அவனது நகையை அவ்வெளிப்படு மமுதமாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இது அவ்வுருவகத்தா லுய்விக்கப்பட்டது. காதல் கூர்மொழி சிலவென்றதற்கு அன்னத்தினாலே விரும்பப்படுகிற சிலமொழியெனவும் தனது ஆசை மிகுதியை வெளிப்படுத்துகிற சில மொழியெனவு மிருபொருள் கொள்க. ()

பொலன்சிறைப்பவளக் கடிகைவாயனநின் பொற்பினுக்
குவமைவே றின்று, நலங்கெழுகுணனு முரைப்பதற்கரிது
நல்லெழில்பகருமுன் னூலோ, ரிலங்கெழிலளவு குணமென
வுரைப்ப ரிதற்குமேற்கோளென நின்னைத், துலங்குறக்கண்
டேன் விரகநோய்தீர்க்கு மருந்துநின் சொல்லின்வே றுள
தோ.

[இதுமுதலிய சில பாட்டுக்களாலே முன்காதல் கூர்மொழி சிலவென்னப் பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். பொலன் — பொன்வடிவாகிய, சிறை — சிறைகளையும், பவளக்கடிகை — பவளத்துண்டு போலும், வாய் — வாயையும்

உடைய, அனம் — அன்னமே, நின் — உனது, பொற்பினுக்கு — அழகுக்கு, உவமைவேறு — வேறுவமை, இன்று — இல்லை, நலம்கெழு-நன்மைபொருந்திய, குணனும் — உன் குணமும், உரைப்பதற்கு-சொல்லுதற்கு, அரிது — அரிதாகும், நல்லெழில்-நல்ல வழகினிலக்கணத்தை, பகரும் — சொல்லுகின்ற, முன்னூலோர் — பழைய நூலோர், இலங்கு — (ஒருபொருளிலே) விளங்காநின்ற, எழிலளவு-அழகினளவாகவே, குணமென — குணமும் (அதிலிருக்கு) மென்று, உரைப்பர் — சொல்லுவார், இதற்கு — இந்தச் சித்தாந்தத்திற்கு, மேற்கோளென — உதாரணமாக, துலங்குற-விளங்காநிற்க, நின்னை-உன்னை, கண்டேன் — (நான்) பார்த்தேன், விரகம் — விரகத்தாலாகிய, நோய் — காமவியாதியை, தீர்க்கும் — நீக்குகின்ற, மருந்து-ஔடதம், நின்சொல்லின் — உனது சொல்லைப்பார்க்கிலும், வேறு உளதோ — (எனக்கு) இருக்கின்றதோ எ-று.

உவமைவேறின் றென்றதனால் அதற்கு அதுவே ஒப்பென்றதாயிற்று. எழிலளவுகுணமெனல் எதிலேயெவ்வள வழகிருக்குமோ அதிலே யவ்வளவு குணமிருக்குமென்றல். நின்னைமேற்கோளெனக் கண்டேனெனலால், ஒப்பில்லாத அவ்விரண்டிற்கும் நீ இடமாயிருக்கின்றாயென்றதாயிற்று. எழிலளவு குணமெனப்பட்டதைச் சாதித்தற்கு முன்வாக்கியப்பொருளை ஏதுவாகையால் செய்யுட்குறியணி. விரகநோய் தீர்க்குமருந்து நின்சொல்லின் வேறுளதோ என்றதற்கு அவளைக் கூட்டுதல் உன்னாலன்றி முடியாதென்பது கருத்து. (நக)

வெண்ணகைத்துவர்வா யணங்கெழில்பலரும் விளம்பினர்நின்மொழி யவளென், கண்ணெதிர்ப்பட்டாள் போலுமெய்த்துணையாற் கருத்தினுற்கண்டலேகண்ட, னண்ணிமுற்றோன் றும்பொருளுநுண்ணியதே னுடிதற்கரியலாமுகத்திற், பண்ணியநோக்க நோக்குநர்க்கழகு பயப்பதையன்றி வேறுளதோ.

இ-ள். வெண்ணகை — வெள்ளியபற்களையும், துவர்வாய்-பவளம்போலும் வாயையுமுடைய, அணங்கு — தமயந்தியினது, எழில்-அழகை, பலரும் — (விதர்ப்பதேசத்தி லிருந்துவந்த) பலரும், விளம்பினர் — (எனக்குச்) சொன்னார் (ஆயினும்), நின்மொழி-உன்சொற்களாலே, அவள் — அம்மங்கை, என் — எனது, கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலும் — கண்முன் பார்க்கப்பட்டவள் போல்கின்

ருள், மெய் — மெய்ம்மையாக, துணையால் — நட்பாளனாலும், கருத்தினால் — (தன்) மனத்தினாலும், காண்டலே — (எல்லாவற்றையும்) காணுதலே, காண்டல்-காட்சியாகும், முன் — எதிரிடத்தே, நண்ணி-பொருந்தி, தோன்றும் — தோன்றுகின்ற, பொருளும் — பொருளையும், நுண்ணியதேல் — நுட்பமானதாயிருக்கின், நாடுதற்கரியலா-காணுதற்குச்சான்றாகாத, முகத்தில் — முகத்திடத்தே, பண்ணிய-உண்டாக்கப்பட்ட, நோக்கம் — கண்ணானது, நோக்குநர்க்கு-(அப்படித் துணைவனாலுங் கருத்தினாலுங்) காண்கின்ற வறிவுடையோர்க்கு, அழகு — அழகை, பயப்பதையன்றி — (அம்முகத்துக்குச்) செய்வதல்லாமல், வேறு-மற்றொருபயனைச் (செய்தற்கு), உளதோ-இருக்கின்றதோ எ-று.

ஆப்தவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலே நின்மொழியவ னென்கண் ணெதிர்ப்பட்டாள்போலு மென்றா னென்க. மெய்யெனலாற் சந்தேகவிபரீதங்க ளொழிக்கப்பட்டன; துணையென்னும்பெயர்-அமைச்சு — வேந்து — என்பவைபோலப் பண்பிக்காயிற்று. தன்மனம்போலவே துணைவனுமென்று அவனிடத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துதற்குக் கருத்தினாலென்பது சொல்லப்பட்டது. இதனாலே தன்காட்சியினுந் துணைவன் காட்சியே உயர்வின தென்றதாயிற்று. எங்குமுள்ள வெல்லாவற்றையுந் துணைவன் வாய் மொழியையுந் தன் கருத்தையுங் கொண்டு காணக்கூடுமாதலால் "அவற்றாற் காணுதலே காட்சியென்றும் தூரத்திலுள்ளவற்றையே யன்றிச் சமீபத்திலுள்ள அணுமுதலிய நுண்ணியபொருள்களையுங் கண்ணைக்கொண்டு காணக்கூடாமையால் அவற்றாற் காண்பார்க்கு இக்கண்ணாற் பயனில்லை யென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. "நண்ணிமுற்றோன்றும் பொருளுளம்பிரியினாடுதற்கரியவாண்முகத்திற் பண்ணியநோக்கம்" எனப்பாடங்கூறி அதற்கு எதிரேயுள்ளபொருளை மனந்தன்னைவிட்டுப் பிரிந்தாற் காணமாட்டாத கண்ணெனப் பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அது இதன் முதனூன் முடிபின்வேறுபட்டும் அத்துணைச் சிறப்பின்றி நிற்றலறிக. (நுஉ)

முருந்திளமுறுவலழகுரைத்தெவருமூட்டியகாமவெந்தீயிற், சொரிந்திடுநெய்யிற் குணனெலாமுரைத்தி சோல்லுமவ்வழலிடைப் பெய்து, கரிந்தபைந்தளிரின் வாடுமெற் குறித்துக்கனன்றுகூற்றுறுதிசையமர்ந்து, வருஞ்சிறுதென்றன் மலயவெவ்விடங்கால் வாளராவுயிர்ப்பென லாமால்.

இ-ள். முருந்து — மயிலிறகினடிபோலும், இளமுறுவல் — சிறியபற்களை யுடையவளது, அழகு — அழகை, உரைத்து — (எனக்குச்) சொல்லி, எவரும் — (விதர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்த) பலராலும், மூட்டிய — (அச்சொற்களாகிய விறகிலே) மூட்டப்பட்ட, காமம்-காமமாகிய, வெந்தீயில்—வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பிலே, சொரிந்திடு — சொரியப்பட்ட, நெய்யின் — நெய்யாக, குணமெலாம்-(அவ)ளழகை யெல்லாம், உரைத்தி — சொல்லினை, சொல்லும் — சொல்லப்பட்ட, அழலிடை — அக்காமநெருப்பில். பெய்து — இடப்பட்டு, கரிந்த — கருகின, பைந்தளிரின் — பசியதளிராக, வாடும்-வாடுகின்ற, என்குறித்து — என்னைக்குறித்து, கனன்று — சுட்டுக்கொண்டு, கூற்று — யமனுனவன், உறு — வாசஞ்செய்யப் பெற்ற, திசை-தென்றிசையில், அமர்ந்து — பொருந்தி, வரும் — வருகின்ற, சிறுதென்றல் — இளந்தென்றலை, மலயம் — பொதியமலையிலுள்ள, வாள்-ஒளிபொருந்திய, அரா — பாம்புகளது, வெவ்விடம் — கொடியநஞ்சை, கால் — பொழிகின்ற, உயிர்ப்பெனலாம் — ஊதுகாற்றென்றுசொல்லலாம் எ-று.

கூற்று — (உயிர்களை யுடலினின்றும்) பிரிப்பவன் : யமன். அவர்போலத் தமயந்தியி னழகுமாத்திரமே யன்றி நீ அவள் பிறப்பு முதலியவற்றையுஞ் சொன்னுயென்றற்குக் குணமென்றும், அவற்றுளினியறியவேண்டுவது சிறிதுமில்லை யென்றற்கு எலாமென்றுங் கூறினனென்க. கூற்றுறு திசையமர்ந்து வருசிறுதென்றலென்றது சகவாசகுணம் பற்றி உயிர்க்கொலை செய்யுந் தன்மைத் தென்பது தோன்றற்கென்க. பொதியமலையிலே சந்தனமரங்களின் மணம்பற்றிப் பாம்புகள் அதிகமாயிருத்தலால் மலய வெவ்விடங்கால் வாளரா வென்றுன். விறகிலே நெருப்பு மூட்டி நெய்வார்த்து அதனை யெரிவித்தற்கு ஊதுதல் உலகவழக்கமாதலால் அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டது. தென்றலை அவ்வூதுகாற்ருகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இது உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டு வந்தது. (௫௫)

வெண்கதிர்பரப்பித் தணந்தவரிதய மெழுகெனவுருக்கும் * வெண்டிங்கள், கண்கவர்வனப்பி னணங்கினைநினைந்து

* வெண்மை என்னும் பண்புமொழி இனம்பற்றியும், இனம்பற்றுமலும், தனக்குரிய சினையை விட்டு உரிமையில்லாதமுதலைப்பற்றியும், வெதிர்வு பற்றியும், இழிபு பற்றியும், சாதி, பொய், புதுமை, உள்ளீடின்மை, இயல்பு, கலப்பின்மை, தனிமை, நிறம், நிறமின்மை, மந்தம், பண்புப்போலி என்னுமிவை முதலாய பல்வகைப்பற்றியும் பயிலும். அவற்றுள் "வெண்டிங்கள்" எனஈண்டு இனம்பற்ருமே வந்ததென்க. அதனை "இனச்சுட்டில்லாப்பண்புகொள் பெயர்க்கொடை-வழக்காறல்ல செய்யுளாறே" என்னுந் தொல்காப்பிய விதியி னடக்கிடுக.

கவலுமென்னுளத்தினைக் கனற்றத், தண்கதிர்பெறுவென்றழற்றுவெங்கதிர்க டனித்தனிக்கவர்தற் கன்றோ, வொண்சுடரிரவி யிடத்தினிற்றிங்க டொறுமினிதுறவு செய்குவதே.

இ-ள். வெண்கதிர் - வெள்ளிய கிரணங்களை, பரப்பி-விரித்து, தணந்தவர் - பிரிந்தவரது, இதயம் - மனத்தை, மெழுகென-(தீயிற்பட்ட) மெழுகென்னும்படி, உருக்கும் - உருக்காநின்ற, வெண்டிங்கள் - சந்திரனனது, ஒண்சுடர் - ஒள்ளிய கிரணங்களையுடைய, இரவியிடத்தினில் - சூரியனிடத்தே, திங்கடொறும்-மாதந்தோறும், இனிது - இனிதாக, உறவு - நட்பை, செய்குவது-செய்துவருகிறது, கண் - கண்களை, கவர் - கவர்கின்ற, வனப்பின்-அழகையுடைய, அணங்கினை-அத்தமயந்தியை, நினைந்து-எண்ணி, கவலும் - துன்பப்படுகின்ற, என்னுளத்தினை - எனது மனத்தை, கனற்ற - சுடுதற்கு, தண்கதிர் - சீதளகிரணங்கள், பெறுவென்று-(வல்லமை) பெறுவனவல்லவென்று, அழற்று - சுடுகின்ற, வெங்கதிர்கள் - வெவ்விய கிரணங்களை, தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக, கவர்வதற்கன்றோ - வௌவுதற்கன்றோ எ-று.

சீதளகிரணத்தினாலே தணந்த பலரையுஞ் சுடாநின்ற சந்திரன் தன்னுள்ளத்தைச் சுடுதற்கு அக்கிரண முதவாதென்றுசூரிய கிரணத்தை வாங்குகிறதாகச் சொல்லுதலால் தன்னை அவரின்மேற்பட்ட மனவலியை யுடையவனென்று அந்நளன் செய்கின்றானென்பது குறிப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. ஹிர்தயம் என்னும் வடமொழி இதயம் எனச்சிதைந்து நின்றது. மெழுகென - இதன்கண் என - உவமவுருபு. சந்திரன் அமாவாசி தோறுஞ் சூரியனோடுறவு செய்தற்குப் பயனாகாத அழற்றுவெங்கதிர்கடனித்தனிக்கவர்தலைப் பயனாகக் குறித்தலாலே பயன்றற்குறிப்பணி. (௩௪)

காதலங்கடலின் கரைபெறற்கயனாற் காரணமின்றியே காட்டப், போதரும்புனைய தாதியெனனுள்ளம்புலம்புகொண்டினைவது தவிர்ப்பான், றாதுநீபோய்முன் னுரைத்தவாறுடித்த றோமறுபுகழ்நினைக் கென்ன, வாதரம்பெருக நன்மொழிபுகன்றவ் வனத்தினைமடந்தைபால் விடுத்தான்.

[இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். காதல் - ஆசையாகிய, அம்கடலின் - அழகியகடலினது, கரை - கரையை, பெறற்கு - (நான்) பெறுதற்கு, காரண

மின்றி — ஏது வில்லாமல், காட்ட — (அதனைக்) காண்பிக்க, அய னால் — விதியினால், போதரும் — வந்த, புணையதாதி — தெப்பமாகுதி, என்னுள்ளம் — என் மனமானது, புலம்புகொண்டு — துன்பத்தைக் கொண்டு, இனைவது — வருந்துதலை, தவிர்ப்பான் — தீர்க்கும்படி யாக, தூது — தூதாக, நீ — நீ, போய் — சென்று, முன் — முன்னே, உரைத்தவா — (உன்னால்) சொல்லப்பட்டவாறு, முடித்தல் — நிறை வேற்றல், நினக்கு — உனக்கு, தோமறு — குற்றமற்ற, புகழ் — கீர்த்தி யாகும், என்ன — என்று, ஆதரம் — அன்பானது, பெருக — வளர, நன்மொழி — முகமன்சொற்களை, புகன்று — சொல்லி, அவ்வனத் தினை — அந்தவன்னத்தை, மடந்தைபால் — தமயந்தியிடத்து, விடுத் தான் — அனுப்பினான் எ-று.

காதல் — தமயந்திமேலாசை. கரைபெறுதல் — அவளையடை தல். இங்கே காரணமின்மை — தன்முயற்சி யில்லாமை. காரண மின்றி அயனாற்போதரும் புணையெனவே என்முயற்சியாலன்றி முன்னை நல்வினையாற் கிடைத்த புணையென்றதாயிற்று. இம்முதல் வாக்கியம் உருவகவணி. முன்னுரைத்தவா முடித்தியெனவே நீ தானே இதுகாரியத்திலே முயலாநிற்க நான் உன்னை முயல்வித்தல் பிசைபட்ட மாவைப்பிசைதல் போலுமா மென்றதாயிற்று. முடித் தல்புகழெனக்காரண காரியங்களுக்கு ஒற்றுமையைச் சொல்லுத லால் ஏதுவணி தோமறுபுகழ் — உலகமுள்ளளவும் அழியாது நிற் கும்புகழ். (௩௫)

போதருநெறியி னன்மைகள்பயக்கப் போருந்துறுகி ளையொடு புல்லி, யாதரம்பெருகு மளியனைமறவேலாயிழை யருண்முகம் பெற்றுத், தீதறவிரைவில் வருதியென்றுரைத் துத் திங்களினருஞ்சுதை தீற்றி, தாதவிழ்தாம மாடமேற் றனுந் தனியுமாயிருந்துட னளர்ந்தான்.

[இதனால் போம்போது அதற்குச் சொல்லப் பட்டவையும் பின் வருந்தி யிருக்கின்றபடியுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். போதரும் — போகின்ற, நெறியில் — வழியில், நன்மை கள் — சுபங்களானவை, மயக்க — (உனக்கு) உண்டாகுக, பொருந் துறு — பொருந்திய, கிளையொடு — (உன்) சுற்றத்துடனே, புல்லி- கூடி, ஆதரம் — ஆசையானது, பெருகும் — வளரப் பெற்றிருக் கின்ற, அளியனை — எளியேனை, மறவல் — மறவாதே, ஆயிழை- தமயந்தியினது, அருள்முகம் — அருளோடுகூடியவாக்கை, பெற்று— அடைந்து, தீதற — குற்றமற, விரைவில் — சீக்கிரத்தில்,

வருதியென்று - வாவென்று, உரைத்து - சொல்லி, திங்களின் - சந்திரன் போலும், அருஞ்சுதை - அரியசுண்ணச்சாந்தை, தீற்று - தீற்றப்பெற்றுள்ள, தாது - பொடியையுடைய, அவிழ் - மலர்ந்த, தாமம் - பூமாலைகளையுடைய, மாடமேல் - மேல்வீட்டிலே, தானும் - தானும், தனியுமாய் - ஒருவருமுடனில்லாமையுமாகி, இருந்து - இருந்து, உடல் - உடம்பு, தளர்ந்தான் - தளரப் பெற்றிருந்தான். எ-று.

நன்மைகள் பயக்கவென்றது - வாழ்த்து. மறவேலென்றது - வேண்டிக்கோடல். வருதியென்றது - விதி, முகம் - ஆகுபெயர். நீமீண்டுவருவதற்குக் காலநீட்சியுண்டாமாயின் அதுவரையில் என்னுயிர்நிற்கமாட்டாது உன்முயற்சிவீணாய்ப்பழிபடுமென்பது தோன்றற்குத் தீதறவிரைவில்வருதியென்றானென்க. விடுத்தபின்னுரைத்தல் பொருந்துமோவெனின் போகத்தொடங்குகையில் ஆசைமிகுதியாற் சொல்லுதலும் உலகவழக்க மாதலாலே பொருந்துமென்றறிக. தானுந் தனியுமா யிருந்தென்றதனால் உயிர்போற்சிறந்த நட்பாளரையும் விலக்கியிருந்தா னென்றதாயிற்று. (௩௬)

ஈங்கிவன் மாழாந் தன்னமென்சொல்லா லின்னுயிர்தா
ங்கினனிருப்பத், தீங்கரும்பனுக்கு மாங்குயிற்கிளவி செவ்
விகண் களிப்புறநோக்கி, யாங்கணுற்றிற்றைப் பகலைநற்பகல
தாக்குவலெனமனம்வலியாப், பூங்கனிநிறைநீர்ப் பொற்குட
மெதிரப் போயதுபொலன்சிறையன்னம். ௧

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுக்களால் அன்னத்தின்
செலவு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஈங்கு - இவ்விடத்தே, இவன் - இவ்வரசன், மாழாந்து - அறிவுகலங்கி, அன்னம் - அன்னத்தினது, மென்சொலால் - மெல்லியசொல்லால், இன்னுயிர் - இனிதாகியவுயிரை, தாங்கினன் - தாங்கினவனாகி, இருப்ப - இருக்க, தீங்கரும்பு - மதுரமாகிய கன்னலை, அனுக்கும் - கெடுக்கின்ற, மாங்குயில் - மாங்குயிலிசைபோலும், கிளவி - சொல்லையுடையவளது, செவ்வி - அழகை, ஆங்கண் - அவளிருக்கின்றவிடத்தை, உற்று - அடைந்து, கண் களிப்புற - (என்) கண்களிகூர, நோக்கி - பார்த்து, இற்றைப்பகலை - இத்தினத்தை, நற்பகலதாக்குவலென - நல்லதினமாக்குவனென்று, மனம்வலியா - மனத்திலெண்ணி, பூங்கனி - அழகியபழமும், நிறைநீர் - நிறைந்த நீரையுடைய, பொற்குடம் - பொற்குடமும், எதிர - தனக்கெதிர்ப்பட, பொலன்சிறை - பொற்சிறைகளையுடைய, அன்னம் - அன்னமானது, போயது - போயிற்று எ-று.

மென்சொல் எனவே காதுக்கு இனியமொழியென்பது பெறப் படும். தாங்கினன் — வினைமுற்று எச்சப் பொருளில்வந்தது. அன்ன மென்சொல்லா லின்னுயிர்தாங்குதல் அது தன்விருப்பப்பொருளைப் பெறுதற்கு உபாயமாகையாலே தைரியங்கொண்டிருத்தல். பூங்கனி அவ்வனத்திலேனோர்மரத்தின்பழம். பழமும் நிறைநீர்க்குடமும் எதிர்ப் படின் அவை விரும்பப்பட்ட காரியங் கைகூடுமென்பதை முன்ன றிவிக்கின்ற நல்லநிமித்தங்களாம். இது நிமித்தநூலிலே சொல்லப் படுவது. (௩௭)

கட்புலன்கதுவா துயர்ந்துபின்னெவருங் காண்வரவெ ள்ளிடைப்பறந்து, புட்செறிவாவி புகாதகல்விசும்பிற் பொ ன்னுரைத்தா லெனப்போகி, நுட்பமாய்குநர்க்கு மதிசயம் பயப்ப நொடிவரைப் புகுந்ததவ்வன்னம், வட்கிவெண்மதிய ஞ் சவிகெடவொளிரு மாடமார்குண்டினபுரமே.

இ-ள். அவ்வன்னம் — அவ்வன்னமானது, கண் — கட்பொறி களுக்கு, புலன் — விஷயமாக, கதுவாது-பற்றப்படாமல், உயர்ந்து- மேலெழும்பி, பின் — (அதன்) பின்பு, எவரும் — யாவரும்,காண்வர- (தன்னைக்) காண, வெள்ளிடை — ஆகாயத்தில், பறந்து — பறந்து, புள் — பறவைகளானவை, செறி — நெருங்கப்பெற்ற, வாவி — தடா கங்களிலே, புகாது — செல்லாமல், அகல்விசும்பில் — விரிவுள்ள வாகாயமாகிய(உரைகல்லில்), பொன் — (தன்சிறைகளின்)பொன்னை உரைத்தாலென — உரைத்ததுபோல, போகி — சென்று, நுட்பம் — காலநுட்பத்தில், ஆய்குநர்க்கும் — ஆராய்கின்றவருக்கும், அதிசயம் பயப்ப — ஆச்சரியமுண்டாகுமாறு, நொடிவரை — நொடியளவில், வெண்மதியம் — வெள்ளைச்சந்திரனானது, வட்கி — நாணி, சவிகெட- அழகுகெட, ஒளிரும் — விளங்காநின்ற, மாடம் — மாளிகைகளால், ஆர் — நிறைந்த, குண்டினபுரம் — குண்டினபுரத்திலே, புகுந்தது- சென்றது எ-று.

மேலெழும்புகிற விசையாற் காணப்படாமையாற் கட்புலன் கதுவாதுயர்ந்தென்றும், பின்மேலிருந்து வழிநிதானித்துச் செல் லுஞ் சிறிதுகாலத்திலே யாவராலுங் கண்களிகூரக் காணப்படுத லால் எவருங்காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்தென்றும், சுற்றத்தோடு கூடி யின்புறுதலையும் வழியிடையிற் சற்றேதங்கி இளைப்பாறு தலையும்விட்டு அரசன் காரியத்தையே பெரிதாக நினைத்துப்போத லாற் புட்செறிவாவி புகாதென்றும் சொல்லப்பட்டன. உரைத்த

தென்னும் வினைமுற்று உரைத்தா லென்னத்திரிந்தது. பறத்தல் வேகத்தினாலே அதன் பொன்னொளி தாரையாக விழுதல்பற்றிப் பொன் னுரைத்ததெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. நுட்பமாய்கு நகர் கீழே அந்நிலேப்பார்த்து அக்கணத்திற்றனே மேலே பார்ப் பவர். (௩அ)

கலிவிருத்தம்.

மன்னுமாநகர்மேயவளனெலா
மன்னங்கணுற்றதிசயிதகேதகனு
முன்னங்கண்டதுமூசுவண்டார்த்தெழப்
பொன்னந்தாதவிழ்பூந்துணர்ச்சோலேயே.

[இதனால் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அன்னம் — அன்னமானது, மன்னும் — நிலேபெற்ற, மா — பெருமைபொருந்திய, நகர் — குண்டினபுரத்தில், மேய — தங் கிய, வளனெலாம்-சிறப்புக்களேயெல்லாம், கண்ணுற்று — பார்த்து, அதிசயித்து — ஆச்சரியப்பட்டு, ஏகலும் — போமளவிலே, முன்னம்- (தன்) எதிரே, மூசு — மொய்க்கின்ற, வண்டு — வண்டுகளானவை, ஆர்த்து — ஒலிசெய்து, எழ — எழும்பாநிற்க, பொன் — பொன்னி றம்பொருந்திய, தாது — பொடியுடனே, அவிழ் — விரிகின்ற, பூ- மலர்களேயுடைய, துணர் — கொத்துக்களேயுடைய, சோலே — (தம யந்தியினது) வனத்தை, கண்டது — பார்த்தது எ-று.

முன் என்னும் இடப்பொருளிடைச்சொல் சாரியைபெற்று வந்தது. அரும்புகளாயிருக்குங்காலத்து மொய்த்தவண்டுகள் விரி யும்போது அஞ்சியெழுமாதலால் ஆர்த்தெழவென்னும் வினையெச் சம் அவிழென்னும் வினைகொண்டதென்க. அன்றி தன்சிறைக்காற் றால் அஞ்சியெழக்கண்டது எனமுடிக்கினு மமையும். (௩௯)

சோலேவாயிற்சுடருஞ்சிலாமணி
யாலவாலத்தவிர்மதியாற்புனல்
காலவாய்ந்தகதிர்மணிமுல்லேயின்
கோலநாண்மலர்கொய்வதற்கெய்தினள்.

[இதனால் அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்கேவருதற்கு நிமித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சோலேவாயில்-அச்சோலேயின்கண்ணே, ஆலவாலத்து- பாத்திகளில், சுடரும் — விளங்குகின்ற, சிலாமணி — சந்திர காந்தங்கள், அவிர் — விளங்காநின்ற, மதியால் — கிரணத்தினாலே,

புனல் — நீரை, கால — கக்க, வாய்ந்த — (அதனால்) நிலைபெற்ற, முல்லையின் — முல்லைக்கொடிகளுடைய, கதிர் — கிரணத்தையுடைய, மணி — முத்துப்போலும், கோலம் — அழகிய, நாள் — அன்றுபூத்த, மலர் - மலர்களை, கொய்வதற்குபறிப்பதற்கு, எய்தினாள் — (தமயந்தி) வந்தாள் எ-று.

இப்பாட்டின் பொருள் செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுத லென்னு மிலக்கணத்தால் வீறுகோளணியும், சந்திரகாந்தத்தின் அவ்வளவு நீர்ப்பெருக்குக்கு முல்லைக்குஞ் சம்பந்த மில்லாமையிலே சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலென்னு இலக்கணத்தால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியும், ஆதலால் ஒருதொடர்ப்பொருட் கலவையணியாம். (௬௦)

மீதுலாயவெண்டாரகைநாப்பணிற்
சீதவொண்கதிர்த்திங்கள் கண்டாலென
மாதர்நோக்கின்மடந்தையர்நாப்பணிற்
காதல்கூர்தமயந்தியைக்கண்டதே.

[இதனாலே காட்சிசொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். மீது — ஆகாயத்திலே, உலாய — திரிகின்ற, வெண்டாரகை — நக்ஷத்திரங்களது, நாப்பணில் — நடுவில், சீதம் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, ஒள் — ஒள்ளிய, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, திங்கள்— சந்திரனை, கண்டாலென — கண்டதுபோல, மாதர் — விரும்பப்படும், நோக்கின் — பார்வையையுடைய, மடந்தையர் — மாதரது, நாப்பணில் — நடுவில், காதல்கூர் — விரும்பப்படுகிற, தமயந்தியை — தமயந்தியென்பவளை, கண்டது—(அவ்வன்னமானது) பார்த்தது எ-று.

இவ்வுவமையினாலே தமந்தியினுடைய தோழிகளெல்லாரும் ஒருநிகரான வழகுடையவர்களாய் விளங்கலும் அவள் அவர்களுக்குள்ளே நடுநாயகமாய் விளங்கலுங்காண்க. தாரகை—கடலைக் கடத்தற்குக் கருவியாயுள்ளது; விண்மீன். தீரகம்— கடத்தல் பிரணவத்திற்கும் இதுபோலும் பொருள் விரிக்கப்படல் காண்க. (௬௧)

கண்ணுங்கையுமுகமுங்கமலமா
நண்ணுஞ்சண்பகநாண்மலர்மேனியா
வண்ணல்வேளைவழிபடற்காற்றிய
வண்ணமாலைகொலென்றுமருண்டதே.

[இதனால் அவளைவியந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கண்ணும் — கண்களும், கையும் — கைகளும், முகமும்— வதனமும், கமலமா — தாமரை மலர்களாகவும், மேனி — வடிவ

மானது, நண்ணும் – பொருந்திய, நாள் – அன்றுபூத்த, சண்பகம்– சண்பகத்தினுடைய, மலரா – மலர்களாகவுகினைத்து, அண்ணல்– தலைவனுகிய, வேளை – மன்மதனை, வழிபடற்கு – பூசித்தற்பொருட்டு, ஆற்றிய – செய்யப்பட்ட, வண்ணம் – அழகிய, மாலையென்று – தொடையென்று, மருண்டது – மயங்கிற்று (அன்னம்.) எ–று.

கமலமாக மலராக வென்கிற செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்க ளீறுகெட்டுவந்தன. அவற்றை முடித்தற்குத் தோன்றலாலென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நான்குசாதிகளினுஞ் சிறந்த பதுமினிசாதிக்கு – "சண்பகமலரெனச் சிவந்த மேனியாள்" என்று சொல்லப்பட்டமையால் பதுமினி சாதியளென்றதாயிற்று. தமயந்தியை அப்படிப்பட்ட மாலையென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம். (சஉ)

வழிந்துதெள்ளமு தூறவளர்ந்துமா
சொழிந்த திங்களை யூர்வளைந்தாலெனச்
செழுந்தண் கோதை திருமுகமுள்ளுறச்
சுழன்றுதாழ்ந்தது தூச்சிறையன்னமே.

[இது முதன் மூன்று செய்யுள்களால் பின் அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ–ள். தூ – பரிசுத்தமாகிய, சிறை – சிறைகளையுடைய, அன்னம் – அன்னமானது, வழிந்து – பெருக்கெடுத்து, தெள்ளமுது– தெள்ளிய வமிர்தமானது, ஊற – சுரக்க, வளர்ந்து – நிறைந்து, மாசு – குற்றத்தின், ஒழிந்த – நீங்கிய, திங்களை – சந்திரனை, ஊர்– பரிவேடமானது, வளைந்தாலென – சூழ்ந்ததுபோல கோதை–தமயந்தியினது. செழுந்தண் – செழுமையுங் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய, திரு – அழகிய, முகம் – முகமானது, உள் – நடுவில், உற– பொருந்த, சுழன்று – சுற்றிவந்து, தாழ்ந்தது – இறங்கிற்று எ–று.

மாசொழிந்த திங்களை யென்றதற்குக் களங்கமில்லாத சந்திரன் ஒன்றுண்டாயின் அதனை யெனப் பொருள்கூறி இல்பொருளுவமை யர்க்கினு வமையும். சந்திரனுக்கு அமிர்தம்போல முகத்திற்கு மதுரவாக்குக்கொள்க. ஊர்வளைந்தா லெனச் சுழன்றெனவே சுழற்சிவேகத்தினலே அதன் பொன்னொளி வலயமாக வீழ்ந்ததென்பது தோன்றுதலறிக. பறவைக்கு ஆகாயத்திலிருந்து கீழேயிறங்கும்போது தங்குதற்குத் தகுந்த விடத்தைச்

சுழன்றுகொண்டே பார்த்தல் சுபாவம் உவமையுந் தன்மைநவிற்சியுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணி. (சூரு)

தெய்வத்தாமரைப்போதுறைசெல்வியுங்
கொவ்வைவாயயிராணியுங்கூறுமிந்
நவ்விநோக்கிக்கிணையெனநாட்டுத
லெவ்வமென்னவிகழ்ந்துவியந்ததே.

இ-ள். தெய்வம் — தெய்வத் தன்மைபொருந்திய, தாமரைப்போது - தாமரைப்பூவின்கண், உறை — வாசஞ்செய்கின்ற, செல்வியும் — திருமாதும், கொவ்வை — கோவைப்பழம்போலும், வாய்-வாயையுடைய, அயிராணியும் — இந்திராணியும், கூறும்-சொல்லப்பட்ட, இந்நவ்விநோக்கிக்கு — மான்கண்போலுங் கண்களையுடைய இவளுக்கு, இணையென — உபமானமாவரென்று, நாட்டுதல் — நிறுத்துதல், எவ்வமென்ன-குற்றமென்று, இகழ்ந்து — (அவ்விருவரையுமிகழ்ந்து, வியந்தது — (இவளழகைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டது (அன்னம்) எ-று.

உபமானங்களுக்குக் குறைவைச் சொல்லுதலால் எதிர்நிலையுவமையணி. (சூசு)

வேறு.

சுலவுற்றெதிர்போகியதூவியனங்
குலவுற்றபொலன்சிறையைக்குவியா
நிலனுற்றெறிநீள்சிறைமெல்வளியா
லலைவுற்றமருங்கினளஞ்சினளால்.

இ-ள். சுலவுற்று-சூழ்ந்து, எதிர்—(தமயந்தி) முன்பு, போகிய-சென்ற, தூவி — இறகுகளையுடைய, அனம் — அன்னமானது, குலவுற்ற-விளைவுபொருந்திய, பொலன் — பொன்மயமாகிய, சிறையை-சிறைகளை, குவியா — குவித்து, நிலன் — பூமியின்கண், உற்று-பொருந்தி, எறி — (அப்போது) உதறப்பட்ட, நீள் — விரிந்த, சிறை-(அதன்) சிறைகளது, மெல்வளியால் — மெல்லியகாற்றோசையால், அலைவுற்ற மருங்கினள் — அசைவுற்ற இடையையுடைய தமயந்தியானவள், அஞ்சினள் — அச்சமுற்றாள் எ-று.

வேறொன்றிற் கருத்து வைத்திருக்கின்றவளுக்கு முன்னே அன்னஞ்சரேலென் றிறங்குஞ் சமயத்தில் விரித்தடித்துக் கொள்ளுஞ் சிறைகளின் காற்றோசை ஆகஸ்மிகமாக வுண்டாதலால் அச்-

சழுண்டாயிற்றென்க. அன்றியும் அலைவுற்றமருங்கினெள் ளனலால் காற்றல் இடைமுரியு மென்றஞ்சினெ ளெனினுமாம். இது தன்மை நவிற்சியணி. இதுமுதற் பத்தொன்பது செய்யுள்கள் பெரும்பாலும் முதற்சீர் புளிமாச்சீரேனுந் தேமாச்சீரேனும்பெற்று மற்றை மூன்றும் புளிமாச்சீர்க ளாகிவருகிற அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (சுரு)

பொறியின்வழிநெஞ்சுபுகுத்திடா
ரறிவின்னறிவாயவரும்பொருளைப்
பிறிதொன்றறநோக்குதல்போற்பிறழு
மறியுண்கணின்மங்கையர்நோக்கினரால்.

[இதனால் மங்கையர்க்கு அதனிடத்துண்டான விருப்ப மிகுதி சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். பொறியின்வழி — ஐம்பொறிகளின்வழியிலே, நெஞ்சு — மனத்தை, புகுத்திடார் — செலுத்தாத யோகிகள், அறிவின் — ஞானக்கண்ணினாலே, அறிவாய — அறிவுருவாகிய, அரும்பொருளை — பரசிவனை, பிறிதொன்று — மற்றொருவிடயசம்பந்தம், அற — நீங்க, நோக்குதல்போல் — பார்த்தல்போல், மங்கையர் — தோழிகளானவர், பிறிதொன்று — மற்றொரு விடயசம்பந்தம், அற — நீங்க, பிறழும் — புரளுகின்ற, மறி — மான்கண்போலும், உண் — மையுண்ட, கணின் — முகக்கண்களாலே, அறிவாய — அறிவையுடையதாகிய, அரும்பொருளை — அபூர்வமாகிய அன்னத்தை, நோக்கினர் — பார்த்தார் எ-று.

அறிவினறிவாயவென ஒற்றிரட்டவேண்டா விடத்துச் சந்த நோக்கியிரட்டித்தது. உலகம் அஞ்ஞானமயமாகியும் பிரமம் ஞானமயமாகியு நிற்றலின் அறிவாயவென்றார். "அகரவுயிர்போலறிவாகியெங்கு, நிகரிலிறைநிற்கு நிறைந்து" எனத் திருவருட்பயன் கூறுவதனாலுமறிக. பிறிதொன்றற அப்பிரமமன்றி யிரண்டாவதொரு பொருளில்லையாக வெனினுமாம். இது உவமையணி. ()

அணித்தாயரிதாயவரும்பொருளைப்
பிணிப்பானசைவைத்தமர்பெற்றியர்போ
லணித்தாயவனங்கவர்வானசையாஞ்
மணிப்பூணசையாதுவதிந்தனளால்.

[இதனால் தமயந்தி அதனை விரும்பிப்பிடிக்கத் தொடங்கி னமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அணித்தாய் — தேகத்தினு ளிருக்கின்றதாய், அரிதாய-(பெறுதற்கு) அரிதாகிய, அரும்பொருளை — பிரமத்தை, பிணிப்பான் — கண்டுபிடித்தற்பொருட்டு, நசைவைத்து — (அதனிடத்தே) ஆசைவைத்து, அமர் — அசைவற்று நிற்கின்ற, பெற்றியர்போல்— மனச்செய்கையையுடைய முனிவர்போல், அணித்தாய — சமீபத்திலேவந்த, அனம் — அன்னப்பறவையை, கவர்வான் — பிடித்தற்பொருட்டு, நசையால்-(அதன்மேல் வைக்கப்பட்ட) ஆசையினாலே, மணி — நவமணிகளாலாகிய, பூண் — ஆபரணமானது, அசையாது-அசையாதிருக்கும்படி, வதிந்தனள் — (தமயந்தி) தங்கினள் எ—று.

தற்பரசிவம் உடம்புதோறும் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்துநிற்றலின் அணித்தா யென்றதற்குத் தேகத்தினு ளிருக்கின்றதாயெனப் பொருள்கூறப்பட்டது. பூணசையாதெனவே வடிவமசையாமை கூறப்பட்டதாயிற்று. யோகிகள் மனமசையாமல் வைத்துப் பிரமத்தைக்காணுமாறு "வாயுநிற்பமனநின்று மனந்தானிற்பப் பொறிநின்று, பாயபொறிக ணிற்பவிடர் படுபுன்புலன்கணின்றனவா, லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்று துள்ளத்தே, தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக் கண்டிருந்தார்" என்னும் பிரபுலிங்க லீலைச் செய்யுளினுலறிக உவமை. (சஎ)

அவிர்பூணொலியாமலடக்கினளாய்க்
கவர்வான்வரல்கண்டுமகன்றிலதாய்த்
துவர்வாய்மயிறொட்டிடலாகுமெனு
நவைதீரமெல்லநடந்ததுவே.

[இதனால் அப்போது அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அனம் — அன்னமானது, அவிர் — விளங்காநின்ற, பூண் — பூண்களை, ஒலியாமல் — ஒலியாதிருக்க, அடக்கினளாய்-அடக்கினவளாகி, கவர்வான்-(தன்னைப்) பிடிக்கும்படியாக, வரல்—வருதலை, கண்டும் — பார்த்தும், அகன்றிலதாய் — (தைரியத்தினால்) ஓடிப்போகாததாகி, துவர் — பவளம்போலும், வாய்-வாயையுடைய, மயில் — மயில்போல்பவளாலே, தொட்டிடலாகுமெனும் — பிடிக்கக் கூடுமென்கின்ற, நவை — இகழ்ச்சியானது, தீர — தீர, மெல்ல நடந்தது — மெள்ள நடந்தது எ-று.

தொட்டிடலாகுமெனு நவைதீரென்றலிற் பிடித்தற்கெளிதென்னு மெண்ணத்தை அவளுக்குண்டாக்கி அவள்கை தன்மேல் விழவருந்தோறுந் தன் குதிப்பினாலே தப்பித்துக்கொண்டு அவண் முயற்சியை வீணாக்கிற்றென்க. தீரவென்வினை யெச்சம் ஈறுகெட்டது. விரைந்து நடப்பிற் பிடிபடாதென்று தொடராளென நினைத்து அவணடைக்கேற்ப மெல்ல நடந்ததென்க. (௪௮)

புளினத்தடமேவியபோகுமன
மெளிதிற்றனகைம்மலரெய்துறுமோ
வுளம்வைத்தமையென்னெனவொண்ணுதலார்
நளினக்கைபுடைத்துநகைத்தனரால்.

[இதனால் மங்கையர் தமயந்தியைத் தடுத்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒள் – காந்திபொருந்திய, நுதலார்-நெற்றியையுடைய தோழிகள், புளினம் – மணற்குன்றுகளையுடைய, தடம் – தடாகத்திலே, மேவிய – வாசஞ்செய்யும்படியாக, போகும் – போகின்ற, அனம் – அன்னமானது, எளிதில் – எளிதிலே, தன – தன்னுடைய, கை – கைகளாகிய, மலர் – தாமரை மலர்களிலே, எய்துறுமோ- அடையுமோ, உளம்வைத்தமை-(எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம் வைத்தமைக்குக் காரணம், என்னென – யாதென்று, நளினம்-தாமரை மலர்போலும், கை – (தம்) கைகளை, புடைத்து – தட்டி, நகைத்தனர் – சிரித்தார் எ-று.

புளினமென்றதற்குப் பறவைகளினினத்தையுடைய வெளினுமாம். தமயந்தியின் முயற்சி வீணாதலைக்கண்டு இங்ஙனம் பரிகாசஞ்செய்தாரென்க. (௪௯)

புனைமேகலையீர்கைபுடைத்துநகைத்
தனமேகவியற்றுதலன்புகொளோ
தனிமேயகுவனின்மினெனத்தகையாத்
துனியோடுரைசெய்துதொடர்ந்தனளே.

[இதுமுதனான்குசெய்யுள்களாலே பிடித்தற்குச் செய்யு முயற்சி
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். புனை – அலங்கரிக்கப்பட்ட, மேகலையீர் – மேகலாபரணத்தை யுடையவரே, கைபுடைத்து – கைதட்டி, நகைத்து– சிரித்து, அனம் – அன்னத்தை, ஏக – ஓடிப்போக, இயற்றுதல்–

செய்தற்குக்காரணம், அன்போ – (என்மேலுள்ள) அன்போ, தனி-தனியாக, ஏகுவன் – (நான்) போவேன், நின்மினென – (நீர்) நில்லுமென்று, துனியோடு – கோபத்தோடு, உரைசெய்து – சொல்லி, தகையா – ஆணையிட்டு, தொடர்ந்தனள்-(தமயந்தியானவள்) அதன் பின் போயினள் எ-று.

கைபுடைத்த லொலியொடு மேகலையொலியு மெழுதல்தோன்றப் புனைமேகலையீ ரென்றாளென்க. அன்புகொலோவெனலால் என்மேலி அன்பிலீ ராதலால் இங்ஙனஞ் செய்கின்றீரென்றதாயிற்று. தகைதல் என்பின்னே தொடருவீராயின் எனக்குத் துரோகஞ்செய்தவராகக் கடவீரென்றாணை கூறல். (௫0)

முகிழ்மென் முலைவா ணுதன் மொய்குழலார்
நகைசெய்வதுகண்டுளநாணினளா
யகல்கின்றபொலன் சிறையன்னநிழ
னிகரென்னவொதுங்கினணேரிழையே.

இ-ள். நேரிழை – தகுந்த வணியையுடைய தமயந்தியானவள், முகிழ் – தாமரை யரும்புபோலும், மென்முலை – மெல்லிய முலைகளையும், வாணுதல் – ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும், மொய்குழலார் – நெருங்கிய கூந்தலையும் உடைய தோழிகள், நகைசெய்வது – பரிகாசஞ்செய்தலை, கண்டு – பார்த்து, உளம் – மனத்திலே, நாணினளாய் – வெட்கமுற்றவளாகி, அகல்கின்ற – நீங்குகின்ற, பொலன் – பொன்மயமாகிய, சிறை – சிறைகளையுடைய, அன்னம்-அன்னத்தினது, நிழல் – நிழலானது, நிகரென்ன – (தனக்கு) நிகராமென, ஒதுங்கினள் – நடந்தாள் எ-று.

தகையப்பட்ட தோழிகள் தனது பிடிக்க மாட்டாமையைக் கண்டு சிரித்தலால் நாணங்கொண்டாளென்க. அன்ன நிழனிகரென்ன வொதுங்கினளெனவே அந்நாணம் அவளது முயற்சியை எழுப்பலால் அதன்சாயைபோல விடாதுசென்றாளென்க. இஃது உவமையணி. (௫க)

* வடியுண்கணிமாமுலைதாங்கியதா
விடுகும்மிடையென்படுமேகலெனப்

* "வடியுண்கணி-(மாவின்) வடுவையும் வென்ற கண்ணையுடையவளே என்றுரைத்தல் சிறப்பு. வடி அப்பொருட்டாதல், கஞ்சக நறுமுறியளை இப் பைந்துணர்-நெடுமாக் கொக்கி னறுவடிவிதிர்த்த" என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படைச் செய்யுளானும், "மிடிக்கலப் பன்ன நறுவடி மாவின்-வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரந்-துாவற்கலித்த" என்னும் மலைபடுகடாத்துச் செய்யுளானும் பெறுதும்.

பிடிமென்னடைமங்கையர்பேசமறுத்
தடிமென்மலர்பேர்த்தனளாயிழையே.

இ-ள். வடி — கூர்மைபொருந்திய, உண் — (மை) யுண்ட, கணி — கண்களையுடையவளே, மாமுலை — பெரியமுலைகளை, தாங்கியதால் — சுமத்தலால், இடுகும் — துவளுகின்ற, இடை — (உன்) இடையானது, என்படும் — (நடத்தலாலே) என்னபாடுபடும், ஏகலென — போகாதேயென்று, பிடி — பெண்யானைபோலும், மெல்நடை — மெல்லியநடையையுடைய, மங்கையர் — தோழிகள், பேச — சொல்ல, மறுத்து — (அதை) மறுத்து, ஆயிழை — ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட வணியையுடையவளாகிய தமயந்தியானவள், அடி — அடியுருக்கொண்ட, மென்மலர் — மெல்லியதாமரை மலர்களை, பேர்த்தனள் — எடுத்தாள் எ-று.

கணி — அன்மைவிளி. என்படுமென்றதற்கு இப்படியிருக்கிறவிது யான் நடந்துசெல்லின் மிகவருந்துமென்று நீதானே அறிவாயென்பது பொருள். முன்னே எளிதிற் றன்கைம்மலர் செய்துறுமோ என்று பிடிபடாமைகூறிக் கேளாமற் போகையாலே பின்னும் வருத்தங்கூறி மறுத்தாரென்க. தகாதொழில் செய்யும்போது விலக்கல் தோழியர்கடனாதலின் "நகுதற்பொருட்டன்று நட்டன்மிகுதிக்கண், மேற்சென்றிடித்தற் பொருட்டு" என்னுந் திருக்குறளானுமறிக. அடி மென்மலரெனலால் — அடி வருந்துதலுங் கொள்க. ஏகல் — முன்னிலையேவலொருமை யெதிர்மறைவினைமுற்று. மலராகிய வுபமானம் நடத்தற்செய்கையிலே உபயோகித்தற்கு அடியாகிய உபமேயத்தி னுருவங்கொண்டு வேறு பட்டதாகச்சொல்லலால் திரிபணி. (௫௨)

செய்ப்பட்டசெழுங்கமலத்திலனங்
கைப்பட்டதுபட்டதெனக்கருதா
மைப்பட்டமலர்ப்பொழின்மாதவிவாய்ப்
பொய்ப்பட்டமருங்கினள்புக்கனளே.

இ-ள். பொய்ப்பட்ட — பொய்கூறுதற் கிடமாகிய, மருங்கினள் — இடையையுடைய தமயந்தியானவள், செய்ப்பட்ட — கழனியிலுண்டாகிய, செழுங்கமலத்தில் — செழிய தாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற, அனம் — அன்னமானது, கை — (என்) கையிலே, பட்டதுபட்டதென — அகப்பட்டது அகப்பட்டதென்று, கருதா — நினைத்துக்கொண்டு, மைப்பட்ட — மேகத்தை யளாவிய, மலர் —

மலர்களையுடைய, பொழில் — சோலையிலே, மாதவிவாய் — குருக்கத்தினிடத்தே, புக்கனள் சென்றாள் எ-று.

இருந்துஞ் சிறத்துக் காணப்படாமை பற்றி இல்லையென்று கொள்ளப்படுதலாலே பொய்ப்பட்ட மருங்கென்று சொல்லப்பட்டது. கருதாப்புக்கன ளென்றதனால் அடிபெயர்க்குந் தோறும் அப்படி நினைத்தா ளென்க. பட்டதென்பது விரைவு பற்றி அடுக்கி இறந்த காலத்திலே வந்தது. புக்கன ளென்றதற்கு அன்னம் அவளை அப்படி நினைக்கச்செய்து வஞ்சித்துக் குருக்கத்தியின் கீழ்த் தனிப்படக்கொண்டு போயிற்றென்பதே கருத்தாகக்கொள்க.

தொடர்ந்தாள்கலுழ்தூமுகம்வேரொழுக
நடந்* தாயிழையெய்த்தனளென்னநயந்
திடந்தேர்ந்தவனின்புறுநன்மொழிகண்
மடந்தாழிளவன்னம்வழங்கியதே.

[இதனால் அன்னம் நன்மொழிகள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மடந்தாழ் — அறியாமைபோகிய, இளவன்னம் — இளமைபொருந்திய அன்னமானது, தொடர்ந்தாள் — (என்பின்னே) தொடர்ந்தவளாகி, கலுழ் — விளங்குகின்ற, தூ — பரிசுத்தமாகிய, முகம் — முகத்தினின்றும், வேர் — வியர்வையானது, ஒழுக — ஒழுகாநிற்க, நடந்து — நடந்து, ஆயிழை — தமயந்தியானவள் எய்த்தனளென்ன — இளைத்தாளென்று, நயந்து — விரும்பி, இடம் — (தகுதியான) இடத்தை, தேர்ந்து — அறிந்து, அவள் — அத்தமயந்தியானவள், இன்பு — இன்பத்தை, உறு — அடைதற்குக் காரணமாவனவாகிய, நன்மொழிகள் — நல்லசொற்களை, வழங்கியது — சொல்லிற்று எ-று.

ஏனைய அன்னங்கள் போலாது பகுத்துணர்வுடைய அன்னமென்பார் "மடந்தாழிளவன்னம்" என்றார். இடந்தேர்தல் தனித்துப் பேசுதற்கா மிடத்தையறிதல். தூமுகம் — தசைபொருந்திய முகமுமாம் "தூவொடு மலிந்த காய கானவர்" என வரூஉம் மலைபடுகடாத்துச் செய்யுளானுமறிக. (ருஎ)

* "ஆயிழை" என்பதற்கு ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணத்தை யுடையாள் என்பதன்றி, அழகிய அணியையுடையாளென்னலுமாம், ஆய்-அழகென்னும் பொருட்கண் வருதல் "மாயோன் முன்கை யாய்தொடி கடுக்குங் - கண்கூடிருக்கைத் திண்பிணித் திவவி - ஆய்தினை யரிசி யவையலன்ன" என்னும் பொருநராற்றுப்படைச் செய்யுளுரையினும், "நீர்திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்டாய்கோ லவிர்தொடி விளங்க வீசி" என்னும் மதுரைக் காஞ்சிச் செய்யுளுரையினுங்கண்டம்.

கோடுந்தியகொம்மைமுலைப்பொறையால்
வாடும்மிடைமாமயில்வாரலெனத்
தோடுண்குழன்மங்கையரிற்றுணர்மா
வாடுந்தளிரங்கைமறித்தனபார்.

[இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாலே முன்சொல்லப்பட்ட நன்மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். துணர் — பூங்கொத்துகளை யுடைய, மா — மாமரங்களானவை, கோடு — யானைக்கொம்புகளை, உந்திய — கீழ்ப்படுத்திய, கொம்மை — திரட்சி பொருந்திய, முலை — முலைகளது, பொறையால் — பாரத்தினாலே, வாடும் — வாடுகின்ற, இடை — இடையையுடைய, மாமயில் — பெருமைபொருந்திய மயிலே ! வாரலென — (நடந்து) வாராதேயென்று, தோடு — மலரிதழ்களை, உண் — உட்கொண்ட, குழல் — கூந்தலையுடைய, மங்கையரின் — (உன்னுடைய) தோழிகள்போல், ஆடும் — அசைகின்ற, தளிர் — தளிர்களாகிய, அங்கை — அழகிய கைகளாலே, மறித்தன — (உன்னை) விலக்குகின்றன, பார் — (நீ அவற்றைப்) பார் எ-று.

கொம்மை என்னுஞ்சொல் திரட்சிப் பொருட்டாதல், "மும்மதத்தனென் றொருபெயர் தனக்கு மொய்கூந்தற் கொம்மை வெம்முலைக் கேற்றொருடிக் கொடிச்சியை யிலைவேல்" எனுந் தணிகைப் புராணச் செய்யுளானு முணர்க. வடியுண்கணியென்றபாட்டிலே மங்கையர் மறுத்தமையைச்சுட்டி இதிலே மங்கையரினென் றுவமிக்கப்பட்டது மாமரங்களை அங்ஙன மறிக்கின்றனவாகக் குறித்தலினாலே தற்குறிப்பணி. இதற்கு மங்கையரினென்னு முவமையும் தளிரங்கை யென்னு முருவகமும் அங்கங்கள். (௫௫)

விண்ணின்னியங்குமெனைமேவரநீ
மண்ணின்னடந்தெவ்வணம்வௌவுதியா
லெண்ணின்னிதுகண்டவர்யார்நகையார்
பெண்ணின்னமுதேவரல்பேதைமையே

[இதனால் பிடிபடாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பெண் — பெண்களிலே, இன்னமுதே — இனியவமிர்தம்போல் விளங்குகின்றவளே ! விண்ணின் — ஆகாயத்திலும், இயங்கும் — திரிகின்ற, எனை — என்னை, மேவர — அடைதற்கு, நீ — நீ, மண்ணில் — பூமியின்மேல், நடந்து — நடந்துவந்து, எவ்

வணம் — எவ்விதத்திஞலே, வெளவுதி — பிடிக்கமாட்டுவாய், எண்ணின் — ஆலோசிக்குமிடத்து, இது — இச்செய்கையை, கண்டவர் பார்த்தவருள், யார் — யாவர், நகையார் — சிரியார், வரல் — (மங்கைப்பருவமடைந்த வுனது) வருகை, பேதைமை — பேதைப்பருவத்தின் செயலாயிருக்கின்றது எ-று.

விண்ணினியங்கு மெனேயென்றதற்குப் பூமியிலன்றி ஆகாயத்திலுஞ் சஞ்சரிக்க வல்ல வென்னே யென்றும், மண்ணினடந்தென்றதற்குப் பூமியொன்றிலே மாத்திரஞ் சஞ்சரிக்கின்ற நீ அப்பூமியிலே நடந்தென்றும், விரித் துரைத்துக் கொள்க. பெண்ணின்னமுதே யெனலாலும் வரல்பேதைமை யெனலாலும் மங்கைப்பருவ முடைமை சொல்லப்பட்டது. விண்ணினியங்கு மென்னும் பதப்பொருளாலும் மண்ணினடந் தென்னும் பதப்பொருளாலும் வெளவக்கூடாமையும் இம்முதல் வாக்கியப் பொருளாலே வரல் பேதைமை யென்றதையுஞ் சாதித்தலாலே இவ்விரண்டு செய்யுட்டுறியணிகள் கலந்துவந்த கலவையணி. (ருசு)

என்றின்மரபோதுமிவட்கிசையப்
பின்னம்மொழிபேசுவலென்றயனூ
ரன்னந்தனதன்புறுசுற்றமியாம்
பொன்னின்னகர்யாங்கள்பொருந்திடமே.

[இதனுல் அரசின் காரியத்துக்கு உபயோகியாகிய தன்வரலாற்றின்
சிறப்பை யுணர்த்தத்தொடங்கிச் சுற்றமுமிடமு
முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். என்று — என்று சொல்லி, இவட்கு — இவளுக்கு, இசைய — பொருந்த, பின் — பின்பு, அம்மொழி — அவ்வரசன்காரியத்தை, பேசுவலென்று — சொல்வேனென் றெண்ணிக்கொண்டு, இன்மரபு — இனிதாகிய (தன்) வரலாற்றை, ஓதும் — சொல்லுகின்றது, யாம் — யாங்கள், அயன் — நான்முகக்கடவுளால், ஊர் — செலுத்தப்படுகின்ற, அன்னந் தனது — அன்னவாகனத்தினது, அன்புறு — அன்புமிகுந்த, சுற்றம் — உறவினேம், யாங்கள் — யாங்கள், பொருந்து — தங்கப்பெற்ற, இடம் — இடமானது, பொன்னின்னகர் — தேவநகரமாகும் எ-று.

என்றென்றது முன்னிரண்டு பாட்டையுஞ் சுட்டி நின்றது. பின்சொல்லப்படுவதாகிய அரசன் காரியத்திற்கு உபயோகியாதலால் இன்மரபென்றது. அன்புறுசுற்றமென்றதனுல் நெருங்கிய

சம்பந்தமுடைமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொன்னின் னகர்பொருந்திடமெனலால் எம்மோடு பயிலுதல் மனிதர்க்கு அரிதென்றதாயிற்று. தன்னினத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு யாமென்றும் யாங்களென்றும் கூறிற்று. (௫எ)

மலர்மேலயன்மானதவாவியினுட்
பொலன்மெல்லிதழ்பூத்தசெழுங்கமல
நலனுர்வளையம்பலநாளுமயின்
றுலவாதொளிர்பொன்னிறமுற்றனமால்.

[இதனால் தன்வடிவம் பொன்மயமா யிருக்கைக்குக் காரண முணர்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மலர்மேல் – தாமரைப்பூமேலுள்ள, அயன் – நான்முகனது, மானதவாவியினுள் – மானசதடாகத்திலுள்ள, பொலன்-பொன்மயமாகிய, மெல் – மெல்லிய, இதழ் – இதழ்கள், பூத்த-விரியப்பெற்ற, செழுங்கமலம் – செழிய தாமரைமலர்களையும், நலனுர்-நலம்பொருந்திய, வளையும் – இளவிலைச்சுருள்களையும், பலநாளும்-பலதினமும், அயின்று – தின்று, உலவாது – அழியாமல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, பொன்னிறம் – பொன்னுருவத்தை, உற்றனம்-அடைந்தோம் எ-று.

மானசவாவி அண்டமுகட்டின்கணுள்ள சத்தியலோகத்திலுள்ளது. இது யாற்றைப்போல வீழ்ந்தொழுகுதலுடையதாய், சீதை 'சக்குசை' அளகநந்தை, பத்திரை என நான்குவகைப்படும். "உயர்தரு மண்ட முகட்டின் மானவாவி ருற்றிருந் தொழுகிய கங்கை-முயலடைகிடக்குந் திங்களுஞ் செல்வன் முழுமையு நனைந்துவார்ந்தொழுகி – வெயில்கெட விமைக்குஞ் சத்தியவுலகின் விரிதலை யருவியின் வீழ்ந்து – துயரறு சீதை சக்குசை யளகநந்தை பத்திரையெனத்திரியும்" என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுளானறிக. காரணகுணம் காரியத்தில் உளதாமென்பது பற்றிப் பொற்கமலமாகிய தம்முணவின்குணந் தமக்குண்டானமை சொல்லிற்று. (௫அ)

களிமாமயிலன்னவர்காதலுறு
மளிநாண்மலரங்கணைவேளனையா
னளன்மாநகர்நாண்மலர்வாவியினல்
வளநோக்குறமண்ணிடைவந்தனமால்.

---

* நாள்மலர்-நாட்காலத்திற் பூத்தமலர். அதனைப் "பூவெனப் பொலிந்த வோதியோடு - நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சி" என்னுஞ் சிறுபாணாற்றுப்படைச் செய்யுளுரையிற்காண்க.

[இதனால் பூமியில்வந்தமைக்குக் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். களி — களிப்பைத்தருகின்ற, மா — பெருமை பொருந்திய, மயிலன்னவர் — மயில்போலுஞ் சாயலுடையவராகிய மகளிரால், காதலுறுங் — விரும்பப்படுகின்ற, அளிநாண் — வண்டுகளினொழுங்காகிய நாரியையும், மலரைங்கணை — மலர்களாகிய பஞ்சபாணத்தையுமுடைய, வேளனையான் — மன்மதன்போலழகினனாகிய, நளன் — நளச்சக்கரவர்த்தியினது, மாநகர் — பெரியப்பட்டினத்திலேயுள்ள, நாள் — அன்றுபூத்த, மலர் — மலர்களையுடைய, வாவியின்-தடாகத்தினது, நல்வளம் — நல்லவளத்தை, நோக்குற — பார்த்தற்பொருட்டு, மண்ணிடை — பூமியினிடத்துக்கு, வந்தனம் — (யாம் வானுலகத்தைவிட்டு) வந்தோம் எ-று.

நளன்மேல் அவளுக்கு ஆசையையெழுப்புதற்கு அவனழகை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துச் சொல்லியது. வளநோக்குற வென்றதற்கு அதில் விளையாடுதற்பொருட் டென்பது கருத்து. (ருக)

விண்ணம்புவிபாதலமேவுகினு
நண்ணுந்துயரின்றெனநல்வரமுன்
றண்ணங்கமலத்திறைதந்தனன்மைக்
கண்ணென்றயில்கொண்டகனங்குழையே.

[உலகமெங்கு மொழிவில்லாத திரிவிலேயும் தளர்வு தோன்றாமைக்குக் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மை — மையெழுதப்பெற்ற, கண்ணென்று — கண்களென்று (பெயர் வைத்து), அயில் — (நஞ்சுபூசப்பெற்ற) வேல்களை, கொண்ட — கொண்டிருக்கிற, கனங்குழையே — கனம்பொருந்திய காதணியையுடையவளே? தண்ணங்கமலத்து — குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, இறை — தலைவன், விண்ணம்புவி பாதலம் — தேவலோகம் பூலோகம் பாதலலோகம் இவ்வனைத்தையும், மேவுகினும் — ஒழிவின்றி யடைந்து திரியினும், நண்ணும்-(உன்னை) யடையக்கடவதாகிய, துயர் — (தளர்ச்சித்) துயரமானது, இன்றென — இல்லையென்று, நல்வரம்-நல்லவரத்தை, முன்-முன்பு, தந்தனன் — (எனக்குக்) கொடுத்தான் எ-று.

ஒருகாலத்தில் நான்முகனுக்கு வாகனமா யிருந்ததற்காகக் கொடுத்தானென்க. இவ்வரத்தால் தளர்ச்சியின்றி இப்பூமியிலுள்ள

தேசங்களையெல்லாம் ஒழிவின்றி நோக்கித் திரிகின்றேனென்பது இசையெச்சம். கண்ணிற்கு மைபோல வேலிற்கு நஞ்சம் வருவிக்கப்பட்டது. (௬0)

ஔவைக்கடல்சூழ்தருகாசினியிற்
றெய்வத்திறமேவியசீர்நளனே
வௌவுற்றிடினன்றியிம்மானிடர்தா
மெவ்வெப்படிவௌவினுமெய்துவனோ.

[இதனால் வேட்டைக்காரர் முதலானவர் பிடிப்பரென்னுமச்சம் எனக்கில்லையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஔவை — ஒலியையுடைய, கடல் — கடலாலே, சூழ்தரு — சூழப்பட்ட, காசினியில் — பூமியிலே, தெய்வத்திறம் — தேவபோகத்தை, மேவிய — பொருந்திய, சீர் — பாக்கியத்தையுடைய, நளன் — நளமகாராஜன், வௌவுற்றிடினன்றி — பிடித்தாலன்றி, இம்மானிடர்தாம் — இம்மனிதர்தாம், எவ்வெப்படி — எந்தெந்த விதமாக, வௌவினும் — பிடித்தாலும், எய்துவனோ — அகப்படுவனோ எ-று.

காசினி — காசிபமுனிவராற் பரசுராமரிடத்திற் றானமாக வாங்கப்பட்டது. நளன் பிறப்பினாலே மானிடனாயிருந்தும் போகத்தினாலே தேவனாகத்தோன்றலின் அவனிடத்தே மாத்திரம் என்னைப் பிடித்தற்கு வல்லமையுண்டென்று கூறிற்றென்பது கருத்து. மானுடரெனப் பொதுப்படக்கூறினாரேனும் தகுதிபற்றி வேட்டைக்காரர் முதலியோரென்று கொள்க. வலைகண்ணி படைக்கல முதலியவற்றைக்கொண்டு பறவைகளை வௌவுமாறு பலவு மடங்குதற்கு எவ்வெப்படி வௌவினு மென்றது. (௬௧)

ஒளிர்பொன்னுலகத்துறையும்பர்பிரா
னளியாற்புகலேவலுமாற்றுகிலேம்
வளர்பூவுறைவானவனேவலுமிந்
நளனேவலுமேநனிசெய்குவமால்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுக்களாலே அத்தெய்வபோகம் இது வெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒளிர் — விளங்குகின்ற, பொன்னுலகத்து — தெய்வலோகத்தின்கண், உறை — வாசஞ்செய்கின்ற, உம்பர்பிரான் — இந்திரனது, அளியால் — அன்பினாலே, புகல் — சொல்லப்பட்ட, ஏவலும் — ஏவலையும், ஆற்றுகிலேம் — (யாஞ்) செய்யோம், வளர் — வளர்கின்ற, பூ — தாமரைப்பூவின்கண், உறை — இருக்கின்ற, வானவன்-

நான்முகக்கடவுளது, ஏவலும் — ஏவலையும், இந்நளன் — இந்தநளனது, ஏவலுமே — ஏவலையுமே, நனி-மிகுதியாக, செய்குவம் (யாம்) செய்வோம் எ-று.

தனக்கடங்கின வென்றேவும் வல்லமையில்லாமையால் அளியாற்புகலேவலு மென்றது. நனிசெய்தல் — அவர்சொன்னவளவினு மதிகமாகச் செய்து முடித்தல். இங்ஙன் கூறலால் இந்திரனைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தவன் நளனென்று குறிப்பித்ததாயிற்று. (௬உ)

துளிதூங்கியவானதிதோய்ந்துநறுங்
குளிர்தூங்குகுறுந்துளிமென்சிறையாற்
களிதூங்கியகாமவிடாயகல
நளன்மேனியில்வீசுவநன்குறவே.

இ-ள். துளி — துளித்தலோடு, தூங்கிய — தங்கிய, வானதி-ஆகாயகங்கையிலே, தோய்ந்து-முழுகி, நறுங்குளிர் — நல்ல குளிர்ச்சியானது, தூங்கு — நிலையுறப்பெற்ற, குறுந்துளி — சிறிய துளிகளை, மென்சிறையால் — மெல்லிய சிறைகளினாலே, களி-களிப்பானது, தூங்கிய — தங்கும்படியாகவும், காமம் — காமத்தாலாகிய, விடாய் — தளர்ச்சியானது, அகல — நீங்கும்படியாகவும், நளன்-நளனது, மேனியில் — உடம்பில், நன்குற — நன்றாகப்பட, வீசுவம் - (யாம்) வீசுவோம் எ-று.

வீசுவமென்றது எதிர்காலமுற்றாயினும், எதிர்கால முற்றுகள், இப்படிப்பட்டவிடங்களிலே செயலைமாத்திரமே யுணர்த்துமென்க. நளனுக்கு வேறுமகளிரோடு கூட்டுறவும் இவை அப்படி வீசுதலும் பொய்யாதலிற் குற்றமன்றோவெனின் அன்று. "பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மைபயக்குமெனின்" என்று சொல்லப்பட்டமையின். புரைதீர்ந்த நன்மையாவது இதனால் அவளை வசப்படுத்தித் தகுந்த நாயகனோடு சேர்த்தலாம். (௬௩)

கலித்துறை.

தெள்ளாரமுதத்தெளிவொத்தவந்தீஞ்சொனல்லாய்
வள்வார்முரசங்கறங்கும்மணிமுன்றில்வேந்தன்
கள்வாயுமிழ்பூங்கணையேந்தியகாமனன்றோ
னள்ளார்வணங்குநளனென்னுமோர்காமவேலான்.

[இனி நளனுடைய பலவகைப்பட்ட குணங்களையுஞ் சொல்லத்
தொடங்கி இதனாலே செல்வமும் அழகும் வேலின்
சிறப்பும் உணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தெள்ளார் — தெளிவுபொருந்திய, அமுதம் — தேவாமிர்தத்தினது, தெளிவொத்த — சாரம் போன்ற, அம் — அழகிய, தீ-

தித்திப்பாகிய, சொல் — வாக்கையுடைய, நல்லாய் — தமயந்தியே, வள்வார் — வலிபொருந்திய வாரினுலிறுக்கப்பட்ட, முரசம் — முரசவாத்தியமானது, கறங்கும் — ஒலிக்கப் பெற்றிருக்கின்ற, மணி—நவமணிகளையுடைய, முன்றில் — வீட்டின்முன்னிடத்தையும், நளனென்னும் — நளனென்று சொல்லப்படுகிற, ஓர்நாமம் — ஒப்பற்ற நாமதேயத்தையும் உடைய, வேந்தன் — அரச (னொருவன்), கள்—தேனை, வாய் — இதழ்வாயினுல், உமிழ் — கக்குகின்ற, பூங்கணை—மலரம்புகளை, ஏந்திய — தாங்குகின்ற, காமனன்னுன் — மன்மதன் போலழகுடையவன், நள்ளார் — பகைவர், வணங்கும் — (தன்னை) வணங்குதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற, வேலான் — வேற்படையை யுடையவன் எ—று.

வள்வார் முரசம் — மயிர்க்கண் முரசம் என்னலுமாம். அஃதாவது புலியைப் பொருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக் கோட்டு மண் கொண்ட எருது இறந்துழி அதன்றோலை மயிர்சீவாமற் போர்த்த முரசாம். "புலி மருப்பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற — கனைகுரலுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடையுரிவை போர்த்த — துனைகுரன் முரசத்தானைத் தோன்றலை" என்றார் பிறரும். மணி முன்றில் வேந்தன் — காமனன்னுன் — நள்ளார் வணங்குவேலான் — எனமுறையே செல்வம் — அழகுவேற்படை — இவற்றின் சிறப்புக் கூறியவாறு காண்க. மணி — பலதேசத்தாராலுந் திறையளக்கக் குவிக்கப்பட்டவை. இல்முன் — முன்றிலென நிலைமாறிய இலக்கணப்போலி இதுமுதல். கரு — பாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் இடையிலொரு புளிமாங் கனிச்சீரும் ஏனைநான்கும் மாச்சீர்களுமாகிவந்த நெடிலடி நான்குகொண்ட கலித்துறைகள். (சுஅ)

வண்டார்வஞ்செய்துமதுவுண்டுமிழ்மாலைமார்பன்
றிண்டோளெழில்கேட்டவரம்பையச்செம்மன்மார்பந்
தண்டாதுபுல்லப்பெறுதாஞ்பெயர்ச்சார்புநாடி
யொண்டார்புனையுநளகூபரன்றன்னையுற்றாள்.

•[இதனுலே பின்னும் அழகின்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ—ள். வண்டு — வண்டுகளானவை, ஆர்வஞ்செய்து — விரும்பி, மது — தேனை, உண்டு —குடித்து, உமிழ் — உமிழப்பெறுகிற, மாலை—பூமாலையையுடைய, மார்பன் — மார்பையுடைய நளனது, திண்டோள் — வலிய தோள்களது, எழில் — அழகை, கேட்டு — (எம்மிடத்திற்) கேட்டு, அ அரம்பை — அந்தவரம்பையானவள், அச்செம்மல்—

அவ்வரசனது, மார்பம் — மார்பத்தை, தண்டாது — நீங்காமல். புல்ல — தழுவுதற்கு, பெறுதால் — பெறுதகாரணத்தால், பெயர் (அவன்) பெயரினது, சார்பு — சம்பந்தத்தை, நாடி — ஆராய்ந்து ஒண்டார் — ஒள்ளிய பொன்னரிமாலையை, புனையும் — சூடுகின்ற நளகூபரன்றன்னை — நளகூபரனை, உற்றாள் — அடைந்தாள் எ-று.

அரம்பைக்கு அகரச்சுட்டு அழகிற் சிறந்தவளென்று பெயர் பெற்று விளங்குகின்றமையைக் காட்டுகின்றது. தண்டாதுபுல்லல் தனக்குக்கணவனாகப்பெற்று எந்நாளும் புணர்தல். தண்டாமை நீங்காமை. இது "ஆறுமை தண்டாமையா யிரண்டு நீங்காமை" என்பதனாலறிக * நளகூபரன் — குபேரன்மகன். நளகூபரனைச் சேர்தற்கு ஏதுவாகாத நளனது பெயர்ச்சார்பு நாடுதலை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே அவனழகுக்கு ஒப்பு இல்லையென்பது குறிப்பிக்கப்படுகின்றது. (௬௫)

ஏகாவிசும்பினளன்பாடலையாங்கள்கூற
மாகாதிபனிவ்வரிப்பாடல்வருங்கொலென்று
பாகூறவீணைபயில்வோன்முகம்பார்த்துரைப்ப
வாகாவெனலாலவற்கப்பெயர்சேர்த்தினரே.

[இதனாலே இசை பாடற்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். யாங்கள் — யாம், விசும்பின் — பொன்னுலகத்திற்கு, ஏகா — (இவ்வுலகத்திருந்து) போய், நளன் — நளராசனது, பாடலை — இசைபாடுதற் சிறப்பை, கூற — சொல்ல, மாகாதிபன் — தேவேந்திரன், இவ்வரிபாடல் — இப்பாட்டுப்பாடுதல், வருங்கொலென்று — உனக்கு வருமோவென்று, பாகு — பாகின்சுவை (போலுஞ்சுவை,) ஊற — பெருக, வீணைபயில்வோன் — வீணைபாடுகிற ஒரு கந்தர்வனது, முகம் — முகத்தை, பார்த்து — நோக்கி, உரைப்ப — சொல்ல, ஆகாவெனலால் — (யாம்) ஹாஹாவென்று இகழ்தலால், அவற்கு-

* கூர்மபுராணம் - இராவணன் மரபுரைத்த அத்தியாயம்.

என்னனுமின் முன்னவ னிதிக்கிழவ னீன்ற
மன்னனள கூபர னெனைத்தனி வரித்தா
னுன்னுடன் மணப்பது தகாதென வுரைத்துக்
கன்னல்புளித் தென்னநனி கட்டுரை புகன்றாள்
ஆங்கவன் விடுத்திடனு மாரமுத மன்ன
கோங்கமுலை மாதுநள கூபரனை நண்ணி
யீங்கிவை யியம்பவவ னுன்னுமது போலுந்
தீங்குசெயி னவன்றலை தெறிக்கவென வைதான்.

அக்கந்தர்வனுக்கு, அப்பெயர் – அந்தஹாஹா என்கிற பெயரை, சேர்த்தினர் – வைத்தார். எ–று.

மாகமென்னும் ஆகாயத்தின்பெயர் ஆகுபெயராய்த் தேவலோகத்தை யுணர்த்திநின்றது. அது வருமொழியோடு மரம்—அடி—மராடி என்பதுபோலப் புணர்ந்துநின்றது. கொல் – வினைப்பொருளில் வந்தது. வரியாவது. அவரவர் பிறந்த நிலத்தன்மையும் பிறப்பிற்கேற்ற தொழிற்றன்மையும் தோன்ற நடிக்கும்பாடல். "வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலைப்-பிறந்த நிலனுஞ்சிறந்த தொழிலு-மறியக் கூறியாற்றுழி வழங்கல்" என்றார் நாடகத்தமிழ்நூலாரும், ஆகாவெனலாவென்றதற்கு அக்கந்தருவன் என்னலாகாவெனவாவெனப்பொருள் கூறுவாருமுண்டு. கந்தருவர் பன்னிருவருள் இவன் சிறந்தோன். பன்னிருவராவார்-ஆகா, ஊகூ, தும்புரு, நாரதன் – விசுவாவசு, அத்திரசேனன், வசிருசி, சருவாசு, சித்திரசேனன், ஊருகன். திருதராட்டிரன், சூரியவாசன் என்னுமிவராம். அவனுக்கு அப்பெயர் அங்ஙனந் தற்பவமாய் வந்த வடமொழிப்பெயராதலால் அமரத்திலுங் காண்க. ஆகாவென்னும் பெயர்க்கு வேறு காரணத்தைக் கற்பித்தலால் பிறிதுநிலை நவிற்சியணி. இதனால் நளன் இசைப்பாடலில் அக்கந்தருவனிலும் வல்லவனென்னும் பொருள் தோன்றுகின்றது. (சுகூ)

உலனூறுசெய்தவுயர்மாமணித்தூண்செய்தோளா
னலன்யாமுரைப்பநகைகூரயிராணிகொம்மை
முலைமேற்பொடித்தபுளகத்தினைமொய்த்தசெங்கண்
மலர்நீரரும்புவதிற்கண்டிலன்வானவேந்தன்.

[இதனால் நற்குணப் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உலன் – திரண்டகல்லை, நூறுசெய்த – பொடிசெய்த, உயர் – உயர்வாகிய, மா – பெரிய, மணித்தூண் – வச்சிரத்தூண்கள் போல, செய் – செய்யப்பட்ட, தோளான் – தோள்களையுடைய நளமகாராஜனது, நலன் – நற்குணத்தை, யாம்-யாங்கள், உரைப்ப—சொல்லக் (கேட்டு,) நகைகூர் – (அவன்மே) லாசைமிக்க, அயிராணி – இந்திராணியினுடைய, கொம்மை – இளமைபொருந்திய, முலைமேல் – முலைகளின்மேலே, பொடித்த – உண்டாகிய, புளகத்தினை – மயிர் சிலிர்த்தலை, மொய்த்த – (தன்வடிவத்திலே) நெருங்கிய, செம் – செவ்விய, கண்மலர் நேத்திராரவிந்தங்களில், நீர்-ஆனந்தநீரானது, அரும்புவதின் – தோன்றலால், வானவேந்தன்-தேவேந்திரனானவன், கண்டிலன் – பார்த்திலன் எ-று.

வச்சிரமணிமற்றைப் பலமணிகளையும்பேதிக்கு முறுதியுடைய தாகலின் உயர்மாமணி யெனப்பட்டது. நலன் — அவன் பலகுணங் கள். புளகம் உவகைச் சுவையைப் பற்றிய விறல். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின் மொய்த்த செங்கணென்றது. புளகத்தைக் கண்டால் உள்ளப்புணர்ச்சியின் குற்றநோக்கி மனைவியைத் தண் டிப்பனென்பது கருத்து. (சுஎ)

முருகுண்டுவண்டுபயிறார்நளன்வாண்முகத்தைப்
பெருவெண்மதியநிகரெய்தப்பெறாமையன்றோ
கருதுங்கமலத்துறைநான்முகன்கைவருந்த
வருதிங்கடோறும்புதிதாகவகுத்தல்செய்வான்.

[இதுமுத லிரண்டுசெய்யுள்களாலே முகப்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கருதும் — நினைக்கின்ற, கமலத்து — தாமரைப்பூவின் கண், உறை — இருக்கின்ற, நான்முகன்-நான்முகக்கடவுள், வண்டு- வண்டுகளானவை, முருகு — தேனை, உண்டு — குடித்து, பயில்- வாசஞ்செய்யப்பெற்ற, தார் — மாலையையுடைய, நளன் — நளராச னது, வாண்முகத்தை — காந்திபொருந்திய வதனத்திற்கு, பெரு வெண்மதியம் — கலைநிறைந்த சந்திரன், நிகர் — ஒப்பை, எய்த- அடைய, பெறாமையன்றோ — பெறாமையாலன்றோ, கை — (தன்) கைகள், வருந்த — நோவ, வரு — வருகின்ற, திங்கடோறும் — மாதந் தோறும், புதிதாக — நூதனமாக, வகுத்தல் செய்வான்-உண்டாக்கு கிறான் எ-று.

கருதல்-நளன் முகத்துக் கொப்பாவதொரு சந்திரனைச்செய்ய நினைத்தல். வல்லவனொருவன் தன்னாலே தொடங்கப்பட்டது பல முறை கெடுமாயினும் அதுசெவ்வையாக முற்றுப்பெறுமளவும் அதன்முயற்சியை விடானாதலால் வருதிங்கடோறும் புதிதாக வகுக் கின்றானென்க. நான்முகன் மாதந்தோறுஞ் சந்திரனைப் புதிதாகப் படைத்தற்கு ஏதுவாகாத அங்ஙிகரெய்தப்பெறாமையை ஏதுவாகக் குறித்தலினாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே நளன் முகஞ் சந் திரனைப் பார்க்கிலுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றமை தோன்றுகின்றது.

கோணைக்களிற்றுநளன்வாண்முகங்கூறுகென்னா
யாணர்த்திருமாலருள்செய்தலும்யாங்கள்கூற
நாணிக்கமலமயனோடுமுகிழ்ப்பநாடிப்
பூணிற்பொலிந்தமுலைப்பூமகட்புல்லுமன்றே.

இ-ள். கோணை — மாறுபாடுபொருந்திய, களிற்று — யானைகளை யுடைய, நளன் — நளச்சக்கரவர்த்தியினது, வாள் — காந்திபொருந்

திய, முகம் — முகச்சிறப்பை, கூறுகென்று — சொல்லக்கடவி ரென்று, யாணர் — அழகிய, திருமால்-விட்டுணு, அருள்செய்தலும்- சொல்லிய வளவிலே, யாங்கள் — யாம், கூற — சொல்ல, நாணி- வெட்கி, கமலம் — நாபிக்கமலமானது, அயனோடு — நான்முகனோடு, மூவழ்ப்ப — குவிய, நாடி — (அத்தருணம்) பார்த்து, பூணின் — ஆபர ணத்தினாலே, பொலிந்த — விளங்குகின்ற, முலை — முலைகளையு டைய, பூமகள் — திருமாதை, புல்லும் — (அக்கடவுள்) கூடுவான் எ-று. ஐ — சாரியை.

திருமால் நளன் முகத்தைப் புகழ்வித்தலாகிய கபடத்தினாலே நாபிக்கமலத்தைக் குவிவித்து நான்முகனை மறைத்து மனைவியைப் புணர்தலாகிய விருப்பத்தை முடித்தலால் பிறிதினவிற்சியணி. இதனாலே நளன்முகம் அக்கமலத்தினுஞ் சிறந்தமை தோன்று கின்றது.

சிறைவண்டுதண்ணென்முகைசூழ்ந்துபைந்தேறன்மாந்தி
யறைகின்றதண்டார்புனையுந்திறலாடல்வேந்தன்
பொறைதேரினங்கட்புவிமாதினைப்பொங்குசெஞ்சூட்
டிறைவாளரவைநிகரென்னவியம்பலாமே.

[இதனாலே பொறுமை பூபாரந்தாங்குதல்களின் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சிறை — சிறைகளையுடைய, வண்டு — வண்டுகளானவை, தண்ணென் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, முகை — அரும்புகளை, சூழ்ந்து- சுற்றிக்கொண்டு, பைந்தேறல் — பசியதேனை, மாந்தி — குடித்து, அறைகின்ற — ஒலிக்கப்பெற்ற, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, தார்- மாலையை, புனையும், தரித்திருக்கின்ற, திறல் — வலிமையாலுண்டா கிய, ஆடல் — வெற்றியையுடைய, வேந்தன் — நளச்சக்கரவர்த்தியி னது, பொறை — குற்றம் பொறுத்தலையும், பூபாரந்தாங்குதலையும் தேரின் — ஆராய்ந்தால், அங்கண் — அழகியவிடத்தையுடைய, புவி மாதினை — பூமிதேவியையும், பொங்கு — விளங்காநின்ற, செஞ் சூட்டு — சிவப்பாகிய சூட்டையுடைய, வாள் — காந்திபொருந்திய, இறை — (பாம்புகளுக்கெல்லாந்) தலைவனாகிய, அரவை — ஆதிசேஷ னையும் நிகரென்ன — (அவனுக்கு) உபமானங்களாக, இயம்பலாம்- (அறிவுடையோருக்குச்) சொல்லுதல் கூடும் எ-று.

குற்றம் பொறுக்குங் குணத்துக்குப் பூமியும் பூபாரந்தாங்குத லுக்கு அனந்தனுமென்று கொள்க. முன்னதற்கு "அகழ்வாரைத் தாங்குநிலம்போலத், தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்தறலை" என

திருக்குறள் உரைத்தலாலும், பின்னதற்கு இந்நூலிலே "பன்னகஞ் சுமந்தவைப்போர்தோளினிற்பரிக்குமன்னர்மன்னனை" என்றுவருத லாலும், அவை உபமானமாதற் கேற்றல் காண்க. பொறையி னிரு பொருளும் புகழ்பொருளாதலிற் புகழ்பொருட் சிலேடையணி. ()

புற்றாகுமாவமுறைவாளிப்புயங்கமுண்ணச்
செற்றார்தமாவிநுகர்விக்குஞ்சிலைக்கையாற்குக்
குற்றேவல்செய்யுங்கொடியன்னவர்பானடக்கக்
கற்றாடரம்பைபயில்வானடைகாட்டுகிற்பேன்.

[இதனால் நளராசனிடத்து உத்தம மங்கையரிருக்கையைக் குறிப்பித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஆவம் ஆகும் — தூணியாகிய, புற்று — புற்றினுள், உறை — இருக்கிற, வாளி — அம்புகளாகிய, புயங்கம் — பாம்புகளானவை, உண்ண — உண்ணும்படியாக, செற்றார் — பகைவரது, ஆவி — பிராண வாயுவை, நுகர்விக்கும் — உண்பிக்கின்ற, சிலை — வில்லையுடைய, கையாற்கு — கையையுடையவனாகிய நளனுக்கு, குற்றேவல் - சிறிய வேவல்களை, செய்யும் — செய்கின்ற, கொடியன்னவர்பால் — பூங் கொடிபோல்பவரிடத்தே, நடக்க — நடத்தற்கு, கற்று — (யான்) கற் றுக்கொண்டு, ஆடு — (தெய்வச்சபையி) லாடுகின்ற, அரம்பை — அரம் பையானவள், பயில்வான் — கற்கும்படியாக, நடை — அந்நடையை, காட்டுகிற்பேன் — கற்பிப்பேன் எ-று.

இல் — ஆற்றலிடைநிலை. வாயு அருவமாயினும் அதனையுண்ணு தல் பாம்பிற்கு இயல்பாதலால் ஆவிநுகர்விக்குமென்றது. ஆவ முத லியவற்றிலே புற்று முதலியவற்றி னொற்றுமையை ஆரோபித்த லாலே உருவகவணி. கற்றுக்காட்டுகிற்பே னென்றதனால் எனது நடையினும் அரம்பை நடையினும் சிறந்துளது நளன் குற்றேவல் செய்யு மகளிர் நடையென்றதாயிற்று. குற்றேவல் — சாமரம் வீசு தல், அடைப்பையேந்துதல் முதலியன. இங்கே நளனுக்குச் சொல் லப்பட்ட விசேடணத்தால் அவன் யுத்த பராக்கிரமமுஞ் சொல்லப் பட்ட தாயிற்று. (௭௧)

அறைபொற்கழற்காலரசன்னகரஞ்சொனல்லார்
மறைசொற்கள்யாவுமறையாமலெனக்குரைப்பார்
பொறிமுற்றடக்கிப்புலன்போம்வழிபோக்கல்செய்யா
நெறியிற்பிறர்க்குப்புகலாதெனநெஞ்சிலெண்ணி.

[இதனால் நளனந்தப்புரத்திலே தனக்குப் பழக்கமுண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அறை — ஒலிக்கின்ற, பொன் - பொன்னாலாகிய, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, கால் — பாதத்தை யுடைய, அரசன் — நளச்சக்கரவர்த்தியினது, நகர் — அரண்மனையிலுள்ள, அஞ்சொல் — அழகிய சொல்லையுடைய, நல்லார் — மாதரானவர், பொறிமுற்று — ஐம்பொறிகளையும், அடக்கி — அடக்கி, புலன் — ஐம்புலன்களினும், போம் வழி — செல்லும்வழியில், போக்கல் செய்யா — (அவற்றைச்) செலுத்தாத, நெறியின் — ஒழுக்கத்தினாலே, பிறர்க்கு — அயலாருக்கு, புகலாதென-சொல்லாதென்று, நெஞ்சில் — மனதிலே, எண்ணி-நினைத்து, மறை — மறைக்கத்தக்க, சொற்கள்யாவும் — எல்லாச்சொற்களையும், மறையாமல் — ஒளிக்காமல், எனக்கு — எனக்கு, உரைப்பார் — சொல்லுவார் எ-று.

அந்தப்புரமாதர் சொல்லுவாரென்னும் பொதுப்பொருளினாலே உன்கருத்தைச் சொல்லென்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தோன்றுதலாற் பொதுப்புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. (எஉ)

திங்கட்கலையின்செழும்பூங்கதிர்செவ்விவாய்ப்பக்
கங்குற்கமலமலர்தோய்ந்துகளிப்புறுமற்
பைங்கட்குமுதமுறல்போலுநீபார்த்திவன்றன்
றொங்கற்புயந்தோய்ந்துறுமற்பிறமாதுதுய்த்தல்.

[இதனால் அவளுக்கு நளன்மேற் காதலையெழுப்புதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். திங்கட்கலையின் — சந்திரகலையினது, செழு — செழிய, பூ — அழகிய, கதிர் — அமுதகிரணத்தை, செவ்வி — அழகானது, வாய்ப்ப — பொருந்த, கங்குல் — இரவின்கண், கமலமலர் — தாமரைமலரானது, தோய்ந்து — சேர்ந்து, களிப்ப — மகிழ்ச்சியை, உறுமல்-அனுபவியாதிருக்க, பைங்கள் — பசியதேனையுடைய, குமுதம் — (அத்தாமரை மலரிற் குறைந்த) அல்லிமலரானது, உறல்போலும்-(அப்படி அம்மகிழ்ச்சியை) அனுபவித்தல் போலும், நீ — நீயானவள், பார்த்திவன்றன் — அரசனது, தொங்கல் — மாலையையுடைய, புயம்-தோள்களை, செவ்வி — அழகானது, வாய்ப்ப — பொருந்த, தோய்ந்து — சேர்ந்து, களிப்பு — மகிழ்ச்சியை, உறுமல்-அனுபவியாதிருக்க, பிறமாது — (உன்னிற் குறைந்த) மற்றொருத்தி, துய்த்தல்-(அப்படி அம்மகிழ்ச்சியை) அனுபவித்தல் எ-று.

தாமரை மலர்களினுஞ் சிறந்தழகாய் நிற்றலிற் செவ்விவாய்ப்ப வென்றது. "பூவினுக் கருங்கலம் பொங்குதாமரை" என்பதனானு மறிக. கமலமலர் களிப்புறுதல் — மலர்ச்சியுறுதல், நீமகளிர் பலரினுஞ் சிறந்த அழகுடையவளாயிருந்தும் உனக்குத்தகுந்த நளனைப் பெறுதற்குமுயற்சிசெய்யாது உன்னிற்குறைந்தவள் அவனைச்சேர்ந்தின்புறவிட்டிருத்தல் மடைமையென்பது கருத்து. "பைங்கட் குமுதமுறல்போலு நின்பாலுறுமற் றொங்கற்புயத்தான் பிறமாதரைத் தோய்தின்மாதோ" எனப் பாடங்கூறி — சந்திரகிரணங் கமலத்தைச் சேர்ந்து களிப்புறாமல் அல்லியைச் சேர்ந்து களிப்புறுதல் போலும் நளன் உன்னைச்சேர்ந்து களிப்புறாமற் பிறமாதரைச் சேர்ந்து களிப்புறுதல் எனப் பொருளுரைப்பாருமுண்டு. களிப்புறுதல் மலர்களுக்கன்றிக் கிரணத்திற்கு இயையாமையாலும் அரசனுக்குக் குறைவு தோன்றலாலும் அதுமுதனூன் முடிபின் வேறுபட்டும் பயன்படாமை யறிக. (௭௩)

மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடிமென்னடைவாய்ந்தநல்லாய்
செயிர்தீர்விதியின் றிறம்யார்கொறெளிந்தநீரா
ரயில்வேனளன்றனழகுன்னெழிலொத்தவாற்றாற்
பயினேயவின்பநினக்கன்றிப்பயன்படாதால்.

[இதனால் அவளுக்கு நளனைப்பெறுதற்கு அனுகூலமிருக்கின்றபடி யுணர்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். மயிர்வாய் — மயிர்பொருந்திய, சிறுகண் — சிறிய கண்களையுடைய, பிடி — பெண்யானை நடைபோலும், மென்னடை — மெல்லியநடை, வாய்ந்த — பொருந்திய, நல்லாய் — தமயந்தியே! அயில்—கூர்மைபொருந்திய, வேல் — வேலையுடைய, நளன் — நளராசனது, அழகு — அழகும், உன் — உனது, எழில் — அழகும், ஒத்த— (தம்மி) லொத்திருக்கின்ற, ஆற்றால் — காரணத்தினால், பயில் — தங்கிய நேயம் — (ஒப்புடை) யன்பாலுண்டாகும், இன்பம் — இன்பமானது, நினக்கன்றி — உனக்கல்லாமல் (மற்றொருத்திக்கு), பயன்படாது — கிடைப்பதில்லை. (அழகொத்திருந்தாலும் விதிசங்கற்பம் பிரதிகூலமாயிருந்தாலோவெனின்) செயிர் — குற்றத்தினின்றும், தீர் — நீங்கிய, விதியின் — விதியினது; திறம் — கருத்தை, தெளிந்த— அறிந்த, நீரார் — குணத்தையுடையவர், யார் — எவர் எ-று.

இங்கே அழகும் எழிலும் ஆண்மை வடிவும் பெண்மைவடிவும் பிறழ்ச்சியின்றி யமைந்தவனப்பாம். அன்றியும் உயர்குடிப்பிறப்பு, நல்லொழுக்கம் — பருவம் — அறிவு — செல்வம் — என்பவை முதலி

யனவும் ஒரோவழி அழகெனவும் படுமாதலின் அவையுமிங்கேயடக் இக் கொள்ளப்படும். நும்மிருவருக்கும் அழகொத்தலால் அன்பு மொத்து இன்பஞ்சிறக்குமென்பது தோன்ற நேயவின்பமென்றது இருவர்க்கும் அன்பொக்குமாயி னின்பஞ் சிறக்குமென்பது "தாம் வீழ்வார் தம்வீழப்பெற்றவர் பெற்றாரே, காமத்துக்காழில்கனி" என் பதனாலுமுணர்க. நினக்கன்றிப் பயன் படாதெனவே நீயே அவ னுக்கு மனைவியாவை யென்றதாயிற்று. விதியென வாளா கூறாது செயிர்தீர்விதியெனச் சிறப்பித்துக் கூறுதலால் விதி சங்கற்பமும் இந் நற்காரியத்துக்கு அனுகூலித்தே யிருக்குமென்பது குறிப்பிக் கப்பட்டது. யாரென்றது ஒருவருமில்லையென்னும் பொருளில் வந்தது. (௭௮)

விரைசேர்கமலவிதியுந்தகக்கூட்டுமென்க
திருவோடுசெங்கட்டிருமாலினைச்சேர்த்தலானும்
வரைமானைமுக்கட்பெருமானிடம்வைத்தலானு
மிரவோடுதண்ணென்கதிர்த்திங்களியைத்தலானும்.

[இதனால் அழகொத்திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும் அனுகூலித்
திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரணமுண்டோவெனின்
உண்டெனல்சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். திருவோடு — திருமாதோடு, செங்கண் — செய்யகண்களை யுடைய, திருமாலினை — விஷ்ணுவை, சேர்த்தலானும்-கூட்டினமை யாலும், வரைமானை — பார்வதி தேவியை, முக்கண் — மூன்றுகண் களையுடைய, பெருமானிடம் — கடவுளிடத்தே, வைத்தலானும்- இருத்தினமையாலும், இரவோடு — இராத்திரியோடு, தண்ணென்— குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, திங்கள் — சந் திரனை, இயைத்தலானும் — பொருத்தினமையாலும், விரைசேர்— வாசனைபொருந்திய, கமலம் — தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, விதியும்- நான்முகனும், தக — தகுதியாக, கூட்டுமென்க — (ஒருபொருளோ டொருபொருளைக்) கூட்டுகிறானென் றறியக்கடவாய் எ-று.

ஒருவர்க்கொருவர் தகுந்தவராகத் திருவோடு செங்கட்டிருமாலி னைச் சேர்க்கை முதலிய உதாரணங்களால் விதி சங்கற்பமும் இது காரியத்திலே அனுகூலித்திருக்குமென்று அறியப்படுகின்றதென்பது கருத்து. "விரைசேர்கமல நறும்போதினில் வீற்றிருக்கு" எனப்பா டங்கூறி இதனைத் திருவுக்கடை யாக்குதலுமுண்டு. அப்போது இப்

பாட்டிற்கு முடிக்குஞ்சொல் இல்லாமையாற் பின்பாட்டோடேனும் முன்பாட்டோடேனுஞ்சேர்த்துக் குளகமாக்கிமுடிக்கவேண்டும். அங்ஙன முடித்தற்குப் பொருளியையாமையாற் பொருந்தாமையறிக. ()

போர்வேனளன்றன்புனை தாரகன் மார்புபுல்லு
மேரார்மகள்யாரெனயானயனோடுகேட்பக்
காரோதிநின்பேர்கழறுற்றனன்போலுமாங்குத்
தேரோதைதன்னாற்றெளிவுற்றிடக்கேட்டிலேன்யான்.

[இதனால் அவ்வனுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகமபிராணமு முண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கார் — மேகம்போலும், ஓதி — கூந்தலையுடையவளே, போர் — போர்செய்தற்குறிய, வேல் — வேலையுடைய, நளன் — நளராஜனது, புனை — சூடப்பட்ட, தார் — மாலையையுடைய, அகல் — பரந்த, மார்பு — மார்பை, புல்லும் — தழுவத்தகும், ஏர் அழகினால், ஆர் — நிறைந்த, மகள் — மங்கை, யாரென — எவளென்று, யான் — நான், அயனோடு — நான்முகனை, கேட்ப — வினவ, நின் — நினது, பேர் — நாமதேயத்தை, கழறுற்றனன்போலும் — (அவன்) சொன்னான்போலும், ஆங்கு — அப்போது, தேர் — (அவனது) தேரினது, ஓதைதன்னால் — ஒலியினாலே, தெளிவுற்றிட — ஐயந்தீர, யான், நான், கேட்டிலேன் — (அதைக்) கேட்டறிந்திலேன் எ-று.

௯௭-ம் பாட்டில் "அயனூ ரன்னந்தனதன் புறுசற்றமியாம்" என்றலின் அயனை வினவுதற்கு இயைபுடைமை பெறப் பட்டது. யாரென்றது பெண்பாலில் வந்தது. அது வுயர்திணை முப்பாற்கும் பொதுவாதலின் — இதற்கு "யாஅரென்னும் வினாவின் கிளவி-யத் திணைமருங்கின் முப்பாற்குமுரித்தே" ஏன்பது தொல்காப்பிய விதி. அயனோடென்பது உருபுமயக்கம். இதற்கு "யாதனுருபிற் கூறிற்றா யினும்பொருள்சென்மருங்கின் வேற்றுமைசாரும்" என்பது தொல் காப்பிய விதி. ஒருவேளை மற்றொருவன்மே லவனுக்கு விருப்ப முண்டாயிருப்பின் தன்சொல்லைப்பொய்யென்று கொள்வளென்று நின்பேர் கழறுற்றனன் போலும், தெளிவுற்றிடக் கேட்டிலேன் என்றது. (௭௧)

குயின்மென்குதலைத் திருவேநினைக்கூடுமின்ப
மயில்கொண்டவொள்வேனளற்காகவனமத்திலானே

விதியைபெண்ணியன்றிவிதிகூட்டலனென்னுஞ்சீர்த்தி
பயனின்றிமாறிப்பழியாகப்பயக்குமன்றே.

[இதனால் விதியின் செலுஞ்சொல்லும் அப்படியிருந்தாலும்
அவள் சுதந்தரனைகையால் இப்போது வேறுவிதமாகச்
செய்யலாமே யென்றால் அதற்கு தடை யுண்
டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். குயில் – குயிலிசைபோலும், மென்குதலை – மெல்லிய மழலைச்சொற்களையுடைய, திருவே – தமயந்தியே! நினை – உன்னை, கூடும் – அனுபவித்தடைவதாகிய, இன்பம் – இன்பத்தை, அயில் கொண்ட – கூர்மைகொண்ட, ஒள்வேல் – ஒள்ளியவேலையுடைய, நளற்காக – நளராஜன்பொருட்டு, அமைத்திலனேல் – படைத்திலனாயின், இயைபு – தகியை, எண்ணியன்றி-நினைத்தல்லாமல், விதி-நான்முகனானவன், கூட்டலனென்னும்-(ஒருவரோடொருவரைச்) சேர்க்கலனென்கின்ற, சீர்த்தி – கீர்த்தியானது, பயனின்றி-பயனில்லாமல், மாறி – வேறுபட்டு, பழியாக – நிந்தையாக, பயக்கும் – (அவனுக்கு), விளையும் எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே நளனை நீ நாயகனாகப்பெறுதற்கு விதியினாலுந் தடையுண்டாவதில்லையென்று வலியுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று. (எஎ)

கருந்தாரைவாய்வாள்பொருவுங்கயற்கண்ணிகேண்மோ
பொருந்தாதனயான்புகன்றேனதுநிற்கபூந்தாள்
வருந்தவொதுங்கப்பிழைசெய்தனன்மாறவுள்ளம்
பரிந்தார்வமுற்றப்புரிவேனென்பணித்திஎன்று.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் இப்படி அவளுக்கு ஆசையை
வளர்த்தவன்னம் அவள்கருத்தை அறிதற்காக வேறொன்
றைச்சொல்லி முன்சொல்லப்பட்டதை முடித்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கருந்தாரைவாய் – கருவிழிபொருந்திய, வாள் – வாளையும், கயல் – கெண்டையையும், பொருவும்-நிகர்க்கின்ற, கண்ணி-கண்களையுடையவளே! கேள் – (நீ) கேளு, யான் – நான், பொருந்தாதன – (இப்போதைக்கு) வேண்டாதசொற்களை, புகன்றேன்-சொல்லினேன், அது நிற்க – அது நிற்பதாக, பூ – மலர்போல (மெல்லிய, தாள் – (உன்) னடிகளானவை, வருந்தா – வருந்தி, ஒதுங்க – (என்பின்னே) நடந்துவரும்படியாக, பிழை-குற்றத்தை,

செய்தனன் — (உனக்குச்) செய்தேன், மாற — (அது) தீர, உள்ளம்— உள்ளத்தில், பரிந்து — அன்புற்று, ஆர்வம் — (உன்) விருப்பத்தை, முற்ற — நிறைவேற, புரிவேன் — செய்வேன், என்- (அவ்விருப்பம்) யாது, பணித்தி — (நீ) சொல்லு, என்னு — என்றுசொல்லி எ-று. மோ — முன்னிலையசை.

வருந்தா வொதுங்க வென்றதற் கேற்பப் பூந்தாளென்றது. இப்பாட்டும் பின்வரும் பாட்டுங் குளகம். குளகம் பலபாட்டொரு வினைகொள்ளும் — என்பது விதி. (எஅ)

தோளாமணியைநிரைத்தன்னமென்றூயமூரற்
கோளார்மதிவாண்முகத்தாளுட்குறிப்புநாடித்
தாளாண்மையுள்ளங்குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரின்
வாளாவதிந்த தணிப்பொற்சிறைவாய்ந்தவன்னம்.

இ-ள். அணி — அழகிய, பொன் — பொன்மயமாகிய, சிறை— சிறைகள், வாய்ந்த — பொருந்திய; அன்னம் — அன்னமானது, தோளா — துளைக்கப்படாத, மணியை — முத்துகளை, நிரைத்தன்ன— ஒழுங்கு படுத்ததுபோலும், மெல் — மெல்லிய, தூய-பரிசுத்தமாகிய, மூரல் — பல்லொழுங்கையும், கோளார் — பெருமைபொருந்திய, மதி — சந்திரன்போலும், வாள் — காந்திபொருந்திய, முகத்தாள்— முகத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, உட்குறிப்பு — உட்கருத்தை, நாடி — ஆராய்ச்சி செய்துக்கொண்டு, ஆண்மை — ஆழமாகிய, உள்ளம் — (ஒருவர்) கருத்தை, குறிப்பின் — அறியின், தாள் — (தமது) முயற்சியை, தெரி-(அதன்பின்பு) தெரிவிக்கும், தன்மையோரின்— குணமுடையவர்போல், வாளா — சும்மா, வதிந்தது — இருந்தது. எ-று.

தோளாமணி. தோண்டப்படாத முத்து என்றதை, "தெரி வரிதாகிய தெளிவே போற்றி — தோளா முத்தச் சுடரேபோற்றி" எனத் திருவருட்பா எட்டாந் திருமுறைக்கண் உரைத்ததனுனு முணர்க. தோளாமணியை நிரைத்தனன்றூய மூரலென்றும், கோளார் மதிவாண்முகமென்றும், சொல்லப்பட்டமையால், நளன் செய்திகேட்டுத் தமயந்திக்கு நகையும் முகக்கிளர்ச்சியுந் தோன் றினமை குறிப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. ஆண்மை இங்கே உள்ளக் கருத்தை வெளிப்படுத்தா தாளுதற்றன்மை யாதலின் ஆழமெ னப்பொருள் கூறப்பட்டது. பெரியோர் அப்படிப்பட்ட பிறர்கருத் தைத் தாமறிவதன் முன்னே தமது காரியத்தைக் கெடுமென்று

சொல்லாராதலால் அன்னம் அவள்கருத்தை யறிந்தபின்னே தன் வரவின் காரியத்தைச் சொல்லுதற்கெண்ணிச் சும்மா விருந்த தென்க. தெரியென்றது தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாத லின் இங்கே பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. உட்குறிப்பு நாடித் தாளாண்மையுள்ளங் குறிப்பிற்றெரிதன்மை யோரினென்றதற்கு முயற்சியையுடைய உள்ளத்தை முகக்குறிப்பினு லாராயுந்தன்மை யோர்போலத் தமயந்தி யுட்கருத்தை முகக்குறிப்பினுலாராய்ந் திருந்ததெனப் பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அதுமுதனூற் கருத் தன்றென்க. (எக)

இவ்வாறுசெங் கான்மடவன்னமிருந்தவோடு
மைவ்வாணெடுங்கட்டமயந்திமனத்தினோர்ந்து
செவ்வாம்பலூறுஞ்செழுந்தேறறுளித்தலின்றி
யொவ்வாததீஞ்சொல்குயினுணவுரைக்கலுற்றாள்.

[இதனுல் தமயந்தி பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இவ்வாறு – இவ்விதமாக, செங்கால் – செய்யகால்களை யுடைய, மடம் – இளமைபொருந்திய, அன்னம் – அன்னமானது, இருத்தலோடும் – இருந்தவளவில், மை – அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற, வாள் – வாள்போலும், நெடு – நீட்சிபொருந்திய, கண் – கண்களை யுடைய, தமயந்தி – தமயந்தியானவள், மனத்தின் – மனத்தின்கண், ஓர்ந்து – ஆலோசித்து, செவ்வாம்பல் – செவ்வல்லிப்பூவிலிருந்து, ஊறும் – சுரக்கின்ற, செழுந்தேறல் – செழியதேனுனது, துளித்த லின்றி – சிந்துதல் (தன்னிடத்) தில்லாமல், ஒவ்வாத – நிகராகமாட் டாத, தீஞ்சொல் – (தன்செவ்வாயிலிருந்து வருகிற) மதுரவார்த் தையை, குயில் – கோகிலமானது, நாண – வெட்கமுற, உரைக்க லுற்றாள் – சொல்லத் தொடங்கினுள் எ-று.

செவ்வாம்பலுக் கேற்பச் செவ்வாய் வருவிக்கப்பட்டது. ஆம் பலூறுஞ் செழுந்தேறறுளித்தலின்றி யொவ்வாத தீஞ்சொலெனவே அல்லிமலரிலிருந்து வெளிப்படுந் தேன்போல் வாயிலிருந்துவெளிப் படுதலுந் தீஞ்சுவையுமுடைய சொல்லென்றதாயிற்று உவமை யணி. (அ௦)

கலி விருத்தம்.

பேதைநீர்மையிற்பெட்புறின்யாங்கணு
மேதமெய்துறுமென்பர்சாதமே

யாதலானிற்றொடர்ந்தருரெய்துறத்
தீதிழைத்தனன்யானுன் றிறத்தினே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாற் பூந்தாள் வருந்தா வொதுங்கப் பிழைசெய்தன னென்றதற்கு மாறான உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பேதைநீர்மையில் — பேதைமைக் குணத்தினாலே, யாங்கணும் — எல்லாவிடங்களிலும், பெட்புறின் — விரும்பினால், ஏதம் — குற்றமும் (அதனால் விளைவதாகிய) துன்பமும், எய்துறும் — அடையும், என்பர் — என்றுசொல்வார் (பெரியோர்), சாதமே — (அது) சத்தியமே, ஆதலால் — ஆகையால், நின் — உன்னை, தொடர்ந்து — பின்சென்று, அருர் — துன்பமானது, எய்துற — (என்னை) அடைய, யான் — நான், உன்றிறத்தின் — உன்னிடத்தே, தீது — குற்றத்தை, இழைத்தனன் — செய்தேன் எ-று.

பேதைநீர்மையாவது — செயத்தகுவதுந் தகாததும் பகுத்தறிய மாட்டாதகுணம். அது பெண்மைக்குச் சிறந்தகுணமாய் நிற்றலிற் பேதைநீர்மையிற் பெற்புறினென்றாள். அது பெண்மைக்குச்சிறந்த தென்பது. "நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடு பழகினும் பெண்ணறிவென்பது பெரும்பேதைமைத்தே" என்பதனாலறிக. இரட்டுற மொழிதலென்னு முத்தியால் ஏதத்திற்குக் குற்றமும் அதனால் வருந் துன்பமு முரைக்கப்பட்டன. அவ்விருபொருளும் "ஏதந்துன்பங் குற்றப்பேர்" என்பதனாலறிக. என்பர்சாதமே யென்றாள். பேதைமையுளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கட்செயல்" என்பவாகலின். பேதைமையினாலே விஷயநியமமில்லாமல் எல்லாப்பொருள்களினும் விருப்பம் வைத்தால் அதனாலே தான் பிறருக்கு அபகாரஞ்செய்யவும் பின்பு அதைக்குறித்துத் தான் மனம் வருந்தவு நேரிடும், அதை யென்னிடத்துத் தானே காணலாமென்பது கருத்து. முன் வாக்கியத்தின் பொதுப்பொருளாற் பின்வாக்கியத்தின் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. (அக)

பளிங்கிற்றுன்னியபல்பொருண்மற்றதில்
விளங்கித்தோன்றல்போல்யான்செய்தவெம்பிழை
களங்கமற்றவுன் னுள்ளத்திற்கண்டுகொற்
றுளங்கயான்பிழைத்தேனென்றுசொற்றதே.

இ-ள். (களங்கமற்ற) — மாசற்ற, பளிங்கில் - கண்ணாடியிடத்து, துன்னிய — கிட்டியிருக்கின்ற, பல்பொருள் — பலபொருளும்,

அதில் — அதனுள், விளங்கித்தோன்றல்போல் — பிரதிபிம்பித்துத் தோன்றுதல்போல், துன்னிய-(உன்னிடத்துக்) கிட்டியிருக்கின்ற, யான் — நான், செய்த — (உனக்குச்) செய்த, வெம்பிழை — கொடிய பிழையானது, களங்கமற்ற — மாசற்ற, உன் — உனது, உள்ளத்தில்- நெஞ்சுள், கண்டுகொல் — பிரதிபிம்பித்துத் தோன்றியோ, யான்- நான், துளங்க — நடுக்கும்படியாக, பிழைத்தேனென்று — (உனக்குக்) குற்றஞ் செய்தேனென்று, சொற்றது — (நீ) சொல்லியது, எ-று.

பெரியோர் தமக்கொருவனொரு பிழை செய்தவிடத்து அவனை நோக்கி நான்றா னுனக்குப் பிழைசெய்தேனென்று கண்ணாடியானது தன்முன்னுள்ள பொருளைத் தன்னிடத்தே காட்டுதல்போல் அவனிடத்துள்ள பிழையைத் தம்மிடத்தே காட்டுவாராதலால் அவர் கண்ணாடிபோற் களங்கமின்றி விளங்குவார் நீயவர்களிற் சேர்ந்து ளாயாதலால் அங்ஙனஞ்சொன்னாயென்பது கருத்து. கண்டுகொல்- தோன்றலைக்கண்டோ வெனினுமாம். சொற்றதென்றது — இறந்த காலம் பற்றிவந்த தொழிற்பெயர். இதுவுவமையணி. (அ௨)

வேண்டல்செய்வலென்றாய்விழைவானினைக்
காண்டலன்றியென்வேண்டுங்கதிர்மதி
யீண்டுநோக்குநர்கண்களிப்பெய்துறச்
சேண்டயங்குவதன்றியென்செய்யுமால்.

[இதனால் மாறவுள்ளம் பரிந்தார்வமுற்றுப் புரிவேனென்றதற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வேண்டல் — வேண்டப்பட்டதை, செய்வலென்றாய்- செய்வேனென்றுசொன்னாய், விழைவால் — ஆசையினாலே, நினை- (அழகிய) வுன்னை, (கண்களிப்பு நேத்திரானந்தத்தை,) எய்துற- அடைய, காண்டலன்றி — காணுதலல்லாமல், என் — யாது, வேண்டும் — (எனக்கு) வேண்டும், கதிர் — கிரணத்தையுடைய, மதி — சந்திரனானவன், ஈண்டு — இவ்விடத்திருந்து, நோக்குநர் — பார்ப்பவர், கண்களிப்பு — நேத்திரானந்தத்தை, எய்துற — அடைய, சேண்- ஆகாயத்திலிருந்து, தயங்குவதன்றி — விளங்குவதல்லாமல், என்- யாதுபயனை, செய்யும் — (அவர்க்குச்) செய்வான் எ-று.

வேண்டல் — வேண்டப்படுபொருளை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். அவ்வன்னத்தைக் காணுதலினுஞ் சிறந்தபொருள் தனக்கில்லை யென்பது தோன்ற நினைக்காண்டலன்றி யென் வேண்டுமென்

றாள். சந்திரன் இங்கேயிருந்து பார்ப்பவர்க்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே விசேடமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை அதுபோல நீயும் எனக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே சாலவுஞ்செய்யக் கிடந்ததொன்றில்லை என்பது கருத்து. அன்னத்தையுஞ் சந்திரனையுங் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட விரண்டுவாக்கியங்களுக்கு விம்பப்பிரதி விம்பபாவந் தோன்றலால் எடுத்துக்காட்டுவமையுணி. (அ௩)

கோச்சகக்கலிப்பா.

விழையுமனத்ததுமனத்தைவிட்டகல்வதெனினன்றே
தழையவுரைதருநாவாற்சாற்றலாந்தகைமைத்தா
மெழுபுவிவாழ்கன்னியரிலிருவிசும்பிற்றருவினறுங்
கொழுநனைநல்குதியென்றுகூறுநளுமுளல்கொல்லோ.

[இதனுல் விரும்பப்பட்ட பொருள் எப்படிப்பட்டதாயினுஞ் சொல்லலாமெனின் அதுகூடாதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விழையும் — விரும்பப்படுகின்ற, மனத்தது — மனத்தினுள்ளதொன்று, மனத்தை — அம்மனத்தை, விட்டகல்வதெனினன்றே — விட்டுவெளிப்படுவதாயினன்றே, தழைய — பெருக, உரைதரும் — பேசுகின்ற, நாவால் — நாவினலே, சாற்றலாந் தகைமைத்தாம் — சொல்லப்படுந் தகுதியுடையதாகும், எழுபுவி — ஏழுதீவுகளிலேயும், வாழ் — வாழ்கின்ற, கன்னியரில் — பெண்களுள், இருவிசும்பில் — பெரிய வானுலகத்துள்ள, தருவின் — கற்பகதருவினது, நறு — பரிமளம்பொருந்திய, கொழுநனை — செழியவரும்பை, நல்குதியென்று — (கொணர்ந்து) கொடுவென்று, கூறுநளும்-சொல்வாளும், உளல்கொல் — இருக்கின்றாளோ, (அப்படியே) தருவின்-கற்பகதருப்போலும், நறு — நற்குணம்பொருந்திய, கொழுநனை-நளராஜனை, நல்குதியென்று-கொணர்ந்து கொடுவென்று, கூறுநளும்-சொல்வாளும், உளல்கொல் — இருக்கின்றாளோ எ-று.

மனத்தைவிட் டகலாமைக்குக் காரணம் — மனம் அதனை யுறுதிமாகப் பிடித்திருத்தலே யாம். கொழுநனையெனவே மலரும் பருவத்துப் பேரும் பென்றதாயிற்று. மலர்மேல் விருப்ப மகளிர்க் கியல்பாதலால் அதனை யெடுத்துக்காட்டினள். கொழுநன் — தலைவன். "பிரானே கொழுநன ரசனுதியெனப் பதினைந்து முறை செய்ப்பொருட்கு மிறைவன்மேற்றே" என்பதனு லறிக.

அது சிறப்புப்பற்றி நளனை யுணர்த்திற்று. கணவனென்பாரு முளர். கிடைத்தற்கரிய வொருவனைப் பெறவேண்டுதல் கிடைத்தற்கரிய கற்பகவரும்பைப் பெறவேண்டற் கொப்பாதலாற்பழிப்புக் கிடமாதல் பற்றி நாணமுடையவ ளெப்படிக் கூறுவளென்பது கருத்து. சிலேடையி னிருபொருளுக்கும் விம்ப பிரதி விம்பபாவத்தால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இதுமுதல் இருபத்துநாலுபாட்டுகள் பெரும்பாலுங் காய்ச்சீர் நான்குபெற்றுக் கலித்தளைமிக்கு வருகிற அளவடிநான்கு கொண்ட தரவுகொச்சகக்கலிப்பாக்கள். ()

தழைசிறையமடவனமேசாற்றுதியென்றிவ்வாறு
குழைகிழிக்குமதர்நெடுங்கட்கொம்பர்மகிழ்நாணிறொடு
மொழிவதுகேட்டையுற்றுமுகிழ்நகைவாணுதலுளத்தில்
விழைவுறுநன்மொழிகள்சிலமடவன்னம்விளம்புமால்.

[இதனாலே தமயந்தி யினிச்சொல்லைக்கேட்டு அன்னம் பேசத்]
தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.

இ-ள். தழை – தழைத்த, சிறைய–சிறைகளையுடைய, மடம்–இளமைபொருந்திய, அனமே – அன்னமே ! சாற்றுதியென்று–சொல்லென்று, இவ்வாறு – இவ்விதமாக, குழை – குழையையுடைய (காதை), கிழிக்கும் – கிழிக்கின்ற, மதர் – மதர்த்த, நெடு–நீட்சிபொருந்திய, கண் – கண்களையுடைய, கொம்பர் – பூங்கொம்பு போல்பவள், மகிழ் – மகிழ்ச்சியோடும், நாணிறொடும் – வெட்கத்தோடும், மொழிவது – சொல்வதை, கேட்டு – (தான்) கேட்டு, ஐயுற்று – சந்தேகித்து, முகிழ் – (முல்லை) யரும்புபோலும், நகை–பற்களையும், வாள் – காந்திபொருந்திய, நுதல் – நெற்றியையுமுடையவளது, உளத்தில் – உள்ளத்தின்கண்ணே, விழைவுறு–விரும்பப்படும், நன்மொழிகள் சில – சிலநல்லசொற்களை, மடவன்னம்–இளமைபொருந்திய அன்னமானது, விளம்பும் – (அவளுக்குச்) சொல்லும் எ-று.

கொம்பு கொம்பரென ஈறுதிரிந்தது. மகிழ்—தன்விருப்பத்தை முடித்தற்கு உபாயங்கிடைத்ததென் றுண்டாகியது. ஐயமுற்றென்பது விகாரப்பட்டது. ஐயம்-நளன்மே லிவளுக்கு விருப்பமுண்டோ வில்லையோவென்னுஞ் சந்தேகம். (அரு)

தருவினறுங்கொழுநனையார்தருகவெனவுரைப்பளெனு
மரியமறைப்பொருளதனையான்கேட்கலாகாதோ

தெரியவருமறைப்பொருளைச்செவிப்புலத்திலுறநான்காம்
வருணமுடையவர்கேட்கலாகாதவாறேபோல்.

[இதனுல் அது நான் கேட்கத்தக்கதுதானெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தருவின் – கற்பகதருவினது, நறு – பரிமளம்பொருந்திய, கொழுநனை – செழியவரும்பை, யார் – எவள், தருகவென–கொடுவென்று, உரைப்பளெனும் – சொல்வாளென்று சொல்லப்பட்ட, அரிய – அரிதாகிய, மறைப்பொருளதனை – இரகசியப்பொருளை, யான் – நான், கேட்கலாகாதோ – கேட்கத்தகாதா, தெரியவரு – அரிதற்கரிய, மறைப்பொருளை – வேதப்பொருளை, செவிப்புலத்தில் – காதினுலே, உற – பொருந்த, நான்காம் வருணமுடையவர் – சூத்திரர், கேட்கலாகாதவாறேபோல் – கேட்கத்தகாதவிதம்போல் எ–று.

அம்மறைப்பொருளைக் கேட்டதற்குச் சூத்திரர்போல் இம்மறைப்பொருளைக் கேட்டற்கு யான் அனதிகாரியல்லேன், அதிகாரியே அதனை நன்றாகச்சொல்வென்பது கருத்து. பின்மறைப்பொருள் – வேதவாக்கியம்; அன்றி – வேதத்தினது அர்த்தமெனினுமாம். (அக)

மனமுறுமோர்பொருளடைதலரியதோமனத்தாலு
நினைவரியபொருளினையுநிறையுடையோரடைகுவராற்
புனைமணிமேகலைதாங்கிப்புடையகன்றவகலல்குற்
கனியனையவந்தீஞ்சொற்கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய்.

[இதனுல் அப்பொருள் பெறுதற்கரியதாகையாற் சொல்லுதற்கு
நாணுகின்றேனெனின் அதற்குத்தரு முத்தரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். புனை – அலங்கரிக்கப்பட்ட, மணிமேகலை – இரத்தினமேகலையை, தாங்கி – சுமந்து, புடையகன்ற – புடைபரந்த, அகல்–பரப்பையுடைய, அல்குல் – அரைக்கீழிடத்தையும், கனியனைய–முக்கனிபோலும், அம் – அழகிய, தீ – மதுரம்பொருந்திய, சொல்–சொல்லையுமுடைய, கற்பகப் பூங்கொம்பன்னாய் – கற்பகத்தின் மலர்க்கொம்புபோல்பவளே! மனம் – மனத்தின் கண், உறும்–இருக்கின்ற, ஓர்பொருள் – ஒருபொருளை, அடைதல் – பெறுதல்; அரியதோ – (கற்பகவரும்பையடைதல்போல்) அரியதோ, (அரிய

தன்று) அரியதென்றேன் சொல்லக்கூடாதெனின்) நிறையுடை யோர் — யோகிகள், மனத்தாலும் — அம்மனத்தினாலும், நினைவரிய- நினைத்தற்கெட்டாத, பொருளினையும் — பரப்பிரமத்தையும், அடைகுவர் — பெறுவார் எ-று.

மனமுறுமோர் பொருளடைதலரியதோ வென்றதற்கு அப்பொருள் கட்பொறி முதலியவற்றிற்குப் புலனாகாதிருப்பினும் மனமொன்றற்காவது புலனாயிருக்கையால் உனக்கு அதனையடைதலரிதன்றென்பது கருத்து. ஆணவமலந் தடையா யுயிரைச்செறிந்து நிற்கையாற் சச்சிதானந்தசொரூபமாகிய பரப்பிரமத்தை நினைத்தல் மனத்திற்குக் கூடாமையறிக. நிறை — அம்மனத்தைப் பொறிகளிற் செலுத்தாது சமாதியினிறுத்தல், நில்லென்முதனிலை நிறுவெனப் பிறவினையாய்ப் பின்பு நிறையெனத்தொழிற்பெயராயிற்று. மனத்திற் கெட்டாத்தையும் அடைவரென்னு மொருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிக நியாயத்தினாலே மனத்திற் கெட்டியபொருளையடைதல் சொல்லவேண்டுவதில்லை என்னு மற்றொரு பொருள் தோன்றலாற் செய்யுட்பொருட்பேறணி. (அஎ)

பொய்ம்மைமொழிபுகன்றறியேம்புகலமனமெண்ணுகினு
மெய்ம்மையலதுரையாநாவேதநவில்பயிற்சியாற்
கொம்மைவருமுலைவாய்மையுடையோரைக்குறித்துரைப்பி
னெம்மைமுதலெடுத்துரைப்பரீர்ங்கமலத்திறைமுன்னும்.

[இதனல் இதுபொய்சொல்வதென்று சொல்லாதிராதே யெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொம்மை — இளமைபொருந்திய, வரு — வளர்கின்ற, முலை — முலைகளை யுடையவளே! பொய்ம்மைமொழி — அசத்திய வார்த்தையை, புகன்றறியேம் — சொல்லியறியேம், புகல — (ஒரு சமயத்திலே) சொல்லுதற்கு, மனம் — மனமானது, எண்ணுகினும்— நினைத்தாலும், நா-(எம்முடைய)நாக்களானவை, வேதம்-வேதத்தை, நவில் — ஓதிவருகின்ற, பயிற்சியால் — பழக்கத்தினாலே, மெய்ம்மை (மொழி) யலது — சத்தியவார்த்தையை யல்லாமல், உரையா — சொல்லாவாம், ஈர்ங்கமலத்து — குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப்பூவிலுள்ள, இறைமுன்னும் — நான்முகக்கடவுண்முன்னும், வாய்மையுடையோரை — சத்தியத்தை யுடையவரை, குறித்து-கருதி, உரைப்பின்- பேசின், எம்மை — எம்மையே, முதல் — முதலில், எடுத்து—குறித்து, உரைப்பர் — சொல்லுவார் எ-று.

தன்னினத்தையுந் தழுவிப் புகன்றறியேம் எம்மை என்றது. புகலமனமென்னுஙினு மென்னு மும்மைமனமும் அப்படி எண்ணு கின்றதில்லை என்னும் பொருளைப் பயத்தலால் எதிர்மறை. சத்தியத்தைச் சொல்லுகிற வேதத்தோடு பழகலால் நாவிற்கு அப்பழக்கக்குணம் விடாதென்க. "பழக்கங்கொடியது பார்பாறையினுங் கோழி, கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும்-விழித்துங், குருடர்க்கொளி பகையாக் கூசிக்கோல்போடா, ரருளைப்பகுக்குமான்மா" என்பதனுலுமறிக. தேவலோகத்துப் பறவையாதலின் வேதமோதுதற் குரித்தாயிற்றென்க. கமலத்திறை முன்னு மென்னு மெச்சுப் பொருளில் வந்தவுயர்வு சிறப்பும்மையால் இந்திரன் முதலியோரிடத்து முரைப்பரென்பது தோன்றுதல் காண்க. (அஅ)

பாட்டுவரிச்சுரும்புமுரல்பங்கயமெல்லரும்பேய்க்கு
மோட்டிளவெம்முலையெனக்குமுடியாதபொருளுளதோ
சூட்டரவின்மேற்கிடந்ததொடுகடன்ஞாலத்திடைநீ
வேட்டதுகூறுதிகொணர்வல்விரைவினெனக்கூறியதால்.

[இதனால் ஆனல் நீ என்ன செய்யமாட்டுவா யெனின் அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வரி-இரேகைகளையுடைய, சுரும்பு-வண்டுகளானவை, பாட்டு—பாட்டை, முரல்—பாடப்பெற்றிருக்கின்ற, பங்கயம்-தாமரையினது, மெல்லரும்பு—மெல்லியவரும்பை, எய்க்கும்—நிகர்க்கின்ற, மோட்டிளவெம்—உயர்ச்சியும் இளமையும் விரும்பப்படுங் குணமும்பொருந்திய, முலை—முலைகளையுடையவளே!, எனக்கு-என்றால், முடியாத — முடிவுபெறுத, பொருள்—காரியமானது, உளதோ—(ஒன்) றிருக்கின்றதோ, சூட்டு—உச்சிக்கொண்டையையுடைய, அரவின்மேல்—ஆதிசேஷன்மேல், கிடந்த-தங்கிய, தொடு-தோண்டப்பட்ட, கடல்—கடலாற் சூழப்பட்ட, ஞாலத்திடை — பூமியின்கண், வேட்டது—(உன்றால்) விரும்பப்பட்ட பொருளை, நீ—நீ, கூறுதி—சொல்லு, விரைவில்—சீக்கிரத்தில், கொணர்வல்—(யான் அதனைக்) கொண்டுவருவேன், என—என்று, கூறியது—(அன்னந் தமயந்திக்குச்) சொல்லியது எ-று.

சுரும்பு முரலுதலைப் பங்கயவரும்பிற்கு அடையாக்கியது மலரும்பருவத்துப் பெரியவரும்பென்று தோன்றுதற் கென்க. எனக்கு முடியாதபொருளுளதோவெனவே அற்பமான பறவையென்று நினையாதே சிறியவச்சாணி பெரியதேரை நடத்துதல்

போல் எப்படிப்பட்ட பெரியகாரியத்தையு முடிக்கின்ற வல்லமையெனக்குண்டென்றதாயிற்று. (௮௯)

பருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடகநல்லியாழிசைசேட்
டுருகினளன்பால்வேட்கையுற்றனளென்றறிகில்லா
யரியபசும்பொன்னிறத்தவாய்தூவிமடவனமே
தெருமாலுற்றேன்விழைவுசெப்புமாறெவனென்றாள்.

[இதனால் வேட்டது கூறுதியென்றதற்குத் தரும் உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அரிய — பெறுதற்கரிய, பசும்பொன் — பசிய பொன்னினது, நிறத்த — உருவமுள்ள, ஆய் — தேடத்தக்க, தூவி — இறகுகளையுடைய, மடம் — இளமைபொருந்திய, அனமே-அன்னமே ! மருவு- சேர்ந்த, புரி — வலிக்கட்டுகளையும், நரம்பு — தந்திகளை, இசைக்கும்- இசைவிக்கின்ற, மாடகம் — முறுக்காணிகளையும் உடைய, நல்யாழ்- நல்ல வீணையிசைபோல்கின்ற, இசை — (என்) சொல்லை, கேட்டு- (இவள்) கேட்டு, உருகினள் — மனங்குழைந்தவளாகி, அன்பால்- ஆசையினாலே, வேட்கை யுற்றனளென்று — (அச்சொல்லையே) கேட்கவேண்டுத லுற்றாளென்று, இன்னுஞ்சிலேவையையால்) உருகு- உளமுருகநின்ற, இன் — இனிமை பொருந்திய, நளன்பால் — நளனிடத்தே, வேட்கை யுற்றனளென்று — ஆசைமிகுந்தாளென்று, அறிகில்லாய் — அறியாயா, தெருமாலுற்றேன் — மனச்சுழற்சியையடைந்த நான், விழைவு — அவ்வாசையை, செப்புமாறு — (வெளிப்படையாகச்) சொல்லும் விதம், எவன் — யாது, என்றாள் — என்று சொல்லினாள் (தமயந்தி) எ-று.

வீணையிசைபோல்கின்ற என் சொல்லை யிவள்கேட்டு மனங்குழைந்தவளாகி, ஆசையினாலே இன்னு மச்சொல்லையே கேட்க வேண்டுகின்றா ளென்றறியாயா வெனலால், உன்சொல் கேட்குந்தோறுஞ் செவிக்கின்பஞ் செய்தலால் நான் இன்னும் அதனையே கேட்க வேண்டுகின்றே னல்லது பிறிதொன்றை வேண்டுகின்றிலேன் என்றாளென்பதாயிற்று. இப்பொருளிலே வேட்கைப்பெறல் வேண்டுதல். வீணையிசைபோலு மென்சொல்லை இவள்கேட்டு உளமுருக நின்ற வினிமை பொருந்திய நளனிடத்தே விருப்பமுற்றாளென்றறியாயாவெனலால், உன்சொல்லினாலே நளனுடையகுணங்களை நன்றாகவறிந்து அவனிடத்தேவிருப்பமுற்றேன் என்றாளென்பதாயிற்று. இப்பொருளில் தமயந்தியை வினைமுதலாகவுடைய உரு

கென் வினைத்தொகை நளனென்பெயர் கொண்டுமுடிந்தது. உற்றே னென்றது வினையா லணையும்பெயர். (கo)

வேட்கைதனதுளத்தடக்கிமெய்நாணான்மறைத்திகலும்
வாட்படைபோனெடுங்கண்ணாள் வழங்கியசொற்பொருடே
நாட்கமலவள்ளவாய்நறும்போதிலமர்செய்ய [ர்ந்து
தாட்பவளக்கடிகைவாய்மடவன்னஞ்சாற்றுமால்.

[இதனால் அன்னம் பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நாள் — அன்றுபூத்த, கமலம் — தாமரையினது, வள்ளம்-கிண்ணம்போலும், வாய் — வாயையுடைய, நறும்போதில் — நல்ல மலரில், அமர் — வாசஞ்செய்கின்ற, செய்ய — சிவப்புநிறம் பொருந்திய, தாள் — அடிகளையும், பவளக்கடிகை — பவளத்துண்டம்போலும், வாய் — வாயையும் உடைய, மடம் — இளமை பொருந்திய, அன்னம் — அன்னமானது, இகலும் — போர்செய்தற்குரிய, வாட்படைபோல் — வாளாயுதம்போலும், நெடுங்கண்ணாள் — நெடிய கண்களை யுடையவள், வேட்கை — (நளன்மேலுண்டாகிய) ஆசையை, தனது — தன்னுடைய, உளத்து — மனத்தின் கண், அடக்கி-வெளிப்படாமல் வைத்து, நாணால் —வெட்கத்தினால், மெய் — அவ்வாசை கொள்ளப்பட்ட பொருளை, மறைத்து — (சிலேடையால்) மறைத்து, வழங்கிய — சொல்லிய, சொற்பொருள் — வாக்கியார்த்தத்தை, தேர்ந்து — அறிந்து, சாற்றும் — சொல்லும் எ-று. (கக)

தருவினறுங்கொழுந்தையார் தருகென்பாரென்றதுவு
மருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடகநல்லியாழிசைகேட்
டுருகினளன்பால்வேட்கையுற்றனளென் றுரைத்ததும்யான்
கருதினாற்பலகலையுங்கற்றுணர்ந்ததெளிவினால்.

[இதனால் நீ என்றாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்டபொருளை
யறிந்திலையா வென்பாயாயின் அறிந்துளேனெனல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தருவின் — கற்பகதருவினது, நறும் — வாசனைபொருந்திய, கொழுந்தை — செழியவரும்பை, யார் — யாவர், தருகென்பார்-தருகவென்று சொல்லுவார், என்றதுவும் — என்று சொன்னதும், மருவு — சேர்ந்த, புரி — வலிக்கட்டுகளையும், நரம்பு — தந்திகளை

இசைக்கும் — இசைவிக்கின்ற, மாடகம் — முறுக்காணிகளையுமு டைய, நல் — நல்ல, யாழிசைகேட்டு — வீணையின் இசையைக்கேட்டு, உருகினள் அன்பால் — ஆசையால் மனங்குழைந்தவளாகி, (மனமுருக நின்ற நளனிடத்தே) வேட்கையுற்றன ளென்று-ஆசைமிகுந்தா ளென்று, உரைத்ததும் — சொன்னதும், யான் — நான், பலகலையும்— பலவகைநூல்களையும், கற்றுணர்ந்த — கற்று (அவற்றின்பொருளை) யறிந்த, தெளிவினால் — தெளிவைக் கொண்டு, கருதினன் —(நளனைக் குறித்துக் சொல்லப்பட்டவையென்று) அறிந்தேன் எ-று.

நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளென்பது இசையெச்சம். கருதல் — இங்கே அறிதற்பொருளைப்பயந்துநின்றது. பலகலை— வியாகரணம் — தருக்கம் — முதலியன. (கூஉ)

மறங்கிளருமதர்நெடுங்கட்கன்னியர்தமனமொன்றிற்
செறிந்துமுடன்பிரியுமெனத்தெளிவுடையோர்செப்புதலா
னறுந்துணரொண்சில்லோதிநயப்புறுநின்குறிப்புரைக
ளறிந்துமறியேன்போலவையுறவுற்றிருந்தனன்யான்.

[இதனால் இருவிசும்பிற்றருவினறுங் கொழுநனைமுதலிய வாக்கியப் பொருளை நீ அறிந்திருந்தால் அறியாப்போற் சொல்லியதற்குக் காரணம் யாதெனின் அதனையுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நறுந்துணர் — நறியமலர்களையும், ஒண்சில் — ஒள்ளிய பொன்வட்டத் தகட்டணியையுமுடைய, ஓதி — கூந்தலை யுடையவளே! மறம் — கொலைத்தொழிலால், கிளரும் — விளங்காநின்ற, மதர் — மதர்த்த, நெடு — நெடிய, கண் — கண்களையுடைய, கன்னியர்தம் — கன்னியர்களுடைய, மனம் — மனங்களானவை, ஒன்றில்— ஒருபொருளில், செறிந்தும் — அழுந்தியும், உடன் — விரைவில், பிரியுமென — (அந்நிலைபி) னீங்குமென்று, தெளிவுடையோர்-அறிவுடையோர், செப்புதலால் — சொல்லுதலினாலே, நயப்புறு — விரும்பப்படுகின்ற. நின் — உன்னுடைய, குறிப்புரைகள் — குறிப்புச்சொற்களின்பொருளை, யான் — நான், அறிந்தும் — தெரிந்தும், அறியேன் போல — அறிந்திலேன்போல, ஐயுறவுற்று — சந்தேகமடைந்து, இருந்தனன் — இருந்தேன் எ-று.

மனமொன்றில் அழுந்தல் — ஒருபொருளைப் பெறல்வேண்டுமென்றமிகவிரும்பி அதனையே நினைத்திருத்தல். தெளிவுடையோர்

செப்புதல் "இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர் — மனம் போல வேறுபடும்." என்பதனாலறிக. கன்னியர் மனமொன்றிலழுந் தியும் உடனே நீங்குமெனச் சொல்லுதலாலே உன்மனமும் நளனி டத்தே இப்போது அழுந்தி நிற்பினும் இன்னுஞ் சிறு பொழுதிலே விட்டு நீங்கும் ஆதலால் உனது நிச்சயம் அறியப்படாமைபற்றி அறி யேன்போலச் சந்தேகித்திருந்தே னென்றதாயிற்று. (கூ௩)

உலகமெலாம்பொதுநீக்கியோராழிதனையுருட்டி
யலகில்புகழ்படாம்போர்த்தவரசர்பிரான் றிருமுன்னர்
மலர்பொதுளஞ்சில்லோதியையுற்றுமடநாணாற்
சிலமொழிசொற்றனளென்னுச்செப்புவதுஞ்சீர்மைத்தோ.

[இதனால் அன்றியும் நளன் அரசர்க்கரசனா யிருக்கையால்
அவனுக்கு நிச்சயமல்லாத செய்தியைச் சொல்ல
லாகாதெனல் கூறப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உலகமெலாம் — பூமிமுழுதையும், பொது — (பலவர சர்க்கும்) பொதுமையினின்றும், நீக்கி — நீங்குவித்து, ஓராழிதனை— ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி — செலுத்தி, அலகில் — அளவில்லாத புகழ் — புகழாகிய, படாம் — ஆடையை, போர்த்த — (அந்தப்பூமியின் மேற்) போர்த்திய, அரசர்பிரான் — அரசர்க்கரசனது, திருமுன்னர்— சந்நிதானத்தில், மலர் — மலர்கள், பொதுள் — நெருங்கப்பெற்ற, அம் — அழகிய, சில் — பொன்வட்டத் தகட்டணியையுடைய, ஓதி— கூந்தலையுடையவள், ஐயுற்று — சந்தேகித்து, மடம் — அறியாமை யோடுகூடிய, நாணால் — வெட்கத்தினாலே, சிலமொழி — (உன்னைக் குறித்துச்) சில சொற்களை, சொற்றனளென்னு — சொல்லினா ளென்று, செப்புவதும் — சொல்லுவதும், சீர்மைத்தோ — சிறப்பு டைத்தாமோ எ-று.

எலாமென்பது எஞ்சாப் பொருளில் வந்தது, மேனியெலாம் பசலையாயிற் றென்பதிற்போல். ஆணையைச் சக்கரமாகச் சொல் வது செய்யுள்வழக்கு. புகழ்ப்படாம் போர்த்தவெனவே அவன்புகழ் பூமியெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற தென்றதாயிற்று. பெண்களுக்கு விவாகமளவும் தகப்பனுடைமையா யிருக்கவேண்டுதலிற் கருத்தின் படி முடியுமோ முடியாதோவென்று சந்தேகித்தல். சீர்மைத்தோ வெனவே ஐயம் — மடம்—நாணம்—சொற்குறைவு இவற்றுளொன்றே சொல்லுதற்குத் தடையாமெனின் இந்நான்குஞ் சேர்ந்த இக்காரி யத்தை நான் அதனால்வரும் பழிக்கஞ்சாது எப்படிச் சொல்லமாட்டு வேனென்றதாயிற்று. (கூ௪)

கந்தடுகிம்புரிக்கோட்டுக்கழைசுளியுங்கடாயானை
மந்தரத்தாற்பகைக்கடலைமதித்தடையும்வயவேந்தன்
சிந்தையைநின்பாற்பிணிப்பிற்றெள்ளமுதத்திருவேயுன்
றந்தைபிறற்களித்திடினென்வாய்மைதவறாகாதோ.

[இதனால் அங்ஙனந் தான் சொல்லினாற் குற்றம் யாதெனின் அதற்குத் தரு முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தெள்ளமுதம் - தெள்ளிய பாற்கடலிற்பிறந்த, திருவே- திருமாதே! கந்து - கட்டுத்தறியை, அடு - ஒடிக்கின்ற, கிம்புரி- பூணையுடைய, கோட்டு - கொம்புகளையுடைய, கழை - கரும்புகளை, சுளியும் - முறிக்கின்ற, கடாயானை-மதயானையாகிய, மந்தரத்தால்- மந்தரகிரியினாலே, பகை - பகைவரது, கடலை - (சேனையாகிய) பாற்கடலை, மதித்து - கடைந்து, அடையும் - அடையப்பட்ட, வயம் - வெற்றித் (திருவை)யுடைய, வேந்தன் - நளராசனது, சிந்தையை - மனத்தை, நின்பால்-உன்னிடத்தே, பிணிப்பின்-(யான்) கட்டிவைத்தால், உன் - உன்னுடைய, தந்தை - தகப்பனானவன், பிறற்கு - மற்றொருவனுக்கு, அளித்திடின் - (உன்னைக்) கொடுப்பானேயானால், என் - எனது, வாய்மை-வாய்ச்சொல்லின் றன்மையானது, தவறாகாதோ - வழுவாகாதோ எ-று.

பகையென்னும் பண்புப்பெயர் வண்பிக்காயிற்று. பகைக்கடலோடு ஆரோபித்தற்கிடமாகிய சேனையும், வயத்தோடு ஆரோபிக்கப் படுபொருளாகிய திருவும், வருவித்துக் கூட்டப்பட்டன. நளனுக்குன்மேலாசை பிறத்தலெளிதன்றென்பதுதோன்ற இப்படிப் பட்ட வெற்றிச்சிறப்பை யடையாக்கியது. உன்னைக்குறித்துப் பலவாறு புகழ்ந்தன்றி அவன்மனத்தை உன்னிடத்தே திருப்புதல் கூடாதென்பது படப்பிணிப்பினென்றது. அரசன் மனத்தை யுன்னிடத்தே திருப்பியபின்பு உன்றந்தை யுன்னை மற்றொருவனுக்குக் கொடுத்தால் அவனுக்கு நம்ப வைத்து மோசஞ்செய்தவனாவேனென்பது தோன்ற என்வாய்மை தவறாகாதோவென்றது. சந்தேகத்திற் கிடமில்லாத பொருளையே சொல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. யானை முதலியவற்றிலே மந்தரமுதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (௬௫)

என்னுளத்திலையுறல்போல்பார்க்களிப்பான்றந்தையென
வுன்னுளத்துமையமுளதாதலாலிஃதொழிக

பின்னரெவையுரைத்திடினுமுடிப்பலெனப்பேரெழில்கூ
ரன்னமடவரலுள்ளமறியுமாறுரைத்ததுவே.

[இதனால் அது சந்தேகத்திற் கிடமாகையால் அதனை
விட்டு என்பிரதிக்கினை வழுவாமல் வேறுபகாரஞ்
செய்வேனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பேரெழில் — பெரிய அழகினால், கூர் — மிகுந்த, அன்னம் — அன்னப்பறவையானது, என்னுளத்தில் — எனது மனத்தில், ஐயுறல்போல் — சந்தேகமிருத்தல்போல், தந்தை — தகப்பனானவன், யார்க்கு — யாருக்கு, அளிப்பானென — கொடுப்பானோ வென்று, உன்னுளத்தும் — உனது மனத்திலும், ஐயம் — சந்தேகமானது, உளது — இருக்கின்றது, ஆதலால் — ஆகையினாலே, இஃது — இக்காரியம், ஒழிக — நீங்கக்கடவது, பின்னர் — அதுவன்றி, எவை-எந்தக்காரியங்களை, உரைத்திடினும் — (நீயெனக்குச்) சொல்லினாலும், முடிப்பலென — (யான்) முடிப்பேனென்று, மடவரல் — தமயந்தியினது, உள்ளம் — கருத்தை, அறியுமாறு — உணரும்படியாக, உரைத்தது — சொல்லிற்று எ-று.

யார்க்களிப்பானோவென்னும்ஓகாரந்தொக்குவந்தது. உனக்கே சந்தேகத்திற் கிடமாகிய விக்காரியத்தி லென்னைத் தூண்டுதல் நன்றன்றென்பதுதோன்ற இஃதொழிக வென்றது. இஃதொன்று நீங்கலாக வேறே பலகாரியங்களுளவாயினும் உனக்கு முடிப்பேனென்றற்கு எவையுமெனப் பன்மையாற்கூறியது. (கூசு)

கன்னிமனஞ்சூழ்கிடந்தநாணென்னும்கடியரண
மன்னமொழியெனும்படைகள்வழங்குதலுமழிந்ததான்
முன்னியுளந்தனிற்சிறிதுமுறுவலித்துமுகங்கோட்டி
யின்னமுதமுகுப்பதுபோல்வெளிப்படையினியம்புமால்.

[இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசத்தொடங்கி
னமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கன்னி — தமயந்தியானவள், மனம் — மனத்தை, சூழ்கிடந்த — சூழ்ந்துகிடந்த, நாணென்னும் — நாணமென்கின்ற, கடி-காவலரிய, அரணம் — மதிலானது, அன்னம் — அன்னத்தினது, மொழியெனும் — சொற்களென்கிற, படைகள்-ஆயுதங்கள், வழங்குதலும் — மேற்சென்றவளவில், அழிந்ததால் — கெட்டமையால், சிறிது-சிறிதுபொழுது, உளந்தனில் — (தன்) மனத்திலே, முன்னி-

ஆலோசித்து, முறுவலித்து-சிரித்து, முகங்கோட்டி-முகங்கவிழ்த்து, இன்னமுதம் — இனியவமிர்தத்தை, உகுப்பதுபோல் — சொரிவது போல், வெளிப்படையின் — வெளிப்படையினாலே, இயம்பும்-சொல்லுவாள் எ-று.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்துநிற்றலால் நாணென்னுங் கடியரணமெனப்பட்டது. முன்னுதல் அதிரகசிய மாகிய விக்கருத்தை யெப்படி வெளிப்படையாற் சொல்வதென் றாலோசித்தல். நாணமழியினும் அதன்பழக்கவாசனை சிறிதுநிற்கை யாற் சிரிப்பும் முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. நாணமுதலியவற் றிலே அரணமுதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (௧௭)

விரையுயிர்க்குந்தாமரைக்குவெய்யவனுஞ்சேதாம்பன்
மருவுயிர்க்குநாண்மலர்க்குமாமதியுமல்லாம
லுரைபெறுநற்றலைவர்பிறருளர்கொல்லோபொலன்சிறைய
வரசமடவனமெனையுமன்னளாயெண்ணுதியால்.

[இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய
முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொலன் — பொன்மயமாகிய, சிறைய — சிறைகளையு டைய, மடம் — இளமைபொருந்திய, அரசவனம் — அரசனவன் னமே! விரை — வாசனையை, உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற, தாமரைக்கு-தாமரைப்பூவிற்கு, வெய்யவனும் — சூரியனும், சேதாம்பல் — செவ் வல்லியினது, மரு — வாசனையை, உயிர்க்கும் — வீசுகின்ற, நாள்-பருவமுள்ள, மலர்க்கு — பூவிற்கு, மாமதியும் — பெரியசந்திரனும், அல்லாமல் — அன்றி, பிறர் — அன்னியர்களாகிய, உரைபெறு—புகழ் பெற்ற, நற்றலைவர் — நல்லநாயகர், உளர்கொல்லோ — இருக்கின் றாரோ — (இல்லை), எனையும் — என்னையும், அன்னளாய், அப்படிப் பட்டவளாய், எண்ணுதி — (நளனன்றி நாயகனில்லையென்று) எண் ணக்கடவாய் எ-று.

எப்படித் தாமரைமலர்க்குச் சூரியனும் அல்லிமலர்க்குச் சந் திரனுமன்றி வேறுநாயகரில்லையோ அப்படியே எனக்கு நள னன்றி வேறுநாயக னில்லையென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறிய வாறாயிற்று. (௧௮)

ஐயமுறேனளன்மார்பிலணியலணிகுவனன்றி
மையல்புரிவேள்வரினுமன்றலந்தார்சூட்டுவனோ
நெய்பொழுகுவேற்றாதைபிறற்களிப்பநேர்குவனேல்
வெய்யதழற்புகுந்தாவிவிட்டேனுரைநிறுத்துவனால்

[இதனால் விபரீதம்-பிரமாதம்-சாதனக்குறைபாடு-வஞ்ச விருப்பு-இவற்றொன்ரும் பிறனைத் தான் கணவனுகக் கொள்ளாமையை வலியுறுத்தித் தன் பிதாவினாலும் அதுமுடியாமையை யுணர்த்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஐயமுறேல் — (அன்னமேகீ) சந்தேகப்படாதே, நளன் — நளராசனது, மார்பில் — மார்பின்கண், அணியல் — மாலையை, அணிகுவனன்றி — சூட்டுவனல்லாமல், மையல்புரி — மயக்கத்தைச் செய்கின்ற, வேள் — மன்மதனுனவன், வரினும் — வந்தானாயினும், மன்றல் — வாசனைபொருந்திய, அம் — அழகிய, தார் — மாலையை, சூட்டுவனோ — (யான்) சூட்டுவேனோ, நெய் — நெய்யானது, ஒழுகு — ஒழுகப்பெற்ற, வேல்-வேலையுடைய, தாதை — (என்) தகப்பனுனவன், பிறற்கு — மற்றொருவனுக்கு, அளிப்ப —(என்னைக்) கொடுக்க, நேர்குவனேல் — உடன்படுவானாயின், வெய்யதழல் — வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பினுள், புகுந்து — முழுகி, ஆவிவிட்டு — உயிரைவிட்டு, உன் — உனது, உரை — சொல்லை, நிறுத்துவன் — (நளனிடத்தி) னிலைபெறுவிப்பேன் எ-று.

மூன்றுலகத்திலும் அழகாற்சிறந்த மன்மதனையொழிக்கவே மற்றை யாடவர்களையு மொழித்ததாயிற்று. வெய்யதழற்புகுந்தாவி விட்டென்றதனால் கொடுந்துயர் விளைக்கு மரணமே நளனை யன்றி மற்றொருவனை மணத்தலினும் இனிதென்றதாயிற்று. அரசனுக்குத் தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாற் சொல்லப்படுஞ் சொல்லை யுன்னுரையென்ருள். (கக)

ஊழியஞ்செய்திறப்வேந்தைவேட்டுள்ளமுருகுமெனை
வாழியடவனங்கூட்டலரிதென்னைமதித்திடேல்
கேழ்கிளர்தாமரையின்முகைகிளரொளித்தண்ணுேற்கலரா
தேழ்பரித்தேரவர்க்காணினலர்ந்திடுதலியல்பன்றே.

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மடம் — இளமைபொருந்திய, அனம் — அன்னமே! வாழி — வாழக்கடவாய், ஊழியஞ்செய்திறம் — அடிமைத்தொழில் செய்யும்படிக்கு, வேந்தை — நளமகாராசனை, வேட்டு — விரும்பி, உள்ளமுருகும் — மனமுருகாநின்ற, எனை — என்னை, கூட்டல்— அவனுக்கு மனைவியாக்குதல், அரிது — பெரியவுபகாரமாகும்,

என்னை — (இனி) யென்னை, மதித்திடேல் — விசாரியாதே, (இப்படிப்பட்ட பிடிவாதமேன்? குணமுள்ள மற்றொருநாயகனைப்பெறிற் குற்றம் யாதென்றால்), கேழ்-நிறத்தினாலே, கிளர் — விளங்காநின்ற, தாமரையின் — தாமரையினது, முகை-அரும்புகள், கிளர் - விளங்காநின்ற, ஒளித்தண்ணோர்க்கு — சீதளகிரணத்தையுடைய சந்திரனால், அலராது — மலராமல், எழ்பரித்தேரவன் — சூரியனை, காணின்-கண்டால், அலர்ந்திடுதல் — மலர்தல், இயல்பன்றே — சுபாவமன்றோ எ-று.

வாழியவென்னும் வியங்கோளினீற்றின் யகர வுயிர் மெய் கெட்டு வாழியென நின்றது. ஊழியஞ்செய்திறம் வேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமெனைவாழிமட வனங்கூட்டலரிதெனவே, தனக்கு நாணூழியக் காரியாம் பதத்தைப் பெறவிரும்பும்படி யிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நளனுக்கு மனைவியாம்பதம் எனக்குக் கிடைத்தால் அது எப்படிப்பட்ட பெரும்பேறு யிராதென்றதாயிற்று. என்னை மதித்திடலெனவே இப்படிப்பட்ட நிச்சயத்தை அறிவிக்கப்பட்ட நீ என்னை யினிச்சோதித்தல் அரைபட்டமாவை யரைத்தல் போலுமாம்: ஆதலால்கூட்டுதற்கு வேண்டு முயற்சி செய்யென்றதாயிற்று. தாமரையைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வுபமான வாக்கியத்தால், எப்படித் தாமரை யரும்பு சூரியனையன்றிச் சீதளகிரணத்தை யுடையனாயிருந்தாலுஞ் சந்திரனை விரும்புகிறதில்லையோ அப்படியே நான் நளனையன்றிக் குணமுடையவனா யிருந்தாலும் மற்றொருவனை விரும்பேனென்னும் பொருள் பெறப்பட்டது. நளனிற்சிறந்த குணமுடையவ னொருவனில்லாதிருக்கவுந் தனது நிச்சயத்தை நம்புவித்தற்கு இங்ஙனங் கூறினள். தாமரைச் செய்தியாகிய அல்பொருளி னொப்புமையின் சம்பந்தத்தால் தமயந்திசெய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன்றுதலால் ஒப்புமைப்புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. "ஊழியல் பிற்றிறல்வேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமென்னை வாழிமடவனங்கூட்டலரி தென்னமதித்திடேல் — கேழ்கிளர் தாமரையின்முகை கிளரனி தண்டேனுகர" என வழங்குகின்ற பாடம் இதன்முதனூல் முடிபிற்குச்சிறிதும் ஒவ்வாமற் பொருட்சிறப்புமிலதாய் நிற்கின்றது. (௧00)

வாட்டிறல்சேர்வயவேந்தின் மணிப்புயத்தென்முலைதிளைப்ப
கூட்டுதியேலுயிர்வாழ்வல்கூட்டாயேலுலகறிய   [-க்
மூட்டழலிற்புகுந்தாவிமுடித்திடுவலொளிகெழுசெஞ்
சூட்டுமடவனமிவற்றுளென்செய்வான்றுணிந்தனையால்.

[இதனால் தன துநிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தின து நிச்சயத்தை வினவுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒளிகெழு – காந்திபொருந்திய, செஞ்சூட்டு – செய்ய வுச்சிக் கொண்டையை யுடைய, மடம் – இளமை பொருந்திய, அனம் – அன்னமே! வாள் – வாளினது, திறல் – போரினாலே, சேர் – சேர்ந்த, வயம் – வெற்றியை யுடைய, வேந்தின் – நளமகா ராசனுடைய, மணி – அழகிய, புயத்து – தோள்களிடத்து, என் – என்னுடைய, முலை – முலைகளானவை, திளைப்ப – அழுந்தும்படியாக, கூட்டுதியேல் – (என்னை அவனோடு சேர்ப்பாயானால், உயிர் வாழ்வல் – உயிர்வைத்திருப்பேன், கூட்டாயேல் – சேர்க்காயானால், உலகறிய – உலகத்தாரறிய, மூட்டு – மூட்டப்பட்ட, அழலில் – நெருப்பினுள், புகுந்து – மூழ்கி, ஆவி – உயிரை, முடித்திடுவல் – விட்டுவிடுவேன், இவற்றுள் – (கூட்டலும் கூட்டாமையு மாகிய) இவ்விரண்டனுள், என்செய்வான் – எதுசெய்யும்படியாக, துணிந்தனை – (நீ) நிச்சயித்தாய் எ-று.

கூட்டுதியே லுயிர்வாழ்வலென்றும், கூட்டாயே லுலகறிய மூட்டழலிற் புகுந்தாவி முடித்திடுவலென்றும், கூறதலாலே கூட்டிப் பிழைப்பிக்கவும், கூட்டாமலிறப்பிக்கவும், வல்லமை உனக்குண்டாயிருத்தலால் உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிற வென்னைப் பிழைப்பித்தாற் புகழும் புண்ணியமும் உண்டாமென்றும், அது செய்யாயாகிற் பழியும் பாவமும் உண்டாமென்றும், குறிப்பித்தவாறாயிற்று. தனது தீப்பாய்தலை யாவரும் புகழ்தற் பொருட்டுத் தன்னுத்தம சிந்தையை வெளிப்படுத்த வேண்டு மென்பது பற்றி உலகறியவென்றாள். (௧௦௧)

உயிருதவிசெய்தவர்க்கொன் றாற்றக்கா லுணர்வுடையோர்
செயிரறுதம்முயிரளித்துச்செய்ந்நன் றிக்கடன்கழிப்பார்
மயர்வறவென் னுயிரினுஞ்சீர்வாய்ந்தநளன் றனையளிப்பி
னயர்வறுமோதிமதற்குக்கைம்மாறேத றிகிலன்யான்.

[இதனால் அக்கூட்ட லுதவியின் பெருமைகூறல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அயர்வறு – (மனச்) சோர்வற்ற, ஓதிமம் – அன்னமே! உணர்வுடையோர் – அறிவுடையோர், உயிருதவி செய்தவர்க்கு – (ஆபத்து வந்தபோது தம்) முயிரைக் காப்பாற்றினவர்க்கு, ஒன்று –

ஓராபத்து உற்றக்கால் — வந்ததாயின், செயிரறு — குற்றமற்ற, தம் — தம்முடைய, உயிர் — உயிரை, அளித்து — கொடுத்து, செய்— (அவராற்) செய்யப்பட்ட, நன்றி — உபகாரமாகிய, கடன் — கடனை, கழிப்பார் — தீர்ப்பார், மயர்வு — மயக்கமானது, அற — நீங்க, என்— னது, உயிரினும் — உயிரைக்காட்டிலும், சீர்வாய்ந்த — சிறப்புப் பொருந்திய, நளன்றனை — நளராஜனை, அளிப்பின் — கொடுப்பாயா னல், அதற்கு—அவ்வுபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு—எதிருபகாரம், எது-யாது, யான் — நான், அறிகிலன் — (அதனை) யறியேன் எ-று.

யாது அறியேனெனவே யில்லையென்றதாயிற்று. கடன்கழிப் பாரென உலகத்தின்மேல் வைத்துக் கூறினும் நீ எனக்கு உயிருதவி செய்யின் உன்பொருட்டென்னுயிரைக்கொடுத்து அக்கடனைத்தீர்ப் பேன் என்பதே கருத்தாகக் கொள்க. அதற்குக் கைம்மாறே தறிகி லன் யான் என்றதற்கு உயிர்க்குயிரே யீடாமாதலின் என்னுயிரின் மேற்பட்ட நளனுக்கீடாக நளனிற் கீழ்ப்பட்ட வென்னுயிரைக்கொ டுத்து அக்கடனைத் தீர்க்கக்கூடாமையால் நீ அவனை எனக்குக்கொ டுத்து என்னை உனக்கு இனி யென்றென்றைக்குந் தீர்க்கமாட்டாத கடன்பட்டவளாக் கென்பது கருத்து. (௧0௨)

கைம்மாறுநினக்காற்றலரிதெனினுங்களிப்பினுளஞ்
செம்மாந்துனசெயிரறுசீரோவாதுசெப்புவல்யா
னெம்மாவியிறந்துபடாதிருக்குங்கொல்விரைவினிற்போய்த்
தெம்மாறுசுடர்வேலான்றிருவருள்பெற்றிடாயெனின்னை.

[இதனல் ஈடில்லாதவுதவி செய்தலாற் பயன்யாதெனின்
அதற்குத்தரு முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கைம்மாறு — பிரதியுபகாரத்தை, நினக்கு — உனக்கு, ஆற்றல் — செய்தல், அரிதெனினும் — இல்லையாயினும், களிப்பின்— மகிழ்ச்சியினலே, உளம் — உள்ளத்தில், செம்மாந்து — இறுமாந்து, உன் — உனது, செயிரறு — குற்றமற்ற, சீர் — குணத்தை, ஓவாது- இடைவிடாமல், யான் — நான், செப்புவல் — சொல்லுவேன், (ஆனல்) அதை நன்றுகவாலோசித்து விரையாமற் செய்வேனென் பாயாயின்) விரைவினில் — சீக்கிரத்தில், போய் — சென்று, தெம்- பகைவரும், மாறு — (நட்பினராய்) வேறுபடுதற்குக் காரணமாகிய, சுடர் — ஒளியையுடைய, வேலான் — வேலையுடையவனது, திரு- அழகிய, அருள் — அருளை, பெற்றிடாயெனின் — பெருயாயின்,

எம் — எம்முடைய, ஆவி — உயிர்களானவை, இறந்துபடாது — நீங்கிப்போகாமல், இருக்குங்கொல் — இருக்குமோ எ-று.

ஈடில்லாத வுபகாரத்தைச் செய்யுஞ் சீராதலாற் செயிரறு சிறென்றான். உன்செயிரறு சீரோவாது செப்புவலெனவே என்னாலே யுலகத்திலே பெரும்புகழுண்டாதலே யுனக்குப் பயனென்றதாயிற்று. அன்றியும், "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு" என்றிருக்கையால் பின்னே தான் செய்யக்கடவதாகிய நன்றிபாராட்டலைக்காட்டித் தான் அவ்வுபகாரத்திற்குப் பாத்திரமாயிருக்கையைக் குறிப்பித்தவாறாயிற்று. தானிறக்கும்போது அதுபொழுது தாயர் பாங்கியரும் இறப்பரென்பது கருதி அவரையுந்தழுவி எம்மாவியெனப் பன்மையாற் கூறினாள். பகைமைப்பொருளையுணர்த்துந் தெவ்வென்பதின் வகரமெய்வருமொழி மகரத்தை நோக்கி மகரமெய்யாயிற்று. "தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க, தூங்காது செய்யும் வினை" என்றிருக்கையால் விரைந்துசெய்யத் தகுவதாகிய இக்காரிய முயற்சியில் ஆலசியஞ் செய்யாதே யென்னுங் கருத்தால் விரைவினிற் போய் அருள்பெற்றிடாயெனின் "எம்மாவியிறந்துபடா திருக்குங்கொல்" என்றாள். (௧0௩)

என்குறைநீவயவேந்தற்கியம்புதியேல்வடங்கிடந்து
பொனபிதிர்மின்சுணங்கார்ந்தபொம்மலிளமுலையினர்பா
லன்புறுநல்லமயமதிலறையற்கவறைகுதியே
னன்குரைதீங்காமவர்பானயப்புற்றதன்மையினால்.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ்செய்யத் தகுமவற்றை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். என் — எனது, குறை — குறையை, நீ-நீ, வயம் — வெற்றியையுடைய, வேந்தற்கு — நளமகாராசனுக்கு, இயம்புதியேல்— சொல்வாயாயின், வடம் — முத்துவடமானது, கிடந்து — தங்கப்பெற்று, பொன்பிதிர் — பொற்பொடிபோல், மின் — விளங்குகின்ற, சுணங்கு — தேமலால், ஆர்ந்த — நிறைந்த, பொம்மல் — பொலிவும், இள — இளமையும் பொருந்திய, முலையினர்பால் — முலையினரிடத்து, அன்புறு — அன்புற்றிருக்கின்ற, நல் அமயமதில் — நல்லசமயத்தில், அறையற்க — (அதனைச்) சொல்லாதே, அறைகுதியேல்— (அப்போது) சொல்வையேயானால், அவர்பால் — அவரிடத்தே, நயப்புற்ற — இன்பமுற்ற, தன்மையினால் — குணத்தினாலே, நன்குரை- (உனது) நல்லசொல்லும், தீங்காம் — (அவனுக்குக்) குற்றமுள்ளதாகும் எ-று.

பொம்மலுக்கு அப்பொருள். "பொம்மலே பொலிவுஞ் சோறும்" என்பதனுலறிக. எப்படி நீரைக்குடித்து அதனாலே திருப்தியடைந்திருக்கிறவருக்கு அப்போது தெளிவுந் தீஞ்சுவையும் பரிமளமுஞ் சீதளமுமுடையதா யிருந்தாலும் வேறு நீர் விரும்பப்படாதோ அப்படியே ஒருத்தியைப் புணர்ந்து அவளாலே திருப்தியடைந் திருக்கிறவனுக்கு அப்போது பல குணங்களு முடையவளா யிருந்தாலும் வேறொருத்தி விரும்பப்படா ளாதலால் நன்குரைதீங்காமவர்பா னயப்புற்ற தன்மையினுல் என்றாள். (௪௦௪)

வேற்றரசர் திறைகொணரும்வேலையினுஞ்சொல்லற்க
மாற்றரசர்பால்வெகுளுமமயத்தும்வகுத்துரையே
றேற்றமுடைமதிவல்லோர்தேர்ச்சியினுந்தெரிந்துரையேல்
சாற்றினுரைத்தனவெல்லாந்தவறுதலறிதியே.

இ-ள். வேற்றரசர் — பிறவரசருடைய, திறை — இறைப்பொருளை, கொணரும் — வருவிக்கின்ற, வேலையிலும் — காலத்திலும், சொல்லற்க — சொல்லாதொழிக, மாற்றரசர்பால் — பகையரசரிடத்து, வெகுளும் — கோபஞ்செய்கின்ற; அமயத்தும் — காலத்திலும், வகுத்துரையேல் — சொல்லாதே; தேற்றம் — தெளிவை, உடை — உடைய, மதிவல்லோர் — மந்திரிகளோடு, தேர்ச்சியிலும் — ஆலோசனை செய்யுங்காலத்திலும், தெரிந்துரையேல் - சொல்லாதே; சாற்றின் — (நீ) சொல்லின், உரைத்தனவெல்லாம் — (உன்னால்) சொல்லப்பட்டனவெல்லாம், தவறுதல் — குற்றமுடையனவாதலை, அறிதி — (நீ) அறிவாய் எ-று.

செல்வப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற மனமானது தத்துவப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற யோகிமனம்போற் பிறிதொன்றிலே விரைந்து திரும்பாததலாலும், கோபத்தாற் கலங்கிய மனத்திற்கு நற்செய்தியும் பித்தத்தாற்கெடும் வேறுபட்ட வாய்க்குச் சர்க்கரைபோற் கசக்கு மாதலாலும், மந்திரிகளோடு செய்யும் ஆலோசனை வேளையிலே சொல்வது கனவுவேளையிலே சொல்வதுபோற் செவியிலே நுழையாததலாலும், அப்படிப்பட்ட சமயங்களிலே சொல்லலாகாதென்றாள். வகுத்துரை, தெரிந்துரை, ஒரு சொற்றன்மைப்பட்டுவந்தன. பிறவரசர் திறைகொண்டு வருங்காலத்திலுஞ் சொல்லற்க என்று கூறுதலாம் அடிக்குப் பொருளுரைத்தலு மொன்று. கொண்டுவரும் என்னுஞ் சொற்கள் கொணரும் எனமருஉ விற்று. (௪௦௫)

பொறிசெறித்தமாண்பினராய்ப்பொருந்தலர்ச்செற்றிருநிதி
செறிதருமாறீட்டியருவினைவாங்குசெயலினரு [யஞ்
முறுபிழையுட்சிறிதியற்றினொறுத்திடுவர்வயவேந்த
ரறுதிபெறநீமொழியுமமயமறிந்துரைத்தியால்

இ-ள். பொறி — *ஐம்பொறிகளையும், செறித்த — அடக்கிய, மாண்பினராய் — நற்குணமுடையவராகி, பொருந்தலர் — பகைவரை, செற்று — வென்று, இருநிதியம் — அதிக திரவியத்தை, செறிதருமாறு — நெருங்குமாறு, ஈட்டி — சேர்த்து, அருவினை — பெரியதொழில்களை, வாங்கு — (தம்மிடத்து) வாங்கிய, செயலினரும் — செய்கையை யுடையவரும், உறு — (பலவா) யுறுகின்ற, பிழையுள் — குற்றங்களுள், சிறிது — சிறியவொரு குற்றத்தை, இயற்றின் — செய்தாலும், வயம் — வெற்றியை யுடைய, வேந்தர் — அரசராயினோர், அறுதி — (தம்மி) னொழிவை, பெற — அடைய, ஒறுத்திடுவர் — (அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பார்; ஆதலால்) நீ — (விவேகியாகிய) நீ, மொழியும் — சொல்லுதற்குரிய, அமயம் — காலத்தை, அறிந்து — தெரிந்து, உரைத்தி — சொல்லுவாய் எ-று.

பொறிசெறித்தலாவது அரசனொருவரோடு இரகசியம் பேசும்போது தான் செவிகொடுத்துக் கேளாமையும், கண்ணுற் பாராமையும் முதலியன. † "எப்பொருளுமோரார் தொடரார் மற்றப் பொருளை, விட்டக்காற் கேட்கமறை" என்பதனாலுமறிக. நல்ல குணத்தையும் பகைவெல்லு முபாயத்தையும் பொருள் சேர்க்கு முத்தியையும் எவரிடத்தே காண்கின்றாரோ அவரை அரசர் பெரிய வுத்தியோகத்தில் வைப்பரென்க. பெரியதொழில்களாவன:—மந்திரித்துவம் - சேனாதிபத்தியம் - நியாயாதி பத்தியம் முதலியனவாம். அங்ஙனம் பலவிதத்தாலுந் தமக்கு உதவிசெய்தவரையே சிறிதுபிழையாலொறுத்தல் அரசர்க்குச் சுபாவகுண மாதலால் அச்சமயத்திலே சொன்னால் நமது காரியம் எப்படி முடியும் என்பது கருத்து. "குறிப்பறிந்து காலங்கருதி வெறுப்பில-வேண்டுப வேட்பச்சொலல்" என்னுந் திருக்குறட்படி சொல்லுதற் கேற்ற காலம் வேண்டுமாகலின் "நீமொழியுமமயமறிந் துரைத்தியால்" என்றதாம். (க0௬)

உளத்தினவான்முகத்தனவாயுதிக்குமவைகுறிப்பினாற்
றெளித்துரைத்தல்சீர்மைத்தேதூதர்செயலிற்றாகும்

---

* ஐம்பொறிகளாவன:—மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

† திருக்குறள் எ0-அதிகாரம் ரு-செய்யுள்.

விளக்கமுறநீயலதாரறிவரிவைமெலியுமெனை
யளித்திடுதிவிரைவினிற் பாயாய்தூவிமடவனமே.

இ-ள் ஆய் — மிகமெல்லிய, தூவி — இறகை யுடைய, மடம்— இளமை பொருந்திய, அனமே — அன்னமே, உளத்தன — (ஒருவர்) மனத்திலுள்ள குணங்களானவை, முகத்தனவாய் — முகத்திடத்தனவாகி, உதிக்கும் — தோன்றும், அவை — அக்குணங்களை குறிப்பினால் — (அம்முகக்) குறிப்பினாலே, தெளித்து — அறிந்து, உரைத்தல் — சொல்லுதல், சீர்மைத்தே — சிறப்புடைத்தாகும், தூதர் - தூதரது, செயல் — தொழிலானது, இஃதும் — இத்தன்மைத்தாகும், இவை — (நளன் மனத்திலுள்ள) விவற்றை, விளக்கமுற — விளங்குதலுற. நீயலது — நீயல்லாமல், ஆர் — (வேறே) யாவர், அறிவார்- அறியவல்லவர், விரைவினில் — சீக்கிரத்தில், போய் = (நளமகாராஜனிடத்துப்) போய், மெலியும் = வருந்துகின்ற, எனை — என்னை, அளித்திடுதி — காப்பாற்று எ-று. ஆய் — கோதுகின்ற எனவும் பொருள்.

உளத்தின் — விருப்பு வெறுப்பு முதலியன. அவைமுகத்தனவாயுதிக்குமென்றது, * "அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்ததுகாட்டு முகம்" என்பதனாலும், அவைகுறிப்பினாற் றெளித்துரைத்தல் சீர்மைத்தென்றது, † குறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை யுறுப்பினுள், யாதுகொடுத்துங் கொளல்" என்பதனாலும், அறிக. தெளிந்தென்றபாலது தொடை நோக்கித் றெளித்தென விகாரப்பட்டது. விளக்கமுறல் — ஐயந்திரிபின்றியறியப்படுதல். நீயலதாரறிவரெனவே விவேகியாகிய நீயேயறியவல்லா யென்றதாயிற்று. யாவர் என்னுஞ் சொல் யார் என்றாகி, அது ஆர் எனவிகாரப்பட்டது. ()

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

என்னவாங்கு வெளிப்படையிற் குயிலுநாணவின்னமிழ்திற், கன்னற்பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற்கனிந்த மொழிநவிலும் பொன்னனம்பாவை யன்னுடன் னுள்ளந்தேர்ந்து மகிழ்புரியா, வன்னங்கண்ணு லருந்துதல்போ னோக்கிச்சில சொல்லறையுமால்.

[இதனாற் பின்பு அன்னஞ் சில சொற்கள் பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். என்ன — என்று, அன்னம் — அன்னமானது, ஆங்கு— அந்தச் சோலையினிடத்து, வெளிப்படையின் — வெளிப்படையி

* திருக்குறள் எக அதிகாரம் சு-செய்யுள்.
† " " ரு-செய்யுள்.

ளுலே, குயிலும் — கோகிலமும், நாண — வெட்கமுற, இன்னமிழ் தின் — இனிதாகிய வமிர்தத்தினும், கன்னற்பாகின் — சர்க்கரைக் குழம்பினும், கோற்றேனின் — கொம்புத்தேனினும், கனியின் — முக்கனியினும், கனிந்த — சுவைமிகுந்த, மொழி — இந்தச்சொற் களை, நவிலும் — சொல்லிய, பொன் = பொன்மயமாகிய, ஆம் - அழ கிய, பாவையன்னாள் — பாவைபோல்பவளது, உள்ளம் — கருத்தை, தேர்ந்து — அறிந்து மகிழ்புரியா — மகிழ்ந்து, கண்ணாலருந்துதல் போல் - கண்களால் விழுங்குதல்போல், நோக்கி — (அவளைப்) பார்த்து, சிலசொல் — சிலசொற்களை, அறையும் — சொல்லும் எ-று.

பொன்னம்பாவை யன்னாடன்னுள்ளம் — நளனிடத்துப் பற் றிய அவளது மனோநிச்சயம். தன்னைத் தூதனுப்பிய வரசன் காரியங் கைகூடுதலால் மகிழ்ந்தனென்க. கண்ணா லருந்துதல் போனோக்கல் — அதிக விருப்பத்தோடு பார்த்தல்; இது உலக வழக்கச் சொல்லாதலால் உவகவழக்கு நவிற்சியணி. இதுமுத லிருபத்தாறு பாட்டுக்கள் பெரும்பாலும் மூன்றாஞ்சீரும் ஆறாஞ் சீரும் காய்ச்சீர்களும் மற்றைநான்குசீர்களும் மாச்சீர்களும் ஆகிவரு கிற கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள். (௧௦௮)

சுணங்குபூத்துக் குலிகச்செப் பெனலாய்ச்சுருங்கி நு ழைநுசுப்பு, வணங்கித்தேம்ப வருமுலையா யுரைத்தமாற்ற மெய்யாமே, லிணங்குவாயில் யார்வேண்டு நளற்கு நினக்கு மிதயத்து, ளணங்குநோய்செய் தலர்தூற்று மநங்கனொருவ னிருக்கவே.

[இதனால் நிச்சயமிருந்தாற் காரியம் எளிதின்முடியு மெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சுணங்கு — தேமலானது, பூத்து — படரப் பெற்று, குலிகச்செப்பெனலாய் — இங்குலிகத்தினாலாகிய செப்புகளென்றாகி, நுழை — நுண்ணிய, நுசுப்பு — இடையானது, சுருங்கி — இளைத்து, வணங்கி — வளைந்து, தேம்ப — வருந்த, வரு — வளர் கின்ற, முலையாய் — முலைகளையுடையவளே! உரைத்த — (உன் னால்) சொல்லப்பட்ட, மாற்றம் — சொல்லானது, மெய்யாமேல் — சத்தியமாயின், நளற்கும் — நளராசனுக்கும், நினக்கும் — உனக் கும், இதயத்துள் — மனத்தின்கண், அணங்கு — வருத்தஞ் செய் கின்ற, நோய் — (காம) நோயை, செய்து — உண்டாக்கி, அலர்தூற் றும் — பழிமொழியைப் பரப்புகின்ற, அநங்கனொருவன் — மன்மத

ஞொருவன், இருக்க — உளனாக, இணங்கு — (உம்மிருவரையும்) பொருத்துதற்கு, வாயில் — சந்திசெய்வோர், யார் — எவர், வேண்டும் — (உங்களுக்கு) வேண்டும். எ-று.

அநங்கன் — அங்கமில்லாதவன், மன்மதன். இங்குலிகமெனற்பாலது குலிகமென முதற்குறைந்தது. இங்குலிகச்செப்பை உபமானமாக்கியது செந்நிறமும் ஒளியும் பற்றியென்க. அநங்கனொருவனிருக்க இணங்குவாயில் யார்வேண்டும் எனவே உம்மிருவரையுங் கூட்டுதற்கு மன்மதனொருவனே போதுமாகையால் இது காரியத்திலே யான்செய்யக் கிடந்த வுபகாரமொன்றுங் கண்டிலேனென்றதாயிற்று. இணக்கென்னும் பிறவினை தொடைநோக்கி இணங்கென விகாரமாயிற்று. (௧௦௧)

கடல்சூழ்புவியிற்பாதலத்திலமரருலகிற் கவின்றிகழும்,
கொடிநேரிடையாள்யாரென்ன நின்னையாங்கள் கூறுதலும்,
படியேழ்புரக்கும்வேந்துளத்துப் படைவேள்பகழிபுகுவழி
போய், மடமானோக்கிநீயுறைதன் மறந்தாய்கொல்லோ மறைத்தனையோ.

[இதுமுதலொன்பதுபாட்டுக்களால் அன்னம் நளனுடைய
காட்சிமுதலிய அவத்தைகளை யுணர்த்தத்தொடங்கி
இதனாலே செவிப்புலக்காட்சி யுணர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மடம் — இளமைபொருந்திய, மான் — மான் (கண்) போலும், நோக்கி — கண்களையுடையவளே! படியேழ் — எழுதீவுகளையும், புரக்கும் — காக்கின்ற, வேந்து — நளமகாராசனாவன், கடல் — கடலானது, சூழ் — சூழப்பெற்ற, புவியில் — பூலோகத்திலும், பாதலத்தில் — நாகலோகத்திலும், அமரருலகில் — தேவலோகத்திலும், கவின் — அழகினாலே, திகழும் — விளங்காநின்ற, கொடிநேரிடையாள் — கொடிபோலிடையையுடைய மங்கை, யாரென்ன, எவளென்றுவினவ, யாங்கள் — யாங்கள், நின்னை — உன்னை, கூறுதலும் — சொல்லுதலும், படை — படையையுடைய, வேள் — மன்மதனது, பகழி — பாணமானது, புகு — சென்ற, வழி — வழியால், போய் — சென்று, உளத்து — (அவன்) மனத்தின்கண், நீ — நீ, உறைதல் — இருக்கையை, மறந்தாய்கொல் — மறந்தாயோ, மறைத்தனையோ — (எனக்கு) ஒளித்தனையோ எ-று.

நாங்கள் உன்னுடைய குணாதிசயங்களைச் சொல்ல என்று கேட்டிருந்தானே அன்றுமுதலாக வுன்மேலாசைகொண்டு மன்மத

பரணங்களினாலே வருந்தி உன்னை நினைத்திருக்கின்றானென்பது கருத்து. மறத்தற்குப்பேதைமையும், மறைத்தற்கு நாணமும், காரணங்களாகும். கேட்டறிதலும் பார்த்தறிதலோடொத்தலிற் காட்சியாதலறிக. (கக0)

ஈட்டுமணிகள்பலதெளித்துன் னெழுதற்கரியதிருவுருவங், கோட்டுங்கிழிதான்முலைகோட்டப் பரப்பின்றென்னுங் கொடிமருங்கு, நீட்டவனைகோனுதிநுண்மை யிலதென்றெண்ணித்திகைக்குமுளம், வேட்டுநெடுங்கண்ணிமையாமனோக்கித்தளரும்வேல்வேந்தே.

[இதனாற் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வேல் — வேற்படையையுடைய, வேந்து — நளமகாராசனாவன், உன் — உனது, எழுதற்கரிய — (சித்திரக்காரரா) லெழுதற்கரிதாகிய, திரு — அழகிய, உருவம் — (உனது) வடிவத்தை, ஈட்டு — (தன்னாற்) சம்பாதிக்கப்பட்ட, பல — பலவகையாகிய, மணிகள் — மணிகளை, தெளித்து — பதித்து, கோட்டும் — எழுதுகிறான், முலை — (உன்) முலைகளை, கோட்ட — எழுதுதற்கு, கிழி — படத்தில், பரப்பு — அகலம், இன்றென்னும் — இல்லையென்கிறான், கொடி— பூங்கொடிபோலும், மருங்குல் — (உனது) இடையை, நீட்ட-எழுதுதற்கு, வனைகோல் — தூலிகைக்கோலினது, நுதி — நுனியின்கண், நுண்மை — கூர்மையானது, இலதென்று-இல்லையென்று, எண்ணி-நினைத்து, திகைக்கும் — திகைக்கிறான், உளம் — மனத்தில், வேட்டு-விரும்பி, நெடுங்கண் — நெடிய கண்களானவை, இமையாமல்— இமையாதிருக்க, நோக்கி — (அவ்வடிவத்தைப்) பார்த்து, தளரும்- வருந்துகிறான் எ-று.

மணிகள் பலதெளித்தலாவது ஒன்பதுவகை மணிகளிலே எவ்வெம்மணி யெவ்வெவ்வுறுப்பிற்கு ஒத்திருக்குமோ அவ்வம்மணியை அவ்வவ்வுறுப்பைச் செய்யுமிடத்துப் பதித்தலாம். அவையாவன:— கண்ணுக்கு நீலமும், பல்லுக்கு முத்தமும், அதரத்துக்குப் பவளமும் போல்வனவாம். வினோதோபாயமாகத் தமயந்திக்குச் சமீனமாக வெழுதப்பட்ட சித்திரமாதலால் அதனைப் பார்த்தலுங் காட்சியாமென்க. (கக௧)

பருந்துங்கழுகுங்கொடியினமும் மருந்தப்பகைஞருடற டிந்து, விருந்துசெய்யுஞ் சுடர்வடிவேல் வேந்தனுயிருநீயெ

ன்னும், பொருந்துங்காமப்பிணிநீக்கிப் புலம்புதீர்த்தின்னு
யிரளிக்கு, மருந்துநீயேயென்றெண்ணி மகிழ்தூங்குளத்
தோடிருந்தயரும்.

[இதனால் வேட்கையும் உள்ளுதலுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பருந்தும் — சேனங்களும், கழுகும் — எருவைகளும், கொடியினமும் — காக்கைக்கூட்டங்களும், அருந்த — தின்னும்படியாக, பகைஞர் — பகைவருடைய, உடல் — உடம்புகளை, தடிந்து — துணித்து, விருந்துசெய்யும் — (அவற்றிற்கு) விருந்துசெய்கின்ற, சுடர் — ஒளியும், வடி — கூர்மையும் பொருந்திய, வேல் — வேலையுடைய, வேந்தன் — நளமகாராசனானவன், உயிரும் — (தன்) னுயிரும், நீயென்னும் — நீயாக வேண்டுகிறான், பொருந்தும் — (தன்னைப்) பற்றிய, காமப்பிணி — காமநோயை, நீக்கி-ஒழித்து, புலம்பு — (அதனாலாகின்ற) துன்பத்தை, தீர்த்து — தீர்வித்து, இன் — இனிதாகிய, உயிர் — (தன்) னுயிரை, அளிக்கும் — காப்பாற்றும், மருந்தும் — ஔடதமும், நீயேயென்று — நீயேயாக, எண்ணி — (இடைவிடாது) நினைத்து, மகிழ் — மகிழ்ச்சியில், தூங்கு — பரவசப்பட்டிருக்கின்ற, உளத்தோடு — மனத்துடனே, இருந்து — தங்கி, அயரும் — வருந்துகிறான் எ-று.

அரசனுக்குச் சொல்லப்பட்ட வெகுளிச் சுவையைப்பற்றிய விசேடணம் உவகைச்சுவை சொல்லப்படு மிவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமோ வெனின் அரசனது நிகரற்றபராக்கிரம தைரியத்தைக் காட்டி இப்படிப்பட்ட தைரியமும் உன்பொருட்டு இப்போது அழிந்ததென்று அறிவித்தற்கு அவ்விசேடணஞ் செய்தலாற் பொருந்துமென்க. இதுபோல் வருவன பிறவும் இப்படியே யமைத்துக் கொள்க. அவளைத் தன்னுயிர்போற் சிறந்த பொருளாகப் பெறல் வேண்டுதலால் வேட்கையும், அவளாலன்றித் தன்காமநோய் தீராதென்று அதற்கு மருந்தாக இடைவிடாது நினைத்திருத்தலால் உள்ளுதலும் ஆயின. (ககஉ)

தேற்றாரொளிருமணிமௌலியிடறித்தேய்ந்துவிளங்குநகக்
கூற்றுமென்னுமால்யானைப்பிடறிற்றோன்றுமெழில்குறியா
வாற்றாராகியாடவரும்பெண்மைவிரும்புமடல்வேந்தன்
வேற்றோர்பொருளிலெம்புலனும்விழையாவாகமெலியுமால்.

[இதனால் உள்ளுதலாலாகிய வேற்றுப்புலவெறுப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தேற்றார் — பகைவரது, ஒளிரும் — விளங்காநின்ற, மணி — நவமணிகளாலாகிய, மௌலி — மகுடத்தில், இடறி-

குண்டு, தேய்ந்து — தேய்தலால், விளங்கு — விளங்காநின்ற, நகம் — நகங்களையுடைய, கூற்றுமென்னும் — (கொலையிலே) யமனெனப் படுகின்ற, மால் — பெரிய, யானை — யானையினது, பிடரில் — எருத்தத்தில், தோன்றும் — காணப்படுகின்ற, எழில் — (தன) தழகை, குறியா — நினைத்து, ஆடவரும் — புருடரும், ஆற்றாராகி — பொறுக்க மாட்டாதவராகி, பெண்மை — பெண்வடிவத்தை, விரும்பும் — விரும்பப்பெறுகின்ற, அடல்வேந்தன் — வெற்றிவேந்தனானவன், வேற்றோர்பொருளில் — (உன்னிடத்தன்றி) வேறொரு பொருளிடத்து, ஐம்புலனும் — பஞ்சவிடயங்களும், விழைவாயாக — விரும்பப்படாதனவாக, மெலியும் — தளர்கின்றான் எ-று.

ஆடவருமென்னு மும்மையுயர்வுசிறப்பு, தமதாண்வடிவத்திற்றாழ்ந்த பெண்வடிவமாகிய குற்றத்தால் நளனைப் புணர்தலாகிய குணம் உண்டாதல்கண்டு அதனைப்பெறல் வேண்டுதலால் வேண்டவணி. வேற்றோர் பொருளிலைம்புலனும் விழையாவாக மெலியுமெனவே உணவு முதலியவற்றையும் வெறுத்து உன்னையே விரும்புகின்றன னென்றதாயிற்று. ஐம்புலன் — சுவை — ஒளி — ஊறு — ஓசை — நாற்றம் எண்பன. ஐம்புலன்களும் ஒருத்தியிடத்தே யுளவென்பது "கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற் றறியுமைம்புலனு-மொண்டொடிகண்ணே யுள" என்பதனாலறிக. விழையாவென்னுஞ் செய்வினை செயப்பாட்டுவினைப்பொருளிலே வந்தது. (கசு)

கார்க்கும்வெண்மையளித்திருண்ட கரியகூந்தற்கனங் குழையாய், யார்க்குஞ்சுரும்புமிசைத்தேனும் வண்டுஞ்சுழலு மைங்கணைவேள், போர்க்குமெலிந்தோ வெண்டிங்கள் பொழியுநிலவிற்றேம்பியோ, பார்க்குந்தோறும்புதிதாக வுடல மெலியும்பார்வேந்தே.

[இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கார்க்கும் — மேகத்திற்கும், வெண்மை — வெள்ளை நிறத்தை, அளித்து — கொடுத்து, இருண்ட — கறுத்த, கரிய — பெரிய, கூந்தல் — கூந்தலையும், கனம் — கனம்பொருந்திய, குழையாய் — குண்டலத்தையு முடையவளே! பார் — பூமியையுடைய, வேந்து — நளமகாராசன், ஆர்க்கும் — ஒலிசெய்கின்ற, சுரும்பும் — பெண்வண்டுகளும், இசை — இசைபாடுகின்ற, தேனும் — தேன் வண்டுகளும், வண்டும் — கருவண்டுகளும், சுழலும் — சுழலப்பெறுகின்ற, ஐங்கணை — பஞ்சபாணத்தையுடைய, வேள் — மன்மதனது, போர்க்கு — சண்டையினால், மெலிந்தோ — இளைத்தோ,

வெண்டிங்கள் — வெள்ளிய சந்திரனது, பொழியும் — சொரியப்பட்ட, நிழலின் — நிலாவினாலே, தேம்பியோ — வருந்தியோ, பார்க்குந்தோறும் — காணுந்தோறும், புதிதாக-நூதனமானதாக, உடலம்-உடம்பு, மெலியும் — இளைக்கப்பெறுகின்றான் எ-று.

கார்க்கும்வெண்மை யளித்திருண்ட வென்றதற்கு மேகத்தைப் பார்க்கிலுமிகக்கறுத்த வென்பதுபொருள். பார்க்குந்தோறும் புதிதாக வுடல்மெலிதலாவது முன்பார்க்கப்பட்ட வளவிற் பின்பார்க்கப்படுகிற வளவுகுறைந்துபோதலாலே வேறுபட்டுத் தோன்றல். சுரும்பு எல்லாமனத்தினுஞ் செல்வது—தேன்-நல்லமணத்தே செல்வது. இதனைக் குணமாலையாரிலம்பகத்து "மங்கை நல்லவர் கண்ணுமனமும்போன்" எனவருஉஞ்செய்யுட்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைத்ததனாலுமுணர்க. (ககஎ)

அலர்வார்பகழி துரந்துதுரந் தாகமெலிவித் திடுதலன்
றிச், சிலைவேள்வேந்த னியல்பனைத்துங் கவர்ந்தான்போலுந்
தீங்கிழைத்துன், முலைமேற்கூடப் பெறுமெனிலோ வதுவு
மியற்றுமுதுக்குறைவற், றுலைபாக்காமங் கொடுன்றொழும்பு
முழப்பநாணுமிழக்குமால்.

[இதனால் நாணுவரையிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சிலை — கருப்புவில்லையுடைய, வேள்-மன்மதனானவன், வார் — நெடிய, அலர் — மலர்களாகிய, பகழி — பாணங்களை, துரந்து துரந்து — செலுத்திச்செலுத்தி, ஆகம் — உடம்பை, மெலிவித்திடுதலன்றி — இளைப்பித்தலல்லாமலும், வேந்தன் — அரசனுடைய, இயல்பனைத்தும் — (பாவத்தையஞ்சுதல் இழிதொழிலாணல் முதலாகிய) சுபாவகுணமுழுதையும், கவர்ந்தான்போலும் — வௌவிக்கொண்டானோ, (ஏனென்றால்) தீங்கு — பாவத்தை, இழைத்து — செய்து (அதனாலே), உன்முலைமேல் — உன்கொங்கைகளின்மேலே, கூடப்பெறுமெனிலோ — கூடப்பெறலாமென்றாலோ, அதுவும் — அப்பாவத்தையும், இயற்றும் — (அஞ்சாது) செய்வான், முதுக்குறைவற்று — பேரறிவற்று, உலையா — கெடாத, காமம் — காமத்தை, கொடு— கொண்டு, உன்—உன்னிடத்தே செய்யப்படுவதாகிய), தொழும்பும்— அடிமைத்தொழிலிலும், உழப்ப — முயலுதற்கு, நாணும் — நாணத்தையும், இழக்கும் — விட்டுவிடுவான் எ-று.

பாவம் கொலைமுதலியன. பெண்ணேவல் இழிதொழிலாதல் "பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்பெண்ணே

பெருமையுடைத்து'' என்பதனு லறிக. ஆயினும் அதுகாமமிக்க வாடவர்க்குரித்தாதல் ''மடுக்கோகடலின் விடுதிமிலன்றி மறிதிரை மீன், படுக்கோபணிலம்பலகுவிக்கோபரன்றில்லைமுன்றிற், கொடுக் கோவளை மற்று நும்மையர்க்காய குற்றேவல்செய்கோ, தொடுக்கோ பணி யீரணியீர் மலர் நுஞ்சரி குழற்கே'' என்னுந் திருவருட்பா வானு மறிக. மன்மதனை வேந்தனியல்பனைத்துங் கவர்ந்தனுகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. உலையாக் காமக்கொடுந்துயரமுழந்து என்றும் பாடமுண்டு. ஆக்கஞ் செப்பற்குத் தடையாகிய நாணத்தி னிழப்பை யிங்ஙனங்கூறவே அதுவுந் தோன்றுத லறிக. (ககடு)

நின்சீருருவு வெளிப்படுத னோக்கிநோக்கி நிலைதளரு,
மென்பூடுருக விளமுலைமேற் புல்லுமுனிந்தா யெனவருந்து,
மன்போடூட றீர்த்தனன்போ னகைக்குமகன்று யெனவெளி
யிற், பின்போதருநல் லுணர்விழந்த பித்தர்போலப் பேது
றுமால்.

[இதனுல் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நின் – உனது, சீர் – சிறப்பும்பொருந்திய, உருவு-வடிவ மானது, வெளிப்படுதல் – தோன்றுதலை, நோக்கிநோக்கி – பார்த் துப்பார்த்து, நிலை – (தன்னறிவு) நிலை, தளரும் – தளருகின்றான், என்பு – எலும்பும், ஊடுருக – உள்ளுருக, இள – இளமைபொருந் திய, முலைமேல் – (அவ்வடிவத்தின்) முலைகளின்மேல், புல்லும்– தழுவுகின்றான், முனிந்தாயென – ஊடினுயென்று, வருந்தும்– வருந்துகின்றான், அன்போடு – ஆசையினுல், ஊடல் – அவ்வூடலை, தீர்த்தனன்போல் – நீக்கினவன்போல், நகைக்கும் – சிரிக்கின்றான், அகன்றுயென-நீங்கினுயென்று, வெளியில்-வெறுவெளியில், பின்– (அவ்வடிவத்தின்) பின்னே, போதரும்-போகின்றான், நல்லுணர்வு- நல்லறிவை, இழந்த – துறந்த, பித்தர்போல – பித்தம் பிடித்தவர் போல், பேதுறும் – மறவியுற்றிருக்கின்றான் எ-று.

உருவு வெளிப்படுதல் – விருப்பத்தாலிடைவிடாது சிந்திக்கப் பட்ட வுருவுபோல்வதுபுத்தி விகாரத்தினுலே வெளியிலேதோன்று தல். புகையில்லாமையால் ஒருகாலத்திலே கூடத்தக்க இத்தளர் தல்-புல்லுதல்-வருந்தல்-நகைத்தல்-பின்போதரல்-என்கிற பலவற் றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலினுலே கூட்டவணி. வெறு வெளியிலே அவ்வுருவு தோன்றுதலைச் சொல்லவே நோக்குவ வெல்லாமவையே போலுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ககசு)

புலவுநாறும்வேல்வேந்தர் சேனைப்புணரிகடந்தெதிரற், றுலவுநிடதக்கடாயானை யுனதுவிரகப்பேராற்றி, னலையினி லைகாண்பரிதாகி யந்தோவாழ்ந்துமயங்கியதாற், சிலைகொணு தலாய்பின்னர்வரு மவத்தைச்சேராதருள்புரியாய்.

[இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சிலை — வில்வடிவத்தை, கொள் — கொண்ட, நுதலாய்— நெற்றியையுடையவளே! புலவு — (பசைவ) ருனுல், நாறும் - நாறு கின்ற, வேல் — வேலையுடைய, வேந்தர் — அரசரது, சேனை-சேனை யாகிய, புணரி — கடலை, கடந்து — தாண்டி, எதிரற்று — எதிரியில் லாமல், உலவும் — திரிகின்ற, நிடதக்கடாயானை — நளனுகிய களிறு னது, உனது — உன்சம்பந்தமாகிய, விரகம் — விரகமென்கிற, பேர்- பெயரையுடைய, ஆற்றின் — ஆற்றினது, அலையின் — அலையில்- நிலை — நிலையை, காண்பதரிதாகி — காணமாட்டாததாகி, ஆழ்ந்து- முழுகி, மயங்கியது — மூர்ச்சித்தது, அந்தோ — ஐயோ, பின்னர் வரும் — (அம்மயக்கத்தின்பின்) வருவதாகிய, அவத்தை — (சாக்கா டாகிய) அவஸ்தையை, சேராது — அடையாமல், அருள் புரியாய்- அருள்செய்வாயாக எ—று.

நிடதன் கடாயானை-நிடதக்கடா யானையென விகாரப்புணர்ச்சி யாயிற்று. பல்லாயிரவர் கூட்டத்தாற்றோன்றிய தென்னும்பெருமை பற்றிச் சேனையை ஆறென்னுது கடலென்றும், ஒருத்தியாற்றோன் றியதென்னுஞ் சிறுமைபற்றி விரகத்தைக் கடலென்னுது ஆறென் றும், உருவகஞ்செய்ததென்க. ஆற்றலாகிய காரணத்திற்குப் பெருமையாகிய தருமங்குறைவாயிருப்பக் கடலைக் கடந்தயானை முழுகுதலாகிய காரியம் பிறத்தலைச்சொல்லுதலாலே பிரிதாராய்ச் சியணி. இதற்கு உருவகம் அங்கம். கொடுமை பற்றிக்கூற நாவெ ழாமையாற் சாக்காட்டைப்பின்னர் வருமவத்தையென்று கூறிற்று.

குடங்கையணையிற்பகைவேந்தர் துயிலுங்கொற்றமுற் றத்து, மடங்கலனையபோர்மீளி யின்னவாறுமதிமயங்கித், தடங்கொண்முலையாயெனைத்தூது நின்பால்விடுத்தான்றள ர்ந்திடேன், முடிந்ததுவுமிருவீரு முன்னர்ச்செய்ததவப் பேற்றால்.

இ-ள். தடம் — மலைவடிவத்தை, கொள் — கொண்ட, முலை யாய் — முலைகளையுடையவளே! பகை — தன்னோடு பகைத்து, வேந்

தர் — அரசரானவர், குடங்கை — உள்ளங்கையாகிய, அணையில்-தலையணையில், துயிலும் — நித்திரைசெய்யப்பெற்ற, கொற்றம் — வெற்றிபொருந்திய, முற்றத்து — முற்றத்தையும், மடங்கலனைய — ஆண்சிங்கம்போலும், போர் — போர்த்தொழிலையுமுடைய, மீளி — அக்காளையானவன், இன்னவாறு — இப்படிப்பட்ட விதமாக, மதிமயங்கி-அறிவுகலங்கி, நின்பால் — உன்னிடத்து, தூது — தூதாக, எனை — என்னை, விடுத்தான் — அனுப்பினான், தளர்ந்திடேல் — (நீ) வருந்தாதே, இருவீரும் — நீங்களிருவரும், முன்னர் — முற்பிறப்பிலே, செய்ததவப்பேற்றால் — செய்த தவத்தின்பயனாலே, அதுவும் — அக்காரியமும், முடிந்தது — முடிவுபெற்றது எ-று.

ஒருவர்க்கொருவர் பெறுதற்கரியபொருளாக நிற்றலால் இருவீரு முன்னர்ச்செய்த தவப்பேற்றாலென்றது. அதுவென்றது தூதிற்குப்பயனாகிய விவாகத்தைச் சுட்டிநின்றது. விரைவுபற்றி முடியுமென்றதுமுடிந்ததென விறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது.

முருகன்வேலுமுக்கண்ணான் முடித்தபுனிற்றுப்பிறைக்
கொழுந்துந், திருவின்கொழுநன்பாயலுங்கண் டிகலநுதல்
பேரகலல்குலுருவமாகத்தனிக்கவர்ந்த வுனக்குக்கலுழிம
தமொழுகுங், கரடக்களிற்றுநளனுள்ளங் கவருமாறுவியப்
பாமோ.

[தன்முயற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவளைப்புகழ்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். முருகன் — சுப்பிரமணியனது, வேலும் — வேலையும், முக்கண்ணான் — பரமசிவனது, முடித்த-முடியிற்றரித்த, புனிற்று-புதிய, பிறைக்கொழுந்தும் — பிறைச்சந்திரனையும், திருவின்கொழுநன்-திருமாலினது, பாயலும் — (பாம்பாகிய) சயனத்தையும், கண்-கண்ணினதும், திலகம் — பொட்டையுடைய, நுதல் — நெற்றியினதும், பேர் — பெரிய, அகல் — பரந்த, அல்குல் — அல்குலினதும், உருவமாக — வடிவங்களாக, தனி — தனித்து, கவர்ந்த — வெளவிய, உனக்கு — நினக்கு, கலுழி — கான்யாறுபோல், மதம் — மதநீரானது, ஒழுகும்-இழியப்பெற்ற, கரடம் — கதுப்பையுடைய, களிற்று-களிறுபோலும், நளன் — நளமகாராசனது, உள்ளம் — உள்ளத்தை, கவருமாறு — வெளவுமாறு, வியப்பாமோ — ஆச்சரியமாமோ எ-று.

முருகன்முதலிய மூவர்களுந் தலைமைக்கடவுள ராதலாலே யன்றிமுருகனெனவே கட்டிளமையோ னென்பதுதோன்றலால்

அவன் பெரும்போர்க்குரிய கைப்படையையும், முக்கண்ணனெனவே பகையையெரிக்கு நெற்றிக்கண்ண னென்பது தோன்றலால் அவன் முடிக்கணிகலமாகச் சூடப்பட்ட பிறையையும், திருவின் கொழுநனெனவே பெருஞ்செல்வச் சிறப்பினனென்பது தோன்றலால் அவனறிதுயிற்குரிய பாயலையும், கவர்தலரிதாதல் காட்டப்பட்டமை யறிக. அவர்பன்மையும் இவளொருமையுந் தோன்றத் தனிக் கவர்ந்தவென்றது. கடவுளராகிய அம்மூவர்களுடைய அப்பொருள்களைக் கவர்தலாகிய வொரு பொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிக நியாயத்தினாலே ஒருமனிதனுகிய நளனதுள்ளத்தைக் கவர்தல் சொல்லவேண்டிய தில்லையென்னு மற்றொருபொருள் தோன்றுதலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி. இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேற்படை முதலியவைபோற்சிறந்து விளங்குங் கண் முதலியவற்றையுடையையாதலின் அரசன் உன்னழகுக்கு எளிதிலே மயங்குவானென்றதாயிற்று. (கசக)

பொன்னே யமுதே மொழிக்கரும்பே பூந்தாமரையிற் றிருவேநின், மின்னேரிடைதேய்ந் தறவருந்த விம்முமுலையி லல்லாம, லென்னேதொய்யிற் றொழிலனைத்துமெழுதலாமே யென்றெண்ணி, மன்னேயுரைக்கு மெங்களுடன் மதுவார் பொழிலினிடையிருந்தே.

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுக்களால் காரியமுடிவை அதன்பின் விளைவைக் காட்டி வலியுறுத் தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொன்னே – தங்கமே! அமுதே – அமிர்தமே! மொழி–சொல்லாகிய (சாரத்தை) யுடைய, கரும்பே – கன்னலே! பூ – அழகிய, தாமரையில் – தாமரைமலரிடத்துள்ள, திருவே – ஸ்ரீதேவியே! நின் – உனது, மின்னேர் – மின்போலும், இடை – இடையானது, தேய்ந்து – இளைத்து, அற – மிகவும், வருந்த – நோவ, விம்மும்–பருக்கின்ற, முலையிலல்லாமல்–முலைகளிடத் தல்லாமல், தொய்யில்–பத்திக்கீற்றாகிய, தொழிலனைத்தும் – வேலைமுழுவதும், என்னே–என்றும், எழுதலாமேயென்று – (மற்றொன்றி) லெழுதலாமோவென்று, எண்ணி – ஆலோசித்து, மன்னே – நளமகாராசனே, மது – வண்டுகளானவை, ஆர்-ஒலிசெய்யப்பெற்றிருக்கின்ற, பொழிலினிடை – சோலையின்கண், இருந்து – தங்கி, எங்களுடன் – எங்களோடு, உரைக்கும் – (இனிச்) சொல்லுவான் எ-று.

இனிவிரைவிலே யுன்னை மணந்து உன்முலையிலே தொய்யி லெழுதிப்பார்த்து அவ்விரண்டிற்குந் தகுந்திருக்கிறபடியை யாலோ

சித்து அதனை வியந்து சொல்வானென்றது. தொய்யிலாவது — சந்தனத்தாற் பத்திபடக் கீறிக் கோலஞ்செய்தல். "திருமுலைத் தடத்திடைத்தொய்யி லன்றியும்" எனவரூஉம் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளுரைக்கண் தொய்யிலென்பது பத்திக் கீற்று என்றார் அடியார்க்கு நல்லார் கட்கினிமையாற்பொன்னென்றும், கொண்டமாத்திரையே நோய்நீக்கி யின்பம் பயத்தலின் அமுதேயென்றும், சுவையினிமையாற் கரும்பே என்றும் கூறியதென்க.

இன்பக்கலவிக்கரணங்க ளியாவுமியற்றியிருவீரு, மன்புற்றவசமுறுமேனி யயர்தீர்வதற்கெம் பொலன் சிறையான், முன்புற்றுயர்வா னதிப்புனலின் மூழ்கித்தண்ணென் குறுந்திவலை, நன்கிற்றெறிப்பவீசுதற்குக் காலமணித்தாய் நண்ணியதே.

இ-ள். இருவீரும் — நளமகாராசனுநீயும், இன்பம் — சுகத்தைத் தருகின்ற, கலவி — புணர்ச்சியினுடைய, கரணங்கள்யாவும் — கரணங்கள் யாவற்றையும், இயற்றி — செய்து, அன்புற்று — (ஒருவர் மேலொருவ) ரன்புமிகுந்து, அவசமுறும் — பரவசப்படுமாறுண்டாகும், மேனி — (உங்க) ளுடம்பினுடைய, அயர் — தளர்ச்சியானது, தீர்வதற்கு — நீங்குதற்பொருட்டு, உயர் — உயர்வாகிய, வானதி— ஆகாயகங்கையினது, புனலில் — நீரின்கண், மூழ்கி — முழுகிவந்து, முன்புற்று — முன்னிருந்து, எம் — எமது, பொலம் — பொன்னுருவமாகிய, சிறையால் — சிறைகளினாலே, தண்ணென் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, குறுந்திவலை — சிறியதுளிகள், நன்கின்—நன்றாக, தெறிப்பட, வீசுதற்கு — வீசுதல் செய்தற்கு, காலம் — காலமானது, அணித்தாய் — சமீபித்து, நண்ணியது — வந்தது எ-று.

* கலவிக்கரணங்களாவன — ஆலிங்கனம் (௫), சும்பனம் (கக), அமிர்தநிலை (கஉ), நகக்குறி (அ), பற்குறி (அ), குரல் (அ), தாடனம்

* இவைவேறுவகையாகவுங்கூறப்படும். கந்தபுராணம் இந்திரபுரிப்படலத்தில்,

உறுத்தலேநெருக்கன்மெல்லவுரோசுதலுறுதன்முன்னு
மறுத்தவிர்தருவுஞ்சூழ்ந்தவல்லியேமரமேற்கோடல்
செறித்தவெள்ளரிசிபாலார்தீம்புனல்செயிர்தீர்காட்சிப்
புறத்திலோருறுப்புறுத்தல்புணர்ச்சியிற்புல்லற்பால.

வைத்தலேதுடித்தலொற்றுமாபொப்புவிலங்குசுற்றே
யுத்தரமதுக்கவுள்ளீடோங்குசம்புடாதிதன்னுற்
பித்துடனென்றுமேனைப்பல்வகையுறுப்புநாடி
முத்திரத்தமிர்தமுண்டன்முன்மொழிநிலைத்தலாமே.

சுரிதகமெண்ணுட்டிங்கயேமண்டலமேமஞ்ஞை
நிரலடிமுயலின்புன்கானெய்தலினிதழேவேங்கை

எனவரூஉஞ் செய்யுள்களாற் காண்க.

(அ), ஆ கூசு. இவை. "ஆலிங்கன மைந்தும் மிதழ்ப்பானம் பதி னென்று – மயிர்தம் பதினறும் மூகிரெழுதுங் குறியெட்டுங்கோலம் புனை தந்தக்குறி யெட்டுங் குரலெட்டுங் குவிதாடனமிருநான்கொடு கூடுங்கலவிக்கே." என்பதனலறிக. இவற்றினியல்பு கோக்கோகம் மதனதந்திரம் முதலிய நூல்களிற்காண்க. (கஉக)

கொல்லும்வேலுங்கூர்வாளும் கூற்றுங்கொடிய கடல்விடமும், வெல்லுநெடியகருங்கண்ணுய் வேல்வேந்திடத்தியான்விரைவிற், செல்லுமளவு நீவருந்தேல் செல்விற்றிகழ்பூண் வனமுலைகள், புல்லும்வேட்கைத் தேரூர்ந்து வேந்துன்னகரம்புகுவானல்.

[இதனல் ஆற்றுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொல்லும் – கொலைசெய்கின்ற, வேலும் – வேலையும், கூர் – கூரிய, வாளும் – வாளையும், கூற்றம் – யமனையும், கடல்–கடலிற்பிறந்த, கொடிய – தீய, விடமும் – ஆலாலத்தையும், வெல்லும் – வெல்லுகின்ற, நெடிய – நீட்சிபொருந்திய, கரு – கரிய, கண்ணுய்-கண்களையுடையவளே, யான்-நான், வேல்-வேலையுடைய, வேந்திடத்து – அரசனிடத்தே, விரைவில் – சீக்கிரத்தில், செல்லுமளவும் – போமளவும், நீ – நீ, வருந்தேல் – வருந்தாதே, செல்லின் – போனல், திகழ் – விளங்காநின்ற, பூண் – ஆபரணத்தையும், வனம் – சந்தனக்கோலத்தையுமுடைய, முலைகள் – முலைகளை, புல்லும் – தழுவுதலைக் குறித்துண்டாகிய, வேட்கை – ஆசையினலே, வேந்து – அரசனனவன், தேர் – தேரை, ஊர்ந்து – செலுத்தி, உன்– உனது, நகரம் – பட்டினத்தில், புகுவான் – வருவான் எ–று.

வேந்துன்னகரம் புகுமளவும் வருந்தாதென்றது வேல்வேந்திடத்தி யான்விரைவிற் செல்லுமளவும் வருந்தே லென்றமையால் கேட்டவளவிலே வருவானென்றதாயிற்று. (கஉஉ)

மடைவாய்த்தவழுஞ் சூற்சங்கம் வனசப்பொகுட்டின் மணியுயிர்ப்பப், பெடைநாரைகடங்கருவென்று வடைசேர் நிடதப்பெருமான்பால், விடைதாவென்ன மடவன்னஞ் சிறகர்நீவிவிருப்பினெடும், படைவாணெடுங்கட்பசுந்தோகைமுகமனுரைகள்பணித்தனளால்.

[இதனல் அன்னம் விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மடைவாய் – மடையின்கண், தவழும் – ஊர்கின்ற, சூல் – கருப்பத்தையுடைய, சங்கம் – சங்குகளானவை, வனசம்–

தாமரைமலர்களுடைய, பொகுட்டில் — கர்ணிகையில், மணி — முத்துக்களை, உயிர்ப்ப — ஈன்றிட, பெடைநாரைகள் — பெண்ணாரைகளானவை, தம் — தம்முடைய, கருவென்று — முட்டைகளென்று, அடைசேர் — அவயங்காக்கின்ற, நிடதம் — நிடத தேசத்தையுடைய, பெருமான்பால் — அரசன்கட் (செல்ல), விடை — உத்தரவை, மடம்- இளமை பொருந்திய, அன்னம் — அன்னமானது, தாவென்ன- கொடுவென்று சொல்ல, சிறகர் — (அத) னிறகை, நீவி — தடவி, விருப்பினொடும் — ஆசையோடும், படைவாள் — வாட்படையோலும், நெடுங்கண் — நெடிய கண்களையுடைய, பசுந்தோகை — பச்சைமயில் போல்பவள், முகமனுரைகள்-உபசாரவார்த்தைகளை, பணித்தனள்- சொல்லினள் எ-று.

வனசம் — நீரிற்றோன்றுவது, தாமரை. உபசாரவார்த்தைகளாவன — அன்னத்தினுடைய நற்குணநற்செய்கைகளைப் புகழுஞ்சொற்களும் அதற்குத்தன்வணக்கத்தைக்காட்டுஞ் சொற்களுமாம். (௧உ௩)

இவ்வாறிருந்து நன்மொழிக ளியம்புவேலை யமுதூறுஞ், செவ்வாய்மடந்தை சீறடியின் சுவடுநோக்கிச் சிலதியரு, மைவாணெடுங்கட் டோழியரும் வரக்கண்டயிர்ப்ப ரிவரென்று. வெவ்வாய்வடிவேல் வேந்தன்பா லன்னம் விரைவிலேகியதே.

[இதனால் அன்னஞ் சென்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இவ்வாறிருந்து — இவ்விதமாயிருந்து, நன்மொழிகள்- நல்லவார்த்தைகளை, இயம்புவேலை — சொல்லிமுடித்த சமயத்தில், அமுது — அமிர்தமானது, ஊறும் — சுரக்கின்ற, செவ்வாய் — செய்ய வாயையுடைய, மடந்தை — தமயந்தியினது, சீறடியின் — சிறியவடிகளது, சுவடு-சுவட்டை, நோக்கி-பார்த்துக்கொண்டு, சிலதியரும்- தாதிகளும், மை — அஞ்சனம்பொருந்திய, வாள் — வாள்போலும், நெடு — நெடிய, கண் — கண்களையுடைய, தோழியரும் — பாங்கிகளும், வர — (தேடிக்கொண்டு) வர, கண்டு-(அவர்களைப்) பார்த்து, இவர் — இம்மங்கையர், அயிர்ப்பரென்று — சந்தேகிப்பாரென்று நினைத்து, வெவ்வாய் — வெவ்வியவாயின்கண், வடி — கூர்மையையுடைய, வேல் — வேலையுடைய, வேந்தன்பால் — அரசனிடத்து, அன்னம் — அன்னமானது, விரைவில் — விரைவிலே, ஏகியது- போயிற்றுஎ-று.

இவ்வாறிருந்தென்றது அன்னத்தின் சிறகு நீவிக்கொண்டிருந்தபடியைச்சுட்டிநின்றது. அமிர்த்தல்-இவ்வன்னமிதுவரைக்கு மிவளிடத்தே தனியாகவிருந்துகொண்டு என்னகாரியத்தைப் பேசியதோ வென்று சந்தேகித்தல். (கஉ௪)

அன்னமுரைத்தமொழியமுத மருந்தித்தெவிட்டாவா ரமுதக், கன்னற்குதலைபிருகண்ணுங் கருத்துமதன்பின்றொடர்ந்தேகப், பொன்னம்பாவைதழற்பெய்தா லென்னவுருகிப்புலம்புகொண்டாங், கின்னற்கடலின்கரைகாணா திருந்தாளிருந்தவேலைதனில்.

[இதனுல் அதன்பின் தமயந்தி நிலை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அன்னம் — அன்னத்தினுல், உரைத்த—சொல்லப்பட்ட, மொழி — சொல்லாகிய, அமுதம் — அமிர்தத்தை, அருந்தி — உட்கொண்டு, தெவிட்டா — வெறுக்காத, ஆர் — உண்டற்குரிய, அமுதம் — அமிர்தமும், கன்னல் — சர்க்கரைபோலும், குதலை — மழலைச்சொற்களையுடையவள், இருகண்ணும் — (தன்) னிருகட்பார்வையும், கருத்தும் — மனமும், அதன்பின் — அவ்வன்னத்தின்பின், தொடர்ந்து — பற்றிக்கொண்டு, ஏக — போக, பொன்னம்பாவை-பொன்மயமாகிய பாவையை, தழல் — நெருப்பின் கண், பெய்தா லென்ன-இட்டா (லது) போல, உருகி-கரைந்து, புலம்புகொண்டு-இரங்கி, ஆங்கு — அவ்விடத்து, இன்னல் — துன்பமாகிய, கடலின்—கடலினது, கரை — கரையை, காணாது — காணமல், இருந்தாள்-இருந்தனள், இருந்தவேலைதனில் — (அப்படி) யிருந்தசமயத்தில், எ-று.

அன்னத்தின்வாக்கு அமிர்தம்போல மதுரித்து எவ்வளவு கேட்பினும் போதுமென்னு மமைதியைத் தாராததா யிருக்கையால் அன்னமுரைத்த மொழியமுத மருந்தித்தெவிட்டா வெனப்பட்டது. இன்னல் அன்னத்தால் வளர்க்கப்பட்ட நளனுசையைப் பற்றியுண்டாகிய துன்பம். இன்னற்கடலின் கரைகாணமை அக்கடலினுட்பட்டிருத்தல். (கஉரு)

ஆயவெள்ளம்புடையெய்தி யனிச்சமலரின் றுதுறைப்பச், சேயநிறமாஞ்சீறடிகள் கன்றச்செங்காலனந்தொடர்ந்து, மேயதென்னமதிகொல்லோ முருகுவிம்ம நறவுமிழுந், தூயமலர்ப்பங்கயப்போதைத் துறந்தெம்மனையிற் புகுந்திருவே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுக்களான் மகளிர்தளர்ச்சியைக்குறித்து வினவுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஆயவெள்ளம் — வெள்ளம்போலு மங்கையர் கூட்டமானது, புடை — பக்கத்தில், எய்தி — அடைந்து, முருகு — வாசனையானது, விம்ம — பெருக, நறவு — தேனை, உமிழும் — கக்குகின்ற, தூயமலர் — பரிசுத்தமலராகிய, பங்கயப்போதை — தாமரைப்பூவை, துறந்து — விட்டு, எம்மனையில் — எமது வீட்டின்கண், புகும்-வந்த, திருவே — சீதேவியே! அனிச்சமலரின் — அனிச்சப் பூவினது, தாது — மகரந்தமானது, உறைப்ப — உறுத்த, சேயநிறமாம் — சிவப்புநிறமாகின்ற, சீறடிகள் — சிறியவடிகள், கன்ற — வாட, செங்கால்-செய்ய கால்களையுடைய, அனம்—அன்னத்தை, தொடர்ந்து-(பிடிக்கும்படியாகப்) பின்சென்று, மேயது — 'இங்கே' யடைந்ததற்குக் காரணமாயது, என்னமதி — என்ன அறிவு எ-று.

முன்பாட்டிலே இருந்த வேலைதனி லென்றதனோடு ஆயவெள்ளம்புடையெய்தி என்றதைக் கூட்டுக. எய்தியென் வினையெச்சம் பின்வருந்தாது கமழுமென்னும்பாட்டில் என்னவென்வினைகொண்டது. என்னமதியெனவே நல்லறிவன்றென்றதாயிற்று. ()

அன்னந்தொட ருமயர்வதுவோ வயலார்விழியூறடைந்ததுவோ, பன்னும்பொழில்வாய்ப் பலவலகையெதிர்ந்தே மருட்டப்பயந்ததுவோ, பொன்னங்கிளியேமடமயிலே புகல்வாய்க்குயிலேபூங்கமல, மன்னுந்திருமானேயன்ன வணங்குவாய்ந்த மரகதமே

இ-ள். பொன்னங்கிளியே — அழகிய பொற்கிளியே, மடமயிலே — இளமயிலே, புகல் — கூவும், வாய் — வாயையுடைய, குயிலே — குயில்போல்வாளே, பூ — அழகிய, கமலம் — தாமரையில், மன்னும் — நிலைபெற்றிருக்கும், திருமானேயன்ன — இலக்குமிக் கொப்பான, அணங்கு — அழகு, வாய்ந்த — பொருந்திய, மரகதமே-மரகதம் போல்பவளே, அன்னம் — அன்னப்பறவையைப்பற்றி, தொடரும் — தொடர்ந்த, அயர்வதுவோ — வருத்தமோ, அயலார்—அயலவர்களது, விழியூறு — கண்ணேறு, அடைந்ததுவோ — சேர்ந்ததுவோ, பன்னும் — சொல்லும், பொழில் — சோலையின், வாய்-இடத்து, தலஅலகை — பலபேய்கள், எதிர்ந்து — எதிர்ப்பட்டு, மருட்ட — வெருட்ட, பயந்ததுவோ — பயமடைந்ததுவோ (அம்மேனி), எ-று. (கஉஎ)

மையன்மதவெங்களியானை வீமன்வரத்தால்வருந்திரு
வே, கையுமுகமுமரிபரந்த கண்ணுமுருகுகொப்புளிக்குஞ்,
செய்யகமலமெனவீழு மளிகளோச்சுந்திறத்தானோ, தொய்
யிலெழுது தடமுலைகள் சுமந்தோமேனிதுவண்டதுவே.

இ-ள். மையல் — மயக்கஞ்செய்கின்ற, மதம் — மதத்தாலுண்
டாகிய, வெங்களி — வெவ்விய செருக்கையுடைய, யானை — யானை
யையுடைய, வீமன் — வீமராசனது, வரத்தால் — வரத்தினாலே,
வரும் — (மகளாய்ப்) பிறந்த, திருவே-திருமாதே! கையும்-(உன்
கைகளையும், முகமும் — முகத்தையும், அரி — இரேகையானது,
பரந்த — படரப்பெற்ற, கண்ணும் — கண்களையும், முருகு — தேனை,
கொப்புளிக்கும் — உமிழ்கின்ற, செய்யகமலமென — செந்தாமரை
மலர்களென்று மயங்கி, வீழும் — (வந்து) வீழ்கின்ற, அளிகள்-
வண்டுகளை, ஓச்சுந்திறத்தானோ — ஓட்டுஞ்செயலாலோ, தொய்யில்-
சந்தனக்கோலத்தை, எழுது — எழுதப்பெற்ற, தடம் — மலைபோ
லும், முலைகள் — முலைகளை, சுமந்தோ, தாங்கியோ, மேனி — உடம்
பானது, துவண்டது — வாடியது எ-று.

ஒரு தொழிலை யிடைவிடாது செய்வோர்க்கும் அதிபாரஞ்
சுமப்போர்க்கும் உடம்பு வாடிவிளைக்குமாதலால் அங்ஙனம் வினு
வினர். (கஉஅ)

தாதுகமழு மலர்த்திருவே யென்னச்செவிலித்தாயர்
பலர், பூதியணிந்தாங்கயினிநீர் சுழற்றித்தெய்வம்பராய்ப்
போற்றிக், காதன்மயிலைக்கொடுவந்து கடிமாமனையிற்பசுந்
தேறற், சீதமலர்மெல்லணைமீது சேர்த்தாரவளுஞ்செயலி
ழந்தாள்.

[இதனால் அவள்மனையிற் சேர்க்கப்பட்டவாறு
சொல்லுப்படுகின்றது.]

இ-ள். தாது — மகரந்தமானது, கமழும் — மணக்கப்பெற்ற,
மலர் — தாமரைப்பூவிலுள்ள, திருவே — திருமாதே! என்ன-என்று
சொல்ல, பலர் — பலராகிய, செவிலித்தாயர் — வளர்த்த தாய்மாரா
னவர், பூதி — திருநீற்றை, அணிந்து — (நெற்றியி) லிட்டு, அயினி
நீர் — ஆலத்தியை, சுழற்றி — சுற்றி, தெய்வம் — குலதெய்வத்தை,
பராய் — பிரார்த்தித்து, போற்றி — துதிசெய்து, காதல் — ஆசை
யைத்தருகின்ற, மயிலை—மயில்போல்பவளை, கொடுவந்து-கொண்டு
வந்து, கடி — காவலையுடைய, மா — பெரிய, மனையில் — மாடத்தின்

கண், பசுந்தேறல் – பசியதேனையும், சீதம்-குளிர்ச்சியையுமுடைய, மலர் – மலர்களாலாகிய, மெல்-மெல்லிய, அணைமீது – சயனத்தின் மேல், சேர்த்தார் – கிடத்தினர், அவளும்-அத்தமயந்தியும், செயல் – (தன்) செய்கைகளை, இழந்தாள் – இழந்தனள் எ–று.

செவிலித்தாயர் – அவளுக்கு நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுங் கற்பித்து வளர்த்தமாதர்கள். செயலிழத்தல்—உண்ணல்–உடுத்தல்–அணிதல்-முதலிய செயல்களை மறத்தலாம். பூதியணிதலும் அயினி நீர்சுழற்றலும் அச்சமுதலியவற்ற லுண்டாகிய குற்றங்களை தற்கென்க. * பூதி – ஐசுவரியத்தைக்கொடுப்பது; திருநீறு. அது "பூதியெனப்படுஞ் செல்வவேதுவினால்" எனச் சித்தாந்த சிகாமணியும், "நீடலுறுந் தீவினையினைத்து. நீற்றுவிடலானீறென்றும்-வீடில் வெறுக்கை தருதலினால் விபூதியென்றும்" எனப் பேநர்ப்புராணமும் கூறுவதனாற் காண்க. சத்தியோசாத முகத்திற்றோன்றிய நந்தையென்னும் பசுவிற்றோன்றிய நீறு விபூதியெனப்படுமென்று பிருகச்சாபால உபநிடத முரைக்கின்றது. குலதெய்வம்-பரம்பரையாக வழிபடப் பெறுங்கடவுள். பூதியணிதன் முதலிய செய்கைகளானே குலதெய்வம் பரசிவனென்க. (கஉகூ)

ஈங்கிவ்வாறு மயில்வருந்தி யிருப்பவினவண்டிசைமிழற்றுந், தேங்கொள்பொழில்வாய்முகையவிழ்ந்து செந்தேனிறைக்குமலர்வாவிப், பூங்கரமளிமிசைவிரித்த பனிமென் போதுகரியவள, ரோங்கற்றிணிதோள்வயவேந்தை யன்னங்கண்ணுற்றுவந்ததால்.

[இதனால் அன்னம் அரசனைக் கண்டமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மயில் – மயில்போல்பவள், ஈங்கு – இக்குண்டினபுரத்தின்கண், இவ்வாறு – இவ்வண்ணமாக வருந்த – (காமநோயால்) வருந்தி, இருப்ப – இருக்க, அன்னம் – அன்னமானது, இனம்–கூட்டமாகிய, வண்டு – வண்டுகளானவை, இசை – இராகத்தை, மிழற்றும் – பாடப் பெற்ற, தேம் – வாசனையை, கொள்–கொண்ட, பொழில்வாய் – சோலையின்கண், முகை – அரும்புகளானவை, அவிழ்ந்து – விரிந்து, செந்தேன் – செய்யதேனினாலே,

---

* பூதப்பிரேத இராக்கதர்கள் பூதியைக் கண்டமாத்திரையே அலறி ஓடுவாரென்பது "த்ரிபுண்டரதாரணம்த்ருஷ்ட்வாபூதப்ரேதபுரஸ்ஸரா" எனவருஉம் மானவபுராண சுலோகத்தாலும், "யோகோராராக்ஷசா" எனவருஉம்மனுஸ்மிருதி வாக்கியத்தாலும் நன்குரைப்படுமென்க.

நிறைக்கும் — நிறைக்கப்பெறுகின்ற, மலர்-மலர்களையுடைய, வாவி-தடாகத்தினது, பாங்கர் — பக்கத்தில், அமளிமிசை — சயனத்தின்மேல், விரித்த — பரப்பப்பட்ட, பனி — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, போது — மலர்களும், கரிய — கருகும்படியாக, வளர்-படுத்திருக்கின்ற, ஓங்கல் — மலைபோலும், திணி — திடமுற்ற, தோள் — தோள்களையும், வயம்-வெற்றியையுமுடைய, வேந்தை — நளமகாராசனை, கண்ணுற்று — பார்த்து, உவந்தது — மகிழ்ந்தது எ-று.

பனி மென்போது கரியவள ரெனவே அதிக காமவெப்பங்கொண்டிருந்தபடி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அரசன் காமநோயாற்படும் பாட்டைநோக்கி அவன்தான்வருமளவு முயிர்பொறுத்திருந்தமையைக் குறித்து மகிழ்தலால் அன்னங் கண்ணுற்று வந்ததென்றார். (௩௩௦)

பொன்னஞ்சிறையமடவன்னம் போதுமுன்னர்வேல்வேந்து, தன்னந்தனியோ துணையென்னுந் தடங்கண்பொருந்தாதோவென்னு, மின்னுந்தூதேகியவன்ன மீளாதிருந்ததென்னென்னு, மின்னினுருவுவெளிப்படுத னோக்கிநோக்கி வெய்துயிர்க்கும்.

[இதுமுதலிரண்டுபொட்டுக்களால் அப்போது அரசனிருப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வேல் — வேலையுடைய, வேந்து-நளமகாராசனானவன், பொன் — பொன்மயமாகிய, அம் — அழகிய, சிறைய — சிறைகளையுடைய, மடம் — இளமைபொருந்திய, அன்னம் — அன்னமானது, போதுமுன்னர் — செல்லுதற்குமுன், தன்னந்தனியோ — தன்னந்தனியாகவிருக்கையோ, துணையென்னும்-எனக்குத் துணையென்று சொல்லுவான், தடங்கண் — விலாசம்பொருந்திய கண்களையுடையவள், பொருந்தாதோவென்னும் — உடன்படாளோவென்றுசொல்லுவான், தூது — தூதாக, ஏகிய — சென்ற, அன்னம் — அன்னமானது-இன்னும் — இதுவரையிலும், மீளாதிருந்தது — திரும்பி வாராமைக்குக்காரணம், என்னென்னும் — யாதென்று சொல்லுவான், மின்னின் — மின்னல்போல்பவளது, உருவு — வடிவமானது, வெளிப்படுதல் — வெளியிலே தோன்றுதலை, நோக்கிநோக்கி — பார்த்துப்பார்த்து, வெய்துயிர்க்கும் — சுடுமூச்செறிவான் எ-று.

தனியென்பது சிறப்புப்பற்றித் தன்னந்தனியெனவந்தது. தடங்கண் சொன்னோக்கத்தால் அஃறிணை முடிபேற்றது. அன்

ணம் விரைவிலேதானே திரும்பியதாயினும் அரசனுக்குக் கணமும் நெடுங்காலமாகத் தோன்றலால் இன்னுமென்றான். (கஙுக)

மீண்டதன்னமெனவெண்ணி வினவுமொருகாழ்மணி
முத்தம், பூண்டபொம்மன்முலையென்னே புகன்றதென்னு
மருந்தாமற், காண்டல்செயினுங்கேட்பினுமென் னுள்ளம
யக்குங்களிநறவைத், தூண்டல்செய்யாமணிவிளக்கைக்கொ
ணர்ந்தாய்கொல்லோவெனச்சோரும்.

இ-ள். அன்னம் — அன்னமானது, மீண்டதென — திரும்பி வந்ததென்று, எண்ணி — நினைத்து, வினவும் — வினவுவான், மணி — அழகிய, முத்தம் — முத்துகளையுடைய, ஒருகாழ் — ஒருசரத்தை, பூண்ட — மேற்கொண்ட, பொம்மல் — பொலிவுபொருந்திய, முலை — முலைகளையுடையவள், என்னே — என்னசெய்தியையோ, புகன்றது — சொல்லினள், என்னும் — என்றுசொல்வான், அருந்தாமல் — உண்ணப்படாமல், காண்டல்செயினும் — கண்டாலும், கேட்பினும் — கேட்டாலும், என் — எனது, உள்ளம் — மனத்தை, மயக்கும் — மயக்காநின்ற, களிநறவை — தேன்குழம்பை, தூண்டல்செய்யா — தூண்டப்படாத, மணிவிளக்கை — இரத்தினதீபத்தை, கொணர்ந்தாய் கொல்லோவென — கொண்டுவந்தாயோவென்று, சோரும் — தளருவான் எ-று.

அருந்தாமற் காண்டல் செயினுங் கேட்பினு மென்னுள்ள மயக்குங்களி நறவையெனவே அருந்துங்கால் உள்ளமயக்குதல் சொல்லவேண்டாவாறாயிற்று, இவ்வாறே "உள்ளங்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங் — கள்ளுக்கில் காமத்திற்குண்டு" என்றமையறிக. மணிவிளக்கெனவே மற்றைத் தீவிளக்குப்போல் மழுங்குதலன்றி யெப்போதும் விளங்குதல்கொள்க. பொம்மன்முலை — அன்மொழித் தொகை. என்னும் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு உயர்திணையாண் பாற் படர்க்கைவினைமுற்று. உண்டாக்கால் உள்ளத்தை மயக்குமேனைய நறவு போலாது இந்நறவு (தமயந்தி) காணல் கேட்டல் செய்தவழி மயக்கும் வன்மையுடைய தென்பான் "காண்டல் செயினுங் கேட்பினு மென்னுள்ள மயக்குங்களிநறவை" என்றதாம். ()

திருந்தார்மௌலிமணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்காற்றோர்
வேந்தே, வருந்தேல்வருந்தேனீவேண்டின் வாராதனவுமுள
கொல்லோ, முருந்தேர்முறுவன்முகம்பெற்று வந்தேனெ
னவுமூர்ச்சைதெளிந், தருந்தாவமுதமருந்தினன்போற்பல
காற்கேட்குமகமகிழும்.

[இதனால் அன்னஞ் சொல்லுதலும் அரசன் மகிழ்தலும் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். திருந்தார் — பகைவருடைய, மௌலி — மகுடத்திலுள்ள, மணி — நவமணிகளை, உரிஞ்சி — தேய்த்து, திகழும்-விளங்காநின்ற, கழல் — வீரக்கழலையுடைய, கால் — பாதத்தையும், தேர் — மகாரதத்தையுமுடைய, வேந்தே — அரசனே ! வருந்தேல் வருந்தேல்-வருந்தாதே வருந்தாதே, நீ — (இப்படிப்பட்ட) நீவேண்டின்-பெற விரும்பினால், வாராதனவும் — (உனக்குக்) கிடையாத பொருள்களும், உளகொல் — (உலகத்தில்) உண்டோ ; முருந்தேர் — மயிலிறகினடிபோலும், முறுவல் — பற்களையுடைய தமயந்தியின், முகம் — முகத்தை, பெற்று — அடைந்து, வந்தேனெனலும் — வந்தேனென்ற அளவில், அருந்தா — (முன்) உண்ணப்பட்டில்லாத, அமுதம்-தேவாமிர்தத்தை, அருந்தினன்போல்-உண்டவன்போல், மூர்ச்சைதெளிந்து-மூர்ச்சை தீர்ந்து, பலகால் — பலதரம், கேட்கும் — கேட்பான், அகம் — உள்ளத்தின் கண், மகிழும் — களிப்பான் எ-று.

அரசன் தன தொப்பற்ற மனவலிமையை மறந்து வருந்துதலை நோக்குதலால் அதனை நினைப்பித்தற்குத் "திருந்தார் மௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்காலென்னும்" விசேடணங்கொடுத்துக் கூறியது. வருந்தேலென்பது ஆற்றுதற் பொருளிலடுக்கிவந்தது, இதற்கு "இசைநிறையசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்-றவை மூன்றென்ப வொருசொல்லடுக்கே" என்பதுவிதி. மேற்சொல்லப்பட்ட மனவலிமையுடையவனுக்கு எண்ணப்பட்ட பொருள்கள் யாவும் எளிதிற் கைகூடுமென்றற்கு "நீவேண்டின் வாராதனவுமுளகொல்லோ" என்றது. "எண்ணிய வெண்ணியாங்கெய்துப வெண்ணியார் திண்ணியராகப்பெறின்" என்றாராகலின். அதனாலே அவளுடன்பட்டமைகுறிப்பிக்கப்பட்டதாயினும் பின்னும் அதனை நன்றாக அறிவித்தற்கு "முருந்தேர் முறுவன் முகம்பெற்றுவந்தேன்" என்றது. முகம்பெறல் ஒருவர்தஞ்சொல்லை மற்றொருவர் முகத்திருப்பமின்றி விருப்பத்தோடுகேட் டுடன்படப்பெறலாம். (கஈ௩)

அன்னமுரைத்த வின்சொல்லி னுவிதாங்கியதனோடு, பின்னுமடவான்பேரழகும் பெருகுதுயரும்விளம்பியது, மின்னுமுரைத்தியுரைத்தியெனக், சேட்டிங்கிவ்வாறிவனிருப்ப, மின்னுண்மருங்குறுயரமுமேல் விளைந்தவாறும்விளம்புவாம்.

[இதனால் அரசனது செய்தியை நிறுத்திப் பின்வருங்
கைக்கிளைப்படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு
நேரிட்ட காமநோய்த்துன்பமும் அதுபற்
றிப் பின்னடந்த செய்தியும்
சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். அன்னம் — அன்னத்தினால், உரைத்த — சொல்லப்பட்ட, இன்சொல்லின் — இனியசொற்களால், ஆவி — உயிரை, தாங்கி — பொறுத்திருந்து, பின்னும் — (அதற்குப்) பின்னும், மட்மான் — இளமை பொருந்திய மான்போல்பவளது, பேரழகும், பெரியவழகையும், பெருகுதுயரும் — (காமத்தா லவளிடத்தே) வளர்கின்ற துன்பத்தையும், விளம்பியதும் — (தன்னைக்குறித்து அவளால்) சொல்லப்பட்ட செய்தியையும், இன்னும் — இன்னமும், உரைத்தியுரைத்தியென — சொல்லுசொல்லென்று, கேட்டு — வினாவிக்கொண்டு, அதனோடு — அவ்வன்னத்தோடு, இங்கு — இவ்விடத்தே, இவ்வாறு — இவ்விதமாக, இவன் - இந்நளன், இருப்ப - இருக்கும்போது (உண்டாகிய), மின் — மின்போலும், நுண் — நுண்ணிய, மருங்குல் — இடையை யுடையவளாகியதமயந்தியினது, துயரமும் - துன்பத்தையும், மேல் — பின்பு, விளைந்தவாறும் — நடந்த செய்தியையும், விளம்புவாம் — (யாம்) சொல்லுவாம் எ-று.

அன்னத்தின் சொல்லைக்கேட்டு அரசன் இனி எப்படியும் அவளைப் பெறலாமென்று நிச்சயங்கொண்டு உயிர் பொறுத்திருந்தலால் "அன்னமுரைத்த வின்சொல்லி னாவிதாங்கி" யென்றார். கேட்கப்பட்ட தொருபொருள் தம்மால் விரும்பப்பட்டதா யிருப்பின் அவ்விருப்ப மிகுதியாற் பின்னும் பின்னுங் கேட்பாரதலால் பின்னும் "இன்னு முரைத்தி யுரைத்தி" யென்றாரெனக. அன்றியுங் கேட்குந்தோறுந் தன் காமநோய்க்கு மருந்தாய் நிற்றலின், அங்ஙனங்கேட்டானெனினுமாம். (கஙச)

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-உஎஅ.

* கைக்கிளைப் படலம்.

[கைக்கிளை யென்பது ஒருதலைக்காமம் — அது ஆண்பாற்
கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என
விருவகைப்படும். அவற்றுள் இது
பெண்பாற்கைக்கிளையாம்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கொங்குவிம்முகோதையோடுகோதைதாழவாண்முகம்
பங்கயத்தைமற்றோர்பங்கயத்துவைத்தபான்மைபோ
லங்கைசேர்த்திமைக்கணீலவாலிசிந்தவைகிய
மங்கைமென்முலைத்தடத்துமாரன்வாளியேவினான்.

[இப்படலத்தில் இதுமுதலிய பாட்டுக்களால் தமயந்தி தந்தை
யாற் பின் செய்யப்படும் சுயம்வரத்திற்குக் காரண
மாக அவள்காமநோயிற் படும்பாடு
சொல்லப்படுகின்றது.)

இ-ள். கொங்கு — வாசனையானது, விம்மு — விரியப் பெற்ற, கோதையோடு — பூமாலையோடு, கோதை — கூந்தலானது, தாழ — அவிழ்ந்து தொங்கவும், பங்கயத்தை — ஒரு தாமரைப் பூவை, மற்றோர் பங்கயத்து — மற்றொரு தாமரைப்பூவிலே, வைத்த பான்மை போல் — வைத்த தன்மைபோல், வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகம் — முகத்தை, அங்கை — உள்ளங்கையிலே, சேர்த்தி — வைத்து, மை — மையெழுதப் பெற்ற, கண் — கண்களிலிருந்து, நீலம் — கரிய, ஆலி — நீர்த்துளிகளானவை, சிந்த — உதிரவும், வைகிய — இருக்கின்ற, மங்கை — தமயந்தியினுடைய, மென்முலைத்தடத்து — மெல்லியமுலைகளிடத்து, மாரன் — மன்மதனானவன், வாளி — பூவம்புகளை, ஏவினான் — செலுத்தினான் எ-று.

முகமுங்கையுந் தாமரை மலர்போலுதலால் "பங்கயத்தை மற்றோர் பங்கயத்துவைத்த பான்மைபோ" † லென்றார். கண்ணீர்மை

---

* கை—ஒருபக்கத்தில், கிளை - உண்டாவது. எனவே ஒருதலைக் காமம். கை - சிறுமை, கிளை - உறவெனப் பொருளுரைப்பாருமுளர் களவியலுட் கூறுஞ் சிறப்பில்லாக் கைக்கிளைபோலன்றி, இது காமஞ்சாலா விளமையலாம் தமயந்திமாட்டுத் தோன்றியதாகலிற் சிறப்புடைத்தென்க. இது தலைவியின் வேட்கைக்குறிப்புத் தன்மேனிசழ்வதனைத் தலைவன் அறிதற்கு முன்னே தன் காதன் மிகுதியாற் கூறுவதாகலிற் கைக்கிளையாயிற்று. † "பங்கயத்தை மற்றோர் பங்கயத்துவைத்த பான்மைபோல்" என்றது. "தாமரை மலரிற் றாமரைமலர் உற்பத்தியானமை சாணப்படுகின்றது என்னுங் கருத்துள்ள. "குஸ்மோ குஸ்மோற்பத்தி ச்ருஸ்யதே தவத்ருஸ்யதே" என்னுஞ் சுலோகத்தினுங் காண்க.

ணீர்மையைக் கரைத்துக்கொண் டிழிதலின் நீல வாவியெனப்பட்டது. வைகிய வென்பதைச் செய்யிய வென்னும் வினையெச்சமாக்கி இருக்கும்படியாக வெனப் பொருள்கூறினு மமையும். [இப்படலத்துப் பாட்டுக்களெல்லாம் — பெரும்பாலும் ஈற்றுச்சீர் விளச்சீரும், ஏனைச்சீர்கள் மாச்சீர்களுமாகி வந்த எழுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்கு கொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள்.] (௯)

செப்புநேர்முலைக்கண்வேனில்வேடொடுத்ததேமல
ரப்புமாரிகாமவெம்மைசெய்யவாற்றலாமையா
லெப்புவிக்கும்வேந்தெழிற்கடற்படிந்துமீண்டுமால்
வெப்புநோயர்நீரின்மூழ்கின்வெம்மையாறுமேகொலாம்

இ-ள். வேனில் — வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள் — மன்மதனால், தொடுத்த — எய்யப்பட்ட, தேமலர் — வாசனைபொருந்திய மலராகிய, அப்பு — அம்பாகிய (நீரினது) மாரி — மழையானது, செப்புநேர்- செப்புப்போலும், முலைக்கண் — முலைகளையுடையவளாகிய தமயந்தியிடத்து, காமவெம்மை — காமசுரத்தை, செய்ய — உண்டாக்க, ஆற்றலாமையால் — பொறுக்கமாட்டாமையால், எப்புவிக்கும் — எல்லாத் தேசங்களுக்கும், வேந்து — அரசனுயுள்ள நளனது, எழில் — அழகாகிய, கடல் — கடலுள்ளே, படிந்தும் — முழுகியும், ஈண்டும் — (அக் காமசுரமானது அவளுக்கு) மிகும்; வெப்புநோயர் — சுரவியாதியையுடையவர், நீரில் — நீரினுள், மூழ்கின் — முழுகினால், வெம்மை- அச்சுரமானது, ஆறுமேகொல் — தீருமோ எ-று.

"மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற்றெல்லாம் வல்லொற்றிறுதிக்கிளை யெழுத்தாகும்" என்பதனால் அம்பு அப்பு என விகாரப்பட்டது. அப்பென்பது நீருக்குப் பெயராதலால் அம்பாகிய நீரென விருபொருள் கூறப்பட்டது. மழையிலே நனைந்தவர்களுக்குச் சுரமுண்டாமாதலால் அப்புமாரி காமவெம்மைசெய்யவென்றார். அழகாகிய கடலிலே படிதலாவது அவ்வழகையிடைவிடாது நினைத்தல். காய்ச்சனோயாளிகள் நீரிலே முழுகினால் அது பின்னும் அதிகமாக விஷமிப்பது வைத்தியநூலிற் சொல்லப்பட்டபடி அனுபவசித்தமாகலின் வெம்மையாறுமேகொலென்றார். ஈற்றடியின் பொதுப்பொருளால் முன் மூன்றடியின் சிறப்புப் பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள வைப்பணியாம். இதற்கு எழிலாகியகடல், அம்பாகிய நீர் என்கிற உருவகங்களும், கடற்படிதலாலே வெப்பந்தீர்தலாகிய விருப்பத்தைப் பெறாமல் அவ்வெப்ப மிகுதலைப் பெறுவதா

கிய தததியின்மையணியும் அங்கங்கள் ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (௨)

அல்லலுற்றழுங்கும்வாடுமாவிசோருமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கடீயுமாறுபாயலிற்படுத்திடு
மொல்லையிற்பதைக்குநெட்டுயிர்ப்புவீங்கும்வார்கழை
வில்லிவாளிதன்னையார்விலக்குவாரென்னுமால்.

இ-ள். அல்லலுற்று - துன்பமுற்று, அழுங்கும் - வருந்துவாள், வாடும் - வாடுவாள், ஆவிசோரும் - உயிர்சோர்வாள், மெல்லிதழ் - மெல்லிய பூவிதழ்களும், பல்லவங்கள் - தளிர்களும், தீயுமாறு - (தன்னுடல் வெப்பத்தாற்) கருகும்படியாக, பாயலில் - சயனத்தின்கண், படுத்திடும் - படுப்பாள், ஒல்லையில் - விரைவில், பதைக்கும் - துடிப்பாள், நெட்டுயிர்ப்புவீங்கும் - பெருமூச்செறிவாள், வார்கழைவில்லி - நெடியகருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது, வாளிதன்னை - அம்பை, யார் - யாவர், விலக்குவார் - விலக்க வல்லவர், என்னும் - என்றுசொல்லுவாள் எ-று.

ஒன்றற்கொன்று பகையில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூடத்தக்கஅழுங்குதல், வாடல், ஆவிசோர்தல், படுத்திடல், நெட்டுயிர்ப்புவீங்கல், மன்மதனம்பை யார் விலக்குவாரென்று சொல்லுதல் என்கின்ற பலபொருள்களுக்குக்கூடுதலைச்சொல்லுதலாற் கூட்டவணியாதும். அச்சுரத்தாற் படும்பாடு சொல்லப்பட்டது. (௩)

மைம்மறந்தநீலவொண்கண்வார்புனற்சொரிந்தியாழ்
கைம்மறந்தகூடலெண்ணிமெல்விரல்கள்கன்றின
பொம்மல்வெம்முலைத்தடங்கலந்துறந்தபூமறந்
தம்மெலோதிசோர்ந்ததுள்ளமார்வமோடழிந்ததே.

இ-ள். நீலம் - கருங்குவளை மலர்போலும், ஒள் - ஒள்ளிய, கண் - கண்களானவை, வார் - தாரையாயொழுகின்ற, புனல் - நீரை, சொரிந்து - பொழிந்து, மை - அஞ்சனத்தை, மறந்த - மறந்தன, கை - கைகளானவை, யாழ் - வீணை (வாசித்தலை,) மறந்த மறந்தன, கூடல் - கூடற் (சுழிகளை), எண்ணி - (தொட்) டெண்ணி, மெல் - மெல்லிய, விரல்கள் - விரல்களானவை, கன்றின - வாடின; பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலைத்தடம் - முலைச்சிகரிணிடங்களானவை, கலம் - ஆபரணங்களை, துறந்த - நீத்தன, அம் - அழகிய, மெல் - மெல்லிய, ஓதி - கூந்த

லானது, பூ — மலரை, மறந்து — மறந்து, சோர்ந்தது — தளர்ந்தது, உள்ளம் — நெஞ்சமானது, ஆர்வமோடு — ஆசையோடு கூடி, அழிந்தது — நிலைகெட்டது எ-று.

மறத்தற்கு — ஒழிந்து நிற்றலென்பது கருத்து. கூடல் — ஆகுபெயர். கூடற்சுழியாவது, தலையோடுகடைவந்து கூடுமாயின் தம்மெண்ணங் கைகூடுமென்று குறிபார்த்தற்கு மகளிரால் கண்மூடி விரலாலே நிலத்திலே வலயமாகச் செயப்படுவது. அதுபலசெய்து அவற்றைக்கூட்டி இத்தனையென் றறிதற்கு விரலா லொவ்வொன்றாகத் தொட்டெண்ணினளென்க; "ஆழிதிருத்தும் புலியூருடையானருளினளித், தாழிதிருத்து மணற்குன்றினீத்தகன் றார்வருகென், றூழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோதிநையா மலைய, வாழிதிருத்தித் தரக்கிற்றியோவுள்ளம் வள்ளலையே" என்னுந் திருக்கோவையார்த் திருவாக்கானுமறிக அவைசெய்தற்குப் பொறாமற் பலவிரல்களுங் கொள்ளப்பட்டமை தோன்றற்கு விரலென்றாது மென்மையும் பன்மையுங்கூட்டி மெல்விரல்களென்றார். (௮)

மழைமதர்க்கண்முலைகள்செய்யமார்பனைத்துமென்மைநே
ரிழைபுகப்பெறாதுவிம்மியேர்பெறக்கவர்ந்ததாற்
கழைகுழைத்துமாரனெய்தகணையினுள்ளமூடுபோய்
நுழைவதற்கிடம்பெறாதுநொய்துதைத்துமீளுமால்.

இ-ள். மழை — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-செருக்கையுடைய, கண் — கண்களையுடையவளது, முலைகள் — முலைகளானவை, செய்ய — சிவப்பாகிய, மார்பனைத்தும் — மார்பிடமுழுதையும், மென்மைநேர் — மென்மையு நேர்மையும் பொருந்திய, இழை — ஒருநூலும், புக — நுழைதற்கு, பெறாது — சந்தில்லையாக, விம்மி — பருத்து, ஏர்பெற — அழகுபெற, கவர்ந்ததால் — வௌவினதால், கழைகருப்பு (வில்லை), குழைத்து — வளைத்து, மாரன் — மன்மதனால், எய்த — செலுத்தப்பட்ட, கணையின் — அம்புகளால், உள்ளம் — நெஞ்சமானது, ஊடு போய் — உள்ளுடைந்து, நுழைவதற்கு — (அவ்விருமுலைகளுக்கும் நடுவே), புகுந்து — வெளிப்படுதற்கு, இடம்பெறாது — வழிபெறாமல், நொய்து — சிறிது, உதைத்து — (அவற்றினடியை) யுதைத்து, மீளும் — திரும்பிவிடும் எ-று.

ஓரிடத் தொருவனுக்குப் பகைவன் அம்புகளால் வருத்தமுண்டாம்போது அவ்விடம்விட் டோடிப்போகநினைத்தலின் மார்பினுள்ளே மன்மதபாணம்பட்டு வருந்திய நெஞ்சம் அவ்விடம்விட்டுப்

பலமுறையோடி முலைகளினடியை முட்டித் திரும்பியதென்க. நெஞ்சம் படபடவென்று அடித்துக்கொள்வதை அங்ஙனங்கூறினார். இங்கே அம்புகள்பட்டும், நெஞ்சம் வெளிப்பட்டுப் போகாமைக்கு ஆயுண்மிகுதி யேதுவாயிருப்ப முலைகளின் செறிவை யேதுவாகக் குறித்தமையால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. கணைகளுள்ள மூடுபோய் நுழைவதற்கிடம்பெறாது நொய்துதைத்து மீளுமெனப்பாடங்கூறி முலைநெருக்கத்தால் மார்பிலே நுழையமாட்டாமல் மன்மதபாணஞ் சிறிதுதைத்துத் திரும்பிவிடு மென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அது முதனூற்கருத்துக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமற் போவதுமன்றிக் காமநோயை மிகுதியாக வுற்றிலளென்னுங் கருத்தையுட்கொண் டிருத்தலாற் பொருந்தாதென்க. முதனூன் முடிபுக்கு முழுது மொத் திருக்கவேண்டின் "தழைதலுற்ற காமவெம்மை சார்தலாற் பிளப்புறீஇ – விழைதலுற்றநெஞ்சகம் வெளிப்படா திருந்ததே" எனப் பாடங்கூறல்வேண்டுமென்க. (ரு)

சுழித்தகூடல்கூடுறாதுநீர்சொரிந்துநாடொறு
மழித்தகண்கடுயிலும்வேலையணிதயங்குமார்பகத்
திழைத்தவாரமுலைதிளைப்பவெய்துபோழ்திலிறைவனை
விழித்துநீரடக்குமாயமென்கொலென்றுமெலியுமால்.

இ-ள். சுழித்த – சுழிக்கப்பட்ட, கூடல்-கூடற் (சுழியானவை); கூடுறாது – கூடாமற்போக, நீர் – நீரை, சொரிந்து – பொழிந்து, நாடொறும் – தினந்தோறும், அழித்த – கெடுத்துக்கொண்டுவந்த, கண்கள் – கண்களே, துயிலும் – தூங்கப்பெறுகின்ற, வேலை-காலத் திலே, அணி – ஆபரணங்களாலே, தயங்கும் – விளங்காநின்ற, மார் பகத்து – (என்) மார்பிலுள்ள, இழைத்த – தேய்க்கப்பட்ட, ஆரம்– சந்தனத்தையுடைய, முலை – (என்) முலைகளை, திளைப்ப – தழுவ, எய்துபோழ்தில் – அடைகின்ற சமயத்தில், விழித்து – இமைகளைத் திறந்து, நீர் – நீங்கள், இறைவனை – (என்னுடைய) தலைவனாகிய நளராசனை அடக்கும் – மறைக்கின்றதாகிய, மாயம் - வஞ்சவித்தை யானது, என்னென்ன – எத்தன்மைத் தாகுமென்றுசொல்லி, மெலியும் – தளர்வாள் எ-று.

கண்கள் கூடற்சுழிகளை யழித்தற்கன்றித் தன் வருத்தத்திற் காகவே நீர்சொரியினும் அந்நீரால் அச்சுழிகள் குலைதல்பற்றிப் பின் னும் வருத்தமிகுதலால் தனக்குத் தீங்குசெய்தன வாகக்கொண்டு அவற்றிற்கு நிந்தைதோன்றச் சுழித்தகூடல்கூடுறாது நீர்சொரிந்து

நாடொறுமழித்த கண்களென்றாள். தான்காணுதற்குக் கருவியா யுள்ள கண்கள் அவற்றாலன்றித் தானாகவே காணப்பெற்றதலைவனை விழித்து மறைத்தல் பெரியதோர் மாயவித்தை யாகலின் மாயமென் னென்றாள். அன்றித் தான் தலைவனைக்காணுது துயருறும்போது தன்மேலன்புடையனபோன்று அழுது நீர்சொரிந்து அவனைக்கண்ட போது பகையுடையன போன்று விழித்து மறைத்தலின் அங்ஙனங் கூறினுளெனினுமாம், "துஞ்சுங்காற் றோண்மேலராகிவிழிக்குங்கா னெஞ்சத்த ராவர்விரைந்து" என்றவாறே இது கனவுநிலை. (சு)

வாட்டடங்கண்மானையாவிவாட்டமாரன்வார்சிலை
பூட்டியெய்தபகழிதைத்தபுழைநுழைந்துதென்றல்போ
யீட்டுகின்றகாமவெந்தழற்பிழம்பையெரியெழ
மூட்டிமேலெழுந்ததாகுநெட்டுயிர்ப்புமுடிவினே.

இ-ள். நெட்டுயிர்ப்பு – பெருமூச்சானது, மாரன் – மன்மதனாகிய வேடனானவன், வாள் – வாள்போலும், தடம் – விசாலம் பொருந்திய, கண் – கண்களையுடையவளாகிய, மானை – மானை, ஆவி – உயிரின்கண், வாட்ட – வருத்துதற்கு, வார்சிலை-நெடிய வில் லிலே, பூட்டி – தொடுத்து, எய்த – செலுத்தப்பெற்ற, பகழி–அம்பு களானவை, தைத்த – தைத்தலாலாகிய, புழை – துளைகளில், நுழைந்து – (ஒருவருமறியாமற்) புகுந்து, போய் – சென்று, ஈட்டு கின்ற – (நட்பாகச்) சேர்க்கப்படுகின்ற, காமம் – காமமாகிய, வெம்- வெப்பம்பொருந்திய, தழல் – நெருப்பினது, பிழம்பை – செறிவை, எரியெழ – எரிய, மூட்டி – மூள்வித்து, முடிவின் – (அச்செய்கை) முடிவில், மேல் – புறத்தே, எழுந்தது – புறப்பட்டதாகிய, தென் தென்றல்-காற்றே, ஆகும் – ஆகும் எ-று.

மானையென முதற்பொருளில் – ஐயுருபு வந்தமையால் ஆவிக் குக் கண்ணுருபு விரிக்கப்பட்டது. இதற்கு "முதன்முனைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை – சினைமுன்வருத றெள்ளிதென்ப" என் பது தொல்காப்பிய விதி. தீயிடுவோர் பிறரறியாமற் கள்ளவழி யாற் செல்வராகலின் புழைநுழைந்ததென்க. காற்றிற்கு நெருப்பு நட்பாதலால் மூட்டியது. நட்பாதல் "எரிசுசிசிகியேயாரலிறை வன் காற்றின்சகாயன்" என்பதனுலறிக. அக்காற்றுப் பின்பு தனக்குறிய வழியாகிய மூக்கினுற் புறப்படுதலால் முன் பிறரறியா மற் புழைவழியாற்சென்றமை அனுமிதிக்கப்பட்டது. தமயந்தியை மானாக வுருவகஞ் செய்ததற்கேற்ப மாரனைவேடனாக வுருவகஞ்

செய்யலாயிற்று. பெருமூச்சை அப்படிப்பட்ட தென்றலாகக் குறித்தலால் பொருட்டற் குறிப்பணியாம். (எ)

செயிர்ப்பின்மாரனெய்யவாவியில்லையுண்டுசிறிதெனு
வயிர்ப்பவாடிவிரகவெம்மையழலின்மூழ்கியருறும்
பயிர்ப்பில்கோதைநெஞ்சுநோய்கள்பரிவினோடுமழலுநெட்
டுயிர்ப்புரைத்ததோநடுக்கமுற்றதுத்தரீயமேல்.

இ—ள். மாரன் – மன்மதனானவன், செயிர்ப்பின் – கோபத்தினால், எய்ய – (அம்புகளைச்) செலுத்த, ஆவி – உயிரானது, இல்லை- இல்லை யெனவும், உண்டுசிறிதெனு–சிறிதுண்டெனவும், அயிர்ப்ப- ஐயங்கொள்ள, வாடி – தளர்ந்து, விரகம் – விரகமாகிய, வெம்மை– வெப்பம் பொருந்திய, அழலின் – நெருப்பினுள், மூழ்கி – முழுகி, அருர் – வருத்தத்தை, உறும் – அடைந்த, பயிர்ப்பில்-அருவருப்புக் குணமிழந்திருக்கின்ற, கோதை – மங்கையினது, நெஞ்சுள் – நெஞ்சத்தினுளுண்டாகிய, நோய்கள் – நோய்களை, பரிவினோடும் – இரக்கத்தினாலே, அழலும் – சூடுபொருந்திய, நெட்டுயிர்ப்பு – பெருமூச்சானது, உரைத்தது – சொல்லியதனால், மேல் – (அந்நெஞ்சத்தின்) மேலிடத்துள்ள, உத்தரீயம்–உத்தரீயமானது, நடுக்கம்-நடுக்கத்தை, உற்றதோ – அடைந்ததோ, எ-று. [ஓகாரம் – உற்றதிற்கூட்டப் பட்டது.]

இல்லையோ வுண்டோ வென் வருகிற ஐயவோகாரங்கள் தொக்கு வந்தன. அருறும் என்ற பெயரெச்சவினை நெஞ்சென் னும் வினைமுதற் பெயர்கொண்டது. நெஞ்சென்பது மனத்திற்கும் அம்மனத்திற் கிடமாகிய மார்பிற்கும் பெயராதலால் அவ்வாற் றுமைபற்றி நெஞ்சுநோய்களென்றார் "நெஞ்சென்ப மனமார்பின் பேர்" இதனாலறிக. அரசமகளிர் அரையிற் பாவாடையுடுத்துமார் பின்மே லுத்தரீயஞ் சேர்ப்பது வழக்கம். ஒருவரிடத்திற்கு இடையூறு நேரிடக் கண்டோர்க்கு இரக்கமுண்டா மாகலின் பரிவினோடு மென்றார். தனக்காதாரமாகிய நெஞ்சிற்கு நோயுண்டானமை யால், ஆதேயமாகிய வுத்தரீயம் அஞ்சி நடுங்கியதென்க. உத்தரீயத்தினது நடுக்கத்திற்கு ஏதுவாகாத பெருமூச்சுரைத்தலை யேதுவாகக் குறித்தலாலும் உரைத்தலாகிய விடயம் இல்லாமையாலும் இல்புலவேதுத்தற்குறிப்பணி. பயிர்ப்பில் கோதை காமநோய் களெனவும் பாடமுண்டு. (அ)

மையரிக்கண்வதன்மங்கைவடிவமைந்தசீறடிச்
செய்யபங்கயங்களுண்டுமிழ்ந்தசெய்யகதிர்கொலோ

தொய்யில்வெம்முலைத்தடஞ்சுமந்துநொந்துவாடிய
வையநுண்மருங்குன்மெய்யழன்றெழுந்தவெம்மையே.

இ-ள். தொய்யில் — சந்தனக்கோலத்தினையுடைய, வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற, முலை — முலைகளாகிய, தடம் — மலைகளை, சுமந்து — தாங்கி, நொந்து — வருந்தி, வாடிய — இளைத்த, ஐயம்-(உண்டோவில்லையோவென்னும்) சந்தேகத்தைத் தருகின்ற, நுண்-நுண்ணிய, மருங்குல் — இடையையுடையவளது, மெய் — உடம்பிலிருந்து, அழன்று — சுட்டுக்கொண்டு, எழுந்த — புறப்படுகின்ற, வெம்மை — வெப்பமானது, மை — அஞ்சனத்தையும், அரி-இரேகைகளையும் உடைய, கண் — கண்களும், வதனமும் — முகமும், அங்கை-உள்ளங்கைகளும், வடிவு — அழகால், அமைந்த — நிறைந்த, சிறு-சிறிய, அடி — அடிகளுமாகிய, செய்யபங்கயங்கள் — செந்தாமரை மலர்களாலே, உண்டு — (அதற்குமுன்) உட்கொண்டு, உமிழ்ந்த-(அப்போது) கக்கப்படுகின்ற, செய்ய கதிர்கொல்-சூரிய கிரணமோ, எ-று.

செய்ய கதிரெனவே சூரியகிரணமென்பது பெறப்பட்டது. அக்கிரணத்தைத் தங்களுக்கு நாயகனாகிய சூரியனாலே தரப்பட்டதென்கிற விருப்பத்தாலுண்டனவென்க. காம வெம்மையை அப்படிப்பட்ட கிரணமாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற் குறிப்பணி. இதற்கு உருவகம் அங்கம். ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி.

அலைத்தடங்கணருவிபாயவாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினூடுதோன்றமுகமுநீலவொண்கணுஞ்
சிலைத்தடக்கைமாரன்மாதுசிந்தைமீதழுந்திட
வுலைத்துவிட்டகமலம்வெய்யவுற்பலத்தையொத்தவே.

இ-ள். தட — விசாலம்பொருந்திய, கண் — கண்களிலிருந்து, அலை — அலையையுடைய, அருவி — வெள்ளமானது, பாய — பாய்தலினாலே, ஆரம் — சந்தனத்தினது, வண்டல் — குழம்பானது, அழியும்-அழியப்பெற்ற மெல் — மெல்லிய, முலைத்தடத்தினூடு-முலைப் பரப்பினுள்ளே, தோன்று — காணப்பட்ட, முகமும் — முகத்தினது (நிழலும்), நீலம் — கருமை பொருந்திய, ஒள் — ஒள்ளிய, கணும் — கண்ணினது (நிழலும்), சிலை-(கருப்பு) வில்லையுடைய, தடம்-பெருமைபொருந்திய, கை-கையையுடைய, மாரன்-மன்மதனால், மாது-மங்கையினது, சிந்தைமீது - நெஞ்சின் கண், அழுந்திட-அழுந்த, உலைத்து - இழுத்து, விட்ட - விடப்பட்ட, கமலம்-தாமரைப்பூ (அம்பையும்), வெய்ய-கொடிய, உற்பலத்தை-நீலோற்பலப்பூ (அம்பையும்), ஒத்த-ஒத்திருந்தன எ-று.

முகமுங் கண்ணும் அவற்றி னிழல்களுக்காகலால் ஆகுபெயர்கள். நீலோற்பலங்கொல்லுகின்ற பாணமாதலால் வெய்யவுற்பலமென்றார். "முல்லை கிடைகாட்டுமோதே முழுநீலங்கொல்லு மதனம்பின்குணம்" என்பதனாலறிக. அவள் தலைவளைத்திருக்கும்போது முகமுங் கண்களும் முலைமேற் பாய்ந்த கண்ணீரிலே பிரதிபிம்பித்தனவென்க. அந்நிழல்களை அப்படிப்பட்ட மன்மதபாணங்களாகக் குறித்தலாற் பொருட்டற்குறிப்பணி. முகத்தையுங் கண்களையும் வைத்த முறையே கமலத்தையு முற்பலத்தையும் வைத்தலால் நிரனிறையணி. இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணி. (கO)

வேயைவென்றபசியதோளணங்குகாமவெம்மையாற்
றீயின்மேயதளிரின்வாடியழிதல்கண்டுசிந்தியா
நேயநெஞ்சமழியமைக்கணீரிறைப்பநிலைதளர்ந்
தாயவெள்ளம்விரகவெம்மையாற்றுவான்றுணிந்ததே.

இ-ள். ஆயவெள்ளம் - மகளிர்கூட்டமானது, வேயை - மூங்கிலை, வென்ற - சயித்த, பசிய - பசுமைபொருந்திய, தோள்-தோள்களையுடைய, அணங்கு - தெய்வப்பெண் போல்பவள், காமம்-காமத்தினது, வெம்மையால் - வெப்பத்தால், தீயில் - நெருப்பில், மேய - விழுந்த, தளிரின் - தளிர்போல், வாடி - மெலிந்து, அழிதல் - வருந்துதலை, கண்டு - பார்த்து, சிந்தியா - (இதற்குநாஞ்செய்யக்கடவதியாதென்று) ஆலோசித்து, நேயம் - அன்பையுடைய, நெஞ்சம் - மனமானது, அழிய - வருந்தவும், மை-மையையுடைய, கண் - கண்களானவை, நீர் - நீரை, இறைப்ப - பொழியவும், நிலைதளர்ந்து - நிலைசோர்ந்து, விரகவெம்மை - விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்பத்தை, ஆற்றுவான் - தணிக்கும்படியாக, துணிந்தது-நிச்சயித்தது எ-று. (கக)

மதுப்பிலிற்றுசோலைவாயின்மணிதெளித்தநீரதாம்
புதுப்புனற்றடத்திலிந்துகாந்தவேதிகைப்புறத்
துதித்ததிங்கள்வாண்முகத்தணங்கைமாரனெண்கணை
வெதுப்புகின்றதொழிய * வாசமெல்லணைக்கிடத்தினார்.

* தன் சேவலோடுபுணர்ந்த அன்னப்பேட்டை யப்புணர்ச்சியாலுருகியுதிர்த்த வயிற்றின்மயிரை யெக்கராகப்பெய்த தூவியணைமுதலிய ஐவகைப்படுக்கை கூறாராயினர். என்னை? அவை மேலும் வெம்மையை விளைத்தலாலென்க. இதுவுமன்றி வேனிற்காலத்திற்குறிய அணை பூவணையேயாகலின். பூஞ்சேக்கையாவது-குவளை, செங்கழுநீர், தாமரைமுதலியவற்றின் குளிர்ந்த மலர்களோடு பச்சிலையாகியவுங் கலந்து பரவப்பட்டதாம்.

இ-ள். மது - தேனை, பிலிற்று - துளிக்கின்ற, சோலைவாயில்- பொழிலின்கண், மணி-முத்துக்களை, தெளித்த-தெளித்தலாலாகிய, நீரதாம் - குணமுடையது போல்வதாகிய, புது - புதிய, புனல்- நீரையுடைய, தடத்தில் - குளக் (கரை) யில், இந்துகாந்தம்-சந்திர காந்தத்தாலாகிய, வேதிகைப்புறத்து - மேடையின்மேல், வாசம்- பரிமளம்பொருந்திய, மெல் - மெல்லிய, அணை - (பூ) அணையின் மேல், உதித்த - உதயமாகிய, திங்கள் - சந்திரன்போலும், வாள்- காந்திபொருந்திய, முகத்து - முகத்தையுடைய, அணங்கை-தெய்வ மாதுபோல்பவளை, மாரன் - மன்மதனது, ஒள் - ஒள்ளிய, கணை- அம்பானது, வெதுப்புகின்றது - சுடுகின்றது, ஒழிய - நீங்கும்படி யாக, கிடத்தினார் - படுக்கவைத்தார்கள் எ-று.

திங்கள் வாண்முகத் தணங்கென்றதனால் திங்கள்போல் விளங்குகிற அவள் முகத்தொளியைச் சேர்ந்து தண்ணீர் சொரிந்து வெப்பமொழிக்கு மென்பதுபற்றிப் பகற்காலத்திலே சந்திரகாந்த மேடையிலே சேர்த்தினாரென்க. பகலென்பது பின் குரவவிழ்ந்த வென்னும் பாட்டாலறிக. வாசமெல்லணையெனலாற் பூவணையென்பது பெறப்பட்டது. (கஉ)

* மலயவெற்புயிர்த்தோர்காதம்வாசநாறுமாரமு
மலைகடற்பிறந்திலங்குமணிகொள்கோவையாரமு
முலையின்வெப்பினீறதாகிமுழுமையும்புதைத்தலாற்
சிலைமதற்குவெருவியீசனுருவெடுத்தல்சிவணுமே.

இ-ள். மலயவெற்பு - பொதியமலையினால், உயிர்த்து - தரப்பட்டு, ஓர்காதம் - ஒருகாதமளவாக, வாசநாறும்-வாசனைவீசுகின்ற, ஆரமும் - சந்தனமும், அலை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடலின்கண், பிறந்து - உண்டாகி, இலங்கு - விளங்காநின்ற, அணி- அழகை, கொள் - கொண்ட, கோவை - வடங்களிலுள்ள, ஆரமும்- முத்துக்களும், முலையின் - முலைகளது, வெப்பின்-(காமசுர) வெப்பத்தினால், நீறபாகி - சாம்பலாகி, முழுமையும் - (தமயந்தியின்) உடம்புமுழுதையும், புதைத்தலால் - மறைத்தலால், (தமயந்தியானவள்) சிலை - வில்லையுடைய, மதற்கு - மன்மதனுக்கு, வெருவி- அஞ்சி, ஈசன் - பரமசிவனது, உருவு - வடிவத்தை, எடுத்தல் சிவணும் - எடுத்தவள்போலும் எ-று.

* பொதிய மலைக்கட்டோன்றிய சந்தனமும் இலங்கைக் கடற்றோன்று முத்தமும் சிறந்தவாதல் சிலப்பதிகாரத்தினும், பட்டினப்பாலையினுந் தெற்றெனக்காண்க. இச்செய்யுட்கருத்தே "மலயத்தாரமு மணிமுத்தாரமு-மலர் முலையாகத் தடையாதுவருந்த" எனவரூஉம் அந்திமாலை சிறப்புச்செய் காதையினுங் கூறப்பட்டதறிக.

சந்தனமும் முத்தும் முலைகளின்மேலே தரிக்கப்பட்டு அவற்றின் வெப்பத்தால் அவ்விடங்களிலே நீருயினும் அந்நீறு அவள் கிடைபொருந்தாது புரளும்போது சரீரமுழுதும்படிதலால் முலையின் வெப்பினீறதாகி முழுமையும் புதைத்தலாலென்ருர். பரமசிவன் முன்னொருகாலத்திலே மன்மதனை யெரித்தலால் தன் வடிவமுழுதுமுள்ள நீற்றைக்காணின் தன்னை அவனென்று வஞ்சுவானென்று அப்பரமசிவ னுருவெடுத் தாளாகக் கூறினர். எடுத்தலென்னுந் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய் வினைமுதலுக்காயிற்று. அக்காரணத்தினலே தமயந்தியை ஈசனுருவெடுத்தாளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. சிவண — உவம வுருபிடைச்சொல். (கங)

வளைத்தடக்கைவெம்மைதீரவாரமேல்வளைத்ததிற்
றெளித்தவாசநீர்நிறைத்துமுத்தணிந்தசெவ்வியான்
முளைத்ததிங்கடாரகைக்குலங்களோடுமொய்த்துமா
துளத்தவேளையார்வமோடுகாணவந்தவொத்ததே.

இ-ள். வளை — வளையல்களையுடைய, தடம் — பெரிய, கை — கைகளையுடையவளது, வெம்மை — (காமசுர) வெப்பானது, தீர — நீங்க, ஆரம் — சந்தனத்தால், மேல் — (மார்பின்) மேல், வளைத்து — (கரை) கோலி, அதில் — அதனடுவில், தெளித்த — தெளிந்த, வாசநீர் — பனிநீரால், நிறைத்து — நிறைவித்து, முத்து — முத்துக்களை, அணிந்தசெவ்வி — (சுற்றிலும்) அணிந்தமையாலுண்டாகிய அழகானது, மாது — தமயந்தியினது, உளத்து — நெஞ்சிலிருக்கின்ற, வேளை — மன்மதனை, காண — பார்க்க, வான் — ஆகாயத்திலே, முளைத்த — தோன்றுகின்ற, திங்கள் — சந்திரனானவன், தாரகைக்குலங்களோடு — உடுக்கூட்டங்களுடனே, மொய்த்து — நெருங்கி, வந்தது — (அங்கே) வந்திருத்தலாலுண்டாகிய அழகை, ஒத்தது — நிகர்த்தது எ-று.

திங்கள் — தீம் — இனிமையாகிய, கள் மதுவை (அமிர்தத்தை) உடையது. தாரகை — கடத்தற்குக் கருவியா யுள்ளது. மாலுமிகள் கடலைக் கடத்தற்குத் திசையறிவிக்குங் கருவியாக நிற்றலின் நட்சத்திரங்கட்கு இப்பெயர்போந்ததென்ப. தெளிந்தவென்பது எதுகைநோக்கி வலித்தல் விகாரமாயிற்று. அப்பனிநீர் சந்திரன்போன்றும், அதனைச்சூழ்ந்த முத்துக்கள் சந்திரனைச் சூழ்ந்த வுடுக்கள் போன்றும், தோன்றினவென்க. சந்திரன் உடுக்களுக்குத் தலைவனுதலால் தாரகைக் குலங்களோடென்ருர். "வீபத்துடுபதி யமுதகிரணன்" என்பதனுலுமறிக. சந்திரனுக்கு மன்மதனட்பாளனுதலால்

ஆர்வமோடு காணவந்த தென்றார். அவ்வணிந்தவழகை அப்படிச் சந்திரன் வந்தவழகாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணியாம். ()

பூசுசாந்தமெய்யினிற்பொருக்கெழுந்துதீந்தன
வீசுமாலவட்டநெஞ்சில்விரகவெம்மைமூட்டின.
வாசம்வீசுநெட்டுயிர்ப்பின்மாலைதீந்துவாடின
வாசைநோயின்வெம்மைதன்னையாற்றலாகுமேகொலாம்.

இ-ள். பூசும் – பூசப்பட்ட, சாந்தம் – சந்தனமானது, மெய்யினில் – உடம்பின்கண், பொருக்கு – பொருக்காக, எழுந்து-எழும்பி, தீந்தன – கரிந்தன, வீசும் – வீசப்பட்ட, ஆலவட்டம் – சிவிறிகளானவை, நெஞ்சில் – நெஞ்சிலுள்ள, விரகம் – விரகத்தாலாகிய, வெம்மை – நெருப்பை, மூட்டின – மூள்வித்தன, மாலை – மாலைகளானவை, வாசம் – வாசனையை, வீசும் – வீசுகின்ற, நெட்டுயிர்ப்பின் – பெருமூச்சினாலே, தீந்து – கருகி, வாடின – புலர்ந்தன, ஆசைநோயின் – காமநோயினது, வெம்மைதன்னை – வெப்பத்தை, ஆற்றலாகுமேகொல் – (ஒருவரா) லாற்றலாமோ எ-று.

வெம்மையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பியாகிய நெருப்பிற் காதலால் ஆகுபெயர். சிவிறியின் காற்றுப் படுந்தோறும் நெருப்பு மூளுதல்போல் இவள் காமமூளுதலால் மூட்டினவென்றார். தமயந்தி பதுமினியாதலால் அவள்மூச்சிற்கு வாசனை சொல்லப்பட்டது. நெட்டுயிர்ப்பின் மாலைதீந்து வாடினவெனவே அப்பெருமூச்சு மிகவும் வெப்பமுடைத்தென்றதாயிற்று. (கரு)

ஐயரிக்கண்மாதின்மெய்யழன்றவெம்மையாற்றலாத்
தொய்யில்வெம்முலைப்புதைத்ததோடவிழ்ந்ததாமரை
பையன்மாமதத்தயானைநளன்மணந்திவ்வாறுதன்
கையினாற்பிடிப்பனென்றுகாட்டுமாறுபோன்றதே.

இ-ள். ஐயரி – பஞ்சவரிகளையுடைய, கண் – கண்களையுடைய, மாதின் – மங்கையினது, மெய் – உடம்பின் கண், அழன்ற – சுடுகின்ற, வெம்மை – (காம) வெப்பத்தை, ஆற்றலா – பொறுக்க மாட்டாமல், * தொய்யில் – சந்தனக் கோலத்தை யுடைய, வெம் – விருப்பஞ்செய்கிற, முலை – முலைகளை, புதைத்த – சுருங்கிய

---

* மங்கையர் தோள்களில் எழுதியலங்கரிப்பது கரும்பு, வல்லி என்பனவாம். கொங்கைக்கணெழுதுங்கோலம் தொய்யில் என்னு மொன்றேயாம். இவற்றை, ''சுரும்புணக்கிடந்த நறும்பூஞ்சேக்கைக்-கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோளெழுதி'' என்னுஞ் செய்யுளின் குறிப்புரைக்கண் ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்தவற்றானுணர்க.

முக்குகின்றனவும், தோடு — இதழ்களானவை, அவிழ்ந்த விரியப் பெற்றனவும் ஆகிய, தாமரை — தாமரைமலர்கள், மையல் — மயக்கத்தைத் தருகின்ற, மா — பெரிய, மதத்த — மதத்தை யுடைய, யானை — யானையையுடைய, நளன் — நளராசனானவன், மணந்து (உன்னை) விவாகஞ்செய்து, இவ்வாறு — இவ்வண்ணமாக, தன் — தன்னுடைய, கையினால் — கைகளாலே, பிடிப்பனென்று — பற்றுவானென்று, காட்டுமாறு போன்ற — காட்டுந்தன்மையன போன்றன எ—று.

அத்தாமரை மலர்கள் நளன் கைகள்போன்றும், அம்மலர்களினிதழ்கள் அக்கைகளின் விரல்கள்போன்றும், இருத்தலால் அவை காமசுர வெப்பத்தால் சுருங்கி மூலைகளை யழுத்துதல் கையினாற்பிடித்தல்போன்றதென்க. வெம்மையாற்றுவானெனவும் பாடமுண்டு. அத்தாமரைகளை அப்படிக் காட்டுவனவாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி. (௧௬)

குரவவிழ்ந்தகோதைவாண்முகங் குளிர்ந்ததிங்களென்
றுருகியிந்துகாந்தநீருகுப்பவெம்பியுரைசெய்வா
ளிரவுதிங்களென்றுபேர்மறைத்தெழுந்தவிரவியும்
வருதலின்றியிரவிகாந்தமழல்வதென்னவாறெனா.

இ-ள். அவிழ்ந்த—மலர்ந்த, குரவு — குராமலர்களைக்கொண்ட, கோதை — கூந்தலையுடையவளது, வாள் — காந்திபொருந்திய, முகம் — முகத்தை, குளிர்ந்த — சீதளம்பொருந்திய, திங்களென்று — சந்திரனென்று மயங்கி, இந்துகாந்தம் — (தனக்கிடமாகிய) சந்திரகாந்தமானது, உருகி — உருகி, நீர் — நீரை, உகுப்ப — பொழிய, வெம்பி — வெந்து, இரவு — இரவில், திங்களென்று — சந்திரனென்று சொல்லப்பட்டு, பேர் மறைத்து (சூரியனென்கிற தன்னியற்) பெயரை மறைத்து, எழுந்த — உதயமாகிக் கொண்டிருந்த, இரவியும் — சூரியனும், வருதலின்றி — வாராதிருக்க, இரவிகாந்தம் — இச்சூரிய காந்தமானது, அழல்வது — தீயைப்பொழிவது, என்னவாறெனா — என்ன காரணத்தாலென்று, உரைசெய்வாள் — சொல்லுவாளானாள் எ-று.

தனது தாபமிகுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றிச் சந்திரனைச் சூரியனென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், நீர் பொழிதலைத் தீப்பொழிதலென்றும், கூறினளென்க. முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. பேரென்கிற சொல்லினாலே சந்திரன் சந்திரகாந்தம் இவற்றின் றன்மையை யொழித்தலாலே வஞ்சகவொழிப்பணி. (௧௭)

உருவிலானெதிர்ந்து * வெய்யகன்னல்விற்குனித்திட
னருணவொண்ணிறத்தசோகவனலவம்பிறைத்தலும்
புரிநரம்பிரங்குசொல்லிபுருவவிற்குனித்துநேர்
வருணவாளிவிடுதல்போன்மழைக்கணம்பிறைக்குமே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுக்களால் மன்மதன்போர்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உருவிலான்-மன்மதனானவன், எதிர்ந்து – முன்னுற்று, வெய்ய – கொடிய, கன்னல்வில் – கருப்பு வில்லை, குனித்து – வளைத்து, உடன் — உடனே, அருணவொண்ணிறத்து – சிவப்பாகிய வொள்ளிய நிறத்தை யுடைய, அசோகம் – அசோகமலர்களாகிய, அனலவம்பு – ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை, இறைத்தலும் – செலுத்திய வளவில், புரி – கட்டையுடைய, நரம்பு – (வீணையினது) தந்தியானது, இரங்கு – இரங்கப்பெறுகின்ற, சொல்லி – சொல்லையுடையவள், புருவவில் – (தன்) புருவமாகிய வில்லை, குனித்து – வளைத்து, நேர் – (அவ்வாக்கினேயாஸ்திரத்துக்) கெதிராக, வருணவாளி – வருணாஸ்திரத்தை, விடுதல்போல் – செலுத்துதல்போல், மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய, கண் – கண்களால், அம்பு – நீரை, இறைக்கும்–பொழிவாளாயினாள் எ-று.

ஆக்கினேயாஸ்திரம் – அக்கினியைத் தெய்வமாகக் கொண்டது. வருணாஸ்திரம் வாய்வாஸ்திரம் என்பவற்றுக்கும் அப்படியே பொருள் கொள்க. அனலையவிப்பது நீராதலாலே ஆக்கினேயாஸ்திரத்துக்கு எதிர் வருணாஸ்திரம் சொல்லப்பட்டது. அசோகமலராகிய ஆக்கினேயாஸ்திரந் தாக்கப்பெறாது தமயந்தி கண்ணீர் பொழிதலை அதற்கு எதிர் வருணாஸ்திரஞ்செலுத்துதலாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதன் முதனூலிலே சந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்திரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதிலே நிலாத்தோற்றம் பின் சொல்லப்படுதலால் அது பொருந்தாதாயிற்று. (கஅ)

தூயதிங்கள்வெண்குடைக்கருப்புவில்லிதொடுமலர்ச்
சேயதேறல்வருணவாளிமுனிவினிற்செலுத்தலும்
வேவையவென்றதோளிணைவெதும்பியுள்ளம்விம்முறு
வாயுவாளிபோலநெட்டுயிர்ப்பெறிந்துவாடுமே.

* மன்மதனுக்கு விற்கள் மூன்றுள. அவையாவன:—கருப்புவில், பூவில், இருப்புவில் என்பனவாம் அது "கயக்கணின்ற பூவின்மிக்க காமகாண்டங் கன்னலில் வியக்கமான பாரவில்லெடுத்து மொய்ம்பிலேந்தியே - தயக்கமுற்றுலாயசெய்ய தண்ணென் மாவிளந் தளிர்-வயக்கடுங்கண் வாளமொன்று மாமருங்கு வைத்தரோ" என்னுங் கந்தபுராண திருவிருத்தத்தா னுணரப்படும்.

இ-ள். தூய – பரிசுத்தமாகிய, திங்கள் – சந்திரனாகிய, வெண்குடை – வெள்ளைக்குடையையும், கருப்புவில்லி – கருப்பு வில்லையுமுடைய மன்மதனால், தொடு – தொடப்பட்ட, மலர் – மலர்களது, சேயதேறல் – செந்தேனாகிய, வருணவாளி – வருணாத்திரத்தை, முனிவினில் – கோபத்தால், செலுத்தலும் – செலுத்தியவளவில், வேயை – மூங்கிலை, வென்ற – சயித்த, தோளினாள் – தோள்களையுடையவள், வெதும்பி – வெம்பி, உள்ளம் – உள்ளத்தில், விம்முறு – வருந்தி, வாயுவாளிபோல் – வாயுவாஸ்திரத்தைச் (செலுத்துதல்) போல், நெட்டுயிர்ப்பு – பெருமூச்சை, எறிந்துவிட்டு, வாடும் – சோர்வாளானாள் எ-று.

மழையைத் துரப்பது காற்றாதலால் வருணாத்திரத்துக்கு வாயுவாத்திரம் பகையாதலறிக. பூந்தேனாகிய வருணாத்திரம் பொறாமல் தமயந்தி பெருமூச்சுவிடுதலை அதற்கு எதிர்வாயுவாத்திரஞ் செலுத்தலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (கக)

கூறுமங்கையீருளங்கொதித்துவெம்புகாமநோய்
தேறுகின்றிலீரிதென்கொறேவியைப்பிரிந்ததா
லாறணிந்தும்விரகவெம்மையழல்வெடித்ததன்றுகொ
* னீறணிந்தகடவுளுக்குநெற்றியிற்கணானதே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுக்களாலே தமயந்தி காமநோயின்
கொடுமையை மகளிர்க்குக் கூறுமாறு
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கூறு – (என்னிடத்தே குறைவைச்) சொல்லுகின்ற, மங்கையீர் – மாதரே! உளம் – (என்) உள்ளமானது, கொதித்து – கொதிப்புற்று, வெம்பு – வெம்புதற்குக் காரணமாகிய, காமநோய் – காமநோயின் (கொடுமையை), தேறுகின்றிலீர் – அறிகின்றீரில்லை,

* ஓர்காலத்திலே உமாதேவியார் சிவபெருமானுடன் திருக்கயிலாயமலைக்கணுள்ள சோலையினிடத்தே வீற்றிருந்தருளினார். அதுகாலை அம்மையார் ஓர் திருவிளையாடலாக எம்பெருமானது இரு திருக்கண்களையுந் தமது திருக்கைகளாற் பொத்தியருள, உலகமெல்லாம் அந்தகாரஞ்செறிந்தது. மூடிய ஒருகணப்பொழுது உலகத்திற்கு அளவிறந்தவூழிக்காலமாதலின் அவையெல்லாம் மயங்கிக்கிடந்தன. இறைவன் அவ்வின்னலை நீக்குவான் திருவுளங் கொண்டு தமது நெற்றியிலே ஓர்விழியையுண்டாக்கி அதனொளியால் முன்னதுபோற் செய்தனர். இங்ஙனம் "ஓங்குதன்னுதலினுப்பனொருதனிநாட்டநல்கி - யாங்கதுகொண்டுநாத னருள்கொடுநோக்கியாண்டு - நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளைமாற்றித் - தீங்கதிர்முதலானோர்க்குச் சிறந்தபேரொளியையீந்தான்" என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுணர்க. இவ்வாறுய சரிதத்தை யிங்ஙனம் வேறுகாரணங் கற்பித்துக் கூறினார்.

இது — இது, என் — என்னபேதைமை, நீறு — விபூதியை, அணிந்த- பூசிய, கடவுளுக்கு — பரமசிவனுக்கு, நெற்றியில் — நெற்றியினிடத்து, கண்ணனது — (நெருப்புக்) கண்ணனது, தேவியை — (தன்) மனைவியை, பிரிந்ததால் — நீங்கியதால், ஆறு — கங்கையை, அணிந்தும் — (முடிவன்மேலே) தரித்தும், வெடித்தது — (அந்நெற்றியைப்) பிளந்து தோன்றியதான, விரகம் — காமமாகிய, வெம்மை — வெப்பத்தையுடைய, அழலன்றுகொல் — நெருப்பன்றோ எ-று.

தேவியை யென்னும் ஐயுருபு நீக்கப்பொருளில் வந்தது. தக்கன் கடவுளை யிகழ்ந்து வேள்விசெய்தபோது அவன்மகளென்னு முறைபற்றிவந்த தாக்ஷாயணியென்கிற பேரை யொழித்துப் பார்வதியென்கிற பெயரைக்கொள்ள மலையரசனிடத்து வளர்ந்தபோது அவளைப் பிரிந்திருந்தமைகொள்க. தலைமேற் கங்கை யிருக்கவும் காமத்தீ யடங்காமல் உள்ளேபொங்கி யெழுந்து நெற்றியளவுஞ் சென்று அக்கங்கைத் தடையா லுச்சியைப் பிளந்து செல்லமாட்டாமல் நெற்றியைப்பிளந்து வெளிப்பட்டதெனக. கடவுளுக்கே அப்படிநேரிட்டதாயின் மெல்லிய வொரு சிறுபெண்பாலாகிய எனக்கு எப்படி யிராதென்றதாயிற்று. கடவுள் காமத்தாற் படும்பாட்டைச் சொல்லித் தண்டாபூபிக நியாயத்தினலே தான் படும்பாடு தோன்றச்செய்தலாற் சேயுட்போருட்பேறணி. (உ०)

பண்ணமைந்ததீஞ்சொலீர்பழிப்பதென்னைமாநிலத்
தூண்ணயந்ததலைவர்வீயினுயிரையன்னமாதரா
ரெண்ணுகின்றகாமமென்னுமெரியழற்குவெந்தழ
றண்ணிதென்றுமூழ்கியந்தவெம்மையைத்தணிப்பரால்.

இ-ள். பண் — பாட்டிசையோல், அமைந்த — நிறைந்த, தீ-மதுரம்பொருந்திய, சொலீர் — சொற்களை யுடையவரே, பழிப்பது- பருப்பதற்குக் காரணம், என்னை — யாது, மாநிலத்து — பெரிய பூமியின்கண், உள் — உள்ளத்தில், நயந்த — விரும்பப்பட்ட, தலைவர்- (தங்) கணவரானவர், வீயின் — இறந்துபோனல், உயிரையன்ன- (அக்கணவர்) உயிர்போலும், மாதரார் — மங்கையரானவர், எண்ணுகின்ற — சிந்திக்கப்படுகின்ற, காமமென்னும் — காமமாகிய, எரியழற்கு —நெருப்புக்கு, வெந்தழல் — வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பானது, தண்ணிதென்று — குளிர்ச்சியதாயிருக்கின்றதென்று நினைத்து, மூழ்கி — (இந்நெருப்பினுள்ளே) மூழ்கி, அந்த வெம்மையை- அக்காமநெருப்பின் வெப்பத்தை, தணிப்பர் — நீக்குவார்கள் எ-று.

உயிரையன்ன மாதரெனவே-கற்புடைமகளி ரென்றதாயிற்று. வெந்தழ றண்ணிதென்று மூழ்கல்-உடன்கட்டையேறல், அல்லது தீப்பாய்தல். கணவருடனிறந்தவர் வானுலகத்திலே பழையபடியே அவருக்கு மனைவியரா யிருந்து காமசுகத்தை யனுபவிப்பரென்பது அறநூலிற்சொல்லப்படுதலாலே அவ்வெம்மையைத் தணிப்பரென்றாள். காமநோய் பொறுமை மகளிர்க்கெல்லாம் இயல்பா யிருக்க நீங்கள் பேதமையால் என்னைப் பழிக்கின்றீரென்றதாயிற்று. அப்படி மரணமடைதற்கு ஏதுவாகாத அத்தண்ணிதென்று மூழ்கலையேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. (௨௧)

என்றுகூறிநுழைநுசுப்பிறுங்கொலென்னவினமணிக்
குன்றுபோலெழுந்துவீங்குகொம்மைவெம்முலைத்தடம்
பொன்றயங்குபசலைபோர்ப்பமம்மர்நோய்பொறுக்கலா
மன்றலோதிதுயருழந்துமதிமயங்குகாலையில்.

இ-ள். என்றுகூறி — என்றுசொல்லி, நுழை — நுண்ணிய, நுசுப்பு — இடையானது, இறுமென்ன — ஒடியுமென, இனம்-இனமாகிய, மணி — மணிகளின் மயமாகிய, குன்றுபோல் — மலைபோல், எழுந்து — உயர்ந்து, வீங்கு — பருத்திருக்கின்ற, கொம்மை-இளமை பொருந்திய, வெம் — விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலைத்தடம்-முலைகளினிடங்கள், பொன் — பொன்போல், தயங்கு — விளங்காநின்ற, பசலை — பசப்புநிறத்தினால், போர்ப்ப — (தம்மை) மூடிக்கொள்ள, மம்மர்நோய் — காமநோயை, பொறுக்கலா — பொறாமல், மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, ஓதி — கூந்தலையுடையவள், துயர் — துன்பத்தில், உழந்து — வருந்தி, மதிமயங்கு — அறிவு கலங்கப்பெறுகின்ற, காலையில் — காலத்திலே எ-று.

இப்பாட்டும் பின்பாட்டும் குளகம். (௨௨)

நையுநுண்மருங்குல்காமவெம்மைபற்றுநாண்மலர்
கையிலங்குவாண்முகங்கருந்தடங்கண்மெல்லடித்
துய்யபங்கயந்தொடிற்சுடுங்கொலென்னவெண்ணியோ
வெய்யவன்கரஞ்சுருக்கிவேலைபுக்கொளித்ததே.

இ-ள். நையும் — தேய்கின்ற, நுண் — நுண்ணிய, மருங்குல்-இடையையுடையவளது, காமம் — காமத்தீயினது, வெம்மை-வெப்பத்தை, பற்று — கொண்டிருக்கின்ற, கை — கைகளும், இலங்கு-விளங்காநின்ற, வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகம் — முகமும், கரு-கரிய, தடம் — விசாலம்பொருந்திய, கண் — கண்களும், மெல்—மெல்

லிய, அடி — அடிகளுமாகிய, நாண்மலர் — அன்றலர்ந்த, தூய்ய — பரிசுத்தம் பொருந்திய, பங்கயம் — தாமரைமலர்களை, தொடின்-தொட்டால், சுடுமென்ன — சுடுமென்று, எண்ணியோ — நினைத்தோ, வெய்யவன் — சூரியனானவன், கரம் — (தன்) கிரணமாகியகைகளை, சுருக்கி-சுருக்கிக்கொண்டு, வேலை — மேற்கடலுள்ளே, புக்கு-முழுகி, ஒளித்தது — மறைந்தது எ-று.

சூரியன் தாமரைக்கு நாயகனாதலால் அவற்றைத் தொடுதல் அவனுக்குரித்தாயிற்று. சூரியன் எல்லாவற்றுக்கும் வெப்பஞ்செய்பவனா யிருந்தும் தமயந்தியின் காமவெப்பத்துக்கு அஞ்சினனெனவே அவ்வெப்பத்தின் கொடுமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. கரஞ்சுருக்குதற்கு ஏதுவாகாத அவ்வெண்ணத்தை யேதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. (உரு)

கைக்கிளைப்படல முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ருஙஅ.

மாலைப்படலம்.

[இப்படலத்தால் முன்சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின் காமநோய் மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலையின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

ஒற்றையாழியான்படமெனவுறு * பகற்சிறுவன்
கற்றைவார்கதிர்க்கயிற்றினால்விடுதலுங்கதித்து
முற்றுறுமூலைநெட்டுயிர்ப்பெறிதலான்மொத்துண்
டற்றுவீழ்ந்தபோற்குடதிசைக்கடலுளாழ்ந்ததுவே.

இ-ள். ஒற்றையாழியான் — சூரியனானது, படமென (தனக்குக்) காற்றாடியாக, உற — உறப்பெற்ற, பகல் — பகலாகிய, சிறுவன் — சிறியோனானவன், கற்றை — திரளாகிய, வார்-நெடிய, கதிர்—

* ஒற்றையாழியான் பகற்சிறுவன் என்பன, திங்களஞ் செல்வன் என்றாற்போலவந்தன. "காலமுலகம்" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துள் ஞாயிறு, காலம் என்பன உயர்திணை மேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையா வெனவும், "நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல்பின்றே" எனவே நின்றமுறையானே ஈறுபெற்று நின்று உயர்திணையா யிசைத்தல் இவணியல்பின் றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர் "இசைத்தலுமுரிய வேறிடத்தான்" எனக்காலமுதலாகிய சொல் உயர் திணையா யிசைத்தலு முரிய; ஈறுதிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழியென்றாராகலின் உயர்திணையாய்நின்றது. உருவகமென்பாருமுளர்.

கிரணமாகிய, கயிற்றினால் — கயிற்றைக்கொண்டு, விடுதலும் - (ஆகாயத்தின்கண்) விட்டவளவில், கதித்து — கருத்து — முற்றுறு — முற்றுத, முலை — முலைகளையுடைய தமயந்தியானவள், நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை, எறிதலான் — விடுதலினால், மொத்துண்டு-தாக்குண்டு, அற்று — (அக்கயிறு) அற்று, வீழ்ந்தபோல் — வீழ்ந்ததுபோல, குடதிசை — மேற்குத்திசையிலுள்ள, கடலுள் — சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்ந்தது — (அது) மூழ்கிற்று எ-று.

வீழ்ந்ததென்பது வீழ்ந்தவெனத்துவ்விகுதி குறைந்துநின்றது. இதனால் மாலைப்பொழுது வருதற்குக் காரணமும் அப்பொழுது உளதாகுந் தமயந்தி வருத்தமுஞ் சொல்லப்பட்டன. பிரிந்தோரை மாலை வருத்துமென்பது 'காதலரில்வழிமாலை கொலைக்களத்தேதிலர்போலவரும்' என்பதனா லுணர்க. சூரியனிற் படமும் பகலிற் சிறுவனும் கதிரிற் கயிறும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சூரியன்மேற் கடலுள் இயல்பாய் வீழ்தலைக் கதிர்க்கயிறற்று வீழ்வதாகக் குறித்தமையால் முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக்கொண்ட பொருட்டற் குறிப்பணி. (௧)

புதைத்தகாரிருட்படமொழித்தித்துணைப்போது
முதித்தகீழ்த்திசைமகட்புணர்ந்தாயெனவூடிக்
கொதித்துமேற்றிசையணங்கலத்தகப்பதங்கொடுமே
லுதைத்ததாலெனச்சிவந்ததுவெய்யவனுடலம்.

இ-ள். புதைத்த — மறைத்த, காரிருள் — கரியவிருளாகிய, படம் — போர்வையை, ஒழித்து — களைந்து, இத்துணைப்போதும்-இவ்வளவுகாலமும், உதித்த — (நீ) உதயஞ்செய்யப்பெற்ற, கீழ்த்திசை — கிழக்குத்திக்காகிய, மகள் — மாதை, புணர்ந்தாயென-கூடிக்கொண்டிருந்தாயென்று, மேற்றிசை-மேற்குத்திக்காகிய, அணங்கு-மாதானவள், ஊடி — பிணங்கி, கொதித்து — வெப்பமுற்று, அலத்தகம் — செம்பஞ்சூட்டப்பெற்ற, பதங்கொடு — அடிகளைக்கொண்டு, மேல் — வடிவத்தின்மேல், உதைத்ததாமென — உதைக்கப்பெற்றது போல், வெய்யவன் — சூரியனது, உடலம் — வடிவம் — சிவந்தது — சிவப்பையடைந்தது எ-று.

சூரியனுக்குச் செந்நிறம் இயற்கையாயினும் காலையினுமாலையினும் மிகுந்து தோன்றுமென்க. மாலையிற் சிவத்தற்குக் காரணமேற்றிசைமாதினுடைய அலத்தகப் பதத்துதையெனவே காலையிற் சிவத்தற்குக் கீழ்த்திசைமா துதையாமெனக்கொள்க. தலைவனே

டுதற்குப் பலகாரணங்க ளுளவேனும் பிறமாதரை நயந்தானெனப் பிணங்குவதே மகளிர்க்கு இயல்பாமென்பது தோன்றக் கீழ்த்திசை மகட் புணர்ந்தாயென வூடியென்றார். தாயைப் புணர்ந்தோ னென்பதுதோன்ற உதித்த கீழ்த்திசை மகட்புணர்ந் தாயென்றார். அவனைக்கண்டுழி ஊடுதல் மாத்திரத்தினடங்காது அழற்சினமு மிகு மாதலால் ஊடியென்றொழியாது கொதித்தென்றார். திசைகளை மாதராகச்சொல்லியது உருவகம். சூரியன் அப்போ தடைந்த சிவப்பை அவ்வுதையின் சிவப்பாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப் பணி. (உ)

* சகரர்தொட்டவெண்டிரையெறிதடங்கடற்புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர்க்கடவுண்முன்போக்கியகதிர்க
ணிகரினித்திலங்குளிப்பவனீர்நிலையறிவா
னகனெடுங்கடல்விடுத்தபொற்கழையெனலாமால்.

இ-ள். சகரர் — சகரரென்னப்பட்ட வரசர்களாலே, தொட்ட— தோண்டப்பட்டிருக்கிற, வெள் — வெள்ளிய, திரை — அலைகளை, எறி — வீசுகின்ற, தடம் — விசாலம்பொருந்திய, கடல் — கடலின் கண், புகுதும் — புகுகின்ற, புகரில் — குற்றமில்லாத, வெங்கதிர்க் கடவுள் — சூரியதேவனாலே, முன் — முன்னே, போக்கிய — செலுத் தப்பட்ட, கதிர்கள் — கிரணங்களானவை, நிகரில் — ஒப்பில்லாத, நித்திலம் — முத்துக்களைக் (குறித்து), குளிப்பவன் — (அக்கடலிலே) மூழ்குவோன், நீர்நிலை — நீராழத்தை, அறிவான் — அறியும்பொருட்டு, அகல் — விரிந்த, நெடுங்கடல் — நெடியகடலிலே, விடுத்த — விடப் பட்ட, பொற்கழை யெனலாம் — பொன்மூங்கில்களென்றுசொல்ல லாம் எ-று.

சகரவரசனால் வேள்வியின்பொருட்டு விடப்பட்ட குதிரையை இந்திரன்பற்றிப் பாதாளலோகத்திற் றவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனி வன் புறத்துக் கட்டுதல்செய்ய அதைத் தேடும் பொருட்டு அவனு டைய புதல்வராகிய சாகரர் அறுபதினாயிரவராலுந் தோண்டப் பட்டபடியால் சகரர்தொட்ட கடலென்றார். கடலைச் சாகரமென் பதும் இதனாலெனவறிக. இரவியின்முன்செல்லுகின்ற கதிர்களில் நீராழம்பார்க்கும் மூங்கிலை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௩)

* சகரர் கடலினைத் தோண்டிய சரிதத்தை மேல்வருஞ் செய்யுளா லறிக.
கூர்மபுராணம் இராமனவதரித்த அத்தியாயம் - சஅ-செய்யுள்.
தள்ளரும்பெரும்புகழ்ச்சகரர்வாம்பரி
யெள்ளரும்பெரும்புவியெங்குங்காண்கிலார்
பள்ளநீர்வேலையைத்தொட்டுப்பாதலத்
துள்ளுறைகபிலன்மாட்டுறைதல்கண்ணுற்றார்.

மையுண்கண்ணியைமதிவரின்வருத்துமென் றிரங்கி
ஐயபோகவென்றும்பல்வாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செழுங்கரங்களைவிழைவொடுந்தமது
கையினாலுறப்பிடித்தெனக்குவிந்தனகமலம்.

இ-ள். மையுண்கண்ணியை — அஞ்சனத்தைக்கொண்ட கண்களை யுடையவளாகிய தமயந்தியை, மதி — சந்திரனானவன், வரின்— வந்தால், வருத்துமென்று — வருத்துவானென்று, இரங்கி — உள்ளிரங்கி, ஐய — சாமி, போகவென்று — (இவளைக் கைவிட்டுப்) போகாதேயென்று (சொல்வனபோல்), வாவி — குளங்களிலே, ஆம்பல்— அல்லிமுகைகள், வாய்மலர்ந்தன — முகமலர்ந்தன, வெய்யவன்— சூரியனது, செழு — செழிய, கரங்களை — (கிரணங்களாகிய) கைகளை, விழைவொடும் — ஆசையோடும், தமது — தம்முடைய, கையினால் — கைகளால், உற — பொருந்த, பிடித்தென — பிடித்தன போல, கமலம் — தாமரைமலர்கள், குவிந்தன — கூம்பின எ-று.

வாவியில் ஆம்பல் வாய்மலர்ந்தன தாமரை குவிந்தனவெனக் கூட்டுக.

சூரியனை இருத்தல் தன்னாயகன் வரவிற்குத் தடையாயினும் தமயந்தியின் வருத்தத்திற்கிரங்கி யிருக்கவேண்டிக்கொண்டாளென்பது தோன்ற ஆம்பல் வாய்மலர்ந்தனவென்றும், தன்னாயகனென்னுஞ் சுதந்தரம்பற்றிக் கையினாற்பிடித்துத் தடுத்தாளென்பது தோன்றக் கமலம் பிடித்தனவென்றும், சொல்லினார். மாலைப்பொழுதின் அல்லி தாமரைகட்கு இயல்பாகிய மலர்தலையுங் குவிதலையும் சொல்லுதலும் பிடித்தலுமாகக் குறித்தமையால் பொருட்டற் குறிப்பணி. (௪)

* பொருவிலாழியொன்றுருட்டியெப்புவனமும்விளக்கு
மிரவிமன்னவனிறத்தலுமெதிர்ந்தபுன்மாலை
பரவைமாநிலமுழுவதும்பரிப்பவனிறப்ப
விரவுவெற்றொழிற்குறுநிலவேந்துபோன்றுளதே.

இ-ள். பொருவில் — ஒப்பில்லாத, ஆழியொன்று — ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி — செலுத்தி, எப்புவனம் — எல்லாவுலகங்களை

* "பொருவிலாழியொன்றுருட்டி" என்றது தேருருளைக்கும், சக்கரத்திற்கும் பொருள் கொள்ளப்படலாற் சிலேடையாம். விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழுதாண்ட-வொருதனித் திகிரியுரவோன்" என்றார் பிறரும். சூரியன் ஓராழியானேழுலகையு மாண்டு விளக்குவோனென்றற் கிங்ஙனுரைத்தார்.

யும், விளக்கும் — ஒளிர்விக்கின்ற, இரவிமன்னவன் — சூரியனாகிய அரசன், இறத்தலும் — இறந்தவளவில் (அத்தமித்தவுடனே), எதிர்ந்த — தோன்றிய, புன்மாலை — புல்லிய மாலைக்காலமான து, பரவை-கடலையுடைய, மாநிலமுழுவதும் — பெரிய வுலகமுழுதையும், பரிப்பவன் — காப்பாற்றுகின்ற அரசன், இறப்ப — இறந்துபோக, விரவு-அத்தருணத்திலே வியாபிக்கின்ற, வெந்தொழில் — கொடிய செய்கையையுடைய, குருநிலவேந்துபோன்றுளது — சிறிய நிலத்தை யாளு மரசன்போ விருந்தது எ-று.

"இறப்பே சாமிகுதிபோக்காம்" என்றதனால் ஈண்டு சூரியன் இறத்தல் — போதலும் — அரசனிறத்தல், சாதலுமாகப் பொருள் கொள்க. உலக முழுவதும் புரத்தல்செய்த அரசனீங்கிய வளவிற் றேன்றி ஏழைகளை வருத்துதலால் வெந்தொழிற் குறுநில வேந்தனென்றும் சூரியனீங்கிச் சந்திரன்றேன்றுதற்கிடையே தோன்றிச் சிறிதுபொழுதுகின் றழிவதாதவிற் புன்மாலையென்றும் சொல்லினார். மாலைக்குக் குறுநிலமன்னரை ஒப்புமைசொல்லலால் உவமையணி. (௫)

காலமென்னுமோர்வணிகன்மேலகன்றவான்கல்லின்
ஞாலநீளிருள்சீப்பவனலங்கொள்பொன்னாக
வேலுமாறுரைத்தெனவொளிர்செக்கர்வானிருண்ட
நீலவார்குழலுயிர்சுடவெழுந்தசெந்நெருப்பே.

இ-ள். காலமென்னு மோர்வணிகன் — காலமாகிய வொரு வைசியனானவன், மேல் — மேலாக, அகன்ற — பரந்த, வான்கல்லின் — ஆகாயமாகிய (உரை) கல்லிலே, ஞாலம் — பூமியினிடத்து, நீளிருள் — மிக்கவிருளை, சீப்பவன் — கெடுப்பவனாகிய சூரியனை, நற்குணத்தைக்கொண்ட, பொன்னாக — கனகமாக, ஏலுமாறு— பொருந்துமாறு, உரைத்தென — உரைத்ததுபோல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, செக்கர்வான் — செவ்வானமானது, இருண்ட — இருளுற்ற, நீலம் — நீலநிறம்பொருந்திய, வார்—நெடிய, குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, உயிர் — ஆவியை, சுட — சுடுதற்பொருட்டு, எழுந்த-தோன்றிய, செந்நெருப்பு — செந்தீயே (ஆம்) எ-று.

காலத்தில் வணிகனையும் ஆகாயத்தில் உரைகல்லையும் சூரியனிற் பொன்னையும், ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. செவ்வானத்திற் பொன்னுரைத்தாலென்னுந் தற்குறிப்பணி. மேற்சொல்லிய உருவகவணியை உறுப்பாகக் கொள்ளுதலால் உறுப்புறுப்புக் கலவையணி. செவ்வானத்திற் செந்தீக் குறிக்கப்பட்டமையால்

பொருட்டற்குறிப்பணி. இதனுள் இரண்டணிகள் சேர்ந்து வருத லாற் சேர்வையணி. (சு)

செய்யவெங்கதிரிறத்தலுமவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள்பேரொளிவனிதைக்குமூட்டுசெந்தழலின்
வெய்யதாய்ப்பரந்தெழுசெக்கர்வான்மெலிந்த
வையநுண்ணிடையணங்கினுக்கென்கொலாயமையும்.

இ-ள். செய்ய – செந்நிறம்பொருந்திய, வெங்கதிர் – சூரியனென்பவன், இறத்தலும் – இறந்தவளவில், அவனுழை – அவனிடத்தே, சிறந்த – சிறப்புற்றிருந்த, மொய்கொள் – மொய்த்தல் கொண்ட, பேர் – பெரிய, ஒளிவனிதைக்கு – சாயாதேவிக்கு, மூட்டு-மூட்டப்பட்ட, செந்தழலின் – செந்நெருப்புப்போல், வெய்யதாய்-கொடியகுணத்ததாய், பரந்து – விரிந்து, ஒளிர் – விளங்காநின்ற, செக்கர்வான் – செவ்வானமானது, மெலிந்த–காமநோயாலிளைத்த, ஐயம் – ஐயத்துக்கிடமாகிய, நுண்ணிடை – நுண்ணிய விடையையுடைய, அணங்கினுக்கு – தமயந்திக்கு, என்கொலாய் அமையும்-எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும் எ-று.

இருவகைப் புணர்ச்சியுள் உள்ளப்புணர்ச்சியின் வழித்தாகிய மெய்யுறுபுணர்ச்சி யுற்றோர்க்கு விருப்பின் திண்மைசிறிதொழிந்து நிற்குமாயினுந் தலைவனீங்கிய வளவிலிவர்களும் பொறாது சககமனஞ்செய்வரென்பது தோன்ற ஒளிவனிதைக்கு மூட்டுசெந்தழலி னென்றார். "மருவுகாதலராருயிர் மாய்ந்திடி, லெரியின் மூழ்கி யிறந்து படுவதற், கருநெறித்தலைவைக்கு மடிக்கடி, புரவிநன்மகப் பேறு பொருந்துவார்" செக்கர்வானத்தை ஒளிவனிதைக்கு மூட்டு செந்தழலாகக் குறித்தமையாதல் தற்குறிப்பணி. (எ)

தணத்தலெண்ணிமெய்தளர்வுறுநேமியம்பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லுவிட்டொழியநெட்டுயிர்பாற்
றுணர்த்தமௌவல்வண்டேநீள்கங்குன்முன்றோன்றிற்
பணைத்தவெம்முலைப்பாசிழையல்குலென்படுமே.

இ-ள். தணத்தல் – பிரிவை, எண்ணி – நினைத்து, மெய்-உடம்பு, தளர்வுறு – தளர்ச்சியடைகின்ற, நேமியம்பறவை – சக்கரவாகப் பறவைகள், நெட்டுயிர்ப்பால் – பெருமூச்சோடு, புணர்த்த-கலந்த, அம் – அழகிய, சிறை – சிறைகளின், புல்லு – தழுவுதலை, விட்டு – விடுத்து, ஒழிய – நீங்கவும், வண்டு – வண்டுகளானவை, துணர்த்த – கொத்துகளாகப்பூத்த, மௌவல் – முல்லைமலரிலே,

ஊத — ஆரவாரிக்கவும், நீள் — நெடிய, கங்குல்முன்-மாலையானது, தோன்றின் — உதிக்குமாயின், பணைத்த — பருத்த, வெம் — விருப்பஞ்செய்கின்ற, முலை — முலைகளையும், பாசிழை — பசியவாபரணத்தைக்கொண்ட, அல்குல் — அல்குலையுமுடைய தமயந்தியானவள், என்படும் — என்படுவாள் எ-று.

ஒழிய ஊதவென்னும் வினையெச்சங்கள் தோன்றினென்னும் வினைகொண்டு முடிந்தன. புணர்ந்த புணர்த்தவென எதுகை நோக்கி விகாரமாயிற்று. இடைவிடாமற் கூடுதலுற்ற பகுப்பறிவில்லாத சக்கரவாகப் பறவைகள் பிரியவும் மன்மதனது அம்பாய்ப் பிரிந்தவர்க்குக் கிடைகாட்டும் முல்லைமலரில் வண்டுகளாகிய வின்ஞாண் போர்க்குறியாகிய ஒலியைச்செய்யவும் மாலைப்பொழு துண்டாகுமளவில் இவள்படுந்துன்பம் அளவிறந்த தாகலின் என்படுமென்றார். மாலையிற்காமநோய்மிகுமென்பது, காலையரும்பிப் பகலெல்லாம்போதாகி, மாலைமலருமிந்நோய்' என்பதனாற் காண்க. (அ)

அங்கண்வானகமுழுவதுமவிரொளிபரப்பிக்
கங்குல்வாயடர்தாரகையெழுந்தனகடலுட்
பொங்குவெங்கதிர்மணிவிழுந்தெனத்திசைபுரப்போ
ரெங்குநாடுதற்கெடுத்தவஞ்சுடரெனவியையும்.

இ-ள். கங்குல்வாய் — இரவின்கண், அங்கண் — அழகிய விடத்தையுடைய, வானகமுழுவதும் — ஆகாயத்தினிடமெங்கும், அவிர் — விளங்காநின்ற, ஒளி — ஒளியை, பரப்பி — விரித்துக்கொண்டு, எழுந்தன — தோன்றினவையாகிய, அடர் — நெருங்கிய, தாரகை-உடுக்களானவை, கடலுள் — சமுத்திரத்தினுள், பொங்கு — விளங்காநின்ற, வெங்கதிர் — சூரியனாகிய, மணி — மணியானது, விழுந்தென — விழுந்ததென்று, திசைபுரப்போர் — திக்குப்பாலகர், எங்கும் — எவ்விடங்களிலும், நாடுதற்கு — தேடுதற்பொருட்டு, எடுத்த — ஏந்திய, அஞ்சுடரென — அழகிய தீபங்கள்போல், இயையும் — பொருந்தும், எ-று.

திக்குப்பாலகரது காப்புப் பெரும்பாலுஞ் சந்திரசூரியர் பொருட்டாதலால் அவருக்குத்தேடல் சொல்லப்பட்டது. கங்குல் வாயடர் தாரகையெனலால் பகலிற் சூரியனொளியால் மழுங்கி நிற்குமென்க. வெங்கதிர் மணியென்பது உருவகவணி. தாரகைகளில் தீபங்களைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (க)

கருத்தினூடெழுகாமமென்கொடுங்கனற்கனற்ற
வருத்தியுற்றவராருயிர்க்குளகினையயில்வா

னுருத்துவெங்கதிர்ப்பாகெறிந்துடுப்புகர்முகத்த
விருட்கடாக்களிறிருநிலத்திறுதததையன்றே.

இ-ள். உடுப்புகர் – தாரகைகளாகிய புள்ளிகளையுடைய, முகத்த – முகத்தினையுடைய, இருள் கடாக்களிறு – இருளாகிய மதயானை, உருத்து – கோபித்து, வெங்கதிர்ப்பாகு-சூரியனாகியபாகனை, எறிந்து – வீசி, கருத்தினூடு – நெஞ்சினுள், எழு – வளர்கின்ற, காமமென் – காமமென்கிற, கொடுங்கனல் – கொடியதீயானது, கனற்ற – சுடாநிற்க, அருத்தி – ஆசையை, உற்றவர் – பொருந்தினவருடைய, ஆர் – நிறைந்த, உயிர்க்குளகினை உயிராகியதழையை– அயில்வான் – உண்ண, இருநிலத்து – பெரியபூமியினிடத்து, இறுத்தது – தங்கியது எ-று.

பாகன் என்பது வேந்து என்றாற்போல நின்றது. ஆருயிர்க்குளகினை யயில்வானென்பதனால், இருள்பிரிந்தவர்க்கு மரணவேதனையொத்த வேதனையை விளைக்கு மென்க. குளகு விலங்குண்ணும்தழை. "இலைநுகர்விலங்கி னுணவுகுளகென்ப." உயிர்க்குளகையும், வெங்கதிரிற் பாகனையும், உடுவிற்புகரையும், இருளிற்களிற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (௯௦)

தோட்டுமென்மலர்ப்பூங்கணைதுரப்பமெல்லளிநாண்
பூட்டுபைங்கழைகுழைத்தெதிர்வேனிலான்புகழைத்
தீட்டுதாரகையெழுத்தொளிசிறந்திடவணிவான்
கூட்டுமையெனச்செறிந்ததுகூரிருட்பிழம்பே

இ-ள். தோட்டு – இதழ்களையுடைய, மெல் – மெல்லிய, மலர்–பூக்களாகிய, பூங்கணை – அழகியவம்புகளை, துரப்ப – செலுத்த, மெல் – மெல்லிய, அளிநாண் – வண்டுகளாகிய நாரியை – பூட்டு–பூட்டிய, பைங்கழை – பசியகருப்புவில்லை, குழைத்து – வளைத்து, எதிர் – எதிர்க்கின்ற, வேனிலான் – மன்மதனது, புகழை – கீர்த்தியை, தீட்டு – எழுதப்பட்ட, தாரகை – உடுக்களாகிய, எழுத்து–எழுத்துக்களினது, ஒளிசிறந்திட – ஒளி விளங்குதற்கு, அணிவான் – அழகிய வாகாயமானது, கூட்டு – கூட்டிய, மையென – மைபோல்–கூர் – மிகுந்த, இருள் – இருளினது, பிழம்பு – திரட்சி, செறிந்தது, நெருங்கியது எ-று.

வேனிலானை எழுவாயாக்கி அவன் தனது புகழைத் தீட்டிய தாரகையாகிய எழுத்தொளி சிறந்திட அணிவதற்குக் கூட்டுமையெனப் பொருள் கொள்ளினு மமையும். சித்திரை வைகாசி மாதங்கள்

காமத்தை மிகவும் விளைக்கும் உரிமை நோக்கி "வேனிலான்" என்றார். தாரகையிலெழுத்தையாரோபித்தலா லுருவகவணி. இருளில் மையைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இதுமூன்றுருவகத்தையுறுப்பாகக் கொண்டமையாற் கலவையணி. (கக)

பட்டகாரிருட்கங்குல்போதரப்படர்திசைக
ளெட்டினுள்ளனபொருள்கவர்ந்தேகிலனென்று
விட்டிலங்கொளிவெய்யவன்றனதுமெல்விரலாற்
சுட்டியெங்கணுங்காட்டல்போற்சுடர்வனசுடர்கள்.

இ-ள். பட்ட — உண்டாகிய, கார் — கரிய, இருள் — இருளையுடைய, கங்குல் — இரவானது, போதர — வர, படர் — பரந்த, திசைகளெட்டின் — எட்டுத்திக்குகளிலும், உள்ளன — இருக்கின்றனவாகிய, பொருள் — பொருள்களை, கவர்ந்து — அபகரித்துக் கொண்டு, ஏகிலனென்று — நான் போகவில்லையென்று, ஒளி — காந்தியை, விட்டு — வீசி, இலங்கு — விளங்காநின்ற, வெய்யவன் — சூரியனானவன், தனது — தன்னுடைய, மெல்விரலால் — மெல்லியவிரலினால், சுட்டி — குறித்து, எங்கணும் — எவ்விடங்களிலும், காட்டல்போல் — காட்டுதல்போல், சுடர்கள் — தீபங்கள், சுடர்வன — விளங்குவன எ-று.

பிறர்பொருளைப் பாதுகாப்போர் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்குமிடத்துப் பின்காப்பவர்க்குத் தங்காப்பிலுள்ள பொருள்களை யொப்பித்தல் உலகவழக்கமாகலிற் பகலிற்காத்த சூரியனீங்குமிடத்து இரவிற்காக்குஞ் சந்திரன் வருதற்குப் பொழுது நீட்டித்தலால் அவ்வுடைமையைக் காத்தற்குரிய அவன் மனைவியாகிய இராமடந்தைக்கு ஒப்பிக்குமிடத்துச்சொன்மாத்திரத்தாற்புலப்படாதென்பதுதோன்ற வெய்யவன்றனது மெல்விரலாற் சுட்டிக்காட்ட லென்றார். அம்மாலைக்காலத்திலே உண்டாகிய தீபங்களில் சூரியன்விரலை யாரோபித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கஉ)

* மாலைப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ருகங.

---

* மாலைக்காலத்தை வியந்த தென்றுக்கோ வெனின், மாவும் புள்ளுந் துணையோடின்புற்று விளையாடுவதனாலும், அதுகண்டு ஒருதலைக் காமமுற்றோர்க்கும் காமக்குறிப்புச்சிறத்தலாலும், தீங்குழலிசைத்தல், பந்தர்முல்லைவந்து மனைஞ் சூழ்றல் முதலியன மேன்மேலும் விரகத்தைப் பெருக்கலானு மென்க.

"மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டே வான்கருப்பு
வில்லிகணைதெரிந்து மெய்காப்ப - முல்லைமலர்
மென்மாலை தோளசைய மெல்லநடந்ததே
புன்மாலையந்திப்பொழுது.

என்றார் நளவெண்பாவாரும்.

நிலாத்தோற்று படலம்.

[இப்படலத்தால் அம்மாலைக்குப் பின்வரும் நிலவினது தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

வெவ்வராவினைவிண்டொடர்மந்தரம்பிணித்துக்
கௌவைமிக்கெழக்கடவுளர் கடைந்திடுங்காலைப்
பௌவவெண்டிரையுயிர்த்தசெம்பதுமைவாண்முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர்பரப்பிமீதெழுந்தது திங்கள்.

இ-ள். கடவுளர் — தேவர்கள், வெம் — வெவ்விய, அராவினை — வாசுகியென்னும்பாம்பை, விண் — ஆகாயமுகட்டை, தொடர் — அளாவிய, மந்தரம் — மந்தரமலையின்கண், பிணித்து — கயிறாகக்கட்டி, கௌவை — ஒலியானது, மிக்கெழ — அதிகரிக்க, கடைந்திடுங்காலை — மத்திக்குங்காலத்தில், வெண்டிரை — வெள்ளிய அலைகளையுடைய, பௌவம் — பாற்கடலானது, உயிர்த்த — ஈன்ற, செம்பதுமை — செந்தாமரையிலிருக்கின்ற இலக்குமியினது, வாள் — காந்திபொருந்திய, முகம்போல் — முகத்தைப்போல, தெய்வம் — தெய்வத்தன்மையுள்ள, ஒண்கதிர் — ஒளிபொருந்திய கிரணங்களை, பரப்பி — விரித்து திங்கள் — நிலவானது, மீது — ஆகாயத்தின்கண், எழுந்தது — உதித்தது எ-று.

கடவுளரு முடிவுகாலம் அடைந்ததென்று நகைசெங்கக் கொடிய கடுவைத்தந்ததென்பார் வெவ்வராவென்றும், பெரியமலையென்பார் விண்டொடர் மந்தரமென்றும், மற்றையரார் கடைதற்கரிதென்பார் கடவுளர் கடைந்திடு மென்றும், ஒருவர் கருப்பத்திற் றோன்றினளல்லளென்பார் பௌவவெண்டிரை யுயிர்த்த வென்றும், மாதர் முகத்துக்கு உபமானமாகு மதி இவள்முகத்துக்கு உவமேயமாகுமென்பார் பதுமை வாண்முகம்போலென்றும், நெடுந்தூரத்தூற்றும் இருளையோட்டுமென்பார்தெய்வவொண்கதிர்பரப்பியென்றும், இவ்விடத்தி லுதித்ததென்பார் மீதெழுந்ததென்றும் சொல்லினார்.

திருவின் முகத்தை உபமானமாகவும், சந்திரனை உபமேயமாகவும் சொல்லுதலால் உவமையணி. (க)

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுமைழச்சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிர்த்துணைவியர்பலருமுள்ளுவந்து

நிறைந்ததெண்டிரைநீர்குடைந்தாடலினிகலி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந்தெனவெழுந்தது திங்கள்.

இ-ள். செறிந்த — மிகுந்த, ஆழ் — ஆழ்ந்த, கடற்செல்வனும் — சமுத்திரராசனும், அவனுழை — அவனிடத்து, சிறந்து — சிறப்பை யடைந்து, ஆங்கு — அச்சமுத்திரத்தின்கண், உறைந்த — தங்கிய, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — உயிர்போன்ற, துணைவியர்பலரும் — மனைவியரனைவரும், உள்ளுவந்து — மனமகிழ்ந்து, நிறைந்த — நிறைவை யடைந்த, தெண்டிரை — தெளிந்தவலைகளையுடைய, நீர் — நீரில், குடைந்து — குளித்து, ஆடலின் — விளையாடற்கண், இகலி — பகைத்து, எறிந்த — வீசிய, மெல்-மெல்லிய, மலர்ப்பந்தென — பூச்செண்டு போல, திங்கள் — நிலவானது, எழுந்தது — தோன்றிற்று எ-று. இகலியென்பதை வலிந்தெனினுமொக்கும்.

கடல்வேந்தனென்றமையால் அவனுயிர்த்துணைவியர் நதிமாதரெனக்கொள்க. உதயமாகிய சந்திரனிடத்து மலர்ப்பந்தைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (உ)

கதிர்செய்நித்திலங்கறங்குதெண்டிரைக்கரத்தெறியு
முதிர்பனிக்கடன்முகட்டினின்முளைத்தொளிர்திங்கள்
விதியின்மாலையாந்துணைவியைவீங்கிருட்டலைவன்
வதுவையாற்றுவான்வைத்தபொற்குடமெனவயங்கும்.

இ-ள். கதிர்செய் — கிரணத்தைச் செய்கின்ற, நித்திலம் — முத்துக்களை, கறங்கு — ஒலிக்கின்ற, தெண்டிரை — தெளிந்த அலைகளாகிய, கரத்து — கைகளால், எறியும் — வீசுகின்ற, முதிர் — முதிர்ந்த, பனிக்கடல் — குளிர்ச்சியை யுடைய கடலினது, முகட்டினில் — உச்சியில், முளைத்து — தோன்றி, ஒளிர் — விளங்காநின்ற, திங்கள் — நிலவானது, விதியின் — விதியினால், மாலையாம் — மாலைக்காலமாகிய, துணைவியை — மனையாட்டியை, வீங்கு — மிகுந்த, இருள் — இருளாகிய தலைவன் — நாயகன், வதுவையாற்றுவான் — மணஞ்செய்யும் பொருட்டு, வைத்த — வைக்கப்பெற்ற, பொற்குடமென — பொன்னாலாகிய குடத்தைப்போல், வயங்கும் — விளங்கும் எ-று.

விவாகத்தில் காணம் பிழைக்கின் மரணந் தருமென்பது அறநூலிற் சொல்லப்பட்டதாகலின் விதியின்வைத்த பொற்குடமென்றார். மாலைப்பொழுதிற் றுணைவியையும் இருளிற் றலைவனையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சந்திரனிடத்துப் பொற்

குடத்தைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாகவுடைமையின் உறுப்புறுப்புக் கலவையணி.

தெள்ளுதெண்டிரைக்கருங்கடலெழுந்தவெண்டிங்கள்
புள்ளவாங்கணைமதனனைப்பூம்புனலாட்ட
வள்ளிதழ்க்கருங்குவளைபெய்திரவெனுமடந்தை
வெள்ளிவெண்குடமேந்தினளாமெனவிளங்கும்.

இ-ள். தெள்ளு — கொழிக்கின்ற, தெண்டிரை — தெளிந்த அலைகளையுடைய, கருங்கடல் — கரியகடற்கண், எழுந்த — தோன்றிய, வெண்டிங்கள் — வெள்ளிய சந்திரனானது, புள் — வண்டுகளானவை, அவாம் — விரும்புகின்ற, கணை — மலர்க்கணைகளையுடைய, மதனனை — மன்மதனுக்கு, பூம்புனல் — அழகியநீரினாலே, ஆட்ட — அபிடேகஞ்செய்ய, இரவெனுமடந்தை — இரவாகிய மடந்தையானவள், வள் இதழ் — கூரிய விதழ்களையுடைய, கருங்குவளை — நீலோற்பலப்பூவை, பெய்து — மேலேசூட்டி, வெள்ளி — வெள்ளியினாலாகிய, வெண்குடம் — வெள்ளிய குடத்தை, ஏந்தினளாமென — ஏந்தினாளென்று சொல்லும்படியாக, விளங்கும் — (களங்கத்தோடு) விளங்கும் எ-று.

புள் — வண்டு. "புள்ளுவண் டவிட்டம்புட்பேர்" என்பதனாலறிக. அவாவும் என்பது அவாமென உகரங் குறைந்தது. இரவு மன்மதனரசுக்குரிய காலமாதலால் பட்டாபிடேகமில்லாமல் அரசுசெய்யக்கூடாமையின், புனலாட்ட இரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குட மேந்தினளென்றார். மடந்தையர் அவன்றொழிற்குக் காரணமாகையால் இராமடந்தைக்கு அபிடேகஞ் செய்யும் உயர்வு சொல்லப்பட்டது. இரவெனுமடந்தை யென்றது உருவகவணி. களங்கமென்னும் உவமேயத்தைவிட்டுக் கருங்குவளை யென்னும் உவமானமாத்திரத்தைக் கூறுதல் உயர்வு நவிற்சியணி. சந்திரனிடத்திலே வெள்ளிக்குடத்தைக் குறித்தலாற் தற்குறிப்பணி. ()

புலவுநாறுவெஞ்சுறவெறிபொருதிரைமுகட்டி
னிலவுகொப்புளித்துயரியநிகரில்வெண்மதிய
மலகிலாகைமீன்பயிலாரிருட்கடலி
* லுலகமாழ்தலுமெழுந்தபுற்புதமெனவொளிரும்.

இ-ள். புலவுநாறு — புலானாற்றம் நாறுகின்ற, வெம் — வெவ்விய, சுறவு — சுறாமீன்களை, எறி — எறியும், பொரு — கரையின்

* கடலில் உலகமாழ்தல் பிரமப் பிரளயத்தென்க. அதுகாலை விட்டுணு சுவேதவராகமாகச்சென்று மூழ்கிய உலகை மேலெடுத்து நிறுவுவர் என்று வேதோபப் பிருங்கணமாகிய புராணங்கள் கூறுநிற்கும்.

மோதுகின்ற, திரை — அலைகளையுடைய கடலினது, முகட்டின் — உச்சியில், நிலவு — சந்திரிகையை, கொப்புளித்து — உமிழ்ந்து, உயரிய — எழுந்த, நிகரில் — ஒப்பில்லாத, வெண்மதியம் — வெள்ளியசந்திரனுனது, அலகில் — கணக்கில்லாத, தாரகை — உடுக்களாகிய, மீன் — மீன்களானவை, பயில் — சஞ்சரிக்கின்ற, ஆரிருள் — நிறைந்தவந்தகாரமாகிய, கடலில் — சமுத்திரத்தில், உலகமாழ்தலும் — உலகமுழுகிப்போதலும், எழுந்த — அதிலிருந்து மேலெழுந்த, புற்புதமென — குமிழியைப்போல, ஒளிரும் — விளங்கும் எ-று.

வான்மீனில் மீனையும் இருளிற் கடலையும் ஆரோபித்தலால் **உருவகவணி**. சந்திரனில் நீர்க்குமிழியைக் குறித்தலால் **பொருட்டற்குறிப்பணி**. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாக வுடைமையாற் **கலவையணி**. (௫)

* திரைநெடுங்கடல்வயிறுளைந்தீன்றவெண்டிங்க
ணிரைசெழுங்கதிர்க்கரங்களாலம்பரநீவ
விரவுகின்றபுன்மாலையாந்தெரிவையுள்வெள்கி
யருணவெங்கதிர்ச்சுடரினையொளியறவவித்தாள்.

இ-ள். திரை — அலைகளையுடைய, நெடுங்கடல் — நெடிய கடலானது, வயிறுளைந்து — வயிறுநொந்து, ஈன்ற — பெற்ற, வெண்டிங்கள் — வெள்ளிய சந்திரனுனவன், நிரை — வரிசையாகிய, செழுங்கதிர் — செழுமையுள்ள கிரணங்களாகிய, கரங்களால் — கைகளால், அம்பரம் — ஆகாயமென்னுந் தன தாடையை, நீவ — தடவ, விரவுகின்ற — கலக்கின்ற, புற் — புல்லிய, மாலையாம் — மாலைக்காலமாகிய, தெரிவை — பெண்ணுனவள், உள் — உள்ளத்தில், வெள்கி — நாணி, அருணம் — சிவப்பாகிய, வெங்கதிர் — சூரியனுகிய, சுடரினை — தீபத்தை, ஒளியற — ஒளிநீங்க, அவித்தாள் — அவித்தனள் எ-று.

அம்பர மென்பது ஆகாயமும் ஆடையும். "அம்பரங்கடல் விண்சோம்" என்பதனுற்காண்க. தினமுங்கலந்து நீங்குந் தன் புருடனுயினும் நாணிற்கெடாது என்றும் ஒரு தன்மைத்தாய்ப் பழகுங்குணமுள்ள குலமடந்தைபோல் சந்திரன் கதிர்க்கரங்களால் ஆகாயமாகிய கலையைத்தடவ மாலைமாது நாணந் தலைக்கொண்டு சூரியனுகிய தீபத்தை யவித்தா ளென்ருர். கதிரிற் கரங்

* "ஓர்க்கோலைசங்க மொளிர்பவள மொண்முத்த. நீர்ப்படு முப்பினேடைந்து" என்று கடற்படும்பொருள் கூறப்படலால் "திரைநெடுங்கடல்" எனச்சிறப்பித்தார். அமிர்தங்கடையுங் காலத்திற் ருேன்றலின் "ஈன்றவெண்டிங்கள்" எனப்பட்டது. வெண்டிங்கள் என்றது "இனச்சுட்டில்லாப் பண்பு" என்னுந்தொல்காப்பிய விதியினடங்கும்.

களையும் மாலைப்பொழுதிற் றெரிவையையும் வெங்கதிரிற் சுடரினையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. அம்பரமென்றது முன் சொல்லப்பட்ட உருவகம் ஏதுவாகக்கொண்டு அம்பரமென்னும் அம்பரமெனப் பொருள் கொள்ளுதலிற் றெடர்புருவகவணி. (௬)

குறைவில்வெண்மதிதோன்றமென்குமுதநாண்முகையிற்
சிறகர்வண்டுபாண்முரலனும்முயிரினிற்சிறந்த
விறைவன்வார்திரைக்கடன்முகட்டெழுந்தனனென்று
வறையவந்ததூதர்கள்சொலிற்றோன்றியதன்றே.

இ-ள். குறைவில் — கலைகணிரம்பிய, வெண்மதி — வெள்ளிய சந்திரனானவன், தோன்ற — உதயமாக, மெல் — மெல்லிய, குமுதம் — அல்லிகளுடைய, நாள் — புதிய, முகையில் — அரும்புகளில், சிறகர் — இறகுகளையுடைய, வண்டு — வண்டுகள், பாண் — இசைகளை முரலல் — ஒளிசெய்தல், நும் — உம்முடைய, உயிரினில்-உயிரைக்காட்டிலும், சிறந்த — சிறந்திருக்கின்ற, இறைவன் — நாயகனானவன், வார் — நெடிய, திரை — அலைகளையுடைய, கடல் — கடலினது, முகட்டு — உச்சியில், எழுந்தனனென்று — புறப்பட்டானென்று, அறையவந்த — சொல்லவந்த, தூதர் — தூதர்களுடைய, சொல்லில் — சொல்லைப்போல், தோன்றியது — தோன்றியது எ-று.

ஒருவர்பால் நாடோறும் பயன்பெற்று வருபவர் தம்மாலடுக்கப்பட்டவர் உயிரிற் சிறந்தபொருளடைவது தாமுன்னர்த் தெரிந்து அதை அவர்க்கு விரைந்து சொல்லி அவ்வின்பத்தைத் தாமுமடைவர். அதுபோல் என்றும் அல்லிமலரிற் றேனுண்டு வண்டினம் பாடல் அவற்றிற்குத் தலைவன் வரவுகூறுந் தூதர் சொல்லிற் றோன்றியதென்றார். எந்தத் தூதுகளினும் வண்டு தூதிற்குச் சிறந்ததென்பது வண்டுவிடுதூதிற்காண்க. வண்டினிசையிற் றூதர்கள் சொல்லைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. சிறகர் — போலி. (௭)

தெண்பனிக்கடற்றிரையினிதுயிர்த்தவெண்டிங்க
டண்புனற்றடத்தாம்பன்மெல்லிதழ்த்துகிலவங்
கொண்கரத்தினெகிழ்த்தலுநாணமீதூரக்
கண்புதைத்தெனக்குவிந்தனகடிகமழ்கமலம்.

இ-ள். தெள் — தெள்ளிய, பனி — குளிர்ச்சி பொருந்திய, திரை — அலைகளையுடைய, கடல் — கடலானது, இனிது — இனிதாக, உயிர்த்த — ஈன்ற, வெண்டிங்கள் — வெள்ளிய சந்திரன், தண் — தண்ணிய, புனல் — நீரையுடைய, தடத்து — தடாகத்தி

னுள்ள, ஆம்பல் — அல்லியினுடைய, மெல் — மெல்லிய, இதழ்- இதழ்களாகிய, துகில் — ஆடையை, ஒள் — ஒள்ளிய, கரத்தினால்- கிரணமாகிய கையினால், தைவந்து — தடவி, நெகிழ்த்தலும்- அவிழ்த்தவளவிலே, கடி — வாசனை, கமழ் — மணக்கின்ற, கமலம்- தாமரை, நாணம் — (அச்செய்கையைக் கண்டுண்டாகிய) நாணம், மீதூர — அதிகரிக்க, கண்புதைத்தென — கண்களை மூடிக்கொண் டனபோல், குவிந்தன — முகிழ்த்தன எ—று.

புலவர் தொன்றுதொட்டுரைக்கு முறைப்படி சந்திரன் அல்லிமனைவியினது இதழ்த்துகிலை நெகிழ்த்தலு மென்றதற்கேற்க சூரியன் மனைவியாகிய தாமரைகுவிதலை நாணிக் கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல் முகிழ்த்தன வெனக்கொள்க. இதழ்த்துகி லென்றது உருவகவணி. கரத்தினால் என்றலிற் கரமாகிய கர மென்று முன்னுருவக வேறுவாகப் பொருள்கொளல் வேண்ட லில் தொடர்புருகவணி. கமலம் கண்புதைத்தென வென்றல் தற்குறிப்பணியாம். (அ)

களிசெய்காமநோய்விளைத்திடுமிரவெனுங்கன்னி
நளிகொள்வெண்மதிநலங்கிளர்வாண்முகமதனாற்
றெளிநிலாக்கதிர்த்தேறல்கொப்புளித்தலுஞ்சிறந்த
வொளிகொள்வான்மகிழ்பூத்தெனவிளங்கினவுடுக்கள்.

இ-ள். களிசெய் — களிப்பினைச் செய்கின்ற, காமநோய் — காமமாகியநோயை, விளைத்திடும் — உண்டாக்கும், இரவெனுங்கன்னி- இரவென்னு மங்கையானவள், நளிகொள் — குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, வெள் — வெள்ளிய, மதி — சந்திரனாகிய, நலங்கிளர்- நன்மை விளங்காநின்ற, வாள் — காந்திபொருந்திய, முகமதனால்- முகத்தைக்கொண்டு, தெளி — தெளிந்த, நிலா — ஒளிபொருந்திய, கதிர் — கிரணமாகிய, தேறல் — மதுவை, கொப்புளித்தலும்- உமிழ்தலும், சிறந்த — சிறக்கப்பெற்ற, ஒளிகொள் — ஒளியைக் கொண்ட, வான் — ஆகாயமாகிய, மகிழ் — மகிழமரமானது, பூத் தென — மலர்ந்ததுபோல, உடுக்கள் — தாரகைகள், விளங்கின- ஒளிசெய்வன எ-று.

மாதர் சுவைக்க மகிழமர மலர்வதென்பதுபற்றி இரவென் னுங் கன்னி மதிமுகத்தாற் சுவைக்க வான்மகிழிற் றாரகைமலர் பூத்தன வென்றார். இது உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்ட பொருட்டற்குறிப்பணி. (கூ)

நள்ளிருட்குறும்பெறிந்தெழுநனிர்மதிச்செல்வன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க்கங்குலாந்தெரிவையைவேட்ப

வள்ளிவான்மகள்சிதறுவெண்பொரியெனவமைந்த
* புள்ளிமீனினமகலிருவிசும்பினிற்பொடித்த.

இ-ள். அமைந்த — நிறைந்த, புள்ளி — பொறிகளாய, மீனினம் — தாரகைகளுடைய கூட்டங்களானவை, நள் — மிக்க, இருள்-இருளாகிய, குறும்பு — குறுநிலமன்னனை, எறிந்து — அழித்து, எழு-தோன்றிய, நளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதி — சந்திரனாகிய, செல்வன் — அரசிளங்குமாரனானவன், விள்ளும் — மலர்கின்ற, ஆம்பல் — செவ்வல்லிப்பூவாகிய, வாய் — வாயையுடைய, கங்குலாம்-இரவாகிய, தெரிவையை — மங்கையை, வேட்ப — மணஞ்செய்ய, வான் — ஆகாயமாகிய, மகள் — மாதானவள், அள்ளி — கைகளாலள்ளி, சிதறு — இறைத்த, வெண்பொரியென — வெள்ளிய பொரிகளைப்போல, அகல் — அகன்ற, இருவிசும்பினில் — பெரிய வாகாயத்தின்கண், பொடித்த — தோன்றின எ-று.

மணமுதலிய செய்யும்போது பொரியிறைத்தல் விதியென்பது விவாககற்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. இதுவும் அவ்வணி.

திங்கள்வேந்துவெண்டாரகைத்துணைவியர்செறிய
வங்கண்வானகத்தெழுதலுமாரமுதுருக்கும்
பொங்குவெண்கதிர்வெள்ளியம்பிரம்புபார்போர்த்த
துங்கவல்லிருட்குறுநிலவேந்தினைத்துரந்த.

இ-ள். திங்கள் — சந்திரனாகிய, வேந்து-அரசனானவன், வெண்டாரகை — வெள்ளியவுடுக்களாகிய, துணைவியர்-மனைவியர், செறிய-தன்னோடு நெருங்கிவர, அங்கண் — அழகிய இடத்தையுடைய, வானகத்து — ஆகாயத்தின்கண், எழுதலும் — தோன்றியவளவில், ஆர் — நிறைந்த, அமுது — அமிர்தத்தை, உருக்கும் — சிந்துகின்ற, பொங்கு — மிகுந்த, வெள் — வெள்ளிய, கதிர் — கிரணங்களாகிய, வெள்ளியம்பிரம்பு — வெள்ளியம் பிரம்புகளானவை, பார் — பூமியை, போர்த்த — மூடிய, துங்கம் — உயர்வுள்ள, வல் — வலிய, இருள்-இருளாகிய, குறுநிலவேந்தினை — குறுநிலமன்னனை, துரந்த-துரத்தின எ-று. அம் — சாரியை.

திங்களெழ அவனது கிரணத்தால் இருணீங்கினதென்பார் கதிர் வெள்ளிப்பிரம்பு இருளைத் துரந்தவென்றார். சந்திரனில்

*நள வெண்பாக்காரர் ஆன புகழேந்திப் புலவர் விண்மீன்றோற்றத்தை "செப்பிளங்கொங்கையீர் திங்கட்சுடர்பட்டுக் - கொப்புளங்கொண்ட குளிர்வானை - யிப்பொழுதும், மீன்பொதிந்துநின்ற விசும்பென்ப தென்கொலோ - தேன்பொதிந்த வாயாற்றெரிந்து" எனவருணித்தனர்.

வேந்தனையும் கிரணத்திற் பிரம்பினையும். இருளிற் குறுநிலவேந்தனையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (கக)

தாழும்வண்டிமிர்தண்மலர்த்தடஞ்சினைத்தருவி
னீழலெங்கணுந்துயல்வருகின்றனநெடுநீ
ராழிவெண்டிரைமுகட்டெழுமவிர்மதிக்கதிர்வாள்
போழும்வல்லிருட்டுணிபலபதைப்பனபோலும்.

இ-ள். வண்டிமிர் — வண்டுகளொலிக்கின்ற, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, மலர் — மலர்களையுடைய, தாழும் — தாழ்ந்த, தடம்— விசாலம்பொருந்திய, சினை — கிளைகளையுடைய, தருவின் — மரத்தினுடைய, நீழல் — நிழல்களானவை, எங்கணும் — எவ்விடத்தும், துயல்வருகின்றன — அசைகின்றன, நெடுநீர்—நெடியநீரையுடைய, ஆழி-கடலினது, வெண்டிரைமுகட்டு-வெள்ளிய வலைகளினுடைய வுச்சியில், எழும் — தோன்றும், அவிர் — காந்திபொருந்திய, மதி— சந்திரனவன், கதிர்வாள்-கிரணங்களாகிய வாளினாலே, போழும்- பிளக்கப்பட்ட, வல் — வலிய, இருள் — இருளினது, துணி — துண்டங்கள், பல — அனேகம், பதைப்பனபோலும் — பதைப்பனவற்றை யொக்கும் எ-று.

தாழுஞ் சினையெனமுடிக்க. நிலவினிற் காற்றினலைகின்ற மரத்தினீழல் நிலத்திலசைவதில் வெட்டுபெட்டுயிரிறக்கும் இருளின் பதைப்பைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கஉ)

செருவின்மாண்டவராம்பையர்ச்சேர்குவரன்றே
பொருவில்வெண்மதிபொழிகதிர்வாளினற்போழ்ந்த
விருளுமின்னகிற்கொழும்புகையுருவெடுத்தெழில்சே
ரரமடந்தையர்கருங்குழற்கற்றைசென்றடைந்த.

இ-ள். செருவில் — போரின்கண், மாண்டவர் — இறந்தவர், அரம்பையர் — அரம்பையரை, சேர்குவர் — அடைகுவர், அன்றே— அன்றோ, பொருவில் — ஒப்பில்லாத, வெண்மதி — வெள்ளிய சந்திரனவன், பொழி — பொழிகின்ற, கதிர் — கிரணமாகிய, வாளினல்- கத்தியினல், போழ்ந்த — வெட்டப்பட்ட, இருளும் — அந்தகாரமும், இன் — இனிய, அகில் — அகிற்கட்டைகளினது, கொழும்புகை— கொழுவிய தூமத்தினது, உருவெடுத்து-வடிவெடுத்து, எழில்சேர்- அழகு பொருந்திய, அரமடந்தையர் — தெய்வ மங்கையருடைய, கரு — கரிய, குழற்கற்றை — மயிர்முடியை, சென்று — போய், அடைந்த — சேர்ந்தன எ-று.

போர்க்களத்திற் பகைவரோடெதிர்த்து இறந்தவர்கள் தேவருபசரிக்கத் தமக்குரிய அரம்பையரோடு கூடி, வீரசுவர்க்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பாராகையால் அவ்வாறு மதியோடு எதிர்த்திறந்த விருளும் தனக்குரிய அவர்குழற்கற்றையை யடைந்ததென்க. முற்கூறப்பட்ட பொதுப்பொருளாற் பிற்கூறப்பட்ட சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௧௩)

களிகொள்வண்டினமாம்பல்சேர்ந்திசைபயில்காட்சி
யொளிரும்வெண்மதிதூரத்தலுமுடைந்தகாரிருள்போ
யளியின்மெல்லுருவெடுத்தவனருந்துணைவியர்பா
லெளிமையின்னுரையிரங்கிவீழ்ந்திசைப்பனவியையும்.

இ-ள். களிகொள் — மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆம்பல் சேர்ந்து — அல்லிமலர்களையடுத்து, இசைபயில் — இராகத்தைப் பாடுகின்ற, காட்சி — தோற்றமானது, ஒளிரும் — விளங்காநின்ற, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனானவன், தூரத்தலும் — தூரத்தியவளவிலே, உடைந்த — சிதைந்த, காரிருள் — கரியவிருளானது, போய் — (தன்னுருவ) நீங்கி, அளியின் — வண்டுகளுடைய, மெல்லுருவெடுத்து — மெல்லிய வுருவங்கொண்டு, அவன்—அச்சந்திரனுடைய, அரு — அருமையாகிய, துணைவியர்பால் — மனைவியரிடத்து, எளிமை — எளிமையாகிய, இன்னுரை — இனியசொற்களை, இரங்கி — புலம்பி, வீழ்ந்து — அடிபணிந்து, இசைப்பனவியையும் — சொல்வனவற்றை யொக்கும் எ-று.

ஒருவரா லிடுக்கணுற்றவர் தங்குறை முடித்தற்கு நினைத்து அவன் நட்பாளர்முதலியோரினும் அவனுயிர்த்துணைவியரையடுத்து எளிதின் முடிப்பரென்பது தோன்ற அவனருந் துணைவியர்பாலெளிமையின் னுரையிரங்கி வீழ்ந்திசைப்பன வியையு மென்றார். வண்டினிசையும் இருளின் வேண்டுகோளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௧௪)

முள்ளரைச்செழுமுளரியுமுருகுகொப்புளிக்கு
மள்ளலங்கயத்தாம்பலுமுறவெனவறிந்தேங்
கள்ளுலாமலர்முகிழ்த்தவக்கடிமலர்க்கமலப்
பிள்ளைவண்டினுக்கூறுதேன்பெரிதளித்ததனல்.

இ-ள். கள்ளுலாம் — தேனொழுகுகின்ற, மலர் — அல்லிப்பூவானது, முகிழ்த்த — குவிந்த, அக்கடிமலர்க்கமலம் — அப்படிப்பட்ட வாசனையுள்ள தாமரைமலரினது, பிள்ளைவண்டினுக்கு — பிள்ளையா

கிய வண்டுக்கு, ஊறு — சுரக்கின்ற, தேன் — தேனை, பெரிது — மிக வும், அளித்ததனால் — கொடுத்ததனால், அள்ளல் — சேற்றையுடைய, அம் — அழகிய, கயத்து — தடாகத்திலுள்ள, முள் — முட்களையுடைய, அரை — தாளையுடைய, செழு — செழிய, முளரியும் — தாமரைப்பூ வும், முருகு — தேனை, கொப்புளிக்கும் — உமிழ்கின்ற, ஆம்பலும்— அல்லிப்பூவும், உறவென — தம்முளுறவுடையன வென்று, (நாம்) அறிந்தேம் — அறிந்துகொண்டோம் எ-று.

தாமரையின் பிள்ளையாகிய வண்டினுக்கு அல்லி தேனைக்கொ டுத்தலால் மலர்கின்ற காலவேற்றுமைபற்றிப் புறத்தே பகையுடை யனபோலத் தோன்றினும் அகத்தே நட்புடையன வென்பார் உற வென வறிந்தேமென்றார். முளரியும் ஆம்பலும் உறவெனவறிந்தே மென்றது தற்குறிப்பணி. இவ்வாக்கியப்பொருள் கமலப் பிள்ளை வண்டினுக்கு அல்லி தேனளித்ததென்னும் பின் வாக்கியப் பொரு ளாற் சாதிக்கப்படுதலாற் செய்யுட்குறிப்பணி. (கரு)

கங்குலெய்தியகாரிருட்கருங்கடறெளியத்
திங்களென்சுடர்த்தேற்றினுற்றேற்றலுஞ்சிறந்து
பொங்குவெண்ணிலாத்தெளிந்தநன்னீரெனப்பொலிந்த
பங்கமென்னநீடருநிழல்படியினிற்படிந்த.

இ-ள். கங்குல் — இரவில், எய்திய — அடைந்த, கார் — கரிய, இருள் — இருளாகிய, கருங்கடல் — கரியகடலானது, தெளிய—கலக் கந்தீர, திங்களென் — சந்திரனென்னும், சுடர் — காந்தியையுடைய, தேற்றினால் — தேற்றாம்வித்தினாலே, தேற்றலும் — உரைத்துத் தெளி வித்தவளவில், சிறந்து — சிறப்புப்பெற்று, பொங்கு — விளங்குகின்ற, வெண்ணிலா — வெள்ளிய சந்திரிகைகள், தெளிந்த — தெளிவைய டைந்த, நன்னீரென — நல்லநீர்போல், பொலிந்த — பொலிவை யடைந்தன, நீள் — நெடிய, தருநிழல் — மரங்களுடைய நிழல்க ளானவை, படியினில் — பூமியின்மேல், பங்கமென்ன — சேறுபோல் படிந்த — படிந்தன எ-று.

இருளிற் கடலையும், திங்களில் தேற்றுவித்தையும் ஆரோபித்த லால் உருவகவணி. நிலா நன்னீரென, தருநிழல் பங்கமென்ன என்றலால் உவமையணி. (கசு)

அகல்விசும்பெனுமாவின்மென்மடியெனத்தோன்றித்
திகழும்வெண்மதியுமிழ்தருசெழுங்கதிர்த்தீம்பால்

முகைநெகிழ்ந்துதேன்பிலிற்றியமுல்லையம்புறவி
னுகள் புனிற்றிளங்கன்றெனச்சகோரநின் றுண்ணும்.

இ-ள். அகல் — அகன்ற, விசும்பெனும் — ஆகாயமென்கிற, ஆவின் — பசுவினது, மெல் — மெல்லிய, மடியென-மடியைப்போல், தோன்றி — உண்டாகி, திகழும் — விளங்காநின்ற, வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரன், உமிழ்தரு — சொரிகின்ற, செழு — செழிய, கதிர்-நிலவாகிய, தீம் — மதுரம்பொருந்திய, பால் — பாலை, முகை — அரும்புகள், நெகிழ்ந்து — விரிந்து, தேன் — தேனை, பிலிற்றிய — துளித்த, முல்லை — முல்லைக்கொடியையுடைய, அம் — அழகிய, புறவின்-முல்லைநிலத்தின் கண், சகோரம்—சகோரப் பறவையானது, உகள்-துள்ளுகின்ற, புனிறு இளம் — மிகுந்த இளமையையுடைய, கன்றென — கன்றுபோல், நின்று — நிலைபெற்று, உண்ணும் — குடிக்கும் எ-று.

ஆகாயத்திற் பசுவினையும், சந்திரனில் மடியையும், நிலவினிற் பாலையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சகோரங் கன்றெனவென்றலால் உவமையணி. (௧எ)

நன்கமைந்தசாளரத்துறுநகைநிலாக்கொழுந்தை
யன்பினீடுகூர்வாயினுற்சகோரங்களருந்தன்
மின்செய்வெள்ளிவெண்கம்பியைவிளங்குநூலச்சிற்
பொன்செய்கம்மியர்குறட்டினல்வாங்குதல்போலும்.

இ-ள். நன்கமைந்த — அழகுபொருந்திய, சாளரத்து — பலகணியினுள், உறு — அடைகின்ற, நகை — ஒளி பொருந்திய, நிலாக்கொழுந்தை — சந்திரனுடைய இளங்கிரணங்களை, அன்பின்-ஆசையோடு, நீடு — நீண்ட, கூர்வாயினல் — கூரியவாயினல், சகோரங்கள் — சகோரப்பறவைகள், அருந்தல் — உண்ணுதல், மின்செய்-காந்தியைச் செய்கின்ற, வெள்ளி — வெள்ளியினுலாகிய, வெண்கம்பியை — வெள்ளியகம்பியை (மாட்டி), விளங்கு — விளங்காநின்ற, நூலச்சில் — 'கம்பியச்சென்னுங் கருவியில், பொன்செய் கம்மியர்-பொன்வேலைசெய்யுங்கொல்லர், குறட்டினல் — குறட்டினுற்பற்றி, வாங்குதல்போலும் — இழுத்தலை யொக்கும் எ-று.

நூல்போல் வெள்ளிக் கம்பியைச் செய்தலாற் கம்பியச்சை நூலச்சென்றூர். சாளரமிடமாகச் சகோரப்புள் சந்திரிகையை யுண்ணல் அக்கம்மியர் கம்பியச்சில் வெள்ளிக்கம்பியிழுப்பதுபோ லெனலால் உவமையணி. (௧அ)

துலங்குவெண்மதித்தூநிலாக்கதிரினின் றிலங்கு
பொலங்கொண்மாடமேற்புதுநிலாமணிபுனல்பொழித
னலம்பெய்நேமியம்புட்குலம்பிரிவுளநலியப்
புலம்புமாறுகண்டுள்ளநெக்குருகுதல்போலும்.

இ-ள். துலங்கு — விளங்குகின்ற, வெண்மதி — வெள்ளிய சந்திரனது, தூ — பரிசுத்தமாகிய, நிலாக்கதிரில் — சந்திரிகையில், நின்று — நிலைபெற்று, இலங்கு — ஒளிர்கின்ற, பொலங்கொள் — அழகினைக்கொண்ட, மாடமேல் — உப்பரிகைமேற்பதித்த, புது — புதிய, நிலாமணி — சந்திரகாந்தங்கள், புனல் — நீரை, பொழிதல் — சொரிதலானது, நலம்பெய் — சுகத்தைத் தருகின்ற, நேமியம்புள் — சக்கரவாகப் பறவைகளது, குலம் — கூட்டத்தினது, பிரிவு — ஆண்பெண்களின் பிரிவானது, உளம் — அவற்றின் மனத்தை, நலிய — வருத்த, புலம்புமாறு — அவை வருந்துந்தன்மையை, கண்டு — (அச்சந்திரகாந்தங்கள்) கண்டு, உள்ளம் — தமதுள்ளம், நெக்குருகுதல் போலும்- கரைந்துருகுதல்போலும் எ-று.

நிலாவணி புனல் சொரிதலில் உள்ள நெக்குருகுதலைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கக)

இன்னகாரிருட்கங்குலுக்கெல்லைகாண்கிலளாய்க்
கன்னலஞ்செழுங்கழனிசூழ்விதர்ப்பநாடளிக்கு
மன்னர்மன்னவனருந்தவப்பேற்றினால்வந்த
பொன்னவாஞ்சுணங்கணிமுலைப்பூங்கொடிபுலம்பும்.

இ-ள். கன்னல் — கரும்புகளையுடைய, அம் — அழகிய, செழுமையுள்ள, கழனிசூழ் — வயல்கள்சூழ்ந்த, விதர்ப்பநாடு — விதர்ப்பதேசத்தை, அளிக்கும் — காக்கின்ற மன்னர் மன்னவன் — அரசர்க்கரசனாகிய வீமனது, அருந்தவப்பேற்றினால் — அரியதவபலத்தினால், வந்த — தோன்றிய, பொன் அவாம் — பொன் விரும்புகின்ற, சுணங்கணி — தேமலணிந்த, முலை — தனத்தினையுடைய, பூங்கொடி-மலர்க்கொடி போல்பவளாகிய தமயந்தி, இன்ன — இத்தன்மைத்தாகிய, காரிருள்—கரியவிருளையுடைய, கங்குலுக்கு-இரவிற்கு, எல்லைகாண்கிலளாய் — அளவு காணாதவளாகி, புலம்பும் — புலம்புவாள் எ-று.

இன்ன — இஎன்னுஞ் சுட்டிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம். காரிருட்கங்குல் — இன்னசுட்டிக்கொளப்பண்புகொளடைமொழி பெற்று வந்தது. களம் என்னுஞ் சொல் மூளவொற்றுமை

பற்றிக்கழம் என்ருகி, அது இறுதிப்போலியாய் உடைமைப்பொருள் விகுதிபெற்று வந்ததென்ப. களத்தை யுடையது; வயல். பொன் என்பதன்கண் உயர்வுசிறப்பும்மை தொக்கது. அலாவும் என்பது அவாம் எனநின்றது. (உ0)

நிலாத்தோற்றுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் — ௩௩௩.

சந்திரோபாலம்பனப் படலம்.

சந்திர = சந்திரனை, உபாலம்பனம் = பழித்தல், இது வடநூன்முடிபு.

[இப்படலத்தானே மேலுதித்த சந்திரனை விரகநோய் கொண்ட தமயந்தியானவள் நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

விரிதெண்டிரைநீர்க்கருங்கடல்வான் முகட்டிலெழுந்த வெண்டிங்காண், மருவுதிரைநீர்ச் சுவற்றுசிகை வடவையிடத்தோ மைவிளர்ப்பக், கருகுங்கொடிய வெவ்விடத்தின் கண்ணோதணந்தா ருயிர்பருக, வெரிவெங்கதிரா லுடல்வெதுப்ப யாண்டுக்கற்ரு யறியேமால்.

இ-ள். விரி — விரிந்த, தெள் — தெள்ளிய, திரை — அலைகளையுடைய, நீர் — நீரைக்கொண்ட, கருங்கடல் — கரியகடலினது, வான் — உயர்ந்த, முகட்டில் — உச்சியில், எழுந்த — உதயஞ்செய்த, வெண்திங்காள் — வெள்ளியசந்திரனே, தணந்தார் — பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர்பருக — உயிரைக்குடிக்க, எரி — எரிகின்ற, வெங்கதிரால் — வெவ்விய கிரணத்தினுல், உடல்வெதுப்ப — உடலைச்சுட, மருவு — பொருந்துகின்ற, திரைநீர் — அலையையுடைய நீரினை, சுவற்று — சுவறச் செய்கின்ற, சிகை — கொழுந்தினையுடைய, வடவையிடத்தோ — வடவைத்தீயிடத்தோ, மைவிளர்ப்ப — அஞ்சனமும் வெள்ளிதாக, கருகும் — கருகிய, வெவ்விடத்தின் கண்ணோ — வெவ்விய விடத்தி னிடத்தோ, யாண்டுக்கற்ருய் — (இவ்விரண்டினுள்) எதனிடத்துக் கற்றுக்கொண்டாய், அறியேம் — (யாம் அதனை) அறிந்திலேம் எ-று.

ஆல் — அசை. திங்களென்பது உயர்திணைப் பெயராதலின் திங்காளென விளித்தற்க ணீற்றய னீண்டது. மைவிளர்ப்ப

வென்பதில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. கடலினிடத்து வடவைத் தீயும் விடமுந் தோன்றுதல் பற்றி அதிற்றோன்றிய சந்திரனுக்கு அவற்றினிடத்திற் கற்றுக்கொள்ளுதல் சொல்லப் பட்டது. அவனாதுகதிர் தண்ணியவா யிருந்தும் பிரிந்தவரைச் சுடுதல்பற்றி எரிவெங்கதி ரெனப்பட்டது. அறியே மென்பது தன்போலியோரையுந் தன்னுடன் படுத்துக்கூறிய உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை முற்று. வடவையிடத்தோ விடத்தின் கண்ணோவென்றது ஐயவணி. அறியேமென்றது தற்குறிப்பணி.

செய்யகமல மலர்கூம்பச் சேர்ந்தகொடிய வெண்டிங்காள், வெய்யகதிர்வாள் வீசியுயிர் வீட்டியதனுற் புகழ்பெறுக, பொய்யிறவத்தி னிற்பயந்த புணரிவேந்தன் குலம்வாழ்க, மையல்கூரென் றனைநாளும் வருத்தா தொழிதல் வேண்டுமால்.

இ-ள். செய்ய — சிவந்த, கமலமலர் — தாமரைப்பூக்களானவை, கூம்ப — குவிய, சேர்ந்த — அடைந்த, கொடிய — கொடுமை பொருந்திய, வெண்டிங்காள் — வெள்ளிய சந்திரனே, மையல்கூர்-மயக்கமிகுந்த, என்றனை — என்னை, நாளும் — எந்நாளும், வருத்தாது — வருத்தஞ் செய்யாமல், ஒழிதல்வேண்டும் — தவிரல்வேண்டும், வெய்ய — வெவ்விய, கதிர்வாள்வீசி — கிரணமாகியவாளைவீசி, உயிர் வீட்டி — என்னுயிரைக்கொன்று, அதனுல் — அக்கொலைத் தொழிலினுலே, புகழ் — கீர்த்தியை, பெறுக — பெறக்கடவாய், பொய்யில் — பொய்தவிர்ந்த, தவத்தின் — தவத்தினுல், நின்பயந்த-உன்னைப்பெற்ற, புணரிவேந்தின் — கடற்கரசனுடைய, குலம்-மரபு, வாழ்க — வாழக்கடவது எ-று.

பலநாளுந் துன்பப்படுதலில் இறத்தல் ஒருநாளைத் துன்ப மென்பாள் உயிர்வீட்டியதினுற் புகழ்பெறுக வென்ருள். "சாதலொருநா ளொருபொழுதைத் துன்பமவைபோ, லருநவையாற்றுதலின்று." நீ புகழ்பெறுக நின்குலம் வாழ்கவென்ருளேனும் நீ நிந்தையடைக நின்குலங் கேடடைகவென்பதுகருத்து. வருத்தாது உயிர்விட்டிப் புகழ் பெறுகவெனப் பொருள்படலால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (௯)

விரவுகரிய கூரிருள்வாய் வெய்யோ னென்னக் கதிர்பரப்பி, மருவு கொழுநர்ப் பிரிந்தாரை வருத்தா நிற்கு மாமதியே, திரைசெய் கடல்பொன் னுருக்கிபோற் செங்கேழெய்தப் புலரியெழு, மிரவி கதிராற் சுழிமழுங்கி யிருத்தல் யானே காண்குவனுல்

இ-ள். விரவு — (உலகமெங்கணும்) கலந்த, கரிய — கறுத்த, கூரிருள்வாய் — மிக்கவிருளினிடத்தில், வெய்யோனென்ன — சூரியனென்றசொல்ல, கதிர் — கிரணங்களை, பரப்பி — விரித்து, மருவு — தம்மை மணந்த, கொழுநர்ப்பிரிந்தாரை — தலைவரைப் பிரிந்த மாதரை, வருத்தாநிற்கும் — வருத்துகின்ற, மாமதியே — பெரிய சந்திரனே, திரைசெய் — அலைகளை யுண்டாக்குகின்ற, கடல் — கடலானது, பொன்னுருக்கியபோல் — பொன்னை யுருக்கியது போல், செங்கேழெய்த — செந்நிறமடைய, புலரி — விடியற் காலத்தில், எழும் — எழுகின்ற, இரவிகதிரால்-சூரியகிரணத்தினால்,சவிமழுங்கி-ஒளிகெட்டு, இருத்தல் — இருக்கையை, யானே — நானே, காண்குவன் — பார்ப்பேன் எ-று.

உருக்கியது உருக்கியவெனக் கடைகுறைந்தது. ஒருவர்க்குத் தீங்கிழைப்பவர் அவர் கண்முன்னே கேடுறுவரென்பது கருத்து. வெய்யோனென்ன வென்றது உவமையணி. கடல் பொன்னுருக்கியபோலென்றது தற்குறிப்பணி. (௩)

* கன்றுகுணிலாக் கனியுகுத்தோன் கடலினமுதங் கடைந்தெடுப்பக், குன்றமிடலுங் கலையனைத்துந் தகர்ந்துள்ளாவி முனைறந்திலையே, துன்றுகதிர்வெண் கலைமதியே சுலவு திரைநீர்க் கடல்குடித்த, வன்றுகலச முனிவயிற்றி லற்று யெனனிலழலாயே.

இ-ள். துன்று — நெருங்கிய, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, வெள் — வெள்ளிய, கலைமதியே — கலைகளையுடைய சந்திரனே, கன்று — பசுவின்கன்றை, குணிலா — குறுந்தடியாகக் கொண்டு, கனி — விளங்கனியை, உகுத்தோன் — உதிர்த்த நாரணனவன், கடலின் — பாற்கடலிலே, கடைந்து — மத்தித்து, அமுதம் — அமிர்தத்தை, எடுப்ப — எடுத்தல்வேண்டி, குன்றம் — மந்தரமலையை, இடலும்-இட்டவளவில், கலையனைத்தும் — பதினாறுகலைகளும், தகர்ந்து- உடைந்து, உள்ளாவி — உள்ளே யிருக்கின்ற வுயிர்குறைந்திலை — நீ குறைந்தாயில்லை, கடல் — கடலினுடைய, சுலவு — சுழல்கின்ற, திரை — அலைகளையுடைய, நீர் — நீர்முழுவதையும், குடித்த-பானம் பண்ணின, அன்று — அந்நாளில், கலசமுனி — அகத்தியமுனிவனு

* இங்ஙனம் "கன்றுகுணிலாக் கனியுகுத்த மாயவ - னின்று நம்மானுள் வருமேலவன் வாயிற் - கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ" எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் ஆய்ச்சியர் குரவையிற் கூறப்பட்டது முணர்க. கடல் குடித்தசரிதம் திருவிளையாடற் புராணம் இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத்திற் பரக்கக் காண்க.

டைய, வயிற்றில் — வயிற்றினிடத்தில், அற்றுயென்னில் — நீ சீரணித்தாயானால், அழலாய் — (இன்று) சுடமாட்டாய் எ-று.

கண்ணன் கன்றுமேய்த்துக்கொண்டிருந்தபோது அவனை வஞ்சித்துக்கொல்லும்படி கன்றினுருக்கொண்டுவந்த தேனுகாசுரனென்பவனைக் குறுந்தடியாக்கொண்டு விளவினுருவாயிருந்த அசுரனை விளங்கனியெறிதல்போலவடித்து அவ்விருவரையுங் கொன்றுனெனப் பாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டது. உருமாறிவந்தபகைவரையுங் கொன்ற சூழ்ச்சியுடைய நாரணன் கடலிலே மந்தரமலையிட்டுக் கடைந்தும், தனது உதராக்கினியில் வாதாவியைச் சீரணிக்கச் செய்த அகத்தியமுனி கடனீரோடுண்டும் நீங்கியாமலிருப்பதுஎனது தவக்குறையென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (௪)

மட்டுவிரியு மலர்வாளி வருந்துந்தமியே னுயிர்சோரப்,
பட்டபுழையி லழலுமிழுங் கதிர்கள்சுருக்கிப் பார்வேந்தி
னெட்டுவரையு மிகழ்ந்துபொலங் கிரியோடிகலு மிருதடந்
தோ, டொட்டகதிர்மென் கரத்தாலென் னுடலந்தொடுவாய் சுடர்த்திங்காள்.

இ-ள். சுடர்த்திங்காள் — ஒளியையுடைய சந்திரனே, (நீ) வருந்தும் — (விரகத்தினால்) வருந்துகின்ற, தமியேன் — தனியேனாகிய வென்னுடைய, உயிர்சோர — ஆவிசோர, மட்டுவிரியும்-தேனொழுகுகின்ற, மலர்வாளி — மலர்ப்பாணங்கள், பட்ட — தைத்த, புழையில் — துவாரத்தில், அழலுமிழும் — அக்கினியை யுமிழ்கின்ற, கதிர்கள் — கிரணங்களை, சுருக்கி — அடக்கிக் கொண்டு, பார்வேந்தின்— புவிக்கரசனாகிய நளமகாராசனுடைய, எட்டுவரையும் — அட்டகுல கிரிகளையும், இகழ்ந்து—இகழ்ச்சி செய்து, பொலங்கிரியோடு-மேரு மலையுடனே, இகலும் — பகைக்கின்ற, இரு — இரண்டாகிய, தடந் தோள் — பெரியபுயங்களை, தொட்ட — தீண்டிய, கதிர் கிரணங்களாகிய, மென்கரத்தால் — மெல்லியகரங்களால், என்னுடலம் — என்னுடைய தேகமுழுவதையும், தொடுவாய் — தீண்டுவாயாக எ-று.

மேருமலை எல்லாமலைகளினும் பெரிதாயும் அட்டகுலவரைகள் அதனின் சிறியவாயும் நிற்றலால் நளன்புயங்கள் இகலுமென்றும் இகழ்ந்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன, எட்டுமலைகளாவன. இமயம், மந்தரம், கயிலை, விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாதனம் என்பனவாம். பார் — பார்க்கப்படுவது; பருமையையுடையது, பூமி.

உயிர் — (உடற்கு) உய்தலைச்செய்வது உயிர்த்தலை யுடையது; அதாவது சீவிப்பது. அழலுமிழு நின்கதிர்கள் நளன்றேட்பரிசத்தால் தண்ணியவாகுமென்பாள் தொட்டகதிர் மென்கரத்தாலென்னுடலந் தொடுவா யென்றாள். கதிர் மென்கரமென்றது உருவகவணி. இருதடந்தோள் தொட்டமென் கரத்தால் என்னுடலம் தொடுவாயென்பது அச்செய்கையால் குளிர்ச்சிபெறுமென்பது கருத்தாகலின் வல்லோர் நவிற்சியணி. (௫)

அல்லினிருண்மாக் கடல்சுவற்றி யளியன்முலைமே லழ
லூற்றிக், கொல்லுங்கொடிய வெண்டிங்காள் கொழிக்கு நி
னது கதிர்சிறிது, புல்லும்பொழுதி லொழியாது புனல்கான்
றிந்து சாந்தமெனுங், கல்லுமுருகு மெனிலுலகி லெவரே
யாவி கரையாதார்.

இ-ள். அல்லின் — இரவின்கண், இருள் — இருளாகிய, மா — பெரிய, கடல் — கடனீரை, சுவற்றி — சுவறச்செய்து, அளியன் — எளியளாகிய வென்னுடைய, முலைமேல் — தனத்தின்கண், அழலூற்றி — அக்கினியைச் சொரிந்து, கொல்லும் — கொல்லாநின்ற, கொடிய — கொடுமை பொருந்திய, வெண்டிங்காள் — வெள்ளிய சந்திரனே, கொழிக்கும் — கொப்புளிக்கின்ற, நினதுகதிர் — உன்னுடைய கிரணங்கள், சிறிது — கொஞ்சம், புல்லும்பொழுதில் — பொருந்தும் பொழுதில், ஒழியாது — ஓயாமல், இந்துகாந்தமெனுங் கல்லும் — சந்திரகாந்தமென்னுங் கல்லும், புனல்கான்று — நீரைக்கக்கி, உருகுமெனில் — கரையுமேயானால், உலகில் — உலகத்தில், ஆவிகரையாதார் — (மென்மையாகிய) உயிர்கரையாதவர், எவர் — யாவர் எ-று.

உலகமுடிவி லாயிரங் கிரணங்களோடுதோன்றிக் கடனீரனைத்தையுஞ் சுவற்றி மலைகளை யுருக்கிச் சீவகோடிகளை யெல்லா மழிக்கின்ற சண்டபானுவின் விர்த்தாந்தந் தொனிக்கச் சந்திரனுக்கு இருட்கடலைச் சுவறச் செய்தலும் மலைக்கொப்பாகிய முலைமே லழலூற்றுதலும் காமிகளைக்கொல்லுதலும் கூறப்பட்டன. நெருப்புமுதலியவற்றா லுருகப்பெறாத வன்மைபொருந்திய கல்லுஞ் சந்திர கிரணத்தாலுருகுமெனில்மெல்லியமக்களுயிருருகுதல் வியப்போவென்பாள் எவரேயாவிகரையாதாரென்றாள். வன்மையுள்ள கல்லேயுருகுமளவில் மென்மையுள்ள உயிருருகுமென்னும் பொருள் வினைவின்றிப் பெறப்படுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி. ()

பணந்தாழரவுண் டுமிழ்மதியே யமிழ்தின்றோடும் பல
தேவ, கணந்தாம்வெருவும் விடத்தொடும்வந் ததனாலன்றோ

கணவர்புய, மணந்தாருள்ளங் குளிர்ப்பேறத் தண்ணொண்
கதிர்கள் வழங்குவதுந், தணந்தாருள்ள மிகவெதும்பத்
தழல்போலுருக்குந் தன்மையுமே.

இ-ள். தாழ் — வளைந்த, பணம் — படத்தையுடைய, அரவு-சர்ப்பமானது, உண்டு — விழுங்கி, உமிழ்மதியே — உமிழ்கின்ற சந்திரனே, கணவர்புயம் — தலைவருடையபுயத்தை, மணந்தார் — சேர்ந்தவர்களுடைய, உள்ளம் — மனமானது, குளிர்ப்பேற — குளிர்ச்சியையடைய; தண்ணொண்கதிர்கள் — குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற கிரணங்களை, வழங்குவதும் — கொடுப்பதும், தணந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய உள்ளம் — மனமானது, மிகவெதும்ப — மிகவும் வாட, தழல்போல்-அக்கினியைப்போல், உருக்கும் — உருக்குகின்ற, தன்மையும் — குணமும். அமிழ்திேனடும்-அமிர்தத்துடனேயும், பலதேவகணம்-பலவாகிய தேவகூட்டங்கள், வெருவும் — பயப்படுகின்ற, விடத்தொடும்-நஞ்சுடனும், வந்ததனாலன்றோ — வந்ததனாலன்றோ எ-று.

மணந்தார்க்குந் தணந்தார்க்கும் ஒரு தன்மையவாகச் செய்யாமை நின்குற்றமன்று; நீ பழகுதற்கிடமாக நின்னுடன்வந்தவைகளுடைய குற்றமென்பது கருத்து. அமிழ்திேனடும் விடத்தோடும் என்றமுறையே, குளிர்ப்பேற மிகவெதும்ப வென்றமையால் நிரனிறையணி. (எ)

வடவானலத்தி னுடன்பிறந்தாய் வளர்பூங் * கலையொ
ன்றெய்தியபின், படர்வார் சடையோனழல்பாப்பு நுதற்க
ணோடு பயின்றிருந்தாய், சுடர்கால்கலைக ணிறைந்துமுழு ம
தியாங்காலைத் தொடரரவின், விடவாயுறைந்தாய் மதியேநீ
வெம்மைகால்வ தரிதேயோ.

இ-ள். மதியே—சந்திரனே, வடவானலத்தினுடன் — வடவாமுகாக்கினியுடனே, பிறந்தாய் — உதித்தாய், வளர் — வளர்கின்ற,

* அத்திரிமுனிவர் புத்திரனாகிய சந்திரனுக்கு தக்கன்றனது புத்திரிகளாகிய அசுவினி முதலாகிய இருபத்தெழுவரையும் விவாகம் பண்ணுவித்தனன். சந்திரன் கார்த்திகை, உரோகிணி என்னும் இருவர் மாட்டுமே காதலித்தொழுக; அதனையறிந்த தக்கன் வெகுளிகொண்டு நின்கலையனைத்துந் தேய்கவென்று சபித்தான். அங்ஙனே தேய்பெற்று ஒருகலை நின்றகாலத்து இறைவனையடுத்தானாக; அவனிக்கலை யொன்று எஞ்ஞான்றுந்தேயாதாக; ஏனையனவளர்ந்துந் தேய்ந்தும் விளங்கிடுக என்றருளித் தன் சடைமுடியிற் றரித்தானென்று கந்தபுராணங் கூறிற்று. அது "தீர்ந்தனவன்றியே திங்கடன்னிடை-யார்ந்திடுகலையினை யங்கையாற்கொளா-வார்ந்திடுசடைமிசை வயங்கச் சேர்த்தினன்-சார்ந்திலதல்வழித் தக்கன்சாபமே" என்றதனாலுணர்க.

பூ — அழகிய, கலையொன்று — கலையொன்றனை, எய்தியபின் — அடைந்தபின்பு, படர் — படர்கின்ற, வார் — நெடிய, சடையோன் — சடையினையுடைய பரமசிவனது, அழல் — அக்கினியை, பரப்பும் — விரிக்கின்ற, நுதற்கணோடு — நெற்றிக்கண்ணுடனே, பயின்றிருந்தாய் — பழகிக்கொண்டிருந்தாய், சுடர் — கிரணங்களை, கால் — உமிழ்கின்ற, கலைகணிறைந்து — பதினாறுகலையு நிறைந்து, முழுமதியாங்காலை — பூரணசந்திரனானபொழுது, தொடர் — தொடருகின்ற, அரவின் — பாம்பினுடைய, விடவாய் — விடமுள்ளவாயிலே,* உறைந்தாய் — தங்கினாய், (ஆகையால்) நீ — நீ, வெம்மைகால்வது — வெப்பத்தைத்தருவது, அரிதேயோ — அரிதாகுமோ எ-று.

ஒருவனுக்குப் பிறக்குமிடமும் பழகுமிடமும் உறையுமிடமும் நல்லிடமாயிருக்கில் நற்குணமும், தீயிடமாயிருக்கில் தீக்குணமு முண்டாகும். ஆதலால் இம்மூவிடமும் உனக்குத் தீயவாயிருத்தலினால் பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்கின்றா யென்றாள். பிறக்குமிடம் பழகுமிடம் உறையு மிடமென்னு மூன்றனுள் ஒன்று கொடிதாயிருந்தாலும் அவன்செய்யுங் கொடுமை யளவற்றதாயிருக்க அம்மூன்றிடமுங் கொடியனவாக வுடைய நீ செய்யுந்தீமை கூறவேண்டாவென்பது தோன்ற வெம்மைகால்வதரிதே யென்னப்பட்டது சந்திரனுக்குப் பிறத்தல் பழகல் உறைதலென்பவைகள் முறையகச் சொல்லப்பட்டமையால் முறையிற் படர்ச்சியணி. (அ)

தொய்யின்முலைகள் பசப்பூரத் துணைவர்ப்பிரிந்து துயிலுறந்த, மையன்மடவா ருயிர்கவர்வான் கூற்றம்போல வருமதியே, யையமில்லையுன் னுடற்களங்க மழலுங்கொடிய விடமன்றே, வெய்யபகுவாய்க் கரும்பாந்தள் விழுங்கியாற்றா துமிழ்ந்ததுவே.

இ-ள். துணைவர்ப்பிரிந்து — கணவரைப்பிரிதலினாலே, தொய்யில் — சந்தனக்கோலத்தை யெழுதப்பெற்ற, முலைகள் — தனங்களானவை, பசப்பூர — வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய, துயிலுறந்த — நித்திரையையொழிந்த, மையல் — மயக்கத்தையுடைய, மடவார் — மங்கையரது, உயிர் — ஆவியை, கவர்வான் — கொள்ளையிடும் பொருட்டு — கூற்றம்போல — கூற்றுவனைப்போல், வருமதியே — வருகின்ற *சந்திரனே, ஐயமில்லை — (அதற்குச்) சந்தேகமில்லை, உன் — உன்னுடைய, உடற்களங்கம் — உடலினுள்ள கறையானது, அழலும் — சுடாநின்ற, கொடிய — கொடுமைபொருந்திய, விடமன்றே — நஞ்சமன்றோ,

வெய்ய — வெவ்விய, பகுவாய் — பிளப்பாகியவாயையுடைய, கரும் பாந்தள் — இராகுவென்னும் பாம்பானது, விழுங்கி — உண்டு, ஆற்றாது — தாங்கமாட்டாமல், உமிழ்ந்தது — கக்கியது எ-று.

* இராகு — கரும்பாம்பு வடிவினையுடையது. துணைவரைப் பிரிந்து ஊணுறக்கமற்ற மாதருக்கு மரணவேதனையொத்த துன்பஞ்செய்தல்பற்றிச் சந்திரனுக்குக் கூற்றுவனையுவமை கூறப்பட்டது. சந்திரனுடைய களங்கத்தை விடமாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (௯)

சுடர்கான்றெழுந்த வெண்டிங்கா ளென்னைசுடுதி யாரமுதத், துடனீபிறந்த பாற்கடலின் றன்மையுணரா யானுனு, மடலார்கமலப் பொருட்டுறையும் புத்தேள்காணு மறைக்கொழுந்தின், படர்வார்சடையில் வீற்றிருக்கும் பான்மையேனு மறிந்திலையே.

இ-ள். சுடர் — கதிர்களை, கான்று — வீசிக்கொண்டு, எழுந்த — உதித்த, வெண்டிங்காள் — வெள்ளிய சந்திரனே, சுடுதி — சுடுகின்றாய், என்னை — (இது) யாதாகவிருந்தது, ஆர் — நிறைந்த, அமுதத்துடன் — அமிர்தினுடனே, நீ பிறந்த — நீ பிறக்கப்பெற்ற, பாற்கடலின் — பாற்கடலினுடைய, தன்மை—குணத்தை, உணராயானுலும் — அறியாயென்னினும், மடல் ஆர் — இதழ்கணிறைந்த, கமலப்பொருட்டு — தாமரைமலர்க் கொட்டையில், உறையும் — தங்குகின்ற, புத்தேள் — பிரமன், காணு — காணக்கூடாத, மறைக்கொழுந்தின் — வேதத்துச்சியிலிருக்கும் பரமசிவனுடைய, படர் — படர்ந்த, வார் — நெடிய, சடையில் — சடாபாரத்தில், வீற்றிருக்கும் — வீறுடனே யிருக்கின்ற, பான்மையேனும் — தன்மையை யானுலும், அறிந்திலை — அறிந்தாயில்லை எ-று.

நற்குலத்தில் நல்லோருடன் பிறந்து பெரியோரைச் சேர்ந்து பெருமைபெற்றிருக்கின்ற நீ யாதொரு பயனுமின்றி இத்தீச்செய்கைசெய்வது தகாதென்பது கருத்து. பாற்கடலமுது பரமசிவன் இவைகளி னுறவுண்டாகியுஞ் சந்திரனுக்கு அக்குணமுண்டாகாமை சொல்லப்பட்டமையால் இகழ்ச்சியணி. (௧0)

* இராகு கரும்பாந்த ளென்பதும் மதியை மறைக்கும் என்பதும் மேல்வருஞ் செய்யுளானுணர்க. வருமாறு:—புன்குகநாகமணி வானடிபோற்றி னோற்றுச் செங்நாகமோடு கருநாகத்தின் செய்கைபெற்றுப்-பின்குகமுன்னந் தமைக்காட்டிய பெற்றியோரை - யங்நாகமீதுமறைப்பா ரமுதுண்டகள்வர்-கெழியாருகுவுங் கேதுவுமேயென-மொழியநின்ற பூதற்பெயர்தாங்கியே-விழுமிதாகிய வெய்ய வனுகியா-மெழுவர்தம்மொடிருவருமீண்டினர்.

தருவுமணியு மிருநிதியுந் தண்ணங்கமல மலர்த்தவிசி
ற், றிருவுமுயிர்த்த பாற்கடலிற் றெள்ளாரமுதத் துடன்பி
றந்தாய், பெருவெண்மதியே நீயுறைதல் பெம்மான்மௌலி
கதிரமிழ்தி, னுருவமநங்க னுறவொன்றும் விடுத்தியேன்ம
ற்றுனைநிகரார்

இ-ள். பெரு — பெரிய, வெண்மதியே — வெள்ளியசந்திரனே, தருவும் — ஐந்தருவையும், மணியும் — சிந்தாமணியையும், இருநிதியும் — சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னு மிரண்டினையும், தண்-குளிர்ந்த, அம் — அழகிய, கமலமலர் — தாமரைமலராகிய, தவிசில் — ஆசனத்தி லிருக்கின்ற, திருவும் — திருமகளையும், உயிர்த்த — பெற்ற, பாற்கடலில் — பாற்கடலினிடத்தே, தெள் — தெள்ளிய, ஆர். நிறைந்த, அமுதத்துடன் — அமிர்தத்துடனே, பிறந்தாய் — தோன்றினாய், நீயுறைதல் — நீ வாசம்பண்ணுமிடம், பெம்மான் — பரமசிவனுடைய, மௌலி — சடைமுடி, கதிர் — உன்னுடைய கிரணங்கள், அமிழ்தினுருவம் — அமிர்தத்தினுடைய வடிவம், (ஆகையால்) அநங்கன் — மன்மதனுடைய, உறவொன்றும் — சம்பந்தமொன்றனையும், விடுத்தியேல் — விடப்பெற்றாயானால், உனைநிகர்- உன்னை நிகராவார், ஆர் — யாவர் எ-று.

நிகர்வாரென்னு முற்றுவிகுதி நிகரெனத் தொக்கு நின்றது பிறப்பிடத்தினாலும் உறையுமிடத்தினாலும் உனக்குண்டா யிருக்கின்ற மேன்மையை விரகிகளைத் துன்பஞ் செய்வதற் கேதுவா யிருக்கிற பழகுமிட மொன்றா லிழக்கின்றா யென்பாள், அநங்க னுறவொன்றும் விடுத்தியென்றாள். ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றா லுளதாகுங் குணத்தினும் பழகுமினத்தா லுளதாகுங்குணமே பெரும்பா லென்பது "நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க், கினத்தியல்பதாகு மறிவு." என்பதனாலறிக. அநங்கனுற வொன்றினைவிடுகையிற் சந்திரனுக்குச் சிறப்புச் சொல்லப்படுகையால் இன்மைநவிற்சியணி. அநங்கன் — அங்கமில்லாதவன். (கக)

• திங்கட்புலியை வீழ்த்தியுயிர் செகுப்பமடவீ ராமிய
த்திற், றங்கப்படிமக் கலஞ்சேர்மி னதனுட்புகுதுந் தாழா
மே, துங்கக்கருந்தா துகப்புடைக்குந் தொழிலோர்க்கூவிக்
கூடமெடுத், தங்கைத்தலத்தா லறைதிரெனப் பணிப்பீராவி
யளிப்பீரே.

இ—ள். மடவீர் — தோழியரே, திங்கட்புலியை — சந்திரனாகிய புலியை, வீழ்த்தி — வீழச்செய்து, உயிர் செகுப்ப — உயிரைநீக்க, அரமியத்தில் — நிலாமுற்றத்தில், தங்கப்படிமக்கலம் — தங்கத்தினால் வரம்புசெய்யப்பட்ட கண்ணாடியை, சேர்மின் — வையுங்கள், அதனுள் — அக்கண்ணாடியினுள், புகுதும் — திங்கட்புலி நுழையும், தாழாமே — தாமதியாமல், துங்கம் — உயர்ச்சி பொருந்திய, கருந்தாது — இரும்பை, உக — உதிர, புடைக்கும் — அடியாநின்ற, தொழிலோர் — தொழில் செய்வோராகிய கொல்லரை, கூவி-அழைத்து, கூடமெடுத்து — சம்மட்டியெடுத்து, அங்கைத் தலத்தால் — அழகிய கையினாலே, அறைதிரென — அடியுங்களென்று, பணிப்பீர் — சொல்லுவீர்களானால், ஆவி — எனதுயிரை, அளிப்பீர் — காப்பவராவீர் எ-று.

எதிர்நின்று சொல்லுதற்குக்கூடாத புலியைப் பொறியுட்படுத்திக் கொல்லுதல்போல அம்புலியையுஞ் செய்கவென்பாள், தங்கப்படிமக்கலஞ் சேர்மி னென்றாள். கற்றுணர்ந்த தமயந்தியானவள் திங்களைக் கொல்லுதற்கு இவ்வளவு உபாயஞ்சொல்லியது வண்டுமுதலியவற்றைத் தூது அனுப்புதல் போலக் காமமயக்கத்தாற் கூறியதெனக் கொள்க. திங்களைப் புலியென்று உருவகஞ் செய்து கண்ணாடியைப் பொறியென உருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச உருவகவணி அகம்=கை எனப்பிரித்துக் கோடலுமாம். (கஉ)

சுடரும்வடவை யுலகழலத் தோன்றாதமைத்த திரையாழி, யடருமழன்மா மதியதனை யாற்றாதரற்றி விடுத்ததெனிற், படருமிதழிப் புரிசடையெம் பரமனமரருயிர்புரப்பான், கொடியவிடமுண் டதுபோல வுண்டாலதனாற் குறையுண்டோ.

இ-ள். சுடரும் — பிரகாசியாநின்ற, வடவை — வடவைத்தீயானது, உலகு — உலகத்தை, அழல — சுட, தோன்றாது-வெளிப்படாமல், அமைத்த — (அதைத்) தன்னுளடக்கிய, திரை — அலைகளையுடைய, ஆழி — கடலானது, அடரும் — நெருங்கிய, அழல்-சுடாநின்ற, மா — பெரிய, மதியதனை — சந்திரனை, ஆற்றாது-பொறுக்காமல், அரற்றி — அழுது, விடுத்ததெனில் — விட்டதானால், படரும் — படராநின்ற, இதழி — கொன்றை மாலையையணிந்த, புரி — கட்டப்பட்ட, சடை — சடாபாரத்தையுடைய, எம்பரமன்-எம்முடைய கடவுள், அமரர் — தேவர்களினுடைய, உயிர் — ஆவியை, புரப்பான் — காக்கும்பொருட்டு, கொடிய — கொடுமைபொருந்திய,

விடம் - விடத்தை, உண்டதுபோல - புசித்ததுபோல, உண்டால்- இதனையும் புசித்தால், அதனால்-அச்செய்கையால், குறையுண்டோ- குறைபாடுளதோ எ-று.

அரற்றலாவது அழுதலும் ஒலித்தலுமாம் "அரற்றலே யழுகையோசை" யென்பதனாலறிக. சந்திரனுதிக்குங் காலத்திற் கடல் மிகவொலித்தலின் அங்ஙனங் கூறப்பட்டது. வடவைத்தீயைத் தன்னுளடக்கிய கடலானது திங்களை விடுத்ததென்பதனால் அதனினுமிது பெருந்தீயெனக்கொள்க. தேவருயிரைப் புரக்கக் காளகூடத்தையுண்ட பேரருளையுடைய சிவபெருமான், விரகிகளுடைய வுயிரைப்புரக்க இதனை யுண்ணாதது அவர்கள் தவக்குறை யென்பது கருத்து. (௧௩)

விரிந்ததிரைப்பாற் கடற்பிறந்த விடமோரிரண்டிலோர் கடவுண், மருந்தினுகர்ந்த கரியவிட, மீட்டுமுலகில் வந்ததோ, பரந்துகனலு மதிக்கலையாம் வெள்ளைவிடத்தைத் தேவர்பல, ரருந்தவருந்த நாளுளும் வளர்வதெவன்கொ லறியேமால்.

இ-ள். விரிந்த - விரியப்பெற்ற, திரை - அலைகளையுடைய, பாற்கடல் - பாற்கடலிலே, பிறந்த - தோன்றிய, விடம் ஓரிரண்டில் - விடமிரண்டில், ஓர்கடவுள் - ஒப்பற்ற பரமசிவனானவர், மருந்தின் - அமிர்தத்தைப்போல், நுகர்ந்த - புசித்த; கரியவிடம்- கறுத்தவிடமானது, மீட்டும் - மீளவும், உலகில் - உலகத்திலே, வந்ததோ - தோன்றியதோ, பரந்து - பரவி, கனலும் - சுடாநின்ற, மதிக்கலையாம் - சந்திரனது கலையாகிய, வெள்ளைவிடத்தை-வெண்ணிறத்தையுடையவிடத்தை, தேவர்பலர்-தேவர்களனேகர், அருந்த அருந்த - புசிக்கப்புசிக்க, நாளும் - நாடோறும், வளர்வது-வளருகின்றது, எவன்கொல் என்னகாரணமோ, (யாம்) அறியேம்-அறிகிலேம் எ-று. ஆல் - அசை.

கடலிலுண்டாகிய இரண்டு விடங்களுள் கரியவிடம் ஒருவனுண்ண நசிக்க இவ்வெள்ளைவிடம் தேவர் பலருண்ண நசித்தும் பின்னும் வளர்வதனால் அதனினுமிது கொடிதென்க. ஒருவன் செய்கை முற்றுப்பெறுதலும் பலர்செய்கை முற்றுப்பெறாமையும் ஆச்சரியத்திற் கேதுவாகலின் எவனெனப்பட்டது. அறியோமென்பது விரகிகளுடைய வூழ்வினையின் கொடுமை இவ்வளவென் றறியேமெனக்கொள்க. மதிக்கலையாம் வெள்ளைவிடமென்றது உருவகவணி. வெள்ளைவிடத்திற்கு மீட்டுந் தோன்றுதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் வேற்றுமையணி. (௧௪)

நிரைத்தண்டாளக் கோவையென நிலவுகாலும் வெண்ணகையீர், விரைத்தண்கலவைச் செழுஞ்சேறென் றழலையிறைத்து மெய்வெதுப்பிற், றிருத்துமலர்ப்பூஞ் சேக்கையென வில்வேள்பிரிந்தா ருயிர்செகுக்கு, மரத்தந்தோய்ந்த வாளியணை கிடத்தலென்மே லன்பேயோ.

இ-ள். நிரை — வரிசையாக விருக்கின்ற, தண் — தண்ணிய, தாளக்கோவையென-முத்துக் கோவையைப்போல, நிலவு-ஒளியை, காலும் — தருகின்ற, வெள் — வெள்ளிய. நகையீர் — பற்களையுடைய மங்கையரே, விரை — வாசனைபொருந்திய, தண-தண்ணிய, செழு-செழிய. கலவைச்சேறென்று — கூட்டு வருக்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக் குழம்பென்று, அழலையிறைத்து — தீயைவீசி, மெய் — தேகத்தை, வெதுப்பி — சுட்டு, திருத்தும் — காம்புகளையப்பெற்ற, மலர் — மலரினாற்செய்யப்பட்ட, பூ — அழகிய, சேக்கையென—மெத்தையென்று, வில்வேள் — மன்மதனானவன், பிரிந்தார் — பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர் — ஆவியை, செகுக்கும் — போக்குகின்ற, அரத்தந்தோய்ந்த—உதிரந்தோய்ந்த, வாளிஅணை — பாணமெத்தையின்மேல், கிடத்தல்—படுக்கவைத்தல், என்மேல் — என்னிடத்து, அன்பேயோ — அன்புதானோ எ-று.

நோயொன்றிருக்க மருந்தொன்று கொடுப்போரைப் போல விரகநோயைத் தீர்ப்பதற் கேற்றவைகளைச் செய்யாமல் அதை விர்த்திசெய்வதற் கேற்றவைகளைச் செய்வது அன்புடையார் செயலன்றென்பது தோன்ற அன்பேயோ வென்னப்பட்டது. சேறென் றழலையிறைத்து என்றதும், மலர்ச்சேக்கையென வாளியணை கிடத்தலென்றதும் ஒழிப்பணி. (௧௫)

பணந்தாழல்குற் பைந்தொடியீர் பதுமத்திறைக்கும் வானவர்க்குங், கணஞ்சேருலகின் மன்பதைக்குங் காலங்கணித்த கலைவல்லோர், மணந்தார்தமக்கோ ரிமைப்பொழுது மாறுக்காதன் மகிழ்நர்புயந், தணந்தார்க்கூழி யாகுமெனச் சாற்றுதிருந்த தகையென்னே.

இ-ள். பணம் — பாம்பின்படம், தாழ் - வணங்குகின்ற, அல்குல் - அல்குலையுடைய, பைந்தொடியீர் - பசியபொன்னாற்செய்த வளையலையுடைய மங்கையரே, பதுமத்திறைக்கும் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமனுக்கும், வானவர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், உலகின் - மண்ணுலகின், கணம் - கூட்டமாக சேர் - சேரப்பெற்ற,

மண்பதைக்கும் — மனிதர்க்கும், காலம் — வாழ்நாளை, கணித்த — நிச்சயித்த, கலைவல்லோர் — சோதிடநூல்வல்லோர், மாறுக்காதல் — நீங்காத விருப்புள்ள, மகிழ்நர்புயம் — தலைவர்புயங்களை, மணந்தார்க்கு— கூடினவர்களுக்கு, ஓரிமைப்பொழுது — ஒருமாத்திரையாயிருந்த காலம், தணந்தார்க்கு — (அப்புயங்களைப்) பிரிந்தவர்க்கு, ஊழியாகுமென — ஊழிக்காலமாகுமென்று, சாற்றாதிருந்த தகையென்னே— சொல்லாதிருந்த முறையென்ன காரணம் எ-று.

* பிரமாவுக்கு ஒருநாள் மனிதர்க்குப்பிரளயமும், தேவர்க்கொருநாள் மனிதர்க்கோர் வருடமுமா யிருக்கும் கால வேறுபாடுகளைக் கணித்துச்சொல்லிய கணிதர், இதனைச்சொல்லாதது அறியாமையேயென்பதுதோன்ற என்னெனப்பட்டது. (௧௯)

குதலைமொழியீர் மெய்வெதுப்புங் கொடுந்தீயாற்றவேண்டுதிரேற், பொதியவரையி னறுஞ்சாந்தம் பூசி முலைமேற் புகைந்தழலக், கதலியிளம்பூங் குருத்ததனால் வீசிவீசிக் கனற்றுவதென், மதியின்றழலை யவிப்பதற்கோர் மருந்துண்டாகிற் செய்வீரே.

இ-ள். குதலைமொழியீர் — மழலைச்சொற்களையுடைய மங்கையரே! மெய் — உடலத்தை, வெதுப்பும் — சுடுகின்ற, கொடுந்தீ— கொடிய வெப்பத்தை, ஆற்ற — தணிக்க, வேண்டுதிரேல் — விரும்புவீர்களானால், பொதியவரையின் — பொதியமலையிற்பிறந்த, நறு—பரிமளம்பொருந்திய, சாந்தம் — சந்தனத்தை, பூசி — பூசுதல் செய்து, முலைமேல் — தனத்தின்மேல், புகைந்தழல் — புகைவிட் டெரிய, கதலி — வாழையினுடைய, இளம்பூங்குருத்ததனால் — அழகிய இளங்குருத்தால், வீசிவீசி — இடைவிடாமல்வீசுதல்செய்து, கனற்றுவது— சுடும்படி மூள்விப்பது, என் — என்னகாரணம், மதியின்தழலை — சந்திரகிரணமாகிய நெருப்பை, அவிப்பதற்கு — தணிப்பதற்கு, ஓர் மருந்து — ஒருமருந்து, உண்டு — உள்ளது, ஆகில் — உம்மாற்செய்யக் கூடுமானால், செய்வீர் — (அதனைச்) செய்வீர்களாக எ-று.

மொழியாலன்றிச் செயலாற் பயனிலீரென்பதுதோன்றக் குதலைமொழியீரென்றும், விரகாக்கினியைத் தணிப்பதற்குத் தக்கவாறு செய்யுந்திறத்தீ ரல்லீரென்பது தோன்ற வேண்டுதிரேலென்றும்,

* பிரமதேவன், வானவர், மன்பதை என்னுமிவர்க்கு ஆயுள் வரையறுத்தவிடயம் விண்டுபுராணத்தும், கூர்மபுராணத்திலே காலவளவையுரைத்த அத்தியாயக்கண் யாம் இயற்றிய விசேட உரையினும் கண்டு தெளிக.

எண்ணிய பயனெய்தப் பெறாத முயற்சியால் மெய் வருந்துவது வீணென்பதுதோன்ற என்னென்றும், இத்தீ கடனீர்முதலியவற்றா லவிக்கப்பெறாத பெருந்தீயென்பது தோன்ற நெருப்பவிப்பதற்குச் சாதனமாகிய நீரைக்கூறாது மருந்தென்றும், தலைவனைப் பொருத்த லன்றிப் பிறிது மருந்தின்றென்பது தோன்ற உண்டாகிற் செய்வீ ரென்றுங் கூறினாள். ஓர்மருந்துண்டென்று குறிப்பிக்க வேண்டிய தைக் குறித்தலால் துறிநிலையணி. (கஎ)

அந்தாமரையின் மடநல்லீர் மலயமுயிர்ப்ப வலர்பொ
துளுஞ், சந்தாடவியிற் றவழ்ந்துநறுந் தண்ணெனருவி தோ
ய்ந்துமலர்ப், பைந்தாதாடி முருகுயிர்த்துப் பசும்பொற்சிறு
சாளரநுழையு, மந்தாநிலமின் றழல்வதெல்லாந் தமியேனி
ழைத்த வல்வினையே.

இ-ள். அம் — அழகிய தாமரையின் — தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, மடநல்லீர் — திருமகளை யொத்த மங்கையரே! மலயம்— பொதியமலையானது, உயிர்ப்ப — பெற, அலர் — மலர்கள், பொதுளும் — நிறைந்திருக்கின்ற, சந்த அடவியில் — சந்தனக் காட்டிலே, தவழ்ந்து — ஊர்ந்து, நறு — நல்ல, தண்ணெனருவி — குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற அருவிநீரில், தோய்ந்து — படிந்து, மலர் — மலர்களினுடைய, பைந்தாதாடி — பசியமகரந்தங்களை யளைந்துகொண்டு, முருகு - வாசனையை, உயிர்த்து - வீசி, பசும்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, சிறு · சிறிய, சாளரம் — பலகணிவழியால், நுழையும்— நுழைகின்ற, மந்த அநிலம் - தென்றற்காற்றானது, இன்று — இன்று, அழல்வதெல்லாம் - சுடுவதெல்லாம், தமியேன் - தனிமையுடையேனாகிய யான், இழைத்த - செய்த. வல்வினையே - தீவினையே எ-று.

பிறப்புமுதலியவற்றால் தண்மையே யியல்பாகவுடைய தென்றலானது என்னளவிற் சுடுதல் அதன் குற்றமன்று; என் குற்றமென்பாள் தமியேனிழைத்த வல்வினையேயென்றாள். தென்றற்குப்பிறத்தல் தவழ்தல் நீராட்டுப் புழுதியாட்டு என்னும் பிள்ளைப் பருவச்செயல் தோன்றச் சொல்லுதலால் சுருங்கச்சொல்லணி. (கஅ)

கொங்குவிரியுமலர்க்குழலீர் கொழுநர்ப்பிரிந்தார் வரு
ந்துறவா, னெங்குங்குருதி யிறைத்ததுபோற் குடபாற்றி
சையி னெழுஞ்செக்கர், பொங்குவடவைக் கொழுந்தீயே
யதனாலன்றோ பூசுரர்க, ளங்கைநிறையப் புனல்வாரி யிறை
த்துநாளு மவிப்பதுவே

இ-ள். கொங்கு — வாசனையானது, விரியும் — விரியப்பெற்ற, மலர் — மலரையணிந்த, குழலீர் — கூந்தலையுடைய மங்கையரே, கொழுநர் — கணவரை, பிரிந்தார் — நீங்கினவர்கள், வருந்துற — வருத்தத்தையடைய, வானெங்கும் — ஆகாயமுழுவதும், குருதி - உதிரத்தை, இறைத்ததுபோல் — வீசப்பெற்றதுபோல், குடபாற்றிசையின் — மேற்குத்திசையிலே, எழு — எழுகின்ற, செக்கர்-செவ்வானமானது, பொங்கு — மிகுந்த, வடவை — வடவையென்னும் பெயரையுடைய, கொழு — செழிய, தீயே — அக்கினியே, அதனாலன்றே — அதனாலன்றே, பூசுரர்கள்-பிராமணர்கள், அங்கை-அங்கைநிறைய, புனல் — சலத்தை, வாரி — அள்ளி, இறைத்து — சொரிந்து, நாளும் — நாடோறும், அவிப்பது — அத்தீயையணைப்பது எ-று.

பூமிக்குச் சுரர்களாகவிருப்பவர்கள் சீவகாருண்ணியமுடைய அந்தணராதலால் அவரே விரகிகளைச் சுடவெழுந்த தீயையும் அவிக்கவேண்டுதலின் * பூசுரர்க்கு அத்தீயவிப்பது கூறப்பட்டது. நெருப்பை யவிப்பதற்குச்சாதனம் நீரின்றிப் பிறிதொன்றன்றென்பது தோன்றப் புனலை வாரியெனப்பட்டது. குருதி யிறைத்தது போ லெழுஞ்செக்கரென்றது தற்குறிப்பணி. செக்கரைத்தீயென்றது பூசுரர்கள் நீரிறைத்து அவிப்பதனாற் சாதிக்கப்படுதலால் தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி. (௧௧)

புனைமென்கொடியீர் நிலவருந்தென் புள்ளின்பார்ப்பை யருட்கலச, முனிவன்றன்பா லலைபுரட்டு முந்நீர்குடிக்கும் விஞ்சையினை, யினிதினுணர வைத்திடுமின் வைத்தாற்கு ணபா லெழுந்துவெய்தாய்க், கனலுங்கொடிய வெண்டிங் கட் கதிர்வெங்கடலை யருந்தாதோ.

இ-ள். புனை — அலங்கரிக்கப்பட்ட, மெல் — மெல்லிய, கொடியீர் — மலர்க்கொடிபோன்ற மங்கையரே, நிலவு — சந்திரிகையை, அருந்து — புசிக்கின்ற, என் — என்னுடைய, புள்ளின்பார்ப்பை — சகோரக்குஞ்சினை, அருள் — கிருபையுடைய, கலசமுனிவன்பால் —

* அந்தணர் காலையிலே பிராமி சத்தியையும், உச்சிக் காலத்திலே வைணவி சத்தியையும், அந்திக்காலத்திலே இரௌத்திரி சத்தியையும் வழிபடுவார்கள். இம்மூன்று சத்திகளுள் "அந்தியுண் மந்திர மஞ்செழுத்துமே" என்ற திருவருட்பாத் திருவாக்கின்படியுஞ் சாயங்கால சந்தியாவந்தனையே விசேடித்தது. அதுகாலை அந்தணர் நீரெடுத்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தல் வழக்காகலின் "அங்கைநிறையப் புனல்வாரி யிறைத்து நாளுமவிப்பதுவே" என்றான்.

கும்பத்திற்பிறந்த அகத்தியமுனிவனிடத்து, அலைபுரட்டும் — அலைகளை புரட்டுகின்ற, முந்நீர் — கடற்சலத்தை, குடிக்கும் — பானம்பண்ணுகின்ற, விஞ்சையினை — கல்வியை, இனிதின் — இனிதாக, உணர — அறிய, வைத்திடுமின் — வையுங்கள், வைத்தால் — வைக்கப்பெற்றால், குணபால் — கீழ்த்திசையில், எழுந்து — உதயமாகி, வெய்தாய் — வெவ்விதாய், கனலும் — சுடுகின்ற, கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்கள் — வெள்ளிய சந்திரனுடைய, கதிர்— கிரணமாகிய, வெம் — வெய்ய, கடலை — சமுத்திரத்தை, அருந்தாதோ — (அது) குடியாதோ எ-று.

யாதொன்றனைக் கற்கவேண்டுவது இளமைப்பருவத்தாதலால் புள்ளின்பார்ப்பெனப்பட்டது. காமந்தகமென்னும் பொருணூலில் விஷத்தைக் கண்டவளவிற் கண்சிவக்கு மியல்பினையுடைய சகோரத்தை விஷசோதனையின்பொருட்டு அரசர் வளர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபடி தன்வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டதாகலின் என்புள்ளின் பார்ப்பெனப்பட்டது. கடனீரைக் குடிக்கக்கற்ற சகோரப்பறவைக்குத் தண்டா பூபிக நியாயத்தால் சந்திரகிரணத்தைக் குடிப்பது எளிதிற் சித்திப்பதாகச் சொல்லப்பட்டமையால் தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி. (௯௦)

பதுமமலர்மெல் லணைகிடத்திப் பனிநீர் தெளித்துச்
சாந்தணிந்து, முதிர்வெங்காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற
மொய்குழலீ, ரதிருங்கடல்வான் முகட்டிலெழுந் தழற்றுங்
கொடிய கதிர்பரப்பு, மதியங்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்
தழலு மவிப்பீரே.

இ-ள். பதுமமலர் — தாமரைமலரிதழ்பரப்பிய, மெல்லணை- மெல்லிய மெத்தையில், கிடத்தி — படுக்கவைத்து, பனிநீர் — பனிநீரை, தெளித்து — இறைத்து, சாந்து — சந்தனத்தை, அணிந்து— பூசி, முதிர் — முதிர்ந்திருக்கின்ற, வெம் — வெவ்விய, காமக்கனல்- காமத்தீயை, அவிப்பான் — தணிக்கும்பொருட்டு, முயலாநின்ற- முயலுகின்ற, மொய்குழலீர் — மங்கையரே, அதிரும் — ஒலிக்கின்ற, கடல் — கடலினது, வான் — மேலாகிய, முகட்டில் — உச்சியிலே, எழுந்து — உதித்து, அழற்றும் — சுடுகின்ற, கொடிய — கொடுமைபொருந்திய, கதிர் — கிரணங்களை, பரப்பும் —விரிக்கின்ற, மதியம்- சந்திரன், குளிர — குளிர்ச்சிபெற, மருந்து — மருந்தை, அறிவீர்- அறிவீர்கள், வடவைத்தழலும் — வடவாமுகாக்கினியையும், அவிப்பீர் — தணியச்செய்வீர் எ-று.

ஒருகரும முடித்தற்கேற்ற கருவி இதுவென்றும் இதுவன்றென்று முணராது செய்பவர்களைப்போல், விரகத்தீயை யவிப்பதற்கு ஏற்ற தலைவற்கூட்டத்தைவிட்டு அதனைமிகுவிக்கின்ற மலர்ச்சேக்கை கிடத்தல்முதலிய ஏலாதவைகளைச் செய்கின்றீரென்பது தோன்ற, காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீரென்றாள். யாவரு மனுபவசித்தமா யறியப்படுகின்ற மதியைக் குளிர்விக்கும் இறைவற்கூட்டமாகிய மருந்தை முன்னரறியீர்களென்பாள், அறிவீரென்றாள். இதனை முன்னரறிந்தால் பின்னர் வடவைத் தழலையவிக்கும், அரியவகையையு மறிவீர்களென்பாள், வடவைத் தழலு மவிப்பீரென்றாள். இவ்வுணர்வையைக் காமத்தினதாக வறியாது தணித்தற்குமுயலு மங்கையரை மதியக்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்தீயு மவிப்பீரென்று வஞ்சகமாகப் புகழ்தலால் வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி. (உக)

துணர்த்தாரளக மடநல்லீர் சுடுவெங்காமக் கொடுந்தீயைத், தணிப்பா னெண்ணிக் கொடுவந்த தண்ணென் கதிர்கால் வெண்டாள, மணித்தாழ் வடமும் வியன்சினைத்தேமாவின்றளிரு மெஞ்ஞான்று, மணித்தாயிருந்த வடவையும் வெங் கானிற்றீயு மமைத்தனவே.

இ-ள். துணர் — பூங்கொத்துகளையுடைய, தார் — மாலையையணிந்த, அளகம் — கூந்தலையுடைய, மடம் — இளமைபொருந்திய, நல்லீர் — மங்கையரே! சுடு — சுடுகின்ற, வெம் — வெவ்விய, காமம்— ஆசையாகிய, கொடுந்தீயை — கொடியதீயை, தணிப்பான் — தணிக்கும்பொருட்டு. எண்ணி — கருதி, கொடுவந்த — கொண்டுவந்த, தண்ணென் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர் — கிரணங்களை, கால் — வீசுகின்ற, வெள் — வெள்ளிய, தரளமணி — முத்துக்களாலாகிய, தாழ்— தொங்கிய, வடமும் — கோவையும், வியன் — பருத்த, சினை — கிளைகளையுடைய, தேம் — வாசனைபொருந்திய, மாவின்தளிரும் — மாங்கொழுந்தும், எஞ்ஞான்றும் — எந்நாளும், அணித்தாயிருந்த-சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற, வடவையும் — வடவாமுகாக்கினியாகவும், வெம்-வெவ்விய, கானீற்றீயும் — காட்டுத்தீயாகவும், அமைந்தன-ஆயின, எ-று.

சைத்திய வுபசாரத்தின் பொருட்டு மேலே அணிவதற்குங் கீழே பரப்புதற்குமான மணித்தாழ்வடமும் மாவின்றளிருஞ் சமீபத்திலே கொண்டு வரும்பொழுதே அவைகள் தமயந்திக்குப் பெருந்தீப்போன் றிருந்தன வென்க. அவைகள் அப்போது

கொண்டுவரப் பட்டனவாயினும் மிகுந்த துன்பத்தை விளைத்தலால் எஞ்ஞான்றுமெனப்பட்டது. தமயந்தி விரகவெப்பத்தைத்தணிக்க வெண்ணிக்கொண்டுவந்த தாளவடமும் மாவின்றளிரும் அதைச் செய்யாவிடினும் வீணாகாது வெப்பத்தை மிகச்செய்தலாகிய அநிட்டம் கிடைத்தலால் ததுதி யின்மையணி. (உஉ)

மழலைத்தீஞ்சொன் மதர்நெடுங்கண் மடவீர்கொடுந்தீக் கடவுளும்வெஞ், சுழல்கட்பகுவாய் நிருதியுங்கா ரிருள் போனிறத்த சுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட்கூற்று முவந்துறையுந் தென்பாற்றிசைநின் றசைந்துவரு, குழவித்தென்ற லாரு யிரைக் குடியாதன்பு கூராதே.

இ-ள். தீ — மதுரம்பொருந்திய, மழலைச்சொல் — குதலைச் சொல்லையும், மதர் — களிப்புப்பொருந்திய, நெடுங்கண் — நெடிய கண்களையுமுடைய, மடவீர் — மங்கையரே! கொடுந்தீக்கடவுளும் — கொடிய அக்கினிதேவனும், வெம் — வெவ்விய, சுழல்கண் — சுழல்கின்ற கண்களையும், பகுவாய் — பிளப்பாகிய வாயினையுமுடைய, நிருதியும் — நிருதியென்னுமரக்கனும், கார் — கரிய, இருள்போல் இருளைப்போன்ற, நிறத்த — நிறத்தினையும், சுடர்க்குஞ்சி — செந்நிறச்சிகையையும், அழல் — அழலைச்செய்கின்ற, கண் — கண்களையுமுடைய, கூற்றும் — யமனும், உவந்து — மகிழ்ந்து, உறையும் — வசிக்கின்ற, தென்பாற்றிசைநின்று — தென்றிசையி லிருந்து, அசைந்து வரும் — உலாவிவருகின்ற, குழவித்தென்றல் — இளந்தென்றலானது, ஆர் — நிறைந்த, உயிரை — விரகிகளுடையவுயிரை, குடியாது — பானம்பண்ணுமல், அன்புகூராது — இன்புமிகாது எ-று.

தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொல்லுதல்பற்றித் தீக்கடவுட்குக் கொடியதீயென்றும், தன்னைக்கண்டோர்கள் கலங்கியஞ்சும்படி அரக்கனு யிருத்தல்பற்றிச் சுழல்கட் பகுவாயென்றும், எவ்வளவு மனவலிமையை யுடையோர்களையும் உயிரைப்பிரிக்குங் காலத்து நடுங்கச்செய்யும் உருவினனாய் நிற்பனென்பது பற்றிக் கூற்றுவனுக்குச் சுடர்க்குஞ்சி யழல் கண்ணென்றும் அடைகொடுத்தார். பாம்பு குட்டியாயிருப்பினுங் கொல்லுமென்பதுபட ஆருயிரைக் குடியாதன்பு கூராதெனப்பட்டது. தணந்தாரை வருத்துந் தென்றலின் கொடுமைக் கேதுவாகாத தீ, கூற்று நிருதியுறைகின்ற தென்றிசை என்னுமிவற்றை யேதுவாக்கிக் கூறுதலாற் கற்றோர் நவிற்சியணி. (உங)

விளரிச்சுரும்பர் பாண்முரல விரிதண்படலைத் துழாய் மார்ப, னொளிருந்திகிரிச் சுடர்ப்படையென் றோராதுள்ள ம்வெருவியதோ, குளிர்வெண்மதியை நஞ்சுயிர்க்குங் கூர்மு ள்ளெயிற்றுக் கரும்பாந்த, ளெளிதிற்கவர்ந்தும் விழுங்காம லென்னேவாளா வுமிழ்ந்ததுவே.

இ-ள். விளரி — விளரிராகத்தைப்பாடுகின்ற, சுரும்பர் — வண்டுகளானவை, பாண்முரல — இசையைப்பாட, விரி — விரிந்த, தண்- தண்ணிய, துழாய்ப்படலை — துளபமாலையையணிந்த, மார்பன்— மார்பினையுடைய நாரணனது, ஒளிரும் — பிரகாசியாநின்ற, திகிரி— சக்கரமாகிய, சுடர் — காந்திபொருந்திய, படையென்று — ஆயுதமென்றெண்ணி, ஓராது — இன்னதென் றறியாமல், உள்ளம்-மனம், வெருவியதோ — பயந்ததோ குளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, வெண்மதியை — வெள்ளிய சந்திரனை, நஞ்சுயிர்க்கும் — விடத்தைத் தருகின்ற, கூர்முள் — கூரிய முட்கள்போன்ற, எயிறு-பற்களையுடைய, கரும்பாந்தள் — இராகுவென்னும் பாம்பானது, எளிதில் — இலேசாக, கவர்ந்தும் — பற்றியும், விழுங்காமல் — உட்கொள்ளாமல், என்ன — என்னகாரணம், வாளா — வீணே, உமிழ்ந்தது — உமிழ்ந்துவிட்டது எ-று.

வாளா என்பது பயனின்மைப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொல். இராகுவானது தனதுபகைவனாகிய திருமாலுடைய சக்கரப் படையானது விடுக்கப்பட்டவர்களைச் சேதியாமல் விடாதென்பதை யனுபவத்தா லறிந்துளதாதலின் வெருவியென்றும், சந்திரன் அதன் வடிவாயிருப்பினுந் தன் வாய்க்குட்பட்டபின்பு சந்திர னென்னுமுணர்ச்சியுண்டாகவேண்டியிருக்கவும் பண்டைப்பயத்தானுண்மையுணராது உமிழ்ந்தபடியால் வாளாவெனப்பட்டது. திங்களைத் திகிரிப்படையாக மயங்குதலின் மயக்கவணி. (௨௪)

முழைவாய்திறந்து தெழித்தடரு மூரியெருமைப் * பெரும்பகடேர்ந், தொழியாதுவரி சூழ்கிடந்தவுலகில்வாழ்பல் லுயிர்கவர்ந்து, பழிகூர்வெய்ய கருங்கூற்றைத் தருமனென ப்பேர் பகர்ந்திடுவோர்க், கழன்மாமதியைத் தண்மதியென் றுரைக்குமாற்ற மரிதேயோ.

* ஆணெருமையை அதற்குவிதித்த கண்டி என்னுஞ் சொல்லாற் கூறாது, பகடென்னுஞ் சொல்லாற் கிளந்தது "எருமையு ளாணினைக் கண்டியென்றலு - முடியவந்த வவ்வழக் குண்மையிற் - கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே" என்ற தொல்காப்பியத்துமரபியல்விதியானமைக்கப்படும்.

இ-ள். முழை — குகையையொத்த, வாய்திறந்து — வாயைத் திறந்து, தெழித்து — பேரொலிசெய்து, அடரும் — போர் செய்கின்ற, மூரி — வலிமைபொருந்திய, பெரு — பெரிய. எருமைப்பகடு- எருமைக்கடாவை, ஊர்ந்து — செலுத்தி, ஒழியாது நீங்காமல், உவரி- கடலானது, சூழ்கிடந்த — சூழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகில் — உலகத்திலே, வாழ் — வாழ்கின்ற, பல்லுயிர் — பலவாகிய வுயிர்களை, கவர்ந்து — வௌவி, பழிகூர் — நிந்தைமிகுந்த, வெய்ய — வெவ்விய, கருங்கூற்றை — கரிய யமனை, தருமனென — தருமராசனென்று, பேர் பகர்ந்திடுவோர்க்கு — பேர் சொல்லுவோர்க்கு; அழல் — வெம்மையைச்செய்கின்ற, மாமதியை-பெரியசந்திரனை, தண்மதியென்று- குளிர்ந்த சந்திர னென்று, உரைக்கும் — சொல்லுகின்ற, மாற்றம்- சொல்லானது, அரிதோ — அரிதோ எ-று.

முழைவாய் மற்றவாய்களிலும் பெருவாயாம். முழைவாய் திறந்து தெழித்தடரு மூரியெருமை யென்றதனால் தன்னொலியினாலும் பகைவரைக் கொல்லுகின்ற கொடியதென்ற தாயிற்று. வாழ் பல்லுயிர் கவர்ந்து பழிகூர் வெய்ய கருங்கூற் றென்றதனால் எத்துணையுங் கண்ணோட்டமின்றி யாவரையுங் கொல்லுங் கொடியோனென்றதாயிற்று. பிராரத்தானுபவ அந்தத்தி லுயிரைப் பிரிப்பவனும் அவரவர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்கட் கீடாக நீதிக்கியையத் தண்டிப்பவனுமாயிருப்பினுங் கொல்லுந்தொழிலே தன்தொழிலாகவுடையனாதலால் அவனுக்கு அப்பெயர் கூறலாகாதென்பாள் கூற்றைத் தருமனெனப் பேர் பகர்ந்திடுவோரென்றாள். எவ்விடத்திலுள்ள வெல்லாவுயிரையுங் கொல்லுகின்ற யமனைத் தருமனென்று சொல்லுவோர்க்குத் தண்டாபூபிக நியாயத்தால் தனக்கெதிர்ப்பட்டவைகளை மாத்திரங் கொல்லுகின்ற அழன்மதியைத் தண்மதியெனல் எளிதென்பது தோன்றுதலால் தொடர் நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி. (௨௫)

அறுகான்முரலு நறுங்கூந்தற் சீதையொருத்தி யாவியுய்யப், பெறுவான்வரைக ளனைத்துநெடுங் கடல்வாய்ப்பெய்த பெருங்கவிகள், சிறுகா லுயிர்க்குந் தமிழ்வரையை * முந்நீரகத்திற் சேர்த்தியவே, லுறுகாதலரைத் தணந்துறையுமடவார்பலரு முய்வாரே.

---

* முந்நீர் என்பது ஆகுபெயரானே கடலினை யுணர்த்தும் அதற்கு ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மேனீரென்றும் மூன்றுநீர்களை யுடையதெனப் பொருளுரைப்பாரு முளர். அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராகலானும், இவ்விரண்டுமிவ்வழி ஊற்றுநீரும் இன்றாமாகலானும் பொருந்தாதென்க. முதிய நீரெனப் பொருள்கோடலும் "நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மைகுன்றும்" என்று சைவசித்தாந்தப் பெரியோர் உரைத்ததனால் அதுவும் மேனீரென்பது அமையாது. ஆனால் அதற்குப் பொருளியாதோவெனின் முச்செய்கையையுடைய நீரையுடையது என்பதாம்; முச்செய்கையாவது மண்ணைப்படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலு மென்பன. எனவே மூன்றுநீர்மை (குணங்களை) உடையது முந்நீரென்றவாறு.

இ-ள். அறுகால் — வண்டுகளானவை, முரலும் — ஒலிக்கப் பெற்ற, நறு — வாசனைபொருந்திய, கூந்தல் — அளகத்தையுடைய, சீதையொருத்தி — சீதையென்னுமொரு மங்கையானவள், ஆவியுய்யப்பெறுவான் — உயிர்பிழைக்கப் பெறும்பொருட்டு, வரைகளைத்தும் — மலைகள்யாவையும், நெடுங்கடல்வாய் — நெடியகடலினிடத்தே, பெய்த — இட்ட, பெருங்கவிகள் — பெரியவானரங்கள், சிறுகால் — தென்றற்காற்றை, உவர்க்கும் பெறுகின்ற, தமிழ்வரையை — பொதிய மலையை, முந்நீரகத்தில் — அக்கடலினிடத்து, சேர்த்திய வேல் — சேர்த்தனவாகில், உற — பொருந்தப்பெற்ற, காதலரை — துணைவரை, தணந்து — நீங்கி, உறையும் — வசிக்கின்ற, மடவார்பலரும் — பலராயுள்ளமாதர்களும், உய்வார் — பிழைப்பார்கள் எ-று.

வரைகளைத்தும் நெடுங்கடல் வாய்ப்பெய்த பெருங்கவிகளென்றதனால் இவ்வுலகில்வாழும் வானரங்களைப் போல்வனவல்ல; தெய்வத் தன்மை யுள்ள வானரங்களென்றதாயிற்று. அவை யெவ்வளவு உயர்ந்தவைகளாயினும் குரங்கினமாதலால் ஒருத்தியுயிர் பிழைத்தற் பொருட்டு அனேகமலைகளைக் கடலினிடத்தே போட்டு அனேகருயிர் பிழைத்தற்பொருட்டு இவ்வொருமலையை அதனிடத்திற் போடாது விட்டவென்க. வானரங்கள் சிறுகாலுயிர்க்குந் தமிழ்வரையையுங் கடலினிடத்துப் போட்டால் மடவார் பலர்க்கும் உய்தல்கூடுமென யூகித்தலால் உய்த்துணர்வணி. (௨௯)

* சீதையொருத்தி காதலரைத் தணந்துளாரிற் சிறப்புடைய, ளாதலுணர்ந்தே மருகிருந்தோ ரரக்கமாத ராதலினாற், காதலுளர்போற் றோழியர்சூழ்ந் திவ்வாறியற்றிற் கழிதுயரா, லேதமுழந்துள் ளுயிர்சோரு மென்போ லயர்வுற்றிருப்பாளே.

இ-ள். சீதையொருத்தி — சீதையென்னு மொருத்தி மாத்திரம், காதலரை — கணவரை, தணர்ந்துளாரில் — நீங்கினவர்களில், சிறப்புடையளாதல் — சிறப்புடையளாதலை, உணர்ந்தேம் — அறிந்தேம்;

---

* சீதா என்னும் வடமொழி சீதை என்றாயிற்று, சீதா - உழவுசால். அதனிடத்தே தோன்றுதலால் அப்பெயர் பொருந்திற்றென்க. குசத்துவசமுனிவர் புத்திரி வேதவதியென்பாள் இராவணன் றன்னைப்புணர்வான் பற்றினமையின், நினக்குமகளாய் நின்னையுமூரையு மழிப்பிப்பல், எனச்சாபங்கூறி அவன் மனைவி மண்டோதரிவயிற்றிற்பிறக்க, சோதிடர் துர்நிமித்தஞ்சொல்ல, கடல்வாய்ப் பேழையில்விட்டு எறிந்தமையால் மிதிலைக்கரையில் அண்டபட்டுச் சனகனுழுதசாலிற்றோன்றினன் என்று புராணமுரைத்தது, தமயந்திசீதைக்கு முற்பட்டாளாயினும், நூல்புனைந்த ஆசிரியர் பிற்பட்டாராகலின் சீதையை யீண்டுக்கூறல் பிழையன்றென்ப.

அருகிருந்தோர் – பக்கத்திலிருந்தவர்கள், அரக்கர்மாதரா தலினல்– இராக்கதமங்கைய ராகையினலே, தோழியர் – தாதியர்கள், காதலு ளர்போல் – ஆசையை யுடையவர்களைப்போல், சூழ்ந்து – சுற்றிக் கொண்டு, இவ்வாறு – இந்தப்பிரகாரம், இயற்றில் – செய்தால், கழி – மிகுந்த, துயரால் – துன்பத்தினலே, எதமுழந்து – வருத்த மிகப்பொருந்தி, உள் – உள்ளே யிருக்கின்ற, உயிர் – ஆவி, சோரும்– சோர்வையடைந்திருக்கின்ற, என்போல் – என்னைப்போல, அயர் வுற்று – துன்பத்தைப்பொருந்தி, இருப்பாள் – இருப்பாள் எ-று.

விரகிகளுக்குச் செய்யப்படுஞ் சைத்தியவுபசாரங்கள் நெருப் பிற்பெய்த நெய்போல் அவர்களுற்றநோயை மேன்மேலும் வளரச் செய்வனவாதலின் அவ்வாறுசெய்யுமியல்பிலராகிய அரக்கமாதரால் சூழப்பட்டிருந்த சீதைக்கு அத்துயரமுள்ளவளவின் அதிகரியாதி ருத்தலாற் சீதையொருத்தி காதலரைத் தணந்துளாரிற் சிறப்பு டையளென்ருள். அரக்கர் தேவரை மானிடரைக் கொன்று தின்ன விரும்புவதன்றி அவர்களுக் குபசாரஞ் செய்யாரென்பது கருத்து. கொடுஞ்செயலையுடைய அரக்கமாதர் சூழ்தலா லுண்டாகிய சீதை யின்வருத்தத்தைக் குற்றமாகவுஞ் சொல்லுதலால் இலேசவணி. ()

கொங்கிற் பொலிந்து நறவுயிர்க்குங் கொன்றைத்தொ டைய லணிகுழகன், றிங்கட்கலைக ளனைத்துமொளிர் செம் பொற் சடையிற் கரந்தனனே, வெங்கட்டுளைவா ளெயிற்ற ரவம் விழுங்கியுமிழா திருந்ததோ, கங்குற்பொழுதுந் தனி யாழி செலுத்தாநிற்குங் கதிரோனே.

இ-ள். கொங்கில் – வாசனையினலே, பொலிந்து–பிரகாசித்து, நறவு – தேனை, உயிர்க்கும் – துளிக்கின்ற, கொன்றைத்தொடை யல் – கொன்றைமலராற் செய்தமாலையை, அணி – தரிக்கப்பெற்ற, குழகன் – பரமசிவன், திங்கட்கலைகளனைத்தும் – சந்திரனுடைய பதினறு கலையையும், ஒளிர்–பிரகாசியாநின்ற, செம்பொன்–சிவந்த பொன்வடிவமாயிருக்கின்ற, சடையில் – சடாபாரத்தில், கரந்த னனே – ஒளித்துவைத்தானே? வெங்கண் – வெவ்வியகண்களை யும், வாள் – ஒளிபொருந்திய, துளை – துளையையுடைய, எயிறு– பற்களையுமுடைய, அரவம் – பாம்பானது, விழுங்கி–உட்கொண்டு, உமிழாதிருந்ததோ – கக்காமலிருந்துவிட்டதோ? கங்குற்பொழு தும் – இராத்திரிகாலத்திலும், தனி–ஒப்பற்ற, ஆழி – சக்கரத்தை, கதிரோன்–சூரியனுனவன், செலுத்தாநிற்கும் – செலுத்துகின்றன், எ-று.

பிரணவ ரூபங்காணப்படும் கொன்றைப் பூமாலையை யிறைவன் றரித்தமை அவ்வடிவையும் அதற்குத் தலைமைப்பொருளாந் தன்மையையு முடையன் றானென்றுணர்த்தற் கென்க. அது "ஒருமொழி யுருவந்தோன்று மிதழித்தார் கோடலொப்பி — லருமொழி வடிவுமற்றின் பொருளும் யானென்றற் கன்றோ" என்றதனு லறியப்படும். ஆழி — வட்டவடிவுடையது. இரவிற்றோன்றி வெப்பத்தைச் செய்கின்ற சந்திரன் சடையினிடத்திற் காந்தனலே உமிழாதிருந்ததோவென எதுவைக்கூறி அவன்றன்மையை யொழித்து இரவியின்றன்மை கூறுதலால் ஒழிப்பணி. (உ௮)

வடுக்கண்டுயிலா தறவருந்து மடவார்தமையும்படைத்தவரைத், துடைக்கும்படிவெவ் விடங்காலுஞ் சுடர்மாமதியுமமைத்தழலின், விடுக்குங்கதிர்கடொடிற்கனற்றும் வெம்மைக்காற்று திதழ்க்கதவ, மடைக்குங்கமலத் திடையொளிக்கு மருமாமறையோன் வாழியவே.

இ-ள். வடு — மாவடுபோன்ற, கண் — கண்கள், துயிலாது — நித்திரைசெய்யாமல், அற — மிகவும், வருந்தும் — வருந்தப்பெற்ற, மடவார்தமையும் — மகளிரையும், படைத்து — உண்டாக்கி, அவரைத்துடைக்கும்படி — அம்மகளிரை யழிக்கும்படி, வெவ்விடம்-வெவ்வியவிடத்தை, காலும் — கக்கப்பெற்ற, சுடர் — காந்திபொருந்திய, மாமதியுமமைத்து — பெரியசந்திரனையும் படைத்து, அழலின் — தீயைப்போல், விடுக்கும் — (அவனால்) விடப்பட்ட, கதிர்கள் — கிரணங்களை, தொடில் — தொட்டால், கனற்றும் — சுடுகின்ற, வெம்மைக்கு — வெப்பத்திற்கு, ஆற்றாது — தரிக்காமல், இதழ்க்கதவம் — இதழாகிய கதவுகளை, அடைக்கும் — அடைக்கப்பெற்ற, கமலத்திடை — தாமரைவீட்டில், ஒளிக்கும் — ஒளித்துக்கொள்ளும், அரு — அரிய, மா — பெரிய, மறையோன் — வேதத்திற்குரிய பிரமன், வாழிய — வாழக்கடவன் எ—று.

நான்முகனானவன் மடவாரையும் படைத்து அவரை வருத்தும்படி சந்திரனையும் படைத்து அச்சந்திரன் தன்னையும் வருத்துமென்று கமலத்திடை யொளித்தா னென்றதனால் பிறருக்குக்கேடு விளைப்பவைகளை யமைத்தவன், அவைகளே தனக்குங் கேட்டை விளைக்குமென்று அஞ்சுவ னென்பதும், இன்னது செய்யி னின்னது பயக்குமென்னும் அறிவிலியென்பதும் பெறப்பட்டன. இப்படிச்செய்தோ னசமடைகவென்பாள் மறையோன் வாழியவென்றதனால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (உ௯)

தண்ணங்கதிர்வெண் மதியென்பார் தழலாய்முடிந்த தென்னளவும், வண்ணவரிவின் மதன்பகழி மலராமென்பா ரவையுமுயி, ருண்ணுமரவக் கணைபோல வுடற்று கின்ற வொருபாவிப், பெண்ணென்றயறாற் றிடப்பிறந்தேற் கின்னுமேதாம் பேருலகே.

இ-ள். (சந்திரனை) தண் – தண்ணிய, அம் – அழகிய, கதிர் – கிரணங்களையுடைய, வெண்மதியென்பார் – வெள்ளிய சந்திரனென்றுசொல்லுவார், தழலாய் முடிந்தது – அது அக்கினியாய் விட்டது, என்னளவும் – என்மட்டும், வண்ணம் – அழகிய, வரி – நெடிய, வில் – கருப்புவில்லையுடைய, மதன்பகழி-மன்மதனுடைய பாணங்கள், மலராமென்பார் – மலரென்றுசொல்லுவார்கள், அவையும் – அம்மலர்களும், உயிருண்ணும் – உயிரையுண்ணுகின்ற, அரவக்கணைபோல – சர்ப்பபாணங்கள்போல, உடற்றுகின்ற – கொல்லுகின்றன, ஒரு – ஒப்பற்ற, பாவிப்பெண்ணென்று – பாவியாகிய பெண்ணென்று, அயல்தூற்றிட – அயலார்தூற்ற, பிறந்தேற்கு-பிறந்தவெனக்கு, பேருலகு – பெரியவிவ்வுலகிலுள்ளவைகளில், இன்னுமேதாம் – இனி எதுவெதுவாமோ (யான்) அறியேன் எ-று.

அறியேனென்பது சொல்லெச்சம். மனிதர்பிறவியிற் பெண் பிறப் பிழிந்ததென்பாள், பாவிப்பெண்ணென்று பிறந்தேற்கென் றும் இவ்வுலகோர் தண்ணியவென்பவைகள் வெச்செனவாயிருக் கின் வெச்செனவாயிருப்பவைகள் எப்படியிருக்குமோ வென்பாள் இன்னுமேதாம் பேருலகென்றுஞ் சொல்லினள். (௩௦)

திரைசெய்கரிய கடற்பிறந்த திங்கட்கொழுந்துந் தமிழ்ப்பொதிய, வரையில்வளர்ந்த நறுஞ்சாந்தும் வயவாள் வேந்தர் மார்பேற்குந், தாளவடமு முருகுயிர்குந் தண்ணென்மலரும் பைந்தொடிதன், விரகவனலை மேன்மேலு மூட்டும்விறகு போன்றனவே

இ-ள். திரைசெய் – அலைகளைச்செய்கின்ற, கரிய – கருமை பொருந்திய, கடற்பிறந்த – கடலினிடத்தே தோன்றிய, திங்கட் கொழுந்தும் – பாலசந்திரனும், தமிழ் – தமிழ்தோன்றிய, பொதியவரையில் – பொதியமலையில், வளர்ந்த – வளரப்பெற்ற, நறுஞ் சாந்தும் – நறியசந்தனமும், வயம் – வலிமைபொருந்திய, வாள் – வாட்படையை யுடைய, வேந்தர் – அரசர்களுடைய, மார்பு –

மார்புகள், ஏற்கும் — ஏற்றற்குரிய, தாளவடமும் — முத்துமாலையும், முருகுயிர்க்கும் — வாசனையைத் தருகின்ற, தண்ணென்மலரும் — குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற மலரும், பைந்தொடிதன் — பசியவளையலணிந்த தமயந்தியினுடைய, விரக அனலை — விரகத்தாலாகிய தீயை, மேன்மேலும் — மேலுமேலும், மூட்டும் — மூளச்செய்கின்ற, விறகுபோன்றன — விறகுகளைப்போலிருந்தன எ-று.

சந்திரன் சந்தனம் தாளவடம் மலர் அடை மொழிகளோடு கூறப்பட்டமையால் மிகவுங் குளிர்ச்சி செய்வனவெனக் காட்டுகின்றன. இப்படிப்பட்டவைகளாயினும் விறகுகள் நெருப்பை விர்த்திசெய்வனபோல இவைகள் விரகத் துன்பத்தை விர்த்திசெய்வனவெனக்கொள்க. எப்படியென்னில் தலைவனைக் கூடுமின்பத்திற்குத் துணையாயுள்ள இந்நான்கு மிருக்கின்றனவே அவனிலையேயென்ன நினைப்பையுண்டாக்கி அத்துயரத்தை மிகுவித்தலாம். சந்திரன் முதலியவற்றில் விரகாக்கினியை விர்த்திசெய்யும் விறகினைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (௩௧)

நறைகொப்புளிக்கு மலர்வாளி நலியவாற்று துயிர்ப்
பொறைகொண், டுறைதற்கரிதென் றிகல் * வேழ முண்ட
கனிபோ லுள்ளுடைந்து, மறுவற்றொளிரு மதிமுகத்து
மானேர்நோக்கி விடுத்திடவும், பெறுதற்கரியவுருவிதெனப்
பிரியா திருந்த தின்னுயிரே.

இ-ள். நறை — தேனை, கொப்புளிக்கும் — உமிழ்கின்ற, மலர்வாளி — மலர்க்கணைகளானவை, நலிய — வருந்துதல்செய்ய, ஆற்றுது — பொறுதவளாகி, உயிர்ப்பொறைகொண்டு — உயிர்ப்பாரஞ்சுமந்து, உறைதற்கு — தங்குதற்கு, அரிதென்று — அருமையதென்று, இகல் — பகைமைபொருந்திய, வேழமுண்டகனிபோல்—யானையுண்ட விளங்கனிபோல், உள்ளுடைந்து — மனந்தளர்ந்து, மறுவற்று — களங்கமற்று, ஒளிரும் — விளங்காநின்ற, மதி — சந்திரன்போன்ற, முகத்து — முகத்தையுடைய, மான்நேர் — மானையொத்த, நோக்கி பார்வையையுடைய தமயந்தி, விடுத்திடவும்— தன்னை விட்டுவிடவும், பெறுதற்கு — பெற்றிடுவதற்கு, அரிய

* வேழமுண்ட கனியென்றதற்கு யானையினுல் உண்ணப்பட்ட விளாம் பழம், என்று உரைப்பாருமுளர். அன்னது வழுவென்க. என்னை, ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் சீவக சிந்தாமணி யுரைக்கண் வேழமுண்டகனி என்பதற்கு யானைத்தீயுண்ட கனியெனவுரைத்து, யானையென்பது யானைத்தீ என்னுமோர் வகைநோயென்று விளக்கினாராகலின்.

வுருவிதென — இஃதரியவடிவமென்று, இன்னுயிர் — அவளினிய வுயிரானது, பிரியாதிருந்தது — விட்டு நீங்காமலிருந்தது எ-று.

உள்ளுடைந்தும் விடுத்திடவும் என்னும் உம்மைகள் கீழ்ப் போன வேட்கை முதலிய எட்டவத்தைகளையுந் தழுவி நின்றன. உள்ளுதல் — மூர்ச்சித்தலாம். விடுத்திடல் — சாக்காடாம். இவ்வவத்தைகள் பத்தும் இவளடைதலால் இனி மெய்யுருபுணர்ச்சி நிகழாவிட்டால் இவளுயிர் பிரியாதிராதென்பார், பெறுதற்கரியவுருவிதென்ப் பிரியாதிருந்த தின்னுயிரென்றார். தமிழ்நூலிற் பத்தவத்தைகளில் தலைமகட்குச் சிலவவத்தை மாத்திரம் சொல்லியிருக்கின்றன வென்னில் இந்நூல் வடநூலினின்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாகலின் அந்நயம்பற்றிக் கூறினாரென்க. (௩௨)

தார்வாய்முரலு மினவண்டின் சிறைமெல்வளியா லி
டைதளர்ந்து, சோர்வாடிதலை பரந்தமுலைத் துணையினுப்ப
ண்மைதோய்ந்த, கூர்வாணெடுங்க ணீர்வார்தல் கொற்றமா
ரன் விரகமெனு, மீர்வாள் கைக்கொண் டுயிர்போழ்தற்கெற்
றுநூல்போன் றிருந்ததுவே.

இ-ள். தார்வாய் — மலர்மாலையினிடத்தில், முரலும் — ஒலிக்கின்ற, இனம் — கூட்டமாயுள்ள, வண்டின் — வண்டுகளுடைய, சிறை — இறகினுடைய, மெல்வளியால் — மெல்லிய காற்றால், இடைதளர்ந்து — இடைவருந்தி, சோர்வாள் — சோர்பவளாகிய தமயந்தியானவள், திதலைபரந்த — வேறுபட்ட நிறத்தையடைந்த, முலைத்துணையின் — இரண்டுதனங்களின், நாப்பண் — நடுவே, மை அஞ்சனமானது, தோய்ந்த — கலந்த, கூர்வாள் — கூரிய வாட்படையையொத்த, நெடுங்கண் — நெடியகண்களினின்றும், நீர்வார்தல் — நீரொழுகுதல், கொற்றம் — வெற்றிபொருந்திய, மாரன் — மன்மதனுடைய, விரகமெனும் — பிரிவென்கின்ற, ஈர்வாள் — அரிவாளை, கைக்கொண்டு — கையிற்கொண்டு, உயிர் — உயிரை, போழ்தற்கு — பிளத்தற்கு, எற்றுநூல்போன்று — எற்றியநூலையொத்து, இருந்தது — இருந்தது எ-று.

சிறைமெல் வளியா லிடைதளர்ந்து சோர்வா ளென்றதனால், மிக்கு மெல்லிய விடையினளென்றாயிற்று. எற்று நூலாவது — மரமறுப்போர் கோணுதலின்றிச் செவ்விதா யறுத்தற் பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட கரிக்கோடாம். மைதோய்ந்தொழுகிய கண்ணீரில் மன்மதனது எற்றுநூல் குறிக்கப்பட்டமையால் தற்குறிப்பணி.

புலவுத்திரைசூழ் நிலவலயம் புரக்கும்வேந்தை யிப்பி றப்பி, னலமுற்றுறவீண் டணைவதற்கு நவைதீர்தவமுன் னியற்றேதே, னிலவத்துவர்வாய் மடநல்லீ ரின்னும்பிறந்து புணர்வனென, நிலவுத்தழலிற் புகுந்திறப்ப நினையாநிற்கு நேரிழையே.

இ-ள். புலவு – புலால்நாற்றத்தையுடைய, திரைசூழ் – கடல் சூழ்ந்த, நிலவலயம் – பூமண்டலத்தை, புரக்கும் – காக்கின்ற, வேந்தை – நளராசனை, இப்பிறப்பில் – இந்தப்பிறப்பில், நலம்- இன்பமானது, முற்றுற – நிறைவுபெற, ஈண்டு – இவ்விடத்தில், அணைவதற்கு – தழுவுதற்கு, நவைதீர் – குற்றநீங்கிய, தவம்- தவத்தை, முன் – முற்பிறப்பில், இயற்றேதேன் – செய்யாதயான், இலவம் – இலவிதழ்போன்ற, துவர்-சிவந்த, வாய்-வாயையுடைய, மடம் – இளமைபொருந்திய, நல்லீர் – மடவீர், இன்னும் – இன்ன மும், பிறந்து – உதித்தாவது, புணர்வனென – கூடுவேனென்று, நிலவு – சந்திரிகையாகிய, தழலிற்புகுந்து – தீயின் மூழ்கி, இறப்ப- உயிரைநீக்க, நேரிழை – தமயந்தியானவள், நினையாநிற்கும்–நினைக் கின்றாள் எ-று.

நெருப்பு முதலியவற்றில் தாமாயிறப்பவர்கள் அப்பொழுது கருதியபடி மறுமையி லடைவரென்பது புராணசித்தமாகலின், இன்னும் பிறந்து புணர்வனென நிலவுத்தழலிற், புகுந்திறப்ப நினையாநிற்கு நேரிழையென்றார். இலவம் – பொருளாகுபெயர். ()

மன்றற்குழலார் வளிவிலக்கி வயங்குசுடர்காத் தென மாரன், வென்றிக்கொடியி னுருவமைந்த மடமான்முலையில் வீசாமற், குன்றிற்பிறந்து தாதளைந்து குளிர்தூங்கருவி தோய்ந்துநறுந், தென்றற்குழவி நுழைந்துவருஞ் சிறுசாள ரங்க டாள்செறித்தார்.

இ-ள். மன்றல் – பரிமளம்பொருந்திய, குழலார் – கூந்தலை யுடையமகளிர், வளிவிலக்கி – காற்றினலுண்டாகு மிடையூற்றை நீக்கி, வயங்கு – பிரகாசியாநின்ற, சுடர் – விளக்கை, காத்தென- காத்தாற்போல, மாரன் – மன்மதனுடைய, வென்றி – வெற்றி பொருந்திய, கொடியின்-கொடியைப்போல, உருவு-வடிவமானது, அமைந்த – அமையப்பெற்ற, மடமான் – தமயந்தினுடைய, முலை யில் – தனத்தில், வீசாமல் – மோதாமல், குன்றில் – பொதியமலை யில், பிறந்து – தோன்றி, தாது – மலர்ப்பொடியை, அளைந்து–

பூசிக்கொண்டு, குளிர்தூங்கு — குளிர்ச்சிபொருந்திய, அருவி—அருவி நீரில், தோய்ந்து — முழுகி, நறு — நறிய, தென்றற்குழவி — இளந் தென்றல், நுழைந்து —புகுந்து, வரும் — வருகின்ற, சிறு — சிறிய, சாளரங்கள் — பலகணிகளினுடைய, தாள் — பூட்டை, செறித்தார்— பந்தித்தார்கள் எ-று.

வளிவிலக்கிச் சுடர்காத்தலாவது — விளக்கு நிலைபெறும்படி திரைமுதலிய செய்தலாம். இவளுருவைக் கண்டளவில் — துறவியர் முதலிய பகைவரும் மன்மதனுக் கிணங்கலின் மாரன் வென்றிக் கொடியி னுருவமைந்த மடமானென்றார். (௩௫)

வெந்தீயதனிற் பெய்தளிர்போன் மெலிந்து விளையாட் டயர்செழும்பூம், பந்தோடரிய கழங்கணிகள் பலவுந்துற ந்து மலர்மகளை, யந்தாரகலத்திருத்தியபோர் வேந்தன்பெ யரே யறைகுதலாற், செந்தார்ப்பசிய கிள்ளையொன்றுந் துறவாதிருந்தாள் சேயிழையே

இ-ள். வெந்தீயதனில் — வெவ்விய நெருப்பினில், பெய்- போடப்பட்ட, தளிர்போல் — தளிரைப்போல, மெலிந்து — வீரகாக் கினியால் வாடி, விளையாட்டயர் — விளையாடுவதற்குரிய, செழு- செழிய, பூ — அழகிய, பந்தோடு — பந்துடனே, அரிய — அரிய வாகிய, கழங்கு — அம்மனைகளையும், அணிகள்பலவும் — பலவாபர ணங்களையும், துறந்து — நீக்கி, மலர்மகளை — திருமாதை, அம்- அழ கிய, தார் — மாலையணிந்த, அகலத்து — மார்பினிடத்திலே, இருத் திய — இருக்கச்செய்த, போர் — போரைவிரும்பிய, வேந்தன் — நள ராசனது, பெயரே — பெயரினையே, அறைகுதலால் — சொல்லுத லால், செம் — சிவந்த, தார் — இரேகையையுடைய, பசிய — பசுமை நிறத்தைப்பொருந்திய, கிள்ளையொன்றும் — கிளியொன்றனையும், சேயிழை — தமயந்தியானவள், துறவாது — நீக்காமல், இருந்தாள்- இருந்தனள் எ-று.

செம்மை இழை — சேயிழையெனப்புணர்ந்தது. தீயதனிற் பெய்தளிரென்றமையால் மெலிதற்கு விரகாக்கினியும், மெலிந் தென்றமையால், தளிருக்கு வாடுதலும், வருவிக்கப்பட்டன. மலர் மகளை யந்தாரகலத்திருத்திய போர்வேந்தனென்றமையால் பெருஞ் செல்வத்தையும் பெருவிறலையு முடையோனென்றதாயிற்று. ()

அலைவாய்விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவிகவரும் வெண்
ணெருப்பே, * யுலையாப்புவன மனைத்துமழ லொருங்குகொ
ளுத்து நுதற்கண்ணான், றலைமேலுனது கலையொன்றே தரி
த்தானென்றான் மிகவுமுயிர்க், கொலைசூழ்குநரி னின்போ
லுங் கொடியாருளரோ கூறென்றாள்.

இ-ள். அலைவாய் — கடலினிடத்தே, விடத்தினுடன்றோன்றி — நஞ்சினுடனே பிறந்து, ஆவி — உயிரை, கவரும் — வௌவுகின்ற, வெண்ணெருப்பே-(சந்திரனென்னப்பட்ட) வெள்ளிய நெருப்பே, உலையா — கெடாத, புவனமனைத்தும் — உலகம் யாவையும், அழல் — தீயால், ஒருங்கு — ஒன்றாய், கொளுத்தும் — கொளுத்துகின்ற, நுதற்கண்ணான் — நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன், தலைமேல் — தலைமீது, உனது கலையொன்றே-உன்னுடைய பங்கொன்றனையே, தரித்தானென்றால் — தரிக்கப்பெற்றானேயாகில், மிகவும் — அதிகமாக, உயிர் — உயிரை, கொலைசூழ்குநரில் — கொல்லக் கருதுவோர்களில், நின்போலும்-உன்னைப்போலும், கொடியார்-கொடுமையையுடையவர்கள், உளரோ — இருக்கின்றார்களோ, கூறென்றாள் — சொல்லென்றாள் எ-று.

உலகமனைத்தையு மொருங்குகொளுத்தும் ஊழித்தீயைத் தன் கண்ணிற் றரித்த பரமசிவனுக்கு உடலல்லாத தலையினிடத்தில் உன்பதினாறுபங்கி லொருபங்கன்றி அதிகமாகத் தரிக்கக்கூடாதாயின் உன்முன் மெல்லியராகிய மாதருயிர்வாழ்தல் கூடாதென்பது கருத்து. வாய் — ஏழனுருபு. அலை — ஆகுபெயர் நெருப்புச் செந்நிறமாகலின், சந்திரனை நிறம்நோக்கி வெண்ணெருப்பென்றாள். கலை — பதினாறிலொருபங்கு. உளரோ என்றதன்கண் ஓகாரவிடைச்சொல் எதிர்மறைப் பொருட்டில் வந்தது. (௩௭)

சந்திரோபாலம்பனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் — ௩௭௦.

தென்றல் சந்தனம், முத்தாரம், கடல், பூவணை, இருள், பிரமன், கலைவலோர், குளிர்பொருள் செக்கர் முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச் சிலசெய்யுளிருப்பினும் சந்திரனை நிந்தித்தல் பெரும்பான்மைபற்றி "கமுகத்தோட்ட" மென்றாற்போல இப்படலத்திற்கு அப்பெயரிடப்பட்டது.

* நித்தியப் பிரளயம், நைமித்திகப் பிரளயம், பிராகிருதப்பிரளயம், ஆத்தியந்தப்பிரளயம் என்னும் நான்கனுட் பிராகிருதப் பிரளயத்திலே உருத்திரரது நெற்றிக்கணின்றும் ஓர்பொறிதோன்றிப் பாருலகையழிக்கும் அது "உரைபெறு நைமித்திகப் பிரளயத்தை நவின்றன முயர்பிராகிருதப்-பிரளய முறைப்பன் கேண்மினீர் பார்த்தமிரண்டு சென்றானுயிர்பிரம-னுருகெழுசீற்றத்துருத்திரன் பாதத்தொடுங்குமவ்வுருத்திரன்கோடி - யிரவிநல்லுருவாயுயர் பிரமாண்டமெரிபடவுதற் கணலெரிக்கும்." என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுளாற் காண்க.

மன்மதோபாலம்பனப் படலம்.

மன்மத = உபாலம்பனம் என்னும் வடமொழிகள் அந்நூன் முடிபுபற்றி மன்மதோ பாலம்பனம் எனப் புணர்ந்தது. மந் — நினைப்பவனை, மதன் — கொல்லுவோன் (வருத்துவோன்) என்று காரணங்கொள்க. உபாலம்பனம் — பழித்தல். எனவே தன்னை நினைப்பாரைக் காவாது மாறாக வருத்துந் தொழிலையுடைய மன்மதனைப்பழித்தல் என்பதுபொருள். படலம் என்றதன் இயலை "ஒருநெறியின்றி விரவிய பொருளாற் — பொதுமொழி தொடரினது படலமாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணர்க.

[அஃதாவது சந்திரனை நிந்தித்த தமயந்தியானவள்
இப்படலத்தால் மன்மதனை நிந்தித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

மங்குலூடுமறைந்துயிர்வாட்டுமித்
திங்கடன்னைவெறுத்ததுதீங்கெனா
வங்கமூடொளித்தாருயிர்கூட்டுணுந்
துங்கவேளைவெறுக்கத்தொடங்கினாள்.

இ-ள். (தமயந்தியானவள்) மங்குலூடு — மேகத்தினிடத்திலே, மறைந்து — ஒளித்திருந்து, உயிர் — ஆவியை, வாட்டும்-வாட்டுகின்ற, இத்திங்கள்தன்னை — இந்தச்சந்திரனை, வெறுத்தது — வெறுத்துப் பேசினது, தீங்கெனா-குற்றமென்று நினைத்து, அங்கமூடு-தேகத்தினுள்ளே, ஒளித்து — மறைந்துநின்று, ஆர் — நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, கூட்டுணும் — கொள்ளைகொள்கின்ற, துங்கம் — உயர்வு பொருந்திய, வேளை — மன்மதனை, வெறுக்க — வெறுத்தல்செய்ய, தொடங்கினாள் — ஆரம்பித்தாள் எ-று.

மங்குலூடு மறைந்துயிர் வாட்டுமித் திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கென்றது — தூரத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கின்றவனை வெறுப்பது காட்டிலழுவதுபோலப் பயனின்றென்றும், புறப்பகைக்கு மிகவும் அஞ்சவேண்டுவதின்றென்றுமாயிற்று. அங்கமூடொளித் தாருயிர் கூட்டுணுந் துங்கவேளை வெறுக்கவென்றதனால் — அகத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கிறவனை வெறுப்பதனாலே சிறிது பயனுண்டென்றும் உட்பகைக்கே அஞ்சவேண்டுமென்று

மாயிற்று. அது, "வாள்போற்பகைவரை யஞ்சற்கவஞ்சுக, கேள் போற் பகைவர் தொடர்பு" என்னுந் திருக்குறளானு ணர்க. (க)

நையுமென் னுயிர்நாமறப்பூங்கணை
யெய்யும்வேளொன் றியம்புவல்கேட்டியால்
வெய்யசெந் தழலேந் திவெண்ணீ றணி
யையன்முன் னுறிலாண்டொ ழில்காண்பனுல்.

இ-ள். நையும் — வாடுகின்ற, என்னுயிர் — என்னுடைய வுயிரினது, நாமற — பேரற, பூங்கணையெய்யும் — பூவம்பை யெய்கின்ற, வேள் — மன்மதனே! ஒன்றியம்புவல் — ஒன்று சொல்லுவேன், கேட்டி — கேட்பாயாக, வெய்ய — வெவ்விய, செந்தழல் — சிவந்த தீயை, ஏந்தி — தாங்கி, வெள் — வெள்ளிய, நீறணி — விபூதியைத் தரித்திருக்கின்ற, ஐயன்முன் — பரமசிவனெதிரே, உறில் — அம் பெய்யப்பொருந்துவையானுல், ஆண்டொழில் — நின்னுண்மைச் சேவகத்தை, காண்பன் — காணுவேன் எ-று.

"குடிசையிற் குதிரை நடத்துவோனைப் போலத்" தன்கீழ் வாழும் விரகிக ளிடத்தே தன்னுண்மையைக் காட்டுகின்றவனென் பதுதோன்ற, நையுமென்னுயிர் நாமறப் பூங்கணை யெய்யும்வே ளென்றுள். தன் பகைவர்முன்னே நிற்க அஞ்சுகின்றவனென்பது தோன்ற — ஐயன்முன் னுறி லாண்டொழில் காண்பனென்றுள். ஆண்டொழில் — அஞ்சாமை, வீரம், ஊக்கமுதலியவாம். அவர்முன் ஆண்மைசெல்லா தென்பதாம். அக்கடவுளை யொழிந்தவர்முன் செல்லுமென்பதுங் கருத்து. நாமமென்பது நாம் எனக் கடை குறைந்தது. (உ)

அலரின் மீதுறை யந்தணனெய் திட
மலரையன் றிவடிக்கணைநல்குமேற்
சிலையெனக்கழைகொண்ட திறலினே
யுலகில்யாவருயிர்கொண்டிருப்பரே.

இ-ள். அலரின்மீது — தாமரை மலரின்மேல், உறை — வசிக்கின்ற, அந்தணன் — பிரமனுனவன், எய்திட — எய்யும்படி, மலரையன்றி — பூங்கணையல்லாமல், வடி-வடிக்கப்பெற்ற, கணை - (இரும்பு முதலியவற்றுலாகிய) பாணங்களை, நல்குமேல் — கொடுப்பானேயானுல், கழை — கருப்பினை, சிலையெனக்கொண்ட — வில்லாகக் கொண்ட, திறலினேய் — வலிமைபொருந்திய மன்மதனே! உலகில் — உலகத்தில், யாவர் — எவர்கள், உயிர்கொண்டு — ஆவியைக் கொண்டு, இருப்பர் — இருப்பார்கள் எ-று.

உனது துன்மார்க்கத்தையறிந்தே நான்முகன் இப்படிச்செய் தானென்பது கருத்து. இங்ஙனமுள்ள நினக்கு அக்கணை தானு மீந்ததனு லன்றோ அலரி லிருக்கின்ற னென்பதும் தொனித்தல் காண்க. ஆயினுங்கணையளவி னீந்தவன் உயிர் கண்மீது கருணை யுடையனேயென்பாள் அந்தணனென்றாள். (௩)

அருவமாயணுவாயமனத்தையும்
விரைகொள்வாளிவிடுத்துப்பிளத்தலாற்
பொருவில்வேள்கட்புலனிற்புலப்படு
முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன்றரோ.

இ-ள். அருவமாய் — அரூபமாகியும், அணுவாய் — அணுவடி வாயுமிருக்கின்ற, மனத்தையும் — மனத்தினையும், விரைகொள் — வாசனையைக்கொண்ட, வாளி — மலரம்புகளை, விடுத்து — எய்து, பிளத்தலால் — பிளக்கின்றபடியால், பொருவில் — ஒப்பில்லாத, வேள் — மன்மதனே! கட்புலனில் — நேத்திரேந்திரியத்திற்கு, புலப் படும் — விடயப்படுகின்ற, உருவு — வடிவங்களை, போழ்தல் — பிளத் தல், உனக்கு அரிதன்று — உனக்கெளிதாம் எ-று.

அரோ அசை. பொருவில்வேள் — அண்மை விளியாதலின் இயல்பு. மனத்தையு மென்றது உயர்வு சிறப்பும்மை. கட்புல னுக்கு விடயப்படாத மனத்தையும் பிளத்தலால் என்னுடலைப் பிளத்தலெளிதென்பாள் — கட்புலனிற் புலப்படு முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன்றென்றாள். உருவைப்பிளத்தல் மனத்தைப் பிளத் தலாலெனச் சாதிக்கப்படுதலாற் செய்யுட்குறிப்பணி. (௪)

மன்றலூறுமதுமலர்வாளிகொண்
டின்றெனாருயிரீருந்தகைமையாற்
குன்றவில்லிகொடுந்தழற்கண்ணில்வேள்
பொன்றினனெனல்பொய்யெனவேண்டுமால்.

இ-ள். மன்றல் — வாசனையானது, ஊறும் — மணக்கின்ற, மது — தேனையுடைய, மலர் வாளிகொண்டு — மலரம்புகளைக் கொண்டு, இன்று — இப்பொழுது, என் — என்னுடைய, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — ஆவியை, ஈருந்தகைமையால் — அறுக்கின்ற முறைமையினாலே, குன்றவில்லி — மேருவில் லேந்திய பரமசிவனுடைய, கொடு — கொடிய, தழற்கண்ணில் — தீவிழியில், வேள் — மன்மதனானவன், பொன்றினனெனல் — இறந்தானென்று சொல்வது, பொய்யென வேண்டும் — பொய்யென்று சொல்லவேண்டும் எ-று.

பொய்யென்றொழியாது எனவேண்டுமென்றதனால் இதிகாச புராணங்கள் பொன்றினானெனக் கூறுதலாற் பொய்யெனலாகாது மெய்யென வேண்டுமென்றும், ஆயின் அவமிர்த்துவையடைத்தபடியாற் பசாசனாகி யென்னை வருத்துகின்றானெனவேண்டுமென்றும், சகத்துற்பத்திக்குக் காரணனாகிய காமதேவனாதலாற் பசாசனாதல் கூடாதென்றும், பரமசிவனது, தழற்கண்ணால் மடிந்தவன் மறுபடியும் பிழைத்தானெனல் அசம்பவமென்றும், அவன்பிழைத்து என்னை வருத்துவது அவருடைய ஆற்றற்குறைவாலன்று; விரகிகளுடைய பாவத்தினாலாகலின் அசம்பவமன்றெனவேண்டுமென்றும் பொருள்படுதல்காண்க. வேளிறவாமையை யிருந்தகைமையாற் சாதித்தலாற் செய்யுட் குறியணி. (௫)

கூற்றமென்னக்கொலைபுரி வேனிலா
* னூற்றிதழ்க்கமலத்திறைநோன்மைய
வாற்றல்சான்றமலர்க்கணை யைந்தல
தேற்றநல்கினுலகினை யென்செயான்.

இ-ள். கூற்றமென்ன - யமனென்னும்படி, கொலைபுரி - கொலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற, வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதன், நூற்றிதழ்க்கமலத்திறை - நூறிதழ்களையுடைய தாமரைமலரி லிருக்கின்ற பிரமனானவன், நோன்மைய - நுட்பமாகிய, ஆற்றல்சான்ற - வலிமையுள்ள, மலர்க்கணை - பூவம்புகளை, ஐந்தலது - ஐந்தன்றி, ஏற்றம் - அதிகமாக, நல்கின் - கொடுத்தால், உலகினை - உலகத்தை, என்செயான் - என்ன துன்பஞ் செய்யமாட்டான் எ-று.

எல்லாவற்றையும் நியதி செய்கின்ற பிரமனானவன் மன்மதன் கொடுமையைக்கண்டு உலகத்திற் கிரங்கி மெல்லிய பூவைக்கணையாகச்செய்து அவையும் ஐந்தன்றி அதிகமாகக் கொடுத்திலனென்பது கருத்து. என்ன உவமவுருபிடைச்சொல். (௬)

அருவமாயுமென்னாவிபதைத்துளம்
வெருவுமாறுவினைசெயும்வேனிலான்
கருமிடற்றிறைகண்ணிலெரிந்திடா
துருவமெய்தினுலகமுமுய்யுமே.

---

* நூறு இதழ்களை யுடைய தாமரை மலரைக் கமலம் என்றும், ஆயிரம் இதழ்களையுடைய தாமரைமலரைக் குசேசயம் என்றும் கூறல் வழக்கு. இதனைமாற்றியுமுரைப்ப.

இ-ள். அருவமாயும் – அருவமடைந்தும், என் – என்னுடைய, ஆவிபதைத்து – உயிர்பதைத்து, உளம் – மனம், வெருவுமாறு–பயங்கொள்ளும்படி, வினைசெயும் – மலர்க்கணைகளைத் தொடுக்கின்ற, வேனிலான் – வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனானவன், கருமிடற்றிறை – நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனது, கண்ணில் – நெற்றிக்கண்ணில், எரிந்திடாது – எரிந்திடாமல், உருவமெய்தில் வடிவத்தைப்பெற்றிருப்பானானால், உலகமும்-உலகமும், உய்யுமே-பிழைக்குமா எ–று.

"உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே" யென்பவாகலின், இங்கே உலகமென்றது சிதேந்திரியராகிய முனிவரையெனக் கொள்க. சரீரமில்லா திருக்கும்போதும் இவ்வளவு துன்பஞ்செய்கின்றவன் மற்றவீரர்கள்போலச் சரீரமுடையவனா யிருக்குமாயின் சிதேந்திரியரென்பதில்லாமற் போய்விடுமென்பாள் உருவமெய்தினுலகமுமுய்யுமேயென்றாள். பிரமன்முதலிய தேவர்களின் ஏவுதலாற் றிருக்கயிலைசென்று பிரமன்மீது மலரம்பெய்து நெற்றித்தனிவிழியானீறுயமன்மதன், இரதிதேவியின்வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, சிவபெருமான் திருமணக்காலத்திற் றமது திருவுள்ளத்தில் நினைத்தருளக் கொம்மெனத் தோன்றினன். அதுகாலை யிறைவன் "இரதிக்கு உருவாயிருத்தி; மற்றையோர்க்கு அருவாயிருந்து நின்னரசியல் புரிதியென்று பணித்தருளலின் "உருவமெய்தி னுலகமுமுய்யுமே" என்றாள். அது "வேண்டினளிரதியின்னாட் – குருவமாயிருத்தியேனை யும்பரோ டிம்பர்க்கெல்லா – மருவினையாகி யுன்றனரசியல் புரிதியென்றான்" என்னுந் திருவிருத்தத்தாற் கண்டாம்.

விரிந்தவேணிவிமலன்வெகுளியா
லெரிந்துளாரிற்பிழைத்தவர்யாவரே
கரிந்தவேள்பிழைத்தெய்வதுகன்னியர்
புரிந்ததீவினையின்புணர்ப்பாகுமே.

இ-ள். விரிந்த – விரியப்பெற்ற, வேணி – சடையையுடைய, விமலன் – பரமசிவனுடைய, வெகுளியால் – கோபத்தினால், எரிந்துளாரில் – எரிக்கப்பட்டவர்களிலே, பிழைத்தவர் – பின்னும் பிழைத்தவர்கள், யாவர் – எவர், கரிந்தவேள் – கரிந்துபோன மன்மதன், பிழைத்து – பின்னும் பிழைத்து, எய்வது – பாணங்களையெய்வது, கன்னியர் – மாதர்கள், புரிந்த – செய்த, தீவினையின் – பாவத்தினுடைய, புணர்ப்பாகும் – சம்பந்தமாகும் எ–று.

பரமசிவனுடைய வெகுளியால் எரிந்த திரிபுரர் முதலியோர் பின்னும் பிழைத்திலரென்க. கன்னியர்புரிந்த தீவினையின் புணர்ப் பென்று மாதரைப் பழித்தலில் மிகவுங் கொடியனென மன்மதன் பழிப்புத்தோன்றுதலால் வஞ்சப்பழிப்பணி. (அ)

சடிலமன்றுபைந்தார்குழல்பின்னல்கார்
மிடறுதோன்றல்விடமன்றுநானமே
யுடல்விளர்ப்புவெண்ணீறன்றுருவிலா
யடர்வதென்னையரனலன்காண்டியால்.

இ-ள். உருவிலாய் — வடிவமில்லாத மன்மதனே ! அடர்வதென்னை — என்னுடன் போர்செய்வதென்ன ? சடிலமன்று-சடையன்று, பைந்தார் — பசியபூமாலையையணிந்த, குழல் — கூந்தலினது, பின்னல் — வேணி, கார் — கருமை, மிடறு — கழுத்தினிடத்தில், தோன்றல் — தோன்றுதல், விடமன்று — நஞ்சமன்று, நானமே-கத்தூரியாம், வெள் — வெள்ளிய, நீறன்று — விபூதியன்று, உடல் விளர்ம்பு — சரீரத்தினது வெண்ணிறமாம், அரனலன் — (ஆதலால்யான்) பரமசிவனல்லன், காண்டி — (நீ) காண்பாயாக எ-று.

மன்மதனுக்கும் தனக்கும் பகையின்மையா லவன் தன்னை வருத்துதற்குக் காரணம் தன்னுடற் குறியால் தனது பகைவனாகிய பரமசிவனென்று நினைப்பேயாகுமென்றெண்ணி அதனைச்சொல்லி யொழிந்தானென்க. கூந்தன் முதலியவற்றிற் சடில முதலிய பிராந்தியைக் கற்பித்தொழித்தலால் மயக்கவொழிப்பணி. (கூ)

கொன்செய்வாளிகுளித்தசெம்புண்ணிடைத்
துன்பமெய்தத்தழல்சொரிந்தாலென
வன்பர்போலநின்றாரமிறைப்பரா
லென்செயாருயிர்த்தோழியருன்னுமே.

இ-ள். உயிர்த்தோழியர் — உயிரையன்ன தோழியராயிருந்தவர்கள், அன்பர்போல — இப்பொழுதென்னிடத் தன்புடையவர்போல, நின்று — எனைச்சூழ்ந்துநின்று, கொன்செய் — அச்சத்தைச் செய்கின்ற, வாளி — மன்மதபாணங்கள், குளித்த — தைத்த, செம் — சிவந்த, புண்ணிடை — புண்ணினிடத்திலே, துன்பமெய்த — யான் றுன்பத்தையடைய, தழல் சொரிந்தாலென — நெருப்பைச் சொரிந்ததுபோல, ஆரம் — சந்தனக் குழம்பை, இறைப்பர் — வீசுவார்கள், இன்னும் — இன்னமும், என்செயார் — யாதுசெய்யார்கள் எ-று.

இருந்தவரென்றும் இப்பொழுதென்றும் பொருளுக்கேற்பக் கூட்டப்பட்டன. தோழியர் செய்யு முபசாரமாகிய குணத்தைக் கூறலால் இலேசவணி. (௫0)

தேற்றுவார்சிலர்தேங்கமழ்வாசநீர்
தூற்றுவார்சிலர்தொல்குலதெய்வதம்
போற்றுவார்சிலர்பூண்முலைச்சாந்தினு
லாற்றுவாரினழற்றுகின்றார்சிலர்.

இ-ள். சிலர் — தோழிகளுள்ளே சிலர், தேற்றுவார் — தேறச் சொல்லுவார்கள், சிலர் — சிலரானவர், தேம் — வாசனையானது, கமழ் — மணக்கின்ற, வாசநீர் — பனிநீரை, தூற்றுவார்—வீசுவார்கள், சிலர் — சிலரானவர், தொல்-தொன்றுதொட்டாராதித்து வருகின்ற, குலதெய்வதம் — குலதெய்வத்தை, போற்றுவார் — பிரார்த்தனை செய்வார்கள், சிலர் — சிலர், பூண் — ஆபரணங்களையணிந்த, முலை— தனத்தின் வெப்பத்தை, சாந்தினல் — சந்தனக் குழம்பினுல், ஆற்று வாரின் — தணிப்பவர்களைப்போல, அழற்றுகின்றார் — வெப்பமிகச் செய்வார்கள் எ-று.

தேற்றுதலாவது நின்னால்விரும்பப்பட்டநாயகனை நீபெறுவை, உன்றந்தையும் உன் விருப்பிற்கு மாறாகச் செய்யான் என்பன சொல்லி அவளுள்ள வருத்தத்தைப்போக்கல். தெய்வதம் போற்றுத லாவது தாம் வழிபடுங் கடவுளை நோக்கி இவளுக்கிஷ்டஞ் சித்தியா கவும் துன்பம் நீங்கவும் அருள்செய்க வென்று வேண்டிக்கோடல். குலதெய்வம் — சிவனெனத்தெளிக. (௫௧)

இன்னவாறுமகளிரியற்றவுங்
கன்னல்மாரன்கணையுயிரீரவும்
பொன்னின்வார்முலைமுத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையும்மறந்தாடமயந்தியே.

இ-ள். இன்னவாறு — இவ்விதமாய், மகளிர்—தோழிகள், இயற்றவும் — உபசாரஞ் செய்யவும், கன்னல் — கருப்பு வில்லேந்திய, மாரன் — மன்மதனுடைய, கணை — பாணங்கள், உயிர் — ஆவியை, ஈரவும்— பிளக்கவும், பொன்னின் — பொன்னிற் செய்த, வார் — கச்சையணிந்த, முலை — தனங்களின்மீதணிந்த, முத்தம் — முத்துக்கள், பொரிந்திட — நீறாகவும், தமயந்தி — தமயந்தியானவள், தன்னையு மறந்தாள் — தன்னையு மறந்துவிட்டாள் எ-று.

மன்மதபாணஞ் செய்கின்ற வெம்மையானது தோழியர்கள் செய்கின்ற சைத்திய வுபசாரத்தினாலுந் தணியாமல் மூர்ச்சித்தாளென்க. இயற்றவும் ஈரவும்பொரியவும் என்னுமெச்சங்கள் மறந்தாளென்னும் வினைகொண்டன. (௧௨)

நாவிமென் குழனன் னுதற்றோழியர்
காவியங்கட் கதிர்முலைக்கன்னியைப்
பூவின் மெல்லணை சேர்த்திப்புடையிருந்
தாவியுண்டுகொலோவென் றழுங்குவார்.

இ-ள். நாவி – கத்தூரியணிந்த, மெல் – மெல்லிய, குழல்-கூந்தலையும், நன்னுதல் – நல்ல நெற்றியையுமுடைய, தோழியர்–தோழிகள், காவி – கருங்குவளை போன்ற, அம் – அழகிய, கதிர் காந்திபொருந்திய, முலை – தனங்களையுடைய, கன்னியை – தமயந்தியை, பூவின் – மலரினாற்செய்யப்பட்ட, மெல் – மெல்லிய, அணை–மெத்தையின்மேல், சேர்த்தி – சேர்த்து, புடையிருந்து – பக்கத்திலிருந்து, ஆவி – உயிரானது, உண்டுகொலோ வென்று – உண்டோ இல்லையோவென்று, அழுங்குவார் – வருந்துவார் எ-று.

மூர்ச்சையுஞ் சாக்காடோடொக்குமாதலின் அவளுயிரைக் குறித்துச் சந்தேகித்தற் கிடமுண்டாயிற்றென்க. கைக்கிளைப் படலத்திலே மதுப்பிலிற்றென்னுஞ்செய்யுளில் மெல்லணைக்கிடத்தினாரென்றும், சந்திரோபாலம்பனப்படலத்திலே பதுமமலர் மெல்லணைக்கிடத்தியென்றுங் கூறி மீண்டும் பூவின் மெல்லணைசேர்த்தியென்றுங் கூறல் கூறியது கூறலாமெனின் பெருஞ்செல்வர்க்குப் பலவணைகள் பரப்பப்பட்டிருத்தலும் ஒவ்வொன்றும் சிறிது சிறிது காலம் படுத்தலால் வாடிக்கழிபடுதலு மியல்பாதலால் கூறியது கூறலாகாது. அன்றியும் முன்னுள்ள வணையினும் மெல்லியவணையிற் கிடத்தினாரென்றுமாம். ஆவியுண்டுகொலோ வென்றதனால் இல்லையோவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. (௧௩)

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென் னுயிர்ப்
புண்ணிகழ்ந்த துயிர் துறந்தாலளள்
வண்ணமென் றுவர்வாய்த்துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தனகாணுமென்பார்சிலர்.

இ-ள். சிலர் – அத்தோழிகளிற் சிலர், எண்ணியெண்ணி–நினைத்து நினைத்து, இரங்குவதென் – புலம்புவதென்ன, உள்–

உள்ளே, உயிர்ப்பு — மூச்சு, நிகழ்ந்தது — அசைந்தது, உயிர் — ஆவி, துறந்தாளலள் — நீங்கினவளல்லள், வண்ணம் — அழகிய, மெல்-மெல்லிய, துவர் — பவளம்போன்ற, வாய் — வாயானது, துடிக்கென்றது- துடியாநின்றது, கண் — கண்களானவை, இமைத்தன — இமைத்தல் செய்கின்றன, காணுமென்பார் — பாருமென்பார்கள்.

இந்நிகழ்ச்சிகளால் அம்மூர்ச்சை தெளிந்தனவெனவறிதல் இதனாற் கூறப்பட்டது. எண்ணியெண்ணியிரங்கலாவது இவள் சாக்காடுறின் இவளாற் செய்யப்பெற்ற சிறப்பு முதலியவெல்லாம் இழக்கப்படுவோமென்றிரங்கலால் தன்மைநவிற்சியணி. (௧௪)

மைத்தடங்கணீர்மாற்றுமின் சோர்ந்துவீ
ழுத்தரீயமுயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மலரோடுங்குலைந்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன்முடிமினென்பார்சிலர்.

இ-ள். சிலர் — தோழிகளிற் சிலரானவர், மை — அஞ்சனந் தீட்டிய, தடம் — விசாலம்பொருந்திய, கண்ணீர் — கண்களினீரை, மாற்றுமின் — மாற்றுங்கள், சோர்ந்து — சோர்வை யடைந்து, வீழ் — வீழ்கின்ற, உத்தரீயம் — மேற்போர்வையை, உயர் — உயர்ந்த, முலை- தனத்தின்மேல், சேர்த்துமின் — சேருங்கள், கொத்து — கொத்தாகிய, நாள் — அன்றலர்ந்த, மலரோடும் — பூக்களுடனே, குலைந்து- அவிழ்ந்து, சோர் — சோர்கின்ற, மொய்த்த — நெருங்கிய, கூந்தல் — குழலை, முடிமினென்பார் — முடியுங்களென்று சொல்லுவார் எ-று.

இனி எற்பாடு அணித்தாகலின் இவளுடைய தந்தை முதலியோர் வருதற்கு முன்னமே முன்போல ஆடையணி முதலியவற்றைத் திருத்த முயல்கின்றாரென்பது கருத்து. இதுவும் அவ்வணி. நீர் என்றது சந்தநோக்கி நீரெனக் குறுகிற்று. உத்தரீயம் என்பது இக்காலத்துத்தாலணி எனவும் தொங்கல் எனவும் வழங்கப்படும். ()

சுடரும்வெண்மதிதூற்றுந்தழல்சுட
விடரின்மூழ்கியிறந்துபடுமுனை
மடவாற்கிடர்மாற்றுவன்யானெனக்
கடுன்முகட்டிற்கதிரவன்றோன்றினான்.

இ-ள். சுடரும் — பிரகாசியாநின்ற, வெள் — வெள்ளிய, மதி- சந்திரனானவன், தூற்றும் — தூற்றுகின்ற, அழல்-தீயானது, சுட- சுடுதல்செய்ய, இடரில் — துன்பத்தில், மூழ்கி — முழுகி, இறந்து

படுமுனம் — உயிர்நீங்குமுன்னே, மடவரற்கு — தமயந்திக்கு, இடர்—துன்பத்தை, யான் — நானே, மாற்றுவன் — நீக்குவன், என—என்பவன்போல், கடல்முகட்டில் — கடலினதுச்சியில், கதிரவன் — சூரியன், தோன்றினன் — உதயமானான் எ-று.

சந்திரனும் மன்மதனும் இரவின் மிகுகின்ற தமயந்தியின் றுயரம் பகல்வர வொருபுடை நீங்குமென்பார், இடர்மாற்றுவன் யானெனக் கடன்முகட்டிற் கதிரவன் றோன்றினனென்றார். இரவியுதயத்தில் தமயந்தி வருத்த நீக்குவிப்போன் றன்மையைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௧௬)

மன்மதோபாலம்பனப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் — ௩௮௬.

இ ந் தி ர ப் ப ட ல ம்.

இந்திரன்—ஐசுவரியத்தை யுடையவன், இதி—ஐசுவரியம். இந்திரனது வருகையைக் கூறும்படலம் என விரிதலின் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

[அஃதாவது தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

இடுக்கணெய்தவி கந்துகளித்துளார்
நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்
விடுத்ததண்கதிர்த்திங்கள்விளக்கொளி
கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைத்தோன்றினன்.

இ-ள். இடுக்கண் — துன்பத்தை, எய்த — (அந்நாட்டிலுள்ளோரடைய இகந்து — அதிக்கிரமித்து, களித்துளார் — செருக்கடைந்த குறுநிலமன்னர், நடுக்கம் — நடுக்கத்தை, எய்த — அடைய, நலிதரு- வருத்துகின்ற, வேந்தரின் — அரசரைப்போல, விடுத்த — (தமயந்தி வருந்தும்படி) விடுக்கப்பெற்ற, தண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர்- கிரணங்களையுடைய, திங்கள் — சந்திரனுடைய, விளங்கு — விளங்குகின்ற, ஒளி — காந்தியை, கெடுத்து — அழித்து, வெய்யவன் — சூரியனானவன், கீழ்த்திசை — கீழ்த்திசையில், தோன்றினன்—உதித்தான் எ-று.

இடுங்குகண் என்னுஞ் சொல் இடுக்கண் என மருஉவிற்று, துன்பமுற்றார்க்குக் கண்கள் ஆழ்ந்து சிறுத்துக் காணப்படல் வழக்

காகலின் இதுகாரணப் பெயரென்க. நலிதரு — இதன் கண்தா-துணைவினை. இன் — உவமவுருபு. ஏழையரை வருத்தியவர்க்குக்கேடு தாமே வருமாதலில் தமயந்தியைவருந்திய சந்திரனும் ஒளியிழந்தானென்க. கேடுதாமே வருதல்—"பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா பிற்பகற்றாமேவரும்" என்னுந் திருக்குறளா னுணரப்படும் வேந்தரைப்போல வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினானென்றமையால் உவமையணி. (க)

* வையமேழுடைமன்னனிறுத்தலும்
வெய்யபாசறைவிட்டகல்வேளிரி
னையசெங்கதிராதவன்றோன்றுமுன்
செய்யவான்விட்டகன்றதுதிங்களே.

இ-ள். வையமேழுடை — ஏழு தீவுகளையுமுடைய, மன்னன்-அரசனானவன், இறுத்தலும் — வந்துதங்கினமாத்திரத்தில், வெய்ய-வெவ்விய, பாசறைவிட்டு — படைவீட்டைவிட்டு, அகல் — நீங்குகின்ற, வேளிரின் — குறுநிலவேந்தரைப்போல், ஐய — அழகிய, செங்கதிர் — சிவந்த கிரணங்களையுடைய, ஆதவன் — சூரியனானவன், தோன்றுமுன் — உதிக்குமுன்னே, செய்ய — சிவந்த, வான்விட்டு-ஆகாயத்தைவிட்டு, திங்கள் — சந்திரனானது, அகன்றது — நீங்கியது, எ-று. இதுவும் உவமையணி. (உ)

அன்னகாலையிலாய்வளைத்தோழியர்
நென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி
யின்னுமெய்திலிறந்துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுற்றவைகூறினார்.

இ-ள். அன்னகாலையில் — அப்பொழுதில், ஆய் — ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, வளை — வளையலையணிந்த, தோழியர் — தோழிகள், நென்னல் — நேற்றைப்பொழுதில், வாட்டு — வாட்டிய, நிலவு-பிரகாசம்பொருந்திய, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, மதி — சந்திரனானவன், இன்னும் — இன்னமும், எய்தில் — வந்தால், இறந்துபடுமென — தமயந்தி மரணத்தை யடைவாளென்று, உன்னி—

* வையம் ஏழாவன-சம்புத்தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, சான்மலித்தீவு, கோமேதகத்தீவு, புட்கரத்தீவு என்பன. இவை முறையே நாவல்மரம் (சம்பு)தேக்கமரம் (சாகம்), பொன்மயமானதர்ப்பை(குசை) இலவமரம் (சான்மலி), பசுக்களின் திணம் (கோமேதகம்) பொற்றாமரை (புட்கரம்) அன்றில்வடிவாய அசுரமலை (கிரவுஞ்சம்) என்னுமிவையிருத்தலால் அப்பெயர் பெற்றன. இவற்றைமுறையே எழுகடலுஞ் சூழ்ந்திருக்கும் இன்னும் அறியவேண்டுவன சிவதருமோத்திரத்திற் காண்க.

நினைத்து, அன்னையொடு — தாயுடனே, உற்றவை — அடைந்த காரியங்களை, கூறினார் — சொல்லினார்கள் எ-று.

தோழியரென்றது உயிர்த் தோழியரை; செவிலியும் நற்றாயும் அன்னையாதலின் ஈண்டு அன்னையென்றது செவிலியை யெனக்கொள்க. "தலைவி பாங்கிக்கறத்தொடு நிற்றலும் — பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்றலுஞ் — செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்றலும் — நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க்கறத்தொடு — நிற்றலும் விதியென்ப நெறியுணர்ந்தோரே" என்பது விதி. (௩)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமூறனமுதுக்குறைந்தாளென
வுய்த்துரைத்தனளோடைப்புகர்முக
மத்தமால்கரிமன்னவர்மன்னற்கே.

இ-ள். அத்திறந் தெரிந்து — அச்செவிலி சொல்லிய திறத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, ஆய் — ஆராய்ந் தெடுக்கப்பட்ட, மலர் — மலர்களையணிந்த, கோதை — கூந்தலையுடைய நற்றாயானவள், வெள் — வெள்ளிய, முத்தம் — முத்துக்களையொத்த, மூரல் — பற்களையுடைய தமயந்தியானவள், முதுக்குறைந்தாளென — பேரறிவடைந்தாளென்று, ஓடை — பட்டமணிந்த, புகர்முகம் — புள்ளி பெற்ற முகத்தையுடைய, மத்தம் — மதங்கொண்ட, மால் — பெரிய, கரி — யானையையொத்த மன்னவர் மன்னற்கு — வீமராசனுக்கு, உய்த்து — அவ்விடத்திற் கருத்தைச்செலுத்தி, உரைத்தனள்-சொல்லினாள் எ-று. (௪)

தடங்கொள்வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
நுணங்குசிற்றிடையாக்கமுநோக்கிய
மடங்கலேறனையான்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கே.

இ-ள். தடங்கொள் — பருமையைக்கொண்ட, வெம் — விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை — தனத்தையுடைய துணைவியானவள், சாற்றிய — சொல்லிய, மாற்றமும் — சொல்லையும், நுடங்கு—வளையாநின்ற, சிற்றிடை — சிறியவிடையை யுடைய தமயந்தியினது, ஆக்கமும் — பருவத்தையும், நோக்கிய — கண்ட, மடங்கலேறனையான் — ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீமராசனானவன், மணம் — விவாக நாளை, நாட்டிய — குறிக்கப்பெற்ற, முடங்கல் — ஓலையை, மொய் — நெருங்கிய, கழல் — வீரக்கழலினையுடைய, வேந்தர்க்கு — அரசர்க்கு, போக்கினன் — செலுத்தினான் எ-று.

தலைவியின் சொற் குறியாலும், தமயந்தியின் மெய்க்குறியாலும், அந்தப்புரத்தினிகழ்ந்த ஆரவாரத்தினாலும் இந்நோய்க்குக்காரணங்கண்ட வீமராசன், வடிவும் அழகும் நற்குணமும் நற்செய்கையும் நிறைந்த தன்மகளின் கருத்துக்கிசைந்த அரசன் இன்னானென்பது தெளியக்கூடாமையால் சுயம்வரம் நாட்டிய விவாகவோலையை அரசர்யாவருக்கும் விடுத்தானென்க. (ரு)

வேலைசூழ்புவிமன்னர்க்குவேந்தர்கோ
னோலைபோக்கியதோர்ந்துயர்கற்பக
மாலைதாழ்முடிவாசவற்கோதுவான்
ஞாலமேத்திசைநாரதன்போயினான்.

இ-ள். வேந்தர்கோன் — வீமராசனானவன், வேலைசூழ்-கடல் சூழ்ந்த, புவிமன்னர்க்கு — பூமண்டலத்தை யாளுகின்ற வரசர்க்கு, ஓலை — ஓலையை, போக்கியது — செலுத்தியதை, ஓர்ந்து — அறிந்து, உயர் — உயர்ந்த, கற்பகமாலை — கற்பகத்தினுடைய மலர்மாலை, தாழ் — தாழ்கின்ற, முடி — மகுடமணிந்த, வாசவற்கு — இந்திரனுக்கு, ஓதுவான் — சொல்லும்பொருட்டு, ஞாலம் — உலகத்தார், ஏத்து — துதிக்கின்ற, இசை — புகழையுடைய, நாரதன் — நாரதமுனிவன், போயினான் — போனான் எ-று.

திரிலோகசஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவன் இச்சுயம்வர அதிசயத்தை இந்திரனுக்குச் சொல்லி அவனையும் இதற்கு வருவித்தல் சிறப்பென்று நினைத்துப் பொன்னுலகத்திற்குச் சென்றானென்க. ஞாலம் ஏத்து இசை நாரதன் என்பதற்கு உலகம்புகழும் இசையில்வல்ல நாரதன் எனவும், உயர்ந்தோராற் புகழப்படும் * இசைநூல்செய்த நாரதன் எனவும் பொருளுரைத்தலுமாம். (சு)

---

* நாரதர் இசை வல்லாரென்பது - "இன்னிசை நூன்முழுதுணர்ந்த யாழ்வல்லோரனே" என இப்படலத்திலும் "நாரதன் வீணை நயந்தெரிபாடலும்" எனச்சிலப்பதிகாரத்தும், "தலமுத லூழியிற்றானவர் தருக்கறப் - புலமகளாளர் - புரிநரப்பாயிரம் - வலிபெறத் தொடுத்தவாக்கமை பேரியாழ்ச்-செலவுமுறையெல்லாஞ் செல்கையிற்றெரிந்து-மற்றையாழுங் கற்றுமுறை பிழையான் - நாரத கீதக்கேள்வி அளித்து" என உதயணகாவியவத்தகாண்டத்துங் கூறப்படுவதனானறிக.

நாரதர் இசைநூல் செய்தாரென்பது "தேவவிருடி நாரதன்செய்தபஞ்சபார தீயமுதலாயுள்ள தொன்னூல்களு மிறந்தன" என்று அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்த உரையாற்பெறுதும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி லாசிரியவிருத்தம்.

வானவரொண் சுடரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வனைகழற் கால் வணங்கி யேத்தத், தேனிமிருங் கற்பகநாண் முகையு டைந்து பசியநறுந் தேறலூற்ற, மேனகைசா மரையிரட்ட வுருப்பசிவெள் ளடையுதவ விளரித் தீஞ்சொற், பானலங்க ட்டிலோத்தமைமென் சதிமுறையிற் பதம்பெயர்க்கும்பாணி தூங்க.

[இதுமுத லைந்துபாட்டுக்கள் ஒருதொடர் இவ்வைந்து
பாட்டுகளாலும் இந்திரலோகத்தின் சிறப்
புக்கள் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். வானவர் — தேவர்களுடைய, ஒள் — ஒள்ளிய, சுடர் காந்தியை, எறிக்கும் — வீசுகின்ற, முடி — மகுடங்களை, தாழ்த்து-தாழச் செய்து, வனைகழற்கால் — வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை, வணங்கி-தாழ்ந்து, ஏத்த — புகழவும், தேன் — வண்டுகளானவை, இமிரும்-ஒலிக்கின்ற, கற்பகம் — கற்பகத்தினுடைய. நாள் — அன்றலர்ந்த, முகை — அரும்புகள், உடைந்து — உடைபட்டு, பசிய — பசுமைபொருந்திய, நறும் — நறிய, தேறல் — தேனை, ஊற்ற — சொரியவும், மேனகை — மேனகையானவள், சாமரை — கவரிகளை, இரட்ட-அசைக்கவும், உருப்பசி — உருப்பசியானவள், வெள்ளடை — தாம்பூலத்தை, உதவ-கொடுக்கவும், விளரி — விளரியென்னு மிசையொத்த, தீ — மதுரம்பொருந்திய, சொல் — சொல்லையும், பானல் — நீலோற்பலம்போன்ற, அம் — அழகிய, கண் — கண்களையுமுடைய, திலோத்தமை — திலோத்தமையானவள், மெல் — மெல்லிய, சதிமுறையில்-தாளவொத்தின் முறைப்படி, பதம்பெயர்க்கும் — பதம்பெயர்த்தற்குரிய, பாணிதூங்க — கை அவிநயஞ்செய்யவும்.

பாணி என்பதற்குத் தாளங்க ளெனவும், பாட்டுக்களெனவுமுரைத்தலு மொன்று. என்னை, "கொட்டுமசையுந் தூக்குமளவு-மொட்டப் புணர்ப்பது பாணியாகும்" என்றார் இசைநூலார் ஆகலின். கொட்டு அரைமாத்திரை. அதற்கு வடிவு — க — அசை ஒரு மாத்திரை. அதற்கு வடிவு எ. தூக்கு இரண்டு மாத்திரை அதற்கு வடிவு உ. அளவு மூன்றுமாத்திரை. அதற்கு வடிவு ஃ எனக் கொள்க. இதனை "ககரங்கொட்டே யெகரமிசையே-யுகரந்தூக்கே யளவே யஃதம்" என்னு மிசைநூற் சூத்திரத்தானுணர்க. சதி எனவே அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனம் ஈறாகச்சொன்ன நாற்பத்தொரு

தாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டம், தாளவொரியல், தனிநிலை யொரியல், பாணிவிகற்பங்களென்பவுங் கொள்க. பதம்பெயர்க்கும் எனவே * கால்வகைகளும் உடலவர்த்தனைகளும் கை, அவிநயம் எனவே ஆண்கை முதலியவும் அவிநயங்களும் கொள்ளப்படும். (எ)

தண்டரள மணிமுறுவ லயிராணி வரிபரந்த தடங்கட் காமர், வண்டுபகட்டெழின்மார்பின் மந்தார நறுந்தெரியன் மலரின்வீழப், புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததென விழிமலர்கள் பொலிந்துதோன்றத், தெண்டிரைவாயமிழ்தமெனத் தெள்விளித்தே னரமகளிர் செவியினூற்ற

---

* கால்வகைகள் ஆவன தேசிக்குரிய கால்கள், வடுகிற் குரிய கால்களென இருவகைப்படும். தேசிக்குரிய கால்களாவன — கீற்று, கடிசரி, மண்டலம், வர்த்தனை, கரணம், ஆலீடம், குஞ்சிப்பு, கட்டுப்பிரியம், களியம், உள்ளாளம், கட்டுதல், கம்பித்தல், ஊர்தல், நடுக்கல், வாங்குதல், அப்புதல், அனுக்குதல், வாசிப்பு, குத்துதல், நெளிதல், மாறுகால், இட்டுப்புகுதல், சுற்றிவாங்குதல், உடற்புரிவு என்னும் இருபத்துநான்குமாம். வடுகிற்குரிய கால்களாவன: சுற்றுதல், எறிதல், உடைத்தல், ஒட்டுதல், கட்டுதல், வெட்டுதல், போக்கல், நீக்கல், முறுக்கல், அனுக்கல், வீசல், குடுப்புக்கால், கத்தரிகைக்கால், கூட்டுதல் என்னும் பதினான்குமாம்.

உடலவர்த்தனைகளாவன—மெய்சாய்த்தல், இடைநெரித்தல், சுழித்தல், அணைத்தல், தூக்குதல், அசைத்தல், பற்றுதல், விரித்தல், குவித்தலென்னும் ஒன்பதுமாம். மெய் சாய்விடை நெரிவு மேற் சுழிவோ டாங்கணைத்தல் – கைதூக் கசைத்தல் கலைபற்றல்-கைகள் விரித்தல் குவித்தலிவை சிங்களமாமென்று – தெரித்தனர் தண்டமிழோர் தேர்ந்து" என்னுஞ் சுத்தானந்தப்பிரகாசபாதச் செய்யுளா னுணர்க.

ஆண்கை, பெண்கை, அலிக்கை, பொதுக்கை என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுடன் இணையாவினைக்கை, கிணைக்கை என்னும் இரண்டுங்கூட்டி ஆறென்றுங் கூறும் ஆண்கை முதலியவற்றின் வகைகள் "முட்டி சிகரமலர்பதுமஞ்சந்தஞ்சம்" எனவருஉஞ் சுத்தானந்தப்பிரகாச வெண்பாக்கள் கொண்டு அறியப்படும்.

அவிநயம் என்பது பாவகம் — அது வெகுண்டோன் அவிநயம் முதல், நஞ்சுண்டோனவிநயம் இறுதியாக இருபத்துநான்குவகையாம்.

இ-ள். தண் – குளிர்ந்த, தாளம் – முத்துக்கள்போன்ற, மணி- அழகிய, முறுவல் – பற்களையுடைய, அயிராணி – இந்திராணியினுடைய, வரி – இரேகைகளானவை, பரந்த – பரவப்பெற்ற, தடம்- விசாலம்பொருந்திய, கண் – கண்களென்னும், காமர் – அழகிய, வண்டு – வண்டுகளானவை, பகடு – பெருமை பொருந்திய, எழில்- அழகிய, மார்பின் – மார்பிலணிந்த, மந்தாரம் – மந்தாரத்தினுடைய, நறும் – நல்ல, தெரியல் – மாலையினுடைய, மலரில் – பூவில், வீழ- மொய்க்கவும், புண்டரிகம் – தாமரையின், செழுங்காடு – செழுமையுள்ளவனம் – பூத்ததெனை – பூத்ததென்னும்படி, விழிமலர்கள்-நேத்திரகமலங்கள், பொலிந்து – பிரகாசித்து, தோன்ற – விளங்கவும், தெள் – தெள்ளிய, திரைவாய் – கடலிடத்துண்டாகிய, அமிழ்தமென – அமிர்தமென்றுசொல்ல, தெள்விளித்தேன் – தெள்விளியென்னு மிசைத்தேனை, அரமகளிர் – அரம்பையானவர்கள், செவியின் – காதினிடத்திலே, ஊற்ற – சொரியவும் எ-று. (அ)

மருவுயிர்க்கு நறுந்துணர்மென் மலர்பொதுளும் பொலந்தருவு மணியுமானு, மிருநிதியும் விழிக்கடையினருணோக்கி முறைமுறைநின் றேவல்கேட்பக், கருதினர்கண் கவர்வனப்பிற் கந்தருவ மடமகளிர் கனிந்தபாடற், சுருதிமுறை பிறழாமன் மாடகயாழ் நரம்புளருந் துழனியார்ப்ப.

இ-ள். மரு – வாசனையை, உயிர்க்கும் – வீசுகின்ற, நறும்- நறிய, துணர் – கொத்தாகிய, மெல் – மெல்லிய, மலர் – மலர்களானவை, பொதுளும் – நெருங்கிய, பொலம் – பொன்மயமாகிய, தருவும் – ஐந்தருவும், மணியும் – சிந்தாமணியும், ஆனும் – காமதேனுவும், இருநிதியும் – சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னு நிதிகளிரண்டும், விழிக்கடையின் – கடைக்கண்களினுடைய, அருள் – அருளை, நோக்கி – பார்த்து, முறைமுறைநின்று – வரிசைவரிசையாகநின்று, ஏவல் – ஏவலை, கேட்ப – கேட்கவும், கருதினர் – நினைத்தவர்களுடைய, கண் – கண்களை, கவர் – பற்றிக்கொள்கின்ற, வனப்பின்- அழகினையுடைய, கந்தருவர் – கந்தருவருடைய, மடம் – இளமை பொருந்திய, மகளிர் – மாதர்கள், கனிந்த – முதிர்ந்த, பாடல்- பாடல்களாலே, சுருதி – ஒலியினுடைய, முறை – வரிசைகள், பிறழாமல் – வேறுபடாமல், மாடகம் – முறுக்காணியோடுகூடிய யாழ் – வீணையினுடைய, நரம்பு – நரம்பினை, உளரும் – தடவுகின்ற துழனி – ஒலியானது, ஆர்ப்ப – ஒலிக்கவும் எ-று.

யாழை முறையிற் பாடலாவது ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்னும் ஆசனத்திருந்து கோவைகலங்கா மரபினையுடைய யாழைச் சித்திரப்படத்தினின்று மெடுத்துக் கோட்டுறுப்பினிடத்திலே மலர்மாலை புனைந்து, பத்தர், கோடு, ஆணி, நரம்பு என்னும் உறுப்புக்களிற் குற்றந்தீர்ந்த அதனைத் தாங்கும்போதே மாதங்கி என்னுந்தெய்வத்தை வாழ்த்தி, கண்டத்தால் மூன்றுறப்பாடிக் கலந்தபின்பாடத் தொடங்கி, வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டொடு சேர்த்தி, இடக்கைநால்விரலான் மாடகத்தைத்தழுவி, * பகை நரம்பு புகாமல் நீக்கும்வகையறிந்து, கைக்கிளை தாரமாகக்காட்டி, குறிநிலைபொருந்தநோக்கி, கலைத்தொழிலெட்டானும் இசைக்கரணமெட்டானும் குரல்முதலாக இளிகுரலாக எடுத்து ஏழுநரம்புஞ் சுருதிநிலைமையிலே நிறுத்தி வாசித்தலாம். (க)

மருங்கினொருபுடை விசித்தகுற்றுடைவாள் வட்டுடையின்வயங்கவோற்பால், பொருங்குலிசப் படைகமஞ்சூன் முகிலினிடைவிளங்கு மின்னிற்பொலிவுகாட்டச், சுரும்பி

---

* பகைநரம்பாவன—செம்பகை, ஆர்ப்பு, அதிர்வு, கூடம் என்னும் நான்குமாம். செம்பகை – தாழ்ந்தவிசை. அஃதாவது இன்பமின்றி யிசைத்தல்–ஆர்ப்பு–மாத்திரைகடந்த ஓசை அதாவது ஓங்க இசைத்தல். அதிர்வு, நரம்பைச் சிதறவுந்தல். கூடம்-இசை நிறவாதது. அஃதாவது தன்பகையாகிய ஆருநரம்பி னிசையிற் குன்றித் தன்னோசை மழுங்கலாம். இதனை,

இன்னிசைவழியதின்றி யிசைத்தல்செம்பகையதாகுஞ்
சொன்னமாத்திரையினோங்க விசைத்திடுஞ்சுருதியார்ப்பே
மன்னியவிசைவாரா து மழுங்குதல்கூடமாகு
நன்னுதால்சிதறவுந்த லதிர்வெனநாட்டினரே.

என்னும் பஞ்சபாரதீயநூற் செய்யுளாற் காண்க. குறிநிலை பொருந்த நோக்கல் – இணை, கிளை, பகை, நட்பு என்னு நான்கனுட் செறித்தல், அது "இணைகிளை பகைநட்பென்றிந் நான்கினிசைபுணர் குறிநிலையெய்த நோக்கி" என்ற சிலப்பதிகாரக் கூற்றாற் பெறப்படும்.

கலைத்தொழில் எட்டாவன – பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல். செலவு, குறும்போக்கு, விளையாட்டு, கையூழ் என்பனவாம்.

இசைக்கரண மெட்டாவன – வார்தல், வடித்தல். உந்தல். முதலியன.

மிரஞ்சில்லோதிப்புலோமசைசெம் பஞ்சடிமென்சுவடுதோய்ந்து, விரிந்ததடம்புயப்பவளக் கொடிபடர்ந்த குலவரையின் விளங்கித்தோன்ற.

இ-ள். மருங்கின் — இடையில், ஒருபுடை — ஒருபக்கத்தில், விசித்த — கட்டிய, குற்றுடைவாள் — குறியவாளானது, வட்டுடையின் — அரக்கவுசத்தின்மீது, வயங்க — பிரகாசிக்கவும், ஓர்பால் — ஒருபக்கத்தில், பொரு — போர்செய்கின்ற, குலிசம்படை — வச்சிராயுதமானது, கமழ் — நிறைவுபொருந்திய, சூல் — கருப்பத்தையுடைய, முகிலினிடை — மேகத்தினிடத்திலே, விளங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, மின்னின் — மின்னலைப்போல், பொலிவு — காந்தியை, காட்ட — காண்பிக்கவும், சுரும்பு — வண்டுகளானவை, இமிர் — ஒலிக்கின்ற, அம் — அழகிய, சில் — பொன்வட்டத் தகட்டினையணிந்த, ஓதி — கூந்தலையுடைய, புலோமசை — இந்திராணியினுடைய, செம்பஞ்சு — செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த, அடி — பாதங்களினுடைய, மெல் — மெல்லிய, சுவடு — தழும்பு, தோய்ந்து — பொருந்தி, விரிந்த — விரியப்பெற்ற, தடம் — விசாலம்பொருந்திய, புயம் — தோள்களானவை, பவளம்கொடி — பவளக்கொடிகள், படர்ந்த — படரப்பெற்ற, குலவரையின் — குலகிரிகளைப்போல, விளங்கித்தோன்ற — பிரகாசித்துத் தோன்றவும் எ-று. (௧௦)

விஞ்சையர்கின் னரருவண ருரகர்புவி முழுதாளும் வேந்தர்யாரு, மஞ்சலிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழமுனிவர்குழா மாசிகூற, வெஞ்சலில்பல் வளஞ்சிறப்ப வரியணையில் வீற்றிருக்கு மிமையோர் வேந்தைக், கஞ்சமல ரயனளித்த மறைபயினு ரதனிருகண் களிப்பக்கண்டான்.

இ-ள். விஞ்சையர் — விச்சாதரர்களும், கின்னரர் — கின்னரர்களும், உவணர் — கருடரும், உரகர் — நாகரும், புவிமுழுதாளும் — பூலோகமுழுதையும் ஆட்சிசெய்கின்ற, வேந்தர்யாரும் — அரசர்கள் யாவரும், அஞ்சலிசெய்து — வணக்கஞ்செய்து, இருமருங்கும் — இரண்டுபக்கத்திலும், புடைசூழ — நெருங்கிச் சூழவும், முனிவர்

* பிரமதேவரது மனத்தினின்றுந் தோன்றியவராகலின் நாரதரைப் பிரமபுத்திரரென்றார். விஞ்சையர் - (மாலிகாஞ்சனமுதலிய) வித்தையையுடையவர். கின்னரர் - கின்னரமிதுனமென்னும் வாத்தியத்தையுடையவர். உவணர் - பறவைபோல வாலுஞ் சிறகும் மூக்கும் பெற்றுமற்றை யுறுப்புகள் தேவவடிவமாகவுள்ளவர். உரகர் - பாம்புபோலப்படமும் வாலுமுடையராய் ஏனையுறுப்புக்களைத் தேவவடிவாகப்பெற்றவர்.

குழாம் — முனிவர்கூட்டங்கள், ஆசிகூற — ஆசீர்வதிக்கவும், எஞ்ச லில் — குறைவில்லாத, பல் — பலவாகிய, வளஞ்சிறப்ப — வளங்களா னவை மிக, அரியணையில் — சிங்கஆசனத்தில், வீற்றிருக்கும் — வீற் றிருக்கின்ற, இமையோர்வேந்தை — இந்திரனை, கஞ்சமலர்-தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, அயன் — பிரமனுனவன், அளித்த-பெற்ற, மறை- வேதத்தை, பயில் — பயிற்சிசெய்கின்ற, நாரதன் — நாரதமுனிவன், இருகண் — தன்னிருகண்களும், களிப்ப — களிப்பையடைய, கண் டான் — பார்த்தான் எ-று.

வானவரென்னும் பாட்டுமுதலேந்து பாட்டினும் வந்த எத்த வென்பதுமுதலிய வினையெச்சங்கள் வீற்றிருக்கு மென்னும் பெய ரெச்சவினையையும், அது இமையோர் வேந்தென்னும் பெயரையுங் கொண்டுமுடிந்தன. "இன்னராரவுணர் எனவும்" பாடபேதம்.

பொன்னகரந்தனிபுரக்கும் புரந்தரனாரதமுனிவன்புகு தலோடு, முன்னரியற்றியதவத்தி னெய்துபயனிப்பிறப்பின் முடிந்ததாமென், றன்னமுனிவரனுவப்ப வருக்கியபாத்திய முதலாவனைத்துநல்கி, யின்னமுதமுகுவனபோ லினிதுரை க்குமுகமனெடு மிருக்கையீந்தான்.

இ-ள். பொன்னகரம் — அமராவதியை, தனி — ஒப்பற்ற, புரக் கும் — அளிக்கப்பெற்ற, புரந்தரன் — இந்திரனுனவன், நாரதமுனி வன் — நாரதமுனிவன், புகுதலோடும் — அடைந்தமாத்திரத்தில், முன்னர் — முற்பிறப்பில், இயற்றிய-யான்செய்த,தவத்தின்-தவத்தி னலே, எய்து — அடையவேண்டிய, பயன் — பிரயோசனம், இப் பிறப்பில் — இந்தப்பிறப்பில், முடிந்ததாமென்று — முற்றுபெற்றதா மென்று, அன்னமுனிவரன்-அந்நாரதமுனிவன், உவப்ப-மகிழ்ச்சி யடைய, அருக்கியபாத்தியமுதலா — அருக்கியபாத்தியமுதலாக, அனைத்தும் — யாவையும், நல்கி — கொடுத்து, இன்னமுதம்-இனிய வமிர்தமானவை, உகுவனபோல் — சொரிவனபோல, இனிது-இனி தாக, உரைக்கும் — சொல்லுகின்ற, முகமனெடும்-உபசாரத்துடன், இருக்கை — ஆசனத்தை, ஈந்தான் — கொடுத்தான் எ-று.

புரந்தரன் — பகைவருடலங்களை அழிப்பவன், சத்துருக்களின் நகரங்களை யழிப்பவன். புரம்—உடலம், நகரம். தரன்—அழிப்ப வன் பாத்திய முதலா எனவே பதினறு உபசாரங்களையுஞ் செய் தான் என்க. (கஉ)

உருகியுளங்களிசிறப்ப வாயிரங்கண்மலரானு மொருங்குநோக்கி, யருமறையோயிவணீங்கி நெடுங்காலமெவ்வுலகிலடைந்தாயென்னப், பொருவரிய தவமுனிவன் வானவர்கோன்முகநோக்கிப் புணரிசூழ்ந்த, விருநிலத்திற்கடவுணதிப் புனலாடியித்துணைநா ளிறந்ததென்றான்.

இ-ள். உருகியுளம் — மனமுருகி, களிசிறப்ப — களிப்புமிக, ஆயிரங்கண்மலரானும் — ஆயிரங்கண்களாகிய தாமரைமலரானும், ஒருங்கு — ஒருமிக்க, நோக்கி — பார்த்து, அருமறையோய் — நாரதமுனியே! இவணீங்கி — இவ்விடம்விட்டு, நெடுங்காலம் — நெடுநாளாக, எவ்வுலகில் — எந்தவுலகத்தில், அடைந்தாய் என்ன - போயினையென்றுகேட்க, பொருஅரிய — ஒப்பில்லாத, தவமுனிவன் - தவத்தையுடைய நாரதமுனிவன், வானவர்கோன் — இந்திரனுடைய, முகநோக்கி — முகத்தைப்பார்த்து, புணரிசூழ்ந்த — சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, இருநிலத்தில் — பெரிய பூமியினிடத்தில், கடவுள் — தெய்வத்தன்மையுள்ள, நதிப்புனலாடி — நதிதீர்த்தங்களிலே தோய்தல்செய்து, இத்துணைநாள் - இவ்வளவுநாள், இறந்ததென்றான் — கழிந்ததென்றார் எ-று. (௧௫)

என்றுமுனிவரனுரைப்பக் கடல்புடைசூழ் நிலவலயத்திகல்வேன்மன்னர், துன்றுசமர்துறந்தனர்கொல் சுடர்க்கதிர்போழ்ந்தரமகளிர் துணைமென்கொங்கை, மன்றல்விழைந் திங்கெமக்கோர் நல்விருந்தாய் வரலொழிந்த வாறேதென்றான், குன்றினிருஞ் சிறையரிந்த சுடர்வயிரப் படைசுமந்த குலவுத்தோளான்.

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, முனிவரன் - நாரதமுனிவர், உரைப்ப — சொல்ல, குன்றின் பர்வதங்களுடைய, இரும் — பெரிய, சிறை — இறகுகளை, அரிந்த — அறுத்த, சுடர் — பிரகாசம்பொருந்திய, வயிரப்படை — வச்சிராயுதத்தை, சுமந்த — தாங்கிய, குலவு - திரட்சிபொருந்திய, தோளான் புயங்களையுடையவனாகிய இந்திரன், கடல்புடைசூழ் — கடலாற் புடைசூழப்பட்ட, நிலவலயத்து — பூமண்டலத்தில், இகல் — போர்செய்கின்ற, வேல் — வேற்படையேந்திய, மன்னர் — அரசரானவர், துன்று — நெருங்கிய, சமர் - போரை, துறந்தனர்கொல் — விடுத்தனரோ, சுடர்க்கதிர்போழ்ந்து - சூரியமண்டலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு, அரமகளிர் — அரமங்கையருடைய, துணை — இரண்டாகிய, மெல் — மெல்லிய, கொங்கை-

தனத்தினுடைய, மன்றல் — மணத்தை, விழைந்து — விரும்பி, இங்கு — இவ்விடத்தில், எமக்கு — எமக்கு, ஓர் — ஒப்பற்ற, நல்விருந்தாய் — நல்லவிருந்தாகி, வரல் — வருதலை, ஒழிந்தவாறு — நீங்கிய விதம், ஏதென்றான் — என்னகாரணமென்றான் எ-று.

புண்ணியத்தினாற் கிடைத்த சம்பத்துக் குறைவுபடாது சற்பாத்திரமாயிருந்து வளர்ப்பவராதலால் விருந்தென் றொழியாது நல்விருந்தென்றார். பொய்சொல்வோனை யொருவருஞ் சேராதது போல் பூலோகத்தில் அரசர்கள் போர்செய்து மனிததேகம் விடுத்துத் திவ்வியதேகம்பெற்று விருந்தாய் வாராமல் தன்னுடைய சம்பத்தைத் தானேயனுபவித்தழிக்கும்படி நிற்றலால் வரலொழிந்தவாறேதென்றான். தானே யனுபவித்தல் இன்னாதென்பது "இரத்தலினின்னாது மன்ற நிரப்பிய — தாமே தமியருணல்" என்னுந் திருக்குறளாலறிக. (கசு)

கன்னல்கமு கெழில்காட்டுந் தண்பணைசூழ் விதர்ப்ப நகர் காவல்பூண்ட, மன்னனருந்தவப்பேற்றா லுலகில்வனப் பனைத்துமொரு வடிவமாகி, * யன்னநடை வய்ந்துமதர்

* அன்னநடை வாய்தல் பெண்கட்கு முக்கிய விலக்கணமாகவிற் கூறினார். அது, "மென்சிறை யெகினம்போற் - றாயநன்னடையில்லவர்" உத்தாரென்று மிருகண்டேமுனிவர் உரைத்ததனாலும் பெறப்படும்.

கால்களின் இயலாவது - விரல்கள்யாவும் நிலத்திற்றோய்வுற நடக்கப்பெற்று, சின்மயிர் பரக்கப்பெறுதனவாகி, உள்ளடி சிவந்து, வெயர்வில்லாதனவாய், பெருத்தல், அறச்சுருங்குதலின்றி, அனிச்சப்பூவி னடப்பினுங் குழைவுறு மியல்பினவாய், உள்ளடியினிடத்தே பருப்பதம், கொடி, மற்சம், சக்கரம் குடை என்னு மிரேகைகள் பொருந்தப்பெற்று, நடுத்தொடங்கி மெல்விரல்காறும் ஓர்வரைசெறிந்தும், பாம்பு, எலி, கழுகு என்னு மிவை போன்ற இரேகைகள் செறியாதும், பெருவிரல்திரண்டும், மெல்விர லகலாதும் நீளாதும் ஏனையவிரல்கள் அறவும் நேராதும், நீளாதும், நெருக்குறாதும், ஒன்றின்மேல் ஒன்று பொருந்தாதும், நரம்பெழுதலின்றியும், அறவும் வளையாதும், கோலைப்போல வுயராதும், நகங்கள் வட்டமுஞ் சிறிது சிவப்புமுறாதும், நரம்பெழுந்துயர்ந்த மென்பா டின்றியும், மயிர்கனத்து மேல்வர வரப்பருத்து ஒப்பனவாய் ஒளிவாய்ந்து நரம்பின்றியுமுள்ள கணைக்கால்களையுடையனவாகி, சக்கரம்போற் றிரண்ட முழந்தாள்களைப்பெற்றும் இருக்கும் என்க. மற்றைய கண்களின் இலக்கணம் மேலுரைக்குதும். ஆங்குக் கண்டு தெளிக.

விழியெனவாண் முகத்தினிரண் டயில்வேறுங்கிப், பொன்னவிர்பூண்முலையென்னப் பொருப்பேந்தியிருநிலத்திற்பொலிந்ததன்றே.

இ-ள். கன்னல் — கரும்புகளானவை, கமுகு — கமுகைப்போலும், எழில்காட்டும் — அழகுடையதாய் வளர்ந்து காட்டுகின்ற, தண் — தண்ணிய, பணைசூழ் — வயல்களாற் சூழப்பட்ட, விதர்ப்ப நகர் — விதர்ப்பதேசத்தை, காவல்பூண்ட — காக்குந் தொழிலை யுடைந்த, மன்னன் — வீமராசனுடைய, அருந்தவப்பேற்றால் — அரிய தவப்பேற்றினாலே, உலகில் — உலகத்திலிருக்கின்ற, வனப்பனைத்தும் — அழகெல்லாம், ஒருவடிவமாகி — ஓருருவாகி, அன்னநடை— அன்னத்தி நடையை, வாய்ந்து — பொருந்தி, மதர் — மதர்த்த, விழியென — கண்களென்று சொல்லும்படி, வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகத்தின் — முகத்தினிடத்திலே, இரண்டயில்வேல்-கூரிய விரண்டு வேற்படைகளை, தாங்கி — தாங்கிக்கொண்டு, பொன் — பொன்னினாற்செய்யப்பட்டு, அவிர் — பிரகாசிக்கின்ற, பூண் — ஆபரணங்களையணிந்த, முலையென்ன-தனங்களென்று சொல்லும்படி, பொருப்பு-இரண்டு மலைகளை, ஏந்தி — தாங்கி, இருநிலத்தில் — பெரிய பூவுலகில், பொலிந்தது — பிரகாசித்தது எ-று.

மருதநிலக் கருப்பொருள்களுட் கன்னலுங் கமுகுஞ் சிறந்தவாகலின் அவை கூறப்பட்டன. அன்னநடையும், விழியினியலும் சாமுத்திரிகாலக்கணம் விதந்துபேசலின் அவற்றை விதந்தார். நடையெனவே காலினியலுங் கொள்க. வேற்படை — முருகன் வேல். அதனைவடிவானுந் தொழிலானும் நிறத்தானும் உவமையாகப் பெற்ற கண்களென்றவாறு. (௧௫)

ஆங்கவண்மேல் விழைவினராய் நின்னுலகிற் போகமுமின் னமிர்துமன்னாண், மாங்குயிலின் றீங்குதலை மொழிக்கிணையாச்சிறிதேனு மதிக்ககில்லார், பூங்கமலமுகையனைய பொற்சுணங்கா ரிளமுலையின் பூசல்வேட்டு, வீங்குதடம் புயமெலிய விளைத்திடும்வாளமர் துறந்தார்வேந்தரெல்லாம்.

இ-ள். ஆங்கு — அவ்விடத்தில், அவள்மேல் — அத்தமயந்தியென்னுமாதின்மேல், விழைவினராய் — விருப்பையுடையவராகி, நின் உலகில் — உன்னுடைய வுலகத்தில், போகமும் — போகத்தையும், இன் அமிர்தும் — இனியவமிர்தத்தையும், அன்னாள் — அவளு

டைய, மாங்குயிலின் — மாமரத்திலுள்ள குயின்மொழியையொத்த, தீ — மதுரம்பொருந்திய, குதலைமொழிக்கு — மழலைச்சொல்லுக்கு, இணையா — ஒப்பாக, சிறிதேனும் — அற்பமாயினும், மதிக்ககில்லார் — மதியாதவர்களாய், பூ — அழகிய, கமலமுகையனைய — தாமரை யரும்பையொத்த, பொறி — புள்ளிகள்கொண்ட, சுணங்கு — தேமல், ஆர் — நிறைந்த, இளமுலையின் — இளமைபொருந்திய தனங்களினுடைய, பூசல் — போரை, வேட்டு — விரும்பி, வீங்கு — பருத்த, தடம் — விசாலம் பொருந்திய, புயம் — தோள்கள், மெலிய — வாட, விளைத்திடும் — செய்கின்ற, வாள் அமர் — வாட்படையாற்செய்யும் போரை, வேந்தர் எல்லாம் — அரசர் யாவரும், துறந்தார் — விட்டனர் எ-று. (கக)

அத்தகையமடவரலோ ராண்டகையை யுளத்தமைத்தா ளவளையீன்ற, முத்தநெடுங் குடைவேந்த னிலவலய மினிதளிக்கு முதல்வர்க்கெல்லா, முய்த்துணரச் சுயம்வர மென் றோலைபோக்கினனதனை யுரைப்பானெண்ணி, யித்த லெய்தினனென் றானின்னிசைநூன் முழுதுணர்ந்த யாழ் வல்லோனே.

இ-ள். அத்தகைய — அப்படிப்பட்ட குணத்தையுடைய, மடவரல் — தமயந்தியானவள், ஓர் — ஒரு, ஆண்டகையை — ஆண்மகனிற் சிறந்தவனை, உளத்து — மனத்தின்கண், அமைத்தாள் — வைத்தாள், அவளை ஈன்ற — அவளைப்பெற்ற, முத்தம் — முத்தினாற்செய்த, நெடுங்குடை — நெடியகுடையையுடைய, வேந்தன் — வீமராசனானவன், நிலவலயம் — பூமண்டலத்தை, இனிது — இனிதாக, அளிக்கும் — புரக்கின்ற, முதல்வர்க்கெல்லாம் — தலைமைபூண்ட வாசரனைவர்க்கும், உய்த்து - கருத்தைச்செலுத்தி, உணர - அறிய, சுயம்வரமென்று — சுயம்வரநாளிந்நாளென்று, ஓலைபோக்கினன் — எழுதப்பட்டவோலையைச் செலுத்தினான், அதனை — அச்செய்தியை, உரைப்பான் - உரைக்கும்படிக்கு, எண்ணி — நினைந்து, இத்தலை — இவ்விடத்தில், எய்தினன் என்றான் — வந்தேனென்று சொன்னான், இன்னிசைநூல் — இனியவிசைநூல், முழுது — முழுவதையும், உணர்ந்த — அறிந்த, யாழ்வல்லோன் — யாழில்வல்ல நாரதமுனிவன் எ-று.

மனம் பரமாணுரூபமாகையால் அதனுளடக்கிய புருடனை நளனால் அவளே வெளியிற் சொல்லாமையால் ஓராண்டகையென் றும், யேசுகியரும் அணுமாத்திரமன்றி அதனுள்வீடறியாராக

லால் அவராலும் அறியக் கூடாமையால் சந்தேகித்து வீமராசன் சுயம்வர நாட்டிய வோலை போக்கினனென்றும் சொல்லினர். யாவராலும் அறியக்கூடாமை "அத்திமலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமும்; கத்துபுனன் மீன்பதமுங் கண்டாலும் — பித்தரே, கானார் தெரியற் கடவுளருங்காண்டரோ, மானார் விழியார் மனம்" இதனாற் காண்க. (கஎ)

விண்ணகத்தும் பெறற்கரிய விழுப்பொருணீ பெறவேண்டின் விரிநீர்சூழ்ந்த, மண்ணகத்து வருதியென மகபதிவாண் முகநோக்கி மகிழ்ந்துகூறிப், பண்ணமைந்த தீங்குதலைத் தமயந்தி சுயம்வரத்திற் பாரில்வேந்தர், நண்ணியமர் விளைப்பது காண்குவலென் றாசிபல நவின்றுபோனான்.

இ—ள். விண்ணகத்தும் — தேவருலகத்தும், பெறற்கரிய-பெறுதற்கருமையாகிய, விழுப்பொருள் — சிறப்புப் பொருளை, நீ பெற வேண்டின் — நீபெற விரும்பினையாயின், விரிநீர்சூழ்ந்த — கடலாற் சூழப்பட்ட, மண்ணகத்து — பூவுலகத்தில், வருதியென — வருவாயென்று, மகபதி — இந்திரனுடைய. வாள் — ஒளிபொருந்திய, முக நோக்கி — முகத்தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து — மகிழ்ச்சியடைந்து, கூறி- சொல்லி, பண் அமைந்த — பண்பொருந்திய, தீம் — தித்திப்புள்ள, குதலை — மழலைச்சொல்லையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியினது, சுயம் வரத்தில் — சுயம்வரநாளில், பாரில் — பூமியிலிருக்கின்ற, வேந்தர்— அரசரானவர்கள், நண்ணி — அடைந்து, அமர் — போர்த்தொழிலை, விளைப்பர் — செய்வார்கள், அது — அப்போரை, காண்குவல் என்று- பார்ப்பேனென்று, பல ஆசி — அநேக ஆசீர்வாதங்களை, நவின்று- சொல்லி, போனான் — நாரதமுனிவன் போயினான் எ-று. அன்று- ஏ — அசைகள். (கஅ)

அருந்தவனே கலுமிறைவ னடன்மாரன் பகழிபொர வாற்றானாகிக், கருந்தடங்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வார்காதுங் குழைமென்றோளு, முருந்தினிள முறுவலும்வாண் முகமதியு முருவெளியாய் முன்னர்தோன்ற, வருந்தியயிராணிமுத லரம்பையர்பா லுறுநலனு மறந்தானன்றே.

இ-ள். அருந்தவன் — நாரதமுனிவன், ஏகலும் — போனவளவில், இறைவன் — இந்திரனானவன், அடல் — வலிமை பொருந்திய, மாரன் — மன்மதனுடைய, பகழி — பாணங்கள், பொர — போர் செய்ய; ஆற்றானாகி — பொறுக்கமாட்டாதவனாய், கரு — கரிய, தடம்-

விசாலம்பொருந்திய, கண் — கண்களையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியினுடைய, கதிர்முலையும் — காந்தி பொருந்திய தனங்களும், வார்காதும் — நெடியசெவிகளும், கழை — மூங்கில்போன்ற, மெல்தோளும் — மெல்லியதோளும், முருந்தின் — மயிலிறகின் முதன்முள் போன்ற, இளமுறுவலும் — சிறியபற்களும், வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகமதியும் — முகமாகியசந்திரனும், உருவெளியாய் — உருவெளித்தோற்றமாய், முன்னர்-எதிரே, தோன்ற-தெரிய, வருந்தி-வருத்தப்பட்டு, அயிராணிமுதல் — இந்திராணிமுதலாகிய, அரம்பையர்பால் — அரமகளிரிடத்தில், உறு — மிகுந்த, நலனும் — நலத்தையும், மறந்தான் — மறந்துவிட்டான் எ-று. (௧௯)

மண்ணுலகின் மடவரலை விழைந்தனனம் மிறைவனென வருந்திமாழாந், தெண்ணினமதெழினலனு மிளமையுநன்றுயவென விகழ்ந்துகூறி, வெண்ணிலவு பொழிதாள முறுவலயி ராணிமுதல் விண்ணில்வாழு, மொண்ணுதன்மங்கையர்மடநாண் மீதூரவோவியம்போன் றுணர்வுதீர்ந்தார்.

இ-ள். மண்ணுலகின் — பூவுலகத்தி லிருக்கின்ற, மடவரலை — ஒருபெண்ணாகிய தமயந்தியை, விழைந்தனன் — விரும்பினான், நம் இறைவனென — நம்முடைய அரசனென்று, வருந்தி — வருத்தப்படுத்தி, மாழாந்து — மயக்க மடைந்து, எண்ணின் — எண்ணுமிடத்தில், நமது — நம்முடைய, எழில்நலனும் — அழகினுடைய நன்மையும், இளமையும் — இளமைப்பருவமும், நன்றுயவென — நல்லதாயவென்று, இகழ்ந்துகூறி — பழித்துச்சொல்லி, வெள் — வெள்ளிய, நிலவு — பிரகாசத்தை, பொழி — பொழிகின்ற, தாளம் — முத்தினையொத்த, முறுவல் — பற்களையுடைய, அயிராணிமுதல் — இந்திராணி முதலாகிய, விண்ணில் வாழும் — தெய்வலோகத்தில் வாழ்கின்ற, ஒள் — ஒள்ளிய, நுதல் — நெற்றியையுடைய, மங்கையர்-மாதர்கள், மடம் — அறியாமையும், நாண் — நாணும், மீதூர — அதிகரிக்க, ஓவியம்போன்று — சித்திரத்தையொத்து, உணர்வுதீர்ந்தார்-அறிவு நீங்கினார்கள் எ-று.

அயிராணிமுதல் விண்மாதரென்றமையால் அச்சபையிலிருந்த மேனகை உருப்பசி திலோத்தமை அரம்பை முதலிய தெய்வ மங்கையராம். இவர்கள் அழகுமுதலியவற்றில் மிக்கவரென்று மதித்திருந்த தம்மைத்தாமே வெறுத்துக் கொண்டு மானமுடையவராகையால் புறத்திற் சொல்லாமல் சித்திரம்போல அசைவற்றிருந்தனரென்க ஓவியம்போலென்றமையால் உவமையணி. (௨௦)

மதர்நெடுங்கணர மகளிரிவ்வாறு துயருழப்ப மனத்தி
னோராத, ததைமலர்க்கற்பகநறுந்தார் மணிமார்பன் றுயர்
கூர்ந்து தருமன்வெய்ய, கதழெரிப்புத்தேள்வருண னுடனே
கக்கொடிஞ்சியந்தேர் கடிதிற் றூண்டி, யதிருநெடுந்திரை
யாழி சூழ்புவியினொல்லையில்வந் தடைந்தான்மன்னோ.

இ-ள். மதர் — மதர்த்த — நெடுங்கண் — நெடிய கண்களையுடைய, அரமகளிர் — அரம்பையரானவர்கள், இவ்வாறு — இந்தப்பிரகாரம், துயருழப்ப — துன்பப்பட, மனத்தின் — மனத்தினிடத்திலே, ஓரா — எண்ணாமல், ததை — நெருங்கிய, மலர் — மலரையுடைய, கற்பகநறுந்தார் — கறிய கற்பகமாலையணிந்த, மணிமார்பன் — அழகிய மார்பையுடைய இந்திரன், துயர்கூர்ந்து — துயரமிகுந்து, தருமன் — யமனும், வெய்ய — வெவ்விய, கதழ் — வேகம் பொருந்திய, எரிப்புத்தேள் — அக்கினிதேவனும், வருணன் — வருணனும், உடனேக-உடனாகவர, கொடிஞ்சி — மேன்மோட்டையுடைய, அம் — அழகிய, தேர் - இரதத்தை, கடிதில் — சீக்கிரத்திலே, தூண்டி — செலுத்தி, அதிரும் - அதிர்கின்ற, நெடுந்திரை — நெடிய அலைகளையுடைய, ஆழிசூழ் — கடலாற் சூழப்பட்ட, புவியின் — பூவுலகில், ஒல்லையில் — விரைவில், வந்து அடைந்தான் — வந்து சேர்ந்தான் எ-று. மன் — ஓ — அசை. ()

இந்திரப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்-௨௦௭.

நளன் றூதுப்படலம்.

[இப்படலத்தால் இந்திரன் முதலிய நால்வர் பொருட்டுத்
தமயந்தியினிடத்து நளன் தூதுசென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

அண்டருலகத்திறைவனவ்வுழியிறுப்ப
மண்டுபுனல்வாளைவளர்பூகமடல்கீறுந்
தண்டலையுடுத்தநிடதந்தனிபுரக்கு
மொண்டிறனுடைக்குரிசில்செய்திறமுரைப்பாம்.

இ-ள். அண்டர் உலகத்து — தேவருலகத்தை யாளுகின்ற, இறைவன் — இந்திரன், அவ்வுழி — அவ்விடத்தில், இறுப்ப — தங்க, மண்டு — நெருங்கிய, புனல் — நீரிலிருக்கின்ற, வாளை — வாளைமீன்க

ளானவை, வளர் — வளர்கின்ற, பூகம் — கமுகினுடைய, மடல்-பாளை களை, கீறும் — கிழிக்கின்ற, தண்டலை — சோலைகளை, உடுத்த — உடுக்கப்பெற்ற, நிடதம் — நிடததேசத்தை, தனி — ஒப்பற, புரக்கும்—காக்கின்ற, ஒள் — ஒள்ளிய, திறலுடை — வலிமையை யுடைய, குரிசில்—நளமகாராசன், செய்திறம் — செய்தகாரியத்தை, உரைப்பாம்-(யாம்) சொல்லுவோம் எ-று.

அண்டர் — ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவர்; தேவர். அ — பண்டறிசுட்டு. தண்டலை — குளிர்ந்த இடமாயுள்ளது, சோலை. துள்ளிமேலெழுதன் மிக்குளவாகலின் வாளையினத்தை விதந்தார். தனிபுரத்தல் எனவே ஏகசக்கராதிபதி யென்பது பெறப்படும். குரிசில் — பெருமையிற் சிறந்தவன். தான்விரும்பிய அரும்பொருளைப் பிறர் பெறுவான் விரும்பித் தன்னைத் தூதாகப் பணிக்கவும் வள்ளற் றன்மை கெடாதொப்பிச் சென்று முடிக்கும் பெருமையிற்சிறந்தோனாகலின் குரிசில் என்ற பெயராற் கூறினர். (க)

அன்னமுரைசெய்தவெழிலாயிழையைநெஞ்சத்
துன்னியயர்வோடுமுயிருண்டிலைகொலென்னக்
கன்னன்மதனைங்கணைகருத்திடைகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதிமாழ்கியயர்காலை.

இ-ள். அன்னம் — அன்னப்புள்ளானது, உரைசெய்த — சொல்லிய, எழில் — அழகிய, ஆயிழையை — தமயந்தியை, நெஞ்சத்து—மனத்தினிடத்து, உன்னி — நினைந்து, அயர்வோடும்-சோர்வுடனே, உயிர் — உயிரானது, உண்டிலைகொலென்ன — உண்டோவில்லையோவென்றுசொல்ல, கன்னல் — கருப்புவில்லேந்திய, மதன் — மன்மதனுடைய, ஐங்கணை — பஞ்சபாணங்களும், கருத்திடை — கருத்தினிடத்து, குளிப்ப — தைக்க, மன்னவர்கள் மன்னன் — நளனுனவன், மதிமாழ்கி — அறிவுமயங்கி, அயர்காலை — துன்பப்படுஞ் சமயத்தில் எ-று.

மன்மதபாணம்பிரயோகிக்குமிடம் வெவ்வேறுயுளதேனும்துன்பப்படுவது கருத்தொன்றேயாதலாற் கருத்திடைகுளிப்பவென்றார். "நெஞ்சிலரவிந்த நீள்சூதங் கொங்கையின்மே; லஞ்சும் விழியிலசோகமாம் — வஞ்சியரே, சென்னிமிசை முல்லைதிகழ் நீலமல்குலிலே, "யின்னிலைவே ளெய்வா னிவை" இதனல் அவ்விடங்கள் காண்க. (உ)

பூகமடல்கீறியிளவாளைபுனல்காலு
மேகமிசைதாவிடும்விதர்ப்பநகர்மன்ன

னோகையொடளித்தவுயிரோவியநிகர்க்குந்
தோகைமணவோலைகொடுதூதுவரடைந்தார்.

இ-ள். பூகமடல் — கமுகம்பாளையை, கீறி — கிழித்து, இளவாளை — இளமைபொருந்திய வாளைமீன்களானவை, புனல்காலும்-நீரைச்சொரிகின்ற, மேகமிசை — மேகத்தின்மீது, தாவிடும்-தாவுகின்ற, விதர்ப்பநகர் — விதர்ப்பதேசத்தையாளுகின்ற, மன்னன்-வீமராசனானவன், ஓகையொடு-மகிழ்ச்சியுடனே, அளித்த-பெற்ற, உயிர் — உயிரையுடைய, ஓவியம் — சித்திரத்தை, நிகர்க்கும் — ஒப்பாயிருக்கின்ற, தோகை — தமயந்தியினுடைய, மணவோலைகொடு—கலியாணவோலையைக்கொண்டு, தூதுவர் — தூதர்கள், அடைந்தார்-சேர்ந்தார்கள் எ-று. (௩)

முடங்கலின்வரைந்தவுரைமுற்றுமுணராமுன்
றடப்புயம்வளர்ந்தனவரைக்குவமைசாலக்
குடங்கையினகன்றவிழிகோநகரிசெல்வான்
மடங்கலனையானுளமகிழ்ச்சியொடெழுந்தான்.

இ-ள். முடங்கலின் — ஓலைச்சுருளில், வரைந்த—எழுதப்பட்ட, உரை — சொல்லுகளை, முற்றும் — முழுவதும், உணராமுன்-அறியாமுன்னே, தடம் — பெரிய, புயம் — தோள்களானவை, வரைக்கு—பர்வதங்களுக்கு, உவமைசால — உவமைபொருந்த, வளர்ந்தன -பருத்தன, குடங்கையின் — உள்ளங்கைபோல, அகன்ற — பரந்த, விழி-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, கோநகரி — குண்டினபுரத்துக்கு, செல்வான் — செல்லும்பொருட்டு, மடங்கலனையான் — சிங்கவேற்றினையொத்த நளமகாராசன், உளமகிழ்ச்சியொடு — மனக்களிப்பினுடனே, எழுந்தான் — எழுந்தனன் எ-று.

முடங்கல் — முடங்குதல். தொழிலாகுபெயராய் ஓலைக்கு ஆயிற்று. மடங்கல் என்றாற்போல. வரைந்த என்னும் பலபொருளொருசொல ஈண்டு எழுதிய என்னும் பொருட்டு. விரும்பிய பொருட்பேறுறுமெனநினைந்த வுவகை மிகுதியானே புயமும் விழியும் வளர்ந்து அகன்றவென்க. (௪)

கொய்யுளைவயப்புரவிகோடியுழைபோத
மையன்மகவாரணமருங்குறநெருங்க
வெய்யதிறல்வாளுழவர்வேலைபுடைசூழ
பொய்திரையளக்கரினியம்பலமுழங்க.

இ-ள். கொய் — கொய்துகட்டிய, உளை — புறமயிரையுடைய, வயம் — வலிமைபொருந்திய, புரவிகோடி—கோடிகுதிரைகள், உழை போத — பக்கங்களிலேவரவும், மையல் — மயக்கம்பொருந்திய, மத வாரணம் — மதயானைகள், மருங்குற — பக்கத்திலே, நெருங்க— நெருங்கிவரவும், வெய்ய — வெவ்விய, திறல் — வலிமைபொருந்திய, வாள்-வாட்படையையுடைய, உழவர்வேலை — காலாட்களாகிய கடலானது, புடைசூழ — பக்கங்களிலேசூழ்ந்துவரவும், மொய்-மொய்க் கப்பெற்ற, திரை — அலைகளையுடைய, அளக்கரின் — கடல்போல, பல இயம் — * பலவாத்தியங்கள், முழங்க — ஒலிக்கவும் எ-று.

இப்பாட்டில் போதவென்பது முதலிய வினையெச்சங்கள்மேற் பாட்டிற் போனனென்னு முற்றுவினையைக் கொண்டுமுடிந்தன.

விரிகதிரெறிக்குமதிவெண்குடைநிழற்றத்
தரளநகைமாதர்பலர்சாமரையிரட்ட
வெரிமணியிமைக்குமுடிமன்னவரிறைஞ்சத்
திருவளருமார்பனுயர்தேரின்மிசைபோனன்.

இ-ள். விரி — விரியப்பெற்ற, கதிர் — கிரணங்களை, எறிக்கும்— வீசுகின்ற, மதி — சந்திரனையொத்த, வெண்குடை-வெள்ளியகுடை

* அரசர்க் குரிய முக்கிய வாத்தியங்களாவன:—

பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை, தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திர வளையம், மொந்தை, முரசு, கண்விடுதூம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறை, சங்கு, நாகசின்னம், கொம்புமுதலாயின. இவற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுளா னுணர்க.

பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை
சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை
திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை
தமருகந் தண்ணுமை தாவி றடாரி
யந்தரி முழவொடு சந்திர வளைய
மொந்தை முரசே கண்விடு தூம்பு
நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க
மாசி றகுணிச்சம் விரலேறு பாகந்
தொக்க வுபாங்கந் துடிபெரும் பறையென
மிக்க நூலோர் விரித்துரைத் தனரே. ௧

கள், நிழற்ற — நிழலைச்செய்யவும், தாளம் — முத்தினையொத்த, நகை — பற்களை யுடைய, மாதர்பலர் — அநேகமகளிர்கள், சாமரை இரட்ட — கவரிகள் வீசவும், எரிமணி — காந்தியை யுடைய மணிகள், இமைக்கும் — பிரகாசிக்கின்ற, முடி — மகுடத்தை யுடைய, மன்னவர் — அரசர்கள், இறைஞ்ச — வணங்கவும், திரு — திருமாதானவள், வளரும் — துஞ்சுகின்ற, மார்பன் — மார்பையுடையவனுகிய நளமகாராசன், உயர் — உயர்ந்த, தேரின்மிசை — தேரின்மேல், போனுன் — போயினுன் எ-று.

தேர்நடவுகம்பலைசெவிப்புகுதலோடும்
வார்கடன்முழக்கொலிகொலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவையமுறும்வானவர்கண்முன்
னேர்கெழுமுமாடநிடதத்திறையெதிர்ந்தான்.

இ-ள். தேர் — தேரை, நடவு — செலுத்துகின்ற, கம்பலை — ஒலியானது, செவி — காதினிடத்து, புகுதலோடும் — நுழைந்தமாத்திரத்தில், வார் — நெடிய, கடல்முழக்கு ஒலிகொலோ — கடலொலியோ, மழை முழக்கோ — மேகத்தினொலியோ, சார்வதென — அடைவதென்று, ஐயமுறும் — சந்தேகமுற்ற, வானவர்கள்முன் — தேவர்களுக்கு முன்னே, ஏர் — அழகானது, கெழுமு — பொருந்திய, மாடம் — மாளிகைகளை யுடைய, நிடத்திறை — நிடதேசத்தரசன், எதிர்ந்தான் — எதிர்ப்பட்டான் எ-று. கொல் — ஐயப்பொருள். (எ)

பொற்றடந்தேர்மிசைப்பொலிந்துதோன்றிய
மற்றடந்தோளினுன்வனப்புநோக்கினு
ருற்றதோர்வியப்பினுக்குள்ளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினுர்விண்ணுளோரெலாம்.

இ-ள். பொன் — அழகிய, தடம் — பெரிய, தேர்மிசை-தேரின் மீது, பொலிந்து — பிரகாசித்து, தோன்றிய — வந்த, மல்-மற்போர் செய்கின்ற, தடம் — பெரிய, தோளினுன் — தோள்களை யுடைய நளமகாராசனது, வனப்பு — அழகை, நோக்கினுர்-பார்த்தார், உற்றது-அநுபவடைந்ததாகிய, ஓர் — ஒப்பற்ற, வியப்பினுக்கு — ஆச்சரியத்துக்கு, உள்ளம் ஈந்து — மனத்தைக்கொடுத்து, விண்ணுளோர் எலாம் — இந்திரன்முதலிய நால்வரும், வெறு உடம்பு ஆயினுர் — உயிர்நீங்கிய வுடம்புபோலானுர் எ-று.

ஆச்சரியத்தால் அபகரிக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவராயினுரென்பது கருத்து. (அ)

மாயிருஞாலத்துவந்துமன்னர்கோ
னேயபேரழகுகண்டிமைப்பினாட்டமோ
ராயிரம்பெற்றபேறடைந்துளேனெனச்
சேயுயர்விசும்பினுக்கிறைவன்செப்பினான்.

இ-ள். மா — மகத்தாகிய, இரு — பெரிய, ஞாலத்துவந்து-பூமியில்வந்து, மன்னர்கோன் — நளனுடைய, எய — பொருந்திய, பேரழகு — பெரிய அழகினை, கண்டு-பார்த்து, இமைப்பில்-இமைத்தலில்லாத, நாட்டம் ஓராயிரம் — ஆயிரங்கண்களை, பெற்றபேறு-பெற்றபேற்றினை, அடைந்துளேனென — இன்று அடையப் பெற்றேனென்று, சேய் — தூரமாக, உயர் — உயர்ந்த, விசும்பினுக்கிறைவன் — சுவர்க்கத்துக்கரசனாகிய இந்திரன், செப்பினான் — சொல்லினான் எ-று.

இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள ஆடவனைக் கண்டதில்லை யென்பது கருத்து. (௬)

மண்டமர்கடந்தவேன்மன்னர்மன்னனைக்
கண்டுமற்றொருவர்தோள்காமுற்றீர்ந்தொடை
தொண்டைவாய்மடமயில்சூட்டுமோவெனாத்
தெண்டிரைக்கனைகடற்செல்வன்கூறினான்.

இ-ள். மண்டு — நெருங்கிய, அமர்-போரை, கடந்த-செயித்த, வேல் — வேற்படையையுடைய, மன்னர் மன்னனை — நளனை, கண்டு — பார்த்து, மற்றொருவர் தோள் — வேறொருத்தர் புயங்களை, காமுற்று — ஆசைப்பட்டு, தொண்டை — கோவைக்கனிபோன்ற, வாய் — வாயையுடைய, மடமயில்-தமயந்தியானவள், ஈர்ந்தொடை — குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையை, சூட்டுமோ எனா — தரிப்பாளோவென்று, தெள் — தெள்ளிய, திரை — அலைகளையுடைய, கனை-ஒலிக்கின்ற, கடல்செல்வன் — கடலுக்கரசனாகிய வருணன், கூறினான் — சொல்லினான் எ-று.

பாந்தண்மேற்கிடந்தபார்பரிக்குந்திண்டிறல்
வேந்தனுக்கேதொடைவேய்ந்திலாளெனி
லேந்திழையெழினலமென்கொலாமெனக்
காந்துவெங்கதழெரிக்கடவுள்சாற்றினான்.

இ-ள். பாந்தள்மேல் — ஆதிசேடன்மீது, கிடந்த — இருந்த, பார் — பூமியை, பரிக்கும் — சுமக்கின்ற, திண் — திண்ணிய, திறல்-சௌரியத்தை யுடைய, வேந்தனுக்கே — நளமகாராசனுக்கே,

தொடை — மாலையை, வேந்திலாள்எனில் — சூட்டாளேயானுல், எந்திழை — தமயந்தியினுடைய, எழில் — அழகினது, நலம் — நன்மை, என்கொலாமென — என்னபிரயோசன மாகுமென்று, காந்து — காந்துகின்ற, வெம் — வெவ்விய, கதழ் — வேகத்தையுடைய, எரிக் கடவுள் — அக்கினிதேவன், சாற்றினுன் — சொல்லினுன் எ-று. கொல் — அசைநிலை.

கழைசுளிபுகர்முகக்களிநல்யானையா
னிழைசுடரெறிப்பவந்திறுத்தவேந்திழை
விழவினுக்காயின்யாமீண்டுபோதலே
யழகிதென்றந்தகனறைந்திட்டானரோ.

இ-ள். கழை — கரும்புகளை, சுளி — முறிக்கின்ற, புகர்முகம் — புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, களி — களிப்புப்பொருந்திய, நல் — நல்ல, யானையான் — யானையையுடைய நளமகாராசன், இழை — ஆபரணங்கள், சுடர் — காந்தியை, எறிப்ப-வீச, வந்திறுத்தது-வந்து தங்கியது, ஏந்திழை — தமயந்தியினுடைய, விழவினுக்காயின்-விவாகத்துக்கானுல், யாம் — நாம், மீண்டுபோதலே — திரும்பிச் செல்லுதலே, அழகிதென்று — அழகையுடையதென்று, அந்தகன் — யமனவன், அறைந்திட்டான் — சொல்லினுன் எ-று.

போர்த்தொழில்வைரவாட்பொருவிலண்ணல்செந்
தார்ப்பசுங்கிளியனுடார்பெறுதுபோய்க்
கார்க்குழலரம்பையர்கமலவாண்முகம்
பார்ப்பதெவ்வாறெனப்பரிவிற்கூறினுன்.

இ-ள். போர் — போர்செய்கின்ற, தொழில்-தொழிலையுடைய, வைரவாள் — வச்சிராயுதமேந்திய, பொருவில் — ஒப்பில்லாத, அண்ணல் — இந்திரனவன், செம் — சிவந்த, தார் — இரேகையையுடைய, பசு — பசுமைபொருந்திய, கிளியனுன் — கிளியையொத்தவளாகிய தமயந்தியினுடைய, தார் — மாலையை, பெறுது — பெற்றுக்கொள்ளாமல், போய் — சென்று, கார் — கரிய, குழல் — கூந்தலையுடைய, அரம்பையர் — அரமாதருடைய, கமலம் — தாமரைமலர்போன்ற, வாள் — ஒளிபொருந்திய முகம் — முகத்தை, பார்ப்பது — நோக்குவது, எவ்வாறென — எவ்வாறென்று, பரிவில் — துன்பத்தினுல், கூறினுன் — சொல்லினுன் எ-று.

சந்தேகத்தா லிந்திர னிவ்வாறு கூறினுன். (௧௩)

அரத்தமுண்டொளிரும்வாளவுணர்ச்செற்றுநந்
திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநல்கிய
விரைத்துணரலங்கலான்வீரசேனன்போன்
றிருத்தலி லிவனளனென்னவேண்டுமால்.

இ-ள். அரத்தம் – உதிரத்தை, உண்டு – பானம்பண்ணி, ஒளிரும் – பிரகாசிக்கின்ற, வாள் – வாட்படையையுடைய, அவுணர்-அசுரர்களை, செற்று – கொன்று, நம் – நம்முடைய, திருத்தகு - திருவிற்குத்தக்க, செல்வமும் – செல்வத்தையும், சிறப்பும்-சிறப்பையும், நல்கிய – கொடுத்த, விரை – வாசனைபொருந்திய, துணர் – பூங்கொத்துகளையுடைய, அலங்கலான் – மாலையையுடையவனாகிய, வீரசேனன்போன்று – வீரசேனராசனை யொத்தவனாகி, இருத்தலால் – இருந்திடலால், இவன் – இவனை, நளனென்னவேண்டும்–நளமகாராசனென்று சொல்லவேண்டும், எ-று. தந்தையின் பெயர் வேறுங்கூறுப.

மிகுந்த வலிமையுடைய ரென்பதுதோன்ற அரத்தமுண்டொளிரும் வாளவுணரென்றும், அவர்களால் முழுவதுமிழந்தமைதோன்றத்திருத்தகு செல்வமுஞ் சிறப்புநல்கியவென்றும், வெற்றிமாலையணிந்தோனென்பதுதோன்ற விரைத்துணரலங்கலானென்றும் சொல்லினார். முன்னொருகாலத்திலே தன்னைப்புறங்கண்ட அசுரர்களைவென்று தெய்வலோகத்தை நிலைநிறுத்தி இழந்தசெல்வத்தையுஞ் சிறப்பையுந்தந்த வீரசேனனைப்போலுதலால் அவன்குமாரனாகிய நளனென்று இந்திரன் நிச்சயித்தான். தந்தைபோலும் புதல்வரென்பது – "செந்நெலாலாயசெழுமுளை மற்றுமச் செந்நெலேயாகிவிளைதலா – லந்நெல், வயனிறையக் காய்க்கும்வளவயலூர, மகனறிவு தந்தையறிவு."—இதனாற்காண்க. (௧௪)

சேற்றிதழ்த்தாமரைமலரத்தெண்கட
றோற்றுசெங்கதிரெனத்தோன்றுநின்னையா
மேற்றநல்லோரையிலெழுந்தநாலன்றோ
வாற்றெதிர்ப்பட்டனமலங்கல்வேலினாய்.

இ-ள். அலங்கல் – வெற்றிமாலையணிந்த, வேலினாய் – வேற்படையேந்திய நளமகாராசனே! சேறு – சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ் – இதழ்களையுடைய, தாமரை – தாமரைகள், மலர – விரிய, தெள் – தெள்ளிய, கடல் – கடலினிடத்து, தோற்று – தோன்றுகின்ற, செங்கதிரென – சூரியனைப்போல, தோன்று நின்னை-வந்தவுன்னை, யாம் – யாங்கள், ஏற்ற – தக்க, நல் – நல்ல, ஓரை

யில் – இராசியில், எழுந்ததாலன்றே – புறப்பட்டமடியாலல்லவா, ஆறு – வழியில், எதிர்ப்பட்டனம் – எதிர்ப்பட்டோம் எ-று.

ஓரை – இராசி – "ஓரையேமாதர்கூடி விளையாடலுடனிராசி" என்றது நிகண்டு இச்செய்யுள் உவமையணி. (௧௫)

இவனழற்கடவுண்மற்றிவன்வெங்கூற்றுவ
னுவனெறிகடற்கிறையொழிந்துநின்றயான்
கவனவாம்பரியுளமுணருங்காவல
வவிரொளிமணிமுடியமரர்வேந்தனே.

இ-ள். கவனம் – வேகத்தையுடைய, வாம் – தாவுகின்ற, பரியுளம் – குதிரையினுடைய கருத்தை, உணருங்காவல – அறியும் நளமகாராசனே! இவன் அழற்கடவுள் – இவனக்கினிதேவன், இவன்வெம் கூற்றுவன் – இவன் வெப்பம்பொருந்திய, யமன், உவன் – அவன், எறிகடற்கிறை அலையைவீசுகின்ற கடற்கரசனாகிய வருணன், ஒழிந்துநின்ற – இவரொழியநின்ற, யான் – யானோவெனில், அவிர் – பிரகாசிக்கின்ற, ஒளி–காந்தியையுடைய, மணி-மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட, முடி – கிரீடத்தையுடைய, அமரர்வேந்தன் – தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரன் எ-று.

ஒழியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சப்பொருளில் வந்தது. 'அசுவபரீட்சையில் வல்லானென்பது தோன்ற "வாம்பரியுளமுணரும்" என்றான். (௧௬)

உன்னுழைவேண்டுவதொன்றுண்டாங்கது
பின்னர்யாங்கூறுதுமென்றுபெட்புறும்
பொன்னகர்க்கிறையவனிருந்தபோதினின்
மன்னவனவரடிவணங்கினானரோ.

இ-ள். உன்னுழை – உன்னிடத்தில், வேண்டுவது – யாம் விரும்புவது, ஒன்றுண்டு –ஒரு காரியமுண்டு, அது – அதனை, பின்னர் – பின்பு, யாங்கூறுதுமென்று – யாம் சொல்லுவேமென்று, பெட்புறும் – விருப்பமடைந்த, பொன்னகர்க்கிறையவன் – இந்திரனென்பவன், இருந்தபோதினில் – இருந்தபொழுதில், மன்னவன்–நளமகாராசன், அவர் அடி – இந்திரன்முதலிய அந்நால்வர் பாதங்களையும், வணங்கினான் – வணக்குதல்செய்தான் எ-று.

உண்ணெகிழ்ந்திறைஞ்சியவுலக்கொடோளினன்
விண்ணுலகாள்பவர்க்கரியமெய்ப்பொருள்

மண்ணுலகாள்பவர்மாட்டுவைகுமோ
வெண்ணின்மற்றிவருளம்யாவதாங்கொலோ.

[இனி ஆறுசெய்யுட்களால் நளனுடைய சிந்திப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உள் — உள்ளம், நெகிழ்ந்து — குழைந்து, இறைஞ்சிய- வணங்கிய, உலங்கொள் — திரள் - கல்லினுடைய வலிமையைக் கொண்ட, தோளினன் — தோள்களையுடைய நளமகாராசன், விண்ணுல காள்பவர்க்கு-தெய்வலோகத்தை யாளுகின்றவர்க்கு, அரிய- அருமையாகிய, மேம்பொருள் — மேன்மைப்பட்டபொருள், மண்ணுலகாள்பவர் மாட்டு — மண்ணுலகாள்பவரிடத்து, வைகுமோ- இருக்குமோ, எண்ணில் — எண்ணுமிடத்தில், இவர் உளம் — இவருடைய மனம், யாவதாங்கொலோ — யாதாகுமோ எ-று. கொல்- ஐயம்.

மண்ணுலகத்தோர் வருந்தித் தவஞ்செய்து பெறற்குரியது பொன்னுலகம்; அதனை யாளுகின்ற தலைமைபெற்ற இந்திரனுக்கும் அரியபொருளுண்டோ, ஆயின் அது நம்பாலுளதாகுமோ ஆதலின் இஃதியாதோவென ஐயுற்றனனென்க. மண்ணுலகென்றதனுல் விண்ணுலகைப் பொன்னுலகெனக் கொள்ளப்பட்டது. (கஅ)

குறிப்பறிந்தீதலேகொடைமற்றின்றென
மறுத்தலேகேட்டபின்வழங்கலாதலிற்
பெறற்கருமாவியும்பெட்பினீகுவன்
றிறப்படவிவளருந்தெரிந்ததில்லையால்.

இ-ள். குறிப்பறிந்து-ஒருவர் குறிப்பினைத்தெரிந்து, ஈதலே- கொடுத்தலே, கொடை — கொடுத்தலாகும், கேட்டபின் — கேட்ட பின்பு, வழங்கல் — கொடுத்தல், இன்றென — இல்லையென்று, மறுத்தலே — தடுத்தலேயாகும், ஆதலின் — ஆகையினாலே, பெறற் கரும் — பெறுதற்கரிய, ஆவியும் — உயிரையும், பெட்பின் — அன்பினாலே, ஈகுவன் — கொடுப்பேன், திறப்பட — நிச்சயமாக, இவருளம் — இவருடையமனம், தெரிந்ததில்லை — தெரியவில்லை எ-று.

உம்மை — உயர்வு சிறப்பு. குறிப்பறிதலாவது தன்னிடத் தொன்றை விரும்பிவருபவனது முகக்குறிகளா லவன் கருத்தை யறிதல். அது "உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி யுரைக்கும்" என்பதனுலறிக. அஃதறிந்தீதலாவது "இலனென்னு மெவ்வ முரையாமையீதல். குலனுடையான் கண்ணேயுள" இதனுலறிக.

கேட்குமிடத்துண்டாம் மானமிழத்தல் அச்சப்படுதல்முதலிய வருத்தம். இல்லையென்னும்போ துண்டாகும் வருத்தத்தோ டொப்பாதவின் இன்றெனமறுத்தலே கேட்டபின் வழங்கவென்றார். கொடுக்கும் பொருளின் முடிவாகிய ஆவியெனினும் அன் போடுகொடுப்பேனென்றதாம். (௧௧)

ஒளிமுகமிழப்பவர் துற்றநாணமீக்
கிளர்தரவில்லெனக்கிளக்குமூர்ச்சனை
தெளிதரமுகத்தினிற்றெளித்தற்கன்றுகொ
னளிபுனல்பொருளொடுநல்குகின்றதே.

இ-ள். முகம் — முகமானது, ஒளியிழப்ப — ஒளிநீங்க, வந்து-வந்து, உற்ற — யிருந்த, நாணம் — நாணமானது, மீக்கிளர்தர — அதிகரிக்க, இல்லெனகிளக்கும் — இல்லையென்று சொல்லும். மூர்ச்சனை — மூர்ச்சையானது, தெளிதர — தெளியும்படி, முகத்தினில்-முகத்தினிடத்தில், தெளித்தற்கன்றுகொல் — தெளித்தற்கல்லவா, நளி — குளிர்ந்த, புனல் — நீரை, பொருளொடு — திரவியத்துடனே, நல்குகின்றது — கொடுக்கின்றது எ-று.

நாணந்தலைக்கொண்டு எனக்கில்லையென்று சொல்லும்பொழுதுண்டாகு மூர்ச்சைதெளிதற்கு முகத்திற் றெறிப்பத் தண்ணீரைப் பொருளொடு கொடுப்பதென்க. விதிப்படிகொடுக்குநீரில் மூர்ச்சை தெளிதற்பொருட்டெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

ஐந்தருநீழலினரசுவைகிய
விந்திரன்முதலினோரீகென்றென்னுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினாரிவர்
சிந்தனைமகிழ்வுறவென்கொல்செய்வதே.

இ-ள். ஐந்தருநீழலின் — பஞ்சதருவினிழலிடத்து, அரசுவைகிய — அரசிருக்கின்ற, இந்திரன்முதலினோர் — இந்திராதியோராகிய நால்வரும், ஈகென்று — தருவாயென்று, என்னுழைவந்து-என்னிடத்தில்வந்து, உயர் — உயர்ந்த, பெரும்புகழ் — பெரியகீர்த்தியை, வழங்கினார் — கொடுத்தார்கள், இவர் — இவர்களுடைய, சிந்தனை-மனங்கள், மகிழ்வுற — மகிழ்ச்சிபொருந்த, என்செய்வது — யாது செய்வது எ-று.

யாதுவிரும்பினும் இந்திரனுக் கொருகுறை யில்லையென்பது தோன்ற 'ஐந்தருநீழலினரசுவைகிய வென்றார். யாசகர்கள் எதை கேட்க நினைத்தார்களோ அதைக்கொடுத்தாலல்லாமல் அவராற்றப் பட்ட புகழ் நில்லாதென்பது கருத்து. (௨௧)

உரவுநீர்க்கருங்கட லுடுத்தமாநிலத்
தருளுடனிம்மையினளித்தவான்பொருண்
மருவியமறுமையில்வழங்குபான்மையா
லிரவலர்தமரினுமினியராவரே.

இ-ள். உரவு — ஒலிக்கின்ற, நீர் — நீரையுடைய, கருங்கடல்— கரியகடலை, உடுத்த — ஆடையாகத்தரித்த, மாநிலத்து — மகத்தாகிய பூமியில், அருளுடன் — கருணையுடனே, இம்மையில்-இப்பிறப்பில், அளித்த — கொடுத்த, வான்பொருள்-மேலாகியபொருளை, மருவிய-பொருந்திய, மறுமையில் — மறுபிறப்பில், வழங்கு பான்மையால்-கொடுக்கின்ற தன்மையால், இரவலர் — யாசகர்கள், தமரினும்-தம்மவரினும், இனியராவர் — இனிமையுடையவராவர் எ-று.

தம்மவர்-உறவோர். இப்பிறப்பிற் கொடுப்பதை மறுபிறப்பி லவரிருக்கு மிடத்திற்குச்சென்று தருபவராதலால் யாசகரைத் தம் மவரினும் இனியரென்றார். "அற்றாரழிபசிதீர்த்த லஃதொருவன், பெற்றான் பொருள்வைப்புழி" அது கொடுப்பவருக்கு ஆஸ்தியென் பது இதனாலறிக. (௨௨)

உடைப்பெரும்பொருளினையுலகினூதியங்
கிடைப்பதற்களித்தலிற்கிளர்கிரப்பினா
லடுத்துவந்தேற்குநர்க்கார்வமீதுறக்
கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

இ-ள். உடை — தமதாகவுடைய, பெரும்பொருளினை - பெரிய திரவியத்தை, உலகில் — உலகத்தில், ஊதியம் — இலாபம், கிடைப்ப தற்கு — கிடைக்கும்பொருட்டு, அளித்தலில்-கொடுப்பதிலும், கிளர்— மிகுந்த, கிரப்பினால் — வறுமையினால், அடுத்து வந்து — அனுசரித்து வந்து, ஏற்குநர்க்கு — யாசிப்பவர்க்கு, ஆர்வம் — ஆசை, மீதுற-அதி கரிக்க, கொடுக்கில் — கொடுத்தால், ஒன்றே — ஒருபொருளே, பல கோடியாகும் — பலகோடிப்பொருளாகும் எ-று.

உலகத்திலே ஒருவருக்கு இலாபத்திற்குக் கொடுப்பதைக்காட் டிலும் யாசகர்க்குக் கொடுப்பதில் அனேகங்கோடி இலாபம் உண் டென்பதாம். (௨௩)

என்றமற்றினையனவெண்ணிவண்ணவான்
குன்றெனப்பணைத்துயர்குவவுத்தோளினான்

வன்றிறல்வாசவன்வதனநோக்கிமற்
றொன்றுநீகேட்டியென்றுரைத்தன்மேயினன்.

[நளன் சொல்லுதல்.]

இ-ள். என்று – இப்படியென்று, இனையன – இத்தன்மையவாக, எண்ணி – நினைந்து, வண்ணம் – அழகிய, வான் – மேலாகிய, குன்றென – மலையைப்போல, பணைத்து – பருத்து, உயர் – உயர்ந்த, குவவு – திரட்சிபொருந்திய, தோளினன் – தோளையுடைய நளமகாராசன், வன்றிறல் – மிகுந்த வலிமையடைத்த, வாசவன் – இந்திரனுடைய, வதனநோக்கி – முகத்தைப்பார்த்து, ஒன்று – ஒருசெய்தி, நீகேட்டியென்று – நீ கேட்பாயாகவென்று, உரைத்தல் மேயினன் – சொல்லத் தொடங்கினன் எ-று. மற்றிரண்டும் அசைநிலைகள். (௨௪)

என்னருந்தவத்தினன்றெனதுதொல்குல
முன்னையோரருந்தவமுயன்றபான்மையாற்
பொன்னகர்துறந்துநீர்போதப்பெற்றனன்
சொன்னவைமறுக்கிலன்சொல்கவென்றனன்.

இ-ள். என் – என்னாற்செய்யப்பட்ட, அருந்தவத்தின் – அரிய தவத்தினாலே, அன்று – அன்றாகும், எனது – என்னுடைய, தொல் குலம் – பழையகுலத்திற் றோன்றிய, முன்னையோர் – பெரியோர்கள், அருந்தவம் – அரியதவத்தை, முயன்றபான்மையால் – முயன்று செய்தபடியினாலே, பொன்னகர் – தெய்வலோகத்தை, துறந்து – நீங்கி, நீர் போதப்பெற்றனன் – நீவிர் இங்கே வரப்பெற்றேன், சொன்னவை மறுக்கிலன் – சொல்லிய செய்திகளை மறுக்கமாட்டேன், சொல்கவென்றனன் – சொல்லக்கடவீரென்றான் எ-று.

மேன்மையுள்ள நீவிர்வருதற்கு ஏற்றதவம் யானொருவன் செய்தது போதாதாதலால், எனக்கு முற்பட்டவர் செய்த தவமாகுமென்றான். (௨௫)

ஆங்கதுகேட்டவானரசன்பொற்பினால்
வீங்குதோண்மாரனைவென்றநீயலால்
யாங்குளரவன்றொடுத்தெய்யுமின்றுப்
பூங்கணையால்வருந்துயரம்போக்குவார்.

[நளனுக்கு இந்திரன் சொல்லுதல்.]

இ-ள். ஆங்கு – அவ்விடத்தில், அது – அம்மொழியை, கேட்ட – கேள்விப்பட்ட, வானரசன் – இந்திரனானவன், பொற்பினால் – அழ

கினால், வீங்கு — மிகுந்த, தோள் — தோளையுடைய, மாரனை — மன்மதனை, வென்ற — வெற்றிகொண்ட, நீயலால் — நீயொருவனல்லாமல், அவன் — அம்மன்மதனானவன், தொடுத்து — நாரியிற்றொடுத்து, எய்யும் — பிரயோகஞ்செய்கின்ற, இன்-இனிய, நறு — தேனொழுகுகின்ற, பூங்கணையால் — மலரம்பால், வரும் — வருகின்ற, துயரம்-துயரத்தை, போக்குவார் — நீக்குவார், யாங்குளர் — எவ்விடத்திலுளர் எ—று.

அழகினால் மிகுந்த தோளையுடைய மன்மதனைச் செயித்த நீயல்லாமல் அவன் வாளியால் வருந்துன்பத்தை நீக்குவோர் பிறர் யார்! அழகினாலென்றதை வீங்குதலோடுங் கூட்டுக. அன்றிவென்ற வென்பதோடுங் கூட்டிப் பொருள்கொளின் மிகுந்த வழகுள்ளவனென்னும் பொருள்படுதலால் துன்பம்நீக்குதற்குவல்ல எதுவில்லையாயிற்று. முற்படியாயின் காமனைவென்றவ னென்றலிற் சிதேந்திரியன் என்னும் பொருள்படலால் அத்துன்பம் நீங்கியவன் பிறர்க்கும் அத்துன்பத்தை நீக்குவானென்பதும் பெற்றாம்.

வெயில்விரிமணிமுடிவீமனல்கிய
மயிலியன்மதர்விழிவளைக்கைமங்கையாற்
செயிரறுதூது நீசெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிரப்போரினுமுளையக்கூறினான்.

இ-ள். வெயில் — பிரகாசம், விரி — விரிகின்ற, மணி-மணிகள் பதித்த, முடி — முடியையுடைய, வீமனல்கிய — வீமராசன்பெற்ற, மயில் — மயிலையொத்த, இயல் — சாயலும் — மதர் — களிப்புமிக்க, விழி — கண்களும், வளைக்கை — வளையலணிந்தகைகளையுமுடைய, மங்கையால் — தமயந்தியிடத்தில், செயிரறு — குற்றமற்ற, தூது நீ செல்லவேண்டுமென்று — நீ தூதுபோக வேண்டுமென்று, உயிரிரப்போரினும் — உயிரைக் கொடுவென் றிரப்பவரைப் பார்க்கிலும், உளைய — வருந்த, கூறினான் — சொல்லினான் எ—று.

நளனால் விரும்பப்பட்ட உயிரினுஞ்சிறந்த தமயந்தியினிடத்து அவனே தூதுசெல்லுதலில் ஒருவருயிரிரத்தற்கணுளதாந் துன்பத்தினும் அதிக வருத்தமிருத்தலால் 'உயிரிரப்போரினு முளையக் கூறினா' னென்றார். (௨எ)

திருத்தகுசெவியிடைச்சிவையினூடுற
வுருக்கியசெம்பினையூற்றினாலென •

மருத்துவன் றீமொழிகேட்டுமன்னர்கோன்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலங்கினனரோ.

[நளன் வருத்தமடைதல்.]

இ-ள். திருத்தகு - அழகுபொருந்திய, செவியிடை - காதினிடத்திலே, சிவையினூடு - உலைமூக்கில், உற - பொருந்த, உருக்கிய - உருக்கப்பெற்ற, செம்பினை - செம்பை, ஊற்றினலென - ஊற்றியதுபோல, மருத்துவன் - இந்திரனுடைய, தீமொழி - தீயையொத்தசொல்லை, கேட்டு - கேள்விப்பட்டு, மன்னர்கோன் - நளனனவன், கருத்துஅழிந்து - நினைவுமறந்து, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - ஆவி, கலங்கினன் - கலக்கமுற்றான் எ-று.

தான்விரும்பிய தமயந்தியை யபகரிக்கத் தன்னையே தூது செல்லச் சொன்னதாதலால் நளனுக்கு இந்திரன் சொல்லியது தீமொழியாயிற்று. செம்பை யூற்றினலென வெனலால் உவமையணி. (உஅ)

குருமணி மேகலைக்குவளைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொய்ம்மைதீதெனுந்
தருமமோவுயிர்நிலைதளர்ந்துவாடுமென்
மருமமீதூன்றியவாளிற்போழ்வதே.

இ-ள். குரு - நிறம்பொருந்திய, மணி - இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற, மேகலை - மேகலாபரணமணிந்த தமயந்தியினது, குவளை - நீலோற்பலம்போன்ற, கண்கொலோ - கண்ணோ, பொரு - போர் செய்கின்ற, மதன் - மன்மதனுடைய, பகழியோ - பாணமோ, பொய்ம்மை - பொய்யுரை, தீதெனும் - குற்றமென்றுசொல்லும், தருமமோ - அறமோ, உயிர்நிலை - சீவநிலையானது, தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து, வாடுமென் - மெலிவேனுகிய வென்னுடைய, மருமமீது - மார்பினிடத்தில், ஊன்றிய - தைக்கச்செய்த, வாளில் - வாளாயுதத்தைப்போல், போழ்வது - பிளக்கின்றது எ-று.

மேகலை - எட்டுச்சரமுள்ளது. தமயந்தி கண்ணோ மன்மத பாணமோ பொய்யுரைத்தீதென்னுந் தருமமோ என்மார்பினிடத்தில் வாட்படைபோலும் பிளப்பதெனக்கூட்டுக. கண்கொலோ பகழியா தருமமோவெனலால் ஐயவணி. வாளிற்போழ்வதேயெனலால் உவமையணி இவ்விரண்டுங்கலந்து வருதலால் கலவையணி. (உகூ)

என்னும்விள்ளாதயர்ந்திருக்குமேமுறுந்
தன்னையுமறக்குமெய்த்தருமனன்றெனப்

புன்னகைகோட்டுமெய்புழுங்கும்வெய்துயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமெண்ணுமால்.

இ-ள். எண்ணும் – இப்படியென்று சொல்லுவான், விள்ளாது- பேசாமல், அயர்ந்திருக்கும் – துன்பப்படுவான், ஏழுறும் – மயங்குவான், தன்னையுமறக்கும் – தன்னையுமறப்பான், மெய் – உண்மை பொருந்திய, தருமம் – அறம், நன்றெனு-நல்லதென்று, புன்னகை கோட்டும் – புன்சிரிப்புக்கொள்ளுவான், மெய்புழுங்கும் – உடல் வெதும்புவான், வெய்துயிர்த்து – அச்சமடைந்து, அன்னம் – அன்னப்புள்ளானது, முன்னுரைத்தவை யனைத்தும்-(தூதுபோய்வந்து) முன்சொல்லியசெய்தி யாவையையும், எண்ணும் – நினைப்பான், எ-று.

காம்பீர நடையுடையவனாதலால் விள்ளாதயர்ந்திருக்குமென்றும், செய்வதுந் தவிர்வதுந் தோன்றாமையால் ஏழுறுமென்றும், இப்படிப்பட்ட சிந்தையுடையவனாகலின் தன்னையு மறக்குமென்றும் சத்தியமிவ்வாறு வருத்துவதாகலின் வஞ்சப்புகழ்ச்சியாத் தரும நன்றெனப் புன்னகைகோட்டுமென்றும், இதனால் அகத்தில் அதிக தாபமுண்டாகையால் மெய்புழுங்குமென்றும், தருமத்திற் குடன்பட்டவனாகையால் இனிதனக்குக் கிடையாளென்று நிச்சயத்தால் வெய்துயிர்த்தென்றும், பெறாதபொருளின்மேல் விருப்பம் அதிகரித்தலால் 'அன்ன முன்னுரைத்தவை யனைத்துமெண்ணு' மென்றுஞ்சொல்லினார் – வருத்தமிகுதியின் நகைசெய்வது. ";இடுக்கண் வருங்கானகுகவதனை, யடுத்தூர்வ தஃதொப் பதில்" இதனாலறிக. பகையில்லாமல் ஒருகாலத்திலே கூடத்தக்க என்னும் அயர்ந்திருக்கு முதலிய பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி. (௩௦)

முற்றிழைவனமுலைமுயங்குநன்னலம்
பெற்றிலனெனினும்வேள்பெய்யும்வாளியான்
மற்றுயிரிறப்பினும்வானவேந்தொடு
சொற்றதுமறக்கிலனென்றுசொல்லுவான்.

இ-ள். முற்று – முற்றிய, இழை – ஆபரணங்களையணிந்த, தமயந்தியினது, வனம் – அழகிய, முலை – தனங்களை, முயங்கும்- தழுவுகின்ற, நன்னலம் – நல்லசுகத்தை, பெற்றிலனெனினும்- பெறும்ற்போனேனாயினும், வேள் – மன்மதனானவன், பெய்யும்- சொரிகின்ற, வாளியால் – பாணங்களினாலே, உயிரிறப்பினும்- ஆவிமாயினும், வானவேந்தொடு – இந்திரனுடன், சொற்றது- சொல்லியதை, மறக்கிலன் – தடுக்கமாட்டேனென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, சொல்லுவான் – சொல்லுகின்றான் எ-று.

முற்றுதல் — விளைத்தல். மற்று — அசைநிலை. இம்மைப்பயனைத் துரும்பெனநினைத்து மறுமைப்பயனை விரும்பிய காம்பீர நடையை யுடைய சத்திய சந்தனுகையால் இவ்வாறு கூறினுனென்க. (௩௧)

எப்பொருளாயினும்யாவருள்ளமுங்
கைப்படுநெல்லியங்கனியிற்காணுநீர்
துப்பிதழ்மடந்தைபாற்றூதுபோகெனச்
செப்பியதெவன்கொலெஞ்சிந்தையோர்ந்துமே.

[தூதுபோகச்சொல்லிய இந்திரனைக்குறித்து நளன்சொல்லல்.

இ-ள். எப்பொருளாயினும் — எந்தப்பொருளானாலும், யாவருள்ளமும் — எவர்களுடைய மனமும், கைப்படு — உள்ளங்கையிற் பட்ட, நெல்லியங்கனியின் — நெல்லிப்பழத்தைப்போல, காணும்- அறிகின்ற, நீர் — நீவிர், துப்பு — பவளம்போன்ற, இதழ் — அதரத்தையுடைய, மடந்தைபால் — தமயந்தியினிடத்து, தூதுபோக என- தூதுபோவென்று, எம் — எங்களுடைய, சிந்தை — மனத்தை, ஓர்ந்தும் — தெரிந்தும், செப்பியது — சொல்லியது, எவன்கொல்-யாதுகொல் எ-று.

என்னுள்ளம் அவளிடத்தும் அவளுள்ளம் என்னிடத்தும் ஒருமித்து நின்றதென்பதுதோன்ற எஞ்சிந்தை யோர்ந்துமெனத் தன்மைப்பன்மையாகச் சொல்லினுர். "ஒருதலையா னின்னுது காமங் காப்போல — விருதலையானு மினிது" எனவிருத்தலால் ஒத்த காமமுள்ள வெனக்கன்றி ஒருதலைக்காமமுள்ள வுனக்குச் சந்துபொருந்தாதென்பது கருத்து நெல்லியங்கனியிலென்றமையால் உவமையணி. போக என்பதில் அகரந்தொகுத்தல். (௩௨)

வழங்கியநும்முரைமறுதுசென்றியான்
மொழிந்தனனுயினுமுன்னரேயெனை
விழைந்தவத்தளிரியல்வெள்குறுதுளங்
குழைந்துநம்பான்மணம்பொருந்தல்கூடுமோ.

[நீயேசெல்கென்ற இந்திரனுக்கு நளன்சொல்லல்.]

இ-ள். வழங்கிய — சொல்லிய, நும்முரை — உம்முடைய சொல்லை, மறுது — மறுக்காமல், யான்சென்று — யான்போய், மொழிந்தனனுயினும் — சொன்னேனுனுலும், முன்னரே — முன்னமே, எனைவிழைந்த — என்னைவிரும்பிய, அத்தளிர்இயல் — அத்தமயந்தி, வெள்குறுது — நாணுமல், உளம் குழைந்து — மனங்

கரைந்து, நும்பால் — உம்மிடத்தில், வணம்-விவாகத்திற்கு, பொருந்தல் கூடுமோ — சம்மதிப்பாளோ எ-று.

முன் — காலப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல் அர் என்னுஞ் சாரியை பெற்று நின்றது. தளிர் இயல் — உவமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தளிர்போலும் இயலினை யுடையாள் என்பது பொருள். யான்விளழுந்தவென்னில் தன்னறிவுக் கேலாதென்பது பற்றி எனை விழைந்த வென்றான். விழைந்தவளாதலால் யான்சொல்லுவதற்கு எதிர்மொழிகொடுத்தற்கே நாணும். அங்ஙனம் நாணுபவள் எவ்வாறு நின் விவாகத்திற்குச் சம்மதிப்பாளென்பது கருத்து. (௩௩)

என்னவேந்துரைத்தலுமிசைத்தசொன்மறா
நின்னைமெய்ப்பரதனைநிகரில்பார்த்தனை
முன்னினுநினைத்தவையனைத்துமுற்றுமா
லன்னநீயேகிலேதரியதாகுமே.

[என்னல் முற்றுமோவென்ற நளனுக்கு
இந்திரன் சொல்லியது.

இ-ள். என்ன — இப்படியென்று, வேந்து — நளமகாராசனானவன், உரைத்தலும் — சொல்லலும், இசைத்த — சொல்லிய, சொல்-சொல்லினை, மறா — மறுக்காத, நின்னை — உன்னையும், மெய்—உண்மையையுடைய, பரதனை — பரதனையும், நிகரில் — ஒப்பில்லாத, பார்த்தனை — அருச்சுனனையும், முன்னினும் — நினைத்தாலும், நினைத்தவையனைத்தும் — நினைத்த காரியங்கள்யாவும், முற்றும்-முடியும், அன்ன — அத்தன்மையையுடைய, நீ — நீயே, ஏகில்-போனால், ஏது — எந்தக்காரியம், அரியதாகும்-அருமையையுடையதாகும் எ-று. ஆல் — அசைநிலை.

வேந்து — விகுதி கெட்டுநின்ற உயர்திணைப்பெயர். கார்த்தவீரியன் பிரதையின் புத்திரனல்லனாகவும் பார்த்தனெனக் கூறியது, அர்ச்சுனன் என்னும் பெயருண்மை பற்றியென்க. பரதன் அர்ச்சுனன் எனப் பொதுப்படக்கூறினும் சகுந்தலை புத்திரனாகிய பரதனும், ஏகைய புத்திரனாகிய கார்த்தவீரிய அர்ச்சுனனுமெனக் கொள்க. பரதனை இராமர்க்கிளவலென்றும், பார்த்தனை வீமற்கிளவலென்றும், பொருள்கொள்வாரு முண்டு. அவ்வாறு கொள்ளிற் காலவேற்றுமைப்படலானும் வடநூலுரையுடன் மாறுபடலானும் சான்றோராட்சி யல்லாமையானும் மரபுவழுவாகலானும் இழுக்காமென்க.

"தரைதிருத்தியசீர் வைனிய னென்னுந் தனிக்குடைப்பிருது வேந்தனையும், விரைமலர்த் தொடை *யே கையண்றரு கார்த்த வீரிய வருச்சுனன்றனையு, முரைசகுந் தலைபுத்திரனெனும் பரத னொடு நளனையுமொரு செயற்குப், புரையறச் செல்லும் பொழுது துன்னினரப் பொருள்பெறீஇ விரைந்துமீள்குவரால்."

இச்செய்யுள் வடநூலுரை மேற்கோளின்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. பிறர்க்கும் உன்னினைப்பால் முடியுங்காரியம் நீயே சென்றால் முடிதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்றலாற் றெய்யுட் பொருட்பேறணி. (௩௪)

இனையனவாசவனியம்புமெல்லையின்
வனைமலர்க்கோதைதன்வயத்தனாகியுந்
தனியறனிழுக்குறுத்தகையனாதலி
னனையதற்கியைந்தனனலங்கல்வேலினான்.

[நளன் தூதுசெல்லச் சம்மதித்தது.]

இ-ள். வாசவன் – இந்திரனானவன், இனையன–இத்தன்மையவாகிய சொற்களை, இயம்பும் எல்லையின் – சொல்லுகின்ற பொழுதில், வனை – கட்டுகின்ற, மலர்க்கோதைதன் – மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, வயத்தனாகியும் – வசப்பட்டவனாயிருந்தும், தனி – ஒப்பற்ற, அறன் – தருமத்தினின்றும், இழுக்குறு – கெடுதலடையாத, தகையனாதலின் – குணத்தையுடையவனாதலால், அனையதற்கு – அவ்விந்திரன் சொன்னதற்கு, அலங்கல்-வெற்றிமாலையைத் தரித்த, வேலினான் – வேற்படையேந்திய நளமகாராசன், இயைந்தனன் – உடன்பட்டான் எ-று. (௩௫)

பொருந்தியமன்னர்கோன்பொம்மல்வெம்முலைத்
திருந்திழைகடிநகர்ச்சேமமாகிய
வருந்திறல்வாயிலோரறிவுறாதுபோய்
வருந்திறன்யாதெனமறித்துங்கூறினான்.

---

* ஏகையன் புதல்வன் கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் என ஈண்டுப் பேசப்பட்டது. பார்க்கவ புராணத்திலே கிருதவீரியன் புதல்வன் ஆகலிற் கார்த்த வீரியன் எனப்பெயர் போந்ததென்று கூறப்பட்டுளது. அதனைக் கிருதவீரியன் மகப்பெறுபடலத்திற் காண்க. அன்றியுங் கூர்மபுராணம் சந்திரவம்சமுரைத்த அத்தியாயத்தில், "கன்னலின்றுயர்ந்த திண்டோட் டனகன்மற் றவன்றன்காளை - யெஃகிலத்தரசும் போற்றுங் கிருதவீரிய னென்பாரால். (௨௧) எந்தும் வார்புக ழாங்கவன் மகனிராவணனை - யார்த்துவன் சிறைப்புகுத்தியெவ்வுலகமு மடர்த்த - கார்த்தவீரியனாகும். (௨௨) என்னு மிச்செய்யுள்களானுமுணர்க.

[நீ செல்லத் தடையுளதோ வென்ற இந்திரனுக்கு
நளன் சொல்லியது.]

இ-ள். பொருந்திய — சம்மதிப்பட்ட, மன்னர்கோன் — நளன், பொம்மல் — பொலிவுபொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை — தனங்களையும், திருந்திழை—திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையு மணிந்த தமயந்தியினுடைய, கடிநகர் — புதுமைபெற்ற நகர்க்கு, சேமமாகிய — காவலாகிய, அருந்திறல்-அரிய வல்லமையையுடைய, வாயிலோர் — வாயில்காப்பவர், அறிவுறாது போய் — அறியாமற் புகுந்து, வருந்திறன் — வருகின்றவிதம், யாதெனா—எப்படியென்று, மறித்தும் — மறுபடியும், கூறினன் — சொல்லினன் எ-று. (௩௬)

விட்புலந்தனிபுரந்தருளும்வேந்தர்கோ
னட்பொடுமினியனநவின்றியாவர்க்குங்
கட்புலனாலுருக்காண்கிலாததோர்
* நுட்பநூல்விஞ்சையைநுவன்றிட்டானரோ.

[மறைந்துசெல்வதற்கு உபாயமுளதோவென்ற
நளனுக்கு இந்திரனருளியது.]

இ-ள். விட்புலம் — விண்ணுலகத்தை, தனி — ஒப்பற்ற, புரந்தருளும் — காக்கின்ற, வேந்தர்கோன் — இந்திரனானவன், நட்பொடும் — சிநேகத்துடனே, இனியன — இன்சொற்களை, நவின்று— சொல்லி, யாவர்க்கும் — எவர்களுக்கும், கட்புலனால் — கண்ணறிவினால், உரு — வடிவத்தை, காண்கிலாது — அறியப்படாததாகிய, ஓர்— ஒரு, நுட்பநூல் — நுண்ணியநூலிற் சொல்லும், விஞ்சையை — மந்திரத்தை, நுவன்றிட்டான் — சொல்லினன் எ-று. விஞ்சை—மந்திரத்துக்காதலால் ஆகுபெயர். (௩௭)

பெறலரும்விஞ்சையும்பெற்றுவானவர்க்
கிறையவனிணையடியிறைஞ்சிவண்டிமிர்
நறைமலர்க்கூந்தலாணகரிநண்ணுவா
னறைகழலிலங்குதாளரசனேகினன்.

இ-ள். பெறலரும் — பெறுதற்கரிய, விஞ்சையும் — மந்திரத்தையும், பெற்று — பெற்றுக்கொண்டு, வானவர்க்கிறையவன் — இந்

---

* நுட்பநூல் விஞ்சை என்றது அதர்வண பாகத்துட்கூறப்பட்டமாவிகாஞ்சனம் என்னும் மந்திரத்தை என்க. மாவிகாஞ்சனமாவது - தன்னுருத் தெரியாமல் எங்கணுஞ்செல்ல விழைவோர்க்கு அங்ஙனஞ் செய்யும் வன்மைமையையுடைய மந்திரம். இவ்விஞ்சையைக் கொண்டவரே விஞ்சையர், வித்தியாதரர் எனப்பட்டார்.

திரனுடைய, இணையடி — இரண்டு பாதங்களையும், இறைஞ்சி— வணங்கி, வண்டு — வண்டுகள், இமிர் — ஒலிக்கின்ற, நறை-தேனை முழுகின்ற, மலர் — மலரையணிந்த, கூந்தலாள் — அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது, நகரி — குண்டின புரத்திலே, நண்ணுவான் — சேரும்பொருட்டு, அறை — ஒலிக்கின்ற, கழல் — வீரக்கழலானது, இலங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, தாள் — பாதத்தையுடைய, அரசன் — நளன், எகினான் — போனான் எ-று.

நெடுநாள் தவஞ்செய்து யோகிகளும் அடைதற் கரிதாகலிற் பெறலரும் விஞ்சை யெனப்பட்டது. எடுத்தகருமம் இடையூறின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு உலகவழக்கப்படி கடவுளரை வணங்குவது முறைமையாகலின் "வானவர்க்கிறையவ னிணையடியிறைஞ்சி' யெனப்பட்டது. இதுமுதல் ௩ — பாட்டுக்களாற் குண்டினபுரத்திற்குச்செல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றன. (௩௮)

பண்ணமைகூந்தன்மான்றேரிற்பார்புக
ழண்ணலுமிமையவரார்வம்பின்செல
மண்ணிடைவானவர்மகளிர்தம்மொடும்
விண்ணிழிந்திருந்தனநகரமேயினான்.

இ-ள். பண்ணமை — கல்லணையமைந்த, கூந்தல் — புறமயிரையுடைய, மான் — குதிரைகட்டிய, தேரில் — இரதத்தில், பார்— பூமியிலுள்ளார், புகழ் — புகழ்கின்ற, அண்ணலும் — நளமகாராசனும்; இமையவர் — தேவர்களுடைய, ஆர்வம் — ஆசையானது, பின்செல — பின்னேதொடர, மண்ணிடை — மண்ணுலகத்தில், வானவர் மகளிரொடும் — அரம்பையருடன், விண் — சுவர்க்கமானது, இழிந்திருந்தன — இழிந்திருந்ததையொத்த, நகரம் — குண்டினபுரத்தை, மேயினான் — பொருந்தினான் எ-று.

இது குண்டினபுரமென்னும் பெயரினாலே மாத்திரம் வேற்றுநகராகத் தோன்றுவதன்றிச் சகல சம்பத்தும் நிறைந்திருக்கின்றபடியால் அமராவதியென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை யென்பது கருத்து. ஆர்வம் பின்செல வென்றது உடனிகழ்ச்சியணி. மண்ணுலகத்துள்ள இந்நகரை வானவர் மகளிரொடு மண்ணினிழிந்த விண்ணெனக்குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. மான்-ன், சாரியை.

வாம்பரித்தேரினினிழிந்துவண்டுளர்
தேம்பொதிநறுமலர்த்தெரியன்மார்பினான்

காம்புறழ்தோளினுள்செவ்விகாண்குறு
மேம்பலிற்கோநகரெய்தினனரோ.

இ-ள். வாம் — தாவுகின்ற, பரி — குதிரையையுடைய, தேரி னின்றிழிந்து — தேரினின்றுமிறங்கி, வண்டு — வண்டுகளானவை, உளர் — ஒலிக்கின்ற, தேம் — வாசனை, பொதி — நெருங்கிய, நறும் — பரிமளம்பொருந்திய, மலர் — மலராற்றொடுத்த, தெரியல் — மாலை யணிந்த, மார்பினன் — மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராசன், காம்பு — மூங்கிலை, உறழ் — ஒத்த, தோளினுள் — தோளினையுடை யவளாகிய தமயந்தியினது, செவ்வி — அழகை, காண்குறும்-காண வேண்டுமென்கிற, எம்பலின் — ஆசையினாலே, கோநகர் — குண் டினபுரத்தை, எய்தினன் — அடைந்தான் எ-று. (௪0)

உருகுதங்கொழுநர்பாலூடிநீத்தநல்
விரைகமழ்தெரியலுமின்செயாரமுங்
குருமணிக்கலன்களுங்குலவுவீதிவா
யெரிமணிப்பூணினனிடறியேகினன்.

[இது முதல் ௩ பாட்டுக்களால் இவன் செல்லுகையி
னிகழ்ந்தவை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உருகு — விருப்பத்தால்தளர்கிற, தம் — தம்முடைய, கொழுநர்பால் — கணவரிடத்து, ஊடி — பிணங்கி, நீத்த — நீக்கிய, நல் — நல்ல, விரை — வாசனை, கமழ் — வீசுகின்ற, தெரியலும்- மாலையும், மின்செய் — பிரகாசத்தைச்செய்கின்ற, ஆரமும் — பதக்க மும், குரு — நிறம்பொருந்திய, மணிக்கலன்களும் — இரத்தினாபர ணமும், குலவு — பிரகாசிக்கின்ற, வீதிவாய் — வீதியினிடத்தில், எரி — ஒளியையுடைய, மணி — மணிகள்பதித்த, பூணினன் — ஆப ரணத்தையுடைய நளமகாராசன், இடறி — காலினாலிடறிக் கொண்டு, ஏகினன் — போனான் எ-று.

மிகுந்த அன்புடையோ ரென்பதற்கு உருகுதங் கொழுந ரென்றும், அவரிடத்தும் ஊடினாலன்றி இன்பம் பயவாமையால் ஊடியென்றும், ஊடலில் தம்மெய்யி லணிவனவற்றில் வெறுப் புண்டாதலில் நீத்தவென்றும், செல்வச்செருக்கினால் நாடோறுங் கழித்தெறிவதாதலிற் குலவுவீதிவா யென்றும், காலால் நடந்து செல்வோனாதலில் இடறியேகினனென்றும் சொல்லினர். செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி. (௪௧)

மனங்கவர்வனப்பமைவடிவினன் றியுங்
கனம்பயில்வாயிலோர்காண் குறுவகை
சினங்கொள்கூரிலையவேற்செம்மல்போதலா
லனங்கனென் றுரைப்பதற்கையமில்லையே.

இ-ள். மனம் — மனத்தை, கவர் — கவர்ந்துகொள்ளுகின்ற, வனப்பு — அழகு, அமை — அமைந்த, வடிவின் — வடிவினாலும், அன்றியும் — அல்லாமலும், கனம் — மேகங்கள், பயில் — சஞ்சரிக்கின்ற, வாயிலோர் — வழியிலிருக்குங் காவலாளர்கள், காண்குறுவகை — காணுதவிதம், சினங்கொள் — கோபங்கொண்ட, கூர் — கூர்மைபொருந்திய, இலைய — இலையையுடைய, வேல் — வேற்படையேந்திய, செம்மல் — நளமகாராசன், போதலால் — செல்கிறபடியால், அனங்கனென்று — அருவத்தையுடையவனாகிய மன்மதனென்று, உரைப்பதற்கு — சொல்வதற்கு, ஐயம் — சந்தேகம், இல்லை — இல்லை எ-று. இது தற்குறிப்பணி. (௬௨)

கண்ணகன்மணிக்கடைக்காவலாளர்தா
நண்ணினரெவரெனவெவரைநாடினுந்
தண்ணறுந்தெரியலான்றன்னையாமென
வெண்ணிவெம்மடங்கலினெருத்தங்கோட்டுமால்.

இ-ள். கண்ணகல் — இடமகன்ற, மணி — அழகிய, கடை — வாயிலிலிருக்கின்ற, காவலாளர்தாம் — காவல்செய்வோர், நண்ணினர் — வந்தவர்கள், எவரென — யாவரென்று, எவரை நாடினும் — யாரைநாடிப்பார்க்கினும், தண் — தண்ணிய, நறும் — பரிமளம் பொருந்திய, தெரியலான் — மாலையையுடையவனாகிய நளமகாராசன், தன்னையாமென — தன்னையாகுமென்று, எண்ணி — நினைத்து, வெம் — வெவ்விய, மடங்கலின் — சிங்கத்தைப்போல, எருத்தங்கோட்டும் — திரும்பிப்பார்ப்பான் எ-று.

இவர்கள் நம்மை எவ்வாறு பார்த்தார்களென்கிற ஆச்சரியத்தினாலே திரும்பிப் பார்த்தானென்க. சிங்கத்துக்குத் தான்வந்தவழியைத் திரும்பிப்பார்த்த வியற்கையென்க. மடங்கலினென்றமையால் உவமையணி. மறைந்து செல்லு மவனியல்பு கூறுதலால் தன்மைநவிற்சியணி. இவ்விரண்டுங் கலத்தலாற் கலவையணி. (௬௩)

மலர்பயில்வாவிதோய்மாதர்நுண்டுகி
லலைபுனனனைதலுமல்குறோன் றலாற்

கலைவலான்கண்முகிழ்த்தேகக்காண்குறுன்
முலைமுகடழுந்துறவொருத்திமுட்டினள்.

இ-ள். மலர்பயில் — மலர்கள்நெருங்கிய, வாவி — தடாகத்தில், தோய் — முழுகிய, மாதர் — மடவாருடைய, நுண் — நுண்ணிய, துகில் — ஆடையானது, அலை — அலைவீசுகின்ற, புனல் — நீரிலே, நனைதலும் — நனைந்தவளவில், அல்குல் — நிதம்பமானது, தோன்றலால் — தெரிதலால், கலைவலான் — அறநூலில் வல்லவனாகிய நளமகாராசன், கண்முகிழ்த்தேக — கண்களை மூடிக்கொண்டு போக, காண்குறுள் — காணுளாகி, முலை — தனங்களினுடைய, முகடு — உச்சி, அழுந்துற — அழுந்தும்படி, ஒருத்தி — எதிர்ப்பட்டவொருநங்கை, முட்டினள் — முட்டினள் எ-று.

அறத்தின்வழி நிற்போனாதலாற் பிறமாதர்களுடைய மறைத்தற்குரிய உறுப்புக்களை நோக்குதலிற் பாவம் உண்டாகுமென்றஞ்சிக் கண்களை மூடிக்கொண்டான். பின்பு எதிர்ப்பட்டவளுக்கு இவனுருத் தெரியாமையானும் இவன் கண்களை மூடிக்கொள்ளுதலாலும் அவள்வருவது தெரியாமல் முட்டிக் கொண்டனளென்க. (௯௪)

காமுறுமொருத்திதன்வதனங்கண்டகண்
கோமகன்முகிழ்த்தலாற்கோதைமார்முக
மாமதியென்பதுமன்னன்செய்யகண்
டாமரையென்பதுந்தக்கவாயவே.

இ-ள். காமுறு — விரும்புதற்குரிய, ஒருத்தி — ஒருமங்கையினுடைய, வதனம் — முகத்தை, கண்டகண் — பார்த்த கண்களை, கோமகன் — நளமகாராசன், முகிழ்த்தலால் — மூடிக்கொள்ளுதலால், கோதைமார்முகம் — மாதருடையமுகம், மா — பெரிய, மதியென்பதும் — சந்திரனென்று சொல்வதும், மன்னன் — இந்த நளமகாராசனுடைய, செய்ய — சிவந்த, கண் — கண்கள், தாமரையென்பதும் — தாமரைமலரென்று சொல்வதும், தக்கதாய — தகுதியாயின எ-று. தன் — அசை.

இவன் விரகமுடையோனாதலால் அந்த மங்கையர் முகத்தைக்கண்டு மனமயங்கிற் பாவமுண்டென்று மூடிக்கொண்டான். அது அவர் முகத்தைச் சந்திரனென்பதையும் இவன் கண்களைத் தாமரையென்பதையும் நிச்சயப்படுத்தியது. தக்கதாய வெனலால் ஏதுதியணி. (௯௫)

செய்யகண்முகிழ்த்திடல்விழித்தறிதெனு
வையனுங்கடைக்கணுேக்கவன்பிதென்
றெய்யும்வேள்கணைமலரிதயமோர்ந்துமால்
பொய்யெனவருச்சனைபுரிதல்போன்றதே.

இ-ள். செய்ய — சிவந்த, கண் — கண்களை, முகிழ்த்திடல் — மூடிக்கொள்வதும், விழித்தல் — விழிப்பதும், தீதெனு — குற்றமென்றுநினைத்து, ஐயனும் — நளமகாராசனும், கடைக்கணுேக்க — கடைக்கண்ணினுலே பார்க்க, அன்பிதென்று — இது ஆசையினுலே பார்ப்பதென்று, எய்யும் — பிரயோகஞ்செய்கின்ற, வேள் — மன்மதனுடைய, கணைமலர் — பாணமலர்கள், இதயம் — கருத்தை, ஓர்ந்து — அறிந்து, மால் — மயக்கமானது, பொய்யென — பொய்யென்று, அருச்சனை — பூசை, புரிதல்போன்றது — செய்வது போலுமாயிற்று. எ-று.

கண்களைமூடில் எதிர்ப்படுமாதர் தெரியாமல் முட்டிக்கொள்வதாலும், திறக்கில் அவர்களது அழகிய வடிவநோக்குதலிற் பாவமுண்டாதலானும் இப்படியன்றிக் கடைக்கண்ணுல் நோக்கினுன். அங்ஙனநோக்குவதை அன்பு நோக்கென்று நினைத்து மன்மதன் றொடுத்த மலரம்புகள் அவன் மனத்தையறிந்து மயக்கமில்லாமையால் வீணுகாது அர்ச்சனை செய்வதாயிற் றென்க. (௪௬)

தெரிவையென்றுருவெளியோடுசெப்பிய
வரசனதுரையசரீரியாமென
வெருவியமாதர்சொற்கேட்டுவெள்குரு
வுருவெளியிதுவெனவுள்ளந்தேறினுன்.

இ-ள். தெரிவை யென்று — தமயந்தியென்று, உருவெளியோடு — உருவெளித் தோற்றத்துடனே, செப்பிய — சொல்லிய, அரசனது — நளமகாராசனுடைய, உரை — சொல்லை, அசரீரியாமென — ஆகாயவாணியாகுமென்று, வெருவிய — பயந்த, மாதர் — மாதருடைய, சொல்கேட்டு — சொல்லைக்கேட்டு, (அந்நளனுனவன்) வெள்குறு — நாணி, உருவெளியிதுவென — உருவெளித்தோற்றமிதுவென்று, உள்ளம் — மனம், தேறினுன் — தெளிவையடைந்தான் எ-று.

உருவெளித்தோற்றமாவது தன்னுல் விரும்பப்பட்ட பொருள் போல் எதிரேதோன்றுதல் செப்பிய வுரையென்பது இந்திராதிகள் தமயந்திக்குச் சொல்லும்படி தன்னெடு சொல்லிய செய்திகளாம். அவளைக்கண்டுந் தன் விருப்புக்குரியவற்றைப் பேசாமல் இவ்வாறு சொன்னுனென்று பொருள்கொள்வானென்னில்

அறத்தின்வழித் தூதுசெல்வோர்க்கு வழுவாகலானும், இதற்கு முன்னூலாகிய வடமொழியு ளிருத்தலானு மெனக்கொள்க. மாதர்க்கு அச்ச மியற்கை யாதலின் இதுதெய்வமோ மாயமோ வென அசரீரிக்கு வெருவினரென்க. அவர்களுரையால் உருவெளித் தோற்றத்தோடு சொன்ன இரகசியமான தன்சொல் வெளிப்பட்டதென்று தெளிந்து நாணுற்றனென்றா (௭௭)

விழைவெனும்பாகெறிந் தமரர்விஞ்சையாந்
தழைமுகபடாத்தமை தறுகண்வாரணங்
கழைமதனியற்றியகருங்கண்மங்கைய
ரழகெனும்படுகுழியாழ்ந் ததில்லையால்.

இ-ள். விழைவெனும் — ஆசையென்கிற, பாகு — பாகனை, எறிந்து — தள்ளி, அமரர் — தேவர்களுடைய, விஞ்சையாம் — மந்திரமாகிய, தழை — தழைந்த, முகபடாத்து — முகப்போர்வையினாலே, அமை — பொருந்திய, தறுகண் — அஞ்சாமையையுடைய, வாரணம் — யானையானது, கழைமதன் — கருப்பு வில்லேந்திய மன்மதன், இயற்றிய — செய்த, கருங்கண் — கரியகண்களையுடைய, மங்கையர் — மாதருடைய, அழகெனும் — அழகென்று சொல்லும், படுகுழி — பள்ளத்தில், ஆழ்ந்தது இல்லை — அழுந்தியதில்லை எ-று. ஆல்-அசை.

நளனை யானையாகவும், விழைவைப் பாகனாகவும், விஞ்சையைமுகபடாமாகவும், ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. தூதுசெல்லுமிடத்து அறத்தின்வழி மகளிர்விழைவை நீக்கியோனாகலின் அவர்கள் அழகில் மயங்கவில்லை யென்பது கருத்து. (௭௮)

அங்கலுழ்மேனியவணங்கைநாடொறு
மெங்கணுங்காண்குறுமயக்கமேனைய
பங்கயவாண்முகப்பாவைமாரையம்
மங்கையென்றெண்ணுறுமயக்கந்தீர்த்ததே.

இ-ள். அம் — அழகானது, கலுழ் — ஒழுகுகின்ற, மேனிய — மேனியையுடைய, அணங்கை — தமயந்தியை, நாடொறும் — எந்நாளும், எங்கணும் — எவ்விடத்திலும், காண்குறும் — உருவெளித்தோற்றமாகக் காணுகின்ற, மயக்கம் — மயக்கமானது, ஏனைய — மற்றைய, பங்கயம் — தாமரைமலர்போன்ற, வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகம் — முகத்தையுடைய, பாவைமாரை — மகளிரை, அம்மங்கையென்று — அந்தத் தமயந்தியென்று, எண்ணுறும் — நினைக்கின்ற, மயக்கம் — மயக்கத்தை, தீர்த்தது — நீக்கியது எ-று.

அழகுமிகுதிபற்றிக் கலுழெனப் பட்டது. உருவெளித் தோற்றத்துக்கு நிகராகிய அந்தப்புரத்துமங்கையர் வடிவங்களில் நளனுக்குத் தமயந்தியென்னு மயக்கம் எனுண்டாகவில்லையெனில் அதனுறுதியாலென்க. (௪௯)

கணங்குழைமுகத்தியர்கதிர்த்துவிம்மிய
சுணங்கவிரிளமுலைச்சுவடுதாக்கியு
மணிந்தகுங்குமமெழிலகலமூழ்கியு
மணந்தனர்போன்றனன்மன்னரேறனன்.

இ-ள். மன்னர் — அரசர்களுக்கு, ஏறனன் — ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளன், கணம் — கூட்டமாகிய மணிபதித்த, குழை — குண்டலந்தரித்த, முகத்தியர் — முகத்தையுடையவராகிய மாதர், கதிர்த்து — காந்திபொருந்தி, விம்மிய — பருத்த, சுணங்கு-தேமலானது, அவிர்-பிரகாசியாநின்ற, இளமுலை — இளமைபொருந்திய தனங்களுடைய, சுவடு — தழும்புகள், தாக்கியும் — மோதப்பெற்றும், அணிந்த-தரித்த, குங்குமம் — குங்குமக்குழம்புகள், எழில் — அழகிய, அகலம் — மார்பினிடத்து, மூழ்கியும் — மூழ்கப்பெற்றும், மணந்தனர் — கூடினவர்களை, போன்றனன் — ஒத்தனன் எ-று.

கூடினவர்க்கு உள்ள குணம் இவனிடத் துண்டாதலின் மணந்தனர்போன்றன னென்றார். இது உவமையலங்காரமாகும். (௫௦)

விளங்கிழையொருத்திபேரணியில்வேந்தெழி
றுளங்கலுமதிசயந்தோன்றநோக்கினள்
வளங்கெழுபுகழினன்மறையக்காண்கிலா
ளுளம்புகுந்தொளித்ததவ்வுருவென்றெண்ணினள்.

இ-ள். விளங்கு — பிரகாசியாநின்ற, இழை — ஆபரணத்தையணிந்த, ஒருத்தி — ஒருமாதானவள், பேர் — பெரிய, அணியில்-தன்னாபரணத்தில், வேந்து — அரசனுடைய, எழில் — அழகானது, துளங்கலும் — பிரகாசித்தலும், அதிசயம் — ஆச்சரியம், தோன்ற-உண்டாக, நோக்கினள் — பார்த்தாள், வளங்கெழு — வளம்பொருந்திய, புகழினன் — கீர்த்தியையுடைய நளன், மறைய — மறைந்துபோக, காண்கிலாள் — காணாதவளாகி, உளம் — மனத்தினிடத்து, புகுந்து — நுழைந்து, ஒளித்தது — ஒளித்துக் கொண்டது, அவ்வுருவென்று — அவ்வடிவமென்று, எண்ணினள் — நினைத்தாள் எ-று.

உளம் புகுந்தொளித்ததெனலால் நளனுடைய நிழன்மாத்திரம் அவளுடைய அணியினின்றும் நீங்கியதல்லது அந்நளன் அவள்

மனத்தைவிட்டு நீங்கவில்லையென்பது கருத்து. மறைதலில் உள்ளம் புகுதலைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௫௧)

வாட்டிறன் மன்னவன் வனிதைபேரெழில்
தீட்டியொண் கதிருமிழ்செய்யவார்வடஞ்
சூட்டினனகலவிவ்வுருவுதோன்றயார்
கோட்டினரெனச்சிலர்குறிப்பினாடுவார்.

இ-ள். வாள் — வாளாயுதத்திலே, திறல் — வல்லமைபெற்ற, மன்னவன் — நளமகாராஜனானவன், வனிதை — தமயந்தியினுடைய, பேர் — பெரிய, எழில் — அழகை, தீட்டி — எழுதி, ஒள் — ஒள்ளிய, கதிர் — கிரணங்களை, உமிழ் — உமிழ்கின்ற, செய்ய — சிவந்த, வார் நெடிய, வடம் — இரத்னமாலைகளை, சூட்டினன் — தரித்தனனாகி, அகல — நீங்க, இவ்வுருவுதோன்ற — இந்தவடிவந்தெரிய, யார் — எவர்கள், கோட்டினரென — செய்தாரென்று, சிலர் — சிலர்கள், குறிப்பின் — குறிப்பினாலே, நாடுவார் — தேடுவார்கள் எ-று.

விஞ்சையைவிட்டு உருத்தெரிய நிற்பினும் ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாமைதோன்றவாட்டிறன் மன்னவனென்றும், உருவெழுதுவதிலும் கைபோயவனென்பது தோன்ற வனிதைபேரெழில் தீட்டியென்றும், அவளிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவனென்பது தோன்ற வடஞ்சூட்டினனென்றும், அறிவினால் அவ்வன்பையும் நீக்கினானென்பதுதோன்ற அகலவென்றும், இப்படிப்பட்ட உருவமெழுதினாரைக் காணவேண்டுமென்கிற அவாவினாலும் இவனுருத்தெரியாமையினாலுஞ் சிலர் குறிப்பினாடுவாரென்றுஞ் சொல்லினார். ஒருநாளுங் காணாதவடிவை இவன் எவ்வாறெழுதினனெனில் "முன்னே வெண்ணகைத் துவர்வாயணங்கெழில் பலரும் விளம்பினர் நின் மொழியவளென் கண்ணெதிர்ப்பட்டா" னென்றிருப்பதாலும் அன்னப்புள்ளானது தாமரையிலையிலெழுதிக்காட்டியதென்று வடநூலிலிருத்தலாலு மென்க. (௫௨)

பூந்துகள்செறிந்தகோமறுகிற்போகிய
வேந்தருளழுந்துமவ்விடங்களைக்குறு
மாந்தளிர்மேனியர்வையங்காவல்செய்
வேந்தர்தாளிலக்கணமேயதென்னென்பார்.

இ-ள். பூந்துகள் — மகரந்தப்பொடிகள், செறிந்த — நெருங்கிய, கோமறுகில் — அரசவீதியில், போகிய — சென்ற, எந்தல் — நளமகாராஜனுடைய, தாள் — பாதங்கள், அழுந்தும் — அழுந்து

கின்ற, அவ்விடங்கள் — அந்தவிடங்களை, நோக்குறு — பார்த்து, மாந்தளிர் — மாந்தளிர்போன்ற, மேனியர் — வடிவத்தையுடைய மங்கையர், வையம் — உலகத்தை, காவல்செய் — காத்தல்செய்கின்ற, வேந்தர் — அரசருடைய, தாள் — பாதங்களிலிருக்கும், இலக்கணம்— இலக்கணங்கள், மேயது — இவ்வடிச்சுவட்டிற் பொருந்தியது, என்னென்பார் — என்ன ஆச்சரிய மென்பார்கள்.

வேந்தர்தாளிலக்கணமென்பது சக்கிரரேகை முதலியவாம். அம்மாதர் சாமுத்திரிகநூலிலும் வல்லவராகையால் இது அறிந்தனரென்க. (௩௨)

கள்ளவிழ்கோதையரெறிந்தகந்துகம்
வள்ளன்மார்புற்றெதிர்மறிந்துவீழ்தலுந்
தள்ளருமதிசயமெய்தித்தத்தமில்
வெள்ளிடைப்பட்டிவண்மீண்டதென்னென்பார்.

இ-ள். கள்ளவிழ் — தேனொழுகுகின்ற, கோதையர்-மாலையையணிந்த மாதர், எறிந்த — வீசிய, கந்துகம் — பந்துகள், வள்ளல்-நளமகாராசனுடைய, மார்பு — மார்பினிடத்திலே, உற்று — பொருந்தி, எதிர் — எதிராக, மறிந்து — மறிபட்டு, வீழ்தலும் — வீழ்ந்தவளவில், தள்ளரும் — தள்ளுதற்கரிய, அதிசயம் — ஆச்சரியத்தை, எய்தி- அடைந்து, தத்தமில் — தங்கள் தங்களுக்குள்ளே, வெள்ளிடைப் பட்டு — வெளியிடத்திற்பட்டு, இவண் — இவ்விடத்தில், மீண்டது- திரும்பியது, என்னென்பார் — என்னவென்று சொல்லுவார்கள், எ-று. (௩௩)

எதிர்முகமாயிருந்திருவர்பைந்துணர்ப்
புதுமலர்தொடுத்தலுநடுவட்புக்கவன்
கதுமெனவேகலுமறைப்பக்கன்னியர்
மதிமயக்குறமுகமறைத்ததென்னென்பார்.

இ-ள். எதிர்முகமாயிருந்து — அபிமுகமாக விருந்து, இருவர்- இரண்டுபேர், பைந்துணர் — பசிய பூங்கொத்துகளிலிருக்கின்ற,

---

* அரசர் தாளினிலக்கணமாவது சிவந்து, சிறுவிரலினின்றும் மெல்விரல் காறும் ஓர்வரையிருக்கப்பெற்று. சங்கு, வச்சிராயுகம், பதுமம், சக்கிரம், வில் மகரம் என்னு மிவைபோலும் இரேகைகள் பொருந்தி, ஒப்புடையனவாகி, நரம்பெழாது தசைந்து, பாடுகள் நிலத்திற்றோயப் பெற்றுள்ளனவாய் விளங்கும் என்க. இது "சிறுவிர றன்னினின்றுந் தார்ச்சனியளவுந் திரா - வுறுவரை கிடந்த வாற்று லொழிவறுமாயுளெய்து நறுமலர்த் தாள்களொத்துத் தசைந்து வேர்வெழாது நன்கா-யுறுபா டொத்துவாற்று ளுலப்பறு திருவ னுவான்" எனவும், "துணைப்பொற்றளி - னுற்றுமே ரேக்கிரேகை கிடத்தலால்" எனவும் வருஉங் காசிகண்டச் செய்யுள்களானறிக.

புதுமலர் — அன்றலர்ந்த மலரை, தொடுத்தலும் — கட்டலும், நடு
வண் — அவருக்கிடையில், புக்கவன் — புகுந்தநளன், கதுமென-
விரைந்து, ஏகலும் — போனவளவில், மறைப்ப — மறைக்க, கன்
னியர் — அம்மாலை தொடுத்தமாதர்கள், மதி — புத்தி, மயக்குற—மயக்
கத்தைப்பொருந்த, முகமறைத்தது — முகத்தை மறைத்துவிட்டது,
என்னென்பார் — என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள் எ-று.

கதுமென — விரைவுக் குறிப்பிடைச்சொல். எதிர்முகம்-உன்
முகமென்பர் வடநூலார். மறைத்தற்குக் காரணமில்லாதிருக்க
மறைப்பைச் சொல்லுதலால் பிறிதாராய்ச்சியணி. (௫௫)

அண்ணறன் மார்பகத் தணிந்தபேரணி
மண்ணியமணிவயின் வடிவுதோன்றலும்
கண்ணுறநோக்குவாள் கன்னிமாரொடும்
விண்ணிடையெனதுருவிளங்கலென்னென்பாள்.

இ-ள். அண்ணல் தன் — நளமகாராசனுடைய, மார்பகத்து-
மார்பினிடத்து, அணிந்த — தரித்த, பேர் — பெரிய, அணி — ஆப
ணங்களினுள்ள, மண்ணிய — தெளிந்த, மணிவயின் — மணியினிடத்
தில், வடிவு — உருவமானது, தோன்றலும்—தெரிதலும், கண்ணுற—
கண்ணினுற்பொருந்த, நோக்குவாள் — பார்ப்பாளாகிய வொருத்தி,
கன்னிமாரொடும்-மாதர்களுடன், விண்ணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து,
எனதுரு — எனது வடிவம், விளங்கல் — பிரகாசித்தல், என்னென்
பாள் — என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவாள் எ-று.

மண்ணுதல் — கழுவுதல், வடிவுதோன்றற்கு உரியகண்ணாடி
முதலியவையின்றி நிழலின் றோற்றஞ் சொல்லப்படுதலாற் சிறப்பு
நிலையணி. (௫௬)

வெற்பினதெழில்கெடவிளங்குதோளினன்
பொற்பொளிர்பித்திகைப்புறத்திற்றோன்றலு
மற்புதமிதுவெனநோக்கியன்பினாற்
* கற்புடைமகளிருநிலைகலங்கினார்.

இ-ள். வெற்பினது — மலையினது, எழில் — அழகு, கெட—
கெடும்படி, விளங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, தோளினன் — தோளினை

---

* கற்பாவது "கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை" என ஔவை
யார் சுருங்கச்சொல்லல் என்னும் அழகுபற்றிக் கூறினரேனும் அஃதின்ன
வென்பதை கொழுநனுண்ட பின்றானுகர் கொள்கையும் - விழித்துயின்ற பின்
றுஞ்சலுமென்றுயி - லெழுதன்முன்ன மெழுதலுமேயன்றோ - பழுதில் கற்
புடைப் பாவையர் செய்கையே "எனவரூஉங் கற்பிலக்கணங்கூறிய அத்தி
யாயச் செய்யுள்களாற் றெரிக. (காசிகாண்டம்.)

யுடைய நளமகாராசனது, பொற்பு — அழகானது, ஒளிர் — பிரகாசிக்கின்ற, பித்திகைப்புறத்தில் — சுவர்த்தலத்தினிடத்து, தோன்றலும் — தோன்றலும், அற்புதமிதுவென — ஆச்சரிய மிதுவென்று, நோக்கி — பார்த்து, அன்பினால் — ஆசையினால், கற்புடைமகளிரும் — கற்புடைய மாதர்களும், நிலைகலங்கினர் — மயங்கினார்கள், எ-று.

உம்மை — உயர்வுசிறப்பு. கற்புடை மகளிர்நிலை கலங்கலுண்டோவெனின் அழகிற்சிறந்த ஆண்மக்களைக் காணின் உண்டாம். அது "தந்தையாயினும் விழைவிற் றன்னுடனே யொரு வயிற்றிற் சார்ந்தாரேனு, மைந்த ராயினு மிகவும் வனப்புடைய ரெனிலவர்மேன் மடநல்லார்தஞ், சிந்தைகலங் கிமெதனாற் சாம்பன்மலர்க் கணைவேளிற் செவ்விவாய்ந்தோர், பைந்தொடியாரினிதமரு மூவளகத்திற் றனிப்போதல் பான்மைத்தன்றே" என்னுங் காசிகாண்டச் செய்யுளாலறிக. (௩எ)

இழைவளர்முலையினாரொருவனேர்பெறு
நிழலிவணோக்கினனெனவுநீளிடை
மொழிவனகேட்டனனெனவுமொய்ம்புறத்
தழுவினனென்னவுந்தம்மிற்கூறுவார்.

இ-ள். இழை — ஆபரணத்தோடுகூடிய, வளர் — வளர்கின்ற, முலையினார் — முலையையுடைய மாதர்கள், ஒருவன் — ஒரு ஆண்மகனுடைய, ஏர்பெறு — அழகைப்பெற்ற, நிழல் — நிழலை, இவண் — இவ்விடத்தில், நோக்கினன் எனவும் — பார்த்தேனென்றும், நீளிடை — இந்நீண்ட இடத்தில், மொழிவன — பேசுவனவற்றை, கேட்டனனெனவும் — கேட்டேனென்றும், மொய்ம்புற — தோள்கள் பொருந்த, தழுவினன் என்னவும் — தழுவினேனென்றும், தம்மில் — தங்களுக்குள்ளே, கூறுவார் — பேசிக்கொள்ளுவார்கள், எ-று.

இன்னிசையளிபயில்பொழிலினேந்தன்முன்
பொன்னவிர்முலைத்தமயந்திபோதலு
மன்னமுன்கூறியவற்றைநாண்முதன்
முன்னுறமுருவெனமுன்னினானரோ.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் வழியிற்கண்ட தமயந்தி யோடு நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இன் — இனிய, இசை — இசையைப்பாடும், அளி — வண்டுகள், பயில் — சஞ்சரிக்கின்ற, பொழிலின் — சோலையிடத்தில்,

ஏந்தல் — நளமகாராசன், முன் — தன்னெதிரே, பொன் — பொன்னையொத்த, அவிர் — பிரகாசியாநின்ற, முலை — முலையையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியானவள், போதலும் — வருதலும், அன்னம் — அன்னப்புள்ளானது, முன்கூறிய — முற்சொல்லிய, அற்றைநாண் முதல் — அன்றையநாள்முதலாக, முன்னுறும் — எதிரேதோன்றுகிற, உருஎன — உருவெளித் தோற்றமென்று, முன்னினான் - நினைத்தான் எ-று. அரோ — அசை.

அன்னத்தின்சொல்லால் நாடோறும் காண்கின்ற தமயந்தியினுருவெளித் தோற்றத்திற்கும், மெய்யாகக்கண்ட தமயந்திக்கும் அங்ஙனம் வேற்றுமைதோற்றுமை கூறப்படுதலால் மறைவணி, நாடோறுங் கண்டதுபொய்யாகவே யிக்காட்சியிலு மிவ்வாறு மதியுண்டாயிற்றென்க. (௮௯)

மடவரலுருவெளிமன்னன்றோண்மிசை
யிடையறுவிழைவுடனென்றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப்பூந்தொடைசூட்டமேவிய
சுடரிலைவேலினன்றோளில்வீழ்ந்ததே.

இ-ள். மடவரல் — தமயந்தியானவள், உருவெளி — உருவெளியாய்த்தோன்றிய, மன்னன் — நளமகாராஜனுடைய, தோண்மிசை — தோளின்மேல், இடையறு — இடைவிடாத, விழைவுடன் — ஆசையுடனே, என்றும் — என்றைக்கும், சூட்டல்போல் - சூட்டுதல்போல, மிடை — நெருங்கிய, மலர் — மலராற்றொடுத்த, பூந்தொடை — பூமாலையை, சூட்ட — தரிக்க, மேவிய — அங்கிருக்கின்ற, சுடர் — காந்திபொருந்திய, இலைவேலினன் — இலைபோன்றவேற்படையையுடைய நளமகாராசனுடைய, தோளில் — புயங்களில், வீழ்ந்தது — விழுந்தது எ-று. (௯௦)

உருவெளியாகயான்கண்டவொண்ணுதன்
மருமலர்மாலிகைவனைந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணினனவளுஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலனெனத்தெருமந்தாளரோ.

இ-ள். உருவெளியாக - உருவெளித்தோற்றமாக, யான் கண்ட — என்னாற் காணப்பட்ட, ஒண்ணுதல் — ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தமயந்தியானவள், மருமலர்மாலிகை — வாசனைபொருந்திய பூமாலையை, வனைந்ததென்னென — சூட்டியதென்ன காரணமென்று,

அரசனும் — நளமகாராசனும், எண்ணினன் — நினைத்தான், அவளும் — அத்தமயந்தியும், சூட்டிய — தரித்த, தெரியல் — மாலையை, காண்கிலனென — கண்டிலேனென்று, தெருமந்தாள் — மனஞ்சுழன்றாள், எ—று.

நளன் நாள்தோறும் கண்டவிடத்தில்லாமலிப்போது சூடியது புதுமையாதலால் இது என்னவென வியந்தான். தமயந்தியும் நாடோறுஞ்சூடிய மாலைதெரிய இதுமாத்திர மறைதலால் என்ன மாயமென்று திடுக்கிட்டாளென்க. காண்கிலன் — ஈண்டு, அன் விகுதி தன்மையொருமை வினைமுற்றில் வந்தது புதியன புகுதல் என்னும் உத்தி. (௬௧)

முருகவிழ்குழலிணைடனையுமுன்னுரு
முருவெளியெனவிறையுவந்துபுல்லின
னரிவையுமன்னவாறெண்ணியாங்கெதிர்
புரவலன்மார்புறப்புல்லினளரோ.

இ—ள். முருகு அவிழ் — வாசனை வீசுகின்ற, குழலினள்தனையும் — கூந்தலையுடைய தமயந்தியையும், முன்னுறும் — முன்னே தோன்றுகின்ற, உருவெளியென — உருவெளித்தோற்றமென்று, இறை — நளமகாராசன், உவந்து — மகிழ்ச்சியையடைந்து, புல்லினன் — தழுவினன், அரிவையும் — தமயந்தியும், அன்னவாறு — அந்தப்பிரகாரம், எண்ணி — நினைத்து, ஆங்கு — அவ்விடத்திலே, எதிர் — எதிரேவந்த, புரவலன் — அரசனுடைய, மார்புற — மார்பு பொருந்த, புல்லினள் — தழுவினள் எ—று.

தமயந்தியை யுண்மையாகக் கண்ட நளன் உருவெளியென மயங்கினனென்றும், அவ்வாறின்றி உருவெளியாகக்கண்ட தமயந்தியானவள் நளனை உண்மையென்றுன்னிப் புல்லினளென்றுங் கொள்க. தெய்வவரத்தினு லிவனுருவை யறியாளாகலின் ஒருவர்க்கொருவர் மயக்கஞ்சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி. (௬௨)

சொல்லருமின்பமீதூரத்தோன்றலும்
புல்லுவிட்டவ்வுருப்பொலிவுநோக்கினன்
மெல்லியலவ்வுருவிழியிற்காண்குறு
தல்லலுற்றணிவளையங்கைநீக்கினள்.

இ—ள். சொல்லரும் — சொல்லுதற்கரிய, இன்பம் — இன்பமானது, மீதூர — அதிகரிக்க, தோன்றலும் — நளனும், புல்லுவிட்டு — தழுவுதலைநீக்கி, அவ்வுரு — அந்தவடிவினுடைய, பொலிவு — காந்

தியை, நோக்கினன் – பார்த்தான், மெல்லியல் – தமயந்தியானவள், அவ்வுரு – அந்தவடிவத்தை, விழியில் – கண்ணினால், காண்குறாது – காணாதவளாகி, அல்லலுற்று – பயத்தையடைந்து, அணிவளை – அழகிய வளையலையணிந்த, அங்கை – அழகியகையை, நீக்கினள் – விடுத்தாள் எ-று.

மாதர்கட்கு அச்சம் உரியகுணமாகலின் உருவு கண்ணிற்றோன்றாது கையிலகப்படலாலிவ்வாறு வெருவிவிடுத்தனளென்க. (௬௩)

பொன்னடிபூஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
யின்னரிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பெழ
மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெனத்
தன்னமர்கோயிலுட்டையலெய்தினள்.

[இனி ஒவ்வொருபாட்டா லவ்விருவர்செய்கையும்
வெவ்வேறுசொல்லல்.]

இ-ள். பொன் – பொன்னினாற்செய்த, அடிப்பூசிலம்பு – பாதத்திலணிந்த அழகியசிலம்புகள், ஒலிப்ப – ஒலித்தலைச்செய்ய, மேகலை – மேகலையிலிருக்கின்ற, இன் – இனிய, அரி – பருக்கைக்கல்லையுடைய, கிண்கிணி – சதங்கைகள், இகலி – ஒன்றோடொன்று தாக்கப்பட்டு, ஆர்ப்பு எழ – ஒலியெழும்ப, மின் – மின்னல், நடைகற்பதுபோன்று – நடத்தலைக் கற்பதொத்து, மெல்லென – மிருதுவாக, தன் – தன்னுடைய, அமர் – அமர்கின்ற, கோயிலுள் – கன்னிமாடத்தில், தையல் – தமயந்தியானவள், எய்தினள் – அடைந்தாள் எ-று. பூ என்னும் சொல் பொலிவு என்னும்பொருட்டு கிண்கிணி – கிண்கிண் என்று ஒலிப்பது. தையல் என்னும் உரிச்சொல் அழகென்னும் பொருட்டு, ஆகுபெயராய்ப் பெண்ணுக்கு ஆயிற்று. இது தற்குறிப்பணி. (௬௪)

கருந்தடங்கண்ணியைக்கையிற்புல்லியும்
பொருந்தியவுருவெளியென்றுபோக்கிநல்
லருந்தனம்பெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினான்.

இ-ள். கரும் – கரிய, தடம் – விசாலம்பொருந்திய, கண்ணியை – கண்களையுடைய தமயந்தியை, கையிற்புல்லியும் – கையினாலே தழுவியும், பொருந்திய – பொருந்தப்பெற்ற, உருவெளியென்று – உருவெளித்தோற்றமென்று, போக்கி – விட்டு, நல்–

நல்ல, அருந்தனம் — அரிய திரவியத்தை, பெற்று — எளிதிற் பெற்று, இழந்தாரில் — இழந்தவர்களைப்போல, ஐயனும் — நள மகாராசனும், வருந்தி — வருத்தமடைந்து, வெம் துயரொடு-வெவ் விய துன்பத்துடன், மதிமயங்கினன் — புத்திமயங்கினன் எ-று.

பின் நடக்கைகளால் நளன் மெய்த் தமயந்தி யென்றறிந்து வருந்தினனென்க. அருந்தனம் பெற்றிழந்தாரில் என்றமையால் இது உவமையணி. (௬௫)

பாணிகர் வண்டினம் பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறநிவந்தசெய்குன்றுந்தேடியுங்
காணலனாகியகளிநல்யானையான்
மாணிழையுறைதருமாடமெய்தினன்.

[நளன் கன்னிமாடத் தடைதல்.]

இ-ள். பாண் — இசைப்பாட்டுக்கு, நிகர் — நிகராக, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், பாடும் — பாடுகின்ற, சோலையும் — சோலை யிடத்திலும், சேண் — ஆகாயத்தில், உற — பொருந்த, நிவந்த-உயர்ந்த, செய்குன்றும் — கட்டுமலையினிடத்திலும், தேடியும்-தேடுதல்செய்தும், காணலனாகிய — காணாதவனாகிய, களி நல் யானையான் — நளமகாராசனானவன், மாண் இழை — தமயந்தி, உறைதரும்-வசிக்கின்ற, மாடம் — கன்னிமாடத்தை, எய்தினன்-அடைந்தான் எ-று.

இவ்வளவுகால மிவ்விடந்தோறும் தேடியறியாத நளன் தம யந்திசென்ற நெறிபற்றி யவளுறைறயுமிடத்துச் சென்றானென்க. மாணிழை — பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (௬௬)

மின்னிடையரம்பையர்குழாத்துண்மேவிய
வன்னமென்னடையயிராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர்நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்பநோக்கினன்.

[தமயந்தி காட்சி.]

இ-ள். மின் — மின்னலையொத்த, இடை — இடையையுடைய, அரம்பையர் குழாத்துள் — தெய்வ மாதருடைய கூட்டத்துள், மேவிய — பொருந்திய, அன்னம் — அன்னநடைபோன்ற, மெல்-மெல்லிய, நடை — நடையையுடைய, அயிராணியாமென — இந்தி ராணியாமென்று சொல்லும்படி, நல் — நல்ல, நுதல் — புருவத்தை

யுடைய, மடந்தையர் — மாதர்களுடைய, நாப்பண் — நடுவே, இன் — இனிய, நகை — புன்சிரிப்பையுடைய, கன்னி — தமயந்தியானவள், வீற்றிருத்தல் — வீறுடனிருத்தலை, கண் களிப்ப — கண் களிக்க, நோக்கினான் — பார்த்தான் எ-று.

அயிராணியாமெனவென்றமையால் உவமையணி. (௬௭)

மண்டமர்கடந்தவேனளன்வந்தானெனத்
தொண்டைவாய்மடந்தையர்நாளுஞ்சொல்வன
பண்டருமொழிக்கிளிபயின்றுகூறலுங்
கண்டதோவிஃதெனக்காளையெண்ணினான்.

[தன்னுளத் தையுறல்.]

இ-ள். மண்டு — நெருங்கிய, அமர் — போரை, கடந்த — வென்ற, வேல் — வேற்படையையுடைய, நளன்வந்தானென — நளமகாராசன் வந்தானென்று, தொண்டைவாய் — கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய, மடந்தையர் — மாதர்கள், நாளும் — நாடோறும், சொல்வன — சொல்வனவற்றை, பண் தரும் மொழி - இசையோடு பொருந்திய மொழிகளைப் பேசுகின்ற, கிளி — கிளிப்பிள்ளை, பயின்று — பழகி, கூறலும் — சொன்னவளவில், இஃது — இந்தக் கிளிப்பிள்ளை, கண்டதோவென — பார்த்ததோவென்று, காளை - நளமகாராசன், எண்ணினான் — நினைத்தான் எ-று.

தமயந்தி வருந்துங்காலத்து அது தீர்ந்து மனங்களிக்க நளன் வந்தானென்று தோழிகள் சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட்டு அவள் கையிலிருக்குங் கிளிப் பிள்ளை சொல்லுவ தாகலி னிவ்வாறு கூறிற்று, தெய்வவரத்தால் மறைந்துவந்த நம்மையிது எவ்வாறு கண்டதென்று சிந்தித்தானென்க. யார் எதை யுரைப்பினும் குற்றமுடையோர் தம்மையாமென்று எண்ணுவரென்பது கருத்து. இங் ஙன் உரைத்தலால் தன்மைநவிற்சியணி. (௬௮)

ஒருத்தியானளனெனவிருப்புவுள்ளுறும்
விருப்பினலொருத்தியான்வீமன்மாதென
மருக்கமழ்பூந்தொடைசூட்டமன்னவன்
பொருப்புறழ்தடம்புயம்புளகம்பூத்தவே.

[இனி இரண்டுபாட்டால் நளன் மகிழ்ச்சியடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உள்ளுறும் — உள்ளேயிருக்கின்ற, விருப்பினல் — ஆசையினல், யானளனென — நான் நளமகாராசனென்று, ஒருத்தி

யிருப்ப — ஒருமங்கையிருக்க, ஒருத்தி — ஒருமங்கை யானவள், யான் — நான், வீமன்மாதென — தமயந்தி யென்றுசொல்லி, மரு கமழ் — வாசனைகமழ்கின்ற, பூந்தொடை — மலர்மாலையை, சூட்ட— தரிக்க, மன்னவன் — நளமகாராசனுடைய, பொருப்பு உறழ்— மலையையொத்த, தடம் — பருத்த, புயம் — தோள்களானவை, புளகம்பூத்த — மயிர்க்குச்செறிந்தன எ-று.

நளனுக்கே தமயந்தி மாலைசூடுதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்னுந் தெளிவாலும் அவனுக்கே சூட்டவேண்டுமென்கிற ஆர்வத் தாலும் அவ்வார்வ முற்றும் பெறுந்துணையும் பொறுக்கமாட்டாத மங்கையர் தமக்குள்ளே அவ்வாறு செய்தேனு நோக்குவோமெனு மன்பால் நாடோறுஞ் செய்துவருகையில் அன்றுஞ் செய்தன ராக, அதுகண்ட அவனுக்குத் தன்னிடத்து ஆர்வம்வைத்தமை தெரிந்து தனக்கே மாலைசூட்டுவா ளென்னுந் தோற்றத்தால் தோள்கள் புளகம் பூத்தன வென்க. தொடை — தொடுக்கப்பட் டது; மாலை. (௬௯)

மலர்ந்தசெந்தாமரைமென்மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழையுகிரினெழுதுபாசுர
நலம்பெறக்காண்டலுநண்ணலார்புக
ழுலம்பொருதோளினனுவகையெய்தினன்.

இ-ள். மலர்ந்த — விரிந்த, செந்தாமரை மெல் மடலின்மேல்— சிவந்த தாமரையினுடைய மெல்லிய இதழின்மேல், தனக்கு— தனக்கு, இலங்கிழை — தமயந்தியானவள், உகிரினல் — நகத்தி னலே, எழுது — எழுதப்பட்ட, பாசுரம் — செய்யுளை, நலம்பெற— நன்மைபெற, காண்டலும் — பார்த்தவளவில், நண்ணலார் — பகை வரால், புகழ் — புகழப்பட்ட, உலம் — திரள்கல்லை, பொரு — ஒத்த, தோளினன் — தோள்களையுடைய நளமகாராசன், உவகை — சந் தோஷத்தை, எய்தினன் — அடைந்தான் எ-று.

தமயந்தி நாடோறுந் தன்னுடைய வருத்தத்தை எழுதிக் கொள்ளவேண்டுமென்கிற அன்புடையவளாயிருந்துஞ் சிலஇடை யூறுகளால் ஒத்துக்கொள்ளாமையால் அவ்வன்பை யொருவாறு நிறைவேற்றற் பொருட்டுத் தாமரை மடலிலே தனக் கெழுதிக் கிடந்த செய்யுளைக்கண்டு நளன் மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்க. ()

செழுமணிப்பித்திகைத்தலத்திற்றீதறு
மழவிடையனையவன்வடிவந்தோன்றலும்

கழையமைதோளினார்காளைபேரெழி
லெழுதியவுருவிலொன்றென்னவெண்ணினார்.

[நளனிழல்வடியால் மாதர்மனம் பேதியாமை.]

இ-ள். செழுமணி — செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்த, பித்திகைத்தலத்தில் — சுவர்த்தலத்தில், தீதறு — குற்றமற்ற, மழ-இளமைபொருந்திய, விடை அனையவன் — இடபத்தையொத்த நளமகாராசனுடைய, வடிவம் — உருவம், தோன்றலும் — தெரிந்தவளவில், கழை — மூங்கில்போல, அமை — பொருந்திய, தோளினார் — தோளையுடைய மாதர்கள், காளை — நளமகாராசனுடைய, பேர் — பெரிய, எழில் — அழகை, எழுதிய-தம்மாலெழுதப்பட்ட, உருவில் — வடிவத்தில், ஒன்றென்ன — ஒருவடிவென்று, எண்ணினார் — நினைத்தார்கள் எ-று.

மந்திரத்தால் நளன் மறைந்திருப்பினும் அவன் வடிவந் தோன்றுமாகையால் அதைச் சுவர்த்தலத்திற் கண்ட மங்கையர் அந்தப்புரத்தில் ஒருவன் வந்தனனென்னு நினைப்பு அணுத்துணையுமின்றித் தமயந்தி முதலிய தாங்கள் பார்க்கும் பெருட்டுச் சித்திரித்திருக்கும் நளவடிவங்களிலே இவனையும் ஒன்றென மதித்திருந்தன ரென்க. ஆதலால் நளன்வடிவு கட்டழகுள்ளதன்றி அவ்வாறு சித்திரித்தலும் அருமையென்பது கருத்து. அவ்விடத்துச் சித்திரத்தோடு நளனுடைய நிழலுக்கு வேற்றுமையின்மை கூறப்பட்டமையால் பொதுமையணி. (௭௧)

நாமவேல்வலனுயர்நளனுக்காங்கமர்
வாமமேகலையினர்நடுவண்வைகுவா
டாமமார்குழற்றமயந்தியென்றவள்
காமருபேரெழில்காட்டுகின்றதே.

[அழகினாற்றமயந்தி தன்னைத் தெரித்தல்.]

இ-ள். நாமம் — அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேல் — வேற்படையால், வலனுயர் — வெற்றிமிகுந்த, நளனுக்கு — நளமகாராசனுக்கு, ஆங்கு — அவ்விடத்தில், அமர் — அமர்ந்த, வாமம் — அழகிய, மேகலையினர் — மேகலாபரணத்தையுடைய மகளிருடைய, நடுவண் — நடுவே, வைகுவாள் — இருப்பவள், தாமம்—மாலைகள், ஆர் — நிறைந்த, குழல் — கூந்தலையுடைய, தமயந்தியென்று — தமயந்தி யென்னும் பெயரையுடையவளென்று, அவள் — அவளுடைய, காமர் — ஒளிபொருந்திய, பேர் — பெரிய, எழில் — அழகானது, காட்டுகின்றது — காண்பிக்கின்றது எ-று. (௭௨)

ஏதமில்குணத்தினனினையனாகநுண்
டாதவிழ்பூங்குழற்றையல்பாற்றம
தாதரம்பெருகியவமரரேவிய
தூதியர்செய்திறஞ்சொல்லுவாமரோ.

[இது கவிக்கூற்று.]

இ-ள். ஏதமில் — குற்றமற்ற, குணத்தினன் — குணத்தை யுடைய நளமகாராசன், இனையனாக — இத்தன்மையை யுடையவனாக, நுண் — நுட்பமாகிய, தாது — மகரந்தப்பொடிகள், அவிழ்— உதிர்கின்ற, பூ — மலரையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய, தையல் பால் — தமயந்தியிடத்தில், தமது — தம்முடைய, ஆதரம் — ஆசையானது, பெருகிய — மிகுந்த, அமரர் — தேவர்களால், ஏவிய — ஏவப்பட்ட, தூதியர் — தூதிகள், செய்திறம் — செய்தவகையை, சொல்லுவாம் — சொல்லுவாம் எ-று. அரோ — அசை. (௭௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கானமரலங்கன்மாலைக்கடவுளர்விடுப்பவந்த
பானலங்கடந்ததீஞ்சொற்பணைமுலைப்பாவைநல்லா
ரூனொடுபழகிநெய்த்தோருமிழ்ந்துவெம்புலவுநாறு
மானவேல்வீமனீன்றவனிதையையினிதுகண்டார்.

[இனிப்பதினொருபாட்டால் இந்திரன்முதலிய நால்வரா லேவப்பட்ட தூதிகள் தமயந்தியோடுபேசி மீளுதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். கான் — வாசனை, அமர் — பொருந்திய, அலங்கல்— அசையாநின்ற, மாலை — மாலையையுடைய, கடவுளர் — தேவர்களால், விடுப்ப — அனுப்பப்பட்டு, வந்த — வந்த, பால்—பாலினுடைய, நலம் — நன்மையை, கடந்த — வென்ற, தீ — தித்திப்புபொருந்திய, சொல் — சொல்லையும், பணை — பருத்த, முலை-முலையையுமுடைய, பாவைநல்லார் — பாவைபோலுமிருக்கின்றமாதர், ஊனொடு — மாமிசத்துடன், பழகி — பழகுதல்செய்து, நெய்த்தோர் உமிழ்ந்து — உதிரத்தையுமிழ்ந்து, வெம் — வெம்மைபொருந்திய, புலவு — புலானாற்றம், நாறு — நாறுகின்ற, மான — ஒப்பற்ற, வேல் — வேற்படையையுடைய, வீமன்ஈன்ற — வீமராசன்பெற்ற, வனிதையை — தமயந்தியை, இனிது — இனிதாக, கண்டார் — கண்டார்கள் எ-று. (௭௭)

பொருவருவனப்பின்மிக்கபுலோமசைமுதல்வராய
வரிவிழிக்குமுதச்செவ்வாய்வானவர்மகளிர்தாமித் [று
தெரியிழைசெவ்விநோக்கிற்சேணிடைப்பொலிந்துதோன்
மிரவிமுன்மதியமாவரெனவுளத்தெண்ணினாரால்.

இ-ள். பொருவரு — ஒப்புச்சொல்லுதற்கரிய, வனப்பின் — அழகினாலே, மிக்க — மிகுந்த, புலோமசைமுதல்வராய-இந்திராணி முதலினராகிய, வரி — இரேகைகளையுடைய, விழி — கண்களையும், குமுதச்செவ்வாய் — அல்லிமலர்போன்ற சிவந்த வாயினையுமுடைய, வானவர்மகளிர் — தெய்வமாதர், இத்தெரிஇழை — இந்தத்தமயந்தியினுடைய, செவ்வி — அழகை, நோக்கில் — பார்த்தால் — சேணிடை — ஆகாயத்தினிடத்து, பொலிந்து-பிரகாசித்து, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, இரவிமுன் — சூரியன்முன்னே, மதியம் ஆவரென — சந்திரன்போலாவரென்று, உளத்து — மனத்திலே, எண்ணினார் — (தூதியர்) சிந்தித்தார்கள் எ-று. தாம், ஆல் — அசைகள்.

தெய்வமாதரிற்சிறந்த இந்திராணி முதலான மங்கையரும் இவளழகை நோக்கில் தாமழகுடையோமென்னுஞ் செருக்கையொழிவார்களென்பது கருத்து. (எ௬)

எய்தியமகளிர்தம்மிலிமையவர்தலைவன்றாதி
யையரிநெடுங்கட்செவ்வாயணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்
கொய்துணர்த்தருவினீழற்கோமகன்பணியாற்போந்த
செய்திநீகேட்டியென்றுசிறடிவணங்கிச்சொல்வாள்.

இ-ள். எய்திய — அடைந்த, மகளிர் தம்மில் — தூதியர் நால்வருள், இமையவர்தலைவன் — இந்திரனுடைய, தூதி — தூதியானவள், ஐ — அழகிய, அரி — இரேகைகளையுடைய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையும், செவ்வாய்-சிவந்த வாயினையுமுடைய, அணங்கிற்கும் — தெய்வமங்கைக்கும், அணங்குபோல்வாய் — தெய்வமாதையொத்த தமயந்தியே! கொய் — கொய்கின்ற, துணர் — பூங்கொத்துக்களையுடைய, தருவினீழல் — ஐந்தருவினிழலிலிருக்கின்ற, கோமகன் — இந்திரனுடைய, பணியால் — ஏவலினாலே, போந்த-வந்த, செய்தி — செய்தியை, நீகேட்டியென்று — நீ கேட்பாயாகவென்று, சீறடி — சிறியபாதங்களை, வணங்கி-வணங்குதல்செய்து, சொல்வாள் — சொல்வாள் எ-று.

தான் தெய்வமங்கையாயினும் தன்னிறைவனுக்குத் தலைவியாக்குவிக்கத் தூதியாகவந்தமையால் தமயந்தியினிடத்து அவளுக்கு வணக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. (எ௭)

இருவிசும்பொருகோலோச்சியெதிலர்க்கடந்துதேவர்
பரவிநின் றிறைஞ்சநாளும்பனிமலர்த்தருவினீழ
லரியணைப்புறத்துவைகுமண்ணலுக்கமிர்தமன்று
யுருவிலானொருவன்செய்யுமுறுபகைகாத்தல்வேண்டும்.

இ-ள். இரு-பெரிய, விசும்பு — வானுலகை, ஒருகோலோச்சி-ஒருசெங்கோல்செலுத்தி, எதிலர்-சத்துருக்களை, கடந்து-வென்று, தேவர் — தேவர்கள், பரவிநின்று — துதிசெய்து நின்று, இறைஞ்ச-வணங்க, நாளும் — நாடோறும், பனி — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்-மலரானிறைந்த, தருவினீழல் — ஐந்தருவினிழலில், அரியணைப்புறத்து — சிங்காதனத்தினிடத்து, வைகும் தங்கிய, அண்ணலுக்கு-இந்திரனுக்கு, அமிர்தமன்னாய் — அமிர்தத்துக் கொப்பானவளே! உருவிலான் — வடிவமில்லாதவனாகிய, ஒருவன் — மன்மதனென்பவன், செய்யும் — செய்கின்ற, உறு — மிகுந்த, பகை — பகையைநீக்கி, காத்தல்வேண்டும் — (நீ) காக்கவேண்டும் எ-று.

இதுமுதலைந்துபாட்டால் தூதி தமயந்தியை வேண்டிக்கோடல். இருவிசும்பென்றதனாற் பொன்னுலகென்பதும், ஒருகோலோச்சி யென்றதனாற் பொதுவறப் புரப்பவனென்பதும், எதிலர்க் கடந்தென்றதனால் வீரனென்பதும், தேவரிறைஞ்ச வென்றதனால் அவரினுஞ் சிறந்தோனென்பதும், தருவினீழலென்றதனால் மிகுந்த செல்வமுடையோனென்பதும், அரியணைப்புறத்தென்றதனால் அரசுசெய்பவனென்பதும், அண்ணலென்றதனாற் பெருமையிற் சிறந்தோனென்பதும் கருத்தாகப்பெற்றாம். இந்திரனை மணம் புரிவாயென்பது உருவிலான்செய்யும் பகையொழித்தல் வேண்டும் என்னும் வாக்கியத்தாற் பெறப்படுதலாற் பிறிது நவிற்சியணி. ()

எம்மிறைபிளவற்காகவிருங்கடல்கடைந்துவாசச்
செம்மலர்த்திருவையீந்ததேவர்வாசவற்குமின்னுங்
கைம்மலர்வருந்தவிக்குக்கடல்கடைந்துழலாவண்ணம். [ம்.
பொம்மல்வெம்முலையாயன்றேற் கின்னருள்புரிதல்வேண்டு

இ-ள். எம்மிறை — எங்களரசனுடைய, இளவற்காக — உபேந்திரனுக்காக, இரு — பெரிய, கடல்கடைந்து-பாற்கடலைக்கடைந்து, வாசம் — வாசனைபொருந்திய, செம்மலர்த்திருவை — செந்தாமரை மலரிலிருக்கின்ற திருமகளை, ஈந்த — தந்த, தேவர் — தேவதைகள், வாசவற்கும் — இந்திரனுக்கும், இன்னும் — இன்னமும், கைம்மலர்

வருந்த — கைகளாகிய மலர்கள் வருந்த, இக்குக்கடலில் கடைந்து — கருப்பிரதக்கடலைக்கடைந்து, உழலாவண்ணம் — அலையாதவிதம், பொம்மல் — பொலிவினையுடைய, வெம் — விரும்பத்தக்கவாகிய, முலையாய் — முலைகளையுடைய தமயந்தியே! அன்னோன்கு — அவ்விந்திரனுக்கு, இன் அருள் — இனிய அருளை, புரிதல்வேண்டும் — (நீ) செய்தல் வேண்டும் எ-று.

இங்கு இளவலென்பது, இந்திரனுக்குச் சயந்தருவதற்காக அவன் தம்பியாயவதரித்து உபேந்திரனாகி யுடனிருக்கின்ற திருமாலையெனக்கொள்க. தேவர்க்கு இம்முயற்சி யில்லாதிருக்கவும் அவர்க்குளதாகக் கூறலால் உயர்வு நவிற்சியணி. (எஅ)

மாயிருஞாலந்தன்னின் மகம்பலவியற்றிப்பெற்ற
மீயுயர்பசும்பொன்னாட்டின் மேதகுசெல்வமெல்லா
மேயினவின்பாலன்றோவிமையவர்க்கிறைவன்பாலின்
சேயரிக்கடைக்கணோக்கஞ்சிறிதருள் புரியின்மாதோ.

இ-ள். மா — மகத்தாகிய, இரு — பெரிய, ஞாலந்தன்னில் - பூமியிலே, பலமகம் இயற்றி — நூறுவேள்விசெய்து, பெற்ற — பெற்றுக்கொண்ட, மீ — மேலாக, உயர் — உயர்ந்த, பசு — பசுமைபொருந்திய, பொன்னாட்டின் — பொன்னுலகத்தில், மேதகு — மேன்மைபொருந்திய, செல்வமெல்லாம் — பாக்கியமெல்லாம், நின்பால் — உன்னிடத்தில், ஏயின அன்றோ — பொருந்தியனவல்லவா, இமையவர்க்கிறைவன்பால் — இந்திரனிடத்தில், நின் — உன்னுடைய, சேயரி — செவ்வரிபரந்த, கடைக்கண்நோக்கம் — கடைக்கண் பார்வையானது, சிறிது — கொஞ்சம், அருள்புரியின் — அருள்செய்தால் எ-று.

மா—கருமை, இருமை—பெருமை எனப் பொருளுரைப்பர் அடியார்க்கு நல்லார். மா = இரும் என்னுஞ் சொற்கள் மாவிருமெனப் புணராது மாயிருமெனப்புணர்ந்தது அதிகாரப்புறனடைவிதியானென்க. செல்வமாவன — மூவுலகாட்சி, கற்பகமுதலிய ஐந்தருக்கள், காமதேனு, சிந்தாமணி, சங்கநிதி, பதுமநிதி, பொன்னுலகம், அமராவதி, வசந்தமாளிகை, ஐராவதயானை, உச்சைச் சிரவக்குதிரை, சுதர்மசபை, நந்தனவனம், அமிர்தம், தேவர், அரம்பையர் இவைமுதலியனவாம். செல்வத்திற்கும் அருட்கும் மாற்றிக்கோடல் சொல்லப்பட்டமையால் மாற்றுநிலையணி. (எகூ)

மண்ணினிற்சிறந்துவாழுமன்பதைத்தொகுதிதன்னி
லெண்ணிடிற்சிறந்தாரன்றேவியக்காவ்வியக்கர்தம்மில்

விண்ணவர்சிறந்தாரன்றேவிண்ணவர் தமையுமாளு
மண்ணினின்னேவல்கேட்பின தனினுஞ்சிறந்த துண்டோ.

இ-ள். மண்ணினில் — பூவுலகத்தில், சிறந்து — சிறப்பைப் பொருந்தி, வாழும் — வாழ்கின்ற, மன்பதைத்தொகுதிதன்னில்-மக்கட்கூட்டத்துக்குள், எண்ணிடில் — நினைக்குமிடத்தில், இயக்கர்-இயக்கரானவர்கள், சிறந்தார் அன்றே-சிறந்தவர்களாவர், அ இயக்கர் தம்மில் — அந்த இயக்கருக்குள்ளே, விண்ணவர் — தேவர்கள், சிறந்தாரன்றே — சிறப்பைப் பொருந்தினவர்களாவர், விண்ணவர் தமையுமாளும் — அத்தேவர்களையு மாட்சி செய்கின்ற, அண்ணல்-இந்திரனானவன், நின் ஏவல் கேட்பின் — உன்னுடைய ஏவற்றொழிலைக் கேட்பானாயின், அதனினும் — அதைக்காட்டிலும், சிறந்தது—சிறப்பையுடையது, உண்டோஒருபொருளுண்டோ (இல்லை.) எ-று.

இல் என்னும் ஐந்தனுருபுகள் உறழ்ச்சிப் பொருவில் வந்தன. யக்ஷர் என்னுஞ்சொல் இயக்கர் எனத் திரிந்து நின்றது. சிறக்காது வாழும் உயிர்களைநீக்க "சிறந்துவாழுமன்பதை" என விசேடித்தார். தொகுதிஎன்பது சொல்லாற்றலானே ஒருமையாகலின் "தன்னில்" என்று ஒருமைச்சாரியை வைத்தார். மேன்மேலும் சிறப்பைச்சொல்லுதலால் மேன்மே லுயர்ச்சியணி. (௮௦)

தாதொடுநறவுதூற்றுந்தருநிழலினிதுவைகு
மேதகுநிதியுமானும்வேட்டனவுவந்துநல்க
வேதமிலரம்பைமாதர்முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழுமமரர்யாருநிற்றொழப்பணித்தியென்றாள்.

இ-ள். தாதுஒடு — மகரந்தப்பொடியோடு, நறவு — தேனையும், தூற்றும் — தூற்றுகின்ற, தருநிழல் — ஐந்தருநிழலில், இனிது—இனிதாக, வைகும் — தங்கிய, மேதகு — மேன்மைபொருந்திய, நிதியும்-சங்கநிதிபதுமநிதிகளும், ஆனும் — காமதேனுவும், வேட்டன — விரும்பியவைகளை, உவந்து — மகிழ்ந்து, நல்க — கொடுக்க, ஏதமில்—குற்றமில்லாத, அரம்பைமாதர்-தெய்வமடவார்கள், முறைமுறை—வரிசைவரிசையாக, ஏவல்கேட்ப — ஏவற்றொழிலைக் கேட்க, நீ தொழும்-நீவணங்குகின்ற, அமரர்யாரும்-தேவர்கள்யாரும், நின்றொழ — நின்னைவணங்க, பணித்தி என்றாள் — சொல்லென்றாள் எ-று. (௮௧)

இனையனவுரைத்தலோடுமியாவர்தமுளமுந்தேரும்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பாவவீற்றிருக்கும்வேந்தன்

மனநிலையுணரான்போலுமழைமதர்நெடுங்கணல்லா
யுனைவிரைந்திங்ஙன்றூதுவிடுத்ததென்னுரைத்தியென்னு.

[இனியிரண்டுபாட்டால் தமயந்தி இந்திரன்தூதிக்கு
விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இனையன — இத்தன்மையவாகியசொற்களை, உரைத்தலோடும் — சொன்ன மாத்திரத்தில், யாவர்தம் — எவர்களுடைய, உளமும் — மனமும், தேரும் — தெரியாநின்ற, பனி — குளிர்ச்சி பொருந்திய, இரு — பெரிய, விசும்பில் — தெய்வ லோகத்தி லிருக்கின்ற, தேவர் — தேவர்கள், பரவ-வணங்க, வீற்றிருக்கும் — அரசிருக்கின்ற, வேந்து — இந்திரனானவன், என் மனநிலை — என்மனத்தினிலையை, உணரான்போலும் — தெரியாதவன்போல, மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மதர் — மதர்த்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய, நல்லாய்-தூதியே ! உனை — உன்னை, விரைந்து — சீக்கிரமாக, இங்ஙன் — இவ்விடத்தில், தூதுவிடுத்தது-தூதாகவனுப்பியது, என் — யாதுகாரணமாக, உரைத்தி என்னு — சொல்லென்று எ-று.

இனையன — சுட்டிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர். விசும்பு — ஆகுபெயர். இங்ஙன்—என்பதன்கண் ஙனம்என்றது கடைக்குறைந்தது. அறியான்போலு மென்றமையால் இது தற்குறிப்பணி. (௮௨)

என்னுளத்தென்றுநீங்காதிருப்பவனளனேயாகும்
பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்பாற் பொருந்துதி யென்னுந்தூ
தன்னவனியையுங்கொல்லோவெனமறைந்தயலேநிற்கு [துக்
மன்னவன்மகிழ்ச்சிகூறமடவரலினிதுசொன்னாள்.

இ-ள். என் உளத்து — என்னுடைய மனத்தில், என்றும் — எந்நாளும், நீங்காதிருப்பவன் — பிரியாமனிலைநிற்பவன், நளனே ஆகும்-நளமகாராசனேயாகும், பொன்னகர்க்கிறையவன் தன்பால் — இந்திரனிடத்து, பொருந்துதி — நீ பொருந்தக்கடவாய், என்னும் தூதுக்கு — என்றுசொல்லுந் தூதுக்கு, அன்னவன் — அந்தநளமகாராசன், இயையுங் கொல்லோ என — சம்மதிப்பானோவென்று, மறைந்து—ஒளித்து, அயலேநிற்கும் — பக்கத்திலே நிற்கின்ற, மன்னவன் - அரசன், மகிழ்ச்சிகூர — மகிழ்ச்சிமிக, மடவரல் — தமயந்தி, இனிது-இனிதாக, சொன்னாள் — சொல்லினாள் எ-று.

அன்னவளினியைதலாவது-தான்காணியாகக்கொண்டமனத்தை விட்டு நீங்குதல். அவ்வரசனுவது என்னிடத்து வெறுத்து நீங்கல் வேண்டும். யானுவது அவளை வெறுத்து நீக்கல்வேண்டும், இருவரும் ஒத்திருக்கும்போது அவ்விடத்தை விரும்பத் தகாதென்ற தாயிற்று. ஆயின் ஓரிடத்தில் இருவர் எப்படி யிருக்கலா மென்பது கருத்து. சுபாவத்திற் சொல்லுந் தமயந்தியி னுரையைக் கேட்டமையால் நளனுக்கு மிகவு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்றென்க. (அ௩)

கோற்றொடிநளன்மேலுற்றகாதலைக்குறித்துநோக்கி
மாற்றுதலரிதென்றெண்ணிவாசவன் றூதியேக
வாற்றல்வாசவற்குநேராவணங்கெவர்க்கியையுமென்னுந்
தேற்றமோடுரையார்மற்றைத்தேவர்தூதியரும்போனூர்.

இ-ள். கோல்தொடி — தமயந்தியானவள், நளன்மேல் — நளனிடத்தில், உற்ற — வைத்த, காதலை — ஆசையை, குறித்து நோக்கி — குறித்துப்பார்த்து, மாற்றுதல் — அதனை நீக்குதல், அரிதென்று — அரிதாகுமென்று, எண்ணி — நினைத்து, வாசவன் தூதி - இந்திரனுடைய தூதி, ஏக — தன்னிடத்துச் செல்ல, ஆற்றல் — வலிமைபெற்ற, வாசவற்கும் — இந்திரனுக்கும், நேரா — உடன்படாத, அணங்கு — தமயந்தி, எவர்க்கு — யாவர்கட்கு, இயையும் என்னும் — சம்மதிப்பா (ளொருவருக்குஞ் சம்மதியா) ளென்கின்ற, தேற்றமோடு — தெளிவுடனே, உரையார் — பேசாதவர்களாய், மற்றைத்தேவர் தூதியரும் — மற்றைத் தேவர்கள் விடுத்த தூதிகளும், போனூர் — சென்றூர்கள் றூ.

கோல் — வளைவு. "கோற்றொடிக் கொடிச்சியை" என்றூர் தணிகைப்புராணத்தாரும். உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சம். தமயந்தி பூவுலகமடந்தையாயினும் நம்மினுமிக்க கலைகளின் பயிற்சியுடையவளாகையால் அவளை நமது சொல்லால் மடக்கி இந்திரனுக்குத் துணைவியாக்குவது அசாத்தியமென்று இந்திரன் றூதி நீங்கினு ளென்க. அப்படிப்பட்ட சம்பத்துக்களையும் போகத்தையும் வலிமையையும் சிறப்பையு முடைய இந்திரனுக்குச் சம்மதியாதவள் நம்மிறைவர்க்குஞ் சம்மதப்படா ளென்பது கரதலா மலகம்போற் றெரிதலால் மற்றைத்தூதிகளு மவளுடன் உரையாடி அவமான மடையாமையே நமக்கு மேன்மையென் றொழிந்தன ரென்க. (அச)

தூதியரேகக்கண்டதோன்றல்செங்கமலக்கண்கண்
மேதகுசெல்வமிக்கவிதர்ப்பர்கோன்றவத்திற்றோன்று

மாதர்மென்னோக்கினுடன்வடிவினிலழுந்திப்பின்னு
மாதரம்பெருகியின்பவாரியிலாழ்ந்தவன்றே.

இ-ள். தூதியர் — தேவதூதிகள், ஏக-தம்மிடத்துக்குப்போதலை ; கண்ட — பார்த்த, தோன்றல் — நளமகாராசனுடைய, செங்கமலக் கண்கள் — செந்தாமரை மலர்போன்ற நேத்திரங்கள், மேதகு — மேம் பட்ட, செல்வம் — செல்வத்தினலே, மிக்க — மிகுந்த, விதர்ப்பர் கோன் — வீமராசனுடைய, தவத்திற்றோன்றும் — தவத்தினலவத ரித்த, மாதர் — அழகிய, மெல் — மெல்லிய, நோக்கினள் தன் — பார் வையையுடையதமயந்தியினது, வடிவினில் — உருவத்தில், அழுந்தி- ஆழ்ந்து, பின்னும் — பின்னும், ஆதரம்பெருகி — ஆசை மிகுந்து, இன்பவாரியின் — இன்பக்கடலிலே, ஆழ்ந்த- அழுந்தின எ-று.

காவினி லொருமங்கையின் அழகை நோக்கும் ஆடவர்க்கு மற் றொருவர் அங்கில்லாதிருந்தால் மாத்திரஞ் சகிக்குமாதலால் தூதிய ரேகக்கண்ட தோன்றலெனறார். அங்குள்ள தோழிகளோ வெனில் அவர்களுக் கிவனிருப்பது தெரியா தென்க. அவளவயவங்களைத் தனித்தனிநோக்கின் அந்நோக்குதற் கிடையூறடையின் மற்றவைக ளெப்படி யுளவோ வென்று கருத்தலையுமாதலால் முழுவதுந் தன் சத்தியா லொருங்கு நோக்குதலால் வடிவினி லழுந்தியென்றும், அதில் ஆசைமிகுதலா லின்பசாகரத்தி லழுந்தினனென்றுஞ் சொல் லினர். (அ௫)

பாசிழைபரந்தவல்குற்பனிமொழிக்குமுதச்செவ்வாய்
மாசறுமதியமன்னவாண்முகத்தணங்கைநோக்கி
யாசையங்கடலுளாழ்ந்துகரைபெறுவரசனேக்க
* பேசுவதொன்றுமில்லாமுலைவரையிவர்ந்தவன்றே.

இ-ள். பாசு இழை — பசும் பொன்னாற் செய்த வாபரணங்கள், பரந்த — பரவப் பெற்ற, அல்குல் — அல்குலையும், பனிமொழி — குளிர்ச்சி பொருந்திய சொற்களையும், குமுதம் — அல்லிமலர் போன்ற, செவ்வாய் — சிவந்த வாயினையும், மாசு அறு — குற்ற

* தனங்களின் இலக்கணமாவது பருத்து, அடிகனத்து இரண்டுமொத் தனவாய், இடைவெளியின்றி, கடைந்த செப்புக்களைப்போலப் புடைபூரித்து தேமல்செறிந்து, திரண்டு 'ஒங்கி' கோலமுற்று கண்கள் கறுக்கப்பெற்று விளங்குதலாம். வலத்தனம் உயரின் குமாரரைப்பெருவாள். இடக்கொங்கை யங்ஙனமிருப்பிற் பேதையரையுயிர்ப்பாள். அடிகனத்து மேலே வரவர நேர் மையனவாயின், சிறிதுகாலம் அழகெய்துவள். அவ்வாறின்றித் திரிகையைப் போலப் பதியின் வரிசைக்குணமுடையளாவள். சூசுகங்கள் பெருத்தாலும், நீண்டாலும், உயர்ந்திடினும், ஆணியாழ்ந்தாலும், இடைவெளிமிகவும் நீங்கி னும் அவற்றைக் கனவினுந் தொடலாகா தென்பர் கற்றுணர்ந்தோர்.

மற்ற, மதியம் அன்ன — சந்திரனையொத்த, வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகத்து — முகத்தையுமுடைய, அணங்கை — தமயந்தியை, நோக்கி — பார்த்து, ஆசையங்கடலுள் — ஆசையாகிய கடலினிடத்து, ஆழ்ந்து — முழுகி, கரைபெறு — கரையைப்பெறாத, அரசன் நோக்கம் — நளனுடைய பார்வை, ஏசுவது ஒன்றுமில்லா— பழிப்பதொன்றுமில்லாத, முலைவரை — முலைகளாகிய மலையின்மேல், இவர்ந்த — ஏறின எ-று.

அல்குற்பாம்பையும் வாய்க் குமுதத்தையும் முகமதியத்தையுமுடைய மங்கையினது ஆசைக்கடலில் வீழ்ந்து அலைகளுேறு படுத்தவருந்தி ஒரு துறையுங் காணுது தடுமாறும் அரசனுேக்கங்கள் அங்குமுலைகளென்னு மலைகளைக்கண்டேறின வென்க. கச்சறுத்தல், களபச்சேறணிதல், முத்து வடமணிதல், இறுமாந்து மேனேக்கல், கண்கறுத்தல், அடிகனத்தல், திதலைபூத்தல், பூரித்தல், புளகித்தல், இழைநுழையாது நெருங்கல், வெச்செனல், தண்ணெனல், இடையைவாட்டல் முதலிய நற்குணங்களிற் குறைவின்றி யிருத்தலால் "ஏசுவதொன்றுமில்லா முலை" யென்றூர். மிகுந்த ஆசையோடும் தனங்களை நோக்கினனென்பது கருத்து. ஆசையங்கட லென்றதும் முலைவரை யென்றதும் உருவகங்கள். தமயந்தியைக்கண்ட கண்கள் மிகுந்த ஆசையுடையதாய் முலையைப்பார்த்தன என்னும் பொருள்பெறச்சொல்லிய நோக்கம் கடலுளாழ்ந்து மலையிலிவர்ந்த தென்றலிற், கடலில் மூழ்கினேர் கரையிலேறுவதாகிய உலகர்செய்கை தோன்றுதலால் முன்னுருவகத்தை யங்கமாகக்கொண்ட சூநுக்கச்சொல்லணி.

போர்க்களிறனையவீமன்புரிந்தமெய்த்தவத்திற்றேன்றுங்
கார்க்கருங்கூந்தலாண்மைக்கண்வலையதனுட்பட்டோ
வீர்க்கிடைபுகாதபொம்மலிளமுலைநெருக்கிற்புக்கோ
பார்த்தசெங்கமலக்கண்கள்பறிப்பரியனவாய்நின்ற.

இ-ள். போர் — போர்செய்கின்ற, களிறனைய — யானையையொத்த, வீமன் — வீமராசன், புரிந்த — செய்த, மெய்த்தவத்தில்— உண்மையான தவத்தினுலே, தோன்றும் — அவதரித்த, கார்— மேகம்போன்ற, கருங்கூந்தலாள் — கரிய அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது, மை — மையையணிந்த, கண்வலை அதனுட் பட்டோ — கண்ணுகிய வலையி லகப்பட்டோ, ஈர்க்கு-ஈர்க்கானது, இடை — மத்தியத்திலே, புகாத — நுழையாத, பொம்மல் — பொலிவுபெற்ற, இளமுலை — இளமைபொருந்திய தனபாரங்களினுடைய,

நெருக்கில் — நெருக்கத்தில், புக்கோ — புகுந்தோ, பார்த்த-நோக்கிய, செங்கமலக்கண்கள் — செந்தாமரைமலர்போன்ற நேத்திரங்கள், பறிப்பரியனவாய் — பறிப்பதற்கரியவாகி, நின்ற — நின்றன.

குழூஉப்புறந்தருதல் குஞ்சரத்தியல்பே யென்றலின் அவ்வாறுலகினரைக் காப்பவனாகையாற் போர்க்களிறனைய வீமனென்றும் பொய்த்தவத்திற் றேன்றினாள் றென்பதற்கு மெய்த்தவத்திற் றேன்றினா ளென்றுங் கொள்க. ஈர்க்கிடை புகாமல் விம்முதலால் மூத்தனவோ வென்னும் ஐயநிகழாமைக்கு இளமுலையென்றார். கண்கள் அழகுமுழுவது நோக்கி முற்றாமையாற் பறிப்பரியனவாய் நின்றனவென்க. இது ஐயவணி. (௮௭)

விண்ணவர்மகளிர்யாரும்வெள்குறவனப்புவாய்ந்து
பெண்ணலங்கனியநின்றபேதைபேரழகுமுற்றுங்
கண்ணொடுபிணித்தாலென்னவியப்புறகளித்துநோக்கும்
புண்ணுறுபுலவுவேலானுளத்தொடுபுகலலுற்றான்.

இ-ள். விண்ணவர் — தேவர்களுடைய, மகளிர் யாரும் — மங்கையரெல்லாம், வெள்குற — நாணமடைய, வனப்புவாய்ந்து-அழகைப்பெற்று, பெண் — பெண்களுக்குரிய, நலம் — நற்குணங்கள், கனிய — முதிர, நின்ற — நிற்கப்பெற்ற, பேதை — தமயந்தியினது, பேர் — பெரிய, அழகுமுற்றும் — அழகுமுழுவதும், கண்ணொடு-கண்களுடனே, பிணித்தாலென்ன — கட்டினதையொப்ப, வியப்புற — ஆச்சரியமிக, களித்து — களிப்பை யடைந்து. நோக்கும்-பார்க்கின்ற, புண்ணுறு — மாமிசத்தையுற்ற, புலவு — நாற்றத்தையுடைய, வேலான் — வேற்படையேந்திய நளமகாராசன், — உளத்தொடு — மனத்துடனே, புகலலுற்றான் — சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று. உளத்தொடுபுகலல் — சிந்தித்தல்.

பெண்ணலமாவன நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு முதலிய குணங்களும் பிறவுமெனக்கொள்க. அவ்வழகின்கடலை யொருவாற்றாற் கடந்தநளன் தன்மனத்துக் கிசைந்தவர் வேறொருவரும் அங்கில்லாமையால் தான்கண்ட வியப்பை மனத்துடன் சொல்லத் தொடங்கினனென்க. பிணித்தா லென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (௮௮)

வடிவமைநூலிற்சொல்லும்வனப்பெலாமமைத்துவேதன்
கடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங்காட்டியவுருவுகொல்லோ
வடிகணைவேனிலானின்னமுதுகோறேய்த்துத்தீட்டும்
படிவமோவுயிரைவாட்டும்பாவைதன்வடிவந்தானே.

[இதுமுதற் பத்துச்செய்யுட்களால் நளனது சிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உயிரைவாட்டும் — என்னுயிரைவாட்டுகின்ற, பாவை- இப்பாவைபோல்வாளுடைய, வடிவம் — உருவமானது, வேதன்- பிரமனானவன், வடிவமைநூலில் — சாமுத்திரிகநூலிலே, சொல்லும் — சொல்லாநின்ற, வனப்புஎலாம் — அழகனைத்தும், அமைத்து- அமையச்செய்து, கடி — புதுமைபெற்ற, மலர் — தாமரைமலர் போன்ற, செங்கைவண்ணம் — தனது சிவந்தகைகளின் குணத்தை, காட்டிய — காண்பித்த, உருவுகொல்லோ — உருவமோ, அடு — கொல்லாநின்ற, கணை-பூங்கணைகளையுடைய, வேனிலான்- மன்மதனானவன், இன் — இனிய, அமுது — அமிர்தத்தில், கோல்- தூரியக்கோலை, தோய்த்து — நனைத்து, தீட்டும் — எழுதப்பட்ட, படிவமோ — உருவமோ எ-று.

வடிவமை நூலாவது சாமுத்திரிகா லக்கணம். நூல் — ஆகுபெயர். வேதன் — விதித்தலைச்செய்பவன், வேதத்தை யுடையவன். உருவு — உகரம் சாரியை. கொல் — ஐயப்பொருட்டு வேதன் செங்கைவண்ணங் கொல்லோஎன்றவன், பின் வேனிலான் தீட்டும்படிவமோவெனக் கூறியது அவன்படைப்பி லிவ்வழகுகண்டிலேம்; அழகினேல் உலகத்தை மயக்குங் காமனே படைக்கிலிவ் வழகுண்டாகலாமெனுங் கருத்தாலெனக் கொள்க. வேதன்கை வண்ணங் காட்டியவுருவோ வேனிலான்றீட்டும்படிவமோ வெனக் குறித்தலால் ஐயநுறிப்பணி. ([illegible])

குழையெதிர்நடந்துபைம்பொற்குமிழ்மிசைமறிந்துநீண்ட
வுழைபொருநெடுங்கணுடனுறுப்பினுக்குவமையாகச்
செழுமலர்முதலவாயபொருள்களைத்தெரிந்துகூறி
னழகினுக்குவமைதீர்ந்தவவற்றினுக்கிகழ்ச்சியாமே.

இ-ள். குழை — குழையென்னுங் காதணிக்கு, எதிர்நடந்து- முன்பாகச்சென்று, பைம்பொன் — பசியபொன்போன்ற, குமிழ்- குமிழம்பூவினது, மிசை — மேற்பக்கத்தில், மறிந்து — மறிபட்டு, நீண்ட — நீட்சியையடைந்த, உழைபொரு — மான்போன்ற, நெடுங் கணாள்தன் — நெடியகண்களையுடைய தமந்தியினது, உறுப்பினுக்கு — அவயவத்துக்கு, உவமையாக — உவமானமாக, செழும்- செழுமைபெற்ற, மலர் முதலவாய — தாமரைமலர் முதலாகிய, பொருள்களை — வத்துக்களை, தெரிந்துகூறின் — தெரிந்துசொல்லின், அழகினுக்கு — அழகுக்கு, உவமைதீர்ந்த — உவமைநீங்கிய,

அவற்றினுக்கு — அவ்வுறுப்புக்களுக்கு, இகழ்ச்சியாம் — பழிப்பாகும் எ-று. குமிழென்பது அதுபோன்ற மூக்கெனக் கொள்க.

மலர்முதலாய பொருள்களாவன — மேகம் நாகம், பிறை நறை, குவளை குமிழ், குமுதம் அமிர்தம், காந்தள் பாந்தள், அரும்பு கரும்பு சுரும்பு முதலியவாம். உவமையில்லாத அவயவங்கட்கு அவைகளைச் சொல்லுவது இகழ்வாமென்க. உயர்ந்தவைகட்கு இழிந்தவைகளை யுவமித்துக் கூறுதலின் மிக்க அவமானமில்லையென்பது கருத்து. உவமானமாகிய தாமரைமலர் முதலியவற்றை இவளுறுப்புக்கு உவமையாகக் கூறின் இழிவென உவமேயத்தைச் சிறப்பித்தலால் எதிர்நிலையணி. (௧௦)

குடைந்துவண்டிமிருஞ்செய்யகொழுமலர்த்திருவினோடுந்
தடஞ்சினைபொதுளுமென்பூந்தருநிழலுறையுந்தெய்வ
மடந்தையர்தம்மையெல்லாம்வைகலும்படைத்துச்செங்கை
படிந்தபினிந்தமாதைப்படைத்தனன்கமலத்தோனே.

இ-ள். வண்டு — வண்டுகளானவை, குடைந்து — மூக்கினாலே கிண்டி இமிரும் — ஒலிக்கின்ற, செய்ய — சிவந்த, கொழு — செழுமைபெற்ற, மலர் — தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, திருவினோடும் — இலக்குமியுடனே, தடம் — பருத்த, சினை — கிளைகள், பொதுளும் — நெருங்கிய, மென் — மெல்லிய, பூ — மலர்களையுடைய, தருநிழல் — ஐந்தருநிழலில், உறையும் — வசிக்கின்ற, தெய்வமடந்தையர்தம்மையெல்லாம் — தெய்வமங்கையரனைவரையும், வைகலும் — நாள்தோறும், படைத்து — சிருட்டித்து, செங்கைபடிந்தபின் — தன்னுடைய சிவந்தகைகள் பழகியபின்பு, இந்தமாதை — இந்தத்தமயந்தியை; கமலத்தோன் — பிரமனானவன், படைத்தனன் — சிருட்டித்தான் எ-று. ஏ-அசைநிலை.

அழகிற்சிறந்த இலக்குமி இந்திராணி முதலிய தெய்வ மங்கையராலும் விரும்பத்தக்க அழகுடையவளா யிருத்தலா லிவ்வாறுசொல்லினான். இப்படிப்பட்ட படைப்பின்முயற்சி பிரமனுக்கு இல்லாதிருந்தும் உள்ளதாகக் கூறலின் உயர்வு நவிற்சியணி. ()

விரிந்தசெங் கமலத்தண்பூம் பொகுட்டில்வீற்றிருக்கு
மேலோன், முருந்திளமுறுவற்செவ்வாய் முகிழ்முலைக்கரிய
கூந்தற், றிருந்திழையழகுவாய்ந்த திருமுகந்திங்களாகப்,
புரிந்தனன்களங்கமன்றோ புருவமாவியற்றினானே.

இ-ள். விரிந்த — விரியப்பெற்ற, செங்கமலம் — செந்தாமரையினுடைய, தண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, பூம்பொகுட்டில் — மலர்க்கொட்டையின்மேல், வீற்றிருக்கும் — அரசிருக்கின்ற, மேலோன் — பிரமனானவன், முருந்து — மயிலிறகின் முதன்முள்போன்ற, இள — இளமைபொருந்திய, முறுவல் — தந்தங்களையும், செவ்வாய் — சிவந்த வாயினையும், முகிழ் — அரும்பையொத்த, முலை — முலைகளையும், கரிய — கறுத்த, கூந்தல் — அளகபாரத்தையுமுடைய, திருந்திழை — தமயந்தியினது, அழகுவாய்ந்த — அழகுபொருந்திய, திருமுகமாக — திருமுகமாக, திங்கள் — சந்திரனை, புரிந்தனன் — செய்தான், களங்கமன்றோ — அதன் களங்கத்தை யல்லவா, புருவமா — புருவமாக, இயற்றினான் — செய்தான் எ-று.

"ஒளியுமிழ்ந்து நல்வட்டமா யெழிறிகழுவாமதி யெனத் தோன்றி — நளினமென்மணம் வீசும்வாண் முகமெனினன்று கீழிதழ்சேர்ந்து — வளர்செழுந்துகிர்க் கடிகைபோற் றிரண்டதினவே னோர் வரைசேரிற் — களைகணு யுலகளித்திடுமரசரிற் கிழத்தியாய்க் களிகூறும்" என்பவாகலின், இங்ஙனம் நளராசனுரைத்தனன் முகத்தை. இவள் முகம் சந்திரனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்பது கருத்து. இது உயர்வு நவிற்சியணி. (௬௨)

மணிமுடியதனைக்கொம்மைமுலையெனவமைத்துமார
னணிமலர்க்கணைகளைந்திலான்றமூவுலகுமூன்று
கணைகளால்வென்றுமற்றைக்கணைகளுக்கெதிரில்லாமை
யிணைவிழியென்றுபேரிட்டிவண்முகத்திருத்தினானே.

இ-ள். மாரன் — மன்மதனானவன், மணிமுடியதனை — தன்னுடைய மணிகள்பதித்த கிரீடத்தை, கொம்மை — இளமைபொருந்திய, முலையென — தனங்களென்று சொல்ல, அமைத்து — பொருத்தி, அணி — அழகிய, மலர்க்கணைகளைந்தில் — பூவம்புகளைந்தனுள், ஆன்ற — நிறைந்த, மூவுலகும் — திரிலோகங்களையும், மூன்று கணைகளால் — மூன்று பாணங்களால், வென்று — வெற்றிகொண்டு, மற்றைக் கணைகளுக்கு — மற்றையிரண்டு பாணங்களுக்கு, எதிரில்லா — எதிரில்லாத, மை — அஞ்சனந் தீட்டிய, இணைவிழியென்று — இரண்டு கண்களென்று, பேரிட்டு — பேர்வைத்து, இவள்முகத்து — இந்தத் தமயந்தியினுடைய முகத்தில், இருத்தினான் — இருத்திவைத்தான்.

கொம்மை — திரட்சி, "மும்மதத்தனென்றொருபெயர் தனக்குமொய்கூந்தற் — கொம்மை வெம்முலை" என்றார் தணிகைப் புராணத்தாரும். இவளுடைய கண்கள் மாரன்கணைகளாயினவாற்றால்

ஆடவரைமயக்கின; அல்லவாயின் எவ்வாறு மயக்குமென்பது கருத்து, தமயந்தியின் விழிக்கண் மாரன்கணையை ஆரோபித்தற்பொருட்டு விழியின் பேரிட்டென்று அத்தன்மையை யொழித்தலால் ஒழிப்பணி. (௩௩)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேனெடுங்கண்ணினுடன்
றிதலைவெம்முலைபோன்முத்தந்தெரிதரவணிந்திடாமன்
மதமழைகொழிக்கும்வேழமருப்பிணைவெருவியன்றே
கதிர்மணிமுத்தமுள்ளேகரந்துவைத்திருக்குமாறே.

இ-ள். வெதிர்புரை — மூங்கிலையொத்த, பசிய — பசுமைபொருந்திய, மெல் — மெல்லிய, தோள் — தோளையும், வேல் — வேற்படைபோன்ற, நெடு — நெடிய, கண்ணினுள்தன் — கண்களையுமுடைய தமயந்தியினது, திதலை — தேமலையுடைய, வெம் — விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைபோல் — தனங்களைப்போல், முத்தம்-முத்துக்களை, தெரிதர — தெரியும்படி, அணிந்திடாமல் — தரித்துக்கொள்ளாமல், மதமழை — மதமாகிய மழையை, கொழிக்கும்-கொழிக்கின்ற, வேழம் — யானையினுடைய, மருப்பு இணை — கொம்பிரண்டும், வெருவியன்றே — பயந்தல்லவா, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, மணி — அழகிய, முத்தம் — முத்துக்களை, உள்ளே — தமக்குள்ளே, கரந்து — ஒளித்து, வைத்திருக்குமாறு — வைத்திருக்கும் விதம் எ-று. கொழித்தல் — பெருக்குதல்.

முத்துக்கள் * தம்மிடத்திற் பிறந்தனவாயிருந்தும் தனங்களால் வெல்லப்பட்டபடியால் அவ்வெற்றிதோன்ற அம்முத்துக்களையணிந்த அத்தனங்கள்போல் தந்தங்கள் வெளிப்பட வணிதற்கு வெருவினமையாற் கரந்துவைத்தனவெண்க. அரசனால் அபகரிக்கப்பட்ட பொருளையுடையவன் தப்பிநின்ற திரவியத்தைத் தனக்குள்ளடக்கிவைப்பனென்பது கருத்து. தந்தங்கள் தமக்குள்ளியற்கையின் முத்துக்களுடைமையில் வெருவி, கரந்துவைத்தனெனக் குறித்தலால் ஏற்றுப்பணி. இவ்வாறு கூறலால் வர்ணியமாகிய தமயந்தியின் தனச்சிறப்புத் தோற்றுகின்றமையால் புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. (௩௪)

மடலவிழ்கமலப்புத்தேள்வடிவினையமைத்துவெய்ய
தடமுலையமைப்பமாதினுறுப்பலாற்றாமின்றெண்ணு
விடையினுக்கமைத்தகூற்றையெடுத்தெடுத்தமைத்தலாலோ
* கொடியெனத்தேய்ந்துதேய்க்துகுறைந்ததுமருங்குறானே.

* இடையி னிலக்கணமாவது — "இடுகுறுண்ணிடை வறுமையெய்திடிற்றிருவெய்திடும்பெரிதாகிற் படருழந்திடும்" என்னுங் காசிகாண்டச் செய்யுளாற்றெரிக.

இ-ள். மடல் — இதழ்களானவை, அவிழ் — விரிந்த, கமலப்புத்தேள் — தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமனானவன், வடிவினை — உருவத்தை, அமைத்து — முன்புசெய்து, வெய்ய — வெவ்விய, தடம்பருத்த, முலை — தனங்களை, அமைப்ப — பின்பு செய்ய, மாதின் — தமயந்தியினுடைய, உறுப்பு அலால் — அவயவமல்லாமல், தாவின்றென்று — தகுந்த பொருளில்லையென்று, இடையினுக்கு — மருங்குற்கு, அமைத்தகூற்றை — வைத்தபங்கை, எடுத்தெடுத்து-சிறிது சிறிது ஆக வெடுத்துக்கொண்டு, அமைத்தலாலோ — செய்தபடியாலோ, கொடியென-கொடியென்றுசொல்ல, தேய்ந்து தேய்ந்து-தேய்பட்டுத் தேய்பட்டு, மருங்குல் — இடையானது, குறைந்தது-குறைபட்டது எ-று.

தமயந்தியின் தனங்கள் நாடோறும்பருத்து இடை சிறுக்கையால் அவைகளைக்கண்டவரசன் மற்றை மாதரைப்போலாது முன்பு இவளைப்படைத்த பிரமன் வேறொரு கருவிக்கூறு தாமன்றென்று கருதி இவளுறுப்புகளுள் இடையில்வைத்த கூற்றைத் தனத்திற் கமைத்திருக்கலாகுமெனக் கருதினனென்க. இயல்பிற் குறைந்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௬௫)

மௌவலந்தெரியல்வேய்ந்துமணங்கமழ்கரியகூந்தற்
கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதைகுவிமுலைக்களிநல்யானை
செவ்விதிற்பிணித்தநீலச்செழுமணிவல்லிபோலு
மவ்வயிறணிந்தகோலவணிமயிரொழுக்கந்தானே.

இ-ள். மௌவல் — முல்லையினுடைய, அம் — அழகிய, தெரியல்வேய்ந்து — மாலையைத்தரித்து, மணம் — வாசனை, கமழ் — கமழ்கின்ற, கரிய — கறுத்த, கூந்தல் — அளகபாரத்தையும், கொவ்வை அம் கனிவாய்ப்பேதை — கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, குவி — குவிந்த, முலை — தனங்களாகிய, களி — களிப்பையுடைய, நல்யானை — நல்லயானையை, செவ்விதின் — நேராக, பிணித்த-கட்டிய, நீலச்செழுமணி வல்லிபோலும் — செழுமையுள்ள நீலரத்தினக் கொடிபோலும், அவ்வயிறு — அந்த வயிறு

* மயிரொழுங்கி னிலக்கணத்தை உரையிற்காட்டப்பட்ட செய்யுளாற்றெரிக. அவ்வொழுங்கைப்பற்றி யின்னுஞ்செய்யுளொன்று தருதும். அது வருமாறு "மயிரொழுக்கமுன்வளர்ந்திடிற் கைம்மையா மம்மயிர்சிவப்பேறிற்-செயிருறுங்குண மெய்திடுமிடையிடை சிதைந்திடிற் றிருநீங்கு - மியல்பொடுஞ் சமமாய் மயிரின்றிநல்லிதய மாழ்ந்திடாதாகி - லுமிரினுஞ் சிறந்தின னுயிர்க்காதல னுவப்புறச் சிறப்பாமால்.

னது, அணிந்த — தரித்த, கோலம் — ஒப்பனையமைந்த, அணி — அழகிய, மயிரொழுக்கம்-மயிரொழுங்கு எ-று. தான்-ஏ-அசைகள்.

"பொருந்து நன்மயி ரொழுக்கற மென்மையாய்ப் பொழிகதிருமிழ்நீலத் — திருந்து கோலெனக் கிடந்திடின் மலருறை திருவினுஞ் சிறப்பெய்தும்" "ஆகலின் அணிமயி ரொழுக்கம்" என்றார். தமயந்தியினுடைய தனங்களென்னும் யானைகள் கட்டாவிட்டால் எதிர்ப்பட்ட ஆடவரைக் கொல்லுமென்பது கருத்து. மயிரொழுக்கத்தை நீலச்செழுமணி வல்லிபோலுமெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௬௬)

ஐங்கணைக்கிழவன் வைகுமணியரசிருக்கைப்பாங்கர்த்
தங்குறவமைத்தவாழைத்தண்டுகொ றறுகட்சீற்றத்
துங்கவெம்பருமயானைத்தடக்கைகொ றுணிதறேற்றுஞ்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருந்திழைகுறங்குதாமே.

இ-ள். செம் கயல் — சிவந்த கயல்போன்ற, கருங்கண் — கரிய கண்களையும், செவ்வாய்-சிவந்த வாயினையும், திருந்திழை—திருத்தமாகிய ஆபரணத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, குறங்கு-தொடைகள், ஐங்கணைக்கிழவன் — மன்மதன், வைகும்-தங்குகின்ற, அணி-அழகிய, அரசிருக்கை — அத்தாணியிடத்தின், பாங்கர் — பக்கத்தில், தங்குற — தங்கும்படி, அமைத்த — செய்த, வாழைத்தண்டுகொல்-வாழைத்தண்டோ, தறுகண் — அஞ்சாத, சீற்றம் — கோபத்தையுடைய, துங்கம் — உயர்ச்சி பொருந்திய, வெம் — வெவ்விய, பருமம் — ஒப்பனையமைந்த, யானை — யானையினுடைய, தடம் — பருத்த, கைகொல் — துதிக்கையோ, துணிதல் — இன்னதென்று துணிதலை, தேற்றும் — (யாம்) தேறும் எ-று.

மாதராது அல்குல் மாரனுக்கு அரசிருக்கை மண்டபமாகையால் அதற்கு அலங்கரித்த வாழைத்தண்டோவென்றார்.—தேற்றும் எனத் தன்வினைப்பொருள் பிறவினையில் வந்தது. குறங்கை-வாழைத்தண்டுகொல், யானைத் தடக்கைகோலென ஐயுறலால் ஐயவணி. (௬௭)

பைந்தருநீழல்வைகும்பாவையர்பதுமபீடத்
திந்திரைக்கணங்குசெய்யுமேந்திழையெழிற்குத்தோற்று
வந்தடிபணியுந்தோறுப்வாணுதல்கவினத்தீட்டுஞ்
சிந்தூரத்திலகந்தோய்ந்தோசீறடிசிவந்தவாறே.

இ-ள். பைந்தருநீழல் — பசிய ஐந்தருநீழலில், வைகும் — தங்கிய, பாவையர் — அரம்பையர்கள், பதுமபீடத்து — தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, இந்திரைக்கு — திருமாதுக்கு, அணங்குசெய்யும்-வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எந்திழை — தமயந்தியினது, எழிற்கு — அழகிற்கு, தோற்றுவந்து-தோல்விபெற்றுவந்து, அடிபணியுந்தோறும்-அடிகளில் வணங்குந்தோறும், வாள் — ஒளி பொருந்திய, நுதல்-நெற்றியானது, கவின — அழகுபெற, தீட்டும் — எழுதப்பட்ட, சிந்துரத்திலகம் — சிந்துரப்பொட்டு, தோய்ந்தோ — தோயப்பெற்றோ, சீறடி — சிறியபாதங்கள், சிவந்தவாறு — சிவந்தவிதம் எ-று.

அரம்பையர் மேற்பிறப்பிலாவது நின்போலழகுபெற விரும்பினம், நீ முற்பிறப்பிலே யாதுசெய்து இவ்வழகு பெற்றனை, அதைச் சொல்லுவாயாகில் யாமும் அவ்வாறுசெய்துமெனப்போற்றுதலால், வந்தடி பணியுந்தோறு மென்றார். பாதத்தினியற்கைச் சிவப்பினில் அடிபணியுந் தேவமாதர் சிந்துரத் திலகத்தோய்வைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கூஅ)

இன்னவாறுளத்தினெண்ணியெறுழ்வலிமடங்கலன்னான்
மின்னவிர்குலிசவேந்தன்விஞ்சையின்புணர்ப்பினீங்கிப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபொம்மல்வெம்முலையினாண்முன்
கன்னலஞ்சிலைவேளன்னகட்புலன்கதுவநின்றான்.

இ-ள். இன்ன ஆறு — இந்தப்பிரகாரம், உளத்தின் — மனத்திலே, எண்ணி — சிந்தித்து, எறுழ்வலி — மிகுந்த வலிமை பெற்ற, மடங்கல் அன்னான் — சிங்கத்தையொத்த நளன், மின் அவிர் — ஒளி விளங்குகின்ற, குலிசவேந்தன் — வச்சிரப்படையையுடைய இந்திரனது, விஞ்சையின் — வித்தையினுடைய, புணர்ப்பினீங்கி — சம்பந்தத்தினின்று நீங்கி, பொன் — பொன்போலும், அவிர் — பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு — தேமல், பூத்த — உண்டாகிய, பொம்மல் — பொலிவினையுடைய, வெம் — விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலையினாள்முன் — தனங்களையுடைய தமயந்திக்கு முன்னாக, கன்னல் அம்சிலைவேளன்ன — கருப்பு வில்லேந்திய மன்மதன்போல, கட்புலன் — கண்ணறிவு, கதுவ — பற்றும்படி, நின்றான் — நின்றனன் எ-று.

நளன் இவ்வாறு சிந்தித்துப் பின்பு தான்வந்தகாரிய முடித்தற்காக உருவின்றி யுரைக்கின் வெருவுவளென ஒளித்தலைவிட்டு வெளிப்பட நின்றனனென்க. சிலைவேளன்ன வெனலால் உவமையணி. (கூகூ)

விரைகமழ்நறியதண்டார்விதர்ப்பர்கோனளித்தபாவை
யரசிளங்குமரன்றன்னையார்வமோடினிதுகண்டாள்
ளுருவெளிகண்டுநாளுமுவந்துளமயர்வாண்முன்னந்
தெருளுறக்காணிலெய்துமுவகையார்தெரிக்கற்பாலார்.

இ-ள். விரை — வாசனை, கமழ் — கமழ்கின்ற, நறிய — நல்ல, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, தார் — மாலையணிந்த, விதர்ப்பர் கோன் — வீமராசன், அளித்த — பெற்ற, பாவை — தமயந்தியான வள், அரசிளங்குமரன்தன்னை — நளமகாராசனை, ஆர்வமோடு-ஆசையுடன், இனிது — இனிதாக, கண்டாள் — பார்த்தாள், உருவெளி கண்டு — உருவெளிதோற்றத்தைக் கண்டு, நாளும் — நாடோறும், உவந்து — உவப்படைந்து, உளம் — மனம், அயர்வாள் — வருந்துகின் றவள், முன்னம் — முன்னுக, தெருளுற — தெளிவு பொருந்த, காணில் — கண்டால், எய்தும் — அப்போதடைகின்ற, உவகை—மகிழ்ச்சியை, யார் — எவர்கள், தெரிக்கற்பாலார் — தெரியப்படுத்த வல்லவர்கள் (ஒருவருமில்லை) எ—று.

அந்தப்புரத்திலே வந்த புருடனை நோக்குந் தமயந்தி வெருட்சி வெருட்சிகளின்றி மகிழ்ந்தனளென்பது. நாடோறும் பொய்வடிவங் கண்டு மகிழ்பவளுக்கு மெய்வடிவங் காணப்பெறில் உண்டாமின்பம் சொல்லிமுடியாதென்னும் வாக்கியப்பொருளால் சிறுத்தப்படலால் கேழ்யுட்குறிப்பணி. (கoo)

அங்கண்மாஞாலங்காக்குமண்ணன்மேலணங்களுடன்
செங்கயற்கருங்கண்வாளிசிறிதுசென்றழுந்தாமுன்னம்
பைங்கழைதாங்கியாவம்பரித்திடம்பார்த்துநின்ற
துங்கவேள்விடுத்தவாளிதூவன்மட்டாழ்ந்தவன்றே

இ-ள். அம் — அழகிய, கண் — இடமகன்ற. மா — மகத்தாகிய, ஞாலம் — பூமியை, காக்கும் — அளிக்கின்ற, அண்ணல்மேல் — நளமகாராசன்மீது, அணங்களுடன் — தமயந்தியினுடைய, செம் கயல்-சிவந்தகயல்போன்ற, கருங்கண் — கரியகண்ணுகிய, வாளி — பாணங்கள், சிறிதுசென்று — சிறிதுபோய், அழுந்தாமுன்னம் — அழுந்துவதற்குமுன்னரே, பைங்கழை — பசியகருப்புவில்லை, தாங்கி — சுமந்துகொண்டு, ஆவம்பரித்து — அம்பறாத்தூணியைத் தாங்கிக்கொண்டு, இடம்பார்த்துநின்ற — இடநோக்கியிருந்த, துங்கம் — உயர்ச்சிபொருந்திய, வேள் — மன்மதனுனவன், விடுத்த — பிரயோகஞ்செய்த,

வாளி — பாணமும், தூவன்மட்டு — குதைவரையும், ஆழ்ந்த — அழுந்தின எ-று.

தம்மரசன் ஒருதொழில் செய்யத் தொடங்குதலேக்கிய ஏவலர் அவன்றொடங்குமுன்னமே விரைந்து செய்து முடித்தல்போல் தமயந்தியின் கண்களாகிய பாணங்கள் சிறிதுபோய் நளன்மேலழுந்து முனமே மன்மதபாணங்குதைவரையும் அழுந்தின. ஆயின் அக்காமன் இவள் கண் குறிப்பினிற்கும் ஏவலனுகினனென்க. இவள் நோக்கியபின் செல்லுங் காமபாணத்திற்குநோக்கின் முற்காலஞ் சொல்லப்பட்டமையால் உயர்வுநவிற்சியணி. (கoக)

கழிபெருங்காதலாள் கட்கருவிளைமலர்கள்வெய்ய
மழவிடையனையான்செய்யமணிப்புயவரையிற்பூத்த
விழைவொடுமகிழ்ச்சிகூரும்வேனில்வேளனையான்செங்கண்
முழுநெறிக்கமலமன்னாண்முலைத்தடத்தலர்ந்தமாதோ.

இ-ள். கழி — மிகுந்த, பெருங் காதலாள் — பேராசையுடைய தமயந்தியினது, கண் — கண்ணாகிய, கருவிளைமலர்கள் — காக்கணம்பூக்கள், வெய்ய — வெவ்விய, மழவிடை அனையான் — இளவேற்றையொத்த நளமகாராசனது, செய்ய — சிவந்த, மணி — அழகிய, புயவரையில் — தோளாகியமலையில், பூத்த — மலர்ந்தன, விழைவொடும் — அன்புடனே, மகிழ்ச்சி கூரும் — மகிழ்ச்சி யடைகின்ற, வேனில் வேளனையான் — நளமகாராஜனுடைய, செங்கண் — சிவந்த கண்ணாகிய, முழுநெறி — முழுநெறிப்பையுடைய, கமலம் — தாமரைகள், அன்னாள் — அத்தமயந்தியினுடைய, முலைத்தடத்து — தனத்தடமாகிய குளத்தினிடத்து, அலர்ந்த — பூத்தன எ-று. தடமென்பது மலையும், குளமும். மாது, ஓ — அசைகள்.

தமயந்தியின் கண்கள் நளன் புயங்களிலும், அவன் கண்கள் அவள் தனங்களிலும், பூத்தவென்றமையால் மாதவர்க்கு ஆடவர் புயங்கள்போலும் ஆடவர்க்கு மாதர் முலைகள்போலும் காட்சிப் பிரமாணத்தின்முற்பட்டு விரைந்தின்பஞ்செய்யும் அவயவங்கள்வேறொன்றில்லையென்க. இவர்கள் எல்லையற்ற ஆசையுடையவ ரென்பதற்குப் பெருங்காதலென்றொழியாது, கழியென்றும், மகிழ்ச்சியென்றொழியாது விழைவோடென்றும் கூட்டிச் சொல்லப்பட்டன. கட்கருவிளைமலர்கள் புயவரைஎன்றதும், செங்கண்முழுநெறிக்கமலம்—

முலைத்தடம் என்றதும் உருவகவணிகள். முலைத்தடமென்றலில்—முலைத்தடமாகிய தடம் எனப்படலால் உருவகம். (௧0௨)

படவரல்குற்செவ்வாய்ப்பனிமொழிக்கொடியன்னாளை
மடலவிழ்கமலப்போதின்மடந்தையென்பதற்குவெற்றிக்
கடகளிறென்னநின்றகாமருகாளைதன்னை
யிடையறுதினிதுநோக்கியிமைப்புறுகுறையுந்தீர்ந்தாள்.

இ-ள். அரவுபடவல்குல் — அராப்படம்போன்ற அல்குலையும், செம்வாய் — சிவந்தவாயையும், பனிமொழி — குளிர்ந்த சொல்லையுமுடைய, கொடி அன்னாளை — தமயந்தியை, மடல் அவிழ் — இதழ் விரிந்த, கமலப்போதின்—தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, மடந்தையென்பதற்கு — இலக்குமியென்றுசொல்வதற்கு, வெற்றி — சயத்தைப் பெற்ற, கடகளிறு என்ன — மதயானையைப் போல, நின்ற — அருகிலிருந்த, காமர் — அழகிய, காளை தன்னை — நளமகாராசனை இடையறுது — இடைவிடாமல், இனிதுநோக்கி — இனிதாகப்பார்த்து, இமைப்புறு — (இதுவரையும்) இமைப்பினையடைந்த, குறையும்- குறையையும், தீர்ந்தாள் — நீங்கினாள் எ-று.

தமயந்தி கண்ணிமைப்பினாலன்றி மற்றைக்குணங்களால் இலக்குமியை யொத்தவளென்க. (௧0௩)

உண்ணிறைவுடையகாமமுருவெடுத்தென்னநின்ற
வண்ணலுமணங்கனாளுமழகெனுமினியதேற
லெண்ணருங்காதல்கூரவினிதினின்மாறிமாறிக்
கண்ணினாற்பருகியின்பக்களிப்பெனுங்கடலுளாழ்ந்தார்.

இ-ள். உள் — உள்ளே, நிறைவுடைய — நிறைவினையுடைய, காமம் — ஆசையானது, உருவெடுத்தென்ன — ஒருவடிவு கொண்டதுபோல, நின்ற அண்ணலும் — நின்ற நளனும், அணங்கனாளும் — தமயந்தியும், அழகெனும் — அழகென்று சொல்லும், இனிய தேறல் — இனிப்பையுடைய தேனை, எண்ணரும்—எண்ணுதற்கரிய, காதல்கூர — ஆசைமிக, இனிதினின் — இளமையினாலே, மாறிமாறி- ஒருவர்க்கொருவரடிக்கடி மாறிக்கொண்டு, கண்ணினால் — நேத்திர இந்திரியத்தினால், பருகி — உண்டு, இன்பம் — இன்பத்தைத்தரும், களிப்பெனும் — களிப்பென்கிற, கடலுள் — கடலின்கண், ஆழ்ந்தார்- அழுந்தினார்கள் எ-று.

மாறிமாறியென்றது ஒத்த காமமுள்ளவர் நாணத்தால் ஒருவர் நோக்குங்காலத் தொருவர் நோக்காமையா லென்க. அது "யானோக்குங்காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற், றானோக்கிமெல்ல நகும்" இதனாலறிக, காமமுருவெடுத் தென்னவெனலால் தற்குறிப் பணி. இன்பக்கடலென்றது உருவகவணி. இவையிரண்டுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணி. (௧0௬)

இருதடம்புயமுமந்தாரகலமுமியைந்ததாலென்
றெரிவருமாவியென்றுதெரிவையுமண்ணறுனு
முருகவிழ்குழலும்வெய்யமுகிழ்முலைத்துணையுந்தாங்கு
முருவுடைத்தாங்கொலென்றனுயிரெனவியந்துநின்றான்.

இ-ள். தெரிவையும் — தமயந்தியும், என் — என்னுடைய, தெரிவரும் — தெரிதற்கரிய, ஆவி — உயிரானது, இருதடம்புயமும் — பருத்ததோள்களிரண்டையும், அம் — அழகிய, தார் — மாலையணிந்த, அகலமும் — மார்பையும், இயைந்தது என்றாள் — பொருந்தியதென்றாள், அண்ணல் தானும் — நளனும், என்றனுயிர் — என்னுடைய உயிரானது, முருகவிழ் — தேனொழுகப்பெற்ற, குழலும் — கூந்தலையும், வெய்ய — வெவ்விய, முகிழ் — அரும்பையொத்த, முலைத்துணையும் — இரண்டு தனங்களையும், தாங்கும் - சுமக்கப்பெற்ற, உருவுடைத்தாம் என — உருவுடையதாமென்று, வியந்து — அதிசயித்து, நின்றான் — நின்றனன் எ-று.

முன்பு நளன் புயங்களைக்கண்ட தமயந்திக்கு இப்பொழுது அப்புயங்களுடன் மார்புந் தோன்றியது. அப்பொழுது தமயந்தி தனங்களைக்கண்ட நளனுக்கு இப்பொழுது அத்தனங்களுடன் கூந்தலுந் தோன்றியதென்க. நளனிடத்து "இருதடம் புயமு மந்தாரகலமுமியைந் தாவி" யெனக் குறித்தலாலும், தமயந்தியினிடத்துக் "குழலும் முலைத்துணையுந் தாங்குமுயி" ரெனக் குறித்தலாலும், தற்குறிப்பணிகள். (௧0௭)

மாதுபால்விழைவினேகுமனத்தினையல்லசெய்த, றூதினுக்கியல்பன்றென்னுத் தோன்றல்போறிவின்மீட்பக், காதலினவன்பாற்செல்லுங் கருத்தினைக்கமலத்தண்பூம், போதுறைமடந்தையன்னுட் பொருந்துநாண்டடுத்ததன்றே.

இ-ள். அல்லசெய்தல் — தூதுக்குரிய அல்லவைகளைச் செய்தல், தூதினுக்கு — தூதுக்கு, இயல்பு அன்று என்னு — இயற்கை

யன்றென்று, தேரான்றல் — நளமகாராசனானவன், மாதுபால் — தமயந்தியினிடத்து, விழைவின் — ஆசையினாலே, ஏகும் — செல்லுகின்ற, மனத்தினை — மனத்தை, பேரறிவின் — பேரறிவினால், மீட்ப — மீட்க, கமலம் தண்பூ போதுறை — குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, மடந்தை அன்னாள் — இலக்குமியை யொத்த தமயந்தியை, பொருந்தும் நாண் — பொருந்திய நாணமானது, காதலின் — ஆசையினால், அவன்பால் செல்லுங் கருத்தினை — அந்நளமகாராசனிடத்திற் சென்ற மனத்தை, தடுத்தது- தடுத்துவிட்டது எ-று.

அல்லல் செய்த வென்பதற்கு அல்லலை தேய வென்பதற்குப்போல் எதிர்மறைப் பொருளாகக்கொள்க. ஆடவர்க்குப் பேரறிவுபோலும் மாதர்க்கு நாணம்போலும் தருணத்தில் நன்மைவிளைப்பதொன்றில்லை யென்பது கருத்து. (௧0௬)

நாணமீதூரநின்றநகைமதிமுகத்தினாளும்
பூணினுக்கழகுசெய்யும்புணர்முலைத்தோழிமாரு
நீணகர்க்கடிகொள்வாயினீங்கிவந்தருகுநின்றான்
சேணுறையமரன்கொல்லோதிருந்தெழிலியக்கனேயோ.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனைக்கண்ட தமயந்தியுந் தோழிமார்களுஞ் சிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நாணம் — நாணமானது, மீதூரநின்ற — அதிகரிக்கவிருந்த, நகை — ஒளிபொருந்திய, மதி — திங்கள்போன்ற, முகத்தினாளும் — முகத்தையுடைய தமயந்தியும், பூணினுக்கு — ஆபரணங்களுக்கு, அழகு செய்யும் — அழகைச் செய்கின்ற, புணர்- நெருங்கிய, முலை — தனங்களையுடைய, தோழிமாரும் — தோழிகளும், நீள் — நீண்ட, நகர் — இந்நகரத்தினது, கடிகொள் — காவலைக்கொண்ட, வாயில் — வாயிலை, நீங்கிவந்து — கடந்துவந்து, அருகு நின்றான் — நம்மருகேநின்றவன், சேண் உறை — ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அமரன் கொல்லோ — தேவனோ, திருந்து — திருந்தப்பெற்ற, எழில் — அழகையுடைய, இயக்கனேயோ — இயக்கனோ.

இப்பாட்டில் மதிமுகத்தினாளும் தோழிமாருமென்னும் எழுவாய்கள், யாவனோ வென்னும் பாட்டில் உரைக்கலுற்றார் என்னும் பயனிலை கொண்டு முடிந்தன. (௧0௭)

கடிகமழ்கமலச்செல்வி கண்கவர்வனப்புவாய்ந்த, வடிவுறுகுவவுத்திண்டோள்வண்டுழாய்மாயன்கொல்லோ, மிடல்

கெழுவெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க்கிறைவன் கொல்லோ,
முடியுடையமரர்போற்று மொய்கழற்குமரன்கொல்லோ.

இ-ள். கடி — வாசனை, கமழ் — கமழ்கின்ற, கமலச் செல்வி— தாமரைமலரிலிருக்கின்ற திருமாதினுடைய, கண் — கண்களை, கவர் — கவர்கின்ற, வனப்பு வாய்ந்த — அழகுபெற்ற, வடிவுறு— வடிவின்மிக்க, குவவு — திரட்சிபொருந்திய, திண்தோள் — திண்ணிய புயங்களையுடைய, வண் — அழகிய, துழாய் — துளபமாலையணிந்த, மாயன்கொல்லோ — திருமாலோ, மிடல்கெழு—வலிமை பொருந்திய, வெள்ளிவெற்பின் — வெள்ளிமலைக்கணுற்ற, விஞ்சையர்க்கு இறைவன்கொல்லோ — விஞ்சையர்க்கரசனோ, முடியுடை — மகுடத்தையுடைய, அமரர் போற்றும் — தேவர்களால் வணங்கப்பட்ட, மொய் — நெருங்கிய, கழல் — வீரக்கழலையணிந்த, குமரன் கொல்லோ — குமாரக்கடவுளோ எ-று.

பகைவரைத் துரத்தல், மாதரால் விரும்பப்படல், சராசரங்களைப்பாதுகாத்தல் வீரமிகுதி முதலிய குணத்தால் மாயனோவென்றும், இசைநூல்வல்லமை, இங்கிதநீர்மை, இறும்பூதுடைமை முதலிய குணத்தால் விஞ்சையர்க் கிறைவனோ வென்றும், அபயந்தருதல், அசுரரைமாட்டல், அருளுடைமை, அநங்கனும் விரும்புங் கட்டழகுடைமை, ஆற்றலுடைமை, கட்டிளமை யுடைமை முதலிய குணத்தாற் குமரனோவென்றும் சொல்லினர். சூரன்முதலிய அசுரரைக்கொன்று இந்திரன் முதலிய தேவரைக் காத்தலால் அமரர் போற்றுங்குமர னெனப்பட்டது. (௧௦அ)

விரும்பியவனைத்துநல்குமேதகுதவத்தின்மாய்ந்தோர்
திருந்தெழில்யாக்கைபெற்றுத்திகழ்வரென்றுரைக்குநீராற்
கரும்புறழ்கிளவிபாகன்கட்டழற்பாய்ந்துதுஞ்சி
யரும்பெறல்யாக்கைபெற்றகாமனோவறிகிலேமால்.

இ-ள். விரும்பிய அனைத்தும் — இச்சித்தவைகளெல்லாம், நல்கும் — தருகின்ற, மேதகு — மேம்பட்ட, தவத்தின் — தவத்தினால், மாய்ந்தோர் — இறந்தவர்கள், திருந்து — திருத்தமாகிய, எழில் — அழகுபொருந்திய, யாக்கைபெற்று — தேகத்தைப்பெற்று, திகழ்வர் என்று — விளங்குவர்களென்று, உரைக்கும் நீரால் — சொல்லுகின்ற தன்மையால், கரும்புறழ் — கரும்பின் இரசத்தை யொத்த, கிளவி — சொல்லையுடைய உமாதேவியை, பாகன்-தனதிடப்பாகத்தில் வைத்த கடவுளது, கண் — நெற்றிக் கண்ணினு

டைய, தழல் — நெருப்பிலே, பாய்ந்து — புகுந்து, துஞ்சி — இறந்து, அரும்பெறல் — பெறுதற்கரிய, யாக்கை யெற்ற — (அழகுள்ள) தேகத்தைப்பெற்ற, காமனோ — மன்மதனோ, அறிகிலேம் — (யாம்) அறியேம் எ-று.

முற்பிறப்பிலே ஒன்றை விரும்பி அதன்பொருட்டு அக்கினிப்பிரவேசம், வரைபாய்தல், புண்ணிய தீர்த்தங்களில் விழுதல் முதலியவற்றா லுடலை நீத்தவர்கள் மறுபிறப்பிலே அதனைப் பெறுவர்களென்பது ''முற்பவ முச்சிபி னின்று மிழந்துயிர் முற்றுற்றோர், பிற்பவமெண்ணிய வாறுபெறத்தரு பேரோங்கல்'' இதனாற்காண்க. இங்ஙனம் நளனை உவமித்தற்கரிய வடிவம் வேண்டி ஈசுரன் விழிநெருப்பிலுடலை நீத்து இவ்வடிவைப்பெற்ற மன்மதனோவெனக் கருதினார்கள். நாணமீதூர வென்னும் பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டாலும் நளனை அமரனோ, இயக்கனோ, மாயனோ, விஞ்சையர்க் கிறைவனோ, குமரனோ காமனோவென ஐயுறலால் ஐயவணி. (௪0௯)

மங்கையர்நிறையுநாணுங்கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த
விங்கிவன்றன்னைஞாலமின்புறப்படைத்திலானேற்
றிங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைக்கடவுளெங்ஙன்
பைங்கழைமதனைக்கொன்றபடுபழிதீருமாறே.

இ-ள். மங்கையர் — மாதருடைய, நிறையும் — கற்பையும், நாணும் — நாணையும், கவர்ந்திட — கொள்ளையிடத்தக்க, வனப்பு வாய்ந்த — அழகுபெற்ற, இங்கு — இவ்விடத்து, இவன் தன்னை — இப்புருடனை, ஞாலம் — உலகம், இன்புற — இன்பத்தையடைய, படைத்திலானேல் — சிருட்டியாதிருப்பானேல், திங்களங்கண்ணி வேய்ந்த — மூன்றாம் பிறையைத்தரித்த, செஞ்சடைக் கடவுள் — சிவந்த சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவன், பைங்கழை — பசிய கருப்புவில்லேந்திய, மதனைக்கொன்ற — மன்மதனைக் கொன்ற, படுபழி — கொலைப்பழி, தீருமாறு — தீரும்விதம், எங்ஙன் — எப்படி எ-று. உலகமென்பது — அதிலிருக்கும் உயிருக்காதலால் ஆகுபெயர்.

ஈசுரரும் இவனது படைப்பால் காமனை எரித்த பழியைத் தீர்ந்தாரெனலால் அக்காமனினு மிக்க அழகுள்ளவ னென்பது பெறப்பட்டது. நல்லோ ரொருவருக்குந் தீங்கு செய்யார், ஒரு காரணம் பற்றிச் செய்யினும் அதனினுமிக்க நன்மை செய்து அத்தீங்கை யொழிப்பரென்பது கருத்து. பழிதீரா னென்பது இவன்றனை படைத்திலானே லென யூகித்தலால் உய்த்துணர் வணி. (௪௧0)

மாயிருஞாலத்தானேன்மண்ணினிற்பொலிந்ததில்லை
மீயுயர்விசும்புளானேல்விசும்பினிற்சிறந்ததுண்டோ
பாயொளிப்பரிதிவேலான்பாதலத்துள்ளானுயின்
மேயகீழுலகேயெல்லாவுலகினுமேலதாமால்.

இ-ள். பாய் — தாவுகின்ற, ஒளி — காந்தியையுடைய, பரிதி-சூரியனையொத்த, வேலான்—வேற்படையை யுடைய இப்புருடன், மா — மகத்தாகி, இரு — பெரிய, ஞாலத்தானேல் — பூவுலகிலிருப்பவனாகில், மண்ணினில் — அப்பூவுலகைவிட, பொலிந்தது — பிரகாசமுள்ளதாகிய உலகம், இல்லை-இல்லை, மீ — மேலாக, உயர்-உயர்ந்த, விசும்புளானேல் — தெய்வலோகத்தானுகில், விசும்பினில் — அத்தெய்வலோகத்தைக் காட்டிலும், சிறந்தது — சிறப்புடையதாகிய வுலகம், உண்டோ — இல்லை, பாதலத்துள்ளான்ஆயின் — கீழுலகத்திருப்பவனுகில், மேய — பொருந்திய, கீழுலகே — பாதாளவுலகமே, எல்லா உலகினும் — உலகங்களனைத்தினுக்கும், மேலதாம் — மேற்பட்டதாகும் எ-று.

இவனிருக்கு முலகம் எதுவோ அதுவே, எவ்வுலகினுஞ் சிறந்ததென்பது கருத்து. இதுவும் அவ்வணி. (௧௧௧)

யாவனோவிவனென்றெண்ணியிருநிலத்திலங்குபைம்பொற்
சேவடிபொருந்துநீராற்றேவரினொருவனல்லன்
றூவியஞ்சிறையவன்னஞ்சொல்லியவனப்புவாய்ந்த
காவலனுங்கொலென்னக்கருதியொன்றுரைக்கலுற்றார்.

இ-ள். யாவனோ இவனென்று — இவனெவனோ வென்று, எண்ணி — சிந்தித்து, இருநிலத்து — பெரியபூமியிடத்து, இலங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் — பசிய பொற்கழலணிந்த, சேவடி— சிவந்தபாதங்கள், பொருந்துநீரால் — பொருந்துகின்ற தன்மையால், தேவரின் — தேவர்கூட்டத்துள், ஒருவன் அல்லன் — ஒருத்தனல்லனுகும், தூவி — தூவியென்னும் பெயரையுடைய, அம் — அழகிய, சிறை — சிறகினையுடைய, அன்னம் — அன்னப்புள்ளானது, சொல்லிய — முன்பு சொல்லிய, வனப்பு வாய்ந்த — அழகுபெற்ற, காவலன் ஆங்கொல் என்ன — அரசனுகுமென்று, கருதி-நினைத்து, ஒன்று — ஒருவார்த்தை, உரைக்கலுற்றார் — (தோழிகள் சொல்லத்தொடங்கினர்கள் எ-று.

பூமியிற்பாதம் பொருந்தலாலே தேவரினொருவனல்லனென்றுநிச்சயித்த மாதர்க்கு, கீழுலகத்தானோ வென்னும் ஐயநிகழ

வில்லை. அவ்வன்னஞ் சொல்லிய அழகுள்ள நளமகாராசனெனக் குறித்தலாலென்க. (ககஉ)

கலைநிலாத் தவழுமாடக்கடிநகர்கடந்துபோந்த
சிலைவலாய்நீயிங்கெய்தச்சிறப்புடைப்புவனந்தம்மிற்
பொலிவிழந்திருந்தெந்தப்புவனநீபொருளதாக
நலனுறுபுனிதமாயதெப்பெயர்நவிற்றுகென்றார்.

இ-ள். கலைநிலா – கலைகணிறைந்த சந்திரன், தவழும் – தவழ்கின்ற, மாடம் – உப்பரிகைகளுடைய, கடிநகர் – காவலைப்பெற்ற நகரத்தை, கடந்து போந்த – கடந்து வந்த, சிலைவலாய்-விற்றொழிலில் வல்லவனே, நீ இங்குஎய்த – நீ யிங்கேவர (அதனாலே) சிறப்புடை – சிறப்பினையுடைய, புவனந்தம்மில் – தேசங்களுக்குள்ளே, பொலிவுஇழந்து – அழகிழந்து, இருந்தது – இருக்கப்பெற்றது, எந்தப்புவனம் – எந்தத்தேசம், நீ பொருளதாக – நின்னைப்பொருளதாகவுடைய, நலனுறு – நன்மைபொருந்திய, புனிதமாயது – பரிசுத்தமானது, எப்பெயர் – எந்தப்பெயர், நவிற்றுக என்றார்-(தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள் எ-று.

உன்பேர் யாது? உன்தேசம் யாதென்னும் வினாக்கள் நீபோதலாற் பொலிவிழந்திருந்த தெப்புவனமெனலாலும் நீ பொருளாக நலனுறு புனிதமாய தெப்பெயரெனலாலும் பெறப்படுதலாற் பிறிதினவிற்சியணிகள். இவ்விரண்டுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணி. (ககங)

கானமர்கரியகூந்தற்கன்னியரிவ்வாறோதத்
தேனிமிர்தெரியல்வேய்ந்துசிலைத்தழும்பிருந்ததோளான்
பானலங்கடந்ததீஞ்சொற்பைந்தொடிவதுவைவேட்டு
வானவர்விடுத்ததூதன்யானெனவழங்கலுற்றான்.

இ-ள். கான் அமர் – வாசனைபொருந்திய, கரியகூந்தல்–கறுத்த குழலையுடைய, கன்னியர் – மாதர்கள், இவ்வாறுஓத – இப்படிச் சொல்ல, தேன் – வண்டுகள், இமிர் – ஒலிக்கின்ற, தெரியல்– மாலையை, வேய்ந்து – தரித்து, சிலைத்தழும்பு-விற்றழும்பு, இருந்த- தங்கிய, தோளான் – தோள்களை யுடையநளன், பால் – பாலினது, நலங்கடந்த – நலத்தைச் செயித்த, தீம்சொல் – இனியசொல்லை யுடைய, பைந்தொடி – தமயந்தியே, வதுவைவேட்டு – நின் விவாகத்தை யிச்சித்து, வானவர் – தேவர்களால், விடுத்த-விடுக்கப்பட்ட, தூதன் யானென – தூதுவன் யானென்று, வழங்கலுற்றான்-சொல்லத்தொடங்கினன் எ-று.

ஊர் பேர் முதலியவற்றை யுரைக்கில் முன்னரே விழைந்த தமயந்தியால் நந்தூதிற்கு வழுவுண்டா மென்றெண்ணி அவை யுரையாது தனது தொழிற்குரிய பெயரால் கூறினானென்க. ()

ஐந்தருநீழல்வேந்தனார்கலிக்கிறைவன்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற்றிசையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொடிநின்னைவேட்டுப்படைமதன்பகழிபாயச்
சிந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித்தெருமரலெய்துகின்றார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளன்பேசுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஐந்தருநீழல் வேந்தன் — இந்திரன், ஆர்கலிக்கிறைவன் — வருணன், வெய்ய — கொடிய, செந்தழற்கடவுள் — அக்கினி பகவான், தென்பால் திசையுறை — தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற தருமன் — யமன், இன்னோர் — ஆகிய இந்நால்வரும், பைந்தொடி — தமயந்தி! நின்னைவேட்டு — உன்மேல் விருப்புற்று, படை-சேனைகளையுடைய, மதன்பகழி — மன்மதன் பாணங்கள், பாய — தங்கண்மேற் றைக்க, (அதனால்) சிந்தனை — மனம், பிறிதாய்-வேறுபட்டு, மாழ்கி-மயங்கி, தெருமரல் — சுழற்சியை, எய்துகின்றார் — அடைகின்றார்கள் எ-று. (௧௧௫)

இங்கிவர்தம்மையாசைக்கிறைவரென்றறைவதெல்லாந்
தங்கியதிசையின்பேராற்சாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கவிழ்குழையிற்றாவிக்குமிழ்மிசைமறியும்வேற்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்நின்னாசையாய்வந்ததாமால்.

இ-ள். இங்கு — இவ்விடத்தில், இவர்தம்மை — இந்நால்வரையும், ஆசைக்கிறைவரென்று — ஆசைக்கரசரென்று, அறைவதெல்லாம் — சொல்லுவதனைத்தும், தங்கிய-இவர்களிருக்கிற, திசையின் பேரால் — திக்கினது பெயரினாலே, சாற்றிய — சொல்லப்பட்ட, மாற்றமன்று — சொல்லன்றாகும், கொங்கு — வாசனை, அவிழ் — விரிகின்ற, குழையில் — காதணியில், தாவி — பாய்ந்து, குமிழ் — குமிழம் பூவினது, மிசை — மேற்பக்கத்தில், மறியும் — மீளுகின்ற, வேற்கண் — வேல்போன்ற கண்களையுடைய, அம் — அழகானது, கலுழ்-ஒழுகுகின்ற, மேனியாய் — வடிவையுடைய தமயந்தியே! நின்-உன்மேல்வைத்த ஆசையால் — ஆசையினால், வந்ததாம் — வந்ததாகும் எ-று.

ஆசையென்பது — திசைக்கும், அன்புக்கும்பெயர். அது "ஆசையேதிசைபொன் னன்பாம்" என்பதாற் காண்க. திசைக் கிறைமையால்வந்த ஆசைக்கிறைவரென்னும் பெயர்க்கு அன்பினால் வந்ததெனப் பொருள்கூறுதலால் பிரிநிலை நவிற்சியணி. (௧௧௫)

பற்றியகாமத்தீயாற் பைம்பொனாட்டமரார்க்கெல்லாங்,
கொற்றவன்வருந்தாவண்ணங் கொய்துகொய்தணையிற்சேர்
த்தே, யுற்றவர்வறுமைதீர்க்கு முயர்சினைத்தருக்களைந்து,
நற்றளிரின்மையாகி நல்குரவடைந்தமாதோ.

[இதனால் இந்திரனது வருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பை — பசிய, பொன்னாடு — பொன்னுலகத்திருக்கின்ற, அமரார்க்கெல்லாம் — தேவரனைவர்க்கும், கொற்றவன் — அரசனாகிய இந்திரன், பற்றிய — தன்னைப்பற்றிய, காமத்தீயால் — காமாக்கினியால், வருந்தாவண்ணம் — வருத்தப்படாதவிதம், உற்றவர் — தம்மையடைந்தவர்களுடைய, வறுமை — இல்லாமையை, தீர்க்கும்-நீக்கும், உயர் — உயர்ந்த, சினை — கிளைகளையுடைய, தருக்களைந்தும் — பஞ்ச தருக்களும், கொய்துகொய்து — பறித்துப்பறித்து, அணையிற்சேர்த்து — படுக்கு மெத்தையிற் சேர்த்து, (அதனால்) நல்-நல்ல, தளிர்-தளிர்களை, இன்மையாகி — இல்லாமையாய், நல்குரவு-வறுமையை, அடைந்த — சேர்ந்தன எ-று.

இந்திரன் உன்னிடத்துற்ற ஆசையினாலே அளவற்ற தாயத்தையடைந்தானென்பது கருத்து. கற்பகத்தருவுக்கு இதனால் நல்குரவில்லாதிருந்தும் உளதாகக்கூறலின் உயர்வு நவிற்சியணி. ()

கடிமலர்க்கூந்தனின்மேற்காதன் மீதூரநின்ற
வடுதொழிற்கூற்றுமஞ்சவடர்கின்றனனங்கன்வெய்ய
வடவையோடிகலுமுந்நீர்க்கிறையையும்வருத்தியாவுஞ்
சுடுதழற்கடவுண்மீதுஞ்சுட்டதுகாமத்தீயே.

[இதனால் மற்றைமூவர் வருத்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கடி — வாசனைபொருந்திய, மலர் — மலரையணிந்த, கூந்தல் — அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தி! நின்மேல் — உன்னிடத்தில், காதல் — ஆசை, மீதூரநின்ற — அதிகரிக்கவிருந்த, அடுதொழில் — கொல்லுந் தொழிலையுடைய, கூற்றும் — யமனும், அஞ்ச — பயங்கொள்ள, அனங்கன் — மன்மதனானவன், அடர்கின்

றுன் — நெருங்குகின்றுன்; வெய்ய — கொடிய, வடவையோடு— வடவைத்தீயுடனே, இகலும் — பகைகொள்ளும், முந்நீர்க்கிறை யையும் — கடற்கரசனாகிய வருணனையும், வருத்தி — வருத்தப் படுத்தி, யாவும் — எவற்றையும் சுடு — சுடுகின்ற, தழற்கடவுண் மீதும் — அக்கினிபகவான்மேலும், காமத்தீ — காமாக்கினி, சுட்டது — சுட்டது எ-று.

கொல்லுந் தொழிலையுடைய கூற்றையும் அஞ்சச்செய்து வடவத்தீயையும் அடக்குங் கடலரசனையும் வருத்தி எல்லாவற்றையுஞ் சுடுகின்ற தீக்கடவுளையுஞ் சுடுதலாற் காமத்தீயை ஒருவராலும் வெல்லக்கூடா தென்றதாயிற்று. "ஊருளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு, நீருட் குளித்து முயலாகு — நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ்சுடுமே குன்றேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ்சுடும்" எனவும், "உள்ளினுஞ் சுட்டிடு முணருங் கேள்வியிற் — கொள்ளினுஞ் சுட்டிடுங் குறுகிமற்றதைத் — தள்ளினுஞ் சுட்டிடுந்தன்மை யீதினற் — கள்ளினுங் கொடியது காமத்தீயதே" எனவும் வருவனவற்றால் தூமத்தீயினுங்காமத்தீ கொடிதென்ப துணர்க. (௧௧அ)

முருக்கிதழணங்கனுய்நின முகிழ்முலைவேட்டஞான்றே
செருக்கிளரணங்கன்வாளிச்செழுமலர்வருத்தவாடி
யிருத்தலாற்பழிச்சுகின்றோரேடவிழ்நறியபோதா
லருச்சனைபுரியுந்தோறுமஞ்சுவரமரர்மாதோ.

இ-ள். முருக்கு — முருக்கலரையொத்த, இதழ் — அதரத்தை யுடைய, அணங்கனுய் — தமயந்தியே, நின் — உன்னுடைய, முகிழ்- அரும்பையொத்த, முலை — தனங்களை, வேட்டஞான்றே — விரும்பியபொழுதே, செரு — போர்த்தொழுலில், கிளர் — கிளர்ச்சியை யுடைய, அனங்கன் — மன்மதனுடைய, வாளி — பாணங்களாகிய, செழுமலர் — செழுமையுள்ளமலர்கள், வருத்த — வருத்தஞ்செய்ய, வாடி — அவைகளால் வாட்டமுற்று, இருத்தலால் — இருக்கையினல், பழிச்சுகின்றோர் — பரவுகின்றவர்கள், ஏடுஅவிழ் — இதழ்கள்விரிந்த, நறியபோதால் — நல்லமணமுள்ள மலரால்,* அருச்சனைபுரியுந்தோறும் — பூசைசெய்யுந்தோறும், அமரர் — (அருகிலிருக்கும்) தேவர்கள், அஞ்சுவர் — பயங்கொள்ளுவார்கள் எ-று.

இந்திரன் தமயந்தியை விரும்பிய நாள்முதலாக இன்றளவும் மன்மத பாணங்கள் வருத்தஞ் செய்ய வாடி யிருத்தலால் காண வருபவர் முறைமைப்படி நறியமலர்களைக் கொண்டு அவனை

அருச்சிக்குந்தோறுந் தேவர்கள் இவையும் அப்பாணங்களென்றஞ்சு தலாலே அஞ்சுவ ரமரரென்றார். (கககூ)

இன்னணந்தேவர்மாழாந் திருநிலவரைப்பிற்போந்து ன், பொன்னவிர்திதலையார்ந்த புணர்முலைப் போகம்வேட்ப, முன்னமெத்தவஞ்செய்தாய்கொ லியைவதேமுறைமையெ ன்றான், கன்னல்வில் லொளித்துநின்ற காமனேயனையநீ ரான்.

இ-ள். இன்னணம் — இவ்விதம், தேவர் — தேவர்கள், மாழாந்து — மயங்கி, இரு — பெரிய, நிலவரைப்பில் போந்து — பூவுலகில் வந்து, உன் — உன்னுடைய, பொன் — பொன்போலும், அவிர்— விளங்குகின்ற, திதலையார்ந்த — தேமலா னிறையப்பெற்ற, புணர்- ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய, முலை — தனங்களினுடைய, போகம் — போகத்தை, வேட்ப — விரும்ப, முன்னம் — முற்பிறப்பில், எத்தவஞ் செய்தாய்கொல் — என்னதவஞ் செய்தனையோ, இயைவதே — சம்மதிப்பதுவே, முறைமையென்றான் — கிரமமென்றான், கன்னல்வில் — கருப்புவில்லை, ஒளித்துநின்ற — மறைத்து வைத்து நின்ற, காமனேயனைய — மன்மதனையே யொத்த, நீரான்- தன்மையையுடைய நளமகாராசன் எ-று.

தேவரிற்சிறந்த இந்திரன் முதலியோரைத் தலைவராகப் பெறுவது முற்பிறப்பிலே அருந்தவஞ் செய்தவர்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு எளிதன்றென்பது கருத்து. (கஉ௦)

என்றிவன்மொழிதலோடு மினையனேநளனென்றெண் ணி, மன்றலங்குழலாணாணி வருத்தமோடெருத்தங்கோட் டி, நின்றனண்மருங்குசூழ்ந்த தோழியர்நிடதங்காக்கும், வென்றிகொள்சுடர்வேல்வேந்தற் கெதிர்மொழி விளம்பலு ற்றாள்.

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, இவன்—இந்தநளன், மொழிதலோடும் — சொல்லியவளவில், இனையனே — இவனே, நளனென்று எண்ணி — நளனென்று நினைத்து, மன்றலம் குழலாள்- தமயந்தி, நாணி — நாணமடைந்து, வருத்தமோடு — வருத்தத் துடனே, எருத்தம் கோட்டி — தலையை வளைத்துக்கொண்டு, நின்றனள்—நின்றாள், மருங்கு — பக்கத்தில், சூழ்ந்த — சுற்றியிருக் கின்ற, தோழியர் — தோழிகள், நிடதம்காக்கும் — நிடததேசத்தைப்

புரக்கின்ற, வென்றிகொள் – வெற்றியைக்கொண்ட, சுடர் – கிரணங்களேயுடைய, வேல் – வேற்படையையேந்திய, வேந்தனுக்கு-நளமகாராசனுக்கு, எதிர்மொழி – எதிருத்தரத்தை, விளம்பலுற்றூர் – சொல்லத் தொடங்கினூர்கள் எ-று.

நளன் இவனேயென்று நிச்சயித்த தமயந்திக்கு இனி நமக்குத்தலைவனாக வருபவனென்னுந் துணிவினூலே நாணமும், நாம் இவனைவிரும்பி யிருக்க இவன் தேவர் பொருட்டுத் தூது வந்தானென்பதால் வருத்தமும், உண்டாயினவாற்றூல் வாளா விருந்தனள். உயிர்த் தோழிகள் அவள் கருத்து முழுவதும் அறிந்தவராதலால் அவ்விறைக்கு இறைகொடுக்கத் தொடங்கின ரென்க.

ஆற்றல்சானளனேயன்றியாருயிர்பிறிதின்றென்னும்
வேற்றடங்கண்ணிஞடன்மெய்பதைத்தாவிசோரச்
சாற்றியமாற்றந்தன்னூற்றழலுமிழ்தறுகட்பேழ்வாய்க்
கூற்றுவன்றூதனென்றுகூறியதியற்கையாமே.

[இதுமுதல் இரண்டு பாடல் நளனுக்குத் தூதியர் விடைகொடுக்கின்றனர்.]

இ-ள். ஆற்றல்சால் – வலிமைமிக்க, நளனேயன்றி – நளமகாராசனையல்லாமல், ஆருயிர் – நிறைந்த ஆவியானது, பிறிதின்றென்னும் – வேறொன்றில்லையென்கிற, வேல் தடங்கண்ணிஞள் தன் – தமயந்தியினுடைய, மெய் பதைத்து – தேக நடுங்கி, ஆவி-உயிரானது, சோர – சோர்வையடைய, சாற்றிய – நீ சொல்லிய, மாற்றந்தன்னூல் – சொல்லினூல், தழலுமிழ் – நெருப்பையுமிழ்கின்ற, தறுகண் – கொடிய கண்களேயும், பேழ்வாய் – பெருவாயையுமுடைய, கூற்றுவன் தூதனென்று – யமதூதனென்று, கூறியது – (முன்) சொல்லியது, இயற்கையாம் – (உனக்குத்) தகுதியாகும் எ-று.

நளனையே உயிரென்று நிச்சயித்திருக்குந் தமயந்தியது அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாகிய செய்தியைச் சொல்லி அவளுயிர் பிரிதற்கு நீயேதுவாகையால் முன்பு யமதூதனென்று சொல்லியது உனக்குத் தகுமென்றூர்கள். தழலுமிழ் தறுகட் பேழ்வாயென்னும் அடைமொழிகள் கூற்றுவனது கொடுமையை விளக்கிநின்றன. கூற்றுவன் றூதாகிவந்த நளனைக் கூற்றுவன் றூதனென விதித்தலால் விதியணி. (௧௨௨)

வையகமொருகோலோச்சிவான்புகழ்நிடதக்காக்கு
மையனேமணப்பதன்றியரிமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய்த்

தையல்வேறொருவர்நாமஞ்சாற்றினுமாற்றளாகி
வெய்யசெந்தழலின்மூழ்கிவிளிவதற்கையமின்றே.

இ-ள். வையகம் — பூவுலகத்தை, ஒருகோல் ஓச்சி — தனிச் செங்கோல் செலுத்தி, வான்புகழ் — மிகுந்த புகழையுடைய, நிடதங்காக்கும் — நிடத தேசத்தைப் புரக்கும், ஐயனை — நளமகாராசனை, மணப்பதன்றி — விவாகஞ் செய்து கொள்வதல்லாமல், அரி — செவ்வரிபரந்த, மதர் — களிப்பையுடைய, நெடுங் கண் — நெடிய கண்களையும், செம் வாய் — சிவந்த வாயினையுமுடைய, தையல் — தமயந்தியானவள், வேறொருவர் நாமம் — வேறொருவர் பெயரை, சாற்றினும் — சொல்லினும், ஆற்றளாகி — பொறுக்கமாட்டாதவளாய், வெய்ய — கொடிய, செந்தழலில் — நெருப்பினில், மூழ்கி — முழுகி, விளிவதற்கு — இறப்பதற்கு, ஐயமின்று — ஐயமில்லை எ-று.

நளனை மணப்பதற்கு முன்புசெய்த தவம் போதாமையால் இப்படியாயிற்று. இப்பொழுதாவது விதிப்படி தீவளர்த்தி அதில் விழுந்து நினைத்ததை மறுபிறப்பில் முடிப்பாளென்னுங் கருத்து தோன்றவெய்ய செந்தழலின் மூழ்கி விளிவதற் கையமின்றென்றார். (கஉங)

என்றவர் மொழியவேந்த னியம்புவானெரியின்வீழ்ந்
து, பொன்றில்வெங் கனலிதன்னைப் புணர்ந்ததாம் புகன்ற
செந்தீ, யன்றிவார் புனலின்வீழ்ந்துள் ளாருயிர்விடுத்தா
ளேனுந், துன்றுசீர் வருணன்றன்னைத் தோய்ந்ததாய் விளை
யுமன்றே.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளன் தமயந்தியை
வற்புறுத்திக்கூறல்]

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, அவர்மொழிய — அந்தத் தோழிகள் சொல்ல, வேந்தன் — நளமகாராசன், இயம்புவான் — சொல்லுவான், எரியின் வீழ்ந்து பொன்றில் — நெருப்பில் வீழ்ந்திறந்தால், வெங்கனலி தன்னை — அக்கினிபகவானை, புணர்ந்ததாம் — கூடியதாகும், புகன்ற — (இப்பொழுது) சொல்லிய, செந்தீ அன்றி — அக்கினியல்லாமல், வார் — நெடிய, புனலின் வீழ்ந்து — நீரிலே வீழ்ந்து, உள் — உள்ளே, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் விடுத்தாளேனும் — உயிரை விட்டாளானாலும், துன்று — நெருங்கிய, சீர் — சிறப்பையுடைய, வருணன்தன்னை — கடலரசனை, தோய்ந்ததாய் விளையும் — கலந்ததாகிவிளையும் எ-று.

நெருப்பில் வீழினும் நீரில்வீழினும் தீக்கடவுளையும் கடற்கரச னையும் புணர்ந்ததாக முடிதலாலும், இவள் நினைப்பு இப்பிறப்பில் முற்றுமையாலும் மறுமைப்பயனிம்மையிற் பயவாமையாலும் அவர் களேவந்து பிரார்த்திக்கும்போது இசைந்தால்மிக்க நன்மையுண்டா மென்பது கருத்து. (கஉச)

அன்றியுங்கனலிசான்றுயல்லதுவதுவையாற்றற்
கொன்றுமோவருணனொவ்வாதுதகமோடளிக்குந்தூய
மன்றலெவ்வாறுமுற்றும்வானவரருளில்லாமற்
றுன்றுநீர்ப்புவியால்யார்க்குஞ்சூழ்வினைமுடிக்கலாமே.

இ-ள். அன்றியும் — அப்படியல்லாமலும், கனலி சான்றுயல் லது — அக்கினிசாட்சியாயல்லாமல், வதுவை ஆற்றற்கு — விவாகஞ் செய்தற்கு, ஒன்றுமோ — பொருந்துமோ, வருணன் — கடலரசன், ஒவ்வாது — சம்மதியாம, உதகமோடளிக்கும் — நீரோடுகொடுப்பதா கிய, தூய — சுத்தமாகிய, மன்றல் — விவாகம், எவ்வாறு முற்றும்— எவ்வழிமுடியும், (ஆதலால்) வானவர் — தேவர்களுடைய, அருளில் லாமல் — கிருபையில்லாமல், துன்றுநீர் — கடல்சூழ்ந்த, புவியில்- பூமியிலே, யார்க்கும் — எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், சூழ்வினை-நினைக் கப்பட்ட கருமங்களை, முடிக்கலாமே — முடிக்கக்கூடுமோ எ-று.

பூமியிலே எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தீயும் நீருமன்றி விவாக முற்றுதலால் அதற்குஅதிதேவதைகளாகிய இவர்கள்அருள்வேண்டு மென்பது கருத்து. (கஉரு)

வேயினைப்பழித்தமென்றோள்வேற்றடங்கண்ணிணுட
னேயபேரழகுமாந்தரிருகணுனோக்கவற்றோ
தீயுமிழ்வைரவொள்வாளேந்தியதேவர்கோமா
ளுயிரங்கண்களாலுநோக்குதற்கமைந்ததன்றே.

இ-ள். வேயினை — மூங்கிலை, பழித்த, நிந்தித்த, மெல் — மெல் லிய, தோள் — தோளையுடைய, வேல் தடங்கண்ணிணுடன் — தம யந்தியிடத்து, எய — பொருந்திய, பேரழகு — மிகுந்த அழகானது, மாந்தர் — மனிதருடைய, இருகணால் — இரண்டு விழிகளால், நோக்க வற்றோ — பார்க்கவல்லதோ, தீ உமிழ் — நெருப்பை யுமிழ்கின்ற, வைரம் ஒள்வாள் — வச்சிராயுதத்தை, ஏந்திய — தாங்கிய, தேவர் கோமான் — இந்திரனானவன், ஆயிரங்கண்களாலும் — ஆயிரம் விழிக ளாலும், நோக்குதற்கு — பார்க்கும் பொருட்டு, அமைந்தது-பொருந் தியதாகும் எ-று.

உயிர்பிறப்பையுடைய தேவர்க்கரசனுகிய இந்திரன் ஆயிரங் கண்களாலும் பார்த்தற்கமைந்த தமயந்தியினழகை ஈழ்பிறப்புடைய மனிதர் இரண்டுகண்களாற் பார்க்கும்படி விரும்புவதில் அவ்வழகு பயன்படா தென்பதாம். (கஉகூ)

வெந்திறற்களிநல்யானை விதர்ப்பர்கோனளித்தமாதைத்
தந்துயிரளித்தியென்னத் தனியிருவிசும்புகாக்கு
மிந்திரன்கேட்டபோதிலெண்ணியவனைத்துநல்கு
மைந்தருவழங்கினும்மாலன்றெனமறுக்கலாமோ.

இ-ள். தனி — ஒப்பற்ற, இருவிசும்பு — பெரிய விண்ணுலகத்தை, காக்கும் — காக்கின்ற, இந்திரன் — இந்திரனுனவன், வெந்திறல் — வெவ்வியவலிமைபெற்ற, களி — களிப்பையுடைய, நல் — நல்ல, யானை — யானையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் — வீமனுனவன் அளித்த — பெற்ற, மாதை — தமயந்தியை, தந்து — கொடுத்து, உயிர் — என்னுயிரை, அளித்தி என்ன — காப்பாற்றென்று, கேட்டபோதில் — கேட்டாலப்பொழுது, எண்ணி அனைத்தும் — நினைத்தவைகளையெல்லாம், நல்கும் — தருகின்ற, ஐந்தரு — பஞ்சதருக்கள், வழங்கின் — கொடுத்தால், நும்மால் — உங்களால், அன்றென — அன்றென்று, மறுக்கலாமோ — மறுக்கக்கூடுமோ எ-று.

இந்திரன் தருமநினைப்பையுடையவனுதலால் தன்னுயிர்போக வந்துவிடத்தும் அவ்வாறு செய்யாது சம்மதிப்படுத்த நினைத்தனனென்க. தனியிருவிசும்பு காக்குமென்றலால் அவனுடைய ஆணை சொல்லப்பட்டது. பிறர் எண்ணியவனைத்துங் குறிப்பறிந்துகொடுக்கும் பஞ்சதருக்கள் தமதரசனுகிய இந்திரன் வாய்திறந்து கேட்கில் அது எப்படி யில்லையென்று சொல்லும். "எல்லாமொறுக்கு மதுகையுரனுடையாளன் — பொறுக்கும்பொறையே பொறை" என்றிருத்தலால் இந்திரன் பொறுமையுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. ஐந்தரு சிருட்டித்துக்கொடுக்கினெனப் பொருள்கொள்ளில் உலகத்தில் உவமையற்ற இவள்போற் பலருண்டாயின் இவளுக்குச் சிறப்பில்லையென்பது கருத்து. (கஉஎ)

என்றிவன்புகன்றமாற்றமிருசெவிவெதுப்பக்கேட்டு
நின்றுளம்பதைப்பவாடிநெட்டுயிர்ப்பேர்டுஞ்சோரு
மன்றலங்குழலினுடன்மதர்நெடுங்கயற்கணுலி
குன்றெனப்பணைத்துவீங்குங்குவிமுலைவார்ந்தவன்றே.

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, இவன் — இந்நளனனவன், புகன்றமாற்றம் — சொன்ன சொற்கள், இருசெவி — இரண்டு காதுகளையும், வெதுப்ப — சுடுதலைச்செய்ய, கேட்டு — அவைகளைக்கேள்விப்பட்டு, நின்று — நின்று, உளம் — மனமானது, பதைப்ப — பதைப்படைய, வாடி — வாட்டமுற்று, நெட்டுயிர்ப்போடும் — பெருமூச்சுடனே, சோரும் — சோர்வையடைகின்ற, மன்றலங்குழலி — டன்-தமயந்தியினுடைய, மதர் — களிப்பையுடைய, நெடுங்கயற்கண்-நெடியகயல்போன்ற கண்களினின்றும், ஆவி — நீர்த்துளிகள், குன்றென — மலைகளென்றுசொல்ல, பணைத்து — பருத்து, வீங்கும் — வீங்கிய, குவிமுலை — குவிந்த தனங்களின்மேல், வார்ந்த-ஒழுகின எ-று.

ஆடவர் ஒரு பொருளைக்குறித்து வினவும்பொழுது அதற்கு விடைகூறத் தடைபடின் அழுவது மாதர்க்குச் சுபாவமாதலால் தமயந்திக்குக் கயற்கணுலிகுவிமுலை வார்ந்த வென்றார். மிக்க கல்விப் பயிற்சியுள்ள விவட்குத் தடைபடுவதேனெனில் தான்பேசுவதற்குக் கூடாமையானும், இவன்பேசுவதில் தோழிகட்கும் வருத்த மிகுதலானுமென்க. எப்படிப்பட்டவர்க்கும் மனவருத்தமேலிடில் ஒன்றுந் தோன்றா தென்பதாம். (கஉஅ)

மாதுகண்பனிப்பநோக்கித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திநின்றபெய்வளைத்துயரமெல்லாந்
தூதுநாம்விடுத்தவன்னஞ்சொல்லியதென்னிற்சற்று
மாதரமின்றியிவ்வாறுரைக்குமோவரசனென்றார்.

இ-ள். மாது — தமயந்தியினுடைய, கண் — கண்கள், பனிப்ப நீரைச்சொரிய, நோக்கி — பார்த்து, தோழியர் — தோழிகள், மாழாந்து — மயங்கி, உள்ளம் — மனமானது, பேதுறவெய்தி — கவலையடைந்து, நின்ற பெய்வளை — நிற்கின்ற தமயந்தியினுடைய, துயரமெல்லாம் — துன்பமனைத்தையும், தூது — தூதாக, நாம் விடுத்த-நம்மால் விடுக்கப்பட்ட, அன்னம் — அன்னப்பறவையானது, சொல்லியதென்னில் — சொல்லி யிருந்ததானால், சற்றும் — கொஞ்சமும், ஆதரமின்றி — ஆசையில்லாமல், இவ்வாறு — இப்படி, அரசன் — நளனனவன், உரைக்குமோவென்றார் — சொல்லுவானோ வென்றார்கள் எ-று,

இவன் நளனோ அல்லனோ நளனேயாயினும் நாம் முன்னர்த் தூதாகவிடுத்த அன்னம் நமது குறைகளைச் சொல்ல வில்லையோ சொன்னதாயின் தமயந்தியிடத்துமுன்னரே விழைந்துள்ள அரசன்

அவளை எதிரிலேகண்டும் நம்முரைகேட்டும் சிறிதேனும் அன்பின்றி இவ்வாறு கூறுனுகலின் யாவனோவென விடைகொடுத்தற்கு ஐயுற்றுந் தோழிகள் வருத்தமுற் றிருந்தனரென்க. (௧௨௯)

இன்னணமணங்கனுளுமாயமுமிரங்கனோக்கி
மன்னனுமறிவுதீர்ந்துமனஞ்சிறிதயரும்வேலைப்
பொன்னிறப்பவளச்செவ்வாய்ப்பொற்புறுபசியமென்சூட்
டன்னமும்விசும்பினீங்கியவ்வுழியடைந்ததன்றே.

இ-ள். இன்னணம் — இப்படி, அணங்கனுளும் — தமயந்தியும், ஆயமும் — தோழிகளும், இரங்கனோக்கி — வருந்துவதைப் பார்த்து, மன்னனும் — நளனும், அறிவு தீர்ந்து — மதி மயங்கி, மனம் — மனமானது, சிறிது-கொஞ்சம், அயரும்வேலை — தளர்வடையும்போது, பொன்னிறம் — பொன்போன்ற நிறத்தையும், பவளம் — பவளம் போன்ற, செவ்வாய் — சிவந்த வாயையும், பொற்புறு — அழகான் மிகுந்த, பசிய — பசுமைபொருந்திய, மென் சூட்டு — மெல்லிய வுச்சிக்கொண்டையையு முடைய, அன்னமும் — அன்னப்பறவையும், விசும்பினீங்கி-ஆகாயத்தினின்று நீங்கி, அவ்வுழி — அந்தவிடத்தில், அடைந்தது — வந்தது எ-று.

தூதுவந்த நளனை இன்னுனென்று தெளியக் கூடாமையால் தமயந்தியும் தோழிகளும் வருந்தினார்கள்; நளனும் அறவழியிற்செல் பவனுதலால் தன்னுடைய வேட்கையை அவர்கள் முன்பு வெளிப்படுத்தக் கூடாமையால் வருந்தினனென்க. (௧௩௦)

எய்தியதூவியன்னமின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மையவாங்கரியகூந்தல்வாண்முகமினிதுநோக்கி
நெய்தவழ்புலவுவைவேனிடதர்கோனிவனையுள்ளத்
தையுறேல்கமலப்போதிலணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்.

இ-ள். எய்திய — அங்குவந்த, தூவி — இறகையுடைய, அன்னம் — அன்னப்பறவை, இன் நகை — இனியநகையையும், பவளச் செம் வாய் — பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், மை — மேகங்கள், அவாம் — விரும்புகின்ற, கரிய கூந்தல் — கறுத்த குழலையுமுடைய தமயந்தியினது, வாள் — ஒளி பொருந்திய, முகம் — திருமுகத்தை, இனிதுநோக்கி — இனிதாகப் பார்த்து, கமலப்போதிலணங்கிற்கும்- தாமரைமலரி லிருக்குந் திருமாதுக்கும், அணங்குபோல்வாய் — திருமாதுபோன்ற தமயந்தியே! நெய்தவழ் — நிணந்தவழ்கின்ற, புலவு-

புலானுற்றம் பொருந்திய, வைவேல் — கூரியவேலையுடைய, நிடதர் கோன் இவனே — இவனே நளமகாராஜன், உள்ளத்து — மனத்தில், ஐயுறேல் — ஐயப்படவேண்டாம் எ-று.

தெய்வத்தன்மையுள்ள அன்னமாதலால் தான் எடுத்த கருமத்திற்கு இடையூறுவாராது நளன்றூதுவந்தது தெரிந்து இவனே நளனென்று தமயந்திக்குச் சொல்லியதென்க. (கஙக)

மழைமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய் வளர்முலை மடந்தாய் நின்மேல், விழைவிகந்துரைத்தானல்லன் விண்ணவர்க்கிசைந்தமாற்றம், பழுதுறுமென்னுமாற்றாற் பகர்ந்தனன்பரிதிவேலா, னழுதகங்குழைந்திடேலென்றன்பினா லறைந்ததன்றே.

இ-ள். மழை — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் — களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் — நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் — சிவந்தவாயையும், வளர்முலை — வளர்கின்ற தனங்களையு முடைய, மடந்தாய் — தமயந்தியே! பரிதிவேலான் — நளமகாராஜன், நின்மேல் — உன்னிடத்தில், விழைவு இகந்து — ஆசைநீங்கி, உரைத்தானல்லன் — சொன்னவனல்லனாகும், விண்ணவர்க்கு — தேவர்களுக்கு, இசைந்தது — அதின்பொருட்டுச் சம்மதித்த, மாற்றம்-சொல், பழுதுறும் என்னு மாற்றால் — பழுதாகு மென்கின்றபடியால், பகர்ந்தனன் — (இவ்வாறு) பேசினான், (அதனால்) அழுது — நீயழுது, அகங்குழைந்திடேலென்று — மனங்குழைய வேண்டாமென்று, அன்பினால்-விருப்பத்தினால், (அன்னம்) அறைந்தது சொல்லியது எ-று.

நளமகாராசனானவன், தேவர்பொருட்டுச் சம்மதித்த கருமத்துக்கோர் பழுதடையின் இம்மைக்குப் பழியன்றி மறுமைக்குப் பாவமும் உண்டாம் ஆதலின் இவ்வாறுபேசினான். அதனால் நீவருத்தப்பட வேண்டாமென்று அன்னஞ் சொல்லியதென்க. (கஙஉ)

வடுவகிரனையவுண்கண்மடந்தையோடிவ்வாறோதிக்
கடகளிறென்னநின்றகாளைதன்முகத்தைநோக்கா
வுடையபேரறிவாற்காமமுள்ளமைத்தின்னகூறிற்
கொடிநெடுந்தானைவேந்தேகோற்றொடியாற்றுங்கொல்லோ.

இ-ள். வடு — மாவடுவினுடைய, வகிரனைய — பிளப்பையொத்த, உண்கண் — மையுண்ட கண்களையுடைய, மடந்தையோடு — தமயந்தியுடன், இவ்வாறோதி — இவ்விதமாகச்சொல்லி, கடகளிறென்ன

நின்ற — மதயானையென்னும்படி நின்ற, காளைதன்முகத்தை — அரசனது முகத்தை, நோக்கா — பார்த்து, கொடிநெடுந்தானைவேந்தே — நளமகாராசனே !, உடையபேரறிவால் — பேரறிவுடைமையால், காமம் — ஆசையை, உள்ளமைத்து — உள்ளேயடக்கி, இன்னகூறில் — இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப் பேசினால், கோல்தொடி — தமயந்தி, ஆற்றுங்கொல்லோ — பொறுப்பாளோ எ-று.

வடு, மடந்தை, காளை என்பன ஆகுபெயர்கள். களிறு — மதக்களிப்பினையுடையது. நோக்கா — செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். நின்போல்வார்க்கன்றிக் காமத்தைப் பேரறிவாலுள்ளடக்கிப் பேசுதல் மற்றையோர்க் கரிதென்றதாயிற்று. நின்னை விழைந்தவ ளாதலால் நீயேபேசில் தமயந்தி யாற்றவதரிதென்றதென்க. (கஙங)

மாங்குயிற்குதலைப்பேதைமனமுநீயியைந்தவண்ணந்
தீங்கறவுரைத்தவாறுந்தேவர்மற்றுணரரல்ல
ரீங்கினியுரைப்பதென்னையிவ்வயினிகழ்ந்தவெல்லா
மாங்கவர்தம்பாலேகியறைதியென்றறைந்ததன்னம்.

இ-ள். மாங்குயில் — மாமரத்திலிருக்குங் குயிற் சொல்லையொத்த, குதலை — மழலைச்சொல்லையுடைய, பேதைமனமும் — தமயந்தியினது மனமும், நீ யியைந்தவண்ணம் — நீ சம்மதித்து வந்தபடி, தீங்கற — தீங்குநீங்க, உரைத்தவாறும் — சொல்லியவிதமும், தேவர் — தேவர்கள், உணரரல்லர் — அறியாதவர்களலலர், ஈங்கு — இவ்விடத்தில், இனியுரைப்பது என்னை — இனிப்பேசவேண்டுவதென்ன, இவ்வயின் — இவ்விடத்திலே, நிகழ்ந்தவெல்லாம் — நடந்தவையனைத்தும், ஆங்கவர் தம்பால் — அத்தேவரிடத்துக்கு, ஏகி — போய், அறைதியென்று — நீ சொல்லுவாயாகவென்று, அன்னம் — அன்னப்பறவை, அறைந்தது — சொல்லியது எ-று.

தமயந்தியினது கருத்தும் நீஅதுக்குச் சம்மதித்து வந்தபடி பேசியதும் சர்வக்கியத்துவமுள்ள தேவர்களுக்கு நீபோய்ச்சொல்லுமுன்னமே தெரியுமென்க. (கஙச)

அவ்வுரைகேட்டலோடுமடையலர்செருக்கும்வேலான்
மவ்வலங்குழலினுடன்மனவலியினிதினோர்ந்து
செவ்விதின்மனமுங்கண்ணுந்தெரிவைமேற்கிடப்பமாறாக்
கவ்வைகொள்வாயினீங்கிவிஞ்சையிற்கரந்துபோனான்.

இ-ள். அவ்வுரை—அந்தவார்த்தையை, கேட்டலோடும்-கேட்ட வளவில், அடையலர் — சத்துருக்களை, செகுக்கும் — கொல்லுகின்ற, வேலான் — வேற்படையையுடைய நளன், மவ்வலங்குழலினாள் தன்-தமயந்தியினது, மனவலி — நெஞ்சினது வலிமையை, இனிதினோர்ந்து — இனிதினறிந்து, செவ்விதின் — செம்மையுடைய, மனமும் — தன் மனத்தையும், கண்ணும் — கண்களையும், தெரிவைமேல் கிடப்ப — அத்தமயந்தியின்மே லிருக்கவைத்து, மாறு — நீங்காத, கவ்வைகொள் — ஒலித்தலைக்கொண்ட, வாயில்நீங்கி — வாயிலைக் கடந்து, விஞ்சையின் — மந்திரத்தினால், கரந்து போனான் — ஒளித்துச் சென்றான் எ-று.

இந்திரன்மேல் தமயந்திக்குக் காதலில்லாமையை யறிந்தவனாதலால் தன்மனமுங் கண்ணும் அவள்மேற் கிடப்ப விஞ்சையிற் கரந்து நீங்கின னென்றார். (சாடுசு)

காரிகையுளமுநாணுங் கவர்ந்தனன்கரந்துபோய
வூரிவெஞ்சிலைக்கைவீரன் கடவுளர்முன்னரேகி
நேரிழைதன்பாற்றூதுபோயபினிகழ்ந்தவெல்லாஞ் [தார்.
சோர்வுறாதுரைத்தான்றேவர் தோன்றல்பான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்

இ-ள். காரிகை — தமயந்தியினுடைய, உளமும்-மனத்தையும், நாணும் — நாணையும், கவர்ந்தனன் — கொள்ளைகொண்டனனாகி, கரந்துபோய — மறைந்துசென்ற, ஊரி — வலிமைபெற்ற, வெஞ்சிலைக்கைவீரன் — நளமகாராசன், கடவுளர்முன்னர் — தேவர்களெதிரே, ஏகி — சென்று, நேரிழை தன்பால்-தமயந்தியினிடத்து, தூதுபோயபின் — தூதுபோனபின்பு, நிகழ்ந்த எல்லாம் — நடந்தவைகளனைத்தையும், சோர்வுறாது — குறைவுபடாமல், உரைத்தான்-சொல்லினான், தேவர் — தேவர்கள், தோன்றல்பால் — அந்த நளமகாராசனிடத்தில், மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார் — உவகை யடைந்தார்கள்.

காரிகை — அழகு. அஃததனை யுடையாளுக் காதலால் ஆகுபெயர். கவர்ந்தனன் — வினைமுற்றெச்சம். கடவுளர் — உபசாரமொழி. அது ஈண்டுத்தொகைக் குறிப்புச்சொல். தேவர் என்றது மது. நேரிழை அன்மொழித்தொகை. பின் என்னும் இடைச்சொல் காலப்பொருளில் வந்தது. தோன்றல் — அல்லீற்று ஆண்பாற்பெயர். முன்னர், இடப்பொருட்டாய் நின்றது. உளமும் நாணும் — உம்மைகள் எண்ணுப்பொருளன. பால் — ஏழனுருபுகள்.

தான் விரும்பிய மாதிடத்தில் நம்முறைதவறாது தூதுசென்று உள்ளபடி பேசிவந்தானென்று நளனிடத்தில் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் மகிழ்கூர்ந்தனரென்க. (கசுசு)

நளன் றூதுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் — ருசஅ.

சுயம்வரப்படலம்.

சுயம்—தானே, வரம்—வரித்துக்கொள்ளுதல், அஃதாவது அரசமங்கையானவள் தனக்கு மூத்தோர்கள் தனை விழைந்து நின்ற அநேக அரசர்களை ஒரேகாலத்தில் வருவிக்க, அவரிற்றனக்கிசைந்த வொருவனுக்குத் தானே மாலையிட்டு தலைவனாகக் கொள்ளுதலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவைநிகழும்வேலையெழுகடல்வரைப்பின்மேவு [ப்
மன்னவர்குழாமும்விண்ணோர்தொகுதியுமணிச்செஞ்சூட்டு
பன்னகநாட்டுவேந்தர்வெள்ளமும்பரித்தேர்வீமன்
கன்னியம்புரிசைசூழ்ந்தகடிநகர்க்கெழுந்தவன்றே.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியானவள் நளமகாராசனைத் தலைவனாகத் தானே வரித்தாளென்று சொல்லத் தொடங்கி இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம் வரத்திற்குத் திரிலோகத்திலுமுள்ளவர் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இன்னவை — இப்படிப்பட்டவைகள், நிகழும் வேலை — நடக்கின்றபொழுது, எழுகடல் வரைப்பின் மேவும் — எழுகடல் சூழ்ந்த தீவுகளிலிருக்கின்ற, மன்னவர் குழாமும் — அரசர்கூட்டமும், விண்ணோர்தொகுதியும் — தேவர்கூட்டமும், மணி — இரத்தினங்களாகிய, செம்சூட்டு — சிவந்த சூட்டையுடைய, பன்னகநாட்டு — நாகலோகத்துள்ள, வேந்தர்வெள்ளமும் — அரசர்கள் கூட்டமும், பரித்தேர் — குதிரைகட்டிய தேரையுடைய, வீமன் — வீமராசனது, கன்னி — புதுமைப்பாட்டையுடைய, அம் — அழகிய, புரிசைசூழ்ந்த — மதிலாற் சூழப்பட்ட, கடிநகர்க்கு — காவலையுடைய குண்டினபுரத்துக்கு, எழுந்த — எழுந்தன எ-று.

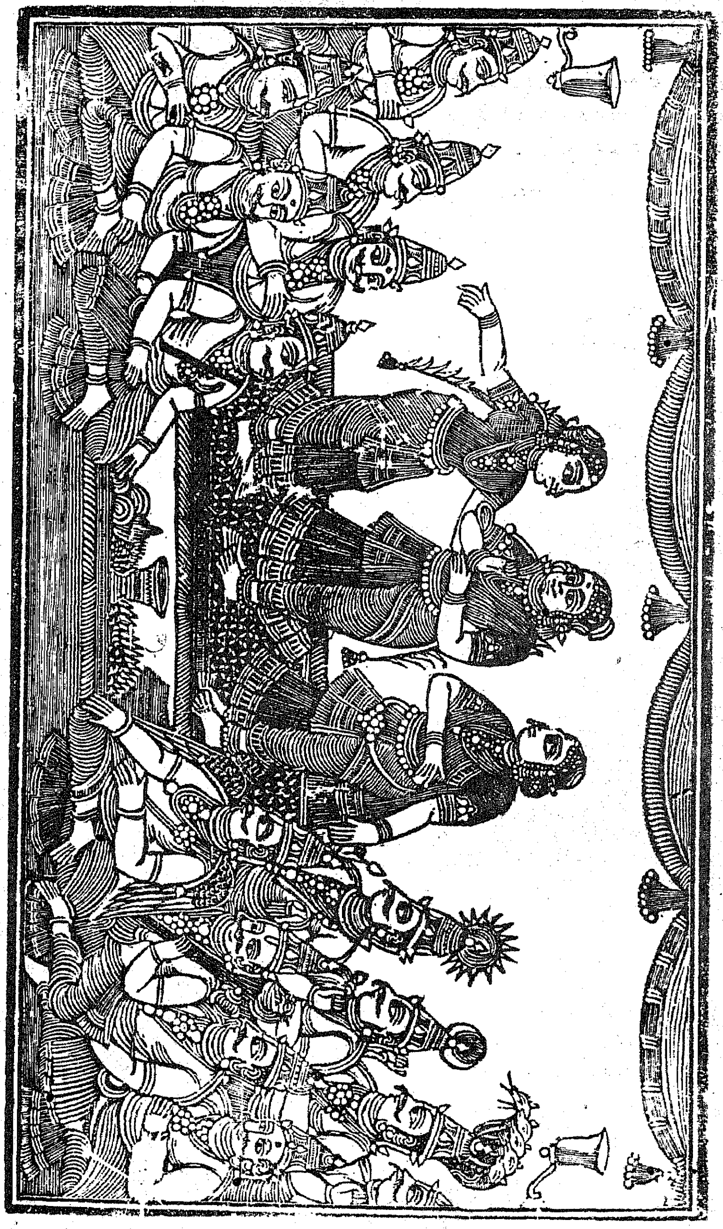

சுயம்வரப்படலம்.

வீமன்பூமியிலுள்ள அரசர்க்குமாத்திரம் சுயம்வரஓலை செலுத்தியிருக்க, மற்றை யுலகத்தாரு மெழுந்தனரென இப்பொழுது சொல்லியதற்குக் காரணமென்னெனில், முன்பு நாரதமுனி இந்திரனுக்குத் தமயந்தியின் செய்தி சொல்லும்போது, விஞ்சையர் கின்னரரவுண ருரகர் புவிமுழுதாளும் வேந்தர்யாரு மஞ்சலிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழ முனிவர்சூழ மாசிகூற வென்னும் பாட்டில் அங்கிருந்தாரெனச் சொல்லிய மேலுலகத்தாருங் கீழுலகத்தாருந் தீவிலுள்ளவரும் அவாவின் மிக்கவராய், அதைத் தமக்கும் வந்த செய்தியாகக் கொண்டு நல்லூழிருக்குமாயின் அம்மாதுசூட்டு மாலை நமக்குக் கிடைப்பினுங் கிடைக்குமென வெழுந்தன ரெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்க. (௧)

பண்ணமை கலினப்பாய்மா பசியபொற் கொடிஞ்சித்
திண்டேர், கண்ணழற் சீற்றத்துப்பிற் கடாம்பொழி களி
நல்யானை, மண்ணமை முழவுத் திண்டோள் வாகைவேலு
ழவரீட்ட, மெண்ணிட விடமொன் றின்றி யெங்கணும்
பரந்த வன்றே

[இதனால் மேற்சொல்லிய அரசர்களுடைய நால்வகைச்
சேனைகளின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். பண்ணமை — கல்லணையமைந்த, கலினம் — கடிவாளத்தையுடைய, பாய் — தாவுகின்ற, மா — குதிரைகளும், பசியபொன் — பசிய பொன்னாற் செய்த, கொடிஞ்சி — மேன்மொட்டையுடைய, திண் — வலிமைபெற்ற, தேர் — தேர்களும், கண் — கண்களில், அழல் — தீயையும், சீற்றம் துப்பின் — மிகுந்த கோபத்தையுமுடைய, கடாம்பொழி — மதம்பொழிகின்ற, களிநல்யானை — களிப்பையுடைய நல்லயானைகளும், மண்ணமை — ஒப்பனையமைந்த, முழவு — மத்தளம்போன்ற, திண்டோள் — வலிமைபெற்ற புயங்களையும், வாகைவேல் — வெற்றிபெற்ற வேலையுமுடைய, உழவரீட்டம் — காலாள்கள் கூட்டமும், எண் இட — எள்ளையிடுதற்கு, இடமொன்று இன்றி — வெற்றிடமொன்று மில்லாமல், எங்கணும் — எவ்விடங்களிலும், பரந்த — பரவின எ-று.

ஒவ்வொரு தேசத் தரசரது சேனைகளே அனேகமாயிருப்பின் அனேகதேசத்தரசர் நால்வகைச் சேனைகளும் ஒரேகாலத்தில் ஓரிடத்திற்குவருமாயின் இவ்வளவென்று குறிக்கக் கூடா

தென்பார் எண்ணிட இடமொன்றின்றி வெங்கணும் பரந்தவென் றூரென்க. எண் — எள்; அது "எண்ணுந்திலமுமெள்ளெனவிசைப்பர்" என்பதாலறிக.

கொய்யுளைக் கலினமாவின் குரத்துகளெழுந்து விம்மி,
வையக முழுதுஞ் சூழ்போய் மறிகடற் கிடங்கு தூர்த்து,
மொய்பெறா தசலத்தோடு முரணியெண் டிசையுங்காக்குந்,
தொய்யின்மா முகத்தயானை கவுட்குழி தூர்த்தவன்றே.

[இதனாற் குதிரைக் குளம்புகளினெழுந்த புழுதியின்
தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொய் — கொய்யப்பட்ட. உளை — புறமயிரையுடைய கலினமாவின் — கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகளுடைய, குரத்துகள் — குளம்புபட்டுண்டாகும் புழுதிகள், எழுந்து — எழும்பி, விம்மி- பரவி, வையகமுழுதும் — பூவுலகமுழுதும், சூழ்போய் — வளைத்துக்கொண்டு, மறிகடல் — மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலாகிய, கிடங்கு — அகழை, தூர்த்து — தூர்த்துவிட்டு, மொய்பெறாது- போர்பொறாமல், அசலத்தோடு முரணி — குலகிரியுடன் மாறுகொண்டு, எண் திசையுங்காக்கும் — திசைகளெட்டையும் புரக்கின்ற, தொய்யில் — சிந்துரமெழுதப்பெற்ற, மா — மகத்தாகிய, முகத்த யானை — முகத்தையுடைய யானைகளின், கவுள்குழி — கதுப்புத்துளைகளை, தூர்த்த — தூர்த்தன எ-று.

குலகிரி இன்னவென வுரைத்துள்ளாம். ஆங்குக் காண்க. அசலம் = சலித்தல் இல்லாதது; மலை. அட்டதிக்கு யானைகள் இவையென்பதும் முன்னர் விளக்கி யுள்ளாம். பூவுலக முழுவதுஞ் சூழ்ந்து கடல்களைத் தூர்த்துத் திக்கயங்களினுடைய கன்னத் துளைகளையுந் தூர்த்தபுழுதி அப்புறம் போதற் கிடமில்லாமையாற் றடைபட்டதன்றி அதற்களவில்லை யென்க. புழுதியிப்படிப்பட்டதாயின் அக்குதிரைகளின் ஆரவாரஞ் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. இது உயர்வு நவிற்சியணி.

மண்ணக வரைப்பின் வேந்தர் வரைப்புயத் தெழுந்து
சாந்தம், விண்ணகத் தமரர் மார்பங் கமழ்ந்தன விண்ணோர்
வேய்ந்த, தண்ணற வொழுகு மன்றற் றருமலர்ப் பசும்
பொற்றூது, கண்ணகன் ஞாலங்காக்கும் வேந்தர் மெய்
கமழ்ந்த மாதோ.

[இதனால் தேவர்கட்கும் அரசர்களுக்கு மிருக்கும் கலப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மண் அகவரைப்பின் – பூவுலகத்தினிடத்திருக்கின்ற, வேந்தர் – அரசர்களுடைய, வரைப்புயத்து – மலைகளை யொத்த தோள்களில், எழுது – தூரியக்கோலாற்றீட்டிய, சாந்தம் – சந்தனமானது, விண்ணகத்து – ஆகாயத்தினிடத் திருக்கின்ற, அமரர்-தேவர்களுடைய, மார்பம் – மார்பிலே, கமழ்ந்தன – மணத்தன; விண்ணோர் – தேவர்கள், வேய்ந்த – தரித்த, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறவு ஒழுகு – தேனொழுகுகின்ற, மன்றல் – வாசனையையுடைய, தருமலர் – பஞ்சதருவினுடைய மலர்களின், பசும் பொன் தாது – பசும் பொன்போன்ற மகரந்தப்பொடிகள், கண்ணகல்–இடமகன்ற, ஞாலம் காக்கும் – பூமியைப் புரக்கின்ற, வேந்தர் மெய்-அரசர்களுடைய தேகத்தில், கமழ்ந்த – மணத்தன எ-று.

ஒருவர்க்கொருவர் நெருங்கி யிருத்தலால் மனிதர் புயங்களிற் பூசிய சாந்தந் தேவர்கள் மார்பினும், தேவர்களணிந்த மாலை மலரின் மகரந்தம் அரசர் தேகங்களினுங் கமழ்ந்தனவென்க. ஆயின் தேவர்களை மனிதர்கள் அப்படி நெருங்கலாமோ வென்னில் அரசரால் விரும்பப்படுந் தமயந்தியையே அவர்களும் விரும்பி வருதலாலும் அதிக நெருக்கமுள்ள விடத்தில் எவர்களும் அதிக மரியாதையை விரும்பாமையாலும் ஆகுமென்க. (௬)

காந்தெரிகதுவுஞ்செங்கட்கரிமதக்கலுழியாறுங்
கூந்தன்மாவுமிழ்விலாழிப்பெருக்கும்வேற்குமரனன்ன
வேந்தர்திண்புயத்தில்வார்ந்தவிரைகமழ்நானச்சேறும்
பாந்தண்மேற்கிடந்தஞாலமெங்கணும்பரந்தவன்றே.

[இதனால் மதநீர் முதலியவற்றின் பெருக்குஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். காந்து – முதிர்கின்ற, எரி – தீயானது, கதுவும்–பற்றுகின்ற, செங்கண் – சிவந்த கண்களையுடைய, கரி – யானையினுடைய, மதம் – மதநீராகிய, கலுழியாறும் – காறாறும், கூந்தல் – புறமயிரினையுடைய, மா – குதிரைகள், உமிழ் – சொரிகின்ற, விலாழிப் பெருக்கும் – நீர்ப்பெருக்கும், வேல் – வேற்படையையுடைய, குமரனன்ன – குமரக்கடவுளையொத்த, வேந்தர் – அரசர்களுடைய, திண் புயத்தில் – வலிமையுள்ள தோள்களில், வார்ந்த – ஒழுகிய, விரை கமழ் – வாசனை வீசுகின்ற, நானச்சேறும் – கஸ்தூரிச் சேறும்,

பாந்தள்மேல் — ஆதிசேடன்மேல், கிடந்த — இருந்த, ஞாலம் எங்கணும் — பூமியெங்கும், பரந்த — பரவின எ-று.

மதநதியும் விலாழிப் பெருக்கும் கத்தூரிச் சேறும் பூமி முழுவதும் பரந்தவெனலால் அவைகளுடைய யானைகளும் குதிரைகளும் அரசர்களும் அளவில்லையென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (௬)

வெள்ளியங்கிரியின்மேயவிஞ்சையரியக்கர்விண்ணோ [ந்தர்
ரொள்ளொளியெறிக்கும்பைம்பொன் விமானமுமுலகில்வே
நள்ளிருள்சீக்குஞ்செய்யநகைமணிக்கொடிஞ்சித்தேருந்
தெள்ளிதினுணர்ந்துளோர்க்குந்தெரிவிலமயங்குமன்றே.

[இதனுல் தேவராதியர் ஊர்திகளின் பெருக்கஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வெள்ளியங்கிரியின் — கயிலாயமலையில், மேய-பொருந்திய, விஞ்சையர் — விச்சாதரரும், இயக்கர் — இயக்கர்களும், விண்ணோர் — தேவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய, ஒள் ஒளி — மிகுந்த வொளியை, எறிக்கும் — வீசுகின்ற, பைம்பொன் — பசும்பொன்னாற் செய்த, விமானமும் — விமானங்களும், உலகில் — பூவுலகிலிருக்கும், வேந்தர் — அரசர்களுடைய, நள் இருள் சீக்கும் — மிகுந்த இருளினை யோட்டுகின்ற, செய்ய — சிவந்த, நகை — ஒளியையுடைய, மணி- இரத்தினங்கள் பதித்த, கொடிஞ்சி — மேன் மொட்டை யுடைய, தேரும் — தேர்களும், தெள்ளிதின் — தெளிவாக, உணர்ந்துளோர்க்கும் — அறிந்தவர்களுக்கும், தெரிவில — தெரிந்துக் கொள்ளக் கூடாதனவாகி, மயங்கும் — ஒன்றோடொன்று மயங்கும் எ-று.

ஒவ்வொரு வீதத்தில் அநேக விமானங்களும் அநேகந் தேர்களுமாகலால் நுண்ணறிவுடையாராயினுந் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் நமது அதுவோ இதுவோவென்னத் தலைமயங்கிக் கிடக்குமென்க. (௭)

சிற்பநூல்கழியக்கற்றோர்சித்திரித்தென்னவாய்ந்த
பொற்புறுநெடியவேற்கட் பூங்கொடிவதுவைவேட்டுப்
பற்பலதேயவேந்தர்தொகுதலிற்பாடைதேர்வா
னற்புடனெவருந்தேவபாடையினறைவர்மாதோ.

[இதனு லரசரனைவருங் கலந்துபேசல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சிற்பநூல் — சிற்பசாத்திரத்தை, கழிய — மிகவும், கற்றோர் — படித்தவர்கள், சித்திரித்தென்ன — சித்திரித்ததுபோல,

வாய்ந்த — பொருந்திய, பொற்புறு — அழகான்மிக்க, நெடிய — நீட்சியையுடைய, வேல்கண் — வேல்போன்ற கண்களையுடைய, பூங்கொடி — தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு — விவாகத்தைவிரும்பி, பல்பல — அனேகமாகிய, தேயவேந்தர் — தேசங்களிலிருக்கும் அரசர்கள், தொகுதலில் — கூட்டங்கொண்டிருத்தலால், பாடைதேர்வான் — (எல்லோர்க்குஞ்) சொற்பொருள் தெரியும்பொருட்டு, அற்புடன் — அன்புடனே, எவரும் — எவர்களும், தேவபாடையின் — கீர்வாணபாஷையால், அறைவர் — பேசிக்கொள்வார்கள் எ-று. மாதோ — அசை.

மிக்க அழகினையுடைய தமயந்தியினது விவாகத்தை விரும்பி அனேகதேசத்து அரசர்கள் கூடியபடியால் தேசங்கள்தோறும் பாஷைகள் வேறுதலின் அவைகளாற் பேசினால் ஒருவர்க்கொருவர் உரைக்கும் வார்த்தைகட்குப் பொருளறியக் கூடாதென்று கீர்வாணபாஷையாற் பேசினரென்க. ஆதலாலே அதுவேபாஷைகளுக்கு மூலமும் எந்தத்தேசங்களுக்கும் பொதுவு மென்பது பெற்றும். அன்பு — அற்பெனத் திரிந்தது. (எ)

கழைசுளிகளிநல்யானைபிளிறொலிகமஞ்சூல்வான
மழையொலியவியப்பம்பும்வார்முரசோதைதேவர்
முழவொலிதடந்தேர்ச்சில்லிமுழக்கொலிபுடவிபோர்த்த
வெழுகடலொலியுமெஞ்சவெங்கணுமொலித்தவன்றே.

[இதனால் அங்குண்டாகிய ஒலியின்றோற்றஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கழை — கரும்புகளை, சுளி — முரிக்கின்ற, களி — களிப்பையுடைய, நல் — நல்ல, யானை — யானைகளினது, பிளிறு-ஆரவாரமாகிய, ஒலி — சத்தமும், கமம் — நிறைந்த, சூல் — கருப்பத்தையுடைய, வானம் — ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும், மழை — மேகத்தினுடைய, ஒலி — சத்தமானது, அவிய — கெடும்படி, பம்பும் — நெருங்கிய, வார் — வாரையுடைய, முரசோதை — பேரிகைகளின்சத்தமும், தேவர் முழவொலி — தேவதுந்துபிகளின் சத்தமும், தடம் - பருத்த, தேர் — தேரினுடைய, சில்லி — உருளைகள், முழக்கொலி முழக்குகின்ற சத்தமும், புடவிபோர்த்த — பூமியைச்சூழ்ந்த, எழுகடலொலியும் — எழுகடலினோசையும், எஞ்ச — குறையும்படி, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், ஒலித்த — சத்தித்தன எ-று.

யானை முதலியவற்றின் பேரொலியைச் சொல்லவே "ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" யென்பதனால் அள

வற்ற மற்றைச் சிற்றெலிகளுங் கொள்க. இவ்வொலி எவ்விடத்து மிருத்தலாற் கரையருகின் மாத்திரம் ஒலிக்கும் எழுகடலொலிகள் அஞ்சவென்றார். (அ)

அகலிருவிசும்புபோர்த்த வணிமதிக்கவிகையீட்டம்
பகலொளிகரப்பவெங்கும்பாயிருள் பரப்புமன்னர்
நகைமணிமகுடகோடிநள்ளிருட்பிழம்பைநக்கி
யிகலிவானிரவியோடவிளவெயிலெறிக்குமாதோ.

[இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அகல் — அகன்ற, இரு — பெரிய, விசும்பு — ஆகாயத்தை, போர்த்த — மூடிய, அணி — அழகிய, மதிக்கவிகை — சந்திரவட்டக் குடைகளினுடைய, ஈட்டம் — கூட்டங்கள், பகல் ஒளி— சூரியப்பிரகாசம், கரப்ப — மறைய, எங்கும் — எவ்விடத்தும், பாய்— பரவிய, இருள் — இருளை, பரப்பும் — பரவச்செய்யும், மன்னர்— அரசர்களுடைய, நகை — ஒளியையுடைய, மணி — இரத்தினங்கள்பதித்த, மகுடகோடி — அநேக மகுடங்கள், நள்ளிருட்பிழம்பை — மிகுந்த விருட்பிழம்பை, நக்கி — உண்டு, இகலி — பகைத்து, வான் — ஆகாயத்திலிருக்கும், இரவிஓட — சூரியனனவனோடும்படி, இளவெயில் — இளங்கதிரை, எறிக்கும் — வீசும் எ-று.

அகல், இருஎன்னும் அடைமொழிகளால் விசும்பின் அகற்சியும் பெருமையுந் தோன்றின. அப்படிப்பட்ட விசும்பையுங் குடைகள் மறைக்க, அதனாலுளதாம் இருளையோட்டற்கு அரசர் மகுடங்களிற் பதித்த மணிகளில் ஒவ்வொன்றே போதுமானதாயிருக்க, அத்தன்மைவாய்ந்த மணிகள் பலவற்றையுடைய அனேக மகுடகோடிகளுக்கு இவ்விருள் போதாதென்பது தோன்ற, விழுங்கிற்று யென்னாது நக்கியென்றார். (கூ)

வெங்கதிர்நெற்றிதோய்ந்துவிளங்குபொற்கொடியினீட்ட
மங்குல்வாணிழியுந்தெய்வமடந்தையர்வடிவுகாட்டக்
கொங்கலர்த்தெரியல்வேந்தர்கொற்றவெண்கவிகையீட்டந்
திங்களினழகுகாட்டத்திருநகர்பொலிந்ததன்றே.

[இதனால் கொடிகளுங் குடைகளுஞ் சொல்லப்பட்டது.]

இ-ள். வெங்கதிர் — சூரியனுடைய, நெற்றி தோய்ந்து — நெற்றியிற் படிந்து, விளங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, பொன் கொடியின்—

பொன்ஞற்செய்த கொடிகளினுடைய, ஈட்டம் — கூட்டங்கள், மங்குல் — மேகங்களையுடைய, வானிழியும்-ஆகாயத்தினின்றிழிகின்ற, தெய்வமடந்தையர் — தெய்வ மாதருடைய, வடிவுகாட்ட — வடிவினைத் தெரிவிக்க, கொங்கு — வாசமிருந்த, அலர்த்தெரியல் — மலர் மாலையணிந்த, வேந்தர் — அரசர்களது, கொற்றம் — வெற்றியையுடைய, வெண்கவிகை — வெள்ளிய குடைகளினுடைய, ஈட்டம் — கூட்டங்கள், திங்களின் — சந்திரனது, அழகுகாட்ட — அழகைத் தெரிக்க, திருநகர் — குண்டின புரமானது, பொலிந்தது-பொலிவை யடைந்தது எ-று. அன்று, எ — அசைகள்.

கொடிகள் அநேக அரம்பையர் டிவங்களையும் குடைகள் அநேகசந்திரர் வடிவங்களையும் காட்டுதலால் விவாகத்திற்குச் சிறப்பு மங்கையராலன்றி வேறில்லை யாகலாலும், ஒரு சந்திரனுலகம் மகிழ்ச்சி யடையும்போது அனேகசந்திரர் ஏககாலத்தில் ஒரு நகரிற் றேன்றினு லெவ்வளவு சிறப்புண்டாகலா மாதலாலும் திருநகர் பொலிந்ததென்றூர். (௧௦)

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்குடைநிழல்வெயிலையோட்
மருமலிநறியமென்பூமாலைவாடாமையானுந் [ட
திருநகர்ச்செவ்விநோக்கியிமைப்பிலர் திரிதலானு
மரசரோடமரர்தம்மையறிவரிதாயதன்றே.

[இதனுல் அரசர்க்குந் தேவர்க்கும் வேற்றுமை தோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். குரு — நிறம்பொருந்திய, மணி — இரத்தினங்கள், இமைக்கும் — பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் — பசியபொன்ஞற் செய்த, குடைநிழல் குடைகளினுடைய நிழல்கள், வெயிலை ஓட்ட-வெயிலைத்துரத்த, (அதனுல்) மருமலி — வாசம்பொருந்திய, நறிய-நறியவாகிய, மெல்பூமாலை — மெல்லிய பூமாலைகள், வாடாமையானும் — வாடாமையாலும், திருநகர் — குண்டினபுரத்தினுடைய, செவ்வி நோக்கி — அழகைப் பார்த்து, இமைப்பிலர் — கண்களிமையாதவர்களாய், திரிதலானும் — திரிகின்றபடியாலும், அரசரோடு-அரசர்களுடனே, அமரர்தம்மை — தேவர்களை, அறிவரிதாயது-பகுத்தறிதலரிதாயது எ-று.

மாலைவாடுதல், கண்ணிமைத்தல் ஆகிய இரண்டு செய்கையால் தேவர்க்கு வேற்றுமைப் பட்டிருந்த அரசர் இப்பொழுது அவ்

விரண்டு மில்லாமையால் வேற்றுமை தோன்றிலதென்க. அரசர்க்கு மமரர்க்கும் வேற்றுமை தோன்றாமையால் மறைவணி. (௧௧)

மாங்குயிலனைய தீஞ்சொல்வடுவகிர்பொருவும்வேற்கட்
பூங்கொடி வதுவைவேட்டுப்புவியினில்வேந்தரெல்லாந்
தேங்கமழ்தெரியல்வீமன் றிருநகரிருத்தறன்னா
லாங்கவர்தேயம்யாவுமரும்பொறையுயிர்த்தவன்றே.

[இதனால் மற்றைத்தேயங்களின் பொறையொழிவு
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மாங்குயி லனைய — மாங்குயிலி னிசையொத்த, தீஞ்சொல் — தித்திக்கின்ற சொல்லையும், வடுவகிர்பொருவும் — மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, வேல்கண் — வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய, பூங்கொடி — தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு — விவாகத்தைவிரும்பி, புவியினில் வேந்தரெல்லாம் — பூவுலகத்திருக்கும் அரசர்களெல்லாரும், தேங்கமழ் — வாசங்கமழ்கின்ற, தெரியல் — மலர்மாலையையணிந்த, வீமன் — வீமராசனது, திருநகர் — குண்டினபுரத்தில், இருத்தல்தன்னால் — வந்து தங்கியபடியால், அவர்தேயம் யாவும் — அவர்கள் தேசமெல்லாம், அரும்பொறை — பொறுத்தற்கரிய சுமையை, உயிர்த்த — நீங்கின எ—று.

வீமன் அநேகர் வருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுத்து அவர்களை மகிழ்வுறச் செய்வதுபோல் அவன்தேசமும் அநேக தேசத்திலுமுள்ளவர்க்கு இடங்கொடுத்து அவைகள் இளைப்பாறி மகிழ்வுறச் செய்ததென்பது கருத்து. (௧௨)

இழைபரந்திமைக்குமல்குலின்கனித்துயர்வாயேழை
மழைமதர்நோக்கிற்கஞ்சிமறியுமானேறுமாதின்
விழைதருநகரிற்றாண்டவெருவிமீண்டேகுமாற்றாற்
கழிபெருங்காதல்கூர்ந்துங்காற்றிறைவரவுதீர்ந்தான்.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டுக்களால் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு
வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால் வாயு
வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்
படுகின்றது.]

இ-ள். இழை — ஆபரணங்கள், பரந்து — பரவி, இமைக்கும் — விளங்கும், அல்குல்-அல்குலையும், இன்-இனிய, கனி — (கோவைக்) கனிபோன்ற, துவர் வாய் ஏழை — செவ்வாயையு முடைய, தமயந்தியது, மழை — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் — களிப்பையுடைய,

நோக்கிற்கஞ்சி - பார்வைக்குப்பயந்து, மறியும் - மடங்குகின்ற, மானேறும் - ஆண்மானும், மாதின் - அம்மங்கையினது, விழை தரு-விரும்புகின்ற, நகரில்தூண்ட-குண்டினபுரத்திற்குச் செலுத்த, வெருவி - பயந்து, மீண்டு-திரும்பி, ஏகுமாற்றால் - போகின்ற படியால், கழி - மிகுந்த, பெருங்காதல் கூர்ந்தும் - பேராசையை யடைந்தும், காற்றிறை - வாயுவானவன், வரவு - வருதலை, நீர்ந் தான் - நீங்கினன் எ-று.

காற்றிறை * காற்றுக்களுக்குத்தலைவன். நாம் விவாகத்திற் குச்செல்ல வெழுந்ததற்கு அமங்களமாக நமதூர்தியே தடைசெய்

* காற்றுக்களாவன—தன்வாயு, ததிவாகன், பிரசேனன், செசன், அசேசநி, மேகம், அமோகம், வைச்சிராங்கன், வத்துதம், இரைவதகன், சங்கவர்த்தன், விடம வர்த்தன் என்னு மிவையாம். இவற்றுள் (க) தன்வாயுவானது பூமியின்மேல் ஐம்பதுயோசனை தூரம்வரையும்நிறைந்துபூமிக்கணுள்ளஎல்லா ஓடதிகளையும். வளர்க் கசிற்கும் (உ) ததிவாகனென்னும் காற்றுனது இப்பூமியில் வியா பித்து எல்லாவுயிர்கட்கும் தீபனஞ்செய்து பட்சிகள் பறப்பதற்கும் ஆதாரமாக விளங்கும். (ங) பிரசேனன் என்னுங் காற்றுனது சுழல் காற்றாக அடித்து மரங்களை முரித்து அக்கினியை யெழுப்பிக் கிர கங்களைத் தகித்து தடவாக்கினியைச் சொலிப்பிக்கும் (ச) செசன் என்னும் காற்று ஆனது ஐந்நிற மேகத்தால் சமுத்திரநீரைப் பருகு வித்துப்பூமிக்குமேல் கடுO யோசனைதூரத்திற் றெப்பம்போல மிதக் கச்செய்து, அதிலுள்ள சலத்தை மலை, வனம், நாடு இவைகளிற் சல்லடை கொண்டு அரிப்பதுபோற் சல்லி, மழையாகப் பொழிவிக் கும். (ரு) அசேசனி யென்பது அதற்குமேல் கடுO காத தூரத்தில் மேகங்களாற் பெய்யப்படும் மழையினில், ஆமை, மீன் தவளை. யிவை கலந்து விழச்செய்யும். (சு) மேகம் என்பது அதற்குமேல் (ருO) யோசனையினின்று சனங்களுக்கு மழைநீர்ப்பானத்தாற் றுக் கங்கொடுக்கும். (எ) அமோகம் என்னும் காற்றுனது டுO யோசனை யினின்று மழைநீரால் உயிர்க்கு மரணத்தை விளைவிக்கும். (அ) வைச்சிராங்கன் என்பது (ருO) யோசனையினின்று மழைநீரால் மரங்களைத் தளிர்ப்பித்தல், பூக்கச்செய்தல், காய்ப்பித்தல், பழுப் பித்தல் என்னுமிவற்றைச்செய்யும். (கூ) வத்துதம் என்பது டுO யோசனையதாய் இடியிடிப்பித்து மழைபெய்விக்கும். (கO) இரைவ தகன் என்பது அத்துணைத் தூரமதாய் மழைநீராலுயிர்கட்குப் புஷ் டியைவிளைக்கும். (கக) சங்கவர்த்தன் என்பது, ஐம்பது யோசனை யதாய் வியாதியை விளைக்கும்? (கஉ) விடமவர்த்தன் என்னுங் காற் றுனது குரோதன் எனப்பெயருள்ள மேகங்களாற் சோனைமழை பெய்வித்து, அதையுயிர்களைக் குடிப்பித்துக் குரோதத்தை விளை விக்கும்.

தலால் நமக்கு அத்தமயந்தி மாலையிடுவதும் அவ்வாறுமென்று வாயுவானவனின்றனனென்க. (௧௫)

ஐயரிபரந்துமைதோய்ந்தம்பலைத்திகலும்வேற்கட்
டையலோர்பாதியாயதன்மையாற்றனதுபைம்பொற்
செய்யதாள்பெயர்ப்பவன்னாள்சீறடியெழாமையாலே
மையணிகண்டத்தோனுமன்றலுக்கெழுந்திலானே.

[இப்பாட்டால் ஈசானருத்திரர் வாராமைக்குக்
காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஐ – அழகிய, அரிபரந்து – வெவ்வரிபரந்து, மைதோய்ந்து – அஞ்சனமணிந்து, அம்பலைத்து – அம்புகளை யலைவுசெய்து, இகலும் – பொருவுகின்ற, வேற்கண் – வேல்போன்ற கண்களையுடைய, தையல் – உமைமாதானவள், ஓர் பாதியாயதன்மையால்- வாமபாகத்திலிருக்கின்றபடியால், தனது – தன்னுடைய, பைம்பொன் – பசியபொன்போன்ற, செய்யதாள் – சிவந்த பாதங்களை, பெயர்ப்ப – தூக்க, அன்னாள் – அவ்வுமாதேவியினது, சீறடி-சிறிய பாதங்கள், எழாமையாலே – எழுதலில்லாமையால், மையணி கண்டத்தோனும் – ஈசுரனும், மன்றலுக்கு – (தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு, எழுந்திலான் –புறப்பட்டிலன் எ-று.

சிவன் மன்மதனை யெரிப்பினும் காமமுள்ளவ னென்பது தோன்றத் தையலோர் பாதியாய தன்மையாலென்றும், உமாதேவியைத் தமயந்தி விவாகத்திற்குச் செல்லல்வேண்டும் நீயும் வாவென வாய்திறந்துரைக்கின் முனியுமென்று குறிப்பித்தமை தோன்றத்தனதுதாள் பெயர்ப்பவென்றும், மாற்றவள் வருதற்கொருவரு முடன்படாரென்பதுதோன்ற அன்னாள் சீறடியெழாமையா லென்றும், விடத்தையுண்டு தேவரைப் புரந்தவல்லமை யுற்றோனாயினுந் தன்மனைவிக்குச் சமாதானஞ்சொல்லிப் போதற்கரிதாய் நின்றன னென்பதுதோன்ற "மையணி கண்டத்தோனுமன்றலுக்கெழுந்திலா" னென்றும் சொல்லினார். உத்தம நாயகனானவன் தனக்கொரு பொருளில் அதிகவிழை விருந்ததாயினும் தலைவிக்கு அதிலே வெறுப்புள்ளதாகத் தோன்றுமாயின் விடுப்பனென்பது கருத்து ஈண்டுக் கூறியது பரசிவனையன்று. எண்டிசைப் பாலருள் ஒருவராய ஈசானரை யென்க. என்னை? ஏனையதிசைப்பாலர் வருகையும் வாராமையுங் கூறியதனாலும், சிவன் போலுருவும் ஊர்தியுந்தவத்தா லீசானியர் பெற்றுளராகலானுமென்க. இவ்வொப்புமைபற்றி யீச்சுரன் றன்மையை யீண்டேற்றிக் கூறினார். (௧௬)

* உருவுகண்டுவப்பதன்றியோடரித்தடங்கணல்லார்
திருவினுங்குலத்தினுஞ்செய்கிலரார்வமென்று
மருவுதன்வடிவின்குற்றமனக்கொளாவயங்குபைம்பொற்
குரைகழலிலங்குநோன்றாட்குபேரனும்வந்திலானே.

[இப்பாட்டால் குபேரன் வாராமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உருவு கண்டு — அழகுள்ள வடிவைப் பார்த்து, உவப்ப தன்றி — மகிழ்வதல்லாமல், ஓடு — ஓடுகின்ற, அரி — செவ்வரிபரந்த, தட — விசாலம்பொருந்திய, கண் — கண்களையுடைய, நல்லார் - மங்கையர்கள், திருவினும் — செல்வத்தினாலும், குலத்தினும்—உயர்ந்தகுலத்தினாலும், ஆர்வஞ்செய்கிலர் என்று — ஆசைசெய்யமாட்டார்களென்று, தன்வடிவின் — தன்னுடைய தேகத்தில், மருவு — பொருந்திய, குற்றம் — குற்றத்தை, மனம் கொளா — மனத்திலே கொண்டு, வயங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் — பசும்பொன்னாற்செய்த, குரை — சத்தத்தையுடைய கழல் — வீரக்கழல்கள், இலங்கு — விளங்குகின்ற, நோன் — பெருமை பொருந்திய, தாள்- பாதங்களையுடைய, குபேரனும் — குபேரனும், வந்திலான் — வந்திலன் எ-று.

தான் செல்வத்திலுங் குலத்திலு மிக்கவனாயிருப்பினும் மங்கையர் அழகுள்ளவரை விரும்புவதன்றி மற்றையரை விரும்பாராகையால் தன் வடிவின்குற்றமாகிய கண் தெரியாமை மறைக்கக்கூடாத குற்றமாகையால் அதுகண்டு நம்மை விழையாளென்று குபேரன் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வந்திலனென்க. அன்றியும் குபேரன் என்னும் பெயரே தனது விகாரமான வடிவத்தைத் தெரித்தலின் வந்திலனென்பதூஉ மொன்று. (௧௫)

விரைகமழ் தருவினீழல் விண்ணவ ரிடத்து மார்வம்,
புரிகல னளன்மே லன்பு பூண்டனள் புலம்பு கொண்ட,

* உருவுகண்டு உவத்தலாவது - பெண்கள் அழகின்மிக்க புருடரைக் கண்டு இச்சித்தலாம் ; அது பெண்களுக்கு இயல்பே. அதனை "குலம் வேண்டு மென்றிருப்பார் குலத்துள்ளார் கல்வியினுற் குறையாளான - பலம் வேண்டுமென்றிருப்பார் தந்தைமார்பரந்தபெருஞ்செல்வமுள்ள - தலம்வேண்டுமென்றிருப்பார் தாய்மார்கள் யௌவனமு மழகுஞ்சான்ற - நலம் வேண்டுமென்றிருப்பார் நாறுகுழன் மங்கைமார் நலத்தின்மிக்கோர்" என்னுஞ்செய்யுளானும், "பெண்ணுதவுங்காலைப் பிதாவிரும்பும்வித்தையே-யெண்ணிறனம் விரும்பு மீன்றதாய்-நண்ணிடையிற், கூறிய நற்சுற்றங் குலம்விரும்புங் காந்தனது-பேரழகுதான் விரும்பும்பெண்," என்னுஞ் செய்யுளானு முணர்க.

முருகவிள் நறுமென் கூந்தன் முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப் பேதை, நிருதரை விழையா ளென்ன நிருதியும் போந்தி லானே.

[இப்பாட்டால் நிருதிவாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விரைகமழ் - வாசங் கமழ்கின்ற, தருவினீழல் - ஐந்த ருவினிழலி லிருக்கின்ற, விண்ணவரிடத்தும் - தேவர்களிடத்தி னும், ஆர்வம் புரிகிலள் - ஆசை செய்கிலள், நளன்மேல் - நளனி டத்தில், அன்பு பூண்டனள் - அன்பு வைத்தவளாகி, புலம்பு கொண்ட - இரங்குதலைக்கொண்ட, முருகு அவிழ் - தேனொழுகு கின்ற, நறு - நறிய மெல் கூந்தல் - மெல்லியகுழலையும், முகிழ் முலை - அரும்பையொத்த முலையையும், துவர்வாய் - செவ்வா யையுமுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், நிருதரை - இராக் கதரை, விழையாளென்ன - இச்சிக்கமாட்டாளென்று, நிருதியும்- நிருதியென்பவனும், போந்திலான் - வந்திலன் எ-று.

முன் சொலலப்பட்ட மூவருக்கு முண்டாகிய தடை இவ னுக்கில்லாதிருந்தும் இவன்வாராதது அகத்துக்குணம் பலவிருப் பினும் மாதர்முதற்கண் வடிவழகையே விரும்புவாராதலின் அவ் வழகுள்ள இந்திரன் முதலியோரை யிகழ்ந்து நளனை விழைந் துள்ள தமயந்தி அரக்கரென்னுங் குலம்பற்றி மாலைசூட்டாள் ஆயின், அதுபெருதுவரின் அதின் மிக்க அவமான மில்லை யென்று தன்பேரறிவாற் குறித்து நிருதிவந்திலனென்க. விவே கிகள் சிறந்ததாயினும் அவமானப்படுங் காரியத்தைக் குறித்துச் செல்லாரென்பது கருத்து. (கக)

பொன்னகர்புரக்கும்வேந்தும்பொங்கழற்கிறையுமுந்நீர்
மன்னனுந்தறுகட்பேழ்வாய்மறலியுமடமானோக்கி
னன்னுதனளனுக்கன்றிநறுந்தொடைசூட்டாளென்ன
வன்னவனுருவுதாங்கியணிநகர்மேயினாரே.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொன்னகர் புரக்கும் வேந்தும் - இந்திரனும், பொங்க ழற்கிறையும் - அக்கினிபகவானும், முந்நீர்மன்னனும் - வருணனும் தறுகண்பேழ்வாய்மறலியும் - யமனும், மடமானோக்கின் - இளமான் பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய, நன்னுதல் - தமயந்தி

யானவள், நளனுக்கன்றி — நளனுக்கல்லாமல், நறுந்தொடை—நறிய மலர்மாலையை, சூட்டாள் என்ன — தரிக்கமாட்டாளென்று, அன்னவன் — அந்த நளனுடைய, உருவுதாங்கி — (வடிவையொத்த) வடிவத்தைக்கொண்டு, அணிநகர் — அழகிய நகரத்தில், மேயினார்— பொருந்தினர் எ-று.

தறுகண் — அஞ்சாமை; பேழ்வாய் — பெரியவாய்.

நியாயமாகத் தம்முடைய பெருமைகளைத் தூதர்கள் மூலத்தில் விரும்பாத தமயந்தியை வஞ்சித்தாவது பெறல்வேண்டுமென்னுங் கருத்தால் மனிதவடிவங் கொள்ளல் தமக்கிழிவேனும் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நளன் வடிவுகொண்டு வந்தனரென்க. காமமுள்ளவர்கள் அதன்விஷயத்தில் எதையுஞ் செய்வார்களென்பது கருத்து. (கஎ)

கூற்றெனக் கொல்லும் வேழங் கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர், பாற்றிரைக் கவரிநெற்றிப் பண்ணமை கவினப்பாய்மா, மாற்றருஞ் சீற்றத்துப்பின் வரிசிலை யுழவரீட்ட, நாற்றிசைப் பரப்பும் போர்ப்ப நாமவேல் நளனும் வந்தான்.

[இதனால் நளன்வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கூற்றென — யமனென்று சொல்லும்படியாக, கொல்லும் — கொலைசெய்கின்ற, வேழம் — யானைகளும், கொடியணி— கொடிகளணிந்த, கொடிஞ்சி — மேன்மொட்டையுடைய, திண்— வலிமைபெற்ற, தேர் — தேர்களும், பால் — பாலினுடைய, திரை— அலைகள்போன்ற, கவரி — சாமரைகள்கட்டிய, நெற்றி — நெற்றியையுடைய, பண் அமை — கல்லணையமைந்த, கவினம் — கடிவாளம்பூண்ட, பாய் — தாவுகின்ற, மா — குதிரைகளும், மாற்றரும்— நீக்குதற்கரிய, சீற்றந்துப்பின் — கோபமிகுந்த, வரிசிலை — நெடிய வில்லையுடைய, உழவரீட்டம் — காலாட்கள் கூட்டமும், (ஆகிய இந்நால்வகைச் சேனைகளும்) நால் திசைப்பரப்பும் — நாலு திசைகளின் பரப்பெல்லாம், போர்ப்ப — மூடிக்கொண்டுவர, நாமம்— அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேல் — வேற்படையையுடைய, நளனும்— நளமகாராசனும், வந்தான் — வந்தனன் எ-று.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களே தமயந்தியை விரும்பிய தன்னைத் தூதாகவிடுத்தும் வேறு தூதிகளை யனுப்பியும் தடைசெய்ததுமன்றி, பின்னுந் தனதுருவங்கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு வரு

வதையறிந்தும் நளனனவன் "ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலே வின்றித், தாழா துஞற்றுபவர்" என்பதால் தாழாது செல்லுந் திறத்தினனாதலின் நளனுமென உயர்வு சிறப்பும்மை கொடுக்கப் பட்டது. (கஅ)

உலகொருமூன்றினுள்ள வொளிமுடி மன்னரெல்லா,
மிலகுபொற்குடுமிவான்றோ யெயிற்புறத்திறுத்தாராக, வல
கில்வெஞ்சேனைசூழ வரும்பெறற் சுற்றத்தோடும், விலகி
வில்லுமிழும்பைம்பூண்விதர்ப்பர்கோனெதிர்கொண்டானே.

[இதனால் சுயம்வரத்திற்கு வந்தவரை வீமன் எதிர்
கொள்ளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உலகொரு மூன்றினுள்ள — திரிலோகங்களிலுமுள்ள, ஒளி — காந்தியையுடைய, முடிமன்னரெல்லாம் — மருடத்தை யணிந்த அரசர்களெல்லாரும், இலகு — பிரகாசிக்கின்ற, பொன் குடுமி — பொன்னாலாகிய சிகரம், வான்றோய் — ஆகாயமளாவிய எயில் புறத்து — மதிற் புறத்திலே, இறுத்தாராக — தங்கினாராக, (அதுகேட்டு), அல்கில் — அளவற்ற, வெம் — வெவ்விய, சேனை சூழ- சேனைகள் சூழ்ந்துவர, அரும்பெறல் — பெறுதற்கரிய, சுற்றத் தோடும் — கிளைஞருடன், விலகி — வீசி, வில் — ஒளியை, உமிழும்- உமிழ்கின்ற, பைம்பூண் — பசிய ஆபரணத்தையுடைய, விதர்ப்பர் கோன் — வீமராசன், எதிர்கொண்டான்-எதிர்கொண்டனன் எ-று.

பலவித உபசாரங்களினும் எதிர்கொள்ளுதல் முற்பட்டதாக லின் அங்குவந்த அரசர்களுக்கு வீமராசன் அதனைச் செய்தன னென்க. (கக)

விரைசெறியலங்கன்மாலைவிண்ணவர்விஞ்சைமன்ன
ருருகெழுமுரகவேந்தரோங்குநீருடுத்தஞாலத்
தரசிளங்குமரரோடுமளவளாய்முகமன்கூறி
வரிசையின்வழாமைநோக்கிவான்சிறப்பியற்றினானே.

[இதனால் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விரைசெறி — வாசமிகுந்த, அலங்கன்மாலை — மலர் மாலையையணிந்த, விண்ணவர் — தேவர்கள், விஞ்சைமன்னர்- வித்தியாதரவேந்தர், உருகெழும் — வடிவுள்ள, உரகவேந்தர் — நாக வேந்தர், ஓங்கு — உயர்ந்த, நீருடுத்த ஞாலத்து — கடலாற் சூழப்

பட்ட பூமியிலுள்ள, அரசிளங் குமரரோடும் — இராசகுமாரரோடும், அளவளாய் — கலந்து, முகமன்கூறி — உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லி, வரிசையின்-கிரமத்தினில், வழாமை—தப்பாமல், நோக்கி-ஆலோசித்து, வான் — மேலாகிய, சிறப்பு - சிறப்பை, இயற்றினன்-செய்தான் எ-று.

தன்னின் மிக்கோர்க்குச் செய்யும் எழுவகை மரியாதைகளுள் பிரியினுடங்கு சேறலொழித்து, இருப்பெழுகை, விரைந்துபோதல், எதிர்கொள்கையென்னு மூன்றும் முற்பாட்டிலும், தவிசினிடையிருத்தல், பூசைசெய்தல், இன்சொலாதியா லுவப்புச்செயல் என்னு மூன்றும் இப்பாட்டிலும் அடங்குதல் காண்க. அளவளாவல் — கலத்தல். "அட்டாலும்பால்சுவையிற் குன்றாதளவளாய்" என்ற ஔவையார் திருவாக்கானு முணர்க. உரு — உட்குமாம். (௨0)

தோட்டலர்மாலைநாற்றித்துறக்கமோடுறழச்செய்த
வீட்டகந்தோறும்பைம்பொன்விளங்கிழைசெவ்விவாய்ப்பத்
தீட்டியவுருவுநோக்கித்தேறல்கொப்புளித்துமாந்தும்
பாட்டளித்தாமவேந்தர்பகற்பொழுதாற்றினரே.

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுது போக்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ—ள். தோடு — இதழ்களையுடைய, அலர் — மலராற்றொடுத்த, மாலை — மாலைகளை, நாற்றி — தொங்கக்கட்டி, துறக்கமோடு—தெய்வலோகத்துடனே, உறழ — ஒக்கும்படி, செய்த — செய்யப்பெற்ற, வீட்டகந்தோறும் — வீடுகளினிடந்தோறும், பைம்பொன் — பசிய பொன்னினால், விளங்கிழை — தமயந்தியினது, செவ்வி வாய்ப்ப— அழகுபொருந்த, தீட்டிய — எழுதிய, உருவுநோக்கி — பதுமைகளின் வடிவங்களைப் பார்த்து, தேறல் — தேனை, கொப்புளித்து-கொப்புளித்து, மாந்தும் — உண்ணுகின்ற, பாட்டு — இசைகளைப்பாடுகின்ற, அளி — வண்டுகள் மொய்த்த, தாமவேந்தர் — மாலையையணிந்த அரசர்கள், பகற்பொழுது — பகற்காலத்தில், ஆற்றினர்-காமநோயைப் பொறுத்திருந்தார்கள் எ-று.

இவ்வரசர்கள் காமந்தலைக்கொண்டவர்க ளாகலால் அழகினால் தாம்விழைந்த தமயந்திக்கொப்பாகிய பதுமைகளைப்பார்த்துப் பகற்பொழுதில் தமது காமநோயைச் சகித்துக்கொண் டிருந்தனரென்க. ஒப்புமை நோக்கல், சித்திரந்தீட்டல், கனவிற்காண்டல், அவர்மெய்யுற்றதைத் தீண்டல் இந்நான்கும் காமநோய்க்குப் பரிகாரமாம்.

"கூடும்பிரிவினிலுங் கூடாப்பிரிவினிலு—மோடுமென்பர் நேர் காட்சியோவியத்தி, னுடல் — கணவர்மெய்ப் பூண்டவற்றைத் தீண்டலென்பர் காமத் — தினையுமவர்க் குற்றமருந்தே" இதனாலறிக கூடும்பிரிவு — ஒரு நிமித்தம் பற்றிப் பிரிதல்; கூடாப்பிரிவு — இறத்தல்; இது வடநூலிற்கண்டு மொழி பெயர்க்கப் பட்டது விளங்கிழை செவ்விவாய்ப்பத் தீட்டிய வுருவென்பதற்கு, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்கள் அழகுபொருந்த எழுதப்பட்ட சித்திர மென்பாரு முளர். விளங்கிழை செவ்விவாய்ப்பவென உவமானமாகிய தீட்டியவுருவங்களை உவமேயமாகக் கூறலால் எதிர்நிலையணி. (உக)

சேயுயர்விசும்பிற்றேவர்தெண்டிரைப்பரவைசூழ்ந்த
மாயிருஞாலங்காக்குமன்னவருரகருற்ற
காயழற்காமவெந்தீகனற்றுமென்றஞ்சினான்போற்
பாயிருளுலகம்போர்ப்பப்பகல்செய்வான்கடலுளாழ்ந்தான்.

[இதனால் சூரியாத்தமயனஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சேயுயர் — மிகவுமுயர்ந்த, விசும்பில் — தெய்வலோகத்திலிருக்கும், தேவர் — தேவர்களும், தெண்திரைப் பரவை சூழ்ந்த — தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பெற்ற, மா இரு ஞாலங் காக்கும் — மகத்தாகிய பெரிய பூமியைப் புரக்கின்ற, மன்னவர் — அரசர்களும், உரகர் — நாகவேந்தர்களும், உற்ற — (ஆகிய இவர்க) ளடைந்த, காய் — சுடுகின்ற, அழல் — வெப்பம் பொருந்திய, காம வெம்தீ — காமாக்கினி, கன்னற்றும் என்று — தன்னைச்சுடுமென்று, அஞ்சினான்போல் — பயந்தவன்போல், பாய் — பாவிய, இருள்—இருளானது, உலகம்போர்ப்ப — உலகத்தைமூடிக்கொள்ள, பகல் செய்வான் — சூரியனானவன், கடலுள்-மேற்றிசைக்கடலுள், ஆழ்ந்தான்— அழுந்தினான் எ-று.

வெப்பத்தையுடைய சூரியனையும் அஞ்சச்செய்தலால் காமத்தீ அவனிலும் மிக்கதென்பது கருத்து அஞ்சினான்போலெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (உஉ)

விரிகதிர்மௌலிவிண்ணோர்மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசிளங்குமரர்மார்பிலணிவெயிலுமிழ்தலானு
முரகர்தஞ்சுடிகையுச்சியொளிர்மணியிமைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்ந்தும்பாயிருள்பரந்ததின்றே.

[இதனால் இருள்பரவாமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விரி — விரியப்பெற்ற, கதிர் — கிரணங்களை யுடைய, மௌலி — மகுடங்களைத் தரித்த, விண்ணோர் — தேவர்களுடைய, மெய்யொளி — தேககாந்திகள், பரத்தலானும் — பரவுதலாலும், அரசிளங்குமரர்மார்பில் — இராசகுமாரர்கள் மார்பிலிருக்கும், அணி — ஆபரணங்கள், வெயில் — ஒளியை, உமிழ்தலானும் — கொப்புளித்தலாலும், உரகர் — நாகவரசர்களுடைய, சுடிகையுச்சி — முடியின்மேல், ஒளிர் — விளங்குகின்ற, மணி — இரத்நங்கள், இமைத்தலானும் — பிரகாசித்தலாலும், பரிதி — சூரியனானவன், மேற்கடலுள் ஆழ்ந்தும் — மேற்கடலுளழுந்தியும், பாய் — பாய்கின்ற, இருள் — இருளானது, பரந்தது இன்று — பரந்ததில்லை எ-று.

மெய்யொளி பரத்தல் அணிவெயி லுமிழ்தல் ஒளிர்மணியிமைத்தல் ஆகிய பிரகாசங்கள் சூரியன் பிரகாசித்தல்போ லிருந்தனவென்பது கருத்து. மெய்யணி மணிகளை இருள் பரவாமைக்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் கூட்டவணி. (உங)

மைபவாங்கரியகூந்தல்வாள்கிடந்தனையவுண்கட்
பையரவல்குற்செவ்வாய்ப்பனிமொழிவதுவைவேட்டு
வெய்யசெங்கதிரினோடும்வெண்மதியுறைதறன்னா
லெய்துமிக்காலந்தன்னையிரவென்கோபகலென்கேனோ.

இ-ள். மை — அஞ்சனமானது, அவாம் — விரும்புகின்ற, கரிய கூந்தல் — கருமையுள்ள கூந்தலையும், வாள்கிடந்தனைய — வாளாயுதங்கிடந்ததை யொத்த, உண்கண் — மையுண்டகண்களையும், பையரவல்குல் — அராப்படம்போன்ற அல்குலையும், செம் வாய் — சிவந்த வாயையும், பனிமொழி — குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையுமுடைய தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு — விவாகத்தை விரும்பி, வெய்ய-வெவ்விய, செங்கதிரினோடும் — சூரியனோடும், வெண்மதி-சந்திரன், உறைதல் தன்னால் (அந்தகாரத்தில்) தங்குகின்றபடியால், எய்தும்-பொருந்திய, இக்காலந்தன்னை — இக்காலத்தை, இரவு என்கோ-இரவென்றுசொல்லுவேனோ, பகலென்கேனோ — பகலென்றுசொல்லுவேனோ, [இன்னதென்று சொல்லேன்] எ-று. (உச)

தழைமலர்த்தெரியல்வேந்தர் தளர்ந்துமெய்பதைத்துவாடப்
புதையிருட்போர்வைமெய்யிற்பொலிவுறப்போர்த்துவெய்ய

கதழெரிச்செக்கர்பேழ்வாய்திறந்துவெண்கதிர்குலாய
மதிவகிரெயிறுதோன்றவந்ததுமாலைக்கூற்றம்.

[இப்பாட்டால் மாலைப்பொழுதின் வரவுசொல்லப்
படுகின்றது.]

இ-ள். ததை – நெருங்கிய, மலர்த்தெரியல் – மலர்மாலையை யணிந்த, வேந்தர் – அரசர்கள், தளர்ந்து – தளர்ச்சியடைந்து, மெய் பதைத்து – தேகம்பதைத்து, வாட – வாடும்படி, புதை-(உலகத்தை) மூடுகின்ற, இருள்போர்வை – இருளாகிய போர்வையை, மெய்யில்-(தன) துடம்பில், பொலிவுற – விளக்கமிக, போர்த்து – போர்த்துக் கொண்டு, வெய்ய – கொடிய, கதழ் வேகத்தையுடைய, எரி-நெருப் பையொத்த, செக்கர் செவ்வானமாகிய, பேழ்வாய்திறந்து – பெரிய வாயைத்திறந்து, வெண்கதிர்-வெள்ளிய கிரணங்கள், குலாய-விளங் கப்பெற்ற மதி – சந்திரனாகிய, வகிர் – பிளப்பையுடைய, எயிறு- கோரப்பல்லானது, தோன்ற – தோன்றும்படி, மாலை-மாலைப்பொ ழுதாகிய, கூற்றம் – யமனானது வந்தது – தோன்றிற்று எ-று.

மாலைப் பொழுதானது விரகிகளைக் கொல்லப்பட்டதாகலின் அதற்கேற்க அதைக்கூற்றவனாகவும், இருளை மறைக்கும் போர்வை யாகவும், செவ்வானத்தைப் பேழ்வாயாகவும், பிறையைப் பல்லாக வும் உருவகஞ்செய்தார், ஆதலால் அக்கூற்றவன் தான் கொல்வதே யன்றித் தன்போர்வையால் மறைத்தும் வாயால் விழுங்கியும் பல் லாற் கறித்தும் கொல்வானென்பதாயிற்று. இஃது உருப்புடை யுருவகவணி. (உரு)

விரிகதிர்பரப்பிவானமீதெழுகுழவித்திங்க
ளெரிமணிப்பூண்செய்திண்டோளெழுபுவிவேந்தர்மேலும்
வரிசிலைகுழையவாங்கிமண்டமர்தொடங்குமாரன்
குரைகடன்முரசமெற்றுங்குணிலெனச்சிறந்ததன்றே.

[இதுமுதல் எழுபாட்டால் வளர்பிறையின்
றோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விரிகதிர் – விரிந்த கிரணங்களை, பரப்பி – பரவச் செய்து, வான்மீது – ஆகாயத்தில், எழு – எழுந்த, குழவித்திங்கள்– இளம்பிறை, எரி – விளங்குகின்ற, மணி – இரத்தினங்கள் பதித்த, பூண்செய் – ஆபரணங்களை யணிந்த, திண்தோள் – வலிமையுள்ள தோளையுடைய, எழுபுவிவேந்தர்மேலும் – எழுதீவிலுள்ள அரசர்

கள்மேலும், வரி — நெடிய, சிலை — வில்லை, குழையவாங்கி — வளைய வளைத்து, மஞ்டு — நெருங்கிய, அமர் — போரை, தொடங்குமாரன்— ஆரம்பிக்கு மன்மதனது, குரை — ஒலிக்கின்ற, கடல்முரசம் — கடலாகிய பேரிகையை, எற்றும் — அடிக்கின்ற, குணில் என — குறுந் தடிபோல், சிறந்தது — சிறந்திருந்தது எ-று.

அழகிற் சிறந்த தமயந்தியை விழைந்து வந்த அரசர்களனைவரும் அவ்விரவில் அளவற்ற காமவருத்தத்தை அடைவதற்கு மன்மதன் காரணமாகலால் இதுகாறும் போலன்றி அதிகமுயற்சியோடு படையெடுத்து வருவதற்குக் குறியாக அக்காலத்தில் ஒலிக்குங் கடலை முரசமாக்கி அங்கணுண்டாகிய பிறையை அதை எற்றுங் குணிலாகக் கூறினரென்க. (உசு)

ஏர்குடியிருந்தநங்கையிளமுலைப்போகம்வேட்ட
நீர்மலிகடலந்தானைநெடுநிலவேந்தர்தம்மேல்
வார்சிலைத்தடக்கைமாரன்மண்டமர்புரியத்தூண்டுங்
கூரிருள்வேழக்கோட்டினெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

இ-ள். குழவித்திங்கள் — இளம்பிறையானது, ஏர் — அழகுகளானவை, குடியிருந்த — ஒருங்குபடத்தங்கி யிருக்கப்பெற்ற, நங்கை— தமயந்தியினது, இள — இளமையாகிய, முலை — ஸ்தனங்களினது, போகம் — அணைதலை, வேட்ட — விரும்பிய, நீர்மலி — நீர்மிகுந்த, கடல் — கடலாகிய, அம் — அழகிய, தானை — ஆடையையுடைய, நெடுநிலம் — நெடிய பூமியிலுள்ள, வேந்தர் தம்மேல் — அரசர்கள் மீது, வார்சிலை — நீண்டவில்லையேந்திய, தடக்கை — விசாலமாகிய கையையுடைய, மாரன் — மன்மதன், மண்டு அமர்புரிய—நெருங்கிய யுத்தத்தைச்செய்ய, தூண்டும் — நடத்தப்பட்ட, கூரிருள் — மிகுந்த இருளாகிய, வேழம் — யானையினது, கோட்டின் — கொம்புபோல், எழுந்தது — உதித்தது எ-று.

கீழ்த்திசைத் தோன்றிவரும் இருளை அக்காலத்தில் வரு மன்மதனது யானையாகக்கூறி மேற்றிசைத் தோன்றியபிறையையும் அதற்குக் கொம்பாகச் சொல்லப்பட்டது. இதனால் இவ்விரண்டும் காமனைப்போலும் விரகிகளுக்குக் காமத்தை விளைவித்து வருத்துமென்பது கருத்து. இருள்வேழமென்பது உருவகம். கோட்டினெழுந்த தென்பது தற்குறிப்பணி. இது முன்னுருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டது. (உஎ)

கள்ளுயிர்த் தினவண் டார்க்குங் கமலம்வாய் முகிழ்ப் பச்செய்ய, வள்ளலங் கயத்து ளாம்ப லலர்த்திய குழவித் திங்க, டெள்ளுசெங் கதிரோன்மாலைத் தெரிவைவெம்முலை யிற் கோட்டும், வள்ளுகிர்க் குறியிற் றோன்றிப் பொலிவுற வயங்கிற் றன்றே.

இ-ள். கள் — தேனை, உயிர்த்து — தந்து, இனம்-கூட்டமாகிய, வண்டு — வண்டுகள், ஆர்க்கும் — ஒலிக்கின்ற, கமலம்-தாமரை மலர்கள், வாய்முகிழ்ப்ப — குவிய, செய்ய — சிவந்த, அள்ளல் — குறை சேற்றையுடைய, அம் — அழகிய, கயத்துள் — தடாகத்துள், ஆம்பல்-அல்லிகளை, அலர்த்திய — மலரச்செய்த, குழவித்திங்கள் — இளம் பிறையானது, தெள்ளு — தெளிந்த, செம்கதிரோன் — சிவந்த கதிரையுடைய சூரியனானவன், மாலை-மாலைப்பொழுதாகிய, தெரிவை-மங்கையினுடைய, வெம்முலையில்-விருப்பத்தைச் செய்யுங் கொங்கைகளில், கோட்டும் — ஊன்றிய, வள் — கூறிய, உகிர்க்குறியின்-நகக்குறியைப்போல், தோன்றி — உண்டாய், பொலிவுற — அழகு பொருந்த, வயங்கிற்று — விளங்கிற்று எ-று.

சூரியனோடுகூடிப் பிரிந்து நின்ற மாலைப்பொழுதிற் காணப் படுகின்ற பிறையினை அவன்செய்த நகக்குறியாகக் கூறினர். புணருமிடத்து நகக்குறி யுண்டாதல். "பற்குறி நகக்குறிகள் பாணி கொடுதட்ட, னற்கமிழ்து துய்த்தல்களிநன்றெழவணைத்த, லற்கு கரணங்களறி யாருமெளிதாகக், கற்கும்வகை நின்றன கதிர்த்த மணியோவம்" இதனாலறிக. மாலைப்பொழுதி லுண்டாகிய பிறை யினைச் சூரியனோடு கூடிப்பிரிந்த மாலைப்பெண்ணின் முலைக்குறி யாகக் குறித்தலால் இது தற்குறிப்பணி. (உஅ)

சேட்டிளம்பரிதிமார்பினளனுக்குத்தெரியனாளைச்
சூட்டுவடெரிவையென்னத்துலங்குகீழ்த்திசைமாதன்பிற்
காட்டியநிருத்தக்கையிற்கதிர்நிலவுமிழுந்தண்ணென்
கோட்டிளங்குழவித்திங்கள்குடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

இ-ள். சேடு இளம் — மிகுந்த இளமையையுடைய, பரிதி — சூரியன்போன்ற, மார்பின் — மார்பினிடத்தில், நளனுக்கு — நளமகாராசனுக்கு, நாளை — நாளைப்பொழுதில், தெரிவை — தமயந்தியானவள், தெரியல் சூட்டுவளென்ன — மாலையைத் தரிப்பாளென்று, துலங்கு — விளங்குகின்ற, கீழ்திசைமாது — கிழக்குத் திக்காகிய மங்கையானவள், அன்பின் — அன்பினாலே, காட்டிய — காட்டப்பட்ட,

நிருத்தக்கையில் — அவிநயக்கைபோல், கதிர் — கதிர்களாகிய, நிலவு மிழும் — ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, தண்மை — குளிர்ச்சி பொருந்திய, கோடு — வளைந்த, இளங்குழவித் திங்கள் — மிருந்த விளமைபொருந்திய பிறையானது, குடபுலத்து-மேற்குத்திசையில், எழுந்தது — உதயமாகிற்று எ-று.

நாடகக்கணிகையர் தமது கருத்தினுள்ளதை அவிநயத்தால் அபிமுகத்திற் காட்டுதலியல்பாதலின் அவ்வாறு கீழ்த்திசை மாது தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டலைக் காட்டிய நிருத்தக்கைபோல் இளம்பிறை யெழுந்ததென்றார். அவிநயக்கையாகிய * இணையா வினைக்கை முப்பத்து மூன்றுள் இளம்பிறைக்கை என்று மொன் றுளதாகலின் இளம்பிறை யெழுதலை நிருத்தக்கையென்றார். இளம் பிறை என்னுங்கையாவது — சுட்டுவிரல், நடுவிரல், பவித்திரவிரல், சிறுவிரல் என்னு நான்கும் உள்ளேவளைய, பெருவிரல் நிமிர்ந்து நிற்பது அது, "சுட்டுபேடு மநாமிகை சிறுவிர-லொட்டியசம்வளைய வொசித்த பெருவிரல் — விட்டு நீங்கும் விதியிற்றென்ப" என்னும் நாடகநூல் விதியாலுணர்க. பிறையில் நிருத்தக்கையைக் குறித்த மையால் தற்குறிப்பணி. (உசு)

கூன்பயில் குழவித் திங்கள் கொள்ளைவண் டிருந்து பாடக்
கான்பயின் மலரம் பேந்துங் கன்னலஞ் சிலைக்கை வேட
னூன்பயில் குருதி வேற்கண் ணொண்ணுதன் மடவா ருள்ள
மீன்கவர் தூண்டி லென்ன விசும்பிடை விளங்கிற் றன்றே.

இ-ள். கூன்பயில்-வளைவுபொருந்திய, குழவித்திங்கள்-இளம் பிறையானது, கொள்ளை — மிகுதியாக, வண்டிருந்து — வண்டுகளி ருந்து, பாட — பாடலைச்செய்ய, கான்பயில் — வாசம்பொருந்திய, மலரம்பேந்தும் — மலர்க்கணைகளையேந்திய, கன்னலஞ் சிலைகை வேடன் — மன்மதனது, ஊன்பயில் — தசைபொருந்திய, குருதி- உதிரத்தையுடைய, வேல்கண் — வேல்போன்ற கண்களையும், ஒள் நுதல் — ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுமுடைய, மடவார் — மாதரது, உள்ளம் — மனமாகிய, மீன்—மீனை, கவர்-அபகரிப்பதற்குப் போடப் பட்ட, தூண்டில் என்ன — தூண்டிலைப்போல், விசும்பிடை — ஆகா யத்தினிடத்து, விளங்கிற்று — பிரகாசித்தது எ-று.

---

* இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று வகையாவன—பதாகை, திரி பதாகை, கத்திரிகை, தூபம், அராளம், இளம்பிறை, சுகதுண்டம், முட்டி, கடகம், சூசி, கமலகோசிகம், காங்கூலம், கபித்தம், விற்பிடி, குடங்கை, அலாபத்திரம், பிரமரம், தாம்பிரசூடம், பசாசம், முகுளம், பிண்டி, தெரி நிலை, மெய்ந்நிலை, உன்னம், மண்டலம், சதுரம், மான்றலை, சங்கு, வண்டு, இலதை, கபோதம், மகரமுகம், வலம்புரி என்பனவாம்.

மாமிசத்தை விரும்பிப் பற்றிய மீன்களைத் தூண்டில் இறக்கும்படி செய்வதுபோல், இப்பிறையும் காமவிடாய் தீரத் தன்னைப் பார்க்கின்ற பிரிந்தவரை வருத்துவதாகலின் இவ்வாறு கூறினார். பிறையைத் தூண்டின்முள்ளாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.

நீனிறத்தங்கண்வானநீள்கடற்பரப்பிற்றூய
வானிலாக்கதிர்கள்வீசிவயின்வயின்விளங்குகின்ற [றூங்
மீனெனுங்கதிர்கொண்முத்த வெண்மணியுயிர்த்துத்தோன்
கூன்முதுகிப்பியென்னவெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

இ-ள். குழவித்திங்கள் — இளம்பிறையானது, நீனிறத்து—நீலநிறத்தையுடைய, அம்கண் — அழகிய இடத்தையுடைய, வானம், ஆகாயமாகிய, நீள் — நீண்ட, கடற்பரப்பில் — கடலினது பரப்பிலே, தூய — பரிசுத்தமாகிய, வால் — வெள்ளிய, நிலாக்கதிர்கள் — பிரகாசத்தையுடைய கிரணங்களை, வீசி — எறிந்து, வயின்வயின் — இடங்கள்தோறும், விளங்குகின்ற — பிரகாசிக்கின்ற, மீனெனும்-மீனென்கிற, கதிர்கொள் — கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தவெண்மணி—வெள்ளிய முத்தங்களை, உயிர்த்து — ஈன்று, தோன்றும் — விளங்கும், கூன்முதுகு இப்பியென்ன — வளைந்த முதுகையுடைய இப்பியைப்போல், எழுந்தது — எழுந்தது எ-று.

மீனெனு முத்தமென்றது — உருவகம் கூன்முதுகிப்பியென்னவெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. அங்கண் — இடமகன்ற. (௩௧)

ஓங்குயர்விசும்புபூத்தவுடுப்புகர்முகத்ததாய
வாங்குவிற்றடக்கைமாரன்மலர்தலையுலகிற்றூண்டுந்
தூங்கிருட்களிநல்யானை தூரத்திடுந்தோட்டிபோலத்
தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சேணிடைத்திகழ்ந்ததன்றே.

இ-ள். தீம்கதிர் — தித்திப்புப்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய, குழவித்திங்கள் — இளம்பிறையானது, வாங்கு — வளைக்கப்பட்ட, வில் — கருப்புவில்லேந்திய, தடகை — விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாரன் — மன்மதனனவன், மலர்தலை உலகில் — பரந்த இடத்தையுடைய வுலகத்தில், தூண்டும் — செலுத்துகின்ற, ஓங்குயர் — மிகவுமுயர்ந்த, விசும்பு — ஆகாயத்தில், பூத்த — உண்டாகிய, உடு — தாரகைகளாகிய, புகர்முகத்ததாய — புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடையதாகிய, தூங்கு — தங்கிய, இருள் — இருளாகிய, களிநல்

யானை — களிப்பையுடைய நல்ல யானையை, துரத்திடும் — ஓட்டுகின்ற, தோட்டிபோல — அங்குசம்போல், சேணிடை — ஆகாயத்தினிடத்து, திகழ்ந்தது — பிரகாசித்தது எ-று.

இதுவும் அவ்வணி. (௬௨)

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபற்ற
வுள்ளநெக்குருகிமாழாந்துலம்பொருவயிரத்திண்டோ
ளள்ளிலைவடிவேலேந்துமரசிளங்குமரர்பூண்ட
தள்ளருங்காதலெம்மாற்சாற்றலாந்தகைமைத்தன்றே

இ-ள். பிள்ளை மாமதியம் — இளம்பிறையானது, கான்ற — வீசிய, நிலவு — சந்திரிகையாகிய, அழல்பிழம்பு — அக்கினித்திரட்சியானது, பற்ற — பிடிக்க, (அதனால்) உள்ளம் — மனமானது, நெக்குருகி — மிகவுமுருகி, மாழாந்து — மயங்கி, உலம்பொரு-திரள்கல்லையொத்த, வயிரம் திண்தோள் — வச்சிரம்போன்ற திண்ணியதோளையுடைய, அள் இலை — தசையை யள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலையையுடைய, வடிவேல் ஏந்தும் — வடித்தவேலையேந்துகின்ற, அரசிளங்குமரர் — இராசகுமாரர்கள், பூண்ட — அடைந்த, தள் அருங்காதல் — தள்ளுதற்கரிய ஆசை, எம்மால் — எம்மால், சாற்றலாம் — சொல்லலாமாகிய, தகைமைத்தன்று — தகைமையையுடைய தன்று எ-று.

காமமானது எப்படிப் பட்டவர்களாலும் விலக்குதற்கரிதாகையால் தள்ளருங் காதலென்றார். தள்ள என்பதன்கண் அகரந் தொகுத்தல் விகாரம். இதுவும் வரும்பாட்டும் ஆசிரியர் கூற்றெனக் கொள்க. இலை — இலைத்தொழிலுமாம். வடி — கூர்மை.

ஏற்றுரிமுரசந்துஞ்சாவிதர்ப்பர்கோனினிதினீன்ற
கோற்றொடிவதுவைவேட்டுக்கூரிருட்கங்குற்போதிற்
றூற்றிளம்பூகவேலித்தண்பணைநிடதங்காக்கு
மாற்றல்சானளனுக்குற்றவருந்துயருரைக்கலுற்றும்

இ-ள். ஏறுஉரி — இடபத்தின் றோலாற் செய்த, முரசம்-பேரிகையானது, துஞ்சா — உறங்காத வாயிலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் — வீமன், இனிதினீன்ற-இனிமையினுற்பெற்ற, கோற்றொடி — தமயந்தியினுடைய, வதுவைவேட்டு — விவாகத்தை விரும்பி, கூரிருள் — மிகுந்த இருளையுடைய, கங்குல்போதில் — இராப்பொழுதில், தாறு — குலைகளையுடைய, இளம்பூகவேலி — இளமைபொருந்திய கமுகவேலிசூழ்ந்த, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய,

பணை — வயல்களையுடைய, நிடதங்காக்கும் — நிடததேசத்தைப் புரக்கின்ற, ஆற்றல்சால் — வலிமைமிக்க, நளனுக்கு — நளமகாராஜனுக்கு, உற்ற — பொருந்திய, அருந்துயர் — பொறுத்தற்கரிய துயரை, உரைக்கலுற்றும் — சொல்லத்தொடங்கினும் எ-று.

வலிமை மிக்க நளனுலும் பொருத்தற்கரிய துயரென்றது அதன் அருமையைக் குறிப்பித்து நின்றது. ஆற்றல் — பொறையுமாம். (௩௪)

கலி விருத்தம்.

பனிமைக்கடலிற்படுமாரமிர்தோ
டினிதிற்றிருவோடெழுந்தனையென்
மனனுற்றவள்வாணுதல்போலுதியாற்
கனலத்தகுமோகலைவெண்மதியே.

[இதனுல் நளன் பிறையை வெறுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கலை — கலையையுடைய, வெண்மதியே — வெள்ளியசந்திரனே, பனி — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மை — கரிய, கடலிற்படும்- கடலிற்றோன்றிய, ஆர் — நிறைந்த, அமிர்தோடு — அமிர்தத்துடன், இனிதின் — இனிமையுடைய, திருவோடும் — இலக்குமியுடன், எழுந்தனை — தோன்றினுய், என்மனனுற்றவள் — என் மனத்தி விருப்பவளாகிய தமயந்தியினது, வாள் — ஒளிபொருந்திய, நுதல்போலுதியால் — நெற்றிபோலிருக்கின்றுய், கனலத்தகுமோ- (நீ) (என்னைச்) சுடத்தகுமா ? எ-று.

நீ தோன்றிய இடத்தின் குணத்தையும் உடன் பிறந்தோர் தன்மையையும், உணராவிடினும், தமயந்தியினது நிகரில்லாத நெற்றிக்குநிகரானுய் ; இப்பொழுது அதற்குரியமகிழ்ச்சி செய்வதைவிட்டு வெப்பஞ் செய்யின் அப்பெருமை உனக்குத் தகாதென்பது கருத்து. மனன்—போலி. ஆல் — அசை. (௩௫)

கொந்தார்குவளைக்குளிர்மென்மலரிற்
பைந்தாதுதுதைந்துபடிந்துநறுஞ்
சந்தர்டவியூடுதவழ்ந்துவரு
மந்தாநிலமேயுயிர்வௌவுதியோ.

[இதனுல் தென்றலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். கொந்தார் — திரளாக நிறையப்பெற்ற, குவளை — உற்பலத்தினது, குளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மென்மலரில் - மெல்.

வியமலர்களி லிருக்கும், பைந்தாது — பசிய மகரந்தங்களில், துதைந்து — நெருங்கி, படிந்து — முழுகி, நறும் — நறிய, சந்தாடவியூடு — சந்தனக் காட்டினிடத்தில், தவழ்ந்துவரும் — தவழ்ந்து வருகின்ற, மந்தா நிலமே — இளந்தென்றலே, (நீ) உயிர் — என்னுயிரை, வெளவுதியோ — அபகரிக்கின்றனையோ? எ-று.

தென்றலுக்குக் குளிர்ச்சியும் மணமும் மென்மையும் சிறந்தனவாயினும் பிரிந்தவரை வருத்துதலால் இவ்வாறு கூறினன். இக்கருத்தைக் கொண்டமையால் கருத்துடையடை கொளியணி.

அயில்வாளிதுரந்தடல்வேள்பொரலாற்
செயலேதுமிலாதுதிகைத்தயர்வே
னுயிர்போல்பவளின்சொலுணர்த்திவரிக்
குயிலேயெனதாருயிர்கொல்லுதியோ.

[இதனுற் குயிலைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அடல் — கொலைசெய்கின்ற, வேள் — மன்மதனுனவன், அயில் — கூர்மைபொருந்திய, வாளி — அம்புகளை, துரந்து - செலுத்தி பொரலால் — பொருதலால், செயல் ஏதுமிலாது — ஒருசெய்கையுமில்லாமல், திகைத்து — மயங்கி, அயர்வேன் — வருந்துவேனாகிய எனது, உயிர்போல்பவள் — உயிரையொப்பவளாகிய தமயந்தியினது, இன்சொல் — இனியமொழியை, உணர்த்தி — அறிவித்து, வரிக்குயிலே - இசையையுடைய குயிலே, எனது - என்னுடைய, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — உயிரை, கொல்லுதியோ — கொல்லுகின்றனையோ? எ-று.

ஒருவரோடு பொருது இளைத்தவரை, வேறொருவன் வெல்லவருவது தகாதென்பது கருத்து. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சுயம்வரம் வேனிற்காலத்தி லென்பது பெற்றும். (௩௭)

விண்ணோர்விடுதூதுவிளம்புதலாற்
பெண்ணாரமிர்தேபிழைசெய்தனனே
வெண்ணாதுறுமிந்திரசாலமெனக்
கண்ணூடுபுகுந்துகரந்தனையே.

[இது உருவெளித்தோற்றத் தமயந்தியைக் குறித்துச்
சொல்லியது.]

இ-ள். விண்ணோர் — தேவர்களால், விடு — விடுக்கப்பட்டதூது- தூதினை, விளம்புதலால் — சொல்லுதலால், பெண்ணாரமிர்தே-

தமயந்தியே! பிழை செய்தனனோ — குற்றஞ்செய்தேனோ, எண்ணுத — நினைக்கப்படாத, (அனைத்தும்) உறும் — பொருந்துகின்ற, இந்திரசாலமென — இந்திரசாலவித்தைபோல், கண்ணூடு — என் கண்ணிடத்தில், புகுந்து—நுழைந்து, கரந்தனை — ஒளித்தாய் எ-று.

தூதாக வந்தவிடத்து யான்சொல்லியது குற்றமாகக் கொள்ளின் அது எனதன்று; தேவர்கள் செய்தது; ஆதலின் நீ என் கண்ணெதிர்வந்து நில்லாது மறைவதற்கு யாதொரு குற்றமுஞ் செய்திலனென்பதாம். எண்ணுத - தொகுத்தல் விகாரம். (௩௮)

துஞ்சாதயர்வோடுயிர்சோர்தரவெந்
நஞ்சார்விழிவேலெறிநன்னுதலாம்
பஞ்சேரடியாயிழைபாலுறையு
நெஞ்சேயெனைநீயுநினைந்திலையே.

[இது தன்னெஞ்சைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

இ-ள். துஞ்சாது — உறங்காமல், அயர்வோடு - துன்பத்தோடு, உயிர் — ஆவியானது, சோர்தர — தளர்ச்சியடைய, வெம் — வெப்பம்பொருந்திய, நஞ்சார் — விடநிறைந்த, விழிவேல் — கண்ணாகிய வேலை, எறி — எறிகின்ற, நன்னுதலாம் — நல்ல புருவத்தையுடையவளாகிய, பஞ்சு — செம்பஞ்சுக் குழம்பணிந்த, ஏர் — அழகிய, அடி — பாதங்களையுடைய, ஆயிழைபால் — தமயந்தியிடத்து, உறையும் — தங்குகின்ற, நெஞ்சே — என்மனமே, எனை—என்னை, நீயும்- நீயும், நினைந்திலை — நினைந்தாயில்லை எ-று.

இடுக்கண் வரும்போது தனக்கு உயிர்போலிருப்பவரும் உதவாரென்பது கருத்து. (௩௯)

என்றார்வமொடின்னபுலம்பிமணிக்
குன்றார்புயன்மெய்த்துயர்கூர்தரலும்
பொன்றாழ்பிதிர்சிந்தியபொம்மன்முலைப்
பின்றாழ்குழலுற்றதுபேசிடுவாம்.

[இது கவி தன்கூற்றால் நிகழ்ந்தவை கூறல்.]

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, ஆர்வமொடு — ஆசையோடு இன்ன — இத்தன்மையவாக, புலம்பி — இரங்கி, மணி — அழகிய, குன்றார்புயன் — நளமகாராசன், மெய் — உண்மையாகிய, துயர் கூர்தரலும் — அதிக துன்பங்கொண்ட அளவில், பொன் — பொன்

னது, தாழ் — தாழும்படி, பிதிர் — தேமல், சிந்திய — சிதறிய, பொம்மல் — பொலிவுபெற்ற, முலை — முலைகளையும், பின் — பிற் பக்கத்தில், தாழ் — தாழ்கின்ற, குழல் — கூந்தலையுமுடைய தம யந்தி, உற்றது — அடைந்ததுயாத்தை, பேசுவோம் — சொல்லு வாம் எ-று. (சO)

கணைவேணிகர்காமருகாளைபுயத்
தணையாமலென்மார்பகலங்கவரா
விணைமால்வரையென்னவளர்ந்தனிராற்
பணைமாமுலைகாள்பயனென்னைகொலாம்

[இது தமயந்தி தன்கொங்கைகளைப் பார்த்துச் சொல்லியது.]

இ-ள். கணை — மலர்க்கணைகளையுடைய, வேள்நிகர்-மன்மதனை யொத்த, காமர் — அழகிய, காளைபுயத்து — நளமகாராசனுடைய தோள்களில், அணையாமல் — அழுந்தாமல், என் — என்னுடைய, மார்பகலம் — மார்பினிடமெல்லாம், கவரா — கவர்ந்துக்கொண்டு, இணை — இரண்டாகிய, மால் — பெரிய, வரையென்ன — பர்வதங்க ளென்றுசொல்லும்படி, வளர்ந்தனிர் — வளர்வுற்றீர்கள், பணை- பருத்த, மா — மகத்தாகிய, முலைகாள் — தனங்களே, பயன் — (உமக்கு நமக்கும்) பயன், என்னைகொல் — யாது ? எ-று.

பணைமாமுலைகாள் எனவிளித்துப் பொதுப்படப் பயனென்னை கொல் எனலால் மலைபோல் வளர்ந்து பெரிய மார்பகலங் கவர்ந்த நும்மைச் சுமந்த எனக்கு நன்மைசெய்ய நினைத்து நளன் மார்பகத் துப் புல்லாவிடினும் நீர் பிறந்ததற்காவது பயன்கருதி யணைந்தீ ரில்லை; ஆதலால் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாத நும்போலும் வீணரில்லை யென்பதாம். (சக)

முனம்வானவர்தூதுமொழிந்திடுநாட்
புனைதாரவன்மார்பிடைபுல்லியுநீ
நினையாதுவிடுத்தனைநின்றுருகு
மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

[இது மனதைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

இ-ள். முனம் — முன்னே, வானவர் — தேவர்களுடைய, தூது- தூதை — மொழிந்திடு நாள் — சொல்லியநாளில், புனைதாரவன் — நள மகாராசனுடைய, மார்பிடை — மார்பினிடத்திலே, புல்லியும் — தழு வியும், நீ நினையாது — நீ எவ்வளவுஞ் சிந்தியாமல், விடுத்தனை-

அவனைவிட்டு, நின்று — திகைத்துநின்று, உருகும் — கரைகின்ற, மனனே — நெஞ்சமே, இனி என்கொல் — இப்போது என்னகாரணமாக, வருந்துவது — வருத்தமடைவது? எ-று.

சமயம் வந்தகாலத்திற் பெறவேண்டுவதைப் பெறாமல் விடுத்துப் பின்வருந்துவதிற் பயனில்லையாயினும் பிறரானகைக்கப்படுவாயென்பது கருத்து. முன் என்னுமிடைச்சொல் அம் சாரியை பெற்றுநின்றது; காலப்பொருட்டு. மனம் — மனன் எனப்போலி. இனி என்னு மிடைச்சொல் எதிர்காலப் பொருட்டது. கொல்-அசைநிலை. (௪௨)

நண்ணார்தொழுவேனளன் மார்பகலந்
தண்ணாரணையிற்றழுவுங்கனவி
லெண்ணாதுவிழித்துவிடுத்திடுமென்
கண்ணேயிஃதென்கொல்கலுழ்வதுவே.

[இது கண்களைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

இ-ள். நண்ணார் — பகைவர், தொழு — துதிக்கின்ற, வேல்-வேலையேந்திய, நளன் — நளமகாராசனுடைய, மார்பகலம் — மார்பினை, தண்ணார் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, அணையில் — மெத்தையில், தழுவும் — தழுவுகின்ற, கனவில் — சொப்பனத்தில், எண்ணாது-ஆலோசியாமல், விழித்து — விழித்துக்கொண்டு, விடுத்திடும் — விட்டுவிடுகின்ற, என்கண்ணே — என்கண்களே, இஃதென்கொல் — இது என்னகாரணமாக, கலுழ்வது — கலங்குவது எ-று.

பிறராலன்றி நின்றாற்செய்யப்பட்ட குற்றத்துக்கு நீயே வருந்துவது பேதைமையென்பது கருத்து. இடு-பகுதிப்பொருள் விகுதி.

துதைநாண்மலர்வாளிதுரந்துதுரந்
தெதிர்வேளுயிர்கொல்லுதலெண்ணிலைநீள்
கதிர்வாணிலவாரழல்கான்றெழுவெண்
மதியேயெனைநீயும்வருத்துதியோ.

[இதனாற் சந்திரனை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். துதை — நெருங்கிய, நாண் மலர் — புதிய மலராகிய, வாளி — பாணங்களை, துரந்து துரந்து — விடுத்து விடுத்து, எதிர்-எதிர்க்கின்ற, வேள் — மன்மதனானவன், உயிர்கொல்லுதல் — உயிரைக்கொல்லுதலை, எண்ணிலை — நினைத்தாயில்லை, நீள் — நீண்ட, கதிர் — கிரணங்களினுடைய, வாள் — ஒளியுள, நிலவு — சந்திரிகை

யாகிய, ஆரழல் — மிகுந்த தீயை, கான்று — வீசிக்கொண்டு, எழு- தோன்றுகின்ற, வெண் மதியே — வெள்ளிய சந்திரனே, என- என்னை, நீயும் — நீயும், வருத்துதியோ — வருத்துகின்றனையோ? எ-று.

தூரந்தூரந்து என்ற அடுக்கு மிகுதிப்பொருளில் வந்தது. அச் சப்பொருட்டென்பர் ஓர்சாரார். என்னுயிரை வருத்துவதற்கு மன் மதனொருவனே போதும்; அப்படியிருக்க நீயும் அத்தொழிலின் முயல்வது அரைக்கப்பட்டதை அரைப்பதுபோற் பயனில்லையென் பது கருத்து. நிலவு ஆரழல் — உருவக வலங்காரம். (௬௪)

வேளாண்மைசெலுத்தல்விலக்கிலையாய்
வாளாவுறைகின்றதுமன்னறமோ
தோளாண்மையின்மன்னர்தொழுஞ்சுடர்வேற்
காளாயெனதாருயிர்காவலனே.

[இது நளனைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

இ-ள். தோளாண்மையின் — புயவலிமையினால், மன்னர்தொ ழும் — அரசர்களால் வணங்கப்பட்ட, சுடர்வேற்காளாய் — ஒளிபொ ருந்திய வேலைத்தரித்த காளையையொத்தவனே, எனது — என்னு டைய, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — உயிருக்கு, காவலனே — அரசனாகிய நளமகாராசனே! வேள் — மன்மதனானவன், ஆண்மை செலுத்தல்- (உனை விழைந்த என்னிடத்துப்) பராக்கிரமஞ் செலுத்துவதை, விலக்கிலையாய் — ஒழிக்காதவனாய் — வாளா உறைகின்றது — சும்மா விருக்கின்றது, மன் அறமோ — அரசரது தருமமோ? எ-று.

வாளா என்பது பயனின்மைப் பொருளைத் தருமிடைச்சொல். தன் றேயத்தினுள்ளவர் தீங்கு செய்யின் அதை விலக்கிக் காப்பது அரசர் தருமமாகும், அங்ஙனமாதலின் நின்னையே யடைக்கலமா யுள்ள என்னிடத்து வேளானவன் தனது ஆண்மையைச் செலுத்தி னால் அதை நீ விலக்கி அருள்செய்யாயாயின் நின்னற மிழுக்குற்ற தமன்றி நினக்கும் பழிப்புண்டாகும் என்றதாம். அறமோ ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருள். வேளாண்மை என்னும் சொல் ஈண்டுச்சார்பு பற்றித் தொடர்மொழியாக் கொள்ளப்படும். (௬௫)

இடரோதவிராதிரவோவிடியா
தடல்வேலவர்தாமருளோபுரியார்
குடவால்வளையேகுருகேதிரையே
கடலேகழியேயிதுவோகடனே.

இ-ள். குடவால் வளையே — குடம்போன்ற வெள்ளிய சங்கே, குருகே — நாரையே, திரையே — அலையே, கடலே — சமுத்திரமே, கழியே — கழிநிலமே, இடரோ — துன்பமோ, தவிராது — நீங்காது, இரவோ — இராத்திரியோ, விடியாது — விடியமாட்டாது, அடல் — கொலைசெய்கின்ற, வேலவர்தாம் — வேற்படையையுடைய, நளமகாராசர், அருளோ புரியார் — கருணைசெய்யார், (ஆதலால்) இதுவோ — இப்படிவருந்துவதோ, கடன் — என்கடன் எ-று.

ஓ - இரக்கப்பொருளிலும், ஏ - எண்ணிலும்வந்தன. வேலவர் புரியார் என்பன உயர்வுபற்றி பொருமை பன்மையாகக் கூறப்பட்டது.

இவ்வுலகில் அனேக அரசர் அனேகமங்கையர் வருத்தத்தை நீக்கி அளித்தனரெனக் கேட்டதுண்டு. இவர் கொலை செய்கின்ற வேலையுடைய ராகையால் அங்ஙனஞ் செய்திலர்போலும். ஆதலின் எனதிடர் நீங்கிற்றில்லை; அதனோடு போக்குதலின் இரவும் நெடுங் காலம்போல விடிந்ததில்லை. நீவிர் இங்ஙனமுற்றுப்பிரிந்து வருந்துபவர்க்கு ஒப்புரவுசெய்யுங் கடப்பாடு பெற்றுடையீராகலின் இவ்வரசர்க்குஞ்சொல்லுவீராக வென்றபடி. நீரால் எதிர்ப்புற்ற ஏரியைக் காக்கும்பொருட்டுப் போக்குவிடுவதுபோல் மிக்கதுன்பமுற்றவர்கள் பிறரோடு அதனை உரையாவிடின் ஆற்றாராதலின் இவளுந்தன்றுன்பத்தை இங்ஙனஞ் சொல்லினளென்க. (சகூ)

கழலாவளையுங்கனலாமதியு
முழலாமனனும்பெறுநாளுளதோ
மழவேறனையான்மருவாவிரகத்
தழலாலுருகுந்தமியேனினியே.

இ-ள். மழவு ஏறனையான் — இளவேற்றையொத்த நளமகாராசன், மருவா — பொருந்தப்பெறாத, விரகத்தழலால் — விரகாக்கினியால், உருகும் — கரைகின்ற, தமியேன்-தனியேனாகிய நான், இனி-இனி, கழலாவளையும் — கழலாத வளையல்களையும், கனலாமதியும்— சுடாத சந்திரனையும், உழலாமனனும் — கவலைப்படாத மனத்தினையும், பெறுநாள் — பெற்றுக்கொள்ளு நாள், உளதோ — உண்டாகுமோ எ-று.

கழலா, கனலா, உழலா என்பன ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள். மழவு. இளமை. "மழவுங்குழவு மிளமைப் பொருள்" என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். ஒரு ஆடவர் மாட்டு விருப்புவைத்த மடவார்க்கு அங்ஙனைப்பு முற்றாவிடின் அன்னநீர் முதலியவற்றின் விருப்பில்லாமையால் தேகம் வாடும்

அவ்வாட்டத்தாற் கைவளைமுதலியவுங்கழலும். மதியுங் குளிர்ச்சி செய்து புணர்ச்சிநினைப்பை யுண்டாக்கி அது கிடைக்கப் பெறாமை யாற் சுடும். இங்ஙனமாதலின் மனம் விரும்பியதை யடையப்பெறா மையாற் பலநெறிகளினுஞ் சென்று புகுந்து சுழன்றுழலும். இவ் வாறாகலின் நளனைப்பெறாத தமயந்தியும் "கழலாவளையுங் கனலா மதியு முழலா மனனும் பெறுநாளுளதோ" வென்றாள். நளனைப் பெற்றநாளில் அவ்வாறா மென்பது கருத்து. ஓ — இரக்கப்பொரு ளில் வந்தது. (௬௭)

அள்ளிக்கொளலாமிருளூடடர்வேள்
கள்ளத்தெனதாருயிரோகவர்வான்
விள்ளற்கரிதாம்விரகந்தமியே
னுள்ளத்துறைவாயுணர்கிற்றிலையோ.

இ-ள். விள்ளற்கு அரிதாம் — சொல்லுதற்கரிதாகிய, விரகம் — விரகத்தையுடைய, தமியேன் — தனியேனாகிய என்னுடைய, உள் ளத்துறைவாய் — மனத்திலிருக்கின்ற நளனே, (நீ) அள்ளிக்கொள லாம் (கையால்) அள்ளிக்கொளலாம்படி யிருந்த, இருளூடு — இருளி னிடத்தில், அடர்வேள் — அடர்கின்ற மன்மதனானவன், கள்ளத்து — களவினால், எனது — என்னுடைய, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — ஆவியை, கவர்வான் — அபகரிப்பான், உணர்கிற்றிலையோ — (அக்களவினை) யறிகின்றாயில்லையோ எ-று.

இருளிற் களவுசெய்பவர்போல் காமனும் என்னுயிரைக்கொள் ளையிடநினைத்திருக்கின்றனன். காமநோயால் இன்றிரவில் என தாவி தரிக்கப்பெறாது அது உனதுபொருளாதலால் அதற்கொரு தீங்குவராமற் காக்கக்கடவை, காவாவிடில் அதனாற் பின்னர் வருந் துன்பம் உனதாம் என நேரிற்சொல்வதற்குப் பெறாத தமயந்தி தன்னுளத்திருக்கு நளனைவிளித்து மடமையா லிவ்வாறு கூறினா ளென்க. (௬௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

என்றுவெந் துயருற் றிருகணீர்வார விளமுலைத் துணை பசப்பூர, மின்றிகழ்மருங்குற் செய்யவாய்ப்பேதை மெலி வொடு வருந்துமெல் லையினின், மன்றலங்கமல முகை முறுக்கவிழ்த்து வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயரத், துன் றிருள் பருகும் விரிகதிர் பரப்பிச் சுடரவன் குணபுலத் தெ ழுந்தான்.

40

[இதனாற் சூரியவுதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, வெந்துயருற்று — வெவ்விய துன்பத்தை யடைந்து, இருகணீர்வார — இரண்டு கண்களினின்றும் நீரொழுக, இளமுலைத்துணை — இளமைபொருந்திய இரண்டு தனங்களும், பசப்புஊர — வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, மின்-மின்னல்போல், திகழ் — பிரகாசிக்கின்ற, மருங்குல் — இடையினையும், செவ்வாய் — சிவந்தவாயினையுமுடைய, பேதை — தமயந்தியானவள், மெலிவொடு — இளைப்போடு, வருந்தும் — வருத்தப்படுகின்ற. எல்வையினில் — காலத்தில், மன்றல் — வாசனைபொருந்திய, அம்-அழகிய, கமலமுகை — தாமரை யரும்பினுடைய, முறுக்கவிழ்த்து-முறுக்கவிழச்செய்து, வரி — இரேகைகள் பொருந்திய, சிறை — சிறகையுடைய, தும்பி — வண்டுகள், பாட்டயர — பாட்டைப்பாட, துன்று — நெருங்கிய, இருள்பருகும் — இருளையுண்ணும், விரிகதிர்பரப்பி — விரிகின்ற கிரணங்களைப் பரவச்செய்து, சுடரவன் — சூரியனானவன், குணபுலத்து — கிழக்குத்திசையில், எழுந்தான் — உதித்தான் எ-று.

இப்படி வருத்தமுற்ற தமயந்தி பின்பு அவ்வருத்தங்களையெல்லாம் நீங்கி மகிழ்வுறுதற்கு நிகழ்வதாகிய சுயம்வரச் சிறப்பைச் சொல்லுதற்கு உரியகாலமெய்திய தென்பார், பேதை வருந்துமெல்வையினிற் சுடரவன் குணபுலத் தெழுந்தானென்றார். (௬௯)

தணிவருந்துயரிற் கண்படைபெறாது தளர்வொடு வருந்திவெய் துயிர்க்கு, மணியெழு வனைய பொற்றடந் திணிதோண் மன்னவர் மனமகிழ் சிறப்பப், பணியர வல்குற் கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி வதுவையின் றென்று, வணிகர ணிகென் றரசர்கோன் பணியா லதிர்குரற் கடிமுரசறைந்தார்.

[இதனால் விவாகமுரசறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தணிவுஅருந்துயரின் — ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால், கண்படைபெறாது — நித்திரைசெய்யாமல், தளர்வொடு — தளர்ச்சியுடன், வருந்தி — வருத்தப்பட்டு, வெய்துயிர்க்கும் — பெருமூச்சு விடுகின்ற, மணி எழுஅனைய — மணித்தூணைப்போன்ற, பொன் — அழகிய, தடம் — பருத்த, திணி — வலிமைபொருந்திய, தோள் — தோளையுடைய, மன்னவர் — அரசர்கள், மனமகிழ்சிறப்ப — மன

மகிழ்ச்சிமிக, பணியரவல்குல் — அராப்படம்போன்ற அல்குலையும், கதிர்முலை — கதிர்ந்திபொருந்திய தனங்களையும், துவர்வாய் — செவ்வாயையும், பைந்தொடி-பசியவளையலையுமுடைய தமயந்தியினது, வதுவை — விவாகம், இன்றென்று — இன்றென்றுசொல்லி, அணி— அழகிய நகரணிக என்று — நகரை யலங்கரிக்கவென்று, அரசர் கோன்பணியால் — வீமராசனேவலினால், அதிர்குரல் — அதிர்கின்ற வோசையை யுடைய, கடி — பெருமைபெற்ற, முரசு-பேரிகையை; அறைந்தார் —(வள்ளுவர்) அடித்தார்கள் எ-று.

இராமுழுவதும் நித்திரையின்றி வருந்திய அரசர் மனமகிழ்ச்சியடைய வீமராசன் ஏவலின்படி வள்ளுவர் முரசறைந்தார். முரசறைதல் பார்க்கவபுராணத்தில் "தெள்ளிய வேவலாளர் செப்பலு மகிழ்ந்துபோற்றி, வள்ளுவ னுண்டுபூசி வாலிய வணிந்துவீர, வெள்ளிய வேற்றுப்போர்வை விசிமுர செடுத்துவல்லே, கள்ளிவர் மாலைசாற்றிக் களிற்றினிட் டேறிச்சொல்வான்" இந்தப்பாட்டு முதல் "இனியன நுகர்ந்துபூசி யெழில்கொள வணிந்துமென்றீங், கனியென மொழிந்துளின்பங் கனிதரவளவளாவிப், புனிதவிண்ணவர்க்கும்பூசை போற்றுக போற்றுகென்று, நனிபல பொருளுஞ் சொல்லி நனிமுர செருக்கினுனே" யென்னும் இந்தப்பாட்டீறாக வந்த ஐந்துபாட்டுக்களாலும் அறிக. கண்படை — துயில். (௫௦)

இமிழ்கடி முரசங் கறங்குபேரோதை யெழினகர்மாந்
தர்தஞ்செவியி, னமிழ்துகுத் தென்னத் தவழ்தலு மகிழ்
வுற் றணிவிழ வறுதகோ மறுகிற், கமழ்நறுந் தாற்றுப் பா
ளைவாய்க் கமுகுங் கன்னலுங் கதலியு நடுவா, ருமிழ்கதிரொ
றிக்கு மணிநெடுங் கொடிக ளுயர்விசும் பகடுறநிரைப்பார்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுக்களால் நகரலங்கரித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இமிழ் — இனிமையையுடைய, கடி — புதுமைபெற்ற, முரசம் — பேரிகையானது, கறங்கு — ஒலிக்கும், பேரோதை — பேரொலியானது, எழினகர் — அழகிய நகரத்திலிருக்கும், மாந்தர் தஞ்செவியின் — மனிதர்செவியில், அமிழ்துகுத்தென்ன — அமிர்தத்தையுகுத்ததுபோல், தவழ்தலும் — தவழ்ந்த வளவில், மகிழ்வுற்று — மகிழ்ச்சியடைந்து, அணி — அழகிய, விழைவறுத — திருவிழா நீங்காத, கோமறுகில் — இராசவீதியில், கமழ் — பரிமளிக்

கின்ற, நறு — நறிய, தாறு — குலைகளையுடைய, பாளைவாய் — பாளைகள் வாய்ந்த, கமுகும் — கமுகமரமும், கன்னலும்—கருப்பங்கழியும், கதலியும் — வாழைமரமும், நடுவார் — நடுவார்கள், உமிழ் — கொப்புளிக்கின்ற, கதிரெறிக்கும் — கிரணத்தை வீசுகின்ற, மணி-இரத்தினங்கள் பதித்த, நெடுங்கொடிகள் — நெடியகொடிகளை, விசும்பு அகடுற — ஆகாச முழுவதுநிறைய, நிரைப்பார் — வரிசையாகக் கட்டுவார்கள் எ-று.

அரசன்மகட்குச் சுயம்வரமென்றடித்த முரசோசையை அவரவருந் தம்முடைய மகட்கு விவாகமென்று அடித்த ஓதையைக் கேட்டதுபோல் மகிழ்ச்சியடைந்தனரென்பதுதோன்ற, செவியிலமிழ்துகுத்தென்னத் தவழ்தலுமென்றார். எப்பொழுதும் அலங்கரித்திருக்கின்ற வீதியென்பதுதோன்ற அணிவிழவுறுதகோமறுகிலென்றார். இப்பாட்டின் மாந்தரென்னும் எழுவாய் இதுமுதற் பன்னிரண்டு பாட்டுவரையும் நடுவார் நிரைப்பார் முதலிய வெவ்வேறு பயனிலைகளைக் கொண்டுமுடிந்தது. (௩௧)

சேணுயர் பரிதி தழும்புற நிவந்த செழுமணித்தோரணநடுவார், வாணிலவொழுகு மணிவடம் புனைந்து வயங்குபொற் றசும்புக ணிரைப்பார், பாணிகர் வரிவண் டுளர்ந்து தேனுகரும் பனிமலர்த் தாமநாற் றிடுவார், தூணுறை கழித்து விரிகதி ரெறிக்குஞ் சுடர்மணிச் செறிதுக டுடைப்பார்.

இ-ள். சேணுயர் — மிகவுமுயர்ந்த, பரிதி — சூரியனுடைய, தழும்புற — தழும்புபொருந்த, நிவந்த — உயர்ந்த, செழுமணி — செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்த, தோரணம் — தோரணங்களை, நடுவார் — நடுவார்கள், வாள் — ஒளிபொருந்திய, நிலவு — சந்திரிகை, ஒழுகும் — வீசுகின்ற, மணிவடம் — முத்துமாலைகள், புனைந்து — தரித்து, வயங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, பொன்தசும்புகள்—பொற்குடங்களை, நிரைப்பார் — வைப்பார்கள், பாணிகர் — பண்ணையொத்த, வரி — பாட்டுகளையுடைய, வண்டு — வண்டுகள், உளர்ந்து — தடவி, தேனுகரும் — தேனுண்ணும், பனிமலர்—குளிர்ச்சிபொருந்திய மலராற்றொடுத்த, தாமம் — மாலைகளை, நாற்றிடுவார் — தொங்கக்கட்டுவார்கள், தூண் — தூண்களில், உறைகழித்து — உறையைநீக்கி, விரிகதிரெறிக்கும் — விரியுங்கிரணங்களை வீசுகின்ற, சுடர் — பிரகாசிக்கின்ற, மணி—இரத்தினங்களில், செறி - படிந்த, துகள்—புழுதியை, துடைப்பார் - துடைப்பார்கள் எ-று.

பலகாலெறும்பூரக் கற்குழியுமென் றிருப்பதால் அனேக தோரணங்கள் அந்நகரைக் கடக்கும் வரையும் படுதலாற் பரிதி தழும்புறவென்றார், (௫௨)

மைந்தரோ டூடி யந்நலார் பரிந்த மணிவடக் குப்பைக ளகற்றிச், சந்தமென் குழம்பா னன்னில மெழுகித் தண்மு ளைப்பாலிகை யமைப்பா, ரிந்திர தனுவிற் றிகழ்தரச் சாந் து மெரிமணிச் சுண்ணமு மிறைப்பார், நந்தலில் விளக்க மணிசெய்பொற் றகளி நறுநெய்பெய் தொளியுற வெடுப்பார்.

இ-ள். மைந்தரோடு - புருடருடன், ஊடி - பிணங்கி, அந்நலார் - அந்தமகளிர்கள், பரிந்த - நீக்கிய, மணிவடக் குப்பைகள் - முத்துமாலைகளின் குவியல்களை, அகற்றி - நீக்கி, சந்தமென் குழம்பால் - சந்தனத்தினுடைய மெல்லியகுழம்பினுல், நன்னில மெழுகி - நல்ல பூமியைமெழுகி, தண் முளை - குளிர்ச்சிபொருந்திய முளைகளையுடைய, பாலிகை - பாலிகைகளை, அமைப்பார் - வைப்பார்கள், இந்திரதனுவில் - இந்திரவில்லைப்போல், திகழ்தர - பிரகாசிக்க, சாந்தம் - சந்தனத்தையும், எரி - காந்தியையுடைய, மணிச்சுண்ணமும் - (அதன்மேல்) இரத்தினப் பொடிகளையும், இறைப்பார் - வீசுவார்கள், நந்தலில் - கெடுதலில்லாத, விளக்கம் - தீபங்களை, மணிசெய்பொன்தகளி - இரத்தினங்களிழைத்த பொன்னகல்களில், நறுநெய்பெய்து - நல்லநெய்விட்டு, ஒளியுற - ஒளிபொருந்த, எடுப்பார் - ஏற்றுவார்கள் எ-று.

ஊடுதல் காமத்திற் கின்பமாதலின், மைந்தரோ டூடியென்றார். இந்திர தனுவிலெனப் பலநிற முள்ளதை உவமானமாகக் கூறலால் இங்ஙன மணியென்றதற்கு வெவ்வேறு நிறமுள்ள நவமணியையும் பொருளாகக்கொள்க. அவை வச்சிரம், வைடூரியம், கோமேதகம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், நீலம், பவளம், முத்து என்பனவாம். (௫௩)

ஐயரி சிதறு மழைமதர் நெடுங்க ணஞ்சன மெழுதுவார் சாந்தத், தொய்யில்வெம் முலையி னிலவுகொப் புளிக் குந் தூமணிப் பிறைவட மணிவார், மையிருங் கூந்தல் வகி ர்ந்துதேன் முரலு மட்டுவார் பூந்தொடை புனைவார், நெய்யு நுண் மருங்கிற் கதிரொளி பரப்பு நகைமணி மேகலை புனை வார்.

[இதுமுத லிரண்டுபொட்டால் மாதர் தங்களை
அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] •

இ-ள். ஐயரிசிதறும் — அழகிய செவ்வரி பரந்த, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் — களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களில், அஞ்சனம் எழுதுவார் — மையெழுதுவார்கள், சாந்தத்தொய்யில் — சந்தனக்கோலம் எழுதப்பெற்ற, வெம்முலையின், விருப்பத்தைச் செய்யும் தனங்களில், நிலவு — சந்திரிகையை-கொப்புளிக்கும் — உமிழ்கின்ற, தூ — பரிசுத்தமாகிய, மணி. இரத்தினங்களிழைத்த, பிறைவடம் — சந்திர ஆரத்தை, அணிவார்-அணிவார்கள், மை — கரிய, இரு — பெரிய, கூந்தல் — அளகபாரத்தை, வகிர்ந்து — கோதி, தேன்முரலும் — வண்டுகளொலிக்கின்ற, மட்டுவார் — தேனொழுகுகின்ற, பூந்தொடை — பூமாலைகளை, புனைவார் — சூடுவார்கள், நையும் — நைகின்ற, நுண் — நுண்ணிய, மருங்கில் — இடையில், கதிர் — கிரணங்களினது, ஒளிபரப்பும்-ஒளியை, விரிக்கின்ற, நகை — காந்தியையுடைய, மணி — மணிகளிழைத்த, மேகலை — மேகலாபரணத்தை, அணிவார் — அணிவார்கள் எ-று.

சில்லரிச் சிலம்பு பஞ்சிமேற் பணிக்குஞ் சீறடி கவின்செயப் புனைவா, ரெல்வளை திருத்தி யாடமை பணைத்தோ ளெழில்பெறத் தொயில்வரைந் திடுவா, ரல்லியங் கமல மென்மலர் கவற்று மடியினி லலத்தக மணிவார், வில்லுமிழொருகாழ் முத்தணி யணிவார் விரைகமழ் தெரியல்கை புனைவார்.

இ-ள். சில் — ஆரவாரிக்கின்ற, அரி — பருக்கைக்கல்லையுடைய, சிலம்பு — சிலம்புகளை, பஞ்சிமேல் — பஞ்சின்மேல் மிதிப்பினும், பணிக்கும் — வாடுகின்ற, சீறடி — சிறியபாதங்களில், கவின்செய-அழகுபொருந்த, புனைவார் — தரிப்பார்கள், எல் — பிரகாசத்தையுடைய, வளை — வளையல்களை, திருத்தி — அணிந்து, ஆடமை-வெற்றியமைந்த, பணைத்தோள் — பருத்த தோள்களில், எழில் பெற — அழகுபெறும்படி, தொழில் — சந்தனக்கோலத்து, வரைந்திடுவார் — எழுதுவார்கள், அல்லி — அகவிதழை யுடைய, அம்-அழகிய, கமலமென்மலர் — தாமரையினது மெல்லியமலரை, கவற்றும் — கவலைப்படுத்தும், அடியினில் — பாதங்களில், அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பை, அணிவார் — பூசுவார்கள், வில் — ஒளியை, உமிழ் — கொப்புளிக்கின்ற, ஒரு — ஒப்பற்ற, காழ் — வைரித்த, முத்தணி — முத்துமாலைகளை, அணிவார் — அணிவார்கள், விரைகமழ் — வாசனைகமழ்கின்ற, தெரியல் — மலர்மாலைகளை, கைபுனைவார் — அலங்கரிப்பார்கள் எ-று,

சில் — சிலவாகிய என்னுமொன்று; சிறிய என்பதுமாம். எல்வளை எனவே சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகம், செம்பொன்வளை, நவரத்தினவளை, சங்கவளை, பவழவளைகளும் அணிதல்கொள்க. என்னை? "புரைதபு சித்திரப் பொன்வளைபோக்கி- யெரியவிர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம் — பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ — மரிமயிர் முன்கைக்கமைய வணிந்தாள்" என்றாகலின். பணை — மூங்கிலுமாம். (ருரு)

கதிர்மதி தவழு மாடநீண் முகப்பிற் காழகிற் றீம்புகை யிடுவார், முதுமறை வாணர்க் கின்னமு தடுவார் மொய்கதிர் வெயில்கரந் தொழிய, மதிநிலை வொழுகு நித்திலப்பந்தர் மாணுற வயின்வயி னிரைப்பார், சதிமுறை தவறுத் தண்ணுமை கறங்கக் கூத்தியர் தனித்தனி நடிப்பார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் அந்நகரிலுள்ளவர்
செய்யும் பலவிதச் செய்கைகளுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். கதிர் — கிரணங்களையுடைய, மதிதவழும் — சந்திரன் தவழ்கின்ற, வாடம் — உப்பரிகையினுடைய, நீள் முகப்பில்—நீண்ட முகப்பினில், காழ் — வயிரம்பொருந்திய, அகில் தீம்புகை — அகிலினதினியபுகையை, இடுவார் — இடுவார்கள், முதுமறைவாணர்க்கு — பிராமணர்களுக்கு, இன்னமு தடுவார் — இனிய அமுது சமைப்பார்கள், மொய் — மொய்க்கப்பெற்ற, கதிர் வெயில் — சூரியனது வெப்பமானது, கரந்தொழிய — ஒளித்து நீங்க, மதிநிலவொழுகும் — சந்திரப்பிரகாசம் வீசுகின்ற, நித்திலப் பந்தர் — முத்துப் பந்தல்கள், மாணுற — பெருமைபொருந்த, வயின் வயின்—இடங்கடோறும், நிரைப்பார் — செய்வார்கள், சதிமுறை — தாளவொத்தின் முறைப்படி, தவறு — தப்பாமல், தண்ணுமை — மத்தளம், கறங்க — ஒலிக்க, கூத்தியர் — நாடகக்கணிகையர், தனித்தனி- வேறுவேறாக, நடிப்பார் — கூத்தாடுவார்கள் எ-று.

மறைவாணர்க் கின்னமுதடுவாரெனப் பொதுப்படக் கூறினும் உரிமையால் அந்நகரத்திலுள்ள அந்தணரெனக் கொள்க. தண்ணுமைகறங்க வென்றாரேனும் அவ்வவ் நாட்டியங் கட்குரிய உறுப்புகள் பலவுங்கொள்க. தனித்தனி நடிப்பா ரென்றதனால் பலவிடங்களினும் பலவிதக்கூத்தும் ஆடுகின்றாரென்பது பெற்றாம். அக்கூத்தாவது, சாந்தி, விநோதம், என, இருவகைத்து. சாந்தியாவது, சொக்கம், மெய், அவிநயம், நாடகம், என-ச. அவற்

றட் சொக்கமாவது சுத்தநிருத்தம்; அது நூற்றெட்டுக் கரண முடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது — தேசி, வடுகு, சிங்களம். இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தலின் அகமார்க்கமெனப் படும். அவிநயமாவது — கதை தழுவாது பாட்டுக்களின் பொருள் தோன்றக் கைகாட்டி வல்லபஞ் செய்யுங் கூத்து. நாடகமாவது— கதைதழுவிவருங்கூத்து. இனி விநோதமாவது — குரவை, கலி நடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை என — சு. குர வை — கைகோத்தாடுவது — கலிநடம். கழாய்க்கூத்து. குடக்கூத்து. மாயனாடல் — கரணம். படிந்தவாடல், நோக்கு — பாரமும் நுண் மையும் ஆயமு முதலாயின. தோற்பாவை. தோலாற் பாவைசெய் தாட்டுவது. இன்னும் வசைக்கூத்தோடு எழென்பாருமுண்டு. இவ் வேழும இழிகுலத்தோராடற்குரியன. இவற்றின் விகற்பமனைத்தும் இங்ஙனம் விரிக்கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்கூறினும். (௫௪)

எழிறிகழ் கன்னிக் கமுகமென் மிடற்றி னிசையெழீ
இனிதுபாட் டயர்வார், செழுமலர்க் காந்தண் முகிழ்விரல்
சேப்பத் திவவியா ழின்னரம் புளர்வார், முழுநெறிக்குமுத
முகைநெரித் தெனவாய் முகிழ்த்தருங் குரவைகள் புரிவார்,
கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவே னெடுங்கட் கோதையர்
குரவையாட் டயர்வார்.

இ-ள். எழில் — அழகானது, திகழ் — பிரகாசிக்கின்ற, கன்னி— இளமை பொருந்திய, முகமென் மிடற்றில் — கமுகையொத்த மெல்லிய கண்டத்தில், இசையெழீஇ — இசையை யெழுப்பி, இனிது — இனிமையாக, பாட்டயர்வார் — பாட்டைப் பாடுவார்கள், செழு — வளம்பொருந்திய, மலர் — மலரையுடைய, காந்தள் முகிழ் விரல் — காந்தளரும்பையொத்த விரல்கள், சேப்ப — சிவக்க, திவவு— வலிக்கட்டையுடைய, யாழ் — வீணையினது, இன் நரம்பு — இனிய நரம்பை, உளர்வார் — தடவுவார்கள்; முழுநெறி — முழுநெறிப் பையுடைய, குமுதமுகை — செவ்வல்லி யரும்பை, நெரித்தென— நெரித்ததுபோல, வாய் முகிழ்த்து — வாயைக் குவித்துக்கொண்டு, அரு — அரிய, குரவைகள் புரிவார் — குரவைப்பாடலைப் பாடுவார் கள்: கொழு மலர் — செழுமையுள்ள தாமரை மலர்போன்ற, வளைக்கை கொட்டி—வளையலையணிந்த கைகளைக்கொட்டி, வேனெ டுங்கண் — வேல்போன்ற நெடிய கண்களையுடைய, கோதையர்— மாதர்கள், குரவையாட்டு அயர்வார் — குரவைக் கூத்தாடுவார் கள் எ-று.

குரலையசைவது காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் கொண்ட பாடலைப் பாடிக்கொண்டு எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் மாதர் கைபிணைத்தாடுவதாம். (௯௭)

வெண்மதிக் கதிர் நூற்றனையவான் கவரிநெற்றி வெங்க லினவாம் புரவி, பண்ணுறுத் திடுவார் குருதிதோய் கோட்டுப் படுமதக் கலுழிவெஞ் சினத்த, வண்ணன்மால் யானை கவினுறப் பருமித் தணிவிழா மறுகிடைக் கொணர்வார், மண்ணமை கொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான் றடந்தேர் வானவரூர் தியிற் றருவார்.

இ-ள். வெண் மதி – வெள்ளிய சந்திரனுடைய, கதிர் – கிரணங்களை, நூற்று அனைய – நூற்றதை யொத்த, வான் – மேலாகிய, கவரி – சாமரையணிந்த, நெற்றி – நெற்றியை யுடைய, வெம்– வெய்ய, கலினம் – கடிவாளம்பூண்ட, வாம் – தாவுகின்ற, புரவி– குதிரைகளுக்கு, பண் உறுத்திடுவார் – கல்லணை சேர்ப்பார்கள், குருதிதோய் – உதிரந்தோய்ந்த, கோட்டு – கொம்பை யுடைய, படு– உண்டாகின்ற, மதக்கலுழி – மதப்பெருக்கையும், வெஞ்சினத்த– வெவ்விய கோபத்தையும், அண்ணல் – பெருமையினையும், மால்– மயக்கத்தினையுமுடைய, யானை – யானையை, கவினுற – அழகுபொருந்த, பருமித்து – அலங்கரித்து, அணி – அழகிய, விழா – திருவிழாவையுடைய, மறுகிடை – வீதியிலே, கொணர்வார் – கொண்டுவருவார்கள், மண் அமை – ஒப்பனையமைந்த, கொடிஞ்சி – மேன்மொட்டையும், கூந்தல் மான் – புறமயிரினைக்கொண்ட குதிரைகளையுமுடைய, தடந்தேர் – விசாலம் பொருந்திய தேர்களை, வானவரூர்தியில் – தேவர் விமானங்கள் போல், தருவார் – கொண்டுவருவார்கள் எ-று. (௯௮)

இருங்கடற் றோன்று மழகதி ரேய்க்கு மெரிமணிச் சிவிகையின் வருவார், சுரும்புவீழ்ந்தரற்ற மும்மதம்பொழியுஞ் சூழிமால் யானையிற் புகுவார், திருந்துமொண் சுழிய கூந்தனமான் றேரிற் சேட்டிளம் பரிதியிற் செல்வார், பொருந்தமண் டோயா தகல்விசும் பகவும் பொங்குளைப் புரவியிற் போவார்.

இ-ள். இருங்கடற் றோன்றும் – பெரிய கடலி னுதிக்கின்ற, மழகதிர் எய்க்கும் – இளஞ்சூரியனை யொக்கும், எரிமணி – பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள்பதித்த, சிவிகையின்–தண்டிகையில், வருவார்–

வருவார்கள்; சுரும்பு — வண்டுகள், வீழ்ந்து — விரும்பி, ஆரற்ற- ஒலிக்க, மும்மதம்பொழியும் — மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற, சூழி — முகபடாத்தையுடைய, மால் — பெரிய, யானையிற் புகுவார்— யானையின்மேல் வருவார்கள்; திருந்தும் — திருந்தப்பெற்ற, ஒள்- விளங்குகின்ற, சுழிய — சுழிகளையுடைய, கூந்தல்மான் — புறமயி ரினையுடைய குதிரைகட்டிய. தேரில் — இரதத்தில், சேடு இளம்பரி தியில் — மிகுந்த இளமையையுடைய சூரியனைப்போல், செல்வார்- செல்வார்கள்; பொருந்த — பொருந்தும்படி, மண் — பூமியிலே, தோயாது — தோயாமல், அகல் விசும்பு — அகன்ற ஆகாயத்தில், அக வும் — ஆடுகின்ற, பொங்கு — மிகுந்த, உளை — புறமயிரினையுடைய, புரவியில் — குதிரையின்மேல், போவார் — போவார் எ-று.

திருந்து மொண் சுழிகளாவன — கழுத்தினடுவிலேனும் கணைக் காலிலேனும், மேலுதடு, முன்னங்கால், கன்னம், முழங்கால் ஆகிய இவைகளிலேனும் இரட்டைச் சுழிகளிருக்கின் ஆகாதனவாம். இவைகளின்றிக், கழுத்தில் வலஞ்சுழித்திருப்பது தேவமணியாம். முகம், தலை, மூக்கு, மார்பு இந்நான்கிடத்திலும் இரண்டிரண்டு சுழி களும் நடுநெற்றி, பிற்பக்கம் இவைகளில் ஒவ்வொருசுழியும் இருக் கின் நல்லனவாம். சிரீவற்சமென்னுங் குதிரைக்குமார்பிலைந்து சுழி யிருக்கும். நெற்றியில் இருசுழியேனும் முச்சுழியேனு மிருக்கினும், நான்குசுழி வலம்புரியாயிருக்கினும் இரண்டுசுழி முன்னங்காலடியி லிருக்கினும், நல்லனவாம். இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் அயலீலா வதியென்னும் வடநூலிற் காண்க. (ருகூ)

நளிர்மதி தவழு மலயவெற் புயிர்த்த நறுங்குற டுரிஞ்
சுபூந்தேய்வை, தளர்கொடி மருங்கு லலமரப் பணைத்த தா
ளமென் முலைமுகட் டணிவா, ரளியினமோச்சி வள்ளவாய்த்
தேறலமிர்தென நுகர்ந்துளங் களிப்பார், துளிமதுப்பிலிற்
றிக் காவதங் கமழுந்தூமலர்ச் சிகழிகை புனைவார்.

இ-ள். நளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதிதவழும் — சந்திரன் றவழ்கின்ற, மலயவெற்பு — பொதியமலை, உயிர்த்த — பெற்ற, நறுங்குறடு — நறிய சந்தனக் கட்டைகளால், உரிஞ்சு — தேய்த்த, பூந்தேய்வை — அழகிய குழம்பினை, தளர் — தளரப்பெற்ற, கொடி- வல்லிபோன்ற, மருங்குல் — இடையானது, அலமர — சுழற்சி யடைய, பணைத்த — பருத்த, தாளமும் — முத்துவடமணிந்த, மெல்

முலை முகட்டு — மெல்லிய முலைகளின்மேல், அணிவார் — பூசுவார்கள்; அளி இனம் ஓச்சி — வண்டுக்கூட்டங்களை யோட்டி, வள்ளை வாய்த்தேறல் — இன்னைத்தி லிருக்குந்தேனை, அமிர்து என நுகர்ந்து — அமிர்தம்போலுண்டு, உளம் களிப்பார் — மனமகிழ்வார்கள்; துளி — துளிகளையுடைய, மதுபிலிற்றி — தேனையொழுக்கி, காவதம் — காததூரமளவும், கமழும் — மணக்கும், தூ — பரிசுத்தமாகிய, மலர் — மலரால் தொடுக்கப்பெற்ற, சிகழிகை — மாலைகளை, புனைவார் — தரிப்பார் எ-று.

காவதம் — காதம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். ஒரு காவதமாவது ஏழரைநாழிகை வழி. எனவே பத்துமைல் தூரம். தேய்வை — தொழிலாகுபெயர். குறடு — கட்டை என்று வழக்கு இக்காலத்து சிகழிகை — கோத்தமாலை. (௬௦)

கிழலொடு கறுவிப் பாகெறிந் தூன்பெய் கிணத்தொடு பழகுகூன் பிறைக்கோட், டழிகவுட் கடாத்த தறுகண்மால் யானை யகற்றுமி னெயிற்புறத் தென்பார், மழைமதர் நோக்கி மன்றல்செய் காலை வல்லவர் கன்னலிற் றெரிவார், விழை வொடு மகிழ்வுற் றளவளாய்ப் புகுந்தோர் .வியப்புற விருந் தெதிர் கொள்வார்.

இ-ள். கிழலொடு — தங்கணிழலொடு, கறவி — கோபித்து, பாகெறிந்து — பாகனை வீசி, ஊன்பெய் — தசையைப் பெய்கின்ற, கிணத்தொடு — கிணத்தோடு, பழகு — பழகாநின்ற, கூன் பிறைக்கோடு — வளைவு பொருந்திய பிறைபோலுங் கொம்பினையும், அழி — அழிகின்ற, கவுள் — கதுப்பினி லொழுகுகின்ற, கடாத்த — மதத்தினையுமுடைய, தறுகண் — அஞ்சாத, மால் யானை — பெரியயானையை, எயில்புறத்து — மதிற் புறத்தில், அகற்றுமின் என்பார் — நீக்குங்க ளென்பார்கள்; மழைமதர் நோக்கி — தமயந்தியினது, மன்றல்செய் காலை — விவாகஞ் செய்யும் பொழுதை, வல்லவர் — (கணிதநூலில்) வல்லமை யுடையவர்கள், கன்னலில் — நாழிகை வட்டிலால், தெரிவார் — தெரிந்துகொள்வார்கள்; விழைவொடு — விருப்பொடு, மகிழ்வுற்று — மகிழ்ச்சியை யடைந்து, அளவளாய் — கலந்து, புகுந்தோர் — அடைந்தவர்கள், வியப்புற — அதிசயிக்க, விருந்து — விருந்தாக, எதிர்கொள்வார் — எதிர்கொள்வார்கள் எ-று.

நாழிகைவட்டிலாவது ஆழமுள்ள ஒரு பாத்திரத்திலே நீரை நிறைத்து, அதிற் பிரமாணப்படி செய்து அடியிற் றுளையிட்டிருக்கும் வெண்கல வட்டிலைவிடுக்கின் அத்துளைவழியே நீர் உள்ளே

நிரம்பி அமிழ்வது ஒருநாழிகையெனக்கொண்டு காலத்தை யளவிடு தற்குரிய கருவியெனக் கொள்க. கன்னல் ஆகுபெயராய்க் கருவிக் காயிற்று. கன்னலாவது இருபத்துநான்கு நிமிடங்கொண்ட காலம், இரண்டரைக் கன்னல்கொண்டது ஒருமணி. மகிழ்ச்சி – விருப்பி னது காரியமாம். நிணம் - கொழுப்பு. (௬௧)

விரைகமழ் முல்லை முகைநிக ரடிசில் வெள்ளியங் கிரி யெனக் குவிப்பார், கருனையுங் கன்னற் கட்டியுந் தேமாங் கனிகளும் வயின்வயி னிரைப்பார், திரைபொரு கடலின றுநெயும் பாலூந் தெருத்தொறும் பெருக்கெடுத்தோட, வெரி பசும் பொன்னங் கலம்பல பரப்பி யிரவலர்க்கின் னமுதளிப் பார்.

[இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விரை – வாசம், கமழ் – மணக்கின்ற, முல்லை முகை நிகர் – முல்லையரும்பை யொத்த, அடிசில் – சோற்றை, வெள்ளி யங்கிரியென – வெள்ளிமலைபோல், குவிப்பார் – குவிப்பார்கள்; கருனையும் – பொரிக்கறியும், கன்னற் கட்டியும் – சருக்கரைக் கட் டியும், தேமாங்கனிகளும் – தித்திப்பு மாம்பழங்களும், வயின் வலன் – இடங்கள்தோறும், நிரைப்பார் – ஒழுங்குபட வைப்பார் கள்; திரைபொரு – அலைகள் மோதுகின்ற, கடலின் – கடல்போல், நறுநெயும் – நறிய நெய்யும், பாலும் – பாலும், தெருத்தொறும் – தெருக்கடோறும், பெருக்கு எடுத்தோட – அதிகரித்தோட, எரி– பிரகாசிக்கின்ற, பசும்பொன்னங்கலம் – பசிய பொற்கலங்களை, பல – அனேகமாக, பரப்பி – வைத்து, இரவலர்க்கு – யாசகர்க்கு, இன் அமுது - இனிய சுவையுள்ள அமுதை, அளிப்பார் - கொடுப் பார்கள் எ-று.

அமுதுக்கினிமையாவது தகுதியாகக் கலந்து கூட்டிய அறு சுவைகளாம். அவை தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு, உறைப்பு என ௬. இவை செயற்கையாற் பலவகைப்படும். அவை "நெய்விரவன்னஞ் சுத்தவெண் சொன்றி நிகழ் ததியோதனம் பாற்சோ - றைவளர் மிளகின் 'வல்சிமென் கடுகினமலைதண் ணில வங்கய்பொம்மல், செய்வள ரெள்ளுப் போனகங்கட்டிச் செழும் பத மாதிமூரல்களும்'' எனவரூஉம் பார்க்கவபுராணச் செய்யு ளாற் காண்க. (௬௨)

வெள்ளியங் கிரியில் விஞ்சையர் தொகுவார் விண் ணவ ரெண்ணிலர் புகுவா, ரள்ளிலை நெடுவே லரசர்வந்திறு ப்பா ரந்தண ரளப்பிலர் திரிவா, ரொள்ளொளி விரிக்கும்

பருமணிச்செஞ்சூட்டுரகர்வெள்ளிடையறச்செறிவார், பள்ளநீர்க்கடல்சூ ழெழுபெருந்தீவினுறையுநர் பரிவினிற்றொகுவார்

[இதனால் தேவர் மனிதர் நாகர்செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வெள்ளியங்கிரியில் — சேடிமலையி லிருக்கின்ற, விஞ்சையர் — வித்தியாதரர்கள், தொகுவார் — கூடுவார்கள், விண்ணவர்-தேவர்கள், எண்ணிலர் — அளவில்லாதவர், புகுவார்-நுழைவீர்கள், அள்ளிலை — (மாமிசத்தை) அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடுவேல் — நெடியவேலையேந்திய, அரசர் — அரசர்கள், வந்து இறுப்பார் — வந்து தங்குவார்கள், அந்தணர்-பிராமணர்கள், அளப்பிலர் — அளவற்றவர்கள், திரிவார் — உலாவுவார்கள், ஒள்ளொளி-மிகுந்தவொளியை, விரிக்கும் — விரிக்கின்ற, பருமணி — பரிய மணியினையுடைய, செம்சூட்டு — சிவந்த சூட்டினையுடைய, உரகர்-நாகர்கள், வெள் இடையற — (எங்கும்) வெளியிட மில்லாமல், செறிவார்-நெருங்குவார்கள், பள்ளம் — ஆழம்பொருந்திய, நீர் — நீரையுடைய, கடல்சூழ் — கடலாற் சூழப்பெற்ற, எழுபெருந்தீவில்-சத்தத்தீவில் உறையுநர் — வசிப்பவர்கள், பரிவினில் — அன்பினால், தொகுவார்-கூடுவார்கள் எ-று. ([illegible])

பொன்னவிர்திதலைப் பொம்மல்வெம்முலையார் புனைமணிமாடகமுறுக்கி, யின்னரம்புளரும் பாடல்கேட்டுருகியே ழிசைமகரயாழ்பண்ணிக், கின்னரமிதுனம் பாடலுக்குடைந்துகீழ்ப்படுமிளிவரனோக்கி, மின்னகுசுடர்வேல்விஞ்சையர் மகளிர் வியப்பொடுதலைபணித்திடுவார்.

[இதனால் மாத ரிசைப்பாட்டின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொன் — பொன்போல், அவிர் — பிரகாசிக்கின்ற, திதலை — தேமல்பரந்த, பொம்மல் — பொலிவினையுடைய, வெம்-விருப்பத்தைச் செய்கின்ற, முலையார் — தனங்களையுடைய மாதர்கள், புனைமணி — இரத்தினங்கள் பதித்த, மாடகம் — முறுக்காணிகளை, முறுக்கி — திருகி, இன் நரம்பு — இனிய நரம்பை, உளரும்-தடவுகின்ற, பாடல்கேட்டு — பாடலைக்கேட்டு, உருகி — மனங்கரைந்து, எழிசை — எழிசைகளையுடைய, மகரயாழ் — மகரயாழை, பண்ணி — செய்து, கின்னரமிதுனம் — கின்னர மிதுனங்கள்,

பாடலுக்குடைந்து — அப்பாட்டுக்குத்தோற்று, கீழ்ப்படும் — தாழ்வுபடுகின்ற, இளிவரல் — இழிவை, நோக்கி — பார்த்து, மின்நகு — ஒளியை வீசுகின்ற, சுடர்வேல் — காந்திபொருந்திய வேலையேந்திய, விஞ்சையர்மகளிர் — விஞ்சையமாதர்கள், வியப்பொடு — ஆச்சரியத்தோடு, தலை — தலையை, பணித்திடுவார்-சாய்ப்பார்கள் எ-று.

கின்னரமிதுனம், முலையார் பாடல்கேட்டுருகி, யாழ்பண்ணி உடைந்து, கீழ்ப்படு மிளிவரநோக்கியெனக் கூட்டுக. ஏழிசையாவன — குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பனவாம். இவைபிறக்குமிடம் கண்டம், நா, அண்ணம், தலை, நெற்றி, மார்பு, மூக்கு என எ. இவையே ஏழ்சுரமெனவும் வீணையிலேழ்நரம்பெனவுஞ் சொல்லுவர். இவற்றினிசை யுவமை மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானை என எ. அதிதேவதைகள், விசுவாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன் என எ. யாழாவது பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ், சகோடயாழ் என ச. இவற்றுள் பேரியாழிற்கு நரம்பு — உக, மகரயாழிற்கு — கக, சகோடயாழிற்கு — கசு, செங்கோட்டியாழிற்கு - எ. அவற்றுளிது தண்டு, பத்தர், நரம்பு, முறுக்காணி, கொழுவாணிமுதலியவுறப்பமைந்த மகரயாழெனக்கொள்க. பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டுச்கையூழ், குறம்போக்கு என்னும் கலைத்தொழில்களெட்டனுள் பண்ணலாவது பாட நினைக்கப்பட்ட பண்ணுக்கு இணை, கிளை, பகை, நட்பான நரம்புகள் பெறுந்தன்மை மாத்திரையறிந்து கூட்டுதல். அவ்வாறுசெய்தலின் மகரயாழ் பண்ணியென்றார். "பருந்து மநிழலும் பாட்டு மெழாலுந், திருந்துதார்ச் சீவகற்கே சேர்ந்தனவென்றெண்ணி, விருந்தாக யாழ்பண்ணி வீணைதான்றோற்பா, ளிருந்தா ளிளமயில்போ லேந்திலைவேற் கண்ணாள்" எனப்பிறரும் யாழ்பண்ணியென்றார். "கின்னரமிதுனமென்பது ஒரு தேவசாதி. அது "முன்னா சிங்கமதாகி யவுணன் மூக்கியத்தை முடிப்பான் மூவுலகின், மன்னாஞ்சுமது சூதனன்வாயிற் குழலினோசை செவியைப்பற்றி வாங்க, நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு நாரதனுந் தந்தம் வீணைமறந்து, கின்னர மிதுனங்களுந் தந்தங் கின்னாந் தொடுகிலோ மென்றனரே" இதனாலறிக. இசைக்குத் தோற்று நாணமடைதலால் தலைபணித்திடுவாரென்றார். விஞ்சையரும் பாடலில் வல்லவரேனும் ஈண்டுநகரமாதருக்கு அம்மாதரைக் கூறினர். ஆடவரிசையினும் மாதரிசை விசேடமெனக்

கூறுதலுமொன்று. அன்றி விஞ்சையரு மகளிருமெனக் கொள்ளி னும் அமையும். (௬௪)

முகிறவழ்குடுமி மாடநீள்கொடிகண் மொய்ம்மணிக்க திர்பரப்புதலா, னகர்வயிற்றுவர்வா யரிமதர்மழைக்க ணன் னுதல்வதுவைவேட்டடைந்த, வகலிருவிசும்பிற் பாயிருள் பருகு மருக்கர்பன் னிருவருந்தமது, பகலிடைப்பறந்துதிரி யுமின்மினியிற் படரொளிமழுங்கினர்திரிவார்.

[இதனாற்கொடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். முகில் – மேகங்கள், தவழ் – தவழ்கின்ற, குடுமி – சிக ரத்தையுடைய, மாடம் – உபரிகைகளின், நீள்கொடிகள் – நீண்ட கொடிகள், மொய்ம்மணி – நெருங்கிய இரத்தினங்களினது, கதிர் பரப்புதலால் – கதிர்களை விரித்தலால், நகர்வயின் – அந்நகரத் தில், துவர்வாய் – செவ்வாயையும், அரி – செவ்வரிபரந்த, மதர்- களிப்பையுடைய, மழை – குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண் – கண்களை யுடைய, நல்நுதல் – தமயந்தியினது, வதுவை – விவாகத்தை, வேட்டு அடைந்த – விரும்பிவந்த, அகல் – அகன்ற, இரு – பெரிய, விசும்பில் – ஆகாயத்தில், பாய் – பரவிய, இருள்பருகும் – இருளை யுண்ணும், அருக்கர் பன்னிருவரும் – சூரியர்கள் பன்னிரண்டு பேரும், தமது – தம்முடைய, பகலிடை – பகற்பொழுதில், பறந்து திரியும் – பறந்து திரிகின்ற, மின்மினியில் – மின்மினிப்பூச்சி கள்போல், படர் ஒளி – படர்கின்றகாந்தியை, மழுங்கினர் – ஒழிந் தவராகி, திரிவார் – திரிவார்கள் எ-று.

அருக்கர் பன்னிருவராவார் – தாத்துரு, சக்கிரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவேச் சுரன், பூடன், சவித்துரு, துவட்டா எனக்கொள்க. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மிக்கபிரகாசமுள்ளவர்; அப்படியிருக்க ஏககாலத் திற் பன்னிருவரும் பகலிற்பறக்கு மின்மினிபோல மழுங்கின ரெனில் அந்நகரிற்கட்டிய கொடிகளின் மணிப்பிரகாசஞ் சொல்ல வேண்டுவ தில்லையாயிற்று. அருக்கர் மின்மினியிற் றிரிவாரென லால் உவமையணி. (௬௫)

விண்ணகத்தமர ரளப்பிலரென்கோ விஞ்சையரளப்பி லரென்கோ, மண்ணகத்தரச ரளப்பிலரென்கோ வனிதைய ரளப்பிலரென்கோ, பண்ணமைகளிறு கூந்தன்மான்றடந்

தேர் பதாதிமற்றளப்பிலவென்கோ, வெண்ணிமற்றுரைக்கி னித்துணையென்ன வெம்மனோர்க்கியம்புமாறரிதே.

இ-ள். விண்ணகத்தமரர் — விண்ணுலகத்திருந்துவந்த தேவர்கள், அளப்பிலர் என்கோ — அளவிலரென்று சொல்லுவேனோ, விஞ்சையர் — வித்தியாதரர்கள், அளப்பிலர் என்கோ — அளவிலரென்று சொல்லுவேனோ, மண்ணகத்தரசர் — மண்ணுலகத்திருந்துவந்த அரசர்கள், அளப்பிலரென்கோ — அளவிலரென்று சொல்லுவேனோ, வனிதையர் — மங்கையர்கள், அளப்பிலர் என்கோ— அளவிலரென்றுசொல்லுவேனோ, பண்அமை — ஒப்பனையமைந்த, களிறு — யானைகள், கூந்தல்மான் — புறமயிரினையுடைய குதிரைகள், தடந்தேர் — விசாலம்பொருந்திய தேர்கள், பதாதி — சேனைகள், (ஆகிய இவைகள்) அளப்பில என்கோ — அளவில்லனவென்று சொல்வேனோ, எண்ணி — சிந்தித்து, உரைக்கின் — சொல்லுமிடத்து, இத்துணையென்ன — இவ்வளவென்று, எம்மனோர்க்கு— எம்போலியோர்க்கு, இயம்புமாறு — சொல்லுமாறு, அரிது — அரிதாகும் எ-று.

ஏழைமை யுடையவரும் விவாகத்திற்குச் செல்லும்போது அனேகருடன் செல்வது வழக்கமாதலின், கிடைத்தற்கரிய பொருளாகிய தமயந்தியை விரும்பிவந்த செல்வங்களில் ஒரு குறைவுமின்றிய தேவர்கள் விஞ்சையர் நாகர் அரசர் முதலிய தலைவர்களையே இத்துணையெனக் குறிக்கக்கூடாதாயிற்று. அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கே அனேக பரிவார மிருக்குமாதலின் அப்படி அனேகருக் கிருத்தலால் அவற்றையு மளவுபடுத்தல் மற்றைப் புலவர்க்கு மரிதென்பார், எம்மனோர்க் கியம்புமா றரிதென்றார். மற்று அசைகள். (சுக)

எரிகதிர்ப்பசும்பொன் முகடுவேய்ந்தோங்கி யேழிரு காவதமகன்ற, நிரைமணிகுயிற்றி மணவினைக்கமைத்த நித்திலவிதானமண்டபத்திற், புரிமுறுக்கவிழ வண்டுபாண்முரன்று பூந்துகள்குடைந்துதேனுகரும், விரைகமழ்நறுந்தார் துயல்வருதடந்தோள் விதர்ப்பர்கோனினிதுவந் தடைந்தான்.

[இதனால் வீமன் சுயம்வர மண்டபத்துக்கு
வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒரி — ஒளிவிடுகின்ற, கதிர்—கிரணங்களையுடைய, பசும்பொன் — பசியபொன்னால், முகடுவேய்ந்து — சிகரங்கூட்டி, ஓங்கி-

உயர்ந்து, எழிருகாவதம் — பதினாலுகாதவழி, அகன்ற — பரந்த, நிரை — ஒழுங்காக, மணிகுயிற்றி — இரத்தினங்கள்பதித்து, மண விளைக்கு அமைத்த — விவாகக்கிரியைக்குச் செய்த, நித்திலவிதா னம் — முத்தினாற்செய்த மேற்கட்டியை யுடைய, மண்டபத்தில்- மண்டபத்தின்கண், புரிமுறுக்கவிழ — கட்டினது முறுக்குவிரிய, வண்டு — வண்டுகள், பாண்முரன்று * இராகங்களை யிசைத்து, பூந்துகள் குடைந்து — மகரந்தங்களைக் குடைந்து, தேனுகரும்- தேனையுண்ணும், விரைகமழ் — வாசனை கமழ்கின்ற, நறுந்தார்- நறிய மலர்மாலையானது, துயல்வரு — அசைகின்ற, தடந்தோள்- பருத்த தோளையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசன், இனிது உவந்து — இனிதான மகிழ்ச்சிகொண்டு, அடைந்தான் — வந்த னன் எ-று.

இனிதுவத்தல் — மிகமகிழ்தல். இச்சுயம்வரத்திற்குத் தலை வன் வீமராசனாதலால் இதைக்குறித்து வந்ததேவர், விஞ்சையர், நாகர், அரசர் முதலியவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும்பொருட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் விதிப்படிசெய்து அலங்கரித்திருக்கும் விவாக மண்டபத்திற்குத் தான் முன்னே வந்தனனென்க. (௬எ)

குழவிவெண்டிங்கண் மணிவடங்கிடந்த குங்குமக்குல வரைத்தடந்தோண், மழகளிறனைய விதர்ப்பர்கோன்பணி யால் வானகத்தமரர்தங்குழுவு, மொழுகொளிமணிச்சூட் டுரகருஞ்சேடி யுறைதருவிஞ்சையர்கணமு, மெழுகடல்வ ரைப்பின மன்னருந்தேன்வேட் டிரைத்தெழு சுரும்பின்வந் தடைந்தார்.

* தலைமைபற்றிய இராகங்கள் ௬உ. அவையாவன—பைரவி, தேவக் கிரியை மேகரஞ்சி, குறிஞ்சி, பூபாளம், வேளாவளி, மலகரி, பௌளி, ஸ்ரீரா கம், இந்தோளம், பல்லதி, சாவேரி, படமஞ்சரி, தேசி, இலலிதை, தோடி, வசந்தம், இராமக்கிரியை, வராளி, கௌசிகம், மாளவி, நாராயணி, குண்டக் கிரியை, கூர்ச்சரி, பங்காளம், தக்கியாசி, காம்போதி, கௌளி, நாட்டை, தேசாக்ஷரி, காந்தாரி, சாரங்கம் என்பனவாம். இவற்றுள்பைரவி, பூபாளம் என்னும் இரண்டும் புருடராகமும் பிராமணசாதியுமாம். ஸ்ரீராகம், படமஞ்சரி என்னுமிரண்டும் புருடராகமாகி க்ஷத்திரியராகும். வசந்தம் மாளவி என்னும் புருடராகங்கள் வைசியசாதியெனப்படும். பங்காளம் நாட்டை என்னுமிரண் டும் அங்ஙனே புருடராகங்களாய் வேளாள சாதியாகும். இவற்றை முறை யே அடுத்த ரு, ரு, ரு ரு, ரு, ரு, ரு, ரு, இராகங்கள் இவற்றிற்கு மனைவிக ளாகுமென்க. கூறப்பட்ட எட்டுப் புருடராகங்களுக்கும், அவற்றின்மனைவி களுக்கும் முறையே ஈசானன், திருமால், சரசுவதி, இலக்குமி, சூரியன், நார தன், விநாயகர், தும்புருவர் என்னுமிவர் அதிதேவதைகளென்பது நூன் முடிபு.

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். குழவி — இளமையதாகிய, வெண்திங்கள் — வெள்ளிய திங்கள்போன்ற, மணிவடம் — சந்திர ஆரம், கிடந்த-இருந்த, குங்குமம் — குங்குமமணிந்த, குலவரை — குலமலைபோன்ற, தடந்தோள் — பருத்ததோளையுடைய, மழகளிறனைய — இளங்களிற்றையொத்த, விதர்ப்பகோன் பணியால் — வீமராசனேவலினால், வானகத்து அமரர் தங்குழுவும் — விண்ணுலகத்தவர்கள் கூட்டமும், ஒழுகொளி — ஒளிவீசுகின்ற, மணிச்சூட்டு — உச்சிமணியையுடைய, உரகரும் — நாகவேந்தரும். சேடிஉறைதரு — விஞ்சைய ருலகத்திலிருக்கும் விஞ்சையர்கணமும் — வித்தியாதரர் கூட்டமும் எழுகடல்வரைப்பின் — சத்ததீவிலுள்ள, மன்னரும் — அரசரும், தேன்வேட்டு — தேனைவிரும்பி, இரைத்து — சத்தித்து, எழு — எழுகின்ற, சுரும்பின் — வண்டுகள்போல், வந்தடைந்தார் — வந்து சேர்ந்தார்கள் எ-று.

தேனைவிடவீண்டிற்கு இனிமைசெய்துயிர் காப்பதுவேறொரு பொருளில்லாமையால், தேன்வேட்டிரைத் தெழுசுரும்பினென்றார். உவமிக்கப்படும் பொருட்கும் இவ்வுரைகொள்க. விதர்ப்பர்கோன்பணியால் அடைந்தாரெனக் கூட்டுக. சேடி — விஞ்சையருலகம், அது "சேணியுஞ்சேடியும் விஞ்சையர்சேர்விடம்" இதனாலறிக. அமரர் குழுவும், உரகரும், விஞ்சையர் கணமும், மன்னரும் எண்ணுமெழுவாய்கள் அடைந்தார் என்னும் வினைமுற்றுப் பயனிலைகொண்டன. சுரும்பின் வந்தடைந்தாரெனலால் உவமையணி. (கூஅ)

கொய்துணர்த்தருவி னறுநிழலமர்ந்த குரைகழல்விண்ணவர்க்கரசுஞ், செய்யகட்கயவா யெருமையேறுகைக்குந் தென்றிசைக் கடவுளுங்கனலும், வெய்யவான்சிகைய செந்தழற்கிறையும் விரிதிரைக்கனைகடல்வேந்து, நெய்துடைத்தொளிரு மள்ளிலைநெடுவே னிடதர்கோனுருவொடுமடைந்தார்.

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நளனுருக்
கொண்டுவருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொய் — பறிக்கின்ற, துணர் — பூங்கொத்துக்களையுடைய, தருவின் — ஐந்தருவினுடைய, நறுநிழல் — நரிய நிழலின்

கண்ணே, அமர்ந்த — தங்கிய, குரை — ஒலிக்கின்ற, கழல் — வீரக் கழலையணிந்த, விண்ணவர்க் கரசும் — இந்திரனும், செய்யகண் — சிவந்தகண்களையும், கயவாய் — பெரிய வாயையு முடைய, எருமை யேறு — எருமைக்கடாவை, உகைக்கும் — செலுத்துகின்ற, தென் திசைக் கடவுளும் — யமனும், கனலும் — சுடுகின்ற, செந்தழற்கிறை யும் — அக்கினிபகவானும், விரிதிரை — விரிகின்ற அலைகளையும், கனை — ஒலியையுமுடைய, கடல் வேந்தும் — சமுத்திர ராசனாகிய வருணனும், நெய் துடைத்து — உதிரத்தைத் துடைத்து, ஒளிரும் — விளங்குகின்ற, அள்ளிலை — (மாமிசத்தை) யள்ளுகின்ற இலையை யுடைய, நெடுவேல் — நெடியவேலையுடைய, நிடதர்கோனுருவொ டும் — (தாங்கொண்ட) நளனது வேடத்துடன், அடைந்தார் — வந் தார்கள் எ-று.

உருவங்கொண் டடைந்தாரெனப் பாடங்கொள்ளின் முன்னே அன்னவனுருவுதாங்கி யணிநகர் மேயினாரென் றிருப்பதால் கூறி யது கூறலென்னுங் குற்றமாதலின் உருவொடு மடைந்தாரெனப் பாடங் கொண்டு, முன்கொண்ட உருவோடும் இப்பொழுதடைந்தா ரெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. நெய் — நிணமெனினு மமை யும். (௬௬)

மோட்டிளங்கயவாய் நெறி மருப்பெருமை முலைவழி யொழுகிய தீம்பால், சேட்டிளங் குருகின் பார்ப்பினமருந் துஞ் செழுவயனிடதர்கோன் மருமான், பாட்டிளஞ்சுரும் பர்பேட்டொடு முரன்று பறுமுகைவிரிக்கு நாண்முல்லைச், சூட்டணிந்தம்பொற் சுடர் முடி கவித்துத் தொடுகழனரல வீக்கினனால்.

[இதுமுதலைந்துபாட்டால் நளன் சுயம்வரமண்ட பத்துக்குப் புறப்படுஞ் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மோடு — உயர்வும், இளமை — இளமை பொருந்திய, கய வாய் — பெரிய வாயையும், நெறிமருப்பு — நெறித்த கொம்புகளையு முடைய, எருமை — எருமைகளினுடைய, முலைவழி — முலைவழியாக, ஒழுகிய — வழிந்த, தீம்பால் — தித்திப்புப்பாலை, சேடு இளம் — மிகுந்த இளமைபொருந்திய, குருகின் — நாரைகளினுடைய, பார்ப்பினம் — குஞ்சுக்கூட்டங்கள், அருந்தும் — உண்ணுகின்ற, செழுவயல் — செழு மைபொருந்திய வயல்கள்சூழ்ந்த, நிடதர்கோன் மருமான் — நிடத

தேசத்தையாளுகின்ற நளமகாராசன், பாட்டு – பாட்டுக்களை, இளஞ் சுரும்பர்-இளவண்டுகள், பேடு ஒடும் – பெட்டைகளுடன், முரன்று- பாடி, பருமுகை – பரிய அரும்புகளை விரிக்கும் – மலர்த்துகின்ற, நாள் – புதிய, முல்லைச்சூட்டணிந்து – முல்லை மாலையை யணிந்து, அம் – அழகிய, பொன் – பொன்னாற்செய்த, சுடர்முடி – கிரணங் களையுடைய மகுடத்தை, கவித்து – கவித்துக்கொண்டு, தொடு– தொடுக்கின்ற, கழல் – வீரக்கழலை, நரல-ஒலிக்க, வீக்கினன் – கட் டினன் எ-று.

புல்லுகளை வயிராமேய்ந்து நீருண்டு உடையவரால் காக்கப் படுதலால் முலைவழி தீம்பாலொழுகிய வெருமை யென்றார். பால் பரவிய வயலெனக் கொள்க. மருமான் – வழித்தோன்றல். அது "மருமான் பிறங்கடையும்பல் வழித்தோன்றல்" இதனாலறிக. நிடத தேசத்தரசன் வழியிற்றோன்றிய நளனெனக் கொள்க. (எ0)

கூற்றினாவென்னக் குருதிகொப்புளிக்குங் குற்றுடை வாண்மருங் கசைத்துப், பாற்றினஞ்சுழல நிணப்புலால்கம ழும் பாயொளிப்பரிதி வேலேந்தி, நூற்றிதழ்க்கமல முகை முறுக்கவிழ நொறில்பரித் தேரிளங்கதிரோன், றோற்றினா னென்ன நிழலுமிழ்கொடிஞ்சிச் சுடர்மணித் தேர்மிசைப் பொலிந்தான்.

இ-ள். கூற்றின் நா என்ன – யமனுடைய நாவைப்போல், குருதிகொப்புளிக்கும் – உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, குற்றுடைவாள்– குறுகிய சுரிகையை, மருங்கசைத்து – பக்கத்திற் செருகி, பாறு இனம் – பருந்துக்கூட்டங்கள், சுழல – வட்டமிட, நிணப்புலால்– உதிரநாற்றம், கமழும் – நாறுகின்ற, பாய் – பரவப்பெற்ற, ஒளி– காந்தியையுடைய, பரிதி – சூரியன்போன்ற, வேல் ஏந்தி – வேற் படையைத்தாங்கி, நூறு இதழ் – நூறிதழ்களையுடைய, கமலமுகை- தாமரை யரும்புகள், முறுக்கவிழ – கட்டவிழ, நொறில்–வேகத்தை யுடைய, பரி – குதிரைகட்டிய, தேர் – தேரையுடைய, இளங்கதி ரோன் – பால சூரியன், தோற்றினன் என்ன – உதயமானனென்று சொல்ல, நிழலுமிழ் – நிழலைக் கொப்புளிக்கின்ற, கொடிஞ்சி-மேன் மொட்டையுடைய, சுடர் – கிரணங்களை யுடைய, மணி – இரத்தி னங்கள் பதித்த, தேர்மிசை-தேரின்மேல், (நளமகாராசன்) பொலிந் தான், தோன்றினன் எ-று.

யமன் நாவினால் அநேகரைக் கொல்லும்படி சொல்லுதலால் அக்கொலைத்தொழிலா லுண்டாகிய உதிரத்துக்கு அவனது நாவா

னது காரணமாதல்பற்றி அதுபோல் குருதிகொப்புளிக்கும் உடைவாளென்றார். தாவைப்போற்சிவந்து அடிபரந்து மூனைகூரியதெனினும் அமையும். அன்றிக்குருதி கொப்புளித்தலை உடைவாளுக்கு விசேடணமாக்கி நாவென்னக் குற்றுடைவாளெனக் கூட்டின் அத்துணைச் சிறப்பின்றாம். உணவளிப்பவரை உண்பவரெப்போதுஞ் சூழ்வாராதலால், அதுபோல் தமக்கு விருந்து செய்யும் வேற்படையைப் பருந்துகள் நீங்காமையால், பாற்றினஞ்சுழல நிணப்புலால் கமழும் வேலென்றார். சூரியனைக்கண்டு தாமரைமலர்தல்போல், நளனைக்கண்டு மாதர் முகம் மலர்ச்சிபெறுதல் கொள்க. நளன் றேரிற் பொலிதலால் தேரிளங்கதிரோன் தோற்றினனென்னவெனச் சூரியனை அவனுக்கு உவமையாக்கினர். இது உவமையணி. (எக)

இன்னகைத்துவர்வா யிளமுலைமகளி ரெரிமணிப்படிய கமேந்தப், பொன்னவிர்திதலைப் பொம்மல் வெம்முலையார் பொழிகதிர்ச் சாமரையிரட்ட, மின்னெனநுடங்கு மருங்குலார்மருங்கின் வெள்ளடையுதவினர் செல்லத், தென்வரைச் சார்ந்து நானமென்சேறுந் திசைதிசைகாவதங்கமழ.

இ-ள். இன் நகை — இனியநகையையும், துவர்வாய்—செவ்வாயையும், இளமுலை — இளமை பொருந்திய தனங்களையு முடைய, மகளிர் — மாதர்கள், எரிமணி — ஒளி விளங்குகின்ற மணிகளிழைத்த, படியகமேந்த — (தம்பலப்) படிக்கம் ஏந்திவர, பொன் அவிர்—பொன் போலும் விளங்குகின்ற, திதலை — தேமலையுடைய, பொம்மல்— பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையார் — விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைகளையுடையமாதர்கள், பொழிகதிர்—கிரணங்களைவீசுகின்ற, சாமரை யிரட்ட — சாமரை வீசிவர, மின் என — மின்னல்போல், நுடங்கும்— அசைகின்ற, மருங்குலார் — இடையையுடைய மாதர், மருங்கின்— அருகிலிருந்து, வெள் அடை — தாம்பூலத்தை, உதவினர் செல்ல— கொடுத்துக் கொண்டுவர, தென்வரைச்சார்ந்தும் — பொதிய மலையிற் பிறந்த சந்தனக்கட்டையாற் றேய்க்கப்பட்ட சந்தனமும், நானமென்சேறும் — கத்தூரியினது மெல்லியகுழம்பும், திசை திசை-எட்டுத்திக்குகளிலும், காவதம் — காததூரமளவும், கமழ — பரிமளிக்க எ-று.

நகை — பல், புன்சிரிப் பெனினு மொக்கும். துவர் — பவளமுமாம். மகளிர், முலையார், மருங்குலார் எனப் பன்மையாகக் கூறினமையால் நளன் சக்கரவர்த்தியாதலாலும் செல்வ மிகுதியாலும் ஒரு

தொழிலைப் பலர்செய்தன ரென்க. "ஒருமொழி யொழிதன்னினங் கொளற் குரித்தே" என்பதனுல் வெள்ளிலையெனவே துவர்க்காய், சுண்ணம், வாசகந்தரு பண்டமுதலியவுங் கொள்க. அவை 'தகரந் தக்கோலங் கோட்டஞ் சாதிக்கா யிலவங்க மேலங்கச் சோலமாஞ்சி, பகரும் வாசந்தரு பண்டப்பெயரே" இதனுலறிக, இப்பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டும் குளகமாய், நளனென்னுந் தோன்ரு வெழுவாய் மூன்ரும் பாட்டிற் புகுந்தானென்னும் வினைமுற்றுப் பயனிலை கொண்டு முடிந்தது. (எஉ)

குளிர்மதிபொருவ நிலவு கொப்புளிக்குங் கொற்றவெ ண்கவிகைமேனிழற்ற, வளியினம்புடைக்குந் தழைசெவிப்ப ரூஉத்தாளரசுவாவிருபுடைநெருங்க, முளரிமென்மலர்த்தா டொழப் புகுமரசர் முடியொடுமுடிபொருதுகுத்த, வொளி கிளர்பசும்பொற் றுகள்பரந்தவனி யும்பர்தம்பதியினிற் சிற ப்ப.

இ-ள். குளிர் மதி பொருவ — குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை யொப்ப, நிலவுகொப்புளிக்கும் — பிரகாசத்தையுமிழ்கின்ற, கொற்ற வெண்கவிகை — வெண் கொற்றக்குடை, மேல் — மேலே, நிழற்ற— நிழலைச்செய்ய, அளி இனம் — வண்டினங்களை, புடைக்கும் — ஓட்டு கின்ற, தழைசெவி — தழைந்த காதுகளையும், பரூஉத்தாள் — பருத்த கால்களையுமுடைய, அரசுவா — உத்தமயானைகள், இருபுடைநெரு ங்க — இரண்டுபக்கத்திலு நெருங்கிவர, முளரிமென் மலர்த்தாள்- தாமரையின் மெல்லிய மலர்போன்ற பாதங்களை, தொழப்புகும்— வணங்குதற்கு வருகின்ற, அரசர் — அரசர்களுடைய, முடியொடு முடிபொருது-மகுடங்களோடு மகுடங்கள் தாக்கி, உகுத்த-உதிர்த்த, ஒளிகிளர் — ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொன் — பசிய பொன்னுலா கிய, துகள் பரந்து — தூளிகள் பரவி, அவனி — பூமியானது, உம்பர் தம்பதியினில் — பொன்னகர்போல், சிறப்ப — சிறப்பை யடைய எ-று.

அரசுவாவென்றது எழுறப்பு நிலந்தோய்ந்து வெள்ளிய நகத்த தாய்க் காலாலுங், கையாலும், வாலாலும், கோட்டாலும் பகையைக் கொல்ல வல்லதாய், எழு முழமுயர்ந்து ஒன்பதுமுழ நீண்டு பதின் மூன்ருமுழஞ் சுற்றளவுடையதாய், தீயுமிழ் சிறகணுஞ் செம்புகரு முடைத்தாய்முன்புயர்ந்து பின்பணிந்திருப்பதாம். அது 'காலொரு நான்குந் துதிக்கையுங் கோசமும், வாலுறப்பொடேழு மாநிலந் தோய்ந்து, பாலுஞ் சங்கும்போலக் காலுகிர், காலினு நான்றவொரு

தனிக்கையினும், வாலினு மருப்பினுங் கோறல் வல்லதாய்ப், பதின் மூன்று முழச்சுற் றுடையதாகி, யெழுமுழமுயர்ச் தொன்பது முழ நீண்டு, தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகரு முடைத்தாய், முன்புயர்ந்து பின்பணிந்ததாயி னவ்யானை, அரசுவாவென்ன வறையவும்படுமே" என்னும் பிங்கல நிகண்டுச் செய்யுளாலறிக. (எஉ)

உரவுநீர்த்தரங்கக் கடலுடைந்தென்ன வொலிகெழுப ல்லியந்துவைப்ப, மருவலர்க்கடந்த வொளிறுவாள்விசயமா கதரினிதினேத்தெடுப்பத், திருகுவெஞ்சினத்த வரிசிலையுழ வர்சேட்டிளம்புலியெனச்சூழ, வெரிபசும்பொன்செய் மாட நீண்மறுகி னிந்திரகுமரனிற் புகுந்தான்.

இ-ள். உரவு — ஒலியையுடைய, நீர் — நீர்நிறைந்த, தரங்கம்- அலை வீசுகின்ற, கடல் உடைந்தென்ன — சமுத்திரமுடைந்தது போல், ஒலிகொழு — சத்தமிகுந்த, பல்லியந் துவைப்ப — நானாவித வாத்தியங்களை முழக்க, மருவலர் — சத்துருக்களை, கடந்த-வென்ற, ஒளிறு — பிரகாசிக்கின்ற, வாள் — வாட்படையினது, விசயம்- (வீரமுதலிய) வெற்றியை, மாகதர் — வந்தியர்கள், இனிதின் - இனி மையினால், ஏத்து எடுப்ப — துதிசெய்ய, திருகு — மாறுபடுகின்ற, வெஞ்சினத்த — வெவ்விய கோபத்தையுடைய, வரிசிலை — நெடிய வில்லேந்திய, உழவர் — காலாள்கள், சேடு இளம்புலியென-மிகுந்த இளமை பொருந்திய புலிப்போத்துப்போல, சூழ — சூழ்ந்துவர- எரி — ஒளிவிடுகின்ற, பசும்பொன்செய் — பசியபொன்னாற்செய்த, மாடம் — உபரிகைகளையுடைய, நீண்மறுகில் — நெடியவீதியில், இந் திரகுமரனில் — இந்திரகுமரன் போல், (நளமகாராசன்) புகுந்தான்- போயினான் எ-று.

கடலுடைதலின் மிக்க வொலியின்மைதலால் அதைப் பல்லி யத்துக் குவமையாக்கினார். பகைவரைக் கடத்தலின் மிக்கவென்றி யின்றென்பதற்கு, மருவலர்க்கடந்த வாள்விசய மெனப்பட்டது. வீரத்தொடு பாய்தல் பற்றிச் சிலையுழவர்க்குப் புலியுவமையாயது. இந்திரகுமரன் — இந்திரனாகிய குமரனும். அரசாட்சி, செல்வம் போகம் முதலியவற்றிற் குறைவில்லாமையால் இந்திர குமரனை யுவமிக்கப்பட்டது. இந்திர குமரன் சயந்தனெனலாகாது இது உவமையணி. (எங)

அலங்குளைப்புரவித் தேர்மிசைப் பொலிந்த வரசிளங் குமரனைநோக்கி, நலங்குடியிருந்த நாகிளவேய்த்தோ ணங் கையர்பலரும்வந்தீண்டி, விலங்கிவில்லுமிழு மொருபெருஞ் சேடிவிஞ்சையர் குமரனேயென்பார், பொலங்குழைமடவா ருளம்புகுந்துருக்கும் பூங்கணைக்குமரனேயென்பார்.

[இதுமுதற் பதினொருபாட்டால் சுயம்வரமண்டபத்திற் குச்செல்கின்ற நளனைக்கண்ட மங்கையர்கள் தாங் கொண்ட விரகத்தால் வேறுவேறாகக் கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அலங்கு — அசைகின்ற, உளை — பிடர்மயிரினையுடைய, புரவி — குதிரைகட்டிய, தேர்மிசை — தேரின்மேல், பொலிந்த- விளங்கிய, அரசிளங் குமரனை — நளமகாராசனை, நோக்கி — பார்த்து, நலங்குடியிருந்த — நன்மை தங்கிய, நாகிளவேய்த்தோள் — மிகுந்த இளமையுள்ள மூங்கிலையொத்த தோள்களை யுடைய, நங்கையர் பலரும் — மாதர்களனைவரும், வந்து ஈண்டி — வந்துசேர்ந்து, விலங்கி- தனித்தனியாக, வில் உமிழும் — ஒளியைவீசுகின்ற, ஒரு — ஒப்பற்ற, பெரு — பெரிய, சேடி — விஞ்சைய ருலகத்திருக்கின்ற, விஞ்சையர் குமரனே யென்பார் — விஞ்சையர் குமாரனே யென்பார்கள், பொலங்குழை — பொற்குழைகளையணிந்த செவிகளையுடைய, மட வார்—மங்கையர்களுடைய, உளம் புகுந்து — உள்ளத்தி னுழைந்து, உருக்கும் — (அதைக்) கரைக்கின்ற, பூங்கணைக்குமரனே என்பார்— மலரம்புகளையுடைய மன்மதனே யென்பார்கள் எ-று.

பெண்களுக்கு வேண்டும் நற்குண மனைத்தும் எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தலால் நலங்குடி யிருந்த வென்றார். நங்கையர் பல ரும் இவன் வெல்லுதல் ஆரவாரத்தாற் றெரிந்தன ரெனக் கொள்க. விஞ்சையர் குமரன் — விஞ்சையர்க் கரசன். மடவாருளத்தை யுருக்குதலால் பூங்கணைக் குமரனே யென்றார். விலங்கி யென் பதற்கு இருளை விலக்கியென விசாரமாக்கினு மமையும். இது ஐயவணி. (சகு)

வண்டுழாயலங்க லுயல்வரு தடந்தோண் மணிநிறவண் ணனேயென்பார், தெண்டிரைக் கடல்வாய்ச் சூர்முதலறடிந்த சினவுவேற் குமரனேயென்பார், விண்டலத்தியங்கு மந்திர மறந்து வீழ்ந்தியலியக்கனேயென்பார், கெண்டையந்தடங்

கண் பெற்றபேறின்றே கிடைத்தனம் யாமெனக் கிளப்பார்.

இ-ள். வண்துழாயலங்கல் — வளம்பெற்றதுளபமாலை, துயல்வரு — அசைகின்ற, தடந்தோள் — பருத்த தோள்களையுடைய, மணிநிறவண்ணனே என்பார் — நீலரத்தின நிறத்தையொத்த நிறத்தையுடைய நாரணனே வென்பார்கள், தெண்திரைக் கடல் வாய்-தெளிந்த அலைமோதுகின்ற கடலிடத்தே, சூர்முதறடிந்த-சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற, சினவுவேல் — கோபஞ்செய்கின்ற வேற்படையையுடைய, குமரனே என்பார் — குமாரக்கடவுளோவென்பார்கள், விண்தலத்து இயங்கும் — ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம் — மந்திரத்தை, மறந்து — மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து-பூமியில் வீழ்ந்து, இயல் — சஞ்சரிக்கின்ற, இயக்கனே என்பார்-இயக்கனேவென்பார்கள், கெண்டையந்தடங்கண் — சேலையொத்த அழகிய விசாலம்பொருந்திய கண்களை, பெற்றபேறு — பெற்றுக்கொண்டபேற்றை, இன்றே — இப்பொழுதே, யாம் — நாம், கிடைத்தனமென — பெற்றனமென்று, கிளப்பார் — சொல்லுவார்கள் எ-று.

இங்ஙனஞ்சொல்லிய தேவர்களழகையொத்த அழகும் அவர் செய்கையையொத்த செய்கையும் நளனுக்கிருத்தலால் மாதர்கள் இவ்வாறுகூறினர். கண்களுக்குப் பேறுவது அழகுள்ள ஒருபொருளைக் காணடலாம். "சூர் முதறடிந்த சுடரிலை வேலோன்" என்றார் சங்கத்துநூலினும் இதுவும் ஐயவணி என்க. —(எஅ)

ஈர்க்கிடைபுகாம லடிபரந்தோங்கு மேரிளவனமுலைத் துவர்வாய்த், தாக்கணங்கனையார் நாணமுமடனுஞ் சங்கமுங்கலையுமுண் ணிறையும், போக்கினர்புலம்பிக் கண்கவர் வனப்பிற் புரவலன்றடம்புயம்புல்லூ மேக்கரவதனுளுள்ளம் விட்டகலு மின்னுயிர்தாங்கினர்மெலிவார்.

இ-ள். ஈர்க்கிடை புகாமல் — இடையிலீர்க்கு நுழைதற்கிடமில்லாமல், அடிபரந்தோங்கும் — அடிபரந்தோங்கிய, ஏரிளவனமுலை — அழகும் இளமையும் சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய தனங்களையும், துவர்வாய் — செவ்வாயையுமுடைய, தாக்கணங்கனையார்-இலக்குமியையொத்த மடவார்கள், நாணமும் — நாணத்தையும், மடனும் — மடமையும், சங்கமும் — வளையையும், கலையும் — ஆடையையும், உள்நிறையும் — உள்ளேயிருக்கின்ற கற்பையும், போக்கி

னர் — ஒழித்தவராகி, புலம்பி — இரங்கி, கண் — கண்களின் பார்வையை, கவர் — தன்னிடத்தே யிழுத்துக்கொள்கின்ற, வனப்பின்- அழகையுடைய, புரவலன் — நளமகாராசனுடைய, தடம் — பருத்த, புயம் — தோள்களை, புல்லும் — தழுவவேண்டுமென்னும், எக்கரவத னல் — ஏக்கத்தினல், உள்ளம்விட்டகலும் — உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கும், இன்னுயிர் — இனியவுயிரை, தாங்கினர் — சுமந்தவராகி, மெலிவார் — வாடுவார்கள் எ-று.

நாணமுதலிய வைந்தையும் போக்கினமாதர் நளனைத் தழுவல் வேண்டுமென்ற ஆசையினல் அகத்தைவிட்டு நீங்குமுயிரைத்தாங்கி வருந்தி யிருந்தனரென்க. எக்கரவு — தொழிற்பெயர். (எஎ)

பாட்டளிதுறைந்து பருமுகையவிழ்க்கும் பைந்துணர்த் தெரியல்சூழ் கூந்தற், சூட்டுடையுச்சி நாகமங்கையர் தந் துணைமுலை பசப்பவந்தெய்தி, வாட்டிறற்குரிசில் செயிரறவிளங்கும் வனப்பெலாம் வந்தியருரைப்பக், கேட்டகண் கண்டு களிப்புறநோக்கக் கிடைத்ததெத் தவமெனக்கிளப்பார்.

[இது நாகமங்கையர் சொல்லியது.]

இ-ள். பாட்டளி — இசையைப்பாடுகின்ற வண்டுகள், துறைந்து — நெருங்கி, பருமுகை — பரிய அரும்புகளை, அவிழ்க்கும்-விரிக்கின்ற, பைந்துணர் — பசிய பூங்கொத்துகளாற்செய்த, தெரியல் சூழ் — மாலைசுற்றிய, கூந்தல் — அளகபாரத்தையும், சூட்டுடையுச்சி — உச்சிக் கொண்டையுமுடைய, நாகமங்கையர் — நாகலோகத்துமாதர், தம் — தம்முடைய, துணைமுலை — இரண்டுதனங்களும், பசப்ப — வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, வந்துஎய்தி-வந்து சேர்ந்து, வாட்டிறற்குரிசில் — நளமகாராசனது, செயிரற — குற்றமில்லாமல், விளங்கும் — பிரகாசிக்கின்ற, வனப்புஎலாம் — அழகனைத்தையும், வந்தியருரைப்ப — புகழ்வோர்கள் சொல்ல, கேட்ட — கேள்வியுற்ற கண் — கண்களானவை, கண்டு — பார்த்து, களிப்புற — களிப்பையடைய, நோக்கக் கிடைத்தது — பார்க்கக்கிடைத்தது, எத்தவமென — எப்பொழுதுசெய்த தவமென்று, கிளப்பார்-சொல்லுவார்கள் எ-று.

நளனுடைய அழகை வந்தியாற் கேள்விப்பட்ட கண்களே இப்பொழுது காணக்கிடைத்தது எப்பொழுதுசெய்த தவமென நாகமங்கையர் கண்ணையே செவியாகக் கொண்டமையால் இரு

வகையின்பமும் ஒருகாலத்து ஒன்றனுற் பெற்றமையால் வியந்து இவ்வாறு கூறினுரென்க. நாகமங்கையருக்குக் கண்ணே செவியென்பது. "பணியே கட்செவி பாம்பெனப்படுமே" "பரிசமுருக் காண்டல் பகர்கேள்வி யோர்பான், மருவுமணிப்பூணினுன் வந்தான்" இவற்றுலறிக. (எஅ)

அமைத்தடமென்றோ ளரம்பையர்திதலை யணிந்தபொற் றடமுலைப்பாரஞ், சுமக்கலாதொல்கி நுழைமருங்கொசியத் துகிற்கொடிமறுகின்வந்தெய்திச், சமர்த்தலையுடன்றோராரு யிர்பருகுந் தாமவேற்குரிசிலைநோக்கி, யிமைப்பிலாநாட்டம் பெற்றபேறின்றே யெய்தினமெனமகிழ்ந்திசைப்பார்.

[இது அரமங்கையர் சொல்லியது.]

இ-ள். அமை — மூங்கிலையொத்த, தடம் — பருத்த, மென்றோளரம்பையர்-மெல்லிய தோள்களையுடைய அரமங்கையர்கள், திதலையணிந்த — தேமலையணிந்த, பொன் — அழகிய, தடம் — பருத்த, முலைப்பாரம் — முலைகளினுடைய சுமையை, சுமக்கலாது-பொறுக்க மாட்டாமல், ஒல்கி — துவண்டு, நுழை — நுட்பமாகிய, மருங்கு- இடையானது, ஒசிய — வருந்த, துகிற்கொடி — வத்திரக்கொடிகளையுடைய, மறுகின் — வீதியிலே, வந்தெய்தி — வந்துசேர்ந்து, சமர்த்தலை — யுத்தகளத்தில், உடன்றோர் — பொருதவர்களுடைய, ஆர்- நிறைந்த, உயிர் — ஆவியை, பருகும் — உண்கின்ற, தாமம் — வெற்றி மாலை தரித்த, வேல் — வேற்படையையுடைய, குரிசிலை — நளமகாராசனை, நோக்கி — பார்த்து, இமைப்பிலாநாட்டம் — இமையாவிழிகளை, பெற்றபேறு — அடைந்தபேற்றை, இன்றே — இப்பொழுதே, எய்தினமென — அடைந்தனமென்று, மகிழ்ந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து, இசைப்பார் — சொல்லுவார்கள் எ-று.

முலைப்பாரஞ் சுமக்கக்கூடாதிருந்தும் நுண்ணிய இடைவருந்த அரம்பையரெய்தியது தாம் எப்பொழுதுங் கேள்விப்பட்டும் அறியாத அழகு இவனிடத் திருத்தலாலென்க. இந்திரன்முதலிய தேவரிடத்து மில்லாது இவனிடத்துள்ள அழகைக்கண்டு இமையாவிழிகள் பெற்றபேற்றை யடைந்தனமென்றுரென்க. (எகூ)

கலைவலானெஞ்சிற் காதன்மீதூர்ந்து கடிமணங்குறித் திவண்புகுதப், புலவுநாறழல்வேல் விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்ததெத் தவமெனப் புகல்வா, ரிலைகுலாம்பைம்பூ

ரசிளங்குமா ரெண்ணிலர் விரும்பிமே விடினுஞ், சிலைவ லாற்கன்றிச் செழுமலர்த்தெரியல் சேயிழைபுனையுமோவெ ன்பார்.

இ-ள். கலைவலான் — நளமகாராசனானவன், நெஞ்சில் — மன தில், காதல் — ஆசை, மீதூர்ந்து — அதிகரித்து, கடிமணங்குறித்து— விவாகத்தைக்குறித்து, இவண் — இந்நகரில், புகுத — வருதற்கு, புலவுநாறு — புலானாற்ற நாறுகின்ற, அழல்வேல் — தீயையொத்த வேற்படையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசன்பெற்ற, மடந் தை — தமயந்தியானவள், புரிந்தது — செய்தது, எத்தவமென— என்னதவமென்று, புகல்வார் — சொல்லுவார்கள், இலகுலாம்— இலைவிளங்குகின்ற, பைம்பூண் — பசிய ஆபரணங்களையுடைய, அர சிளங்குமரர் — இராசகுமாரர்கள், எண்ணிலர் — அளவற்றபேர், விரும்பி — இச்சித்து, மேவிடினும்-வந்தாலும், சிலைவலாற்கு அன்றி- இவ்வரசனுக்கல்லாமல், செழுமலர்த்தெரியல் — செழுமைபொருந் திய மலர்மாலையை, சேயிழை — தமயந்தியானவள், புனையுமோ வென்பார் — தரிப்பாளோ வென்பார்கள் எ—று.

இலை — இலைபோலச் சித்திரிக்கப்பட்ட என்னல் சிறப்பு. விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்த தெத்தவமெனலால், இப்படிப் பட்ட அழகுள்ள புருடனை மாலையிடத் தாமும் அத்தவஞ் செய்யலா மென்பது கருத்து இந்நளன்குணம் மற்ற அரசர்களுக் கில்லாமை யால் அன்னவர்க்குத் தமயந்தி மாலைசூட்ட மாட்டாளென்றார். (௮0)

திரைக்கடலுடுத்த மாநிலநிழற்றுந் திங்களங் கவிகை மன்னவரு, மருக்கமழ்தருவி னீழல்வீற்றிருக்கும் வானவர் தொகுதியும் வருகென், றரத்தமுண்டொளிரு மள்ளிலைநெ டுவே லரசர்கோ னழைத்தது குழைக்குங், கருப்புவில்லொ ழித்த காமனேயனையான் கவினலங் காட்டுதற் கென்பார்.

இ-ள் திரை — அலைமோதுகின்ற, கடல் — கடலை, உடுத்த- ஆடையாகத்தரித்த, மா — பெரிய, நிலம் — பூமிக்கு, நிழற்றும் — நிழ லைச்செய்கின்ற, திங்களங்கவிகை மன்னவரும் — சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அரசர்களும், மருக்கமழ் — வாசங்கமழ்கின்ற, தருவினீழல் — ஐந்தருவினீழலில், வீற்றிருக்கும் — அரசிருக்கின்ற, வானவர்தொகுதியும் — தேவர் கூட்டமும், வருகென்ற-வாக்கடவீ ரென்று, அரத்தமுண்டு — உதிரத்தைப்புசித்து, ஒளிரும் — விளங்கு

கின்ற, அள் இலை — மாமிசத்தை அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையை யுடைய, நெடுவேல்-நெடிய வேற்படையையுடைய, அரசர்கோன்— வீமராசன், அழைத்தது — அழைப்பித்தது, குழைக்கும் — வளைக்கப் பெற்ற, கருப்புவில்லொழித்த — கருப்புவில்லை நீக்கிய, காமனை அனையான் — மன்மதனையொத்த நளனுடைய, கவின் நலம் — அழகிய நலத்தை, காட்டுதற்கு என்பார் — காண்பித்தற்கென்று சொல்லு வார்கள் எ-று.

சுயம்வரமென்று குறித்து, வீமன் தேவர் முதலியவரைத் தன் னகரில் அழைப்பித்தது, நளமகாராசனது மிகுந்த அழகைக் காட் டற்காம். அதிலே அவனுக்கு அவசியமென்னெனில் அப்படிப்பட் டவன் தன் மருகனாதல்பற்றிப் போலும். (௮௧)

மண்ணளவன்றிம் மன்னவன் றிணிதோண் மணிவரை ப்பணைப்பென மகிழ்வார், கண்ணளவன்று காவலனகலங் காண்பதற்கெனமனங் கலுழ்வார், பண்ணளவன்றே யமிர் தினிற்றேனிற் பாகினிற்பழுத்தவந் தீஞ்சொல், பெண்ணள வன்றே யாணவாவுறுமிப் பேரெழிலென்றுபே துறுவார்.

இ-ள். மண்அளவன்று — பூமியைமாத்திரம் ஆளும் அளவு டைய தன்றாகும், இம்மன்னவன்-இவ்வரசனுடைய, திணிதோள்— வலிமைபொருந்திய தோளாகிய, மணி — அழகிய, வரைப்பணைப்பு என — மலையினுடைய பருமனென்று, மகிழ்வார் — மகிழ்ச்சியடை வார்கள்; கண் அளவன்று — கண்களா லெட்டும் அளவன்றாகும், காவ லன் — அரசனுடைய, அகலம் — மார்பு, காண்பதற்கு என — பார்ப்ப தற்கென்று, மனம் — மனமானது, கலுழ்வார் — கலங்குவார்கள், பண் அளவன்று — பண்களினுடைய அளவன்றாகும், அமிர்தினின்— அமிர்தம்போலும், தேனின் — தேன்போலும், பாகினின் — பாகு போலும், பழுத்த — (சுவை) முதிர்ந்த, அம் — அழகிய, தீஞ்சொல்— மதுரம்பொருந்திய சொல்லென்பார்கள், பெண் அளவன்று — பெண் கள்மாத்திர மயங்கும் அளவினதன்றாகும். ஆண் அவாவுறும் — ஆண் மக்களும் விரும்பும், இப்பேரெழிலென்று-இப்பெரிய அழகென்று, பேதுஉறுவார் — அறிவு மயங்குவார்கள் எ-று.

திரிலோகத்தையும் ஆளத்தக்க புயவலிமை இவனுக்கிருத்த லால், தோளுக்குத் திணியென்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது.

* இவன்மார்பு பார்த்தற்கெட்டாமற் கண்ணளவினும் பரந்திருந்ததென்க. பண்ணென்பது பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழியென நான்குவகைப்படும். இவன்மொழி அவற்றினு மிக்கிருத்தலால் அமிர்தினிற்றேனிற் பாகினிற் பழுத்தவந் தீஞ்சொலென்றார். ஆணவாவுதல், யாமும் பெண்பிறப் பெடுத்திருந்தோமானால் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனைச் சேரலாமென்று விரும்புதலாம். வாதம், என்பது வாது எனவும், சத்தம் என்பது சத்து எனவும் திரிந்து நின்றாற்போலப் பேதம் என்னு மொழியும் — அம்கெட்டுக் குற்றுகரவீறாய் நின்றது. (அ௨)

கருணையங்கடல்வாய் மடைதிறந்தொழுகுங் கண்களு
ங்கதிர்மதிமுகமு, முருகுகொப்பளிக்குஞ் செழுமலர்த்தொ
டைதாழ் முழவுறழ் திணிதடந்தோளும், பருகுவபோல
நோக்குவானோற்ற படைநெடுங் கண்கள்போன் முலைகா,
ளருவரையகல மின்புறத்திளைப்ப வருந்தவம் புரிந்திலீரெ
ன்பார்.

இ—ள். கருணையங் கடல்வாய் — அருளாகிய அழகிய கடலினுள்ள, மடைதிறந்தொழுகும் — மடை திறந்துவருகின்ற, கண்களும் — நேத்திரங்களையும், கதிர்மதிமுகமும் — கிரணங்களையுடைய சந்திரன்போன்ற முகத்தையும், முருகுகொப்பளிக்கும் — தேனையுமிழ்கின்ற, செழுமலர்த்தொடைதாழ் — செழுமையுள்ள மலர்மாலைதாழ்கின்ற, முழவுறழ் — மத்தளத்தையொத்த, திணி — வலிமைபொருந்திய, தடந்தோளும் — பருத்த புயங்களையும், பருகுவபோல— உண்பனபோல, நோக்குவான் — பார்க்கும்படி, நோற்ற — தவஞ்செய்த, படை — வாட்படையையொத்த, நெடுங்கண்கள்போல்— நெடிய கண்களைப்போல, முலைகாள் — தனங்களே, அருவரை— அரியமலையையொத்த, அகலம் — (இந்நளன்) மார்பை, இன்புற— இன்பமிக. திளைப்ப — அழுந்தத் தழுவுதற்கு, அருந்தவம் — செய்தற்

* இதனானே நளச்சக்கரவர்த்தியினது வீரம், காமம், ஞானம், அழகென்னும் அரசிற்குச் சிறந்தன நான்கும் கூறினர். சொல் என்றமையாலே வேத சிவாகம விழுமநூலறிவு பெறப்படும் வீரமகள், நாமகள், வீற்றுத்தெய்வமென்னும் தெய்வங்கள் குடியிருந்தவாறு புலப்படும். இங்ஙனே சீவகசிந்தாமணியாரும்,

கலையின தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ்
சிலையின தகலமும் வீணைச் செல்வமு
மலையினி னகலிய மார்ப னல்லதிவ்
வுலகினி லிலையென வொருவ னயினான். என்றுகூறினமை காண்க.

கரியதவத்தை, புரிந்திலீர் — செய்தீரில்லை, என்பார் — என்பார்கள் எ-று.

மூலைகள் அரசனுடைய பல அவயவங்களை நோக்கிக் களிக்குந் தவஞ் செய்யப் பெற்ற கண்கள்போல் அவன்மார்பை மாத்திரமேனும் பொருந்தும்படியான அருந்தவம் நீங்கள் செய்திலீரென்றார். இதனால் தவஞ்செய்தவர் வேண்டியவை யடைவரென்பது கருத்து: அது "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டு முயலப்படும்" என்னுந் திருக்குறளாற் காண்க. (அரு)

பணிமுடிக்கிடந்தபார்பொதுநீக்கிப் பரித்திடுமாசிளங் குமரன், மணியெழுவனைய மல்லலந்திணிதோள் வனப்பெலாங் கண்டுகண்டுவப்ப, விணர்விரிபசுந்தார் துயல்வரத்தொடுத்த வெரிமணிக்கொடிஞ்சியந் தேர்கொண், டணிகெழு மறுகின் மெல்லெனச்செல்கின் றலங்குளைப் புரவியைத் தொழுவார்.

இ-ள். பணிமுடிக்கிடந்த — ஆதிசேடன் றலைமேலிருந்த, பார் - பூமியை, பொதுநீக்கி — பலவரசர்க்கும் பொதுமையாயிருப்பதை நீக்கி, பரித்திடும் — (முழுவதுந்தானொருவனே) சுமக்கின்ற, அரசிளங் குமரன் — நளனுடைய, மணியெழு வனைய — மணித்தூணையொத்த, மல்லல் — வளம்பொருந்திய, அம் — அழகிய, திணிதோள் - வலிமைபெற்ற தோள்களினுடைய, வனப்பெலாம் — அழகனைத்தையும், கண்டு கண்டு — நோக்கி நோக்கி, உவப்ப — மகிழ்ச்சியடைய, இணர்விரி — பூங்கொத்துகள் விரிந்த, பசுந்தார் — பசிய மலர்மாலை, துயல்வர — அசைய, தொடுத்த — கட்டப்பெற்ற, எரிமணி - ஒளியையுடைய மணிகள் பதித்த, கொடிஞ்சியந் தேர் கொண்டு — மேன்மொட்டையுடைய தேரைக்கொண்டு, அணிகெழு மறுகின் — அழகு பொருந்திய வீதியில், மெல்லெனச் செல்கின்று — மெள்ளப்போகின்று, அலங்கு — அசைகின்ற, உளை — புறமயிர்களை யுடைய, புரவியை — குதிரையை, தொழுவார் — வணங்குவார்கள் எ-று.

கிடையாது கிடைத்த நளமகாராசனுடைய அழகைப் பார்த்த மங்கையர் இன்னுஞ் சிறிதுபொழுது பார்த்தற்கு இடையூறாகத் தேரை விரைவிற் கொண்டுபோதலாலே, தம்மாற் றொழப்படுதற்குரியதல்லதாகிய விலங்கின் பிறப்புடைய குதிரையையும் வணங்கினார்களென்பதாம். இதனால் ஒருவருக்குத் தன்னன்பு தெரிவித்தற்கு வணக்கம்போல மற்றொன்றில்லையென்பது கருத்து. (அச)

வேலெனமிளிர்ந்து குமிழ்மிசை மறிந்து வேனிலாற்கர சியலளித்துச், சேலெனப் பிறழ்ந்து குழையெதிர் நடந்து செவ்வரி பரந்துமை தோய்ந்து, காலனிற்சினவிக் கொலைத் தொழில்புரியுங் கருந்தடங்கண்ணினார் தமது, மாலுறவிடுத்த மனத்தினுங்கடிதோ வாவுமான்றேரெனத் தொடர்வார்.

இ-ள். வேலென - வேற்படைபோல், மிளிர்ந்து - விளங்கி, குமிழ்மிசை - குமிழம் பூவினையொத்த மூக்கின் மேற்பக்கத்தில், மறிந்து-தடைபட்டு, வேனிலாற்கு-மன்மதனுக்கு, அரசியலளித்து-அரசாட்சியைக்கொடுத்து, சேலென - கெண்டைபோல, பிறழ்ந்து-துள்ளி ஓடி, குழை - குழையெனப்படுகின்ற காதணிக்கு, எதிர்-முன்பாக, நடந்து - சென்று, செவ்வரி - சிவந்தரேகைகள், பரந்து-பரவப்பெற்று, மை - அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்து - அமிழ்ந்தி, காலனில் - யமன்போல், சினவி - கோபித்து, கொலைத்தொழில்-கொல்லுந்தொழிலை, புரியும் - செய்கின்ற, கருந்தடங்கண்ணினார் - கரிய விசாலம் பொருந்திய கண்களையுடைய மாதர்கள், தமது - தம்முடைய, மாலுற - மயக்கம்பொருந்த, விடுத்த-அனுப்பப்பட்ட, மனத்தினும் - மனத்தைக்காட்டிலும், கடிதோ - கடுமையையுடையதோ, வாவும்-தாவுகின்ற, மான் - குதிரை கட்டிய, தேரென-தேரென்று, தொடர்வார் - அத்தேரின்பின் செல்லுவார்கள் எ-று.

வேனிலாற் கரசியலளித்தலாவது - இவர்கள் கடைக்கண்பார்வைகளானவை திரிலோகத் தரசரையும் விரகங் கொண்டு வருந்தச் செய்து மன்மதனுடைய தொழிலை விர்த்தியாக்குதலாம். மனோவேகத்தினுங் குதிரைவேகஞ் சிறிதாதலால் மாதர்கள் தமது மனத்தினுங் கடிதோவாவு மான்றேரென்றார். (அசு)

* கண்டுகண்டுருகி பிணையராய்மனனுங் கருந்தடங்கண்களுங்களிக்கும், வண்டிமிர்கூந்தல் வனிதையர்வருந்த மணிநெடுவீதிவாயகன்று, கொண்டல்கண்படுக்கும் வரையினின்

---

* இப்பாட்டின் கருத்துப்போலச் சீவகசிந்தாமணியாரும் உரைத்த ஆப்புமை யுணரத்தக்கது. சீவகசிந்தாமணி. கோவிந்தையாரிலம்பகம் - கூஉ. செய்யுள். "வாண்முகத் தலர்ந்த போது மழைமலர்த் தடங்கண்கோட்டித்-தோண்முதற் பசலைதீரத் தோன்றலைப் பருகுவார்போ - ஞாண்முதற்பாசந் தட்ப நடுங்கினார் நிற்பதில்லான்—கோண்முகப் புலியோ டொப்பான் கொழுநிதிப்புரிசைபுக்கான்."

றிழியுங் கோளரியேறெனநிவந்த, விண்டொடு கொடிஞ்சித்
தேரினின் றிழிந்து மேவரும்வேத்தவைபுகுந்தான்.

இ-ள். இனையராய் — இத்தன்மையுடையவராய், கண்டுகண்டு- பார்த்துப்பார்த்து, மனனும் — மனமும், கருந்தடங் கண்களும்-கரிய பெரியகண்களும், களிக்கும்-களிக்கின்ற, வண்டு-வண்டுகள், இமிர்- ஒலிக்கின்ற, கூந்தல்-அளகத்தையுமுடைய, வனிதையர்-மங்கையர் கள், உருகி — கரைந்து, வருந்த — துன்பமுற, மணி — அழகிய, நெடு வீதிவாய் — நெடிய தெருவின்கணின்றும், அகன்று — நீங்கி, கொண் டல் — மேகங்கள், கண்படுக்கும் — நித்திரைசெய்கின்ற, வரையினின் றிழியும் - மலையினின்று மிறங்குகின்ற, கோளரியேறென — சிங்க வேற்றைப்போல், நிவந்த — உயர்ந்த, விண்டொடு - ஆகாயத்தையளா விய, கொடிஞ்சி — மேன் மொட்டையுடைய, தேரினின்றிழிந்து- இரதத்தினின்று மிறங்கி, மேவரும் — (ஒப்பினை) பொருந்திய, வேத்தவை — இராசசபையில், (நளனுனவன்) புகுந்தான் — புகுந்த னன் எ-று.

கோள் — வலிமை. கண்டு கண்டு என்னும் அடுக்கு மிகுதிப் பொருட்டு. வனிதையர் — அழகுடையவர். வனிதா — அழகு.

நளன் மாதர்கள் வருந்த வீதியினீங்கித் தேரினின் றிழிந்து அவையிற் புகுந்தானென்க. வேந்தவை — வேத்தவையெனச் சந்த வின்ப நோக்கி விகாரமாயிற்று. வரையினின்றிழியுங் கோளரியே றென வென்றமையால் உவமையணி. (அ௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தெரியல்சூழ்குவவுத்திண்டோட்சிலைவலானினிதினெய்த
வரசவையிருந்தசெவ்வியரசிளங்குமரரெல்லாங்
குரைகடன்முகட்டிற்றோன்றுங்குளிர்மதிகாண்டலோடும்
விரிகதிர்மழுங்குவானின்மீனினமென்னலானார்.

[இதனால் சபையிலிருந்த அரசர்களுடைய தன்மை
கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். தெரியல்சூழ் — மாலைகள் சூழ்ந்த, குவவு — திரட்சிபொ ருந்திய, திண் — வலிமை பெற்ற, தோள் — புயத்தையுடைய, சிலைவ லான் — நளமகாராசன், இனிதின் — இனிமையால், எய்த-அடைய, அரசவையிருந்த — (அப்பொழுது) இராசசபையிலிருந்த, செவ்வி-

அழகிய, அரசிளங்குமரரெல்லாம்-இராசகுமாரர்களனைவரும், குரை-ஒலியையுடைய, கடன் முகட்டிற் றோன்றும் - கடலுச்சியி லுதிக்கின்ற, குளிர்மதி-குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை, காண்டலோடும்-கண்டவளவில், விரிகதிர் மழுங்கும் - விரிந்த கிரணங்களி னொளி கெடப்பெற்ற, வானில் - ஆகாயத்தி லிருக்கின்ற, மீனினம் என்னலானார் - உடுக்கணமென்று சொல்லும்படி யாயினார்கள் எ-று.

கதிர்மழுங்கினும் உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து வெறுப்பின்றி விருப்புமிகுதல்போல், அழகிற் குறைந்த அரசர்களுக்கு நளனிடத்து விருப்புமிகுதல் கொள்க. உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து மகிழ்ச்சியுண்டாதல் அவன் உடுபதியாதலாலும் சிலவற்றிற்குத் துணைவனாதலாலுமென்க. வடிவினால் மாத்திரமின்றி விற்போர் முதலியவற்றினு மிக்கவனென்பது தோன்றக் குலவுத்திண்டோட் சிலைவலானென்றார். (௮௭)

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்கோடுயர்குடுமிக்குன்றம்
பொருவுமண்டபத்தினூடுபூண்சுடர்தவழப்புக்க
செருமலிதானைவேந்தன் றிருமுகந்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்களெல்லாமம்புயம்போன்றவன்றே.

இதுவுமது.

இ-ள். குரு - நிறம் பொருந்திய, மணி - இரத்தினங்கள், இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசியபொன்னாற் செய்த, கோடுயர் - உச்சியுயர்ந்த, குடுமி - சிகரங்களையுடைய, குன்றம்பொருவும் - மலையையொத்த, மண்டபத்தினூடு - விவாகமண்டபத்தில், பூண் - ஆபரணங்களின், சுடர்தவழ - ஒளிவிளங்க, புக்க-புகுந்த, செருமலிதானைவேந்தன் - நளமகாராசனுடைய, திருமுகம்-திருமுகமானது, திங்களாக - சந்திரனாக, அரசர் - அரசர்களுடைய, வாள் - ஒளி பொருந்திய, முகங்களெல்லாம் - முகங்களனைத்தும், அம்புயம்போன்ற - தாமரைமலரை யொத்தன எ-று.

அன்று, ஏ - இவ்விரண்டும் அசைகள்.

திங்களைக் கண்ட அளவிலே தாமரைமலர்கள் குவிதல்போல், நளனைக்கண்ட அளவில் அரசர் முகங்கள் வாடினவென்க. இதனால் அரசர்களழகினும் இவனழகு மேற்பட்டிருந்ததென்பது கருத்து. திங்களென்னும் உருவகம் அம்புயம் போன்ற வென்னும் உவமையொடு கலத்தலாற் கலவையணி. (௮௮)

கடிமலர்ப்பகழியேந்துங்காமனுநாணும்பொற்பி
னடல்கெழுபரிதிவைவேலையனையினிதினோக்கித்
தொடுகழலமரர்யாருந்துயரொடுமழுக்காறெய்தி
வடிவினிற்சிறந்தானேனுமானுடனலனோவென்றார்.

[இதனால் தேவர்கள் பொறாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கடி — வாசனைபொருந்திய, மலர்ப்பகழி யேந்தும் — பூங்கணைகளையேந்திய, காமனும் — மன்மதனும், நாணும் — நாணத்தக்க, பொற்பின் — அழகையுடைய, அடல்கெழு — வெற்றிமிகுந்த, பரிதி— சூரியன்போன்ற, வைவேல் — கூரியவேலையுடைய, ஐயனை — நளமகாராசனை, இனிதின் — இனிமையினால், நோக்கி—பார்த்து, தொடுகழல் — கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய, அமரர்யாரும் — தேவர்களனைவரும், துயரொடும் — துன்பத்துடன், அழுக்காறெய்தி—பொறாமைகொண்டு, வடிவினில் — உருவத்தில், சிறந்தானேனும் — (இந்நளன்) சிறந்திருந்தானேனும், மானுடனலனோவென்றார் — மனிதப்பிறப்பை யுடையவனல்லனோ வென்றார்கள் எ-று.

அழகிற் சிறந்த நளனைத் தேவர்கள் மற்றொன்றிலுங் குறைவுபடுத்தக் கூடாமல் வடிவினிற் சிறந்தானேனு மானுடனலனோ வென்று பிறப்பிற்குறைவுசொல்லுதலால், அப்பொறாமைவார்த்தை அவனுக்குக் கல்வி, செல்வம், வீரம், தீரம், போகம், அரசு, வெற்றி, நற்குணம், நற்செய்கை முதலியவற்றொன்றிலும் ஒருகுறைவுமில்லையென்பதனைப் புலப்படுத்தி நின்றது. அத்தேவர்களுக்கு, நாம் மானுடரும் புண்ணியப்பேற்றாற் பெறுவதாகிய தெய்வப் பிறப்பினால் உயர்ந்திருக்கின்றோமென்னுஞ் செருக்குடையா ரென்பது கருத்து. (௮௧)

ஓவியரெழுதவொண்ணாவுலம்பொருவயிரத்திண்டோள்
வாவுமான்றடந்தேரண்ணல்வனப்பினைநேராராகித்
தேவரில்லையங்காக்குமரசரிற்செவ்விவாய்ந்த
காவலர்திருந்தநோக்கார்கடைக்கணானோக்கினாரால்

[இதனால் நளனைக்கண்ட தேவர்முதலானவர் நாணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஓவியர் — சித்திரக்காரராலும், எழுதவொண்ணா — எழுதக்கூடாத, உலம்பொரு — திரள்கல்லையொத்த, வயிரம் — வச்சிரம் போன்ற, திண்டோள் — வலிமைபெற்ற தோளையும், வாவும் — தாவு

கின்ற, மான் — குதிரைகட்டிய, தடம் — பருத்த, தேர் — தேரையுமு டைய, அண்ணல் — நளமகாராசனது, வனப்பினை — அழகை, நேரா ராகி — ஒவ்வாதவர்களாய், தேவரில் — தேவருக்குள்ளேயும், வையங் காக்கும் — பூமியைப் புரக்கின்ற, அரசரில் — அரசருக்குள்ளேயும், செவ்விவாய்ந்த — அழகுபொருந்திய, காவலர் — அரசர்கள், திருந்த- நேராக, நோக்கார் — பாராராகி, கடைக்கணால் — கடைக்கண்ணி னால், நோக்கினார் — பார்த்தார்கள் எ-று.

அழகிற் சிறந்தவனை அதுகுறைந்தவன் நேராகப்பார்த்தால் நம் மழகிடத்தில் இவன் மிக்க விருப்புள்ளவனாய் நோக்குகின்றனை னென்று எண்ணங் கொள்வா னென்னு நாணத்தால் கடைகண் ணாற் பார்த்தல் உலகத்திற் சுபாவமென்க. (கூO)

விரிகதிரெறிக்கும்பைம்பூண்விதர்ப்பர்கோனினிதினிட்ட
வரியினஞ்சுமந்தபைம்பொனணிமணித்தவிசின்மீது
குருதிகொப்பளிக்கும்வைவேற்குமரனிலிருந்தான்வெய்ய
செருமலிகடலந்தானைத்தீயுமிழ்வேலினானே.

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விரிகதிர் — விரியப் பெற்ற கிரணங்களை, எறிக்கும்-வீசு கின்ற, பைம்பூண் — பசும்பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசனால், இனிதினிட்ட — இனிமையினாலி டப்பட்ட, அரியினம் — சிங்கக்கூட்டங்கள், சுமந்த — தாங்கிய, பைம் பொன் — பசிய பொன்னாற்செய்த, அணி — அழகிய, மணித்தவிசின் மீது — இரத்தினாசனத்தின்மேல், வெய்ய — வெவ்விய, செருமலி- போர்மலிந்த, கடலந்தானை — சேனாசமுத்திரத்தையும், தீயுமிழ்- தீயையுமிழ்கின்ற, வேலினான் — வேற்படையையுமுடைய நளமகா ராசன், குருதி — உதிரத்தை, கொப்பளிக்கும் — உமிழ்கின்ற, வைவேல் — கூரியவேலையுடைய, குமரனில் — குமரக்கடவுள்போல், இருந்தான் — இருந்தனன் எ-று.

ஏகாரம் — ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

விதர்ப்பர்கோனிட்ட மணித்தவிசி லிருந்தனனெனக் கூட்டுக. விவாகமண்டபத்திற்கு வந்ததும் வீமன் மரியாதைசெய்ததும் தேவ ராதியர்க்குப் பொதுப்படச் சொல்லி நளமகாராசனுக்கு மாத்திரம் வேறுபிரித்துச் சொல்லியதும் அவனுக்கு அவ்வளவு சிறப்பிருத்த லாலும் தமயந்தி விரும்பி மாலையிடலாலு மென்க. (கூக)

கொங்கவிழுருவப்பைந்தார்க்குமரனையினிதுநோக்கி
யிங்கிவன்வனப்புக்கொவ்வா திழிவரலெய்திடாம
லைங்கணைக்கிழவன்வெய்யவழற்கணாலருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட்டேவினை வியக்குமன்றே.

[இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொங்கு — வாசனை, அவிழ் — விரிகின்ற, உருவம்-உருவத்தையுடைய, பைந்தார் — பசிய மாலையையணிந்த, குமரனை— நளனை, இனிது — இனிமையால், நோக்கி — பார்த்து, இங்கு — இவ்விடத்தில், இவன் — இவ்வரசனுடைய, வனப்புக்கு — அழகிற்கு, ஒவ்வாது — நிகராது, இழிவரல்—இழிதகவை. எய்திடாமல்-அடையாமல், ஐங்கணைக்கிழவன் — மன்மதனானவன், வெய்ய — வெவ்விய, ஐங்கணைக்கிழவன் — மன்மதனானவன், வெய்ய — வெவ்விய, அழற்கணால் — தீவிழியால், அருவமாக்கும் — (தன்னை) அருவமாக்கிய, திங்களங்கண்ணி — மூன்றாம்பிறையைத் தரித்த, முக்கட்டேவினை— பரமசிவனை, வியக்கும் — அதிசயிப்பான் எ-று.

அன்று, ஏ — அசைகள்.

* ஐங்கணைக்கிழவன் முக்கட்டேவினை வியத்தலாவது — நாம் எல்லாராலும் அழகில் உவமிக்கப்பட்டிருந்தோம். இதுபொழுது நம்மை அழகால்வென்ற நளனால் இவ்வரசர் முன்னே அவமானப் படாமல் ஈசன் அருவமாக்கியது நமக்கு நன்மையாயிற்றென்று நினைந்து மகிழ்தலாம். அருவமாக்கிய குற்றத்தைக் குணமாக்கிக் கொள்ளுதலால் இலேசவணி. —(கஉ)

ஏழ்நிலவரைப்பில்வானிற்பாதலத்தினிதுவைகும்
பாழிபக்கடங்கோள்வேந்தர்பலரும்வந்தமர்ந்தவாற்றாற்
கேழ்கிளர்மணிசெய்மாடங்கிளர்வெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழிபக்கடக்கைமாயனகடுபோன்றிருந்ததம்மா.

---

* ஐங்கணைக்கிழவனை யருவமாக்கிய காலம்-தற்புருடகற்பத்திலே வேனு என்னும் இந்திரன்காலத்திலே. உத்தராயணத்திலே மாசிமாதத்திலே பூர நட்சத்திரத்திலே யென்க. என்னை? அறுமுகக்கடவுள் சதாசிவப் பெருமானது நெற்றிக்கண்களினின்றும் அறுபொறிகளாகத் தற்புருடகற்பத்திலே திருவவதாரஞ்செய்தாரென்று மற்சபுராணத்திலே கூறப்படுவதனாலும், மாசி மகத்திலே சனக சனாதன சனந்தன சனற்குமார விருடிகட்குச் சிவஞானபோதங் கைவரு முபதேசம் தக்கிணாமூர்த்தியாக விருந்து செய்தாரென்று வாமன மகாபுராணமும், அனலம் என்னும் சிவாகமமும் அறையுமாற்றானும் அவர்க்குச் சிவஞானபோதநிட்டை தெருட்டிய நாளிலே காமனடுத்துப் போர்புரிய பூரமாகியவன்று எரித்து, இறைவியை யிமயத்துமணந்தநாளில் இரதிவேண்ட பங்குனி உத்தரநாளாகிய அன்றுமீட்டுந்தோன்றிட அருளினன் என்பதனாலும் தெளிக.

[இதனால் விவாகமண்டபத்திற்கு உவமைசொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஏழ்நிலவரைப்பில் – சத்ததீவுகளிலும், வானில்-தேவருலகத்திலும், பாதலத்து – நாகருலகத்திலும், இனிதுவைகும்–இனிமையொடுதங்கிய, பாழி – அகலமாகிய, அம் – அழகிய, தடம்–பருத்த, தோள் – தோளையுடைய, வேந்தர் பலரும் – அரசரனைவரும், வந்தமர்ந்தவாற்றால் – வந்துதங்கியபடியால், கேழ்கிளர்–ஒளிமிகுந்த, மணிசெய் – இரத்தினங்கள் பதித்த, மாடம் – விவாகமண்டபமானது, கிளர்-பிரகாசிக்கின்ற, வெயிலெறிக்கும்–வெயிலைவீசப்பெற்ற, செய்ய – சிவந்த, ஆழி – சக்கரமேந்திய, அம் – அழகிய, தடக்கை – விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாயன் – திருமாலினது, அகடுபோன்று – வயிற்றையொத்து, இருந்தது – இருந்தது எ-று.

சத்ததீவுகளாவன – நாவலந்தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, சான்மலித்தீவு, கோமேகத்தீவு, புட்கரணித்தீவு, என்பனவாம். பிரளயகாலத்திற் சராசரங்களெல்லாம் நாரணக்கடவுளது வயிற்றில் அடங்கி யிருத்தல்போல், இந்த விவாகமண்டபத்திலுந் திரிலோகத்தரசரும் அவர்கள் பரிவாரங்களும் அடங்கி யிருத்தலால் அவ்வயிறு உவமையாயிற்று. இது உவமையணி. (கூரு)

மாங்குயிற்குதலைச்செவ்வாய்வனமுலைப்போகம்வேண்டித்
தேங்கமழ்தருவினீழற்றேவருநிடதங்காக்கு
மோங்கெழுவனையதோளானுருவுகொண்டடைந்தாரென்னி
லாங்கவன்வனப்புநம்மாலறையலாந்தகைமைத்தன்றே.

[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மாங்குயில்-மாமரத்திலிருக்குங் குயிற்சொல்லையொத்த, குதலை – மழலைச்சொல்லையும், செவ்வாய் – செவ்வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, வனமுலை – அழகிய தனங்களினுடைய, போகம் வேண்டி – போகத்தைவிரும்பி, தேங்கமழ் – வாசனைகமழ்கின்ற, தருவினீழல் – ஐந்தருவினிழலிலிருக்கும், தேவரும் – இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், நிடதங்காக்கும்-நிடததேசத்தையளிக்கின்ற, ஓங்கெழுவனையதோளான் – உயர்ந்த எழுத்தூணையொத்த தோளையுடைய, நளமகாராசனது, உருவுகொண்டு – வடிவைக்கொண்டு, அடைந்தாரென்னில் – வந்தாரேயானால், ஆங்கவன் – அவ்வரசனுடைய, வனப்பு-அழகு, நம்மால் – நம்மால், அறையலாம்-சொல்லலாம், தகைமைத்தன்று – தகைமை யுடையதன்று எ-று.

ஏ — அசை. யாவரும் விரும்பித் தவஞ்செய்தடைதற்குரிய பொன்னுலகத்தையாளும் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் தம்முரு வோடேயிருந்தால், தமயந்தி மாலை தரிக்கமாட்டாளென்று அழகிற் சிறந்த நளமகாராசனுடைய உருவைக் கொள்வாரென்னில், அவனழகை ஒருவராலுஞ் சொல்லக்கூடாதென்க. (௩௪)

வடுநெடுங்கண்ணிகொம்மைவருமுலைதிளைப்பவேண்டித்
தொடுகழலரசர்வெள்ளந்தொக்கொருங்கிருந்ததோற்ற
முடல்சினத்திகிரிமாயனுந்தியங்கமலம்பூத்த
கடவுடன்படைப்பின்வீக்கங்காட்டுதல்போன்றதன்றே.

[இதனால் விவாகத்திற்குவந்த அரசர்கூட்டத்துக்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வடு — மாவடுவையொத்த, நெடுங்கண்ணி — நெடியகண்ணையுடைய தமயந்தியினது, கொம்மை — இளமையையுடைய, வரு — வளரப்பெற்ற, முலை — தனங்களில், திளைப்ப — அணைய, வேண்டி — விரும்பி, தொடு — கட்டப்பட்ட, கழல் — வீரக்கழலையுடைய, அரசர்வெள்ளம் — அரசர் கூட்டங்கள், தொக்கு — கூடி, ஒருங்கிருந்த தோற்றம் — ஒருசேரவிருந்த தோற்றமானது, உடல்- பொருகின்ற, சினம் — கோபத்தையுடைய, திகிரி — சக்கரப்படையையேந்திய, மாயன் — நாரணனுடைய, உந்தியங் கமலம்பூத்த- நாபிக்கமலமானது தந்த, கடவுள் — பிரமதேவன், தன்படைப்பின் வீக்கம் — தனது சிருட்டியினுடைய விரிவை, காட்டுதல் — காண்பித்தலை, போன்றது — ஒத்திருந்தது எ-று.

இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால், திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரம சிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருந்தன ரென்பது கருத்து. இங்ஙனங்கூடிய வரசவையிற் பிரமன்படைப்பின் வீக்கங்காட்டுதல் போன்றதெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௩௫)

தனியுருத்தாங்கியீசன்றழல்விழிப்பட்டேமென்று
பனிமலர்ப்பகழிமாரன்பலவுருவெடுத்தல்போலக்
கனிபடுகிளவியாடன்கதிரிளமுலையிற்றோய்வான்
குனிசிலைத்தடக்கைவேந்தரொருவழிக்குழுமினாரே.

[இதனால் அரசர் ஒருங்குசேரக் கூடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பனி — குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்ப்பகழி — பூங்கணைகளையுடைய, மாரன் — மன்மதனானவன், தனியுருத்தாங்கி — ஒரு

வடிவங்கொண்டு, ஈசன் — பரமசிவனுடைய, தழல் விழி — நெருப்புக்கண்ணினால், பட்டேமென்று — இறந்தேமென்று, பலவுருவெடுத்தல்போல — பலவுருவங்கொண்டதுபோல, களிபடு கிளவியாள்தன் — தமயந்தியினது, கதிர் — காந்திபொருந்திய, இளமுலையில் — இளமைபொருந்திய தனத்தில், தோய்வான் — கலக்கும்படி, குனிசிலை — வளைந்தவில்லையேந்திய, தடக்கை — விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தர் — அரசரானவர்கள், ஒருவழி-ஓரிடத்தில், குழுமினார் — கூடினார்கள் எ-று.

ஏகாரம் — ஈற்றசைக்கண்வந்தது. மாரன் — கொல்லுவோன், பட்டேம் என்பது உயர்வுபற்றிவந்த தனித்தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. களிப்படு என்றால் படு என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் சாழ்த்தலென்னும் பொருட்டு.

இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் விவாகத்திற்குவந்த அரசரனைவரும் அழகினால் மன்மதனை யொத்திருந்தன ரென்பது கருத்து. இதுவு மேற்கூறியவணி. (௯௮)

வேனிலா னுயர்த்தவெற்றிக்கயலையும்வெருட்டிநீண்ட
மானினமருளுநோக்கின்மடவரல்வதுவைகாண்பான்
பானிறவன்னமூர்ந்தபழமறைக்கிழவனோடு
நீனிறச்செங்கண்மாயனெடுவிசும்படைந்தான்மன்னோ.

[இதனாற் பிரமவிட்டுணுக்களின் வரவுசொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வேனிலான் — மன்மதனானவன், உயர்த்த — பிடித்த, வெற்றி — வெற்றிபொருந்திய, கயலையும் — கொடியாகிய மீனையும், வெருட்டி — அச்சமுறுத்தி, நீண்ட — நீண்ட, மானினம் — மான்கூட்டங்கள், மருளும் — மயங்குகின்ற, நோக்கின் — பார்வையையுடைய, மடவரல் — தமயந்தியினது, வதுவை — விவாகத்தை, காண்பான் — காணும்பொருட்டு, பால் — வெள்ளிய, நிறம்-வண்ணத்தையுடைய, அன்னமூர்ந்த — அன்னப்பறவையைச்செலுத்திய, பழமறைக்கிழவனோடும் — பிரமதேவனோடும், நீல்நிறம் — கரியவண்ணத்தையும், செம்கண் — செய்யகண்ணையுமுடைய, மாயன் — நாரணனானவன், நெடுவிசும்பு — நெடிய ஆகாயத்தின்கண், அடைந்தான் — வந்தான் எ-று.

தமயந்தியினுடைய கடைக்கண் பார்வையைக் குறித்துத் திரிலோகத்தரசரும் வந்திருக்கிறபடியால் அவள்பார்வைக்கு அவ்

வளவு சிறப்புச்சொல்லினர். வேனிற்காலத்திற்கு அதிபனாகலின் மன்மதனை வேனிலான் என்றார். வேனிற் காலமாவது சித்திரை வைகாசிமாதம். இதுபற்றி வசந்தன் என்றுங் கூறுவர். பார்வை மாத்திரையானே யின்பநுகருவது மீனாகலின் அதனைத் தன்னுருவ வாசிற்கேற்பக் கொடியாக் கொண்டானென்ப. நீலம் என்னும் சொல்லில் அம் கடைக்குறைந்து நின்றது. (௬௭)

அவ்வழிநிணம்வாய்ப்பில்கியழலுமிழ்ந்தரத்தந்தோயு
நெய்வழிபரிதிவைவேல்விதர்ப்பர்கோனீலவுண்கட்
செவ்வழியனையதீஞ்சொற்றெரிவையர்தம்மைநோக்கி
மைவழிகரியகூந்தன்மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

[இதனால் வீமன்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அவ்வழி – அப்பொழுது, நிணம் – நிணத்தை, வாய்ப்பில்கி – வாயாற்கொப்புளித்து, அழலுமிழ்ந்து – நெருப்பைக்கக்கி, அரத்தந்தோயும்-உதிரம்படிகின்ற, நெய்வழி-நெய்யொழுகுகின்ற, பரிதி – சூரியனையொத்த, வைவேல் – கூரியவேலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் – வீமராசனானவன், நீலம் – கருங்குவளை மலர்போன்ற, உண்கண் – மையுண்ட கண்களையுடைய, செவ்வழியனைய-செவ்வழிப்பண்ணையொத்த, தீஞ்சொல் – மதுரம்பொருந்தியசொல்லையுடைய, தெரிவையர் தம்மைநோக்கி – மாதரைப்பார்த்து, மைவழி – மயிர்ச்சார்பொழுகிய, கரிய கூந்தல் – கரியகுழலையுடைய, மங்கையை – தமயந்தியை, கொணர்மின் என்றான் - அழைத்துக் கொண்டு வாருங்களென்றான் எ—று.

நிணம் – கொழுப்பு. நெய் – எண்ணெய். பரிதி – ஆகுபெயர்.

இப்பொழுது நற்பொழுதா யிருக்கின்றபடியாற் கன்னியை யழைத்துக் கொண்டு வரச்சொன்னார்களென்று மங்களவார்த்தை சொல்லச் செல்கின்றவராகையால், அத்தன்மை தோன்றத் தீஞ்சொற் றெரிவையரென்ற மாத்திரத் தொழியாது செவ்வழி யனைய வென்றார். (௬௮)

உரையதுகேட்டலோடுமோடரித்தடங்கணல்லா
ரெரிபரந்திமைக்கும்பைம்பூணின்னரிச்சிலம்பொடேங்கப்
புரிகுழன்மாலைசோரப்பூசல்வண்டார்த்துப்பொங்க
விரைவினரேகிப்பைம்பொன்விளங்கிழைகோயில்புக்கார்.

[இனிப் பதின்மூன்றுபாட்டால் தமயந்தியது செய்கை
சொல்லத்தொடங்கி இதனால் மாதர் சென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். உரையது — அச்சொல்லை, கேட்டலோடும் — கேட்டவளவில், ஓடரி — செவ்வரிபரந்த, தடங்கணல்லார் — விசாலம்பொருந்திய கண்ணையுடைய மாதர்கள், எரிபரந்து — ஒளிபரவி, இமைக்கும் — விளங்குகின்ற, பைம்பூண் — பசிய ஆபரணங்கள், இன்னரிச்சிலம்பொடு — இனிய கிண்கிணியுடைய பாதசாலத்தோடு, ஏங்க — ஒலிக்க, புரி — கட்டப்பட்ட, குழல் — கூந்தலிலிருக்கின்ற, மாலை சோர — மலர்மாலை சோர்வையடைய, பூசல் — மிகுந்த வொலியையுடைய, வண்டு — வண்டுகள், ஆர்த்து — ஒலித்து, பொங்க — எழும்ப, விரைவினர் — விரைவுகொண்டவராகி, ஏகி — போய், பைம்பொன் — பசியபொன்னாற்செய்த, விளங்கிழை — ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தியினது, கோயில் — கன்னிமாடத்தில், புக்கார் — புகுந்தார்கள் எ-று.

"அது வுரை" என மாற்றிக்கொள்க. அது — பகுதிப்பொருள் விகுதியுமாம். குழல்போல் முடிக்கப் படுவதாகலிற் குழலென்றார். ஏங்குதல், சோரல், பொங்குதல் என்னும் தொழில்கள் விரைவு வகைப்பொருளைப் பயந்துநின்றன. நல்லார் உரைகேட்ட வளவில் பூணுஞ்சிலம்பு ஏங்க, மாலைசோர, வண்டார்த்துப் பொங்கவிரைந் தேகிக் கோயில் புக்காரெனக் கூட்டுக. விரைந்து செல்வோர் தன்மை கூறப்பட்டமையால் தன்மை நவிற்சியணி. (௯௯)

வாங்குவிற்றடக்கைவேந்தன்வதுவைமண்டபத்தின்வல்லே
கோங்கிளமுலையினாளைக் கொணர்கவென் றுரைத்தானென்ன
தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சிறைகிடந்தனையநெற்றிப்
பூங்கொடிதன்னையீன்றபொற்றொடிக்குரைத்தாரன்றே. [த்

[இது வீமன் மனைவிக்குச் சொல்லியது.]

இ-ள். வாங்கு — வளைக்கப்பட்ட, வில் — வில்லையுடைய, தடக்கை — விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன் — வீமராசனானவன், வதுவைமண்டபத்தின் — விவாகமண்டபத்தில், வல்லே — விரைவிலே, கோங்கிளமுலையினாளை — தமயந்தியை, கொணர்க வென்று — அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று, உரைத்தானென்ன — சொன்னானென்று, தீங்கதிர் — மதுரம்பொருந்திய

கிரணங்களையுடைய, குழவித்திங்கள் — இளம்பிறையானது, சிறை கிடந்தனைய — சிறையிருந்ததை யொத்த, நெற்றி — நெற்றியை யுடைய. பூங்கொடிதன்னையீன்ற — தமயந்தியைப் பெற்ற, பொற்றொடிக்கு — நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்கு, உரைத்தார் — சொல்லினார் எ-று.

தோற்றவனைவென்றவன் சிறைபிடுதலியற்கையாதலால் நெற்றியால் வெல்லப்பட்ட பிறையைத் தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள் சிறை கிடந்தனைய நெற்றியென்றார். அங்ஙனஞ் சென்ற மாதர் அரசன் தமயந்தியை அழைத்துவரச் சொல்லினனென்று அவள் நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்குச் சொல்லினரென்க, வீமன் மனைவிக்குப் பெயர் சாருகாசினியென்பது "வீரவேன் மன்னவன் விழையுங் கற்பினாள், பூரரேன்றவகைமுறுவல் செய்தலாற், சாருகாசினியெனச் சாற்றுநாமத்தாளோறுமாநலமெலாந் திரண்டவுள்ளத்தாள்" இதனுலறிக. (௬00)

களிமகிழ் வெய்தியாங்கட்கனைத்துவண் டிமிரும்பைந் தார்த், துளிமதுக் கோதைதன்னைத் துவரினும் விரையினுனு, மொளிமணி கழீஇப்தொப்பவுவப்பொடுந் திமிர்ந்து பொங்குந், தெளிதிரை சுருட்டுங்கங்கைத் தீம்புனலாட்டினாரே

[இதனால் தமயந்திக்கு நீராட்டல் சொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். களிமகிழ்வெய்தி — மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து, ஆங்கண் — அவ்விடத்தில், கனைத்து — ஆரவாரித்து, வண்டிமிரும் — வண்டுகளொலிக்கின்ற, பைந்தார் — பசிய மலர்மாலையை யணிந்த, துளிமது — தேன்றுளிக்கின்ற, கோதைதன்னை — கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, துவரினும் — பத்துத் துவராலும், விரையினானும் — வாசனைத் திரவியத்தாலும், ஒளி — ஒளியையுடைய மணிகழீஇய தொப்ப-மணியையொப்பமிட்டதையொப்ப, உவப்பொடும்-மகிழ்ச்சியுடன், திமிர்ந்து — பூசி, பொங்கும் — பொங்குகின்ற, தெளிதிரை— தெளிந்த அலைகளை, சுருட்டும் — மடக்குகின்ற, கங்கை-கங்காநதியிலிருந்துகொண்டுவந்த, தீம்புனல் — இனிய நீரைக்கொண்டு, (மாதர்கள்) ஆட்டினார் — முழுகச்செய்தார்கள் எ-று.

ஏ — அசை. கோதை ஆகுபெயர். * துவரும், விரையுங்கூறவே முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையையுங் கொள்ளப்படும்.

கங்கையின் களிற்றினுச்சிக் கதிர்மணிக் குடத்திற் றந்த, மங்கல வாசநன்னீர் மணிநிறங்கழீஇய தொப்ப, நங்கையை நயப்ப வெல்லா விரையொடு துவருஞ்சேர்த்தி, யங்கரவல்குலாளை யாட்டினாரம்பையன்னார்.,, எனப்பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. வாசனைத் திரவியங்களைப் பஞ்சவாசமெனவுஞ் சொல்வர். அவற்றுள் முப்பத்திரண்டுவகை சேர்ந்த ஓமாலிகையும் பஞ்சவாசமும் பத்துத்துவரும் முறையே இவ்விரண்டுபாட்டாலுங்காண்க. "புழுகு சட்டங்கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக் காசு சயிலேகம் விலாமிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பச்சிலை கச்சோலமதிமதுரந்தக்கோலம், வழைமலர்நன் ஞரிதீம்பூவெண்ணெய் கண்டில் வகுளப்பூத் தாவரிசியேலஞ் சாதிக்காய், தழைசரள மிலவங்கநாகணமஞ் சட்டி சணபகமொட் டரத்தை நறும்பிசின் றகரங் குக்கல். கூறியவோ மாலிகையெண் ணன்கொடு கத்தூரி குங்குமங் கர்ப்பூரமகில் சந்தனமைவிரையும், வீறியபான் மரநான்கு திரிபலைமா நாவன்மிக்ககருங்காலியெனுந் துவர்ப்பத்து நல்லோர், தேறு வெள்ளிலோத்திரப்பூம் பொருக்கரைத்த சாந்துஞ்சேர்த்து நறுநெய் பூசித் திமிர்தருவிபோல, வூறியமா மதக்களிற்றுப்பிடரின் வருகங்கையுவந்தாட்டித் திருமேனியொற் றுடைபுரிந்தார்"மரநான்கா

---

* துவர், விரை, ஓமாலிகை யென்பன மேல்வரும் பாக்களானு முணரப்படும். ஐந்துவிரையாவன.

"கோட்டந் துருக்கந் தகர மகிலரா
மோட்டிய வைந்தும் விரை.

பத்துத் துவராவன:—

பூவந்தி திரிபலை புணர்கருங் காலி
நாவலோடு நாற்பான் மரமே.

முப்பத்திரு வகையோமாலிகை யாவன:—

இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோல மேலங்
குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய

நாக மதாவரிசி தக்கோல நன்னாரி
வேகமில் வெண்கோட்டமேவுசீர் - போகாத

கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங் கண்டில்வெண்ணெய்
யொத்தகடு நெல்லி யுடர்தான்றி - துத்தமொடு

வண்ணக்கச் சோல மரேணுக மாஞ்சியுட
னெண்ணுஞ் சயிலேக மின்புழுகு - கண்ணுநறும்

புன்னை நறுந்தாது புலியுகிர் பூஞ்சாளம்
பின்னு தமாலம் பெருவகுளம் - பன்னும்

பதுமுக னுண்ணேலம் பைங்கொடு வேரி
கதிர் நகை யோமா லிகை.

வன — ஆல் அரசு அத்தி இத்தி என்பனவாம். மணப்பெண்களுக்கு இவ்விரண்டுவகைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறு சேர்த்து அரைத்துப்பூசி முழுக்காட்டால் விவாகநூலிற் சொல்லு நியதியாம். மணி கழீஇய தொப்பவெனலா லுவமையணி. (௧௦௧)

* புரிகுழல்புலரவாசப் பூம்புகையூட்டிவிண்டு
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்குமுல்லையஞ்சூட்டுவேய்ந்து
வருமுலைமுகட்டிற்றெய்வமலயச்செஞ்சாந்துபூசி
யெரிமணிக்கலாபம்வீக்கியிழைபலதிருத்தினாரே

[இதனால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். புரி — கட்டப்பட்ட. குழல் — கூந்தலானது, புலர-ஈரம் வாட, வாசப்பூம்புகை — வாசனையுள்ள புகையை. ஊட்டி — ஊட்டுவித்து, விண்டு — விரிந்து. முருகுயிர்த்து — தேனைத்தந்து. இனவண்டு — வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆர்க்கும் — ஒலிக்கப்பெற்ற. முல்லையஞ்சூட்டு — முல்லைமாலையை. வேய்ந்து-சூடி. வருமுலை முகட்டில்— வளர்கின்ற தனங்களினுச்சியில். தெய்வம் — தெய்வத்தன்மையுள்ள, மலயம் — பொதியமலையிற் றோன்றிய, செஞ்சாந்து — செந்நிறமுள்ள சந்தனக்குழம்பை, பூசி — தடவி, எரிமணி — ஒளியையுடைய மணிகளணிந்த. கலாபம் — கலாபத்தை, வீக்கி — தரித்து, இழைபல இன்னும் அனேக ஆபரணங்களை, திருத்தினார் — அணிந்தார்கள் எ-று.

ஏகாரம் — ஈற்றசை. 0 மலயத்திற்குத் தெய்வத்தன்மையாவது— உயர்ந்தோரையுடைமையாம்.

கலாபம் — பதினாறுகோவையுள்ள மணி. இழைதிருத்தலாவது — உரிய விடங்களில் தக்கவாறணிதல். ஆபரணங்களும் அனேகம், அணிந்தவரும் அனேகரென்பது தோன்ற இழைபலதிருத்தினாரென்றார். (௧௦௨)

* "ஊரை விரையினு மீரைந்து துவரினு
மாறைந்தின் மேவிரண் டோமா லிகையினு
நாறைங் கதுப்பி னுமு நன்குரைஇ
யூறின நன்னீ ருவந்தன ளாட்டி."

என்றபடி வாசநெய்யுரைத்தமணங் கமழுங்கரியகூந்தலைத்துவர், விரை, ஓமாலிகையெனு மிவையூறிக் காயப்பட்ட நன்னீராலே நிறம்பெற ஆட்டிப் புகையிற் புலர்த்தி ஐந்துவகைபெற வகுத்த வகைதொறும் மான்மதத்தின் கொழுவிய சேற்றை யூட்டல் வழக்காதலின் "புரிகுழல்புலரவாசப் பூம்புகையூட்டி" என்றார்.

0 பொதியத்திற்குத் தெய்வத் தன்மையானது முனைவனூலின் முடித்த கேள்வியான் எனைத்துப் பொருளையு முணர்ந்த பெரியோர் ஆதியிற்றோன்றிச் சலிப்பின்றி நிலையுற்றதென்று கூறுவரன்றி அந்தமுண்டென்றுகூறார். உயர்ந்தோர் ஆவார் - இருடிகளும் முனிவர்பிரான் அகத்தியனுருமாம் இதுபற்றியே பொதியம் இமயம் புகார் மூன்றும் ஒரேதன்மையவென்றார் சிலப்பதிகாரத்தார்.

வேற்றுருக் கொண்டுமாதின் விளங்குவாண் முகத்திற் சேர்ந்த
கூற்றினைத் தடங்கண்ணென்ன வஞ்சனங் குலவத் தீட்டிக்
கீற்றிளந் திங்களன் றுகிளரொளி நுதலேயென்று
தேற்றுவார் போலச் செய்ய திலகமு மெழுதினாரே.

இதுவுமது.

இ-ள். வேற்றுருக் கொண்டு — வேற்று வடிவங் கொண்டு, மாதின் — தமயந்தியினது, விளங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, வாள் — ஒளி பொருந்திய, முகத்திற்சேர்ந்த — முகத்திலடைந்த, கூற்றினை — யமனை, தடங்கணென்ன — விசாலம்பொருந்திய கண்களென்று, அஞ்சனம், மையை, குலவத்தீட்டி — விளங்கவெழுதி, கீற்று — கீற்றாகிய, இளந்திங்களன்று — இளம்பிறையொன்று, கிளரொளி — மிகுந்த ஒளியையுடைய, நுதலேயென்று — நெற்றியேயென்று, தேற்றுவார்போல — தெளிவிப்பாரைப்போல, செய்ய — சிவந்த, திலகமும் — திலகப் பொட்டும், எழுதினார் — எழுதினார்கள் எ-று.

ஏ இரண்டில் — முன்னையது தேற்றம்; பின்னையது ஈற்றசை.

கூற்றுவன் விழி வடிவங்கொண்டு இவள் முகத்திருப்பது எற்றுக்கெனின், தன் வடிவோடு மிகுந்துகொண்டு உலகத்தார் நாடோறும் நிந்திக்கத் தானொருவனே கொலைப்பழியைச் சுமத்தல் பற்றிப் போலும். இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் யமன்போலும் விழிகள் ஆடவரைக் கொல்கின்றனவென்பது கருத்து. இளந்திங்களன்று நுதலேயென்று தேற்றுவார்போ லென்றதனால், நுதலே இளந்திங்களென்றிருந்தாற் படுமிழுக்கென்னெனின்? அதனை விரகிகள் நிந்தித்தலுண்டு; அந்நிந்தை இதற்கேறுமென்று கருதி அடையாளமாகத் திலகமு மெழுதினாரெனக் கொள்க. கூற்றினைத்தடங்கணென்னும், திங்களன்று நுதலேயென்னும் ஒழிப்பணிகள், தேற்றுவார் போல வென்ற தற்குறிப்போடு கலந்துவருதலாற் கலவையணி. (௪0௩)

வணங்கிடை யிறவோதாரா வனமுலை கவர்ந்துகொண்ட
சுணங்கணி பாக முற்றுஞ் சுந்தரச் சுண்ணமாட்டிக் [சொ
கணங்குழை முகத்துச் செவ்வாய்க் கன்னன் மென்றனைய தீஞ்
லணங்கினுக் கணிசெய்வார்போ லணியினுக் கழகுசெய்தார்.

இதுவுமது.

இ-ள். வணங்கு — வளைகின்ற, இடை — இடையானது, இறுவது — ஒடிவதை, ஓரா — எண்ணாது, வனமுலை — அழகியமுலைகளென்பவை, கவர்ந்துகொண்ட — கிரகித்துக்கொண்ட, சுணங்கு-

தேமலையுடைய, அணி — அழகிய, ஆகமுற்றும் — மார்பு முழுவதும், சுந்தரச்சுண்ணமாட்டி — அழகிய பொற்றூளைத் தூவி, கணங்குழை முகத்து — கூட்டமாகிய மணிகள் பதித்த குழையையணிந்த முகத்தையும், செவ்வாய் — சிவந்தவாயையும் கன்னல் மென்றனைய — கரும்பை மென்றதையொத்த, தீஞ்சொல் — மதுர வார்த்தையையுமுடைய, அணங்கினுக்கு — தமயந்திக்கு, அணி செய்வார்போல் — அழகுசெய்பவர்போல், அணியினுக்கு — ஆபரணங்களுக்கு, அழகு செய்தார் — அழகைச் செய்தார்கள் எ-று.

ஆபரணங்கள் தமயந்தியின் அவயவங்களிலே தரிக்கப்பெற்றுச் சிறப்புப்பெறுதலால், அணியினுக்கழகு செய்தாரென்றார். இதனால் ஆபரணந்தரியாவிடினும் அவளுக்கு இயற்கையழகே போது மென்பது கருத்து. (௧௦௪)

* அயினிநீர்விளக்கமேந்தியையவிசிதறிமுத்தந்
துயல்வருமுலையினார்தந்தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி
முயலறுமுழுவெண்டிங்கண்முகத்துவெண்முத்தமூரன்
மயிலிபற்றிருவனளைவலஞ்செய்து ０ காப்புமிட்டார்.

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அயினிநீர்விளக்கம் — ஆலாத்தியை, ஏந்தி — எதிரேயேந்தி, ஐயவி — ஐயவியை, சிதறி — வீசி, முத்தந்துயல்வரும் — முத்துவட மசைகின்ற, முலையினார் — தனங்களையுடைய மாதர்கள், தம்தம்முடைய, தொல்குலத் தெய்வம் போற்றி — தொன்று தொட்டு வணங்குகின்ற தெய்வத்தைத் துதித்து, முயலறு — முயற்கறைநீங்கிய, முழுவெண்டிங்கள் — வெள்ளிய பூரணச் சந்திரனை யொத்த, முகத்து — முகத்திடத்தில், வெண்முத்தமூரல் — வெள்ளிய முத்தையொத்த பற்களையும், மயிலியல் — மயில்போன்றசாயலையுமுடைய,

* அயினிநீர் விளக்கமேந்தல் - மனுடரால்நேருங்கண்ணேறு, நாவேறு என்னுமிவற்றால் துன்பம் வராதபடி கழித்தற் கென்க. தமயந்தியை விதர்ப்பர்கோனும் சாருகாசினியும் யர்மசிவன் திருவருளாற் பெறலின், ஈண்டுத் "தொல்குலத் தெய்வம்" என்றது சிவபெருமானையேயாம்

０ காப்பு - பூதப்பிரேத வேதாள சாகினி இடாகினியாதியவற்றாற் றுன்பங்கணேரிடாதபடி காத்தலைச் செய்வது. எனவே விபூதி எனப்படும். என்னை? வைணவமுதலிய மதத்தாராற்கொள்ளப்படும் வெள்ளைமண், குங்குமம், மஞ்சள், சந்தனம், சாந்துப்பொட்டு என்னுமிவைநவீனக்குறிகளாகலானும்; காப்பு என்னும்பெயர் அவைக்கின்மையானும், திருநீறென்றையேபிருகச்சாபாலம், பஸ்மசாபால முதலிய வேதசிரசுகள் ரக்ஷையென்னலானுமென்க. இதனானுஞ் சிவனே யவட்குக் குலதெய்வமென்பது.

திருவனாளை — தமயந்தியை, வலஞ்செய்து — வலமாகச்சுற்றி, காப்பு மிட்டார் — திருநீறுந் தரித்தார்கள் எ-று.

அயனிநீர் விளக்கமென்பது — மஞ்சணீர்க் கலத்திலே செஞ்சோற்றுத் திரளையை வைத்து அதன்மேலேற்றும் விளக்காம். ஐயவி சிதறியென்பது — வெண்கடுகிறைத்தல்; அது அலகை நீங்கும்பொருட்டுச் செய்வது. கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்தது இதனாலெனக்கொள்க. கடி — அலகை. இனி இரட்டுற மொழிதலென்னும் உத்தியால் வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை யென்னும் ஐவகை வண்ணமுள்ள சோற்றை வெவ்வேறு ஐந்துருண்டை செய்து பலியிடுவதெனினும் அமையும். காப்பு மிட்டாரென்னும் எச்சவும்மை இன்னும் செய்ய வேண்டியவைகளை யுஞ் செய்தாரென்பதைக் காட்டி நின்றது. (௧௦௫)

பந்தொடுகழங்கும்பொன்னம்பாவையுங்கிளியும்யாழுஞ்
சிந்துரத்திலகநெற்றித்தெரிவையருடன்கொண்டேக
விந்திரகுமானன்றனெழின்மணியகலப்பூட்டக்
கொந்தவிழலங்கன்மாலைகொண்டனர்மருங்குசெல்ல.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுக்களால் தமயந்திசுயம்வர மண்டபத்திற்குப் புறப்படல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பந்தொடு — பந்தையும், கழங்கும் — அம்மனையையும், பொன்னம்பாவையும் — சுவர்ணப்பதுமைகளையும், கிளியும் — கிளிப்பிள்ளைகளையும், யாழும் — யாழையும், சிந்துரத்திலகநெற்றி — சிந்துரப்பொட்டணிந்த நெற்றியை யுடைய, தெரிவையர் — மங்கையர்கள், உடன்கொண்டேக — உடன்கொண்டுசெல்ல, இந்திர குமானன்றன் — நளமகாராசனுடைய, எழில் — அழகிய, மணி — இரத்தினாபரணம் பூண்ட, அகலம் — மார்பினிடத்தில், பூட்ட — தரிக்க, கொந்தவிழ் — கொத்துவிரிகின்ற, அலங்கன்மாலை — மலர்மாலையை, கொண்டனர் — (ஏந்திக்) கொண்டவர்கள், மருங்குசெல்ல — அருகே வர எ-று.

ஒடு — எண்ணொடு. பொன் என்னுஞ் சொல், அம் — சாரியை பெற்று நின்றது. அலங்கன்மாலை என்றது நாகிளங்கமுகு என்றாற் போல வந்தது.

தமயந்தி அரசமகளாதலால், தனது செல்வ மிருதிக்கேற்ப இதுவரையும் பொழுது போக்கற்குச் சகாயமாயிருந்த பந்து முதலியவற்றையும் ஏவன் மாதர் உடன் கொண்டு சென்றனரென்க.

தாமொரு கருமத்தின் பொருட்டுச் செல்லுபவர் இவைபோல்வன வற்றை உடன்கொண்டு சென்றதுண்டோ வெனின்? உண்டு. அஃது "கைக்கடாக் குரங்கு கோழி சிவல்கவு தாரிபற்றிப், பக்கமுன் போதுவார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல, மிக்கபூம் பிடைகைக் கொள்வார் விரையடைப் பையோர்சூழ, மைக்கருங் கண்ணிஞர்கண் மறுகநீண் மறுகில்வந்தார்" இதனுலறிக. இவள் நளனுக்கே மாலை சூட்ட வேண்டுமென் றிருக்குந் துணிவாலும், இச்செய்யுள் பின்பு செய்யப்பட்டமையாலும், மாலையை இந்திரகுமா னன்ஞ னெழின் மணி யகலஞ் சூட்டவென்றார். (௧௦௬)

விரியிருள் சீக்குங்கற்றைவெண்ணிறக்கவரிவீச
வெரிமணியடைப்பைதாங்கியின்னகைமகளிர்போத
* வரிசிலைதூணியொள்வாள்கேடகம்வளைக்கைபற்றிப்
புரிநரம்பிரங்குதீஞ்சொற்பொன்னஞர்முன்னரேக.

இ-ள். விரியிருள் – விரிந்தவிருளை, சீக்கும் – ஓட்டுகின்ற, கற்றை – மயிர்த்தொகுதியாகிய, வெண்ணிறக்கவரி – வெண்ணிறத்தையுடைய சாமரைகளை, வீச – (மாதர்களிருபாலும்) வீசிவர, எரி – ஒளிவிடுகின்ற, மணி – மணிகள்பதித்த, அடைப்பைதாங்கி – அடைப்பையைச் சுமந்து, இன்னகை – இனிய நகையை யுடைய, மகளிர் – மாதர்கள், போத – செல்ல, வரிசிலை – நெடிய வில்லையும், தூணி – அம்புக்கூட்டையும், ஒள்வாள் – ஒளியை யுடைய வாளை யும், கேடகம் – கேடகத்தையும், வளைக்கை – வளையலையணிந்த கையில், பற்றி – ஏந்திக்கொண்டு, புரிநரம்பு – (யாழிற்கட்டிய) நரம்புகள், இரங்கு – வருந்தும்படியாகிய, தீஞ்சொல் – மதுரவார்த் தையையுடைய, பொன்னஞர் – மங்கையர்கள், முன்னரேக – முன் னேசெல்ல எ-று.

மற்றைத் தொழிற் கேற்பக் கவரி வீசுதற்கும் மாதரென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. அடப்பை – தாம்பூலம் வைக்கும் ஒரு பாத்திர விசேடமாம். விற்படை முதலியவற்றை மாதரேந்தி வந் தனரெனலால். அலங்காரப் பொருட்டன்றி ஒருவ ரெதிர்ப்பில்

* சிலை முதலியன ஏந்தி மாதரேகினமை அலங்காரமெனவும், எதிர்த் தாரை வெல்லுதற் கெனவும் பொருந்தா.—என்னை? அவைகண்டுழி யச்ச நேர்வதல்லது அழகுண்டாமன் றின்மையாலும், கன்னிமாடத்தினின்று சுயம் வர மண்டபத்திற்கு வருங்கால் எதிர்க்கும் அரசருளரேற் சுயம்வரமென்பது பொய்க்குமாகலானும் பொருந்தாவாத, அரசகன்னிகையாகவின் றன்குல சின் னங்களை முற்கொண்டு செல்லும் வழக்கப்படி யேந்துவித்து வந்தாளென் றலே சிறப்புடைத் தென்மஞர் புலவர்.

வெற்றிகொள்வாரோ வெனில்? துர்க்கை காளி முதலியவரும் அசுரரைக் கொன்று வென்றிபெற்றனரென்றும், கைகேசி முதலிய அரசமாதரும் விசயங்கொண்டனரென்றும் சரித்திர மிருத்தலால் இவருங்கொள்வாரென்க. (௧௦எ)

தொல்குலமரபிற்றோன்றிச் சூழ்புலநெறியிற்காத்துக்
கல்வியின்றுறைகைபோய விருத்தர்கஞ்சுகத்தின்மெய்யர்
வில்லுமிழ்மணியிற்செய்த வேத்திரக்கரத்தர்வேந்திற்
நில்லுமினின்மினென்று நீக்கினர்தொடர்ந்துசெல்ல.

இ-ள். தொல்குல மரபிற்றோன்றி — தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நல்ல மரபிற்பிறந்து, சூழ்புலம் — ஒன்றைப்பற்றுகின்ற புலனைந்தையும், நெறியிற் காத்து — புறம்போகவொட்டாம லடக்கி, கல்வியின்றுறை — கல்வியின் வழியில், கைபோய — வல்லவராகிய, விருத்தர் — விருத்தரும், கஞ்சுகத்தின் மெய்யர் — கவசம்பூண்ட தேகத்தையுடையவரும், வில்லுமிழ் — ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, மணியிற்செய்த — மணியினாற்செய்த, வேத்திரக்கரத்தர் — பிரம்பைக் கையிலுடையவரும் (ஆகிய சேவகர்கள்), வேந்திர் — அரசர்களே, நில்லுமின் நின்மினென்று — நில்லுங்கள் நில்லுங்களென்று, நீக்கினர் — அவரை விலக்கினராகி, தொடர்ந்துசெல்ல — தொடர்ந்துடன் செல்ல எ-று.

தமயந்தி பெண்பாலாகையால், அதற்கேற்ப அவளருகே என்று உபசரிக்க மாதரையும் பின்பு அம்மாதரைச் சூழ்ந்துவர நற்குண நற்செய்கையுள்ள விருத்தராகிய சேவகரையுங் கூறினாரென்க. ()

பாயிருண்மேயும்பைம்பொ * னிலத்திடைப்பராரைச்
சாந்தத், தேய்வையின்முழுகிநுண்டூ ளசுடுத்துமேற் றேங்
கொள்வாசத், தாய்மலரணிச்சப்போது பரப்பியவணிகொள்
வீதி, வேயுறழ்பசியதோளி மெல்லடிபெயர்த்திட்டாளே.

இ-ள். பாயிருள் — பரவிய விருளை, மேயும் — மேய்கின்ற, பைம்பொனிலத்திடை — பசியபொன்படுத்த பூமியிலே, பராரை — பருத்த அடியையுடைய, சாந்தம் — சந்தனமரத்திற் கொண்ட

* "மாக்குவிரித்தன்ன பரேரம் புழகுடன்" எனக்குறிஞ்சிப் பாட்டினும் "இருள்பட்ப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து" எனத் திருமுருகாற்றுப்படையினும், பரேரம்புழகு, பராரை எனக் கூறியாங்கு இவரும் பராரைச்சாந்தம் என்றார். முற்றியலுகர மூயிற்வரிற் கெடுதல் எழுத்ததிகாரப் புணரியலிற் கண்டமைக்க. அரை ஆரை என நீட்டல் பெற்று நின்றது.

கட்டையாற்சேர்த்த, தேய்வையின் – குழம்பினால், மெழுகி – மெழுகி, நுண்தூசு – மெல்லிய வத்திரத்தை, உடுத்து – பரப்பி, மேல்மேலே, தேம்கொள் – தேனைக்கொண்ட, வாசத்து – வாசனையோடுகூடிய, ஆய் – ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மலர் – விரிந்த, அனிச்சம்போது – அனிச்சமலரை, பரப்பிய – பரப்பியிருக்கின்ற, அணிகொள் – அழகைக்கொண்ட, வீதி – வீதியிலே, வேய்உறழ் – மூங்கிலையொத்த, பசியதோளி – பசியதோள்களையுடைய தமயந்தியானவள், மெல்லடி – மெல்லியபாதத்தை, பெயர்த்திட்டால் – தூக்கிவைத்து நடந்தாள் எ-று.

ஏ - ஈற்றசைக்கண் வந்தது. பாய்தல் - பரத்தல். மேய்தல் விழுங்கல் – தேய்வை – தேய்க்கப்பட்டது. குழம்பு.

பொன் நான்கில் மாற்றுயர்ந்த சாம்பூநதப் பொன்னென்பதற்குப் பாயிருண்மேயும் பைம்பொன்னென்றார். மெல்லிய பாதமாகையால், அதற்கேற்பப் பொன்னிலத்திற் சந்தனக்குழம்பால் மெழுகிநுண் தூசுடுத்து அனிச்சப்போது பரப்பிய வீதியென்றார். பந்தொடு என்னும் பாட்டுமுதல் இந்தப்பாட்டுவரையுங் குளகமாய், பசியதோளி யென்னும் எழுவாய், பெயர்த்திட்டாளென்னும் பயனிலையைக்கொண்டு முடிந்தது. (கoக)

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொற் கதிர்முலைக்களிநல்யானை
யுலப்பருமதத்தகாணி லுயிர்குடித்தன்றிநில்லா
நிலத்தலைகாக்கும்வேந்திர் நீங்குகநீங்குகென்று
வலத்தகமூட்டுஞ்செம்பொ னடிச்சிலம்பாற்றச்சென்றாள்.

[இதனாற் சிலம்பொலியின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கலத்தொடு – ஆபரணத்தோடு, பழகும் – பழகுகின்ற, செம்பொன் – சிவந்த பொற்பிரகாசம் பொருந்திய, கதிர் – கிரணங்களையுடைய, முலை – தனங்களாகிய, களி – களிப்பையுடைய, நல்யானை – நல்லயானைகளானவை, உலப்பரும் – கெடுதற்கரிய, மதத்த – மதத்தையுடைய, காணில் – நும்மைக்கண்டால், உயிர் குடித்தன்றி – உயிரைக் குடித்தாலல்லாமல், நில்லா – நிற்றலைப் பெறமாட்டா, (ஆதலால்) நிலத்தலை – பூமியினிடத்து; காக்கும் – புரக்கின்ற, வேந்திர் – அரசர்காள், நீங்குகநீங்குக என்று – நீங்கக் கடவீர் நீங்கக்கடவீரென்று, அலத்தகமூட்டும் – செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டிய, செம்பொன் – சிவந்த பொன்னாற்செய்த, அடி – பாதத்தி

லிருக்கின்ற, சிலம்பு — சிலம்புகள், அரற்ற — சத்திக்க, சென்றாள் — போனாள் எ-று.

தம்மை மேற்கொண்ட பாதங்கள் மற்ற அவயவங்களைச்சுமந்து காத்தல்போல் பூமியைச் சுமந்து காக்கும் அரசராகையால், அவ் வியைபு பற்றி அவரிறவாதபடி ஒரு தீங்குவருமுன்னர்த் தெரிவிப் பவர்போல் நிலத்தலை காக்கும் வேந்திர் மூலைக்களி நல்யானை யுலப்பருமதத்தகாணி லுயிர்குடித்தன்றிநில்லா நீங்குகநீங்குகென்று அடிச்சிலம் பரற்றவென்றார். நீங்குக நீங்குகவென்றது, வந்ததுவந் தது கூற்றென்றதுபோல் விரைவுபற்றி வந்த அடுக்கு மூலைகளுக்கு யானையை உவமைசொல்லுதல் "கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர், படாஅ முலைமேற் றுகில்" என்னுந் திருக்குறளானும் அறிக. சிலம்பொலிக்கலில் நீக்குதற்குரியோர் சொல்லைக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. (௧௧௭)

வரிவளைக்குலமும்வள்வார் மங்கலமுரசுங்கன்னற், பொ ருசிலைமதனன்வின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்ப, விரிதிரைப்பரவையீன்ற விளங்கிழையனையநங்கை, திரும ணியிமைக்குஞ்செம்பொன் மண்டபஞ்சென் றுசேர்ந்தாள்.

[இதனால் தமயந்தி சுயம்வரமண்டபஞ் சேர்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வரி — இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலமும் — சங்குக் கூட்டமும் வள்வார் — இறுக்கிய வாரையுடைய, மங்கலமுரசும் — விவாக பேரிகையும், கன்னற்பொருசிலை — பொழிகின்ற கருப்பம் வில்லேந்திய, மதனன் — மன்மதனுடைய, வில்நாண் புடைப்பொ டும் — வில்லினது குணத்தொனியோடும், பொங்கி — மிகுந்து, ஆர் ப்ப — சத்திக்க, விரி — விரிந்த, திரை — அலைகளையுடைய, பரவை யீன்ற — பாற்கடல்பெற்ற, விளங்கிழையனைய — திருமாதையொத்த, நங்கை — தமயந்தி, திருமணி — உயர்ந்த இரத்தினங்கள் பதித்து, இமைக்கும் — பிரகாசிக்கின்ற, செம்பொன் மண்டபம் — சிவந்த பொன்னாற் செய்த மண்டபத்தில், சென்று — போய், சேர்ந்தாள் — சேர்ந்தனள் எ-று.

சங்கு — எட்டுமங்கலங்களுட் சேரலானும் * மணக்காலத்தும் ஊதப்படலானுங் கூறினார். தமயந்திமேல் விருப்புற்ற விவாகஞ்

* மணக்காலத்தும் ஊதப்படல் "முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலா ராசை-நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்-கடைச்சங்க, மாம்போ ததுவூது மம் மட்டோ விம்மட்டே-நாம் பூமி வாழ்ந்தநலம்" எனத் திருவெண்காட நாய னாராகிய பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவாய் மலர்ந்தருளியதனானு முணர்க.

செய்துகொள்ள வந்திருக்கின்ற அனேக அரசரும் இப்பொழுது அவளைக்கண்டு, சமயமாகையால், காலம்பார்த்திருந்த மன்மதன் ஏககாலத்தில் இடைவிடாமல் அவர்மேற் பூங்கணை யெய்தல்பற்றிச் சங்கபேரிகை யொலியின்றாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்ப வென்றார். (ககக)

இழைசுடரெறித்தலானுமிருவிசும்புறையும்வானோர்
பொழிமலர்மிடைதலானும்பூசல்வண்டிவர்தலானு
முழைபொருதடங்கட்பேதையுருவினைத்தெரியக்காணார்
விழைவொடுநோக்கும்வேந்தர்விழிநெருக்குற்றமாதோ.

[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அரசர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இழை — ஆபரணங்கள், சுடர் — ஒளியை, எறித்தலானும் — வீசுதலாலும், இருவிசும்பு — பெரிய சுவர்க்கத்தில், உறையும் — வசிக்கப்பெற்ற, வானோர் — தேவர்கள், பொழி-பொழிகின்ற, மலர் — பூக்கள், மிடைதலானும் — நெருங்குதலாலும், பூசல் — பூசலையுடைய, வண்டு — வண்டுகள், இவர்தலானும் — மொய்ப்பதனாலும், உழைபொரு — மானையொத்த, தடங்கண்பேதை — விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உருவினை — வடிவை, தெரியக்காணார் — தெரியும்படி பாராராகி, விழைவொடு — விருப்பொடு, நோக்கும் — பார்க்கின்ற, வேந்தர் — அரசருடைய, விழி — விழிகளானவை, நெருக்குற்ற — நெருக்கமடைந்தன எ-று.

இழைசுடரெறித்தல் முதலிய காரணங்கள் மூன்றும் பொதுப்படக் கூறினும், இழைசுடரெறித்தலாற் பார்த்தற்குக் கண்கூசி விழி நெருக்குற்ற வென்றும், மலர்மிடைதலானும் வண்டிவர்தலானும் உருவினைத் தெரியக்காணாரென்றும் கொள்க. உருவினைத் தெரியக்காணாராயினும், வெறுப்பின்றி விழைவினால் அனேகர் நோக்குதலால், அவர் விழிகள் நெருக்கமுற்றன வெனினும் அமையும். உழைபொரு தடங்கணென்றதனால், மான்பார்வையை மாதர் கண்பார்வைக்கு உவமை சொல்லுதலன்றி மானையே அவர்கண்ணிற்கு உவமை சொல்லுதலுமுண்டு. அது "கற்றை வார்குழலாய்ச்சியர் கயல்விழி முகத்தின், பெற்றி யொப்புறப் பெருங்குருந்துச்சிமேற் றாவி, யொற்றை மானுடைக் கலைமதியதனிழ லுறங்கு, மற்றை மானையும் பற்றுவான் கதிர்க்கையால் வருடும்." இதனுலறிக. (ககஉ)

அறற்கருங்கூந்தற்பேதையணிகளிற்கரியசோதி [த
யெறிக்குநன்மணியின்றோற்றமெறிதிரைக்கடலின்மொய்த்
விறற்கதிர்வடிவேல்வேந்தர்விழைவொடுநோக்குங்கண்கள்
பறிப்பரியனவாய்மெய்யிற்பதிந்தனபோலுமாதோ.

[இதனால் தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்தினத்தின் விளக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அறல் — கருமணலையொத்த, கருங்கூந்தல் — கரியகுழலையுடைய, பேதை — தமயந்தியினது, அணிகளில் — ஆபரணங்களுக்குள்ளே, கரியசோதி — நீலவொளியை, எறிக்கும் — வீசுகின்ற, நன்மணியின்றோற்றம் — நல்ல நீலரத்தினத்தின் காட்சியானவை, எறிதிரை — அலையெறிகின்ற, கடலின் — கடல்போல், மொய்த்த — நெருக்கப்பெற்ற, விறல் — பெருமைபொருந்திய, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, வடிவேல் — வடித்த வேலையுடைய, வேந்தர் — அரசர்கள், விழைவொடு — விருப்பத்தோடு, நோக்கும் — பார்க்கும், கண்கள் — கண்களானவை, பறிப்பரியனவாய் — வாங்குதற்கரியனவாகி, மெய்யில் — தேகத்திலே, பதிந்தனபோலும் — அழுந்தினபோலுமிருந்தன எ-று.

மாது, ஓ — அசைகள் வடி-கூர்மையென்னலுமாம். மெய் — மங்கலமொழி. பேதை — பருவமுணர்த்தாது பெண்ணென நின்றது.

அணிகளிலே நவமணிகளும் அழுத்தியிருக்க நீலமணித்தோற்றத்தைச் சொல்லியது தமயந்தியைப்பார்க்கும் அரசர் கண்களையுவமை யாக்குதற்கென்க. தமயந்தியி னணிகளிற்பதித்த நீலமணிகளில் அரசர் பார்வையைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ககங)

வஞ்சமொன்றின்றிவேறலரிதெனவதுவைநாட்டி
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்கூற்றைவிளங்கிழைவடிவமாக்கி
யெஞ்சலிலுலகமன்னர்யாரையுமொருங்குகொல்வான்
செஞ்சுடர்வயவாள்வேந்தன்றீவினையிழைத்ததென்பார்.

[இதனால் அரசர்கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வஞ்சமொன்றின்றி — வஞ்சனையொன்றில்லாமல், வேறலரிதென — நம்மால் வெல்லப்படுதலரிதென்றெண்ணி, வதுவைநாட்டி — சுயம்வரமென்றுநாட்டி, விஞ்சையின் புணர்ப்பால் — மந்திரவித்தையினுடைய சம்பந்தத்தால், கூற்றை — யமனை, விளங்கிழைவடிவமாக்கி — தமயந்தியினுருவமாகச் செய்து, எஞ்சலில் — குறைவில்லாத, உலகமன்னர் யாரையும் — திரிலோகத்திலுமுள்ள அரச

ரனைவரையும், ஒருங்குகொல்வான் – ஒருசேரக் கொல்லும்படி, செஞ்சுடர் – செய்யகிரணத்தையுடைய, வயவாள்–வெற்றிபொருந்திய வாட்படையையுடைய, வேந்தன்-வீமனானவன், இழைத்தது- செய்தது, தீவினையென்பார் – தீவினையாகுமென்பார்கள் எ–று.

வீமன் வஞ்சகஞ்செய்து கொல்லநினைத்தது யாதன்பொருட்டெனில் தனக்கு வலிமைமிக்கிருப்பினும் படையெடுத்து நம்மைத் தனித்தனி வெல்வதற்கு நெடுங்காலஞ் செல்லுமென்றும் அங்ஙனஞ்செல்லினுந் தன்னின் மிக்கவரு மிருப்பாரென்னுங் கருத்தால் வெற்றியாகுமோ ஆகாதோவென்றுங் கருதியென்க. இதுமுதல் நான்கு பாட்டுக்கள் தமயந்தியைக்கண்ட அரசர்கள் சொல்லியனவென்க.

(ககச)

தொண்டைவாய்முத்தமூரற்றுடியிடையறன்மென் கூந்த
லொண்டொடிவனப்புவாய்ந்தவுருவுநங்கண்களாரக்
கண்டுழிவியந்துநெஞ்சங்களிப்புறவொற்றர்கூறப்
பண்டுநாங்கேட்டவாற்றிற்பதின்மடங்காயிற்றென்பார்.

இதுவுமது.

இ-ள். தொண்டைவாய் – கோவைக்கனிபோன்ற வாயையும், முத்தமூரல் – முத்தையொத்தபல்லையும், துடியிடை – உடுக்கையையொத்த இடையையும், அறல்மென்கூந்தல் – கருமணலையொத்த மெல்லியகூந்தலையுமுடைய, ஒண்டொடி–தமயந்தியினது, வனப்புவாய்ந்த – அழகுபொருந்திய, உருவு – வடிவை, நம் – நம்முடைய, கண்கள்ஆர – கண்கள் திருத்திபெற, கண்டுழி – கண்டவிடத்தில், வியந்து – அதிசயித்து, நெஞ்சம் – மனமானது, களிப்புற – களிப்பையடைய, ஒற்றர்கூற – ஒற்றர்சொல்ல, பண்டு – முன்னே, நாம்- நாம், கேட்டவாற்றில் – கேட்டவகையில், பதின்மடங்கு – பத்து மடங்கு, ஆயிற்றென்பார் – மேலாயினதென்பார்கள் எ–று.

வியந்து பதின்மடங்காயிற் றென்பாரென்க. மடங்கு – பாகம்.

தமயந்திக்குத் தம்மோடு ஒற்றர்கூறிய அழகினும் இப்பொழுது பதின்மடங்கு அதிகரித்திருக்கக் காண்டலால் அரசர்க்கு மோகமும் அவ்வளவாயிற்றென்பது கருத்து.

(ககரு)

வள்ளுறைகழித்தவொள்வாண்மாறிலைத்தனையவுண்சரோ [ரோ
ணள்ளிக்கொண்டியிரையின்னே யருந்திடா தொழியினன்

தெள்ளமிர்தனையதீஞ்சொற்சேயிழையுத்தரீயத்
துள்ளுறைகொடியகூற்றமுயிர்குடித்திடுவதென்பார்.

இதுவுமது.

இ-ள். வள் – கூர்மைபொருந்திய, உறைகழித்த – உறையினின்று நீக்கிய, ஒள்வாள் – ஒளிபொருந்தியவாளை, மாறிவைத்தனைய – மாறிவைத்தால் (அதையொத்த). உண்கண் – மையுண்ட கண்களானவை, உயிரை – ஆவியை, அள்ளிக்கொண்டு – கையிலள்ளிக்கொண்டு, இன்னே – இப்பொழுதே, அருந்திடாது – உண்ணாமல், ஒழியினன்றோ – நீங்கினாலன்றோ, தெள்ளமிர்து அனைய – தெளிவுபொருந்திய அமிர்தத்தையொத்த, தீஞ்சொல் – மதுரம் பொருந்திய சொல்லையுடைய, சேயிழை – தமயந்தியினது, உத்தரீயத்துள்ளுறை – மேற்போர்வைக்குள்ளேயிருக்கும், கொடிய கூற்றம் – முலைகளாகிய கொடியகூற்றம், உயிர் – ஆவியை, குடித்திடுவதென்பார் – பருகுவதென்பார்கள் எ-று.

வள் – கூர்மைப் பொருடரு முரிச்சொல். வைத்தது என்பதில் அ – என்னுஞ் சாரியையுந் துவ்விகுதியுந் தொக்கு நின்றன. இன்னே என்னும் இடைச்சொல் காலப்பொருளில் வந்தது. அன்றோ – என்பதனை அன்று ஓ என அசைகளாகக் கொள்வதன்றி, தேற்றப்பொருட்டில்வந்த இடைச்சொல்லாகக் கொள்வதுமாம். கூற்று என்னுஞ் சொல் அம்சாரியை பெற்று நின்றது. அள்ளிக் கொண்டு உயிரை யருந்துதல்பற்றிக் கண்களுக்கு வாளையுவமை யாக்கினார். கொல்பவன் மறைந்து வருவனென்பதுதோன்ற, தனங்களை உத்தரீயத்துள்ளுறை கொடிய கூற்றமென்றார். தமயந்தி கண்களுக்கு உயிர் தப்பாதென்பது கருத்து. (௧௧௬)

முருந்துறழினியமூரன்முகிழ்முலைப்பசியவேய்த்தோட்
கருந்தடங்கண்ணிசெவ்வாய்க்கமழ்திரையமிழ்தமாந்த
வருந்தவம்புரிந்தோர்மண்ணிலரசரோவமரரேயோ
தெரிந்திலமென்னமாழ்கித்தெருமாலெய்திநிற்பார்.

இதுவுமது.

இ-ள். முருந்து – மயிலிறகினடியை, உறழ் – ஒத்த, இனிய – இனிமையையுடைய, மூரல் – பற்களையும், முகிழ் – அரும்பை யொத்த, முலை – தனங்களையும், பசியவேய் – பசிய மூங்கிலை யொத்த, தோள் – தோள்களையும், கருந்தடங்கண்ணி – கரிய பெரிய

கண்களையுமுடைய தமயந்தியினுடைய, செவ்வாய் — சிவந்த வாயாகிய, கமழ் — மணக்கின்ற, திரை — பாற்கடலிற்றோன்றிய, அமிழ்தம் — அமிர்தத்தை, மாந்த — புசிப்பதற்கு, அருந்தவம்புரிந்தோர் — அரியதவத்தைச்செய்தவர், மண்ணில் — பூமியிலிருக்கின்ற, அரசரோ-அரசருக்கு ளொருவரோ, அமரரேயோ — தேவர்க்குளொருவரோ, தெரிந்திலமென்ன — யாம் அறிந்திலமென்று, மாழ்கி — மயங்கி, தெருமரலெய்தி — சுழற்சியடைந்து, நிற்பார் — நிற்பார்கள் எ-று.

ஒருவராயினும் அருந்தவம் புரிந்தோராகையால் அவ்வுயர்வு பற்றி அவரைப் பன்மை விகுதியாற் கூறினர். தவம்புரிந்தவர் இன்னாரென்று தெரிந்தால் மற்றையவர் மாலைதரிக்கும்போது இங்ஙனமிருந்து அவமானப்படாமல் தம்மிடங்களிற் சேர்வாரென்பது கருத்து. அது முன்னே தெரியாமையால் மாழ்கித் தெருமரலெய்தி நிற்பாரென்றார். (௧௪௭)

அளியசீறடிகணோவவனிச்சமேலொதுங்கச்செய்த
விளைமதுத்துளிக்குந்தண்டார்வேந்தனேகொடியனென்பார்
வளர்முலைப்பாரங்கண்டும்வண்டிமிர்தெரியல்சூட்டித்
தளரிடைக்கிடுக்கண்செய்ததாயரேகொடியரென்பார்.

இதுவுமது.

இ-ள். அளிய — அளிதலையுடையவாகிய, சீறடிகள் — சிறிய பாதங்கள், நோவ — நோவையடைய, அனிச்சமேல் — அனிச்சமலரின்மேல், ஒதுங்கச்செய்த — நடக்கச்செய்த, விளை — விளைகின்ற, மதுத்துளிக்கும் — தேன்றுளிக்கின்ற, தண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார் — மாலையையுடைய, வேந்தனே-வீமராசனே, கொடியனென்பார் — கொடியவனென்பார்கள், வளர்-வளரப்பெற்ற, முலை-தனங்களினுடைய, பாரங்கண்டும் — சுமையைக்கண்டும், வண்டு — வண்டுகள், இமிர் — ஒலிக்கப்பெற்ற, தெரியல் சூட்டி — மாலையைச்சூட்டி, தளர் — தளரப்பெற்ற, இடைக்கு-மருங்குலுக்கு, இடுக்கண்செய்த-வருத்தத்தைச்செய்த, தாயரே — தாய்மார்களே, கொடியர் என்பார்-கொடியரென்பார்கள் எ-று.

இடுங்குகண் — இடுக்கண் என மரூஉவிற்று. அனிச்சமலர் மென்மையவாயிருப்பினு மாதர் அடிக்கு வருத்தஞ்செய்யு மென்பதுபற்றி அனிச்சமே லொதுங்கச்செய்த வேந்தனே கொடியனென்றார். அது "அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியுமாத ரடிக்கு-

நெரிஞ்சிப்பழம்'' இதனுலுணர்க தந்தைக்குப் பெண்கள் வருத்தந் தெரியாவிடினும் தாயருக்குத் தெரியாதென்பார், மூலைப்பாரங்கண்டுந் தெரியல்சூட்டித் தளரிடைக் கிடுக்கண்செய்த தாயரே கொடியரென்றார். தாயரெனப் பன்மையாகக் கூறுதலால் பாராட்டுந்தாய், ஊட்டுந்தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் என்னும் ஐவரையுங் கொள்க. (௧௧௮)

ஏமுறுமன்னர்யாரு மினையனகூறப்பைம்பொன்
வாமமேகலைகளார்ப்ப மணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய
காமர்வாண்முகையசெவ்விக் காந்தளஞ்செங்கைகூப்பித்
தாமவேற்றடங்கணல்லா டாதையைத்தொழுதுநின்றாள்.

இ-ள். ஏமுறும் — இன்பமடைகின்ற, மன்னர்யாரும் — அரசரனைவரும், இனையன — இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை, கூற — சொல்ல, பைம்பொன் — பசிய பொன்னாற் செய்த, வாமம் — அழகு பொருந்திய, மேகலைகள் — மேகலாபரணங்கள், ஆர்ப்ப — சத்திக்க, மணி — நவமணிகளிழைக்கப் பெற்ற, சிலம்பு — பாதசாலங்கள், ஒலிப்ப — ஒலிக்க, செய்ய — சிவந்த, காமர் — அழகு பொருந்திய, வாள் — ஒளியையுடைய, முகைய — அரும்பையுடையனவாகிய, செவ்வி — செவ்வியையுடைய, காந்தளஞ் செங்கை கூப்பி — காந்தண் மலரையொத்த சிவந்தகைகளைக் குவித்து, தாமம் — வெற்றி மாலையைத் தரித்த, வேல் — வேலையொத்த, தடங்கண் — விசாலம் பொருந்திய கண்களை யுடைய, நல்லாள் — தமயந்தி யானவள், தாதையை — தந்தையை, தொழுதுநின்றாள் — வணக்கஞ்செய்து நின்றனள் எ-று.

ஏமமென்பது — ஏம் எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. மன்னரெனப் பொதுப்படக்கூறலால் திரிலோகத்தரசரையுங் கொள்க. வீமனுடைய ஆணைப்படி நடக்கவேண்டியவைகளாகையால் அக்குறிப்புத் தோன்ற அவனைத் தமயந்தி வணங்கினளென்க. (௧௧௯)

சேவடிதொழுதுநின்ற தெரிவையைமகிழ்ந்துநோக்கி
மூவுலகாளும்வேந்த ரொருவழிதிரண்டுமொய்த்தார்
யாவரேயிவளையெண்ணி யினையரென்றுரைப்பாரென்னப்
பூவைபோன்மேனியானை நினைந்தனன்புலவுவேலான்.

[இதனால் வீமராசன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சேவடி — தன்னுடைய சிவந்த பாதங்களை, தொழுது நின்ற — வணங்கி நின்ற, தெரிவையை — தமயந்தியை, மகிழ்ந்து-

மகிழ்ந்து, நோக்கி - பார்த்து, மூவுலகாளும் வேந்தர் - திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசர்களும், ஒருவழி - ஓரிடத்திலே, திரண்டு - கூடி, மொய்த்தார் - நெருங்கினார்கள்; யாவர் - எவர்கள், இவரை - இவ்வரசரை, எண்ணி - நினைத்து, இனையரென்று - இத்தன்மையரென்று, உரைப்பாரென்ன - சொல்லுவாரென்று, பூவைபோன் மேனியானை - காயாமலரை யொத்த வண்ணத்தை யுடைய நாராணனை, புலவுவேலான் - வீமராசன், நினைத்தனன் - நினைந்தான் எ-று.

எ - விஞ. திரிலோகத்தரசரு நெருங்கி யிருக்கின்ற படியால் இவர் இன்னாரென்று தெரிந்து சொல்லுதற்குத் தேவராலன்றி மனிதரா லாகாதென்பதைக் கருதி வீமன் திருமாலை நினைந்தனனென்க. வீமன்தெரிவையைநோக்கி நினைந்தன ... கூட்டுக.

மன்னவனினைவையோர்ந்து வண்டுழாயலங்கன்மார்பன்
றன்னடிதொழுதுநின்ற சதுமுகத்தேவைநோக்கிக்
கன்னலிற்கனிந்ததீஞ்சொற் கலைமகளன்றியாரே
யின்னரென்றிவரையெண்ணி யேந்திழைக்கிசைக்குநீரார்.

[இதனால் திருமாலினதுசெய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மன்னவன் - வீமராசனுடைய, நினைவை யோர்ந்து - நினைப்பையறிந்து, வண்துழாயலங்கல் - வளம்பொருந்திய துளபமாலையை யணிந்த, மார்பன் - மார்பினை யுடைய நாரணனானவன், தன் அடி - தனது பாதங்களை, தொழுதுநின்ற - வணங்கி நின்ற, சதுமுகத் தேவைநோக்கி - பிரமதேவனைப் பார்த்து, கன்னலில் - கரும்பைக்காட்டிலும், கனிந்த - சுவைமுதிர்ந்த, தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுடைய, கலைமகளன்றி - நாமகளல்லாமல், இன்னரென்று - இத்தேயத்தினரென்று, இவரை - இவ்வரசரை, எண்ணி - நினைத்து, ஏந்திழைக்கு - தமயந்திக்கு, இசைக்கும் - சொல்லுகின்ற, நீரார் - தன்மையையுடையவர், யார் - யாவர் எ-று.

எ - விஞ. மற்றையர்க்கு இவர் இன்னாரென்று தெரியினுஞ் சொல்லுத லரிதாதலாற் கலைமகளன்றியாரே யின்னரென் றிவரை யெண்ணி யேந்திழைக் கிசைக்கு நீரரென்றார். சொல்லிற்குக் கன்னலிற் கனிந்தவென்னும் அடைகொடுத்ததும் அதுபற்றியாம். ()

என் றலுமலரின்மேலோ னிளநிலாவெறிக்குமேனி
மன்றலங்கரியகூந்தல் வாணிவாண்முகத்தைநோக்கிச்
சென்றநீயரசர்வெள்ளத் திரளினைவிதர்ப்பனீன்ற
பொன்றிகழ்முலையினாளுக் குரையெனப்புவியிற்போந்தாள்.

[இதனால் பிரமன் நாமகளை ஏவல்சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். என்றலும் — இப்படியென்று சொன்னவளவில், மலரின் மேலோன் — பிரமதேவனானவன், இளநிலா — இளமைபொருந்திய நிலவின்ஒளியை, எறிக்கும் — வீசுகின்ற, மேனி — திருமேனியை யுடைய, மன்றல் — வாசனைபொருந்திய, அம் — அழகிய, கரியகூந்தல் — கறுத்த கூந்தலையுடைய, வாணி — நாமகளுடைய, வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகத்தைநோக்கி — முகத்தைப் பார்த்து, நீசென்று — நீபோய், அரசர்வெள்ளம் திரளினை — இராசகூட்டத் திரட்சியை, விதர்ப்பனீன்ற — வீமன்பெற்ற, பொன்திகழ் — பொன்போன்ற தேமல்விளங்கிய, முலையினாளுக்கு — தமயந்திக்கு, உரையென — சொல்லென்று சொல்ல, புவியில் — பூமியிலே, போந்தாள் — வந்தாள் எ-று.

மனிதப் பிறப்புற்ற வீமசேனனும் தமயந்தியேனும் அருந்தவம் புரிந்து தம்மை வேண்டாதிருப்ப நாரணனேவலாற் பிரமன் நாமகளை விடுப்ப அவள் விரைந்து சேறலால், தந்தை வார்த்தையை மைந்தன் கடவாமையும் கணவன் மொழியைத் துணைவி யிகழாமையும் பெறப்பட்டன. உரையென அவள் புவியிற் போந்தாளெனக் கொள்க. (௧௩௨)

போந்தவள் வண்டுமூசாப்பொன்னரிமாலையோடும்
வார்ந்ததேமாலைதாழ்ந்தவதுவைமண்டபத்தின்மேவி
யேந்தெழிலெருத்தங்கோட்டிநாணொடுமிறைஞ்சிநின்ற
கூந்தலம்பிடிக்குவேந்தர்குலமுறைகிளக்கலுற்றாள்.

இ-ள். போந்தவள் — அப்படிவந்த நாமகள், வண்டு மூசா — வண்டுகளால் மொய்க்கப்படாத, பொன்னரிமாலையோடும் — பொன்னரிமாலையுடனே, வார்ந்த — நீண்ட, தேம் — வாசனை பொருந்திய, மாலைதாழ்ந்த — மலர்மாலைகள் தாழப்பெற்ற, வதுவை மண்டபத்தின் — விவாக மண்டபத்தில், மேவி — பொருந்தி, ஏந்து — தாங்கிய, எழில் — அழகுபொருந்திய, எருத்தங்கோட்டி — தலையைவணங்கிக் கொண்டு, நாணொடும் — நாணத்தோடும், இறைஞ்சி நின்ற — தொழுது நின்ற, கூந்தலம்பிடிக்கு — தமயந்திக்கு, வேந்தர் குலமுறை — அரசர் மரபினை, கிளக்கலுற்றாள் — சொல்லத் தொடங்கினாள் எ-று.

எருத்தங் கோட்டலும் நாணுறலும் மாதர்க்குச் சுபாவமாயினும் நாமகள் திரிமூர்த்திகளில் ஒருமூர்த்தியினுடைய தேவியாத

லால், அவளிடத்திலே இறைஞ்சியெனத் தமயந்திக்கு வணக்கமுஞ் சொல்லப்பட்டது கூந்தலம்பிடி யென்பது அதுபோன்ற நடையை யுடையவளெனத் தமயந்திக் காதலால் உவமை யாகுபெயர். இனி ௪௨-பாட்டால் அரசர்களை வெவ்வேறு சொல்லத்தொடங்கி ஆறுபாட்டால் தேவர்களைச் சொல்லுதல் காண்க. (௪௨[illegible])

சேயரிசிந்தி நீண்டசெழுங்கடைமழைக்கட்செவ்வாய்
மாயிருஞாலம்விற்கும்வருமுலைத்தெரிவைகேட்டி
* யாயிரங்கதிர்கள்வீசியங்கண்மாஞாலம்போர்த்த
பாயிருள்பருகுஞ்செங்கேழ்ப்பரிதியிவ்விருந்ததேவே.

இ-ள். சேயரி — செவ்வரிகள், சிந்தி — சிதறப்பெற்று, நீண்ட — நெடுகிய, செழுங்கடை — செழுமைபெற்ற கடையை யுடைய, மழை — குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண் — கண்ணையும், செவ்வாய் — சிவந்த வாயையும், மா — மகத்தாகிய, இரு — பெரிய, ஞாலம் — பூமியை, விற்கும் — விலைசெய்யும், வருமுலை — வளர்கின்ற தனங்களையு முடைய, தெரிவை — தமயந்தியே, கேட்டி — நீ கேட்பாயாக, ஆயிரங்கதிர்கள் வீசி — ஆயிரங் கிரணங்களை வீசி, அங்கண் — அழகிய இடத்தையுடைய, மா — மகத்தாகிய, ஞாலம் — பூமியை, போர்த்த — மூடிய, பாயிருள் — பரவியவிருளை, பருகும் — குடிக்கின்ற, செங்கேழ் — செந்நிறத்தை யுடைய, பரிதி — சூரியன், இவ்விருந்த தேவு — இருத்தலையுற்ற இத்தேவன் எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

பூமியை விற்றால் தமயந்திமுலைக்கு விலையாகு மென்பார்; ஞாலம்விற்கும் வருமுலை யென்றார். பூமியைவிடப் பெரிதும் வலிதும் பொறுமை யுள்ளதும் வளமுள்ளதும் வேறொன்றில்லை யென்பதற்குமாயிருவென்னும் அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அது "தெரி

* ஆயிரங்கதிர்களுள் நானூறுகதிர் மழைபெய்விக்கும். முந்நூறுவெயில் விளைக்கும். எஞ்சிய முந்நூறு கதிர்கள் பனிமுதலியனவற்றைப் பெய்விக்கும் அது "வெய்யவன்கதிர்களாயிர மவற்றின் விளங்கொளிக் கதிர்களுணூறு-பெய்ம்மழைபொழியும் பின்னு முந்நூறு பிறங்கொளிக்கதிர்வெயில் விரித்து, வையகமுழுது மழைவளஞ்சுரக்கும் வயங்கு முந்நூறு வெங்கதிர்க-ளையசெங் கமல மலர்முகங்கருக வளிபனிக்குறுந்துளி வீசும்" என்னுங் கூர்மபுராணச் செய்யுளிற் கண்டாம். ஆயிரங் கதிர்களுள் ஏழுகிரணஞ்சிறந்தன. அவையாவன-சுசுமுனை, அரிகேசம், விசுவைவிசம், கங்கியமம், வசுரம், அறுவாவசு, சுவராட்டு என்பன. இவையிற்றுள்முதலிரண்டும் புதனுக்கு ஒளிகொடுக்கும். விசுவைவிசம் வெள்ளியை விளக்கும். வசுரம், கங்கியமம் என்பன பூமியை விளக்கும் அறுவாவசு என்னுங் கதிர் வியாழத்தை மறுவறத்துலக்கும். சுவராட்டுச் சனிக்கோட்கு ஒளிகொடுக்குமென்க. ஆயிரமென்றது சூரியகிரணங்களுள் விசேடமுடையவற்றை யென்பது. என்னை? அவற்றிற்குமேலுங் கதிர்களுளவென்று புராணங்கள் புகறலினும்.

வரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும், பருவமுயற்சி யளவிற் பயத்தலும், மருவிய நன்னிலமாண்பா கும்மே.'' இதனாலறிக. பூமியை மூடிய இருளையோட்டிக் கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க நிலநீர் முதலிய வெல்லாப் பொருள்களையும் நாடோறுங் காட்டுகின்ற நன்றிதோன்றச் சூரியனை ஆயிரங் கதிர்கள் வீசி யங்கண்மா ஞாலம் போர்த்த பாயிருள் பருகுஞ் செங்கேழ்ப் பரிதியென்றார். (௪௨௪)

பண்ணமையினியதீஞ்சொற்படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
கண்வழுக்குறுதண்சோதிக்கலைநிலவெறிப்பவல்லான்
மண்ணியமணியிற்செய்தவான்றவிசிருந்ததேவன்
* விண்ணவிர்க்கமிழ்தமீந்தவெண்கதிர்க்கடவுளாமால்.

இ-ள். பண் — இசை, அமை — பொருந்திய, இனிய — இனியவாகிய, தீஞ்சொல் — மதுரவார்த்தையையுடைய, படா — சாயாத, முலை — தனங்களையுடைய, பாவை — தமயந்தியே, கேள் — கேட்பாயாக, கண் — கண்கள், வழுக்குறு — கூசுகின்ற, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, சோதி — பிரகாசத்தை யுடைய, கலை — சோடசகலைகளும், நிலவெறிப்ப — ஒளிவீச, வல்லான் — வல்லவனால், மண்ணிய— ஒப்பனையமைந்த, மணியிற் செய்த — இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட, வான் — பெரிய, தவிசு — ஆசனத்தில், இருந்ததேவன்— இருத்தலையுற்ற தேவனானவன், விண்ணவர்க்கு — தேவர்களுக்கு, அமிர்தமீந்த — அமிர்தத்தைக் கொடுத்த, வெண்கதிர்க் கடவுளாம்— சந்திரனாகும் எ-று.

வல்லான் செய்த தவிசில் கலைநிலவெறிப்ப விருந்த தேவனெனக் கூட்டுக. சந்திரனுடைய கலைகளை அமரபக்கத்துப் பிரதமை முதலாகத்தொடங்கிப் பதினைந்து திதியிலும் அக்கினிமுதலாயினோருண்பர்; பூர்வபக்கத்திலும் அப்படியே கலைகள் வளரும், தேவர்களுண்ணும்படி தன்னுடைய கலைகளைச் சந்திரன் தருதலால் விண்ணவர்க் கமிழ்தமீந்த வெண்கதிர்க் கடவுளென்றார். (௪௨௫)

ஊர்சுணங்கணிந்துவிம்மியொழுகொளியாரஞ்சூடி
யேர்கனிந்தொழுகும்பொம்மலிளமுலையணங்குகேட்டி
தார்புனைமௌலிவேய்ந்துதணப்பிலாதிருந்ததேவர்
மாரனில்வனப்புவாய்ந்தமருத்துவத்தலைவர்தாமே.

---

* விண்ணவர்க்கு அமிழ்தமீதல்—''திங்களஞ் செல்வன் கொடிஞ்சியந் தேரிற்றிரிதரு சில்லியோர் மூன்று·மங்கதிற் பிணித்த வாம்பரி பத்துங்குருந் தின் மென்மலர் நிறமாகும் - வெங்கதிர்ப்பரிதி சுசுமுனையென்னுங் கதிரினால் வளரும் வெண்டிங்கள் - புங்கவர்தினமோர் கலையருந்துதலாற் பொழிகதிர் மழுங்கமெய்தேயும்'' என்றதனாலறிக.

இ-ள். ஊர் — பரவுகின்ற, சுணங்கணிந்து — தேமலையணிந்து, விம்மி — பருத்து, ஒழுகொளி — ஒளியை வீசுகின்ற, ஆரம் — முத்து வடத்தை, சூடி — தரித்துக்கொண்டு, ஏர் — அழகானது, கனிந்து, முதிர்ந்து, ஒழுகும் — ஒழுகுகின்ற, பொம்மல் — பொலிவுபெற்ற- இளமுலை — இளமைபொருந்திய தனங்களையுடைய, அணங்கு- தமயந்தியே, கேட்டி — கேட்பாயாக, தார் — மலர்மாலையை, புனை- தரித்த, மௌலிவேய்ந்து — கிரீடத்தை யணிந்து, தணப்பிலாது- இணைபிரியாது, இருந்ததேவர் — (இங்) கிருத்தலையுற்ற தேவர் கள், மாரனில் — மன்மதனைக்காட்டிலும், வனப்புவாய்ந்த — அழகு பெற்ற, மருத்துவத் தலைவர் — அசுவினிதேவர்கள் எ-று. தாம், ஏ — அசைகள்.

எப்பொழுதும் இருவரும் இணைபிரியா திருத்தலால் தணப் பிலாதிருந்தவென்றும், அழகின் மிக்கோராகலால் மாரனில்வனப்பு வாய்ந்தவென்றும், தேவர்களுக்கு வியாதி தீர்ப்பவர்களிற் றலைமை யுடையவராகையால் மருத்துவத் தலைவரென்றுஞ் சொல்லினர். தேவர்களுக்கும் வியாதி யுண்டோவெனில் உண்டு. அது "வலாரி தோள் வாதநோயன் வண்மதி கயநோயாளன், சூலாவுறு வெப்பு நோயிற் றொடக்குண்டான் றக்கனென்பா, னுலாவுறு காலிலாத முடவனை யுரங்கொண் மந்தன், சலோதர நோய்க்கோட்பாட்டான் றண்புனற் கரையன்மாதோ" என்னுந் தணிகைப் புராணச் செய்யு ளானறிக. (கஉ௪)

வண்ணமேகலையாய்மற்றுன் வருமுலைப்போகம்வேண்டி
யெண்ணிலராகியிப்பாலினிதுவீற்றிருந்தோரெல்லாம்
விண்ணவரப்பாற்பைம்பொன்வியன்றவிசிருந்ததேவர்
பண்ணமைதிவவினல்யாழ்பயின்ற * காந்தருவவேந்தர்

இ-ள். வண்ண மேகலையாய் — அழகுபொருந்திய மேகலாபர ணத்தையணிந்த தமயந்தியே! உன் — உன்னுடைய, வரு — வள ரப்பெற்ற, முலை — தனங்களுடைய, போகம் வேண்டி — போகத்

---

* காந்தருவராவார் - தும்புரு, நாரதன், அஞ்சன், விசுவா, அசேனன், சுசி, அருவாவசு, பார்வசு, சித்திரசேனன், ஊரன், ஆபு, இரவிவாச்சன் என்னு மிவர் முதலாயினோர்.

மன்னு தும்புருபாழ்நாரதனஞ்சன்வழாதிசைநவின்றிடுமகரப்
பன்னுசீர்விசுவாவுயரசேனன்சுசியருவாவசுப்பழிப்பி
றுன்னருங்கேள்விப்பார்வசுத்துகடீர்சித்திரசேனனூரனுயு
வின்னிசையிரவிவாச்சனென்றவர்களிருதுவுக்கிருவர்பாட்டயர்வார்.

என்ற திருவிருத்தத்திற் காண்க.

தை விரும்பி, எண்ணிலராகி — அளவற்றவராகி, இப்பால் — இப்புறத்தில், இனிது — இனிமையோடு, வீற்றிருந்தோரெல்லாம்- வீறுடனிருத்தலை யுற்றவர்களெல்லாரும், விண்ணவர் — தேவர்கள், அப்பால் — அவர்க்கப்புறத்தில், பைம்பொன் — பசியபொன்னாற்செய்த, வியன் — மேலாகிய, தவிசிருந்த தேவர் — ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பண்ணமை — இசையமைந்த, திவவின் — வலிக்கட்டினையுடைய, நல்யாழ் — நல்லயாழை, பயின்ற- வாசிக்கின்ற, காந்தருவவேந்தர் — கந்தருவவரசர்கள் எ-று. மற்று- அசைநிலை.

தேவர்களை இன்னாரின்னாரென்று வெவ்வேறு கூறத்தொடங்கிற் கால நீட்டிக்குமென்பது பற்றி எண்ணிலராகியிப்பாலினிதுவீற் றிருந்தோரெல்லாம் விண்ணவரெனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. யாழின திலக்கண முன்பெழுதப்பட்டது. ஆங்ஙனங்காண்க. (௧௨௭)

குழைமுகங் கிழிக்கும்வேற்கட் கொம்மைவெம் முலையாய்கேட்டி, மழவிடை யென்னவாங்கண் மணித்தவி சிருந்ததேவ, ரிழுமென வருவிச்சார லினமணி வரன்றித் தூங்கும், விழைவுறு வெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவர் தாமே.

இ-ள். குழை முகம் — காதணியினுடைய முகத்தை, கிழிக்கும்- கிழிக்கின்ற, வேற்கண் — வேல்போன்ற கண்களையும், கொம்மை- இளமையையுடைய, வெம் முலையாய்-விருப்பைச்செய்கின்றதனங்களையுமுடைய தமயந்தியே! கேட்டி — கேட்பாயாக, மழவிடையென்ன — இளவேற்றைப்போல், ஆங்கண் — அவ்விடத்தில், மணித் தவிசு — இரத்தினாசனத்திலே, இருந்த தேவர் — இருத்தலையுற்ற தேவர்கள், இழுமென-இழுமென்னு மோசையோடு, அருவி- அருவியானது, சாரல் — மலைப்பக்கத்தினின்றும், இனமணி — கூட்டமாகிய மணிகளை, வரன்றி — வாரிக்கொண்டு, தூங்கும் — ஒழுகுகின்ற, விழைவுறு — விருப்பமடைகின்ற, வெள்ளி வெற்பின்- கைலாயமலையி லிருக்கின்ற, விஞ்சையர்க்கிறைவர் — வித்தியாதருக் கரசர்கள் எ-று.

இழுமென அருவி தூங்கு மென்பது—இழுமென்றல் விரைவின்ஒலிக்குறியாம். "இழுமென விழிதரு மருவிப் — பழமுதிர் சோலை- மலைகிழவோனே." எனத்திருவருட்பாக்களுள் ஒன்றாய திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரனார். இவ்வாறு கூறுதல்காண்க.

ஐந்துமுகத்தோடுங் கூடிய சதாசிவமூர்த்தி யிருத்தலால் அங்கிருப்பின் நமக்கழிவில்லை யென்று யாவருந் தவஞ்செய் தடைதற்கு விரும்புவதாகலின், கைலாய மலையை விழைவுறு வெள்ளி வெற்பென்றார். (கஉஅ)

முயற்கறையொழிந்தசெவ்விமுழுமதியதனினாளு
மயக்கியுள்ளுயிரையுண்ணும்வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்
பயக்கருஞ்சிறப்பிற்றேவர்பரவவீண்டிருந்தகாளை
யியக்கர்தம்பெருமானீன்றவெழில்புனைகுமாரரேறே.

இ-ள். முயற்கறை — முயலினது கறுப்பு, ஒழிந்த — நீங்கிய, செவ்வி — அழகுபொருந்திய, முழுமதி அதனில் — பூரணச்சந்திரனை யொத்த முகத்தில், நாளும் — நாடோறும், மயக்கி — மயங்கச்செய்து, உள்ளுயிரை — உள்ளே யிருக்கின்ற ஆவியை, உண்ணும் — உண்கின்ற, வாள்கிடந்தனைய — வாளிருந்ததை யொத்த, கண்ணாய்— கண்ணையுடைய தமயந்தியே! பயக்கரு — தோன்றுதற்கரிய, சிறப்பில் — சிறப்பினால், தேவர்பரவ — தேவர்கள் வணங்கும்படி, ஈண்டிருந்த — இவ்விடத்தி லிருத்தலைப் பெற்ற, காளை — அரசன், இயக்கர் தம்பெருமான் ஈன்ற — குபேரனாற் றரப்பட்ட, எழில்புனை- அழகுபொருந்திய, குமாரர்ஏறு — நளகூபரன் எ-று. ஏ — அசை.

திரவியமுடையவனை யாவருஞ் சூழ்ந்திருத்த லியல்பாதலின் நளகூபரன் குபேரன்மகனாதல்பற்றித் தேவர் பரவ வீண்டிருந்த காளையெனப்பட்டது. குபேரன் இயக்கர்வேந்தனென்பது "இயக்கர்வேந்தன் அளகையாளி" இதனாலறிக. இனி ஒருபாட்டால் நாக வேந்தனை சொல்லுதல்காண்க. (கஉகூ)

காதளவோடி மீண்டுகடைசிவந்தாவியுண்ணு
மாதர்மென்னோக்கினாயிம்மணித்தவிசிருந்தவேந்தல்
பூதரவில்லினாணய்ப்புனிதனுக்கணியுமாகிப்
பாதலத்தின்பந்துய்க்கும்பஃறலைப்பாந்தள்வேந்தே.

இ-ள். காதளவோடி — காதுவரையுமோடி, மீண்டு — திரும்பி, கடைசிவந்து — கடைக்கண் சிவந்து, ஆவியுண்ணும் — உயிரையுண்கின்ற, மாதர் — அழகிய, மென்னோக்கினாய் — மெல்லிய பார்வையையுடைய தமயந்தியே, இம்மணித்தவிசிருந்த — இந்த இரத்நாசனத்தி லிருத்தலைப் பெற்ற, ஏந்தல் — அரசனவன், புனிதனுக்கு — பரமசிவனுக்கு, பூதரவில்லின் — மேருவில்லில், நாணாய்- நாரியாகியும், அணியுமாகி — ஆபரணமாகியும், பாதலத்து — நாக

ருலகத்திருந்து, இன்பம் துய்க்கும் – சுகத்தை யனுபவிக்கின்ற, பல்தலை – பலதலையையுடைய, பாந்தள்வேந்து – சர்ப்பராசன் எ-று. ஏ – ஈற்றசை.

பரமசிவன் திரிபுரத்தை அழிக்கத் தொடங்கியபோது மேரு வைவில்லாக்கிக்கொண்டு அதற்கேற்பச் சர்ப்பராசனை நாணுக்கிய படியால் "பூதரவில்லி ஞாணு" யென்றும் சர்ப்பங்களனைத்துஞ் சிவபூசைசெய்து எங்களை ஆபரணமாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டுமென வரங்கேட்க அவ்வாறு அச்சிவன் கொடுத்தலாற் "புனிதனுக்கு அணியுமாகி" யென்னுஞ் சொல்லினார். இவை தமிழ்வேதமாகிய தேவாரதிருவாசகத் திருவருட்பாவிலும், சிவபுராணத்திலுங் காண்க. இனி ஐந்துபாட்டால் ஐந்துதீவிலுமிருந்துவந்த அரசரைச் சொல்லுதல் காண்க. (கஙO)

இழைபரந்திமைக்குமல்குலின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மழைமதர்நெடுங்கணல்லாய்மலர்க்கணைவேனில்வேளுந்
தொழுதகுவனப்புவாய்ந்துதோன்றுமித்தோன்றல்வெய்ய
பொழிமதக்களிநல்யானைப்புட்கரத்தீவில்வேந்தே.

இ-ள். இழை – ஆபரணங்களால், பரந்து – பரவப்பெற்று, இமைக்கும் – பிரகாசிக்கின்ற, அல்குல் – அல்குலையும், இன்நகை-இனிய நகையையுடைய, பவளம் செவ்வாய் – பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், மழை – குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் – களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் – நெடிய கண்களையுமுடைய, நல்லாய் – தமயந்தியே, மலர்க்கணை – பூங்கணைகளையுடைய, வேனில் வேளும்-மன்மதனும், தொழுதகு – வணங்கத்தக்க, வனப்புவாய்ந்து – அழகு பெற்று, தோன்றும் – தோன்றுகின்ற, இ தோன்றல் – இவ்வரசன், வெய்ய – வெவ்விய, பொழிமதம் – மும்மதமும் பொழிகின்ற, களிநல்யானை – களிப்புமிகுந்த நல்ல யானைகளையுடைய, புட்கரத் தீவில் – புட்கரமென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, வேந்து-அரசன் எ-று.

தேவர்களையும் நாகவேந்தனையுஞ் சொல்லி உடனே நாவலந் தீவரசரைக் கூறாது மற்றைத் தீவரசரைச் சொல்லிய தென்பொருட்டெனில், அவர்கள் சோகம் நரை திரை மூப்பின்றிப் பதினாயிரம் வயதுள்ளவராய்த் தேவரோடு ஒருபுடை யொத்திருத்தலினென்க. அவர்களுக்கு அக்குணங்கள் "சாகமூத விருமூன்றிற் றங்கினர்க டமக்கெல்லாஞ், சோகமிலை யென்னாளுந் துய்த்திருப்பர் சுகமவர்த, மாகமதி னரைதிரையு மில்லையயு தாயுள்ளவர், மோகமிலை கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவர்." என்பத

னுற் பெறப்படும், இப்பாட்டுமுதலாவரும் பாட்டுத்தோறும் அரசர் செல்வச்சிறப்பைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி காண்க. ()

ஆற்றல்சான் மன்னராவி யருந்துவான் கரந்துவெய்ய
கூற்றிருந் தனைய வுண்கட் கோல்வளை யினிதுகேட்டி
வேற்படைத் தானைசூழ வியன்றவி சிருந்த காளை
பாற்கட லுடுத்த சாகத் தீவுறை பரிதிவேலான்.

இ-ள். ஆற்றல்சால் — வலிமைமிக்க, மன்னர்ஆவி — அரசர்களுயிரை, அருந்துவான் — உண்ணும்படி, கரந்து — மறைந்து, வெய்ய — வெவ்விய, கூற்றிருந்தனைய — யமனிருந்ததை யொத்த, உண்கண் — மையுண்ட கண்களையுடைய, கோல்வளை — தமயந்தியே! இனிது கேட்டி — இனிமையொடு கேட்பாயாக, வேற்படை — வேற்படையை யேந்திய தானை — சேனைகள், சூழ — தன்னைச் சுற்றும்படி, வியன் — அழகிய, தவிசிருந்த — ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற, காளை — அரசனானவன், பாற்கடலுடுத்த — பாற்கடலையுடுத்த, சாகத்தீவுறை — சாகமென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, பரிதிவேலான் — சூரியன் போன்ற வேற்படையை யுடைய அரசன் எ-று.

கடல்களேழினும் உயர்ச்சிபெற்ற கடலாதலாலும், அக்கடலிற் சிந்தாமணியாற் செய்த மண்டபத்தில் உமாதேவி யோகநித்திரை கொண்டிருத்தலாலும், நாரணக்கடவுள் ஆலிலைமேல் அறிதுயில் கொண்டிருத்தலாலும், தேவர்களால் அமிர்தங் கடைந்தெடுக்கப்படுதலாலும், இலக்குமி முதலிய அழகின்மிக்க மங்கையரும் கௌத்துவமணி பஞ்சதருக்கள் ஐராவத முதலியவும் பிறத்தலாலும், அச்சிறப்பு விளங்க மற்றைத் தீவுகளுக்கு அவ்வக்கடல்களைக்கூறாது இத்தீவிற்கு மாத்திரம் பாற்கடலுடுத்த சாகத்தீவென்று சிறப்பிக்கப்பட்டது. அதனால் அத்தீவைப் புரக்கும் அரசன் பெருமையுங் கூறியதாயிற்று. பாற்கடலிலே உமாதேவி யோகநித்திரை கொள்ளுதல் "ஆரமிர்தின் கடல் வேலிசெழுந்தரு வாய்மணி பம்பிய தீவூடே, பாரகடம்படர் கானிலருங்கொடை பாய்மணி மண்டப வீடேடே, கோரசிவன்பர மேசனு மஞ்சமொர் கூர்பரியங்கமெ னுமேலே, சீரடரும்பர ஞானமுறுங்களி தேவருந்துவர் பூமாதே" எனச் சௌந்தரிய லகரி யுரைப்பதனானும் பெறுதும். (௧௩௨)

தளரிடை மெலியவீங்கிச் சந்தனத் தேய்வைகொட்டி
வளரிள முலையாய் நின்னை வைகிய மணிசெய் பூணு
னிளவெயிற் பரிதிமான் றேரிடறு பொற்குடுமி யோங்கிக்
கிளரொளி விரிக்குமாடக் கிரவுஞ்சத் தீவின் வேந்தன்.

இ-ள். தளரிடை — தளர்கின்ற இடையானது, மெலிய — வாட, வீங்கி — பருத்து, சந்தனத்தேய்வை—சந்தனக்குழம்பினை, கொட்டி— அப்பி, வளர் — வளரப்பெற்ற, இளமுலையாய் — இளமை பொருந்திய தனங்களையுடைய, தமயந்தியே, இங்ஙன் — இவ்விடத்தில், வைகிய — தங்கிய, மணிசெய்பூணான் — இரத்தினாபரணங்களையுடைய அரசன், இளவெயில் — இளவெயிலையுடைய, பரிதிமான் றேர் — சூரியனுடைய குதிரை கட்டிய தேரானது, இடறு — இடறுகின்ற, பொற்குடுமி — பொன்னாற் செய்த சிகரமானது, ஓங்கி— உயர்ந்து, கிளர் — மிகுந்த, ஒளிவிரிக்கும்—காந்தியைப் பரப்புகின்ற, மாடம் — உபரிகைகளையுடைய, கிரவுஞ்சத்தீவின் — கிரவுஞ்சமென்னுந் தீவையாளுகின்ற, வேந்தன் — அரசன் எ-று.

இங்ஙன மென்பது—இங்ஙனெனக் கடைக் குறைந்தது. சூரியனிரதத்திற் கட்டிய குதிரைகள் ஒளியை நோக்கிக் கண்கூசி ஒதுங்கி நடக்கப்பெறுமையால் பரிதிமான்றே ரிடறுபொற்குடுமி யோங்கிக் கிளரொளி விரிக்குமாட மெனப்பட்டது. (கஙங)

புரிவடஞ்சுமந்துவீங்கும்புணர்முலையீங்குவைகுந்
திருகுவெஞ்சீற்றத்துப்பிற்றிண்களியானையன்னான்
விரைமதுவுயிர்க்குங்கைதைவேலிவாய்மணியும்பொன்னும்
வருதிரைசுருட்டுங்கானல்வான்குசைத்தீவில்வேந்தன்.

இ-ள். புரிவடம் — முத்துவடங்களை, சுமந்து — பொறுத்து, வீங்கும் — பருத்த, புணர்முலை — நெருங்கிய தனங்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகும் — இங்கேயிருக்கின்ற, திருகு — மாறுபடுகின்ற, வெம் — வெவ்விய, சீற்றத்துப்பின் — மிகுந்த கோபத்தையும், திண் — வலிமையையுமுடைய, களியானை அன்னான்— களிப்புமிக்க யானையையொத்த அரசனானவன், விரை — வாசனை பொருந்திய, மது உயிர்க்கும் — தேனைத்தருகின்ற, கைதைவேலி வாய் — தாழைவேலியிடத்தில், மணியும் — நவமணிகளையும், பொன்னும் — பொன்னையும், வருதிரை — வருகின்ற அலைகள், சுருட்டும்— மடக்கிவீசுகின்ற, கானல் — கடற்கரைச்சோலைகளையுடைய, வான்— மேலாகிய, குசைத்தீவில் — குசையென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன் — அரசன் எ-று.

எப்போதாயினுந் தன்னைப் பகைத்தவர்மேற் கோபம் வைத்தால் அனேகநாள் கழிக்கினும் மறவாது அவரைக் கொல்லுதலும் வலிமைபெறலும் களிப்பு மிகுதலும் யானைக்குள்ள குணமாதல்

இவ்வரசனுக்கும் அக்குணங்களுண்டென்பது தோன்றத் "திருகு வெஞ் சீற்றத்துப்பிற் றிங்களி யானையன்ஞ" னென்றார். (கஙச)

தெண்டிரைப்பரவையீன்றதெள்ளமிர் தூறல்போலும்
பண்டருமினிய தீஞ்சொற்படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
விண்டலப்பரிதிபோலவிளங்குமிக்குரிசில்வாசத்
தண்டலையுடுத்தகானற்சான்மலித்தீவில்வேந்தன்.

இ-ள். தெண்டிரை — தெளிந்த அலைகளையுடைய, பரவை யீன்ற கடலானதீன்ற, தெள் — தெளிந்த, அமிர்தூறல்போலும் — அமிர்தத்தின் தூறல்போலும், இனிய — இன்பந்தரத்தக்க, பண்டரும் — இசையைத்தருகின்ற, தீஞ்சொல் — மதுரம்பொருந்திய சொல்லையும், படாமுலை — சாயாததனங்களையுமுடைய, பாவை — தமயந்தியே! கேள் — கேட்பாயாக, விண்தலம்பரிதிபோல — ஆகா யத்திலிருக்கின்ற சூரியன்போல், விளங்கும் — பிரகாசிக்கின்ற, இக்குரிசில் — இவ்வரசனானவன், வாசத்தண்டலையுடுத்த — வாச மிக்க மலர்களையுடைய சோலைகளை யுடுத்த, கானல்-நெய்தனிலத் தையுடைய, சான்மலித்தீவில்-சான்மலித் தீவிலிருக்கின்ற, வேந் தன்-அரசன் எ-று.

பாற்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தின் மாதுரியம் இவள் சொல் லினுலறியலா மென்பதற்குப் பரவையீன்ற றெள்ளமிர் தூறல் போலு மினிய தீஞ்சொலெனப்பட்டது. சூரியன் இருட்பகையை யோட்டுதல்போல் இவன் தன்பகையை யோட்டியவனென்பது தோன்ற, விண்டலப் பரிதிபோல விளங்குமிக் குரிசிலென்றார். அன்றிப் பரிதிபோல் விளங்கிய ஒளியை யுடையவனெனினும் அமையும். (கஙரு)

தேவர்கண்முதலாமற்றைத்தீவினில்வனப்புவாய்ந்த
காவலரினையரென்றுவுரைத்துமைக்கரியகூந்தற்
பூவையந்தீஞ்சொல்வாட்கட்பொம்மல்வெம்முலையினுட்கு
நாவலந்தீவின்வேந்தர்யாரையுநவிலலுற்றாள்.

இ-ள். தேவர்கண்முதலா — தேவர்களாதியாக, மற்றைத் தீவி னில் — மற்றைத்தீவுகளில், வனப்புவாய்ந்த — அழகுபெற்ற, காவ லர் — அரசர்கள், இனையரென்று-இத்தன்மையரென்று, உரைத்து-சொல்லி, மை — மைபோலும், கரியகூந்தல் — கறுத்தகுழலையும், பூவைஅந்தீஞ்சொல் — பூவைப்புள்ளி னிசையை யொத்ததித்தித்த

வார்த்தையையும், வாள்கண் — வாள்போன்ற கண்களையும், பொம்மல் — பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையினுட்கு — விருப்பத்தைச்செய்கின்ற தனங்களையுமுடைய தமயந்திக்கு, நாவலம் தீவின்வேந்தர் — நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற அரசர்கள். யாரையும் — எவர்களையும், நவிலல் உற்றாள் — சொல்லத்தொடங்கினாள் எ-று.

தீவுகளேழனுள் இப்பொழுது சொல்லிய தீவுகளைந்தும் இனி சொல்லப்போகிற தீவொன்றுமாக ஆறு தீவுகளைச்சொல்லி ஒன்றனைக் கூறுதொழிந்தது, எந்தப் பிரதிகளிலு மில்லாமையால் அத்தீவையாளும் அரசன் வந்திலன்போலும். இனி நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற பலதேயத் தரசரையுஞ் சொல்லப்படுதல் காண்க. நாவலந்தீவென்று இத்தீவிற்குப் பெயரானது "நறவனைய கனியுதிரு நன்னாவலெந்நாளு, முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தென்றிசையி லோங்குதலாற், பெறுநவகண் டமும்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை, மறுவறுமக் கனித்தீஞ்சீர் மலையதனை வலம்வருமே" இதனாற் காண்க. (கஙக)

கொள்ளைவண்டிமிருங்கூந்தற்கோதையிவ்விருந்தவேந்தல்
வள்ளவாய்க்கமலவாவிவாளையம்பகடுதாவிக்
கள்ளுலாம்பசியதாற்றக்கமுகிளம்பாளைகீறு
மள்ளலம்பழனஞ்சூழ்ந்தவவந்திநாடாளும்வேந்தே.

இ-ள். கொள்ளை — கூட்டமாகிய, வண்டு — வண்டுகள், இமிரும் — சத்திக்கின்ற, கூந்தல் — அளகத்தையுடைய, கோதை — தமயந்தியே, இவ்விருந்த ஏந்தல் — இங்கிருந்த விவ்வரசன், வள்ள வாய் — கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய, கமலவாவி — தாமரைத் தடாகத்தினின்றும், வாளை அம்பகடு-ஆண்வாளைகள், தாவி பாய்ந்து, கள் உலாம் — தேனொழுகுகின்ற, பசிய — பசுமைபொருந்திய, தாறு — குலைகளையுடைய, கமுகிளம்பாளை — கமுகமரத்தினிளம் பாளைகளை, கீறும் — கிழிக்கும்படி யிருக்கின்ற, அள்ளல் — சேற்றை யுடைய, அம் — அழகிய, பழனஞ்சூழ்ந்த — கழனிகள் சூழ்ந்த, அவந்திநாடு — அவந்திதேசத்தை, ஆளும் — ஆளுகின்ற, வேந்து — அரசன் எ-று.

கொள்ளையிடும் வண்டெனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்பத் தேனையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவித்துக் கொள்ளினும் அமையும். அள்ளலம் பழனமென்னுந் தொடர்மொழியிலிருக்கும் அம்மென்பது விரித்தல் விகாரமாய் நின்றது. அது "வலித்தன் மெலித்தனீட்டல் குறுக்கல், விரித்த றொகுத்தலும்

வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி'' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அந்நூலார் விரித்தல் விகாரத்திற்குக் காட்டிய "தண்ணந் துறைவர் தக விலரே'' என்னும் உதாரணத்தாலறிக. இன்னும் இந்நூலிற் பலவிடத்தோறும் அழகெனப் பொருள்கொண்டிருக்கும் இது போல்வனவற்றையும் இவ்வாறு விகாரமென்று கொள்ளினும் இழுக்காவென்க. (கஙஎ)

நன்னலங்கனிந்தகோதாயீங்குறைநாமவேலான்
பொன்னவிரோடைநெற்றிப்பொழிமதக்களிறுமாய்க்குஞ்
செந்நெலங்குலையிற்றாங்குந்தீந்தொடைநறவுகாலுங்
கன்னலங்கழனிசூழ்ந்தகவுடநாட்டரசரேறே.

இ-ள். நன்னலம் — மிகுந்தநலமானது, கனிந்த — முதிர்ந்த, கோதாய் — தமயந்தியே, ஈங்குஉறை — இங்கே யிருக்கின்ற, நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேலான் — வேலாயுதத்தையுடைய அரசன், பொன் — பொன்னாற்செய்த, அவிர் — பிரகாசிக்கின்ற, ஓடை—முகபடாத்தையணிந்த, நெற்றி — நெற்றியையும், பொழிமதம்—பொழிகின்ற மதத்தையுமுடைய, களிறு — யானையை, மாய்க்கும் — மறைக்கின்ற, செந்நெல் — செஞ்சாலிகளுள்ளனவும், அங்குலையின் — அழகிய குலைகள்போல, தாங்கும் — தங்குகின்ற, தீ — தித்திப்புடைய, தொடை — தேன்கூண்டானது, நறவு-தேனை, காலும் — துளிக்கின்ற, கன்னல் — கரும்புள்ளனவுமாகிய, அம்கழனி — அழகியகழனிகளால், சூழ்ந்த — சூழப்பட்ட, கவுட நாடு — கவுடதேசத்தை யாளுகின்ற, அரசர் — மன்னர்க்கு, ஏறு-ஆண்சிங்கம்போல்வான் எ-று.

களிறுமாய்க்குஞ் செந்நெலென்றும் தேன் கூட்டையுடைய கன்னலென்றுஞ் சொல்லுதல் கவிகளின் வழக்கம். அது மீன் கனி னளவும்வெற் றிடங்க ளின்மையாம், 'றேன்கணக் கரும்பியல் காடுஞ்செந்நெலின், வான்புகழ் களிறுமாய் கழனியாக்கமு, மூன்கணூர்க்குரைப்பரி தொல்லென் சும்மைத்தே.'' இதனாலறிக.

கஞ்சநாண்மலரைவென்றுகடைக்குழையெறிந்துமீண்ட
நஞ்செனக்கொடியவாட்கணங்கையிவ்விருந்தமீளி
வெஞ்சமங்காத்தலன்றியணியெனவிளங்கச்செய்த
விஞ்சிசூழ்மதுரைமூதூரெதுகுலமன்னரேறே.

இ-ள். கஞ்சம் — தாமரையினுடைய, நாண்மலரை — புதிய மலரை, வென்று — வெற்றிகொண்டு, கடைகுழை — காதணியி னுடையகடையை, எறிந்து — வீசி, மீண்ட — திரும்பிய, நஞ்சுஎன

விடம்போல, கொடிய — கொடியவாகிய, வாட்கண் — வாள்போன்ற கண்ணையுடைய, நங்கை — தமயந்தியே! இவ்விருந்தழீஇ — இருத்தலைப்பெற்ற விவ்வரசன், வெம் — வெப்பம்பொருந்திய, சமம் — யுத்தத்திலேகாத்தலன்றி — காப்பதற்கல்லாமல், அணியென — அலங்காரமாக, விளங்கச்செய்த — பிரகாசிக்கும்படிசெய்த, இஞ்சிசூழ்-மதில்சூழ்ந்த, மதுரைமூதூர் — மதுராபுரியை யாளுகின்ற, எதுகுலமன்னர் — எதுகுலவரசர்க்கு, ஏறு — ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவன் எ-று.

பெரியோர்களாற் சிறந்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகை என்னும் ஏழுநகரங்களில் ஒருநகர மாதலாலும், யதுவேந்தன் முதலிய அனேக அரசர்புரக்கும்படி இராசதானியா யிருந்ததனாலும். மதுரைக்கு மூதூரென அடைகொடுக்கப்பட்டது. * "மதுரை மூதூர் யாதெனவினவ" எனச் சிலப்பதிகாரமுங் கூறுமாறுணர்க.

அமிழ்தினைமுனிந்துசாரலருவிதாழ்மலயமீன்ற
தமிழினுமினியதீஞ்சொற்றையலீண்டிருந்தகோமா
னிமிழ்திரைகொழித்தமுத்தமேழைநின்முறுவல்காட்டுங்
கமழலர்திறைசூழ்தெண்ணீர்க்கங்கைநாடாளும்வேந்தன்.

இ-ள். அமிழ்தினை — அமிர்தத்தை, முனிந்து — கோபித்து, சாரல் — பக்கங்களிலே, அருவிதாழ் — அருவியானது தாழ்கின்ற, மலயம் — பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவனால், ஈன்ற-தரப்பட்ட, தமிழினும் — தமிழைக்காட்டிலும், இனிய — இனிமையுள்ள, தீஞ்சொல் — மதுரம்பொருந்தியசொல்லையுடைய, தையல்-தமயந்தியே! ஈண்டிருந்த — இவ்விடத்திருந்த, கோமான் — அரசனானவன், இமிழ் — பிரகாசிக்கின்ற, திரை — அலைகளானவை, கொழித்த — ஒதுக்கிய, முத்தம் — முத்துக்கள், ஏழை — தமயந்தியே, நின்முறுவல் — உன்னுடையபல்வரிசையை, காட்டும் — காண்பிக்

* மதுரை யென்னும் பெயர் வந்ததன் காரணமாவது — குலசேகர பாண்டியனென்பான் கடம்பவனத்திற் கண்ணுதலிறைவன் சிவலிங்கமாக விளங்குதலையோர வணிகனாலறிந்து அதனைத் தரிசித்தாங்கமரப், பெருமானார் சித்தமூர்த்திகளாய்ச் சொப்பனத்தி லெழுந்தருளிக் காட்டையழித்து நாடாக்குதியென்ன, அங்ஙனே செய்து முற்றிச் சாந்திசெய்யக் கருதிவருந்துழி, எம்பெருமானார் தந்திருச் சடைக்கணுள்ள சந்திரகலையின் புத்தமிழ்தை யுகுக்க, அதுபரவி மதுரமயமாக்கிய காரணத்தால் மதுரையெனப்பெயர் பெற்றதென்று "பொன்மயமான சடைமதிக் கலையின் புத்தமுதுகுத்தன, எனவரூஉ மதனாற் றிருவிளையாடற்புராணஞ் செப்பிற்று. ஈண்டுக் கூறப்பட்ட மதுரை உத்தரமதுரையன்றித் தென்கூடலன்றென்பாருமுளர்.

கும், கமழ் — பரிமளிக்கின்ற, அலம் — அமைவினையுடைய, துறை சூழ் — துறைகள்சூழ்ந்த, தெள் — தெளிவுபொருந்திய, நீர் — நீரை யுடைய, கங்கைநாடாளும் வேந்தன் — கங்கைநாடாளும் அரசன் எ-று.

மலயமென்பது அதிலிருக்கும் அகத்தியமுனிக்காதலால் ஆகுபெயர். பரமசிவன் வடமொழிக்கிலக்கணம் பாணினிக்குச் சொல்லியருளியதுபோல், தமிழ்மொழிக் கிலக்கணம் அகத்திய முனிக்குப் போதித்தருளி உலகத்திலே பரவச்செய்தபடியால் மலயமீன்ற தமிழெனப்பட்டது. அது "விடையுகைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கணமேனுள், வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன்மய மாமுனிக்குத், திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன், மடமகட்கரங் கென்பது வழுதிநாடன்றே." இதனாலறிக. (கரு௦)

வளைமலர்க்குழங்கன்மாலைவணரிருங்கூந்தற்செவ்வா
யினவளைமடந்தையிப்பாலெரிமணித்தவிசிற்றோன்று
நளைவிரியலங்கன்மார்பனாள்விழவறாதவீதிக்
கனைகுரன்முரசந்துஞ்சாக்காம்பிலிக்காவல்வேந்தன்.

இ-ள். வளைமலர் — மலராற்றொடுத்த, குழங்கன்மாலை — அழகிய மாலையையணிந்த, வணர் — வளைந்த, இரு — பெரிய, கூந்தல்—குழலையும், செவ்வாய் — செவ்வாயையும், இனவளை — கூட்டமாகிய வளையலையுமுடைய, மடந்தை — தமயந்தியே! இப்பால் — இப்புறத்து, எரி — ஒளிவிடுகின்ற, மணித்தவிசில் இரத்நாசனத்தில், தோன்றும் — தோன்றுகின்ற, நளைவிரி — அரும்புகள் விரிந்த, அலங்கல் — மாலையையணிந்த, மார்பன் — மார்பையுடையவன், நாள்—நாடோறும், விழவறாத — திருவிழாநீங்காத, வீதி — வீதியிலே, கனை—சத்திக்கின்ற, குரல் — குரலையுடைய, முரசம் — பேரிகையானது, துஞ்சா — ஓய்வில்லாத, காம்பிலிக் காவல்வேந்தன் — காம்பிலிதேசத்தையாளுகின்ற அரசன் எ-று.

விழாஎன்னும் சொல்குறுகி உகரம்பெற்றுநின்றது. எந்நாளுந் தெய்வங்களுக்குச் சிறப்பு மிக்க திருவிழாவெடுப்பதுதோன்ற நாள் விழவறாத வீதியென்றும், எந்த வாத்தியங்களினும் முரசஞ் சிறந்தமையால் கனைகுரன் முரசந்துஞ்சாவென்றும் சொல்லினர். முரசம் வாத்தியப் பொதுவுமாகும். (கருக)

நுழைநொசிமருங்குறேம்பநுண்ணெழின்மாமைவாய்ந்த
விழைவளர்முலையினாய்மற்றிங்கினிதிருந்ததோன்றன்

மழலைவண்டுழலத்தூங்குமழைமதப்புழைக்கைநால்வாய்க்
கழைசுளிகளிநல்யானைக்கலிங்கநாடாளுமன்னன்.

இ-ள். நுழைநொசி — மிகுந்த நுட்பத்தையுடைய, மருங்குல்- இடையானது, தேம்ப — வாட, நுண் — நுட்பம்பொருந்திய, எழில்— அழகானது, மாமைவாய்ந்த — பிரகாசம் பொருந்திய, இழை — ஆபரணத்தை யணிந்த, வளர்முலையினாய் — வளரப்பெற்ற முலையினையுடைய தமயந்தியே, இங்கு — இவ்விடத்தில், இனிது — இனிதாக, இருந்த — இருக்கப்பெற்ற, தோன்றல் — அரசனானவன், மழலை இனிமை பொருந்திய வோசையை யுடைய, வண்டு — வண்டுகள், உழல — உழலும்படி, தூங்கும் — தங்கிய, மழைமதம்-மழைபோன்ற, மதத்தையும், புழைக்கை — துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையும், நால்வாய் — தொங்குகின்றவாயையுமுடைய, கழைசுளி — கரும்பை முரிக்கின்ற, களிநல்யானை — களிப்புப்பொருந்திய நல்லயானைகளையுடைய, கலிங்கநாடாளும் மன்னன் — கலிங்கநாட்டை யாளுகின்ற அரசன் எ-று.

* கலிங்கம் என்பது கொடுந்தமிழ்நாடுபதினெட்டனுளொன்று. யானை மதநீரையுண்ண வண்டுழலுதலால், வண்டுழலத்தூங்குமழைமதமென்றார். அம்மதநீரை வண்டுண்ணுதல் — “நல்லமதந்தானுண் கவுளின்பா னன்றுண்ணச், செல்லுசுரும்பே வெங்கரியின்றாழ் செவியூடே, மெல்லநடந்தேபோகெனமெல்லவிளம்பென்ற, சொல்லி மறங்கூர் வேலனகண்ணார் துயர்கின்றார்” என்பதனாலறிக. (௧௪௨)

உளங்கனிந்துருகப்பைந்தார்க்காமனுமுவக்குஞ்சாய
றுளங்கொளிமுத்தமூரற்றோகையீங்கிருந்ததோன்றல்
விளங்கிழைநினதுகண்போல்வேரியங்குவளைபூத்த
வளங்கெழுமருதவேலிவாரணவாசிமன்னன்.

இ-ள். உளம் — மனமானது, கனிந்துருக — இளகியுருகும்படி, பைந்தார் — பசியமாலையையணிந்த, காமனும் — மன்மதனும், உவக்கும் — விரும்புகின்ற, சாயல் — சாயலையும், துளங்கு — அசைகின்ற,

* கலிங்கம் கொடுந்தமிழ் நாடு என்பது.

சிங்களஞ்சோனகஞ்சாவகஞ்சீனந்துளுக்குடகங்
கொங்கணங்கன்னடங்கொல்லந்தெலுங்கம்கலிங்கம்வங்கங்
கங்கமகதங்கடாரங்கௌடங்கடுங்குசலந்
தங்கும்புகழ்த்தமிழ்சூழ்பதினேழ்புவிதாமிவையே.

என்னுஞ்செய்யுளாலுணர்க.

ஒளி — ஒளியையுடைய, முத்தமூரல் — முத்தையொத்த பற்களையுடைய, தோகை — தமயந்தியே! ஈங்கு — இங்கே, இருந்த — இருத்தலைப்பெற்ற, தோன்றல் — அரசனானவன், விளங்கிழை — விளங்குகின்ற வாபரணத்தையுடையாய், நினது-உன்னுடைய, கண்போல்— கண்ணைப்போல், வேரியங்குவளை — தேனையுடைய அழகிய குவளை மலர்கள், பூத்த — பூத்திருக்கின்ற, வளங்கெழு — வளப்பம்பொருந்திய, மருதவேலி — மருதநிலத்தையுடைய, வாரணவாசிமன்னன்— காசிதேசத்தரசன் எ-று.

வாரணாசியென்பது வாரணவாசியென மருவிற்று. சாயலால் தோகை போன்றவளெனக் கொள்க. மாதர் கண்களுக்கு உவமிக்கப்படுங் குவளைமலர்களை இத்தமயந்தி கண்களுக்கு உவமேயமாகக் கூறுதலால் எதிர்நிலையணி. (௧௪௫)

குவட்டிளமுலையினாய்நின் குழைமுகத்திங்கணோக்கி
யுவட்டெடுத்துவகைவெள்ள மோங்கவீங்கிருந்ததோன்றல்
கவட்டடிக்கயவாய்மேதி கன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பா
றெவிட்டவுண்டன்னந்துஞ்சுஞ்செழும்புனற்சிந்துவேந்தே.

இ-ள். குவடு — மலைபோன்ற, இளமுலையினாய் — இளமைபொருந்திய தனங்களையுடைய தமயந்தியே! நின் — உன்னுடைய, குழை — குண்டலத்தையணிந்த, முகத்திங்கள்நோக்கி — முகமாகிய சந்திரனைப் பார்த்து, உவட்டெடுத்து — பெருக்கெடுத்து, உவகை— மகிழ்ச்சியென்னும், வெள்ளம் — கடலானது, ஓங்க — மிகுந்தொலிக்க, ஈங்கிருந்த — இங்கிருத்தலையுற்ற, தோன்றல் — அரசனானவன், கவடு அடி — பிளப்பாகிய குளம்பையும், கயம்வாய்-பெரிய வாயையுமுடைய, மேதி — எருமை, கன்று உள்ளி — தன் கன்றை நினைத்து, பொழிந்த — சொரிந்த, தீம்பால் — தித்திப்புப்பாலை, தெவிட்டவுண்டு — நிறையவுண்டு, அன்னந்துஞ்சும் — அன்னப்பறவை துயிலுகின்ற, செழும்புனல் — செழுமையுள்ள நீரையுடைய, சிந்துவேந்து — சிந்துதேசத்தையாளுகின்ற அரசன் எ-று. ஏகாரம்— ஈற்றசை.

சந்திரனைப் பார்த்தால் கடல் அதிகரித் தொலித்த லியல்பாதலால், குழைமுகத் திங்கணோக்கி யுவட்டெடுத் துவகைவெள்ள மோங்க வீங்கிருந்ததோன்ற லெனப்பட்டது "மதியெழக்கடன் முழங்குதல்போ" லென்றார் பிறரும். நீரிலே எருமை தன்கன்றை

நினைத்துப் பொழிந்த பாலை அன்னம் உண்ணுதல், "பாலுநீரும் பாற்படப்பிரித்த, வன்னத்தியல்பென வறிந்தனர் கொளலே" இத னாற் காண்க. (கருக)

விந்தமலையின் றென்பாரிசத்துள்ள சிந்துநதிபொருந்தியதேசம் சிந்து வென்க.

பகட்டிளமுலையாயீங்குப்படுதிரைப்பரவைவேலை
முகட்டெழும்பரிதியெய்ப்பவீங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொகுட்டுமென்கமலவாவிப்பூம்புனலுழக்கிக்கொண்ட
லகட்டினில்வாளைதாவுமகன்பணைக்குருகுதரேறே.

இ-ள். பகடு – யானைமத்தகம்போன்ற, இளமுலையாய்-இளமை பொருந்திய தனங்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு – இவ்விடத் தில், படுதிரை – அலைகளையுடைய, பரவை – பரந்த, வேலைமுகட் டெழு – கடலுச்சியிற் றோன்றிய, பரிதி எய்ப்ப – சூரியனையொப்ப, ஈங்குறை – இங்கிருக்கின்ற, முழவுத்தோளான் – மத்தளம்போன்ற தோளையுடையவன், பொகுட்டு – கொட்டையையுடைய, மென் கமலம் – மெல்லியதாமரைமலரையுடைய, வாவி – தடாகத்திலுள்ள, பூம்புனலுழக்கி – அழகு பொருந்திய நீரைக்கலக்கி, கொண்டல் அகட்டினில் – மேகங்களுடைய வயிற்றினிடத்தில், வாளைதாவும்- வாளைமீன்கள் தாவுகின்ற, அகன்பணை – அகன்ற வயலையுடைய, குருதர் ஏறு – குருதேசத்தாருக்குச் சிங்கவேற்றை யொத்த அர சன் எ-று.

முன்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் குவடு, கவடு, பகடு, முகடு, அகடு என்னும் அடியெதுகையாய் வந்த உயிர்த்தொடர் மொழிக் குற்றிய லுகரங்கள் டகரவொற்றிரட்டித்தல், "ஈரெழுத்துமொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும், வேற்றுமையாயி னொற்றிடையின்மிகத், தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி." என்னுந் தொல்காப் பியச் சூத்திரத்தாலறிக. கொண்ட லகட்டினில் வாளைதாவு மென் றல், "வெள்ளத் தடங்கணெடுவாளை வேலிக்கமுகின் மிடறுடியத், துள்ளிமுகிலைக் கிழித்துமழைத் துளியோடிறங்கு." மென்பதாற் காண்க. (கருரு)

வேலெனப்பிறழ்ந்துகூற்றைவெல்லுவன்வருகவென்று
வோலைவிட்டலவுங்கண்ணாயீங்குறையுலங்கொடோளான்
சூலுளைந்தலறிப்பைந்தேன் றுளிக்குமென்கமலப்போதின்
வால்வளைமுத்தமீனும்வளவயன்மச்சர்கோவே.

இ-ள். வேல்எனப்பிறழ்ந்து — வேற்படைபோ லொளியைச் செய்து, கூற்றை — யமனை, வெல்குவன் — வெற்றிகொள்ளுவேன், வருகஎன்றே — நீவரக்கடவாயென்று, ஓலைவிட்டு — அந்த யமனுக்கு ¶ ஓலையெழுதிவிட்டு, உலவும் — உலாவுகின்ற, கண்ணாய் — கண்களையுடைய தமயந்தியே, ஈங்குஉறை — இங்கேயிருக்கின்ற, உலகு கொள் — திரள்கல்லின் வலியைக்கொண்ட, தோளான் — புயத்தை யுடையவன், சூலுளைந்து — கருப்பவாதைப்பட்டு, அலறி—ஒலித்து, பைந்தேன் — பசியதேனை, துளிக்கும் — தெறிக்கின்ற, மென்கமலப் போதின் — மெல்லிய தாமரைமலரில், வால் — வெண்மைபொருந்திய, வளை-சங்கங்கள், மூத்தலும்ஈனும்-முத்துக்களைப் பெறுகின்ற, வளம் — வளம்பொருந்திய, வயல் — கழனிகள் சூழ்ந்த, மச்சர்ஏறு— மச்சதேசத்தாருக்கு அரசன் எ-று.

நீதிப்படி போர்செய்து வெல்லக்கருது மரசர்கள் உன்னைப் போரில் வெல்லும்படி எத்தனித்துவந்தேன், நீயும் வருகவென்று ஓலையேனும் தூதேனும்விடுத்துத் தெரியப்படுத்தல் முறையாகலின், கூற்றை வெல்குவன் வருகவென்று வோலைவிட்டுலவுங்கண்ணா யென்றார். இதனாற் கண்களானவை காமுகர்க்குச் செய்யுங்கொடுமை கூறியதாயிற்று. (கசஅ)

குடங்கையினெடியவாட்கட்கொம்பனாயீங்குப்பைம்பொ
மடங்கலாசனத்தின்மேயமணியெழுவனையதோளான்
முடங்குவெண்கோட்டுக்கைம்மதமுருகுயிர்த்திரங்குதெண்
தடங்கடற்புலவுபோக்குந்தண்டுறை 0 மகதநாட [ன்ணீர்த்

இ-ள். குடங்கையின் — உள்ளங்கைபோல், நெடியவாள்கண் — நீண்டவாள்போலுங் கண்களையுடைய, கொம்பனாய் — தமயந்தியே! ஈங்கு — இங்கே, பைம்பொன் — பசும்பொன்னாற்செய்த, மடங்கலாசனத்தில் — சிங்காதனத்தில், மேய — பொருந்திய, மணியெழு

¶ எமற்கு அச்சத்தைக் கொடுக்க வெழுதிய தாகலிற் றிருமுக மென்னாது ஓலையென்றார். பண்டைக் காலத்திலே தத்தங் கருத்தைத் தெரிப்பவரும், திருமுறைகளாகிய திருவருட்பாமுதலிய நூல்களை யெழுதுவாரும் பனையோலையில் எழுதுவது மரபாகலின் அங்ஙனம் கூறப்பட்டது. அது "இலைவிரித்து வெண்சோறு கால்கைதையு மெழுதுங் - கலைவிரித்திடு பெண்ணையும்" எனக் கந்தபுராணத்து ஆற்றுப்படலத்து வரூஉஞ் செய்யுளாற் கண்டாம்.

0 மகதமும் கொடுந்தமிழ் நாட்டினு ளொன்று. இத்தேசத் தரசரு ளொருவன், கரிகாற் சோழனோடு பகையாற்பொருது தாங்கமாட்டாது திறையாகப் பட்டிமண்டபம் என்னும் வித்தியா மண்டபத்தைக் கொடுத்தா னென்று இந்திரவிழவூ ரெடுத்தகாதை கூறிற்று.

அனைய — அழகிய எழுத்தூணையொத்த, தோளான் — புயங்களையுடையவன், முடங்கு — வளைவினையுடைய, வெண்தோடு-வெண்மைபொருந்திய இதழையுடைய, கைதை — தாழைகளானவை, முருகுஉயிர்த்து — வாசனையைவீசி, இரங்கும்-சத்திக்கின்ற, தெண்ணீர் — தெளிந்தநீரையுடைய, தடம் — விசாலம்பொருந்திய, கடல் புலவு — கடலினது புலானாற்றத்தை, போக்கும் — நீக்குகின்ற, தண்துறை — குளிர்ச்சிபொருந்திய துறையையுடைய, மகதநாடன்-மகததேசத்தரசன் எ-று.

வீரத்தன்மையும் புயவலிமையுந்தோன்ற ஆசனமென்றொழியாது மடங்கலாசன மென்றும், தோளானென்றொழியாது மணியெழு அனையதோளானென்றும் சொல்லினர். முருகுயிர்த்துக் கடற்புலவு போக்குமென்றமையால், நெய்தற் கருப்பொருளாகிய தாழை அங்கே அதிகரித்திருக்கிற தென்பது கருத்து. (௧௱௭)

கழையெனத்திரண்டமென்றோட்காமருகுவளையுண்கட்
பொழிகதிர்முத்தமூரற்பூங்கொடியீங்குறைவகு
மழிகவுட்கடாத்தசீற்றத்தண்ணலங்களிறுபோல்வான்
மழையகடுரிஞ்சுமாடமலிகுருநாடர்கோவே.

இ-ள். கழைஎன — மூங்கில்போல், திரண்ட — திரண்டிருக்கின்ற, மென்றோள் — மெல்லியதோள்களையும், காமரு — அழகு பொருந்திய, குவளைஉண்கண் — நீலோற்பலத்தழகையுண்ட கண்களையும், பொழிகதிர் — கிரணங்களைப் பொழிகின்ற, முத்தமூரல்— முத்தங்களையொத்த பற்களையுமுடைய, பூங்கொடி — தமயந்தியே! ஈங்குறையும் — இங்கேதங்கிய, அழி — ஒழுகுகின்ற, கவுள்கடாத்த-மதமொழுகுகின்ற கன்னத்தையும், சீற்றத்து — கோபத்தையுமுடைய அண்ணல் — பெரிய, களிறுபோல்வான்-யானையையொத்த அரசனானவன், மழைஅகடு — மேகத்தின்வயிற்றை, உரிஞ்சு-தேய்க்கின்ற, மாடமலி — உப்பரிகைகள் நெருங்கிய, குருநாடர்கோ — குருநாடர்க்கதிபதி எ-று.

கழையென்பது — கரும்பெனினும் ஒக்கும். குருவென்னும் அரசனாற் புரக்கப்படுதலாற் குருநாடாயிற்று. குருக்ஷேத்திரமென்றுங்கூறுவர் * குருக்ஷேத்திரம் புண்ணியபூமியாம். அது பாரதத்

* குரு என்னும் அரசனால் திருத்தியாளப் பெற்றமையால் குருநாடு என்னும் பெயருற்றது. இது அத்தினபுரம் என்னும் டில்லிக்குச் சமீபத்தில் உள்ளது. புண்ணியபூமியாய் விசேடித்த தலமென்பது "ஸ்ரீபர்வதஞ் சிரஸ்தானே கேதாரந்து லலாடகே - வாரணாசி மகாபிராக்ஞா [illegible]ரு வோர்க்கிராணஸ்யமத்யமே - குருக்ஷேத்ரம் குசஸ்தானே பிரயாகே ஹ்ருத் சரோருஹே" எனவருஉஞ் சாமவேத மகாவாக்கியங்களாற்றெறிக.

திற் காண்க. அன்றியும், "தீர்த்தமார்சிவ காசிதிகழ்குருக், ஷேத்திரம்பிரயாகை கிளரலர், பூத்தபுட்கர மாதிபுனிதர்க, ளார்த்தகங்கை யலைகடலாதியும்" இதனுலுமறிக. (௧௪௮)

வடுநெடுங்கண்ணியீங்குவைகியமடங்கலன்னான் [த்
குடநிகர்செருத்தற்செங்கட் குவிமுலையெருமைதெண்ணீர்
தடவயலுழக்கவாளை தாவிமுப்புடைக்காய்த்தெங்கின்
படுபழமுதிர்க்குஞ்சூழற்பல்லவதேயவேந்தே.

இ-ள். வடு — மாவடுபோன்ற, நெடுங்கண்ணி — நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு — இங்கே, வைகிய — தங்கப்பெற்ற, மடங்கலன்னான் — சிங்கஏற்றை யொத்தவன், குடநிகர் — குடத்தையொத்த, செருத்தல் — மடியையும், செங்கண் — சிவந்த கண்களையும், குவிமுலை — குவிந்த முலையையுமுடைய, எருமை — எருமையானது, தெள்நீர் — தெளிந்த நீரையுடைய, தடவயல் — விசாலம்பொருந்திய கழனிகளை, உழக்க — கலக்க, வாளை — அதனாலெழும்பிய வாளைகள், தாவி — பாய்ந்து, முப்புடைக்காய் — மூன்றுபக்கமுள்ள காயையுடைய, தெங்கின் — தென்னமரத்தில், படு- உண்டாகிய, பழம் — பழங்களை, உதிர்க்கும் — உதிர்க்கின்ற, சூழல்- இடத்தையுடைய, பல்லவதேயவேந்து — பல்லவதேசத்தையாளுகின்ற அரசன் எ-று. ஏகாரம் — ஈற்றசை.

எருமை தெண்ணீர்த் தடவயலுழக்க அதனாலெழுந்த வாளை தாவித் தெங்கின் பழமுதிர்க்கும் பல்லவதேசமெனக் கூட்டுக. இதனால் அந்நாடு நீர்வளமிக்குச் செழித்திருக்கின்றதென்பது கருத்து.

பிள்ளைமானோக்கியீங்குவைகியபிறங்கற்றோளா
னள்ளிலைக்கமலப்போதிலரசிளவன்னங்காண
வள்ளுறைபிலிற்றுந்தண்கார்வரவெதிர்மயில்களாடக்
கிள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக்கேகயநாட்டுவேந்தன்.

இ-ள். பிள்ளைமான் — இளமான் பார்வையையொத்த, நோக்கி- பார்வையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு — இங்கே, வைகிய — தங்கப்பெற்ற, பிறங்கல் — மலையையொத்த, தோளான் — தோளையுடையவன், அள்ளிலை — நெருங்கிய இலையையுடைய, கமலப்போதில்- தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, அரசிள அன்னம்காண — இளமை பொருந்திய அரச அன்னம் பார்க்கும்படி, வள் — வளம்பொருந்

திய, உறை — துளியை, பிலிற்றும்—துளிக்கின்ற, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, கார் — மேகங்களினுடைய, வரவுஎதிர் — வரவினை யெதிர்த்த, மயில்களாட — மயில்கூத்தாட, கிள்ளை — கிளிப்பிள்ளைகள், பாட்டயரும் — பாட்டைப்பாடும், சோலை — சோலைகள்சூழ்ந்த, கேகயநாட்டு வேந்தன் — கேகயநாட்டரசன் எ-று.

அரசவன்ன மாவது — மூக்குங் கால்களுஞ் சிவந்து உடம்பு விளர்த்திருப்பது. கார்கண்டு மயிலாடுதல் "என்னை யூர்ந்தருள் சுடர்வடியிலையவேற் பெருமான், றன்னைநன்மரு கெனப்படைத் தவன்றன தூர்தி, யன்னதாமெனுங் கேண்மையா லளிமுகிற் குலத்தைக், கன்னிமாமயில் காண்டொறுங் களிசிறந் தகவும்" என்னுங் காஞ்சிப்புராணச் செய்யுளாற்காண்க. கிள்ளைபாட்டயரு மென்றலால், 'கிள்ளைபாடுவ கேட்பனபூவைகள்" என்றார் பிறரும். (௧௫௦)

கொல்லுலைவேற்கணல்லாயீங்குறைகுவவுத்தோளான்
முல்லையம்புறவிற்சேதாமுலைவழியொழுகுதீம்பா
லல்லியங்கமலவள்ளத்தரசிளவன்னமாந்து
மல்லலம்பழனஞ்சூழ்ந்தமத்திரதேயவேந்தன்.

இ-ள். கொல்லுலை — கொல்லனுலையிற் காய்ந்த, வேல்கண் — வேல்போன்ற கண்களை யுடைய, நல்லாய் — தமயந்தியே! ஈங்குறை — இங்கே யிருக்கின்ற, குவவு — திரட்சிபொருந்திய, தோளான் — தோள்களை யுடையவன், முல்லையம்புறவில் — முல்லைகளை யுடைய அந்நிலத்தில், சேதா — செவ்விய பசுக்களினுடைய, முலைவழி — முலையின்வழியே, ஒழுகு தீம்பால் — ஒழுகிய தித்திப்புப்பாலை, அல்லியங்கமலவள்ளத்து — அகவிதழையுடைய தாமரை மலராகிய கிண்ணத்தில், அரசிளவன்னம் — இளமைபொருந்திய அரசவன்னங்கள், மாந்தும் — உண்ணுகின்ற, மல்லல் — வளம்பொருந்திய, பழனஞ்சூழ்ந்த — வயல்களாற் சுற்றப்பட்ட, மத்திரதேய வேந்தன் — மத்திரதேயத்தை யாளுகின்ற வரசன் எ-று.

முல்லையம் புறவிலிருக்குஞ் சேதாவின் பாலைக் கமலவள்ளத் தன்னமாந்தும் பழனஞ்சூழ்ந்த தேயமென்னலால், முல்லை நிலத் திற்கும் மருத நிலத்திற்கும் திணைமயக்கங் கூறியவாறாயிற்று. ௧ ()

தாளதாமரையின்மெயதாக்கணங்கனையாயீங்குக்
கோளரியென்னவைகுங்குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்
பாளைவாய்கமுகிற்றாவிப்பலவின்முட்புறக்காய்சிந்த
வாளையும்பகடுதாவும்வங்கநாடாளும்வேந்தே.

இ-ள். தாள — தாளத்தையுடைய, தாமரையின் — தாமரை மலரிலே, மேய — இருக்கின்ற, தாக்கணங்கனையாய் — இலக்குமியையொத்த தமயந்தியே! ஈங்கு — இங்கே, கோளரியென்ன — சிங்கவேற்றைப்போல், வைகும் — தங்கிய, குருதி — உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும் — கொழிக்கின்ற, வேலான் — வேற்படையையுடையவன், பாளைவாய் — பாளைகள் வாய்ந்த, கமுகிற்றுவி — கமுகமரத்தின்மேற்றுவி, பலவின் — பலாமரத்திற்காய்த்த, முட்புறக்காய் — முள்ளைப்புறத்திலே யுடைய காய்கள், சிந்த — சிதற, வாளையம்பகடுதாவும்— ஆண்வாளைகள் தாவுகின்ற, வங்கநாடாளும்வேந்து-வங்கதேசத்தையாளுகின்ற அரசன் எ-று. ஏகாரம் — ஈற்றசை.

அரியென்பதற்குத் திருமாலெனப் பொருள்கொள்ளினு மமையும். அரசமங்கையர்க்கு இலக்குமியைச் சொல்லுதலும், அரசனுக்குத் திருமாலைச்சொல்லுதலும், அழகிற்குமாத்திரமன்றிப் பொருள், போகம், காப்பு, பெருமைமுதலியவற்றிற்குங் கொள்க. கமுகினும் பலாபெரிதாகலால், கமுகிற்றுவிப் பலவின்முட்புறக்காய் சிவந்த வாளையம்பகடுதாவுமென்றார். கோள், சிங்கத்திற்குக் கொலையும், திருமாலுக்கு வலிமையுங் கொள்க. (கருஉ)

காம்புறழ்பசியமென்றோட்கதிர் முலைத்துவர்வாய்த்தீஞ்சொ
பாம்படுமல்குலீங்குவைகியபரிதிவேலான் [ற்
றேம்பொதிகமலமேயவால்வளை திங்களென்று
வாம்பல்வாய்மலரும்வாவியங்கநாடாளும்வேந்தே.

இ-ள். காம்புறழ் — மூங்கிலையொத்த, பசிய — பசியவாகிய, மென்றோள் — மெல்லிய தோள்களையும், கதிர்முலை — பிரகாசம்பொருந்திய முலையையும், துவர்வாய் — சிவந்தவாயையும், தீஞ்சொல் — மதுரம்பொருந்திய சொல்லையும், பாம்புஅடும் — அல்குல்பாம்பினையடுகின்ற அல்குலையுமுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, பரிதிவேலான் — சூரியன்போன்ற வேலையுடையவன், தேம் — தேனானது, பொதி — நிறைந்த, கமலமேய — தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, வால்வளை — வெண்சங்குகளை, திங்களென்று-சந்திரனென்று, ஆம்பல் — அல்லிமுகைகள், வாய்மலரும் — விரியும், வாவி — தடாகத்தையுடைய, அங்கநாடாளும் — அங்கதேசத்தையாளுகின்ற, வேந்து — அரசன் எ-று. ஏகாரம் — ஈற்றசை.

வளை திங்கள்போல் ஒளிவீசுதலால் ஆம்பல்வாய் மலருமென்றார். "எவிழியார்முர விளகிலாக் கண்டுகெரும், காவிமுகையவிழுங்

காஞ்சியே." யென்றார் பிறரும். உமாதேவி இமயமலைக்கு மகளாய் வந்திருந்தபோது பரமசிவன் சனகன்முதலிய நால்வர்க்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து அனுக்கிரகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அக்கவுரியை மணக்கும்படி செய்யவேண்டித் தம்மேல் மலரம்புகளைத் தொடுத்த மன்மதனை அக்கடவுள் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தெரித்தபோது அவனெலும்பு விழுந்த இடமாதலால், அதற்கு * அங்கதேச மென்னும் பெயராயிற்று. வால்வளை திங்களென்றெ வாம்பல்வாய் மலருமென, ஆம்பன்மலருக்குச் சங்கினிடத்திற் சந்திரனென்னும் மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையான் மயக்கவணி. ()

சிதரரிநெடுங்கணல்லாயிங்குறைதிணிபொற்றோளான்
கதிர்படுகழனியூடுகனைத்தினவண்டுந்தேனும்
புதிதுணக்கமலப்போதுபுரிமுறுக்கவிழ்ந்துமாறா
மதுமடைதிறந்துபாயும்வளங்கொள்பாஞ்சாலவேந்தே.

இ-ள். சிதர் — பரவுகின்ற, அரி — செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கணல்லாய் — நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, திணி — வலிமைபொருந்திய, பொற்றோளான், அழகியதோளையுடையவன், கதிர்படு — கதிர்களானிறையப்பெற்ற, கழனியூடு — வயல்களிலே, கனைத்து-ஆரவாரித்து, இனம் — கூட்டமாகிய, வண்டும் — வண்டுகளும், தேனும் — தேன்வண்டுகளும், புதிதுண — புதிதாகவுண்ண, கமலப்போது — தாமரைமலர்கள், புரி—கட்டுப்பட்ட, முறுக்கவிழ்ந்து — முறுக்குடைந்து, மாறா — நீங்காத, மது — தேனானது, மடைதிறந்து — மடையைத்திறந்து, பாயும்—பாய்கின்ற, வளங்கொள் — வளத்தைக்கொண்ட, பாஞ்சாலவேந்து—பாஞ்சாலதேசத்தரசன் எ-று.

ஏகாரம் — ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

கழனியினிடத்திலே யிருக்குந் தாமரைமலர்கள் வண்டினங்களுக்கு நாடோறும் புதிதாகவுண்ணும்படி தேனைத் தருமென்னலால், அவ்வாறு அந்நாட்டிலுள்ளவரனைவரும் விருந்தினர்க்கு உபசரிக்கின்றனரென்பது கருத்து. (௧௫௭)

* அங்கதேசம் அநங்கனாச்சிரமம் என்றுங் கூறப்படும். அது "நெடிபடு கானினேகுநெறியினோர் சாலைநோக்கி விடலையீதென்கோலென்னைக் கவுசிகன்வினவன்முன்ன-மொடிவறுதவஞ்செய்காலை யுடற்றியவில் வேளங்க-மடலையினெரித்த நாட்டொட் டநங்கனாச்சிரமமென்பார்" என்று விசுவாமித்திர முனிவர் இராமனுக்கு உரைத்தனரென்று கூறிய கூர்மபுராணச் செய்யுளானுணரப்படும்.

இழைபுரை மருங்குலின்னே யிறமிறமென்ன வீங்கி
யழகுவீற் றிருந்தபொம்மலணிமுலை யாங்குவைகுங்
கொழுதிவண் டிமிருந் தாரான் கோணிலை திரிந்தஞான்று
மழைவளஞ் சுரக்குஞ் செல்வமலிந்தகாந் தாரவேந்தே.

இ-ள். இழைபுரை — நூலிழையையொத்த, மருங்குல்-இடையானது, இன்னே — இப்பொழுதே, இறமிறமென்ன — ஒடியுமொடியுமென்ன, வீங்கி — பருத்து, அழகுவீற்றிருந்த — அழகானது அரசிருந்த, பொம்மல் — பொலிவுபெற்ற, அணி — ஆபரணங்களையணிந்த, முலை — தனங்களையுடைய தமயந்தியே! ஆங்குவைகும் — அங்கேதங்கிய, கொழுதி — மூக்கினாலுழுது, வண்டு — வண்டுகள், இமிரும் — ஒலிக்கின்ற, தாரான் — மாலையை யுடையவன், கோள் — நவக்கிரகங்கள், நிலைதிரிந்த ஞான்றும் — நிலைமாறியகாலத்தும், மழைவளஞ் சுரக்கும் — மழைவளங்களுண்டாகின்ற, செல்வமலிந்த — செல்வமிகுந்த, காந்தாரவேந்து — காந்தாரதேயத்தரசன் எ-று.

கோணிலை திரிதலாவது—கோள்கள் நடக்கவேண்டிய முறை தப்பி மாறிநடத்தல். அப்படிநடந்தால் அந்தத்தேயத்தில் மழை பெய்யமாட்டாதென்க. கோணிலை திரிதல் — "காய்சின வெய்யோன் சேயோன் முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித், தேசிகன் பின்புசென்று நடக்குமிச் செயலான் முந்நீர்க், காசின வுலகிற் பன்னீ ராண்டுவான் சுருங்குமென்று, பேசின நூல்கண்மாரி பெய்விப்போற் சென்று கேண்மின்." என்னுந் திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுளாலறிக. (௧௫௫)

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணாயீங் குறையலங் கற்றோளான்
முள்ளரைமுளரிமேய்ந் துழுழுநெறிக் குவளைமென்று
வள்ளைவாய்க் குதட்டிமேதி வழைநறுநீழற் றுஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்த மிதிலைநாடாளுமவேந்தே.

இ-ள். அள் இலை — மாமிசத்தை யள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, வடிவேல் — கூரியவேல்போன்ற, கண்ணாய் — கண்

* கோணிலைதிரிதலை மேல்வருவனவற்றானுந் தெளிக. கிரகங்களிற்கதிர் மகனாகிய சனி இடபம், சிங்கம் மீனமென்னு மிவற்றினோடு மாறுபடினும், ககனத்தே, புகைக்கொடி, வட்டம், சிலை நுட்பம், தூமம் என்னுங் கரந்துறை கோட்களுள் தூமம் (வால்வெள்ளி) என்னுங் கிரகம்தோன்றினும், விரிந்த ஒளியையுடைய சுக்கிரன் தென்றிசைப் பெயரினும் மழைபெய்யாதென்க. மேற்கோள் வருமாறு —கரியவன்புகையினும் புகைக்கொடிதோன்றினும்-விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம்படரினும், என்னும் நாடுகாண்காதைச் செய்யுளானும், "மைம்மீன்புகையினுந் தூமந்தோன்றினுந் தென்றிசைமருங்கின்வெள்ளியோடினும்" எனவரூஉம்புறநானூற்றுச்செய்யுளானுங்காண்க.

களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குறை — இங்கேயிருக்கின்ற, அலங்கற்றோளான் — மாலையையணிந்த தோள்களையுடையவன், முள் அரை — முள்ளுகள் நிறைந்த தாளையுடைய, முளரிமேய்ந்து - தாமரைப்பூவைமேய்ந்து, முழுநெறி — முழுநெறிப்பையுடைய, குவளை மென்று — குவளைமலரைமென்று, வள்ளை — வள்ளையிலையை, வாய்குதட்டி — மென்று, மேதி — எருமைகளானவை, வழை — புன்னைமரத்தினுடைய, நறுநீழல் — நறிய நிழலிலே, துஞ்சும் — உறங்குகின்ற, வெள்ளநீர் — அதிக நீரையுடைய, பழனஞ்சூழ்ந்த — கழனிகளாற் சூழப்பட்ட, மிதிலைநாடு ஆளும் — மிதிலாதேசத்தை யாளுகின்ற, வேந்து — அரசன் எ-று. ஏகாரம் — ஈற்றசை.

மேய்ந்து — மென்று — வாய்குதட்டி யென்னும் வினையெச்ச அடுக்குகள் துஞ்சுமென்னும் பெயரெச்ச வினையையும், அதுபழனமென்னும் பெயரையுங்கொண்டு முடிந்தன. அள் — கூர்மையுமாம். (கருசு)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேல்கிடந்தனையமண்ணா
யதிர்கழலரசர்போற்றவீங்குறையரியேறன்னான்
கதிர்வெயிற்கற்றைகான்றுகாசுகண்படுக்குமாட
மதியகடுரிஞ்சவோங்குமாளவதேயவேந்தே.

இ-ள். வெதிர்புரை — மூங்கிலையொத்த, பசிய — பசியவாகிய, மென்றோள் — மெல்லிய புயங்களையுடைய, வேல்கிடந்தனைய — வேற்படை யிருந்ததையொத்த, கண்ணாய் — கண்ணையுடைய தமயந்தியே! அதிர் — அதிர்ச்சியையுடைய, கழலரசர் — வீரக்கழலையணிந்த அரசர்கள், போற்ற — வணங்க, ஈங்குறை — இங்கேயிருக்கின்ற, அரியேறு அன்னான் — சிங்கவேற்றை யொத்தவன், கதிர் — கதிராகிய, வெயில்கற்றை — வெயிற்றொகுதியை, கான்று — வீசி, காசு — இரத்தினங்கள், கண்படுக்கும் — பதித்திருக்கின்ற, மாடம் — உப்பரிகைகள், மதி — சந்திரனுடைய, அகடு — வயிற்றை, உரிஞ்ச — தேய்க்க, ஓங்கும் — உயர்ந்திருக்கின்ற, மாளவதேய வேந்து — மாளவதேசத்தரசன் எ-று.

அநேக மன்னர் இவன்கீழ் அரசு செய்துகொண்டிருத்தல் தோன்ற அதிர்கழலரசர் போற்றவென்றும், அவர்களினுமிகுந்த தல்லமை யுடையவனென்பது தோன்ற அரியேறன்னானென்றுஞ் சொல்லினர். (கருஎ)

வடுவகிர்நெடுங்கணல்லாய்மடங்கலாசனத்தின்வைகுந்
தொடுகடலுயிர்த்தமுத்தந்துயல்வருதடந்தோள்வீரன்

கடிமுறுக்கவிழ்ந்தசெவ்விக்கமலமென்பொகுட்டிலேறிக்
குடவளைமுத்தமீனுங்கோசலத்தரசரேறே.

இ-ள். வடுவகிர் — மாவடுவின்பிளப்பையொத்த, நெடுங்கண்— நெடிய கண்ணையுடைய, நல்லாய் — தமயந்தியே! மடங்கலாசனத்தின் — சிங்காதனத்திலே, வைகும் — தங்கிய, தொடுகடல் — சகரராற் றோண்டப்பட்ட கடலானது, உயிர்த்த — பெற்ற, முத்தம் — முத்துவடங்களானவை, துயல்வரு — அசைகின்ற, தடம் — பருத்த, தோள்— புயத்தையுடைய, வீரன் — அரசனானவன்; கடி — வாசனை பொருந்திய, முறுக்கவிழ்ந்த — முறுக்குடைந்த, செவ்வி — அழகுபொருந்திய, கமலமென் பொகுட்டில் — தாமரை மலரினுடைய மெல்லிய கொட்டைகளின்மேல், ஏறி — ஏறிக்கொண்டு, குடவளை — குடம்போன்ற சங்கானது, முத்தம் ஈனும் — முத்துக்களைப் பெறுகின்ற, கோசலத்து — கோசலதேசத்தையாளுகின்ற, அரசரேறு — அரசரிற் சிங்கவேற்றையொத்த வரசன் எ-று.

ஏகாரம் — ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

அணிகள் அனேகமிருக்க இவ்வரசன் முத்துவடமணிந்ததைக் குறிக்கில், தனக்கு இயற்கையிற் செல்வமிகுந்திருப்பினும், உடுத்திரள்படிகம்போன்றும், உருட்சியும் கனமும், உள்ளனவும், பார்வைக்கின்பந் தருவனவும், குற்றமில்லனவுமாகிய முத்துக்களை யணிந்தால் வறுமையுள்ளனவும்போய்ச் செல்வமுண்டாகுமென்னும் விதிபற்றிப்போலும், தன்னாட்டில் வச்சிரம் உற்பத்தியாயினும் அதில் இவ்வளவு விருப்பின்மை காண்க. (க௰அ)

மாழைமென்னோக்கியீங்குவைகியமானவேலான்
றாழைமுப்புடைக்காய்வீழ்ந்துதாற்றிளங்கமுகுசெற்று
வீழ்சுளைவருக்கைபோழ்ந்துவெம்புலியடியபைங்காய்க்
கோழரையரம்பைசாய்க்குங்குடகநாடாளும்வேந்தே.

இ-ள். மாழை — மாம்பிஞ்சுபோன்ற, மென்னோக்கி — மெல்லிய பார்வையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு — இங்கே, வைகிய— தங்கிய, மான — பெரிய, வேலான் — வேற்படையை யுடையவன், தாழை — தெங்கினுடைய, முப்புடைக்காய் — மூன்றுபக்கங்களை யுடைய காயானது, வீழ்ந்து — விழுந்து, தாறு — குலைகளையுடைய, இளங்கமுகு — இளமை பொருந்திய கமுகமரத்தை, செற்று — ஒடித்து, வீழ்சுளை-விரும்பப்பட்டசுளையையுடைய, வருக்கைபோழ்ந்து— பலாவைப்பிளந்து, வெம்புலியடிய — வெப்பம் பொருந்திய புலியின

தடியையொத்த, பைங்காய் – பசிய காயை யுடைய, கோழரை– கொழுமையுள்ள அடியையுடைய, அரம்பைவாழையை, சாய்க்கும்– சாயச்செய்யும், குடகநாடு – குடகதேசத்தை, ஆளும் – ஆளுகின்ற, வேந்து அரசன் எ-று.

மரங்களைக் கூறினும் அவ்வவற்றின் கனிகளையெனக்கொள்ளுதல் சிறப்பென்க. தென்னம்பழம் வீழ்தலால் இவ்வாறுகுமோவெனின் ஆகும். அது "காய் மாண்டதெங்கின் பழம்வீழக் கமுகினெற்றிப், பூமாண்டதீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கைபோழ்ந்து, தேமாங் கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்து, மேமாங்கதமென் றிசையாற் றிசைபோயதுண்டே." என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளாலறிக. ()

ஏந்திளமுலையாயிப்பாலினிதுறைகுமரனன்னான்
றேந்துணரூழ்த்தபோதுந்தெரிவையரிழைத்தசிற்றிற்
காந்தெரிமணியும்பொன்னுங்காழகிற்றுணியும்வாரிப்
பூந்திரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்ப் பொன்னிநாடாளும்வேந்தே.

இ-ள். ஏந்து – தாங்குகின்ற, இளமுலையாய் – இளமைபொருந்திய முலைகளையுடைய தமயந்தியே ! இப்பால் – இப்புறத்தில், இனிதுறை – இனிமையுடனுறைகின்ற, குமரனன்னான் – குமாரக் கடவுளையொத்தவன், தேம்துணர் – வாசனை பொருந்திய மகரந்தங்களை, ஊழ்த்த – உதிர்த்த, போதும் – மலரையும், தெரிவையர்-சிறுபெண்கள், இழைத்த – செய்த, சிற்றில் – சிறுவீட்டினது, காந்தெரி – ஒளிமிகுந்த, மணியும் – மணிகளையும், பொன்னும் – பொன்னையும், காழ் – வயிரம்பொருந்திய, அகிற்றுணியும் – அகிற்றுண்டுகளையும், வாரி – வாரிக்கொண்டு, பூ – அழகுபொருந்திய, திரை சுருட்டும் – அலைகளைமடக்குகின்ற, தெள்நீர் – தெளிவு பொருந்திய நீரையுடைய, பொன்னிநாடு – காவிரிசூழ்ந்த சோணாட்டை, ஆளும் வேந்து – ஆளும் அரசன் எ-று.

வான்வறப்பினும் காலந்தப்பாதுவரும் காவேரி நதிசூழ்ந்த அந்நாட்டுக்கு ஒருகுறைவில்லையென்பது தோன்றப் போதும் மணியும் பொன்னும் அகிற்றுணியும்வாரிப் பூந்திரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்ப் பொன்னிநாடென்றார். அதனால் அந்நாட்டையாளும் அரசன்பெருமை விளங்குகின்றது. பொன்னி – பொன்கொழித்தோடுவது; காவிரி. (௧௧௦)

மோட்டிள முலையாய் பைம்பொன் மொய்ம்மணித்தவிசிறைப்பட், சேட்டிளம் பரிதிபோல வீங்குறை திணிபொற்

றோளான், பாட்டளி பேட்டினொடும் பருமுகை யவிழ்த்துத் தேறற், கூட்டுணுங் கமலவாவிக் கொற்கையம்பதிக்கு வேந்தே.

இ-ள். மோடு — உயர்ச்சிபெற்ற, இளமுலையாய் — இளமைபொருந்திய தனங்களையுடைய தமயந்தியே! பைம்பொன் — பசிய பொன்னாற்செய்த, மொய்ம்மணி — மணிகள்நெருங்கிய, தவிசினுப்பண் — ஆசனத்தின் மத்தியத்திலே, சேடு இளம்பரிதிபோல — மிகுந்த இளமைபொருந்திய சூரியன்போல், ஈங்குறை — இங்கேயிருக்கின்ற, திணி — வலிமைபெற்ற, பொன்றோளான் — அழகு பொருந்திய தோளையுடையவன், பாட்டளி — பாட்டையுடைய வண்டுகள், பேட்டினொடும் — பெட்டைகளுடன், பருமுகை அவிழ்த்து — பசிய அரும்புகளைவிரித்து, தேறல் — தேனை, கூட்டுணும் — கொள்ளைகொள்ளும், கமலவாவி — தாமரைத் தடாகத்தை யுடைய, கொற்கையம்பதிக்குவேந்து — சேரமான் எ-று. ஏகாரம் — அசைநிலை.

பாட்டளிபேட்டினொடுந் தேறல் கூட்டுணுமெனலால், உலகத்தில் தனியே யுண்பதினும் தமக்கினிய துணைவியுட னிருந்துண்ணல்யாவர்க்கு மின்பமென்ப தாயிற்று. (௧௮௧)

என்னமற்றினையவாறேயெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த
மன்னவர்குலமும்பேரும்வரன்முறைவழாதுகூறி
மின்னகுபரிதிவைவேனளனுருக்கொண்டுமேய
வன்னவர்தமையுமற்றைநளனையுமறையலுற்றாள்.

இ-ள். என்ன — இப்படியென்று, இனையவாறு — இத்தன்மைப்படி, எரிமணி — ஒளிவீசுகின்ற மணிகள் பதித்த, மாடஞ்சேர்ந்த — உபரிகைகள் சேர்ந்த, மன்னவர் — அரசர்களுடைய, குலமும் — மரபும், பேரும் — நாமமும், வரன்முறை — குலமுறைமையில், வழாது — வழுவாமல், கூறி — சொல்லி, மின்நகு — ஒளியையுடைய, பரிதி — சூரியனையொத்த, வைவேல் — கூரிய வேலையுடைய, நளனுருக்கொண்டுமேய — நளனுருவங்கொண்டிருக்கின்ற, அன்னவர்தமையும் — இந்திரன்முதலிய அந்நால்வரையும், நளனையும் — நளமகாராசனையும், அறையலுற்றாள் — சொல்லத் தொடங்கினாள் எ-று. மற்று — அசை.

வடநூலிற் சொல்லியபடி வெவ்வேறு சொல்லில், இந்நூல் விரியுமென்பது பற்றி இத்தன்மையையுடைய நாட்டரசனென்று சொல்லியபடி. குலமும் பேருஞ் சொன்னாளென்பதற்கு இனைய வாறு மன்னவர் குலமும் பேரும் வரன்முறை வழாதுகூறியென

மாட்டேறிந் தொழுதலென்னும் உத்தியாற் சுருக்கிக் கூறினார். இனிநான்குபாட்டால் இந்திரன்முதலிய நால்வர்க்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடையாகத் தனித்தனி சொல்லுதல் காண்க. (௧௬௨)

கலைவளர்திங்களென்னக்கடிகமழ்கமலம்வாட்டுந்
திலகவாண்முகத்தாயீங்குவைகியசினவேற்காளை
வலனுடைவயிரவாளான்கற்பகமலிந்ததோளான்
பலபகைவரைமுன்செற்றபகட்டெழின்மார்பினானே.

இந்திரற்கும் நளற்கும் சிலேடை.

இ-ள். கலைவளர் – கலைகள்வளரப்பெற்ற, திங்களென்ன – சந்திரன்போல், கடிகமழ் – வாசனைகமழ்கின்ற, கமலம்வாட்டும் – தாமரைமலரை வாடச் செய்கின்ற, திலகவாள் முகத்தாய் – திலகமிட்ட ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு வைகிய– இங்கேதங்கிய, சினவேற்காளை – கோபம்பொருந்தியவேற்படையையுடைய அரசன், வலனுடைவயிரவாளான் – வலனைக் கொன்ற வச்சிரப்படையையுடையவன், (வெற்றிபொருந்திய கூரியவாளையுடையவன்) கற்பகமலிந்ததோளான் – கற்பகமலர்மாலைநெருங்கப்பெற்ற தோளையுடையவன், (மலையைப் பிளக்கும் வலிமைமிகுந்த தோளையுடையவன்) பலபகைவரை முன்செற்ற-பலவாகிய பகைகொண்ட மலைகளை முன்சிறகறுத்துச்சயங்கொண்ட, (பலசத்துருக்களை முன் செயித்த,) பகட்டெழின்மார்பினான் – பெருமைபொருந்திய அழகிய மார்பையுடைய இந்திரன், (நளன்) எ-று.

தமயந்தி மாலைசூட்டாது வந்த மேற்சொன்ன அரசர்முகமலர்கள் வாடுதல்பற்றித் திங்களென்னக் கமலம்வாட்டுந் திலகவாள் முகத்தாயென்றார். இறந்தால் தன்னுடம்பு நவமணியாகும்படி வரம் பெற்றிருந்த வலாசுரனைக் கொன்றபடியால் வலனுடைவயிரவாளானென்றும், பறந்து உலகத்தை யழித்துக்கொண்டிருந்த மலைகளின் சிறகை அறுத்தபடியாற் பல பகைவரை முன்செற்றவென்றும், இந்திரனுக்கு அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் இந்திரனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. இது சிலேடையலங்காரம் ஆகும். (௧௬௩)

நகைமதிமுகத்தாயீங்குவைகியநாமவேலான்
புகலரும்வெகுளியுள்ளத்தொருவினன்பொங்கியார்த்த
பகையிருட்பிழம்புசீக்கும்பலசுடருமிழும்வாளான்
றகைமைசால்புலவரேத்துந்தாலமேழுடையகோவே.

அக்கினிதேவற்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடை.

இ-ள். நகை — ஒளியையுடைய, மதிமுகத்தாய் — சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய — இங்கே தங்கிய, நாமவேலான் — அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையையுடையவன், புகலரும் — சொல்லுதற்கரிய, வெகுளிஉள்ளத்து — கோபமுள்ள மனத்தையுடைய, ஒருவினுன் — ஆட்டுக்கடா வாகனத்தையுடையவன், [புகலரும் — புகுதற்கரிய, வெகுளி — சினத்தை, உள்ளத்து — மனத்தின்கண், ஒருவினுன் — நீக்கினுன்,] பொங்கி — பொலிந்து, ஆர்த்த — ஒலித்த, பகை—பகையாகிய, இருள்பிழம்பு—இருட்பிழம்பை, சீக்கும் — ஓட்டுகின்ற, பல — பலவாகிய, சுடருமிழும்—ஒளியையுமிழ்கின்ற, வாளான் — சுவாலையையுடையவன், [பொங்கி ஆர்த்த — மிகுந்து கர்ச்சித்த, பகையிருள் — இருளையொத்த பகைவரது, பிழம்பு — கூட்டத்தை, சீக்கும் — கெடுக்கின்ற, பல-பலவாகிய, சுடருமிழும் — ஒளிவிடுகின்ற, வாளான் — வாட்படையையுடையவன்,] தகைமைசால் — அழகுமிகுந்த, புலவரேத்தும் — தேவரால் துதிக்கப்பட்ட, தாலம்எழுடையகோ — ஏழுநாவுடைய தீக்கடவுள், [தகைமைசால் — பெருமைமிகுந்த, புலவரேத்தும் — வித்துவான்களால் துதிக்கப்பட்ட, தாலம்எழுடையகோ — சத்ததீவையுடைய நளன்] எ-று.

ஒருவென்பது — ஆடு. வேறிவிலக்கில்—"ஒருத்திக்கொருவன் பகையோ" வென்றார் பிறரும். தேவர்புசிக்கின்ற அவிப்பாகங்கள் அக்கினிமுகமாகப் பெறவேண்டுதலாலும், இதனல் தேவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அக்கினி காரணமாதலாலும், வேதத்தில் தேவர்களுக்கு அக்கினியை முகமாகச் சொல்லுதலாலும், தமக்குப் புசிப்புத் தருபவனை உண்பவர் புகழ்வது இயல்பாதல் பற்றி அக்கினியைப் புலவரேத்துந் தாலமேழுடைய கோவென்றார். புலவரென்பது—பலபொருளொருசொல்லாய்த் தேவரையும் கற்றவரையும் உணர்த்துதலால், ஏத்துதல்—அக்கினிக்குத் தேவரும், நளனுக்குக் கற்றவருமெனக்கொள்க. இப்பாட்டிற் பின் மூன்றடியும் அக்கினிக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. இதுவுஞ் சிலேடையணி. ()

அஞ்சனமெழுதலாற்றுதம்மவோவென் றுநையும்
வஞ்சிநுண்ணிடையாயீங்குவைகியகாமவேலா
னெஞ்சலிறருமன்றெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்செவேயாசைபோயதீதறுசெங்கோல்வேந்தே.

யமனுக்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடை.

இ-ள். அஞ்சனம் — மையை, எழுதல் — எழுதுதலை, ஆற்றாது — சகியாது, ஓவென்று — ஓவென்ன, நையும் — வருத்தமடைகின்ற, வஞ்சிநுண் இடையாய் — வஞ்சிக்கொடிபோல் நுட்பமாகிய இடையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய — இங்கேதங்கிய, நாம வேலான் — அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையை யுடையவன், எஞ்சலில் — குறைவில்லாத, தருமன் — [தருமனென்னும் பெயரை யுடையவன்,] தருமத்தையுடையவன் தெள்நீர் — தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய, இருங்கடல் உலகமெல்லாம் — பெரிய கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதும், செஞ்செவே — செவ்வையாக, ஓசைபோய்—புகழ்பரவப்பெற்ற, தீதறு—குற்றமற்ற, செங்கோல் வேந்து—[செவ்விய காலதண்டத்தையுடைய யமன்,] செங்கோல் செலுத்தும் நளன் எ-று.

கண்ணுக்கு மையெழுதினால் அந்த மையளவு கனமும் பொறுக்கமாட்டாது நையுமிடையெனக் கொள்க. அம்மவோ — இரக்கக் குறிப்பு. "அனிச்சப்பூங்கோதை சூட்டி னம்மனையோவென் றஞ்சிப், பனிக்கு நுண்ணுசுப்பிற் பாவை" என்றார் பிறரும். உயிர்கள்செய்த தீவினைக்குத் தகவொறுத்தலால் யமனையும், அறமுப்பத்திரண்டும் செய்தலால் நளனையும் தருமனென்றார். இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் யமனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. (க௬௫)

பாற்றிரையமிர்தமூறும்படரொளிப்பவளச்செவ்வாய்க்
கோற்றொடிமடந்தையீங்குவைகியகுவவுத்தோளான்
மாற்றருஞ்சிறப்பின்மிக்கவளங்கெழுபுவனவேந்த
னாற்றிசைப்பரப்புஞ்சூழ்போநலங்கெழுநேமிவேந்தே.

வருணற்கும் நளற்குஞ் சிலேடை.

இ-ள். பால்திரை—பாற்கடலிற் பிறந்த, அமிர்தமூறும்-அமிர்தமூறுகின்ற, படர் — பரவப்பெற்ற, ஒளி — ஒளியையுடைய, பவளம் செவ்வாய் — பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், கோற்றொடி — அழகிய வளையலையுமுடைய, மடந்தை — தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய— இங்கேதங்கிய, குவவுத்தோளான் — திரட்சிபொருந்திய தோளை யுடையவன், மாற்றரும் — ஒருவராலும் நீக்குதற்கரிய, சிறப்பின் மிக்க — சிறப்பினால் மிகுந்த, வளங்கெழு—வளம்பொருந்திய, புவன வேந்தன் — நீருக்கரசன்; பூமிக்கரசன், நாற்றிசைப்பரப்பும்-நான்கு திசைகளின் பரப்பினும், சூழ்போம் — சூழ்ந்துபோகின்ற, நலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய, நேமிவேந்து — [கடலரசனானவருணன்,] சக்கிரவர்த்தியாகிய நளன் எ-று.

புவனமென்பது — நீருக்கும் பூமிக்கும், நேமியென்பது — கடலுக்கும் சக்கரத்துக்கும் பலபொருளொருசொல்லாதல் காண்க. இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் வருணனுக்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடையாதல் காண்க. இதுவுஞ் சிலேடையணி. (௧௬௬)

போதரிநெடுங்கணல்லாய்பொருசிலைவேனிலானிற்
கோதையர்மனமுங்கண்ணுங் கூட்டுணுங்குவவுத்தோளான்
றாதவிழ்கமலப்போதுமலர்ந்தபூந்தடங்கடோறு
மாதர்மென்முகங்கள்காட்டும்வளங்கெழுநிடதவேந்தே.

இ-ள். போது அரி — அரியரந்த, நெடுங்கண் — நெடிய கண்களையுடைய, நல்லாய் — தமயந்தியே! பொருசிலை — பொருகின்ற வில்லையுடைய, வேனிலானின் — மன்மதன்போல், கோதையர் — மங்கையர்களுடைய, மனமும் — நெஞ்சையும், கண்ணும் — விழிகளையும், கூட்டுணும் — கொள்ளைபிடுகின்ற, குவவுத்தோளான் — திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், தாது அவிழ் — மகரந்தப்பொடியுதிர்கின்ற, கமலம்போது — தாமரைமலர்கள், மலர்ந்த — விரிந்த, பூந்தடங்கடோறும் — பொலிவு பொருந்திய தடாகங்கள்தோறும், மாதர் — மடவார்களுடைய, மென்முகங்கள் காட்டும் — மெல்லிய முகங்களைக் காண்பிக்கின்ற, வளம்கெழு — வளம்பொருந்திய, நிடதவேந்து — நிடததேசத்தையாளும் நளமகாராசன் எ-று. ஏ — அசை.

கோதையர் மனமுங்கண்ணுங் கொள்ளைகொண் டுண்ணுந் தோளானெனினும் அமையும். இப்பாட்டில் தோளான் எழுவாய், நிடதவேந்து — பயனிலை. இப்படலத்திற் சேயரி சிந்தியென்னும் நூற்றிருபத்து நாலாம்பாட்டுமுதல் இப்பாட்டுவரையும் முதற்கண் இத்தன்மையனென்று பொதுப்படச் சுட்டியதை எழுவாயாகவும் இந்நாடனென்பதைப் பயனிலையாகவுங் கொள்க. (௧௬௭)

என்றியலணங்குகூற விணையரி லன்னங்கூறு, மன்றலந் தெரியற்றிண்டோண் மன்னவன் யார்கொலென்னுப், பொன்றிகழ் திகலைபூத்த புணர்முலைப் பாவைபோல்வா, ளொன்றிய வையத்தோடு முள்ளநெக் குருகிநின்றாள்.

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, இயலணங்கு — நாமகளானவள், கூற — சொல்லியவளவில், இணையரில் — இத்தன்மையையுடைய அரசர்களில், அன்னம்கூறும் — அன்னப்பறவை முன்பு சொல்லிய, மன்றல் — வாசனைபொருந்திய, தெரியல் — மாலையையணிந்த, திண்தோள் — திண்மைபொருந்திய தோள்களையுடைய, மன்னவன் — நளமகாராசன், யார்கொலென்று — எவனென்று,

பொன் — பொன்போல், திகழ் — விளங்குகின்ற, திதலைபூத்த- தேமல்பரவிய, புணர்முலை — நெருங்கியமுலைகளையுடைய, பாவை போல்வாள் — பாவைபோல்பவளாகிய தமயந்தியானவள், ஒன்றிய ஐயத்தோடும் — பொருந்திய சந்தேகத்துடனே, உள்ளம்- மனமானது, நெக்குஉருகி நின்றாள் — மிகவுங் கரைந்து நின்றாள் எ-று.

இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நளவேடங் கொண்டிருத்தலாலும், அவர் அவ்வாறிருத்தலைக் கேள்விப்படாமையாலும், நாமகள் அந்நால்வரையுஞ் சொன்னசெய்யுளுக்கு அத்தேவரையன்றி நளனென்றும் பொருள்படுதலாலும், நளனைச்சொல்லிய செய்யுளுக்கு வேறுபொருள்படாது நிடதவேந்தென்று வெளிப்பட்டிருப்பினும் இதற்கும் உளதோவென்றும் நம்மை விரும்பியிருந்த தேவர்நிலை மாறி மாயஞ்செய்யினுஞ் செய்வரென்னு மெண்ணமுள்ள தமயந்திக்கு ஒருவர்போலிருக்கும் இவ்வைவருள் நளன் எவனென்று சந்தேகத்துக்கிடமுண்டாய் வருத்தந் தோன்றியதென்க. இது பொதுமையணி. (௧௬௮)

எள்ளுறவேனையோரையிரட்டுறமொழிதலானும்
வள்ளன்மார்பணிந்ததாரில்வண்டுவீழ்ந்தரற்றலானு
முள்ளுறப்பிணித்தவன்பி னூழ்வினைத்தொடர்பினானு
நள்ளிருள்பருகும்பைம்பூணளனையேநளனென்றோர்ந்தாள்.

இ-ள். எள்உற — சந்தேகம்பொருந்த, ஏனையோரை — மற்றையோரை, இரட்டுறமொழிதலானும் — இரண்டுபொருள்படச் சொல்லுதலாலும், வள்ளல்மார்பு அணிந்ததாரில் — நளன் மார்பிலணிந்த மாலையில், வண்டுவீழ்ந்து அரற்றலானும — வண்டுகள்வீழ்ந் தொலித்தலாலும், உள்ளுறப் பிணித்த — உள்ளே பொருந்தக்கட்டிய, அன்பின் — அன்பினாலுண்டாகிய, ஊழ்வினைத் தொடர்பினானும்— ஊழ்வினையினுடைய சம்பந்தத்தினாலும், நள் இருள் — மிகுந்த இருளை, பருகும் — உண்கின்ற, பைம்பூண் — பசிய பொன்னாற் செய்த ஆபரணங்களையுடைய, நளனையே — நளனென்னுமரசனையே, நளனென்று — நளமகாராசனென்று, ஓர்ந்தாள் — அறிந்தாள் எ-று.

தேவர்களணிவது கற்பகந்தந்த பொற்பூமாலையாகலால் அதில் வண்டுவீழாமைபற்றி "வள்ளன்மார் பணிந்ததாரில் வண்டுவீழ்ந் தரற்றலானு" மென்றும், "ஊழிற்பெருவலி யாவுளமற்றொன்று, சூழினுந் தான்முந்துறும்" என்பதுபற்றி, ஊழ்வினைத் தொடர்பி

னுமென்றும் சொல்லினர். பொதுமையுற்றிருந்த நளனை ஏது வினாற் சிறப்பித்தலால் இது சிறப்பணி. (௩௬௬)

மாதர்மென்னோக்கிநாணிமதிமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக்
காதன்மீதூரவுள்ளங்களிமகிழ்தூங்கநின்ற
கோதையர்மணிசெய்செம்பொற்கோடிகத்தினிதினேந்துந்
தாதுலாமலங்கன்மாலைதளிரியல்கரத்திற்கொண்டாள்.

இ-ள். மாதர் — அழகுபொருந்திய, மெல்நோக்கி — மெல்லிய பார்வையையுடைய தமயந்தியானவள், நாணி — நாணமுற்றி, மதி முகம் — மதிபோன்றமுகத்தை, சிறிதுகோட்டி — கொஞ்சம்வணக்கிக்கொண்டு, காதல் — ஆசையானது, மீதூர — அதிகரிக்க, உள்ளம் — மனமானது, களிமகிழ்தூங்க — களிப்புமிகுந்த மகிழ்ச்சி தங்க, நின்ற — அருகேநின்ற, கோதையர் — தோழிகள், மணி செய் — நவமணிகள்பதித்த, செம்பொன்கோடிகத்து — செம்பொன்னாற்செய்த தட்டில், இனிதின் ஏந்தும் — இனிமையிற்றாங்குகின்ற, தாதுஉலாம் — மகரந்த முலாவுகின்ற, அலங்கல்மாலை — மலர்மாலையை, தளிர்இயல் — தளிரினது சாயலையுடைய, கரத்தில்கொண்டாள் — கையிலெடுத்துக்கொணடாள் எ-று.

கணவனென்னுந் துணிபுடையவளாகலால், நாணிமுகஞ் சிறிதுகோட்டியென்றார். அப்பொழுது தமயந்தி யுவகை என்றற் சொல்லி முடியாதென்பார், களிமகிழ்ந்தூங்கி நின்ற கோதையரெனப் பூந்தட் டேந்திய தோழிகளின் உவகை மாத்திரங் கூறினார். (௩௭௦)

இன்னரிச்சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி யார்ப்பவேகி, மன்னவர் மனமுங்கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழக், கொன்னுனை வயிரவொள்வா ளிடதர்கோன் குவவுத்தோண்மேற், பொன்னரி மாலைசூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கிநின்றாள்.

[இதனால் தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இன் — இனியவோசையைத்தருகின்ற, அரி — பருக்கையையுடைய, சிலம்பு — சிலம்புகளும், செம்பொன் — சிவந்த பொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி — சதங்கைகளும், ஆர்ப்ப — ஒலிக்கும்படி, ஏகி — போய், மன்னர்—அரசர்களுடைய, மனமும்—நெஞ்சும், கண்ணும் — கண்களும், வண்டென — வண்டுகள்போல், தொடர்ந்துவீழ — தொடர்புகொண்டுவீழ, கொல் — கொல்லுகின்ற,

நுனை — முனையையுடைய, வயிரம்ஒள்வாள் — கூர்மைபொருந்திய ஒளிவீசுகின்ற வாட்படையையேந்திய, நிடதர்கோன் — நளமகாராசனுடைய, குவவு — திரட்சிபொருந்திய, தோள்மேல் — புயங்களின்மேல், பொன்னரி மாலைசூட்டி — பொன்னரி மாலையையணிந்து, பூங்கழல் — அழகுபொருந்திய அவன்பாதங்களை, வணங்கிநின்றாள் — பணிந்துநின்றனள் எ-று.

இப்பொழுது பார்த்தாலன்றி இதுதவறின் தமயந்தி நமக்குப் பார்க்கவுங் கிடையாளென்னும் நினைப்பு அவள்தமக்கு மாலைசூட்டிலனென்னும் பொருமையினு மேற்பட்டிருத்தலால், மன்னவர் மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழவென்றும், மாதர்க்குக் கணவரைத் தொழுதலின் மிக்கதின்மையால் பூங்கழல் வணங்கி நின்றா ளென்றும் சொல்லினர். பொன்னரி மாலை யென்பது — பொன்னையரிந்துசெய்யு மொருமாலை யிருப்பினும், முற்பாட்டில் தாதுலாமலங்கன் மாலையெனலால், இங்கு அழகுபொருந்திய வண்டுகள் சூழ்ந்த மாலையெனப் பொருள் கொள்க. (௧௭௪)

வடிமலர்நெடுங்கட்செவ்வாய் மடவரலினிதுசூட்டுந்
தொடையல்பொற்கிரியில்வீழுஞ் சுடர்மணியருவியேய்ப்ப
விடுகதிர்வலயத்திண்டோண் மன்னவன்விழைவுகூர்ந்து
பிடிதழீஇயுவகைபூத்த பெய்ம்மதக்களிறுபோன்றான்.

[இதனால் அப்பொழுது நளனுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வடி — தேனையுடைய, மலர் — குவளை மலர்போன்ற, நெடுங்கண் — நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் — செவ்வாயையுமுடைய, மடவரல் — தமயந்தியானவள், இனிதுசூட்டும் — இனிமையோடுஞ் சூட்டிய, தொடையல் — மாலையானது, பொன்கிரியில்- மேருமலையில், வீழும் — ஒழுகுகின்ற, சுடர் — ஒளியையுடைய, மணி — இரத்தினங்களோடும் வருகின்ற, அருவிஏய்ப்ப — அருவியையொப்ப, விடுகதிர் — கிரணங்களைவீசுகின்ற, வலயம் — கேயூரமணிந்த, திண் — வலிமைபொருந்திய, தோள் — தோளையுடைய, மன்னவன் — நளமகாராசன், விழைவுகூர்ந்து — ஆசைமிகுந்து, பிடிதழீஇ — பெட்டையானையைத்தழுவி, உவகைபூத்த — மகிழ்ச்சியுண்டாகிய, பெய்மதம்களிறு — மதம்பொழிகின்ற யானையை, போன்றான் — ஒத்தான் எ-று.

பிடி — பெண்யானை, களிறு — ஆண்யானை.

நளன் பிடியைத்தழுவி யுவகைபூத்த களிறுபோன்றுனென்ன லால், அவ்வாறுதமயந்தி களிற்றைத்தழுவி யுவகைபூத்த பிடிபோன்றுளெனக்கொள்க. இது உவமையணி. (கஎஉ)

பூணுலாக்கிடந்தவல்குற் பொற்பெலாங்களிகொள்வண்டின்
பாணுலாக்கிடந்ததாரான் பருகுவான்போலநோக்க
நாணமீதூரப்பைம்பொன் னலத்தபூங்கொடியினொல்கி
வாணகையுயிர்த்தசெவ்வி மதிமுகங்கோட்டிநின்றாள்.

இ-ள். பூண் உலாக்கிடந்த — ஆபரணங்களசைந்துகிடந்த, அல்குல் — அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பொற்பு எலாம் — அழகனைத்தையும், களிகொள் — களிப்பைக்கொண்ட, வண்டின் — வண்டுகளுடைய, பாண் உலாக்கிடந்த-இசையுலாவிக்கிடந்த, தாரான்- மாலையையணிந்த நளனானவன், பருகுவான்போல — கண்ணாலுண்பவன்போல, நோக்க — பார்க்க, (அதனால்) நாணம்மீதூர — நாணமதிகரிக்க, பைம்பொன் — பசியபொன்னாலாகிய, நலத்த — நன்மையையுடைய, பூகொடியின் — பூங்கொடிபோல், ஒல்கி-துவண்டு, வாள் — ஒளிபொருந்திய, நகை உயிர்த்த — புன்னகையைத்தந்த, செவ்வி — அழகுபொருந்திய, மதிமுகம் — சந்திரன்போன்றமுகத்தை, கோட்டிநின்றாள் — வணங்கிக்கொண்டு நின்றனள் எ-று.

தமயந்தி மாலைசூட்டியபடியால் நமக்கு எப்படியுந் துணைவியாயினள், இனிநாம் அந்தரங்கத்தில் அவளழகைப் பார்ப்போமென்றில்லாமற்பொற்பெலாம்பருகுவான்போல நோக்கவென்றமையால், அவளழகிடத்திருந்த அவாவானது அப்பொழுது அவன் விவேகத்தினு மேற்பட்டிருந்ததுபோலும். அவளுக்கும் அப்படியிருப்பினும் பெண்பாலாகையால் வெளிப்படுத்தாளென்பதுதோன்ற நாணமீதூரப் பூங்கொடியினொல்கி நகையுயிர்த்தசெவ்வி மதிமுகங்கோட்டிநின்றாளென்றும் சொல்லினர். (கஎங)

அலைகடலுயிர்த்தபொன்னம்பாவையையலங்குசோதி
நிலவுமிழ்பளிக்குமாடவேதிகைகொணர்ந்துநீங்காச்
சிலதியருயிரையன்னதோழியர்செவிலித்தாயர்
விலைவரம்பறியலாகாமென்றுகிலெழினிவீழ்த்தார்.

இ-ள். அலைகடல் — பாற்சமுத்திரமானது, உயிர்த்த — பெற்ற, பொன்னம்பாவையை-இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை, அலங்கு- அசைகின்ற, சோதி நிலஉமிழ் — மிகுந்தவொளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, பளிக்குமாடம் வேதிகை — பளிங்கரிந்துசெய்த உபரிகையி

விருக்குமேடையில், கொணர்ந்து — அழைத்துக் கொண்டு வந்து வைத்து, நீங்கா — நீங்காத, சிலதியர் — ஏவல்செய்தோழிகளும், உயிரை அன்னதோழியர் — உயிரையொத்த தோழிகளும், செவிலித் தாயர் — வளர்த்ததாய்மாரும், விலைவரம்பு அறியலாகா — விலையளவறியக்கூடாத, மென்துகில் — மெல்லிய சீலையாற்செய்த, எழினி— திரையை, வீழ்த்தார் — விடுத்தார்கள் எ-று.

சிலதியராதியர் எழுவாய்.

அரசரைத் தனித்தனி கண்டுவந்ததிற் பொழுது நீட்டித்ததால் இளைப்புறுமென்று தமயந்தியைப் பளிங்குவேதிகையிற் சேர்த்திப் பிறர் அவளையும் பிறரையவளும் நோக்காமைப் பொருட்டுச் சிலதியர்முதலியோர் திரைவீழ்த்தனரென்க. (௧௭௪)

தாவருஞ் சீற்றத்துப்பிற் றறுகண்மால் யானையன்ன,
மேவலர் கடந்தவொள்வாள் வேந்தர்கோன் முழவுத்தோ
ண்மேன், மாவகிர் நெடுங்கண்சூட்டு மாலையே மாலையாகக்,
காவலர் முகங்களெல்லாங் கமலமொத் திருந்தமாதோ.

இ-ள். தாவரும் — தாவுதற்கரிய, சீற்றம்துப்பின் — மிகுந்தகோபத்தையும், தறுகண் — அஞ்சாமையையு முடைய, மால் — பெருமை பொருந்திய, யானை அன்ன — யானையை யொத்த, மேவலர் — சத்துருக்களை, கடந்த — வென்ற, ஒள் — ஒளிபொருந்திய, வாள் — வாட்படையையுடைய, வேந்தர்கோன் — நளமகாராசனுடைய, முழவு-மத்தளத்தையொத்த, தோள்மேல்-புயங்களின்மீது, மாவகிர்-மாவடுவின் பிளப்பை யொத்த, நெடுங்கண் — நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியானவள், சூட்டும் — தரித்த, மாலையே — பூமாலையே, மாலையாக — மாலைப்பொழுதாக, காவலர் — அரசருடைய, முகங்களெல்லாம் — முகங்களனைத்தும், கமலம் — தாமரைமலரை, ஒத்திருந்த-ஒத்திருந்தன எ-று. மாது — ஓ — அசைகள்.

நெடுங்கணென்பது — பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தமயந்தி நளனுக்கு மாலைதரித்தவளவில் மற்றையரசர்முகங்கள் குவிதல்பற்றி அவள்சூட்டிய மாலையைமாலைப் பொழுதாகவும், அவர்முகங்களை அம்மாலைப் பொழுதிற் குவியுந் தாமரைமலராகவும் சொல்லினர். முகங்கள் கமலமொத்திருந்த வென்னும் உவமை மாலையே மாலையாகவென்னும் உருவக மடியாக வருதலாற் கலவையணி. (௧௭௫)

சுயம்வரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-௭௧௮.

போர்புரிபடலம்.

போர்புரிபடலம்.

[இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்கு வந்த அரசர் தமயந்தி நளனை விரும்பி மாலை சூட்டுதலால் தாம் அவளைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு அவனை வெல்லவெண்ணிச் செய்யும் யுத்தம் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அழகினைச்சுமந்த பேறுபெற்றன ளணங்கின் றென்று
வொழுகொளியாரமார்ப ருவாக்கடன் மெலியவார்ப்பப்
பொழிகதிர்வயிரவொள்வாட்புரவலன் புழுங்கிநெஞ்சம்
விழியழல்கதுவநோக்கிவேந்தரைவிளித்துச்சொல்வான்.

[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொறாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

இ-ள். அழகினை — சௌந்தரியத்தை, சுமந்தபேறு — தாங்கிய பேற்றினை, அணங்கு — தமயந்தியானவள், இன்று பெற்றனள் என்று — இன்றுதான் பெற்றாளென்று, ஒழுகுஒளி — ஒளிவிளங்குகின்ற, ஆரம் — மணிவடமணிந்த, மார்பர் — மார்பையுடைய அரசர்களனைவரும், உவாக்கடல் — பூரணைக்காலத்துக் கடலானது, மெலிய — ஒளியிற் குறையும்படி, ஆர்ப்ப — ஒலிக்க, (அது கண்டு,) பொழிகதிர் — கிரணங்களை வீசுகின்ற, வயிரம் — ஒள்வாள் — ஒளி பொருந்திய வச்சிரவாளையுடைய, புரவலன் — இந்திரனானவன், நெஞ்சம்புழுங்கி — மனம்வெந்து, விழி — கண்களில், அழல்கதுவ — நெருப்புப்பற்ற, நோக்கி-பார்த்து, வேந்தரை — அரசரை, விளித்து — அழைத்து, சொல்வான் — இவ்வாறு சொல்வான் எ-று.

நளனுக்கு மாலைசூட்டுதலால் தமயந்தி யழகிற்கு அவனன்றி நாம் தகுதியுடையோ மல்லவென்று, மற்றையரசர் நினைத்தமை தோன்ற அழகினைச்சுமந்த பேறுபெற்றன ளணங்கின்றென்றும், அதிலவ்வரசர்க்கு மகிழ்ச்சியன்றிப் பொறாமை யின்மை தோன்ற ஆரமார்பர் உவாக்கடல் மெலியவார்ப்பவென்றும், இந்திரன் தூதுகள் விடுத்தும் நளனோடுங்கொண்டும் தம்மி லொருவர்க்கும் அவளிசையாமையால் வந்த அவமானம் பற்றிப் பொறாமையும் வெகுளியுங் கொண்டமை தோன்றப் புழுங்கி நெஞ்சம் விழியழல் கதுவ வென்றும், அதனால் அவ்வரசர்க்கும் பொறாமை யுண்டாக்கின

மைதோன்ற வேந்தரை விளித்துச் சொல்வானென்றும் சொல்லி ஞர். "வெள்ளிலை வேற்கணுளைச் சீவகன் விரைந்துவென்று, ஒள் ளியனென்றுமாந்த ருவாக்கடன் மெலியவார்ப்பக், கள்வராற் புலி யை வேறு காணியகாவன் மன்ன, னுள்ளகம் புழுங்கிமாதோ வுரைத் தனன் மன்னர்க்கெல்லாம்" எனச் சீவக சிந்தாமணியாரும் இவ் வாறு கூறுதல் காண்க.—பூரணைக்காலத்தில் நிறைமதி கண்டால் கடல் மிக்கொலித்தலறிக. (க)

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்வெண்மதிமழுங்குமல்லாற்
பரிதியுமதியந்தோன்றிற்படரொளிமழுங்கலுண்டோ
வரசர்காணீவிர்வெய்யோனருங்குலத் துதித்துந்திங்கண்
மரபின்மன்னவற்குநுங்கண்மாணெழின்மழுங்கினீரால்.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டால் இந்திரன் கலக
மூட்டுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விரிகதிர் – விரிந்த கிரணங்களை யுடைய, பரிதிமுன் னர் – சூரியன் முன்னே, வெண்மதி – வெண்மை பொருந்திய சந் திரன், மழுங்கும் அல்லால் – மழுங்கிப்போகு மல்லாமல், பரிதி யும் – சூரியனும், மதியந்தோன்றில் – சந்திரனுதித்தால், படர்-விரி கின்ற, ஒளிமழுங்கலுண்டோ – ஒளிகெடுதலுண்டோ, (இல்லை இவ் வாறிருக்க.) அரசர்காள் – அரசர்களே, நீவிர் – நீங்கள், வெய் யோன் – சூரியனுடைய, அருங்குலத்து உதித்தும் – கிடைத்தற்கரிய மரபினிற் பிறந்தும், திங்கள்மரபின் மன்னவற்கு – சந்திரவம்சத் திற்பிறந்த அரசனுக்கு நுங்கள் – உங்களுடைய, மாண் – பெருமை பொருந்திய, எழில் – அழகு, மழுங்கினீர் – மழுங்கிப் போனீர்கள் எ-று.

சந்திரவம்சத்திற் பிறந்தவன் நளன்.

உலகத்தில் யாவருக்குங் குலத்தை யிழிவுபடுத்தலி லுண்டா கும் வேற்றுமை மற்றொன்றி லுண்டாகாதென்பது பற்றி அரசரை நோக்கி இவ்வாறு சொல்லினனென்க. (உ)

உரிமையிற்புணர்ந்தமாதரூடவுமறுத்திம்மாதின்
வரிமுலைப்போகம்வேண்டிமணவினைதுணிந்துவந்தீர்
குருதிவேல்சுமந்துவாளாவிங்கியகுவவுத்தோளீர்
திருநகர்க்கினிநீர்போய்நுந்தெரிவையர்க்கென்சொல்வீரே.

இ-ள். உரிமையில் – கிழமையினால், புணர்ந்த – கூடிய, மாதர்– மங்கையர்கள், ஊடவும் – பிணங்கிக்கொள்ளவும், மறுத்து – அதை

நீக்கி, இம்மாதின் – இந்த மங்கையினுடைய, வரி – சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலைப்போகம் வேண்டி – தனத்தினுடைய போகத்தைவிரும்பி, மணவினை – விவாகத்தொழிலை, துணிந்துவந்தீர்–நிச்சயித்துக்கொண்டு வந்தீர்கள், குருதி – உதிரந்தோய்ந்த, வேல் சுமந்து–வேற்படையைச்சுமந்து, வாளா – வீணாக, வீங்கிய–பருத்த, குவவுத்தோளீர் – திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய அரசரே, திருநகர்க்கு – உங்களுடைய நகரத்திற்கு, இனி – இப்பொழுது, நீர்போய் – நீர்சென்று, நும்தெரிவையர்க்கு – உம்முடைய மனைவிகளுக்கு, என்சொல்வீர் – யாதுசொல்வீர்கள் எ-று.

வேறொருமாதரைத் தமது கணவனினைத்தது தெரியினும் பொறாதமங்கையர் தமயந்தியின் விவாகத்தைக்குறித்துவந்த அரசரோடு மிகவும் பிணங்கியிருப்பரென்பது தோன்ற மாதரூடவுமென்றும், நீர் விரும்பிவந்த தமயந்தியைக் கொண்டுபோன நளனைவெல்லும் வல்லமை உமக்கில்லையென்பது தோன்றக்குருதிவேல் சுமந்து வாளாவீங்கிய குவவுத்தோளீரென்றும், இங்ஙனமான நீர் உம்முடைய மனைவியர் பிணக்கையுந் தணிக்கமாட்டீரென்பதுதோன்ற நுந்தெரிவையர்க் கென்சொல்வீ ரென்றும் சொல்லினான். (௩)

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச்சுடர்முடிதுறந்துகான்போய்
வீழ்சருகருந்திநீவிர்மெய்த்தவம்புரிதல்வேண்டுந்
தாழிருங்கூந்தலாளைநிடதர்கோன்றழீஇயபோதே
யாழிசூழுலகமெல்லாமவனடிபடுக்குமன்றே.

இ-ள். சுடர்முடி–கிரணங்களையுடைய கிரீடங்களை, துறந்து–விடுத்து, சூழ – சுற்றுகின்ற, இரு – பெரிய, சடைகள்தாங்கி–சடைகளைச்சுமந்து, கான்போய் – வனத்திற்சென்று வீழ் – அங்கே யுதிர்கின்ற, சருகுஅருந்தி – சருகைப்புசித்து, நீவிர் – (அரசர்களே) நீர், மெய்த்தவம் – உண்மையாகிய தவத்தை, புரிதல்வேண்டும் – செய்தல்வேண்டும், (அஃதேனெனில்,) தாழ் – தாழ்ந்த, இரு – பெரிய, கூந்தலாளை – அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, நிடதர்கோன்–நளன், தழீஇயபோதே – தழுவியபோதே, ஆழிசூழ்–கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகமெல்லாம் – பூவுலகமனைத்தும், அவன் – அவ்வரசனுடைய, அடிபடுக்கும் – அடிபணிந்து கிடக்கும் எ-று.

உம்முடையகுலத்திற்கும் உமக்கும் இப்பொழுதுவந்த குற்றம் போரில்வென்று நீக்கல்வேண்டும்; அங்ஙனமின்மையால் இச்செய்

கையா லன்றித் திராதென்பான் மெய்த்தவம்புரிதல்வேண்டுமென்றும், தமயந்தி இலக்கணமுழுவதும் அமைந்த வுருவுடையவளாதலால் அவளைமணந்தவன் பூமண்டலமுழுவதும் ஆள்வனென்பது தோன்ற, ஆழிசூழுலகமெல்லா மவனடிபடுக்குமென்றும் சொல்லினன். "வடதிசைக்குன்ற மன்னவான்குலமாசுசெய்தீர், விடுகதிர்ப் பரிதிமுன்னர் மின்மினி விளக்கமொத்தீர், வடுவுரையென்றுமாயும் வாளமாஞ்சினீரேன், முடிதுறந் தனியீர்போகி முனிவனம் புகுமினென்றான்." "திருமக ளிவளைச்சேர்ந்தான் றெண்டிரை யாடைவேலி, யிருநில மகட்குஞ் செம்பொனேமிக்கு மிறைவனுகுஞ், செருநிலத் திவனைவென்றீர் திருவினுக் குரியீரென்றான், கருமன நச்சு வெஞ்சொற் கட்டியங் காரனன்றே" இவ்வாறு திருத்தக்கதேவருங் கூறுதல் காண்க. (ச)

கண்டவர் மனமுங்கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்புவாய்ந்த, வொண்டொடி மாலைவேய்ந்தோற் குரியளென்றெண்ண வேண்டா, திண்டிற னிடதர்கோமான் செருவினி லிரியல் போக, மண்டமர் கடந்தவொள்வேன் மன்னவற் குரியளென்றான்.

இ-ள். கண்டவர் — தன்னைப் பார்த்தவர்களுடைய, மனமும் — மனத்தையும், கண்ணும் — கண்களையும், கவர்ந்திட — வாரிக்கொள்ளும்படி, வனப்புவாய்ந்த — அழகுபெற்ற, ஒண்தொடி — தமயந்தியானவள், மாலைவேய்ந்தோன்கு — மாலைசூட்டினவனுக்கு, உரியள் என்று — உரிமையுடையவளென்று, எண்ணவேண்டா — நினைக்க வேண்டா, திண்திறல் — மிகுந்த வலிமையையுடைய, நிடதர் கோமான் — நிடததேசத்தரசன், செருவினில் — போரில், இரியல் போக — ஓடிப்போக, மண்டு — நெருங்கிய, அமர் — யுத்தத்திலே, கடந்த — செயித்த, ஒள்வேல் — ஒளிபொருந்திய வேலையுடைய, மன்னவன்கு — அரசனுக்கு, உரியள் என்றான் உரிமையுடையவளாவாளென்றான் எ-று.

நளனைப்போர்செய்து வெல்லினும் அரசர் பலராதலால் இவள் எவனுக்கு உரியவளாதலென்னுஞ் சந்தேகமுண்டாகாமைப்பொருட்டு, இந்திரனனவன் நிடதர்கோமான் செருவினிலிரியல் போகமண்டமர் கடந்த வொள்வேன் மன்னவர்க் குரியளென்றனென்க. மேற்படலத்தில் நூற்றறுபத்தைந்தாம் பாட்டிற் காட்டிய அனிச்சப் பூங்கோதை யென்னு மேற்கோளால் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. (ரு)

என்றலுங்கடவுட்டிங்களிருங்குலமிழித்துக்கூற
னன்றுநன்றென்னநக்குநாமவேல்வழுதிசீறி
யுன்றலைதுணிப்பனென்னாவொளிறுவாளுறையினீக்கிக்
குன்றெறிவயிரவொள்வாட்குரிசின்மேற்கனன்றுசென்றான்.

[இதனால் அக்கலகவார்த்தைகேட்டபாண்டியன் வெகுளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். என்றலும் – இப்படியென்று இந்திரன் சொன்ன வளவில், கடவுள் – தெய்வத்தன்மையுள்ள, திங்கள் இருங்குலம் – பெருமைபொருந்திய சந்திரவம்சத்தை, இழித்துக் கூறல் – இழிவுபடுத்திச்சொல்லல், நன்று நன்று என்ன – நல்லதுநல்லதென்று, நக்கு – நகைத்து, நாமம் வேல் – அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையையுடைய, வழுதி – பாண்டியராசன், சீறி – அதட்டி, உன் தலை – இப்படிச்சொல்லிய உனது சிரத்தினை, துணிப்பன் என்னா – தறித்துவிடுவேனென்று, ஒளிறு – பிரகாசிக்கின்ற, வாள் – வாளை, உறையின்நீக்கி – உறையினின்றுநீக்கி, குன்று எறி – மலைகளின் சிறகையறுத்த, வயிரம் ஒள்வாள் – ஒளியையுடைய வச்சிரவாளை யேந்திய, குரிசில்மேல் – இந்திரன் மேல், கனன்று – கோபித்து, சென்றான் – போனான் எ-று.

குன்றென்பது அதன் சிறகினுக்காதல் – ஆகுபெயர். நன்று நன்று என்னும் அடுக்கு இகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது.

உமையவள், பரமசிவன், குமரவேள் என்னு மூவரும் விரும்பி வந்து அரசுசெய்திருந்த குலமாகலாலும், சந்திரனைச் சிவன் முடிமேற் கொண்டிருத்தலாலும், அந்தவம்சத்தைக் கடவுட்டிங்களிருங் குலமென்றார். அதனால் அக்குலத்திற்றோன்றிய பாண்டியனுக்கு அதைஇழிவுபடுத்திய இந்திரன்மேல்வெகுளியுண்டாயிற்றென்க. ()

வெகுளலையணங்கிற்காகநளனுருக்கொண்டுமேய
வகல்விசும்பளிக்கும்வேந்தனிவனெனவமரர்கூறத்
துகளெழுமௌலிபண்டுதோற்றவன்றன்றோவென்கொ
லிகலெனப்புகையுமொள்வாளுறைசெறித்தேகினானே.

இதுவுமது.

இ-ள். வெகுளலை – கோபியாதே, அணங்கிற்கு ஆக – தமயந்திக்காக, நளன் உருக்கொண்டுமேய – நளன் வடிவங்கொண்டுவந்த, அகல்விசும்பு – அகன்ற தெய்வலோகத்தை, அளிக்கும் வேந்தன் –

காக்குமிந்திரன், இவன் என — இவனென்று, அமரர்கூற — தேவர்கள்சொல்ல (அதுகேட்டு), துகள்எழ — தூளியெழும்ப, மௌலி-கிரீடம், பண்டு — முன்னே, தோற்றவன் தன்னோடு — தோற்றுப் போன இவனோடு, என்கொல் இகல் என — என்னபோரென்று, புகையும் — புகைகின்ற, ஒள்வாள் — ஒளிபொருந்திய வாட்படையை, உறைசெறித்து — உறையிலிட்டு, ஏகினான் — போனான் எ-று.

மதுரையில் உக்கிரபாண்டியன் அரசுசெய்திருந்தநாளில் தன்னாட்டிலிருக்கும் பொதியமலையின் கண் மேய்ந்திருந்த மேகங்களைப் பிடித்துத் தளைசெய்தான். அதைக்கேட்டு அப் பாண்டியனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து * இந்திரன் மகுடபங்கப்பட்டுத் தோற்றோடியபடியால் தோல்வி யடைந்தவரோ டெதிர்த்தல் தருமமென்றென் பதுபற்றி இவன் அவ்விந்திரனென்று கேட்ட வரசன், "துகளெழமௌலிபண்டு தோற்றவன் றன்னோடென்கொ, லிகலெனப் புகையு மொள்வாளுறைசெறித்தேகினா" னென்றார். (எ)

கூற்றெனக் கனலியென்னக் குலவரை திரிக்குமூழிக்,
காற்றென வுருமேறென்னக் கதிர்முடி யரசரெல்லா, மாற்ற
ருஞ்சீற்றத்தோடு மடங்கலந் தவிசினின்றும், பாற்றினஞ்
சுழலும்வைவாட் படையொடு நிலத்திற்பாய்ந்தார்.

[இதுமுதன் மூன்றுபாட்டுக்களால் அரசர்செய்கை
கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். கூற்றென — யமன்போலவும், கனலி என்ன — அக்கினிபோலவும், குலவரை-சத்தகுலகிரிகளையும், திரிக்கும் - சுழற்றுகின்ற, ஊழிக்காற்றென — முடிவுகாலக் காற்றைப்போலவும், உரும் ஏறு என்ன — இடியேற்றைப்போலவும், கதிர்முடி — கிரணங்களையுடைய கிரீடமணிந்த, அரசர் எல்லாம் — அரசரனைவரும், மாற்றரும் — நீக்குதற்கரிய, சீற்றத்தோடு — கோபத்துடன், மடங்கல் அம் தவிசினின்றும் — சிங்காதனத்திலிருந்து, பாறு இனம் — பருந்துக் கூட்டங்கள், சுழலும் — வட்டமிடுகின்ற, வை — கூர்மைபொருந்திய, வாள்படை ஓடும் — வாளாயுதத்துடன், நிலத்தில் — பூமியிலே, பாய்ந்தார் — குதித்தார்கள் எ-று.

* இந்திரன் மகுடபங்கப்பட்டுத் தோற்றோடியதைப் பின்வரும் செய்யுளானும் உணர்க. திருவிளையாடற்புராணம் - இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்த படலம். "காய்சினமடங்கலன்னான் கைவளைசுழற்றிவல்லே - வீசினன் குலிசந்தன்னைவீழ்த்தது விடுத்தான்சென்னித் - தேசினன் மகுடந்தள்ளிச்சிதைத்தது சிதைத்தலோடுங் - கூசினனஞ்சிப்போனான் குன்றிறகரிந்தவீரன்" என்பதனாலறிக.

உயிர்போக்கலால் யமனையும், நீறுசெய்தலால் அக்கினியையும், வேகத்தோடு தள்ளுதலாற் காற்றையும், கர்ச்சித்து நடுக்கஞ் செய்தலால் இடியேற்றையும், பெரும்பான்மைபற்றி அரசர்க்கு உவமையாக்கினர். என்ன — உவமவுருபிடைச் சொற்கள். (அ)

கொய்யுளைக்கலினப்பாய்மாகொடிஞ்சியந்தேரிற்பூட்டி
மையன்மாமதத்தயானை பருமித்துமறலியேனுஞ்
செய்யகண்புதைக்குஞ்சீற்றத்திறல்கெழுவயவர்சூழ
மொய்கழலரசரெல்லாமுருகுலாந்தும்பைவேய்ந்தார்.

இ-ள். கொய்உளை — கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, கலினம் — கடிவாளம்பூண்ட, பாய் — தாவுகின்ற, மா — குதிரைகளை, கொடிஞ்சிஅம்தேரில் — மேன்மொட்டையுடைய இரதங்களில், பூட்டி — பூட்டுதல்செய்து, மையல் — மயக்கம்பொருந்திய, மா— பெரிய, மதத்த — மும்மதத்தையுமுடைய, யானை — யானைகளை, பருமித்து — அலங்கரித்து, மறலியேனும் — கூற்றுவனாயினும், செய்ய கண்புதைக்கும் — சிவந்த கண்களை மூடிக்கொள்ளத்தக்க, சீற்றம்— கோபத்தையுடைய, திறல்கெழு — வலிமைபொருந்திய, வயவர் சூழ — காலாட்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவரும்படி மொய் — நெருங்கிய, கழல் — வீரக்கழலையணிந்த, அரசர் எல்லாம் — அரசரனைவரும், முருகுஉலாம் — தேனொழுகுகின்ற, * தும்பை — தும்பைமாலையை, வேய்ந்தார் — தரித்தார்கள் எ-று.

தும்பைவேய்தலாவது—"செங்களத்து மறங்கருதிப் — பைந் தும்பை தலைமலைந்தன்று." கார்கருதிநின்ற திருங்கௌவைவிழுப் பணையான், சோர்குருதி சூழாநிலநனைப்பப் — போர்கருதித், துப் புடைத் தும்பைமலைந்தான்றுகளறுசீர், வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து." என்னும் புறப்பொருள்வெண்பாமாலையாலறிக. (௯)

கொடுங்குனில் பொருதவெற்றிப் போர்ப்பறைகுளிற
வெம்போர்க், கடுந்திறல் வயவர்வின்னாண் புடைப்பொலி
கடலினார்ப்பச், சுடுங்கனல் குளிர வெய்தாச் சுடர்விழி

---

* தும்பை - எழுவகைப் புறத்திணையுள் ஒன்று. நெய்தல் என்னும் அகத்திற்குப் புறனாகவுள்ளது. "தும்பைதானே நெய்தலதுபுறனே" என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் தும்பை என்பது குடிம்பூவினாற் பெற்ற பெயர். அதுபற்றியே, இந்நூலாரும் "தும்பைவேய்ந்தார்" என்றார். தம் வலிமையே பொருளாகக் கொண்டு பகைத்த வேந்தனுடன் எதிர்போரச் சேறுங்கால் இம்மாலை சூட்டிச் சேறலின் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. இது தமயந்தி மாலைசூட்டிய நளனைநோக்கிப் பொறாமைநிகழ்ந்த வேந்தர். அவட் பெறல் குறித்துச்சென்ற தும்பையாகலின் வெட்சிப் புறத்துத் தும்பை யென்ப.

பொறிகள்சிந்த, மடங்கலே றனையவேந்தர் வாளமரழுவத் துற்றார்.

இ-ள். கொடுங்குணில் - வளைந்த குறுந்தடியால், பொருத - அடிக்கப்பெற்ற, வெற்றி - சயத்தைத்தருகின்ற, போர்ப்பறை - யுத்தமுரசு, குளிற - ஒலிக்க, வெம்போர் - வெவ்விய போர்செய்கின்ற, கடுந்திறல் - மிகுந்த சௌரியத்தையுடைய, வயவர் - படைவீரர்கள், வில் - வில்லைவளைத்துச்செய்யும், நாண்புடைப்பு ஒலி - குணத்தொனிகள், கடலின் ஆர்ப்ப - கடல்போலொலிக்க, சுடுங்கனல் - சுடுகின்றநெருப்பும், குளிர - குளிரும்படி, வெய்தா - வெப்பமாக, சுடர்விழி - சிவந்தகண்கள், பொறி - நெருப்புப்பொறிகளை, சிந்த - சிதற, மடங்கல் ஏறு அனைய - சிங்கவேற்றையொத்த, வேந்தர் - அரசர்கள், வாளமர் - வாட்போர்செய்கின்ற, அழுவம் - யுத்தகளத்தில், உற்றார் - அடைந்தார்கள் எ-று.

அநேக ரிறக்கும்படிசெய்யும் போரைக்குறித்துப் பறையையடிக்கின்ற தாதலால், குணிலென்னுது கொடுங்குணிலென்றார். விழிகள் சிந்தும் பொறிகளுக்குச் சுடுங்கனலை ஒப்புச்சொன்னல் நெருப்புக்கு நீரை ஒப்புச் சொல்லுதல்போல விருத்தலாற் "சுடுங்கனல் குளிரவெய்தாச் சுடர்விழிபொறிகள் சிந்த" வென்றார். குளிற, ஆர்ப்ப, சிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் வேந்தரென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. (௪௦)

மன்னவர் தருக்கும்வெம்போர் வயிரவாள் சுமந்த திண்டோட், பொன்னகர்க் கிறைவன்சூழ்ந்த புணர்ப்பு நாங்காண்டுமென்று, வொன்னல ரகலமூழ்கி யூன்சுவைத் துதிரமாந்து, மின்னகு பரிதியொள்வேல் வேந்தர்கோன் சிறிதுநக்கான்.

[இதனுல் நளனது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மன்னவர் - அரசர்களுடைய, தருக்கும் - கர்வமும், வெம்போர் - வெவ்விய போர்செய்கின்ற, வயிரம்வாள்சுமந்த - வச்சிராயுதத்தைச்சுமந்த, திண்தோள் - வலிமைபொருந்திய தோள்களையுடைய, பொன்னகர்க்கு இறைவன் - இந்திரனுனவன், சூழ்ந்த - எண்ணிய, புணர்ப்பும் - சம்பந்தமும், நாம் காண்டும் என்று - நாங்காண்போமென்று, ஒன்னலர் - சத்துருக்களுடைய, அகலம்மூழ்கி - மார்பினிடத்திலே குளித்து, ஊன்சுவைத்து - மாமிசத்தைமென்று, உதிரம்மாந்தும் - புண்ணீரைக் குடிக்கின்ற

மின்நகு – ஒளிவிடுகின்ற, **பரிதி** – சூரியன்போன்ற, ஒள்வேல்-ஒளி பொருந்திய வேற்படையையுடைய, வேந்தர்கோன் – நளமகாராசன், சிறிது – கொஞ்சம், **நக்கான்** – சிரித்தான் எ-று.

* இங்கே நளன் சிரித்தது வீரச்சிரிப்பாம். அது பரமசிவன் சிரித்துத் திரிபுரத்தை யெரித்தலாலறிக. "ஒன்னலரைச் செற்றனவொக்குஞ் சிறுநகைசெய்வன" வென்றார் பிறரும். (௧௧)

சிலைகுழைத் தரசர்நின்ற சீற்றமு நிணம்வாய்ப் பில்கிக், கொலைபழுந் தொழுகும்வேலான் குவவுத்தோட்பணைப்புநோக்கி, யிலைமுகப் பூணினாண்மற் றென்கொலாய் விளையுமென்னா, முலைமுகட் டலங்கல்வேற்கண் முத்துக வெருவிநின்றாள்.

[இதனால் தமயந்தி வருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். சிலைகுழைத்து – வில்லைவளைத்து, அரசர்நின்ற – அரசர் நிற்கப்பெற்ற, சீற்றமும் – கோபமும், நிணம் – கொழுப்பை, வாய்ப்பில்கி – வாயிற்சிதறி, கொலைபழுத்து – கொல்லுதல்மிகுந்து, ஒழுகும் – ஒழுகுகின்ற, வேலான் – வேற்படையையுடைய, நளனது, குவவுத்தோள் – திரட்சி பொருந்திய தோள்களினுடைய, பணைப்பும் – பூரிப்பும், நோக்கி – பார்த்து, இலைமுகம்பூணினாள் – தமயந்தியானவள், என்கொலாய் விளையும் என்னா – யாதாய் முடியுமோவென்று, முலைமுகட்டு – தனங்களினுடைய உச்சியில், வேல்கண் – வேல்போன்ற கண்களினின்றும், முத்துஉக – முத்துப்போல் நீர்துளிக்க, வெருவி – பயந்து, நின்றாள் – நின்றனள் எ-று.

அரசர் கோபத்தையும் நளன்றோள் பூரிப்பையும் பார்த்த தமயந்தியானவள் அரசனுக்கு இத்தனைபேர், பகையாதற்கு நான்காரணமானேன் இனி யாதாகுமோவென்று வெருவி நின்றனளென்க. மற்று – அசைநிலை. (௧௨)

செழுங்கடை மழைக்கணல்லாய் திண்சிலைகுழைத்து வெம்போர்க், கெழுந்தவிவ்வரசர்மார்பத் திழிபெருங்குரு

* நகை முறுவலித்து நகுதலும், அளவே சிரித்தலும் பெருகச் சிரித்தலுமென மூவகைப்படும். நகையென்பது விளையாட்டுப் பொருட்டாய் வரினும் ஈண்டு அப்பொருட்டல்லாதாயிற்று. நளன் முறுவலித்து நக்கான் என்பார் "சிறிது நக்கான்" என்றார். நகை எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் என்னும் நான்குவகைபற்றி யுண்டாவதாம். வேந்தர்கோனாம் நளனுக்கு எள்ளல் காரணமாகத் தோன்றியது. அவ்வாறு தோன்றுங்காலத்து அதுதான் பிறரை எள்ளி நகுதலும், பிறரால் எள்ளப்பட்ட வழித்தான் நகுதலுமென இருவகைத்து அவையிற்றுள் நளன் நக்கது இறுதிவகையதென்க. வீரத்தின் பயனால் வெகுளியும், வெகுளிக்கண்ணது நகையுமாகலிற் கூறினார்.

திமாந்தப், புழுங்கவெம் பகழிமாரி பொழிந்தமர் முருக்கி
யாடி, யுழுந்துருள் பொழுதின் மீள்வ லுள்ளநீகவலலென்
றான்.

[இதனால் நளன் தமயந்தியைத்தேற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். செழுமைகடை — செழுமையுள்ள கடையையுடைய, மழைக்கண்நல்லாய் — குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியே! திண்சிலை — வலிமையையுடைய வில்லை, குழைத்து— வளைத்து, வெம்போர்க்கு — வெவ்விய யுத்தத்திற்கு, எழுந்த — புறப்பட்ட, இவ்வரசர் மார்பத்து — இவ்வரசர் மார்பினிடத்திலே, இழி— இழிகின்ற, பெருங்குருதி — அதிகவுதிரத்தை, மாந்த — உண்ணும்படி, புழுங்கு — வெம்புகின்ற, வெம்பகழிமாரி — வெவ்வியபாணமழையை, பொழிந்து — சொரிந்து, அமர் — யுத்தத்திலே, முருக்கி- கொன்று, ஆடி — விளையாடி, உழுந்து உருள் பொழுதின் — ஒரு உழுந்துருளுகிற காலத்திலே, மீள்வல் — திரும்புவேன், நீ — நீ, உள்ளம் — மனத்தினிடத்து, கவலல் — கவலைப்படவேண்டாம், என்றான் - என்றுகூறினான் எ-று.

தமயந்தி யாற்றாமையையுங் கவலைப்படுதலையு நோக்கி விரைவுதோன்ற உழுந்துருள் பொழுதின்மீள்வல் என்றான். உழுந்துருள் பொழுதிலென உலக வழக்கச்சொல்லைத் தழுவிச் சொல்லுதலால் உலகவழக்க நவிற்சியணி. (௧௩)

விளைசமர்க்கெழுந்து நின்றவீமனை யினிதினோக்கிக்
களிமதக்களிறுந்தேருங்களப்படுத்திகலினேற்ற
வுளைவயப்புரவித்தானையொன்னலர்ச்செகுப்பனீபோய்
நளிகடற்றானைசூழநங்கையைக்காத்தியென்றான்.

[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விளை — உண்டாகின்ற, சமர்க்கு — போர்செய்தற்கு, எழுந்துநின்ற — புறப்பட்டுநின்ற, வீமனை — வீமராசனை, இனிதின் — இனிமையினால், நோக்கி — பார்த்து, களி—களிப்பையுடைய, மதம்களிறும் — மதயானையையும், தேரும்-தேரையும், களப்படுத்து- யுத்தகளத்திலழித்து, இகலின் — பகையினால், ஏற்ற — எதிர்த்த, உளை — புறமயிரினையுடைய, வயம்புரவி — வலிமைபெற்ற குதிரைகளையும், தானை — சேனையையுமுடைய, ஒன்னலர் — சத்துருக்களை, செகுப்பல் — கொல்லுவேன், நீபோய் — நீசென்று, நளி — குளிர்ச்சி

பொருந்திய, கடல் — கடல்போன்ற, தானைசூழ — சேனைசூழ்ந்திருக்க, நங்கையை — தமயந்தியை, காத்தி என்றான் — காப்பாயென்றான் எ-று.

நளன் நங்கையைக் காத்தியென்றானென்க.

தமயந்தி நமக்கு மாலையிட்ட பின்பு அவளை விரும்பி நம்மோடெதிர்க்கும் அரசர் நாம் போர் செய்யும்போது அவளைக் காந்து வௌவவரினும் வருவரென்பது பற்றியும், தன்பொருட்டு வந்த பேரை மற்றொருவர் பால்விடில் தனக்கிழி வென்பது பற்றியும், அவட்குத் தந்தையாகிய வீமனை அவளைக்காக்கும்படி வைத்தனனென்க. (கச)

உடல்சின வுருமேறன்ன வயவரை யொருங்குநோக்கித், கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர் கொய்யுளைக் கலினப் பாய்மா, கடன்மடை திறந்ததென்னக் கரடமூற்றிருந்துபாயும், படுமதக் களிநல்யானை பண்ணுறுத் திடுமினென்றான்.

[இதனால் நளன் போர்முயற்சி செய்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். உடல் — பொருகின்ற, சினம் — கோபத்தையுடைய, உருமேறன்ன — இடியேற்றையொத்த, வயவரை — சேவகரை, ஒருங்கு நோக்கி — ஒரேநேரம் பார்த்து, கொடிஅணி — கொடிகளையணிந்த, கொடிஞ்சி — மேன்மொட்டையுடைய, திண் — வலிமை பொருந்திய, தேர் — தேரையும், கொய்உளை — கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, கலினம் — கடிவாளம்பூண்ட, பாய்மா — குதிரைகளையும், கடல் — கடலானது, மடைதிறந்தது என்ன — மடைதிறந்ததென்று சொல்லும்படி, கரடம் — கவுடபடை, ஊற்று இருந்து பாயும் — ஊற்றிருந்து பாய்கின்ற, படுமதம் — மதம்படுகின்ற, களிநல்யானை — களிப்பையுடைய நல்லயானைகளையும், பண் உறுத்திடுமின் என்றான் — அலங்கரியுங்களென்றான் எ-று.

தனித்தனி உத்தரவு பண்ணிற் கால நீட்டிக்குமென்பது பற்றி விரைந்து கூறினமைதோன்ற வயவரை யொருங்குநோக்கித் தேர், பாய்மா, யானை, பண்ணுறுத்திடுமி னென்றான். (கரு)

நீங்கருங்கவசமார்த்துநேரலர்மௌலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவீக்கிப்போரணிற்பொருப்புமஞ்ச

வீங்கியகுவவுத்தோளில்வெங்கணைப்புட்டிறூங்கி
வாங்குவிற்றடக்கையேந்திமறலிகண்புதைப்பநின்றான்.

[இதனால் நளன் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல்
சொல்லப் படுகின்றது.]

இ-ள். நீங்கரும் – பிரிதற்கரிய, கவசம்ஆர்த்து–கவசந்தரித்து, நேரலர் – சத்துருக்களுடைய, மௌலி – முடியை, தேய்க்கும்–தேய்க்கின்ற, பூகழல் – வீரக்கழலை, நரல – ஒலிக்கும்படி, வீக்கி–கட்டி, போர்எனில் – யுத்தமென்றால், பொருப்பும் அஞ்ச – மலையு மஞ்சும்படி, வீங்கிய – பருத்த, குவவுத்தோளில் – திரட்சிபொருந்திய புயத்தின்கண், வெங்கணை – வெவ்விய பாணங்களையுடைய, புட்டில்தாங்கி – அம்புக்கூட்டைத் தாங்கி, வாங்கு – வளைக்கப்பட்ட, வில் – வில்லை, தடகைஏந்தி – விசாலம் பொருந்திய கையிலேந்தி, மறலி – யமனும், கண்புதைப்ப – கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி, நின்றான் – நின்றனன் எ-று.

நளன் கவசமார்த்துக் கழல்வீக்கிப் புட்டில்தாங்கி வில்லேந்தி நின்றனனெனக் கூட்டுக. சத்துருக்கள் பணிந்து கிடத்தலால்நேரலர் மௌலி தேய்க்கும் பூங்கழலென்றார். மறலியென்பதில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கு நின்றது. (கரு)

பொருசமர்தொடங்கிநின்றபுரவலர்மடவார்செய்ய
வரிநெடுங்கண்ணுந்தோளும்வலந்துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணிகுயிற்றுஞ்செம்பொற்கோடுயர்கொடிஞ்சித்தேரி
னருவரையிவருஞ்சீற்றமடங்கலேறென்னவார்ந்தான்.

[இதனால் நளன் தேரேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொரு – பொருகின்ற, சமர் – யுத்தத்தை, தொடங்கி நின்ற – ஆரம்பித்து நின்ற, புரவலர் – அரசர்களுடைய, மடவார் – மாதராது, செய்ய – சிவந்த, வரி – வரிபரந்த, நெடுங்கண்ணும் – நெடிய கண்களும், தோளும் – தோள்களும், வலந்துடித்து – வலப்பக்கந்துடித்து, இன்னல்காட்ட – துன்பக்குறிகாட்ட, குருமணி – நிறம்பொருந்திய மணியால், குயிற்றும் – பதிக்கப்பட்ட, செம்பொன் – சிவந்த பொன்னாற்செய்த, கோடுஉயர் – சிகரத்தினுயர்ந்த, கொடிஞ்சித்தேரின் – மேன்மொட்டையுடைய தேரின் மேல், அருவரை – அரியமலையின்மேல், இவரும் – ஏறுகின்ற, சீற்றம் – கோபத்தையுடைய, மடங்கல்ஏறு என்ன – ஆண்சிங்கம் போல், ஆர்ந்தான் – ஏறினன் எ-று.

நளன் தேரிலேறினனெனக் கூட்டுக.

மாதர்க்குத் துன்பம் வருமானால் வலத்தோள்களும் வலக்கண்களும் துடிக்குமென்பது துடிநூலிற்காண்க. (கஎ)

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தியுடன்றுவெம்போரிலேற்ற
தேன்பயிறெரியல்வேந்தர்நடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க்குஞ்சரம்வெருவியோட
வான்பொதிரெறியத்தெய்வவலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

[இதனால் நளன் சங்கத்தொனிசெய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஊன் பயில் — மாமிசந்தங்கிய, வடிவேல் ஏந்தி — கூறிய வேற்படையைத் தாங்கி, உடன்று — கோபித்து, வெம்போரில் — வெவ்விய யுத்தத்தில், ஏற்ற — எதிர்த்த, தேன் பயில் — தேன் றங்குகின்ற, தெரியல் — மாலையையுடைய, வேந்தர் — அரசர்கள், நடுக்குற — நடுக்கமடைய, திசையில்நின்ற — எட்டுத்திசையினும் நின்ற, கூன் — வளைவுபொருந்திய, பிறைக்கோட்டு — பிறையையொத்த கொம்பினையும், நால்வாய் — தொங்குகின்ற வாயினையுமுடைய, குஞ்சரம் — யானைகள், வெருவியோட — பயந் தோடும்படி, வான் — ஆகாயம், பொதிர் எறிய — நடுக்கமடைய, தெய்வ வலம் புரி — தெய்வச் சங்கம், முழக்கி இட்டான் — தொனிசெய்தான் எ-று.

சங்கத் தொனியினால் தான் எது எது எப்படி ஆதல்வேண்டுமென்று நினைக்கின்றானோ அது அது அப்படியாகத் தொனித்தலால் தெய்வ வலம்புரி யென்றார். (கஅ)

கொன்னவில்பரிதிவைவாட்கூற்றுயிருண்ணுங்கூற்றின்
மின்னகுவரிவில்லேந்தும்விடலையைநோக்கியேற்ற
மன்னவராவின்றின்றேன்மணிவரைத்திணிதோள்வீசக
மென்னினைந்தென்செய்தோமென்றிந்திரனடுங்கலுற்றான்.

[இதனால் இந்திரனடுக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொல் — கொலைத்தொழிலை, நவில் — சொல்லப்பட்ட, பரிதி-சூரியன்போன்ற, வைவாள் — கூர்மைபொருந்திய வாட்படையையும், கூற்றுயிர் — யமனுயிரையும் உண்ணும் — உண்ணாநின்ற, கூற்றின் — ஒரு யமன்போல், மின் நகு — ஒளியைவீசுகின்ற, வரிவில் லேந்தும் — நெடிய வில்லையுமேந்திய, விடலையை — நளமகாராசனை,

நோக்கி – பார்த்து, ஏற்ற – எதிர்த்த, மன்னவர் – அரசர்களது, அளவன்று – அளவுடையதன்று, இன்னோன் – இவ்வரசனுடைய, மணிவரை – அழகுபொருந்திய மலைபோன்ற, திணி – வலிமை பெற்ற, தோள் – புயங்களினுடைய, வீக்கம் – பாரிப்பு, (ஆதலினால்) என் நினைந்து – யாதை நினைந்து, என்செய்தோம் என்று – யாது செய்தோமென்று, இந்திரன் – இந்திரனானவன், நடுங்கல்உற்றான் – நடுங்கினான் எ-று.

நாம் பொறாமையால் மூட்டிவிட்ட சண்டையிற் கொலைப்பழி வந்து, அதிலும் நமக்கு அவமானமே வருதற்கு ஐயமில்லையென்று இந்திரன் நடுங்கல் உற்றானென்க. (கக)

கார்த்திரண் முழக்கமென்னக் கனைகுரன் முரசமார்த்த,
தூர்த்தனகடல்களேழுந் துரகதக்குரத்தின் றூளி,
போர்த்தனவிசும்புபைம்பொற் கொடியொடுகுடையுமோங்கி,
யார்த்தன வுவகைபொங்கித் துணங்கையிட் டலகையீட்டம்.

[இனி யிரண்டுபாட்டால் சேனைகளின் ஆரவாரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கார்த்திரள் – மேகங்களினுடைய, முழக்கம் என்ன – சத்தம்போல், கனை – முழங்குகின்ற, குரல் – குரலையுடைய, முரசம் – பேரிகைகள், ஆர்த்த – ஒலித்தன, கடல்கள் ஏழும் – ஏழு சமுத்திரங்களையும், துரகதம் – குதிரைகளினுடைய, குரத்தின் தூளி – குளம்பினின்று மெழுகின்ற புழுதிகள், தூர்த்தன – தூர்த்து விட்டன, விசும்பு – ஆகாயத்தை, பைம்பொன் கொடிஒடு – பசிய பொற்கொடிகளோடு, குடையும் – குடைகளும், ஓங்கி – உயர்ந்து, போர்த்தன – மூடிக்கொண்டன, அலகை ஈட்டம் – பேய்க்கூட்டங்கள், உவகை பொங்கி – மகிழ்ச்சி மிகுந்து, துணங்கை இட்டு – கூத்தாடி, ஆர்த்தன – சத்தித்தன எ-று.

துணங்கை – இருகைமுடக்கிப் பழுப்புடை யொத்தியாடல். கார்த்திரண் முழக்கமென்ன முரசமார்த்த வெனலால் அநேகமுரசங்களென்றும், குரத்தின் றூளி கடல்களேழுந் தூர்த்தனவெனலால் அநேகங் குதிரைகளென்றும், விசும்பைப் போர்த்தன வெனலால் அநேகங் குடைகள் கொடிகளென்றும், துணங்கையிட் டார்த்தன வெனலால் மாமிச முண்ணவந்த பேய்க ளநேகமென்றும் பெறப்பட்டன. (உ0)

கூற்றெனவுரறியார்த்துக்கொல்சினவரியேறென்ன
வேற்றவர்வெருவநெய்த்தோரிடையறுதொழுகுங்கோட்டுச்
சீற்றமும்மதத்தினூழித்தீயையுமவிக்கும்வேகக்
காற்றுறழ்களிறுதூண்டிக்கட்கனல்கதுவச்செல்வார்.

இ-ள். கூற்று என - யமனைப்போல், உரறி - ஆரவாரித்து, கொல் - கொல்கின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, அரியேறு என்ன - சிங்கவேற்றைப்போல், ஆர்த்து - கர்ச்சித்து, ஏற்றவர் - எதிர்த்தவர்கள், வெருவ - அஞ்ச, நெய்த்தோர் - உதிரமானது, இடையறுதொழுகும் - நீங்கா தொழுகப்பெற்ற, கோட்டு - கொம்பையும், சீற்றம் - கோபத்தையுமுடைய, மும்மதத்தின் - மும்மதங்களால், ஊழித்தீயையும் - வடவாமுகாக்கினியையும், அவிக்கும் - அவிக்கப்பட்ட, வேகம் காற்று உறழ் - சண்டமாருதத்தையொத்த, களிறு தூண்டி - யானையைச்செலுத்தி, கண் - விழிகளில், கனல் கதுவ - நெருப்புப்பற்ற, செல்வார் - செல்வார்கள் எ-று.

வீரரைத் தன் கோட்டாற் குத்திக் கொல்லுதலால் யானைக் கொம்பு நெய்த்தோ ரிடையறு தொழுகுங் கோடெனப்பட்டது. "வேலாண் முகத்தகளிறு" என்றார் பிறரும். (உக)

ஒள்ளழல்கண்ணிற்காலவுயிர்ப்பலியுண்ணுங்கூற்றின்
வள்ளுறைவடிவாளேந்திவாய்மடித்தெயிறுதின்று
கள்ளவிழ்தும்பைசூடிக்கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப
வள்ளிலைவயிரப்பைம்பூணரசரோடரசரேற்றார்.

[இதுமுதற் பத்துப் பாட்டுக்களால் இருதிறச்சேனைகளும் பொருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, அழல் - நெருப்பு, கண்ணில் - கண்களினின்றும், கால - கொப்புளிக்க, உயிர்ப்பலி - உயிராகிய உணவை, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, கூற்றின் - யமன்போல், வள் உறை - நெருங்கிய உறையையுடைய, வடிவாள் ஏந்தி - கூரியவாளை யேந்திக்கொண்டு, வாய் மடித்து - உதட்டை மடித்துக்கொண்டு, எயிறு தின்று - பல்லைக்கடித்து, கள் அவிழ் - தேனொழுகுகின்ற, தும்பை சூடி - தும்பைமாலையைத்தரித்து, (இதுகண்டு) கழுது - பேய்கள், கை கொட்டி - கைகளைக்கொட்டி, ஆர்ப்ப - கர்ச்சிக்கும்படி, அள் இலை - அள்ளிக்கொள்ளும் இலைபோன்ற, வயிரம் பைம்பூண் - பசிய பொன்னிற்பதித்த வச்சிராபரணத்தையுடைய

அரசர் ஓடு — அரசருடன், அரசர் — அரசர்கள், எற்றார் — எதிர்த்தார்கள் எ-று.

அநேகரைச் சேதித்து உயிரை யுண்ணுதலால் வாட்படைக்கு யமனை உவமை சொல்லப்பட்டது. வாய்மடித்தலும் பற்கறித்தலும் சினக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி நின்றன. அதிரப்பொருதற்குவந்த குறிப்புத்தோன்ற "கள்ளவிழ் தும்பைசூடி" யென்றார். நெடுங்காலம் போரில்லாமையால் உணவுகள் கிடையாதிருந்த வருத்தம் இப்பொழுது கெடுமென்னும் உவகைமிகுதியால் கழுதுகைகொட்டி யார்ப்ப வென்றார். போரில்லாமை இந்திரப்படலத்தில் ஆங்கவண்மேலென்னும் பதினான்காம் பாட்டாலறிக. இது தன்மை நவிற்சியணி. (௨௨)

மண்ணிடைத்திரிவபோலமாதிரங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழமருப்பிடைமிதித்துமீள்வ
கண்ணிமைபொருந்திற்காணாக்கடுப்பினகலினப்பாய்மா
வெண்ணிலவயவர்தூண்டியெதிரெதிர்மலைந்துநிற்பார்.

இ-ள். மண் இடை — பூமியின்கண்ணே, திரிவபோல — திரிவனபோல, மாதிரம் — திசைகளை, கடப்ப — தாண்டுவன, தாவி— பாய்ந்து, விண்ணிடை — ஆகாயத்திலே, பறப்ப — பறப்பன, வேழ மருப்பு இடை — யானைக்கொம்பின்கண், மிதித்து — மிதித்து, மீள்வ — திரும்புவன, கண் — கண்கள், இமைபொருந்தில் — இமைகோட்டுமானால், காணாக் கடுப்பின — காணக்கூடாத வேகத்தையுடையன, கலினம் பாய்மா — இத்தன்மையுள்ள கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிரைகள், எண் இல — அளவற்றவைகளை, வயவர் தூண்டி — காலாட்கள்செலுத்தி, எதிர் எதிர்-நேர் நோக, மலைந்து-போர்செய்து, நிற்பார் — நிற்பார்கள் எ-று.

கடப்ப, பறப்ப, மீள்வவென்னுங் கடுப்பினவாகிய பாய்மாவெனக் கூட்டுக. வேழமருப்பு இங்கே வெள்ளையானைக் கொம்பெனக் கொள்க இதுவும் அவ்வணி. (௨௩)

சூழ்சுடர்வயிரவாளாலிந்திரன்றுமிக்குமுன்னம்
பாழியங்குடுமிக்குன்றஞ்சிறகொடுபறப்பவென்னச்
சேழ்கிளர்பரிதியேய்க்குங்கிளர்மணிக்கொடிஞ்சிமான்றே
ராழியோடாழிதாக்கவருஞ்சமர்தொடங்கிநிற்பார்.

இ-ள். சூழ் சுடர் — ஒளி சூழ்கின்ற, வயிரவாளால் வச்சிராயுதத்தால், இந்திரன் துமிக்கு முன்னம் — இந்திரனறுப்பதற்குமுன்

னே, பாழி — அகன்ற, குடுமி — சிகரங்களையுடைய, குன்றம் — மலைகளானவை, சிறகுஒடு — இறகுடனே, பறப்ப என்ன — பறப்பன போல், கேதிகளர் — செந்நிறமிகுந்த, பரிதி எய்க்கும் — சூரியனையொத்த, கிளர்மணி — ஒளிவிளங்கு மணிகள் பதித்த, கொடிஞ்சி — மேன்மொட்டையுடைய, மான்தேர் — குதிரை கட்டிய தேர்கள், ஆழியோடு ஆழிதாக்க — உருளைகளோடுருளைகள் முட்ட, அருஞ்சமர் — அரியயுத்தத்தை, தொடங்கி — ஆரம்பித்து, நிற்பார் — நிற்பார்கள் எ-று.

ஒவ்வொருதேர், ஒவ்வொரு மலைபோல் திரிதலால் அவைகட்குச் சிறகுடைய மலையுவமை சொல்லப்பட்டன. அநேகந்தேராதலால் நெருக்கம்பற்றி ஆழியோடாழிதாக்கவென்றார். அரசரோடரச ரெதிர்த்தலால் ஆழியோடாழி தாக்கினவென்க. (உ௪)

மோட்டிளமுலைகள்பாய்ந்தமருமத்தின்மூரியானைக்
கோட்டிணையுழக்கவெம்போர்க்கோளரியென்னச்சீறித்
தோட்டுணைகொட்டியார்த்துச்சுடர்நெடுங்குருதிவாளாற்
பூட்டியவோடைநெற்றிமத்தகம்போழ்ந்திட்டாரே.

இ-ள். மோடு — உயர்ச்சிபொருந்திய, இளமுலை — இளமைபொருந்திய தனங்கள், பாய்ந்த — பாயப்பெற்ற, மருமத்தின் — மார்பின்கண், மூரி — வலிமையையுடைய, யானைக்கோடுஇணை — யானையினிரண்டுகொம்புகளும், உழக்க — குத்திக்கலக்க, வெம்போர் — வெவ்விய போர்செய்கின்ற, கோளரி என்ன — சிங்கவேற்றைப்போல், சீறி — கோபித்து, தோள்துணை — இரண்டுதோள்களையும், கொட்டி — தட்டி, ஆர்த்து — கர்ச்சித்து, சுடர் ஒளியையுடைய, நெடு — நெடிய, குருதி — உதிரந் தோய்ந்த, வாளால் — வாட்படையால், ஓடை பூட்டிய — முகபடாத்தையணிந்த, நெற்றி — நெற்றியையுடைய, மத்தகம் — தலையை, போழ்ந்திட்டார் — பிளந்தார்கள் எ-று.

தமது மார்பிற் குத்திய யானைக்குச் சிங்கம் வைரியாதலால், அரசரைக் கோளரியென்னச் சீறியென்றார். அரசர் சீறி ஆர்த்து வாளால் மத்தகம் போழ்ந்திட்டாரென்க. (உ௫)

• கொலைத்தடங் கண்ணினல்லார் குறங்கின்மேற் குறங்குசேர்த்தி, முலைத்தட னெருங்கப் புல்லிக் கண்டுயின்முழவுத் தோளா, ரலைத்துமிழ் குருதிபொங்க வற்றுவீழ்புழைக் கையேற்றி, மலைக்கடாக் களிறுபுல்லி மண்ணிடைத் துஞ்சுகின்றார்.

இ-ள். கொலை — கொலைசெய்கின்ற, தட — விசாலம்பொருந்திய, கண்ணின் — கண்களையுடைய, நல்லார் — மாதர்களுடைய, குறங்கின்மேல் — தொடைகளின்மேல், குறங்குசேர்த்தி — தொடைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு, முலைத்தடம் — தனதடங்களை ஒருமுங்கப்புல்லி — அழுந்தத்தழுவிக்கொண்டு, கண்துயில் — நித்திரைசெய்கின்ற, முழவு — மத்தளம்போன்ற, தோளார் — தோளையுடைய, அரசர்கள், அலைத்துஉமிழ் — அலைத்துமிழுகின்ற, குருதிபொங்க — உதிரமொழுக, அற்றுவீழ் — அற்றுவிழுந்த, புழைக்கை — துதிக்கையின்மேல், ஏற்றி — தொடையை ஏற்றிக்கொண்டு, மலை — மலையையொத்த, கடாக்களிறு — மதயானையை, புல்லி — தழுவிக்கொண்டு, மண்ணிடை — பூமியிலே, துஞ்சுகின்றார் — நித்திரை செய்கின்றார்கள் எ-று.

மாதர் தொடைக்குத் துதிக்கையும், முலைக்கு யானையும், உவமையாதல்பற்றி அரசர் இறந்தும் முன்பு மாதரோடு துயிலுதல்போன்றிருந்தனரென்க.

கூற்றொடுங் கொம்மைகொட்டிக் குனிக்கும்வா ளுழவர்வேகக், காற்றினாற் பெண்ணையீன்ற கருங்கனியுருவதேபோல், வேற்றிறல் வயவர்சென்னி வீழ்த்துவெங் கரிகளூற்றிச், சீற்றவெம் மடங்கலேற்றிற் செருக்களத் துழக்கியிட்டார்.

இ-ள். கூற்றுஒடும் — யமனுடனே, கொம்மை கொட்டி — கைதட்டிக்கொண்டு, குனிக்கும் — கூத்தாடுகின்ற, வாள் உழவர் — வாட்படையையுடைய வீரர்கள், வேகம் காற்றினால் — சண்டமாருதத்தில், பெண்ணை ஈன்ற — பனைமரந்தந்த, கருங்கனி — கரியபழம், உருவதேபோல் — உதிர்வதுபோல், வேல்திறல் — வேற்படையின் திறலையுடைய, வயவர் — படைவார்களுடைய, சென்னி — தலைகளை, வீழ்த்து — தள்ளி, வெம்கரிகள் — வெவ்வியயானைகளை, நூறி — கொன்று, சீற்றம் — கோபத்தையுடைய, வெம்மடங்கல் ஏற்றில் — வெவ்விய சிங்கவேற்றைப்போல், செருக்களத்து — யுத்தகளத்தில் உழக்கி இட்டார் — கலக்கினார்கள் எ-று.

தொல்லுதலில் அவனோ டொப்பாதலால் அவ்வுரிமைபற்றிக் கூற்றொடுங் கொம்மை கொட்டியென்றார். கொம்மை கொட்டலாவது — அகங்கை விரித்துக் கொட்டுதலாம். மயிருள்ளதலையாதலால்

வயவர் சென்னிக்குப் பனையின் கருங்கனி உவமை சொல்லப் பட்டது. மடங்கலேற்றி னுழக்கியிட்டா ரெனலால் உவமையணி. ()

வயவரோரிருவர் தம்மில்வாளமர்விளைத்தலோடு
முயிர்துறந்தவற்குமாலைபுனைதுமென் றும்பர்ப்போந்த
கயமலர்க்கண்ணிகாணக்காளையர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுறழ்கூந்தற்காகவானினும்போர்செய்கின்றார்.

இ-ள். வயவர் — படைவீரர்கள், ஓர்இருவர் — இரண்டுபேர், தம்மில் — தமக்குள்ளே, வாள்அமர் — வாட்போரை, விளைத்தலோடும் — செய்தவளவில், உயிர்துறந்தவன்கு — அவருளாவி நீங்கினவனுக்கு. மாலைபுனைதும் என்று — மாலை தரிப்போமென்று, உம்பர்ப்போந்த — சுவர்க்கத்தினின்றும்வந்த, கயமலர் — தடாகத்திற்பூத்த மலரையொத்த, கண்ணி — கண்ணையுடைய அரம்பையானவள், காண — காணும்படி, காளையர் — வீரர்கள், மாய்ந்து— ஒருசேர இறந்து, மண்ணில் — பூமியிற்போல், புயல்உறழ்-மேகத்தையொத்த, கூந்தற்குஆக — கூந்தலையுடைய பெண்ணிற்காக, வானினும் — ஆகாயத்தின்கண்ணும், போர் — யுத்தத்தை, செய்கின்றார் — செய்கிறார்கள் எ-று.

வானினு மென்பதில் உம்மை, இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மையாம் மண்ணிற் புயலுறழ் கூந்தல் — தமயந்தி, வானிற் புயலுறழ்கூந்தல் அரம்பையெனக் கொள்க. இம்மையில் ஒருபெண்ணைப் பலர்விரும்பிப் போர்செய்வதுபோல் மறுமையிலும் ஓரரம்பையை விரும்பியவர் பலராதலாற் பொருதனரென்க. எங்கணும் ஒருத்தியைப் பலர்விரும்பிற் போரேமுடியும் என்பது கருத்து. மாய்த்தும் போர்செய்கின்றாரெனலால் தொல்லுருப் பெறலணி.

குருதிகொப்பளிக்கும்வேலான் குங்குமவளறுமூழ்கு
மருமத்தில்வாளிமூழ்கமயங்கினன்றெளிதலோடும்
விரைமொய்த்தகூந்தறாழவிண்ணினின்றார்வத்தோடு
முருவத்தார்புனையவந்தவொண்டொடிமயங்கிநின்றாள்.

இ-ள். குருதி — உதிரத்தை, கொப்பளிக்கும் — உமிழ்கின்ற, வேலான் — வேற்படையையுடைய அரசனானவன், குங்கும அளறு— குங்குமச்சேற்றில், மூழ்கும் — முழுகப்பெற்ற, மருமத்தில் — மார்பினிடத்தில், வாளிமூழ்க — பாணங்கள் புதைய, மயங்கினன் — மயக்கங்கொண்டவனாகி, தெளிதலோடும் — தெளிந்த வளவில், விரைமொய்த்த — வாசனையை யுடைய, கூந்தல்தாழ — குழலானது

அவிழ, விண்ணினின்று — ஆகாயத்தினின்றும், ஆர்வத்தோடும்- ஆசையுடன், உருவம்தார் — அழகியமாலையை, புனையவந்த — தரிக்க வந்த, ஒண்தொடி — அரமங்கையானவள், மயங்கிநின்றாள் — மயங்கிநின்றனள் எ-று.

கூந்த லவிழவெனலால் நினைப்பின்றி விரைந்து வந்தன ளென்க. இவன் உயிர் மனித தேகத்தைவிட்டு நீங்குமுன் மாலை சூட்டத் தெய்வமங்கைவந்து காத்திருப்பாளானால் விண்ணின்பம் பெறுதற்குப் போரின்மிக்க தில்லையென்பதுகருத்து. (௨௯)

கான்படுமுருவப்பைந்தார்விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ணூன்படாதுளையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகலாற்றேம்
வான்படாமின்னினோச்சும்வாளினுன்மாய்துமென்றுத்
தேன்படுதெரியல்வேந்தர்செருமலைந்தாவிநீத்தார்.

இ-ள். கான்படும் — வாசனையுண்டாகிய, உருவம் — அழகிய, பைந்தார் — பசியமாலையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் — வீமனுடைய, கன்னி — தமயந்தியினது; வேல்கண் — வேல்போன்ற கண்களானவை, ஊன்படாது — மாமிசம்படாமல், உளைய — வருந்தும்படி, குத்தி — குத்தி, உள் உயிர் — உள்ளாவியை, பருகல் — உண்பதை, ஆற்றேம் — பொறுக்கமாட்டேம், வான்படா — மேகத்திற் றோன்றாத, மின்னின் — மின்போல், ஓச்சும் — எறிகின்ற, வாளின்- வாட்படையால், மாய்தும்என்று — மாய்வேமென்று, தேன்படு- தேனுண்டாகின்ற, தெரியல் — மலர்மாலையையணிந்த, வேந்தர்- அரசர்கள், செருமலைந்து — போர்புரிந்து, ஆவி — உயிரை, நீத்தார் — நீக்கினார்கள் எ-று.

மாதர்விழி வாளினுங் கொடியதென்பது, "வெய்யகூற்றுருத் தெறி வேல் விலக்கினு, மெய்துழுழ் வினைத்தொட ரெண்ணிமாற் றினுந், தையலார்முழுமதி முகத்திற்றங்கிய, மையகட் காலவேன் மாற்றலாகுமே." இதனாலறிக. (௩௦)

முழவுறழ்திணிதோள்வீரர்முழுமெயுமிரும்புண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடியிளங்கதிர்ப்பரிதிபேய்ப்ப
வழிகவுட்கடாத்தநால்வாயரசுவாவெருத்திற்றோன்றிப்
பொழிசுணைமாரிசிந்தியசவிருவிசும்புபேழ்த்தார்.

இ-ள். முழவுஉறழ் — மத்தளத்தையொத்த, திணி — வலிமை பொருந்திய, தோள் — புயத்தையுடைய, வீரர் — படைவீரர், முழு

மெய்யும் — தேகமுழுதும், இரு — பெரிய, புண்மேய — புண்ணிற் பொருந்திய, இழி — ஒழுகுகின்ற, பெருங்குருதி ஆடி — பெரிய வுதிரத்தில்மூழ்கி, இளங்கதிர் — இளமைபொருந்திய கிரணத்தை யுடைய, பரிதி எய்ப்ப — சூரியனையொப்ப, கவுள் — கவுளினிடத் திலே, அழி — வீழுகின்ற, கடாத்த — மதத்தையுடைய, நால்வாய்- தொங்குகின்ற வாயையுடைய, அரசு உவா — அரசயானையினது, எருத்தில் — பிடரியின்மேல், தோன்றி — ஏறி, பொழி — பொழி கின்ற, கணைமாரி — பாணமழைகளை, சிந்தி — சிதறி, அகல்- அகன்ற, இரு — பெரிய, விசும்பு — ஆகாயத்தை, போர்த்தார்- மறைத்தார்கள் எ-று.

அரசுவாவிற் கிலக்கணம்—சுயம்வரப் படலத்திற் "குளிர் மதி" என்னும் எழுபத்து மூன்றாம் பாட்டுரையிற் காண்க. (௫௧)

அருமருந்தனையாள் சூட்டுமலங்கலந் தோளினானைப்
பொருதிரைப்புணரிசூழ்ந்தபுவியினிலரசரெல்லா
நிரையுளையரிமானேற்றைநிழல்சுளிதறுகட்சீற்ற
வரைபுரைகளிநல்யானைவளைந்தெனவளைந்துகொண்டார்

[இனிமூன்றுபாட்டால் அரசர் நளனையெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அருமருந்து அனையாள் — அரிய தேவாமிர்தத்தை யொத்த தமயந்தியானவள், சூட்டும் — தரித்த, அலங்கலந் தோளி னானை — மாலை விளங்கும் புயத்தையுடையநளனை, பொருதிரை- மோதுகின்ற அலைகளையுடைய, புணரிசூழ்ந்த — கடலாற் சூழப் பட்ட, புவியினில் — பூவுலகத்து, அரசர் எல்லாம் — அரசரனை வரும், நிரை — வரிசைபெற்ற, உளை — புறமயிரையுடைய, அரி மான் ஏற்றை — சிங்கவேற்றை, நிழல்சுளி — நிழலைக்கோபிக்கின்ற, தறுகண் — அஞ்சாமையையும், சீற்றம் — கோபத்தையுமுடைய, வரைபுரை — மலையையொத்த, களிநல்யானை — களிப்பையுடைய நல்லயானைகள், வளைந்தென — வளைந்தனபோல், வளைந்துகொண் டார் — சூழ்ந்துகொண்டார்கள் எ-று.

இத்தனையரச ரெதிர்த்தும் நளனுக்கு இணையாக மாட்டா ரென்பது தோன்ற "அரிமானேற்றைக் களிநல்யானை வளைந்தென வளைந்துகொண்டா" ரென்றார். இது உவமையணி. (௫௨)

நொறில்பரித்தடந்தேருந்தினோன்சிலைகுழையவாங்கிப்
பொறியழற்பகழிதூவிப்பொங்குளைப்புரவிமான்றேர்

தெறுகதக்களிநல்யானைசினவுவாள்வயரீட்டங்
குறைபடநூழிலாட்டிக்கூற்றெனவரசரார்த்தார்.

இ-ள். நொறில் — விரைவினையுடைய, பரி — குதிரைகட்டிய, தட — விசாலம்பொருந்திய, தேர்உந்தி — தேரைச்செலுத்தி, நோன் சிலை — பெரியவில்லை, குழையவாங்கி — வளையவளைத்து, பொறி அழல் — அக்கினிப்பொறியையுடைய, பகழிதூவி — பாணங்களை வீசி, பொங்குஉளை — மிகுந்த புறமயிரினையுடைய, புரவி — குதிரைகளும், மான்தேர் — குதிரைகட்டிய தேர்களும், தெறுகதம் களிநல்யானை — மிகுந்தகோபத்தையுங் களிப்பையுமுடையயானைகளும், சினவுவாள் வயவர்ஈட்டம் — கோபிக்கின்ற வாட்படையையுடைய படைவீரர்கூட்டமும், குறைபட — குறையும்படி, நூழில் ஆட்டி — அமிதமான கொலைசெய்து, கூற்றுஎன — யமன்போல், அரசர் — மன்னர்கள், ஆர்த்தார் — கர்ச்சித்தார்கள் எ-று.

தேருந்தி, சிலைவாங்கி, பகழிதூவி, நூழிலாட்டி, ஆர்த்தார் அரசரெனக்கொள்க. நூழிலாட்டாவது — பகைவர் — ஓடும்படி தன் மார்பிற்றைத்துக்கிடந்த ஆயுதத்தைப் பிடுங்கி யெறிதல். "களங் கழுமிய படையிரிய, வுளங்கழித்த வேல்பறித் தோச்சின்று." மொய்யகத்து வேந்தர் முரணினி யென்னுங்கொல், கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை, வெய்ய — விடுசுடர்சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த, படுசுடரெஃகம் பறித்து. "கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியா நகும்." இவற்றாலறிக. ()

தெண்டிரைப் பரவையேழுஞ் சேறுபட் டொழியத்
தெண்ணீர், மொண்டுகொண் டெழுந்தோர் குன்றின் முகி
ற்குழாஞ் சொரிவதேய்ப்பப், புண்டலை வடிவேன்மன்னர்
பொறியழற் பகழிமாரி, மண்டமர் கடந்த திண்டோண்
மன்னன்மேற் பொழிந்திட்டாரே.

இ-ள். தெண்திரை — தெளிவுபொருந்திய அலைகளையுடைய, பரவை எழும் — கடல்களேழும், சேறுபட்டு ஒழிய — சேறுபட்டு நீங்க, தெள்நீர் மொண்டுகொண்டு — தெளிவாகியநீரை மொண்டுகொண்டு, ஓர்குன்றில் — ஒருமலையில், முகில்குழாம் — மேகக்கூட்டங்கள், சொரிவதுஎய்ப்ப — பொழிவதை யொப்ப, புண்தலை— ஊனைத்தலையிலுடைய, வடிவேல்மன்னர் — கூரியவேற்படையையுடைய அரசர்கள், பொறிஅழல் — நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, பகழிமாரி — பாணமழையை, மண்டு — நெருங்கிய, அமர்கடந்த-

யுத்தத்திற்செயித்த, திண்தோள் — வலிமைபொருந்திய புயத்தை யுடைய, மன்னன்மேல் — நளமகாராசன்மேல், பொழிந்திட்டார்- சொரிந்தார் எ-று.

பரவையேழுஞ் செறுபட் டொழியத் தெண்ணீர் மொண்டு கொண்டென்னலால், அரசர்கள்வைப்பாகவைத்திருந்தபாணங்களை யும் நளன்மேற் பொழிந்தனவென்பதாயிற்று. (ருச)

கொள்ளைகொண் டோரியுண்ணக்குழாங்கொடுகவந்தமாட
வொள்ளழற்றறுகட்கூற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிநிற்ப
வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்பவியன்பணைநிடதங்காக்கும்
வள்ளறன்புருவத்தோடும்வரிசிலைகுனிந்ததன்றே.

[இனி இரண்டுபாட்டால் அவ்வரசரை நளனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கொள்ளைகொண்டு — கொள்ளையாக வாரிக்கொண்டு, ஓரிஉண்ண — நரிகளுண்ண, குழாங்கொடு — கூட்டங்கொண்டு, கவந்தம் ஆட — உடற்குறைகள் கூத்தாட, ஒள்அழல் — ஒளியை யுடைய நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, தறுகண் — அஞ்சாமையை யுடைய, கூற்றம் — யமனானவன், உயிருண்டு — உயிரையுண்டு, தெவிட்டிநிற்ப — உமிழ்ந்துநிற்க, வெள்ளவெம்குருதி — வெப்பம் பொருந்திய உதிரவெள்ளமானது, போர்ப்ப — மூடிக்கொள்ள, வியன் — பெரிய, பணை — வயலையுடைய, நிடதம்காக்கும் — நிடத நாட்டைப் புரக்கின்ற, வள்ளல்தன் — நளனுடைய, புருவத்தோடு- புருவத்துடன், வரிசிலை — அவனது நெடியவில்லானது, குனிந் தது — வளைந்தது எ-று. அன்று, ஏ — இவ்விரண்டும் அசை நிலைகள்.

ஓரியுண்ண, கவந்தமாட, கூற்றமுயிருண்டு தெவிட்டிநிற்ப, குருதிபோர்ப்ப வள்ளல்சிலை குனிந்ததெனக் கூட்டுக. புருவத் தோடும் சிலைவளைந்ததெனலாள் உடனிகழ்ச்சியணி. (ருரு)

கூன்பிறைக் கோட்டுவெல்விற் குழைந்ததுங் குன்ழத்
துத்தெய்வ, லூன்சுவைத் துண்ணும்வாளி விடுத்ததுமொ
ன்னலார்தங், கான்படு தெரியன்மார்பம் போழ்ந்ததுந்தெ
ரியக்காணார், வான்படு பிணக்குன்றேங்கி வயின்வயின்விள
ங்கக்கண்டார்.

இ-ள். கூன் — வளைவுகொண்ட, பிறை — பிறையையொத்த, கோட்டுவெல்வில் — கொம்பினலாகிய வலியவில்லை, குழைத்ததும்-

வளைத்ததையும், குழைத்து — வளைத்து, தெவ்வர் — பகைவருடைய, ஊன்சுவைத்து — மாமிசத்தையென்று, உண்ணும் — உண்ணுகின்ற, வாளிவிடுத்ததும் — பாணங்கள் விட்டதையும், ஒன்னலார்தம் — சத்துருக்களுடைய, காண்படு — மணமுண்டாகிய, தெரியல் — மலர்மாலையையணிந்த, மார்பம் — மார்பை, போழ்ந்ததும் பிளந்ததையும், தெரியக்காணார் — ஒருவருந் தெரியக்கண்டிலர், (யாதுகண்டனரெனில்) வான்படு — ஆகாயமளாவிய, பிணம் குன்று ஓங்கி — பிணமலைகளுயர்ந்து, வயின்வயின் — இடங்கடோறும், விளங்க — விளங்குதலை, கண்டார் — பார்த்தார்கள் எ-று.

புகையினால் நெருப்புண்டென் றறிந்ததுபோற் பிணக்குன்றினால் நளன் பொருதனனென் றறிந்தனரென்க. பிணக்குன்றோங்கி வயின் வயின் விளங்கக்கண்டா ரென்னுங் காரியத்தினாற் காரணமாகிய நளனது வில்லாண்மை தோன்றுதலான் இது புனைவிலிப் புகழ்ச்சியணி. (ருக)

பொருசமத்துடன்றவீரர்பொன்றிடநின்றவேந்தர்
வெருவலுற்றிரியுமாறும்வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி
யெரிமணிப்பொன்செயோடையிளங்களிப்பகடுசூழக்
கரைபொருகடலந்தானைக்கலிங்கர்கோனமரிலேற்றான்.

[இனி நளனொடு தனித்தனி அரசரெதிர்த்துப் பொருதல்
சொல்லத்தொடங்கிக் கலிங்கநாட்டரச னெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொருசமத்து — பொருகின்றபோரில், உடன்றவீரர் — கோபித்தெதிர்த்த வீரர்கள், பொன்றிட — இறந்துவிட, நின்றவேந்தர் — நின்றமற்றையரசர்கள், வெருவலுற்று — பயந்து, இரியுமாறும் — ஓடுந்தன்மையையும், வேந்தர்கோன் — நளமகாராசனுடைய, வலியும் — வலிமையினையும், நோக்கி — பார்த்து, எரிமணி — ஒளியையுடைய மணிகள்பதித்த, பொன்செய் ஓடை — பொன்னாற்செய்த முகபடாத்தையுடைய, இளங்களிப் பகடுசூழ் — இளமைபொருந்திய களிப்பையுடைய யானைகள் சூழ்ந்துவர, கரைபொரு — கரையோடு மோதுகின்ற, கடலந்தானை — சேனாசமுத்திரத்தையுடைய, கலிங்கர்கோன் — கலிங்கதேசத்தரசன், அமரில் — யுத்தத்தில், ஏற்றான் — எதிர்த்தான் எ-று.

எதிர்த்தவர்க ளிறத்தலையும் மற்றவேந்தரோடுதலையும் நளன் வலிமையையுங் கண்ட கலிங்கதேசத்தரசன் அவனோ டேற்றனன்

னென்க. சேனையிற் குறைவிலனென்பது தோன்றக் கடலந்தானைக் கலிங்கர்கோனென்றார். (௩௭)

கந்தடுதறுகட்சீற்றக்கடாம்பொழிகளிநல்யானை
மந்தரகிரியாற்றானைவாரிதியுழக்கிவானத்
திந்திரகுமரனென்னவிகல்புரிநிடதர்கோமா
னுந்துமான்றேரின்மேலுமொருகணைதெரிந்துவிட்டான்.

இ-ள். கந்து அடு - கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற, தறுகண்- அஞ்சாமையையுடைய, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, கடாம் பொழி - மதம்பொழிகின்ற, களிநல்யானை, களிப்பையுடையநல்ல யானையாகிய, மந்தரகிரியால் - மந்தரமலையினால், தானைவாரிதி- சேனாசமுத்திரத்தை, உழக்கி - கலக்கி, வானத்து - விண்ணுலகத்து, இந்திரகுமரன் என்ன - இந்திரகுமரனைப்போல், இகல் புரி - போர்செய்கின்ற, நிடதர்கோமான் - நளமகாராசன், உந்து- செலுத்துகின்ற, மான்தேரின்மேலும் - குதிரைக்கட்டிய தேரின் மேலும், ஒருகணை - ஒருபாணத்தை, தெரிந்து - பார்த்து, விட்டான் - விடுத்தனன் எ-று.

இவன் விடும் பாணங்களுக்கும் வலிமைக்கும் தனது கோலென்றே நிகரென்பவன்போ லொருபாணம் விடுத்தனனென்க. உம்மை - சிறப்பு, யானையை மந்திரகிரியாகவும் தானையை வாரிதியாகவும் உருவகப்படுத்திச் சொல்லுதலால் உருவகவணி. (௩௮)

பைம்மலைத்தகன்றவல்குற்பாவையர்க்கநங்கனன்ன
தெம்மலைச்சினவேற்காளைசிலைவளைத்தொருகோலுந்தக்
கைம்மலைக்கோட்டில்வீழ்ந்தகலிங்கர்கோனமரர்மாதர்
வெம்முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்துவிண்ணிடைவிளங்கினானே

இ-ள். பைம்மலைத்து - பாம்பின் படத்துடன் பொருது, அகன்ற - விரிந்த, அல்குல் - அல்குலையுடைய, பாவையர்க்கு- மாதர்க்கு, அநங்கன் அன்ன - மன்மதனையொத்த, தெவ் - சத்துருக்களை, மலை - பொருகின்ற, சினவேல்காளை - கோபம்பொருந்திய வேலையுடைய நளனானவன், சிலைவளைத்து - வில்லை வளைத்து, ஒருகோல் உந்த - ஒருபாணஞ் செலுத்த, கைம்மலைக் கோட்டில் - யானைக்கொம்பின்மேல், வீழ்ந்த - விழுந்த, கலிங்கர் கோன் - கலிங்கதேசத்தரசனானவன், அமரர்மாதர் - அரம்பையருடைய, வெம் - விருப்பைச்செய்கின்ற, முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்து- முலையாகிய யானைக்கொம்பின்மேல்விழுந்து, விண்ணிடை-தெய்வ லோகத்தில், விளங்கினான் - பிரகாசித்தான் எ-று.

கலிங்கதேசத்தரசன் அனேக பாணங்கள் பிரயோகித்தும் அதனால் நளனிறவாமல் இவன்விட்ட ஒருபாணத்தால் அவன் இறத்தலால் அப்பலவும் இவ்வொன்றை நிகராமை விளக்கி நின்றது. நளனுடைய பாணத்தா லறுபட்டு யானையின் கொம்பில் வீழ்ந்த வளவிலேதானே அரம்பையருடைய தனத்தைப் புல்லி அதனாற் சிறப்புற்று நின்றனனென்க. கைம்மலைக் கோட்டில் வீழ்ந்தது — மனிதவுடல், வெம்முலைக்கோட்டில் வீழ்ந்தது — அவனது தெய்வவுட லெனக்கொள்க. விரைவுபற்றி அக்கோட்டில் வீழ்ந்து உடனே இக்கோட்டில் வீழ்ந்தன னென்றார். (ரு.கூ)

களத்திடைக்கலிங்கர்கோமான் கவிழ்தலுங்கடைக்கண்சேப்
வுளத்திடைவெகுளிபொங்கவூழிவெங்காலினோடி [ப
வளைத்தனன்சேனையோடும்வார்சிலைவணக்கிவெம்போர்
விளைத்தனன்கூற்றுமஞ்சவெந்திறன்மகதர்கோவே.

[இனி மூன்றுபாட்டுக்களாலே மகததேசத்தரசனெதிர்த்திறத்தல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.]

இ-ள். களத்திடை — யுத்தகளத்திலே, கலிங்கர் கோமான் — கலிங்கதேசத்தரசன், கவிழ்தலும் — இறந்தவளவில், கடைக்கண் சேப்ப — கடைக்கண்கள் சிவக்க, உளத்திடை — மனத்தில், வெகுளிபொங்க — கோபமிக, ஊழிவெங்காலின் — யுகமுடிவிலுண்டாகிய வெவ்வியகாற்றுப்போல், ஓடி — ஓடி, வளைத்தனன் — வளைத்தனனாகி, சேனையோடும் — சேனையுடனே, வார் — நெடிய, சிலை வணக்கி — வில்லைவளைத்து, கூற்றும்அஞ்ச — யமனு மஞ்சும்படி, வெம்திறல் — வெவ்வியதிறலையுடைய, மகதர்கோன் — மகததேசத்தரசன், வெம்போர் — வெவ்வியபோரை, விளைத்தனன் — செய்தனன் எ-று.

மகதர் கோவானவன் கடைக்கண் சேப்ப, வெகுளி பொங்க, ஓடிவளைத்தனனாகி விளைத்தனனெனக் கூட்டுக. (௬௦)

முரிதிரைப்பரவைவேலைமுகட்டெழுந்தகல்வான்மேய
விரிகதிர்மதியந்தீண்டும்வெள்ளெயிற்றரவமென்னக் [து
குருதிகொப்பளிக்கும்வேலான் கொற்றவெண்குடையின்மீ
வரிசிலைகுழைத்துவெய்யவடிக்கணையொன்றுவிட்டான்

இ-ள். முரி — வளைந்த, திரை — அலையையுடைய, பரவை — பரப்பையுடைய, வேலைமுகட் டெழுந்து — கடலினது உச்சியி

லுதித்து, அகல்வான்மேய — அகன்ற ஆகாயத்தின்கணுள்ள, விரி கதிர்மதியம் — விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய சந்திரனை, தீண்டும் — தொடுகின்ற, வெள் எயிறு அரவம் என்ன — வெள்ளிய பல்லையுடைய சர்ப்பம்போல், குருதிகொப்பளிக்கும் — உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, வேலான் — வேற்படையையுடைய நளனுனவன், கொற்றம் — சயத்தைத் தருகின்ற, வெண்குடையின்மீது — தவளசத்திரத்தின்மேல், வரிசிலை குழைத்து — நெடியவில்லை வளைத்து, வெய்ய — கொடிய, வடிக்கணையொன்று — கூரியகணையொன்றை, விட்டான் — விடுத்தனன் எ-று.

மதியந்தீண்டும் வெள்ளியிற் றரவமென்னல் "கண்டது மன்னுமொருநா ளவர்மன்னுந் திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று." இதனுலறிக. வெண்குடைக்கு மதியையும் பாணத்திற்குச் சர்ப்பத்தையும் ஒப்புச் சொல்லுதலால் உவமையணி. (சுக)

சுரும்பிமிர் தும்பைவேய்ந்தசுடர்முடிமகதர்கோமான்
விரும்பலர்செகுக்கும்வேலான்விற்பழுத்துமிழும்வெய்ய
சரம்படவற்றுவீழ்ந்ததன்னுடற்குறைநின்றுட
வரம்பையரோடுநோக்கியணிமணிமுறுவம்பூத்தான்.

இ-ள். சுரும்பு வண்டுகள், இமிர் — ஒலிக்கின்ற, தும்பை வேய்ந்த — தும்பைமாலை தரித்துவந்த, சுடர்முடி — கிரணங்கள் வீசுகின்ற கிரீடத்தையுடைய, மகதர்கோமான் — மகததேசத்தரசனுனவன், விரும்பலர் — சத்துருக்களை, செகுக்கும் — கொல்லுகின்ற, வேலான் — வேற்படையையுடைய நளனது, விற்பழுத்து — வில்லானது பழுத்து, உமிழும் — உமிழுகின்ற, வெய்யசரம் பட — வெவ்விய பாணங்கள்பட, (அவைகளால்) அற்றுவீழ்ந்த — துணிந்து வீழ்ந்த, தன் — தன்னுடைய, உடல்குறை — கவந்தமானது, நின்று — நின்று, ஆட — கூத்தாட, அரம்பையரோடு — தெய்வமாதரோடு, நோக்கி — பார்த்து, அணி — அழகிய, மணி — முத்தையொத்த நகைதோன்ற, முறுவல் பூத்தான் — நகைத்தனன். எ - று.

மகததேசத் தரசன் தெய்வவுருப் பெற்றமையால் அதிற்குறைந்த மனிதவுருவை யிகழ்ந்து நகைத்தனனென்க. தன்னுடற்குறை நின்றுடநோக்கி யென்றலால், தறிபட்ட வுடலாடி நிலத்தின் விழுமுன்னமே தெய்வவுருப் பெற்றன னென்னும் விரைவு தோன்றியது. நாணுமுற்றவர் உடன் சிரித்திடுவதென்பது இயல்பாகலால் தனக்கு மாலைசூட்டிய அரம்பையரோடுநோக்கி யணிமணி முறுவல் பூத்தானென்றார். (சுஉ)

அமைப்பருந்தறுகட்சீற்றத்தாளரியேறுபோல்வான
சமர்த்தலையிகலினேற்றதரியலர்சென்னிவீழத்
துமித்திடுங்குருதியொள்வாள்சுடரெழவிதிர்ப்பநோக்கி
யிமைத்தலும்வளவர்கோனைவெருவனீயேகுகென்றான்.

[இதனாற் சோழனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அமைப்பரும் — அமைத்தற்கரிய, தறுகண் — அஞ்சாமையையும், சீற்றத்து — கோபத்தையும், ஆள் — ஆளுகின்ற, அரியேறுபோல்வான் — சிங்கவேற்றையொத்த நளனானவன், சமர்த்தலை — யுத்தகளத்தில், இகலின்ஏற்ற — பகையினாலெதிர்த்த, தரியலர் — சத்துருக்களுடைய, சென்னிவீழ — தலைகள் வீழும்படி, துமித்திடும் — தறித்திடுகின்ற, குருதி — உதிரத்தையுடைய, ஒள்வாள் — ஒள்ளிய வாட்படையை, சுடர்எழ — ஒளிதுளும்ப, விதிர்ப்ப — அசைக்க, நோக்கி — அதுகண்டு, இமைத்தலும்—இமைகொட்டுமளவில், வளவர்கோனை — சோழனை, வெருவல் — அஞ்சாதே, நீ — நீ, ஏகுகென்றான் — போவென்றான் எ-று.

நளன் வாளசைத்ததைக் கண்டு கண்ணிமை கோட்டலால் நம்மோடு பொருதற்கு அஞ்சினன். இவனோடு பொருவது தருமமன்றென்று சோழனைப் பார்த்து அஞ்சாதே! நீபோவென்றான். அதுதோல்வியென்பது "விழித்தகண்வேல் கொண்டெறிய வழித்திமைப்பின், ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு" இதனாலறிக. (௪௩)

கொய்யுளைப்புரவிதூண்டிக்கொடுமரங்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரிவிண்ணகம்புதைப்பத்தூவி
யையன்மெய்க்கவசமீதுமைங்கணைசிதறியார்த்தான்
மையறுசிறப்பின்மிக்கவஞ்சியம்பதிக்குவேந்தே.

[இதனால் சேரமான் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மைஅறு — குற்றமற்ற, சிறப்பின்மிக்க — சிறப்பினாலுயர்ந்த, வஞ்சியம்பதிக்கு — வஞ்சியென்னு நகரத்திற்கு, வேந்து — அரசனாகிய சேரமான், கொய்உளை — கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, புரவி — குதிரையை, தூண்டி — செலுத்தி, கொடுமரம் — வில்லை, குழையவாங்கி — வளையவளைந்து, வெய்ய — கொடிய, வெம்பகழிமாரி — வெவ்விய பாணமழையை, விண் அகம் — ஆகாயமுழுவதும், புதைப்ப — மூடும்படி, தூவி — இறைத்து, ஐயன் — நளனுடைய, மெய்க்கவசம்மீதும் — சீராவின்மேலும், ஐயங்கணை தூவி — ஐந்துபாணம்விட்டு, ஆர்த்தான் — கர்ச்சித்தான். எ-று.

நளன்மேல் ஐங்கணை தூவினனெனலாற்பகழிமாரி விண்ணகம் புதைப்பத் தூவியென்பதைச் சேனைகண்மேலெனக்கொள்க.

சில்லியந் தடந்தேருந்தித் திண்சிலைகுழைய வாங்கிக்
கொல்லியவெழுந்தகூற்றிற்கொடியவெம்பகழி தூவி
மல்லடுதோளுமார்பும்வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோடவெஞ்சமமுடற்றினனே.

இ-ள். சில்லி — உருளையையுடைய, தட — விசாலம்பொருந்திய, தேர் உந்தி — தேரைச் செலுத்தி, திண் — வலிமைபொருந்திய, சிலை — வில்லை, குழைய வாங்கி — வளைய வளைத்து, கொல்லிய வெழுந்த — கொல்ல வெழுந்த, கூற்றின் — யமன்போல், கொடிய — கொடியவாகிய, வெம் பகழி — வெவ்விய பாணங்களை, தூவி — விட்டு, மல்அடு — மற்போர் செய்கின்ற, தோளும் — புயங்களிலும், மார்பும் — மார்பிலும், வழி — வழிகின்ற, பெருங் குருதியோடும் — அதிக உதிரத்தோடும், வில்லவன் — சேரமான், வெருவி ஓட — அஞ்சி யோடும்படி, வெஞ்சமம் — வெவ்விய போரை, உடற்றினன் — செய்தான் எ-று.

வில்லவனாயினும் நளன் வில்லுக்குத் தோற்றோனடிமை தோன்றச் சேரமானுக்குப் பலபேரிருக்க வில்லவனென்றார் வில்லவன் — விற்கொடியையுடையவன். இன் — உவமவுருபிடைச்சொல். (சூ௫)

திறங்கிளர் வயிரப்பைம்பூணிடதர்கோன்றொடுத்தகோலிற்
கறங்கெனத் திரியும்வெய்யகலினமான் றடந்தேர்வீழ
மறங்கிளர்பரிதிவேலுமானமுந் துறந்துநாணாற்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான்புட்கரத்தீவின்வேந்தன்

[இதனாற் புட்கரத்தீவரசனெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். புட்கரம் தீவின் வேந்தன் — புட்கரத் தீவையாளு மரசனானவன், திறம் கிளர் — ஒளி விளங்குகின்ற, வயிரப் பைம்பூண் — வஜ்ராபரணத்தையுடைய, நிடதர் கோன் — நளமகாராசன், தொடுத்த — பிரயோகஞ் செய்த, கோலில் — பாணத்தால், கறங்கு எனத் திரியும் — காற்றாடிபோற் றிரிகின்ற, வெய்ய — வெவ்விய, கலினம் மான் — கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகட்டிய, தடம் — விசாலம்பொருந்திய, தேர்வீழ — இரதம் வீழ, மறம் கிளர் — மறமிகுந்த, பரிதி வேலும் — சூரியனையொத்த வேற்படையையும், மானமும் —

அபிமானத்தையும், துறந்து — விட்டு, நாணுல் — நாணத்தால், புறங்கொடுத்து — முதுகுகாட்டி, இரியல் போனான் — ஓடிப்போனான் எ-று.

மானமும் ஒருஆபரணம்போ லணிபவனுதலின் புட்கரத்தீவின் வேந்தை, வேலு மானமுந் துறந்துபோனு னென்றார். "மானவருங் கலனீக்கி" என்றார் பிறரும். துறக்கப்படாத தொன்றாகலின் "மானமும்" என்று விதந்தது. அது "சூழுதல் வேண்டுந் தாள்க டொழுதிடல் வேண்டு மங்கைநானிவற் காளாகி — வாழுதல்வேண்டு நெஞ்சந் தடுத்தது மானமொன்றே" என வருஉங் கந்தபுராணச் செய்யுளானு முணர்க. (சஅ)

கலி விருத்தம்.

பாகடுவெந்திறற்பருமயானைமேல்
வேகவெங்கலினமாவெள்ளஞ்சூழ்வரச்
சாகத்தீவுக்கிறைசமரினார்ப்பொடு
தோகையர்கண்ணெனப்பகழிதூவினான்

[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். பாகு — பாகனை, அடு — கொல்லுகின்ற, வெந்திறல் — வெவ்விய திறலையுடைய, பருமயானைமேல் — ஒப்பனைசெய்த யானையின்மேல், வேகம் — வேகத்தையுடைய, வெம் கலினமா வெள்ளம் — வெவ்விய கடிவாளம் பூண்ட குதிரைக் கூட்டங்கள், சூழ்வர — தன்னைச் சூழ்ந்து வரும்படி, சாகம் தீவுக்கு இறை — சாகத்தீவுக் கரசனானவன், சமரின் ஆர்ப்பொடு — யுத்தத்தினாரவாரத்துடன், தோகையர்கண் என — மாதர் விழிகள்போல், பகழி — டாணங்களை, தூவினான் — சிந்தினான் எ-று.

மாதர் கண்கள் பாணங்களினுள் கொடியனவாகலால் "தோகையர் கண்ணெனப் பகழிதூவினு" னென்றார். பாகு என்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காயிற்று. இது உவமேயமாகிய கண்களை உவமானமாகிய பாணங்களுக்கு ஒப்புமை சொல்லலால் எதிர் மறையணி. (சஎ)

துணங்கையிட்டலகைகடுள்ளியார்த்தெழ
வணங்கெயிற்றரவெனவழலும்வாளிகள்
வணங்குவிற்கால்வளைத்தெய்துமாற்றினு
னிணங்கமழ்குருதிவேனிடதர்வேந்தனே.

இ-ள். துணங்கை இட்டு — கையைக் கொட்டி, அலகைகள்— பேய்கள், துள்ளி — குதித்து, ஆர்த்து — ஒலித்து, எழ — எழும்ப, அணங்கு — விருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எயிறு — பல்லையுடைய, அரவு என — சர்ப்பம்போல், அழலும் — சுடுகின்ற, வாளிகள் — பாணங்களை, வணங்கு — வளைகின்ற, வில் — வில்லை, கால்வளைத்து — காலி லூன்றி வளைத்து, எய்து — பிரயோகஞ்செய்து, மாற்றினன் — நீக்கினன், நிணம் கமழ் — கொழுப்பு நாறுகின்ற, குருதிவேல் — உதிரந்தோய்ந்த வேற்படையை யுடைய, நிடதர் வேந்தன் — நளமகாராசன் எ-று. ஏகாரம் — ஈற்றசை.

இப்போரில் நமக்கு நல்லவுணவு கிடைக்குமென்று அதிக மகிழ்ச்சியாற் பேய்கள் கர்ச்சித்தலால் துணங்கையிட்ட வகைகதுள்ளியார்த்தெழ வென்றார். அரவைப் பாணத்துக்கும் எயிற்றை அதன் முனைக்கும் உவமையாகக் கொள்க.

பாற்றினந்தொடர்வதுபகைவரூன்சுவைத்
தூற்றிருந்திடையறுதிரங்கால்வது
கூற்றொடுந்தோழமைகொள்வதாயதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன்மன்னன்வாங்கினன்.

இ-ள். பாறு இனம் தொடர்வது — பருந்துக் கூட்டங்கள் தொடர்வதும், பகைவர் — சத்துருக்களுடைய ஊன் — மாமிசத்தை, சுவைத்து — மென்று, ஊற்று இருந்து — ஊற்றாகவிருந்து, இடை அறுது — ஒழியாமல், உதிரம் கால்வது — உதிரங் கக்குவதும், கூற்றொடும் — யமனுடன், தோழமை கொள்வது ஆயது — சினேகங் கொள்வதாகியதுமாகிய, ஓர் — ஒரு, மாற்ற அரும் — தடுப்பதற்கரிய, கொடியவேல் — கொடிய வேற்படையை, மன்னன் — நளனானவன், வாங்கினன் — கைக்கொண்டான் எ-று.

ஒருவர் மேல்விட்டால் அதன்கொடுமை கொல்லவேண்டுவதில்லை யென்பது தோன்ற, சுபாவத்தில் இம் முக்குணங்களையுமுடையவேலென்றார். (சுகூ)

அயிலெடுத்தெறிதலுமடர்க்குமொன்னலார்
வயிறெரிதவழ்ந்ததுவயிரவாட்படை
செயிரறவேந்தியசரகத்திவிறை
யுயிர்துறந்தந்தகனுலகம்புக்கதே.

இ-ள். அயில் எடுத்து எறிதலும் — வேற்படையை யெடுத்து வீசியவளவில், அடர்க்கும் — பொருகின்ற, ஒன்னலார் — பகைவருடைய, வயிறு — வயிறானது, எரி — நெருப்பினால், தவழ்ந்தது —

தவழ்ந்திடப்பட்டது, வயிரம் வாள்படை — வச்சிரவாளை, செயிர் அற — குற்றமற, ஏந்திய — தாங்கப்பெற்ற, சாகத்தீவு இறை — சாத்தீவுக்கரசனுடைய, உயிர் — உயிரானது, துறந்து — உடலைவிட்டு, அந்தகன் உலகம் — யமலோகத்தில், புக்கது — புகுந்தது எ-று.

வயிறெறி தவழ்தலால் அடர்க்கு மொன்னல ரென்றது, சாகத்தீவரசனோடு வந்து எதிர்த்தவரை யெனக்கொள்க. நிராயுதனுகி யிறந்திலனென்பது தோன்ற "வயிர வாட்படை செயிரற வேதிய சாகத் தீவிறை" யென்றார். (ருo)

தூம்புடைக்கரமலையெருத்திற்றோன்றுப்பு
காம்பிலிக்கரசன்வில்வாங்கிக்காய்கணை
தேம்பொதிசெழுமலர்த்தெரியன்மார்பினன்
வாம்பரித்தேர்மிசைமழையிற்றாவினன்.

[இதுமுத லேழுபாட்டுக்களாற் காம்பிலிதேசத்தரச னெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தூம்பு உடை — துவாரத்தையுடைய, கரமலை — கையையுடைய மலைபோன்ற யானையினது, எருத்தில் — பிடரியின்மேல், தோன்றுபு — தோன்றி, காம்பிலிக்கு அரசன் — காம்பிலி நாட்டுக்கரசனானவன், வில் வாங்கி — வில்லை வளைத்து, காய் — கொல்லா நின்ற, கணை — பாணங்களை, தேம் — வாசனை, பொதி — நெருங்கிய, செழுமலர் — செழுமையுள்ள மலராற் றொடுத்த, தெரியல் — மாலையையணிந்த, மார்பினன் — நளனது, வாம் — தாவுகின்ற, பரி — குதிரைகட்டிய, தேர் மிசை — தேரின்மேல், மழையில் — மேகம்போல், தாவினன் — பிரயோகித்தான் எ-று.

துதிக்கை யொன்று தவிர மற்றையுடல் மலைபோ லிருத்தலால் யானையைக் கரமலையென்றார். காம்பிலிதேசத்தரசன் நளன்தேரின் மேற் பாணந் தூவினனெனக் கூட்டுக. (ருக)

சிலையுயிர்த்துயிர்ப்பலிகவருந்திண்கணை
கொலைவடிவேலினன்றூரப்பக்குஞ்சர
மலையெனக்கவிழ்தலுமடங்கலேறெனப்
புலவுவாளொடுமவன்புவியிற்பாய்ந்தனன்.

இ-ள். சிலை உயிர்த்து — வில்லால் விடப்பட்டு, உயிர்ப்பலி கவரும் — உயிராகிய வுணவை யுண்கின்ற, திண்கணை — வலிமை பெற்ற பாணங்களை, கொலைவடிவேலினன் — நளனானவன், தூரப்ப

செலுத்த, குஞ்சரம் — (எறிவந்த தன்) யானையானது, மலை எனக் கவிழ்தலும் — மலைபோற் கவிழ்ந்து வீழ்ந்த வளவில், மடங்கல் ஏறு என — சிங்கவேற்றைப்போல், புலவு — புலானாற்றத்தை யுடைய, வாள் ஒடும் — வாட் படையுடன், அவன் — அவ்வரசனானவன், புவியில் — பூமியிலே, பாய்ந்தனன் — குதித்தனன் எ-று.

தன்னை விட்டுத் தன் தேரின்மேற் பாணம் விடுத்தலால் நளனும் அவ்வரச னேறிவந்த யானைமேற் பாணம் விடுத்து அதைக் கொன்றனனென்க. "மலையென" வெனலா லுவமையணி. (ருஉ)

வார்மயிர்க்கேடகம்பற்றிவாள்விதிர்த்
தூர்சினக்களிற்றணியுழக்கியொய்யெனப்
போர்முகத்துர றிவெம்புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன் றறுகணாளனே.

இ-ள். வார் — நெடிய, மயிர்க்கேடகம் — மயிரையுடைய தோற் கேடகத்தை, பற்றி — பிடித்து, வாள் விதிர்த்து — வாளை யசைத்து, ஊர் — நடக்கின்ற, சினம் — கோபத்தையுடைய, களிறு அணி-யானை வகுப்பை, உழக்கி — கலக்கி, ஒய் என — விரைவில், போர்முகத்து-யுத்தமுகத்தில், உரறி — கர்ச்சித்து, வெம்புலியின் போத்து என — வெய்ய புலிப் போத்துப்போல், சாரிகை திரிந்தனன் — வட்டமாகத்திரிந்தான், தறுகணாளன் — அஞ்சத்தக்கவைகட்கு அஞ்சாத காம்பிலிதேசத் தரசனானவன் எ-று.

பாணங்கள் தைப்பினும் அழிவிலாதிருத்தற்கு மயிருள்ள தோலினாற் செய்துபற்றி "மயிர்க்கேடக" மென்றார். ஒரு குற்றஞ் செய்தவர்க்குப் பல்குற்றஞ் செய்பவர்போல் தானேறிவந்த ஒரு யானையைக் கொன்ற நளனது களிற்றணி யுழக்கிச் சாரிகை திரிந்தனனென்றார். புலியின் போத்தென வெனலால் உவமையணி. (ருங)

பாரினின்றவனமர்புரியப்பாய்பரித்
தேரினின்றடுகணைச்செருவிளைத்திட
லாருடையவர்போர்த்தருமமன்றெனக்
கூர்நுதிவாளுநீஇக்குப்புற்றனரோ.

இ-ள். பாரில் நின்று — பூமியிலிருந்து, அவன் அமர்புரிய-அவ்வரசன் போர்புரிய, பாய் — தாவுகின்ற, பரித்தேரின் நின்று — குதிரை கட்டிய தேரிலிருந்து, அடுகணை — கொல்லாநின்ற பாணங்களைக்கொண்டு, செருவிளைத்திடல் — யுத்தஞ்செய்தல், தார்உடை-

வெற்றி மாலையை யணிந்த, வயவர் — படைவீரருடைய, போர்த் தருமம் அன்றனன — யுத்தத்தினுடைய தருமமன்றென்று, கூர் — கூரிய, நுதி — நுனியையுடைய, வாள்உரீஇ — வாளை யுருவிக்கொண்டு, குப்புற்றான் — குதித்தான் எ—று. அரோ-அசை.

நளன் அறநிலைப்போர் செய்பவனாகலால் தன்னோடெதிர்த்த சாம்பிவிதேசத் தரசனானவன் பூமியிலிருத்தல் பற்றித் தானும் பூமியிற் குதித்தன னென்றார். (௬௪)

மன்பெருங்கேடகந்திரித்துவானிடை
மின்பிறழ்ந்தென்னவாள்விதிர்த்துநோக்கின
ரென்புநெக்குள்ளுடைந்திரியவேற்றனர்
வெம்பிறரறிகிலாத்திறல்கொள்வீரரே.

இ-ள். மன் — நிலைபெற்ற, பெருங்கேடகம்-பெரியபரிசையை, திரித்து — சுழற்றி, வான் இடை — ஆகாயத்தின்கண், பின் பிறழ்ந்தது என்ன—மின்ன லசைந்தாற்போல், வாள்விதிர்த்து — வாட்படையை யசைத்து, நோக்கினர் — பார்த்தவர்களுடைய, என்பு — எலும்புகள், நெக்கு — நெக்குவிட்டு, உள் — உள்ளே, உடைந்து இரிய — உடைந்து போகும்படி, வெம் — தம்முதுகை, பிறர் — பிறரால், அறிகிலா — அறியப்படாத, திறல்கொள் — வலிமையைக்கொண்ட, வீரர்-அரசர்கள், ஏற்றனர் — எதிர்த்தனர் எ—று.

வெம் - என்பதில் நகரவொற்றுப் பகரத்தோடு மயங்காமையின் வழக்குப்படி எதுகை நோக்கி னகரவொற்றெழுதப்பட்டதாம். "வென்பிறரறிகிலா" வென்பதனால் ஓரிடத்திலும் இவ்விருவரும் தோற்றவரல்லரென்பது கருத்து. இது உவமையணி.

தெறுஞ்சினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்டீயுகப்
பிறங்குபொற்கேடகம்பிறழவெற்றியு
மறங்கிளர்வயிரவாள்வாளிற்றாக்கியுங்
கறங்கெனத்திரிந்தனர்காளைவீரரே.

இ-ள். தெறும் — அழிக்கின்ற, சினம் — கோபமானது, தலைகொளீஇ — அதிகரித்து, செம்கண் — சிவந்த கண்களினின்றும், தீஉக — நெருப்புதிர, பிறங்கு — உயர்ந்த, பொன்கேடகம் — அழகிய கேடகத்தை, பிறழ — நீங்கும்படி, எற்றியும் — எறிந்தும், மறம் கிளர் — கொலைத்தொழிலில் மிகுந்த, வயிரம்வாள் — வச்சிர வாளை, வாளிற்றாக்கியும் — வாளினாலெறிந்தும், கறங்கு என — காற்றாடிபோல், காளைவீரர் — அரசர்கள், திரிந்தனர் — திரிந்தார்கள் எ—று.

இவ்விரண்டு பாட்டானும் ஒருவருக்கொருவ ருயர்வு தாழ்வு சொல்லாமையால் வாட்போரில் இவ்விருவரு மொத்தனரென்ப தாம். (இசு)

கோட்புலிப்போத்தெனநிடதர்கோமகன்
ஞாட்பினுட்காம்பிலிக்கிறைவனாமற
வாட்படையெறிந்துயிர்வௌவினானவன்
சேட்புலத்தரம்பையர்தெரியல்சூடினான்.

இ-ள். கோள் — கொலைசெய்கின்ற, புலிப்போத்தென — ஆண் புலிபோல், நிடதர்கோமகன் — நளனானவன், ஞாட்பினுள் — யுத்தத் தின்கண், காம்பிலிக்குஇறைவன் — காம்பிலிநாட்டார்க் கரசனு டைய, நாமம்அற — நாமமறும்படி, வாள்படை — வாளாயுதத்தை, எறிந்து — வீசி, உயிர் — ஆவியை, வௌவினான் — கொண்டான், அவன் — அவ்வரசன், சேண்புலத்து — விண்ணுலகத்தின்கண், அரம் பையர் — தெய்வமங்கையரால், தெரியல் — மாலை, சூடினான்-சூடப் பட்டான் எ-று. நாமம் — நாம்எனக்கடை குறைந்தது.

தோல்வியின்றி வாட்போரில் எதிர்த்திறந்தவனாகலாற் காம் பிலிதேசத் தரசனுக்கு அரம்பையர் மாலைசூட்டினரென்றார். (இஎ)

அறைகழல்வேந்தர்மேலலங்கல்வேலினா
னெறும்வலிக்களிற்றிடைத்தாவுமெண்ணிலா
நெறில்பரிதேர்மிசைப்பாயுநோன்கெழு
சிறையொடுந்திரிவதோர்சீயமென்னவே.

இ-ள். அலங்கல் — வெற்றிமாலைதரித்த, வேலினான் — வேற் படையையுடைய நளனானவன், நோன்கெழு — பெருமைபொருந் திய, சிறை ஒடுந்திரிவது — சிறகினுடன்றிரிவதாகிய, ஓர் — ஒரு, சீயம்என்ன — சிங்கம்போல், அறை — ஒலிக்கின்ற, கழல் — வீரக் கழலையணிந்த, வேந்தர்மேல்—அரசர்கள்மேலும், எறும்வலி-மிகுந்த வலிமையையுடைய, களிறுஇடை — யானையின்மேலும், தாவும்— தாவுவான், எண்இலா — அளவில்லாத, நொறில் — ஒளியையுடைய, பரி — குதிரைமேலும், தேர்மிசை — தேரின்மேலும், பாயும் — பாய் வான் எ-று.

பரிதேர் உம்மைத் தொகையாகவின் இயல்பு. நளன் செய்த போரைத் தனித்தனிசொல்லின் முடியாதென்பார். தோதுத்துச் சுட்டலேன்னும் உத்தியால் வேந்தர்மேற் களிற்றிடைப்பரி தேர்

மிசை இவ்வாறெதிர்த்து வென்றனனென்றார். நோன்மை — பெருமைப்பொருட்டாதல் "உறுநர்த்தாங்கிய மதனுடை நோன்றாள்" என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படைச் செய்யுளானு முணர்க. (௫௮)

இன்னணங்கொடுஞ்சமர்முருக்கியேற்றிகண்
மன்னவர்புறக்கொடைகண்டுமாலைதாழ்
கொன்னவில்குருதிவேற்குவவுத்தோளினான்
சென்னிவான்றடவுபொற்றேரினேறினான்.

இ-ள். இன்னணம் — இந்தப்பிரகாரம், கொடுஞ்சமர்—கொடிய யுத்தத்தில், முருக்கி — கொன்று, ஏற்று — எதிர்த்து, இகல்-பகைக்கின்ற, மன்னவர் — அரசர்கள், புறம்கொடை கண்டு — முதுகுகொடுத்தோடச்செய்து, மாலைதாழ் — மாலைதாழ்கின்ற, கொல்நவில்—கொல்லுதலைச் சொல்லுகின்ற, குருதி — உதிரந்தோய்ந்த, வேல்-வேற்படையையுடைய, குவவு தோளினான் — திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய நளனானவன், சென்னி — தலையினால், வான்-ஆகாயத்தை, தடவு — தடவுகின்ற, பொன்தேரின் — அழகியதேரின் மேல், ஏறினான் — ஏறினான் எ-று.

இன்னவண்ணம் — என்பது இன்னணம் எனமரூஉவியின்றது. பகைவரைக் கொன்று குவித்தலால் இரத்தந்தோய்ந்த வேலாக லால்வேலினைவிதந்தார். கொல்லுதலைத் தெரிந்தவர் வாயினாற் சொல்லாது செய்கையால் சொல்லுதல்போல் வேற்படை கொலை செய்தலிற் சொல்லுதலின் "கொன்னவில் குருதிவே" லென்றார். (௫௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

புலத்தலுமடநல்லார்புலவிதீர்தாச்சூட்டு
மலத்தகமலர்க்குஞ்சியழிகுருதிப்புனலலைப்ப
மலைத்தடந்திணிந்தோளார்வடிக்கணைமெயிற்போர்ப்பக்
கொலைத்தலைமுண்மாப்போற்கொடுஞ்சமத்திற்கிடந்தனரே.

[இனி ஆறு பாட்டுக்களாற் பங்களச்சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மடநல்லார் — மாதர்கள், புலத்தலும் — ஊடியவளவில், புலவி — அவ்வூடல், தீர்தர — நீங்கும்படி, சூட்டும் — அணிவிக்கும், அலத்தகம் — அவர்பாதங்களி னூட்டப்பெற்ற செம்பஞ்சுபடிந்த, மலர் — பூவையணிந்த, குஞ்சி — குடுமியை, அழி — அழிகின்ற, குருதிப்புனல் — உதிரநீரானது, அலைப்ப — அலைக்க, மலை — மலைபோல்,

தட — பருத்த, திணி — வலிமையையுடைய, தோளார் — தோளையுடையவரசர்கள், வடிக்கணை-கூரியபாணங்களை, வெயில்போர்ப்ப-தேகத்திலேமூட, கொலைத்தலை — கொல்லுகின்ற தலையையுடைய, முள்மாப்போல் — முள்ளம்பன்றிபோல், கொடுஞ்சமத்தில்-கொடிய யுத்தகளத்தில், கிடந்தனர் — கிடந்தார் எ-று.

மாதர்க்கு ஊடலுண்டாயின் கணவரையுதைத்தல் மாலைப்படலத்து இரண்டாம் பாட்டாலுணர்க. மாதர் புலவியில் ஆடவரைத் தாமுதைத்தலும் அவரை ஆடவர் பணிதலுமாகிய இரண்டுமுண்டு. அது அப்போது அவர்க்குண்டாகும் வேட்கைக்கீடாய் நிற்குமெனக் கொள்க. தேகங்களில் அம்புகள் தைத்திருத்தல் முள்ளம்பன்றி முட்களைச் சிலிர்த்தல் போன்றிருத்தலால் அதற்கதை யுவமையாக்கினர். (௬௦)

இகன்மிகுதிறல்வேந்தரேதியாற்களப்படுத்த
புகர்முகக்கடாயானைபொழிகுருதிச்செழுஞ்சேற்றிற்
றிகிரியகொடிஞ்சிநெடுந்தேருழக்கத்துகளெழுந்தவ்
வகலிருவிசும்புபோர்த்தந்திவான்போன்றதுவே.

இ-ள். இகல்மிகு — பகைமைமிகுந்த, திறல் — வலிமைபொருந்திய, வேந்தர் — அரசர்கள், எதியால்-வாட்படையால், களம்படுத்த, யுத்தகளத்திற்கொன்ற, புகர்முகம் கடாயானை — புள்ளிபெற்ற முகத்தையு மதத்தையுமுடைய யானைகள், பொழி — ஊற்றிய, செழுகுருதிச்சேற்றில் — செழுமைபொருந்திய வுதிரச்சேற்றில், திகிரிய— உருளிகளையுடையவும், கொடிஞ்சி — மேன்மொட்டை யுடையவுமாகிய, நெடுந்தேர் — நெடியதேர்கள், உழக்க — கலக்க, துகள்-தூளிகள், எழுந்து — எழும்பி, அ அகல் இருவிசும்பு — அந்த அகற்சியுள்ள பெரிய ஆகாயத்தை, போர்த்து — மூடிக்கொண்டு, அந்திவான்-செவ்வானத்தை, போந்தது — ஒத்தது எ-று.

குருதிச்சேறாயினும் அநேகந்தாம் தேருருளைக ளோடுதலாற் புழுதியாயிற்றென்க. அப்புழுதி மூடுதலால் ஆகாயம் செவ்வானம் போன்றதென்றார். இது உவமையணி. (௬௧)

ஒளிகிளர்மணியோடைசிதைந்தொழியவுடன்றபோர்க்
களிசினமால்யானைக்கதிர்மருப்புமிழ்ந்ததீ
முளிதடஞ்சினைமேயுமுருங்கெரியெனப்பற்றி
விளிதருவயவருடல்வெந்தொழியப்பரந்ததே.

இ-ள். ஒளிகிளர் — பிரகாசமிகுந்த, மணி ஓடை — அழகிய முக படாமானது, சிதைந்து-கெட்டு, ஒழிய — நீங்க, உடன்ற-வெகுண்ட, போர் — யுத்தத்தில், களி — செருக்கையும், சினம் — கோபத்தையு முடைய, மால் — பெரிய, யானை — யானைகளுடைய, கதிர் — பிரகாசம்பொருந்திய, மருப்பு — தந்தங்கள், உமிழ்ந்த — சொரிந்த, தீ — நெருப்பானது, முளி — காய்ந்த, தடம் — பருத்த, சினை — கிளைகளை, மேயும் — தகிக்கின்ற, முருங்கு எரியென — அழியுந் தீயைப்போல், பற்றி — பற்றிக்கொண்டு, விளிதரு — இறந்த, வயவர் உடல் — படைவீரருடைய தேகங்கள், வெந்துஒழிய — வெந்துபோகும்படி, பரந்தது — பரவியது எ-று. ஆல் — அசை.

போர்க்களத்தில் யானைக்கொம்பிற்பிறந்த தீயே வயவருடல் வெந்தொழியப் பரந்த தெனக்கொள்க. (௬௨)

பரிதிவடிவாள்பிடித்துப்பல்லினிதழதுக்கித்
திருகுசினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்கடீயுமிழக்
குருதிபாயடுகளத்திற்குற்றுயிரிற்கிடந்தார்க்கண்
டருகணையக்கொடுங்கூற்றுமஞ்சிநின்றலறுமால்.

இ-ள். பரிதி — சூரியன்போன்ற, வடி — கூரிய, வாள் — வாட் படையை; பிடித்து — கையிற்பற்றி, பல்லினால்-பற்களினால், இதழ் அதுக்கி — உதட்டைக்கடித்து, திருகு — மாறுபட்ட, சினம்-கோபம், தலைக்கொளீஇ-அதிகரித்து, செம்கண்கள்-சிவந்த கண்களானவை, தீஉமிழ — நெருப்பைச்சொரிய குருதிபாய் — உதிரம்பரவிய, அடு களத்தில் — கொலைக்களத்தில், குற்றுயிரில் — குற்றுயிருடன், கிடந்தார்க்கண்டு — கிடந்தவர்களைக்கண்டு, அருகுஅணைய—அவர்களருகே வருவதற்கும், கொடுங்கூற்றம் — கொடிய யமனும், அஞ்சிநின்று — அச்சமுற்று நின்று, அலறும் — அலறுவான் எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

குற்றுயிரிற் கிடக்கும்போது யமன் அவரைப்பற்றுதற்கும் அலறுவானென்னிற் போரி லெதிர்க்கும்போது அவரைக் கண்டவர் அஞ்சுதல் சொல்ல வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. (௬௩)

சிலைபொருதிணிதடந்தோட்டேர்வேந்தர்செருமலைந்து
கொலைபுரியடுகளத்திற்குடர்பின்னிக்கிடந்ததனைப்
புலவுநாறுடற்றசைவேட்டுண்ணவரும்புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்ததெனவெண்ணிவானிடைச்சூழுமால்.

இ-ள். சிலைபொரு — மலையையொத்த, திணி — வலிமைபொருந்திய, தடதோள் — பருத்த தோள்களையுடைய, தேர்வேந்தர் —

தேரையுடைய அரசர்கள், செருமலைந்து — போர்செய்து, கொலை புரி — கொலைசெய்த, அடுகளத்தில் — யுத்தகளத்தில், குடர் — குடர்கள், பின்னிக்கிடந்ததனை — ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கிடந்ததை, புலவுநாறு — புலாலுற்றநாறுகின்ற, உடல்தசை — தேகத்தின் மாமிசத்தை, வேட்டு — விரும்பி, உண்ணவரும் — உண்பதற்குவந்த, புள் இனங்கள் — பறவைக்கூட்டங்களானவை, வலைவளைந்ததுஎன-வலையானது வளைந்ததென்று, எண்ணி — நினைந்து, வானின் இடை— ஆகாயத்தின்கண், சுழலும் — வட்டமிடும் எ-று. ஆல் — அசை.

தசைவேட்கையினும் உயிரின் வேட்கை பெரிதாகலானும், தசையைவிட்டு நீங்கற்கு மனமெழாமையாலும், குடர்பின்னிக்கிடந்ததை வலைவளைந்ததென்று தசைவேட்டுண்ண வரும் புள்ளினங்கள் வானினிடைச் சுழலுமென்றார். (௩௪)

சீற்றமிகுங்களியானைத்திறல்கெழுபோர்வயவேந்தர்
காற்றரளக்குடைதுணிந்துகளத்தினிடைக்கிடப்பனக
ளேற்றெருமையுகைத்தடருமிருணிறத்தவெரிகுஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங்கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே.

இ-ள். சீற்றம்மிகும் — கோபமிகுந்த, களியானை — செருக்கையுடைய யானைகள்போல், திறல்கெழு — வலிமைமிக்க, போர்-போர் செய்கின்ற, வயம்வேந்தர் — வெற்றிமிகுந்த வீரர்களுடைய, கால்-காலையுடைய, தரளம்குடை — முத்துக்குடைகளானவை, துணிந்து-துண்டுபட்டு, களத்தின் இடை — யுத்தகளத்தின்கண், கிடப்பனகள்— இருப்பனவாகி, ஏறுஎருமை — எருமைப்போத்தை, உகைத்து-செலுத்தி, அடரும் — நெருங்குகின்ற, இருள்நிறத்த — இருளையொத்த நிறத்தையுடைய, எரிகுஞ்சி — எரிபோன்ற சிகையையுடைய, கூற்றம் — யமனானவன், உயிர்ப்பலி ஏற்கும் — உயிர்ப்பிச்சையேற்கின்ற, கொள்கலம்போன்று — பாத்திரத்தை யொத்து, இருந்தன — இருந்தன எ-று. ஏகாரம் — ஈற்றசை.

கள் — இங்கே இசைநிறைத்தற் பொருட்டு விகுதிமேல் விகுதியாய் வந்தது. காம்பு துணிந்துகிடந்த குடையைப் பலியேற்கும் பாத்திரமாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௩௫)

கலிவிருத்தம்.

இன்னகளத்தினிரிந்தவரல்லாற்
றுன்னினராவிதுறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாள்மராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறைபுந்தியினோர்ந்தான்.

[இனி இரண்டுபொட்டால் இந்திரனெண்ணுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இன்னகளத்தின் — இப்படிப்பட்ட யுத்தகளத்தில், இரிந்தவரல்லால் — ஓடிப்போனவரல்லாமல், துன்னினர் — எதிர்த்தவர்கள், ஆவி துறத்தலும் — உயிர் விடுதலையும், வெம்கூற்று அன்னவன் — வெவ்விய யமனையொத்த நளனானவன், வாள்அமர் — வாட்போரை, ஆற்றலும் — செய்தலையும், நோக்கா — பார்த்து, பொன்நகரத்துஇறை — இந்திரனானவன், புந்தியின் — தன்புத்தியில், ஓர்ந்தான் — சிந்தித்தான் எ-று.

ஓடினவர் பிழைத்தலையும், எதிர்த்தவ ரிறத்தலையும், நளன் வாட்போர் ஆற்றலையும் பார்த்து, இந்திரன் ஆலோசித்தனனென்பதாம். நோக்கா — உடன்பாட்டு வினையெச்சம். (௬௬)

மன்றன்மலர்த்தொடைமன்னனையெய்தி
வென்றிகொள்போரைவிலக்கிலமாயிற்
துன்றுதிரைக்கடல்சூழுலகெல்லா
மின்றுமுடித்திடுமென்னநினைந்தே.

இ-ள். மன்றல் — வாசனைபொருந்திய, மலர் தொடை — மலர்மாலையையணிந்த, மன்னனை — நளனை, எய்தி — அடைந்து, வென்றிகொள் — வெற்றியைக்கொண்ட, போரை — யுத்தத்தை, விலக்கிலம் ஆயின் — விலக்காமற் போவோமாகில், துன்று — நெருங்கிய, திரை — அலையையுடைய, கடல்சூழ் — கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகு எல்லாம் — பூவுலகத்திலுள்ள யாவரையும், இன்று — இன்று, முடித்திடும் என்ன — கொல்லுவானென்று, நினைந்து—(இந்திரன் முதலிய நால்வரும்) கருதி எ-று.

இச்செய்யுளு மேற்செய்யுளுங் குளகமாதலின், இதில் நினைந்தென்னும் வினையெச்சம் மேற்செய்யுளில் மேவியவென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. இந்திரனானவன் நாம் இப்போரை விலக்காது விட்டனமென்னில் உலக முழுவதையும் நளன்சொல்லுவனென்று நினைத்தான். அந்நினைப்பு இரக்கமன்றியும், போரைத் தான் மூட்டினமையாலு முண்டாயிற் றென்க. (௬௭)

மழகளிறன்னவன்மானுருநீங்கு
விழைவொடுதம்முருமேவியவிண்ணோ
ரழகுறுகாளையரவ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்தியகேண்மையரொத்தார்.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வருந் தம்முருக் கொளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மழகளிறு அன்னவன் - இளங்களிற்றையொத்த நளனது, மாண - பெருமைபொருந்திய, உரு - வடிவத்தை, நீங்கி- விட்டுநீங்கி, விழைவு ஒடு - விருப்போடு, தம் உருமேவிய - தங்கள் வடிவைப்பொருந்திய, விண்ணோர் - தேவர்கள், அழகு உறு - அழகின்மிக்க, காளையர் - காளைப்பருவத்தை யுடையவர், அ உருவிட்டு- அக்காளைவடிவத்தை விட்டு, ஓர்கிழவுரு எய்திய - ஒரு கிழவடிவத்தையடைந்த, கேண்மையர் - தன்மையராதலை, ஒத்தார் - ஒத்தனர் எ-று.

நளனுருவிற்கும் இந்திரன் முதலிய நால்வருருவிற்கும் ஒப்புச் சொல்லில், அழகிய காளையர் வடிவிற்கும், கிழவர் வடிவிற்கும் ஒப்புச் சொல்லுதல் போலாமென்பது கருத்து. (சுஅ)

முன்னுருமேவியமொய்கழல்விண்ணோர்
மன்னனையெய்துபுவாய்மையினானுந்
துன்னலரைத்தெறுதோள்வலியானு
நின்னைநிலத்திடைநேர்பவர்யாரே.

[இனி இரண்டுபாட்டுக்களால் நளன் போரை விலக்குதல் சொல்லப்படுகின்றது]

இ-ள். முன் உருமேவிய - பழைய வடிவினைப்பெற்ற, மொய்- நெருங்கிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணோர் - தேவர்கள், மன்னனை எய்துபு - நளனையடுத்து, வாய்மையினானும் - சத்தியத்தினாலும், துன்னலரை - சத்துருக்களை, தெறு - கொல்லுகின்ற, தோள்வலியானும் - புயபலத்தினாலும், நின்னை - உன்னை, நேர்பவர் - ஒப்பவர், நிலத்து இடை - பூமியில், யார் - எவர், (ஒருவருமில்லை) எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

யாவரும் புகழ்ச்சியில் வயப்படுதல் போல் மற்றொன்றிலும் வயப்படாரென்பது தெரிந்த தேவர்கள், நளனைப்பூமியில் வாய்மையிலும் வலிமையிலும் உனக்குச் சமானமானவரில்லையென்றார். உவமேயமாகிய நளனை உவமானமாகக்கூறி அவனுக்கு மற்றையரசரோடு ஒப்பானமை கூறலால் எதிர்நிலையணி. (சுகூ)

துன்றுகளத்தெதிர்துன்னலர்யாரும்
பொன்றமுருக்கியபோர்த்தொழினீங்கி

வென்றிகொள்வேலவமின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனைவாழியவென்றூர்.

இ-ள். வென்றிகொள் — வெற்றியைக் கொண்ட, வேலவ— வேற்படையை யுடைய நளனே ! துன்று — நெருங்கிய, களத்து எதிர் — யுத்தகளத்திலெதிர்த்த, துன்னலர் யாரும் — சத்துருக்க ளெல்லாம், பொன்ற — இறக்கும்படி, முருக்கிய — கொன்ற, போர்த் தொழில் நீங்கி — போர்த்தொழிலைவிட்டு, மின் அனையாள் தன்-மின் னலையொத்த தமயந்தியினது, மன்றல் — விவாகத்தை, முடித்தனை— செய்துகொண்டவனாகி, வாழிய என்றூர் — (நீ) வாழக்கடவையென் றூர்கள் எ-று.

முடித்தனை என்பது வினைமுற்றெச்சம். போரைவிட்டு விவாக முடித்துக்கொண்டு தமயந்தியுடன் நெடுங்கால மிருப்பாயாக வென் பார் வாழியவென்றனர். வேலவ என்றமையால், வேலாயுதத்தை யுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளை யொத்தவனே என்றும் பொருள் படும். வீரம், பேரறிவு, வெற்றி, புகழ், இன்பம் அழகு முதலியவற் றூற் குகப்பெருமானை யொத்தானென்க. (எ0)

விண்ணவரின்னணம்வேண்டினர்கூறப்
புண்ணுறுவெய்யபுலால்கமழ்வைவே
லண்ணலமர்த்தொழிலாற்றலனாகிப்
பண்ணமைதேரினிழிந்துபணிந்தான்.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரையும் நளன் வணங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். விண்ணவர் — தேவர்கள், இன்னணம் — இந்தப்பிரகா ரம், வேண்டினர் — வேண்டினவராகி, கூற — சொல்ல, புண் உறு— மாமிசந்தங்கிய, வெய்ய — வெவ்விய, புலால் — புலானாற்றம், கமழ்— வீசுகின்ற, வைவேல் — கூரிய வேற்படையை யுடைய, அண்ணல்— நளனானவன், அமர்த்தொழில் — யுத்தத்தை, ஆற்றலனாகி — செய்யா தவனாகி, பண் அமை — அலங்கரிப்பமைந்த, தேரின் இழிந்து — தேரி னின்றுமிறங்கி, பணிந்தான் — (அந்நால்வரையும்) வணங்கினான். எ-று.

போர்த்தொழிலில் முடுகினனாயினும் நளனானவன் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டவனாய், அமர்த்தொழில்விட்டுத் தனது பொறைதோன்ற அவரைப்பணிந்தன னென்க. (எக)

இந்திரன்முதலிய நால்வரும் நளனுக்கு வரங்கொடுத்தல்.

கருணையினெய்தியகாளையைநோக்கி
யருமகமெவ்வுழியாற்றினுமாங்க
ணுருவொடுவந்தவியுண்குவமென்று
மருவருநல்வரம்வாசவனீந்தான்.

[இனி ஐந்துபாட்டுக்களால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல் சொல்லத்தொடங்கி, அவருள் இந்திரன் வரமளித்தல் இயம்பல்.]

இ-ள். வாசவன் — இந்திரனானவன், கருணையின் — அருளினால், எய்திய — அடைந்த, காளையை — நளனை, நோக்கி — பார்த்து, அருமகம் — அரியயாகத்தை, எ உழி — எவ்விடத்தில், ஆற்றினும் — நீசெய்தபோதினும், ஆங்கண் — அவ்விடத்தில், உரு ஒடு — உருவுடனே, வந்து — அடைந்து, அவி — அவிப்பாகத்தை, உண்குவம் என்று — யாமுண்போமென்று, மருவ அரும் — அடைதற்கரிய, நல் வரம் — நல்லவரத்தை, ஈந்தான் — கொடுத்தனன் எ-று.

உருவுடனே தேவர்கள்வந்து யாகத்தில் அவிப்பாகங்கொள்வது அருமையென்பது தோன்ற மருவரு நல்வரமென்றார். (௭௨)

[அக்கினி வரங்கொடுத்தல்.]

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமேலோ
னுடைதிரைவேலையினின்னமுதொப்ப
மடிதலில்வெங்கனலின்றியும்வாளா
வடிசிலடுந்தொழில்விஞ்சையளித்தான்.

இ-ள். மிடல்கெழு — வலிமை பொருந்திய, மேழகமேல்கொளும் — ஆட்டுக்கடாவின்மேலேறும், மேலோன் — அக்கினிதேவனானவன், உடைதிரைவேலையின் — உடைகின்ற அலைகளையுடைய கடலிற்பிறந்த, இன் அமுது ஒப்ப — இனிய அமிர்தத்தையொப்ப, மடிதல் இல் — கெடாத, வெம்கனல் இன்றியும் — வெவ்வியதீயில்லாமலும், வாளா — சும்மா, அடிசில் — உணவை, அடும் தொழில் — சமைக்குந்தொழிலாகிய, விஞ்சை — வித்தையை, அளித்தான் வரமாகக் கொடுத்தான் எ-று.

அக்கினிதேவன் இவ்வரங் கொடுத்தலால் உலகத்தில் தீப்பொழுதும் நளபாகம் போலென்று உவமை சொல்லும்படி விளங்கிற்றென்க. கெழுமு — எழுகம் எனப் பிரிப்பாருமுளர். (௭௩)

[இயமன் வரங்கொடுத்தல்.]

அல்லலுழந்தழுரெய்தினுநெஞ்சி
னல்லறமெய்தவுநண்ணியஞாட்பில்
வெல்படைவேண்டுவவெய்தவும்வென்றிக்
கொல்சினவெம்பகடூர்திகொடுத்தான்.

இ-ள். வென்றி — வெற்றியையும், கொல்சினம் — கொல்லா நின்ற கோபத்தையுமுடைய, வெம்பகடூர்தி — வெவ்விய எருமைக் கடாவூர்தியுடைய யமனானவன், அல்லல் உழந்து — வருத்தப்பட்டு, அழுரெய்தினும் — துன்பமடையினும், நெஞ்சில் — மனத்தின் கண், நல் அறம் எய்தவும் — நல்ல தருமமடையவும், நண்ணிய— பொருந்திய, ஞாட்பில் — யுத்தத்தில், வெல்படை — வெல்லத்தக்க ஆயுதங்கள், வேண்டுவ — வேண்டுவனவற்றை, எய்தவும் — அடையவும், கொடுத்தான் — நளனுக்கு வரங்கொடுத்தான். எ-று

காரணம் காரியத்துள்ளதென்பது பிரசித்தப்படும்படி, யமன் தருமனென்னும் பெயர்க்கேற்ப நளன் அல்லற்படும்போதும் நல்லற மெய்தவும், கொலைத்தொழிற்கேற்ப யுத்தகளத்தில் வெல்படைக ளெய்தவும் வரமாகக் கொடுத்தனனென்றார். (௭௪)

[வருணன் வரமளித்தல்.]

தார்புலராதுதயங்கவும்வேண்டி
னார்கலிவற்றவமைக்கவுமல்லா
* னீரறுபாலையினெஞ்சினினைப்பின்
வார்புனலெய்தவும்வருணனளித்தான்.

---

* கடுஞ்சுரமாதல் பற்றி "நீரறு பாலை என்றார். கடுஞ்சுரம் எனினும், பாலையெனினும், நடுவு நிலைத்திணை யெனினு மொரு பொருட்சொற்கள்." "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து - நல்லியல்பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப் - பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்" என்றாங்கு முதற்பொருள் பற்றிப் பாலை நிகழ்தலானும், புணர்தல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல் என்பவற்றிற்கு இடையே பிரிவு நிகழ்தலானும், நடுவண தாகிய நண்பகற்காலந் தனக்குக் காலமாகலானும், நடுவுநிலைத்திணை யெனப்படும். "நடுவணதொழியப் படுதிரைவையம் பாத்திய பண்பே" என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் உரைத்தது முணர்க.

இத்திணைக்குச் சூரியனே தெய்வமென்பாரும், துர்க்கையே தெய்வ மென்பாரும், அக்கினி, காற்றுஎன்பவே கடவுளென்பாரும் ஆகப் பலவகைப் படுவர். அவற்றையெல்லாம் மறுத்து, அவ்வத்திணைத் தெய்வங்களே இப்பாலைக்குந் தெய்வமாகுமென்றார் - ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

இ-ள். வருணன் — வருணனானவன், தார் — மாலைகள், புலராது — வாடாமல், தயங்கவும் — விளங்கவும், வேண்டின் — வேண்டுமானால், ஆர்கலி — *சமுத்திரமானது, வற்றஅமைக்கவும் — வற்றும்படிசெய்யவும், அல்லால் — அவையன்றியும், நீர் அறுபாலையில் — நீரில்லாத பாலைநிலத்தில், நெஞ்சில் நினைப்பின் — நெஞ்சிலே, நினைத்தால், வார் — நெடிய, புனல் எய்தவும் — நீருண்டாக்கவும், அளித்தான் — நளனுக்கு வரங்கொடுத்தான் எ-று.

இதனால் மழையில்லாதுவிடினும் இவன் தேசத்துக்கு நீராற் குறைவில்லையாம். (எஙு)

ஆண்டகைக்கின்னவளித்தரிவைக்கு
மாண்டகுகற்பைவருத்துவமென்றுத்
தீண்டினராவிசிதைந்திடுமாறும்
வேண்டுருவெய்தவும்விண்ணவரீந்தார்.

[நால்வருந் தமயந்திக்கு வரமீதல்.]

இ-ள். விண்ணவர் — இந்திரன்முதலிய தேவர்கள், ஆண்டகைக்கு — நளனுக்கு, இன்னஅளித்து — இவ்வரங்களைக் கொடுத்து, அரிவைக்கும் — தமயந்திக்கும், மாண்தகு — மாட்சிமைபொருந்திய, கற்பை — கற்பினை, வருத்துவம்என்று — வருத்துவோமென்று — தீண்டினர் — தொட்டவர்களுடைய, ஆவி — உயிர், சிதைந்திடும் ஆறும் — கெடுமாறும், வேண்டுஉருஎய்தவும் — வேண்டியவடிவங்களெடுக்கவும், ஈந்தார் — வரங்கொடுத்தனர் எ-று.

அரிவைக்குமென்பதில் உம்மை, எச்சவும்மையெனக்கொள்க. தாங்கள் பலமுயற்சிசெய்துஞ் சம்மதியாமல் மனிதனாகிய நளன் மேல் வைத்த கருத்தின்படி சாதித்தலால், தேவர்கள் அதில்மிகவும் மகிழ்வுடையவராய்த் தமயந்தி கற்பை வருத்தவெண்ணின் அவருயிர்மாயும்படி வரந் தந்தனரென்க. (எகூ)

கண்ணகன்ஞாலமளித்தகழற்கா
லண்ணலையேத்தியருந்ததிமானும்
பெண்ணமுதத்தைவியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர்தம்பதிமேவினரன்றே.

[இதனால் தேவர் மகிழ்வோடு தம்பதியடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கண் அகல் — இடமகன்ற, ஞாலம் — பூமியை, அளித்த — காத்த, கழல் கால் — வீரக்கழலை யணிந்த காலையுடைய, அண்

ணலே — நளனை, ஏத்தி — துதித்து, அருந்ததிமானும் — அருந்ததியையொத்த, பெண் அமுதத்தை — தமயந்தியை, வியந்து — அதிசயித்து, பெருஞ்சீர் — மிகுந்த சிறப்பையுடைய, விண்ணவர்-தேவர்கள், தம்பதி — தம்முடைய நகரங்களை, மேவினர் — அடைந்தனர் எ-று. அன்று — ஏ — அசைகள்.

குற்றமில்லாத தன்மே லெதிர்க்கவந்த மற்றையரசரைவிடுத்தலால் "ஞாலமளித்த அண்ணலென்றார்." அருந்ததிமானும் என்பது பெரும்பாலும் கற்புக் கெனக்கொள்க. பெண்ணமுதத்தை வியந்தென்பது தமயந்தி நற்குண நற்செய்கையையென்க. (எஎ)

அங்கண்வானத்தமரருமாழியிற்
பொங்குதானையரசரும்போயபின்
சிங்கவேறனையான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொனிருக்கையிற்சார்ந்தனன்.

இ-ள். அம்கண் — அழகிய இடத்தையுடைய, வானத்து-தெய்வலோகத் திருந்துவந்த, அமரரும் — தேவரும், ஆழியில்—சமுத்திரம்போல், பொங்கு — மிகுந்த, தானை — சேனையையுடைய, அரசரும் — அரசர்களும், போயபின் — போனபின்பு, திகழ் — பிரகாசிக்கின்ற, மாமணி — மாணிக்க மணிகளிழைத்து, தங்கு — தங்கிய, பைம்பொன் — பசிய பொன்னாற்செய்த, இருக்கையில் — ஓரிடத்தில், சிங்கஏறு அனையான் — சிங்கவேற்றையொத்த நளனாவன், சார்ந்தனன் — சேர்ந்தனன் எ-று.

தேவரும் அரசருந் தம்மிடத்திற் சென்றபின்பு நளனும்தானிருக்கத்தக்க ஓரிருக்கையிற் சார்ந்தன னென்பதாம். (எஅ)

போர்புரிபடலம்-முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் — எ௬௮.

மணம்புரிபடலம்.

[நளமகாராசன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

சாந்தமூழ்குதடமுலைக்கோதையர்
கசந்துபைம்பொற்கவரியிரட்டுற
வாய்ந்தசெவ்விமணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்சூழ்வரவீமன்வந்தெய்தினன்.

திருமணப்படலம்.

இ-ள். சாந்தம் — சந்தனக்குழம்பினால், மூழ்கு — முழுகப் பெற்ற, தடமுலை — பருத்த முலையையுடைய, கோதையர்—மாதர்கள், காந்தி — பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் — பசிய பொற்காம்பையுடைய, கவரி — சாமரைகளை, இரட்டுற — வீச, வாய்ந்த— பொருந்திய, செவ்வி — அழகிய, மணவினை — விவாகஞ்செய்யும், மாடத்தின் — உபரிகையில், வேந்தர் — அரசர்களனைவரும், சூழ்வர — சூழ்ந்துவாராநிற்க, வீமன் — வீமராசன், வந்து எய்தினன்— வந்துசேர்ந்தான் எ-று.

பார்த்தவர்களுடைய கண்களைக் கவர்ந்து கொள்ளும்படி கைபோயவரால் அணிசெய்த மாடமென்பதற்கு "வாய்ந்த செவ்வி மணவினை மாட" மெனப்பட்டது. விவாகஞ் செய்வித்தற்குப்பிரதானமானவனுகையால் முன்னே வீமன் வந்தன னென்றார்.

ஆற்றுவேள்வியருந்தவர்சூழ்வரப்
போற்றுநான்மறைக்கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண்விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங்கொண்டுடனெய்தினன்.

இ-ள். வேள்வி — யாகங்களை, ஆற்று — செய்கின்ற, அருந்தவர் — முனிவர்கள், சூழ்வர — சூழ்ந்துவர, நால்மறை—நாலுவேதங்களையும், போற்று — போற்றுகின்ற, கோதமன் — கௌதமமுனிவர், போர்கெழு — போரின்மிக்க, வேல்தடகண் — வேல்போன்ற விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய, விளங்குஇடை — தமயந்தியினது, மன்றலுக்கு — விவாகத்திற்கு, ஏற்றயாவையும் — ஏற்ற திரவியமனைத்தையும், கொண்டு — வருவித்துக்கொண்டு, உடன்— அதனுடனே. எய்தினன் — வந்தான் எ—று.

கௌதமமுனி விவாகபத்ததிப்படி அக்கிரியைக்கு வேண்டியமாவிலை, சமித்து, தருப்பை முதலியவும் வரவழைத்துக் கொண்டு வந்தன னென்பதற்கு மன்றலுக் கேற்ற யாவையுங் கொண்டுட னெய்தின னென்றார். (உ)

வேரியந்தொடைவீமனும்வேந்தருந்
தேருநான்மறைச்செல்வருமன்றலுக்
கோரைபெய்தியதென்றுழைபொற்றரா
லாரமார்பற்கரியவுணர்த்தினர்.

இ-ள். வேரி அம்தொடை — தேனொழுகு மலர்மாலையையணிந்த, வீமனும் — வீமராசனும், வேந்தரும் — அரசர்களும், தேரும்

நால்மறைச் செல்வரும் — நான்கு வேதங்களையு மறிந்த பிராமணர்களும், மன்றலுக்கு — விவாகத்திற்கு, ஓரை எய்தியது என்று — முகூர்த்தகாலம் வந்ததென்று, உழை — அருகிலிருந்த, ஒற்றரால் — வேவுகாரரால், ஆரமார்பன்கு — நளமகாராசனுக்கு, அறிய — தெரியும்படி, உணர்த்தினர் — தெரிவித்தார்கள் எ-று.

விவாகக்கிரியைக்கு முன்பு நடக்கவேண்டிய சடங்குகளனைத்தையு முடிக்கவேண்டி, நளமகாராசனைத் தூண்டும் நினைப்புடையவர் ஓரையெய்தியதென்று ஒற்றரால் ஆரமார்பனுக் குணர்த்தினரென்றார். சந்து செய்பவராகலின் ஒற்றர் எனப்பட்டார். (௫)

ஒற்றர்கூறவொளிர்முடிவேந்தனைக்
கற்றைவார்சடைக்காசிபனாதியோர்
சொற்றநான்மறைநூல்வழித்தூமணிப்
பொற்றசும்பினிற்பூம்புனலாட்டினார்.

இ-ள். ஒற்றர்கூற — ஒற்றர் சொல்ல, (அவ்வளவில்) ஒளிர்முடி — விளங்குகின்ற மகுடத்தையுடைய, வேந்தனை — நளனை, கற்றை — மயிர்த்தொகுதியாகிய, வார்சடை — நெடிய சடையையுடைய, காசிபன் ஆதியோர் — காசிபன் முதலிய முனிவர்கள், சொற்றநான்மறை நூல்வழி — வேதநூலிற் சொல்லிய வழிப்படி, தூ — பரிசுத்தமாகிய, மணி — நவமணிகள்பதித்த, பொன்தசும்பினில் — பொற்குடத்திற் கொணர்ந்த, பூம்புனல் — பொலிவையுடைய தீர்த்தங்களினால், ஆட்டினார் — ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள் எ-று.

காசிபன் — பிரமதேவரது புத்திரரு ளொருவன்; சூரபன்மன் சிங்கமுகன் முதலிய அசுரவீரர்களின் தந்தை. நூல் — உவமையாகுபெயர். அது. "பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாக" எனவும், "உரத்தின் வளம்பெருக்கி — யுள்ளிய தீமை" எனவும் வரூஉம் நன்னூற் செய்யுள்களா னுணர்க. பூம்புனலெனலாற் கங்கையாகிய தீர்த்தமெனக் கொள்க. நூல்வழிப் பூம்புனலாட்டினாரெனலால் முப்பத்திரண்டு வகையுள்ள ஓமாலிகையையும், துவர் பத்தையும், விரை ஐந்தையும் பூசிமுழுக்காட்டினாரென்க. இவைகள் சுயம்வரப் படலத்தில் "களிமகிழ்வெய்தி" யென்னும் நூற்றொன்பதாம் பாட்டுரையிற் காண்க. (௬)

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்பூங்கழன
மனத்தினெண்ணிவழிபட்டுமாமறை
யனைத்தும்வல்லவறநெறியந்தணர்
வினைத்தயாவையுநீரொடுநல்கினன்.

இ-ள். புனிறு இளம் — மிகுந்த விளமை பொருந்திய, பிறைக் கண்ணியன் — பாலசந்திரனாகிய மாலையணிந்த பரமசிவனுடைய பூகழல் — *அழகியபாதங்களை, மனத்தின் எண்ணி — இதயத்திலே தியானித்து, வழிபட்டு — பூசித்து, மாமறை அனைத்தும் வல்ல—வேத முழுதுந்தெரிந்த, அறநெறி — தருமமார்க்கத்தினின்ற, அந்தணர்—பிராமணர்கள், நினைத்த யாவையும் — நினைத்தவையனைத்தையும், நீரோடு — நீருடனே, நல்கினன் — கொடுத்தனன் எ-று.

இதனாலே நளச்சக்கரவர்த்தி, நாரணனை வழிபடும் வைணவன் எனக்கூறல் மறுக்கப்பட்டு, அவன் முப்பத்தாறு தத்துவங்கட்கும் மேலான தற்பரசிவனை வழிபடூஉம் அத்துவித சைவ சித்தாந்தி என்பது நாட்டப்பட்டது. புனிற்றிளம்பிறைக் கண்ணியன் வழிபடு கடவுளெனக் கொள்க. வழிபடல் — பூசித்தலாம். குறிப்பறிந் தீபவனாதலால் அந்தணர் நினைத்தயாவையு நீரோடு தானஞ்செய்தன னென்க. (ரு)

அழகுவாய்ப்பவனை பவரண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள் பூண்டுசுடர்விரி
மழவுநன்கதிர்மால்வரைசேர்ந்தெனச்
செழுமணிப்பொற்றிகழ்முடிசூட்டினார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனுக்கு அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அழகுவாய்ப்ப — அழகுபொருந்த, வனைபவர் — ஆபரணம் அலங்கரிப்பவர்கள், அண்ணலைத்தொழுது — நளனைவணங்கி, நல் அருள் பூண்டு — அவனுடைய கிருபை பெற்று, சுடர்விரி — கிரணம் விரிகின்ற, மழவுநன்கதிர் — இளஞ்சூரியனானவன், மால்வரை சேர்ந்து என — உதயகிரியில் வந்ததுபோல், செழுமணி — செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்து, பொன் — பொன்னாற்செய்து, திகழ்—பிரகாசிக்கின்ற, முடி — கிரீடத்தை, சூட்டினார் — தரித்தார்கள் எ-று.

அணிதலில் வல்லவரென்பது தோன்ற "அழகுவாய்ப்பவனை பவ" ரென்றும், நளனருள் பெற்றனென்பதற்கு "நல்லருள் பூண்" டென்றும், அரசர்க்குப் பிரதானமாகையால் முடிசூட்டியென்றுஞ் சொல்லினார். கதிர்வரைசேர்ந்தென வென்னலால் உவமையணி. ()

புயங்களென்னும்பொலங்கிரிமீதுவான்
றயங்குசோதிக்கதிர்கடவுழ்ந்தெனக்
கயங்கொள்வள்ளைக்கவின்கவர்காதினில்
வயங்குபைம்பொன்மணிக்குழைசேர்த்தினார்.

இ-ள். புயங்கள் என்னும் — தோள்களென்கின்ற, பொலம் கிரி மீது — மேருமலையின்மேல், வான் — ஆகாயத்தில், தயங்கு — தங்குகின்ற, சோதி — ஒளியையுடைய, கதிர்கள் — சூரியர்கள், தவழ்ந்தது என — தவழ்ந்ததைப்போல், கயம்கொள் — தடாகங்கள் கொண்ட, வள்ளை — வள்ளையினுடைய, கவின் — அழகை, கவர் — கொண்ட, காதினில் — செவிகளில், வயங்கு — பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் — பசியபொன்னாற் செய்த, மணிக்குழை — இரத்தினகுண்டலங்களை, சேர்த்தினர் — தரித்தார்கள் எ-று.

நளன் புயங்களென்னும் பொலங்கிரி யென்றது—உருவகவணி. கதிர்கள் தவழ்ந்தென மணிக்குழையென்றது உவமையணி. வள்ளைக் கவின்கவர்காதென்றது காட்சியணி. இம்மூன்றுங் கலந்துவருதலிற் கலவையணி. (எ)

வண்ணமேகலையார்மனங்கூட்டுணக்
கண்ணகன்றுகவின்செயுமார்பிடை
யண்ணன்மால்வரைதாழுமருவிபோற்
றெண்ணிலாமணியார்வடஞ்சேர்த்தினர்.

இ-ள். வண்ணம்மேகலையார் — அழகிய மேகலையைத்தரித்த மங்கையர்களுடைய, மனம் — நெஞ்சை, கூட்டு உண — கொள்ளைகொள்ள, கண் அகன்று—இடமகன்று, கவின்செயும்-அழகைச் செய்யும், மார்பிடை-மார்பின்கண்ணே, அண்ணல் — பெரிய, மால்வரை-மேருமலையில், தாழும் அருவிபோல் — தாழ்ந்தொழுகு மருவிநீரைப் போல், தென் — தெளிந்த, நிலா — ஒளியையுடைய, மணி ஆர்வடம்-முத்துவடங்களை, சேர்த்தினர் — தரித்தார்கள் எ-று.

மாதர்க்குத் தழுவற்குரிய ஆடவர்மார்பிடத்தில் மிகுந்தமகிழ்ச்சியென்பது தோன்ற, மேகலையார் மனங்கூட்டுணு மார்பெனப் பட்டது. மார்பிடை வரைதாழ மருவிபோல் வடஞ்சேர்த்தினரெனலால் உவமையணி. (அ)

பூமலர்ச்செழுங்கற்பகம்புல்லிய
காமர்வல்லியெனக்கவின்செய்திடத்
தூமணிச்சுடர்தூங்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடைதிண்புயஞ்சேர்த்தினர்.

இ-ள். பூமலர்-பொலிவுபொருந்திய மலர்களையுடைய, செழு—செழுமையுள்ள, கற்பகம்புல்லிய — கற்பகத்தைத் தழுவிய, காமர் வல்லிஎன — காமர்வல்லி யென்னுங் கொடிபோல், கவின்செய்திட—

அழகைச் செய்ய, தூ - பரிசுத்தமாகிய, மணிச்சுடர் - நவமணி யின்கிரணங்கள், தூங்கு தங்கிய, பொலம்தொடி - தோள்வளையை, தேம்மலர்த்தொடை - வாசனை பொருந்திய மலர்மாலையை யணிந்த, திண்புயம் - திண்ணிய தோள்களில், சேர்த்தினர் - தரித்தார்கள் எ-று.

கற்பகம்புல்லிய காமர் வல்லிபோற் பொலந்தொடியைத் திண்புயஞ் சேர்த்தினரெனலால் உவமையணி. பொலங்கொடி எனவருதல். "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்" எனவரூஉந் தொல்காப்பியச் சூத்திர விதியானடக்கிக் கொள்க. (௯)

துளங்குதெண்டிரைசூழ்கடல்வையக
மளந்துகோடற்கருவிலைப்பூந்துகில்
விளங்குபொன்னங்கிரியினைவெண்முகில்
வளைந்ததென்னமருங்கினிற்சாத்தினர்.

இ-ள். துளங்கு - அசைகின்ற, தெண்டிரைசூழ்கடல்-தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட, வையகம் - பூமியை, அளந்து கோடற்கு - அளவிட்டுக்கொள்வதற்கு, அருவிலை - அரியவிலையையுடைய பூந்துகில் - அழகியஆடையை, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பொன் அம்கிரியினை - மேருமலையை, வெண்முகில் - வெள்ளைமேகமானது, வளைந்தது என்ன - சூழ்ந்ததுபோல், மருங்கினில் - அரையின்கண், சாத்தினர் - தரித்தார்கள் எ-று.

பொன்னங்கிரியினை வெண்முகில் வளைந்ததென்னப் பூந்துகில் மருங்கினிற் சேர்த்தினரெனலால் உவமையணி. (௧௦)

பாந்தளேந்தியபார்பொதுநீக்கிய
வேந்தல்சேவடிப்போதினெழில்பெற
வேந்தர்பொன்முடிதேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற்கனைகழல்வீக்கினர்.

இ-ள். பாந்தள் - ஆதிசேடனால், ஏந்திய - சுமக்கப்பட்ட, பார் - பூமியை, பொதுநீக்கிய - யாவருக்கும் பொதுவாதலை நீக்கிய, ஏந்தல் - நளனது, சேவடிப்போதின் - சிவந்த பாதமலர்களில், எழில்பெற - அழகுபெறும்படி, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, பொன்முடி - சுவர்ணகிரீடங்களால், தேய்த்து - தேய்க்கப்பட்டு, விளங்கிய - பிரகாசித்த, காந்து - சொலிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்

செய்த, கனைகழல் — ஒலிக்கும் வீரக்கழலை — வீக்கினர், கட்டினர் எ-று.

பூமி அரசர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருப்பதைநீக்கித் தனதாக்கியாளுகையாற் பார்பொது நீக்கிய எந்தவென்றார். வீரத்தன்மை தோன்றக் கனைகழல் வீக்கினு ரெனப்பட்டது. (கக)

இன்னபேரணியாவுமெழில்செயத்
துன்னியெங்குமுழவந் துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சூழிப்புகர்முகவெற்பின்மேன்
மன்னர்மன்னன்மகிழ்ச்சியொடேகினன்.

இ-ள். இன்ன — இப்படிப்பட்ட, பேர் அணியாவும் — பெரிய விலையுள்ள ஆபரணங்களனைத்தும், எழில்செய் — அழகினைச்செய்ய, எங்கும் — எவ்விடத்தும், துன்னி — நெருங்கி, முழவம் — பேரிகைகள், துவைத்திட — ஒலிசெய்ய, பொன் — பொன்னாற் செய்த, அம் — அழகிய, சூழி — முகபடாத்தையுடைய, புகர்முகம் — புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, வெற்பின்மேல் — யானையின்மேல், மன்னர் மன்னன் — நளனெனவன், மகிழ்ச்சியொடு — மகிழ்ச்சியுடன், ஏகினன் — சென்றான் எ-று.

அரசன் புறப்படல் யாவர்க்குந் தெரிவித்தல்போல் எங்குமுழவந் துவைத்திடவென்றும், சக்கரவர்த்தி யென்பதுதோன்ற மன்னர் மன்னனென்றுஞ்சொல்லினர். இதுமுதல் வீதிப்பவனிவருதல் கூறப்படுகின்றது திருமணக் காலத்தில் யானைமேற் பவனிபோதல், விநாயகக் கடவுள் திருமணத்தும், வேலிறையாம் புதுக்சந்நிதிக் கோயிலமர் கந்தநாதன் திருமணத்துங் காண்க. (க௨)

நேமிசூழ்ந்தநெடுநிலமன்னவர்
தாமவெண்குடைதூங்கினர்பின்வர
வாமமேகலைமங்கையரங்கையிற்
காமர்செம்பொற்கவரியிரட்டவே.

இ-ள். நேமிசூழ்ந்த — சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, நெடுநிலமன்னவர் — நெடியபூவுலகத்தரசர், தாமம் — மாலையணிந்த, வெண்குடை — வெண்கொற்றக்குடையை, தாங்கினர் — சுமந்தவராகி, பின்வர — பின்னே வரவும், வாமம் — அழகிய, மேகலை — மேகலாபரணத்தையுடைய, மங்கையர் — மாதர்கள், அம்கையில் — அழகியகையினால், காமர் — அழகிய, செம்பொன் — சிவந்தபொற்காம்பையுடைய, கவரி — சாமரைகள், இரட்ட — வீசிவரவும் எ-று.

வட்டவடிவாகலின் "நேமி" என்றும், நிலம் வரையறைப்படா மையின் "நெடுநிலம்" என்றும், சக்கரவர்த்திகட் குரிய வெண் கொற்றக்குடையைத் தாங்குதற்குள்ளார் அரசர் என்பார் "மன்ன வர்...தாங்கினர்" எனவும் கூறினர். நிலம் — நிலைத்தலையுடையது எனக்காரணங் கொள்க. குடை தாங்குதல் அருமையாகலால், அதற் கேற்ப அரசரையும், கவரியிரட்டல் எளிதாகலால், அதற்கேற்ப மங்கையரையுஞ் சொல்லினர் என்றலுமாம். இது முதலிரண்டு குளகம். தாங்கினர் — வினைமுற்றெச்சம். அங்கை — உள்ளங்கை என்பதுமாம். செம்பொன் என்பது ஆகுபெயராய்க் காம்புக்கு ஆயிற்று. (கங)

தண்ணந்தாமரைத்தாக்கணங்கன்னவர்
கண்ணுநெஞ்சுமுவந்துகளிப்புற
வெண்ணில்வேதியராசியியம்பிட
வண்ணமாமணிமண்டபத்தெய்தினன்.

[நளன் விவாகமண்டபம் வருதல்.]

இ-ள். தண் அம் தாமரை — குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, தாக்கணங்கு அன்னவர் — இலக்குமியையொத்த மங்கையர், கண்ணும் நெஞ்சும் — கண்ணும் மனமும், உவந்து — மகிழ்ச்சியடைந்து, களிப்பு உற — களிப்புமிக, எண் இல் வேதியர் — அளவற்ற பிராமணர்கள், ஆசி இயம்பிட — ஆசீர்வதிக்க, வண்ணம் மாமணி — அழகிய மாணிக்க மணிகள்பதித்த, மண்டபத்து — மண்ட பத்தில், எய்தினன் — வந்துசேர்ந்தான் எ-று.

நினைக்கு நெஞ்சு களித்தற்கு நோக்குங் கண் காரணமாகலால் கண்ணுநெஞ்சு முவந்து களித்திடவென்றும், மண்டபத்தெய்துஞ் சமயமாதலில் எண்ணில் வேதியராசி யியம்பிட வென்றுஞ் சொல்லி னர். தாக்கணங்கு — தீண்டவருத்துந் தெய்வம் என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். (கச)

வேனிலைங்கணைவேள்புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட்பனிமதிவாணுதற்
றேனவாங்குழற்றேமொழியைக்கொடு
மானிமேனுக்கின்மடந்தையரெய்தினர்.

[தமயந்தி மணமண்டபம் வருதல்.]

இ-ள். வேனில் — வசந்த காலத்திற்குரிய, ஐங்கணைவேள் — பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதனனையவன், புறம்காத்திட — புறங்

காத்துவர, பானல் அம் கண் — நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும், பனிமொழி — குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையும், வாள் நுதல் — ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும், தேன் அவாம் — வண்டுகள் விரும்புகின்ற, குழல் — கூந்தலையுமுடைய, தே மொழியைக்கொடு — தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு, மானின்நோக்கின் — மான்பார்வையை யொத்த பார்வையையுடைய, மடந்தையர் — மாதர்கள், எய்தினர்- அடைந்தார் எ-று.

நளனை வெல்லும்படி வந்தவளாதலால் அதுபற்றி வேள்புறங் காத்திடவென்றார், வேள் — விரும்பப்படுவன். கந்தக்கடவுளை நீக்கற்கு "ஐங்கணை வேள்" என அடைகொடுத்தார். (௪௫)

கள்ளறுமலர்நாற்றியெண்காவத
முள்ளகன்றவொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமானிகர்நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடுமணத்தவிசேற்றினார்

தம்பதிகள் மணத்தவிசிருத்தல்.

இ-ள். கள்அறு — தேனறுத, மலர்நாற்றி — மலர்மாலைதூக்கி, எண்காவதம் — எட்டுக்காததூரம், உள் அகன்ற — உள்ளேவிரிந்த, ஒளிர் — பிரகாசமபொருந்திய, மணிமாடத்தின் — மணிகள் பதித்த உபரிகையில், பிள்ளைமான் நிகர் — இளமான் பார்வைபோன்ற, நோக்கியை — பார்வையையுடைய தமயந்தியை, பெய்கழல் — வீரக்கழலையணிந்த, வள்ளலோடு — நளனுடன், மணித்தவிசு — கல்யாண மேடையில், ஏற்றினார் — ஏற்றினார்கள் எ-று.

இடமுழுவதும் அலங்கரித்தமை தோன்றக் "கள்ளறுமலர் நாற்றியென் காவத" மென்றார். ஒருகாவதம் ஆவது — பத்துமைல் தூரம் என்க. எட்டுக் காவதம் எனவே எண்பது மைல்தூரம் என்பது பெறப்படும். பிள்ளை — இளமைகுறித்த பெயர்ச்சொல். (௪௬)

உதகநல்குநல்லோரையிஃதென
விதியினுடிக்கணிதர்விளம்பலும்
பதலையார்த்தெழப்பாவையைநல்கிய
மதுமலர்த்தொடைமன்னெழுந்தானரோ.

[தாரைவார்க்க வீமனெழுதல்.]

இ-ள். உதகம்நல்கும் — தாரைவார்க்கின்ற, நல் ஓரை — நல்ல முகூர்த்தம், இஃதுஎன — இதுவென்று விதியினுடி-சோதிடவிதிப்

படிபார்த்து, கணிதர் — கணிதநூலோர், விளம்பலும் — சொன்ன வளவில், பதலை — வாத்தியங்கள், ஆர்த்துஎழ — மிகவொலிக்க, பாவையை நல்கிய — தமயந்திையைப் பெற்ற, மதுமலர்த் தொடை— தேனொழுகு மலர்மாலையையணிந்த, மன் — வீமன், எழுந்தான்— எழுந்தனன் எ-று.

தாரைவார்க்கின்ற காலமாகலாற் பதலையார்த்தெழப் பாவையைநல்கிய மன்னெழுந்தா னென்றார். பதலை — ஒருகட்பறையுமாம். அரோ — அசைநிலை. (கஎ)

கமலமீதுசெங்காந்தளலர்ந்தெனக்
குமரனங்கையிற்கோல்வளைசெங்கைவைத்
திமயமாதுமிறைவனும்போலவாழ்ந்
தமைதிரென்னவரும்புனனல்கினான்.

[வீமன் தாரைவார்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். கமலம்மீது — தாமரை மலரின்மேல், செம்காந்தள் அலர்ந்துஎன — சிவந்த காந்தண்மலர்பூத்ததுபோல், குமரன் அங்கையில் — நளனது அழகியகைம்மேல், கோள்வளை — தமயந்தியினது, செங்கைவைத்து — சிவந்தகையைவைத்து, இமயம்மாதும்— பார்வதியும், இறைவன்போல வாழ்ந்து — பரமசிவனும்போல் வாழ்ந்து, அமைதிர் என்ன — பொருந்தி யிருமென்று, அரும்புனல்— அரியநீரை, நல்கினான் — வார்த்தான் எ-று.

கமலமலரையும் காந்தண்மலரையும் நளன் தமயந்தியென்னும் இருவர் கரங்களுக்கும், இமயமாதையும் இறையையும் அவ்விருவர்க்கும் இணைசொல்லுதலால் உவமையணி. "இமயமாது மிறைவனும் போல" எனவாழ்த்திய தெற்றாலோவெனின், மலர்மணம், மரவைரம்போல, ஓர்கணமும் பிரியாதுநின்று "எத்திற நின்றா னீசனத் திற மவளுநிற்பள்" என்னுஞ் செந்தமிழுபநிடதமாகிய சிவஞான சித்தியார் உரைத்தபடி, அவன்றிறமாகிற்றலின் என்க. அன்றியும் அழிவின்மை, உடைமை, அன்பு, மக்கட்பேறு, அறம்வளர்த்தலாதிய காரணங்களும் பற்றியாம். இமயச்செல்வி யொருகணம் பிரிந்திருந்த காலத்து உலகத்தின் படைத்தலாதி தொழில்களில்லாமற் போயின என்று கந்தபுராணமும், சௌந்தரிய லகரி முதலாயின கூறுமாறுணர்க. ஏனைத் தேவர்க்கும் தேவிமார்க்கு மிப்பெருமைக ளொன்றுமில்லையென்பது வெளிப்படை. (கஅ)

சாந்தமூழ்குவடம்புயனாரழற்
கேய்ந்தயாவுமினிதுமுடித்தபி
னாய்ந்தநான்மறையின்வழியாயிழை
காந்தண்மெல்விரற்கைபிடித்தானரோ.

இ-ள். சாந்தம் மூழ்கு — சந்தனக்குழம்பால் மூழ்கப்பெற்ற, தடபுயன் — பருத்த புயங்களையுடைய நளனானவன், ஆர்—பொருந்திய, அழற்கு ஏய்ந்த யாவும் — அக்கினி காரியத்துக்குப் பொருந்தியவனைத்தையும், இனிதுமுடித்தபின் — இனிமையோடுசெய்து முடித்தபின்பு, ஆய்ந்த — ஆராய்ந் தறிந்த, நான் மறையின் வழி— வேதமார்க்கப்படி, ஆயிழை — தமயந்தியினது, காந்தள் மெல்விரல்- காந்தளரும்புபோன்ற மெல்லிய விரல்களை, கை — தன்கையால், பற்றினன் பிடித்தான் எ-று. அரோ — அசை.

விவாகக் கோலந்தோன்ற "சாந்தமூழ்கு தடம்புய" னென்றும், அரசர்க்கும் பாணிக்கிரகணமே சிறப்பென்பது தோன்றநான் மறையின் வழி ஆயிழை காந்தண் மெல்விரல் கைப்பிடித்தென்றும், சொல்லினர். (௧௯)

பொங்குசெந்தழல்சூழ்வந்துபூம்பொரி
செங்கையாரச்சொரிந்துதிருமகள்
பங்கயப்பதம்பைம்பொனினம்மிவைத்
தங்கண்வானத்தருந்ததிகாட்டினன்.

[பொரியிரைத்தல், அம்மிமிதித்தல், அருந்ததிகாட்டல்கூறல்.]

இ-ள். பொங்கு — மிகுந்த, செந்தழல் — அக்கினியை, சூழ்வந்து — வலம்வந்து, பூ பொரி — அழகிய பொரியை, செங்கைஆர- சிவந்தகைநிறைய, சொரிந்து — அத்தீயிலிட்டு, திருமகள் — தமயந்தியினது, பங்கயம் பதம் — தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தை, பைம்பொனின் — பசியபொன்னாற்செய்த, அம்மிவைத்து — அம்மியின்மேற் றூக்கிவைத்து, அம்கண்வானத்து — அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அருந்ததி — அருந்ததி நட்சத்திரத்தை, காட்டினன் — காண்பித்தான் எ-று.

அக்கினி வலஞ்செய்து பொரியிறைத்து பாதத்தை அம்மியின்மேல் தூக்கிவைத்து அருந்ததி காட்டினனென்க. இப்படி செய்தற்கு விதி விவாகபத்ததியிற் காண்க. அருந்ததி — தடுத்துப் பேசாதவள் என்பது காரணம். ந—ருந்ததி எனப் பிரிக்க. (௨௦)

ஏனையுள்ளனயாவுமுடித்தபின்
மானினோக்கியோர்வல்லியினொல்கிப்போய்த்
தானையங்கடற்றாதைபொற்றாளினிற்
றேனவாங்குழற்றேமலர்சூட்டினாள்.

[தமயந்தி தாதையை வணங்குதல்.]

இ-ள். ஏனைஉள்ளன — மற்றையகாரியங்கள், யாவும் — எல்லாம், முடித்தபின் — முடித்தபின்பு, மானின்நோக்கி — தமயந்தியானவள், ஓர்வல்லியின்—ஒருகொடிபோல், ஒல்கிப்போய்—அசைந்துபோய், தானைகடல் — சேனாசமுத்திரத்தை யுடைய, தாதை—தகப்பனாகிய வீமனது, பொன்தாளினில் — பொற்பாதங்களில், தேன் அவாம் — வண்டுகளால் விரும்பப்படுகின்ற, குழல் — கூந்தலாகிய, தேம்மலர் — வாசனைபொருந்தியமலரை, சூட்டினாள்-தரித்தாள் எ-று.

விவாகமுடிவில் தந்தையை வணங்கி மங்கலவாழ்த்துப் பெறுதல் மகளிர்க்கு மரபு ஆதலின், அவ்வாறு தமயந்தியும் தன்தாதையாகிய வீமனை வணங்கினாளென்க. அம் — சாரியை. (௨க)

சென்னிதாழ்த்துவணங்கியதேமொழி
மின்னனாளையுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்
பொன்னந்தாமரைப்பூவையுமாலும்போன்
மன்னர்கோனொடும்வாழ்கெனவாழ்த்தினான்.

[தம்பதிகளை வீமன் வாழ்த்துதல்.]

இ-ள். சென்னி — தலையை, தாழ்த்து — தாழச்செய்து, வணங்கிய — பணிந்த, தேம்மொழி — தேன்போன்ற சொல்லையுடைய, மின் அனாளை — தமயந்தியை, உவந்து — மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர்கோன் — வீமனானவன், பொன் அம்தாமரைப்பூவையும் — இலக்குமியையும், மாலும்போல் — திருமாலையும்போல், மன்னர்கோனொடும் — நளனோடும், வாழ்க என — வாழக்கடவையென்று, வாழ்த்தினான் — வாழ்த்தினான் எ-று.

இங்கே காப்பதுகருதி மாலையும், செல்வமிகுதிகருதித் திருமகளையும், நளனுக்குந் தமயந்திக்கும் உவமைகூறலாயிற்று. அவ்விருவரையும்போல் நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தினனெனினும் அமையும். சிவன் பிராமணனும், திருமால் க்ஷத்திரியனும் எனமறைகூறியபடி அரசதர்மத்திற் கேற்பத் திருமாலையும் கூறினான். "இமையமாது மிறைவனும்போல, என்றதோடு அமையாது"

"பொன்னந்தாமரைப் பூவையுமாலும்போல்" என்று வீமன்கூறியது விதிவயத்தாலென்ப. என்னை ? காட்டின்கட் சானகியைப் பிரிந்து ஏக்கமுறவிடுத்து, தானுமிரங்குற்றாற்போல, நளீதமயந்திகளும் அவ்வாறுகலிப்பயன் கோடல்வருமூழாகலின் என்க.

முருகுவாய்மடுத் துண்டளிமூசுபூந்
தெரியன்மார்பினன் றேசிகர் தாடொழூ
தருகுமன்பினுவந் துவிதர்ப்பர்கோன்
வரைகொண்மார்பமகிழ்வுறப்புல்லினான்.

[நளன் குருவைவணங்கலும் மாமனைப் புல்லுதலும்
கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். முருகு — தேனை, வாய்மடுத்து உண்டு — வாயினாலுட்கொண்டு அளி — வண்டுகள், மூசு — மொய்க்கப்பெற்ற, பூ தெரியல் மார்பினன் — மலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய நளனானவன், தேசிகர் — ஆசிரியரது, தாள் தொழுது — பாதத்தை வணங்கி, உருகும் — கரைகின்ற, அன்பின் — பத்தியினால், உவந்து — மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசனுடைய, வரைகொள்மார்பம் — மலையினதழகைக்கொண்ட மார்பினை, மகிழ்வுஉற — மகிழ்ச்சியடைய, புல்லினான் — தழுவினன் எ-று.

தேசிகராதலில் தாடொழுதென்றும், தான் சக்கிரவர்த்தியாகலின் விதர்ப்பர்கோன் வரைகொண்மார்பம் மகிழ்வுறப் புல்லினானென்றுஞ் சொல்லினார். (௨௩)

கோதினான்மறைக்கோதமனாதியா
மாதவத்துமுனிவருமன்னருங்
காதல்வேலைகரையழிந்தோங்கிட
* வாதரத்தொடுமாசியியம்பினார்.

[முனிவர்கள் வாழ்த்துதல்.]

இ-ள். கோது இல் — குற்றமற்ற, நான்மறை — நான்குவேதங்களையுடைய, கோதமன் ஆதியாம் — கௌதமமுனி முதலாகிய, மாதவத்து — பெரியதவத்தைச்செய்யும், முனிவரும் — தபோதன

---

* "ஆசியியம்பினார் எனவே.

நவோ நவோ பவதி ஜாய மாநோக் நாம்கேதுருஷ ஸாமேத்யக்ரேயாஹந் தேவேப்யோவித தாத்யாயந் பிரசந்த்ரமாஸ்தி ரதிதீர்க்கமாயு: சதமாநம் பவதி சதாயு: புருஷச் சதேந்திரிய ஆயுஷ்யேவேந்த்ரயே ப்ரதிதிஷ்டதி!! நவ ஏநவ பவதி ஜாயமா என்றற்றொடக்கத்தவாய்வரும் சுலோகங்களைக் கூறி வாழ்த்துதலாம். இது சுவஸ்தியுப்யுக்த வேத பாகமாகிய கல்யாண பஞ்சாதியிற் காண்க.

ரும், மன்னரும் — அரசரும், காதல் — ஆசையாகிய, வேலை — கடலானது, கரை அழிந்து — கரைகெட்டு, ஓங்கிட — உயர, ஆதரத்தோடும் — அன்புடனே, ஆசி இயம்பினர் — ஆசீர்வதித்தார்கள் எ-று.

தவமாதியவற்றிற் றலைமையுடைமைபற்றிக் கோதமனாதியா முனிவரென்றார். விவாகமுடிவில் ஆசிகூறல் பெரியோர் கடனென்பதாம். (௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்னரிறைவனுமணங்கனாளும்
பொன்னரிமாலைநாற்றிப்பூம்புகைகமழவூட்டிப்
பன்னருஞ்சிறப்புவாய்ந்துபனியிருவிசும்புபாரின்
மன்னியதனையகோலமணவறையெய்தினாரே.

[நளனுந் தமயந்தியும் மணவறைபுகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். இன்னவை — இத்தன்மையானவை, நிகழ்ந்தபின்னர் — நடந்தபின்பு, இறைவனும் — நளனும், அணங்கு அன்னாளும் — தமயந்தியும், பொன் அரிமாலை — பொன்னரிமாலைகளை, நாற்றி — தொங்கக்கட்டி, பூபுகை — அழகியபுகையை, கமழ் — பரிமளிக்கும்படி, ஊட்டி — ஊட்டுவித்து, பன்ன அரு — சொல்லுதற்கரிய, சிறப்புவாய்ந்து — சிறப்புப்பொருந்தி, பனி — குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு — பெரிய, விசும்பு — பொன்னுலகம், பாரில் — பூமியின்கண், மன்னியது அனைய — பொருந்தி யிருந்தால் அதையொத்த, கோலம் — அழகிய, மண அறை — படுக்கை யிறையை, எய்தினர் — அடைந்தார்கள் எ-று.

பூவுலகில் அவ்வள வழகுள்ளவிட மொன்று மில்லாமையால் விசும்புபாரின் மன்னியதனைய கோலமணவறையென்றார். (௨௫)

பாயிருட்பிழம்புசீத்துப்பகற்கதிருமிழும்வெய்ய
காயெரிமணியிற்செய்தகவின்றிகழ்மஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னத்தூவியூறினியசெய்யு
மாய்மயிர்முதலஞ்வைந்தடுக்கியவமளிசேர்ந்தார்.

[நளதமயந்திகள் பஞ்சசயனமடைதல்.]

இ-ள். பாய் — பாயாநின்ற, இருள்பிழம்பு — இருளினது திரட்சியை, சீத்து — போக்கி, பகல்கதிர் — சூரியகிரணங்களை, உமிழும் — கொப்பளிக்கின்ற, வெய்ய — வெவ்விய, காய் — சுடுகின்ற, எரி — அக்கினிபோன்ற, மணியிற்செய்த — மணிகளாற் செய்யப்பெற்ற, கவின்திகழ் — அழகுவிளங்குகின்ற, மஞ்சம்மீது — கட்டி

லின்மீது, தூய — சுத்தமாகிய, மெல் — மெல்லிய, பஞ்சி — பஞ்சியி னுலும், அன்னம்தூவி — அன்னப்புள்ளினிறகாலும், ஊறு — பரி சம், இனிய — இனியவாக, செய்யும் — செய்கின்ற, ஆய் — ஆயா நின்ற, மயிர்முதல — மயிர்முதலியவாக, மூவைந்து — மூவைந்தாக, அடுக்கிய — ஒன்றின்மேலொன்று சேர்த்த, அமளி — மெத்தை யின்மேல், சேர்ந்தார் — சேர்ந்தார்கள் எ-று.

பஞ்சியெனப் பொதுப்படக் கூறினமையாற் செம்பஞ்சுவெண் பஞ்சு இரண்டுங்கொள்க. "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண முறு தூவியோ டைந்து" என்றார் பிறரும். மூவைந்து என்றமை யால் ஐந்துவகை யொன்றாகச் செய்த மூன்று மெத்தையெனக் கொள்க. அம்மூன்றும் ஒன்று போகநுகர்தற்கும், இரண்டு இருவ ரும் தனித்தனி நித்திரை செய்தற்குமாம். (உசு)

போயிறுமருங்குலென்னப்புணர்முலைசுமக்கலாற்றுச்
சேயிழைபஞ்சியார்ந்தசீறடிக்கமலப்போதின்
மீயுயர்விசும்புபூத்தமின்னுருக்கொண்டதன்ன
வாயிரங்கோடிமாதரயினிநீர்சுழற்றிப்போனுர்.

[ஆலத்தி சுழற்றல்.]

இ-ள். மருங்குல் — இடையானது, போய் இறுமென்ன — இற் றுப்போய்விடு மென்னும்படி, புணர்முலை — நெருங்கியமுலைகளை, சுமக்கல் ஆற்று — சுமக்கமாட்டாத, சேய் இழை — தமயந்தியி னுடைய, பஞ்சி ஆர்ந்த — செம்பஞ்சு நிறைந்த, சீறடி — சிறிய அடிகளாகிய, கமலம்போதின் — தாமரை மலரின்மேல், மீஉயர்- மேலாகவுயர்ந்த, விசும்புபூத்த — மேகத்திலுண்டாகிய, மின்—மின் னல், உருக்கொண்டது அன்ன — பெண்வடிவுகொண்ட தென் னும்படியுள்ள, ஆயிரம்கோடிமாதர் — ஆயிரங்கோடி மங்கையர்கள், அயினிநீர் — சோறிடப்பட்டமஞ்சள்நீரை, சுழற்றி — சுழற்றுதல் செய்து, போனர் — போயினார்கள் எ-று.

அனேக மாதரென்பதற்கு ஆயிரங்கோடி மாதரென்றார். அயி னீரென்பதற்கு முன்னுரைத் தாங்கு உரைக்க. (உஎ)

அருப்புமென் முலையாரைஞ்ஞூற் றைம்பதிற் றெண் மர் பைப்பொற், பொருப்புறழ் தோழிஞற்கும் பொருகயற் கண்ணிஞட்கு, முருக்கிளர் மணியிற்செய்த வொளிகிளர் பசும்பொற்றட்டிற், கருப்புரத் தீபமேந்திக் கண்ணெச்சில் கழித்திட்டாரே.

[நள தமயந்திகட்குக் கண்ணூறு கழித்தல்.]

இ-ள். அரும்பு - தாமரையரும்பையொத்த, மெல்முலையார்- மெல்லிய முலைகளையுடைய மங்கையர்கள், ஐஞ்ஞூற்று ஐம்பதிற்று எண்மர் - ஐஞ்ஞூற்றைம்பத்தெட்டென்னுந் தொகையை யுடையவர்கள், பைம்பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, பொருப்பு உறழ்- மேருமலையை யொத்த, தோளினற்கும் - புயங்களையுடைய நளனுக்கும் பொருகயல் கண்ணினட்கும் - கயற் கொண்டையை யொத்த கண்களையுடைய தமயந்திக்கும், உருகிளர் - உருவிளங்குகின்ற, மணியின் செய்த - நவமணிகளிற்செய்த, ஒளிகிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொன் தட்டில் - பசிய பொன்னாற் செய்த தட்டினில், கருப்புரம் தீபம் ஏந்தி - கருப்பூர தீபத்தை யேந்தி, கண்எச்சில் - திருட்டிதோஷத்தை, கழித்திட்டார் - போக்கினார்கள் எ-று.

அரும்பென்பது எதுகைநோக்கி அருப்பென விகாரமாயிற்று. கண்ணெச்சில் - கண்ணால் வந்த தோடம். (உ௮)

வாசனைகமழுஞ்சுண்ணம்வண்டிமிர்குழுங்கன்மாலை
யோசனைநாறுஞ்சாந்தமொண்கருப்பூரம்பைங்காய்
காசறுசெப்பினாய்ந்தகமழ்சுவையமிழ்தினோடுந்
தூசுலாம்பருமவல்குற்றோகையரேந்தினாரே.

[இதுமுத லிரண்டுசெய்யுட்களாற் படுக்கையறையில் வைக்கும்பொருளை வைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வாசனை - பரிமளமானது, கமழும் - மணக்கின்ற, சுண்ணம் - பொடிகளையும், வண்டு இமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, குழங்கல்மாலை - அழகிய மாலைகளையும், யோசனை - யோசனைதூரம், நாறும் - கமழ்கின்ற, சாந்தம் - சந்தனத்தையும், ஒள் - ஒள்ளிய, கருப்பூரம் - பச்சைக் கருப்பூரத்தையும், பைங்காய் - துவர்க்காயையும், காசுஅறு - குற்றமற்ற, செப்பின்-வட்டில்களில், ஆய்ந்த- ஆய்ந்தெடுத்த, கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, சுவை - சுவையையுடைய, அமிழ்தினோடும் - அமிர்தத்துடனே, தூசு உலாம் - ஆடைமேலசைகின்ற, பருமம் - அணிதரித்த, அல்குல் - நிதம்பத்தையுமுடைய, தோகையர் - மங்கையர்கள், ஏந்தினார் - தாங்கினார்கள் எ-று. பருமம் - பதினெண்சரமுள்ள ஓர்மாலை.

சுண்ணமுதலியவும் போகத்துக்குவேண்டிய பொருள்களெனக் கொள்க. திரையமிழ்து எனவும்பாடம். (உகூ

பண்ணமைதிவவினல்யாழ்பருமணியடப்பைநோக்கிற்
கண்வழுக்குறுசெஞ்சோதிக்கதிர்மணிக்கால்செய்வட்டம்
வெண்ணிறக்கவரிசெம்பொற்படியகமினையவெல்லா
மண்ணியமணிசெய்பைம்பூண்மடந்தையர்மருங்குவைத்தார்

இ-ள். பண் அமை — இசையமைந்த, திவவின் — கட்டுக்களை யுடைய, நல்யாழ் — நல்லயாழும், பருமணி — பரியமணிகள் கோத்த, அடப்பை — தாம்பூலப்பையும், நோக்கில் — பார்த்தால், கண்வழுக்கு உறு — கண்கள் கூசுகின்ற, செம்சோதி — சிவந்த காந்தியையுடைய, கதிர்மணி — கிரணங்களையுடையமணிகள்பதித்த, கால்செய்வட்டம்— சாந்தாற்றியும், வெண்ணிறம் — வெள்ளிய நிறத்தையுடைய, கவரி— சாமரையும், செம்பொன் — சிவந்தபொன்னாற்செய்த, படியகம் — தம்பலப்படிக்கமும், இனைய எல்லாம் — ஆகிய விவைமுதலிய வினைத்தையும், மண்ணிய — கழுவிய, மணிசெய் — மணிகள்பதித்த, பைம் பூண் — பசிய ஆபரணங்களை யுடைய, மடந்தையர் — மாதர்கள், மருங்கு — அருகே, வைத்தார் — வைத்தனர் எ-று.

யாழ்முதலியவும் போகத்திற்கு வேண்டியனவாகலான் மாதர் மருங்கு வைத்தன ரென்றார். (௩௦)

பாம்பினைப்படத்தைமானும்பங்கயப்பருமவல்குற்
காம்புறழ்பசியமென்றோட்காரிகைவிழைவுநாணு
மேம்பலோடினிதுநோக்கியின்னுயிர்த்தோழிமார்கள்
பூம்புகைதவழ்ந்தாலன்னபொருமுகவெழினிவீழ்த்தார்.

[சயனத் திரை வீழ்த்தல் சாற்றப்படுகின்றது.]

இ-ள். பாம்பின் — சர்ப்பத்தினது, படத்தை — படத்தினை, மானும் — ஒத்த, பங்கயம் — தாமரைமலரையொத்த, பருமம் — பருமத்தையுடைய, அல்குல் — அல்குலையும், காம்புஉறழ் — மூங்கிலை யொத்த, பசிய — பசுமையாகிய, மெல்தோள் — மெல்லிய தோளையு முடைய, காரிகை — தமயந்தியினது, விழைவும் — விருப்பத்தையும், நாணும் — நாணத்தையும், ஏம்பலோடு — அகமலர்ச்சியுடன், இனிது நோக்கி — இனிமையோடு பார்த்து, இன் உயிர் — இனியவுயிரை யொத்த, தோழிமார்கள் — தோழிகள், பூ புகை — அழகிய புகையானது, தவழ்ந்தால் அன்ன — தவழ்ந்தாலதையொத்த, பொருமுக எழினி — பொருமுக வெழினியென்னுந் திரையை, வீழ்த்தார்-வீழ்த்தார்கள் எ-று.

பாம்பினைப் படத்தை யென்பதில் ஐ சாரியையாகக் கொண்டு பாம்பினது படமெனக்கொள்க. அன்றி உருபு மயக்கமெனினுமமையும். பங்கயத்தை மாதர் அல்குற்கு உவமைசொல்லுதல், "திருமுகங் கமல மிணைவிழிகமலஞ் செய்யவாய் கமலசித்திலந்தாழ், வருமுலைகமலந் துணைக்கரங்கமலம் வலம்புரி யுந்திபொற்கமலம், பெருகிய வல்குன் மணித்தடங்கமலம் பிடிநடைத் தாள்களுங்கமல, முருவவாட் கவ்வா ருதலினன்றே யுயர்ந்தது பூவினுட்கமலம்". இதனாலறிக. பொருமுக வெழினியென்பது அரங்கத்திலிடுதிரையெனக்கொள்க. அது வழுவில்கேள்வி நன்னூலுணர்ந்தோர், ரெழினிதானே மூன்றென மொழிப. "அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியுங், கரந்துவாலெழினியுமென மூவகையே". இராசதானியிலும் அரங்கிலும் கோலமறைத்து வருமிடத்து மிடுவதாம். இச்செய்யுள் சிந்தாமணியுரையிற் காண்க. இது உவமையணி. (ருக)

வரிமுலை யோடுந்தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்துவீங்கிப், பெருகுநாண் சுமக்கலாற்றாப் பெய்ம்மலர்க் கொம்பு போல்வா, டிருமுகஞ் சிறிதுகோட்டிக் கயிற்புற மதனிற் றேங்கொள், விரிமலர்க் கூந்தறாழ மின்னெனா நுடங்கி நின்றாள்.

[இதுமுதல் ஏழுசெய்யுட்களால் நளனுந் தமயந்தியுங் கலத்தல் கழறியதாம்.]

இ-ள். வரிமுலை ஓடுந்தோன்றி – சந்தனக்கோலத்தையுடைய முலைகளுண்டானபோதுண்டாகி, வளர்தொறும் – அவைகள் வளருந்தோறும், வளர்ந்து – தானும் வளர்ந்து, வீங்கி–பருத்து, பெருகு நாண் – பெருகிய நாணை, சுமக்கல் ஆற்றா – சுமக்கமாட்டாத, பெய்–பெய்கின்ற, மலர் – மலரையுடைய, கொம்புபோல்வாள்–கொம்பை யொத்த தமயந்தியானவள், திருமுகம் – திருமுகத்தை, சிறிதுகோட்டி – கொஞ்சம் வணக்கி, கயில்புறம் – அதனில் – பிடரியின்மேல், தேம் கொள் – வாசனைகொண்ட, விரிமலர்க்கூந்தல் – விரிகின்ற மலரையணிந்த குழலானது, தாழ – சோர, மின்என – மின்னலைப் போல், நுடங்கி – துவண்டு, நின்றாள் – நின்றனள் ஏ–று.

தனங்களோடு தோன்றி வளர்வதாதலால் வரிமுலையோடுந் தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்துவீங்கிப் பெருகுநாணென்றார். ()

கூற்றுறழ்தடங்கணுவிகொள்ளை கொண்டுண்ணவேவி
மாற்றமொன்றுரையாதிங்ஙன்மதிமுகங்கோட்டிநின்றீர்

சேற்றிதழ்க்கமலப்போதிற்றிருந்திழையனையீர்காத
லாற்றுமாறெவன்கொலாசைக்கடற்படுமளியன்றானே.

இ-ள். கூற்று உறழ் — யமனையொத்த, தடகண் — விசாலம் பொருந்திய கண்ணை, ஆவி — என்னுயிரை, கொள்ளை கொண்டு உண்ண — கொள்ளையிட்டருந்த, ஏவி — அனுப்பி, மாற்றம் ஒன்று உரையாது — ஒருபேச்சும் பேசாமல், இங்ஙன் — இவ்விடத்தில், மதி முகம் — சந்திரன்போன்ற முகத்தை, கோட்டி நின்றீர் — வளைத்து நின்றீர், சேறு — சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்கமலம்போதில்-இதழை யுடைய தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, திருந்து இழை அனையீர்-இலக் குமியை யொத்தவரே! ஆசைக்கடல்படும் — ஆசைக்கடலில் மூழ்கிய, அளியன் — எளியேன், காதல் — ஆசையை, ஆற்றும் ஆறு — சகிக்கு மாறு, எவன்கொல் — எப்படி எ-று.

மாதர் வலிந்தணைதலின் மிக்க சுகமென்று கருதி ஈளன் இவ் வாறு கூறினன். கொள்ளை கொண்டுண்ணல் — அனைத்தையும் வருத்தியுண்டல். இங்ஙனம்என்பது இங்ஙன் என மருஉவியின்றது திருந்து இழை — அன்மொழித் தொகை. (௩௩)

வாட்டடங்கருங்கட்கூற்றைமலர்க்கையான்மறைத்தீராவி
கோட்டுமண்கொண்டுவீங்குங்குவிமுலைக்களிநல்யானை
யாட்டுசாந்தகலம்போழாதளியனேன்றடந்தோட்கந்திற்
பூட்டிடிலன்றேமுன்னம்புரிந்ததுமளியதாமே.

இ-ள். வாள் — வாள்போன்ற, தட — விசாலம்பொருந்திய,கருங் கண் கூற்றை — கரிய கண்ணாகிய யமனை, மலர்க்கையால் — மலர் போன்ற கையினால், மறைத்தீர் — மூடிக்கொண்டீர், ஆவி — உயிரா கிய, கோட்டு மண் — கரை மண்ணை, கொண்டு — கொண்டு, வீங்கும்— பருத்த, குவிமுலை — குவிந்த முலையாகிய, களிநல்யானை — களிப்பை யுடைய யானையை, ஆட்டு சாந்து — சந்தனம்பூசிய, அகலம் — மார்பி னிடத்தில், போழாது — பிளவாது, அளியனேன் — என்னுடைய, தடதோள் — பருத்த தோளாகிய, கந்தில்-தறியில், பூட்டிடிலன்றே— பூட்டினாலன்றே, முன்னம் புரிந்ததும் — முன்செய்ததும், அளிய தாம் — அன்பாகும் எ-று.

அந்த யானை கோட்டால் கரைமண் கொள்வதுபோல, முலை யாகிய யானை உயிரைக் கொள்ளுமெனக. ஆவி — தடாகமுமாம். இது நாணிக்கண் புதைத்தலாம். உவகைபற்றி "மறைத்தீர்" என

ஒருமை பன்மையாகக் கூறியது. மற்றவற்றிற்கும் இதுவே கொள்க. (௫௪)

சுற்றநல்கூர்வாழுந்தோமுறுசிறியர்போல
விற்றிடைமெலியச்செம்மாந்தெழுமுலைப்பாரம்பார்த்துங்
கற்றையங்குழலில்வீழ்ந்துமதுநுகர்களிவண்டீரின்
றற்றதுநமக்குமேலோரளியெனவளித்தபேரே.

இ-ள். சுற்றம்-சுற்றத்தார், நல்கூர — வறுமையடைய, வாழும்-வாழ்கின்ற, தோம் உறு — குற்றத்தையுடைய, சிறியர்போல — சிறியவர்களைப்போல, இற்று — ஒடிந்து, இடை-இடையானது, மெலிய-வாட, செம்மாந்து — அகமலர்ச்சியடைந்து, எழு-எழுகின்ற, முலைப்பாரம் — முலையினுடைய பாரத்தை, பார்த்தும் — கண்டும், கற்றை குழலில் — மயிர்த்தொகுதியாகியகூந்தலில், வீழ்ந்து — விழுந்து, மது நுகர் — கள்ளை யுண்கின்ற, களி — களிப்பையுடைய, வண்டீர் — வண்டுகளே, நமக்கு — உமக்கு, மேலோர் — பெரியோர், அளி என—அளியென்று, அளித்தபேர் — கொடுத்த பெயரானது, இன்று — இற்றைநாள், அற்றது — அற்றுவிட்டது எ-று.

இது வண்டோச்சி மருங்கணைதல். அஃதாவது ஒன்றும்அவள் பேசாமையால் வண்டையோட்டி மருங்கு செல்லுதலாம். இடையொடியும்படி யெழுகின்ற முலைப்பாரம் பார்த்துக் கற்றையங்குழலில்வீழ்தலால், நமக்குமேலோர் அளியெனஅளித்தபேர் இன்றற்றதென்றார். அளியென்பது — இங்கே — வண்டும் அன்புமாம். (௫௫)

பகைக்கடல் சுவற்றும்வைவேற் பகட்டெழின் மார்பினென்ற, னகத்திடைப் பெருகியோங்கு மாசையங் கடலையின்னே, முகைத்தெழு முல்லைமாலை முருகுலாங் கோதை நாணற், றகைத்திட லரிதென் றெண்ணித் தன்னுளே மகிழ்ச்சி கூர்ந்தாள்.

இ-ள். பகைக்கடல் — பகையாகியகடலை, சுவற்றும் — சுவறச் செய்கின்ற, வைவேல் — கூரியவேலையுடைய, பகஎழில் — பகட்டுகின்ற அழகையுடைய, மார்பினன்தன் — மார்பையுடைய நளனது, அகத்து இடை — மனத்தின்கண், பெருகி ஓங்கும் — அதிகரித்துயர்கின்ற, ஆசையங்கடலை — ஆசையாகிய சமுத்திரத்தை, இன்னே — இப்பொழுதே, முகைத்து — அரும்பி, எழும் — எழுகின்ற, முல்லை மாலை — முல்லைமாலையினுடைய, முருகு — வாசனையானது, உலாம்-

உலாவுகின்ற, கோதை-கூந்தலையுடையதமயந்தியானவள், நாணல்--தனது நாணினால், தகைத்திடல் – தடுத்திடுவது, அரிது என்று எண்ணி – அருமையென்று நினைத்து, தன் உளே – தன்மனத்தினுள்ளே, மகிழ்ச்சி – மகிழ்ச்சியை, கூர்ந்தாள் – மிகுந்தாள் எ-று.

அரசனது இப்படிப்பட்ட காமத்தை நமது நாணாற்றடுப்பதரிதென்று தன்னுள மகிழ்ந்தன ளென்பதாம். (௩௬)

கழிமடநாணமச்சம்பயிர்ப்பெனுங்காவல்வேலை
யழிதரவாசைவெள்ளமகத்திடையடங்காதாகி
வழிவதேபோலவின்பம்வடிவெடுத்தனையநங்கை
பொழிகதிர்நிலவுநாணப்புன்னகைகோட்டினாளே.

இ-ள். கழி – மிகுந்த, மடம் – மடமும், நாணம் – நாணமும், அச்சம் – பயமும், பயிர்ப்பு எனும் – அருவருப்புமென்று சொல்லுகின்ற, காவல் – காவலையுடைய, வேலை – சமுத்திரமானது, அழிதர – அழியும்படி, ஆசைவெள்ளம் – ஆசையாகிய வெள்ளமானது, அகத்து இடை – மனத்தின்கண், அடங்காது ஆகி – அடங்காததாய், வழிவதேபோல – வழிகிறதேபோல, இன்பம் – இன்பமானது, வடிவு எடுத்து அனைய – ஒருவடிவுகொண்டதையொத்த, நங்கை – தமயந்தியானவள், பொழிகதிர் – கிரணத்தைப் பொழிகின்ற, நிலவும்நாண – சந்திரிகையும் நாணும்படி, புன் நகை – புன்சிரிப்பு, கோட்டினாள் – செய்தாள் எ-று.

மடம் முதலிய காவலை உறுதிப் படுத்துங் கால மன்றாகையால் அதைத் தானீக்கினமை தோன்றப் புன்னகை செய்தனளென்க. ()

குருமணிவலயமின்னுங்குங்குமக்குவவுத்திண்டோண்
முருகுலாந்தாமமார்பன்முறுவலின்குறிப்புநோக்கித்
திருநலங்கனியநின்றசெழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
வருமுலைநெருங்கப்புல்லிமலரணைமேயினானே.

இ-ள். குரு – நிறம் பொருந்திய, மணி – மணிகள்பதித்த, வலயம் – கேயூரங்கள், மின்னும் – மின்னுகின்ற, குங்குமம்-குங்குமமணிந்த, குவவு – திரட்சிபொருந்திய, திண் – வலிமையையுடைய, தோள் – புயத்தையும், முருகு உலாம் – வாசனைவீசுகின்ற, தாமம்-மாலையணிந்த, மார்பன் – மார்பினையுமுடைய நளனானவன், முறுவலின் – புன்சிரிப்பினையுடைய, குறிப்பு நோக்கி – குறிப்பினைப்பார்த்து, திரு – சிறப்பினையுடைய, நலம் – சுகமானது, கனியநின்ற-

முதிரும்படி யிருந்த, செழுங்கடை — செழிய கடையை யுடைய, மழைக்கண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய கண்ணை யுடைய, பேதை — தமயந்தியினுடைய, வீருமுலை — வளர்கின்ற முலையை, ஒருமுங்கப் புல்லி — அழுந்தத் தழுவி, மலர் அணை — மலர்மெத்தையில், மேயினன் — பொருந்தினன் எ-று.

உடனே முறுவற்குறிப்புணர்ந்த நளன் வருமுலை ஒருமுங்கப் புல்லி மலரணை மேயினனெனவே, தமயந்தியைத் தழுவிக்கொண்டே யவளோடுங்கூட அணையிற் சேர்ந்தானென்க. (௫௮)

ஆம்பலம்போதுமாணுமணிதிகழ்பவளவாயிற்
றேம்பொதிந்தமுதமூறுஞ்செந்துவர்த்தேறன்மாந்திப்
பாம்படுமல்குலாடன்பணைமுலைமணிக்கண்சேப்ப
வேம்பலுற்றினிதுபுல்லியிளநலம்பருகினானே.

இ-ள். ஆம்பல் அம்போது மாணும் — அல்லிமலரை யொத்த, அணி — அழகு, திகழ் — பிரகாசிக்கின்ற, பவளம்வாயில் — பவளம் போன்ற வாயில், தேம் — வாசனை, பொதிந்து — தங்கி, அமுதம் ஊறும் — அமிர்த மூறுகின்ற, செந்துவர் — செம்பவளம் போன்ற அதரத்தினுடைய, தேறல் — தேனை, மாந்தி — உண்டு, பாம்பு அடும்-பாம்பின் படத்தையடுகின்ற. அல்குலாள் தன் — அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பணை — பருத்த, முலை — முலைகளினுடைய, மணிக்கண் — கரியகண்களானவை, சேப்ப — சிவக்க, ஏம்பல் உற்று — இன்பத்தையடைந்து, இனிது புல்லி — இனிதாகத் தழுவி, இளநலம்-இளநலத்தை, பருகினன் — அனுபவித்தான் எ-று.

இளநலம் பருகுதல், இங்கே அல்குற்பானமும் அதரபானமுமாம். அன்றியும் இளமைப்பருவத்திற்குரிய காமசுகத்தில் ஆந்தரப் புணர்ச்சி யெனினு மமையும். (௫௯)

கத்திகைக்கருமமென்கூந்தல்கயிற்புறத்தவிழ்ந்துவீழ
முத்தரிச்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணிமுரன்றுபாடத்
தத்தரிநெடுங்கண்சேப்பத்தடமுலைதாங்கலாற்று
நெய்த்துநுண்மருங்குறேம்பவேந்தலோடாடினானே.

இ-ள். கத்திகை — மலர்மாலையை யணிந்த, கருமென் கூந்தல்-கரிய மெல்லிய கூந்தலானது, கயில்புறத்து — பிடரியினிடத்து, அவிழ்ந்து வீழ — அவிழ்ந்து வீழவும், முத்து — முத்துக்களாகிய அரி — பரலையுடைய, சிலம்பு — சிலம்புகளும், பைம்பொன் — பசிய

பொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி — சதங்கைகளும், முரன்று — ஒலித்து, பாட — பாடவும், தத்து — நெருக்குகின்ற, அரி — செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கண் — நெடிய கண்களானவை, சேப்ப — சிவக்கவும், தட முலை — பருத்த முலைகளை, தாங்கல் ஆற்றாது — சுமக்க மாட்டாது, எய்த்து — இளைத்து, நுண்மருங்குல் — நுண்ணிடையானது, தேம்ப — வருந்த, ஏந்தல் ஓடு — நளனோடு, ஆடினாள் — புணர்ந்தாள் எ-று.

ஒருதலைக்காமமாய் முடியாது தானும் அவ்வாறு நளனுடனாடினளென்றார். இது உபரிசுரதம் என்னும் தலைவி புணர்ச்சியின்மை கூறப்படுதலாற் றன்மை நவிற்சியணி. (௬௦)

களிக்கயல்பொருதுநீண்டுகதுப்பினையளக்கும்வேற்கட்
டுளிப்புயன்மின்னினன்னாட்டொண்டைவாயமுதமாந்தித்
தளிர்த்தெழுமுவகைபொங்கத்தண்ணறுஞ்சாந்தமார்ப
னளப்பருங்களிகொள்காமக்கடலகத்தழுந்தினானே.

இ-ள். களி — களிப்பையுடைய, கயல் — கயற்கெண்டையை, பொருது — போர்செய்து, நீண்டு — நெடுகி, கதுப்பினை அளக்கும் — கூந்தலினை யளக்கின்ற, வேல்கண் — வேல்போன்ற கண்ணை யுடைய, துளி — துளியையுடைய, புயல் — மேகத்திற்றோன்றிய, மின்னின் அன்னாள் — மின்னலையொத்த தமயந்தியினது, தொண்டைவாய் — கோவைக்கனியை யொத்த வாயிலுண்டாகிய, அமிர்தம் மாந்தி — அமிர்தத்தையுண்டு, தளிர்த்து — துளிர்த்து, எழும் — எழுகின்ற, உவகை — மகிழ்ச்சியானது, பொங்க — மிக, தண — குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு — நல்ல, சாந்தம்மார்பன் — சந்தனத்தை யணிந்த மார்பினையுடைய நளனானவன், அளப்பு அரு — அளத்தற்கரிய, களிகொள் — களிப்பைக்கொண்ட, காமம் கடல் அகத்து — காம சமுத்திரத்தில், அழுந்தினான் — மூழ்கினான் எ-று.

காமக் கடலகத் தழுந்தல் — புணர்ச்சி முடிவில் அவசத்தினால் முலையிடைத் துயிறலை யென்க. (௬௧)

அலங்கலங்குன்றமன்னான் மணிவரையகலமூழ்கி
நலங்கெழுகலவைச்சாந்துநானமுமழிதலோடு
மிலங்கொளிவயிரப்பைம்பூணிளமுலைவடுக்கண்டேங்கி
பொலங்கொடிநாணினோடும்பொய்த்துயில்கூர்ந்தாளன்றே.

இ-ள். அலங்கல் — மாலையையணிந்த, அம் — அழகிய, குன்றம் அன்னான் — மலையையொத்த நளமகாராசனது, மணி — அழகிய, வரை — மலைபோன்ற, அகலம் மூழ்கி — மார்பினிடத்திலே மூழ்கி, நலம்கெழு — நன்மை பொருந்திய, கலவைச் சாந்தும் — கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக் குழம்பும், நானமும் — கத்தூரியும், அழிதலோடும் — அழிந்தவளவில், இலங்கு ஒளி — மிகுந்த வொளியையுடைய, வயிரம்மைம்பூண் — வச்சிராபரணத்தை யுடைய, இளமுலை — இளமை பொருந்திய தனத்தினிடத்திலே, வடுக்கண்டு எங்கி — வடுவைக் கண்டிரங்கி, பொலம் கொடி — பொற்கொடிபோன்ற தமயந்தியானவள், நாணினோடும் — நாணத்துடனே, பொய்த்துயில் கூர்ந்தாள் - பொய்நித்திரையைச் செய்தாள் எ-று. அன்று, ஏ அசைகள்.

முலையின்மேற் கணவன் செய்த வடுவாதலால் தோழிகள் கண்டால் என் சொல்வார்களோவென வெண்ணி வடுக்கண்டேங்கி யென்றார். (௪௨)

புலவியிற்றுயின்றாடீண்டின்முனிந்திடும்பூவைபென்று
மலரணைப்புறத்துத்தானுந்துயிறல்போற்கிடப்பவாய்ந்த
கலவியின்வேட்கைதூண்டக்கனவினில்வெருவினாள்போன்
முலைமுகடழுந்தவேந்தன்முழவுத்தோள்புல்லினாளே.

இ-ள். புலவியின் — பிணக்கினால், துயின்றாள் — நித்திரை செய்தாள், தீண்டின் — தொட்டால், முனிந்திடும் — கோபஞ்செய்வாள், பூவை என்று — தமயந்தியென்று, மலர் அணைப்புறத்து-மலரணையினிடத்தில், தானும் துயிறல்போல் — தானும் நித்திரை செய்தல்போல், கிடப்ப — படுத்திருக்க, வாய்ந்த — பொருந்திய, கலவியின் — புணர்ச்சியினுடைய, வேட்கை — ஆசையானது, தூண்ட — தூண்டுதல் செய்ய, கனவினில் — கனவினிடத்திலே, வெருவினாள் போல் — பயந்தவள்போல, முலைமுகடு — முலையினுச்சி, அழுந்த — அழுந்தும்படி, வேந்தன் — நளமகாராசனுடைய, முழவுத்தோள் - மத்தளம் போன்ற தோளை, புல்லினாள் — தழுவினாள் எ-று.

மாதர் தமக்கு வேட்கை மிகுந்திடினும், புணர்ச்சியில் முந்துவதில்லை யென்பது தோன்றக் கனவினில் வெருவினாள்போலென்றார். (௪௩)

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூரப்புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதழமுதமாந்திமேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்கனிந்தகோதைநகையுளத்தடக்கலாற்றாள்
முல்லைமென்முகையுநாணவரும்பிளமுறுவல்பூத்தாள்.

இ-ள். புல்லலும் — தழுவிக்கொண்ட வளவில், மகிழ்ச்சி — சந்தோடமானது, கூர-அதிகரிக்க, புணர் — நெருங்கிய, முலை — தனங்கள், குழைய மோந்து — குழையும்படி யுச்சியின் மோந்து, மெல்-மிருதுவாகிய, இதழ் — அதரத்தினுடைய, அமுதம் மாந்தி — அமிர்தத்தையுண்டு, மேகலை — மேகலாபரணத்தை, நெகிழ்த்தலோடும்-அவிழ்த்த வளவில், நல் — நல்ல, எழில் — அழகானது, கனிந்த-முதிர்ந்த, கோதை — தமயந்தியானவள், நகை — மகிழ்ச்சியை, உளத்து-மனத்தின்கண், அடக்கல் ஆற்றாள் — சகிக்காதவளாய், முல்லை-முல்லையினுடைய, மெல் — மிருதுவாகிய, முகையும் — அரும்புகளும், நாண — நாணும்படி, அரும்பு — உண்டாகின்ற, இள — இளமையாகிய, முறுவல் பூத்தாள் — தந்தங்கள் தோன்ற நகைத்தாள்.

தான் கனவிற் பயந்தவள்போல் தழுவியது நளன் உள்ளபடியென்று நினைத்தானென்று நகையுளத்தடக்க லாற்றாளாய் முறுவல் பூத்தாளென்றார். (௬௬)

புருவவிற்கோலியுள்ளம்போழ்ந்துகட்கணைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றைவலம்புரியொலிப்பவிம்மி
வரிமுலைக்களிநல்யானைமருமம்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விரிமலர்க்கோதைகாமவெஞ்சமம்விளைத்திட்டாளே.

இ-ள். புருவம் — புருவமாகிய, வில் — தனுவை, கோலி — வளைத்து, உள்ளம் — மனத்தை, போழ்ந்து — பிளந்து, கண் — கண்களாகிய, கணைகள் — பாணங்கள், ஓட — ஓடவும், உருவம் — வடிவம் பொருந்திய, தார் உடைய — மாலையை யுடைய, ஒற்றைவலம்புரி-ஒற்றைச் சங்கமாகிய மிடறு, ஒலிப்ப — சத்திக்க, விம்மி — பூரித்து, வரி — சந்தனக்கோலம் வனைந்த, முலை — தனங்களாகிய, களி-களிப்பையுடைய, நல் — நல்ல, யானை — யானையானது, மருமம்பாய்ந்து-மார்பினிடத்திற் பாய்ந்து, உழக்க — கலக்க, மன்றல் — வாசனையை, விரி — விரியச்செய்கின்ற, மலர் — மலராற்றொடுத்த, கோதை-மாலையையணிந்த தமயந்தியானவள், காமம் — காமமாகிய, வெஞ்சமம்-வெவ்விய யுத்தத்தை, விளைத்திட்டாள் — செய்தாள் எ-று.

தமயந்தியும் புருவவில் முதலிய சாதனங்களைக் கொண்டு நளனோடு காமப்போர் விளைத்தன ளென்க. (௬௫)

திருநுதற்பொடித்தவேர்விற்றேங்கமழ்திலகந்தேயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந்து தாழ்ந்தபொலங்குழைதிருவில்வீச
மருமலர்க்கூந்தல்சோரவசமழிந் துருகிவேந்த
னெரிமணியாரமார்பினின் றுயில்பொருந்தினாளே.

இ-ள். திரு — அழகிய, நுதல் — நெற்றியின்கண், பொடித்த- உண்டாகிய, வேர்வின் — வேர்வையினாலே, தேம் — வாசனை, கமழ்- வீசுகின்ற, திலகம் — சிந்துரப்பொட்டு, தேய — அழியவும், புரி- புரிந்த, முறுக்கு — முறுக்குகள், அவிழ்ந்து — நீங்கி, தாழ்ந்த- தொங்கிய காதினிடத்து, பொலம் — பொன்னினாற்செய்த, குழை- குண்டலங்கள், திரு — அழகிய, வில் — பிரகாசத்தை, வீச — வீசவும், மருமலர் — வாசனைபொருந்திய மலர்களையணிந்த, கூந்தல்- அளகபாரமானது, சோர — சரியவும், வசம் அழிந்து — பரவசப் பட்டு, உருகி — மனமுருகி, வேந்தன் — நளமகாராசனுடைய, எரி- பிரகாசிக்கின்ற, மணி — மணிகள்பதித்த, ஆரம்மார்பின் — பதக்க மணிந்த மார்பினிடத்தில், இன் துயில் — இனிதாகிய நித்திரையை, பொருந்தினாள் — கொண்டனள் எ-று.

இங்ஙனம் காமப்போர்விளைத்த தமயந்தி பரவசப்பட்டு நளன் மார்பில் நித்திரை செய்தன ளென்க. (௬௬)

கலவியின்மயக்கந்தீர்ந்தகனிபடுகிளவியாட
னலர்முலைபாகந்தைவந்தணிவடமணிந்துவாங்குஞ்
சிலைநுதற்றிலகந்தீட்டித்தேங்கமழ்கூந்தல்கைசெய்
திலைமலர்க்கோதைசூட்டியிழைபலதிருத்தினானே.

இ-ள். கலவியின் — புணர்ச்சியிற்றோன்றிய, மயக்கம்-மயக்க மானது, தீர்ந்த — நீங்கிய, கனிபடு — பழம்போற்சுவை பொருந்திய, கிளவியாள்தன் — சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, அலர்- பரந்த, முலை — தனங்களையுடைய, ஆகம் — மார்பை, தைவந்து- தடவி, அணி — அழகிய, வடம் — மணிவடங்களை, அணிந்து-தரித்து, வாங்கும் — வளைக்கின்ற, சிலை — விற்போன்ற, நுதல் — நெற் றியினிடத்து, திலகம்தீட்டி — சிந்துரப்பொட்டிட்டு, தேம்கமழ்- வாசனைவீசுகின்ற, கூந்தல் — கூந்தலை, கைசெய்து — ஒழுங்கு செய்து, இலை — மருமுதலிய இலைகளோடு, மலர்க்கோதை — மலர் மாலையை, சூட்டி — தரித்து, இழை பல — பலவாபரணங்களை- திருத்தினான் — திருந்தச்செய்தான் எ-று.

கணவர் மாதர்க்குக் கலவியி லிவ்வாறு கூந்தன் முதலியவை திருத்த லியற்கையாதல் காண்க, (௬௭)

* தெளியுமின்னமிழ்தமன்னதேம்படுகிளவியாட
னொளிகிளர்முகத்துலாயவோடரித்தடங்கண்போலக்
களியிளஞ்சுரும்புகாணீர்கண்டனவுளவோசொல்லீர்
முளரிநாண்மலரிற்பூத்தமுழுநெறிக்குவளைப்போதே.

இ-ள். தெளியும் — தெளிந்த, இன் — இனிதாகிய, அமிழ்தம் அன்ன — அமிர்தம்போன்ற, தேம்படு — மதுரம்பொருந்திய, கிளவியாள் தன் — சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, ஒளி — காந்தியானது, கிளர் — விளங்குகின்ற, முகத்துஉலாய — முகத்தினிடத் துலாவுகின்ற, ஓடு — காதளவு மோடாநின்ற, அரி — செவ்வரி பரந்த, தட — விசாலம்பொருந்திய, கண்போல — கண்கள்போல, களி — களிப்பையுடைய, இள — இளமையாகிய, சுரும்புகாள்-வண்டுகளே, நீர் — நீங்கள், கண்டன — பார்த்தவை, உளவோ — உண்டோ, சொல்லீர் — சொல்லுங்கள், முளரி — தாமரையாகிய, நாள் — அன்றலர்ந்த, மலரின் — மலரின்மேல், பூத்த — உண்டாகிய, முழுநெறி — முழுநெறிப்பையுடைய, குவளைப்போது — நீலோற்பலங்களை எ-று.

தாமரைப்பொகுட்டின்மேயதாக்கணங்கனையாய்நெஞ்ச
மேமுறவரினுநின்னையிம்மையிற்பிரியேனென்ன
வாமமேகலையினுளுமறுமையிற்பிரிவையென்னுக்
காமருகுவளைபோலுங்கண்பனியுகுப்பநின்றாள்,

இ-ள். தாமரை பொகுட்டில் — தாமரைக் கொட்டையின் மேல், மேய — பொருந்திய, தாக்கணங்கு அனையாய் — இலக்குமியை யொத்தவளே! நெஞ்சம் — மனமானது, ஏமம் — வருத்தம், உறவரி

* இது வண்டுகளை முன்னிலைப் படுத்திக் கூறிய தாகும். இங்ஙனம் ஆலவாய்க்கடவுள் தருமி என்னும் அந்தணர்க் களித்தருளிய திருமுகப்பாசுரத்துங் கூறியருளியது காண்க. அதுவருமாறு.—

> கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
> காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
> பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
> மயிலியற் செறி யெயிற் றரிவை கூந்தலி
> னறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே.

னும் — பொருந்தவந்தாலும், நின்னை — உன்னை, இம்மையில் - இப் பிறப்பில், பிரியேன் என்ன — பிரியமாட்டேனென்று சொல்ல, வாமம் — அழகிய, மேகலையினாளும் — மேகலையையணிந்த தமயந்தியும், மறுமையில் — வருபிறப்பில், பிரிவை என்று — நீ பிரிவையேயென்று, காமரு — அழகிய குவளைபோலும் — நீலோற்பலம்போன்ற, கண் — கண்களினின்றும், பனிஉகுப்ப — நீர்துளிக்க, நின்றாள்- வருந்திநின்றாள் எ-று.

இவளெந்தச் சனனத்திலும் பிரியாம லிருத்தல் வேண்டுமென்னு நினைப்புடையவளாதலா லிவ்வாறுகூறினாள். (௬௯)

பெய்தொடி கலுழ்வதென்கொல் பிழைத்திலேனருளா யென்னி, லுய்குவன கொல்லோவின்னே யுள்ளுயிர் துறப்ப லென்று, வெய்துயிர்த் தனிச்சப்போதின் மிதிப்பினும் பனித்துவாடுந், தெய்வமென் கமலப்போது சென்னிமேற் சூடினானே.

இ-ள். பெய்தொடி — தமயந்தியே! கலுழ்வது — நீ கலங்குவது, என்கொல் — என்னகாரணம், பிழைத்திலேன் — நானொரு குற்றமுஞ் செய்திலேன், அருளாய் என்னில் — கிருபைசெய்யாவிட்டால், உய்குவன்கொல்லோ — பிழைப்பேனோ. இன்னே — இப்பொழுதே, உள் உயிர் — உள்ளேயிருக்கின்ற வுயிரை, துறப்பல்என்று- விடுவேனென்று, வெய்து உயிர்த்து — பெருமூச்சுவிட்டு, அனிச்சம் போதில் — அனிச்சப்புட்பத்தில், மிதிப்பினும்-நடந்தாலும், பனித்து- கொப்புளித்து, வாடும் — வாடாநின்ற, தெய்வம் — தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மெல் — மிருதுவாகிய, கமலம்போது — பாதமாகிய தாமரைப்பூவை, சென்னிமேல் — சிரத்தின்மீது, சூடினான் — தரித்துக் கொண்டான் எ-று.

யாவரும் வணக்கத்தின் வசப்படுவதுபோல் மற்றொன்றில் வசப்படாரென்பதுபற்றி நளனிவ்வாறு செய்தானென்க. (௭௦)

குழுமியபறவையாவுங்கூட்டுணப்பொதுவினல்கும்
பழுமரமனையதிண்டோட்பகட்டெழிற்றுமமார்ப
வழுவலன்போடுநின்னையொருமையிற்புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர்சீறடியிறைஞ்சுகென்று.

இ-ள். குழுமிய — கூடிய, பறவையாவும் — பறவைக் கூட்டங்களனைத்தும், கூட்டுஉண — கொள்ளைகொள்ள, பொதுவில் நல்கும் —

பொதுவாகத்தரும், பழுமரம் அனைய — ஆலமரத்தை யொத்த, திண் தோள் — வலிமைபொருந்திய தோளையும், பகட்டு எழில் — பகட்டு கின்ற அழகையுடைய, தாமம் — மாலையணிந்த, மார்ப — மார்பினையு முடைய நளமகாராசனே ! உழுவல் அன்போடு — இடையறாத அன் புடனே, நின்னை — உன்னை, ஒருமையில் — இப்பிறப்பில், புணர்வ தன்றி — கூடுவதல்லாமல், எழுமையும் — எழுபிறப்பிலும், தொட ரும் — தொடர்ந்துவருகின்ற, மாதர் — மங்கையருடைய, சிறுஅடி — சிறியபாதத்தில், இறைஞ்சுக என்று — வணங்குவாயென்றுசொல்லி எ-று.

யாவருக்கும் உபகாரஞ் செய்வோனென்பது தோன்ற, பழுமர மனைய திண்டோளென்றார். ஒருமை எழுமை என்பனவற்றின்பொ ருளை "ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற் — கெழுமைக்கு மேமாப் புடைத்து, என்னுந் திருக்குறளிற் காண்க. (ருக)

கிளிபொருகிளவியாள்பொற்கிண்கிணிசிலம்போடார்ப்பத்
தளிநறப்பிலிற்றுமென்பூந்தடம்புயத்துதைத்தலோடுங்
களிசெயப்பொடித்தரோமங்கண்டகத்துறுத்திலந்தோ
வளியசிறடிகளென்றல்லலுற்றழுங்கினேனே.

இ-ள். கிளிபொரு — கிளியை யொத்த, கிளவியாள் — வசனத் தையுடைய தமயந்தியானவள், பொன் — பொன்னினாற் செய்த, கிண்கிணி — சிறுசதங்கைகள், சிலம்போடு — சிலம்புடனே, ஆர்ப்ப — சத்திக்க, தளி-துளிதுளியாக, நறு-தேனை, பிலிற்றும்-துளிக்கின்ற மெல் — மிருதுவாகிய, பூ — புட்பமாலையணிந்த. தட — விசாலம்பொ ருந்திய, புயத்து — புயத்தினிடத்தில், உதைத்தலோடும் — உதைத்த மாத்திரத்தில், களிசெய — மகிழ்ச்சியைச் செய்ய, பொடித்த — புள கித்த, உரோமம் — மயிர்கள், கண்டகத்து — முட்கள்போல், உறுத் தில் — உறுத்துமாகில், அந்தோ — ஐயோ, அளிய — மிருதுவாகிய, சிறுஅடிகள் — சிறியபாதங்கள், நோமென்று — வருந்துமேயென்று, அல்லல்உற்று — துன்பமுற்று, அழுங்கினேன் — வருந்தினேன் எ-று.

அக்குற்றத்தைத் தமயந்தி பொறுத்தமை தோன்றத் தடம் புயத்துதைத்தென்றும், அதிலும் அவளுக்கோ ராச்சரியமான அருமைதோன்ற அளியசிறடிகளென் றல்லலுற் றழுங்கினே னென்றுஞ் சொல்லினர். இந்தப்பாட்டும் முற்பாட்டுங் குளகம்.

உடைதிரைப்பரவைஞாலத்துயர்ந்தவர்தொழும்பூண்ட
வடியவரிழைத்ததீமையருளொடும்பொறுப்பதல்லால்
கொடியவர்போலச்சீறியாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ
மடலவிழ்கமலப்போதில்வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்.

இ-ள். உடை — கரையையுடைக்கின்ற, திரை — அலைகளையுடைய, பரவை — சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலத்து — பூமியினிடத்தில், உயர்ந்தவர் — பெரியோர்கள், தொழும்பு பூண்ட — தொண்டுபட்ட, அடியவர் — வேலைக்காரர்கள், இழைத்த — செய்த, தீமை— குற்றத்தை, அருள்ஒடும் — கிருபையுடனே, பொறுப்பது அல்லால் — பொறுத்துக் கொள்வதே யல்லாமல், கொடியவர்போல— தீயவர்போல, சீறி — கோபித்து, ஆர்உயிர் — பொருந்திய சீவனை, குறைப்பர்கொல்லோ — சேதிப்பார்களோ, மடல் அவிழ் — இதழ்கள்விரிந்த — கமலம்போதில் — தாமரைமலரில், வாள்கிடந்து அனைய — இரண்டு வாள்களிருந்ததையொத்த, கண்ணாய் — கண்களையுடைய தமயந்தியே எ—று.

கலவிவேளையில் மாதர்க்கிதஞ் செய்வதே முக்கியம். மற்ற வேளையில் ஒருவர்க்கொருவர் செய்யுமரியாதை அங்ஙனம் வேண்டுவதன்றாதலால், நளன் "அடியவரிழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்லாற் — கொடியவர்போலச்சீறி யாருயிர் குறைப்பர் கொல்லோ" வென்றான். (௯௩)

அள்ளிலைமணிப்பூண்கோதையருளெனப்பணிதலோடுங்
கள்ளுலாநறியகூந்தல்கலவியினுரைத்தயாவுங்
கிள்ளைகண்மிழற்றுமாறுகேட்டிளநிலவுகாலு
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்விமுகிழ்நகைகோட்டினாளே.

இ-ள், அள் — நெருங்கிய, இலை — அரசிலைபோன்ற, மணிப்பூண் — இரத்தினாபரணமணிந்த, கோதை — தமயந்தியே ! அருள் என — கிருபைசெய்யென்று, பணிதலோடும் — வணங்கினமாத்திரத்தில், கள் — தேனானது, உலாம் — பெருகுகின்ற, நறியகூந்தல் — வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கலவியில் — புணர்ச்சியில், உரைத்தயாவும் — சொல்லியவெல்லாம், கிள்ளைகள் — கிளிப்பிள்ளைகள், மிழற்றும்ஆறு — சொல்லும்விதத்தை, கேட்டு — காதிற்கேட்டு, இளநிலவு — இளஞ்சந்திரிகையை, காலும் — கக்குகின்ற, முள் — முருந்துபோன்ற, எயிறு — தந்தங்கள், இலங்க — பிரகாசிக்க, செவ்வி — அழகு, முகிழ் — அரும்புகின்ற, நகை — புன்சிரிப்பை, கோட்டினாள் — செய்தாள் எ—று.

தாமிருவருங் கலவியிற் பேசினவற்றைக் கிளிப்பிள்ளைகள் வெளிப்படுதலால், தமயந்தி அங்ஙனம்நாணி நகைத்தனளென்க.

இன்னமிழ் துயிர்த்தசெவ்வியிளநிலாவுருவுவாய்ந்த
நன்னலங்கனிந்தகோதைந ைகமுகவாயில்பெற்றுப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைக்கோடுபுல்லிக்
கன்னவிறோளன்காமக்கடலகத்தழுந்தினனே

இ-ள். இன் அமிழ்து — இனியவமிர்தத்தை, உயிர்த்த — ஈன்ற, செவ்வி — அழகுபொருந்திய, இளநிலா — இளமைபொருந்திய நில வையொத்த, உருவுவாய்ந்த — வடிவம்பொருந்திய, நல்நலம்-நல்ல நலமானது, கனிந்த — முதிர்ந்த, கோதை — தமயந்தியினது, நகைமுகம் — புன்சிரிப்பையுடைய முகமாகிய, வாயில்பெற்று- தூதுபெற்று, பொன் அவிர் — பொன்னைப்போலும் பிரகாசிக் கின்ற, சுணங்கு — தேமலானது, பூத்த — உண்டாகிய, புணர்- நெருங்கிய, முலை — தனமாகிய, கோடு — கொம்பினை, புல்லி—தழுவி, கல் — மலைபோலும், நவில் — சொல்லாநின்ற, தோளான் — தோளை யுடைய நளமகாராசன், காமக்கடல்அகத்து — காமமாகிய சமுத்தி ரத்தினிடத்தில், அழுந்தினன் — முழுகினன் எ-று.

தமயந்தியினுடைய நகைமுகத்தை நளன் தன் வேண்டுகோ ளுக்கு வாயிலாகப் பெற்று, காமக்கடலகத் தழுந்தினனெனக் கூட்டுக. (௫௫)

எறிதிரைசுருட்டுமுந்நீரினியதெள்ளமிழ்தினோடும்
பொறையுயிர்த்துலகில்வந்தபொலன்கொடியனையநங்கை
கறைகெழுகுருதிவைவேற்கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த்
திறல்கெழுசிங்கவேறுசிமிழ்ப்புண்டுகிடந்ததன்றே

இ-ள். எறி — வீசாநின்ற, திரை — அலைகளை, சுருட்டும்-மடக் குகின்ற, முந்நீர் — கடலானது, இனிய — இனிதாகிய, தெள்- தெளிந்த. அமிழ்தினோடும் — அமிர்தத்தினோடும், பொறை உயிர்த்து — பெறப்பெற்று, உலகில்வந்த — உலகத்திற்றோன்றிய, பொலம் கொடிஅனைய — பொற்கொடியையொத்த, நங்கை — தமயந்தியி னது, கறைகெழு — உதிரந்தோய்ந்த, குருதிவைவேல் — சிவந்த கூரியவேல்போன்ற, கண்வலைப்பட்டு — கண்ணின் வலையிலகப் பட்டு, வெம்போர் — வெவ்வியயுத்தத்தில், திறல்கெழு — வலிமை மிக்க, சிங்கஏறு — நளனாகிய ஆண்சிங்கமானது, சிமிழ்ப்பு உண்டு- கட்டுப்பட்டு, கிடந்தது — இருந்தது எ-று.—அன்று — ஏ-அசைகள்.

"திறல்கெழுசிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்ததன்" றென்பது போல, "வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்" தென்றார் பிறரும். (ருகூ)

மல்லலந்தோளினானுமழைமதர்நெடுங்கணாளும்
புல்லுவிட்டொழியிலாவிபொன்றுமென்னவெண்ணி
யல்லுநண்பகலும்விள்ளாதணிநலம்பருகியாங்குச்
செல்வுழிநிகழ்ந்தவெல்லாஞ் செப்புவான் றொடங்குகின்றேன்

இ-ள். மல்லல் - வலி பொருந்திய, அம் - அழகிய, தோளினானும் - தோளையுடையநளனும், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்கணாளும் - நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியும், புல்லுவிட்டு - ஒருவர்க்கொருவர் தழுவுதலைவிட்டு, ஒழியில் - நீங்கில், ஆவி - உயிரானது, பொன்றும் என்ன - இறக்குமென்று, எண்ணி - நினைத்து, அல்லும் - இராப்பொழுதிலும், நண்பகலும் - பகற்பொழுதிலும், விள்ளாது - நீங்காமல், அணி - அழகினது, நலம்பருகி - நலத்தையுண்டு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், செல்வுழி - செல்லுமிடத்தில், நிகழ்ந்த எல்லாம் - நடந்தன அனைத்தும், செப்புவான் - சொல்லும்படி, தொடங்குகின்றேன் - ஆரம்பிக்கின்றேன் எ-று. (ருஎ)

"அல்லுநண்பகலும்" என்றபாடம் அத்துணைச் சிறப்பன்று. பகற்காலம் புணர்ச்சிக்கு நீக்கப்பட்டதாலும், விரகமிகுதியாற் பகற்பொழுதினும் இயைந்தகாலத்துத்துய்த்தார் என்பார் "நண்பகலும்" என்றார்.

திருத்துயிலாரமார்பன்சேயரிக்கண்ணியோடு
மருத்தியினுவந்துபைம்பொனணிநகர்க்கேகவெண்ணி [ற்
விருப்பொடுவிதர்ப்பர்கோனுக்குணர்த்தலும்விதர்ப்பன்காத
புரிக்குழன்மடந்தையோடும்வதுவைமண்டபத்திற்புக்கான்.

[வீமன் விவாகமண்டபம் வருதல்.]

இ-ள். திருதுயில் - இலக்குமி தங்குகின்ற, ஆரம்மார்பன் - பதக்கத்தை யணிந்த மார்பினையுடைய நளமகாராசன், சேஅரிக்கண்ணியோடும் - தமயந்தியோடும், அருத்தியின் - ஆசையினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, பைம்பொன் - பசியபொன்மயமாகிய, அணிநகர்க்கு - அழகிய மாவிந்தமாநகர்க்கு, ஏகஎண்ணி - போகும்படி நினைத்து, விருப்பொடு - ஆசையுடன், விதர்ப்பர்கோனுக்கு - வீமராசனுக்கு, உணர்த்தலும் - அறிவித்தலும், விதர்ப்பன் - வீம

ராசனானவன், காதல் — ஆசையையுடைய, புரிகுழல் — கட்டுப்பட்ட கூந்தலையுடைய, மடந்தையோடும் — துணைவியுடன், வதுவை மண்டபத்தில் — விவாக மண்டபத்தில், புக்கான் — புகுந்தான் எ-று. (ருஅ)

பொழிகதிர்மணியிற்செய்தபுதவுடைக்கடிகொள்வாயில்
குழைமுகம்பொருதவேற்கட்கோதையர்விரைவினோடி [ம்
விழைவொடும்விதர்ப்பர்கோமான் போந்தமைவிளம்பலோடு
மழவிடையனையான்போந்துமாமனைத்தழுவினானே.

[மாமனை மருகன் அணைத்தல்.]

இ-ள். பொழிகதிர் — கதிர்களை வீசுகின்ற, மணியின்செய்த — இரத்தினங்களாற்செய்த, புதவுஉடை — கதவையுடைய, கடிகொள் — காவலைக்கொண்ட, வாயில் — வாயிற்படியில், குழைமுகம் — காதின் முகத்தை, பொருத — மோதிய, வேல்கண் — வேல்போன்றகண்களையுடைய, கோதையர் — மாதர்கள், விரைவின் ஓடி — விரைந்துபோய், விழைவு ஒடும் — விருப்பத்தோடும், விதர்ப்பர்கோமான் - வீமராசன், போந்தமை — வந்ததன்மையை, விளம்பலோடும் — சொன்ன அளவில், மழவிடை அனையான் — இளவேற்றையொத்த நளமகாராசன், போந்து — வந்து, மாமனை — மாமனாரை, தழுவினான் — தழுவிக் கொண்டான் எ-று.

புதவு — கதவு. கடி என்னும் உரிச்சொல் ஈண்டுக் காவற்பொருளில் வந்தது. மாமன் — மிக்கபெருமையை யுடையவன். மருகனாலே மிகவும் பெருமையாகக் கோடற்குரியானாகலின் அப்பெயர் போந்தது. (ருக)

மழையுறழ் தடக்கைவேந்தன் மனைப்பெருங் கிழமை பூண்ட, தொழுதகு கற்பினாளைச் சுடர்மணிக் கொம்பினொல்கி, யெழில்குவிந் தனையநங்கை யிறைஞ்சலு மெடுத்துமோந்து, விழைவொடு குறங்கில்வைத்து மெய்யுறத்தழுவிக்கொண்டாள்.

[தமயந்தி வணங்கத் தாய் அணைத்தல்.]

இ-ள். மழை உறழ் — மேகத்தையொத்த, தடக்கை — விசாலம் பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன் — வீமனுடைய, மனை — வீட்டுக்கு, பெருங்கிழமை பூண்ட — பெரிய வுரிமையைக் கொண்ட, தொழுதகு — வணங்கத்தக்க, கற்பினாளை — கற்பையுடைய தாருகா

சனியை, சுடர் — காந்தியையுடைய, மணிக்கொம்பின் — இரத்தினக் கொம்புபோல், ஒல்கி — வளைந்து, எழில் குவிந்தது அனைய — அழகெல்லாமொன்றாய்க் குவிந்ததை யொத்த, நங்கை — தமயந்தியானவள், இறைஞ்சலும் — வணங்கலும், எடுத்து — (தாருகாசனி என்பாள் தமயந்தியை) எடுத்து, மோந்து — மோந்து, விழைவொடு — ஆசையோடு, குறங்கில் வைத்து — தொடைமேல் வைத்துக்கொண்டு, மெய்உற — மெய்யிலே பொருந்த, தழுவினாள் — தழுவிக்கொண்டாள் எ—று. (௯௦)

அன்னை தாடொழுதுபின்னரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த
பொன்னிதழ்க்கழலஞ்சேப்பப்புணர்முலைதாங்கலாகா
மின்னுறழ்மருங்குதேம்பமெல்லெனவொதுங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற்றாளிணைவணங்கினாளே.

[தமயந்தி தாதையை வணங்குதல்.

இ-ள். அன்னை — தாயினது, தாள்தொழுது — பாதத்தை வணங்கி, பின்னர் — பின்பு, அலத்தகம் குழம்புதோய்ந்த — செம்பஞ்சுக் குழம்புபடிந்த, பொன் — பொன்னையொத்த, இதழ் — இதழ்களையுடைய, கழலம் — பாததாமரைகள், சேப்ப — சிவக்க, புணர் — நெருங்கிய, முலை — தனங்களை, தாங்கல்ஆகா — தாங்கமாட்டாத, மின்உறழ் — மின்னலையொத்த, மருங்கு — இடையானது, தேம்ப — வருந்த, மெல் என — மிருதுவாக, ஒதுங்கி — நடந்து, போந்து — வந்து, தன்னுடை — தன்னுடைய, தாதை — வீமராஜனுடைய, பைம்பொன் — பசிய பொன்னையொத்த, தாள் இணை — உபய பாதங்களை, வணங்கினாள் — இறைஞ்சினாள் எ—று.

வணங்கிநுண்மருங்குநோவவல்லியினொல்கிநின்ற
சுணங்கிளமுலையஞ்சாயற்சுடர்க்கொடிதனையும்வேந்தர்
நிணங்கமழ்குருதிவைவேனளனையுநோக்கிநேரா
ருணங்கியமுன்றில்வேந்தனுவகையங்கடலுளாழ்ந்தான்.

[வீமன் மகளையும் மருமகனையும் நோக்கி மகிழ்தல்.]

இ-ள். வணங்கி — தொழுது, நுண் — நுட்பமாகிய, மருங்கு — இடையானது, நோவ — வருந்த, வல்லியின் — கொடிபோல, ஒல்கி — அசைந்து, நின்ற — எதிர் நின்ற, சுணங்கு — தேமல்பூத்த, இள — இளமையாகிய, முலை — தனத்தையும், அம் — அழகிய, சாயல் — தோற்றத்தையுமுடைய, சுடர்க் கொடிதனையும் — தமயந்தியையும், வேந்தர் — சத்துருக்களாகிய அரசர்களது. நிணம் — மாமிசம், கமழ் —

நாறுகின்ற, குருதி — உதிரந்தோய்ந்த, கைவேல் — கூரியவேலை யுடைய, நளனையும் — நளமகாராசனையும், நோக்கி — பார்த்து, நேரார் — பகைவர், உணங்கிய — வாடியிருக்கின்ற, முன்றில் - முற்றத்தையுடைய, வேந்தன் — வீமராசன், உவகையங்கடலுள் — சந்தோடமாகிய கடலினிடத்தில், ஆழ்ந்தான் — முழுகினான் எ-று.

பண்ணமைகலினமான்றேராயிரமிரட்டிபாய்மா
வண்ணலங்களிநல்யானையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகன்விசும்புபூத்தகற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேரூரைம்பதும்வழங்கினானே.

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுக்களால் தமயந்திக்கு
வீமன் சீதனங் கொடுத்தல்.]

இ-ள். பண் அமை — சேணமமைந்த, கலினம் — கடிவாளத்தையுடைய, மான் — குதிரைகட்டிய, தேர் ஆயிரம் — ஆயிரந் தேர்களும், இரட்டி பாய்மா — இரண்டாயிரங் குதிரைகளும், அண்ணல் — பெருமையினையும், அம் — அழகினையும், களி — செருக்கினையுமுடைய, நல் — நல்ல, யானை ஆயிரத்து அறுபத்தொன்பான் - ஆயிரத் தறுபத்தொன்பது யானைகளும், கண் அகல் — இடமகன்ற, விசும்பு — தெய்வலோகம், பூத்த — மலர்ந்த, கற்பகத்தருவினோடும் — கற்பக விருட்சங்களுடனே, மண் — பூமியினிடத்து, இழிந்தனைய — வந்ததையொத்த, பேரூர் ஐம்பதும் — ஐம்பது பெரியகிராமங்களையும், வழங்கினான் — கொடுத்தான் எ-று. ஏ — அசை. (௬௩)

பொருதிரைப்புணரியீன்றபொலங்கொடியனையசெவ்வி
யரிவையரிருபத்தையாயிரவர்நல்லரங்கிலாடும்
வருமுலைப்பவளச்செவ்வாய்வனிதையரெழுநூற்றெண்ம
ரிருபதுகோடிசெம்பொனினிதினில்வழங்கினானே.

இ-ள். பொரு — மோதுகின்ற, திரை — அலைகளையுடைய, புணரி — திருப்பாற் கடலானது, ஈன்ற — பெற்ற, பொலம் கொடி - இலக்குமியை, அனைய — ஒத்த, செவ்வி — அழகையுடைய, அரிவையர் இருபத்து ஐயாயிரவர் — இருபத்தையாயிரந்தோழிகளும், நல் — நல்ல, அரங்கில் — சபையில், ஆடும் — ஆடாநின்ற, வரும் - வளர்ந்து வருகின்ற, முலை — தனங்களையும், பவளம் — பவளத்தையொத்த, செம்வாய் — சிவத்த வாயினையுமுடைய, வனிதையர் எழுநூற்று எண்மர் — எழுநூற்றெட்டு நாட்டியப் பெண்களும், இரு

பதுகோடிசெம்பொன் — இருபதுகோடி செம்பொன்னையும், இனி தினில் — இன்பமாக, வழங்கினன் — கொடுத்தான் எ-று. ([illegible])

பொழிகதிர்மணிசெய்கட்டில்புனைமலர்ப்பாயல்பைம்பொ
னிழைபயில்வண்ணப்பேழையினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடிநித்திலமுகடுவேய்ந்த
வொழுகொளிக்கவரியின்னவுலப்பிலநல்கினானே.

இ-ள். பொழிகதிர் — கிரணங்களைப்பொழிகின்ற, மணிசெய்- இரத்தினங்களாற்செய்த, கட்டில் — கட்டிலும், புனைமலர்ப் பாயல் — புட்பசயனமும், பைம்பொன் — பசிய பொன்னாற்செய்த, இழைபயில் — ஆபரணங்கள் வைக்கின்ற, வண்ணம் பேழை — அழகியபெட்டிகளும், இனிய — இனிமையையுடைய, சாந்தாற்றியோடு — கால்செய் வட்டத்துடன், நிழல் தவழ் — ஒளிதவழ்கின்ற, மணிக்கண்ணாடி — இரத்தினத்தால் விளிம்புசெய்த கண்ணாடிகளும், நித்திலம் — முத்துக்களால், முகடுவேய்ந்த — முகடு செய்யப்பட்ட, ஒழுகு ஒளி — மிகுந்த ஒளியையுடைய, கவரி — சாமரைகளும், இன்ன — ஆகிய விவைகளை, உலப்புஇல — அளவற்றவைகள், நல்கினான் — கொடுத்தான் எ-று. ஏ — அசை. ([illegible])

அல்லியங்கமலநீங்கியரசரிற்புகுந்துவாழும்
மெல்லியல்பிரியலாற்றாவிழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்வீமன்மனைவியர்பலருமாழ்கி
யெல்லையில்துயரினோடுந்தனித்தனியிரங்கினாரே.

இ-ள். அல்லி — அகவிதழையுடைய, அம் — அழகிய, கமலம்- தாமரைமலரை, நீங்கி — விட்டு, அரசர் இல் — இராசமனையில், புகுந்து — சேர்ந்து, வாழும் — வாழ்கின்ற, மெல் இயல் — இலக்குமியாகிய தமயந்தியை, பிரியல் ஆற்றா — பிரியமாட்டாத, விழைவொடு — ஆசையுடனே, பலகால் — பலதரம், புல்லி — அணைத்துக் கொண்டு, மல்லல் — வளம்பொருந்திய, அம் — அழகிய, தெரியல்- மாலையணிந்த, வீமன் — வீமராசனுடைய, மனைவியர் பலரும்-தேவிமார் பலரும், மாழ்கி — மயங்கி, எல்லை இல் — அளவில்லாத, துயரினோடும் — துன்பத்தோடும், தனித் தனி — தனித் தனியாக, இரங்கினார் — அழுதார்கள் எ-று. ஏ — அசை.

மெல்லியல் — பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஆற்றா — தவ்வீறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். அருமையானோர் பிரியுங்கால் வருத்த மிகுதலாம் இரங்கினர் அதினும் இவள் பிரிவு இலக்குமி பிரிதல் போன்ற தென்பா

"அல்லியங் கமல நீங்கி யரசரிற் புகுந்து வாழும் — மெல்லியல் பிரியலாற்று" என்றார். (௧௭)

பெருந்துயருழந்துவாடும்பிணையனார் தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினான்பின் விரைமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன்னுயிர்த்ததெண்ணீர் மறிகடல்வருந்திற்றென்
றருந்தவர்க்கிறைவனானகோதமனாற்றினானே.

இ-ள். பெருந் துயர் உழந்து — மிகுந்த துன்பத்திலலைந்து, வாடும் — வருந்துகின்ற, பிணை அனார் தம்மை — மானையொத்த மங்கையரை, நோக்கி — பார்த்து, விரிந்த — மலர்ந்த, பூ — புட்பத்தையுடைய, துளவினான் பின் — துளசி மாலையையுடைய மகாவிஷ்ணுவின் பின்னே, விரை — வாசனைபொருந்திய, மலர் — தாமரை மலரில் வாசமாயிருக்கின்ற, கோதை — இலக்குமியானவள், ஏக — போக, வருந்தி — வருத்தப்பட்டு, முன் உயிர்த்த — முன்னேபெற்ற, தெண்ணீர் — தெளிந்த நீரையுடைய, மறி — புரளாநின்ற, கடல் — சமுத்திரமானது, வருந்திற்று என்று — வருத்த முற்றதோ வென்று, அருந்தவர்க்கு — அரியதவத்தை யுடையவர்க்கு, இறைவனான — அரசனான, கோதமன் — கௌதமன், ஆற்றினான் — தேற்றினான் எ-று.

அன்னையரம்மெல்லோதித்தோழியையருளினோக்கி
யுன்னினுமிவண்மேற்காதலுளமெனவுரைக்கிலேமா
லென்னினுமின்றுதொட்டுமின்னுயிர்த்தோழியல்லை
மின்னினாட்கன்னைநீயேவேண்டுவபுரிதியென்றார்.

இ-ள். அன்னையர் — தாய்மார்கள், அம் — அழகிய, மெல் — மிருதுவாகிய, ஓதி — கூந்தலையுடைய, தோழியை — உயிர்ப்பாங்கியை, அருளின் — கிருபையினால், நோக்கி — பார்த்து, உன்னினும் - உன்னைப் பார்க்கிலும், இவள் மேல் — இந்தத் தமயந்தியின்மீது, காதல் — ஆசை, உளம் என — உள்ளோம் என, உரைக்கிலேம் — சொல்லுகின்றிலேம், என்னினும் — ஆனாலும், இன்று தொட்டும் — இன்று முதலாகவும், இன் — இனிதாகிய, உயிர்த் தோழியல்லை — உயிர்ப் பாங்கி யல்லை, மின் அனாட்கு — மின்னலையொத்த தமயந்திக்கு, அன்னை நீயே — நீயேதாய், வேண்டுவ — வேண்டியவைகளை, புரிதி என்றார் — செய்யென்று சொன்னார்கள் எ-று. (௧௮)

மணம்புரிபடலம்-முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௮௧௮.

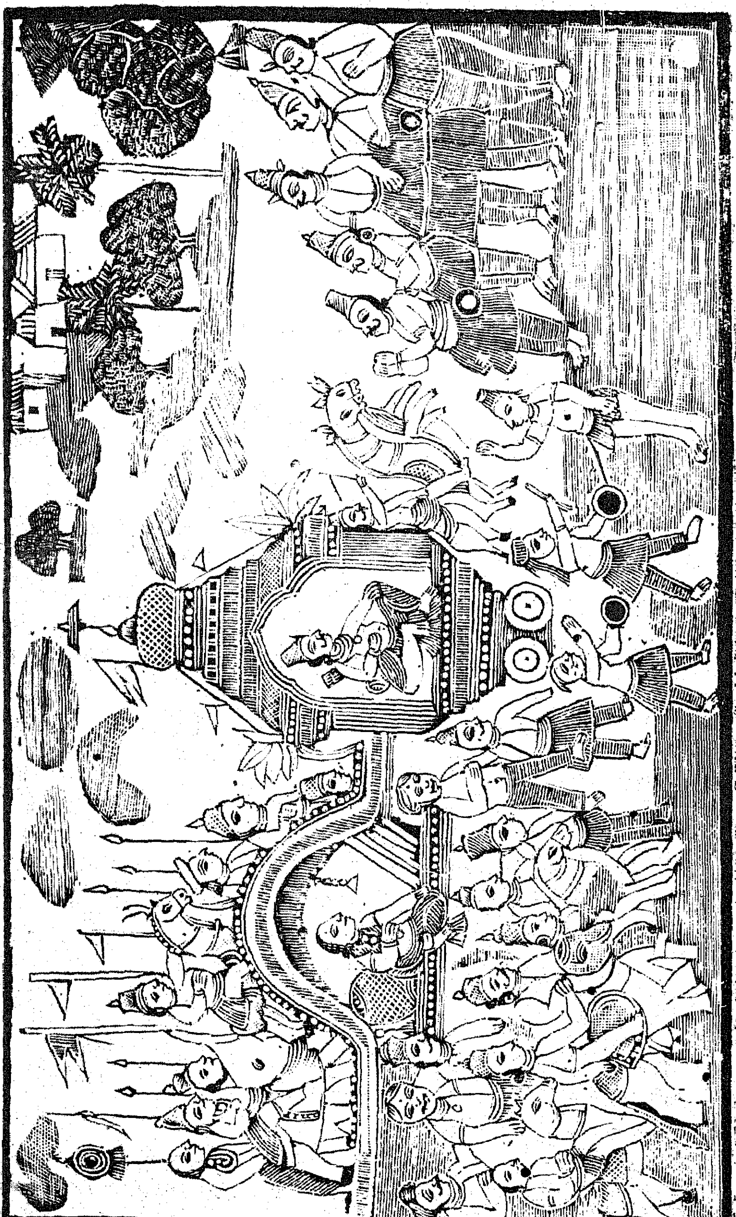

மீட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசன் தமயந்தியோடுந் தன் நகரத்திற்குப் போதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மற்றிவை நிகழும்வேலை மகிழ்வொடு மாமன்றன்பால்,
வெற்றிகொள் குருதிவைவேல் வேந்தர்கோன்விடைகொண்
டேகி, யற்றமில் கேள்விசான்ற வமைச்சரை யினிதினோக்கி,
யிற்றைநாளெழுச்சியென்ன விமிழ்முரசறைகவென்றான்.

இ-ள். மற்றிவை — பின்பு இக்காரியங்கள், நிகழும் வேலை— நடக்கும்பொழுது, மகிழ்வொடு — சந்தோஷத்துடனே, மாமன் தன் பால் — வீமராசனிடத்தில், வெற்றிகொள் — சயத்தைக் கொண்ட, குருதி — இரத்தந்தோய்ந்த, வை — கூர்மை பொருந்திய, வேல்— வேலையுடைய, வேந்தர்கோன் — நளமகாராசன், விடைகொண்டு ஏகி — உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுபோய், அற்றம் இல் — சோர்வில்லாத, கேள்வி — கல்விகள், சான்ற — பொருந்திய, அமைச்சரை-மந்திரிகளை, இனிதின்நோக்கி — இன்பமாகப்பார்த்து, இற்றைநாள்— இன்றைத்தினம், எழுச்சி என்ன — புறப்படுதலென்று, இமிழ் — சத்தியாநின்ற, முரசு — பேரிகையை, அறைக என்றான் — அடியுங்களென்று சொன்னான் எ-று. (க)

கலி விருத்தம்.

அண்ணலங்குருதிவேலரசனேவலிற்
கண்ணகன்முரசெழுகடலினார்த்தெழ
வெண்ணிடவிடமிலையென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவரைப்பெலாமலிந்ததானையே.

இ-ள். அண்ணல் — பெருமை பொருந்திய, அம் — அழகிய, குருதி — இரத்தந்தோய்ந்த, வேல் — வேலாயுதத்தையுடைய, அரசன் — நளமகாராசனுடைய, ஏவலில் — உத்தரவினால், கண் அகன்— இடமகன்ற, முரசு — பேரிகையானது, எழுகடலின் — ஏழ்கடலின் ஒலியைப்போல, ஆர்த்துஎழ — மிகுந்தொலிக்க, எண் — எள்ளை, இட — இடுதற்கு, இடமில்லைஎன்ன — இடம்இல்லையென்றுசொல்ல, நேமிசூழ் — சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, மண் அகம் — பூமியினுடைய, வரைப்பு

எல்லாம் — எல்லையெல்லாம், மலிந்த — நிறைந்தன, தானையே- சேனைகள் எ-று. (௨)

நிலவுவெண்கவிகைமேனிழற்றத்தண்மதிக்
கலைநிலாக்குவிந்தனகவரிகால்செய
மலர்தலையுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
சிலையுலாந்தமனியத்தேரிலேறினான்.

இ-ள். நிலவு — பிரகாசியாநின்ற, வெண்கவிகை — வெண்கொற்றக்குடையை, மேல் — மேலே, நிழற்ற — பிடிக்க, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதி — சந்திரனுடைய, கலை — சோடசகலைகளின், நிலா — பிரகாசம், குவிந்தன — குவிந்த தோற்றம்போல், கவரி-சாமரைகள், கால்செய — காற்றைச்செய்ய, மலர்தலை உலகு எலாம்-பரந்த இடத்தையுடைய உலகமுழுதும், புரக்கும் — இரட்சிக்காநின்ற, மன்னவன் — அரசன், சிலை — மலைபோல், உலாம் — உலாவுகின்ற, தமனியம் — பொன்னலாகிய, தேரில் — இரதத்தின்மீதில், ஏறினான் — ஏறிக்கொண்டான் எ-று. (௩)

கலிகெழுமுரசுகண்கறங்குமோதையாற்
பொலன்முகடுடைந்துமேற்போயிற்றில்லையே
லலர்தலைவிசும்பினிலடங்கலாவதே
நிலமிசையெழுந்துமேனிமிர்ந்ததூளியே.

இ-ள். கலிகெழு — சத்தம்பொருந்திய, முரசுகண் — பேரிகையின்கண்ணனது, கறங்கும் — ஒலிக்கும், ஓதையால் — சத்தத்தினால், பொலன் — அழகுபொருந்திய, முகடு — அண்டமுகடானது, உடைந்து — உடைபட்டு, மேல்போயிற்று இல்லையேல் — மேலண்டங்களில் போகாமற்போனால், அலர்தலை — பரந்த இடத்தையுடைய, விசும்பினில் — ஆகாயத்தில், அடங்கல்ஆவதே — அடங்குவதாவதோ, நிலமிசை — பூமியின்மீது, எழுந்து — எழும்பி, மேல் — மேலே, நிமிர்ந்த — வுயர்ந்த, தூளி — புழுதிகள் எ-று. ஏ — வினவோடெதிர்மறை. (௪)

இருங்கடற்றானையினெழுந்தநுண்டுகள்
பொருங்களிறுமிழ்மதம்பொழிந்ததில்லையேற்
கருங்கடலளறெழப்பருகிக்கார்க்குல
மொருங்குவான்பொழியினுமொழிக்கவொண்ணுமே.

இ-ள். இரு — பெருமைபொருந்திய, கடல்தானையின் — சேனைசமுத்திரத்தில், எழுந்த — எழும்பிய, நுண்துகள் — நுண்ணியபொடி

கள், பொரும் — சண்டைசெய்யாநின்ற, களிறு — யானைகள், உமிழ்க்காநின்ற, மதம் — மும்மதத்தையும், பொழிந்தது இல்லையேல் — பொழியாமற்போனால், கரு — கறுத்த, கடல் — சமுத்திரசலத்தை, அளறெழ — சேறுபட, பருகி — குடித்து, கார்க்குலம் — மேகக்கூட்டங்கள், ஒருங்கு — ஒருமுகமாய், வான் — ஆகாயத்தினின்று, பொழியினும்-சொரிந்தாலும், ஒழிக்க ஒண்ணுமே-போகக்கூடுமோ எ-று. ()

சுடர்விடுபருமணிச்சூட்டராவின்மே
னெடுநிலந்துளக்குறநின்றவாற்றினாற்
படரிருவிசும்பினிற்பாய்ந்தவல்லது
புடவிமேன்மிதித்திலபுரவிவெள்ளமே.

இ-ள். சுடர் — பிரகாசத்தை, விடு — வீசாநின்ற, பருமணி — பருத்தரத்நங்கள் பொருந்திய, சூட்டு — கடிகையையுடைய, அராவின்மேல் — ஆதிசேடன்மீது, நெடுநிலம் — நெடியபூமி, துளக்குற — அசைவுற, நின்ற ஆற்றினால் — இருந்தபடியால், படர் — விரிந்த, இரு — பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில் — ஆகாயத்தில், பாய்ந்த அல்லது — தாவிச்சென்றன வல்லாமல், புடவிமேல் — பூமியின்மீது, மிதித்துஇல — நடக்கவில்லை, புரவிவெள்ளம் — குதிரைக்கூட்டங்கள் எ-று. ஏ — அசை. (௬)

புதையிருள்சீத்தொளிபொழியுஞ்செங்கதி
ருதயமால்வரையெழவொளியிழத்தலான்
மதிபலவாய்வெயின்மறைத்தல்போலுமாற்
கதிர்நிலாமுத்தவெண்கவிகையீட்டமே.

இ-ள். புதை — நிறைந்த, இருள் — இருளை, சீத்து — கெடுத்து, ஒளி — பிரகாசத்தை, பொழியும் — சொரியாநின்ற, செம்கதிர் — சூரியன், உதயமால் வரைஎழ — உயர்ந்தவுதயகிரியிலுதிக்க, ஒளியிழத்தலால் — பிரகாசத்தை நீங்குதலால், மதி — சந்திரனானவன், பலவாய் — அநேகரூபமாய், வெயில் — சூரியனை, மறைத்தல் போலும் — மறைத்தலையொக்கும், கதிர்நிலா — நிலவுபோற் கிரணத்தைவீசுகின்ற, முத்தம் — முத்தினாற்செய்த, வெள் — வெண்மைபொருந்திய, கவிகை ஈட்டம் — குடையின் கூட்டங்கள் எ-று. ஆல் — ஏ — அசை. (எ)

மழலையங்கிளியும்வளர்த்தபூவையும்
குழைபொருதடங்கணார்கொண்டுசூழ்வர
விழைவனீர்முலையினுளிளநிலாக்கதிர்
பொழிமணிச்சிவிகையிற்போயினாரோ.

(இ-ள்.) மழலை — மழலைச்சொல்லையுடைய, அம் — அழகிய, கிள்ளையும் — கிளிகளும், வளர்த்த — தாம்வளர்த்த, பூவையும் — நாகணவாய்ப்புள்ளும், குழை — குண்டலமணிந்த காதுடன், பொரு-போர்செய்யாநின்ற, தட — விசாலமாகிய, கண்ணார் — கண்களையுடைய தாதியர்கள், கொண்டு — கையிற்கொண்டு, சூழ்வர — சூழ்ந்துவர, இழை — ஆபரணங்களை யணிந்த, வளர் — வளர்ந்துவாராநின்ற, முலையினாள் — தனங்களையுடைய தமயந்தி, இளநிலா — இளஞ்சந்திரன் போல, கதிர் — கிரணங்களை, பொழி — சொரியாநின்ற, மணிச்சிவிகையில் — முத்துப்பல்லக்கின்மீது, போயினாள் — போனாள் எ-று. அரோ — அசை. (அ)

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமுந்
ததைமயிர்க்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென
வதிர்குரற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்ப்பெழ
மதரரிநெடுங்கண்ணார்மருங்குபோயினார்.

(இ-ள்.) கதிர் — கிரணங்களையுடைய, மணி — இரத்தினத்தினாற் செய்த, அடைப்பையும் — தாம்பூலப்பையையும், கால்செய் வட்டமும் — விசிறிகளையும், ததை — நெருங்கிய, மயிர் — மயிரையுடைய, கவரியும் — சாமரைகளையும், தாங்கி — சுமந்து, மெல் என — மெதுவாக, அதிர் — அதிர்ந்த, குரல் — சத்தத்தையுடைய, கிண்கிணி-கிண்கிணிகள், சிலம்பு — சிலம்புகளுடனே, ஆர்ப்பு எழ — ஆரவாரிக்க, மதர் — மதர்த்த, அரி — செவ்வரியார்ந்த, நெடுங்கணார் — நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள், மருங்கு — பக்கத்தில், போயினார் — போனார்கள் எ-று. (கூ)

சாந்தணிந்தோங்கியதடங்கொள்வெம்முலை
யேந்திழைத்தோழியரெண்ணின்மங்கையர்
பூந்தருநீழலிற்பொன்னனாரெனக்
கூந்தலம்பிடியினைச்சூழாங்கொடேகினார்.

(இ-ள்.) சாந்து — சந்தனத்தை, அணிந்து — தரிக்கப்பெற்று, ஓங்கிய — உயர்ந்த, தடகொள் — விசாலத்தைக் கொண்ட, வெம்-விருப்பத்தைத்தரும், முலை — தனத்தினிடத்தில், ஏந்து இழை-ஆபரணங்களைத் தாங்கிய, தோழியர் — பாங்கியர்களும், எண் இல் — எண்ணளவில்லாத, மங்கையர் — பெண்களும், பூ — பூவினையுடைய, தரு — கற்பகவிருக்கத்தினது, நீழலில் — நிழலில் வாசம் பண்ணுகிற, பொன் அன்னார் என — இலக்குமியையொத்த அரம்

பை மாதர்கள்போல, கூந்தல் — புறமயிரினையுடைய, அம் — அழகிய, பிடியிசை — பெட்டையானையின்மேல், குழாங்கொடு — கூட்டங்கொண்டு, ஏகினார் — போனார்கள் எ-று. (௧௦)

* கான்பயின்மரைமலர்ச்செல்விகாமுறு
மான்பயினோக்கியர்மகரயாழிடைத்
தேன்பயிறெள்விளிபாடத்தேரையிற்
கூன்களுஞ்சிந்தொடுகுறளுஞ்சென்றவே.

இ-ள். கான் — வாசனை, பயில் — பொருந்திய, மரைமலர்-தாமரைமலரில் வாசம்பண்ணுகின்ற, செல்வி — இலக்குமியானவள், காமம் உறும் — இச்சியாநின்ற, மான் — மான்கள், பயில் — கற்காநின்ற, நோக்கியர் — பார்வையையுடைய மாதர்கள், மகரயாழிடை — மகரவீணையினிடத்தில், தேன்பயில் — தேன்போல் மதுரம் பொருந்திய, தெள்விளிபாட — தெள்விளியென்னு மிராகத்தைப் பாட, தேரையின் — தேரைபோல், கூன்களும் — கூனரும், சிந்தொடு — அவயவங்குறுகியவருடன், குறளும் — குள்ளரும், சென்ற- போயினர் எ-று.

கூன், சிந்து, குறள் என்பன உயர்திணைப் பொருளவேனும் சொல்லலாலஃறிணை யாகலிற் சென்றவென்றார். (௧௧)

கொடிகளுங்குடைகளுங்குழுமப்பல்லியங்
கடலுடைந்தாலெனக்கறங்கியார்த்தெழ
வடிகெழுகுருதிவேன்மன்னர்சூழ்வர
கிடதனுடைந்தனனேமிவேந்தனே.

இ-ள். கொடிகளும் — துவசங்களும், குடைகளும் — கவிகைகளும், குழும — சுற்றிவர, பல்இயம் — நானாவிதவாத்தியங்கள், கடல் உடைந்தால் என — சமுத்திரமுடைந்து வருதல்போல, கறங்கி ஆர்த்துஎழ — குமுறியாரவாரிக்க, வடிகெழு — வடித்தல்பொருந்

* காமம் உறு எனற்பாலது காமுறு என விகாரப்பட்டு நின்றது. அழகில் இலக்குமியையும் வென்றாராகலின் "செல்வி காமுறு மான் பயினோக்கியர்" என்றார். மகரயாழ் ஆவது நால்வகை யாழ்களு ளொன்று. அதற்கு பதினேழு நரம்புகள் உள்ளன வென்று இசைநூல்கள் கூறின. "ஒன்று மிருபது மேரேழ்மேற் பத்துடனே - நின்ற பதினே றேழுநேடுங்காற் - றுன்றுத, நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, யேல்வகை நூலோர் விதி" என்ற வெண்பாவினறிக. சிந்தாவது - மூன்றடி உயர முள்ளோர். குறளாவார் - இரண்டடி யுயரமுடையோர். "குறளிருசீரடி சிந்து முச்சீரடி" என்னும் யாப்பருங் கலக்காரிகைச் செய்யுளானுந் தெரிக.

திய, குருதி — இரத்தந்தோய்ந்த, வேல் — வேலாயுதத்தையுடைய, மன்னர் — அரசர்கள், சூழ்வர — சூழ்ந்துவர, நிடதநாடு அடைந்தனன் — நிடததேசத்தைச் சேர்ந்தான், நேமி — உலகத்தையுடைய, வேந்தன் — நளமகாராசன் எ-று. (கஉ)

அருமறைமுனிவருமமைச்சர்வெள்ளமுங்
குரைகடற்றானையுங்குரவர்கூட்டமு
முரசொலியதிர்குரன்முகிலினார்த்தெழ
விருநிலக்கிழவனையெதிர்கொண்டாரரோ.

இ-ள். அரு — அரிதாகிய, மறை — வேதத்தையுடைய, முனிவரும் — வேதியரும், அமைச்சர் வெள்ளமும் — மந்திரிகளின்கூட்டமும், குரை — சத்தியாநின்ற, கடல்தானையும் — சேனைசமுத்திரமும், குரவர் கூட்டமும் — பெரியோர்கள் கூட்டமும், முரசுஒலி-பேரிகையின் சத்தமானது, அதிர்குரல் — அதிர்கின்ற குரலையுடைய, முகிலின் — மேகம்போல், ஆர்த்து எழ — ஆரவாரிக்க, இரு — பெரிய, நிலம் கிழவனை — பூமிக்குரிய நளமகாராசனை, எதிர்கொண்டார் — எதிர்கொண்டார்கள் எ-று. அரோ — அசை. (கங)

அகழியங்கடல்புடையணிந்துநீனிற
முகிறவழ்மூதெயின்முற்றியின்னகிற்
புகைகமழெரியணிப்பொன்செய்மாடத்தி
னகைநிலாமதிதவழ்நகரமெய்தினான்.

இ-ள். அகழி — கிடங்காகிய, அம் — அழகிய, கடல் — சமுத்திரத்தை, புடை அணிந்து — பக்கத்தில் தரித்து, நீல்நிறம் — நீலநிறம்பொருந்திய, முகில்தவழ் — மேகந்தவழாநின்ற, மூது எயில்-பழைமையாகிய மதில், முற்றி — சூழ்ந்து, இன் அகில் — இனிய அகிலினது, புகை — புகையானது, கமழ் — பரிமளியாநின்ற, எரி பிரகாசம்பொருந்திய, மணி — இரத்தினத்தினாலும், பொன் செய்-பொன்னாலுஞ்செய்த, மாடத்தின் உபரிகையின்மீது, நகை-பிரகாசியாநின்ற, நிலா — சந்திரிகையையுடைய, மதிதவழ் — சந்திரன் தவழாநின்ற, நகரம் — மாவிந்தநகரத்தை, எய்தினான் — சேர்ந்தான் எ-று. (கச)

பொருவருங்கங்கைநீர்நிரைத்துப்பூசுரா
ரெரிமணிப்பொற்றசும்பேந்திமுன்வர
விரைகமழ்செழுந்தொடைவீமன்மாதொடுந்
திருவளர்கோயிலிற்செல்வனெய்தினான்.

இ-ள். பொருஅரு — ஒப்பில்லாத, கங்கைநீர் — கங்காசலத்தை, நிறைத்து — பூரித்து, பூசுரர் — வேதியர்கள், எரிமணி — பிரகாசம் பொருந்திய இரத்தினமழுத்திய, பொன்தசும்பு — பொன்னாற் செய்த பூரணகும்பத்தை, ஏந்தி — தாங்கி, முன்வர — எதிர்வர, விரை — வாசனை, கமழ் — பரிமளியாநின்ற செழு — செழுமையாகிய, தொடை — மாலையையணிந்த, வீமன் மாது ஒடும் — தமயந்தியினுடனே, திருவளர் — இலக்குமி வாசம்பண்ணுநின்ற, கோயிலில் — அரண்மனையில், செல்வன் — நளமகாராசன், எய்தினன் — சேர்ந்தான் எ-று. (கஇ)

மீட்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-அஎக.

கலிதோன்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக்கருதிவந்த கலி அவளை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும் பொருமையால் அவனை வருத்தற்கு அவனது நகரத்திற்சென்றிக் காலம் பார்த்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

ஈங்கிவனின்னணமிருப்பவானிடைப்
பூங்கழல்விண்ணவர்போகுமெல்லையிற்
றீங்குறுபடுபழிதீதுசூழ்வர
வாங்கவர்முன்கலியடைந்ததோதுவாம்.

இ-ள். ஈங்கு — மாவிந்தமாநகரத்தில், இவன் — இந்த நளமகாராசன், இன்னணம் — இவ்வாறு தமயந்தியோடு (மகிழ்ந்து), இருப்ப — இருக்க, வான் இடை — ஆகாயத்தினிடத்தில், பூ — அழகிய, கழல் — வீரகண்டாமணியை யணிந்த, விண்ணவர் — தேவர்கள், போகும் எல்லையில் — போகுஞ்சமயத்தில், தீங்குஉறு — குற்றம் பொருந்திய, படுபழி — படுபழியும், தீது — பொல்லாங்கும், சூழ்வர — சுற்றிக்கொண்டுவர, அவர்முன் — அந்தத் தேவர்களுக்கெதிரில், கலி — கலிபுருடனானவன், அடைந்தது — வந்ததை, ஓதுவாம் — சொல்லுகிறோம். எ-று. ஆங்கு-அசை. (க)

வந்தவெங்கொடுங்கலிதன்னைவானபட
ரிந்திரன்யாண்டுநீயேகின்றாயெனச்

சந்தணிமுலைத்தமயந்திமன்றல்கேட்
டந்தமில்வேட்கையாலடைந்துளேனென்றான்.

இ-ள். வந்த — எதிரில்வந்த, வெம் — வெவ்விய, கொடு-கொடு மையையுடைய, கலிதன்னை — கலிபுருடனை, வான் — தெய்வலோக த்தைநோக்கி, கலிதன்னை — கலிபுருடனை, வான் — தெய்வலோகற தை நோக்கி, படர் — போகின்ற, இந்திரன் — தேவேந்திரன், யாண்டு — எவ்விடத்துக்கு, நீ — நீ, ஏகின்றாய் என — போகின்றாயென்று கேட்க, சந்துஅணி — சந்தனத்தை யணிந்த, முலை — தனங்களை யுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியினது, மன்றல் — கலியாணத்தை, கேட்டு — கேள்விப்பட்டு, அந்தம் இல் — முடிவில்லாத, வேட்கையால் — ஆசையினால், அடைந்துளேன் என்றான் — வந்தேனென் றான் எ—று. (௨)

என்றலுமமரர்கோன்முறுவலெய்தியம்
மன்றலுக்கோதனிவந்ததீங்கெனா
வென்றிவேனிடதர்கோன்றனக்குமென்றொடை
துன்றிருங்கூந்தலாள்சூட்டினாளென்றான்.

இ-ள். என்றலும் — இப்படியென்று சொன்னவளவில், அமரர்கோன் — தேவேந்திரன், முறுவல் எய்தி — சிரித்து, அ மன்றலுக்கோ — அந்தக் கலியாணத்திற்காக, தனி — தனியாய், வந்தது ஈங்குஎனா — இவ்விடத்தில் வந்ததென்று, வென்றி — வெற்றி பொருந்திய, வேல் — வேலையுடைய, நிடதர்கோன் தனக்கு — நளமகாராசனுக்கு, மென்தொடை — மிருதுவாகியமாலையை, துன்று- நெருங்கிய, இரு — பெருமைபொருந்திய, கூந்தலாள் — கூந்தலையுடைய தமயந்தி, சூட்டினாள் என்றான் — அணிந்தாளென்று சொன்னான் எ-று. (௩)

விண்ணவரனைவரும்வெள்கப்பூந்தொடை
மண்ணகத்தரசனுக்கணியுமாணிழை
யெண்ணமுங்கெடுத்தவட்பிரிப்பனீண்டெனாக்
கண்ணழல்கதுவவெங்கலியுங்கூறினான்.

இ-ள். விண்ணவர் அனைவரும் — தேவர்கள் யாவரும், வெள்க— வெட்கப்பட, பூ தொடை — புட்பமாலையை, மண் அகத்தரசனுக்கு — பூலோகத்து ராசனுக்கு, அணியும் — தரித்த, மாண் இழை — மாட்சிமைபொருந்திய வாபரணங்களையுடைய பெண்ணினது, எண்ணமும் கெடுத்து — நினைப்பையுங் கெடச்செய்து, அவள் — அவளை, பிரிப்பன் — பிரித்து விடுவேன், ஈண்டு எனா- இவ்விடத்தென்று, கண் அழல்கதுவ — கண்ணில்நெருப்புப்பொறி

யறக்க, வெம்கலியும் — வெவ்விய கலிபுருடனும், கூறினன் — சொன்னான் எ-று. (௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக்கற்பினல்லாளரசிளங்குமரன்றன்னைப்
பிரிந்திடவியற்றிப்பின்னர்ப்பெறுவதுதீமையன்றோ
விரிந்தநூற்கேள்வியென்னும்பிறர்மனைவிழைபவுள்ளம்
பொருந்தியதெவன்கொல்கல்லாப்புல்லரிற்புகழின்மிக்கோய்.

இ-ள். அருந்ததி — அருந்ததியை யொத்த கற்பின் — பதிவிரதத்தையுடைய, நல்லாள் — தமயந்தி, அரசு இளங்குமரன்தன்னை — இளமை பொருந்திய ராசகுமாரனை நளமகாராசனை, பிரிந்திட இயற்றி — நீங்கும்படி செய்து, பின்னர் — பின்பு, பெறுவது — அந்த மாதைப் பெற்றுக் கொள்வது, தீமை அன்றோ — குற்றமல்லவோ, விரிந்த — பரந்த, நூல்கேள்வி — நூல்விசாரணை, என்னும் — யாதுபயனைத்தரும், பிறர்மனைவிழைய — பிறர்மனைவியை விரும்ப, உள்ளம் பொருந்தியது எவன் — மனஞ்சம்மதித்தது என்னகாரணம், கல்லா — படியாத, புல்லரின் — மூடரைப்போல, புகழில் மிக்கோய் — கீர்த்தியின் மிக்கவனே! எ-று. கொல் — அசை.

இனையனவமரர்கூறவிருகையும்புடைத்துநக்குப்
புனைமலர்க்கோதைநல்லார்புணர்முலைகுழையப்புல்லி
வனைதுகினெகிழ்க்குமின்பவாழ்வினையன்றிமற்றோர்
நினைவருமின்பமுண்டேனிகழ்த்துதிர்நீவிரென்றான்.

இ-ள். இனையன — இப்படிப்பட்டவைகளை, அமரர் கூற — தேவர்கள் சொல்ல, இருகையும் — இரண்டுகையும், புடைத்து — கொட்டி, நக்கு — சிரித்து, புனைமலர்க் கோதைநல்லார் — மலரால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கூந்தலையுடைய மாதரது, புணர்முலை — நெருங்கிய முலைகளை, குழையப்புல்லி — குழையும்படி தழுவி, வனை — கட்டியிருக்கிற, துகில் — ஆடையை, நெகிழ்க்கும் — அவிழ்க்கின்ற, இன்ப வாழ்வினையின்றி — காமவின்ப வாழ்வையல்லாது, மற்றோர் — வேறு மொரு, நினைவரும் இன்பமுண்டேல் — நினைத்தற்கரிய வின்பமுண்டாகில், நிகழ்த்துதிர் — சொல்லுங்கள், நீவிர் என்றான் — நீங்களென்று சொன்னான் எ-று.

மறைநெறிபிறழக்கூறுமிவனொடும்வாய்மைகூறி
லறநெறிதிறம்புமென்றுவமரரும்விசும்பிற்போனார்
செறுநெறிகொழிற்கலியுங்காமஞ்சிதைத்துமீதூரவேத
நெறிமுறைவழுவல்செல்லாநிடதநாடதனிற்சென்றான்.

இ-ள். மறைநெறி — வேதவழி, பிறழ — மாறுபட, கூறும்-சொல்லும், இவனெனும் — இக்கலியினேனும், வாய்மைகூறில் — உண்மைபேசில், அறநெறி — தருமவழி, திறம்பும் என்னு — கெடுமென்று, அமரரும் — தேவர்களும், விசும்பிற் போனார் — மேலுலகைச் சேர்ந்தார்கள், தெறு — கொல்லாநின்ற, தொழில் — செய்கையை யுடைய, கலியும் — கலிபுருடனும், காமம் — விரகமானது, சிதைந்து — வரம்பு கடந்து, மீதூர — அதிகரிக்க, வேதநெறிமுறை — வேதவழியின் முறையானது, வழுவல்செல்லா — மாறுபடாத, நிடதநாடு அதனில்- நிடததேசத்தில், சென்றான் — போனான் எ-று. (எ)

மல்லலம்பழனவேலிவளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லலுற்றரிதிற்செல்லுங்கொடுங்கலியமரர்வேட்ப
வெல்லையில்வேள்வியாற்றியருமறைபயில்வோரெங்குஞ்
சொல்லியபதங்கள்கேட்டுத் துணைப்பதம்பெயர்த்திலானே.

இ-ள். மல்லல் — வளம் பொருந்திய, அம் — அழகிய, பழனம்-கழனிகளையே, வேலி — வேலியாகவுடைய, வளம்கெழு — செல்வம் பொருந்திய, நிடதநாட்டின் — நிடததேசத்தில், அல்லல் உற்று-துன்பமுற்று, அரிதிற் செல்லும் — அருமையாகப் போகாநின்ற, கொடுங்கலி — கொடியகலியானவன், அமரர்வேட்ப — தேவர்கள் விரும்ப — எல்லை இல் அளவில்லாத, வேள்வி ஆற்றி — யாகத்தைச் செய்து, அரு — அரிதாகிய, மறைபயில்வோர் — வேதப் பிராமணர்கள், எங்கும் — எவ்விடத்திலும், சொல்லிய — சொன்ன, பதங்கள் கேட்டு — வேதபதங்களைக்காதிற்கேட்டு, துணைப்பதம்-தன்னுடைய உபயபாதங்களை, பெயர்த்திலான் — எடுத்துவைக்கவில்லை எ-று. ()

செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லாமறைபயில்சிறுவனாங்கோர்
கைம்மையைக்கலத்தனோக்கிக்களிமகிழ்சிறந்துசெல்வான்
வம்மினென்றமரர்தம்மைமறையினாற்கூறக்கேளா
வம்மவோமகமென்றஞ்சியலக்கணுற்றகன்றபோனான்.

இ-ள். செம்மையில் — நன்னெறியில், திறம்பல்செல்லா—மாறுபடாத, மறைபயில் — வேதம்படிக்கின்ற, சிறுவன் — ஒரு பிரமசாரி, ஆங்கோர் — அங்கொரு, கைம்மையை — கைம்பெண்ணை, கலத்தல்நோக்கி — புணர்தலைப்பார்த்து, களி — செருக்கையுடைய, மகிழ் — சந்தோஷம், சிறந்து — அதிகரித்து, செல்வான் — போகின்றவன், வம்மின் என்று — வாருங்களென்று, அமரர்தம்மை — தேவர்

களை, மறையினல் — வேதத்தினலே, கூற — அழைக்க, கேளா-கேட்டு, அம்மவோ — ஓ அம்ம, மகம் என்று — யாகமென்று, அஞ்சி-யயர்ந்து, அலக்கண் உற்று — துன்பமுற்று, அகன்று போனன் — அப்புறம்போயினன் எ-று. (௯)

அருமறைமுனிவர்யாருமோர்கலத்தார்வமோடும்
பருகியவாறுநோக்கித்தீவினைபயந்ததென்ன
விரைவினிற்சேறலோடுமறைமொழிகூறும்வேள்விக்
குரியதுசோமபானமெனவுளமுடைந்துபோனன்.

இ-ள். அரு — அரிதாகிய, மறைமுனிவர்யாரும் — வேதியர்களெல்லாரும், ஓர்கலத்து — ஒருபாத்திரத்தில், ஆர்வம் ஓடும் — ஆசையுடன், பருகிய ஆறுநோக்கி — பானம்பண்ணுகின்ற நெறியைப் பார்த்து, தீவினை பயந்தது என்ன — தீமையுண்டாயிற்றென்று, விரைவினில் — சீக்கிரத்தில், சேறலோடும் — போனமாத்திரத்தில், மறைமொழி — வேதவசனத்தை, கூறும் — சொல்லும், வேள்விக்கு-யாகத்துக்கு, உரியது — உரித்தானது, சோமபானம்என — சோமபானயாகமென்று, உளம் உடைந்து — மனங்கலங்கி, போனன்-போயினன் எ-று.

ஓர்கலத்துப் பலருண்ணுதல் வேத சிவாகம விரோதமென்பதூஉ ஆயினும் யாகத்திற்சோமபானம் அவ்வாறருந்தல் விதியாகலிற் கலிபுருடன் வழியின்றிக் கலங்கினன் என்க. ஆர்வம் — மிக்கவிருப்பம். தாமுண்ணுங் கலத்தில் பிறருண்ணற்குப் பொருத முனிவோர், சோமபானஞ் செய்யுங்காலே மகிழ்வோடுபருகினர் என்பார் "ஆர்வமோடும் பருகியவாறு நோக்கி" என்றார். (௧௦)

நிழல்சுளிகளிநல்யானைநிடதர்கோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவர்யாரும்பரிவொடுகவர்ந்துகொள்ள
விழுநிதிபழனநாடுவேண்டுபவெறுப்பநாளும்
பொழிதருபுனலேநீந்திப்போக்கரிதென்னநின்றான்.

இ-ள். நிழல் — தன்னிழலை, சுளி — கோபிக்கிற, களி — செருக்கையுடைய, நல்யானை — நல்லயானையையுடைய, நிடதர்கோன்-நளமகாராசன், மகிழ்ச்சிகூர்ந்து — உவகைமிகுந்து, பழமறைக்கிழவர் யாரும் — பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்களெல்லாரும், பரிவொடு-ஆசையுடன், கவர்ந்துகொள்ள — பெற்றுக்கொள்ள, விழுநிதி-மேன்மையாகிய திரவியமும், பழனம் — கழனிகளும், நாடு — ஊர்களும், வேண்டுப — வேண்டியவைகளை, வெறுப்ப — வெறுக்கும்படியாக,

நாளும் — நாள்தோறும், பொழிதரு — தத்தம்பண்ணுகிற, புனலை— சலத்தை, நீந்தி — கடந்து, போக்குஅரிது என்ன — போகுதல் கூடா தென்று, நின்றான் — இருந்தான் எ-று. (கக)

கலைவலானொருவன்பொய்ம்மைகட்டுரையாடனோக்கிக்
கொலைபழுத்தொழுகுநெஞ்சங்குழைந்தனன்மகிழ்ந்துசெல்
வலர்முலைசுமக்கலாற்றாவையநுண்மருங்குற்பேதை [வா
புலவிதீர்ப்பதற்குக்கூறும்பொய்யெனப்புலர்ந்துபோனான்

இ-ள். கலைவலான் ஒருவன் — வித்தையில் வல்லவனொருவன், பொய்ம்மை — பொய்ச்சொல்லை, கட்டுரை ஆடல் — உறுதிமொழியாகச் சொல்லுதலை, நோக்கி — அறிந்து, கொலை — கொல்லுதல், பழுத்து ஒழுகு நெஞ்சம் — முதிர்ந்து பெருகாநின்றமனம், குழைந்தனன் குழைந்தவனாய், மகிழ்ந்து — சந்தோஷித்து, செல்வான்— போகின்றகலியானவன், அலர் — பரந்த, முலை — தனங்களை, சுமக்கல் ஆற்றா — சுமக்கமாட்டாத, ஐயம் — சந்தேகத்தைத்தரும், நுண்— நுட்பம்பொருந்திய, மருங்குல் — இடையையுடைய, பேதை — மடந்தையாது, புலவி — பிணக்கை, தீர்ப்பதற்கு — போக்குதற்கு, கூறும்— சொல்லும், பொய் என — பொய்யென்று, புலர்ந்து — மனம்வாடி, போனான் — போயினான் எ-று. (கஉ)

கடிமனையிடங்கடோறுங்கற்புடைமகளிரீட்டங்
கொடிநெடுவீதியெல்லாங்கடவுளர்விழவுதுன்று
நெடிபடுகானமுற்றுந்துறந்துளோர்நெருக்கம்யாண்டு
மடியிடலரிதென்றெண்ணியல்லலுற்றகன்றுபோனான்.

இ-ள். கடி — காவலையுடைய, மனை இடங்கள்தோறும் — வீட்டினிடங்களெல்லாம், கற்புடை — பதிவிரதத்தையுடைய, மகளிர் ஈட்டம் — மாதர்கூட்டங்கள், கொடி — கொடிகளையுடைய, நெடு-நீண்ட, வீதி எல்லாம் — தெருக்களனைத்திலும், கடவுளர் விழவு — தேவர் திருவிழா, துன்றும் — நெருங்கியிருக்கும், நெடி — சில்வண்டுகள், படு — உண்டாகிய, கானம்முற்றும் — காடுமுழுவதும், துறந்துளோர்— முனிவர்களுடைய, நெருக்கம் — கூட்டங்களுள்ளன, (ஆதலால்) யாண்டும் — எவ்விடத்தும், அடி இடல் — அடியெடுத்துவைத்தல், அரிது என்று — அருமையென்று, எண்ணி — நினைத்து, அல்லல் உற்று — துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான் — நீங்கிப் போயினான் எ-று. (கங)

இந்நகர் வரைப்பில்யாண்டு மெய்துதற் கரிதென்றெண்ணிச், சென்னிவான் றடவுதெய்வச் செழுமலர்சோலைபுக்கு, மன்னவனிழைக்குந்தீமை யாதென மனத்தினோர்ந்து, துன்னருந் தான்றிமீதிற் சூழ்ச்சியோ டிருக்கு நாளில்.

இ-ள். இந்நகர் — இந்த நகரினுடைய, வரைப்பில் — இடத்தில், யாண்டும் — எவ்விடத்தும், எய்துதற்குஅரிதுஎன்று எண்ணி-போதுதற்குக் கூடாதென்று நினைத்து, சென்னி — தலையானது, வான்தடவும் — ஆகாயத்தையளாவுகிற, தெய்வம் — தெய்விகமாகிய, செழு- செழித்த, மலர் — புட்பத்தையுடைய, சோலைபுக்கு — சோலையையடைந்து, மன்னவன் — நளமகாராஜன், இழைக்குந்தீமை — செய்யுங்குற்றம், யாது என — எதுவென்று, மனத்தின் ஓர்ந்து — மனதிலாராய்ந்து, துன்ன அரும் — சேரப்படாத, தான்றிமீதில் — தான்றிமரத்தின்மீது, சூழ்ச்சியோடு — ஆலோசனையுடனே. இருக்குநாளில்- இருக்கின்ற காலத்தில் எ-று. தான்றி — விஷித்தம். (௧௪)

சலிதோன்று படல முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௮௯௩.

---

* இளவேனிற் படலம்.

[இப்படலத்தாற் பற்பலவிளையாட்டுக்குரிய இளவேனிற்காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நமதுசெங் கரங்கடோயி னகைமுக விருந்துசெய்யுங், கமலநாண் மலரைவாட்டும் பனியினை முழுதுங் காய்வா, னிமயமால் வரையின் வெம்போர்க் கெழுந்தென வுலகம் போர்த்த, திமிரமேய்ந் துலவும்வெய்யோன் சென்றனன் வடபான் மன்னோ.

---

* பெருங்காப்பியத்தி னிலக்கணங்களுள் ஒன்றாகலின் இளவேனிற்சிறப்புக் கூறினார். வேனில்—வெயில். அது வன்மை மென்மை பற்றி இளவேனில், முதுவேனில் என இருவகைப்படும். சித்திரை வைகாசிமாதங்கள் இளவேனிற் காலமும், ஆனி ஆடிமாதங்கள் முதுவேனிற் பருவமுமாம். இளவேனிற் காலத்தை வசந்தருது வென்றும், முதுவேனிற் காலத்தைக் கிரீஷ்மருது வென்றுங் கூறுப வடநூலார். காலைதொடங்கி மாலையளவு மொருதன்மையாக்காய்தலின் வேனிலாயிற்று. "என்றாழ்நின்ற" என்றார் சிலப்பதிகாரத்து ஊர்காண் காதையினும்.

இ-ள். நமது — நம்முடைய, செங்கரங்கள் — சிவந்த கரணங்கள், தோயில் — பொருந்தினால், நகை — பிரகாசியாநின்ற, முகம்-முகத்துடனே, விருந்து செய்யும் — விருந்துசெய்யாநின்ற, கமலம்-தாமரையினது, நாள் — புதிய, மலரை — புட்பத்தை, வாட்டும்-வாடப்பண்ணும், பனியினை — பனியை, முழுதும் — முழுமையும், காய்வான் — அழிக்கும்பொருட்டு, இமயமால்வரையின் — இமயபர்வதத்தில், வெம்போர்க்கு எழுந்தென — வெவ்விதாகிய யுத்தத்திற்கெழுந்தவன்போல, உலகம்போர்த்த — உலகத்தைமூடிய. திமிரம்மேய்ந்து — இருளையுண்டு, உலவும் வெய்யோன் — உலவுகின்ற சூரியன், வடபால் — வடதுபக்கத்தில், சென்றனன் — போயினான் எ-று. மன்-ஓ — அசைகள்.

உத்தராயணம் பிறந்ததென்பதாம். கரம் — கிரணம். காய்வான்-வினையெச்சம். எழுந்தது என்பது எழுந்தென விகாரப்பட்டு நின்றது. சூரியன் வடபாற் போதல் உத்தராயணம் எனவும், தென்பாற் போதல் தக்கிணாயன மெனவும் சொல்லப்படும். காய்வான் எழுந்தென என்றல் தற்குறிப்பணி. (க)

இன்றுணைக் கணவர்நீங்கி யிடருறு மடவார் சோர,
மன்றலிற் கொழுநர்ப்புல்லு மடந்தையர் மகிழ்ச்சி கூரக்,
குன்றிடைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமுன் போர்த்த
தேமா, மென்றளிர்ப் போர்வை போர்த்து வேனில்வந்திறு
த்ததன்றே.

இ-ள். இன்றுணை — இனியதுணையாகிய, கணவர் — கொழுநரை, நீங்கி — பிரிந்து, இடர்உறும் — துன்பத்தை யடைகின்ற, மடவார் — மாதர்கள், சோர — சோர்வையடையவும், மன்றலில் — விவாகத்தின்கண், கொழுநர்ப்புல்லும் — கணவரைத் தழுவும், மடந்தையர் — மாதர்கள், மகிழ்ச்சிகூர — மகிழ்ச்சியையடையவும், குன்று இடைப்பிறந்த — பொதியமலையி லுற்பவித்த, தென்றல் கொழுந்து-இளந்தென்றற்காற்றை, முன் — முன்னே, போர்த்த — போர்த்துக்கொண்ட, தேமா — தித்திப்புப்பொருந்திய மாமரத்தினது, மெல் தளிர் — மெல்லியதளிராகிய, போர்வை போர்த்து — வத்திரத்தைப் போர்த்துக்கொண்டு, வேனில் — வேனிற்காலமானது, வந்து உறுத்தது — வந்து தங்கியது எ-று. அன்று — ஏ — அசைகள்.

மாதவி கொடியெடுப்ப, காவும் கானமும் மலரேந்தத்தென்னவனுடைய பொதியிற் றென்றலோடே அம்மன்னவனுடைய

கூடனகரின்கட் புகுந்து தாம் மகிழுந் துணைகணைகளைத் தழுவுவிக்கும் இனிய இளவேனிலென்னும் அரசன் என அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்ததும் அறியத்தக்கது. (௨)

கள்ளுயிர்த் தலருமுல்லைக் கடிமுகை முறுவறோன்ற, வள்ளிதழ்க் குவளையுண்கண் மலர்ந்துமாந் தளிர்மென்கை யாக், கிள்ளைமென் குதலைசாற்றிக் கிளரொளி வண்டுபாணாத், தெள்விளி பாடவேனிற் றிருமகள் சிறந்தாளன்றே.

இ-ள். கள்உயிர்த்து — தேனைத்தந்து, அலரும் — மலருகிற, முல்லை — முல்லையினது, கடி — வாசனைபொருந்திய, முகை — அரும்புகளாகிய, முறுவல்தோன்ற — பற்கள்தோன்ற, வள்இதழ் — கூர்மையாகிய இதழையுடைய, குவளை — நீலோற்பலங்களாகிய, உண்கண் — மையுண்டகண்கள், மலர்ந்து — விழித்து, மாதளிர் — மாந்துளிர்கள், மெல் — மெல்லிய, கை — கையாக, ஆர் — ஆர்ந்த. கிள்ளை — கிளிப்பிள்ளையின் மொழிகளாகிய, மெல்-மிருதுவான, குதலை-குதலைச்சொற்களை, சாற்றி-பேசி, கிளரொளி-விரிந்தவொளியையுடைய, வண்டு — வண்டுகளே, பாண்ஆ — பாணர்களாக, தெள்விளிபாட— தெளிவாகிய விளியென்னும் இராகத்தைப்பாட, வேனில்திருமகள்— வேனிற்காலமாகிய பெண், சிறந்தாள் — பொலிவை யடைந்தாள் எ-று. அன்று - ஏ — அசைகள். (௩)

பூசல்வண்டார்ப்பவேனில்போந்தமைகுயில்கள்கூறப்
பாசிலையுகுத்ததேமாபைந்தளிரீன்றதோற்றம்
மாசறுதுகிலைநீத்துமகிழ்நர்தம்வரவுகேட்டுக்
கோசிகச்செம்பொனாடைகொம்பனாரசைத்தல்போலும்.

இ-ள். பூசல் — போர்செய்தலையுடைய, வண்டு — வண்டுகள், ஆர்ப்ப — ஆரவாரிக்க, வேனில் — வேனிற்காலம், போந்தமை — வந்ததன்மையை, குயில்கள்கூற — கோகிலங்கள் சொல்ல, பாசு இலை — பழுப்பிலைகளை, உகுத்த — உதிர்த்த, தேமா — தித்திப்பு மாமரங்கள், பைந்தளிர்-பசுமைபொருந்திய தளிர்களை, ஈன்ற தோற்றம்-பெற்ற காட்சியானது, மகிழ்நர்தம் வரவுகேட்டு — புருடர்களுடைய வரவு கேட்டு, மாசறு — குற்றம் பொருந்திய, துகிலை — வத்திரத்தை, நீத்து — நீக்கி, கோசிகம் — பட்டாகிய, செம்பொன் — சிவந்த பொன்னாற்செய்த, ஆடை — வத்திரத்தை, கொம்புஅனார் — பெண்கள், அசைத்தல்போலும் — கட்டிக் கொள்ளுதலை யொக்கும் எ-று. (௪)

வானுயர்சோலைதோறுமுருகுவாய்மடுத்துவீழுந்
தேனொடுசுரும்பும்வண்டும்புதிதுண்டுதெவிட்டியார்ப்பக்
கானமர்குழலினார்தங்கணவர்பாற்புலவிதீர
வேனில்வேட்குலகம்யாவும்விழவயர்ந்திட்டவன்றே.

இ-ள். வான் — ஆகாயத்தில், உயர் — உயர்ந்த, சோலைதோறும் — தோப்புகள் தோறும், முருகு — தேனை, வாய்மடுத்து — வாய்வைத்து, வீழும் — விரும்பும், தேன் ஒடு — பெண்வண்டுடனே, சுரும்பு — ஆண்வண்டும், வண்டும் — சுருவண்டுகளும், புதிதுண்டு- விருந்துண்டு, தெவிட்டி — தெவிட்டெடுத்து, ஆர்ப்ப — ஆரவாரிக்க, கான் — வாசனை, அமர் — பொருந்திய, குழலினார் — கூந்தலையுடைய மாதர்கள், தம் — தங்கள், கணவர்பால்-புருடர்களிடத்தில், புலவிதீர — பிணக்குகள் நீங்க, வேனில் — வேனிற்காலத்துக்குரிய, வேள்-மன்மதனுக்கு, உலகம் யாவும் — உலகங்களெல்லாம், விழவயர்ந்திட்ட திருவிழாவைச் செய்தன எ-று. அன்று — ஏ-அசைகள்.

குன்றிடைப் பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமேற் படர்ந்ததன்மை, துன்றிருட் பிழம்புசீக்குங் கனைகதிர்ச்சுடரோனாய், தன்றுணைக் கேள்வனீங்கி வடபுலஞ் சார்தலோடுந், தென்றிசை யணங்குமாழ்ந் துயிர்த்தது சிவணுமாதோ.

இ-ள். குன்று இடை — பொதிய மலையினிடத்திலே, பிறந்த- உண்டாகிய, தென்றல் கொழுந்து — இளந்தென்றற்காற்று, மேற் படர்ந்ததன்மை — பூமியின்மீது பரவிய தன்மையானது, துன்று- நெருங்கிய, இருள்பிழம்பு — இருட்கூட்டத்தை, சீக்கும் — கெடுக்கும், கனை — மிகுந்த, கதிர் — கிரணங்களை யுடைய, சுடரோன் ஆய- சூரியனாகிய, தன் துணை — தனக்குத் துணையாகிய, கேள்வன் — புருடன், நீங்கி-தன்னைநீங்கி, வடபுலம் — வட திசையாகிய (பெண்ணை) சார்தலோடும் — அடைந்த மாத்திரத்தில், தென்திசை அணங்கு- தெற்குத் திக்காகிய பெண், மாழாந்து — மயங்கி, உயிர்த்தது — பெருமூச்சு விட்டதை, சிவணும் — ஒக்கும் எ-று.

தென்றிசை அணங்கென்றமையால் வடபுல வணங்கென்றுங் கொள்ளப்பட்டது. உத்தராயணத்து இளவேனிலில் தென்காற்று வீசியதைத் தக்ஷிணாபண மகளின் பெருமூச்செனக் குறித்தமையால் இது தற்குறிப்பேற்ற அலங்காரம். (௬)

பன்மணிவரன்றிச்சாரற்பானிறவருவிதாழுந்
தென்வரையினிதினீன்றபுனிற்றிளங்குழவித்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைம்மாரன்காதலர்ப்பிரிந்தமாத
ரின்னுயிர்படுப்பவேண்டியியற்றியபார்வையாமால்.

இ-ள். பலமணி — பலரத்தினங்களை, வரன்றி — வாரிக்கொண்டு, சாரல் — பக்கத்தில், பால்நிறம் — வெள்ளைநிறமாகிய, அருவிதாழும் — அருவிகள் பாயப்பெற்ற, தென்வரை — பொதியமலை, இனிதின்ஈன்ற — இன்பமாகப் பெற்ற, புனிறுஇளம் — மிகவுமிளமைபொருந்திய, குழவித்தென்றல் — இளந்தென்றற்காற்றானது, கன்னல் — கரும்பாகிய, அம் — அழகிய, சிலைக்கை — வில்லைப்பிடித்த கையையுடைய, மாரன் — மன்மதனானவன், காதலர் — நாயகர்களை, பிரிந்த — நீங்கிய, மாதர் — மாதர்களின், இன் உயிர் — இனிய உயிர்களை, படுப்பவேண்டி — பிடிக்க விழைந்து, இயற்றிய — வரவிட்ட, பார்வைஆம் — பார்வை மிருகமாகும் எ-று.

பார்வையென்பது மிருகங்களைப் பிடிக்க அவ்வவ்வினத்தில் ஒன்றை வளர்த்து வைப்பதாம். இது உவமையணி. (எ)

விண்டொடர் பொதும்பர்தோறும் விரைகமழ் போதில்வீழ்ந்து, வண்டினங் குடைந்துபாட மகரந்த மெழுந்த தோற்றங், கொண்டல்கண் படுக்குந்தேமாங் குயிலினமழைப்பத் தோன்றுந், திண்டிற லநங்கன்சேனை பராகமொத் திருந்ததன்றே.

இ-ள். விண்தொடர் — ஆகாயத்தையளாவாநின்ற, பொதும்பர்தோறும் — சோலைகள்தோறும், விரை — வாசனை, கமழ் — பரிமளியாநின்ற, போதில்வீழ்ந்து — புட்பத்திலிறங்கி, வண்டுஇனம் — வண்டுக்கூட்டங்கள், குடைந்து — மூக்கினாலுழுது, பாட — பண்ணைப்பாட, மகரந்தம் — மகரந்தப்பொடிகள், எழுந்த தோற்றம் — எழும்பிய காட்சியானது, கொண்டல் — மேகங்கள், கண்படுக்கும் — நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள, தேமா — தித்திப்பு மாமரத்திலிருக்கிற, குயில்இனம் — குயிற்கூட்டம், அழைப்ப — கூப்பிட, தோன்றும் — வந்த, திண்திறல் அநங்கன் — மிகுந்த வலிமையையுடைய மன்மதனது, சேனைபராகம் — சேனையினின்றெழும்புகிற புழுதியை, ஒத்துஇருந்தது — ஒப்பாகியிருந்தது எ-று. (அ)

காயெரிமணியிற்செய்தகதிர்முளைமகளிர்கூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக்குயில்குடைந்தாடவீழ்ந்த

சேப்பொன்போதுபோர்த்ததிருவநீணிலங்கள்யாவும்
பாயலிற்படுத்தசெம்பொற்படாமெனவிளங்குமன்றே.

இ-ள். காய் — கொளுத்தாநின்ற, எரி — நெருப்பையொத்த, மணியின் செய்த — இரத்தினத்தினாற் செய்த ஆபரணத்தினது, கதிர் — பிரகாசம்பொருந்திய, முலை — தனங்களையுடைய, மகளிர் — மாதர்களது, கூந்தல் — அளகபாரமானது, ஆய் — ஆராய்ந்த, மலர் உகுத்தல்போல — புட்பத்தை உதிர்த்தல்போல, குயில் — கோகிலங்கள், குடைந்துஆட — கோதிக்கூவ, வீழ்ந்த — விழுந்த, சேய — சிவந்த, மெல் — மிருதுவாகிய, போது — புட்பங்கள், போர்த்த — மூடப்பெற்ற, தருவின் — மரங்களினது, நீள்நிலங்கள்யாவும் — நீண்ட நிலங்களெல்லாம், பாயலில் — சயனத்தில், படுத்த — விரித்த, செம் — சிவந்த, பொற்படாம்என — பொன் வத்திரத்தைப்போல, விளங்கும் — பிரகாசிக்கும் எ-று. அன்று — ஏ — அசைகள். (௯)

தாழ்சினைபூத்தமென்பூத்தண்ணறுஞ்சுண்ணமாடி
வீழ்துணைவருதனோக்கிப்புதுக்கடிமேயதென்று
யாழிசைமிடற்றசெங்கட்கருங்குயிலினிதினூடிக்
கோழரைக்குமரிவாழைக்குருத்திடையொளித்ததன்றே.

இ-ள். தாழ் — வளைந்த, சினை — கிளைகளில், பூத்த — மலர்ந்த, மெல் — மிருதுவாகிய, பூ — மலர்களினது, தண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு — வாசனையையுடைய, சுண்ணம்ஆடி — மகரந்தப் பொடியில்வீழ்ந்து, வீழ் — விரும்பாநின்ற, துணை — தலைவனாகிய ஆண்குயிலானது, வருதல்நோக்கி — வருகிறதைப்பார்த்து, புதுக்கடி — புதுமணத்தை, மேயதுஎன்று — அடைந்ததென்று நினைந்து, யாழ்இசை — வீணையினிசையையொத்த, மிடற்ற — கண்டத்தினையும், செங்கண் — சிவந்த கண்களையுமுடைய, கரு — கறுத்த, குயில் — பெட்டைக்குயிலானது, இனிதின்ஊடி — இன்பத்தினாலேபிணங்கி, கோழ் — செழிப்பாகிய, அரை — அரையையுடைய, குமரிவாழை — இளவாழையினது, குருத்துஇடை — குருத்தினிடத்தில், ஒளித்தது — ஒளித்துக்கொண்டது எ-று.

புதுக்கடி என்பதில் — நூதனவிவாகம் என்பதும் புதியவாசனையென்பதுஞ் சிலேடையாற் பெறப்பட்டமையால், அதுகண்டே பெட்டைக்குயில் ஊடியதாம் எனக் கொள்க. (௰)

இளவேனிற்படலம்-முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள்-௯௦௩.

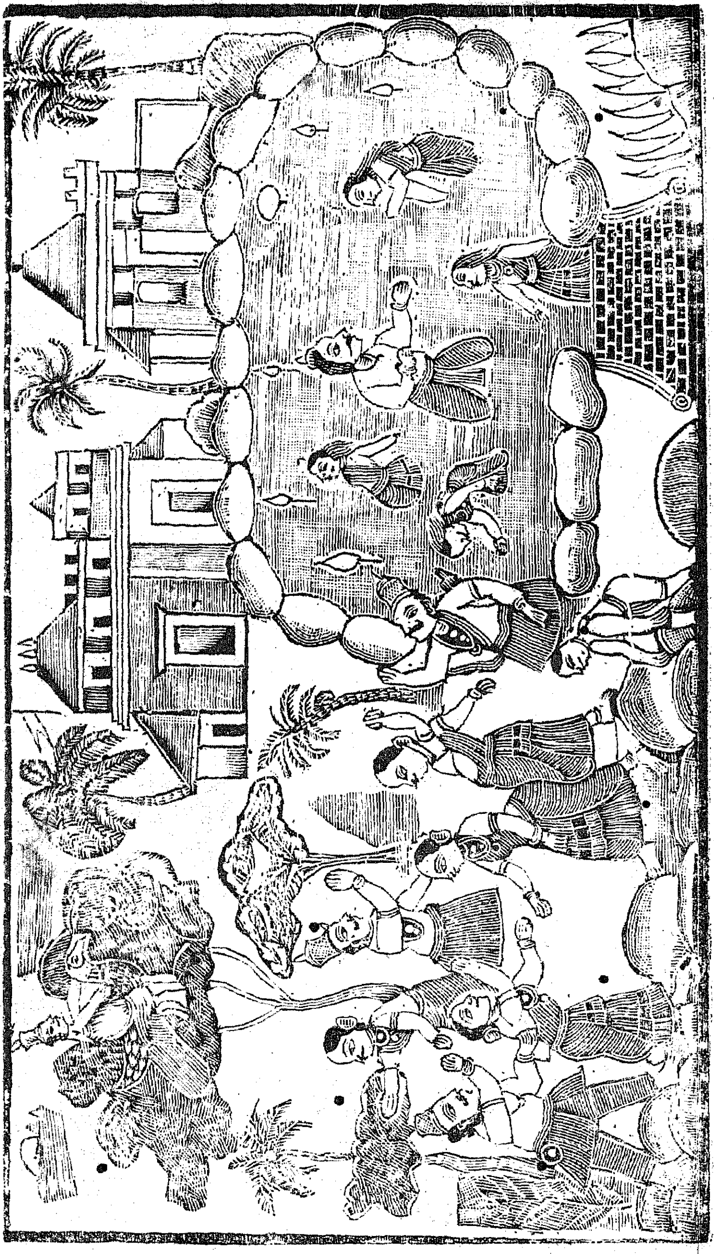

போதுகொய்படலம்.

[இப்படலத்தால் அந்நகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் லீலையோடு மலர்களைக் கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

இன்னதன்மையவின்னிளவேனில்வா
யன்னபொன்னகராடவர்யாவரும்
பொன்னவாமுலைப்பூவையர் தம்மொடுந்
துன்னுநாண்மலர்ச்சோலைசென்றெய்தினார்.

இ-ள். இன்ன தன்மைய — இத்தன்மையவாகிய, இன் — இனிமையாகிய, இளவேனில் வாய் — வசந்தகாலத்தினிடத்தில், அன்ன பொன்னகர் — அந்த நகரத்திலுள்ள, ஆடவர் யாவரும் — புருடர்களெல்லோரும், பொன் — தேமலானது, அவாம் — விரும்புகின்ற, முலை — தனங்களையுடைய, பூவையர் தம்மொடும் — தங்கள் மங்கையரோடுங்கூட, துன்னும் — நெருங்கிய, நாள் மலர் — அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய, சோலை — பூஞ்சோலையை, சென்று — போய், எய்தினார் — அடைந்தார்கள் எ-று. (க)

உள்ளங்கொண்டாரிவரென்றுணர்த்திடப்
புள்ளவாங்கணைவேளிடைப்போதல்போ
லள்ளிலைச்செழுஞ்சோலையிலன்பரைக்
கள்ளுண்கோதையர்கைப்பிடித்தேகினார்.

[பெண்கள் கணவரைப் பிடித்துச் செல்லல்.]

இ-ள். உள்ளம் — எங்கள் மனத்தை, கொண்டார் — அபகரித்துக்கொண்டார்கள், இவர் என்று — இவர்களென்று, உணர்த்திட — அறிவிக்க, புள் — வண்டுகள், அவாம் — விரும்புகின்ற, கணை — மலர்ப்பாணத்தையுடைய, வேள் இடை — மன்மதனிடத்தில், போதல் போல் — செல்வதுபோல, அள் — நெருங்கிய, இலை — இலைகளையுடைய, செழு — செழித்த சோலையினிடத்தில், அன்பரை — கணவர்களை, கள் உண் — தேன்பொருந்திய, கோதையர் — மாலையையணிந்த மங்கையர்கள், கைப்பிடித்து — கையிற் பிடித்துக்கொண்டு ஏகினார் — போனார்கள் எ-று.

கள்ளரை அரசரிடத்துப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் அவனுணைக்கி லக் காக்குவது போல ஆடவரைக் காமனுக் கிலக்காக்குதற் கென்க. (உ)

அணங்குநோய்செயுமைந்துமலரெனிற்
கணங்கொள்போதுகளுலியபொங்கர்வாய்
மணந்துசெல்வதையன்றிமணந்தவர்த்
தணந்துசெல்லுந்தருக்கினர்யாவரே.

[சோலைக்க ணுள்ள மலர்களின் சிறப்புக் கூறல்.]

இ—ள். ஐந்து மலர் — ஐந்து மலர்களே, அணங்கு — வருத்தமா கிய, நோய் — துன்பத்தை, செயும் எனில் — செய்யுமே யாமாறல், கணம்கொள் — கூட்டங்கொண்ட. போது — மலர்கள், கஞலிய- செருங்கிய, பொங்கர் வாய் — சோலையினிடத்தில், மணந்து — கூடி, செல்வதை யன்றி — போவதை யல்லாமல், மணந்தவர் — கூடின வர்களை, தணந்து — பிரிந்து, செல்லும் — போகின்ற, தருக்கினர்— செருக்கையுடையவர்கள், யாவர்-எவர்கள்? [ஒருவருமில்லை] எ—று. ஓ-அசை. (௩)

திருவனார்தங்குழாத்தொடுசென்றத
னரிவைபஞ்சடியிற்றென்றறிகிலான்
வரைகொண்மார்பினுதைத்தமலரடி
புரைவதீதெனநோக்கினன்போகின்றான்.

[ஆடவ னொருவன் சுவடுநோக்கிச் சேறல்.]

இ—ள். திரு அனார்தம் — இலக்குமியை யொத்த பெண்களு டைய, குழாத்தொடு — கூட்டத்துடன், சென்ற — நடந்த, தன்-தன் னுடைய, அரிவை — நாயகியினது, பஞ்சு — செம்பஞ்சுக் குழம்பூட் டிய, அடி — பாதமானது, இற்று என்று — இன்னதென்று, அறிகி லான் — அறியாத வொருவன், வரை — மலையை, கொள் — உவமை கொண்டிருக்கின்ற, மார்பின் — தனது மார்பினிடத்தில், உதைத்த- உதைத்த, மலரடி — தாமரை மலர்போன்ற பாதக்குறியை, புரை வது — ஒத்திருப்பது, ஈதுஎன — இந்த அடிக்குறி யென்று, நோக் கினன் — பார்த்தவனாய், போகின்றான் — செல்கின்றான் எ—று. (௪)

மையகூந்தலொர்மங்கையசோகினி
லெய்துறுதுயர்போதினையேறபு

கொய்துமென் றுகுறித்தடிவைத்தலுஞ்
செய்யபோதுசினைதொறும்பூத்தவே.

[மங்கையரடியால் அசோகு மலர்தல்.]

இ-ள். மைய கூந்தல் — கறுத்த கூந்தலையுடைய ஓர்மங்கை— ஒரு மங்கையானவள், அசோகினில் — அசோக மரத்தினிடத்தில், எய்துறுது — அடையக் கூடாமல், உயர் — உயரத்திலுள்ள, போதினை — மலரை, எறுபு — எறி, கொய்தும் என்று — பறிப்போமென்று, குறித்து — நினைத்து, அடி வைத்தலும் — பாதத்தைவைத்த மாத்திரத்தில், செய்ய — சிவந்த, போது — பூக்கள், சினைதொறும்— கிளைகள்தோறும், பூத்த — மலர்ந்தன எ-று. (௬)

கோத்தமேகலைக்கோதையர்நோக்கலிற்
பூத்தொசிந்ததிலகமென்போதினிற்
றேத்துளிக்கமர்தெள்விளிவண்டினம்
பார்த்தகண்ணிழல்பாய்ந்தனபோலுமே.

[மங்கையர் நோக்கால் மஞ்சாடி மலர்தல்.]

இ-ள். கோத்த — கோவையிட்ட, மேகலை — மேகலாபரணத்தையுடைய, கோதையர் — மங்கையர்கள், நோக்கலின் — பார்த்தவளவில், பூத்து — மலர்ந்து, ஒசிந்த — வளைந்த, திலகம் — மஞ்சாடிமரத்தினுடைய, மெல் — மிருதுவாகிய, போதினில் — மலரில், தேம்துளிக்கு — தேனினது துளிக்கு, அமர் — பொருந்திய, தெள் விளி — தெள்விளிராகத்தைப் பாடுகின்ற, வண்டு இனம் — வண்டுக் கூட்டங்கள், பார்த்த — பார்த்ததாகிய, கண் — கண்களினுடைய நிழல் — சாயல்கள், பாய்ந்தன போலும் — பரவினபோலும் எ-று.

காசுலாமுலைக்கன்னியர்புல்லலும்
பாசிலைக்குரவீன்றபைம்போதினின்
மூசிவண்டினமொய்த்ததுவெம்முலைப்
பூசுநானம்பொறித்ததுபோதுமால்.

[பெண்கள் தழுவப் பூத்த குராமரச் சிறப்பு.]

இ-ள். காசு உலாம் — இரத்தினாபரணங்கள்தங்கிய, முலை— தனங்களையுடைய, கன்னியர் — மங்கையர்கள், புல்லலும் — தழுவினவளவில், பாசு இலை — பசுமைபொருந்திய இலைகளையுடைய, குரவு — குராமரமானது, ஈன்ற — பெற்ற, பைம்போதினில் — பசிய

மலரில், மூசு – நெருங்கிய, வண்டு இனம் – வண்டுக்கூட்டமானது, மொய்த்தது – மொய்த்துக்கொண்டது, வெம் – விருப்பத்தைக் கொடிக்கின்ற, முலை – தனங்களில், பூசு – பூசப்பட்ட, நானம் – கத்தூரி, பொறித்ததுபோலும் – பூசியது போலும் எ–று. (எ)

வஞ்சிநுண்ணிடைமாதர்மிதித்தலிற்
செஞ்செவேதளிரீன்றசெயலைக
ளஞ்செஞ்சீறடிதோய்ந்தவரக்கெறி
பஞ்சியுண்டொளிர்பான்மைகடுக்குமே.

[மாதர் மிதிக்க மலர்ந்த அசோகின் மாட்சி.]

இ–ள். வஞ்சி – கொடியை யொத்த, நுண் – நுட்பமாகிய, இடை – மருங்கையுடைய, மாதர் – மடவார், மிதித்தலில் – மிதித்தலினால், செஞ்செவே – செம்மையாக, தளிர் – தளிர்களை, ஈன்ற – தந்த, செயலைகள் – அசோக விருக்கங்கள், அம் – அழகிய, செம் – சிவந்த, சீறடி – அம்மடவார் சிற்றடியில், தோய்ந்த – பூசிய, அரக்கு எறி – செந்நிறத்தை வீசாநின்ற, பஞ்சி – செம்பஞ்சியை, உண்டு – தம்மிடத்திற் கொண்டு, ஒளிர் – பிரகாசிக்கின்ற, பான்மை – தன்மையை, கடுக்கும் – ஒக்கும் எ–று. (அ)

அரவமேகலையாயிழையார்க்குயர்
குரவம்பாவைகொடுத்தகொழுதிமென்
முருகுலாமளிமொய்த்தகடம்பினம்
பரிவினாடவெண்பந்துகொடுத்தவே.

[அரிவையர்க்குக் குராமரமும் கடம்பு மளித்த கொடைகூறல்.]

இ–ள். அரவம் – சத்தியாநின்ற, மேகலை – மேகலாபரணத்தையுடைய, ஆய் இழையார்க்கு – மாதருக்கு, உயர் – உயர்ந்த, குரவம் – குராமரங்கள், பாவை – காயாகிய பதுமைகளை, கொடுத்த – கொடுத்தன, கொழுதி – கோதி, மெல் – மிருதுபொருந்திய, முருகு – தேனினிடத்தில், உலாம் – உலாவுகின்ற, அளி – வண்டுகள், மொய்த்த – நெருங்கிய, கடம்பு இனம் – கடப்ப மரங்கள், பரிவின் – விருப்பத்துடனே, ஆட – ஆட, வெள் – வெண்மையாகிய, பந்து – காயாகியபந்தை, கொடுத்த – கொடுத்தன எ–று. (௯)

மாங்குயிற்குரல்கேட்டுமலருறாக்
கோங்கமாதர்குதலையைக்கேட்டலுந்
தேங்கொள்போதுசினைதொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணையோகுயிலார்ப்பதே.

[குயிற்குரலுக்கு மலராக்கோங்கு குதலைகேட் டலர்ந்தமை.]

இ-ள். மா — மாமரத்தி லிருக்கிற, குயில்குரல் — குயிலின் குரலை, கேட்டு — கேட்டு மலர் உறு — மலராத, கோங்கம் — கோங்கவிருக்ஷமானது, மாதர் — மடவாருடைய, குதலையை — குதலைச்சொல்லை, கேட்டலும் — கேட்டவளவில், தேம்கொள் — தேனைக் கொண்ட, போது — புட்பங்களை, கிளைதொறும் — கிளைகள்தோறும், பூத்தலால் — புட்பித்தலால், ஆங்கு — அவ்விடத்தில், அதற்கு — அம்மடவார்சொல்லுக்கு, குயில் ஆர்ப்பது — குயில்கூவுவது, இணையோ — ஒப்பாகுமோ (ஆகாது) எ-று. (௧0)

காவிலன்புடைக்காளையொர்தார்குழற்
பூவைகண்ணுறுபூந்துகள்மாற்றலு
மாவியென்னவருகுறைமாற்றவள்
காவியங்கட்கடைகள்சிவந்தவே.

[சக்களத்தி அன்பால் பெண்ணொருத்தி பிணங்கல்.]

இ-ள். காவில் — பூஞ்சோலையில், அன்பு உடை — ஆசையையுடைய, காளை — நாயகனானவன், ஓர் — ஒரு, தார் — மாலையணிந்த, குழல் — கூந்தலையுடைய, பூவை — மனையாளது, கண் உறு — கண்ணிலேபடிந்த, பூந்துகள் — மகரந்தப் பொடியை, மாற்றலும் — துடைத்தமாத்திரத்தில், ஆவி என்ன — தன்னுயிரைப் போல, அருகு உறை — பக்கத்திலிருந்த, மாற்றவள் — சக்களத்தியினுடைய, காவி — நீலோற்பலத்தை யொத்த, அம் — அழகிய, கண்கடைகள் — கடைக்கண்கள், சிவந்த — சிவந்தன எ-று.

தன்கணவன் சக்களத்தி யிடத்தி னன்பினன் என்றறிந்து கோபித்தாளென்க. பூந்துகள் மாற்றலாகிய காரண மோரிடத்தும் கண்சிவத்தலாகிய காரியம் மற்றோரிடத்தும் கூறலால் தொடர்பின்மையணி. (௧௧)

வாங்குவிற்கைவரைபுரைதோளினான்
றேங்கொள்வண்டுதிளைப்பவடுவுறாங்
கோங்கரும்பினைநோக்கியொர்கோல்வளை
வீங்குவெம்முலைநோக்கலும்வெள்கினாள்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுக்கள் விளையாட்டையுரைத்தல்.]

இ-ள். வாங்குவில் — வளைந்தவில்லை, கை — கையிலேயுடைய, வரைபுரை — மலையையொத்த, தோளினான் — தோளையுடைய ஒரு

புருடன், தேம்கொள் — தேனையுண்ணுகிற, வண்டு — வண்டுகள், திளைப்ப — பொருந்த, வடு உறும் — வடுவுண்ட, கோங்கமரத்தினது, அரும்பினை — அரும்பை, நோக்கி — பார்த்து, ஓர்-ஒரு, கோல்வளை — மடந்தையினது, வீங்கு — பருத்த, வெம் — விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை — தனங்களை, நோக்கலும் — பார்க்குமளவில், வெள்கினாள் — அவள் வெட்கப்பட்டாள் எ-று.

வடுவுண்ட கோங்கரும்பையும் நகக்குறியுண்ட தனங்களையும் ஒப்பாக்கிப் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணினளென்க. (௧௨)

கோதைமார்பனோர்கோல்வளைகாதினின்
மாதர்நீலம்புனைதலுமாற்றவ
ளேந்தகும்படிநோக்கியநோக்கவள்
காதிலும்புனைகாவிநிகர்த்தவே.

இ-ள். கோதை — மாலையணிந்த, மார்பன் — மார்பையுடையவன், ஓர் — ஒரு, கோல்வளை — மாதினது, காதினில் — காதிலே, மாதர் — அழகிய, நீலம் — நீலோற்பலத்தை, புனைதலும் — சூட்டிய வளவில், மாற்றவள் — சக்களத்தி, நோதகும்படி — நோகும்படி, நோக்கிய — பார்த்த, நோக்கு — பார்வையானவை, அவள் — அச்சக்களத்தியினது, காதிலும் — காதினிடத்தும், புனை — சூடிய, காவி-நீலோற்பலத்தை, நிகர்த்த — ஒத்திருந்தன எ-று. (௧௩)

கோலநாண்மலர்கொய்பவளங்கையி
லோலிடுஞ்சுரும்போச்சவும்போகில
மாலுழந்துமறிந்துவிழுவன
நீலவொண்கழங்காடனிகர்க்குமால்.

இ-ள். கோலம் — அழகுபொருந்திய, நாள் மலர் — புதிய புட்பங்களை, கொய்பவள் — பறிக்கின்றவளது, அங்கையில் — உள்ளங்கையில், ஓலிடும் — சத்திக்கின்ற, சுரும்பு — வண்டுகள், ஓச்சவும்- ஓட்டவும், போகில — போகின்றிலவாய், மால் உழந்து — மயக்கமுற்று, மறிந்து — மறிபட்டு, விழுவன - அக்கையில் விழுகின்றனவாகி, நீலம் — கறுத்த, ஒள் - பிரகாசம் பொருந்திய, கழங்கு ஆடல்-அம்மனை ஆடலை, நிகர்க்கும் — ஒக்கும் எ-று. (௧௪)

போதுகொய்படலமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்—௬௬௭.

புனல்விளையாட்டுப் படலம்.

[இப்படலத்தாற் போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக் கேற்பப் புனலில் விளையாடல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

இணரவிழ்பொதும்பரினிளைஞர்யாவரும்
புணர்முலைமகளிரும்போதுகொய்தபின
றுணையொடுமடவனமிரியத்தூநிற
மணிதெளித்தனையநீர்வாவியெய்தினர்.

[மாதரும் மைந்தரும் வாவியிற் சேர்தல்.]

இ-ள். இணர் - பூங்கொத்துகள், அவிழ் - விரியாநின்ற, பொதும்பரின் - சோலையில், இளைஞர்யாவரும் - காளையர்களெவர்களும், புணர் - நெருங்கிய, முலை - தனங்களையுடைய, மகளிரும் - மாதர்களும், போது - புட்பங்களை, கொய்தபின் - பறித்தபின்பு, துணையொடும் - பெட்டையுடனே, மடஅனம் - இளவன்னங்கள், இரிய - ஓட, தூ-வெண்மையாகிய, நிறம் - நிறத்தையுடைய, மணி-முத்தை, தெளித்து அனைய - பரப்பியதையொத்த, நீர் - சலத்தையுடைய, வாவி - தடாகத்தை, எய்தினர் - அடைந்தார்கள். எ-று. ()

வாணெடுங்கண்ணியர்வாவியெய்தலுஞ்
சேணிடைநேமியம்புட்கள்செல்லுதல்
யாணர்மென்கோங்கரும் பிடையவீங்கிய
பூண்முலைக்குடைந்தயல்போதல்போன்றதே.

[இது முதற் புனலில் விளையாடல் கூறப்படுகின்றது]

இ-ள். வாள் - வாளையொத்த, நெடுங்கண்ணியர் - நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள், வாவி - தடாகத்தில், எய்தலும் - அடையவும், சேண் இடை - ஆகாயத்தின்கண், நேமியம்புட்கள் - சக்கரவாகப்பக்ஷிகள், செல்லுதல் - போதலானது, யாணர் - புதுமைபொருந்திய, மெல் - மிருதுவாகிய, கோங்கு அரும்பு - கோங்கரும்புகள், இடைய - தோற்றுப்போக, வீங்கிய - பருத்த, பூண் - ஆபரணத்தையணிந்த, முலைக்கு - தனங்களுக்கு, உடைந்து - தோற்று,

அயல் - புறத்தே, போதல் - போய்விடுதலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது எ-று. (௨)

மங்கையர்செறிதலுமல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர்தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள்வாண்முகத்தெழிற்குடைந்துதேங்கமழ்
பொங்குதண்புனலிடைபொளித்தல்போலுமால்.

இ-ள். மங்கையர் - மாதர்கள், செறிதலும் - அடைதலும், மல்கு - நிறைந்த, நீர் இடை - சலத்தினிடத்தில், பங்கயம் - தாமரையினது, செழுமலர் - செழித்தபுட்பங்கள், தாழ்தல் - மூழ்குதல், பாவையர் - மாதர்களுடைய, திங்கள் - சந்திரனையொத்த வாள்- பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்து எழிற்கு - முகத்தினது அழகிற்கு, உடைந்து - தோற்று, தேம் - வாசனை, கமழ் - பரிமளியாநின்ற, பொங்கு - மிகுந்த, தண் புனல் இடை - குளிர்ந்த நீரினிடத்தில், ஒளித்தல்போலும் — ஒளித்துக் கொள்ளுதலை யொக்கும் எ-று. (௩)

வடுவகிர்நெடுங்கணார்வார்கொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வாவியுட்குளித்தலிந்திரன்
படர்சிறையரிவதற்கஞ்சிப்பாய்திரைக்
கடலிடைமால்வரையொளித்தல்காட்டுமால்.

இ-ள். வடுவகிர் — மாவடுவினது பிளப்பை யொத்த, நெடுங்கணார் — நெடியகண்களையுடைய மாதர்களது, வார்கொள் — கச்சையணிந்த, வெம் — விருப்பத்தைத்தரும், முலை — தனங்கள், குடை- ஆடாநின்ற, புனல் — சலத்தையுடைய, வாவி உள் — தடாகத்தினுள், குளித்தல் - மூழ்குதல், இந்திரன் - தேவேந்திரன், படர்- விரிந்த, சிறை - இறகை அரிவதற்கு - அறுத்தற்கு, அஞ்சி-பயந்து, பாய் - பாயாநின்ற, திரை - அலையையுடைய, கடல் இடை - சமுத்திரத்தினிடத்தில், மால்வரை - உயர்ந்த மலைகள், ஒளித்தல் - ஒளித்துக்கொள்ளுதலை, காட்டும் - காண்பிக்கும் எ-று. ஆல் - அசை. (௪)

விரைகமழ்சுண்ணமெய்திமிர்ந்துமென்குழற்
றெரியலின்வீக்குபுதெய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோறிடமகளிர்நீந்துத
னிரைமணிக்குடத்தினீந்தல்போலுமால்.

இ-ள். விரைகமழ் - வாசனை பரிமளியாநின்ற, சுண்ணம் - கந்தப்பொடிகளை, மெய்திமிர்ந்து - சரீரத்திற் பூசிக்கொண்டு, மென்

குழல் - மிருதுவாகிய கூந்தலை, தெரியலின் வீக்குபு-மாலையினாலே கட்டி, தெய்வம் — தெய்விகமாகிய, சாந்து அணி - சந்தனத்தை யணிந்த, வரி - கோலத்தையுடைய, முலை - தனங்கள், தோன்றிட- தோற்ற, மகளிர் - மாதர்கள், நீந்துதல் - நீந்தலானது, நிரை - வரி சையாகிய, மணிக்குடத்தினால் — இரத்தின கும்பத்தினால், நீந்தல் போலும் - நீந்துதலை யொக்கும் எ-று. (ரு)

படவரவல்குலார்முலையிற்பாய்புன
லுடைதிரைக்கரத்தினாற்பொருதலொண்டிறற்
குடமுனிகருங்கடல்குடித்தவாற்றினாற்
புடைதிரண்மணிக்குடம்புடைத்தல்போன்றதே.

இ-ள். படஅரவு அல்குலார் - பாம்பின் படத்தையொத்த நிதம் பத்தையுடைய மாதரது, முலையில் — தனங்களின்மீது, பாய்—பாயா நின்ற, புனல் - சலமானது, உடை - உடையாநின்ற, திரைக்கரத்தி னால் - அலையாகிய கையினால், பொருதல்-மோதுதல், ஒண்திறல்- பிரகாசமாகிய வன்மையையுடைய, குடமுனி - அகத்தியர், கருங் கடல் - கருங்கடலை, குடித்த ஆற்றினால் -பானம்பண்ணிய நெறியி னால், புடை —பக்கங்களில், திரள் — திரண்ட, மணிக்குடம் - இரத் தினக் குடத்தை, புடைத்தல் போன்றது - அடித்தலை யொத்திருந் தது எ-று.

அகத்தியமுனிவர் குடத்துப் பிறந்தார் ஆகலின் தன்னைக்குடித் தோன் றாயென வெகுண்டு கடல் மோதிற் றென்க. பகையுடை யார், ஒருவரின் இனத்தாரிடத்தும் பழிதீர்த்தல் வழக்கமாகலின் இவ்வாறு கூறினார். அது கௌசிகமுனி வசிட்ட குமாரர்களை நீறுக் கியதனாலும், பரசுராமர், கார்த்த வீரியார்ச்சுனன் சந்ததிகளைக் கரு வறுத்தமையினாலும் கண்டுகொள்க. அகத்தியர் கடல்குடித்த சரித் திரத்தைத் திருவிளையாடற்புராணம் இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத் திற் றெற்றெனக் காண்க. (சு)

சிற்றிடையொருத்திதன் றிலகவாண்முகத்
தெற்றுநீர்காதலனிறைப்பக்காண்டலு
மற்றதுபொறுக்கலாதுயிர்த்துமாழ்கிய
முற்றிழைமழைக்கணீர்முகனிறைந்தவே.

இ-ள். சிறுஇடை - சிறிய இடையையுடைய, ஒருத்திதன்- ஒருமாதினது, திலகம் — திலகமணிந்த, வாள் முகத்து - பிரகாசம்

பொருந்திய முகத்தினிடத்தில், எற்று - மோதுகின்ற, நீர் — சலத்தை, காதலன் - புருடன், இறைப்ப - இறைக்க, காண்டலும்-பார்த்தவளவில், அது - அதை, பொறுக்கலாது — பொறுக்கமாட்டாமல், உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, மாழ்கிய - மயங்கிய, முற்றுஇழை— சக்களத்தியினது, மஞ்ழக்கண்ணீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணீரானது, முகம் - முகத்தில், நிறைந்த - நிரம்பின எ-று. மற்று ஏ- அசைகள். (எ)

நாள்விழவயர்ந்தவணாணிக்காதலன்
றோளணிசாந்தநீர்தோய்ந்துநீக்கலும்
வாளுகிருழுதமெய்வடுக்கண்டேங்குறூஉ
மீளவுமுளநனிவெள்கினாளரோ.

இ-ள். நாள் - புதிதாக, விழவு அயர்ந்தவள் - கலியாணம் பண்ணப்பட்டவள், நாணி - வெட்கப்பட்டு, காதலன் — புருடனது, தோள்அணி - தோள்களினின்று மணிந்த, சாந்தம் — சந்தனத்தை, நீர்தோய்ந்து — நீரிற்குளித்து, நீக்கலும் — போக்கியவளவில், வாள்- வாள்போன்ற, உகிர் — நகங்கள், உழுத — கிழித்த, மெய் — சரீரத்தில், வடுக்கண்டு — குறிகளைப்பார்த்து, ஏங்குஉறூ —* இரங்கி, மீளவும் - மறுபடியும், உளம் — மனதில், நனி — மிகவும், வெள்கினாள்- வெட்கமுற்றாள் எ-று. அரோ - அசை. (அ)

இன்னணமாடுதனோக்கியெய்திய
மன்னவர்மன்னனுமருங்குதேய்த்துயர்
பொன்னவிரிளமுலைப்பூவைதன்னொடுந்
துன்னுநீர்ப்போர்த்தொழில்தொடங்கினனரோ.

[இனி நளன் தமயந்தியுடன் புனல் விளையாட்டுச் செய்தமை கூறல்.]

இ-ள். இன்னணம் - இத்தன்மையவாக, ஆடுதல் - விளையாடுதலை, நோக்கி - பார்த்து, எய்திய - அத்தடாகத்தினிடத்திலேவந்த, மன்னவர் மன்னனும் - அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனும், மருங்கு தேய்த்து - இடையைத் தேய்த்து, உயர் - உயர்ந்த, பொன் அவிர்- தேமல் பிரகாசியாநின்ற, இள - இளமைபொருந்திய, முலை - தனங்களையுடைய, பூவை தன்னொடும் - தமயந்தியினோடும், துன்னு— நெருங்கிய, நீர்ப்போர்த்தொழில் - சலக்கிரீடையை, தொடங்கினன் — ஆரம்பித்தான் எ-று. அரோ - அசை. (௯)

சுண்ணமென்சிவிறிநீர்தூரக்குமெந்திர
மெண்ணிலதாங்கிவேளனையவேந்தலைப்
பெண்ணலங்கனிந்தொளிர்பேதைதன்னொடு
மண்ணியமணியனார்விளைந்திட்டாரரோ.

இ-ள். சுண்ணம் — கந்தப்பொடிகளையும், மெல் — மிருதுவாகிய, சிவிறி — துருத்தியையும், நீர்தூரக்கும் எந்திரம் — நீரிறைக்குங் குழல்களையும், எண் இல — அளவில்லாமல், தாங்கி — எடுத்துக்கொண்டு, வேள் அனைய — மன்மதனையொத்த, வேந்தலை — நளமகாராசனை, பெண் நலம் — பெண் தன்மை. கனிந்து — பழுத்து, ஒளிர் — பிரகாசியாநின்ற, பேதை தன்னொடும் — தமயந்தியோடு கூட, மண்ணிய — கழுவிய, மணி அனார் — இரத்தினத்தையொத்தபெண்கள், விளைந்திட்டார் — விளைந்துகொண்டார்கள் எ-று. (௧௦)

துன்னிருங்கூந்தலார்தூர்ந்ததாரைகண்
மன்னவன்றோள்களிற்பாய்தல்வானிடை
மின்னினங்காரொடுமிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற்பொழிதல்போன்றதே.

இ-ள். துன்னு — நெருங்கிய, இரு — பெருமை பொருந்திய, கூந்தலார் — கூந்தலையுடைய மாதர்கள், தூர்ந்த — தூவிய, தாரைகள் — சலதாரைகள், மன்னவன் — நளமகாராசனுடைய, தோள்களில் — புயங்களில், பாய்தல் — வீழ்தலானது, வான் இடை — ஆகாயத்தினிடத்தில், மின் இனம் — மின்னற்கூட்டம், கார் ஒடும் — மேகத்துடனே, மிடைந்து — நெருங்கி, மெல் — மிருதுவாகிய, புனல் — சலத்தை, பொன்நெடுங் குன்றின்மேல் — நெடிய மகாமேருவின் மீது, பொழிதல் போன்றது — பொழிதலை ஒத்திருந்தது எ-று. (௧௧)

அரசர்கோன்குலிகநீர்த்தாரையாயிரஞ்
சுரிகுழன்மடந்தையர்முகத்திற்றாவுதன்
முருகவிழ்தாமரைமலரின்மோட்டிளம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாம்பாய்தல்போன்றதே.

இ-ள். அரசர்கோன் — இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன், குலிகநீர் — இங்குலிக நீரினது, தாரை ஆயிரம் — ஆயிரந்தாரைகளை, சுரி — சுழித்த, குழல் — கூந்தலையுடைய, மடந்தையர் — மாதருடைய, முகத்தில் — முகங்களில், தாவுதல் — இறைத்தலானது, முருகு — தேன், அவிழ் — விரியாநின்ற, தாமரை மலரின் — தாம

ரைபுட்பத்தினிடத்தில், மோட்டு இளம் — மிகுந்த இளமைபொருந்திய, பரிதி — சூரியனுடைய. செம்கதிர்க் குழாம் — சிவந்த கிரணக்கூட்டங்கள். பாய்தல் — வீழ்தலை, போன்றது — ஒத்திருந்தது எ-று. ஏ — ஈற்றசை. (௧௨)

விரைகமழ்சுண்ணமும்வீசசாந்தமு
மரசனாண்டெறியலுமாற்றலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாவியிலொளித்திட்டாரரோ.

இ-ள். விரை — வாசனை, கமழ் — பரிமளியாநின்ற, சுண்ணமும் — சந்தப் பொடிகளையும், வீசு — வாசனையை வீசாநின்ற, சாந்தமும் — சந்தனத்தையும், அரசன் — நளமகாராசன், ஆண்டு — அவ்விடத்தில், எறிதலும் — வீசவும், ஆற்றலாமையால் — பொறுக்கமாட்டாமையினால், குரை — சத்தியாநின்ற, கடல் — சமுத்திரத்தில், குளித்திடும் — மூழ்குகின்ற, மின்னின் — மின்னலைப்போல், கோதையர் — மாதர்கள், உரவு — விரிந்த, நீர் — சலத்தையுடைய, வாவியில் — தடாகத்தில், ஒளித்திட்டார் — ஒளித்துக்கொண்டார்கள் எ-று. அரோ — அசை. (௧௩)

வாமமேகலையினார்வளர்ந்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்
காமர்வாண்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தண்
டாமரையெனமணித்தடத்தின்மூழ்குவார்.

இ-ள். வாமம் — அழகுபொருந்திய, மேகலையினார் — மேகலாபரணத்தையுடைய மாதர்கள், வளர்ந்த — வளர்ந்த, வெம் — விருப்பத்தைத்தராநின்ற, முலை — தனங்களை, நேமியம் புள் என — சக்கரவாகப் பறவையென்று, நீருள்காட்டுவார் — சலத்துக்குள்ளே காட்டுவார்கள், காமர் — அழகிய, வாள் — பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை — முகத்தை, கமலம் சேர்த்தி — தாமரைப் புட்பத்துடனே சேர்த்து, தண் — குளிர்ச்சி பொருந்திய, தாமரை என — தாமரைப் பூவென்று சொல்ல, மணி — முகத்தையுடைய, தடத்தின் — தடாகத்தில், மூழ்குவார் — முழ்குவார்கள் எ-று. (௧௪)

தோற்றதன்பெரும்பணைதுளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றன்னொடு
மேற்றனளெரிமணிச்சிவிறியேந்தியே.

இ-ள். தோற்ற — தோற்றுப்போன, தன் — தன்னுடைய, பெரும்படை — பெரிய சேனைகள், துளங்கினும் — நடுங்கினும், இனி — இனிமேல், ஆற்றலம் என — பொறுக்கமாட்டோமென்று, மலர் அடியில் — தாமரைமலரினை யொத்த பாதத்தில், சேர்தலும் — அடையுமளவில், கோல்தொடி — தமயந்தியானவள், அலங்கல் — மாலையணிந்த, அம் — அழகிய, குன்று அன்னானும் — மலையை யொத்த நளமகாராசனுடனே, எரி — பிரகாசியாநின்ற, மணி — இரத்தினத்தாற்செய்த, சிவிறி — நீர்தூற்றுந் துருத்தியை, ஏந்தி — தாங்கி, ஏற்றனள் — எதிர்த்தாள் எ-று. (௧௫)

ஓவியரெழுதருமுருவப்பூங்கொடிக்
கோதைவார்மணிவடக்கொம்மைவெம்முலைத்
தூவினோமுறுமெனச்சுடர்செய்பூணினா
னாவியந்துகில்கரந்தமையத்தூவினான்.

இ-ள். ஓவியர் — சித்திரகாரராலே, எழுதரு — எழுதுதற்கரிய, உருவம் — வடிவத்தையுடைய, பூகொடி — தமயந்தியினது, கோதை — கோத்திருக்கிற, வார் — நீண்ட, மணிவடம் — முத்துமாலையணிந்த, கொம்மை — இளமை பொருந்திய, வெம் — விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை — தனங்களில், தூவில் — நீரைத்தூவில், நோமுறும் என — வருந்துமென்று, சுடர்செய் — பிரகாசிக்கின்ற, பூணினான் — ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், ஆவி — பாலாவியையொத்த, அம் — அழகிய, துகில் — வத்திரமானது, கரந்து அமைய — மறையும்படி, தூவினான் — இறைத்தான் எ-று. (௧௬)

அந்துகினனைதலினல்குறோன்றுதல்
கந்தடுகளிற்றினான்காணவெள்குறாச்
சுந்தரச்சுண்ணநீர்முகத்திற்றூயவன
சந்தணிதடம்புயந்தழுவினாளரோ.

[தமயந்தி வெள்கி நளனைத்தழுவல் கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். அம் துகில் — அழகிய வத்திரம், நனைதலில் — நனைந்தவளவில், அல்குல் — நிதம்பமானது, தோன்றுதல் — தோன்றுதலை, கந்து அடு — கட்டுத்தறியை முறிக்காநின்ற, களிற்றினான் — யானையையுடைய நளன், காண — பார்க்க, வெள்கு உறா — வெட்கமுற்று, சுந்தரம் — அழகிய, சுண்ணநீர் — கந்தப்பொடி கலந்தநீரை, முகத்தில் தூய் — முகத்திலே இறைத்து, அவன — அவ்வரசனுடைய, சந்து அணி — சந்தனமணிந்த, தடம்புயம் — பருத்த தோள்களை, தழுவினாள் — தழுவிக்கொண்டாள் எ-று.

தன்னுடைய அவயவங்களை நளன் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணிய தமயந்தி அவன் பாராமைக்கு அவன் முகத்தில் நீர் தூவி யதுமன்றி மடமையால் தழுவினளென்க. (௧எ)

அலர்முலையம்மருங்ககறுநாமெனாக்
கலுழ்வபோற்றண்டுளிகாலிமேகலை
நிலவுமிழ்பூணினாணீக்கியேர்பெற
விலகிவில்லுமிழ்கலைவீக்கினாளரோ.

[இனி யிரண்டுபாட்டால் சலக்கிரீடைசெய்தபின் தமயந்தி யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அலர்முலை — தமயந்தியினது, அம் மருங்கு — அழகிய இடையை, அகறும் — நீங்குவோம், நாம் எனா — நாமென்று, கலுழ்வ போல் — அழுகின்றதுபோல், தண் துளி — தண்ணிய துளிகளை, காலும் — சொரியும், மேகலை — மேகலாபரணத்தை, நிலவு — பிரகாசத்தை, உமிழ் — உமிழாநின்ற, பூணினாள் — ஆபரணத்தை யுடைய தமயந்தி, நீக்கி-தள்ளி, ஏர்பெற-அழகுபெற, விலகி — விட்டுவிட்டு, வில் — பிரகாசத்தை, உமிழ் — கக்காநின்ற, கலை — ஆடையை, வீக்கினாள் — கட்டிக்கொண்டாள் எ-று. பூணினாள் மேகலை நீக்கிக் கலை வீக்கினா ளெனக்கூட்டுக. (௧அ)

நகைநிலாத்தவழ்ந்தெனநாணங்கோட்டிய
முகிழ்முலைமுன்றிலின்முத்தந்தாங்கினா
ளகினறுந்தூமமென்குழலிலைமலர்ச்
சிகழிகைவேய்ந்தனடிலகந்தீட்டினாள்.

இ-ள். நகை — ஒளியையுடைய, நிலா — சந்திரிகை, தவழ்ந்து என — தவழ்ந்ததுபோல, நானம்கோட்டிய — கத்தூரியப்பிய, முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலை முன்றிலில் — தனப்பிரதேசத்தில், முத்தம் — முத்துவடத்தை, தாங்கினாள் — தரித்தாள், அகில் — அகிலினுடைய, நறுந் தூமம்-நறிய புகையூட்டிய, மென்குழலில் — மெல்லிய கூந்தலில், அம்-அழகிய, மலர்ச்சிகழிகை — மலர்மாலையை, வேய்ந்தனள் — தரித்தாள், திலகம் பொட்டை, தீட்டினாள் — எழுதினாள் எ-று. (௧௯)

களிச்சுரும்பரற்றுதார்க்காளைகாமநோய்
தளிர்த்தெழமடபயிற்சாயறன்னொடு

துளிப்புயல்கண்படுசோலைநாப்பணோர்
பளிக்குமேனிலைமலர்ப்பள்ளிமேவினான்.

[நளதமயந்திகள் சோலை மலரணைமேவல்.]

இ-ள். களி — களிப்பையுடைய, சுரும்பு — வண்டுகள், ஆரற்று தார் — சத்தியாநின்ற மாலையையுடைய, காளை — நளமகாராசனான வன், காமம்நோய் — விரகநோயானது, தளிர்த்துஎழ — அதிகரிக்க, மடமயில் சாயல் தன்னொடும் — தமயந்தியுடனே, துளிப்புயல்-துளியையுடைய மேகங்கள், கண்படு — நித்திரை செய்யாநின்ற, சோலைநாப்பண் — சோலைக்கு மத்தியத்தில், 'ஓர்பளிக்குமேல்நிலை-ஒரு பளிங்கினாற்செய்த மேலுப்பரிகையில், மலர்பள்ளி — புட்பசயனத்தில், மேவினான் — சேர்ந்தான் எ-று. (௨0)

அரிக்குரற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மழைபொழிந்துபொங்கிய
வரிச்சிறைத்தும்பிபாட்டயர்ந்தமங்கைதன்
றிருக்கிளர்முலைநலஞ்செம்மலுண்ணவே.

[நளன் தமயந்தியைச் சேர்ந்திருத்தல்.]

இ-ள். மங்கைதன் — தமயந்தியினது, திருகிளர் — அழகுமிகுந்த, முலைநலம் — தனத்தின் இன்பத்தை, செம்மல் — நளமகாராசன், உண்ண — அனுபவியாநிற்க, அரி — தவளையினது, குரல் — குரலை யொத்த, கிண்கிணி — சதங்கைகள், சிலம்பொடு — சிலம்புடனே, ஆர்த்தன — ஆரவாரித்தன, புரி — கட்டுப்பட்ட, குழல் — கூந்தல், மலர்மழை — புட்பவருடத்தை, பொழிந்து — சொரிந்து, பொங்கிய-மிகுந்தன, வரி — நீண்ட, சிறை — இறகையுடைய, தும்பி — வண்டுகள், பாட்டு அயர்ந்த — பாட்டைப்பாடின எ-று. (௨௧)

ஏந்திளவனமுலைசாடவீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந்தெதிரெழிறவழுமார்பினான்
பூந்துணர்பொதுளியபொதும்பர்நாப்பணோர்
வாய்ந்தபூங்கொடியொடுமணந்துவைகினான்.

இ-ள். ஏந்து — ஏந்திய, இள — இளமையாகிய, வனமுலை-அழகிய தனங்கள், சாட — மோத, ஈர் — குளிர்ச்சியும், நறு — வாசனையும் பொருந்திய, சாந்து உதிர்ந்து — சந்தனமழிந்து, எதிர்-நேராக, எழில்தவழும் — அழகு பொருந்திய, மார்பினான் — மார்பை

யுடையநளன், பூதுணர் — பூங்கொத்துகள், பொதுளிய — நெருங்கிய, பொதும்பர் — சோலையினுடைய, நாப்பண் — மத்தியத்தில், ஓர் — ஒப்பற்ற, வாய்ந்த — தனக்குக் கிடைத்த, பூங்கொடியொடு — தமயந்தியினுடனே, மணந்து — கூடி, வைகினான் — இருந்தான் எ-று.

புனல்விளையாட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௯௩௧.

சூதாடுபடலம்.

[இப்படலத்தாற் குறைவின்றிய செல்வத்தை யனுபவிக்கும் நளன் விதிவழியால் அளவிறந்த துன்பமனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய சூதாடல்சொல்லப் படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

வாம்பரித்தேரினானுமாழையொண்கண்ணினாளு
மேம்பலோடினிதுபுல்லியிடைவிடாதொழுகுநாளி
லாம்பலம்போதுகாட்டுமணிதிகழ்பவளச்செவ்வாய்க்
காம்புறழ்தோளினாட்குக்கருப்பம்வந்துற்றதன்றே.

இ-ள். **வாம்** — தாவாநின்ற, பரித்தேரினானும் — குதிரைகட்டிய தேரையுடைய நளமகாராசனும், மாழை — மாவடுவையொத்த, ஒள் — பிரகாசம் பொருந்திய, கண்ணினாளும் — கண்ணையுடைய தமயந்தியும், ஏம்பலோடு — அகமலர்ச்சியுடனே, இனிது புல்லி — இனிமையாகத்தழுவி, இடைவிடாது — நீங்காது, ஒழுகுநாளில் — நடக்குநாளிலே, ஆம்பலம்போது — செவ்வல்லி மலரை, காட்டும் — காட்டுகின்ற, அணிதிகழ் — அழகு பிரகாசியாநின்ற, பவளம் — பவளத்தையொத்த, செம்வாய் — சிவந்த வாயையும், காம்பு — மூங்கிலை, உறழ் — ஒத்த, தோளினாட்கு — தோளையுமுடைய தமயந்திக்கு, கருப்பம் வந்துஉற்றது — கர்ப்பமுண்டாயிற்று எ-று. (௧)

மெலியுநுண்மருங்குதோன்றவேயிளந்தோள்கடேம்ப
லலனுறசெய்யமேனிபாசொளிநரம்புகாட்ட
வளர்சுணங்கனிந்துவீங்கியழகுவீற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகங்கருகிச்செவ்விமுகமதிவிளர்த்ததன்றே.

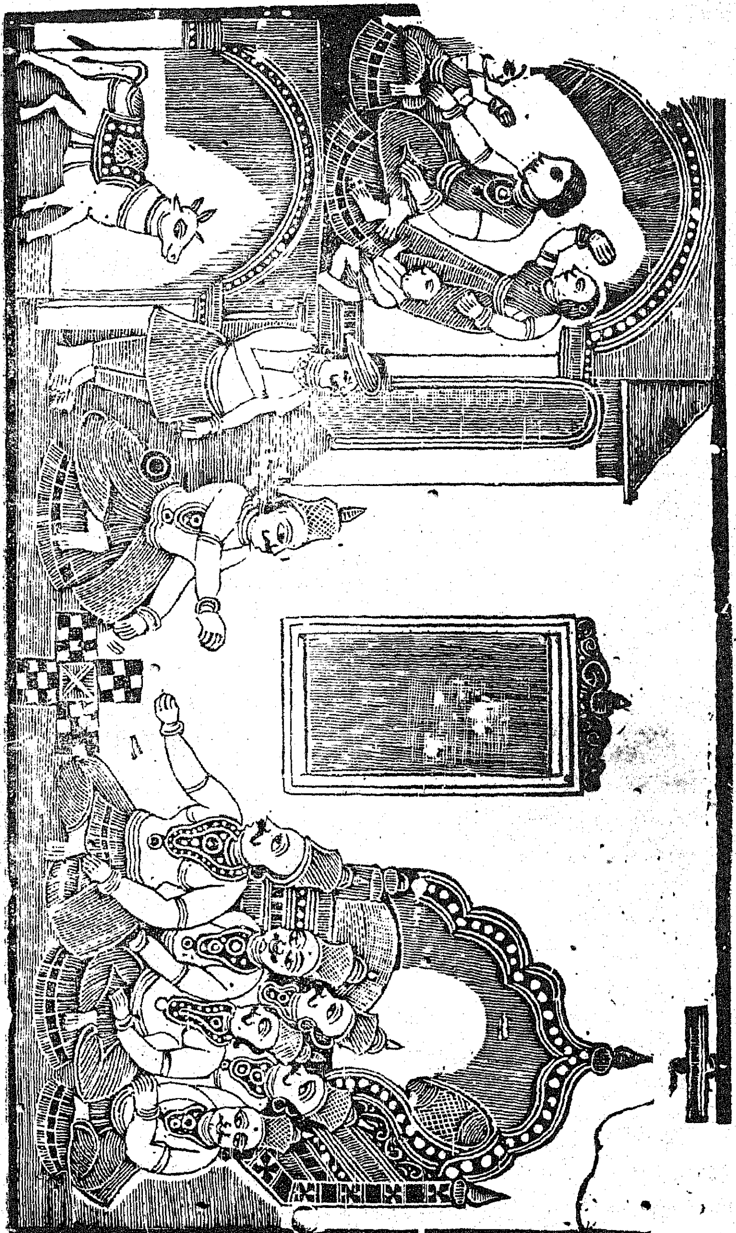

[இதனால் தமயந்தியின் கருப்பக்குறிகள்
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மெலியும் – வாடாநின்ற, நுண் – நுட்பமான, மருங்கு – இடையானது, தோன்ற – சாண, வேய் – மூங்கிலையொத்த, இள – இளமையாகிய, தோள்கள் – தோள்கள், தேம்ப – வாட, நலன் உறு – நன்மைபொருந்திய, செய்யமேனி-சிவந்தவுடம்பு, பாசொளி – பசிய வொளியையுடைய, நரம்பு காட்ட – நரம்புகளைத் தோற்று விக்க, அலர் – பரந்த, சுணங்கு – தேமலை, அணிந்து – தரித்து, வீங்கி – பருத்து, அழகு வீற்றிருந்த – அழகானது தங்கி யிருந்த பொம்மல் – பொலிவுபொருந்திய, முலை முகம் – தனங்களின் முகங்கள், கருகி – கறுத்து, செவ்வி – அழகையுடைய, முகமதி – முகமாகிய சந்திரன், விளர்த்தது – வெண்மை யடைந்தது எ-று. அன்று – ஏ – அசைகள். (௨)

குழைமுகங்கிழித் துநீண்டசெழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
பொழிகதிர்த்திங்கள்காட்டும்வலம்புரிவருந்திப்பொங்கி
யொழுகொளிநிலவுகாலுநித்திலமுயிர்த்ததென்ன
மழகளிறனையதோற்றமாணிளங்குழவியீன்றாள்.

இ-ள். குழை முகம் – காதின் முகத்தை, கிழித்து – கிழித்து, நீண்ட – நீண்டிருக்கிற, செழு – செழுமையாகிய, கடை – கடையையுடைய, மழைக்கண் – குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை – தமயந்தியானவள், பொழி – சொரியாநின்ற, கதிர் – கிரணங்களையுடைய, திங்கள் – சந்திரனை, காட்டும் – தோற்றுவிக்கும், வலம்புரி – வலம்புரிச்சங்கமானது, வருந்தி – வருத்தமுற்று, பொங்கி – பிரகாசித்து, ஒழுகு – மிகுந்த, ஒளி – காந்தியையுடைய, நிலவு – சந்திரிகையை, காலும் – கக்காநின்ற, நித்திலம் – முத்தை, உயிர்த்தது என்ன – பெற்றதுபோல, மழ – இளமைபொருந்திய, களிறு அனைய – யானையை யொத்த, தோற்றம் – காட்சியையுடைய, மாண் – மாட்சிமையாகிய, இளங் குழவி – இளங் குழந்தையை, ஈன்றாள் – பெற்றாள் எ-று. (௩)

மழகளிறனையநம்பிபிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுரைதோளிபின்னோர்கன்னியையுயிர்த்தாண்மக்கள்
குழவிநுங்கனிந்தவந்தீங்குதலைகேட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசீயமன்னானுவகையின்மூழ்கினானே.

இ-ள். மழை — இளமைபொருந்திய, களிறு அனைய — யானையையொத்த, நம்பி — பிள்ளையானவன், பிறை என — மூன்றாம் பிறைபோல, வளரும் நாளில் — வளர்ந்துவருங்காலத்தில், கழை புரை — மூங்கிலையொத்த, தோளி — தோளையுடையதமயந்தி, பின்— பின்பு, ஓர் கன்னியை — ஒரு பெண்ணை, உயிர்த்தாள் — பெற்றாள், மக்கள் — இரண்டு குழந்தைகளுடைய, குழலினும் — வேய்ங்குழலினும், கனிந்த — கனிவாகிய, அம் — அழகிய, தீம்குதலை — தித்திப்புப் பொருந்திய மழலைச்சொல்லை, கேட்டு உருகி — கேட்டுள்ளுருகி, வெய்ய — வெவ்விதாகிய, முழை — குகையில், புகும் — நுழையாநின்ற, சீயம் அன்னான் — சிங்கத்தையொத்த நளமகாராசன், உவகையில் — சந்தோடத்தில், மூழ்கினான் — அழுந்தினான் எ-று.

நிழலுமிழ்ந்துதிரங்காலும்வயிரவாணிடதர்கோமா
னெழுபுவிவேந்தர்யாருமிடுதிறைகொணர்ந்தெஞ்ஞான்றுந்
தொழுதனரேத்திநிற்பத்தொடுகடலுடுத்தஞால
முழுவதுமொருகோலோச்சிமுறைவழாதளித்தானன்றே.

இ-ள். நிழல் — பிரகாசத்தை, உமிழ்ந்து — சொரிந்து, உதிரம் காலும் — இரத்தத்தைக் கக்கும், வயிரம் வாள் — கூரிய வாளையுடைய, நிடதர் கோமான் — நளமகாராசன், எழுபுவி — சத்த தீவிலுமுள்ள, வேந்தர் யாரும் — அரசரெல்லாரும், இடு திறை — இடாநின்ற கப்பங்களை, கொணர்ந்து — கொண்டுவந்து, எஞ்ஞான்றும் — எந்தநாளும், தொழுதனர் — வணங்கினவராய், ஏத்தி — துதித்து, நிற்ப — நிற்க, தொடு — தோண்டிய, கடல் உடுத்த — சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, ஞாலமுழுவதும் — உலக முழுமையும், ஒருகோல் ஓச்சி — ஒரு செங்கோலைச் செலுத்தி, முறை வழாது — கிரமம் தப்பாது, அளித்தான் — இரட்சித்துக் கொண்டுவந்தான் எ-று. (௫)

கோவடு குருதி வேலான்கொழுஞ்சுடர்பட்டகாலைச்
சேவடிகழுவலின்றிச்செய்கடனைகழித்தனேக்கிக்
காவலற்சேருங்காலங்கருதுபன்னிராண்டு
வேவருந்தான்றியுற்றவெங்கலிமேயினானே.

[கால்கழுவாமற் கடன்முடித்தமையாற் கலிபுருடன் பற்றல்.]

இ-ள். கோ — (சத்துருக்களாகிய) ராசாக்களை, அடு — கொல்லாநின்ற, குருதி — இரத்தந்தோய்ந்த, வேலான் — வேலாயுதத்தையுடைய நளன், கொழு — செழித்த, சுடர் — சூரியன், பட்டகாலை—

அத்தமித்தபொழுது, சே அடி — சிவந்தபாதங்களை, கழுவல்இன்றி — கழுவாமல், செய் கடன் — செய்யத்தக்க நித்திய கருமத்தை, கழித்தல்நோக்கி — செய்துமுடித்தலைப்பார்த்து, காவலன் — அரசனை, சேருங்காலம் — அடையுங் காலம், (எதுவென்று) கருதுபு—நினைத்து, பன்னீர் ஆண்டு — பன்னீராண்டுவருடம், மேவ அரும் — அடைதற்கரிய, தான்றியுற்ற — தான்றிமரத்தின்கண் ணிருந்த, வெம் கலி— வெவ்வியகலியன், மேயினன் — சேர்ந்தான் எ-று.　　　　(சு)

கலி விருத்தம்.

விட்புலத்தரசருமேனைவேந்தரும்
வட்கவிம்மன்னவன்மல்லன்மார்பகம்
பெட்புறுமடந்தையைப்பிரிப்பன்யானெனப்
புட்கரன்பாற்கலிபோயினனரோ.

[கலிபுருடன் புட்கரனிடஞ் செல்லல்.]

இ-ள். விண் புலத்து — தெய்வலோகத்திலிருக்கும், அரசரும்— இந்திராதிதேவரும், ஏனை வேந்தரும் — பூலோகத்தரசரும், வட்க— நாணமடைய, இம் மன்னவன் — இந்த நளனுடைய, மல்லல் — வலிமைபொருந்திய, மார்பகம் — மார்பினிடத்தை, பெட்பு உறும்— விரும்பும், மடந்தையை — தமயந்தியை, பிரிப்பன் — பிரித்துவிடுவேன், யான்என — நானென்று, புட்கரன்பால் — புட்கராசனிடத்தில், கலி — கலிபுருடன், போயினன் — போனான் எ-று. அரோ— அசை.　　　　(எ)

வருகலிபுட்கரன்வதனநோக்குறுக்
குரைகழனளனெனுங்கொற்றவேந்தனே
யொருகுடைநீழலினுலகங்காத்திட
விருநிலக்கிழமைநீயிழந்ததென்கொலோ

இ-ள் வருகலி — வந்த கலியனானவன், புட்கரன் — புட்கராசனது, வதனம் — முகத்தை, நோக்கு உறு — பார்த்து, குரைகழல்— சத்தியாநின்ற வீரக்கழலையணிந்த, நளன் எனும் — நளனென்று சொல்லப்பட்ட, கொற்றம் — வெற்றியையுடைய, வேந்தனே — அரசனே, ஒருகுடைநீழலின் — ஏக சக்கிராதிபதியாய், உலகங்காத்திட— இவ்வுலகத்தைக்காக்க, இரு — பெருமைபொருந்திய, நிலக்கிழமை— அரசாட்சியை, நீ — நீ, இழந்தது — கைவிட்டது, என்கொலோ—யாது காரணமோ எ-று.　　　　(அ)

வாட்டிறல்வேந்தனைமடந்தைதன்னொடுங்
காட்டிடைப்புகுத்திமண்காக்குமன்னருன்
றாட்டுணைதொழநறுந்தாமநீண்முடி
சூட்டுவனினக்கெனச்சொல்லினனரோ.

இ-ள். வாள் திறல் — வாட்போரில் வெற்றியை யுடைய, வேந்தனை — அரசனை, மடந்தை தன்னொடும் — மனைவியுடனே, காட்டு இடைப் புகுத்தி — காட்டினிடத்திற் போகச்செய்து, மண் — உலகத்தை, காக்கும் — காக்காநின்ற, மன்னர் — அரசர்கள், உன் — உன்னுடைய, தாள் துணை — உபயபாதங்களை, தொழ — வணங்க, நறு— வாசனைபொருந்திய, தாமம் — மாலையணிந்த, நீள்முடி — நீண்டகிரீடத்தை, நினக்கு — உனக்கு, சூட்டுவன் - தரிப்பேன், என — என்று, சொல்லினன் — சொன்னான் எ-று. (௯)

சொல்லலுங்களிமகிழ்தூங்கிப்புட்கரன்
கொல்லியவருதிறற்கூற்றுமஞ்சுறு
மல்லடுதிண்புயமன்னர்மன்னனை
வெல்லுமாறெங்ஙனம்விளம்புவாயென்றான்.

[புட்கரன் கலியைநோக்கி நளனைவெல்வது எப்படி யென்று கேட்டல்.]

இ-ள். சொல்லலும் — இப்படிச் சொன்னவளவில், களிமகிழ் தூங்கி — மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து, புட்கரன் — புட்கரராசன், கொல்லிய — கொல்ல, வரும் — வாராநின்ற, திறல் — வெற்றியையுடைய, கூற்றும் — யமனும், அஞ்சு உறும் — பயப்படும்படியாகிய, மல் அடு — மற்போர்செய்கின்ற, திண்புயம் — திண்ணியபுயத்தையுடைய, மன்னர் மன்னனை — நளனை, வெல்லும் ஆறு — வெல்லுநெறி, எங்ஙனம் — எவ்விதம், விளம்புவாய்என்றான் — சொல்லென்று சொன்னான் எ-று. (௧௦)

எண்ணலையாதுநானிழைத்தவஞ்சனை
விண்ணவராயினும்விலக்கற்பாலரோ
வண்ணலைச்சூதினாற்படுப்பலஞ்சனீ
கண்ணுறும்பான்கொடுங்கலியென்றனரோ.

[கலி சூதினாலே நளனை வெல்விப்பேன் என்னல்.]

இ-ள். யாதும் எண்ணலை — எவ்வளவும் ஆலோசிக்க வேண்டாம், நான் இழைத்த — நான்செய்த, வஞ்சனை-கபடத்தை, விண்ண

வர் ஆயினும் — தேவர்களானாலும், விலக்கற்பாலரோ — நீக்குந்தன்மையை யுடையர்களோ, அண்ணலே — நளனே, சூதினாற் படுப்பன் — சூதினாற் செயிப்பேன், நீ அஞ்சல் — நீ பயப்பட வேண்டாம், கண் உறும் - எதிரே வந்த, யான் — நானும், கொடு — கொடிய, வெங்கலி என்றான் — வெவ்விய கலியனென்று சொன்னான் எ-று. (கக)

முழையுறைகொடுவரியனையமொய்ம்பினு
னுழையினிற்போதுமென்றுரைத்துவெங்கலி
மழவிடையுருக்கொடுநிற்பவண்சுட
ரிழைதவழ்மார்பினனிவர்ந்துபோயினான்.

[கலி இடபவடிவந் தாங்கலும், புட்கரன் அதி லேறிச் செல்லலும்.]

இ-ள். முழை — குகையினிடத்தில், உறை - இருக்கின்ற, கொடுவரி அனைய - புலியை யொத்த, மொய்ம்பினன் - வலியையுடைய நளமகாராசனது, உழையினில் - இடத்தில், போதும் என்று — போவோமென்று, உரைத்து - சொல்லி, வெம் - வெவ்விய கலியானவன், மழவிடை - இளவேற்றின், உருக்கொடு - உருவத்தைக்கொண்டு, நிற்ப - நிற்க, வள் - வளப்பமாகிய, சுடர் - காந்தியையுடைய, இழை தவழ் - ஆபரணமசையாநின்ற, மார்பினன் - மார்பையுடைய புட்கரராசன், இவர்ந்து - ஏறிக்கொண்டு, போயினான் - சென்றான் எ-று. (கஉ)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுலகுகாவலன்
குரைகழல்பணிந்துதங்குறைகள்சாற்றுவா
னரசர்கண்டுயிலமைம்முகிலினார்ப்புறு
முரசுகண்டுயில்கிலாவாயின்முன்னினான்.

[புட்கரன் நளனது அரண்மனை வாயிலிற் சேர்தல்.]

இ-ள். உரவு நீர் - விரிந்த நீரையுடைய, கருங்கடல் — கரிய கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகு காவலன் - உலகுக்கரசனாகிய நளனது, குரைகழல் பணிந்து - சத்திக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த பாதத்தை வணங்கி, தம் குறைகள் சாற்றுவான் - தமது குறைகளைச் சொல்வதற்கு, அரசர் — அரசர்கள், கண்துயில் - (சமயங்கிடையாமல்) நித்திரைபண்ண, மை முகிலின் - கறுத்த மேகத்தைப்போல, ஆர்ப்பு உறும் - சப்திக்காநின்ற, முரசு - பேரிகையானது, கண் துயில்கிலா - நித்திரை செய்யாத, வாயில் - அரண்மனைவாயிலில், முன்னினான் - அடைந்தான் (புட்கரராசன்) எ-று.

டன்னவற்செம்வரவுரைத்திவாயிலோ
யென்னலுமாங்கவனெய்திக்கூறலுங்
கொன்னவில்வேலினன் கொணர்கவென்றன
னன்னவன்வருகெனவவையினெய்தினான்.

[புட்கரன் தன்வரவுரைக்குமாறு சொல்லல் நளன் அவனை யழைப்பித்தல்.]

இ-ள். வாயிலோய் - வாயிற் காவலாளனே! மன்னவற்கு - நளமகாராசனுக்கு; எம் வரவு உரைத்தி - எமது வரவைச் சொல்லு, என்னலும் - என்று சொல்லலும். ஆங்கு அவன் - அக் காவலாளன், எய்திக்கூறலும் - போய்ச் சொன்ன ளவில், கொல் நவில்-கொல்லுதலைச் செய்யாநின்ற, வேலினன் - வேலையுடைய வரசன், கொணர்க என்றனன் - அழைத்துவாவென்று சொன்னான், அன்னவன் வருக என - அக்காவலாளன் வாவென்று சொல்ல, அவையின் எய்தினான் - சபையில் வந்தான் (புட்கராசன்) எ-று. (௧௪)

களைகணதாகியோர்கவிகைநீழலில்
வளைகடலுலகெலாப் புரக்குமன்னவன்
றளையவிழ்தாமரைத்தாளில்வீழ்ந்தெழு
மிளவலோடளவளாயிருக்குமெல்லையில்.

[புட்கரன் நளனை வணங்கி யளவளாவுதல்.]

இ-ள். களைகணது ஆகி - ஆதாரமாகி, ஓர் - ஒரு, கவிகை - வெண்கொற்றக் குடையினது, நீழலில் - நீழலிலிருந்து, வளைகடல் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, உலகு எலாம் - பூவுலக முழுவதும், புரக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற, மன்னவன் - நளமகாராசனுடைய, தளை அவிழ் - முறுக்குகள் விரிந்த, தாமரை - தாமரைப்பூவையொத்த, தாளில் - பாதத்தில், வீழ்ந்து - வணங்கி, எழும் - எழுகின்ற, இளவலோடு - இளையோனாகிய புட்கராசனுடனே, அளவளாய் - ஒருவர்க்கொருவர் கலந்து பேசிக்கொண்டு, இருக்கும் எல்லையில் - இருக்குஞ் சமயத்தில் எ-று. (௧௫)

கொல்சினவாகைவேற்குரிசின்மல்லலேற்
றெல்லுமிழ்மணிக்கொடியுயர்த்ததென்னென
வல்லடுசூதினிலேற்றமன்னரை
வெல்கொடியீதெனவிளம்பினனரோ.

இ-ள். கொல் - கொல்லுகின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, வாகை - வெற்றி பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய,

குரிசில் — நளமகாராசனானவன், மல்லல் — பலம்பொருந்திய, ஏறு — இடபத்தின்மேல், எல் — பிரகாசத்தை, உமிழ் — கக்காநின்ற, மணிக்கொடி — அழகிய கொடியை, உயர்த்தது — பிடித்தது, என் என — என்னவென்று கேட்க, வல் — சொக்கட்டானால், அடு — பொருகின்ற, சூதினில் — சூதாட்டத்தில், ஏற்ற மன்னரை — எதிர்த்த வேந்தரை, வெல் — செயிக்கின்ற, கொடி — துவசம், ஈது என — ஈதென்று, விளம்பினான் — சொன்னான் எ-று. (௧௫)

சொல்லியவவ்வுரைகேட்டுத்தூயமணிக்
கல்லெனப்பணைத்துயர்கலவைத்தோளினான்
வெல்கொடியுயரியவிடலைசூதினீ
வல்லையேலாடுதும்வருகென்றோதினான்,

[நளன் புட்கரனைச் சூதாட அழைத்தல்.]

இ-ள். சொல்லிய — சொன்ன, அவ்வுரை — அந்த வார்த்தையை, கேட்டு — செவியிற் கேட்டு, தூ — பரிசுத்தமாகிய, மணி — இரத்தினங்களையுடைய, கல் என — மலையைப்போல, பணைத்து — பருத்து, உயர் — உயர்ந்த, கலவை — சந்தனமணிந்த, தோளினான் — தோள்களையுடைய நளன்; வெல்கொடிஉயரிய — வெல்லாநின்ற கொடியைப்பிடித்த, விடலை — புட்கரனே! சூதில் — சூதாட்டத்தில், நீவல்லையேல் — நீ வல்லமையுடையவனானால், ஆடுதும் — ஆடுவோம், வருக என்று ஓதினான் — வாவென்று சொன்னான் எ-று.

நஞ்சினிற்கொடியவன்புணர்ப்பினம்மிறை
வஞ்சகச்சூதினின்மனம்வைத்தானென
வஞ்சினரமைச்சரவ்வரசர்கோமகன்
செஞ்சரண்டொழுதிவைசெப்பன்மேயினார்.

[மந்திரிகள் சூது ஆகாதென்று போதித்தல்.]

இ-ள். நஞ்சினில் — ஆலாலத்தைப்பார்க்கிலும், கொடியவன் — பொல்லாதவனாகிய புட்கரனது, புணர்ப்பின் — சம்பந்தத்தினால், நம் இறை — நம்முடையவரசன், வஞ்சகம் — கபடமாகிய, சூதினில் — சூதில், மனம் வைத்தான் என — சிந்தை வைத்தானென்று, அஞ்சினர் — பயந்தவராய், அமைச்சர் — மந்திரிகள், அவ்வரசர்கோமகன் — அந்த நளமகாராசனது, செஞ்சரண்தொழுது — சிவந்த பாதங்களை வணங்கி, இவை செப்பல் மேயினார் — இவை சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ-று.

நஞ்சாவது — தேவரும் அசுரர்களும் சாவா மருந்து உண்ணு வான் விழைந்து பாற்கடல் கடைய, வாசுகி கக்கியதே யாகும். அதைப்பார்க்கினும் உலகை வருத்துவது பிறிதொன் றின்மை யாற் கூறப்பட்டது. நஞ்சினில் — இதன்கணுள்ள ஐந்தனுருபு உறழ்பொருளில் வந்தது. அமைச்சர் — அமாத்தியா என்னும்வட சொற்றிரிபு. மேவினர் என்றது மேயினர் எனநின்றது. (க௮)

சீலநற்றருமமெய்சிதைக்குந்தெண்டிரை
வேலைமுற்றிருநிலக்கிழமைவீழ்த்திடு
மாலுறுத்திடுங்கவறுடன்மன்னகேள்
கோலிழுக்காசர்தங்கொள்கைத்தென்பவே.

இ-ள். மன்னகேள் — அரசனேகேள், கவறுஆடல் — சூதாட லானது, சீலம் — ஒழுக்கத்தையும், நல் தருமம் — நல்ல தருமத்தை யும், மெய் — சத்தியத்தையும், சிதைக்கும் — கெடுக்கும், தெள் திரை — தெள்ளிய அலைகளையுடைய, வேலைமுற்று — கடலினாற் சூழப்பட்ட, இரு — பெருமைபொருந்திய, நிலமகிழமை — அரசாட் சியை, வீழ்த்திடும் — தள்ளிவிடும், மால் உறுத்திடும் — மயக்கஞ் செய்விக்கும், கோல் இழுக்கு அரசர்தம் — கொடுங்கோலைச் செ லுத்துகிற அரசர்களது. கொள்கைத்து என்ப — கோட்பாட்டை யுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள் எ-று. (க௯)

கள்ளுணவிரும்புதல்கழகஞ்சேர்தன்மா
லுள்ளுறப்பிறர்மனைநயத்தலொன்னலர்க்
கெள்ளருஞாட்பினுளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறிவழுக்குமென்பவே.

இ-ள். கள் உண விரும்புதல் — மதுவைக் குடிக்க இச்சித்த லும், கழகஞ் சேர்தல் — சூதாடு மிடத்தைச் சேர்தலும், மால் உள் உற — மயக்கமடைய, பிறர்மனை நயத்தல் — பிறர்மனையாளை விருப்புதலும், ஒன்னலர்க்கு — சத்துருக்களுக்கு, எள் அரு — இகழ்ச்சி யில்லாத, ஞாட்பினுள் — அமர்க்களத்தில், இரியல் செய்திடல் — பின்னிட்டோடலும் (ஆகிய இவைகளால்), வள்ளியோய் — வரை யாது கொடுக்கு மரசனே! அறநெறி — அறத்தின்வழி, வழுக்கும் என்ப — பிறழுமென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள் எ—று. ()

ஐயநீயாடுதற்கமைந்தகருதுமற்
றெய்துநல்குரவினுக்கியைந்ததாதுவெம்

பொய்யினுக்கருந்துணை புன்மைக்கீன்றதாய்
மெய்யினுக்குறுபகையென்பர்மேலையோர்.

இ-ள். ஐய — ஐயனே ! நீ ஆடுதற்கு — நீயாடுகிறதற்கு, அமைந்த — சம்மதித்த, சூது — சூதாட்டமானது, எய்தும் நல்குரவினுக்கு — தானே வருதற்குரிய தரித்திரத்துக்கு, இயைந்த தூது — நல்லதூதாகும், வெம் பொய்யினுக்கு — வெவ்விய பொய்க்கு, அருந்துணை — நல்லசகோதரமாகும், புன்மைக்கு — கீழ்த்தொழிலுக்கு, ஈன்றதாய் — பெற்றதாயாகும், மெய்யினுக்கு — சத்தியத்திற்கு, உறுபகை என்பர் — மிகுந்த பகையென்று சொல்லுவார்கள், மேலையோர் — பெரியோர்கள் எ-று. (௨௧)

எள்ளுகசூதினையிகலிவென்றதூஉங்
கள்ளமேற்கொடுவலைகரந்துவேட்டுவ
ருள்ளுறவமைத்திடுமுண்மையோர்கிலாப்
புள்ளினமருந்தினபோலுமென்பவே.

இ-ள். எள்ளுக — இகழக் கடவாய், சூதினை — சூதாட்டத்தை, இகலி — பகைத்து, வென்றதூஉம் — செயித்ததும், கள்ளம் — கபடத்தை, மேற்கொடு — மேற்கொண்டு, வலைகரந்து — வலையைமறைத்து, வேட்டுவர் — வேடர்கள், உள் உற அமைத்திடும் உணவை — உள்ளே வைத்திருக்கிற இரையை, ஓர்கு இலா — அறியாத, புள் இனம் — பறவைக்கூட்டங்கள், அருந்தின — உண்டவை, போலும் — ஒக்கும், என்ப — என்று சொல்லுவார்கள் புலவர் எ-று. (௨௨)

கலைக்கடல்கடந்துளார்கழறுங்கட்டுரை
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல்கேட்டுயி
ருலப்பினுமறுக்கிலேனுரைத்தவாய்மைநீர்
விலக்குவதென்னெனவிளம்பினானரோ.

[நளச்சக்கரவர்த்தி மந்திரிகளை விலக்கல்.]

இ-ள். கலைக்கடல் — அறுபத்துநாலு கலைகளாகிய சமுத்திரத்தை, கடந்துளார் — ஆராய்ந்த மந்திரிகள், கழறும் — சொல்லுகிற, கட்டுரை — சொல்லை, சிலைத்தழும்பு இருந்த தோள் செம்மல் — சிலைதழும்புபொருந்தியபுயத்தையுடைய நளமகாராசன், கேட்டு — கேட்டு, உயிர் உலப்பினும் — உயிரிறந்துவிட்டாலும், உரைத்த வாய்மை — யான் சொன்ன சொல்லை, மறுக்கிலேன் — தடுக்கமாட்டேன், நீர்

விலக்குவது என் என — நீங்கள் விலக்குகிறதென்னென்று, விளம்பினான் — சொன்னான் எ-று. (௨௩)

மன்னவனியைந்தவைமறுக்கலானென
வின்னலுற்றமைச்சராண்டிருப்பவெங்கலி
துன்னியதானுமூழ்துரந்தவாற்றினு
முன்னருஞ்சூதினின்முயல்கின்றானரோ.

[மந்திரிகள் வருந்திப்போக அரசன் சூதாடத்தொடங்கல்.]

இ-ள். மன்னவன் — அரசன், இயைந்தவை — சம்மதித்தவை, மறுக்கலான் என — தடுக்கமாட்டானென்று, இன்னல்உற்று-வருத்தமடைந்து, அமைச்சர் ஆண்டு இருப்ப — மந்திரிகளவ்விடத்திற் பேசாதிருக்க, வெம் கலி துன்னியதானும் — வெவ்வியகலிசேர்ந்ததினாலேயும், ஊழ் — ஊழ்வினையானது, துரந்த ஆற்றினும்-செலுத்துதலினாலும், முன் அருஞ்சூதினில் — நினைத்தற்கரிய சூதாட்டத்தில், முயல்கின்றான் — முயற்சி யுறவானாயின் எ-று. (௨௪)

நிழலுமிழ்வயிரவாணிடதர்கோமக
னொழுகொளிப்பூணினாயொட்டம்யாதென
மழவிடையதனையான்வைப்பனீயுமு
னெழுகடன்ஞாலமுமியைகவென்றனன்.

[புட்கரன் தன் இடபத்தையும், நளனை எழுகடல் உலகையும் பந்தயமாக வைக்கவெனல்.]

இ-ள். நிழல் — பிரகாசத்தை, உமிழ் — கக்காநின்ற, வயிரவாள்-கூரியவாளை யுடைய, நிடதர் கோமகன் — நளமகாராசனானவன், ஒழுகு ஒளிப்பூணினாய் — மிகுந்தபிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய புட்கரனே, ஒட்டம் யாது என — பந்தயம்யாதென்றுகேட்க, மழவிடை அதனை — என்னுடைய இளவேற்றை, யான் — நான், வைப்பன் — பந்தயமாக வைப்பேன், நீயும் — நீயும், உன் எழுகடல் ஞாலமும் — உனது எழுசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையும், இயைக — வைத்தற்குச் சம்மதி, என்றனன் — என்றுசொன்னான் எ-று. (௨௫)

சூழ்வினைப்புணர்ப்பினாற்சொன்னவாறியைந்
தாழ்கடற்புவிதொழுமரசனாடவெங்
காழ்மனக்கொடுங்கலிகவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தலும்புட்கரன்வென்றிட்டானரோ.

[சூதாட்டத்திற் புட்கரன் செயித்தல்.

இ-ள். சூழ் — சூழ்ந்த, வினை — ஊழ்வினையின், புணர்ப்பினால்-சம்பந்தத்தினால், சொன்ன ஆறு இயைந்து — அவன் சொன்னபடி சம்மதித்து, ஆழ் — ஆழ்ந்த, கடல் புவி தொழும் — கடலாற் சூழப்பட்ட வுலகம் வணங்கும், அரசன் — நளமகாராசன், ஆட — சூதாட, வெம் — வெவ்விய, காழ் — வயிரம் பொருந்திய, மனம் — மனத்தை யுடைய, கொடுங்கலி — கொடிய கலியானவன், கவற்றின் வண்ணமாய் — சூதின் வடிவமாய், வீழ்தலும் — புரளவும், புட்கரன் — புட்கர ராசன், வென்றிட்டான் — செயித்தான் எ-று. (உ௬)

கழைசுளிபுகர்முகக்களிறுதேர்பரி
யிழைதவழிளமுலைமகளிரீட்டிய
விழுநிதிக்குப்பைகள்வேலைசூழ்புவி
முழுவதுந்தோற்றனன்முழவுத்தோளினான்.

[நளன் தோல்வியடைந்தமை சொல்லல்.]

இ-ள். கழைசுளி — கரும்பை முறிக்கின்ற, புகர்முகம் — புள்ளி பொருந்திய முகத்தை யுடைய, களிறு — யானையும், தேர் — இரதமும், பரி — குதிரையும், இழை — ஆபரணமானது, தவழ் — அசையாநின்ற, இள — இளமை தங்கிய, முலை — தனங்களை யுடைய, மகளிர் — மாதர்களும், ஈட்டிய — சம்பாதித்த, விழு — மேன்மையாகிய, நிதிக்குப்பைகள் — திரவியக்கும்பலும், வேலைசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, புவி — பூமியும், முழுவதும் — ஆகிய வனைத்தையும், முழவுத்தோளினான் — மத்தளத்தையொத்த தோளையுடைய நளமகாராசன், தோற்றனன் — தோற்றுவிட்டான் எ-று. (உ௭)

அனைத்தையுந்தோற்றனையருவிபாய்கவுட்
சினக்களிமால்களிறனையசீற்றத்தோய்
மனத்திடைநினைக்குவதென்னைவல்லைநின்
புனக்கொடிக்கிளையைத்தினிப்பொருதும்யாமென்றான்.

[புட்கரன் மனைவிமாரை வைத்தாடுவம் என்னல்.]

இ-ள். அனைத்தையும் — முழுமையும், தோற்றனை — தோற்றுவிட்டாய், அருவி — மதசல வருவியானது, பாய — பாயாநின்ற, கவுள் — கபோலத்தையுடைய, சினம் — கோபம்பொருந்திய, களி- செருக்கையுடைய, மால் — பெருமை பொருந்திய, களிறு அனைய- யானையை யொத்த, சீற்றத்தோய் — கோபத்தையுடைய நளனே ! மனத்திடை — மனதினிடத்தில், நினைக்குவது என்னை — ஆலோ

சிப்பதென்னை, வல்லை — சீக்கிரத்தில், நின் — உன்னுடைய, புனக்கொடிக்கு — மனையாளுக்கு, இயைந்து — பந்தயத்துக் கிசைந்து, நாம் — நாம் இருவரும், இனிப்பொருதும் — இனி ஆடுவோம், என்ருன் — என்று சொன்னான் எ-று. (உ௮)

சூதாடுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்—கூகஎ.

நகர் நீங்கு படலம்.

[இப்படலத்தாற் சூதிற்றோல்வியடைந்த நளன் தான் பழகிய அந்நகரத்தி லுள்ளாரோடும் வறியனாய்க் கூடியிருப்பதில் விழையாமல் அந்நகரைவிட்டு நீங்கல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

என்றலுமுறுவலித் திசைக்கலாதன
வொன்றுநீயுரைத்திட லுலங்கொடோளினாய்
வென்றநின்னகர்வயின் மேவலேனெனாத்
துன்றுகானகஞ்செலத் துணிதன மேயினான்.

[நளன் காட்டுக்குச் செல்ல நினைத்தல்.]

இ-ள். என்றலும் — என்று சொன்ன வளவில், முறுவலித்து — சிரித்து, இசைக்கலாதன — சொல்லப்படாதவைகளை, நீ ஒன்று முரைத்திடல் — நீயொன்றுஞ் சொல்லாதே, உலங்கொள் தோளினாய் — திரண்ட கல்லையொத்த தோளையுடைய புட்கரனே! வென்ற — செயித்த, நின்னகர்வயின் — உன்னூரினிடத்து, மேவலேன் எனா — இருக்கமாட்டேனென்று, துன்று — நெருங்கிய, கானகம் செல — காட்டினிடத்திலேபோக, துணிதல் மேயினான் — நளமகாராசனிச்சயித்தான் எ-று. (க)

வாட்டிறன் மன்னவன் கமலவாண்முக
மீட்டருமரசியலிழந்தபோதினும
பாட்டளிக்கூந்தல்வேந்தவையிற்பைந்தொடை
சூட்டியஞான்றினுந் துலங்குகின்றதே.

[நளன் எல்லாந்தோற்றும் வாட்டமுறு திருத்தல்.]

இ-ள். வாள் — வாட்போரில், திறல் — வல்லமையுடைய, மன்னவன் — நளமகாராசனது, கமலம் — தாமரைப் பூவை யொத்த,

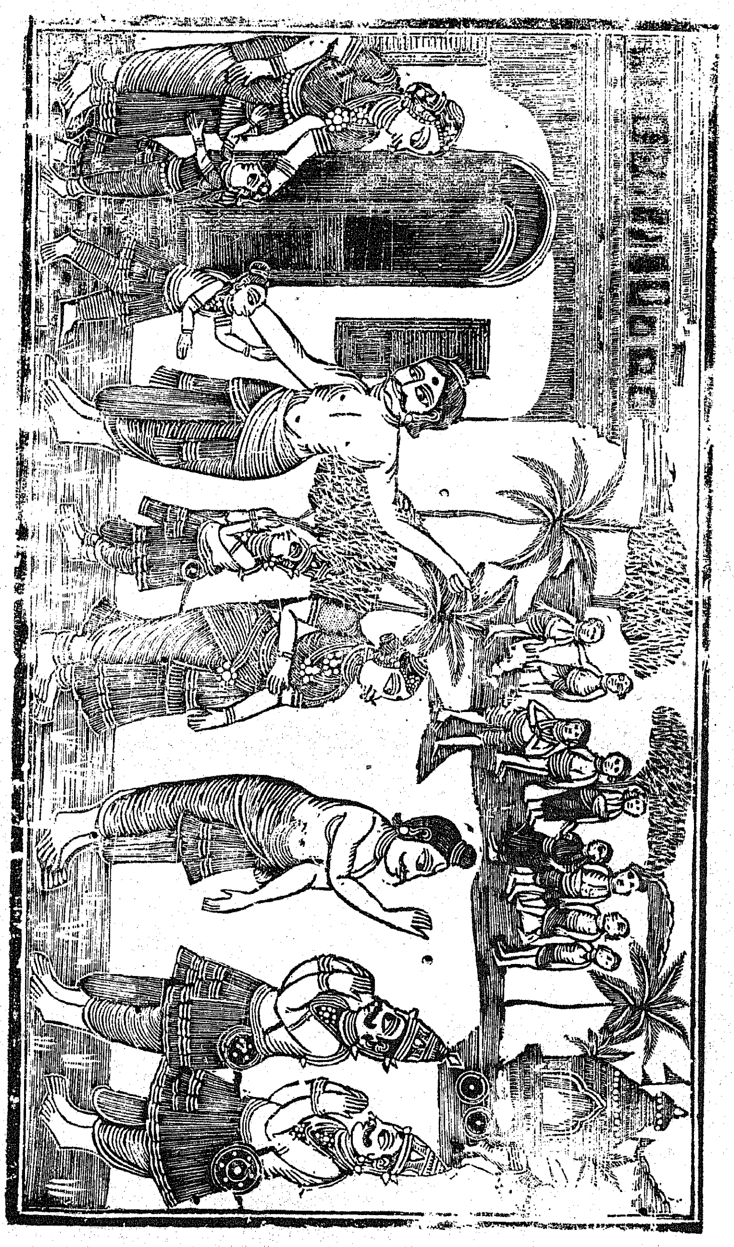

வாள் — ஒளிபொருந்திய, முகம் — முகமானது, ஈட்டரும் — சம்பாதித்தற்கரிய, அரசியல் — அரசாட்சியை, இழந்தபோதினும் — இழந்தகாலத்திலும், பாட்டு — இராகங்கள் பாடா நின்ற, அளி — வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, கூந்தல் — அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், வேந்து அவையில் — இராசசபையிலே, பைந்தொடை — பசியபூமாலையை, சூட்டிய ஞான்றினும் — சூட்டின நாளிற் பார்க்கிலும், துலங்குகின்றது — பிரகாசிக்கின்றது எ—று. (௨)

சாமரையிரட்டுநரடைப்பைதாங்குநர்
தீமுகத்துமிழும்வாளேந்திச்செல்குந
ரேமுறயாரையும்விலக்கியேந்தருன்
கோமகளினிதுறைகோயிலெய்தினன்.

[நளன் தனியே அந்தப்புரம்போதல் கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். சாமரை இரட்டுநர் — சாமரை வீசுகிறவர்களையும், அடைப்பைதாங்குநர் — தாம்பூலப்பையை யேந்தப்பட்டவர்களையும், தீ — அக்கினியை, முகத்து — தன்முகத்தில், உமிழும் — கக்குகின்ற, வாள் — கத்தியை, ஏந்தி — தாங்கி, செல்குநர் — வருகின்றவர்களையும், ஏமுற — மயக்கமுற, யாரையும் — மற்றவர்களையும், விலக்கி — நீக்கி, ஏந்தல்தான் — நளமகாராசன், கோமகள் — தமயந்தி, இனிது — இனிமையாக, உறை — வாசம்பண்ணுகிற, கோயில் — அரண்மனையை, எய்தினன் — சேர்ந்தான் எ-று. (௩)

கற்றையங்கவரியுங்கால்செய்வட்டமுங்
கொற்றவெண்கவிகையுமின்றிக்கோதைவேன்
மற்றடந்தோளினன்வருதல்காண்டலு
முற்றதையென்கொலென்றுள்ளத்தெண்ணினள்.

[தமயந்தி கணவனைத் தனிவரல்கண்டு தியங்கியோசித்தல்.]

இ-ள். கற்றை — தொகுதியாயிராநின்ற, அம் — அழகிய, கவரியும் — சாமரையும், கால்செய்வட்டமும் — சாந்தாற்றியும், கொற்றவெண்கவிகையும் — வெண்கொற்றக்குடையும், இன்றி — இல்லாமல், கோதைவேல் — மாலையணிந்தவேலையுடைய, மல் — வலிமைபொருந்திய, தடம் — பருத்த, தோளினன் — தோளையுடைய நளமகாராசன், வருதல் காண்டலும் — வருதலைப் பார்த்தவளவில், உற்றதை — இப்படிக்கு இவன்வருவதை, என்கொல் — என்னகாரணமென்று, உள்ளத்து எண்ணினள் — மனத்தில் ஆலோசித்தாள் எ-று. (௪)

எண்ணிவந்திறைஞ்சியவெழிற்கொம்பன்னவள்
மண்ணியமதிநிகர்வதனநோக்குறாப்
புண்ணுழைவேலெனப்புகுந்தயாவையும்
நண்ணலர்க்கடந்தவேனம்பிகூறினான்.

[நளன் நிகழ்ந்தவெல்லாம் தமயந்திக்கு எடுத்துரைத்தல்.]

இ-ள். எண்ணிவந்து — இப்படி யாலோசித் தெதிர்வந்து, இறைஞ்சிய — வணங்கிய, எழில் — அழகுபொருந்திய, கொம்பு அன்னவள் — பூங்கொம்பையொத்த தமயந்தியினது, மண்ணிய— கழுவிய, மதிநிகர் — சந்திரனையொத்த, வதனம் — முகத்தை, நோக்குறா — பார்த்து, புண் — புண்ணினிடத்தில். நுழை — நுழைகின்ற, வேல் என — வேலைப்போல, புகுந்தயாவையும் — தானடைந்தவைகளையெல்லாம், நண்ணலர் — சத்துருக்களை, கடந்த - செயித்த, வேல் — வேலையுடைய, நம்பி — நளமகாராசன், கூறினான் — சொன்னான் எ-று. (ரு)

தாழ்தடக்கையினினையசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயில்வெய்துயிர்ப்பொடு
மாழ்கினள்வருந்தினண்மழைக்கணீருகுத்
தூழ்வலியிதுவெனவுள்ளந்தேறினாள்.

[தமயந்தி வருந்தித் தெளிதல்.]

இ-ள். தாழ் — முழங்கால்மட்டும் நீண்ட, தடம் — விசாலமாகிய, கையினான் — கைகளையுடைய நளமகாராசன். இன்ன-இவைகளை, சாற்றலும் — சொன்னவளவில், வீழி - வீழிக்கனியையொத்த, வாய் — அதரத்தையுடைய, மடமயில் — தமயந்தியானவள், வெய்து உயிர்ப்பொடும் — வெவ்விய பெருமூச்சுடனே, மாழ்கினள் — மயங்கினாள், வருந்தினள் — வருத்தமுற்றாள், மழைக்கண் — குளிர்ந்த கண்ணின்றும், நீர் உகுத்து — நீரைச்சொரிந்து, ஊழ் — ஊழ்வினையினது, வலி — வன்மை. இது என — இதுவென்று, உள்ளம்தேறினாள் — மனந்தெளிந்தாள் எ-று. (சு)

இந்திரசேனனென்றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனுமழலைவாய்க்கொடியுமாழ்குறா
துய்ந்திடக்கொண்டுபேரோசைபோயநின்
றந்தைதன்வளநகர்சார்கவென்றனன்.

[மக்களைக்கொண்டு தந்தையிடம் சேர்கவென்று
நளன் தமயந்திக்கு உரைத்தல்.]

இ-ள். இந்திரசேனனென்று — இந்திரசேனனென்று, இசைக்கும் — சொல்லுகின்ற, பேருடை — நாமத்தையுடைய, மைந்தனும்—

பிள்ளையும், மழலை — மழலைச்சொல்லையுடைய, வாய் — வாயையுடைய, கொடியும் — புதல்வியும், மாழ்கு உறுது - வருத்தமுறுது, உய்ந்திட — பிழைத்திருக்க, கொண்டு — உடன் கொண்டு, பேர்ஓசை போய — பெருங்கீர்த்தியையுடைய, நின் — உன்னுடைய, தந்தைதன் — தகப்பனுடைய, வளம் — வளம்பொருந்திய, நகர் — பட்டிணத்தை, சார்கஎன்றனன் — அடையக் கடவையென்று (நளமகாராசன்) சொன்னான் எ-று. (௭)

உயிர்நிகர்மக்களோடுலங்கொடோளினான்
செயிரறுதந்தைபாற்செல்கென்றோதலும்
புயனறுங்கூந்தலாள்புண்ணினூடெரி
யயினுழைந்தாலெனவலமந்தேங்கினாள்.

[தமயந்தி வருந்தி யுடன்படாதிரங்கல்.]

இ-ள். உயிர்நிகர் — உயிரையொத்த, மக்களோடு — பிள்ளைகளுடனே, உலம்கொள் — திரண்டகல்லின் அழகைக்கொண்ட, தோளினான் — தோள்களையுடைய நளமகாராசன், செயிர் அறு — குற்றமற்ற, தந்தை பால் — தகப்பனிடத்தில், செல்கஎன்று ஓதலும் — போகவென்று சொல்லலும், புயல் - மேகத்தை யொத்த, நறு - வாசனை பொருந்திய, கூந்தலாள் — அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், புண்ணின் ஊடு - புண்ணினுள், எரி - எரியாநின்ற, அயில் — வேலானது, நுழைந்தால் என — நுழைந்ததுபோல, அலமந்து — மனங்கலங்கி, ஏங்கினாள் - அழுதாள் எ-று. (அ)

நெடிபடுகானிடைத்தமியைநீங்கிப்போய்ப்
படுபரலமளிமேற்பள்ளிகொள்ளவெங்
கடிநகரடைந்துமெல்லணையிற்கண்படி
லடியனேற்கிதனினுமறனுண்டாங்கொலோ.

இ-ள். நெடிபடு — சிள்வண்டுகளையுடைய, கான் இடை — காட்டினிடத்தில், தமியை — தனியாகிய வென்னை, நீங்கிப்போய் — விட்டு நீங்கிப்போய், படு — உறுத்தாநின்ற, பரல் — பரற்கல்லுகளாகிய, அமளிமேல் — அணையின்மீது, பள்ளிகொள்ள — நீர் நித்திரைசெய்ய, வெம் — குரூரமாகிய, கடி — காவலையுடைய, நகர் - பட்டினத்தை, அடைந்து - சேர்ந்து, மெல் — மிருதுவாகிய, அணையில் — சயனத்தில், கண்படில் — (நான்) நித்திரைசெய்யில், அடியனேற்கு — அடியேனுக்கு, இதனினும் — இதைப்பார்க்கிலும், அறன் உண்டாம்கொல் — தருமமுண்டோ எ-று. (௯)

என்றவளுரைத்தலுமடங்கலேறனான்
மென்றளிர்கவற்றுநின்மெல்லென்சீறடி
கன்றவெம்பரல்படுகானினேகுதற்
கொன்றுமேலெனதுயிருய்யுமோவென்றான்.

[நின்னடி பருக்கைக்கற்படின் என்னுயிருய்யாதெனல்.]

இ—ள். என்று — இப்படியென்று, அவள் - அத்தமயந்தியானவள், உரைத்தலும் — சொன்னவளவில், மடங்கல்ஏறனான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளமகாராசன், மென்தளிர் — மெல்லிய தளிரை, கவற்றும் — வருந்தச்செய்யும், நின் - என்னுடைய, மெல் என்-மிருதுவாகிய, சீறடி — சிற்றடிகள், கன்ற — கன்றிப்போக, வெம்-குரூரமான, படுபரல் — மணியாம் பருக்கைக்கல் லுண்டாகிய, கானின் - காட்டில், ஏகுதற்கு — போதற்கு, ஒன்றுமேல்-பொருந்துமாகில், எனது உயிர் — என்னுடைய பிராணன், உய்யுமோ என்றான் — பிழைக்குமோ வென்று சொன்னான் எ—று. (௪௦)

பொற்பினுக்குறையுளாம்பொன்னங்கொம்பனா
யற்பினுற்பயந்தநம்மக்களாயிடை
யெற்பிரிந்துறைகுநரேனுமெங்ஙன
நிற்பிரிந்தாற்றுவர்நிகழ்த்துவாயென்றான்.

[மக்கள் எற்பிரிந்தாலு நிற்பிரியார் என்று நளன் கூறல்]

இ-ள். பொற்பினுக்கு — அழகிற்கு, உறையுள் ஆம் — இருப்பிடமாகிய, பொன்னம் கொம்பு அனாய் — அழகுபொருந்தியபொற்கொம்பையொத்த தமயந்தியே! அற்பினில் — அன்புடனே, பயந்த-பெற்ற, நம்மக்கள் — நம்முடைய பிள்ளைகள், ஆ இடை — அந்த வீமன் வீட்டில், என்பிரிந்து-என்னைவிட்டுநீங்கி, உறைகுநரேனும்-இருப்பாராயினும், எங்ஙனம்-எத்தன்மையாய், நின்பிரிந்து-உன்னைவிட்டு நீங்கி, ஆற்றுவர் — பொறுத்திருப்பார்கள், நிகழ்த்துவாய் என்றான் — சொல்லென்று சொன்னான் எ-று. மக்கட்குத் தந்தையிலுந் தாயரதிக ரென்பதாம். (௪௧)

கூற்றுறழ்குருதிவேற்குரிசின்மக்கடா
மாற்றினுமாற்றலாதனாரின்மூழ்கினு
மாற்றருங்கற்பினார்மகிழ்நர்கான்செல
வேற்றுநாடுறைவதுவிழுமிதோவென்றாள்.

இ-ள். கூற்று உறழ் — யமனையொத்த, குருதி-உதிரந்தோய்ந்த, வேல் — வேலாயுதத்தையுடைய, குரிசில் — அரசனே! மக்கள்தாம்-

பிள்ளைகள், ஆற்றினும் — பொறுத்தாலும், ஆற்றலாது - பொறுக்காமல், அஞரில் — துக்கத்தில், மூழ்கினும் — மூழ்கினாலும், மாற்றரும்- பிறராற்கெடுத்தற்கரிய, கற்பினர் — பதிவிரதா தருமத்தையுடைய பெண்கள், மகிழ்நர் — புருடர்கள், கான்செல — காட்டிற்போக, வேற்றுநாடு உறைவது-வேறு தேசத்திற்போயிருப்பது, விழுமிதோ என்றாள் — மேன்மையுடையதோவென்று (தமயந்திசொன்னாள்) எ-று.

அன்னாய் என்பது அனாய் என விகாரப்பட்டது. அன்பு அற்பு என்றாயது. அன்பாவது தொடர்புடையார் மாட்டு நிகழ்வதோர் கழிவிரக்கம் என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க் கினியர். ஆ—இடை என்பன, பொதுவிதி பெறாது "மாயிருஞாலம்" ஆயிடைத்தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து, என்றவற்றிற்போல யகரவுடம்படு மெய்பெற்றுவந்தது. அதற்குவிதி தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரப் புறனடையிற் காண்க. (கஉ)

விரிகடலமிழ்தமும்வேலைஞாலமுஞ்
செருமுகத்தழலுமிழ்சிறுகண்யானையு
மெரிமணிக்குப்பையுமெளிதினெய்தலா
மருமகப்பெறுதன்மற்றரியதென்பவே.

[தமயந்தி மக்கட்பேற்றின் அருமை கூறல்.]

இ-ள். விரி — பரந்த, கடல் — திருப்பாற்கடலி லுண்டாகிய, அமிழ்தமும் - தேவாமிர்தத்தையும், வேலை - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த ஞாலமும் — பூமியையும், செருமுகத்து - யுத்தத்தி னிடத்திலே, அழல் உமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற, சிறுகண்யானையும் - சிறிய கண்களையுடைய யானைகளையும், எரி — பிரகாசிக்கின்ற — மணிக் குப்பையும் — இரத்தினக் குப்பைகளையும், எளிதின் எய்தலாம்— எளிதிலே யடையலாம், அருமகபெறுதல் — அரிய பிள்ளைகளைப் பெறுதல், அரியதுஎன்ப - அரியதென்று சொல்வார் (பெரியோர்கள்) எ-று. மற்று-ஏ-அசைகள். (கங)

விம்மிமின்னுழைமருங்கொசியவீங்கிய
கொம்மைவெம்முலையினாய்குதலைமென்மொழிச்
செம்மையவருமகப்பெறுதகீமையோர்க்
கிம்மையுமறுமையுமின்பமில்லையால்.

இ-ள். விம்மி — பருத்து, மின் — மின்னலையொத்த, நுழை— நுட்பமாகிய, மருங்கு — இடையானது, ஒசிய - ஒடிந்துபோகும் படி, வீங்கிய — பூரித்த, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம்-

விருப்பத்தைச் செய்கின்ற, முலையினாய் — தனங்களையுடைய தம யந்தியே! குதலை - மழலையாகிய, மெல்மொழி — மிருதுவாகிய சொல்லையுடைய, செம்மைய — நல்ல குணத்தையுடைய, அருமக— அரிய பிள்ளைகளை, பெறாத-பெற்றுக்கொள்ளாத, தீமையோர்க்கு- குற்றத்தையுடையோர்க்கு, இம்மையும் — இப்பிறப்பிலும், மறுமை யும் மறுபிறப்பிலும் இன்பம் இல்லை - சுகமில்லை எ-று. ஆல்— அசை. (௧௪)

எண்ணலும்வணரிருங்கூந்தலேந்திழை
மன்னவமழலைவாய்மக்கடம்மொடு
மின்னகுபரிதிவேல்வீமன்மாநகர்
துன்னுதும்யாமெனச்சொல்லினாளரோ.

[எந்தை நகர்க்கு யாங்களெல்லோரும் ஏகுவம் என்றது.]

இ—ள். என்னலும் - இப்படியென்று அரசன் சொல்லவும், வணர் - வளைந்த, இரு - பெரிதாகிய, கூந்தல் — அளகபாரத்தை யுடைய, ஏந்து இழை - தமயந்தியானவள், மன்னவ — அரசனே! நம் — நம்முடைய, மழலைவாய் - மழலைச்சொற்கள் பொருந்திய வாயையுடைய, மக்கள்தம்மொடும் - பிள்ளைகளுடனே, யாம் — நாமி ருவரும், மின்நகு — மின்னலைப் பழிக்கின்ற, பரிதி - சூரியனை யொத்த, வேல் — வேலாயுதத்தையுடைய, வீமன்-வீமராசனுடைய, மாநகர் — பெரிய நகரில். துன்னுதும் — சேர்வோம், யாம் — நாம், என — என்று, சொல்லினாள் — சொன்னாள் எ-று. (௧௫)

கோற்றொடிசெல்வர்பாற்குறையிரந்துநின்
றேற்றயின்றுயிர்சுமந்திருத்தலீறிலா
வாற்றலுமானமுமறிவுங்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியுமாற்றுமென்பவே.

[மாமன் வீட்டில் மருகன்சென்று வாழ்தல் பதடித் தன்மையென நளன் வழங்கல்.]

இ—ள். கோள்தொடி — தமயந்தியே! செல்வர்பால் - செல்வத் தையுடையவர்களிடத்தில், குறை இரந்து நின்று — குறையைச் சொல்லி யிரந்துநின்று, ஏற்று — வாங்கி, அயின்று - உண்டு, உயிர் சுமந்து இருத்தல் - உயிரைத்தாங்கி யிருத்தலானது, ஈறு இலா- முடிவில்லாத, ஆற்றலும் - வலியையும், மானமும் — அபிமா னத்தையும், அறிவும் — அறிவையும், கல்வியும் - வித்தையையு

மாற்றஅரும் — நீக்கப்படாத, கீர்த்தியும் — கீர்த்தியையும், மாற்றும் என்ப — போக்குமென்று (பெரியோர்) சொல்வார்கள் எ-று.

மிக்கவெஞ்சமத்திடைவெருவியோடின
ரொக்கறுன்புறத்தனியுலகில்வாழுநர்
புக்குவேட்டகத்தினிலுண்ணும்புன்மையோர்
மக்களுட்பதடியென்றுரைக்கும்வையமே.

இ-ள். மிக்க — அதிகரித்த, வெம்சமத்திடை — வெவ்வியயுத்தத்தினிடத்தில், வெருவி ஓடினர் — பயந்தோடினவர்களும், ஒக்கல்— சுற்றத்தார், துன்பு உற — வருத்தமடைய, தனி — தனித்திருந்து உலகில் — உலகத்தில், வாழுநர் — செல்வத்துடன், வாழ்கின்றவர்களும், புக்கு — போய், வேட்ட அகத்தினில் — மாமனார்வீட்டில், உண்ணும் — புசிக்கின்ற, புன்மையோர் — கீழ்மக்களும், மக்களுள் — மனிதருக்குள், பதடி என்று — பதரென்று, வையம் — உலகத்தார், உரைக்கும் — சொல்லுவர் எ-று. (கஎ)

என்றலுந்திருவுளமின்னதாகுமேன்
மன்றலந்தெரியலாய்மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழ்மானவேல்விதர்ப்பன்மாநகர்
சென்றிடப்பணித்தருளென்றுசெப்பினள்.

[தமயந்தி பிள்ளைகளைத் தந்தைநகர்க்கு
அனுப்புக என்று வேண்டல்.]

இ-ள். என்றலும் — இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில், திருவுளம் — உம்முடைய சித்தம், இன்னது ஆகுமேல் — இத்தன்மையதாகுமானால், மன்றல் — வாசனைபொருந்திய, அம் — அழகிய, தெரியலாய் — மாலையையுடைய அரசனே! மக்கள் தம்மை— பிள்ளைகளை, நம் — நம்முடைய, மின்திகழ் — மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, மானம் — பெருமைபொருந்திய, வேல் — வேலாயுதத்தையுடைய, விதர்ப்பன் — வீமராசனுடைய, மாநகர் — பெரிநகரத்தில், சென்று இட — போக, பணித்தருள் — உத்தரவுகொடு, என்று — என்று, செப்பினள் — தமயந்தி சொன்னாள் எ-று. (கஅ)

தண்டலில்பாகனைநோக்கித்தாதுசேர்
வண்டிமிர்தெரியலான்வருந்திமக்களை
விண்டொடுபுரிசைசூழ்விதர்ப்பன்றன்னுழை
கொண்டனைபோகெனக்கூறினனரோ.

[தேர்ப்பாகனை நோக்கிப் பிள்ளைகளைக் கொண்டு
போவென்று நளன் சாற்றல்.]

இ-ள். தண்டல்இல் — நீங்குதலில்லாத, பாகனை — தேர்ப்பாகனை, நோக்கி — பார்த்து, தாதுசேர் — மகரந்தஞ்சேர்ந்த, வண்டு இமிர் — வண்டுகள் ஒலிக்கா நின்ற, தெரியலான்-மாலையையணிந்த நளமகாராசன், வருந்தி — வருத்தமுற்று, மக்களை — பிள்ளைகளை, விண்தொடு — மேகத்தை யளாவா நின்ற, புரிசைசூழ் — மதில்சூழ்ந்த, விதர்ப்பன் தன் உழை — வீமராசனிடத்தில், கொண்டனைபோக்கென — கொண்டு போவென்று, கூறினன் — உத்தரவு கொடுத்தான் எ-று. அரோ — அசை. (௧௯)

தழுவிய தாதைதன் முகமுந் தாயர்த
முழுமதி யனையவாண் முகமு நோக்குறா
விழிவழி நீருகவிம்மி விம்மிநின்
றழுதனர் கண்டுளோ ரலக்கணெய்தவே.

[குரவரைப் பார்த்துக் குழவிக ளிரங்கல்.]

இ-ள். தழுவிய — தங்களைத் தழுவிக்கொண்ட, தாதை தன் முகமும் — தகப்பனுடைய முகத்தையும், தாயர்தம் — தாயாரினுடைய, முழுமதிஅனைய — பூரண சந்திரனை யொத்த, வாள்முகமும் — ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், நோக்குஉறா — பார்த்து, விழிவழி — கண்ணின் வழியிலே, நீர்உக — நீர்சிந்த, விம்மிவிம்மி நின்று — தேம்பித்தேம்பிநின்று, கண்டுளோர் — பார்த்தவர்கள், அலக்கண் எய்த — துன்பமுறும்படி, அழுதனர் — அழுதார்கள் எ-று. (௨௦)

அலமரு மக்கடமாகமெங்கணு
முலைவழியொழுகுபா னனைப்பமோந்துவாய்
புலர்தரப்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டுகண்
கலுழ்தருபுனலினாற்கழுவினாளரோ.

[தமயந்தி பிள்ளைகளின் பிரிவாற்றாது நனிவருந்தல்.]

இ-ள். அலமரு — மனங் கலங்கா நின்ற, மக்கள்தம் — பிள்ளைகளுடைய, ஆகம்எங்கணும் — சரீர முழுமையும், முலைவழி — முலையின் வழியால், ஒழுகு — ஒழுகா நின்ற, பால் — பாலானது, நனைப்ப — நனைக்கும்படி, மோந்து — உச்சிமோந்து, வாய்புலர்தர — வாயுலர, பற்பல்கால் — அனந்தரம், புல்லிக்கொண்டு — தழுவிக்கொண்டு, கண்கலுழ்தரு — கண்ணினின்று மொழுகா நின்ற, புனலினால்-சலத்தினால், கழுவினாள் — கழுவினாள் எ-று. அரோ — அசை. (௨௧)

மடவாறன்னையுமதுகைவேந்தையும்
படுதுயரொழிகெனவாற்றிப்பாகனுங்
குடலுயிர்பிரித்தெனவுவகைமக்களைக்
கொடிநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டுபோயினன்.

[தேர்ப்பாகன் நளன் மக்களை வீமன்தேசம்
கொண்டுசென்றது.]

இ-ள். மடவரல் தன்னையும் — தமயந்தியையும், மதுகை-வலி மையுடைய, வேந்தையும் — நளனையும், படு — உண்டாகாநின்ற, துயர்ஒழிகென — துக்கநீங்கக்கடவீரென்று, ஆற்றி — தணித்து, பாகன் — தேர்ப்பாகன், ஆங்கு — அவ்விடத்திலின்று, உடல் உயிர் பிரித்தனன — உடலையு முயிரையும் வேறு பிரித்ததுபோல், உவகைமக்களை — சந்தோடத்தைச் செய்யும் பிள்ளைகளை, கொடி-கொடியையுடைய, நெடுந்தேர்மிசை-நெடியதேரின்மீது, கொண்டு ஏற்றிக்கொண்டு, போயினன் — சென்றான் எ-று. (உஉ)

மிகைப்படுதுனபமும்விழையுமின்பமு
மகத்திடைநிகரெனநோக்குமையனுந்
தகைப்பருந்துயரொடுதளர்ந்துசாம்புமேன்
மகப்பிரிவினுந்துயர்வலிதியாவதே.

[மகப்பிரிவைப் பார்க்கினும் துன்பம் வேறின்றெனல்]

இ-ள். மிகைப்படு — அதிகரித்த, துன்பமும் — துயரத்தையும், விழையும் — இச்சிக்கப்பட்ட, இன்பமும் — இன்பத்தையும், அகத்துஇடை — மனதில், நிகர்என — ஒப்பாக, நோக்கும் — பார்க்கின்ற, ஐயனும் — நளனும், தகைப்பரும் — தடுத்தற்கரிய, துயர் ஒடு — துன்பத்துடன், தளர்ந்து — வருந்தி, சாம்புமேல் — சோர் வானேயானல், மகப்பிரிவினும் — மக்கட்பிரிவிலும், துயர் — துய ரில், வலிது — வலிமையுடையது, யாவது — எது? (ஒன்று மில்லை) எ-று. (உங)

சிலதியர்பரப்பியதேங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும்வருந்துசீரடி
நிலமிசைப்படுபரனுறைப்பநேரிழை
புலவுவேற்காளைபின்றொடர்ந்துபோயினள்.

[நளன்பின் தமயந்தி காட்டிற்குச் செல்லல்.]

இ-ள். சிலதியர் — தோழிகள், பரப்பிய — பரவச்செய்த, தேம் கொள் — வாசனைகொண்ட, மெல்இதழ் — மெல்லியவிதழையுடைய,

மலர்மிசை — புட்பத்தின்மீது, மிதிப்பினும் — அடிவைத்தாலும, வருந்து — வருந்துகின்ற, சிறுஅடி — சிறியபாதங்களில், நிலமிசை — பூமியின்மீது, படு — உண்டாகிய, பரல் — பருக்கைகள், உறைப்ப — உறுத்தும்படி, சேரிழை — தமயந்தியானவள், புலவுவேல் — புலானாற்றத்தையுடைய வேலையேந்திய, களை — நளனது, பின்றொடர்ந்து — பின்னே தொடர்ந்து, போயினாள் — சென்றாள் எ-று. ()

மடவரறன்றொடுமதுகைவேந்தனைக்
கடிமுரசறாதகோமறுகிற்காண்டலு
மிடியுறுமரவெனவேங்கியேங்கிநின்
றுடல்வெறுத்துயிருகவுழல்கின்றார்சிலர்.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டால் நளனையிழந்தவர் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். மடவரல்தன்றொடு — தமயந்தியுடன், மதுகைவேந்தனை — வலியையுடைய நளனை, கடி — சிறந்த, முரசு — பேரிகையினொலி, அறாத — நீங்காத, கோமறுகில் — அரசர்வீதியில், காண்டலும் — பார்த்தவளவில், இடிஉறு — மேகத்தினொலியைக் கேட்ட, அரவு என — சர்ப்பத்தைப்போல, ஏங்கி ஏங்கி — மிகவு மேக்கமுற்று, நின்று — (திகைத்து) நின்று, உடல் வெறுத்து — தேகத்தை வெறுத்து, உயிருக — உயிர் நீங்கும்படி, சிலர் உழல்கின்றார் — சிலருழல்கின்றனர் எ-று. (௨௫)

மண்ணியமணிவரையனையமார்பினான்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப்பேதைதன்றொடு
நண்ணருங்கானிடைநடத்தல்காணவோ
கண்ணிணைபடைத்தனன்கமலத்தோனென்பார்.

இ-ள். மண்ணிய — கழுவிய, மணிவரை — அரதனமலையை, அனைய — ஒத்த, மார்பினான் — மார்பினையுடைய நளமகாராசன், பெண்நலங்கனிந்த — பெண்டன்மை முதிர்ந்த, இப்பேதை தன்றொடும் — இத்தமயந்தியுடனே, நண் அரு — போகப்படாத, கான் இடை — காட்டினிடத்தில், நடத்தல் காணவோ — போதலைப் பார்க்கவோ, கமலத்தோன் — பிரமன், கண் இணை — இரண்டுநேத்திரங்களை, படைத்தனன் (எங்களுக்கு) அமைத்தனன், என்பார் — என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள் எ-று. (௨௬)

மல்லடுதிணிபுயமன்னர்மன்னவ
னெல்லையிறுயருழந்தேகக்காண்டலு

மொல்லையில்வெடித்துயிரொழிந்ததில்லையாற்
கல்லினும்வலியதோகவலுநெஞ்சென்பார்

இ-ள். மல் — மல்லர்களை, அடு — கொல்லாநின்ற, திணி — பலம் பொருந்திய, புயம் — புயத்தையுடைய, மன்னர் மன்னவன் — அரசர்க்கரசனாகிய நளன், எல்லை இல் — அளவில்லாத, துயர் உழந்து — துன்பமுற்று, ஏக — போக, காண்டலும் — பார்க்கவும், ஒல்லையில் — சீக்கிரத்தில், வெடித்து — கபாலம் வெடித்து, உயிர் — பிராணனானது, ஒழிந்தது இல்லை — நீங்கியதில்லை, (ஆதலால்) கல்லினும் — கல்லைப்பார்க்கிலும், வலியதோ — வலிமையுடையதோ, கவலும் — துன்பப்படும், நெஞ்சு — மனமானது, என்பார் — என்று சொல்லுவார்கள் எ-று.

கொல்லன், தச்சன் என்பன ஈறுகெட்டுக்கொல், தச்சுஎன நின்றாற்போல மல்லர்என்பது மல் என நின்றது. உயிர்போங்காலத்துப் பிரமரந்திரத்தைப் பிளந்து போவது துணிபாகலின் "வெடித்துயிரொழிந்தது இல்லையால்" என்றார். மார்பு வெடித்து என்றுரைப்பது ஈண்டைச்சிறப்பன்று. ஒல்லை — காலவிரைவு. ஆல் — அசை. கல்லினும் — இதன் கண் ஐந்தனுருபு உறழ்பொருவில் வந்தது. (உஎ)

தாயினுமருள்புரிதரணிமன்னவன்
போயினன்கானிடையென்றபோழ்தினின்
மாய்வுறப்பெற்றிலேமன்னர்மன்னன்பா
லேயபேரன்பினரெம்மில்யாரென்பார்.

இ-ள். தாயினும் — தாயைப்பார்க்கிலும், அருள்புரி — உயிர்களிடத்திற் கிருபையைச் செய்கின்ற, தரணி மன்னவன் — உலகத்தையாளுநளன், கான் இடை — காட்டினிடத்தில், போயினன் - சென்றான், என்றபோழ்தினில் — என்று சொன்னபொழுதிலே, மாய்வு றப்பெற்றிலேம் — இறக்கப்பெறவில்லை, (ஆதலால்) மன்னர் மன்னன்பால் — இராசாதிராசனாகிய நளனிடத்தில், ஏய — பொருந்திய, பேரன்பினர் — பேரன்பையுடையவர்கள், எம்மில் — எங்களைப்பார்க்கிலும், யார் — யாவர், (உளர்) என்பார் — என்று, (சிலர்) சொல்வார்கள் எ-று. (உஅ)

அடிதொழுமரசருமமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியாரைவருமைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவீதிவாய்க்குறுகியெங்கணுங்
கடன்மடைதிறந்தெனக்கலுழ்ந்திட்டாரரோ.

[இப்பாட்டால் மந்திரி முதலாயினோர் வருந்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அடிதொழும் — பாதத்தை வணங்காநின்ற, அரசரும்— இராசர்களும், அமைச்சர் வெள்ளமும் — மந்திரிக்கூட்டங்களும், மடவியர் அனைவரும் — மாதர்கூட்டங்களும், மைந்தர் ஈட்டமும் — புருடர்களீட்டமும், கொடி — கொடிகளையுடைய, நெடுவீதிவாய்-நீண்ட வீதியினிடத்தில், குறுகி — வந்து, எங்கணும் — எவ்விடத்தும், கடல் மடை திறந்தது என — கடல்மடை திறந்ததுபோல, கலுழ்ந்திட்டார் — அழுதார்கள் எ-று. (உக)

பொய்யுறுதீமொழிபுகல்கிலேனென்று
ஐயநீயெம்மையிங்கருளில்வேந்துதன்
கையகப்படுத்தினை கானிலேகினின்
மெய்யினும்பொய்ம்மையேவிழுமிதாமென்பார்.

[இப்பாட்டால் அரசனைத் தடுத்தற்கு அவன்கோட்பாட்டழிவு கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். பொய்யுறு — பொய்யாகிய, தீமொழி — தீயசொல்லை, புகல்கிலேன் என்று — சொல்லமாட்டேனென்று, ஐய — ஐயனே! நீ — நீ, எம்மை — எங்களை, இங்கு — இப்பட்டணத்தில், அருளில்— கிருபையில்லாத, வேந்துதன் — அரசனுடைய, கையகப்படுத்தினை— கையிற் சேர்த்தவனாய், கானில்ஏகின் — காட்டினிடத்துக்குப்போனால், நின் — உன்னுடைய, மெய்யினும் — சத்தியத்தைப்பார்க்கிலும், பொய்ம்மையே — பொய்யுரையே, விழுமிதாம் — மேன்மையுடையதாம், என்பார் — என்று சொல்லுவார்கள் எ-று. (௩௦)

இன்னுயிருய்யுமீங்கென்றபோழ்தினும்
பொன்னவிர்முலையினார்புலர்ந்தகாலையு
முன்னருஞ்சூதினுப்பொய்ம்மைமொழிவேற்
கன்னவிறோளினாய்கழறலாமென்பார்.

[இப்பாட்டால் இச்சூதிற் பொய்யுரைப்பினும் வழுவல்லவெனக் கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். இங்கு — இவ்விடத்தில், இன்னுயிர் — இனியவுயிரானது, உய்யும் — பிழைக்கும், என்றபோழ்தினும் — என்று சொல்லியகாலத்திலும், பொன் — தேமல், அவிர் — பிரகாசிக்கிற, முலையினார் — முலையையுடைய மடவார், புலர்ந்தகாலையும் — பிணங்கின

காலத்திலும், முன்னரும் — நினைக்கப்படாத, சூதினும் — சூதாட்டத்திலும், பொய்ம்மை — பொய்யுரையை, மூரி — பலம்பொருந்திய, வேல் — வேலாயுதத்தை யேந்திய கல்நவில் — மலைபோன்ற, தோளினாய் — தோளையுடைய அரசனே ! கழறலாம் — சொல்லலாம், என்பார் — என்றுசொல்லுவார்கள் எ-று. (௩௧)

எண்டிசைத்தலைவருமெழில்கண்டேமுறத்
தொண்டைவாய்மடமயின்மாலைசூட்டுநாள்
புண்டருகோட்டுவெங்களிற்றிற்போதரல்
கண்டகணிவற்றையுங்காணுமோவென்பார்.

[இப்பாட்டால் தங்களுரையை நளன் கொள்ளாதது கண்டு மந்திரி முதலாயினோர் வருத்தமடைந்தாரெனப்படுகின்றது.]

இ-ள். எண்திசைத் தலைவரும் — அட்டதிக்குப் பாலகரும், எழில்கண்டு — இந்நள னழகைப்பார்த்து, ஏமுற — (இவ்வளவழகு நமக்கில்லையென்று) மயக்கமுற்றுநிற்க, தொண்டைவாய் — கோவைக் கனியையொத்த அதரத்தையுடைய, மடமயில் — தமயந்தியானவள், மாலைசூட்டுநாள் — சுயம்வரமாலையைச் சூட்டியதினத்தில், புண்தரு— மாமிசம்பொருந்திய, கோட்டு — தந்தங்களையுடைய, வெம் — குரூரமான, களிற்று — யானையின்மீது, போதரல் — (நீவிரிருவருங்) கோலம்வருதலை, கண்டகண் — பார்த்தகண்கள், இவற்றையும் — இக்கொடிய செய்கைகளையும், காணுமோ என்பார் — பார்க்குமோவென்று சொல்லுவார்கள் எ-று. (௩௨)

மன்னவனேகுதற்கிரங்கிமாழ்குநர்
துன்னருங்கானிடைத்தொடர்ந்துசெல்குந
ரின்னுயிர்செகுப்பலென்றிஷசயில்புன்மையோ
னந்நகரிடைமுரசறைவித்தனரோ.

[இப்பாட்டால் நளனிடத் தன்புள்ளவராய்ப் புலம்புகின்ற அனைவர்க்கும் புட்கரன் பொறாமையாற் கொடிய ஆக்கினை விதித்தானெனப்படுகின்றது.]

இ-ள். மன்னவன் — நளமகாராசன், ஏகுதற்கு — காட்டிற்போவதற்கு, இரங்கி — அழுது, மாழ்குநர் — துன்பப்படுகின்றவர்களையும், துன்னரும் — போகக்கூடாத, கான் இடை — காட்டினிடத்தில், தொடர்ந்து — பின்னே தொடர்ந்து, செல்குநர் — போகின்றவர்களை

யும், இன்னுயிர் — இனியவுயிர்களை, செகுப்பல் என்று — கொல்லுவேனென்று, இசைஇல் — புகழில்லாத, புன்மையோன் — அற்பனாகியபுட்கரன், அந்நகரிடை — அந்நகரத்தினிடத்தில், முரசு — பேரிகையை, அறைவித்தான் — அடிப்பித்தான் எ-று. (௩௩)

வசைபடு மன்னவன் வாய்மைபா லறை
விசிமுழ வொலிசெவி வெதும்பக் கேட்டலு
மிசைபடு மன்னவற் கிரங்கி னோரெலா
மசுணமென் புள்ளென வலமந் தேங்கினார்.

இ-ள். வசைபடு — அபகீர்த்தியையுடைய, மன்னவன் — புட்கரராசனது, வாய்மையால் — ஆக்கினையால், அறை — அடிக்கப்பெற்ற, விசி — வாரினாலிறுக்கிய, முரசொலி — முரசினுடைய சத்தத்தை, செவிவெதும்ப — காதுகள் வெப்பமுற, கேட்டலும் — கேட்டவளவில், இசைபடுமன்னவற்கு — புகழையுடைய நளமகாராசனுக்கு, இரங்கினோரெலாம் — அழுதவர்களெல்லாரும், அசுணமென்புள்ளென — அசுணமென்னும் பட்சியைப்போல, அலமந்து — மனஞ்சுழன்று, ஏங்கினார் — துன்பப்பட்டார்கள் எ-று.

கொடிய ஒலிகேட்கில் இறப்பது அசுணப்பறவைக் கியல்பாகலின் அதுபற்றி அது இவர்க்கு உவமானமாய்க்கூறப்பட்டது. (௩௪)

வருந்திமுன் போதருமமைச்சர் வாண்முகம்
புரிந்தனனோக்கிய பொருவில் வாய்மையான்
விரிந்தநூற் கேள்வியீ ரறத்தை வேரொடு
மரிந்தனி ரென்பிரிந் தாற்றலாமையால்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் நளன் மந்திரிமுதலானோர்க்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். வருந்தி — வருத்தமுற்று, முன்போதரும் — முன்னே போகும், அமைச்சர் — மந்திரிகளுடைய, வாள்முகம் — ஒளிபொருந்திய முகத்தை, புரிந்தனன் — விரும்பினவனாய், நோக்கிய — பார்த்த, பொருவில் — ஒப்பில்லாத, வாய்மையான் — சத்தியத்தையுடைய நளமகாராசன், விரிந்த — பரந்த, நூற்கேள்வியீர் — சாத்திரவிசாரணையுடையவர்களே, என்பிரிந்து — என்னைப் பிரிந்து, ஆற்றலாமையால் — பொறுக்கமாட்டாமையினால், அறத்தை — தருமத்தை, வேரொடும் — வேருடனே, அரிந்தனிர் — அறுத்துவிட்டீர்கள் எ-று.

வாய்மையா னென்னு மெழுவாய் மேல்வரும்பாட்டில் என்றா னென்னும் பயனிலை கொண்டது. (௩௫)

மேவருஞ்சூதினிற்றோற்றமேதினி
யாவதும்வென்றலதாளவெண்ணுதல்
கோவியல்பன்றவனாணைமேற்கொடு
நீவிரென்வாய்மையைநிறுத்துவீரென்றான்.

இ-ள் மேவரும் - பொருந்துதற்கரிய, சூதினில் - சூதாட்டத்தினாலே, தோற்ற - தோற்றுப்போன, மேதினியாவதும் - உலகமெல்லாவற்றையும், வென்றலது - (நான்) வெற்றிகொண்டல்லாமல், ஆள - ஆளுகிறதற்கு, எண்ணுதல் - நினைத்தல், கோ - அரசர்களுக்கு, இயல்பு அன்று - தருமமன்று, (ஆதலால்) அவன் - அந்த புட்கரனுடைய. ஆணை - ஆக்கினையை, மேற்கொடு - ஏற்றுக்கொண்டு, நீவிர் - நீங்கள், என் - என்னுடைய, வாய்மையை - சத்தியத்தை, நிறுத்துவீர் - நிலைநிறுத்துங்கள், என்றான் - என்று சொல்லினான் எ-று. (௩௬)

மூளரியால்வெந்தவெங்கானின்மொய்துக
ளளியொடுபுலம்பினரழுதகட்கடைத்
துளியினிலவித்தனர்தொடரவெந்திறற்
களிமதக்களிற்றினான்கானினேகினான்.

இ-ள். மூளரியால் - அக்கினியினால், வெந்த-நீறுபட்ட, வெம் கானில் - வெவ்விய காட்டினிடத்து, மொய் - நிறைந்த, துகள்-தூட்களை, அளியொடு - இரக்கத்துடன், புலம்பினர் - புலம்பினவராய், அழுத - அழுத, கண் கடை - கண்ணின்கடையிலிருந்து வராநின்ற, துளியினின் - நீர்த்துளியினால், அவித்தனர் - அவித்தவர்களாய், தொடர - பின்றொடர, வெம் திறல் - குரூரமான வலியையும், களி - செருக்கையும், மதம் - மும்மதத்தையுமுடைய, களிற்றினான் - யானையையுடைய நளமகாராசன், கானில் - காட்டினிடத்தில், ஏகினான் - சென்றான் எ-று. (௩௭)

திருகுவெஞ்சினக்கலிசெல்வன்பின்றொடர்
பரிசனம்யாவுமெய்பதைத்துமீடர
முருகுறழ்பொற்பினான்முன்னரேகிய
வருநெறிதெரிவுறாவஞ்சமாற்றினான்.

இ-ள். திருகு - மாறுபாட்டையும், வெம் - வெவ்விய, சினம் - கோபத்தையுமுடைய, கலி-கலிபுருடனானவன், செல்வன் - நளனு

டைய, பின்தொடர் – பின்னே போகின்ற, பரிசனம் யாவும்-ஏவல் செய்வோ ரெல்லோரும், மெய் பதைத்து – சரீரந்துடித்து, மீள்தர – திரும்பும்படி, முருகு உறழ் – சுப்பிரமணியரையொத்த, பொற்பினன் – அழகையுடைய நளமகாராசன், முன்னர் ஏகிய – முன்னே போன, அருநெறி – அரிய வழியானது, தெரிவுறா – தெரியாத, வஞ்சம் – மாயையை, ஆற்றினன் – செய்தான் எ-று. (௪௮)

ஆற்றுவஞ்சனையினாலழகுவாய்ந்தபொற்
கோற்றொடிதன்னொடுங்கொற்றமன்னவன்
றோற்றுதல்காண்கிலார்துயரமெய்திநின்
றூற்றெழுகண்ணினருள்ளமாழ்கினார்.

இ-ள். ஆற்று – (கலி) செய்த, வஞ்சனையினால்–மாயையினால், அழகு வாய்ந்த – அழகு பொருந்திய, பொன்கோல்தொடி தன்னொடு – தமயந்தியோடும், கொற்ற மன்னவன் – வெற்றிபொருந்திய நளமகாராசன், தோற்றுதல் – தெரிதலை, காண்கிலர் – பார்க்காதவர்களாய், துயரம் – துக்கத்தை, எய்தி – அடைந்து, நின்று – நின்று, ஊற்று – சுரப்பானது, எழு – தோன்றுகின்ற, கண்ணினர் – கண்களையுடைய பரிசனங்கள், உள்ளம் மாழ்கினார் – உள்ளத்தில் மயங்கினார்கள் எ-று. (௪௯)

ஆயினுமினிதருள்புரியுமெம்பிரான்
றூயமென்மலரடிச்சுவடுகாண்கிலேம்
போயினன்யாண்டெவர்புணர்ப்பினாயதிம்
மாயமென்றருநெறிமருங்கிற்றேடுவார்.

இ-ள். ஆயினும் – தாயைக்காட்டினும், இனிது – இனிதாக, அருள் – கிருபையை, புரியும் – செய்கின்ற, எம்பிரான் – எங்களரசனாகிய நளமகாராசனது, தூ – பரிசுத்தமாகிய, மெல் – மெல்லிய, மலர் – தாமரை மலர்போன்ற, அடிச்சுவடு – அடிக்குறியை, காண்கிலேம் – நாங்கள் காணவில்லை, யாண்டு – எவ்விடத்தில், போயினன் – போயினான், இம்மாயம் – இந்த வஞ்சனையானது, எவர் புணர்ப்பினாயது – யார் சம்பந்தத்தினாலுண்டாகியது, என்று – என்றுபேசிக்கொண்டு, அருநெறி – அரியவழியை, மருங்கில் – பக்கங்களில், தேடுவார் – தேடுவார்கள் எ-று. (௫௦)

தேடினர்புகுமிடந்தெரியலாமையில்
வாடினரருநெறிமருங்கினோர்வழி

கூடினரின்னுயிர்கூற்றங்கைக்கொள
வீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினார்.

இ-ள். தேடினர் — தேடினவர்கள், புகுமிடம் — அரசன்போன விடம், தெரிகிலாமையில் — அறியாதபடியால், வாடினர் — வாடினார்கள், அருநெறி — அரிய வழியினது, மருங்கில் - பக்கத்தில், ஓர் வழி — ஒரு வழியை, கூடினர் — அடைந்தார்கள், இன் உயிர்-இனிய வுயிரை, கூற்றம் கைக்கொள — யமன் கொண்டுபோக, வீடினராமென — இறந்தவர்போல, வீழ்ந்து — நிலத்திலே விழுந்து, விம்மினார் — அழுதார்கள் எ-று. (சக)

கொன்னுனையலங்கல்வேற்குவவுத்தோளினான்
சென்னெறிகண்களிற்றெரியக்காண்கில
ரின்னலுற்றழுதழுதேங்கியேங்கியத்
தொன்னகரடைந்தனர்தொடர்ந்துளோரெலாம்.

இ-ள். கொல் — கொல்லாநின்ற, நுனை — கூர்மையுடைய, அலங்கல் — வெற்றிமாலையணிந்த வேல் — வேலையுடைய, குவவுத் தோளினான் — திரண்ட தோளையுடைய நளமகாராசன், செல்நெறி— போனவழியை, கண்களில் — நேத்திரங்களில், தெரிய — அறிய, காண்கிலார் — காணாதவர்களாய், இன்னல் உற்று — துன்பமுற்று, அழுதழுது — புலம்பிப்புலம்பி, ஏங்கி ஏங்கி — மிகவு மேக்கமுற்று, தொடர்ந்துளோர் எலாம் — பின்றொடர்ந்து போனவர்களெல்லாரும், அத்தொன்னகர் — தங்கள் பழையநகரை, அடைந்தனர்-சேர்ந்தார்கள் எ-று. (சஉ)

பறவைகள்குடம்பையுட்பார்ப்பருத்தில
கறவைகள்புனிற்றிளங்கன்றுக்கூட்டில
நறவுயிர்த்தலர்கிலமலர்கணாமவே
லிறைவனேகினன்வனத்தென்றபின்னரே.

[இதுமுதல் எழுபாட்டால் நளன் சென்றபின்
அத்தேயத்தி லுண்டாகிய செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நாமம் — அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேல் — வேலையுடைய, இறைவன் — நளமகாராசன், வனத்து — காட்டினிடத்தில், ஏகினனென்றபின்னர் — போயினனென்றபின்பு, பறவைகள் — பட்சிகள், குடம்பையுள் — கூண்டுக்குள்ளே, பார்ப்பு — தங் குஞ்சுகளை, அருத்

தில — இரையூட்டவில்லை, சுறவைகள் — பசுக்கள், புனிறு இளங்கன்றுக்கு — மிகுந்த விளங்கன்றுகளுக்கு, ஊட்டில்-பாலூட்டங்கொடுத்தில, மலர்கள் — புட்பங்கள், நறவு உயிர்த்து — தேனைத்தந்து, அலர்கில — மலரவில்லை எ-று. (௬௩)

வான்மறந்தனதுளிவழங்கலின்னிசைத்
தேன்மறந்தனமடமகளிர்தேங்குழல்
பான்மறந்தனபசுங்குழவிபாய்கவிட்
கான்மதமறந்தனகளிநல்யானையே.

இ-ள். வான் — மேகங்கள், துளிவழங்கல் — மழை பெய்தலை, மறந்தன — மறந்துவிட்டன, இன் இசை-இனிய இசையையுடைய, தேன் — வண்டுகள், மடமகளிர் — இளமைபொருந்திய பெண்களுடைய, தேம் குழல் — வாசனைபொருந்திய அளகத்தை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, பசுங்குழவி — இளங்குழந்தைகள், பால் — பாலுண்ணலை, மறந்தன — மறந்துவிட்டன, களி — செருக்கையுடைய, நல்-நல்ல, யானை — யானைகள், பாய் — பெருகாநின்ற, கவுள்—கன்னத்திலுண்டாகிய, கான்மதம்—வாசனைபொருந்திய மதவருடத்தை, மறந்தன — மறந்துவிட்டன எ-று. ஏ — அசை. (௬௪)

மலர்ப்பசுந்தாழ்குழன்மகளிர்கேள்வர்பாற்
புலத்தலுங்கலத்தலும்பொருந்துறாமையா
லலத்தகமிழந்தனகுஞ்சியந்நலார்
முலைச்சுவடிழந்தனமுழவுத்தோள்களே.

இ-ள். மலர் — புட்பங்களையணிந்த, பசு — பசுமையாகிய தாழ்-நீண்ட, குழல் — கூந்தலையுடைய, மகளிர்-மாதர்கள், கேள்வர்பால்-கணவரிடத்தில், புலத்தலும்—பிணக்கத்தையும், கலத்தலும்-புணர்ச்சியையும், பொருந்துறாமையால் — அடையாமையால், குஞ்சி-குடுமிகள், அலத்தகம் — செம்பஞ்சுக் குழம்பை, இழந்தன-நீங்கிவிட்டன, அ நலார் — அந்த மாதருடைய, முலைச்சுவடு — தனத்தின் குறியை, முழவு — மத்தளம்போன்ற, தோள்கள் — புயங்கள், இழந்தன — நீங்கின எ-று.

ஊடில் அதுதீர்வதற்குத் தலைவிபாதத்திற் றலைவன் வணங்கின் அப்பொழுது அவள் பாதத்துச் செம்பஞ்சு அவன் குடுமியிற் படும், புணர்ச்சி யுண்டானால் அவர் தனத்தில் எழுதிய சந்தனக் கோலை மாடவர் புயத்திற்பதியும், இவை துன்பத்தினாலின்மையால் இழந்தன வென்றார். (௬௫)

அள்ளிலைவேற்கணாரங்கைமீதுவைத்
தெள்ளருமின்மொழிபயிற்றலின்மையால்
வள்ளவாயாரமுதுண்ணும்வண்சிறைக்
கிள்ளையுந்தேன்மொழிகிளக்கலற்றவே.

இ-ள். அள் — கூர்மைபொருந்திய, இலை — இலைபோன்ற, வேல் — வேலாயுதத்தை யொத்த, கணார் — கண்களையுடையபெண்கள், அங்கைமீது — அழகிய கையின்மீது, வைத்து — வைத்துக்கொண்டு, எள்ளரு — இகழ்ச்சியில்லாத, இன் — இனிமையான, மொழி — சொற்களை, பயிற்றல் இன்மையால் — கற்பிக்காதபடியால், வள்ளம்வாய் — கிண்ணத்தினிடத்தில், ஆர் — நிறைந்த, அமுது — பாலை, உண்ணும் — குடிக்கும், வள் — வளப்பம்பொருந்திய, சிறை — இறகையுடைய, கிள்ளையும் — கிளிப்பிள்ளையும், தேன் — மதுரமாகிய, மொழி - சொற்களை, கிளக்கல் அற்ற - பேசாதொழிந்தன எ-று. (சசு)

வாம்பரியிழந்தனவாவுமைங்கதி
யேம்பலின்விழவணியிழந்தகோமறு
காம்பல்வாயிழந்தனமுறுவலாரகிற்
றீம்புகையிழந்தனசெம்பொன்மாடமே.

இ-ள். வாம் — தாவுகின்ற, பரி — குதிரைகள், வாவும் — தாவாநின்ற, ஐங்கதி — ஐவகை நடையினையும், இழந்தன — நீங்கிவிட்டன, எம்பலின் — வருத்தத்துடன், விழவணி — உற்சவாலங்காரத்தை, கோமறுகு — அரசவீதிகள், இழந்த — நீங்கிவிட்டன, ஆம்பல் — செவ்வல்லி மலர்போன்ற, வாய் — பெண்களுடைய வாய்கள், முறுவல் — புன்சிரிப்பை, இழந்தன — நீங்கிவிட்டன, ஆர்-நிறைந்த, அகில் — அகிற்கட்டையினது, தீ — இனிமையாகிய, புகை — புகையை. செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த, மாடம்-உபரிகைகள், இழந்தன — நீங்கின எ-று. ஏ — அசை. (சஎ)

பாவலரிழந்தனர்பரிசிலுண்பலி
தேவருமிழந்தனர்கலியின்றீமைபாற்
காவலனெடிபடுகானிலைகலால்
யாவருமிழந்தனரின்பமென்பவே.

இ-ள். பாவலர் — புலவர்கள், பரிசில் — தியாகத்தை, இழந்தனர் — நீங்கினோர்கள், உண் — உண்ணைப்பட்ட, பலி — அவியை, தேவரும் — தேவர்களும், இழந்தனர் — இழந்து விட்டார்கள், கலியின்-

கலிபுருடனுடைய, தீமையால் — பொல்லாங்கினுல், காவலன்-நளமகாராசன், நெடிபடு — சிள்வண்டையுடைய, கானில் — காட்டில், ஏகலால் — போதலினுல், யாவரும் — எல்லோரும், இன்பம் என்ப— இன்பமென்பனவற்றை, இழந்தனர் — நீங்கினுர்கள் எ-று. (சஅ)

அறந்தலைமயங்கின பொய்ம்மையார்ந்தன
மறந்தலையெடுத்தன தீமைமல்கின
திறம்பினமனுநெறி தவங்கடீர்ந்தன
நிறைந்தனவஞ்சனை நேமியெங்குமே.

இ-ள். நேமி எங்கும் — உலகமெங்கும், அறம் — தருமம், தலை மயங்கின — தலைதடுமாறின, பொய்ம்மை — அசத்தியம், ஆர்ந்தன- நிறைந்தன, மறம் — பாவங்கள், தலை எடுத்தன — வளர்த்தன, தீமை — துர்நடத்தைகள், மல்கின — நெருங்கின, மனுநெறி- இராசதருமம், திறம்பின — கெட்டன, தவங்கள் — தவசுகள், தீர்ந்தன — நீங்கின, வஞ்சனை — வஞ்சனைகள், நிறைந்தன — நிரம்பின எ-று. (சகூ)

நகர்நீங்குபடல முற்றிற்று.
ஆ. செய்யுள்-கoககூ.

கான்புகுபடலம்.

[இப்படலத்தால் தன் னகரைவிட்டு நீங்கிய நளமகாராசன் பிறர் நகரில் தன்னிலை தப்பிச் செல்வதில் விருப்ப மின்றிக் கானகம் புகுதல்சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி விருத்தம்.

களிமயில்குனித்திடக்காலமன்றியுந
துளிமுகில்பிலிற்றின துணர்த்தபூங்கொடி
முளிசினைதளிர்த்தனமுகைத்தபைந்தரு
நளிகடற்றனையானடந்தகானமே.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நளன் சென்ற விடத்துண்டாகிய சிறப் புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். நளிர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல் — சமுத்திரத்தை யொத்த, தானையான் — சேனையையுடைய நளமகாராசன், நடந்த-

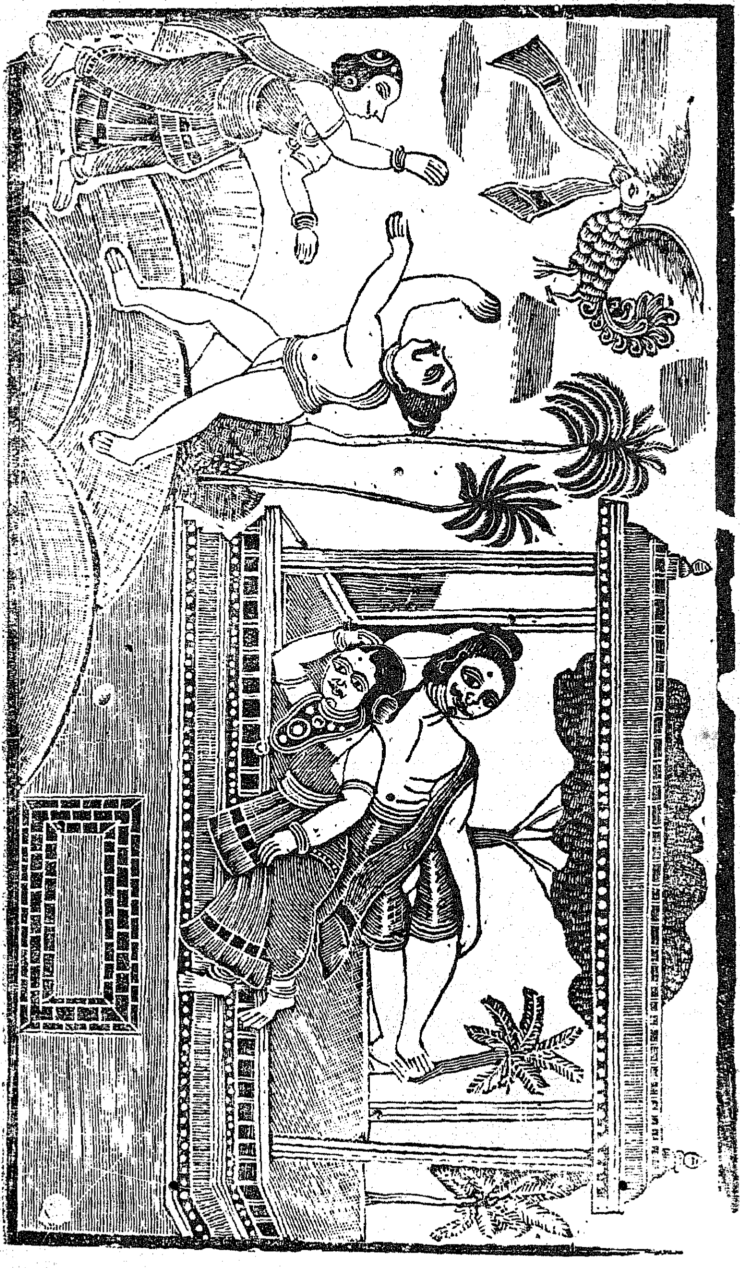

சென்று, கானம் — காட்டினில், களி — களிப்பையுடைய, மயில் — மயில்கள், குனித்திட — கூத்தாட, காலம்அன்றியும் — கார்காலமல்லாமலும், துளி — நீர்த்துளிகளை, முகில் — மேகங்கள், பிலிற்றின — பெய்தன, பூ — பொலிவுபொருந்திய, கொடி — கொடிகள், துணர்த்த — பூங்கொத்துகளைச் செய்தன, முளிசினை — உலர்ந்த கிளைகள், தளிர்த்தன — துளிர்த்தன, பைந்தரு — பசுமையாகிய விருக்கங்கள், முகைத்த — அரும்பின எ-று. (௧)

விள்ளருமதரிடைவெதும்பும்வெம்பரல்
கள்ளவிழ்மலரெனக்குழைந்துகாட்டின
வொள்ளழற்கதிர்சுடவுலரும்வெஞ்சுரம்
வள்ளவாய்மலர்விரிமருதம்போன்றதே.

இ-ள். விள் அரு — சொல்லுதற்கரிய. அதர் இடை — வழியிலே, வெதும்பு — சுடாநின்ற, வெம் — வெப்பமான, பரல் — மணியாம்பருக்கைகள், கள் — தேனுடன், அவிழ் — விரியாநின்ற, மலர் என — புட்பம்போல, குழைந்து — மிருதுவாய், காட்டின — காண்பித்தன, ஒள் — பிரகாசம்பொருந்திய, அழல் — அழற்றாநின்ற, கதிர் — சூரியகிரணங்கள், சுட — தகிக்க, உலர் — காய்ந்த, வெம் — வெப்பமாகிய, சுரம் — பாலைநிலமானது, வள்ளம் — கிண்ணம்போல, வாய் — முகத்தையுடைய, மலர் — புட்பங்கள், அவிழ் — விரியாநின்ற, மருதம் — மருதநிலத்தை, போன்றது — ஒத்திருந்தது எ-று. ஏ — அசை. (௨)

ஊறுசெய்தூன்சுவைத்துடம்புவீக்கிய
வாறலைகள்வருமளியராயினோர்
வேறினியுரைப்பதென்வெருவுமாவொடு
மாறுகொளுழுவையுமாற்றந்தீர்ந்தவே.

இ-ள். ஊறுசெய்து — கொலைசெய்து, ஊன் — மாமிசத்தை, சுவைத்து — புசித்து, உடம்பு — சரீரத்தை, வீக்கிய — பருக்கச்செய்த, ஆறலை — வழியினிடத்திற்பறிக்கின்ற, கள்வரும் — திருடரும், அளியராயினோர் — கிருபையுடையராயினோர்கள், வேறு — வேறாக, இனி — இனிமேல், உரைப்பது என் — சொல்லுவதென்னை, வெருவும் — அஞ்சாநின்ற, ஆவொடு — பசுக்களோடே, மாறுகொள் — பகைகொண்ட, உழுவையும் — புலியும், மாற்றம் — பகையை, தீர்ந்த — நீங்கின எ-று. ஏ — அசை. (௩)

ஆயிடையுயிர்நிகரணங்கனொளொடு
மேயதன்னகர்வயின்விசும்புபோழ்ந்துலாங்

காய்கதிர் நுழைகலாக்காவினுடல்போற்
போயினனழலுமிழ்புலவுவேலினான்.

இ-ள். ஆறிடை — அந்தப்பாலைநிலத்தில், உயிர்நிகர் — தன்னுயிரையொத்த, அணங்கனுளொடும் — தெய்வப் பெண்ணை யொத்த தமயந்தியுடன், மேய — பொருந்திய, தன் — தன்னுடைய, நகர்வயின் — பட்டினத்தின்கண், விசும்பு-மேகங்களை, போழ்ந்து-பிளந்துகொண்டு, உலாம் — உலாவுகின்ற, காய் — காயாநின்ற, கதிர் — சூரியகிரணமானது, நுழைகலா — நுழையக்கூடாத, காவின் — சோலையில், ஆடல்போல் — விளையாடல்போல், அழல் — அக்கினியை, உமிழ் — கக்காநின்ற. புலவு-புலால்நாற்றம் பொருந்திய, வேலினான்-வேலையுடைய நளமகாராசன், போயினன் — நடந்தான் எ-று. (சு)

அள்ளிலைப்பூணினானேகுமாற்றிடைக்
கொள்ளைவண்டினமிழிநறவுகூட்டுணும்
வள்ளவாய்மலரவிழ்வாவியங்கரைப்
புள்ளுருக்கொடுகலிபோயினானரோ.

இ-ள். அள் — நெருங்கிய, இலை — இலைபோன்ற, பூணினான் — ஆபரணங்களையணிந்த நளமகாராசன், ஏகும் — போகாநின்ற, ஆற்றிடை — காட்டுவழியிலே, கொள்ளை — மிகுதியாகிய, வண்டு இனம் — சுரும்புக்கூட்டங்கள், இழி — பெருகாநின்ற, நறவு — தேனை, கூட்டுணும் — கொள்ளைகொள்ளும்படியிருக்கின்ற, வள்ளம் — கிண்ணம் போன்ற, வாய் — முகத்தையுடைய, மலர் — புட்பங்கள், அவிழ் — விரியாநின்ற, வாவி — தடாகத்தினது, அம் — அழகிய, கரை—கரையினிடத்து, புள் உருக்கொடு — அன்னத்தினுருவைக்கொண்டு, கலி — கலியன், போயினான் — சென்றான் எ-று. (ரு)

வாவியின்மருங்குநன்மணிகள்கோத்தெனத்
தூவியம்பொற்சிறைமென்புட்டோன்றலு
மோவியரெழுதருமுருவப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணிணைகளிப்பநோக்கினாள்.

இ-ள். வாவியின் — தடாகத்தினது, மருங்கு — பக்கத்தில், நல் — நல்ல, மணிகள் — முத்துக்களை, கோத்துஎன — கோவையிட்டதுபோல, தூவி — தூவியெனப்பட்ட, அம் — அழகிய, பொன்-பொற்பிரகாசம்பொருந்திய, சிறை — இறகையுடைய, மெல் — மிருதுவாகிய, புள் — அன்னப்புள்ளானது, தோன்றலும் — காணலும்,

ஓவியர் — சித்திரக்காரர்கள், எழுதரு — எழுதற்கரிய, உருவம் — வடிவத்தையுடைய, பைங்கொடி — பசுமையாகிய கொடிபோன்ற தமயந்தியானவள், காவி — நீலோற்பலத்தை யொத்த, அம் — அழகிய. கண் இணை — இரண்டுநேத்திரமும், களிப்ப — மகிழும்படி, நோக்கினாள் — பார்த்தாள் எ-று. (௬)

பன்மலர்கருவிபபனிகொள்வாவியிற்
பொன்னவிர்கொடுஞ்சிறைப்புள்ளைநோக்குறு
மன்னநம்மணநிலைமுடித்தவண்சிறை
யன்னமென்புள்ளினீதழகுவாய்ந்ததே.

இ-ள். பல் — நானாவிதமான, மலர் — புட்பங்கள், கருவிய-நெருங்கிய, பனிகொள் — குளிர்ச்சியைக்கொண்ட, வாவியில் — தடாகத்தில், பொன் — பொன்போல, அவிர் — பிரகாசியாநின்ற, கொடுஞ்சிறை — கொடுமையான இறகையுடைய, புள்ளை — அன்னத்தை, நோக்குறு — பார்த்து, மன்ன — அரசனே ! நம் — நம்முடைய, மணநிலை — விவாகத்தை, முடித்த — நிறைவேற்றின, வண்சிறை-வளப்பமாகிய இறகையுடைய, அன்னமென்புள்ளின் — தெய்வ அன்னத்தைக் காட்டிலும், ஈது — இப்பறவை, அழகு — அழகை, வாய்ந்தது-பொருந்தியது எ-று. (எ)

மற்றுமோருயிரெனவளர்த்தபூவையுஞ்
சொற்றருகிள்ளையுமறப்பத்தூமணிப்
பொற்றடந்தோளினாய்பொனனம்புள்ளினைப
பற்றிநீதருகெனப்பணிந்துகூறினாள்.

இ-ள். மற்றுமோர் — மற்றொரு, உயிர் என — உயிர்போல, வளர்த்த — வளர்த்த, பூவையும் — நாகணவாய்ப்புள்ளையும், சொல்-மொழிகளை, தரு — சொல்லாநின்ற, கிள்ளையும் — கிளிப்பிள்ளைகளையும், மறப்ப — மறக்கும்படி, தூ — பரிசுத்தமாகிய, மணி — இரத்தினவடமணிந்த, பொன் — அழகிய, தட — விசாலமாகிய, தோளினாய்-புயத்தையுடைய அரசனே ! பொன் — பொன்போன்ற, அம் — அழகிய, புள்ளினை — அன்னத்தை, பற்றி — பிடித்து, நீதருக என-நீ கொடுப்பாயாக வென்று, பணிந்து — வணங்கி, கூறினாள்-சொன்னாள் எ-று. (அ)

ஒர்துகிலிருவருமுடுத்துமற்றையோர்
காரகிற்றீப்புகைகமழுநீவிகொண்

ஏர்கொடியிருந்தனவிலைகள்பூணிஞய்
வார்சிறைப்புள்ளினைவளைத்துமென்றனள்.

இ-ள். ஓர்துகில் — ஓராடையை, இருவரும் — நாமிரண்டுபேரும், உடுத்து — தரித்துக்கொண்டு, மற்றையோர் — மற்றொரு, கார் — கறுத்த, அகில் — அகிற்கட்டையினது, தீ — இனிமையாகிய, புகை — தூமம், கமழும் — பரிமளியாநின்ற, நீவிகொண்டு — ஆடையைக்கொண்டு, ஏர் — அழகு, குடியிருந்தது அன்ன — வாசஞ்செய்வதையொத்த, இலைகொள் — தழைத்தலைக்கொண்ட, பூணிஞய்- ஆபரணங்களையுடைய அரசனே! வார்சிறை — நீண்ட இறகையுடைய, புள்ளினை — அன்னத்தை, வளைத்தும் என்றனள் — பிடிப்போமென்று சொன்னாள் எ-று.

கருந்தடங்கண்ணிதன் னுள்ளங்காமுறத்
திருந்துவேற்றடக்கையான் றுகிலிற்சேர்த்தலும்
பொருந்தியதுகிலொடும்வஞ்சம்பூண்டெதி
ரிருந்தபுள்ளந்தரத்தெழுந்துபோயதே.

இ-ள். கரு — கறுத்த, தடம் — விசாலமாகிய, கண்ணிதன்-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உள்ளம் — மனது, காமுற — இச்சிக்க, திருந்து — திருத்தமாகிய, வேல் — வேலையேந்திய, தடம் — பருத்த, கையான் — கையையுடைய அரசன், துகிலில் — ஆடையில், சேர்த்தலும் — சேர்த்தவளவில், பொருந்திய — தன்மேற்சேர்ந்த, துகில் ஒடும் — ஆடையோடும் வஞ்சம் — கபடத்தை, பூண்டு — கொண்டு, எதிரிருந்த — எதிரிலிருந்த, புள் — அன்னம், அந்தரத்து — ஆகாயத்தில், எழுந்து — எழும்பி, போயது — போயிற்று எ-று. (௧௦)

புனைதுகில்கவர்ந்துபைம்பொன்னிறத்தபுள்
பனியிருவிசும்பினிற்பறத்தல்காண்டலு
மனைவிதனருந்துயர்நோக்கிமாழ்கினுன்
வினைவலியிதுவெனமெலிவுநீக்கிஞன்.

இ-ள். புனை — தரித்திருந்த, துகில் — ஆடையை, கவர்ந்து — கிரகித்துக்கொண்டு, பைம்பொன் — பசுமையாகியபொன்போன்ற, நிறத்த — நிறத்தையுடைய, புள் — அன்னமானது, பனி — குளிர்ந்த, இரு — பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில் — ஆகாயத்தினில், பறத்தல் — பறந்துபோதலை, காண்டலும் — கண்டவளவில், மனைவிதன் — மனையாளது, அருந்துயர் — அரிதான துக்கத்தை, நோக்கி—

பார்த்து, மாழ்கினான் — வருந்தினான், வினை — ஊழ்வினையானது, வலி — உறுதி, இது என — ஈதென்று, மெலிவு — துன்பத்தை, நீக்கினான் — போக்கினான் எ-று. (௧௧)

கல்லதர்நடந்துபூங்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிவப்புறல்வீழிவாய்மயிற்
கொல்லுமேயெனமனமுருகியுந்தையூர்
செல்லுநீணெறியிதுவென்றுசெப்பினான்.

இ-ள். கல் அதர் — மலை வழியில், நடந்து — நடந்து, பூ — அழகிய, கமலம் — தாமரைமலரை, வாட்டிய — கெடுத்த, மெல் அடி — மிருதுவான பாதமானது, சிவப்புறல் — சிவத்தல், வீழி — வீழிப்பழம்போன்ற, வாய் — அதரத்தையுடைய, மயிற்கு — மயில்போன்ற தமயந்திக்கு, ஒல்லுமே என — கூடுமோவென்று, மனம் — மனது, உருகி — இளகி, உந்தை — உன்தகப்பனது, ஊர் — குண்டின புரத்துக்கு, செல்லும் — போகாநின்ற, நீள்-நீண்டநெறி மார்க்கம், இதுவென்று, செப்பினான் — சொன்னான் எ-று. (௧௨)

ஆங்கதுகேட்டலுமழுதுமாழ்கிநொந்
தீங்குநின்னடியனேன்பிழைத்ததியாதுகொல்
பூங்கழற்குரிசிலோய்பொறியிலேன்றனை
நீங்கவோவிவ்வுரைநிகழ்த்தினாயென்றாள்.

இ-ள். ஆங்கு — அவ்விடத்தில், அது — அந்தச்சொல்லை, கேட்டலும் — கேட்டவளவில், அழுது — புலம்பி, மாழ்கி-வருந்தி, நொந்து-மனநொந்து, ஈங்கு — இவ்விடத்தில், நின்-உனக்கு, அடியனேன் — அடிமைத்திறம்பூண்ட யான், பிழைத்தது — செய்தகுற்றம், யாது — ஏது, பூ — அழகிய, கழல் — வீரக்கழலையணிந்த, குரிசிலோய் — அரசனே! பொறியிலேன்றனை — அறிவில்லாத என்னை, நீங்கவோ — பிரியவோ, இவ்வுரை — இந்தவசனத்தை, நிகழ்த்தினாய் — சொன்னாய், என்றாள் — என்று (தமயந்தி) சொல்லினாள் எ-று. (௧௩)

செயிரறுமதிமுகம்பசப்பச்சிந்தைநொந்
தயர்வொடுகண்பனித்தவலங்கோடலை
மயிலியற்பேதைநிற்பிரிந்துவாழ்வெனோ
யுயிர்பிரிந்தாலுடலுய்யுமோவென்றான்.

இ-ள். செயிர் அறு — குற்றமற்ற, மதி — சந்திரன்போன்ற, முகம் — வதனமானது, பசப்ப — பசந்துபோக, சிந்தைநொந்து-மன

நொந்து, அயர்வொடு — சோர்வுடனே, கண்பனித்து — கண்ணீர் விட்டு, அவலம் கோடலை — துன்பத்தைக் கொள்ளாதே, மயில்-மயில்போலும், இயல் — சாயலையுடைய, பேனித — தமயந்தியே! நிற்பிரிந்து — உன்னைப் பிரிந்து, வாழ்வெனே — வாழ்வேனு, உயிர் பிரிந்தால் — உயிர் நீங்கினால், உடல் — தேகம், உய்யுமோ — பிழைக்குமோ, என்றான்-என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான் எ-று. (௧௪)

முருகுயிர்த்தளியினமூசுபூங்குழற்
கருதருபெருந்துயர்காண்கிலேனெனாப்
பரிநெடுந்தேரொடும்பரிதிவானவ
னுரைவுநீர்க்கருங்கடலொளித்திட்டானரோ.

இ-ள். முருகு — தேனை, உயிர்த்து — பெற்று, அளி இனம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், மூசு — மொய்க்கா நின்ற, பூ — பூவையணிந்த, குழல் — கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, கருதரு — நினைத்தற்கரிய, பெருந்துயர் — பெரிதாகிய துன்பத்தை, காண்கிலேன்எனா-பார்க்க மாட்டேனென்று, பரி-குதிரைகட்டிய, நெடு — நெடிய, தேரொடும்-இரதத்துடனே, பரிதிவானவன் — சூரியதேவன், உரவுநீர் — உவர் நீரையுடைய, கருங்கடல்-கறுத்த சமுத்திரத்தில், ஒளித்திட்டான்-மறைந்தான் எ-று. (௧௫)

மாயிருஞாலமும்வானுநுங்கிய
பாயிருட்கங்குலிற்பாவைதன்னொடும்
போயரின்முற்றியபொலிவின்மண்டப
மேயினனரசர்கோன்விதியின்கொட்பினால்.

இ-ள். மா — மகத்தாகிய, இரு — பெரிய, ஞாலம் — பூமியையும், வானும் — ஆகாயத்தையும், நுங்கிய — விழுங்கிய, பாய் — பரவிய, இருள் — இருட்டையுடைய, கங்குலில் — இராத்திரியில், பாவை தன்னொடும் — தமயந்தியுடனே, போய் — சென்று, அரில் — தூறுகள், முற்றிய — நிறைந்த, பொலிவு இல் — சிறப்பற்ற, மண்டபம்-ஓர் மண்டபத்தை, அரசர்கோன் — இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன், விதியின் — வினையினது, கொட்பினால் — திரிபினால், மேயினன் — அடைந்தான் எ-று. (௧௬)

இன்னகிற்புகைதவழ்ந்தினிதின்மென்மைய
பன்மலரமளிமேற்பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனைபரந்தவெப்பொடிகொள்பார்மிசை
மன்னினருழினும்வலிதியாவதே.

இ-ள். இன் — இனிதாகிய, அகில் புகை — அகிற்றூமம், தவழ்ந்து — ஊர்ந்து, இனிதின் — இன்பமாய், மென்மைய — மிருதுவாகிய, பல் — நாநாவிதமான, மலர் — புட்பம்பரப்பிய, அமளிமேல் — படுக்கையின்மீது, பள்ளிகொள்பவர் — சயனிப்பவராகிய (தமயந்திநளனிருவரும்), புல் — புல்லினது, நுனி — நுனிகள், பரந்த-பரவிய, வெம் — வெவ்விய, பொடிகொள்—புழுதியைக்கொண்ட, பார்மிசை — பூமியின்மேல், மன்னினர் — படுத்தார்கள் (ஆதலால்), ஊழினும் — ஊழினைக்காட்டிலும், வலிது — வன்மையையுடையது, யாவது — யாது எ-று. (கஎ)

அனிச்சமென்புதுமலரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவிவெம்பொடியிற்கண்படி
லினித்தமியேனுயிரெங்ஙனுய்யுமே.

இ-ள். அனிச்சம் — அனிச்சம் விருக்கத்தினது, மெல் — மிருதுவாகிய, புதுமலர் — புதிய மலரையுடைய, அமளி — மெத்தையிலே, மேயினும் — படுத்தாலும், மெய் — சரீரமானது, பனித்திடும் என — வருந்துமென்று, பதைத்து — துடித்து, வாடுவேன் — சோர்வேன், கனிப்படு — பழச்சுவைபொருந்திய, கிளவி — வசனத்தையுடைய தமயந்தி, வெம் பொடி — வெவ்விய புழுதியில், கண்படில்-நித்திரைசெய்யில், இனி — இனிமேல், தமியேன் உயிர் — தனியாகிய என்னுயிர், எங்ஙன் — எப்படி. உய்யும் — பிழைக்கும் எ-று. (கஅ)

கண்ணகன்புவிக்கெலாங்களைகணுகிய
தண்மதிநெடுங்குடைவிதர்ப்பன்றாழ்குழ
னண்ணருமித்துயருழந்துநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார்துயரெய்திடாரென்றான்.

இ-ள். கண் அகன் — இடமகன்ற, புவிக்கெலாம் — பூமிக்கெல்லாம், களைகணுகிய — ஆதாரமாகிய, தண் — குளிர்ந்த, மதி — சந்திரன்போன்ற, நெடு — நீண்ட, குடை — குடையையுடைய, விதர்ப்பன் — விதர்ப்பதேசத்தையாளும் வீமராசனின்ற, தாழ் குழல் — தமயந்தியானவள், நண்ண அரு — பொருந்துதற்கரிய, இத்துயர் — இத்துன்பத்தை, உழந்து — வருந்தி, நண்ணுமேல் — அடையுமானால், எண்ணின் — நினைக்குமிடத்தில், யார் — எவர்கள், துயர் துன்பத்தை, எய்திடார் — அடையார்கள், என்றான் — என்று சொன்னான் எ-று.

வளைகட லுலகினின் மன்னர் தாடொழ
வுளையரிப் பூந்தவிசுறையு மெம்பிரான்
முளரியா லெங்கணு முற்று மண்டபத்
தெளியர்போ லிருத்தியோ வென் றுவிம்மினள்.

இ-ள். வளைகடல் — சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, உலகினில் — உலகத்தில், மன்னர் — அரசர்கள், தாள்தொழ-பாதத்தில் வணங்க, உளை-புறமயிரையுடைய, அரி — சிங்கந்தாங்கிய, பூந்தவிசு — அழகுபொருந்திய ஆசனத்தில், உறையும் — இருக்கும், எம்பிரான் — எம் கர்த்தன், முளரியால் — முட்செடிகளால், எங்கணும்-எவ்விடத்தும், முற்றும்-நிறையப்பெற்ற, மண்டபத்து — மண்டபத்தில், எளியர்போல்-வறியோர்போல், இருத்தி — இருக்கிறாய், என்று — என்றுசொல்லி, விம்மினள் — அழுதாள் எ-று. ஓல் - அசை. (௨௰)

தடங்கணீர் துடைத்துமெய் தைவந் தாயிழை
நடுங்கலென் றாற்றிட நள்ளி யாமத்து
மடங்கல்போன் மொய்ம்புடை மன்னர் மன்னவன்
கொடுங்கைமேற் றுயின்றனள் பொன்னங் கொம்பனாள்.

இ-ள். தட — விசாலமாகிய, கண் — கண்ணினின்றுவரும், நீர்-சலத்தை, துடைத்து - மாற்றி, மெய் - தேகத்தை, தைவந்து - தடவிக்கொடுத்து, ஆயிழை — பெண்ணே, நடுங்கலென்று - அஞ்சாதேயென்று, ஆற்றிட — தேற்ற, நள் யாமத்து - அர்த்தராத்திரியில், மடங்கல்போல் - சிங்கம்போல், மொய்ம்பு உடை-பலத்தையுடைய, மன்னர் மன்னவன் - அரசர்க்கரசனென நளமகாராசனுடைய, கொடுங்கைமேல் — வளைந்த கையின்மீது, பொன்னங்கொம்பு அனாள்-அழகிய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தி, துயின்றனள் - நித்திரை செய்தாள் எ-று. (௨௧)

கான்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-௪௱௩௭.

பிரிவுறு படலம்.

[இப்படலத்தாற் கானிடத்துச்சென்ற நளமகாராசன் அவ்விடத்தில் தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக் காரணந் தானாகையால் தான்பிரிந்தால் அவள் சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன் தாய்வீட்டையடைவாளென் றெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி விருத்தம்.

விண்படுமின்னெனமிளிருமாகமு
மண்படத்துயரொருவடிவுகொண்டெனக்
கண்படுகோதையைநோக்கிக்காவலன்
புண்படுநெஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினான்.

இ-ள். விண்படு – மேகத்திலு லுண்டாகிய, மின் என – மின்னல்போல், மிளிரும் – பிரகாசிக்கும், ஆகமும் – சரீரமும், மண்பட – புழுதியடைய, துயர் – துன்பம், ஒருவடிவம் – ஒருவடிவத்தை, கொண்டு என – கொண்டதுபோல, கண்படு-நித்திரைசெய்யாநின்ற, கோதையை – தமயந்தியை, நோக்கி – பார்த்து, காவலன் – நளமகாராசன், புண்படு – புண்பட்ட, நெஞ்சு ஒடும் – மனதுடனே, புலம்பி – அரற்றி, எண்ணினான் – ஆலோசித்தான் எ-று. (க)

நண்ணருங்கானெலாந்தொடர்ந்துநண்ணுமேற்
கண்ணினாலிவடுயர்காணலாவதே
பெண்ணருங்கலத்தினைப்பிரியிற்றந்தையூ
ரண்ணியதவ்வுழியடைந்துவைகுமால்.

இ-ள். நண்ணரு – பொருந்துதற்கரிய, கான் எலாம் – காடுமுழுதும், தொடர்ந்து – பின்றொடர்ந்து, நண்ணுமேல் – அடையுமானால், கண்ணினால் – கண்களினால், இவள் – இத்தமயந்தியினது, துயர் – துன்பத்தை, காணல் ஆவதே, பார்க்கக்கூடுமோ, பெண் அருங்கலத்தினை – பெண்களுக்கரிய ஆபரணம்போன்ற இவளை, பிரியில் – நீங்கில், தந்தை – பிதாவினுடைய, ஊர் – நகரமானது, அண்ணியது – சமீபமாயது, அவ்வுழி – அந்தகாரத்தினிடத்து, அடைந்து – சேர்ந்து, வைகும் – இருப்பாள் எ-று. (உ)

விரிமலர்ப்பூங்குழல்விழிக்கிலீங்கிவட்
பிரிகுவதரிதினிப்பிரியவெண்ணிலோ
வொருதுகிலாயதித்துகிலையூறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக்கருத்தினெண்ணினான்.

இ-ள். விரி — மலர்ந்த, மலர் — புட்பத்தையணிந்த, பூ — பொலிவுபெற்ற, குழல் — கூந்தலையுடைய தமயந்தி, விழிக்கில் — கண்விழித்துக்கொண்டால். ஈங்கு — இவ்விடத்தில், இவள் — இவளை, பிரிகுவது — நீங்குவது, அரிது — கூடாது, இனி இனிமேல், பிரிய- இவளை நீங்க, எண்ணிலோ — ஆலோசிக்கிலோ, ஒருதுகில் ஆயது- (இருவருக்கும்) ஓராடையா யிருக்கின்றது, இத்துகிலை, இவ்வத்திரத்தை, ஊறுசெய் — துணிக்கின்ற, கருவி — ஆயுதம், இங்கு- இவ்விடத்தில், ஏதுஎன — யாதென்று, கருத்தின் — மனதில், எண்ணினான் — ஆலோசித்தான் எ-று. (ரு)

எண்ணியதுணர்ந்திவர்ப்பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சகக்கலியும்வாளதாய்
நண்ணிமுற்கிடத்தலுமெடுத்துநாமவே
லண்ணலுந்துகினடுவரிந்திட்டானரோ

இ-ள். எண்ணியது — ஆலோசித்ததை, உணர்ந்து — அறிந்து, அவர் — அவ்விருவரையும், பிரிப்ப — பிரிக்க, முன்னமே — முன்னரே, கண்ணிய — கருதிய, வஞ்சகம் — கபடத்தையுடைய, கலியும் — கலிபுருடனும், வாளதாய் — வாளாகி, நண்ணி — பொருந்தி- முன் — எதிரில், கிடத்தலும் — இருந்த அளவில், எடுத்து — கையிலெடுத்து, நாமம் — அச்சத்தைத் தரும், வேல் — வேலையுடைய, அண்ணலும் — நளனும், துகில் — வத்திரத்தை, நடு — மத்தியில், அரிந்திட்டான் — அரிந்தான் ஏ-று. (சு)

சில்லரிநெடுங்கணுடெருளுருவகை
மெல்லெனக்கொடுங்கையினீக்கிவெய்துயிர்த்
தொல்லையினுயிர்விடுமுடம்புபோலுமென
வல்லலங்கடலிடையழுந்தினனரோ.

இ-ள். சில் — சிலவாகிய, அரி — அரிபரந்த, நெடு — நீண்ட கணுள் — கண்களையுடைய தமயந்தி, தெருள்உருவகை — விழித்காதவிதமாய், மெல் என — மிருதுவாக, கொடுங்கையின் — வளைந்தகையினின்றும், நீக்கி — அகற்றி, வெய்து உயிர்த்து — பெரு

மூச்சுவிட்டு, ஒல்லையில் — சீக்கிரத்தில், உயிர் — பிராணனை, விடும்- நீக்கும், உடம்புபோன்மென — தேகத்தைப்போல, அல்லலங்கட லிடை — துக்கசாகரத்தில், அழுந்தினன் — மூழ்கினன் எ-று. அரோ — அசை. (௫)

எழுமகன்றாலினியென்கொலாமென
வழுமுயிர்துறந்தெனவவசமேற்கொளா
விழுமிவட்காக்கெனமெலிந்துதெய்வதந்
தொழுமினையனபலதுன்பமெய்துமால்.

இ-ள். எழும் — எழுந்திருப்பான், அகன்றால் — நீங்கினால், இனி — இனிமேல், என்கொலாமென — என்னவாகுமோவென்று, அழும் — புலம்புவான், உயிர்துறந்தென — உயிர் நீங்கினவன் போல, அவசமேற்கொளா — பரவசத்தைமேற்கொண்டு, விழும்- விழுவான், இவள் — இவளை, காக்கென — இரட்சிக்கவென்று, மெலிந்து — வாடி, தெய்வதம் — வனதேவதைகளை, தொழும்- வணங்குவான், இனையன — இவைபோன்ற, பல — அநேகமான, துன்பம் - துயரங்களை, எய்தும் - அடைவான் எ-று. (௬)

செல்லும்வெந்துயரொடுஞ்செல்லக்காலெழா
தொல்லையின்மீளும்வெய்துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத்தனியேகிற்பேய்க்கணங்
கொல்லுமென்றாருயிர்குழைந்துசாம்புமால்.

இ-ள். செல்லும் - நடப்பான், வெந்துயரொடும் — வெவ்விய துக்கத்துடன், செல்ல - நடக்க, காலெழாது - அடியெழும்பாமல், ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், மீளும் — திரும்புவான், வெய்துயிர்க்கும் - பெருமூச்சு விடுவான், ஒள் நுதலை — ஒள்ளிய நெற்றியை யுடைய தமயந்தி, கல் அதரிடை - மலைவழியில், தனி — தனியே, ஏகில் - செல்வாளானால், பேய்க்கணம் - பிசாசுக் கூட்டங்கள், கொல்லும் என்று - கொன்று விடுமென்று, ஆர்உயிர் - நிறைந்த வுயிர், குழைந்து - குழைவுற்று, சாம்பும் - வாடுவான் எ-று. ஆல்- அசை. [இது தன்மை நவிற்சியணி.] (௭)

ஆயிடையின்னணம்வருந்தியன்புகூர்
வேயுறழ்தோளியைப்பிரிந்துவெஞ்சினை
மாயவெங்கொடுங்கலிவயத்தனாகலிற்
போயினன்பித்தரிற்பொருவில்வாய்மையான்.

இ-ள். ஆயிடை - அவ்விடத்தில், இன்னணம் - இப்படியாக, வருந்தி - துன்புற்று, அன்புகூர் - ஆசைமிகுந்த, வேய் உறழ் - மூங்கிலையொத்த, தோளியை - தோளையுடைய தமயந்தியை, பிரிந்து - நீங்கி, வெம்சினம் - வெவ்வியகோபத்தையும், மாயம் - வஞ்சனையும், வெம் - குரூரமான, கொடு - கொடுமையையுமுடைய, கலி - கலியனுக்கு, வயத்தன் ஆகலின் - வசப்பட்டவனாதலால், பொருஇல் - ஒப்பற்ற, வாய்மையான் - சத்தியத்தையுடையநளன், பித்தரின் - பித்தரைப்போல், போயினன் - போனான் எ-று. (௮)

நள்ளிருட்போதுவெங்கானினாமவே
லள்ளிலைப்பூணினானகன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடுமெலிந்துகண்படும்
பிள்ளைமானோக்கிதன்செய்கைபேசுவாம்.

இ-ள். நள்இருள்போது - நடுராத்திரியில், வெங்கானில் - வெவ்வியகாட்டில், நாமவேல் - அச்சத்தைச்செய்யும் வேலையும், அள் - கூர்மைபொருந்திய, இலை - தொங்கலையுடைய, பூணினான் - ஆபரணத்தையுமுடைய நளமகாராசன், அகன்று - நீங்கி, போதலும் - போனவளவில், விள்அரு - நீங்குதற்கரிய, துயரொடு - துன்பத்துடனே, மெலிந்து - நைந்து, கண்படு - நித்திரை செய்கின்ற, பிள்ளைமான் - மான்கன்று போன்ற, நோக்கிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, செய்கை - நடக்கையை, பேசுவாம் - சொல்லுவோம் எ-று. (௯)

நீடியதுயில்சிறிதுணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொடிக்கையாலணைக்கக்காண்கிலா
ளூடினள்பதைத்தனளுயிர்ப்புவீங்கின
டேடினள்காந்தளஞ்செங்கைநீட்டியே.

இ-ள். நீடியதுயில் - மிகுந்தநித்திரை, சிறிதுணர்ந்து - கொஞ்சந்தெளிந்து, நேரிழை - தமயந்தி, ஆடகம்தொடி - பொன்னாற்செய்த வளையலணிந்த, கையால் - கைகளால், அணைக்க - தழுவ, காண்கிலாள் - காணாதவளாய், ஊடினள் - பிணங்கினாள், பதைத்தனள் - துடித்தாள், உயிர்ப்பு வீங்கினள் - பெருமூச்சுவிட்டாள், காந்தள் - காந்தள் மலரையொத்த, அம் - அழகிய, செங்கை - சிவந்தகையை, நீட்டி - நீட்டி, தேடினள் - தேடினாள் எ-று. இது தன்மை நவிற்சியணி. (௧௰)

ஆயிடைக்காண்கிலாதழுங்கிச்செங்கடை
பாயரிநெடுங்கணீரருவிபாய்தரத்
தூயமென்மலர்க்கரநெரித்துத்துண்ணென
வாய்வெரீஇயால்வயிறதுக்கிமாழ்கினாள்.

இ-ள். ஆயிடை – அவ்விடத்தில், காண்கிலாது – (நளனைக்) காணாமல், அழுங்கி – வருந்தி, செங்கடை-சிவந்தகடையையுடைய, பாய் – பரவிய, அரி – அரிகளையுடைய, நெடு – நீண்ட, கண் – கண்ணினின்றும், நீர் அருவி – நீர்வெள்ளம், பாய்தர – ஒழுக, தூய – பரிசுத்தமாகிய, மெல் – மிருதுபொருந்திய, மலர்க்கரம் – தாமரைமலர் போன்ற கைகளை, நெரித்து – நெரித்து, துண்ணென – திடுக்கென்று, வாய்வெரீஇ – கூச்சலிட்டு, ஆல் – ஆலிலைபோன்ற, வயிறு – வயிற்றை, அதுக்கி – பிசைந்து மாழ்கினாள் – மயங்கினாள் எ-று.

ஆயிடை என்பதற்கு முன்னுரைத்தாங்கு உரைக்க. காண்கிலாது – எதிர்மறை வினையெச்சம். பாய்தர – இதன்கண் தா, துணைவினைவிகுதி. துண்ணென – விரைவுக்குறிப்பைத் தருவதோரிடைச்சொல். வெரீஇ – சொல்லிசை யளபெடை. ஆல் – பொருளாகுபெயராய் இலைக்கு ஆயிற்று. (௧௧)

தெளித்தபூம்பள்ளியிற்சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடுமவலமெய்துவேன்
றளிப்பெயற்கங்குலிற்றமியண்மாழ்குற
வொளித்துநீதனிவிளையாடிலுய்வனோ.

இ-ள். தெளித்தபூ – புட்பங்களைப் பரப்பிய, பள்ளியில் – சயனத்தில், சிறிது – கொஞ்சம், நீங்கினும் – விலகினாலும், அளப்பரு– அளவிடுதற்கரிய, துயர் ஒடும் – துன்பத்துடன், அவலம் – வருத்தத்தை, எய்துவேன் – அடைகின்றயான், தளிப்பெயல் – பனித்துளி துளிக்கின்ற, கங்குலில் – இராத்திரியில், தமியள் – தனித்தவளாய், மாழ்குஉற – வருந்த, நீ ஒளித்து – நீமறைந்து, தனி-தனியாய், விளையாடில் – விளையாடினால், உய்வனோ – யான் பிழைப்பனோ எ-று. (௧௨)

கோச்சகக் கலிப்பா.

கான்றாருயிரொழுகக்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றேய்கணைபட்டுழலும்பிணையொத்தேன்
மான்றேரரசர்முடியுழுதவார்கழற்காற்
றோன்றாலென்கண்களிப்பவின்னமுமென்றோன்றிலையே

இ-ள். கான்று — வெளிப்பட்டு, ஆர்உயிர் — பொருந்தியவுயிர், சோர — நீங்க, கண்ணீர் — கண்ணீரானது, கவுள் — கன்னத்தை, அலைப்ப — அலைக்க, ஊன்தோய் — தசைபடிந்த, கணைபட்டு — அம்புபட்டு, உழலும் — சுழலாநின்ற, பிணை ஒத்தேன் — மானுக்கொப்பானேன், மான்தேர் — குதிரைகட்டிய தேரையுடைய, அரசர் — அரசருடைய, முடி — கிரீடங்கள், உழுத — படிந்த, வார் — நெடிய, கழல்-வீரக்கழலைத்தரித்த, கால் — பாதத்தையுடைய, தோன்றல் - அரசனே, என் — என்னுடைய, கண்களிப்ப — கண்மகிழ்ச்சியடைய, இன்னமும் — இந்நேரமட்டும், என் — என்னகாரணத்தினால், தோன்றிலை - காணப்படவில்லை எ-று. (கஈ)

நேரலார்போரேறேநிடதத்தார்கோமானே
யாரவரைமார்பாவளியேனுயிர்க்குயிரே
காரிருள்வாயான்புலம்பக்கானகத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாலின்னுமிதுவோநின்றண்ணளியே.

இ-ள். நேரலார் — பகைவர்க்கு, போர்ஏறே - போர்செய்கின்ற சிங்கமே, நிடதத்தார் — நிடததேசத்தார்க்கு, கோமானே—அரசனே, ஆரம் — முத்துமாலையணிந்த, வரைமார்பா — மலைபோன்ற மார்பையுடையவனே, அளியேன் உயிர்க்கு — ஏழையாகிய என்னுயிர்க்கு, உயிரே — உயிர்போன்ற நளமகாராசனே, காரிருள்வாய்-கரியவிருளினிடத்தில், யான் - நான், புலம்ப-புலம்பும்படி, கானகத்து—காட்டினிடத்தில், விட்டு அகன்றும் - என்னைநீங்கியும், இன்னும் — இவ்வளவுகாலஞ் சென்றபின்பும், சாரலை — சேர்ந்தாயில்லை, (ஆதலால்) இதுவோ — இதுதானோ, நின்—உன்னுடைய, தண்ணளி — குளிர்ந்தவருள் எ-று. ஆல் - ஏ - அசைகள். (கச)

நெஞ்சமெலிவேனினதுதடந்தோளுங்
கஞ்சமலர்முகமுங்காணாதுகண்பனிப்ப
மஞ்சுதவழ்வெற்பெறிந்தவச்சிரத்தோனன்றளித்த
விஞ்சைபயின்றவிளையாட்டயருதியோ.

இ-ள். நெஞ்சமெலிவேன் - மனம் வாடுகின்ற யான், நினது உன்னுடைய, தடதோளும் - விசாலமாகிய தோள்களையும், கஞ்சம் - தாமரைமலர்போன்ற, முகமும் - வதனத்தையும், காணாது-பாராமல், கண்பனிப்ப - கண்ணீர்விடும்படி, மஞ்சுதவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்பு - மலைகளின் (சிறகை), எறிந்த - அறுத்த, வச்சிரத்தோன் - வச்சிராயுதத்தை யேந்திய இந்திரன், அன்று-

தாதுசென்றவன்று, அளித்த — கொடுத்த, விஞ்சை — வித்தையை, பயின்று — பழகி, விளையாட்டு அயருதியோ — விளையாடுகின்றாயோ எ-று. (௧௫)

ஞாலத்திருணடப்பநாட்கமலம்வாய்நெகிழ
வேலைத்திரைமுகட்டில்வெய்யோனெழுந்தனனான்
மாலைக்கதிர்வடிவேன்மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவகடன்கடக்கவாராயே.

இ-ள். ஞாலத்து — பூமியிலுள்ள, இருள் — அந்தகாரமானது, நடப்ப — செல்லவும், நாள் — புதிய, கமலம் — தாமரைமுகைகள், வாய்நெகிழ — மலரவும், வேலை — கடலினது, திரை—அலைகளினது, முகட்டில் — உச்சியில், வெய்யோன் — சூரியன், எழுந்தனன்-உதித்தான் (ஆதலால்), மாலை — வெற்றிமாலை யணிந்த, கதிர் — ஒளி பொருந்திய, வடி — கூரிய, வேல் — வேலாயுதத்தையேந்திய, மன்னர் பெருமானே — அரசர்க் கரசனாகிய நளமகாராசனே, காலை — உதயத்தில், கடவ — செய்யத்தக்க, கடன் — நித்திய கன்மத்தை, கழிக்க-செய்து முடிக்க, வாராயே — வாராயா எ-று. ஏ — அசை. (௧௬)

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற்கண்டுமணந்திலனே
லின்னமொருபிறப்பிலானுமேழையேன்
றன்னந்தனியேயிருந்துதவமாற்றியுமுன்
பொன்னகலமுள்ளுருகப்புல்லாதொழிவேனோ.

இ-ள். ஏழையேன் — ஏழையாகிய யான், மன்னவனே — நளமகாராசனே, இப்பிறப்பில் — இந்தச்சனனத்தில், கண்டு-(உன்னை) கண்டு, மணந்திலனேல் — சேராமற் போவேனானால், இன்னம்-இனிமேல்(வருஞ்சனனங்களுள்), ஒருபிறப்பில் ஆனாலும் ஒரு சனனத்திலாவது, தன்னம் தனியேயிருந்து — தனித்திருந்து, தவம் ஆற்றியும் — தவத்தைச்செய்தாவது, உன் — உன்னுடைய, பொன் அகலம் — அழகுபொருந்திய மார்பம், உள் உருக — உள்ளமுருகும்படி, புல்லாது — தழுவாமல், ஒழிவேனோ — நீங்குவேனோ எ-று. (௧௭)

வாவுமிளமான்காண்மயில்காண்மடப்பிடிகாள்
கூவுங்கரியகுயில்காண்மென்புள்ளினங்கா
ளாவியென மேவியகலேமனவகன்ற
காவலன்றான்போனவழியெனக்குக்காட்டீரே.

இ-ள். வாவும் — தாவாநின்ற, இளமான்காள் — இளமை தங்கிய மான்களே, மயில்காள் — மயில்களே, மடப்பிடிகாள் — அழகிய

பெட்டையானைகளே, கூவும் — கூவுகின்ற, கரிய குயில்காள்-கருங் குயில்களே, மெல் — மென்மையாகிய, புள் இனங்காள் — பறவைக் கூட்டங்களே, ஆவி என—உயிரைப்போல, மேவி — பொருந்தி, அகலேம் என — பிரியோமென்று சொல்லி, அகன்ற —(இப்பொழுது) நீங்கிய, காவலன்றன்—நளமகாராசன், போனவழி-சென்றவழியை, எனக்கு-என்றனுக்கு; காட்டீரே-நீங்கள் காட்டீரா எ-று. (கஅ)

என்றுவுருகியிருகண்ணீராலியுகத்
தன்னாத்தழும்பப்புலம்பித்தமியளாய்
மின்னாரிடைநுடங்கச்செல்வாள்விறல்வேந்தன்
பொன்னாரடிநோக்கிப்பூங்கொடிபோல்வீழ்ந்தழுதாள்

இ-ள். என்று — இப்படியென்று, உருகி — மனமுருகி, இரு கண் — இரண்டு கண்களினின்றும், நீர் ஆலி — நீர்த்துளிகள், உக— உதிர, தன்நா — தன்னுடைய நாவானது, தழும்ப — தடிப்புறும்படி, புலம்பி — அரற்றி, தமியளாய் — தனித்தவளாய், மின் — மின்னலின் றன்மை, ஆர் — நிறைந்த, இடை — இடையானது, நுடங்க — துவள, செல்வாள் — நடக்கின்ற தமயந்தியானவள், விறல்—வெற்றிபொருந்திய, வேந்தன் — நளமகாராசனது, பொன் ஆர்-அழகுபொருந்திய, வேந்தன் — நளமகாராசனது, பொன் ஆர்-அழகுபொருந்திய, அடி-பாதக்குறியை, நோக்கி-பார்த்து, பூங்கொடிபோல் — புட்பக்கொடி போல், வீழ்ந்து — அதில் வீழ்ந்து, அழுதாள் — புலம்பினாள் எ-று. ()

ஐயன்கமலவடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயரவிடமீதூரவாய்புலராச்
செய்யகமலமலரிற்றிருவனையாள்
கையறவாநெஞ்சங்கலுழாவுயிர்சோர்ந்தாள்.

இ-ள். ஐயன் — நளமகாராசனுடைய, கமலம் அடிச்சுவடு-தாமரைமலர்போன்ற பாதக்குறியை, காண்டலும் — கண்டவளவில், வெய்ய — கொடிய, துயரவிடம் — துன்பமாகியநஞ்சு, மீதூர — அதிகரிக்க, வாய்புலரா — வாயுலர்ந்து, செய்ய — சிவந்த, கமலமலரில்-தாமரைப்புட்பத்தி லிருக்கின்ற, திரு அனையாள் — இலக்குமியையொத்த தமயந்தியானவள், கையறவா — செயலற்று, நெஞ்சம் கலுழா-மனங்கலங்கி, உயிர் சோர்ந்தாள் — மூர்ச்சித்தாள் எ-று. ()

இவ்வாறுதுன்பக்கடலினிடைமூழ்கு
மைவார்தடங்கண்மடமாதின்செவ்விமுகந்

செவ்வாண்மதியமெனச்செங்கட்டுளையெயிற்று
வெவ்வாயரவமுருத்துவிழுங்கியதே

இ-ள். இவ்வாறு — இந்தவிதமாய், துன்பம் கடலினிடை-துன்பக்கடலில், மூழ்கும் — அழுந்திய, மை — அஞ்சனமெழுதிய, வார்-நெடிய தட — விசாலமாகிய, கண் — நேத்திரங்களையும், மடம்-அறியாமையுமுடைய மாதின் — தமயந்தியினது, செவ்வி — அழகுபொருந்திய, முகம்-வதனத்தை, செம் வால்-செவ்வையாகிய வெளுத்த, மதியம் என — சந்திரனென்று (எண்ணி), செம் கண் — சிவந்த கண்களையும், துளை எயிற்று — துவாரம்பொருந்திய பற்களையுடைய, வெம் வாய் — வெவ்விய வாயையுமுடைய, அரவம் — மலைப்பாம்பு, உருத்து — கோபித்து, விழுங்கியது — விழுங்கிற்று எ-று. ஈண்டு மதிக்குச்செவ்வை நிறைவெனக்கொள்க. ஏ — அசை. (௨௧)

நெய்த்தோரின்மூழ்கிநிணம்பருகும்வைவேலோய்
பைத்தோர்கொடுந்தறுகட்பாந்தள்விழுங்கியதா
லெய்த்தேனுயிர்காத்தற்கெய்தாயெனவழுதாண்
மைத்தோய்குவளைமதர்நெடுங்கண்வாணுதலே.

இ-ள். நெய்த்தோரில் — உதிரத்தில், மூழ்கி-குளித்து, நிணம்-மாமிசத்தை, பருகும் — புசிக்காநின்ற, வை — கூர்மைபொருந்திய, வேலோய் — வேலாயுதத்தையுடைய நளமகாராசனே! பைத்து-படத்தையுடையதாகிய, ஓர் — ஒரு, கொடும் தறு கண் — கொடிய கோபத்தையுடைய, பாந்தள் — மலைப்பாம்பானது, விழுங்கியது-(என்னை) விழுங்கியது, எய்த்தேன் — இளைத்த என்னுடைய, உயிர் காத்தற்கு — உயிரைக் காப்பதற்கு, எய்தாய் — வாராயோ, என-என்று, மைத்தோய் — அஞ்சனந்தோய்ந்த, குவளை — கருநெய்தல் போன்ற, மதர்நெடுங் கண் — குளிர்ச்சிபொருந்திய நெடியகண்களையுடைய, வாள் நுதல் — தமயந்தியானவள், அழுதாள் — புலம்பினாள் எ-று. (௨௨)

பொங்கழல்வெங்கானகத்துப்பூவையழுங்குரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கையடல்வேடன்வந்தணுகி
வெங்கணரவெறிந்துவெவ்வாயிடைநின்றுங்
கொங்கவிழுமென்கூந்தற்கோதைதனைநீக்கினானல்.

இ-ள். பொங்கழல் — மிகுந்த வக்கினியையுடைய, வெம்-வெப்பமாகிய, கானகத்து — காட்டினில், பூவை — தமயந்தியானவள், அழும் — புலம்புகின்ற, குரல் கேட்டு — சத்தத்தைக்கேட்டு,

அங்கு — அவ்விடத்தில், ஓர் — ஒரு, சிலைக்கை — வில்லைக்கையிலேந்திய, அடல் — பலம்பொருந்திய, வேடன் — வேடனானவன், வந்து அணுகி — வந்து சேர்ந்து, வெம் கண்-வெவ்விய கண்களையுடைய, அரவு — மலைப்பாம்பை, எறிந்து-பிளந்து, வெவ்வாயிடை நின்றும்-வெவ்விய வாயினிடத்தி னின்றும், கொங்கவிழ் — வாசனை வீசாநின்ற, மென் கூந்தல் — மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய, கோதைதனை — தமயந்தியை, நீக்கினன் — விடுவித்தான் எ-று. ஆல்-அசை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெய்யவரவின்பகுவாயின் விடுத்தமடமானெழினோக்கி, மையல்கூர்ந்தநெஞ்சினனாய் வரிவிற்றடக்கைவயவேடன், றொய்யின்முலைமேற் புல்லுதற்குத் தொடரத்துஞ்சாவருங் கற்பின், றையன்முனிந்துநோக்குதலுஞ் சாம்பராயிற்றவனுடலே.

இ-ள். வெய்ய — கொடியதாகிய, அரவின் — மலைப்பாம்பினது, பகுவாயின் — பிளப்பாகிய வாயினின்றும், விடுத்த — விடுவிக்கப்பட்ட, மடமான் — தமயந்தியினது, எழில் — அழகை, நோக்கி-பார்த்து, மையல் கூர்ந்த — மோகித்த, நெஞ்சினனாய் — மனமுள்ளவனாய், வரிவில் — நீண்ட வில்லையேந்திய, தடகை — விசாலமாகிய கையையுடைய, வயம் — வெற்றிபொருந்திய, வேடன் — வேடனானவன், தொய்யில் - சந்தனக்கோலமணிந்த, முலைமேல் - தனங்களின் மேல், புல்லுதற்கு - அணைதற்கு, தொடர — பின்றொடர, துஞ்சா-கெடாத, அரு - அருமையாகிய, கற்பின்-கற்பினையுடைய, தையல்-தமயந்தியானவள், முனிந்து - கோபித்து, நோக்குதலும் - பார்த்த மாத்திரத்தில், அவனுடல் - அவ்வேடனுடலம், சாம்பர் ஆயிற்று-நீறாயிற்று எ-று. ஏ — அசை. (உச)

கற்பினழலாற்கொடுஞ்சிலைக்கை வேடனுடலங்கரியாக்கிப், பொற்பின்றுறைபோய்நலங்கனிந்த பொன்னம்பாவை புலம்பெய்தி, வெற்பினுயர்தோள்வேந்துசெலும் வெங்கான்றாருவியேகுதலு, மற்பின்முனிவர்தவமியற்றுஞ் சாலைநோக்கியருகணைந்தாள்.

இ-ள். கற்பின் அழலால் - பதிவிரத அக்கினியால், கொடுஞ்சிலைக்கை — கொடிய வில்லைக் கையிலேந்திய, வேடனுடலம்-வேடன் சரீரத்தை, கரியாக்கி - சாம்பராக்கி, பொற்பின் துறைபோய் - அழகிற் சிறந்து, நலம் கனிந்த-நன்மை மிகுந்த, பொன்

ணம் பாவை — தமயந்தியானவள், புலம்பு எய்தி — அழுதுகொண்டு, வெற்பின் — மலைபோல், உயர் — உயர்ந்த, தோள்—புயத்தையுடைய, வேந்து — நளமகாராசன், செல்லும் — செல்லாநின்ற, வெம் கான் — வெவ்விய காட்டினில், தருவி — தேடிக்கொண்டு, ஏகுதலும்—போகுமளவில், அற்பின் — அன்பினையுடைய, முனிவர் — முனிவர்கள், தவம் இயற்றும் — தவஞ்செய்யாநின்ற, சாலை — பர்ணசாலையை, நோக்கி — பார்த்து, அருகு — அதனருகில், அணைந்தாள் — சேர்ந்தாள் எ-று. (உ௫)

அடைந்தமாதின் முகநோக்கி யாரைநீவெவ்வழற்கானி னடந்துதனியேயித்தலையிற் போந்ததென்னை நளினமலர்த் தடங்கண்கலுழ்ந்துபுலம்பெய்துந் தன்மைபெவன்கொல்சாற்றுகென, மடந்தைபுகுந்தவாறனைத்து முனிவர்கேட்பவகுத்துரைத்தாள்.

இ-ள். அடைந்த — தம்மிடத்துவந்த, மாதின் — தமயந்தியினது, முகம் — வதனத்தை, நோக்கி — பார்த்து, யாரை நீ — நீயார், வெம் அறல் — வெவ்விய அழல்பொருந்திய, கானில்—காட்டினில், நடந்து—காலானடந்து, தனியே — தனிமையாகி, இத்தலையில் — இவ்விடத்தில், போந்தது என்னை — வந்ததென்ன காரணம், நளின மலர்—தாமரைமலர்போன்ற, தடகண் — விசாலமாகிய கண்கள், கலுழ்ந்து—கலங்கி, புலம்பு எய்தும் தன்மை — துன்பப்படுதல், எவன் கொல்—என்னகாரணம், சாற்றுக என — சொல்லென்று, முனிவர் கேட்ப—முனிவர்கள் கேட்க, மடந்தை — தமயந்தியானவள், புகுந்த ஆறு அனைத்தும் — நடந்தவையெல்லாம், வகுத்து — பிரித்து, உரைத்தாள்—(அவர்க்குச்) சொல்லினாள் எ-று. (உ௬)

கேட்டவளவிலுளமுருகிக்கிள்ளைமருட்டும்பணிமொழியாய், வாட்டமொழிதிநிற்பிரிந்த வடிவேனளனைச்சின்னாளி, னாட்டங்களிப்பக் கண்டுமுன்போ னலம்பெற்றிருத்தியென நவிலா, வீட்டுந்தவத்தோர் மறைக்கிழவ ரிருக்கைநோக்கி யேகினரால்.

இ-ள். கேட்ட அளவில் — (இச்செய்தியைக்) கேட்ட மாத்திரத்தில், உளமுருகி — மனமுருகி, கிள்ளை — கிளிப்பிள்ளைகளை, மருட்டும் — வெருட்டாநின்ற, பணிமொழியாய் — குளிர்ந்த சொற்களையுடைய தமயந்தியே! வாட்டம் — சோர்வை, ஒழிதி — ஒழித்துவிடு, நின் பிரிந்த — உன்னைப் பிரிந்த, வடிவேல் — கூர்மையுடைய வேலேந்திய, நளனை — நளமகாராசனை, சில் நாளில் — சிலநாளிலே,

நாட்டம் களிப்ப — கண்கள் களிக்க, கண்டு — பார்த்து, முன்போல் நலம்பெற்றிருத்தி — முன்போல நன்மையையடைந்து இருப்பாயாக வென்றுநவிலா — ஆசீர்வதித்து, ஈட்டும்தவத்து — தவஞ்செய்கின்ற, ஓர் — ஒப்பற்ற, மறைக்கிழவர் — அந்தணர்கள், இருக்கை நோக்கி- (தாங்க) ளிருக்கு மாச்சிரமத்தைக் குறித்து, ஏகினர் — சென்றார் கள் எ-று. ஆல் — அசை. (உஎ)

பிரிந்தபசும்பொற்றிதலைமுலைப் பெய்பூங்கோதைபிணை போல்வா, ளெதிர்ந்தவணிகர்வழித்துணையா வேகிக்கதிர்மா மணிவரன்றி, யதிர்ந்துபுனல்பாய்பேராற்றங்கரையினுறையு மரையிருளின், முதிர்ந்தசினத்துப்பிறைக்கோட்டுமூரிக்களி றொன்றணுகியதால்.

இ-ள். பிதிர்ந்த — உதிர்ந்த, பசும்பொன்—பசியபொன்போன்ற, திதலை — தேமலையுடைய, முலை — தனங்களையும், பெய்பூங்கோதை- மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையு முடைய, பிணைபோல்வாள் — மான் போன்ற தமயந்தியானவள், எதிர்ந்த — எதிர்ப்பட்ட, வணிகர்-வர்த் தகர், வழித்துணையா — வழித்துணையாக, ஏகி — போய், கதிர்மா மணி — ஒளிபொருந்திய சிறந்தமணிகளை, வரன்றி-வாரிக் கொண்டு, அதிர்ந்து — இரைந்து, புனல் — சலமானது, பாய் — பெருகாநின்ற, பேராற்றங்கரையில் — பெரிய ஆற்றங்கரையி னிடத்தில், உறையும்- வாசஞ்செய்கின்ற, அரை இருளில் — அர்த்தராத்திரியில், முதிர்ந்த- மிகுந்த, சினத்து — கோபத்தை யுடையதும், பிறைக்கோடு — பிறை போன்ற கொம்புகளை யுடையதுமாகிய, மூரி — வலிமையுடைய, களிறு ஒன்று — ஒருயானையானது, அணுகியது — வந்து நெருங் கிற்று எ-று. (உஅ)

அணுகியாங்குப்புலம்பெய்துமலர்பூங்கோதைமயிலொ ழிய, வணிகமாக்களியாவரையு மதமால்யானைகொன்றேகத், துணைவந்தடைந்தோர்யாவரையுந்தொலைத்துநடந்தபெருஉத் தடக்கை, யிணைவெண்கோட்டுக்களிறென்னை யெனகொல் லாதெனக்கலுழ்ந்தாள்.

இ-ள். ஆங்கு — அவ்விடத்தில், அணுகி — வந்தடைந்து, புலம்பு எய்தும் — புலம்பாநின்ற, அலர்பூங்கோதை — மலர்ந்தபூமாலைய ணிந்த அளகபாரத்தையுடைய, மயில் — தமயந்தியானவள், ஒழிய — நீங்கலாக, வணிகமாக்கள் யாவரையும் — வர்த்தகர்களையெல்லாம், மதம் — மும்மதம் பொருந்திய, மால்யானை — பெரியயானையானது

கொன்று — கொலைசெய்து, ஏக — போகாநிற்க, துணை — துணையாக, வந்து அடைந்தோர் — வந்தடையப்பட்ட, யாவரையும்- அனைவரையும், தொலைத்து — கொன்று, நடந்த — சென்ற, பரூஉத்தடக்கை — பருத்து நீண்டதுதிக்கையையும், இணை — இரண்டாகிய, வெள் — வெண்மை பொருந்திய, கோட்டு — கொம்புகளையுமுடைய, களிறு — யானையானது, என்னை — (துன்பப்படுகின்ற) என்னை, என் — என்னகாரணத்தினால், கொல்லாதது — சொல்லாமற்போயிற்று, என — என்று, கலுழ்ந்தாள்—புலம்பினாள் எ-று. ()

சாதலொழிந்தவழிச்செல்வோர் துணையாவுள்ளந்தளர் வெய்திப், பாதமலர்கொப்புளமெய்திப் பனிக்கப்பரல்வெங்கானிறந்து, கோதைவடிவேல்வலனேந்து குவவுத்திணிதோட்சுவாகுவெனுஞ், சேதிபதிதன்வளநகரிற் சென்றாள் விதர்ப்பன்சேயிழையே.

இ-ள். சாதல் ஒழிந்த — இறக்காமல் சேடித்துநின்ற, வழிச்செல்வோர் — வழியிற்செல்லுகின்ற பிராமணர்கள், துணையா- சகாயமாகக்கொண்டு, உள்ளம்தளர்வெய்தி — மனங்கலங்கி, பாதமலர் — மலர்போன்றபாதங்கள், கொப்புளமெய்தி — கொப்புளித்து, பனிக்க — நீரொழுக, பரல் — பருக்கைகளையுடைய, வெம்கான்- வெவ்வியவதனத்தை, இறந்து — விட்டுநீங்கி, கோதை — வெற்றிமாலையணிந்த, வடிவேல் — கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை, வலன் — வலப்புறத்தில், ஏந்து — தாங்காநின்ற, குவவு — திரட்சியையும், திணி - வலிமையையுமுடைய, தோள் — புயத்தையுடைய, சுவாகு எனும் — சுவாகுவென்னும் பெயரையுடைய, சேதிபதிதன் — சேதிதேசத்தரசனது, வளநகரில் — வளப்பம்பொருந்திய பட்டினத்தில், விதர்ப்பன் சேயிழை — தமயந்தியானவள், சென்றாள் — சேர்ந்தனள் எ—று. (௩௦)

துணிபட்டொழிந்தமென்றுகிலுஞ் சுடர்விட்டொளிரமண்ணுத, மணியிற்றோன்றிமாசடைந்த வடிவும்விரிந்தவார்குழலும், பிணியுற்றுழலுநெஞ்சமுமாய்ப் பித்தேறினர்போற்கோமறுகி, லணுகச்சேதிபதிநாயகண் டார்கொலிவளென்றையுற்றாள்.

இ-ள். துணிபட்டு ஒழிந்த — துண்டிடப்பட்ட, மென்துகிலும் — மெல்லிய ஆடையும், சுடர்விட்டு ஒளிர — ஒளிவிட்டுவிளங்கும்படி, மண்ணுத — கழுவாத, மணி இன் — இரத்தினம்போல, தோன்றி — காணப்பட்டு, மாசடைந்த — அழுக்கடைந்த, வடிவும்—

உடம்பும், விரிந்த — அவிழ்ந்த, வார்குழலும் — நீண்டகூந்தலும், பிணி உற்று — துன்பப்பட்டு, உழலும் — கலங்காநின்ற, நெஞ்சமும் — மனமும், ஆய் — (ஆகிய இவைகளை யுடையவளாய்), பித்து ஏறினர்போல் — பித்தர்போல், கோமறுகில் — இராசவீதியில், அணுக — (தமயந்தி) வர, சேதிபதி — சுவாகுவரசனது. தாய்—தாயானவள், கண்டு — தமயந்தியைக்கண்டு, ஆர்கொல் இவள்-இந்தப்பெண் யாரோ, என்று — என்று, ஐயுற்றாள் — சந்தேகித்தாள் எ-று. (௩௧)

பொன்னம்பாவையுடன்முழுதும்புகையுண்டென்னச்
சவிமழுங்கு, மின்னுண்மருங்குற்சில்லோதி யணங்கோவர
சர்மடமகளோ, வென்னத்தெருளேனீங்கிவளை யீண்டுக்
கொணர்திரெனமருங்கின், மன்னுமகளிர்தமைப்பணிப்ப வி
டைகொண்டவருமருகணைந்தார்.

இ-ள். பொன்னம்பாவை — பொற்பதுமையானது, உடல் முழுதும் — உடம்பு முழுமையும், புகை உண்டென்ன—புகையுண்டதுபோல, சவிமழுங்கும் — ஒளிமழுங்கிய, மின் — மின்னலையொத்த, நுண் — நுட்பமாகிய, மருங்குல் — இடையை யுடைய, சில் ஓதி — இப்பெண், அணங்கோ — தெய்வப்பெண்ணோ, அரசர் மடமகளோ — இராசகுமாரத்தியோ, என்ன — என்று, தெருளேன் — தெளியேன், ஈங்கு-இவ்விடத்தில், இவளை-இப்பெண்ணை, ஈண்டு — சீக்கிரத்தில், கொணர்திர் — கொண்டுவாருங்கள், என-என்று, மருங்கில் மன்னும் — அருகிலுள்ள, மகளிர்தமை — பெண்களை, பணிப்ப — (அவ்வரசனது தாயானவள்) சொல்ல, விடைகொண்டு — உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அவரும் — அம்மாதர்களும், அருகு — தமயந்தி சமீபத்திலே, அணைந்தார் — வந்தார்கள் எ-று. (௩௨)

அடைந்தமாதர் தனிப்போந்த வணங்கின்கமல முக
நோக்கிக், கடைந்தமணிச்செப்பெனப்புடைத்துங் கதித்து
வீங்குவனமுலையாய், படங்கொளரவின் முடிகிடந்த பார்தா
ங்கிறைவன்றனையீன்ற, மடந்தைவருகென்றனளென்ன வா
ன்றோய்மாடத்தினிதடைந்தாள்.

இ-ள். அடைந்தமாதர் — வந்த பெண்கள், தனிப்போந்த—தனித்துவந்த, அணங்கின் — தமயந்தியினது, கமலமுகநோக்கி—தாமரை மலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து, கடைந்த — கடைதவிடப்பட்ட, மணிச் செப்பென — இரத்தின கும்பங்கள் போல, புடைத்து — அடிபருத்து, கதித்து — பருத்து, வீங்கும் — வளரா

-நின்ற, வனமுலையாய் — அழகிய தனங்களையுடைய பெண்ணே, படம்கொள் — படத்தைக் கொண்ட, அரவின் — ஆதிசேடனுடைய, முடி — முடியின்மேல், கிடந்த — இருந்த, பார் — பூமியை, தாங்கு- தரிக்காநின்ற, இறைவன்தனை — சுவாகுராசனை, ஈன்ற — பெற்ற, மடந்தை — அவனது தாயானவள், வருக என்றனள் — (உன்னை) வரச்சொல்லினள், என்ன — என்று சொல்லாநிற்க, வான்தோய்- ஆகாயமளாவிய, மாடத்து — உபரிகையில், இனிது — இன்பத்தோடு, அடைந்தாள் — (தமயந்தியானவள்) சேர்ந்தாள் எ-று. (௲௲)

வந்தமடமான்முகநோக்கி வரிவண்டூதப் பொதியவிழ்ந்த, வந்தண்கமலமலர்கவற்றி யழகுவாய்ந்தமுகம்பசப்பச், சிந்தைதளர்ந்து தனிப்போதற்குற்றதெவன்கொல்சேயிழையா, யுந்தையாருன்றலைவனெவ னுன்பேர்யாதிங்குரையென்றாள்.

இ-ள். வந்த — தன்னிடத்துவந்த, மடமான் — தமயந்தியினது, முகநோக்கி — முகத்தைப்பார்த்து, சேயிழையாய் — பெண்ணே, வரிவண்டு — இசைப்பாட்டினையுடைய வண்டுகள், ஊத — ஒலிக்க, பொதிஅவிழ்ந்த — கட்டவிழ்ந்த, அந்தண்கமலமலர் — அழகிய குளிர்ந்த தாமரைமலர்களை, கவற்றி — கவலச்செய்து, அழகு வாய்ந்த- அழகுபொருந்திய, முகம் — வதனமானது, பசப்ப — பசலைநிறமடைய, சிந்தைதளர்ந்து-மனந்தளர்ந்து, தனிப்போதற்கு-தனித்து வருதற்கு, உற்றது — பொருந்தியது, எவன் — யாது, உந்தை — உன்றகப்பன், யார் — எவன், உன் தலைவன்-உன்கணவன், எவன் யார், உன்பேர் — உன்னுடையநாமதேயம், யாது — எது, இங்கு — இவ்விடத்தில், உரை என்றாள் — (அரசன்றாய்) சொல்லென்றாள் எ-று. ()

வீமன்புதல்விபுகழ்நிடதவேந்தர்கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தியென்பாடன்கோனண்ணலற்குக்
காமர்நிதியும்வளநாடுஞ்சூதினிழந்துகானிடைப்போ
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரியவவளைத்தேடியீண்டணைந்தேன்.

இ-ள். வீமன்புதல்வி — வீமராசன்மகள், புகழ் — புகழப்பட்ட, நிடத வேந்தர்கோமான் — நளமகாராசனது, மனைக்கிழத்தி — மனையாள், நாமம்பகரில் — பேர் கூறுமிடத்து, தமயந்தி என்பாள் — தமயந்தியென்று சொல்லப்படுவாள், தன்கோன் — அவளது கணவனானவன், நண்ணலற்கு — பகைவனுக்கு, காமர்நிதியும் விரும்பப்படுகின்ற தனங்களையும், வளநாடும் — செழித்தநாட்டையும், சூதில்_

சூதினில், இழந்து — தோற்றுவிட்டு, கான் இடைப்போய் — வனத்திற்சென்று, யாமந்தனில் — இராத்திரியில், அவள்பிரிய — அவளைப் பிரிய, அவளை — அத்தமயந்தியை, தேடி — தேடிக்கொண்டு, ஈண்டு — இந்நகரில், அணைந்தேன் — வந்தேன் எ-று. (௫௫)

அனையமடமா னுயிர்த்தோழி யானென் றுரைப்பவகமகிழ்ந்து, தனியளாகிக் கொடுங்கானிற் றலைவன்பிரியத்தளர்ந் தேங்கும், கனைவண் டிமிருங்கருங்குழலைக் காணுமளவுமிந்நகரி, லினையல்வாழியிருத்தியென விசைந்தாங்கவளு மிருந்தனளால்.

இ-ள். அனையமடமான் — அத்தமயந்தியினுடைய, உயிர்த்தோழி — உயிரையொத்ததோழி, யான் — நான், என்றுரைப்ப— என்று (தமயந்தி) சொல்ல, அகமகிழ்ந்து — சந்தோஷித்து, கொடுங்கானில் — கொடியகாட்டினில், தலைவன் — கணவன், பிரிய — பிரிந்தேக, தனியளாகி — தனித்தவளாகி, தளர்ந்து — தளர்ச்சியடைந்து, ஏங்கும் - துன்பப்படாநின்ற, கனை - கனைக்கின்ற, வண்டு — வண்டுகள், இமிரும் - சத்தியாநின்ற, கருங்குழலை - கரியகூந்தலையுடைய தமயந்தியை, காணும் அளவும் - பார்க்குமளவும், இந்நகரில் - இந்த நகரத்தில், இருத்தி — இருப்பாயாக, இனையல் — வருத்தப்படாதே, வாழி - வாழக்கடவை, என - என்று, (அரசன்றாய்) சொல்ல, இசைந்து - (அவள்சொல்லுக்) கிசைந்து, ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அவளும்— அந்தத்தமயந்தியும், இருந்தனள் - இருந்தாள் எ-று. (௫௬)

காதல்கூர்ந்து தன்மகளாஞ்சுனந்தைகதிர்வாண்முகநோக்கி
மாதர்நோக்கிம்மடவாலை வருந்தாதளித்தியெனலோடு
மேதமின்றியவள்காப்பவிருந்தாண்மற்றீங்கிதுநிற்க
கோதைவடிவேனள் நற்குற்றசெய்தியனைத்துங்கூறுவாம்.

இ-ள். காதல்கூர்ந்து - அன்புசெய்து, தன்மகளாம் சுனந்தை— தன்னுடைய மகளாகிய சுனந்தையினது, கதிர்வாள் - மிகுந்த ஒளிபொருந்திய, முகம் — முகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மாதர் நோக்கு - அழகிய பார்வையையுடைய, இம்மடவாலை — இப்பெண்ணை, வருந்தாது - துன்பப்படாமலிருக்கும்படி, அளித்தி - காப்பாய், எனலோடும் - என்று (அரசன்றாய்) சொல்லியவளவில், ஏதமின்றி - பழுதின்றி, அவள் - அச்சுனந்தையானவள், காப்ப - பாதுகாக்க, இருந்தாள் - (தமயந்தி) இருந்தனள், இங்கு-இவ்விடத்தில்,

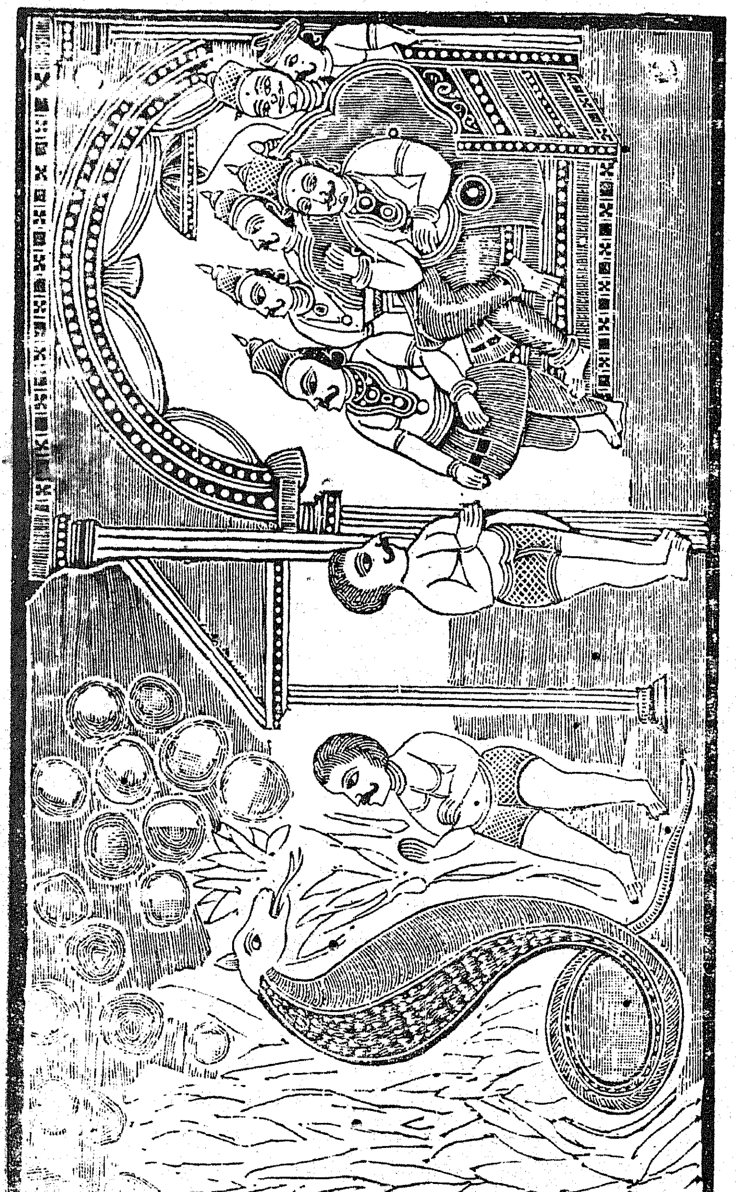

இச்செய்தி, நிற்க — இருக்க, கோதைவடிவேல் — வெற்றிமாலையணிந்த கூரியவேலையேந்திய, நளற்கு — நளமகாராசனுக்கு, உற்ற — பொருந்திய, செய்தி அனைத்தும் — செய்கையனைத்தையும், கூறுவாம் — சொல்லுவாம் எ-று. மற்று — அசை. (௩௭)

பிரிவுறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்—௧௦௭௪.

வேற்றுருவமைந்தபடலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்கு காட்டிற் சொல்லினும் பிறரறியாதிருக்கும்படி வேற்றுரு வயைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கள்ளுயிர்க்குமென்மலர்க்குழற்காமர்பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழுதகன்றனனண்ணருங்கானிற்
றள்ளுதற்கருந்துயரொடும்போதலுந்தழலு
மொள்ளழற்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டனனுரவோன்.

[நளன் காட்டிலே அக்கினி யெரிதலைக் கண்டது.]

இ-ள். உரவோன் — நளமகாராசன், கள் உயிர்க்கும் — தேனைத் தருகின்ற, மெல்மலர் — மெல்லிய மலர்களையணிந்த, குழல் — கூந்தலையுடைய, காமர் — அழகுபொருந்திய, பூங்கொடியை — தமயந்தியை, நண்ணரு — அடைதற்கரிய, கானில் — வனத்தில், நள் இருட்பொழுது — நடுராத்திரியில், அகன்றனன் — விட்டுப்பிரிந்தவனாய், தள்ளுதற்கு அரு — ஒழித்தற்கரிய, துயர் ஓடும் — துன்பத்துடனே, போதலும் — செல்லுமளவில், தழலும் — தகிக்கானின்ற, ஒள் அழல் — ஒளிபொருந்திய தீயினது, புகைக்கொழுந்து — தூமக்கொழுந்து, எழ — எழும்பாநிற்க, கண்டனன் — அதைப்பார்த்தனன் எ-று. (௧)

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதலிற்றெருமரலெய்தி
நஞ்சுயிர்க்குமவாளரவொன்றுநாயவேலிறைவ
தஞ்சநீயெனையளித்தியென்றுரைத்தலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்சலென்றடைந்தனன்மடங்கலேறனையான்.

[தீநடுவி லகப்பட்ட பாம்பைக்காக்க நளன் விரைந்து சேறல்.]

இ-ள். செஞ்சுடர்ச்சிகை — அக்கினிச் சுவாலையானது, வளைதலின் — சுற்றிக்கொண்டமையால், தெருமரல் எய்தி — மனந்

கலங்கி, நஞ்சு உயிர்க்கும் — விடத்தைத் தருகின்ற, வாள் அரவு ஒன்று — ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடகனென்னு நாகமானது, நாம வேல் — அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலேயேந்திய, இறைவ — நள மகாராசனே, நீ — நீயே, தஞ்சம் — அடைக்கலம், எனை — என்னை அளித்தி — காக்கவேண்டும், என்று உரைத்தலும் — என்று சொல் லியவளவில், தாழாது — தயங்காது, அஞ்சல் அஞ்சல் — பயப்படா தே பயப்படாதே, என்று — என்றுசொல்லியவனாய், மடங்கல் ஏறு அனையான் — நளமகாராசன், அடைந்தனன் — அருகிலடைந் தான் எ-று. (உ)

கனைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனல்படர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக்கிடந்ததோர்பாந்தளை நோக்க
வனைபொலன்கழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
னினைவினுந்தனிப்பெயர்ந்திடுநிலைமையொன்றிலனால்.

[நளனுக்கு நாகம் தன்குறைகூறல்.]

இ-ள். கனை — சத்தியாநின்ற, செழுஞ்சுடர் — செழித்தசுவா லைகளையுடைய, கொழுங்கனல் — மிகுந்தகாட்டுத்தீயானது, படர் தலில் — சுற்றிக்கொள்வதனால், கரிந்து — கருகி. பனை — மனைமர மானது, மறிந்து என — விழுந்து கிடந்ததுபோல, கிடந்தது- கிடந்ததாகிய, ஓர் பாந்தளை - (கார்க்கோடகனென்னும்) ஒருபாம் பினை, நோக்க - (நளமகாராசன்) பார்க்க, வனை பொலன் கழல்- கட்டப்பூட்ட பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த, குரிசில் - நள மகாராசனே, ஓர் மறையவன் — அநாகசனென்னும் ஒரு பிரம ணருடியினது, முனிவால் — சாபத்தினால், நினைவினும் — நினைப்பி னாலும், தனி — தனியாக, பெயர்ந்திடு நிலைமை — நடக்கலாம் எனும் நிச்சயத்தை, ஒன்றிலன் — அடைந்திலேன் எ-று. ஆல்-அசை. ()

அழலினின்றெடுத்தையிரண்டடிப்புறத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுநன்கிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல்சுருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுவினீள்கரத்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

[நளன் தீயினின்றும் பாம்பை வெளியேயெடுத்துவிடல்.]

இ-ள். அழலில் நின்றெடுத்து — அக்கினியினின் றெடுத்து, ஐயிரண்டு அடிப்புறத்து - பத்தடிக்குப் புறத்தில், அகற்றில் — நீக்கி விடுவையானால், முழுவல் அன்பொடு — நிறைந்த வலிய அன்புட னே, நன்கு இழைக்குவல் - உனக்கு நன்மையைச் செய்வேன்,

எனமொழிந்து - என்றுசொல்லி, தழற்கண் - அக்கினிபொருந்திய கண்களையுடைய, பாம்பு - கார்க்கோடக நாகமானது, உடல் சுருக்கலும் - உடம்பைச் சுருக்கிக்கொண்ட வளவில், (நளமகாராசனானவன்) தழல்அருள் வரத்தால் - அக்கினிதேவன் கொடுத்த வரத்தினால், எழுவில் - தூண்போன்ற, நீள் கரத்தால் - நீண்ட கரத்தினால், எடுத்து - எடுத்து, அழல் புறத்து - தீயினுக்கு வெளியில். இட்டான் - விடுத்தான் எ-று. (௪)

கதழெரிக்கணின்றகற்றலுங்கதிரொளிவிரிக்கு
மதிர்பொலன்கழலரசர்கோன்மெய்யுறத்தீண்டி
முதிர்சினத்தவாளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்.

[பாம்புகடிக்க நளன் வேறுவடிவ மெடுத்தல்.]

இ-ள். கதழ் எரிக்கணின்று - சொலிக்கின்ற தீயினின்றும், அகற்றலும் - நீக்கிவிட்டவளவில், கதிர் ஒளி விரிக்கும் - கிரணவொளி வீசாநின்ற, அதிர் - சத்திக்கின்ற, பொலன்கழல் - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையணிந்த, அரசர்கோன் - நளமகாராசனது, மெய் - சரீரத்தில், உற - பொருந்தும்படி, தீண்டி - கடித்து, முதிர் சினத்த - மிகுந்த கோபத்தையுடைய, வாள்அரவு - ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடக நாகமானது, தன் - தன்னுடைய, முன் உரு - பழைய வுருவத்தை, எடுப்ப - எடுக்க, விதுகுலத்து - சந்திரவம்சத்தில், உயர் - உயர்ந்த, வேந்தனும் - நளமகாராசனும், வேறு உரு அமைந்தான் - வேற்றுரு அடைந்தான் எ-று. (௫)

கருணைசெய்தெனைப்புரந்தநிற்கடித்ததுமுன்னை
யுருவுகண்ணுறிலொன்னலர்செகுப்பரென்பதனாற்
பொருவிலோயினிவாகுவனெனும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்வாழயோத்திமாநகரினேகுதியால்.

[பாம்பு தான்றீண்டியதற்குக் காரணங்கூறி
அயோத்தி போகுமா றுரைத்தல்.]

இ-ள். கருணைசெய்து - கிருபைசெய்து, எனை - என்னை, புரந்த - காத்த, நின்கடித்தது - உன்னைக்கடித்தது, (எனெனில்) முன்னை உருவு - பழைய வுருவமானது, கண்ணுறில் - காணப்படுமானால், ஒன்னலர் - சத்துருக்கள், செகுப்பர் - கொல்லுவார்கள், என்பதனால் - என்று நினைவினாலும், பொரு இலோய் - ஒப்பற்ற

நளமகாராசனே, இனி — இனிமேல், வாகுவன் எனும் — வாகுவன் என்று சொல்லப்பட்ட, பெயர்புனையா — பெயரைத் தரித்துக் கொண்டு, இருதுபன்னன் — இருதுபன்னமகாராசன், வாழ் — அரசாட்சி செய்யாநின்ற, அயோத்திமாநகரில் — அயோத்தியெனப்பட்ட பெருமைபொருந்தியபட்டினத்தில், ஏகுதிபோவாயாக எ-று. ஆல்— அசை. (சு)

ஏந்தலேகியம்மன்னவன்சூதனுவியைந்து
கூந்தன்மாவுளந்தெரிதருவிஞ்சைநீகொடுப்பி
னாய்ந்தசூதுவெல்விஞ்சைநின்பாலவனளிக்குஞ்
சாந்தமென்முலைத்தமயந்திதன்னொடுஞ்சார்வாய்.

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுக்களாற் பின்வருங்
காரியங்களைப் பாம்புகூறல்.]

இ-ள். ஏந்தல் — நளமகாராசனே, ஏகி — அந்நகரத்திற்சென்று, அம்மன்னவன் — அந்த இருதுபன்னனுக்கு, சூதனு — தேர்ப்பாகனாக, இயைந்து — பொருந்தி, கூந்தல் — புறமயிரினையுடைய, மா— குதிரைகளினது, உளம் — மனத்தை, தெரிதரும் — அறிகின்ற, விஞ்சை — வித்தையை, நீ கொடுப்பின் — நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானால், ஆய்ந்த — பரிசோதிக்கப்பட்ட, சூது - சூதினில், வெல் — வெற்றியைத்தாராநின்ற, விஞ்சை — வித்தையை, நின்பால்- உன்னிடத்தில், அவன் — அவ்வரசன், அளிக்கும் — கொடுப்பான், (அதன்பிறகு) சாந்தம் — சந்தனக்கோலமணிந்த, மென்முலை—மிருதுவாகிய தனங்களையுடைய, தமயந்தி தன்னொடும் - தமயந்தியோடும் சார்வாய் — கூடுவாய் எ-று. (எ)

பின்னர்மன்னநின்பெருநிலக்கிழமையும்பெறுதி
முன்னைமாணுருவெளிதினிற்பெற்றிடமுன்னி
லின்னபூந்துகில்புனைதியென்றிருதுகிலளித்துத்
தன்னுருக்கொடுபோயது தழல்விழிப்பாந்தள்.

இ-ள். பின்னர் — பின்பு, மன்ன — நளமகாராசனே, நின்- உன்னுடைய, பெருநிலம்கிழமையும் — அரசாட்சியையும், பெறுதி- அடைவாய், முன்னை — முற்பட்ட, மாண உரு — மாட்சிமைப்பட்டவுருவத்தை, எளிதினில் — வருத்தமின்றி, பெற்றிட முன்னில்- பெறநினைப்பையாகில், இன்னபூந்துகில் — இந்த அழகியவத்திரத்தை, புனைதிஎன்று — தரித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இருதுகில்- இரண்டுவத்திரங்களை, அளித்து — கொடுத்து, தன் உருக்கொடு-

தன் பழையவுருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, தழல்விழி — அக்கினி பொருந்திய கண்களையுடைய, பாந்தள் — கார்க்கோடகநாகமானது, போயது — மறைந்துபோயது எ-று. (அ)

அதிர்பொலன்கழலரசர்கோனவ்வயினீங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப்பெய்வளைத்தடந்தோண்
மதர்வைநோக்கிதன்வாணகையெனவுயிர்வருத்துங்
கதிர்செய்நித்திலம்வரன்றெறிதிரைக்கடல்கண்டான்.

[நளன் கடலைச் சேர்தல்.]

இ-ள். அதிர் — சத்தியாநின்ற, பொலன்கழல் — பொன்னாற் செய்த வீரக்கழலையணிந்த, அரசர்கோன் — நளமகாராசனானவன், அவ்வயின்நீங்கி — அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டு, பிதிர் — பிதிர்ந்த, சுணங்கு அணி — தேமலையணிந்த, வெம்முலை — விருப்பத்தைச்செய்கின்ற தனங்களையும், பெய்வளை — வலையலையணிந்த, தடந்தோள் — பருத்ததோள்களையுமுடைய, மதர்வைநோக்கி தன் — தமயந்தியினது, வாள்நகையென — ஒளிபொருந்திய தந்தங்கள்போல, உயிர்-உயிரை, வருத்தும் — வருத்துகின்ற, கதிர்செய் — ஒளிவிடுகின்ற, நித்திலம் — முத்துக்களை, வரன்று — வாரிக்கொண்டு, எறி — வீசாநின்ற, திரை — அலைகள்பொருந்திய, கடல் — சமுத்திரத்தை, கண்டான் — (நளமகாராசன்) பார்த்தான் எ-று. (கூ)

வஞ்சர்நெஞ்சினாழ்கழியினோர்மடநடையன்ன
மஞ்சிறைப்புறத்தாருயிர்ப்பெடையினையணைத்துக்
கஞ்சநாண்மலர்ச்சேக்கையிற்கண்படனோக்கி
நெஞ்சமாழ்குறநெடிதுயிர்த்தயர்வொடுநின்றான்.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுக்களால் நளன்கடற்கரையிற் பத்து நாளிருந்து பலவற்றையுமெண்ணித் துயரப்படல்.]

இ-ள். வஞ்சர் — வஞ்சகரது, நெஞ்சின் — மனம்போல, ஆழ் — ஆழ்ந்த, கழியினில் — கழிநிலத்தில், ஓர்மடம்நடை அன்னம் — ஒரு இளவன்னமானது, அம் — அழகிய, சிறைப்புறத்து — சிறகின்புறத்தினால், ஆருயிர் — நிறைந்த வுயிரையொத்த, பெடையினை — பெட்டையன்னத்தை, அணைத்து — தழுவிக்கொண்டு, கஞ்சம் — தாமரையினது, நாள்மலர் — புதியமலராகிய, சேக்கையில் — படுக்கையில், கண்படல் — நித்திரைசெய்வதை, நோக்கி — பார்த்து, நெஞ்சம் — மனமானது, மாழ்குற — வருத்தமடைய, நெடிது

உயிர்த்து — பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்வொடும் — சோர்வுடனே, நின்ருன் — (நளமகாராசன்) நின்றனன் எ-று. (௧௦)

சுடர்செய்முத்தமுநேமியம்புள்ளுமென்றுகிரு
நெடிதுநோக்கிநந்நேரிழைமூரலுமுலையும்
வடிவமைந்தமென்விரலுமீங்கெய்தியவாற்ருற்
கடலில்வீழ்ந்துயிர்துறந்தனளெனமனங்கலுழ்ந்தான்.

இ-ள். சுடர்செய் — ஒளிவிடுகின்ற, முத்தமும் — முத்துக்களையும், நேமியம்புள்ளும் — சக்கரவாகப் பறவைகளையும், மென்-மிருதுவாகிய, துகிரும் — பவளங்களையும், நெடிது-நெடுங்காலம், நோக்கி-பார்த்து, நம் — நம்முடைய, நேரிழை — தமயந்தியினது, மூரலும்-தந்தவரிசைகளும், முலையும் — தனங்களும், வடிவு அமைந்த-அழகு பொருந்திய, மெல் விரலும் — மெல்லிய விரல்களும், ஈங்கு—இக்கழிநிலத்தில், எய்திய ஆற்ருல் பொருந்தியபடியால், கடலில் - சமுத்திரத்தில், வீழ்ந்து - (தமயந்தியானவள்) விழுந்து, உயிர் துறந்தனள் - இறந்தாள், என — என்றெண்ணி, மனங்கலுழ்ந்தான் — (நளமகாராசன்) மனங்கலங்கினுன் எ-று.

அக்கழிநிலத்திற் காணப்பட்ட முத்து முதலிய உவமானப்பொருள்களை உவமேயமாக மயங்கினமையால் மயக்கவணி. (௧௧)

ஆவியன்னதோரணங்கினையரையிருணீத்த
பாவியேன்முகநோக்குறிற்பழிவருமென்றே
மேவுசேக்கையிற்குருகினம்பேட்டினம்வெருவிச்
சேவலோடகன்றேகுவதெனமனந்திகைத்தான்.

இ-ள். ஆவியன்ன — உயிரையொத்த, ஓர் அணங்கினை — ஒப்பற்ற தமயந்தியை, அரை இருள் — அர்த்தராத்திரியில், நீத்த - (தனியாக) விடுத்த, பாவியேன் - பாவியாகிய வென்னுடைய, முகம்—முகத்தை, நோக்குறில் - பார்த்தால், பழிவரும் - பாவம் வரும், என்றே - என்றுநினைத்தோ, மேவு - பொருந்திய, சேக்கையில்-படுக்கையிலுள்ள, குருகு - பறவைகளினுடைய, இள - இளமைதங்கிய, பேடு இனம் - பெட்டைகளினமானது, வெருவி - பயந்து, சேவலோடு — ஆண்பறவைகளோடும், அகன்று — (அவ்விடத்தை விட்டு) நீங்கி, ஏகுவது — போவிது, என - என்று, மனம் திகைத்தான் - மதிமயங்கினுன் எ-று.

பறவைகள் இயல்பான் மனிதரைக்கண்டேகினும் அதற்குநளன் தன்குற்றத்தை ஏதுவாக்கினுனென்க. இது தற்குறிப்பணி. (௧௨)

நவ்விநோக்கிதன்னகைமதிமுகமெனச்சிறந்த
தெய்வநாண்மலர்ப்போதவிழ்பூந்துகடிமிர்ந்து
கவ்வைவெண்டிரைத்துளியெறிதென்றலங்கன்று
தைவருந்தொறுமெய்பதைத்தாருயிர்தளர்ந்தான்.

இ-ள். நவ்வி — மான்போன்ற, நோக்கிதன் — கண்களையுடைய தமயந்தியினது, நகை — பிரகாசியாநின்ற, மதி — சந்திரனை யொத்த, முகம் என — முகம்போல், சிறந்த — சிறப்பையடைந்த, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நாள் மலர் - புதிதாக மலர்கின்ற, போது — புட்பத்தில், அவிழ் — விரிந்த, பூந்துகள் — மகரந்தப்பொடிகளை, திமிர்ந்து - பூசிக்கொண்டு, கவ்வை — ஒளிபொருந்திய, வெண்திரை — வெளுத்த சமுத்திரவலைகளினுடைய, துளி- திவலைகளை, எறி - வீசுகின்ற, தென்றலங்கன்று — இளந்தென்றலானது, தைவருந்தோறும் — மேலில்வீசுந்தோறும், மெய் — சரீரமானது, பதைத்து — துடித்து, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — உயிரானது, தளர்ந்தான் — தளரப்பெற்றான் எ-று. (கங)

இன்னதன்மையன்வைகலீரைந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனியிற்களிச்சுரும்பாற்றும
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்லி
யன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திநாடடைந்தான்.

[நளன் இருதுபன்னது நகரை யடைதல்.]

இ-ள். இன்ன தன்மையன் — இத்தன்மையனாகிய நளமகாராசன், வைகலீரைந்து — பத்துநாள், போயிறப்ப — நீங்கிப்போக, கன்னல்வேலி — கருப்பம்வேலியிடப்பட்ட, அம்கழனியில் — அழகியவயல்களில், களிச் சுரும்பு — களிப்பினையுடைய வண்டுகள், ஆற்றும் — சத்தியாநின்ற, பொன்னம் — பொன்போலழகிய, தாமரைப் பொகுட்டின்மேல் — தாமரைப் பூங்கொட்டையில், மடம்பெடை — இளமைதங்கிய பெட்டையன்னங்களை, புல்லி- தழுவிக்கொண்டு, அன்னம் — அன்னப்பறவைகள், கண்படு — நித்திரைசெய்கிற, வெள்ளநீர் — மிகுந்த நீர்வளமுள்ள, அயோத்திநாடு- அயோத்திநகரத்தை, அடைந்தான் — சேர்ந்தான் எ-று. (கச)

இருதுபன்னனைக்காண்டலுமெத்தொழில்வல்லை
மருவுநாமமென்கூறெனவாகுவனென்பே

ருருவவாம்பரித்தேரினிதூர்குவனும்ப
ரருமருந்தெனவடுதொழில்புரிவனென்றறைந்தான்.

[நளன் இருதுபன்னனை யடைதல்.]

இ-ள். இருதுபன்னனை — இருதுபன்னவரசனை, காண்டலும் - (நளன்) கண்டவளவில், எத் தொழில் — எச் செய்கையில், வல்லை — நீதிறமையுள்ளவன், மருவும் — பொருந்திய, நாமம் என் - உன்பெயரியாது, கூறு என — சொல்லென்று (இருதுபன்னன் கேட்க), வாகுவன் — வாகுவனென்பது, என்பேர் — எனது பெயராம், உருவம் — நிறத்தையுடைய, வாம் — தாவாநின்ற, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர் — இரதத்தை, இனிது - நன்றாக, ஊர்குவன் - நடத்துவேன், (அன்றியும்) உம்பர் — தேவர்களினது, அருமருந்தென — அரிய அமுதம்போல, அடு தொழில் — சமையற்றொழிலை, புரிவன் — செய்வேன், என்று அறைந்தான் — என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான் எ-று. (கடு)

வேந்தனவ்வுரைகேட்டலும்வியன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுளமறிந்தனைகுறிப்பினூர்குதியே
லாய்ந்தசெம்பொனோராயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேய்ந்தவென்னிருபாகரோடிருத்தியென்றிசைத்தான்.

[இருதுபன்னன் நளனுக்குச் சாரதித்தொழில்
செய்யுமாறு விதித்தல்.]

இ-ள். வேந்தன் — இருதுபன்னராசன், அவ்வுரை — அந்நளன்சொல்லை, கேட்டலும் — கேட்ட மாத்திரத்தில், வியன் - பருத்த, மணி — நவரத்தினங்கள்பதித்த, நெடு — நீண்ட, தேர் - தேரிற்கட்டப்பட்ட, கூந்தல் — புறமயிரினையுடைய, மா — குதிரையினது, உளம் அறிந்தனன் — மனதையறிந்தவனாகி, குறிப்பின் — குறிப்பினால், ஊர்குதியேல் — நடத்துகிறவனானால், ஆய்ந்த - குற்றமற்ற, செம்பொன் ஓராயிரம் — ஓராயிரம்பொன், வைகலும் - நாள்தோறும், அளிப்பல் — கொடுப்பேன், ஏந்தல் — வீரனே, என் - என்னுடைய, இருபாகர் ஓடு — இரண்டு சாரதிகளோடுங்கூட, இருத்தி — இரு, என்று இசைத்தான் — என்றுசொன்னான் எ-று.

பொன்னென்பது இருபதூ சின்னப்பணத்தினுக்குத் தொகைப்பேர். இது சேரசோழபாண்டியர் நாட்டுவழக்கு (கசு)

அன்னவாறுநேர்ந்தலங்குளைப்புரவிமானேறர்க்கு
மன்னனாகியநிடதர்கோன்வைகலும்புலப்பித்

துன்னுகானிடைநீத்தவடுயரம்மீக்கூர
வென்னளாயினளோவெனவிரங்கிவெய்துயிர்ப்பான்.

[வாகுவனாகிய நளன், தன் மனைவியை நினைத்துவாடுதல்.]

இ-ள். அன்னவாறு — அப்படியே, நேர்ந்து — சம்மதித்து, அலங்கு — அசைகின்ற, உளை — புறமயிரினையுடைய, புரவிமான்-குதிரைகட்டிய, தேர்க்கு — இரதக்கட்கு, மன்னனாகிய — அதிபனாகிய, நிடதர்கோன் — நளமகாராசனானவன், வைகலும் — நாள்தோறும், புலம்பி — மனமிரங்கி, துன்னு கானிடை — நெருங்கிய காட்டினில், நீத்தவள் — விடப்பட்ட தமயந்தியானவள், துயரம் — துன்பம், மீக்கூர — அதிகரிக்க, என்னள் ஆயினளோ — எத்தன்மையளானளோ, என — என்று, இரங்கி — புலம்பி, வெய்து — கொடியதாக, உயிர்ப்பான் — பெருமூச்சு விடுவான் எ-று. (கஎ)

உயிர்த்துமெய்தளர்ந்துருகியவேந்தனையுளத்தி
லயிர்த்தொர்சாரதியுற்றதையெவன்கொலென்றறைய
வெயிற்கொடுங்கதிர்மறைந்துழிவெவ்வழற்கானிற்
பயிர்ப்பில்கோதையைத்தீர்ந்தனன்பரிவிலேனென்றான்.

[வாகுவன் றுயரப்படல் கண்டு வேறோர் சாரதி என்னென வினவல்.]

இ-ள். உயிர்த்து — பெருமூச்சுவிட்டு, மெய்தளர்ந்து — சரீரம் வாடி, உருகிய — மனமுருகிய, வேந்தனை — நளமகாராசனை, உளத்தில் — மனத்தில், அயிர்த்து — சந்தேகித்து, ஓர்சாரதி — சீவலனென்னுமொரு தேர்ப்பாகனானவன், உற்றதை-(நாள்தோறும்) அடைந்த துன்பத்தை, எவன்கொலென்று அறைய — என்னவென்றுகேட்க, வெயில் — வெய்யிலைச்செய்கின்ற, கொடுங்கதிர் — சூரியன், மறைந்துழி — அத்தமித்தபின்பு, வெம் அழல் — கொடிய அழல்பொருந்திய, கானில் — காட்டினில், பயிர்ப்பில்-பரிசுத்தையாகிய, கோதையை-பெண்ணை, பரிவிலேன் — அன்பில்லாதநான், தீர்ந்தனன் — விடுத்தேன், என்றான் — என்று (நளன்) சொன்னான் எ-று. (கஅ)

வேற்றுருவமைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்-கoகஉ.

வீமன்தேடவிட்ட படலம்.

[இப்படலத்தால் வீமராசன் தமயந்தி நளன் இருவரையும் தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

இனையனாகியமன்னவனவ்வுழியிருப்ப
வினைகருங்கழல்விதர்ப்பர்கோன்மறையவர்க்கூயென்
றனையதன்னொடுநளனையுந்தேடிநீர்தந்தா
னினைவயாவையுந்தருகுவனெனவவர்நேர்ந்தார்.

[வீமன் மகளையும், மருகனையுந் தேடிவரும்படி யேவுதல்.]

இ-ள். இனையன் ஆகிய – இத்தன்மையனாகிய, மன்னவன் – நளமகாராசன், அவ்வுழி – அவ்வயோத்தியில், இருப்ப – இருக்க, வினை கருங்கழல் – சிறந்த வீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் – வீமராசன், மறையவர் – பிராமணர்களை, கூய் – அழைத்து, என் தனையதன்னொடும் – என் பெண்ணாகிய தமயந்தியோடும், நளனையும் – நளமகாராசனையும், தேடி – தேயங்களிற்றேடி, நீர் – நீவிர், தந்தால் – கொடுப்பீராயின், நினைவயாவையும் – நீர் நினைத்தவையனைத்தையும், தருகுவன் – கொடுப்பேன், என – என்று சொல்ல, அவர் – அம்மறையவர்கள், நேர்ந்தார் – அதற்குச் சம்மதித்தார் எ-று.

தரங்கவாரிதிசூழ்தருதகைமைசாலுலக
மொருங்குந்தேடியுங்காண்கிலருலப்பிலார்திரிய [யோன்
வரங்கொள்கேள்வியன்சுவேதனென்றுரைக்குமோர்மறை
கருங்கட்பேதையைச்சேதிபன்மனைவயிற்கண்டான்.

இ-ள். தரங்கம்வாரிதி – அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது, சூழ்தரு – சூழ்ந்த, தகைமைசால் – மேன்மைபொருந்திய, உலகம் – பூவுலகம், ஒருங்கு – ஒருங்குபட, தேடியும் – தேடியும், காண்கிலார் – காணாதவராய், உலப்பு இலார் – அளவற்றபேர்கள், திரிய – திரியாநிற்க, வரம்கொள் – வரத்தைக்கொண்ட, கேள்வியன் – (சாஸ்திரக்) கேள்வியையுடைய, சுவேதன் என்றுரைக்கும் – சுவேதனென்று சொல்லப்பட்ட, ஓர் மறையோன் – ஒரு பிராமணன், கருங்கண்பேதையை – கரிய கண்களையுடைய தம

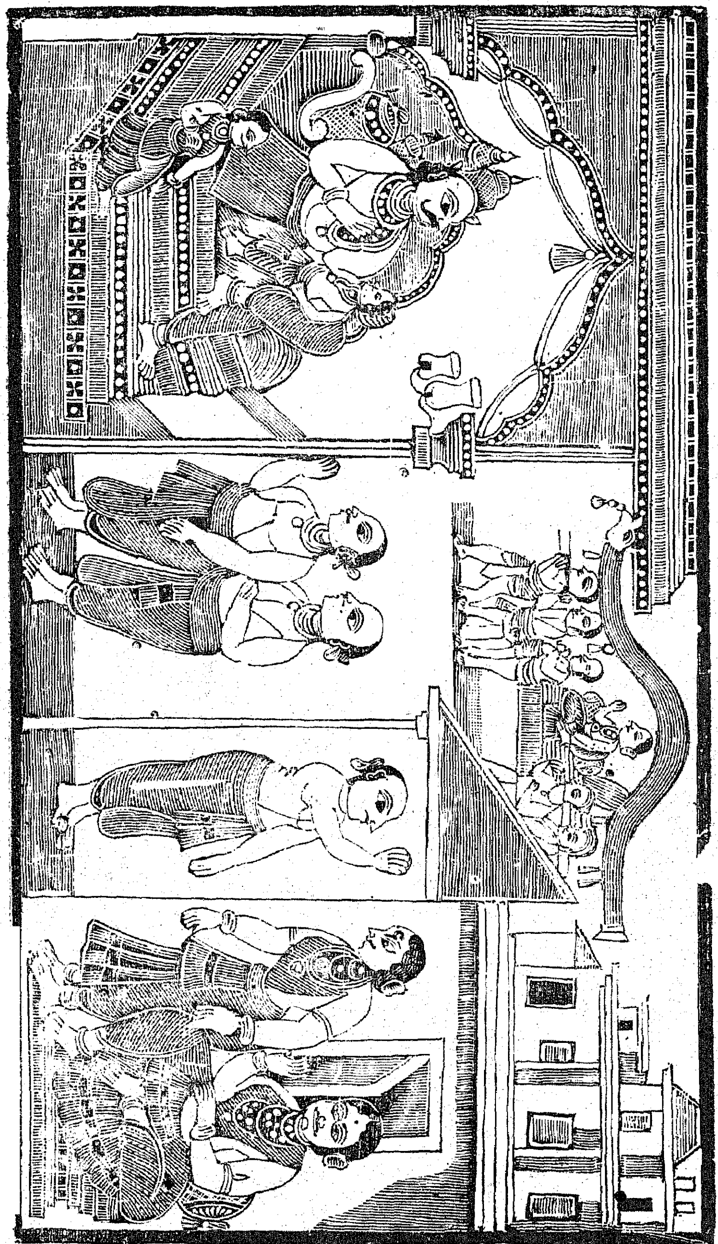

யந்தியை, சேதிபன் மனைவயின் — சேதிதேசத்தாசனாகிய சுவாகு வின் வீட்டில், கண்டான் — பார்த்தான் எ-று. (உ)

மாசுபூத்தொளிமழுங்குமண்ணுறுமணியிற்
றேசழிந்திடுதெரிவைதன்றிருமுகநோக்கி
யேசலில்லிவட்கோவிவையெய்துமற்றென்று
வாசிகேள்வியோன்கலுழ்ந்தனன்றுயர்க்கடலாழ்ந்தான்.

[சுவேதன் என்னும் பிராமணன் தமயந்தியை நோக்கிப் புலம்பல்.]

இ-ள். மாசு பூத்து — அழுக்கடைந்து, ஒளிமழுங்குப — ஒளி மழுங்கி, மண் உறு மணியின் — சாணையிடாத மணிபோல, தேசழிந் திடும் — அழகழிந்த, தெரிவைதன் — தமயந்தியினது, திருமுகம் — அழகிய முகத்தை, நோக்கி — பார்த்து, ஏசல் இல் — பழிப்பில்லாத, இவட்கோ — இப்பெண்ணுக்கோ, இவை எய்தும் — இவ்வவத்தைகள் பொருந்தும், என்று — என்று, ஆசில் — குறைவற்ற, கேள்வியோன் — கேள்வியையுடைய சுவேதன், கலுழ்ந்தனன் — கலங்கினவனாகி, துயர்க்கடல் — துன்பக்கடலில், ஆழ்ந்தான் — மூழ்கினான் எ-று. மற்று — அசை. (ஙு)

அழுவதென்கொலென்றாயிழைவினவநின்றாதை
முழுவலன்புடைத்தோழன்யான்மொய்த்தநின்றமருங்
குழுவுநின்னிருகுரவருந்தீங்கிலரென்னத்
தொழுதுமைக்கணீர்முலைத்தடம்பெருகமெய்சோர்ந்தாள்.

[சுவேதன் சொன்னவைகேட்டுத் தமயந்தி துயரப்படல்.]

இ-ள். அழுவது என்கொல் — துன்பப்படுவது என்ன காரணம், என்று — என்றுசொல்லி, ஆயிழை — தமயந்தியானவள், வினவ — கேட்க, நின் தாதை — உன் றந்தைக்கு, முழுவல் அன்புடை — நிறைந்த அன்புடைய, தோழன் — தோழமையுள்ளவன், யான் — நான், மொய்த்த — நெருங்கிய, நின் — உன்னுடைய, தமரும் — உறவினரும், குழுவும் — கூட்டத்தவரும், நின் — உன்னுடைய, இரு குரவரும் — தாய்தகப்பன்மாரிருவரும், தீங்கிலர் — கேடிலராயுளர், என்ன — என்றுசொல்ல, தொழுது — (அவனைத்) தொழுது, மைக்கணீர் — மைபொருந்திய கண்ணீர், முலைத்தடம் — முலையினிடத்தில், பெருக — ஒழுக, மெய் — உடம்பு, சோர்ந்தாள் — மெலிந்தாள் எ-று. (ச)

கந்தவார்குழற்காரிகையழுதல்கேட்டிவட்குத்
தந்தையாரெவற்குரியளித்தளிரியறனித்து
வந்தவாறெவனிவளைநீயுணர்ந்ததெவ்வாறென்
றந்தணாளனை வினவினள் சுவாகுவையளித்தாள்.

[சேதிதேசத்து அரசன் றயார் தமயந்தியின்
வரலாறு கேட்டல்.]

இ-ள். கந்தம் — வாசனைபொருந்திய, வார் — நீண்ட, குழல்-கூந்தலையுடைய, காரிகை — தமயந்தியானவள், அழுதல் — துன்பப்படுதலை, கேட்டு — (சுநந்தையால்) கேள்விப்பட்டு (வந்து) இவட்கு-இப்பெண்ணினுக்கு, தந்தையார் — தகப்பன் யார், இத்தளிரியல்-இப்பெண்ணானவள், எவற்கு உரியள் — எவனுக்கு மனையாள், தனித்து வந்தவாறு — தனித்து வந்தவிதம், எவன் — யாது, இவளை-இப்பெண்ணை, நீ உணர்ந்தது — நீ அறிந்தது, எவ்வாறு என்று — எப்படியென்று, அந்தணாளனை — சுவேதனனை, சுவாகுவையளித்தாள்— சேதிதேசத்தரசனைப்பெற்ற தாயானவள், வினவினள் — கேட்டாள் எ-று. (ரு)

மாதுகேட்டியிம்மடவரல்விதர்ப்பர்கோன்புதல்வி
காதனாயகனிடதர்கோன்காசினிமுழுதுஞ்
சூதினாலிழந்திவளையுங்கானிடைத்துறந்தா
னாதலாலிவட்டேடெனவிதர்ப்பர்கோனறைந்தான்.

[இரண்டு பாட்டுக்களால் தமயந்தி வரலாற்றைப்
பிராமணன் உரைத்தல்.]

இ-ள். மாது — அரசனது தாயே, கேட்டி — கேள், இம்மடவரல் — இப்பெண், விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசனது, புதல்வி-குமாரத்தி, காதல் — அன்பினையுடைய, நாயகன் — (இவட்குக்) கணவன், நிடதர்கோன் — நளமகாராசன், (அவன்) காசினிமுழுதும் — பூமிமுழுவதும், சூதினால் — சூதாட்டத்தால், இழந்து — தோற்றுவிட்டு, இவளையும் — இத்தமயந்தியையும், கான் இடை — காட்டினில், துறந்தான் — விடுத்தான், ஆதலால் — ஆகையால், இவள் — இவளை, தேடு எனா — தேடுவீரென்று, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசன், அறைந்தான் — உத்தரவு கொடுத்தான் எ-று. (சு)

தேண்டியெங்கணுங்கண்டிலன் றிருவைநின் மனையிற்
காண்டல்செய்தனன்கன்னலிற்பழுத்தமென்மொழியாண்

மாண்டபேரெழில்வாணுதல்வயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானெனமறையவனிசைத்தான்.

இ-ள். எங்கணும் — எவ்விடத்திலும், தேண்டி — தேடி, திருவை — இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை, கண்டிலன் — காணுதவனாய், நின்மனையில் — உன் மாளிகையில், காண்டல்செய்தனன்-கண்டேன், கன்னலில் — கரும்பினும், பழுத்த — முதிர்ந்த, மெல்மொழியாள் — இனிய வசனத்தையுடைய இத்தமயந்தியினது, மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பேர் எழில் — மிகுந்த அழகுதங்கிய, வாள் நுதல்—ஒளிபொருந்திய நெற்றியில், வயங்கிய — விளங்கிய, மறுவால் — மச்சத்தினுல், ஈண்டு — இவ்விடத்தில், யான் — நான் உணர்ந்தனன்-(இன்னளென்று) அறிந்தேன், என — என்று, மறையவன் — சுதேவனென்னும் பிராமணன், இசைத்தான் — சொன்னுன் எ-று. (எ)

அதுகிளத்தலுமணிநுதன்மாசினையகற்றக்
கதிரெறித்தலிற்கண்வழுக்குற்றனகூச
மதிநுதற்புறத்திலகியமறுவினைநோக்கித்
ததைமலர்க்குழற்றமயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்.

[சேதியரசன் தாய் ஆனவள், நெற்றியில் மச்சங்கண்டு தமயந்தி யென்று அறிதல்.]

இ-ள். அது — அச்செய்தியை, கிளத்தலும் — சொன்னவளவில், அணிநுதல் — அழகிய நெற்றியிலுள்ள, மாசினை-அழுக்கை, அகற்ற-போக்க, கதிர் எறித்தலின் — ஒளிவிடுகின்றமையால், கண் — நேத்திரங்கள், வழுக்குற்றன — சிதறினவைகளாகி, கூச — அஞ்ச, மதிநுதல் புறத்து — பிறைபோன்ற நெற்றியினிடத்து, இலகிய-பிரகாசித்த, மறுவை — மறுவினை, நோக்கி — பார்த்து, இவள்—இப்பெண், ததைமலர்க்குழல் — நெருங்கிய மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியே, என — என்று, உணர்ந்தாள் — (அரசனது அன்னை) அறிந்தாள் எ-று. (அ)

வனைமலர்க்குழன்மங்கைநின்னன்னையும்யானும்
புனைகருங்கழற்சுதர்மன்றன்புதல்வியராவே
மெனவுமன்னைதனிணைமலர்ச்சீரடியிறைஞ்சிக்
கனைகருங்கடல்கரைபுரண்டாலெனக்கலுழ்ந்தாள்.

[சேதி தேசத்து அரசன் றாய் புலம்பல்.]

இ-ள். வனை மலர்க்குழல் — பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய, மங்கை — தமயந்தியே, நின் அன்னையும் — உனது தாயும், யானும்-

நானும், புனை — தரிக்கப்பட்ட, கரு — பெருமைதங்கிய, கழல்—வீரக் கழலையணிந்த, சுதர்மன் தன் — சுதர்மராசனுடைய, புதல்வியர் ஆவேம் — புத்திரிகளாவோம், எனலும் — என்று (அரசனன்னை சொன்னவளவில்) அன்னைதன் — அப்பெரியதாயினது, இணை— இணைந்த, மலர் — தாமரை மலரையொத்த, சீறடி — சிற்றடிகளில், இறைஞ்சி — வணங்கி, கனை — சத்தியாநின்ற, கருங்கடல் — கறுத்த கடலானது, கரைபுரண்டால் என — கரைபுரண்டாற்போல, கலுழ்ந்தாள் — (தமயந்தி) அழுதாள் எ-று. (கூ)

இன்னளென்றெனையுணர்வதன்முன்னமுமீன்ற
வன்னையாமென்னவளித்தனையன்புமீதூர
மன்னுமென்னுயிர்மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை
பொன்னகர்க்கெனைவிடுத்தியென்றின்னுரைபுகன்றாள்.

[தமயந்தி தன்றந்தையூர்க்கு அனுப்புமாறு வேண்டுதல்.]

இ-ள். எனை — என்னை, இன்னளென்று — இத்தன்மையளென்று, உணர்வதன் முன்னமும் — அறிவதற்கு முன்பும், ஈன்ற- பெற்ற, அன்னையாம் என — தாயானவளென்னும்படி, அன்பு மீதூர — ஆசைமிக, அளித்தனை — இரட்சித்தாய், மன்னும் — அவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கிற, என் உயிர் மக்களை — என்னுடைய உயிர்போன்ற பிள்ளைகளை, காண்பதற்கு — பார்ப்பதற்கு, எந்தை- என் பிதாவினது, பொன் நகர்க்கு — அழகிய குண்டினபுரத்துக்கு, எனை விடுத்தி — என்னையனுப்பு, என்று—என்று, இன் உரை-இனிய சொற்களை, புகன்றாள் (தமயந்தி) சொன்னாள் எ-று. (கo)

உரைசெய்மாற்றமோர்ந்துள்ளுயிருருகுறத்தழுவிக்
கரைசெய்வேலையிற்கருந்தடங்கண்கணீருகுப்ப
வெரிமணிப்பொலன்சிவிகையிலிருள்கனிந்தொழுகும்
விரைசெய்கோதையைவிதர்ப்பர்கோனகர்வயின்விடுத்தாள்.

[சுவேதன் றாயானவள் தமயந்தியைக் குண்டின
புரத்திற்கு அனுப்புதல்.]

இ-ள். உரைசெய் மாற்றம் — (தமயந்தி) சொல்லிய வசனத்தை, ஓர்ந்து — அறிந்து, உள் — உள்ளில், உயிர் — பிராணன், உருகுற — உருகும்படி, தழுவி- அணைத்துக்கொண்டு, கரைசெய் — கரையைச் செய்யாநின்ற, வேலையில் — சமுத்திரம்போல, கரு — கறுத்த, தட — விசாலமாகிய, கண்கள் — நேத்திரங்கள், நீர் — நீரை, உகுப்ப-

சொரிய, எரி — பிரகாசிக்கின்ற, மணி — இரத்தினங்கள் பதித்த, பொலன் சிவிகையில் — பொற் பல்லக்கின்மீது, இருள்கனிந்து-இருள்முதிர்ந்து, ஒழுகும் — ஒழுகாநின்ற, விரைசெய் — வாசனை பொருந்திய, கோதையை — அளகபாரத்தையுடையதமயந்தியை, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசனது, நகர்வயின் — குண்டின புரத்திற்கு, விடுத்தாள் — அனுப்பினாள் எ-று. (கக)

கொள்ளைவண்டினங்கூட்டுண்ணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையரக்கிதழ்விரிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல்விதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால்.

[தமயந்தி குண்டினபுரத்தையடைதல்.]

இ-ள். கொள்ளை — மிகுந்த, வண்டு இனம் — வண்டுக்கூட்டங்கள், கூட்டுண்ணும் — (தேனைக்) கொள்ளையிடும்படியாகிய, நறு மலர் — வாசனைபொருந்திய மலர்களையணிந்த, கோதை — கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், அள்ளல் — குழைந்த, அம் — அழகிய, கரு — கரிய, சேறு இடை — சேற்றினிலுண்டாகிய, அரக்கிதழ்-செவ்விதழ்கள், விரிந்த — மலர்ந்த, வள்ளவாய் — கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய, செழு-செழித்த, கமலமேல் — தாமரைமலரின்மேல், மட அனம் — இளவன்னங்கள், துயில்கூர் — நித்திரைசெய்கின்ற, வெள்ள நீர் — நீர்ப் பெருக்கையுடைய, வயல் — கழனிகள்பொருந்திய, விதர்ப்பர்கோன் — விதர்ப்ப தேசத்தரசனாகிய வீமராசனது, நகரம் — குண்டினபுரத்தை, மேயினள் — அடைந்தாள் எ-று.

அழுதவுண்கணுமற்றமெல்லாடையுமலங்கல்
கழுமச்சூட்டுபுனைசெயாக்கருங்குழற்காடும்
விழியினோக்கலும்விதர்ப்பர்கோன்வெய்துயிர்த்தயர்ந்தான்
றழுவியன்னையருறுதுயர்சாற்றலாந்தகைத்தே.

இ-ள். அழுத — அழுகையுற்ற, உண்கணும் — (தமயந்தியினது) மையுண்டகண்களையும், அற்ற — அறுபட்ட, மெல் ஆடையும் — மென்மைபொருந்திய புடைவையையும், அலங்கல் — மலர் மாலைகளை, கழும — நிறைய, சூட்டுபு — சூட்டி, கைசெயா — முடிக்காத, கருங்குழல் காடும் — கரிய கூந்தற் காட்டையும், விதர்ப்பர் கோன் — வீமராசனானவன், விழியின் நோக்கலும் — கண்களாற் கண்டமாத்திரத்தில், வெய்து உயிர்த்து — பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்ந்

தான் — சோர்ந்தான், அன்னையர் — தாய்மார்கள், தழுவி — (தம யந்தியைத்) தழுவிக்கொண்டு, உறுதுயர் — அடைந்த துன்பமானது, சாற்றலாம் — (நம்மாற்) சொல்லும்படியான, தகைத்தே — தன்மை யையுடையதா? எ-று. (கங)

காட்டினள்ளிருட்காலையிற்காவலனீத்த
தீட்டொணுவெழிற்றெரிவையைத்தேடினன்கொணர்ந்த
மூட்டுமுத்தழன்முறைமையின்வளர்த்திடுசுவேதன்
வேட்டயாவையுங்கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்.

[வீமன் சுவேதற்குப் பரிசளித்தல்.]

இ-ள். காட்டில் — வனத்தில், நள் இருட்காலையில் — நடுராத் திரிகாலத்தில், காவலன் — நளமகாராசன், நீத்த — விடுத்த, தீட் டொணு — எழுதக்கூடாத, எழில் — அழகுபொருந்திய, தெரிவை யை — தமயந்தியை, தேடினன் — தேடி, கொணர்ந்த — கொண்டு வந்த, மூட்டு — மூட்டப்பட்ட, முத்தழல் — மூன்றக்கினிகளை, முறைமையில் — கிரமத்திஞல், வளர்த்திடும் — வளர்க்காநின்ற, சுவேதன் — சுவேதனென்னும் மறையவன், வேட்ட — விரும்பிய, யாவையும் — எல்லாவற்றையும், கொள்க என — பெற்றுக்கொள் ளென்று, வீமன் — வீமராசன், அளித்தனன் — கொடுத்தான் எ-று.

முத்தழலாவன - தக்ஷிணக்கினியம், காருகபத்தியம், ஆகவ னீயம் என்பனவாம். (கச)

மக்கள்வாண்முகநோக்கிமடவரனெஞ்ச
நெக்குவாடுதல்கண்டநற்ருயுளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற்காலவேற்காதலற்குறுகி
நக்கபூங்கழனளனையுநாடுகென்றுரைத்தாள்.

[தமயந்தி தாய், நளனையுந் தேடுவிக்குமாறு
வீமனிடமுரைத்தல்.]

இ-ள். மக்கள் — பிள்ளைகளினது, வாள்முகம் — ஒளிபொருந் தியமுகத்தை, நோக்கியும் — பார்த்தபின்பு, மடவரல் — தமயந்தி யினது, நெஞ்சம் — மனமானது, நெக்குவாடுதல் — நெகிழ்ந்து வாடுதலை, கண்ட — பார்த்த, நல் தாய் — ஈன்ற தாயானவள், உள நெகிழ்ந்து — மனமுருகி, கக்கு — கக்கப்பட்ட, செம் தழல் — சிவந்த அக்கினிபொருந்திய, காலன் — யமனையொத்த, வேல் — வேலா யுதத்தையேந்திய, காதலன் — தன்னுயகஞகிய வீமராசனை,

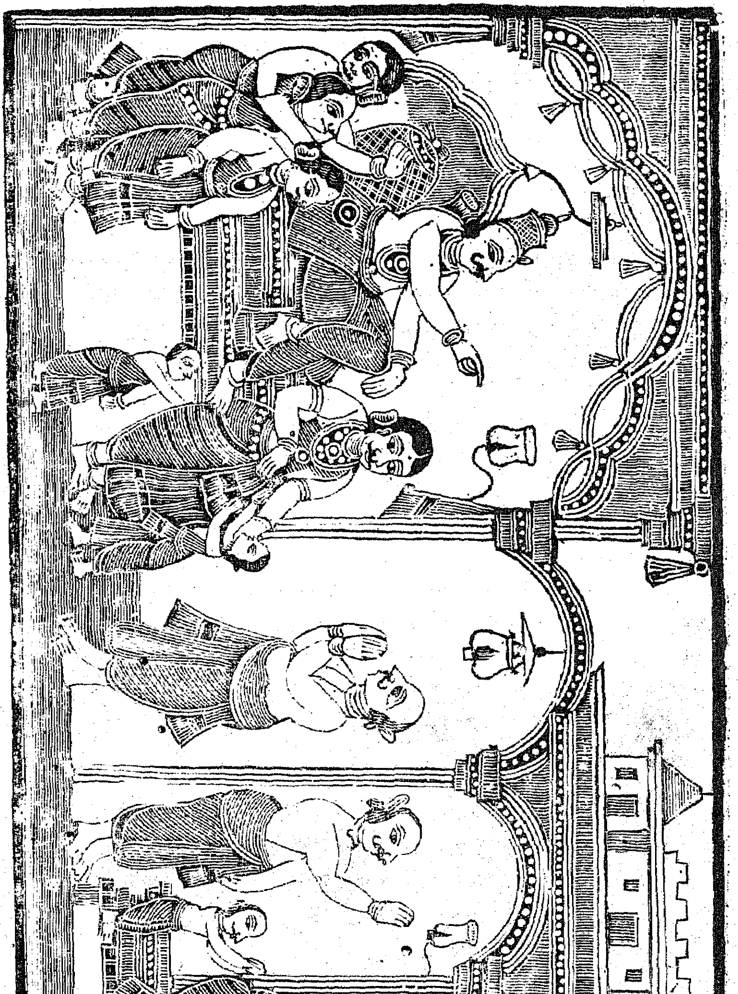

குறுகி — கிட்டிநின்று, நக்கபூங்கழல் — விளங்குகின்ற அழகிய வீரக்கழலையணிந்த, நளனையும் — நளமகாராசனையும், நாடுக என்று — தேடுகவென்று, உரைத்தாள் — சொல்லினாள் எ-று. (௧௫)

ஓடரிக்கணாளுரைத்தலுமொற்றரைக்கூவி
யாடகப்பசும்பொலன்கழனளனைநீராய்ந்து
தேடிவம்மினென்றரசர்கோன்றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினாரவர்நளிகடல்வரைப்பெலாநடந்தே.

[நளனைத் தேடிவருமாறு வீமன்வேவுகாரரையனுப்புதல்.]

இ-ள். ஓடு அரிக்கணாள் — நீண்ட அரிபரந்தகண்களையுடைய காஞ்சன மாலையானவள், உரைத்தலும் — சொன்னமாத்திரத்தில், ஒற்றரை — வேவுகாரரை, கூவி — அழைத்து, ஆடகம் — பொன்னாலாகிய, பசு — பசுமையாகிய, பொலம் — அழகிய, கழல் — வீரக்கழலையணிந்த, நளனை — நளமகாராசனை, நீர் — நீங்கள், ஆய்ந்து — ஆராய்ந்து, தேடி — திரிந்துபார்த்து, வம்மின் — வாருங்கள், என்று — என்று சொல்லி, அரசர்கோன் — வீமராசன், திசைதொறும் — எட்டுத்திக்கிலும், செலுத்த — (அவர்களை) அனுப்ப, அவர் — அவ்வேவுகாரர், நளி — குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்வரைப்பு எல்லாம் — சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமுழுதினும், நடந்து — திரிந்து, நாடினார் — தேடினார்கள் எ-று. (௧௬)

துருவுமொற்றரிலொருவன்மீண்டணங்கின்முன்றோன்றி
யரிவைமூதெயிலயோத்திமாநகரினிலடைந்தேன்
புரிகருங்குழன்மனைவியைப்போக்கினன்புலம்பு
மொருவனிவ்வுழியுண்டுகொலெனவினாவினனால்.

[பருணாதன் என்னும் பிராமணன் அயோத்தியிற்றான்வினவியவற்றைத் தமயந்திக்குத் தெரிவித்தல்.]

இ-ள். துருவும் — தேடுகிற, ஒற்றரில் — வேவுகாரருள் ஒருவன் — பருணாதனென்னு மொருபிராமணன், மீண்டு — திரும்பிவந்து, அணங்கின்முன் — தமயந்தியின் முன்னிலையில், தோன்றி — நின்று, அரிவை — இராசகுமாரத்தியே, மூது — பழைய, எயில் — மதில்சூழ்ந்த, அயோத்திமாநகரினில் — அயோத்தியாபுரியில், அடைந்தேன் — சென்றேன், புரி — விரும்பப்பட்ட, கருங்குழல் — கரியகூந்தலையுடைய, மனைவியை — மனையாட்டியை, போக்கினன் — விடுத்தவனாகி, புலம்பும் — துன்பப்படுகின்ற, ஒருவன் — யாவனாயினுமொருவன், இவ்வுழி — இந்தப்பட்டினத்தில், உண்டுகொல் — உளனோ, என — என்று, வினாவினன் — விசாரித்தேன் எ-று. ஆல் — அசை. (௧௭)

ஓகையோடெனக்கொருவனாங்குளங்கனிந்துருகி
வாகைவெஞ்சிலையிருதுபன்னற்குயர்மான்றேர்ப்
பாகன்கொய்யுளைப்பரியுளந்தேர்பவனொருவன்
றோகையைப்பிரிந்தாரஞருழப்பவன்சோர்வான்.

இ-ள். ஓகையோடு — அன்புடனே, எனக்கு — எனக்கு, ஒருவன்-ஒருமனிதன், ஆங்கு-அவ்வயோத்தி நகரத்தில், உளம்கனிந்து-மனங்கனிந்து, உருகி — கரைந்து, வாகை — வெற்றிமாலையணிந்த, வெம் சிலை — வெவ்விய வில்லையேந்திய, இருதுபன்னற்கு — இருதுபன்னவரசனுக்கு, உயர்மான்தேர் — உயர்ந்த குதிரைகட்டிய தேரை நடத்துகின்ற, பாகன் — சாரதியும், கொய்உளை — கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரி — குதிரைகளினது, உளம் — மனதை, தேர்பவன் — அறிபவனும், ஒருவன் — தனித்தவனும், தோகையை-மனையாளை, பிரிந்து — பிரிவுற்று, ஆரஞர் உழப்பவன் — மிகுந்த துன்பப்படுகின்றவனும், சோர்வான் — சோர்வையடைகின்றவனும் எ-று. ()

அழலிலாதுணவமிர்தெனவடுந்தொழில்புரிவோன்
மழகளிற்றினன்னடையினன்வாகுவனென்போ
னெழுவுலாந்திணிதோளினனீங்குளனென்ன
வொழுகுபூங்கொடிமருங்குலாயுணர்ந்தனன்வந்தேன்.

இ-ள். அழல் இலாது — நெருப்பில்லாமல், உணவு — உண்டியை, அமிர்து என — அமிழ்தமெனும்படி, அடுந்தொழில் — சமைத்தலை, புரிவோன் — செய்வானும், மழகளிற்றின் — இளமைதங்கிய யானைபோல, நல் நடையினன் — நல்ல நடையையுடையவனும், வாகுவன் என்போன் — வாகுவனென்னும் பெயரையுடையவனும், எழு உலாம் — தூண்போலுலாவுகிற, திணி — வலிமைபொருந்திய, தோளினன் — தோள்களையுடையவனு (மாகிய ஒருவன்), ஈங்கு— இந்நகரத்தில், உளன் — இருக்கின்றான், என்ன — என்றுசொல்ல, ஒழுகு — தேனொழுகுகின்ற, பூங்கொடி — புட்பக் கொடியையொத்த, மருங்குலாய் — இடையையுடைய தமயந்தியே, உணர்ந்தனன்- இச்செய்தியறிந்தவனாகி, வந்தேன் — இவ்விடம் வந்தேன் (என்றான்) எ-று. (௧௧)

வீமன் தேடவிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-௧௧௧௧.

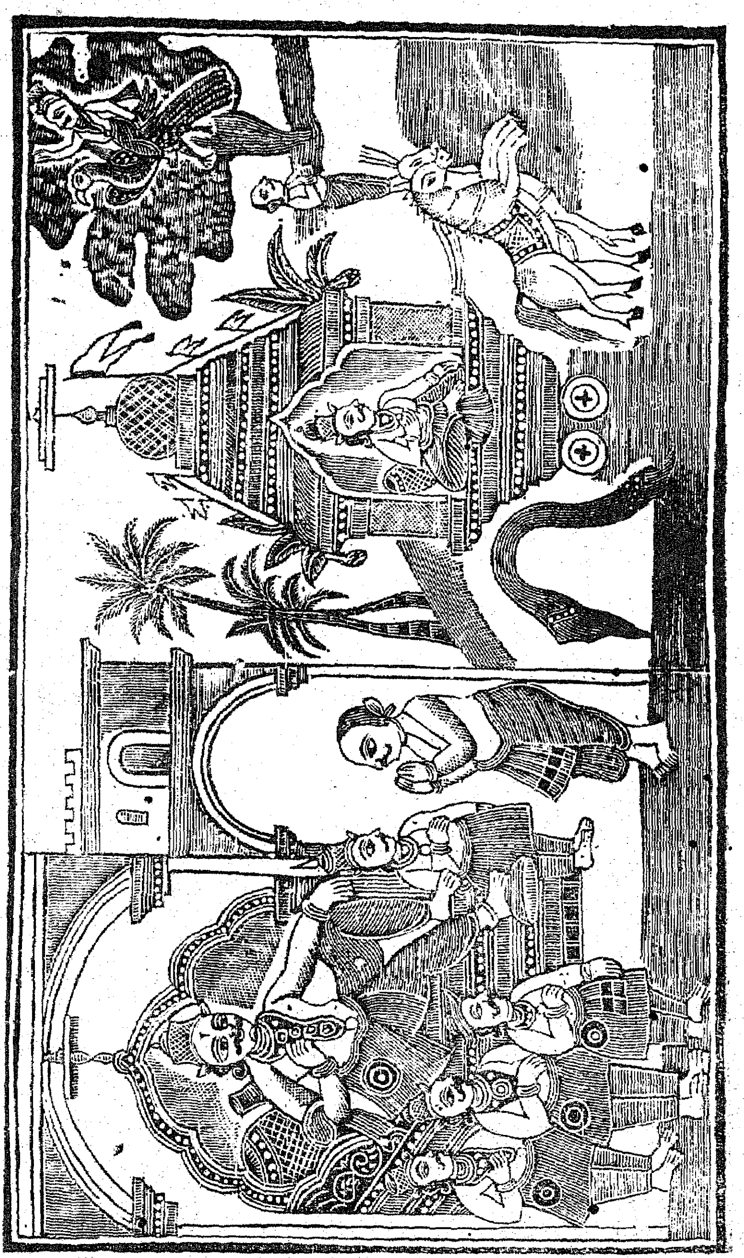

கலி நீங்கு படலம்.

[இப்படலத்தால நளனிடத்திற் பொருந்தி வருத்தி யிருந்த கலியன் நளன் அக்ஷவித்தை யறிந்தபின் அவனிடத்தில் நில்லாதுவிட்டு நீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறிய வந்தணற்கிருநிதிவழங்கி
நன்றுநின்னுரையின்னமுமயோத்தியினண்ணி
மன்றன்மாலைவேலிருதுபன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவதுளதெனவுரைத்தன்மேயினளால்.

[தமயந்தி, தனக்கு இரண்டாவது சுயம்வர மென்று பருணாதனிடஞ் சொல்லி அனுப்புதல்.]

இ-ள். என்று கூறிய — இப்படியென்று சொல்லிய, அந்தணற்கு — ஒற்றனாய்ச்சென்ற பருணாதனென்னும் பிராமணனுக்கு, இருநிதி — மிகுந்த நிதிகளை, வழங்கி — கொடுத்து, நின் உரை — உன் சொற்கள், நன்று — நல்லது, இன்னமும் — மறுபடியும், அயோத்தியின் நண்ணி — அயோத்தி நகரத்திற்பொருந்தி, மன்றல் — வாசனை பொருந்திய, மாலை — பூமாலையணிந்த, வேல் — வேலாயுதமேந்திய, இருதுபன்னற்கு — இருதுபன்ன மகாராசனுக்கு, உளமகிழ்வது — மனக்களிப்பதாகிய, ஒன்றுகூறுவது — ஒன்று சொல்லத்தக்கது, உளது — உண்டு, என — என்று, உரைத்தன்மேயினள் — சொல்லினாள் எ-று. (க)

நாட்டமூன்றுடைநாயகன்வரத்தினனங்கை
மீட்டுங்கன்னிகையாயினள்சுயம்வரம்விழைந்தாள்
கேட்டுமாநிலக்கிழவருமவ்வுழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலைமன்னநீபோதியேற்போவாய்.

இ-ள். நாட்டம் மூன்றுடை — திரிநேத்திரங்களையுடைய, நாயகன் — பரமசிவனது, வரத்தினால் — அனுக்கிரகத்தினால், நங்கை — தமயந்தியானவள், மீட்டும் — மறுபடியும், கன்னிகை ஆயினள் — கன்னிகையாகி, சுயம்வரம் — சுயம்வரத்தை, விழைந்தாள் — விரும்பினாள், கேட்டு — அச்செய்தி கேட்டு, மாநிலக்கிழவரும் — அரசர்களும், அவ்வுழி — அவ்விடத்தில், இறுத்தார் — வந்தடைந்தார்கள், பூட்டு-

நாணேறிப்பட்ட, வார்சிலை-நீண்ட விஸ்லையேந்திய, மன்ன-இருது பன்ன வரசனே, நீ போதியேல் — நீ போவையானல், போவாய்-(விரைவிற்) போகக்கடவை எ-று. (உ)

நாளை நன்மணம்புணர்வதுநிட தநாடளிக்குங்
காளையாருயிருளன்கொலோகழிந்தனன்கொல்லோ
வாளிமொய்ம்பினுயென்றுநீயறைகெனவறைந்தாள்
வாளைவென்றரிபரந்துமைதோய்ந்தகண்மடவாள்.

இ-ள். நாளை — நாளைத்தினத்தில், நல் — நல்ல, மணம் — விவாகமானது, புணர்வது — செய்யப்படுவதாம், நிடதநாடு — நிடததேசத்தை, அளிக்கும் — இரட்சிக்காநின்ற, காளை — நளமகாராசனானவன், ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — பிராணனானது, உளன்கொலோ — இருக்கப்பெற்றானோ, கழிந்தனன் கொல்லோ—நீங்கப்பெற்றானோ, ஆளி-சிங்கத்தையொத்த, மொய்ம்பினாய் — பலத்தையுடைய இருதுபன்னனே, என்று — என்றுசொல்லி, நீயறைக என — நீ சொல்லென்று வாளை — வாளாயுதத்தை, வென்று — சயித்து, அரிபரந்து — செவ்வரிபரந்து, மைதோய்ந்த — அஞ்சனம்பொருந்திய, கண் — கண்களையுடைய, மடவாள் — தமயந்தியானவள், அறைந்தாள் — சொன்னாள் எ-று. (ங)

சுருதிநூற்றுறைபோயவன்றுனைவினிலெய்தி
யிருதுபன்னனையடைந்திவையாவையுமியம்ப
மருமலர்க்குழன்மன்றல்கேட்டலுமுளமகிழ்வுற்
றுருவவாம்பரித்தேர்விடுவாகுவற்குரைப்பான்.

[பருணுதன் இரண்டாம் சுயம்வரமென்ன, இருது
பன்னன் குண்டினபுரத்திற்குப் புறப்படல்.]

இ-ள். சுருதிநூல் — வேதசாத்திரங்களினது, துறை — மார்க்கத்தில், போயவன் — சிறந்தவனாகிய வேதியன், துனைவினில்—சீக்கிரத்தில், எய்தி — (அயோத்தியை) அடைந்து, இருதுபன்னனை-இருதுபன்னராசனை, அடைந்து — நெருங்கி, இவையாவையும்-இவையனைத்தையும், இயம்ப — சொல்ல, மருமலர் — வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த, குழல் — கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, மன்றல் — விவாகவார்த்தையை. கேட்டலும் — கேள்வியுற்ற மாத்திரத்தில், உளம் — மனமானது, மகிழ்வுற்று — களிப்புற்று, உருவவாம் — நேராகத் தாவாநின்ற, பரி — குதிரைகட்டிய, தேர்விடும்-

தேரைச்செலுத்தாநின்ற, வாகுவன்கு — வாகுவன் என்னுஞ் சாரதிக்கு, உரைப்பான் — சொல்லுவான் எ-று. (௪)

தளருநுண்ணிடைத்தமயந்திசுயம்வரநாளை
யுளைவயப்பசும்புரவியினுள்ளமோர்ந்தனையேற்
றெளியுங்கேள்வியாய்விரைவினிற்செலுத்துகதேரென்
றளிமுரன்றுபைந்தேனுகர்தாரினானறைந்தான்.

இ-ள். தளரும் — தளர்ச்சியடையாநின்ற, நுண் இடை — நுட்பமான இடையையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியினது, சுயம்வரம் — சுயம்வரமானது, நாளை — நாளைத்தினத்தில், (நடக்கின்றது) உளை — புறமயிரினையும், வயம் — வெற்றியையுமுடைய, பசு — பசுமையாகிய, புரவியின் — குதிரையினது, உள்ளம் — மனதை, ஓர்ந்தனையேல் — அறிவாயானால், தெளியுங்கேள்வியாய் — தெளிவுபெறுங்கேள்வியையுடையவாகுவனே, விரைவினில் — சீக்கிரத்தில், தேர் — இரதத்தை, செலுத்துக — நடத்துக, என்று — என்றுசொல்லி, அளி — வண்டுகள், முரன்று — சத்தித்து, பைந்தேன் — பசியதேனை, நுகர் — உண்ணும்படியான, தாரினான் — மாலையணிந்த இருதுபன்ன மகாராசன், அறைந்தான் — சொன்னான் எ-று. (௫)

கேட்டவாகுவனகிளியெனமிழற்றதீங்கிளவி
காட்டினீத்ததுநினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுகின்றவளித்திறம்புரியுமோநம்மைக்
கூட்டுதற்கிஃதிழைத்தனளாமெனக்குறித்தான்.

இ-ள். கேட்ட — அச்சொல்லைக்கேட்ட, வாகுவன் — வாகுவனென்னும் பெயரினையுடைய நளன், கிளியென — கிளிபோல, மிழற்று — சொல்லப்பட்ட, தீம்கிளவி — மதுரமான சொற்களையுடைய தமயந்தியானவள், காட்டின் — காட்டினுள், நீத்தது — விடுத்ததை, நினைத்தனளாயினும் — (விரோதமாக) நினைத்தாளானாலும், கற்பு — பதிவிரததர்மத்தை, நாட்டுகின்றவள் — நிலைநிறுத்துகின்றவள், இத்திறம் — இவ்வண்ணமாக, புரியுமோ — செய்வாளோ (செய்யாள் ஆயினும்), நம்மை — எம்மை, கூட்டுதற்கு — (தன்னுடன்) கூட்டுதற்கு, இஃது இழைத்தனளாம் — இதைச் செய்தவளாவாள், என — என்று, குறித்தான் — கருதினான் எ-று. (௬)

நொறில்வயப்பரித்தேர்பண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறுழ்வலித்தடந்தோளினாய்த்தேர்மிசையிவரி

னறுமலர்ப்பசும்பூந்தொடைவிதர்ப்பர்கோனாட்டி
லுறுவலிப்பகல்கழிவதன்முன்னெனவுரைத்தான்.

இ-ள். நொறில் — வேகமும், வயம் — வெற்றியும் பொருந்திய, பரி — குதிரைகட்டிய, தேர் — இரதத்தை, பண்ணி — அலங்கரித்து, நொய்தினில் — சீக்கிரத்தில், கொணரா — (வாகுவன்) கொண்டு வந்து, எறுழ்வலி — மிகுந்த வலிமைபொருந்திய, தடதோளினுய்- பருத்த தோட்களையுடைய இருதுபன்ன வரசனே, தேர்மிசை- தேரினில், இவரில் — ஏறிக்கொள்வையாகில், நறுமலர் — வாசனை பொருந்திய மலர்களொடுதொடுத்த, பசு — குளிர்ந்த, பூந்தொடை — அழகிய மாலைகளையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசனது, நாட்டில்- தேசத்தில், இப்பகல் — இற்றைத்தினம், கழிவதன்முன் — நீங்குவதற்கு முன்னமே, உறுவல் — அடைவேன், என — என்று, உரைத்தான் — சொன்னான் எ-று. (எ)

என்றுகூறலுமிளங்கதிர்ப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோலுயர்கொடிஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவரும்வியப்புறநினைவருங்கடுப்புன்
மன்றலந்தொடைவாகுவன்வாம்பரிவிடுத்தான்.

[களனுகிய வாகுவன் தேரை மிக்க வேக
மாக நடத்திச்செல்லுதல்.]

இ-ள். என்று கூறலும் — இப்படி சொன்ன மாத்திரத்தில், இளங்கதிர்ப் பரிதிபோல் — பால சூரியன்போல, இறைவன்-இருதுபன்ன வரசன், குன்றுபோல் — மலைபோல, உயர் — உயர்ந்த, கொடிஞ்சி — மேற்பரப்பையுடைய, அம் தேர்மிசை-அழகிய தேரினில், கொள்ள — ஏறிக்கொள்ள, நின்றயாவரும்-பார்த்திருந்த அனைவரும், வியப்பு உற — ஆச்சரியப்பட, நினைவரும் — எண்ணுதற்கரிய, கடுப்பின் — வேகத்தினுல், மன்றல் — வாசனைபொருந்திய, அம்தொடை- அழகிய மாலையணிந்த, வாகுவன் — வாகுவனுனவன், வாம்பரி- தாவாநின்ற குதிரைகளை, விடுத்தான் — நடத்தினுன் எ-று. (அ)

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலுமெய்ந்தவர்தனக்குக்
கொடுத்தவிஞ்சையைக்கொய்யுளைப்பரியொடுங்கூறக்
கடுப்பையாவருமுணர்ந்திலர்கால்விசைத்தோடி
யடுத்தவார்கழல்விதர்ப்பர்கோனணிகெழுநாட்டில்.

[வாகுவன் மந்திரத்தை யசுவங்களின் செவியிற்கூற அவை வேகமாக வீமன் நாடடைதல்.]

இ-ள். விடுத்த — செலுத்தப்பட்ட, வாம்பரி — தாவாநின்ற குதிரைகள், வருந்தலும் — வருந்துமளவில், மெய்த்தவர் — முனிவர்கள், தனக்குக்கொடுத்த — தனக் குபதேசித்த, விஞ்சையை — மந்திரத்தை, கொய் — கொய்து கட்டிய, உளை — புறமயிரினையுடைய, பரியொடும் — குதிரையோடு, கூற — உபதேசிக்க, கடுப்பை — (தங்கள்) வேகத்தை, யாவரும் — எவரும், உணர்ந்திலர் — அறிந்திலர், (ஆம்படி) கால்விசைத்து — கால்களைவீசி, ஓடி — சென்று, வார்கழல்— நீண்டவீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் — வீமராசனது, அணிகெழும் — அழகுபொருந்திய, நாட்டில் — தேசத்தில், அடுத்த — சேர்ந்தன எ-று. (கூ)

கூந்தன்மாவுளமறிதலிற்சாலிகோத்திரனோ
வாய்ந்தகேள்வியின்மாதலியோவன்றிநளனோ
வேந்தல்வேற்றுருவெடுத்தனனோவென வெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்.

[நளன் சாரத்தியத்தைக்கண்டு இருதுபன்னன் இறும்பூது (ஆச்சரியம்) அடைதல்.]

இ-ள். கூந்தல் மா — புறமயிரையுடைய குதிரைகளினது, உளம் — மனதை, அறிதலின் — உணர்வதில், சாலிகோத்திரனோ— சாலிகோத்திரமுனிவனோ, (அன்றி) வாய்ந்த கேள்வியின் — பொருந்திய கேள்வியையுடைய, மாதலியோ — இந்திர சாரதியோ, அன்றி — அல்லவாயின், நளனும் — நளமகாராசனாகிய, ஏந்தல்— அரசன், வேறு உரு எடுத்தனனோ — வேறுருவெடுத்து வந்தனனோ, என எண்ணி — என்று சிந்தித்து, வேந்தர் வேந்தனும்— இருதுபன்னராசனும், மணி முடி — நவரத்தின கிரீடந்தரித்த சிரத்தை, துளக்கினன் — அசைத்து, வியந்தான் — சந்தோஷித்தான் எ-று. (கய)

முத்தவெண்குடைவேந்தர்கோன்முழுவுறழ்தடந்தோ
ளுத்தரீயமங்கெறியிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரிநிறுவியத்துகிறருகென்னப்
பத்தியோசனைகடந்ததுதேரெனப்பகர்ந்தான்.

[அங்கவத்திரம் வீழ்ந்தது, அதை யெடுத்துத் தருக
என்று சொல்லுதற்குமுன் பத்துயோசனை
தூரம் சென்றமை பகர்தல்.]

இ-ள். முத்த வெண்குடை — முத்தினாற்செய்த வெள்ளைக் குடையைத்தரித்த, வேந்தர்கோன் — இருதுபன்ன வரசனானவன், முழவு உறழ் — மத்தளத்தையொத்த, தடதோள் — பருத்த தோள்களினின்றும், உத்தரீயம் — அங்கவத்திரமானது, அநெறி இடை — அந்த மார்க்கத்தில், வீழ்தலும் — வீழ்ந்த மாத்திரத்தில், உணர்ந்து — தெரிந்து கொண்டு, தத்துவாம் — தாவி யோடுகின்ற, பரி — குதிரைகளை, நிறுவி — நிறுத்தி, அத் துகில் — அந்த அங்கவத்திரத்தை, தருக என்று — தாவென்றுகேட்க, தேர் — இரதமானது, பத்துயோசனை — பத்துயோசனை தூரம், கடந்து — கடந்து வந்தது, என — என்று, பகிர்ந்தான் — (வாகுவன்) சொன்னான் எ-று. (கக)

இன்னவாய்மைகேட்டரசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னுமையிருகாவதமகன்றதற்பின்னர்
முன்னர்த்தோன்றியதளியினம்பெடையொடுமூசப்
பொன்னந்தாதுகுபூந்துணர்ப்பொரியரைத்தான்றி.

[வழியில் தான்றிமரந் தோன்றுதல்.]

இ-ள். இன்ன வாய்மை — இத்தன்மையான வசனத்தை, கேட்டு — கேள்வியுற்று, அரசனும் — இருதுபன்னவரசனும், வியப்புடன் — ஆச்சரியத்துடனே, ஏக — போக, பின்னும் — பின்பும், ஐயிருகாவதம் — பத்துக்காதவழி, அகன்றதற்பின்னர் — சென்ற பின்பு, அளி இனம் — வண்டுக் கூட்டங்கள், பெடையொடும் — பெட்டைவண்டுகளுடனே, மூச — மொய்க்கப்பெற்ற, பொன்னம் — பொன் போலழகிய, தாது — மகரந்தப்பொடிகள், உகும் — உதிரப்பெற்ற, பூந்துணர் — புட்பக்கொத்துகளையும், பொரி அரை — பொரிந்தகெடுத்த அரையையுமுடைய, தான்றி — தான்றிமரமானது, முன்னர் — எதிரில், தோன்றியது — காணப்பட்டது எ-று. (கஉ)

தான்றிமாமரந்தோன்றலுந்தேரினைத்தகைத்துத்
தோன்றுமிம்மரத்திலைகளுந்தொக்கமென்பழனு
மூன்றுகோடியேமுப்பதிற்றிரண்டெனமொழிய
வான்றகேள்வியோனெண்ணியற்றுமெனவியந்தான்.

[இருதுபன்னன் தான்றிமரத்தைப்பார்த்து இலைபழங்கள் இவ்வளவென்று உடனேகூறல்.]

இ-ள். மாதான்றிமரம் — பெரிய தான்றிமரமானது, தோன்றலும் — காணப்பட்டவளவில், தேரினை — இரதத்தை, தகைத்து- (இருதுமன்னவரசன்) நிறுத்துவித்து, தோன்றும் — காணப்படும், இம்மரத்து — இந்தமரத்தில், இலைகளும் — இலைகளும், தொக்க மெல் பழனும் — நெருங்கிய மென்மையான பழங்களும், மூன்று கோடியே முப்பதிற்று இரண்டென — இரண்டுதலையிட்ட முப்பதைமேற்கொண்ட மூன்று கோடியென, மொழிய — சொல்ல, ஆன்றகேள்வியோன் — நிறைந்தகேள்வியையுடையநளமகாராசன், எண்ணி — அம்மரத்தினிலை முதலியவற்றைக் கணக்கிட்டு, அற்றும் — நீசொல்லுமத்தன்மைத்தாம், என — என்றுகூறி, வியந்தான்- (அக்கணக்கறிவினி) லாச்சரியப்பட்டான் எ-று. (௧௩)

இனையவிஞ்சைமற்றெனக்குநீயளித்தனையென்னிற்
றுனைவயப்பரியுளமுணர்விஞ்சையான்சொல்வன்
வனைபொலங்கழன்மணிமுடிமன்னவென்றுரைப்ப
வனையவிஞ்சையைவாகுவற்களித்தனனன்றே.

[நின்வித்தை யளிப்பின் எனது வித்தையைக் கொடுப்பேனென நளன்கூறல்.]

இ-ள். இனைய விஞ்சை — இத்தன்மையாகிய வித்தையை, எனக்கு — என்றனக்கு, நீ அளித்தனை என்னில் — நீ கொடுப்பாயானால், துனை — வேகமுடைய, வயம் — வெற்றிபொருந்திய, பரி- குதிரைகளின், உளம் - மனதை, உணர்விஞ்சை — அறியும் வித்தையை, வனை — கட்டப்பட்ட. பொலம்கழல் — பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையும், மணிமுடி — நவரத்தினம்பதித்த கிரீடத்தையுந் தரித்த, மன்ன — இருதுபன்னவரசனே, யான் — நான், சொல்வன் — (உனக்குச்) சொல்வேன், என்றுரைப்ப — என்றுவாகுவன் சொல்ல, அனைய விஞ்சையை — அந்த வித்தையை, வாகுவற்கு- வாகுவனுக்கு, அளித்தனன் — (இருதுபன்னவரசன்) கொடுத்தான் எ-று. மற்று — அசைநிலை. பரி — பரிப்பது, குதிரை- அந்த வித்தையாவது கணக்குவித்தை! அதுவே அக்ஷவித்தை யாம். (௧௪)

இருதுபன்னன்விஞ்சையைவாகுவற்கீய
மருவினின்றவன்கலிதணந்தேகிவாளரவி

னெரிசெய்வெவ்விடங்கான் றலினிதயநெக்குருகி
வெருவிவாய்விடாவிடத்தினையுமிழ்ந்தன னன்றே.

[கலி நளனைவிட்டுப் பிரிதற் கேதுவுரைத்தல்.]

இ-ள். இருது பன்னன் — இருது பன்னவரசன், அவ்விஞ்சையை — அக்கணக்கு வித்தையை. வாகுவற்கு — வாகுவனாகிய நளனுக்கு, ஈய — கொடுக்க, மருவிநின்ற — (நளனை) மருவியிருந்த, வன்கலி — வலிமையுள்ள கலியனானவன், தணந்து ஏகி — (நளமகாராசனை) விட்டு நீங்கிப்போய், வாள் அரவம் — ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடகநாகமானது, எரிசெய் — தகிக்காநின்ற, வெம்விடம் — கொடியவிடத்தை, கான்றலில் — (தானிருந்த நளனிடத்திற்) கக்கினமையால், இதயம் — மனமானது, நெக்குருகி — கரைந்துருகப் பெற்று, வெருவி — பயந்து, வாய்விடா — வாய்விட்டு, விடத்தினை — (கார்க்கோடகனது) விடத்தை, உமிழ்ந்தனன் — கக்கினான் எ-று. அன்று ஏ — அசைகள். (க௫)

தணந்தவெந்திறற்கலியனைச்சபிக்குவனென்னாக்
கணங்கொள்வண்டிமிர்தாரினானுளத்திடைக்கருத
வுணர்ந்தவெங்கலிதமயந்தியுரைத்தசாபத்தா
லணங்காரவுமிழ்விடத்தினாலின்றளவயர்ந்தேன்.

[நளன் கலிபுருடனைச் சபிக்குமாறுன்ன, அவன்
நளனை வேண்டாமென்று இரத்தல்.]

இ-ள். தணந்த — தன்னைப்பிரிந்து நின்ற, வெம் திறல் — வெவ்விய பலத்தையுடைய, கலியனை — கலிபுருடனை, சபிக்குவன் என்னா — சபிப்பேனென்று, கணம் கொள் — கூட்டங் கொண்ட, வண்டு — வண்டுகள், இமிர் — சத்தியாநின்ற, தாரினான் — மாலையணிந்த நளமகாராசன், உளத்திடை — மனத்தினில், கருதல் — நினைத்தலை, உணர்ந்த — அறிந்த. வெம்கலி — கொடிய கலியனானவன், தமயந்தி உரைத்த — தமயந்தி சொற்ற, சாபத்தால் — சாபத்தினால், அணங்கு — அச்சத்தைத் தருகின்ற, அரா — கார்க்கொடக நாகமானது, உமிழ் — உமிழ்ந்த, விடத்தினால் — நஞ்சினால், இன்றளவு — இற்றைமட்டும், அயர்ந்தேன் — சோர்வை யடைந்தேன் எ-று. (க௬)

இழைந்ததீவினைதணந்தனனின்றுதொட்டுன்பேர்
வழுத்தினாரையுமருவலன்மன்னவென்றேத்த
வழற்கொடுஞ்சினந்தணிந்தனனுடல்வேலரசன்
குழைத்ததான்றியிலேறினன்கொடியவெங்கலியே.

[நின்பேரை யுரைத்தவரையும் தீண்டேனென்று
ஆணையிட்டுக் கலிபுருடன் போதல்.]

இ-ள். இழைத்த — செய்யப்பட்ட, தீவினை — கொடுஞ்செய்கைகளை, தணந்தனன் — விட்டுநீங்கினேன், இன்றுதொட்டு — இற்றைத்தினமுதற்கொண்டு, உன்பேர் — உன்னுடைய நாமத்தை, வழுத்தினரையும் — துதித்தவரையும், மருவலன் — சேரேன், மன்ன — நளமகாராசனே, என்று ஏத்த — என்றுதுதிக்க, ஆடல் — போர்செய்கின்ற, வேல் — வேலையேந்திய, அரசன் — நளமகாராசனானவன், அழற்கொடு — அக்கினிபோற்கொடிய, சினம் — கோபத்தை, தணிந்தனன் — விடுத்தான், குழைத்த — தளிர்த்த, தான்றியில் — தான்றி மரத்தில், கொடிய — குரூரனாகிய, வெம் கலி — வெவ்விய கலியனானவன், ஏறினன் — ஏறிக்கொண்டான் எ-று.

இழைத்த — இதன்கண் படுவிகுதி தொக்குநின்றது. பெயர் — பேர் என மரூஉவிற்று. வழுத்தினரையும் — இதன்கணுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. தன்னை வணங்கினாரை வெகுளல் அரசர்க்கு முறையன்மையாற், கலியேத்த அரசன் சினந்தணிந்தனன் என்க. (௧எ)

கலிநீங்குபடல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-௧௧௨அ.

தேவியைக்கண் ணுற்ற படலம்.

[இப்படலத்தாற் கலிநீங்கிய பின்பு நளமகாராசன் வீமனது
குண்டின நகரத்தில் வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற
தனதுதேவியாகிய தமயந்தியைக் காண்டல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலி நிலைத்துறை.

விண்டமென்மலர்நறவினைவிளரியஞ்சுரும்ப
ருண்டுதுஞ்சுதார்நிடதர்கோன்றேர்கடிதோட்டி
மண்டுதீம்புனலகழிசூழ்மாமதிற்குடுமிக்
கொண்டல்கண்படுகுண்டினபுரத்தில்வந்தடைந்தான்.

[நளன் குண்டின புரத்தை யடைதல்.]

இ-ள். விண்ட — மலர்ந்த, மென் மலர் — மெல்லிய புட்பங்களினது, நறவினை — தேனை, விளரி — விளரியென்னும் பண்ணைப்

பாடுகின்ற, அம்சுரும்பர் — அழகியவண்டுகள், உண்டு — குடித்து, துஞ்சும் — நித்திரைசெய்தற்கிடமாய, தார் — மாலையையணிந்த, நிடதர்கோன் — நளமகாராசன், தேர் — இரதத்தை, கடிது — விரைவினில், ஓட்டி — செலுத்தி, மண்டு — நிறைந்த, தீம்புனல் — மதுரமானநீரையுடைய, அகழி — அகழியானது, சூழ் — சூழப்பெற்ற, மாமதில் — பெரியமதில்களினுடைய, குடுமி — சிகரத்தில், கொண்டல் — மேகங்கள், கண்படு — நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள, குண்டினபுரத்தில் — வீமராசனது பட்டினத்தில், வந்து அடைந்தான் — வந்து சேர்ந்தான் எ-று. (௧)

சில்லியந்தடந்தேர்வருகம்பலைகேளா
வொல்லையித்திறந்தேர்விடநளனலாதொருவர்
வல்லரோவெனமனத்திடையெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனேலுயிர்துறப்பனென்றுன்னினளணங்கே.

[தேரொலிகேட்டு வருவோன் நளனன்றேல் உயிர் துறப்பேன் என்று தமயந்தி யுரைத்தல்.]

இ-ள். சில்லி — உருளையையுடைய, அம் தடதேர் — அழகிய விசாலமாகியதேரானது, வரும் — வருகின்ற, கம்பலை — சத்தத்தை, கேளா — கேட்டு, ஒல்லை — சீக்கிரத்தில், இத்திறம் — இவ்வண்ணமாக, தேர்விட — தேரைச்செலுத்த, நளனலாது — நளனையல்லாமல், ஒருவர் — மற்றொருவர், வல்லரோ — திறமையுள்ளவரோ, என — என்று, மனத்திடை — மனத்தில், எண்ணி — சிந்தித்து, அனையோன் — இவன், அல்லனேல் — நளனல்லனானால், உயிர் துறப்பல் — உயிரைவிடுவேன், என்று — என்று, அணங்கு — தமயந்தியானவள், உன்னினள் — எண்ணினாள் எ-று; (௨)

மருவுபாகனைத்தேரொடும்வாயிலினிறுவி
யிருதுபன்னனவ்வீமன்மாட்டேகலுமெதிராப்
புரிவயாவையும்புரிந்துபல்காவதம்போக்கி
யுருவப்பூணினாய்வந்தமையெவன்கொலென்றுரைத்தான்.

[இருதுபன்னன் வீமனை யடைதலும், அவனுபசரித்து வந்தது என்னென வினவல்.]

இ-ள். மருவு பாகனை — பொருந்திய சாரதியை, தேரொடும் — இரதத்தோடும், வாயிலில் — அரண்மனைவாயிலில், நிறுவி — நிறுத்தி, இருதுபன்னன் — இருதுபன்னவரசனானவன், அவ்வீமன்மாட்டு

அந்த வீமராசனிடத்து, ஏகலும் – சென்ற வளவில், எதிராப்புரி யவையும் – எதிர் வந்து செய்யத்தக்க மரியாதை யனைத்தையும், புரிந்து – செய்து, பல்காவதம் போக்கி – பலகாத வழியைக் கடந்து, உருவம் பூணினாய் – அழகிய ஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்னவரசனே, வந்தமை – (நீ) இவ்விடம் வந்த தன்மை, எவன்கொல் – என்ன காரணமோ, என்று – என்று, உரைத்தான் – (வீமராசன்) சொன்னான் எ-று. (௩)

ஈங்கடைந்ததுமன்னநிற்காணியவெனலும்
வீங்குதோளினனினியநன்மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமையுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவர்நகரினும்விழுமிதொன்றமைத்தார்.

[இருதுபன்னற்கு வீமன் உபசாரங் கூறி
அரண்மனையமைப்பித்தல்.]

இ-ள். மன்ன – வீமராசனே, ஈங்கு – இந்நகரத்தில், அடைந்தது – வந்தது, நின் காணிய – உன்னைக் காண்பதற்கு, எனலும் – என்று சொல்லிய மாத்திரத்தில், வீங்கு தோளினன் – பருத்த புயத்தையுடைய வீமராசனானவன், இனிய – இனிமையான, நன்மொழி – நல்ல சொற்களை, பல விளம்பி – பலவாகச் சொல்லி, பாங்குளார்தமை – அருகிலுள்ள ஏவலாளரைப் (பார்த்து), உறையுள் ஒன்று – ஒரு விடுதிவீட்டை, அமைக்க என – செய்யுங்களென்று, பணிப்ப – உத்தரவு கொடுப்ப, ஆங்கு – அவ்விடத்தில், விண்ணவர் நகரினும் – சுவர்க்கத்தைக் காட்டிலும், விழுமிது – மேன்மையதாகிய, ஒன்று – ஒருவிடுதிவீட்டை, அமைத்தார் – (ஏவலாளர்) செய்து முடித்தார் எ-று. (௪)

இருதுபன்னன்வேந்தருளினாலவ்வயினெய்தி
யரசர்யாவருந்தொக்கிலராய்வளைப்பணைத்தோள்
விரைசெய்கோதைதன்சுயம்வரமென்னவேதியன்முன்
னுரைசெய்மாற்றமற்றென்கொலென்றயிர்த்தனனுறைந்தான்.

[அரசன் சுயம்வர மில்லைபோலும் என்று
சந்தேகித்து இருத்தல்.]

இ-ள். இருதுபன்னன் – இருதுபன்ன வரசன், வேந்தருளினால் – வீமனுத்தரவினால், அவ்வயின் – அந்தவீட்டில், எய்தி – அடைந்து, அரசர்யாவரும் – அரசர்கள் எவரும், தொக்கிலர்வந்து –

சேர்ந்தனரில்லை, ஆய் வளை — சிறந்த வளையலையணிந்த, பணைத்தோள் — மூங்கிலை யொத்த தோள்களையும், விரைசெய் — பரிமளிக்கின்ற, கோதை தன் — கூந்தலையு முடைய தமயந்தியினது, சுயம் வரம் என்ன — சுயம்வரமென்று, வேதியன் — பருணாதனென்னும் பிராமணன், முன் — முந்திய தினத்தில், உரைசெய் — சொல்லப்பட்ட, மாற்றம் — வார்த்தை, என் கொல் — எப்படிப்பட்டதோ, என்று — என்று, அயிர்த்தனன் — சந்தேகித்தவனாகி, உறைந்தான் — வாசஞ்செய்தான் எ-று. மற்று — அசை.

வேந்து — விகுதி கெட்டு நின்ற ஆண்பாற்பெயர். வயின் — ஏழாம் வேற்றுமை யிடப் பொருளுணர நின்றவுருபிடைச்சொல். விரை செய் கோதை எனவே இயற்கை மணஞ் செறிந்த கூந்தலாளெனப்பட்டுப் பெண்களுள் முதற்சாதிக் கேற்ற வடிவினள் தமயந்தி யென்பதாயிற்று. அயிர்த்தனன் — வினைமுற் றெச்சப் பொருளில் வந்தது. (௫)

சாந்தமென் முலைத்தமயந்திதோழியைநோக்கி
போந்தமன்னவன்பொற்றடந்தேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிடுசாரதிகொற்றவேனளனும்
வேந்தனோவெனவுணர்ந்திவண்வருகெனவிடுத்தாள்

[சாரதி நளனோ வென்பதை யாராய்ந்து வருதி யென்று தமயந்தி தோழியை யனுப்பல்.]

இ-ள். சாந்தம் — சந்தனக் கோல மணிந்த, மெல் முலை — மெல்லிய முலைகளையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியானவள், தோழியை — கேசினி யென்னுந் தனது பாங்கியை, நோக்கி — பார்த்து, போந்த மன்னவன் — வந்த விருதுபன்ன வரசனது, பொன் — அழகிய, தட — விசாலமாகிய, தேரினில் — இரதத்தில், பிணித்த — கட்டிய, கூந்தல்மா — புறமயிரினையுடைய குதிரைகளை, விடும் — நடத்துகின்ற, சாரதி — தேர்ப்பாகனானவன், கொற்றம் — வெற்றிபொருந்திய, வேல் — வேலாயுதந் தரித்த, நளனும் — நளனாகிய, வேந்தனோ — அரசனோ (அல்லனோ); என — என்று, உணர்ந்து — அறிந்துக்கொண்டு, இவண் — இவ்விடத்தில், வருக என — வாவென்று சொல்லி, விடுத்தாள் — அனுப்பினாள் எ-று. (௬)

கொங்குலாய்மடுத்தினவண்டுகூட்டுணுங்கூந்தற்
றிங்கள்வாண்முகத்தெரிவைதன்னேவலிற்றிறம்பா

மங்கையெய்திமற்றியாவனீயெத்தொழில்வல்லை
யிங்குவந்தவாறென்னெனவாகுவனிசைப்பன்.

[சாரதியை யடுத்துத் தோழி வினுதல்.]

இ-ள். கொங்கு — தேனை, வாய் மடுத்து — வாயை வைத்து, இனவண்டு — கூட்டமாகிய வண்டுகள், கூட்டு உணும் — கொள்ளை கொண்டுண்ணப்பெற்ற, கூந்தல் — அளகத்தையும், திங்கள் — சந்திரன்போன்ற, வாள் முகம் — ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய, தெரிவைதன் — தமயந்தியினது, ஏவலில் — உத்தரவினின்றும், திறம்பா — தவறாத, மங்கை — கேசினியானவள், எய்தி — அவ்விடத்திற் சென்று, யாவன் நீ — நீ யார், எத்தொழில் — எந்தத் தொழில்களில், வல்லை — வல்லமையுள்ளவன், இங்கு — இவ்விடத்தில், வந்த ஆறு — வந்ததன்மை, என் என — எப்படிப்பட்டதென்று கேட்க, வாகுவன் — வாகுவனெனப்பட்ட நளன், இசைப்பான் — சொல்லுவான் எ-று. (எ)

விரிமலர்க்குழற்றமயந்திசுயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான்றேர்விடும்வாகுவனென்பேர்
புரிவல்வெந்தழலின்றியுமடைத்தொழில்புனலற்
றுருகுபாலையிற்றீம்புனறருவலென்றுரைத்தான்.

[வாகுவன் தன்னிலைமை யுரைத்தல்.]

இ-ள். விரி — மலர்ந்த, மலர் — மலர்களையணிந்த, குழல் — கூந்தலையுடைய, தமயந்தி — தமயந்தியினது, சுயம்வரம் — சுயம்வரத்தினில். மான்தேர் — குதிரைகட்டிய தேரை, விடும் — நடத்துகின்ற, வாகுவன் — பாகன் என்பது, என்பேர் — என்பெயராம், வெந்தழல் — வெவ்விய அக்கினி, இன்றியும் — இல்லாமலும், மடைத்தொழில் — சமயலை, புரிவல் — செய்வேன், புனலற்று — நீரில்லாமல், உருகு — உருகுகின்ற, பாலையில் — பாலைநிலத்தில், தீம்புனல் — மதுரமான சலத்தை, தருவல் — (உண்டுபண்ணிக்)கொடுப்பேன், என்று உரைத்தான் — என்று சொன்னான் எ-று. (அ)

இன்னிவிஞ்சைகணளனலாதறிகுநரில்லை
யன்னவன்றரக்கொண்டனைபோலுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்நகர்வயின்வகுத்துரையென்றாள்
பொன்னவாஞ்சுணங்கரும்பியபுணர்முலைப்பூவை.

[தோழி, நளனுனக் கிவ்வித்தை யளித்தான்போலும்
அவன் எவ்விடத்துள்ளானென வினவல்.]

இ-ள். பொன் அவாம் — பொன்னுமவாவும், சுணங்கு — தேமல், அரும்பிய — உண்டாகிய, புணர்முலை — நெருங்கிய தனங்களையுடைய,

பூவை — கேசினியானவள், இன்னவிஞ்சைகள் — இத்தன்மைய வித்தைகள், நளன் அலாது — நளனல்லாமல், அறிகுநர்-அறிந்தவர்கள், இல்லை — (ஒருவரு) மில்லை, அன்னவன் — அந்தநளமகாராசன், தரா-கொடுக்க, கொண்டனைபோலும் — பெற்றுக்கொண்டாய்போலும். அவ்வரசன் — அந்த நளமகாராசன், எந்நகர்வயின் — எந்தப் பட்டிணத்தில், மன்னி — பொருந்தி, வாழ்வது-சுகித்திருப்பது, வகுத்து-பகுத்து, உரை-அதைச்சொல்லு, என்றாள்-என்று வினவினாள் எ-று.

மேயவிஞ்சையோர்நளனிடங்கற்றிலன்விறல்வேற்
சேயனானினிதுறைவதிவ்விடமெனத்தெருளேன்
றூயகற்பினார்காதலர்துறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெறநினைவர்கொலோவெனநவின்றான்.

[நளனிருக்கு மிடந்தெரியாது அவன் நீங்கினாலும் தமயந்தி
இரண்டாவது மணஞ்செயல் தகுமோவெனல்.]

இ-ள். மேய — பொருந்திய, விஞ்சை — வித்தையை, ஓர் — ஒப்பற்ற, நளனிடம் — நளமகாராசனிடத்தில், கற்றிலன் — (நான்) கற்கவில்லை, விறல்வேல் — வெற்றிபொருந்திய வேலேந்திய, சேயனான் — சுப்பிரமணியனையொத்த நளமகாராசன், இனிது உறைவது — இனிமையோடிருப்பது, இவ்விடம் — இன்னவிடம், என-என்று, தெருளேன் — அறியேன், தூய — பரிசுத்தமாகிய, கற்பினார்-கற்பினையுடைய மாதர்கள், காதலர் — கணவர்கள், துறப்பினும்-துறந்துவிட்டாலும், மற்றோர் — வேறொரு, நாயகன்பெற — கணவனையடைய, நினைவர்கொலோ — நினைப்பரோ, என — என்று, நவின்றான் — (நளமகாராசன்) சொன்னான் எ-று. (௧0)

இன்னகூறலுமடவரலதுமெனவேகி
மின்னனாளுடன்கேட்டனயாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றனதுருவலான்மொழிகுவதனைத்து
முன்னினைப்பிறைமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தாள்.

[தோழி தமயந்தியிடம்சென்று வாகுவன் நளன்
போலிருக்கிறானென்றல்.]

இ-ள். இன்ன — இத்தன்மையாக, கூறலும் — சொன்னவளவில், மடவரல் — கேசினியானவள், அதுமென-சரியென்று, ஏகி-சென்று, மின் அனாளுடன் — தமயந்தியுடன், கேட்டவையாவை

யும் — கேள்வியுற்ற சங்கதிகளையெல்லாம், விளம்பி — சொல்லி, அன்னவன் தனது — அந்நளமகாராசனது, உருவலான் — வடிவமில்லாத இப்பாகன், மொழிகுவதனைத்தும்-சொல்லுவதெல்லாம், முன்னில் — யோசிக்குமிடத்தில், நம்இறை — நமது நளமகாராசன், மொழிவதே போன்மென, சொல்வதைப்போலிருக்கிறதென்று, மொழிந்தாள் — சொன்னாள் எ-று. போனம் — மகரக்குறுக்கம். (௧௧)

மொழிதல்கேட்டலுமொய்குழல்வாலரியுதவி
யழலிலாதிவையடுவதுகாண்டியென்றறையக்
குழைகொள்வாண்முகக்கொம்பனாளவனுழைக்குறுகி
யிழைகொள்பூண்முலைசொற்றவாறிசைத்தனளீந்தாள்.

[தமயந்தி நெருப்பின்றிச் சமைக்கும்படி யரிசிகொடுத் தனுப்புதல்.]

இ-ள். மொழிதல் — கேசினிசொல்லியவைகளை, கேட்டலும்— கேள்வியுற்ற மாத்திரத்தில், மொய்குழல் — தமயந்தியானவள், வால்— வெள்ளிய, அரி — அரிசியை, உதவி — கொடுத்து, அழலிலாது— நெருப்பின்றி, இவையடுவது — இவ்வரிசிகளைச் சமைப்பதை, காண்டி என்று — பார்த்துவாவென்று, அறைய-கூற, குழைகொள்— குண்டலமணிந்த, வாள்முகம் — ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, கொம்பனாள் — பூங்கொம்பையொத்த கேசினியானவள், அவனுழை— அப்பாகனிடத்து, குறுகி — சென்று, இழைகொள் — நூலிழைகொண்ட, பூண் — ஆரங்களை யணிந்த, முலை — தனங்களையுடைய தமயந்தி, சொற்றவாறு — சொல்லியபடி, இசைத்தனள் — சொல்லி, ஈந்தாள் — அவ்வரிசியைக் கொடுத்தாள் எ-று. (௧௨)

ஈந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிசிதீயின்றி
யாய்ந்தகேள்வியான்றொடுதலுமடிசிலாயமைப
வேய்ந்தபூங்குழல்கண்டுபோய்வெம்முலைப்பொறையாற்
சாய்ந்தநுண்ணிடைத்தமயந்திதன்னொடுமொழிந்தாள்

[நெருப்பின்றிச் சமைத்ததைத் தோழி தெரிவித்தல்.]

இ-ள். ஈந்த — கொடுத்த, வாலரி — வெள்ளிய அரிசியானவை, பெய்த — போடப்பட்ட, பொன்குழிசி — பொற்குடத்தை, ஆய்ந்த கேள்வியான் — நளமகாராசன், தொடுதலும் — (கையால்) தொட்ட மாத்திரத்தில், தீஇன்றி — நெருப்பில்லாமல், அடிசிலாயமைய—

சாதமா யமைய, வேய்ந்த — தரிக்கப்பட்ட, பூ குழல் — பூமாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய கேசினியானவள், கண்டு — அதைப் பார்த்து, போய் — சென்று, வெம்முலை — விருப்பத்தைத் தருகின்ற தனங்களினுடைய, பொறையால் — பாரத்தினால், சாய்ந்த — வணங்கிய, நுண் இடை — நுட்பமான இடையையுடைய, தமயந்தி தன் ஒடும் — தமயந்தியுடனே, மொழிந்தாள் — (இவ் வதிசயத்தைச்), சொன்னாள் எ-று. (௧௩)

அழலுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டுக்
குழையுநெஞ்சினளின்னுயிர்க்கொழுநனென்றெண்ணி
விழைவினோடுதன்மக்களையவனுழைவிடுத்தாள்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னன்மாட்டடைந்தார்.

[தமயந்தி பின்னருமுணர்தற்கு மக்களை விடுத்தல்.]

இ-ள். குழையு நெஞ்சினள் — குழைந்த நெஞ்சத்தளாகிய தமயந்தியானவள், அழலும் — நெருப்பும், நீரும் — தண்ணீரும், இன்று — இல்லாமல், அமிழ்தென — அமிர்தம்போல, அடுதொழில் — சமைத்தலை, கேட்டு — கேள்வியுற்று (இவன்), இன்னுயிர்க்கொழுநன் — இனிதாகிய உயிரையொத்த, (நமது) கணவன், என்றெண்ணி — என்று கருதி, விழைவினோடு — ஆசையோடு, தன்மக்களை — தன் புதல்வரை, அவனுழை — அவனிடத்து, விடுத்தாள் — அனுப்பினாள், மழலை மென்மொழி — மெல்லிய மழலை மொழிகளையுடைய, மக்களும் — பிள்ளைகளும், மன்னன் மாட்டு — நளமகாராசனிடத்தில், அடைந்தார் — சேர்ந்தார்கள் எ-று. (௧௪)

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழலிடுமெழுகி
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழுகினநெடுங்கண்
டொடர்ந்தமும்மலமுருக்கிவெம்பவக்கடற்றொலையக்
கடந்துளோர்களுங்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல்.

[மக்களைக் கண்டு நளனுஞ் சாரதி புலம்பல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். அடைந்த — தன்னிடத்துவந்த, மக்களை — புதல்வரை, காண்டலும் — பார்த்தமாத்திரத்தில், அழல் இடும் — தீயிலிட்ட, மெழுகின் — மெழுகுபோல, உள்ளம் — (நளமகாராசன்) மனமானது, உடைந்தது — நெகிழ்ந்தது, நெடுங்கண் — நெடியகண்கள், நீருற்றிருந்து — நீர் சுரந்து, ஒழுகின — சொரிந்தன, தொடர்ந்த — சனனங்கடோறு மனுசரித்த, மும்மலம் — ஆணவம் மாயை கன்ம

மெனு மூன்றுமலத்தையும், முருக்கி — கெடுத்து, வெம் — கொடிய, பவம்கடல் — சனன சாகரத்தை, தொலைய — நீங்க, கடந்தோர்களும் —, நீத்தோரும், மக்கள் மேல் — பிள்ளைகண்மேல் வைத்த, காதல் — ஆசையை, கடப்பரோ — ஒழிப்பரோ — (ஒழியார்) எ-று.

"அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந் தாழார்வலர் — புன்கணீர் பூச றரும்." என வரூஉந் திருக்குறளின் படி அன்பின் குறியாக நெடுங்கண் நீரூற்றிருந்து ஒழுகின என்றார். தொடர்ந்த மும்மலம் எனவே அநாதியே பந்தித்த ஆணவமலமும், பிரவாகாநாதியாய்ச் சேரும் மாயைகன்மங்களும் கொள்ளப்படும். மாயா காரியமெனும் மாயேயத்தையும், அவ்வம் மலங்களை யவ்வத் தொழிலிற் படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியை மறைத்தலைச் செய்வதாகிய திரோதாயியையும் சேர்த்து மலம் ஐந்தென்பதுமாம். அவ்விரண்டு மிம்மூன்றனுளடங்களால் "மும் மலம்" என்றார். (௪௫)

மழலைமென் மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன
னழுது துன்புறலாய்வளைத்தோழிகண்டேகித்
தொழுதுசொற்றலுங்கொழுநனுமென்பதுதுணிந்து
முழுவலன்புடைத்தாயொடுதந்தைபான்மொழிந்தாள்.

[தமயந்தி நாயக னெனத் தெளிந்து தன்
றந்தையிட முரைத்தல்.]

இ-ள். மழலை மென்மொழி — மெல்லிய மழலைச் சொற்களையுடைய, மக்களை — பிள்ளைகளை, காண்டலும் — கண்டவளவில், மன்னன் — நளமகாராசன், அழுது — புலம்பி, துன்புறல் — துன்பப்படுதலை, ஆய்வளை — சிறந்த வளையலையணிந்த, தோழி-கேசினியானவள், கண்டு — பார்த்து, ஏகி — தமயந்தியிடத்துச் சென்று, தொழுது — வணங்கி, சொற்றலும் — இச்செய்கையைச் சொன்னவளவில், கொழுநன் — (இவனே) நமது கணவன், ஆம் — ஆவன், என்பது — எனப்படுவதை, துணிந்து — தமயந்தி நிச்சயித்து முழுவலன்புடை — நிறைந்த கெடாத அன்பையுடைய, தாயொடு-தாயினுல், தந்தைபால் — தகப்பனிடத்தில், மொழிந்தாள் — சொன்னாள் எ-று.

"குழலினிது யாழினி தென்ப தம்மக்கண் — மழலைச்சொற் கேளாதவர்" என்னும் பொய்யாமொழிப்புலவர் திருவாக்கின்படி, தாய் தந்தையரை மகிழ்வித்து இரக்கமுண்டாவது குதலைச்சொற்களாகலின் "மழலைமென்மொழி மக்களை" என்றும். அவனைக் கண்ட மாத்திரையே மகவிருப்பந் தோன்றிப் புலம்பினன் ஆகலின்

"அழுது துன்புற" என்றும் கூறினார். முழுவல் — சிறத்தல் "காகத்திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந்தாங்கு மிருவராகத்து மோருயிர் பெற்றாற்போலு முழுவலன்புடையராய்" எனக் கூறியதூஉ மறிக. (௧௬)

மழைத்தடங்கணாண்மன்னவன் பணியினால்வேந்தை
யழைத்துவம்மெனவாய்வளைத்தோழியைவிடுப்பக்
குழைத்தபூங்கொடியன்னவள்வாகுவற்குறுகித்
தழைத்தகாதலால்வருகெனமன்னனுஞ்சார்ந்தான்

[சாரதியாகிய நளன், வீமன் அரண்மனைக்கு வருதல்.]

இ-ள். மழை — குளிர்ச்சியும், தட —, விசாலமும் பொருந்திய, கணாள் — கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், மன்னவன் — வீமராசனது, பணியினால் — உத்தரவினால் வேந்தை (நளனாகிய,) அழைத்து வம் என — சாரதியை யழைத்துவாவென்று, ஆய்வளை — சிறந்த வளையல்களையுடைய, தோழியை — கேசினியை, விடுப்ப — அனுப்ப, குழைத்த — தளிர்த்த, பூங்கொடி அன்னவள் — புட்பக்கொடியையொத்த கேசினியானவள், வாகுவன் குறுகி — வாகுவனை யடைந்து, தழைத்த காதலால் — மிகுந்த அன்போடும், வருக என — (அரசனுத்தரவின்படி) வாவென்றழைக்க, மன்னனும் — நளமகாராசனும், சார்ந்தான் — (அரண்மனையை) யடைந்தான் எ-று. (௧௭)

மறுவில்கற்பினண்மானவேன்மன்னவன்வரலுங்
குறைவிலன்பினள்பிழையிலள்கண்படைகொள்வா
ளிறையுநீப்பருமனைவியையிருள்படுகானி
லறனிழுக்குறாநளனலதியாவரேயகல்வார்.

[தமயந்தி நளன்விட்டுப் பிரிந்தமை கூறல்.]

இ-ள். மறுஇல் — களங்கமில்லாத, கற்பினள் — தமயந்தியானவள், மானவேல் — வலிய வேற்படையேந்திய, மன்னவன் — நளமகாராசன், வரலும் — வந்த மாத்திரத்தில், குறைவில் — குறைவில்லாத, அன்பினள் — அன்பையுடையவளும், பிழையிலள் - குற்றமில்லாதவளும், கண்படை கொள்வாள் — நித்திரைசெய்கின்றவளுமாகிய, இறையும் — இறைப்பொழுதும், நீப்பரும் — நீத்தற்கரிய, மனைவியை — தமயந்தியை, இருள்படு — இருளுண்டாயிருக்கிற, கானில் — வனத்தில், அறன் — தருமத்தினின்றும், இழுக்குறா — தவறாத, நளனலாது — நளனையல்லாமல், யாவரே — (மற்றவர்) யார்தாம், அகல்வார் — பிரிந்துவிடுவார்கள் எ-று.

அறக் கற்புடையவள் என்பார் "மறுவில் கற்பினள்" என்றார். தலையன்புடையவள் ஆகலால் "குறைவில் அன்பினள்" எனவிதக்கப்பட்டது. அறம் — அறன் எனப்போலி. பெரியோர்களால் இதுசெய்க, தவிர்க என வரையறுக்கப்பட்டது என்று காரணமுரைக்க. அறனிழுக்குறு நளனென்றது வஞ்சப் புகழ்ச்சி. இதனால் தமயந்தி நளனை வெறுத்தல் தோற்றுகின்றது. (கஅ)

என்றுகண்கணீரிடையறுதொழுகிடமாசு
துன்றுமேனியுந்துணிபடுமாடையுமாகி
நின்றமாதினைநோக்கினனெட்டுயிர்ப்பெறிந்து
குன்றிரண்டெனவீங்குதோட்கொற்றவன்கூறும்.

[தமயந்தி சொன்னவைகேட்டு நளன்வருந்திக் கூறல்.]

இ-ள். என்று — இப்படியாகச் சொல்லி, கண்கள் — கண்களினின்றும், நீர் — நீரானது, இடையறுது — இடைவிடாமல், ஒழுகிட — பெருக, மாசு துன்று — அழுக்கடைந்த, மேனியும் — வடிவத்தவளும், துணிபடு — அறுபட்ட, ஆடையும் — ஆடையையுடையவளும், ஆகி — ஆய், நின்ற — (தன்னெதிரி) னின்ற, மாதினை — தமயந்தியை, நோக்கினன் — பார்த்தவனாய், நெட்டுயிர்ப்பு எறிந்து—பெருமூச்சுவிட்டு, குன்று இரண்டென—இரண்டு மலைகள்போல், வீங்கு—பூரித்த, தோள் — தோள்களையுடைய, கொற்றவன் — நளமகாராசனானவன், கூறும் — (இவ்வாறு) சொல்லுவான் எ-று. (கக)

அலர்முலைப்பசுங்கொடியனையிருட்போதிற்
கலிவயத்தனைக்காட்டிடைநீத்தனனின்னை
நலியும்வெங்கலிதணந்தபின்னண்ணினனின்பான்
மெலியன்மீட்டுமோர்சுயம்வரம்வேட்டதென்னென்றான்.

[இரண்டாவது சுயம்வரம் வைத்தல் நிற்குத்
தகுதியோ வென நளன் வினாவல்.]

இ-ள். அலர் — பருத்த, முலை— தனங்களையுடைய, பசு — பசுமையாகிய, கொடி அனாய் — கொடியையொத்த தமயந்தியே, அரையிருள்போதில் — அர்த்தராத்திரியில், கலி — கலியனுக்கு, வயத்தனாய் — வசப்பட்டவனாகி, காட்டிடை — வனத்தில், நின்னை—உன்னை, நீத்தனன் — விடுத்தேன், நலியும் — வருத்துகின்ற, வெம்கலி- வெவ்விய கலியன், தணந்தபின் — பிரிந்து சென்றபின்பு, நின்பால் — உன்னிடத்தில், நண்ணினன் — வந்தடைந்தேன், மெலியல் — வருந்தாதே, மீட்டும் — மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரம் — ஒருசுயம்வரத்தை, வேட்டது — விரும்பியது, என் — யாதுபற்றி, என்றான்- என்றுசொன்னான் எ-று. (உ0)

நிடதர்கோவினையயோத்தியினேடினன்கண்டேன்
படருறேலெனவந்தொருமறையவன்பகரக்
கடிதினெய்துவான்மணவினையிழைத்தனன்கருத்தி
லடியனேன்றனையையுறேலெனமொழிந்தழுதாள்.

[நின்னை யழைத்தற்கன்றி வேறுநாயகனைப் பெற விழைந்திலே னெனத் தமயந்தியாற்றல்.]

இ-ள். நிடதர்கோவினை — நளமகாராசனை, நேடினன் — தேடி, அயோத்தியில் — அயோத்திநகரத்தில், கண்டேன் — பார்த்தேன், படருறேல் — வருத்தப்படாதே, என — என்று, ஒரு மறையவன்- ஒரு பிராமணன், வந்து — இவ்விடத்தில் வந்து, பகர — சொல்ல, கடிதின் — சீக்கிரத்தில், எய்துவான் — உன்னைச் சேரும்பொருட்டு, மணவினை — சுயம்வரமென்பதை, இழைத்தனன் — செய்தேன், கருத்தில் — மனதில், அடியனேன்றனை — அடியாளாகிய வென்னை, ஐயுறேல் என — சந்தேகப்படாதே யென்று, மொழிந்து-சொல்லி, அழுதாள் — (தமயந்தி) புலம்பினாள் எ-று. (உக)

முன்னைநல்லுருக்காட்டெனமுற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துகில்பரிவான்
மன்னரேறன்புனைதலுமாணுருவெய்திக்
கன்னல்வேளினுங்கவினலங்கனிந்திடநின்றான்.

[நளன் முன்னைய வடிவத்தைக் கொள்ளுதல்.]

இ-ள். முன்னை — பழைய, நல்உரு — நல்ல உருவத்தை, காட்டென — காட்டுவா யென்று, முற்றிழை — தமயந்தியானவள், மொழிய — சொல்ல, பன்னகத்துஇறை — நாகராசனாகிய கார்க்கோடகன், உதவிய — கொடுத்த, பூந்துகில் — அழகிய வத்திரங்களை, பரிவால் — ஆசையோடு, மன்னரேறன் — இராசசிங்கமாகிய நளமகாராசன், புனைதலும் — தரித்தமாத்திரத்தில், மாண் உரு — மாட்சிமைப்பட்ட வுருவத்தை, எய்தி — அடைந்து, கன்னல் — கருப்பு வில்லைத்தரித்த, வேளினும் — மன்மதனைக் காட்டிலும், கவின் — அழகினது, நலம் — நன்மையானது, கனிந்திட — முதிர, நின்றான் — (நளமகாராச) னிருந்தான் எ-று. (உஉ)

நின்றமன்னனைநிரைவளைக்கைதம்மலர்கூப்பி
மன்றலங்குழன்மடவரல்வணங்கினணிற்ப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்விளைந்தமைகேட்டு
துன்றுதன்கிளைமன்னவர்சூழ்வரப்புகுந்தான்.

[வீமன் கேட்டு இறும்பூதுற்றுப் பந்துக்களோடு
எதிர் கொள்ளல்.]

இ-ள். நின்ற — எதிரில் நின்ற, மன்னனை — நளமகாராசனை, நிரை — வரிசையாயணிந்த, வளை — வளையலையுடைய, கைம்மலர்-மலர்போன்றகைகளை, கூப்பி — குவித்து, மன்றல்-வாசனைபொருந்திய அம் — அழகிய, குழல் — கூந்தலையுடைய, மடவரல் — தமயந்தியானவள், வணங்கினள் — வணங்கி, நிற்ப — இருக்க, வென்றி-வெற்றிபொருந்திய, வேலுடை — வேலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனானவன், விளைந்தமை — நடந்தசெய்திகளை, கேட்டு-கேள்வியுற்று, துன்று — நெருங்கிய, தன் — தன்னுடைய, கிளை — பந்துக்களாகிய, மன்னவர் — அரசர்கள், சூழ்வர — சூழ, புகுந்தான் — அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தான் எ-று. (உரு)

அன்னகாலையிலகலிருவிசும்பினோர்வாணி
மன்னகேட்டியிம்மடவரறன்னைமூவாண்டு
மின்னலின்றியாமளித்தனஞ்சுயம்வரமென்று
வுன்னையிவ்வுழிக்கூட்டுதற்கொண்டொடியிழைத்தாள்.

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுக்களால் அசரீரி
யுரைத்தல் கூறப்படுகின்றது.]

இ-ள். அன்னகாலையில் — அந்தச்சமயத்தில், அகல் — அகன்ற, இரு — பெருமைபொருந்திய, விசும்பில் — ஆகாயத்தில், ஓர்வாணி-ஒரு அசரீரிவாக்கு, மன்ன — நளமகாராசனே, கேட்டி — கேள், இம்மடவரல்தன்னை — இத்தமயந்தியை, மூவாண்டும் — மூன்று வருடமளவும், இன்னலின்றி — தீங்கில்லாமல், யாம் — நாம், அளித்தனம்-இரட்சித்தோம், சுயம்வரமென்று — சுயம்வரம் என்று சொல்லப்பட்டதை, உன்னை — உன்னை, இவ்வுழி — இவ்விடத்தில், கூட்டுதற்கு-சேர்த்தற்கு, ஒண்டொடி — தமயந்தியானவள், இழைத்தாள் — செய்தாள் எ-று. (உச)

வடபுலத்தினினோக்குநர்மாசறவிளங்குங்
கடவுண்மீனினுந்தொழுதகுகற்பினர்க்கரசாங்
கொடிமருங்குலையையுறுதருளெனக்கூர்வே
ளிடதர்கோமகன்மகிழ்வுறநிகழ்ந்ததையன்றே.

இ-ள். வடபுலத்தினில் — வடதிசையில், நோக்குநர் — காண்கின்றவரது, மாசற — குற்றமற, விளங்கும் — பிரகாசியாநின்ற, கடவுள்மீனினும் — தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக் காட்டிலும், தொழுதகு — மேன்மையாகிய, கற்பினர்க்கு — பதிவிரதைகட்கு,

அரசாம் — அரசாகிய, கொடிமருங்குலை — தமயந்தியை, ஐ உறுது — சந்தேகியாமல், அருள் என் — கிருபைசெய்யென்று, கூர்வேல்-கூர்மைபொருந்திய வேலேந்திய, நிடதர் கோமகன் — நளமகாராசன், மகிழ்வுற — மனங்களிக்க, நிகழ்ந்தது — (ஆகாயவாணி) உண்டாயிற்று எ-று. ஐ — அன்று ஏ — அசைகள். (௨௫)

தமரவேலையினந்தரதுந்துபிதழுங்க
வமரர்யாவரும்பூமழைபொழிந்துநின்றார்த்தா
ருமிழ்செழுங்கதிர்மணிமுடிவீமனுமுவந்தான்
குமரனன்னவன்கோல்வளைத்தோளியையடைந்தான்.

[தமயந்தியை நளன் அடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

இ-ள். தமரம் — பேரொலியையுடைய, வேலையின் — சமுத்திரம்போல, அந்தரம் — ஆகாயத்தில், துந்துபி — துந்துபிவாத்தியமானது, தழங்க — சத்திக்க, அமரர் யாவரும் — தேவர்களனைவரும், பூமழை — புட்பவருடத்தை, பொழிந்து — சொரிந்து, நின்று — நிலைபெற்று, ஆர்த்தார் — துதித்தார்கள், உமிழ் — கக்கப்பட்ட, செழு- செழுமையாகிய, கதிர் — கிரணங்களையுடைய, மணிமுடி — இரத்தினகிரீடத்தை யுடைய. வீமனும் — வீமராசனும், உவந்தான் — சந்தோடித்தான், குமரன் அன்னவன் — முருகனையொத்த நளமகாராசன், கோல்வளை — அழகிய வளையலையணிந்த, தோளியை — புயத்தையுடைய தமயந்தியை, அடைந்தான் — சேர்ந்தான் எ-று. (௨௬)

மண்களித்ததுமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனள்பேறறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலைவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்.

[தமயந்தி நளனை யடைந்ததனா லுண்டாகிய மகிழ்ச்சிகூறல்.]

இ-ள். மண் — பூமியானது, களித்தது — களிப்புற்றது, மாதிரம் — மலைகள், களித்தன — களிப்புற்றன, மலர்மேல் பெண் — இலக்குமி, களித்தனள் — களிப்புற்றனள், பேறறம் — மகத்தான தருமங்கள், களித்தன — களிப்புற்றன, கண்டோர் — பார்த்தவர்களது, கண் — நேத்திரங்கள், களித்தன — களிப்புற்றன, கலைவலோர் — வித்துவான்களுடைய, நெஞ்சம் — மனங்கள், களித்தன — களிப்புற்றன, விண் — விண்ணுலகங்கள், களித்தன — களிப்புற்றன, வீமன் — வீமராசனது, மா — பெரிய, நகரம் — பட்டினமானது, களித்தது—களிப்புற்றது எ-று. (௨௭)

உருவவொண்கழனிடதரகோன்வெளிப்படலோரா
விருதுபன்னனுங்கறிந்தபினவனுழையெய்தி
யரசநின்னையானறிந்திடாதியற்றியவனைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்.

[இருதுபன்னன் றன்பிழையைப் பொறுக்குமாறு நளனை வணங்குதல்.]

இ-ள். உருவம் — அழகையுடைய, ஒண் கழல் — ஒளி பொருந்திய வீரக்கழலையணிந்த, நிடதர்கோன் — நளமகாராசன், வெளிப்படல் — (மறைவினின்றும்) வெளிப்பட்டதை, ஓரா — ஆராய்ந்து, இருதுபன்னன் — இருதுபன்ன வரசன், ஆங்கு — அந்நகரத்தில், அறிந்தபின் — தெரிந்துகொண்டபின்பு, அவனுழையெய்தி — அந்நளனிடத்துவந்து, அரச — நளமகாராசனே, நின்னை — உன்னை, யான் — நான், அறிந்திடாது — அறியாமல், இயற்றியவனைத்தும்- செய்தகுற்றங்களனைத்தையும், திருவுளங்கொளாது — மனத்திற் கொள்ளாமல், அருள் என — கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று, சே அடி — சிவந்தபாதங்களில், தொழுதான் — வணங்கினன் எ-று.

செய்யதாடொழுமன்னனைச்செங்கையாற்றழுவிக்
கொய்யுளைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாமதிமுகமலர்ந்தின்னுரைவழங்கி
யையனேவவவ்வரசனுமயோத்திநாடடைந்தான்.

[இருதுபன்னற்கு வேண்டிய கொடுத்து நளன் அனுப்புதல்.]

இ-ள். செய்ய தாள்தொழும் — சிவந்த பாதத்தில் வணங்கிய, மன்னனை — இருதுபன்னராசனை, செம் கையால் — சிவந்த கைகளால், தழுவி — அணைத்துக்கொண்டு, கொய்யுளை — கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரி — குதிரைகளினது, உளம்-மனதை, அறி- அறிவிக்கின்ற, விஞ்சையும் — வித்தையையும், கொடுத்து — உபதேசித்து, மையில் — களங்கமில்லாத, மா — பெருமைதங்கிய, மதி- சந்திரன் போன்ற, முகமலர்ந்து — முகமலர்ச்சி யடைந்து, இன் உரை — இனியசொற்களை, வழங்கி — சொல்லி, ஐயன் — நளமகாராசன், ஏவ — விடைகொடுக்க, அவ்வரசனும் — அவ்விருதுபன்னராசனும், அயோத்தி நாடு — அயோத்தி தேசத்தை, அடைந்தான்-சேர்ந்தான் எ-று. (உக)

தேவியைக் கண்ணுற்றபடல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-ககருஎ.

அரசாட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளன் தமயந்தியை அடைந்தபின்பு
அவளோடு தனது நிடத தேசத்திற் சென்று
புட்கரனை வென்று அரசாட்சி செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்களொன்றவணிருந்தபின்றெண்டிரையுடுத்த
வங்கண்மாநிலம்புரந்திடுமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில்.

[நளன் நிடததேயத்திற்குப் புறப்படல்.]

இ-ள். புலவு - புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற, வேல் - வேலையுடைய, குரிசில் - நளமகாராசனானவன், கொங்கு உண் - வாசனை பொருந்திய, வார் - நீண்ட, குழல்-கூந்தலையும், கொம்மை-திரட்சி பொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை-தனங்களையுமுடைய தமயந்தியினது, நலம் - இன்பத்தை, பருகி-அனுபவித்து, திங்கள் ஒன்று - ஒருமாதம், அவண்-அக்குண்டினபுரத்தில், இருந்தபின் - வாசஞ்செய்தபின்பு, தெண் திரை - கடலை, உடுத்த - ஆடையாக வுடுத்த, அம் கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, மா - பெரிய, நிலம் - பூமியை, புரந்திடும் - இரட்சியாநின்ற, மாமனோடு - மாமனாகிய வீமராசனோடு, ஆய்ந்து - ஆலோசித்து, பொங்கு-பிரகாசியாநின்ற, தானையோடு - சேனையோடு, எழுந்தனன் - பிரயாணப்பட்டான் எ-று.

இயற்கை வாசனையுமுடைய கூந்தலாகலின் 'கொங்குண் வார்குழல்'' என்றார். வெம்முலை - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சந்திரகதியைக்கொண்டு எண்ணப்படும் மாதம் என்பார் ''திங்களொன்று'' எனக் கூறினார். பின் காலப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். தெண்டிரை என்பது அன்மொழித் தொகையாய்க் கடலினைக் குறிக்க நின்றது. பகைவர் நிணமிடையறாது இருத்தலால் ''புலவுவேல்'' எனப்பட்டது. குரிசில் - ஆண்பாற் பெயர். (க)

மழைமதக்களியானையுங்கலினவாம்பரியுஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களும்வயவருஞ்செறிய
வெழுகடற்புவிமன்னருமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழலுயிர்க்கும்வேலரசனுநிடதநாடடைந்தான்.

[நளச்சக்கிரவர்த்தி நிடததேசத்தை யடைதல்.]

இ-ள். மழை — மழைபோன்ற, மதம் — மதசலத்தையும், களி— களிப்பையுமுடைய, யானையும் — யானைகளும், கவினம் — கடிவாளத்தையுடைய, வாம் — தாவுகின்ற, பரியும் — குதிரைகளும், செழு— செழித்த, மணி — இரத்தினங்களிழைத்த, தட — விசாலமாகிய, தேர்களும் — இரதங்களும், வயவரும் — படைவீரர்களும், செறிய— நெருங்கவும், எழுகடல் — ஏழுசமுத்திரங்கள் சூழ்ந்த, புவி — சப்த தீபங்களிலுள்ள, மன்னரும் — அரசர்களும், இறைஞ்சினர் — வணங்கினவராகி, செல்ல — நடக்கவும், அழல் உயிர்க்கும் — அக்கினியைக் கக்குகின்ற, வேல் — வேலையுடைய, அரசனும் — நளனும், நிடதநாடு— நிடததேசத்தை, அடைந்தான் — சேர்ந்தான் எ-று.

ஏழுகடல்களாவன—உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, தேன், சுத்தோதகம் என்பனவாம். இவற்றாற்சூழப்பட்ட ஏழுதீவுகளாவன — சம்புத் தீவு, சாகத் தீவு, குசைத் தீவு, கிரவுஞ்சத் தீவு, சான்மலித் தீவு, கோமேதகத் தீவு, புட்கரத் தீவு என்பனவாம். இவற்றை "குலவிய சம்பு சாகங் குசை கிரவுஞ்சங் கோதி — லிலவு கோமேதகம் புட்கரமிவை யேழு தீவே" எனவும், பாவு மிவ்வுலகி லுப்புப்பாறயிர் நெய்யேகன்ன — விரதமதுநீராகு மெழுகட லேழு தீவும் — வரன்முறை விரவிச்சூழு மற்றதற் கப்பாற் சொன்னத்தரையது சூழ்ந்து நிற்குஞ் சக்கரவாளச் சையம்" எனவும் கந்தபுராணம் கழறுதல் காண்க. (உ)

மூதெயிற்புறத்திறுத்தபின்மொய்யமர்தொடங்கப்
போதல்செய்கவெம்போர்த்தொழிற்கஞ்சினையாகிற்
காதலிற்கவறுடுவான்வருகெனக்கழறித்
தூதுபோக்கினன்புட்கரன்றனக்குவேற்றோன்றல்.

[நளன் புட்கரனுக்குத் தூது அனுப்புதல்.]

இ-ள். மூது — பழைய, எயில் புறத்து — மதிலினது புறத்திலே, இறுத்தபின் — இறங்கியபின்பு, மொய் — நெருங்கிய, அமர்— போரை, தொடங்க — ஆரம்பிக்க, போதல் செய்க — வருவாயாக, வெம் — வெவ்விய, போர்த்தொழிற்கு — யுத்தச்செய்கைக்கு, அஞ்சினையாகில் — பயப்படுவையேயானால், காதலின் — ஆசையோடு, கவறுடுவான் — சூதாடுதற்கு, வருக — வருவாயாக, என — என்று, கழறி— சொல்லி, புட்கரன்றனக்கு — புட்கராசனுக்கு, வேல் — வேலையுடைய, தோன்றல் — நளன், தூது — தூதரை, போக்கினன்— விடுத்தான் எ-று. (ங)

போயதூதுவர்புட்கரற்கித்திறம்புகல
வாயுங்கேள்விநூலமைச்சொடும்வேறிருந்தாய்ந்து
காயும்போரினில்வேறணமற்றரிதெனக்கருதி
மாயவெங்கவறாடுவான்வருகெனவிடுத்தான்.

[புட்கரன் சூதாடுதற்குவருமாறு நளனையழைத்தல்.]

இ-ள். போயதூதுவர் — நளனிடத்தினின்றும்போன தூதுவர், புட்கரற்கு — புட்கரனுக்கு, இத்திறம் — இவ்விதங்களை, புகல — சொல்ல, ஆயும் — ஆராய்ச்சி செய்யத்தகுந்த, கேள்வி — கேள்வியையும், நூல் — தருமசாத்திரத்தையுமுடைய, அமைச்சொடும் — மந்திரியோடும், வேறு இருந்து — தனியேயிருந்து, ஆய்ந்து-ஆலோசித்து, காயும் — கொல்லும், போரினில் — யுத்தத்தில், வேறல் — வெல்லுதல், அரிது என — அரியதென்று, கருதி — நினைத்து, மாயம் — வஞ்சனையோடுங் கூடிய, வெம் — வெவ்விய, கவறு ஆடுவான் — சூதாடுதற்கு, வருக என — வருவாயாக வென்றுசொல்லி, விடுத்தான் — அனுப்பினான் எ-று. (௪)

விட்டதூதுவருரைத்தசொற்கேட்டலும்விரிந்து
மட்டுலாந்தொடைமார்பினன்மாநகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்கரகவறுநாமாடற்
கொட்டம்யாதெனவுரைத்தனனுலங்கெழுதோளான்.

[நளன் பந்தயம் யாதென்று புட்கரனை வினவல்.]

இ-ள். விட்டதூதுவர் — அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள், உரைத்த சொல் — சொல்லியசொற்களை, கேட்டலும் — கேட்டமாத்திரத்தில், விரிந்து — மலர்ந்து, மட்டுலாம் — தேனொழுகுகின்ற, தொடை — மாலையையணிந்த, மார்பினன் — மார்பையுடையநளன், மா — பெரிய, நகர் — பட்டினத்தில், எய்தி — அடைந்து, கட்டு — கட்டப்பட்ட, வார் — நீண்ட, கழல் — வீரக்கழலையுடைய, புட்கர — புட்கரனே! கவறு — சூதை, நாமாடற்கு — நாமாடுவதற்கு, ஒட்டம் யாது என — பந்தயம் யாதென்றுகேட்க, உலங்கெழுதோளான் — திரள்கல்லையொத்ததோள்களையுடையவரசன், உரைத்தனன் — சொன்னான் எ-று. (௫)

வயிரவாட்படைமன்னவர்மன்னநீதோற்பின்
முயலிலாமதிபூத்திடுமுழுநெறிக்குவளை
யயரநீண்டகட்டேவியையளித்தியான்றோற்பி
னுயிரினோடுநின்னுலகெலாந்தருவனென்றுரைத்தான்.

[நளனும் புட்கரனும் பந்தயம்வைத்துச் சூதாடத் தொடங்கல்.]

இ-ள். வயிரம் — கூர்மை பொருந்திய, வாள்படை — வாளாயுதத்தையுடைய, மன்னவர் மன்ன — அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாரா

சனே! நீ தோற்பின் — நீதோற்ருல், முயலிலா — முயற்கறையொழிந்த, மதி — சந்திரனிடத்தில், பூத்திடும் — புட்பித்த, முழுநெறி — முழுநெறிப்பையுடைய, குவளை — நீலோற்பலங்கள், அயர — சோர்வையடைய, நீண்டகண் — நீண்டகண்களையுடைய, தேவியை — தமயந்தியை, அளித்தி — கொடு, யான் தோற்பின் — நான்தோற்ருல், உயிரினேடு — என்னுயிரோடு, நின் உலகெலாம் — உனது உலகமுழுவதையும், தருவன் என்று — கொடுப்பேனென்று, உரைத்தான் — சொன்னுன் எ-று.

ஏக சக்கிராதிபதியாக இருத்தலால் "மன்னவர் மன்ன" என்ருர். முயலாவது — சந்திரனிடத்துள்ள களங்கம். அதுமுயல்வடிவம் போலவும், மானுருப்போலவும் விளங்கலால் முயல் எனவும், மான் எனவுங் கூறுகிற்பர். தமயந்தி முகம் களங்கமில்லாதமதியைநிகர்த்ததெனலால் "முயலிலா மதி" என்ருர். (௬)

அன்னவாறியைந்தாடலும்புட்கரன்ருேற்ப
மன்னமுன்னநீவென்றதுங்கொடுங்கலிவயத்தா
னின்னதாருயிர்நேர்ந்தனனெம்பியாதலினுற்
றொன்னகர்க்கினிதேகெனப்பணித்தனன்ருேன்றல்.

[புட்கரன் சூதாடித் தோல்வியுறல்.]

இ-ள். அன்னஆறு — அத்தன்மையாகவே, இயைந்து — சம்மதித்து, ஆடலும் — ஆடுமளவில், புட்கரன் — புட்கரராசன், தோற்ப — தோற்க, மன்ன — புட்கரராசனே! முன்னம் — முன்பு, நீ — நீ, வென்றதும் — செயித்ததும், கொடு — கொடிய, கலிவயத்தால் — கலியினது வசத்தினுல் (அன்றிவேறல்ல), எம்பியாதலினுல் — தம்பியாகையினுலே, நின்னது — உன்னுடைய, ஆர் — நிறைந்த, உயிர் — உயிரை, நேர்ந்தனன் — கொடுத்தேன், தொல்நகர்க்கு — பழமையாகிய உனது நகரத்திற்கு, இனிது — இனிதாக, ஏகென — போவென்று, தோன்றல் — நளன், பணித்தனன் — ஆக்கியாபித்தான் எ-று. (எ)

பணிதலைக்கொடுபுட்கரன்போதலும்பன்னூற்
கணிதர்சொற்றநல்லோரையிற்கடிநகரெய்தி
யணிபொலன்கழன்மன்னவன்விதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவாணுதற்கொற்றரைவிடுத்தான்.

இ-ள். பணி — அந்தவாக்கினையை. தலைக்கொடு — சிரசின்மீது கொண்டு, புட்கரன் — புட்கரராசன், போதலும் — போயினபின், பன்னூல — அனேக சாத்திரங்களை யுணர்ந்த, கணிதர் — சோதிடர்களாலே, சொற்ற — சொல்லப்பட்ட, நல் ஓரையில் — நல்ல இலக்கினத்தில், கடி — காவலையுடைய, நகர் — பட்டினத்தை, எய்தி — அடை

ந்து, அணி – அணியப்பட்ட, பொலன் – பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட, கழல் – வீரக்கழலையுடையமன்னவன் – நளன், விதர்ப்பர்கோனளித்த – வீமராசன் பெற்ற, மணிசெய் – இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட, மேகலை – மேகலாபரணத்தையுடைய, வாள்நுதற்கு-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய தமயந்திக்கு, ஒற்றரை – வேவுகாரரை, விடுத்தான் – அனுப்பினான் எ-று. (அ)

ஒற்றரேகியவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழையுரைப்ப
வற்றமில்லெனவரும்பொருளாங்கவர்க்களித்துக்
கற்றைவார்குழன்மதர்நெடுங்கண்ணியைக்கணிதர்
சொற்றவோரையில்விடுத்தனன்றோன்றன்மாநகரில்.

[தமயந்தியை வீமன், நிடதநாட்டிற்கு அனுப்புதல்.]

இ-ள். ஒற்றர் – வேவுகாரர், ஏகி-போய், அவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழை – அவ்வீமராசனிடத்தில், உரைப்ப-சொல்ல, அற்றமில்லென – மிகுதியாக, அரு – அரிய, பொருள் – பொருளை, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அவர்க்கு – அவர்களுக்கு, அளித்து – கொடுத்து, கற்றை – கூட்டமாகிய, வார் – நீண்ட, குழல் – கூந்தலையும், மதர்-மதர்த்த, நெடு – நெடிய, கண்ணியை – கண்களையுமுடைய தமயந்தியை. கணிதர் – சோதிடர்கள், சொற்ற – சொல்லிய, ஓரையில்-இலக்கினத்தில், தோன்றல் – வீமராசன், மா – பெரிய, நகரில்-நளனது பட்டினத்திற்கு, விடுத்தனன் – விட்டான் எ-று. (௯)

ஒற்றர் – ஒன்றுதலைச்செய்வோர்; எனவே சந்திசெய்வோர். ஒளித்திருந்து விடயங்களை யறிவோர் எனவு முரைப்ப. "அற்றம் இல்லென" என்பதற்கு, சோர்வு இல்லையென்று சொல்லும்படி எனப் பொருளுரைப்ப. "இலனென்னு மெவ்வ முரையாமையீதல் குலமுடையான் கண்ணே யுள" எனத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளியது மிக்கருத்தென்ப. இல் – வறுமை; அதாவது சிறுமை, அற்றம்-இல்லாதாயினேம், என – என்று, பொருளுரைப்பாரு முளர். உவகைக்காரியத்தைத் தெரிப்பார்க்கு அவ்வினைவுமேலீடு பற்றிப்பொருளுதவல் வழக்கா மாகலின் ஒற்றர்க்கும் உதவினான் என்க. (௧௦)

வெள்ளத்தானையுமகளிருஞ்சூழ்வரவேந்த
னுள்ளத்தாமரைமலருறைபோடரிக்கண்ணாள்
வளளத்தாமரைப்பொருட்டின்மேல்வண்டுகண்படுக்கு
மள்ளறீம்புனற்கழனிசூழ்நிடதநாடடைந்தாள்.

[நிடத தேசத்தைத் தமயந்தி சேர்தல்.]

இ-ள். வெள்ளம் தானையும் – பிரவாகம்போன்ற சேனையும், மகளிரும் – மாதர்களும், சூழ்வர – சூழ்ந்துவரும்படி, வேந்தன்-

நளமகாராசனது, உள்ளம் – மனமாகிய, தாமரைமலர் – தாமரைப் பூவில், உறை – வாசஞ்செய்கின்ற, ஓடரி – செவ்வரிபரந்த, கண்ணாள் – கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், வள்ளம் – கிண்ணம் போன்ற, தாமரைப் பொகுட்டின்மேல் – தாமரைமலரின் கர்ணிகையில், வண்டு – வண்டுகள் கண்படுக்கும் – நித்திரைசெய்யா நின்ற, அள்ளல் – சேற்றையும், தீம்புனல் – மதுரமான சலத்தையுமுடைய, கழனி – வயல்களால், சூழ் – சூழப்பட்ட, நிடதநாடு – நிடததேசத்தை, அடைந்தாள் – சேர்ந்தாள் எ-று. (கக)

நவ்விநோக்கியர்சூழ்வரநகைநிலாவெறிக்குங்
கொவ்வைவாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிமுலைமடந்தை
தெய்வநாண்மலர்த்தவிசிழிதிருமகளென்ன
வெவ்வமில்லதோரெரிமணிச்சிவிகைநின்றிழிந்தாள்.

[தமயந்தி சிவிகை விட்டு இறங்குதல்.]

இ-ள். நவ்வி – மான் போன்ற, நோக்கியர் – பார்வையையுடைய மங்கையர், சூழ்வர – சூழ்ந்துவர, நகை – பற்கள், நிலா-நிலவைப்போல, எறிக்கும் – பிரகாசிக்கின்ற, கொவ்வை – கோவைக் கனிபோன்ற, வாய் – சிவந்த வாயையும், மலர் - புட்பத்தையுடைய பூ – அழகிய, குழல் – கூந்தலையும், குவி – குவிந்த, முலை-தனங்களையுமுடைய, மடந்தை – தமயந்தியானவள், தெய்வம் – தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, நாள் – அன்றலர்ந்த, மலர்த் தவிசு-புட்பாசனத்தினின்றும், இழி – இறங்குகின்ற, திருமகளென்ன-இலக்குமிபோல், எவ்வம் இல்லது – குற்றமில்லாததாகிய, ஓர்-ஒரு, எரி – பிரகாசிக்கின்ற, மணிச்சிவிகை நின்று – இரத்தினதண்டிகையினின்றும், இழிந்தாள் – இறங்கினாள் எ-று. (கஉ)

பரிதிவானவனெதிர்தலும்பனியிதழ்விரிந்த
முருகுலாநறுந்தாமரைபோன்முகமலரா
வருகுநுண்ணிடையினுயிர்க்காதலனைப்பொற்
றிருவநாண்மலர்ச்சேவடிசென்னியிற்றொழுதாள்.

[நளனைத் தமயந்தி வணங்குதல்.]

இ-ள். பரிதிவானவன் – சூரியனானவன், எதிர்தலும் – தோன்றினவளவில், பனிஇதழ் – குளிர்ச்சிபொருந்திய விதழ்கள், விரிந்த – மலர்ந்த, முருகுஉலாம் – வாசனைவீசுகின்ற, நறு – நல்ல, தாமரைபோல் – தாமரைபோல, முகமலரா – முகமலர்ச்சியடைந்து அருகு – சிறுத்த, நுண் இடை – நுட்பமான இடையையுடைய தமயந்தி, இன்னுயிர் – இனியவுயிர்போன்ற, காதலன் – கணவனாகியநளனது, அம் – அழகிய, பொன்–பொன்போன்ற, திருவ–செல்

வத்தையுடைய, நாள் — புதிய, மலர்ச் சேவடி — தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை, சென்னியின் — சிரசினால், தொழுதாள் — வணங்கினாள் எ-று. (கங)

தொழுதமங்கையைச்சுடர்மணித்தடக்கையாலெடுத்துக்
கொழுதிவண்டினங்கூட்டுணுந்தெரியறுழ்மார்பி
னுழுதுவெம்முலைக்குங்குமச்சேற்றிடையொளிப்பத்
தழுவினனவடேம்பியவின்னுயிர்தளிர்த்தாள்.

[நளன் தமயந்தியை யுவகையுண்டாமாறு தழுவல்.]

இ-ள். தொழுத — வணங்கிய, மங்கையை — தமயந்தியை, சுடர்மணி — பிரகாசம்பொருந்திய, ஆபரணத்தை யுடைய, தட— நீண்ட, கையால் — கரங்களால், எடுத்து — எடுத்து, கொழுதி-கோதி, வண்டு இனம் — வண்டுக் கூட்டங்கள், கூட்டு உணும் — கொள்ளை கொள்கின்ற, தெரியல் — மாலையானது, தாழ — தொங்குகின்ற, மார்பின் — மார்பினிடத்திலே, உழுது — உழுது, வெம் — விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை — தனங்கள், குங்குமச் சேற்றிடை— குங்குமச்சேற்றில், ஒளிப்ப — ஒளிக்கும்படி, தழுவினன் — ஆலிங்கனஞ்செய்தான், அவள் — அந்தத்தமயந்தி, தேம்பிய — மெலிந்த, இன்னுயிர் — இனிய உயிர், தளிர்த்தாள் — துளிர்த்தாள் எ-று. ()

திருந்துமாமணிச்செய்குன்றுந்தெளிபுனற்றடமும்
விருந்துவேனிலாற்கெதிரியவிரைமலர்க்காவும்
முருந்துவாணகைமுகிழ்முலைமடந்தையோடாடிப்
பொருந்தவிண்ணிடைப்போகமுண்டுவந்தனர்போன்றான்.

இ-ள். திருந்து — திருத்தமாகிய, மா — பெரிய, மணி — இரத்தினங்கள் பதித்த, செய் குன்றம் — விளையாட்டு மலைகளிடத்தும், தெளி — தெளிந்த, புனல் — சலத்தையுடைய, தடமும் — வாவிகளிடத்தும், விருந்து — விருந்தாக, வேனிலான்கு — மன்மதனுக்கு, எதிரிய — தோன்றிய, விரை — வாசனையையுடைய, மலர் —புட்பங்களையுடைய, காவும் — சோலைகளிடத்தும், முருந்து — மயிலிறகினடியையொத்த, வாள் — ஒளிபொருந்திய நகை — பற்களையும், முகிழ் — கோங்கரும்பையொத்த, முலை — தனங்களையுமுடைய, மடந்தையோடு — தமயந்தியுடனே, ஆடி — விளையாடி, பொருந்த— அமைய, விண்ணிடை — தெய்வ லோகத்தில், போகம் — இன்பத்தை, உண்டு — அனுபவித்து, உவந்தனர் — மகிழ்ந்தவர்களை, போன்றான் — ஒத்திருந்தான் எ-று.

செய் குன்றாவது – பொன், இரத்தினம் முதலியவற்றால் மலை போலச்செய்தது. இதில் அரசமங்கையர் இவர்ந்து விளையாடுப. மங்கையர் நகையும் தனமும் ஆடவர் மனதைக் கொள்ளைகொள்ளலான் "முருந்து வாணகை முகிழ் முலை மடந்தை யோடாடி" என்றார். (கரு)

ஆழிசூழ்புவிமுழுவதுமாழியொன் றுருட்டி
வாழிநல்லறம்புரிந்தருமகம்பலவாற்றிச்
சூழிமால்வரைப்பிடருறுசுமையொழித்தாறப்
பாழியம்புயத்துலகெலாம்பரித்தினி திருந்தான்.

இ–ள். ஆழி சூழ் – சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, புவி முழுவதும்– பூமிமுழுமையும், ஆழி யொன்று–ஏக சக்கரத்தை, உருட்டி–நடத்தி, நல் அறம் – நல்ல தருமத்தை, புரிந்து – செய்து, அரு – செய்தற்கரிய, பலமகம் – பல யாகங்களை, ஆற்றி – செய்து, சூழி–முகபடாமணிந்த, மால் – பெரிய, வரை – மலையையொத்த எட்டுத்திக்கு யானைகளும், பிடர் – பிடரியிற் றாங்கிய, உறு – மிகுந்த, சுமை–பூமிபாரத்தை, யொழித்து – நீக்கி, ஆற – இளைப்பாறும்படி, பாழி – வலிபொருந்திய, அம் – அழகிய, புயத்து – தோளினிடத்தில், உலகுஎலாம் – உலக முழுதையும், பரித்து – தாங்கி, இனிது – இனிதாக, இருந்தான் (நளமகாராச) னிருந்தான் எ–று.

ஆழி என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டனுள் முன்னது ஆழமுடைத்தெனவும். மற்றையது வட்ட வடிவுடையது என்வும் காரணங்கொள்க. ஆஞ்ஞையை ஆழி என்பதற் கேற்ப, செலுத்தற்றொழிலை உருட்டி என்னும் வினைகொடுத்தார், வாழி – முன்னிலையசை யென்பதன்றி, சிறத்தல் என்னும் பொருட்டுமாம். வரை– ஆகுபெயர்.

அறம் – பசுதர்மம், சிவதர்மம் என இருவகைப்படும். அவற்றன் முன்னையது அரசற் கியற்கையாகலின் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது பின்னைய சிவதர்மம் என்க. சிவதர்ம சாதனத்தாற் றெரிதற்கரிய தற்பரசிவன் வெளிப்பட்டருளு மென்பது சித்தாந்தநூற்றுணிபு. அதுதனை, "நல்லசிவ தன்மத்தா னல்ல சிவயோகத்தானல்ல சிவஞானத்தா ஞனழிய—வல்லதனு, லாரேனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா – ணாரேனுங் காணு வான்" என்னுந் திருக்களிற்றுப்படியார்த் திருவெண்பாவா னறிக. அச் சிவதர்மம் மெல்வினை, வல்வினையென இருவகைப்படும். அவற்றின் விரிவெல்

லாம் மெய்கண்ட சாத்திரத்திற் பரக்கக்காண்க. எட்டுத்திக்கு யானைகளாவன—ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீபம் என்பன இவற்றின் பெண் யானைகளாவன—அப்பிரமை, கபிலை, பிங்கலை, அநுபமை, தாமிரபருணி, சுதந்தி, அஞ்சனை, அஞ்சனாவதி என்பவையாம். "அருமகம்" என்றமையால், பிரமயஞ்ஞம், தேவயஞ்ஞம், பூதயஞ்ஞம், பிதிர்யஞ்ஞம், மானுடயஞ்ஞம் என்னு மிவையன்றி, அக்கினிட்டோமம், அத்தினியக்கிட்டோமம், உத்தியம், சோடசீ, வாசபேயம், அதிராத்திரம், அப்தோரியாமம், அக்கினியாதேயம். அக்கினிகோத்திரம், தரிசபூரணமாசம், சாதுர் மாசியம், நிரூடபசுமந்தம், ஆக்கிரயணம், சௌத்திராமணி, அட்டகை, பார்வணம், சிராத்தம், சிராவணீ, ஆக்கிரகாயணீ, சைத்திரி, ஆயுீவயுசி, சோதிட்டோமம், அங்கிட்டோமம், சோமபாகம், இராசசூயம், அச்சுவமேதம், பிரமமேதம், மேடயாகம் முதலியன வென்க.

"இனி திருந்தான்" எனவே அட்ட ஐசுவரியம், அட்டபோகம், சத்தசந்தானம், சதுர்வித உபாயம், சட்குண சமேதம், பஞ்ச தந்திரப் பிரவீணம், வர்க்கத் திரய விசிட்டம், சதுரங்க பலம், சபாசத்தாங்கம், கவீச்சுர கதயக சாத்திர கோபித பாரங்கத இரதிபரிணிதாதியன பெற்று வாழ்ந்தான் என்பது பெறப்படும். (௧௬)

அரசாட்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆக படலம்-௨௮-க்கு

ஆக செய்யுள்-௧௧௭௨.

நைடதம் முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேவன் மிளிர்கழல் வாழ்க.

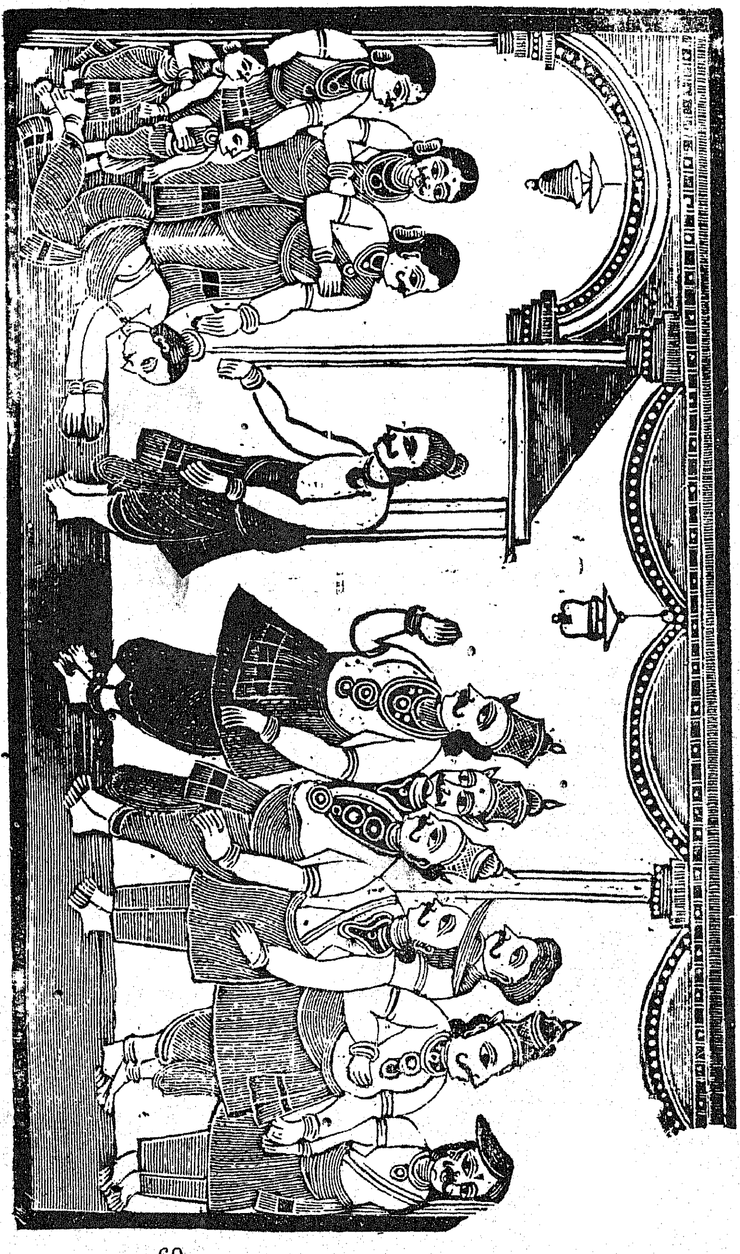

நளச்சக்கரவர்த்தியின்

முன்னைப் பிறவி.

இக்காப்பியத் தலைவனாகிய நளச்சக்கரவர்த்தியின் முற்பிறவி யிதுவென்று கௌதம முனிவர் அவ்வரசனுக்கே கூறியுளார். அது தனைப் பிருகு முனி யுரைத்த புராணப்படி யீண்டுரைப்பாம். நளச்சக்கரவர்த்தி அதற்கு முந்திய பிறவியிலே கௌடதேச ராசனாகத் தோன்றினான். கௌடமாவது கொடுந்தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கும் நாடுகளி லொன்று என்பது "சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ்சீனம்" என்னுஞ் செய்யுளாற் றெரிகின்றது. அவ்வாறு கௌடதேசராசனாகப் பிறந்து, பற்பல தேசங்களைத் தன்வயப் படுத்துமாறு கருதிப் படைகளுட னடைந்த பகைவர் வந்து போர்செய்யத் தோற்று, காட்டிற்சென்று கரந்திருந்தான். ஆங்குத் துன்பமுற்றிருக்குங் காலத்திலே தவசிரேட்டராகிய விசுவாமித்திர முனிவரை யடுத்துப் பணிந்து பகைவரை வென்று நாடாளும் உபாயம் அருள்க என்று வேண்டாநிற்ப, கோசிகன் மைந்தனாம் விசுவாமித்திரர் அரசனை நோக்கி, பின்னைப் புதுப்பொருட்கும் பின்னைப் புதுப்பொருள் ஆகிய சிவபெருமான் றிருக்குமாரரான விநாயகக் கடவுளின் விரதத்துட் சதுர்த்தி விரதத்தை யநுட்டிப்பாய் என்று, அத னியல்களையெல்லா மெடுத்துரைத்தார். சைவசித்தாந்த முரைக்கும் அத்துவித வியல்களைத் தந்திருமுகத்துள்ள துதிக்கை யொன்றானே யுணர்த்தும் வேழமுகப் பெருமான் றானன்றி அருள, பகைவரை வென்று, அவரெலாம் பணிந்து திறையளிக்க அரசாண்டிருந்தான். விநாயகசதுர்த்தி விரதத்தைத் பலவாண்டு மெய்யன்புடன் அநுட்டித்தமையால் அடுத்த பிறப்பிலே கௌடதேசத்தரசன், * வீரசேன மகாராசன் குமாரனாகப் பிறந்து நளன் என்னும் பெயருடனே தமயந்தியையும் மணந்து, முதல் வள்ளன்மார் எழுவருள் ஒருவனாய் நிடதேயத்தில் வாழ்ந்தனன் என்க. அவன் மந்திரி நிறைமுறைகளை நன்கறிந்த பதுமவத்தன் எனப்படுவோன். அவனை ஆங்கிரசு முனிவருக்கு ஒப்பாகப் புராணம் புகலாநின்றது.

நஞ்சுமிழ்தடத்துவெள்வாணளன்மகிழ்ந்தாண்டுதோறு
மஞ்சனேரம்பனுள்ளமகிழ்ந்தருள்சதுர்த்திநோன்பு

---

* இந்நைடதத்திலே நளன் றூதுப்படலம் ௧௪-வது செய்யுளிற் கூறப்பட்டபடி வீரசேனமகாராசனது குமாரனெனத் தெரிகிறது. கூர்மபுராணத்திலே சொல்லப்பட்ட வரலாற்றின்படி சமந்துவின் புதல்வன் நளனெனத் தோன்றுகிறது. ஆங்குக் கூறப்பட்ட நளன் இவனல்லன் என்பாரு முளர்.

தஞ்சமொன் றின்றியாற்றித் தத்துவப்பிணி யினீங்கி
விஞ்சியபரமானந்தவெள்ளத் துளழுந்தினனே.

சிலப்பதிகாரத்தில் நளன்சரிதம்.

ஐவகைக் காப்பியங்களு ளொன்றாய், இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டதாகி விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்திலே நளசரிதமுஞ் சொல்லப்பட்டுளது. தன்மனையாங் கண்ணகியுடன் கௌந்தியென்பாளருந் துணையாய்வரச் சங்கமிருந்த கூடலம்பதி சார்ந்த கோவலனென்பான் "இத்தொன்னகர் வணிகர்க்கு என்றன்மை யுணர்த்தி வருங்காறும் இவணின் புகலாவள்; அவ்வாறாயினட்கு இனியோரேதமுண்டாங் கொலோ" என்று கையெடுத்துக் கூறினான். அவ்வாறுரைத்த கோவலற் பார்த்துக் கௌந்தி என்பாள் பொருள் பெண் என்னு மிவையிற்றைப் புணர்தல் பிரிதலால் வருந்துன்பக் கடலிலழுந்திக் கரைகாணப்படாத இடும்பை யெய்தினார் நின்னளவினோரல்லர். முன்னும் எண்ணிறந்தோர் பலருளர் அவருட்டேவரிற் சிறந்தோ னொருவனையும், மக்களுட் சிறந்தோ னொருவனையும் எடுத்துக் காட்டுவமென்று நளசரிதம் உரைத்தாள். மக்களுட் சிறந்தோன் நளனென்பது இதனாற் றெரிகின்றது. அது வருமாறு:—

பதினான்காவது ஊர்காண்காதை. (௫0-௫௭)

"வல்லா டாயத்து மண்ணர சிழந்து
மெல்லிய றன்னுடன் வெங்கா னடைந்தோன்
காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
தீதொடு படூஉஞ் சிறுமைய ளல்ல
ளடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை
யிடையிருள் யாமத் திட்டு நீக்கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லது முண்டேற் சொல்லா யோநீ."

(இதன்பொருள்.) நளன் றான் முன் புட்கரனோடு பொருத சூதின் ஆயத்தான் மண்ணையும் அரசாட்சியையு மிழந்து தன் மனைவியோடு வெய்ய கானகத்தே சென்றடைந்தவன் பிறிதொரு பொருண்மேற்சென்ற காதலான் அவளைப் பிரிந்தா னல்லன்; அவளும் தீறின்மையோடு பொருந்தப்பட்டதனாற் சிறுமை யுறுவாளு மல்லள்; ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள் யாமத்தே யவளை யுறக்கிடை நீத்து நீக்கியது முன்செய்த தீவினையன்றி அம்மடந்தை பிழையான் என்று சொல்லுதற்கு வேறு

காரண முண்டாயின் (கோவலனே!) நீ சொல் என்றாள் (கௌந்தி) என்க.

நல்லாப்பிள்ளை பாரதத்தில் நளசரிதம்.

தருமன் முதலிய ஐவரும் சூதாடித் தம்நகர் அரசாட்சி, சேனை முதலியவற்றை யெல்லாந் தோற்று, திரௌபதியுடன் காமியவனம் புக்கமர்ந்த காலத்தே, வியாசமுனிவனார் ஆங்குப்போந்து நீதிகள் கூறித் தேற்றினார். அதுபோது உதிட்டிரர் முனிவரை வணங்கி, எம்மைப்போன் முன்னஞ் சூதாடிப் பூமியைத்தோற்றுக் கானக மடைந்தா ருளரோவென, வியாதனார் நளன் சரிதத்தைக் கூறினர்.

அதனைத் தமிழிற் செய்தாருள் நல்லாப்பிள்ளை அவர்கள் நளன்கதை யுரைத்த சருக்கம் என்று ஒருசருக்கமிட்டு, நூற்றைம் பத்து மூன்று செய்யுட்களால் நைடதத்தைச் சுருக்கமாக அழகுறப் பாடியுள்ளார். அதனை நல்லாப்பிள்ளைபாரதத்திற்காண்க.

வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தில் நளசரிதம்.

குகக்கடவுளின் திருவருள் பெற்று விளங்கிய ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாத சுவாமிகளுடன் வாதிட்டு, அவராற் பாடியருளப்பெற்ற கந்தர் அந்தாதிக்கு உரையுரைக்க வாற்றலின்றித் தோல்வித்தான மடைந்து, சிவஞாடணையாற் கண்களிழந்த வில்லிபுத்தூரார், அந்த அபராத நீக்கற்காகப் பாடிய பாரதத்திலே,

அருச்சுனன் றவநிலைச்சருக்கம் ௨௬-செய்யுளில்,
கூறியது வருமாறு:—

நீவிரே யல்லிர் முன்னு ணிலமுழு தாண்ட நேமி
நாவிரி கீர்த்தியாள னளனெனு நாம வேந்தன்
காவிரி யென்னத் தப்பாக் கருணையான் சூதிற்றோற்றுத்
தீவிரி கானஞ் சென்ற காதைநுஞ் செவிப்ப டாதோ.

சூடாமணிநிகண்டு.

மிக்கசெம் பியனே காரி விராடனே நிருதி தானுந்
தக்கதுந் துமாரி தானுஞ் சகரனு நளனுந் தாமுன்.

பிங்கல நிகண்டு.

சகரன் காரி நளன் றுந்துமாரி
நிருதி செம்பியன் விராடன் றலைவள்ளல்.

நளவெண்பா.

"வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ சயங்கொண்டான்" என்னுஞ் செய்யுட்படி வெண்பாப் பாடுதலில் வல்ல புகழேந்திப் புலவரால், முரணை நகர்ச் சந்திரன் சுவர்க்கி என்னும் அரசனது விருப்பின்படி வெண்பா யாப்பினுலே நளசரிதம் முழுதும்பாடப் பட்டுளது. புலவர்களெவரும் போற்றிக் கொண்டாடுவது. ஒட்டக்கூத்தர், அதனை யரங்கேற்றுங் காலத்தில் ஆட்சேபித்தவற்றிற் கெல்லாம் செவ்வணிறை தெளித்தார் என்று தெரிகிறது. நளச்சக்கரவர்த்தியினது வீரம், கொடை, நற்குணம், அழகு, கல்வி, அறிவு, சத்தியம், நிறை, கடைப்பிடி, போர், வென்றி, அன்பு; அருள், சிவபத்தி யாதியன தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நைடத உள்ளுறை பொருள்.

இருதுபன்னன் தான்றி மரத்தைப் பார்த்து அதன்கண் இலை இவ்வளவு, பூ. காய்கள் இவ்வளவு என்றும், அதற்கு அக்ஷ வித்தையெனப் பெயர் என்றும் உரைத்ததனுல், முற்காலத்துள்ள எம்மனோர் யாவரும் கணக்கில் வல்லவர் என்பது புலப்படுகின்றது.

நளன் சாரதியாயிருந்து இருதுபன்னன் தேரைச் செலுத்தாநிற்புழி, அவனுத்தரீயம் வீழ்தலும், அதனை எடுத்துக் கொடுக்க என்னுமுன்னமே ௨௪-காதம் (அதாவது ௨௪ப மைல்) தூரம் சென்றது என்றமையால், பூர்விகர் குதிரைகளின் மனக்கருத்தறிந்து செலுத்துவதில் வல்லமை யுடையர் என்பதும், புகைவண்டி, தந்தி, முதலியவற்றின் வேகத்தைம் பார்க்கினும் பிக்கவேகமாகக் குதிரை செலுத்து மியல்பினர் என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது.

நளன் நீரும் நெருப்பு மின்றிச் சோறு சமைத்தான் எனவே, அவ்வியப்புத் தொழில் பாதகண்டத்தின ரிடத்துக் காணப்பட்டதென்று தெரிகிறது.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலம் ௯ - வது செய்யுளால் மழைபெய்தற்குக் காரணம் சூரியகிரணம் என்னு முண்மை வெளிப்படுகிறது.

சந்திரோபாலம்பனப் படலத்தில் ௨௦ - வது செய்யுளால் சகோரப் பறவை யானது நஞ்சைக் கண்ட அளவிலே தன் கண்கள் சிவந்து காட்டும் என்று காமந்தகம் என்னும் பொருணூல் கூறியபடி சொல்லப்பட்டது.

நளன் ஓர் மந்திரத்தை யுச்சரித்துத் தன்னுருவை மறைத்துக் கொண்டு தமயந்தியின் அரண்மனை புக்கான் என்பதனால், பற்பலர் இருக்குமிடத்தும், எண்ணிலார் காவல்புரியுமிடத்தினும் சென்று தாம் எண்ணியதைக் கொண்டுவருவார் இந்துக்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இதனை மாலிகாஞ்சன வித்தையென்ப.

இந்திரன் முதலாய தேவர்கள் நளனுருவைக்கண்டு வெள்கியும், தமயந்தியு னுருவங்கண்டு தத்தமாதரை வெறுத்து இவளை வெஃகியும், நின்றார் என்றதனாற் சுவர்க்கத்தைப் பார்க்கினும் இம் மண்ணுலகு போகத்தின் மேம்பட்டதென்பது பெறப்படும்.

கற்பினை யுடையாரைத் தீண்ட நினைப்பாரும் அழிவர் என்பது, தமயந்தியை வனத்திலே தீண்டியிறந்த வேடன் நிலைமையால் நன்குவிளங்கும். இவ்வாறே யாங்காங்குச் சிறப்புப்பொருள் பலகாணப்படும்.

தமயந்தி வமிச வரலாறு.

தமயந்தியின் றாய்தந்தையர்களின் பெயர்கள் கூறியதன்றி, இந்நூல் வேறொன்றும் அவர்களைப் பற்றிக் கூறிற்றிலது. ஆகலின் தமயந்தி வமிசத்தை யறிந்தவரையி லீண்டுக் கூறுதும். தமயந்தியின் வமிசத்து அரசர்கள் வழிவழி யிருந்து அரசாண்ட தொன்னகரம் கருநடதேயத் துள்ள பானுமாநகரமே யாகும். அந்நகரத்தில் அரசாண்டிருந்தான் வல்லவன் என்னு மாநிருபன். அவன் மனையாள்பெயர் கமலை யாகும். அவ்விருவருங் கூடிவாழுங்காலத்தில் ஓராண்குழந்தை குருடு, செவிடு, ஊமை என்னு மிவையுற்றுத் தேகமெங்கும் புண்கள் செறிந்து, குறளன் (இரண்டடி யுயரமுடையவன்) ஆகித் தோன்றிற்று. தந்தையாம் வல்லவராசன் அவை நீங்கும் வண்ணம் தவம், தானம் என்னும் இவையிற்றைப் பலப்பல செய்தும் வல்ல மருத்துவர்க்கூவி மருந்துகொடுப்பித்தும் அவையகலப் பெறாமையாற் பெருந்துன்புற்று, மனைவியையுங் குழந்தையையும் காட்டிற்குப் போக்கினான். தக்கன் என்னுங் குழந்தையுடன் காட்டிற் சென்று வருந்திய கமலையென்பாள், அவ்வருஞ் சுரங்கடந்து குண்டினபுரத்தை யடைந்து, அவ்வூர் விநாயகராலயத்தின் ஓர்பால் வசித்து ஐயமேற்று மகவுக் கூட்டி வளர்த்துவந்தாள். ஒருநாள் விநாயகக்கடவுளின் நல்லருள் பெற்ற முற்கலமுனிவனார் அவண்போதர, அவரது மேனிச் சுகந்தக் காற்றுத் தக்கனென்னுங் குழந்தைமீது பட்டமையால் அந்

நோய் முதலியன நீங்கப்பெற்று மன்மதனோவென் றயிர்க்கத்தக்க அழகிய வடிவங் கொண்டான். அதுகண்டு ஈன்றபொழுதினும் பெரிதுவந்த தாய் முற்கலமுனிவனாரை வணங்க, அவர் கணேச-அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை யுபதேசிக்க, தக்கன் அம்மந்திரங்கொண்டு உபாசித்து விநாயகப்பெருமான் றிருவருள்பெற்று, அரசரெல்லாந் தொழக் குண்டினபுரத்தையே இராசதானியாகக்கொண்டு அரசாளுவானாயினன். அதுமுதல் விதர்ப்ப தேசமே அரச ரிருக்குந் தேசமாயிற்று. குண்டினபுரத்தைக் கௌண்டியன்னிநகர் என்றுங் கூறுவர். தந்தையாகிய வல்லவராசனும் புத்திரனாகிய தக்கன் அரசரேறு யாள்வதறிந்து கருநடதேசத்தை விடுத்து விதர்ப்பதேயத்துக் குண்டின புரத்தையே யடைந்து வாழ்ந்திருந்தான். தக்கன் என்பான் வீரசேனராசன் புத்திரியை மணந்து பிரகற்பானு என்பவனைப் பெற்றான்.

பிறகர்பானு என்னும் அரசன் கட்காதன் என்பவனைப் பெற்றான். அவன் சுபாலன் என்னும் மகாராசனை யீன்றான். அவன் றவப்பேறாக ஏதாகரன் என்னுங் குமாரன் றோன்றினன். அவன் மகன் வபுத்திரத்தன். அவன் மைந்தன் சித்திரசேனன். அச்சித்திரசேன மகாராசன் றவப்புதல்வன் வீமராசன் எனப்படுவான். அரசர்களை யெல்லாம் அடக்கியாண்ட வீமமன்னவன், சுதர்மன் என்னும் அரசனது புதல்வியாகிப் சாருகாசினி, சேதிமன்னன் றாய் என்னு மிருவருட் சாருகாசினி யென்பாளை விவாகம் செய்தனன். பற்கள் தோன்றாதபடி புன்னகை செய்வதால் அவட்குச் சருகாசினியென்னும் பெயர் கூறுவர். அது,

> வீரவேன் மன்னவன் விழையுங் கற்பினாண்
> மூரரேற் றுவகை முறுவல் செய்தலாற்
> சாருகாசினி யெனச் சாற்று நாமத்தா
> ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுள்ளத்தாள்.

என்னும் பார்க்கவ புராணச் செய்யுளா னுணர்க.

கணேசப்பெருமானுக்கு வழிவழி யடியவராயிருக்கின்ற வீமனும் சாருகாசினி யென்பாளும் புத்திர ரில்லையென்று வருந்தித் தவஞ்செய்வான் காட்டினை யடைந்தார். ஆங்குக் கௌசிக முனிவரைக் கண்டு வணங்கிப் புத்திரப்பேற்றிற்கு உபாயங் கேட்டார். காதிமன்னன் மகனாகிய விசுவாமித்திரனார் கணேச ஏகாக்கர மந்திரத்தை யுபதேசித்தனர். அதனைக் கொண்டு உபாசித்து விநாயகக்கடவுள் திருவருளாற் பொன்னிற முடைய மேனிப் புத்திர

னைப் பெற்றனர். அதனால் அப்புத்திரனுக்கு உருக்குமாங்கதன் என்னும் பெயரிடப்பட்டது. அதனை,

திருக்கிலாதவன் செய்வனசெய்துபின்
றருக்கிலாரணர் தம்மைவினுப்பெய
ருருக்குமாங்கத் தொளிர்தருமைந்தனுக்
குருக்குமாங்கத னென்றுரைத்தானரோ.

என்னுஞ் செய்யுளாற் றெரிக. அவ்வுருக்குமாங்கதன் அரசாளுங் காலத்தி லோர்நாள் கானகம் சென்று வேட்டையாடிக்கவி என்னு முனிவர் இருக்கும் காட்டகஞ்சார்ந்து, அவர் மனைவியை நீர் வேட்கைபோக்குவான் றண்ணீர்கேட்டான். அதனைக் கொண்டு வந்து கொடுத்த கவிமுனி மனையாளாம் முதந்தை, இவன் அழகு கண்டு மோகித்து அணைவாள் வேண்ட மறுத்தானென்ப. அவள் சபித்தமையால் வெண்குட்ட நோய்கொண்டு, அதனை விநாயகவழி பாட்டால் நீக்கிக் கொண்டான் என்பது. பின்னர் வீமனும் சாருகாசினியும் யோசித்து "மனைக்கு விளக்க மடவார்" என்ற முதுமொழிப்படி, குலவிருத்தியும் இல்லறத்திற்கு விளக்கமும் உண்டாமாறும், ஏகசக்கிராதிபதியை மருகனாகப் பெறுமாறும், பெண்ணரசாகித் தேவர்களும் வெஃகுங் கட்டழகுடைய நங்கையைப் பெறவலென்று தமனமுனிவரையடுத்து அவர் உபாயத்தாற் றமயந்தியைப் பெற்றனர். அவள் சக்கரவர்த்தியாம் நளனை மணந்து இந்திரசேனன் என்னுங் குமாரனையும், நளாயினி என்னும் புத்திரியையும் பெற்றனள். தமயந்தியின் உயிர்த்தோழி கேசினி என்னும்பெயராள். தமயந்தியின் றாயாகிய சாருகாசினியின்சகோதரி சேதியரசன்றாய் என்பாள். சுவாகு என்னும் புதல்வனையும், சுநந்தை யென்னும் புதல்வியையும் அவள் பெற்றனள் எனத் தெரிகின்றது. இதுவே தமயந்தி வமிச வரலாற்றிற் றெரிந்ததாகும்.

தமயந்தி வமிச வரலாறு
முற்றிற்று.

இந்நூற் செய்யுட்களின் வரும்

அலங்காரங்கள்.

		பக்கம்.
1	இகழ்ச்சியணி.	306
2	இலேசவணி.	320
3	இல்புலவேதுத்தற்குறிப்பணி.	257
4	இல்பொருளுவமையணி.	152
5	இல்பொருளெதிர்நிலையணி.	161
6	இன்மைநவிற்சியணி.	179
7	உடனிகழ்ச்சியணி.	589
8	உயர்வுநவிற்சியணி.	415
9	உய்த்துணர்வணி.	420
10	உருவகவணி.	94
11	உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி.	153
12	உலகவழக்குநவிற்சியணி.	240
13	உவகையணி.	30
14	உவமையணி.	34
15	உறப்புடையுருவகவணி.	456
16	உறுப்புறப்பிக்கலவையணி.	35
17	எடுத்துக்காட்டுவமையணி.	178
18	எதிர்நிலையணி.	408
19	எதிர்நிலையுவமையணி.	292
20	எதிர்மறையணி.	596
21	ஏகதேசவுருவகவணி.	30
22	ஏதுத்தற்குறிப்பணி.	70
23	ஐயவணி.	47
24	ஒப்புமைப்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.	233
25	ஒருதொடர்ப்பொருட்கலவையணி.	190
26	ஒழித்துக்காட்டணி.	49
27	ஒழிப்பணி	166
28	கருத்தடைகொளியணி.	90
29	கலப்பணி.	42
30	கற்றோர்நவிற்சியணி.	156
31	காட்சியணி.	38
32	காரணப்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.	71

		பக்கம்.
33	குறிநிலையணி.	312
34	கூட்டவணி.	246
35	சிலேடையணி.	566
36	சிறப்பணி.	69
37	சுருங்கச்சொல்லணி.	312
38	செய்யுட்குறியணி.	74
39	செய்யுட்பொருட்பேறணி.	102
40	தகுதியின்மையணி.	143
41	தற்குறிப்பணி. (தற்குறிப்பேற்றவணி.)	55
42	தன்மைநவிற்சியணி.	42
43	திரிபணி.	197
44	துன்பவணி.	74
45	தொகையுவமையணி.	102
46	தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி.	303
47	தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.	37
48	தொடர்புருவகவணி.	291
49	தொடர்முழுதுவமையணி.	139
50	தொல்லுருப்பெறலணி.	585
51	நற்பொருட்காட்சியணி.	65
52	நிரணிறையணி.	132
53	நினைப்பணி.	177
54	பதப்பொருட்காட்சியணி.	33
55	பயன்றற்குறிப்பணி.	71
56	பிரிநிலைநவிற்சியணி.	98
57	பிறிதாராய்ச்சியணி.	98
58	பிறிதினவிற்சியணி.	91
59	புகழ்பொருட்சிலேடையணி.	210
60	புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.	410
61	பொதுமையணி.	44
62	பொதுப்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.	211
63	பொருட்டற்குறிப்பணி.	57
64	மயக்கவணி.	28
65	மயக்கவொழிப்பணி.	333
66	மாற்றுநிலையணி.	400
67	முறையிற்படர்ச்சியணி.	305

		பக்கம்.
68	மிகையுயர்வுநவிற்சியணி.	99
69	மேன்மேலுயர்ச்சியணி.	305
70	வஞ்சகவொழிப்பணி.	159
71	வஞ்சப்பழிப்பணி.	333
72	வஞ்சநவிற்சியணி.	106
73	வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.	300
74	வடிவப்பொருட்டற்குறிப்பணி.	171
75	வல்லோர்நவிற்சியணி.	..
76	விரியுவமையணி.	33
77	வினைப்பொருட்டற்குறிப்பணி.	171
78	வீறுகோளணி.	40
79	வேண்டலணி.	59
80	வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.	94
81	வேற்றுமையணி.	50

இந்நூற் செய்யுட்களின் வரும்

அலங்காரங்கள்

முற்றியன.

இந்நூலின் அடங்கிய

பொருள்களின் அட்டவணை.

இலக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
1	சாந்தியுரை.	5
2	இந்நூலுரையிற் காட்டப்பட்ட நூல்கள்.	9
3	நூலாசிரியர் வரலாறு.	10
4	இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய நூல்கள்.	21
5	நளதமயந்திகளின் சரிதம் உரைத்த நூல்கள்	21
6	வடமொழி நைஷதம்.	21
7	ஷை நைஷத ஆசிரியர்.	22
8	நளதியானங் காரிய சித்தி.	23
9	நிடததேசவிவரம்.	23
10	நைடத நூற் பயன்.	24
11	நளச்சக்ரவர்த்தி வமிச வரலாறு.	25
12	நைடதம் என்னும் பெயர் விளக்கம்.	26
13	கடவுள் வணக்கம்.	27
14	சிறப்புப் பாயிரம்.	29
15	நாட்டுப் படலம்.	30
16	நகரப் படலம்.	52
17	அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற படலம்.	84
18	அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலம்.	146
19	கைக்கிளைப் படலம்.	261
20	மாலைப் படலம்.	278
21	நிலாத் தோற்று படலம்.	287
22	சந்திரோ பாலம்பனப் படலம்.	299
23	மன்மதோ பாலம்பனப் படலம்.	328
24	இந்திரப் படலம்.	339
25	நளன் தூதுப் படலம்.	357
26	சுயம்வரப் படலம்.	436
27	போர்புரி படலம்.	567
28	மணம்புரி படலம்.	616
29	மீட்சிப் படலம்.	655
30	கலிதோன்று படலம்.	661

இலக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
31	இளவேனிற் படலம்.	667
32	போதுகொய் படலம்.	675
33	புனல் விளையாட்டுப் படலம்.	681
34	சூதாடு படலம்.	690
35	நகர்நீங்கு படலம்.	704
36	கான்புகு படலம்.	726
37	பிரிவுறு படலம்.	739
38	வேற்றுரு வமைந்த படலம்.	759
39	வீமன் தேடவிட்ட படலம்.	768
40	கலி நீங்கு படலம்.	783
41	தேவியைக் கண்ணுற்ற படலம்.	791
42	அரசாட்சிப் படலம்.	808
43	நளச்சக்ரவர்த்தியின் முன்னைப் பிறவி.	819
44	சிலப்பதிகாரத்தில் நளன் சரிதம்.	820
45	பாரதத்தில் நளசரிதம்.	821
46	நளவெண்பா.	822
47	நைடத வுள்ளுறைபொருள்.	822
48	தமயந்தி விமிச வரலாறு.	823
49	இந்நூற் செய்யுளின் வரும் அலங்காரங்கள்.	826

பொருள்களின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.
அ	
அகலிருவிசும்பு	444
அகல்விசும்பெ	296
அகழியகடல்	660
அகனிலாமணி	65
அங்கண்மா	414
அங்கண்வானக	284
அங்கண்வானத்	614
அங்கலுழ்மேனி	384
அஞ்சனமெ	557
அடிதொழு	717
அடைந்கம	800
அடைந்தழாதர்	754
அடைந்தமாதி	749
அணங்கினுக்	98
அணங்குநோ	676
அணித்தாயரிதா	193
அணுகியாங்	750
அண்டருலகத்	357
அண்ணலங்	655
அண்ணறன்	388
அதிர்பொலன்	763
அதுகிளத்த	773
அத்தகையம	352
அத்திறந்தெ	341
அந்தாமரை	312
அந்துகினனே	687
அமிழ்தினை	540
அமைத்தட	495
அமைப்பருந்	594
அயிலெடுத்	597
அயில்வாளி	463
அயினிநீர்	515
அரக்கெறி	43
அரசர்கோ	685
அரத்தமுண்	366
அரவமேகலை	678
அரிக்குரற்கி	689
அருந்ததிக்	663
அருந்தவத்தம	157
அருந்தவனே	353
அருப்புமெண்	630
அருமருந்த	587
அருமறைக்கி	46
அருமறைமுனிவரு	660
அருமறைமுனிவர்ய	665
அரும்பிளநகை	113
அருவமாயனு	330
அருவமாயமெ	331
அருளினதுறை	82
அலங்கலங்கு	638
அலங்குளைப்	482
அலமருமக்க	714
அலரின்மீது	329
அலர்முலைப்ப	803
அலர்முலைய	688
அலர்வார்பக	245
அலைகடலு	563
அலைத்தடங்க	268
அலையொலி	126
அலைவாய்விடத்	327
அல்லலுழந்த	612
அல்லலுற்றழு	263
அல்லியங்கம	651
அல்லியங்கோ	44
அல்லினிருண்	303
அவிரிழை	45
அவிர்பூணெ	194

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அவ்வழிநிணை	509	ஆ.	
அவ்வுரை	434	ஆகுலத்துடன்	145
அழகினைச்	567	ஆங்கதுகேட்ட	733
அழகுவாய்ப்	609	ஆங்கதுகேட்டரை	371
அழலிலாத்	780	ஆங்கவண்மே	351
அழலினின்	760	ஆடவரொரிடே	67
அழலுநீரு	800	ஆண்டகைக்	613
அழுதவுண்	771	ஆம்பலம்போ	637
அழுவதேன்	775	ஆயவெள்ளம்	253
அளிக்கொருகட	144	ஆயிடைக்காண்	743
அளிமுரலணி	120	ஆயிடையின்	741
அளியசிறடி	525	ஆயிடையுயிர்	729
அளியினமுர	152	ஆயினுமினி	722
அள்ளிக்கொ	469	ஆவியன்னதோ	764
அள்ளிலைப்பூ	730	ஆழிசூழ்புவி	815
அள்ளிலைமணி	645	ஆற்றல்சான்ம	535
அள்ளிலைவடி	551	ஆற்றல்சானள	427
அள்ளிலைவேற்	725	ஆற்றுவஞ்சனை	722
அறந்தலை	726	ஆற்றுவேள்வி	617
அறற்கருங்	522		
அறுகாண்முர	318	இகன்மிகுதி	603
அறைகழல்	601	இங்கிவர்தம்	423
அறைபோற்	210	இடரோதவி	467
அனங்கனை	89	இடுக்கணெய்	339
அனிச்சமென்பு	735	இணரவிழ்	681
அனிச்சமென்மல	143	இத்தகைவன	176
அனைத்தையுந்	703	இந்திரசேன	708
அனையமடமா	756	இந்நகர்வரை	667
அன்றியுங்க	429	இமிழ்கடிமு	471
அன்னகாலையிலக	805	இருங்கடற்று	656
அன்னகாலையிலாய்	340	இருங்கடற்றே	477
அன்னங்கண	33	இருதடம்புய	417
அன்னமுரைசெ	358	இருதுபன்ன	765
அன்னமுரைத்த	853	இருதுபன்னன்	789
அன்னமுரைத்தவின்	259	இருதுபன்னன்	793
அன்னந்தொடரு	254	இருவிசும்பொ	399
அன்னவாறி	811	இரைத்தயர்	136
அன்னவாறு	767	இவனழற்கடவு	367
அன்னைதாடொ	649	இவ்வாறிருந்	252
அன்னைமூப்பழி	141	இவ்வாறுசெ	217
அன்னையரம்	652	இவ்வாறுதுன்	746

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இழைசுடரெறி	521	ஈங்கிவனின்ன	661
இழைத்ததீவி	790	ஈங்கிவன்மா	187
இழைபரந்திமை-கனித்	446	ஈங்கிவ்வாறு	256
இழைபரந்திமை-னகை	534	ஈட்டுமணிகள்	242
இழைபுரைம	551	ஈந்தவாலரி	799
இழையிடைபு	167	ஈர்க்கிடை	493
இழைவளர்மு	389	**உ**	
இனையனவமர	663	உடல்சின	577
இனையவிஞ்சை	789	உடைதிரைப்	645
இனையனவாச	377	உடைப்பெரும்	370
இனையனவுரை	401	உண்ணிறை	416
இனையனுகிய	768	உண்ணெகிழ்	367
இன்பக்கலவி	250	உதகநல்கு	624
இன்றுணைக்	668	உயிருதவிசெய்	234
இன்னகளத்	605	உயிர்த்துமெ	767
இன்னகாரிருட்	298	உயிர்நிகர்ம	709
இன்னகிற்பு	734	உரவுநீர்க்கருங்கடலுடு	370
இன்னகூறலு	798	உரவுநீர்க்கருங்கடலுல	697
இன்னகைத்	489	உரவுநீர்த்	491
இன்னணங்	602	உரிமையிற்	568
இன்னணந்தே	426	உருகியுளங்	349
இன்னணமண	432	உருகுதங்கொ	380
இன்னணமீர	684	உருவவொண்	807
இன்னதன்மையனு	84	உருவிலானெதிர்	274
இன்னதன்மையன்	765	உருவின்மை	59
இன்னதன்மையவின்	675	உருவுகண்டுவ	449
இன்னபேரணி	622	உருவெளி	390
இன்னபொன்னிற	138	உரைசெய்	774
இன்னமிழ்துயிர்	646	உரையது	509
இன்னரிச்சிலம்பு	561	உலகமெலாம்	228
இன்னவாய்மை	788	உலகொருமூன்றி	452
இன்னவாறுமகளி	334	உலனுறுசெய்	207
இன்னவாறுளத்	413	உளங்கனிந்தா	48
இன்னவிஞ்சை	797	உளங்கனிந்து	542
இன்னவைநிகழும்	436	உளத்தனவான்	238
இன்னவைநிகழ்	629	உள்ளங்கொண்	675
இன்னவென்	774	உள்ளமொன்று	77
இன்னிசைய	389	உன்னுழை	367
இன்னுயிருய்யு	718	**ஊ**	
ஈ		ஊர்சுணங்	530
ஈங்கடைந்தது	793	ஊழியஞ்செய்	232

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஊறுசெய்	729	என்னருந்தவ	271
ஊன்பயில்	579	என்னலும்	712
எ		என்னவாங்கு	239
எண்ணலை	696	என்னவேந்து	376
எண்ணியது	740	என்னுவுருகி	746
எண்ணியெண்	335	என்னும்விள்	373
எண்ணிவந்	708	என்னுளத்தி	229
எண்டிசைத்	719	என்னுளத்தெ	402
எதிர்முக	387	ஏ	
எப்பொரு	375	ஏகாவிசும்பி	206
எம்மிறையி	399	ஏதமில்குண	397
எய்தியது	432	ஏந்தலேகி	762
எய்தியமக	398	ஏந்தலோடவ	130
எரிகதிர்ப்	484	ஏந்திளமுலை	554
எழிறிகழ்	476	ஏந்திளவன	689
எழுமகன்	741	ஏமுறுபன்ன	526
எள்ளுகருதினை	701	ஏர்குடிபிரு	457
எள்ளுறவே	560	ஏழ்சிலவரை	505
எறிதிரைசுருட்	646	ஏற்றூர்மு	461
எனவிவை	125	ஏனையுள்ளன	627
என்குறைநீ	236	ஐ	
என்றலுங்கடவு	571	ஐங்கணைக்கிழவன்	412
என்றலுந்தி	713	ஐந்தருநீழலி	369
என்றலுமமரர்	662	ஐந்தருநீழல்வே	423
என்றலுமலரி	527	ஐயநீயாடு	700
என்றலுமுறு	704	ஐயமுறேனள	231
என்றவர்மொ	428	ஐயரிக்கண்	272
என்றவளுரை	710	ஐயரிசிதறு	473
என்றார்வமொ	464	ஐயரிபரந்து	448
என்றியல	559	ஐயன்கமல	446
என்றிவன்புக	430	ஒ	
என்றிவன்மொ	426	ஒருத்தியா	394
என்றின்மரபோ	200	ஒழுகுதீம்புனல்	36
என்றுகண்க	803	ஒழுகொளி	165
என்றுகூறலு	786	ஒளிகிளர்	603
என்றுகூறிய	783	ஒளிமுகமி	369
என்றுகூறினு	277	ஒளிர்பொன்னு	203
என்றுமற்றி	370	ஒள்ளழல்க	581
என்றுமுனி	349	ஒற்றரேகி	812
என்றுவெந்து	469	ஒற்றர்கூற	618
என்னமற்றினை	555	ஒற்றையாழியந்தே	55

பாட்டு.	பக்கம்.
ஒற்றையாழியான்	278
ஒன்னலர்மணி	80
ஓ	
ஓகையோ	780
ஓங்குயர்வி	460
ஓடரிக்கணு	779
ஓர்துகிலி	731
ஓவியத்துறை	91
ஓவியரெழுதரு	687
ஓவியரெழுத	503
க	
கங்குலெய்திய	296
கங்கையென்றல	36
கஞ்சநாண்	539
கடல்சூழ்புவியி	241
கடல்படுமமுது	49
கடிகமழ்	418
கடிமலர்க்கூ	424
கடிமலர்ப்ப	503
கடிமனையிட	666
கட்புலன்கது	183
கட்புலனென்	94
கணங்குழை	385
கணங்கொண்	61
கணைவேணி	465
கண்கவர்வனப்பி	161
கண்டவர்ம	570
கண்டுகெண்டு	500
கண்ணகன்ஞா	613
கண்ணகன்பு	735
கண்ணகன்ம	381
கண்ணகன்ற	55
கண்ணுறங்கை	190
கதழெரிக்க	761
கதிர்செய்கித்	288
கதிர்மணியடை	658
கதிர்மதிதவ	475
கத்திகைக்கரு	637
கந்தடுகிம்புரி	229
கந்தடுகற	591
கந்தவார்குழற்	772
கமலமீது	625
கருணைசெய்	761
கருணையங்க	498
கருணையினெய்திய	611
கருத்தினூடெழு	284
கருந்தடங்கண்ணிதன்	732
கருந்தடங்கண்ணியை	392
கருந்தாரை	215
கரும்புயன்மறை	179
கருவிமாமழை	30
கலத்தொடு	519
கலவியின்மயக்க	641
கலிகெழுமுரசு	656
கலைக்கடல்	701
கலைவலானெஞ்	495
கலைவலானெ	666
கலைவளர்தி	556
கலைநிலாத்	422
கல்லதர்நட	733
கல்வியினனூன்றிடு	140
கல்வியின்றுறை	99
கழலாவளையுங்	468
கழிபெருங்	415
கழிமடநாண	636
கழைசுளிகளி	443
கழைசுளிபுகர்மு-நல்	365
கழைசுளிபுகர்மு-தேர்	703
கழையென	546
களத்திடை	592
களிகொள்வ	295
களிக்கயல்	638
களிசெய்காம	292
களிச்சுரும்	688
களிமகிழ்	511
களிமயில்கு	726
களிமாமயி	201
களைகடிந்தொ	158
களைகணாகி	698
கள்ளவிழ்	387
கள்ளாருமலர்	624
கள்ளுணவி	700

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கள்ளுயிர்க்கு	759	குமிழ்மிசை	162
கள்ளுயிர்த்த	669	குயின்மென்	214
கள்ளுயிர்த்தி	458	குரவவிழ்ந்த	273
கறுவொடு	41	குருதிகொப்பு	585
கற்பினழலா	748	குருமணிமேக	373
கற்றையங்க	707	குருமணியி-குடை	445
கலைசெழுஞ்	760	குருமணியி-கோடு	502
கன்றுகுணிலா	301	குருமணியி-நீள்	133
கன்னல்கழு	350	குருமணிவல	636
கன்னிமணஞ்	230	குரும்பைமென்	39
கா		குவட்டிள	543
காசலாழு	677	குழவிவெண்	485
காட்டினள்	776	குழுமியபறவை	643
காண்டலும்	176	குழைமுகங்கிழிக்-கும்	532
காதலங்கடலி	185	குழைமுகங்கிழி-த்து	693
காதல்கூர்ந்து	756	குழையெதிர்	407
காதளவோ	533	குளிர்நறுஞ்	118
காந்தெரி	441	குளிர்பனிக்கு	75
காமுறுமொ	382	குளிர்மதி	490
காய்புறழ்	549	குறிப்பறிந்தீ	368
காயெரிம	671	குறைவில்	291
காரிகையுளழு	435	குனிசிலை	124
கார்க்கும்வெண்	244	குன்றிடைப்	670
கார்த்திரண்	580	கூ	
காலமென்னு	282	கூந்தன்மா	787
காவிலன்புடை	679	கூறமங்கை	275
கானமரலங்	397	கூற்றமென்ன	331
கானமர்கரி	422	கூற்றினுவெ	488
கான்படு	586	கூற்றுழற்கு	710
கான்பயின்	659	கூற்றுறழ்தடங்க	633
கான்றுருயி	743	கூற்றெனக்கனலி	572
கி		கூற்றெனக்கொ	451
கிளிபொருகி	644	கூற்றெனவர	581
கு		கூற்றொருங்கொ	584
குடங்கையனை	247	கூனிரும்பினிற்	39
குடங்கையி	545	கூன்பயில்	459
குடவளைக்குல	52	கூன்பிறைக்	589
குடவளையினங்	156	கே	
குடவளையினமணி	132	கேட்டவளவி	749
குடைந்துவ	408	கேட்டவாகு	785
குதலைமொழியி	311	கேழ்கிளர்	177

பாட்டு.	பக்கம்.
கை	
கைப்படுசிறை	136
கைம்மாறு	235
கொ	
கொங்கவி	505
கொங்கிற்பொ	320
கொங்குண்	808
கொங்குவாய்	794
கொங்குவிம்மு	261
கொங்குவிரியு	312
கொடிகளுங்	659
கொடியன	48
கொடுங்குணி	573
கொட்புறவுல	107
கொந்தார்	462
கொய்துணர்	486
கொய்யுளைக்கவினப்	573
கொய்யுளைக்கவினமா	440
கொய்யுளைப்பரி	109
கொய்யுளைப்புர	594
கொய்யுளைவய	359
கொலைத்தடி	583
கொல்சின	698
கொல்லும்வேலு	251
கொல்லுலை யீங்	548
கொல்லுளைவேற்	51
கொள்ளைகொ	589
கொள்ளைவண்டிமிருங்	538
கொள்ளைவண்டினங்	775
கொண்செய்	333
கொன்னவில்	579
கொன்னுனை	723
கோ	
கோங்கிள	112
கோடுந்திய	199
கோட்புலிப்	601
கோணைக்களிற்	208
கோதினன்	628
கோதைமார்	680
கோத்தமே	677
கோல்நாண்	680
கோவடுகுருதி	694
கோறல்செய்தா	139
கோற்றொடிசெ	712
கோற்றொடிந	403
கௌ	
கௌவைக்கட	203
ச	
சகரர்தொட்ட	280
சடிலமன்று	333
சந்தநறு	70
சா	
சாதலொழி	753
சாந்தணிந்தோ	658
சாந்தமூழ்கி	78
சாந்தமூ-முலை	614
சாந்தமூ-புய	626
சாந்தமென்முலை	794
சாமரையிர	707
சி	
சிதறிநெடுங்க	550
சிலதியர்பரப்பிய	715
சிலைகுழைத்	575
சிலைபொருதிணி	604
சிலையுயிர்த்	598
சில்லரிச்சிலம்பு	474
சில்லரிநெடு	740
சில்லியந்தடந்தே	595
சில்லியந்தடந்தேர்	792
சிறையளிகுடை	103
சிறையொளிர்	138
சிறைவண்டு	209
சிற்பநூல்	442
சிற்றிடை	683
சீ	
சீதையொரு	319
சீலநற்றரு	700
சீற்றமிகுங்	605
சு	
சுடரும்வடவை	308
சுடரும்வெண்	336
சுடர்காண்டெ	306

பாட்டு.	பக்கம்.
சுடர்செய்	764
சுடர்விடு	657
சுணங்குபூத்துக்	240
சுணங்குபூத்தொரு	170
சுண்ணமென்	685
சுருதிநூற்றுரை	784
சுரும்பிமிர்	59
சுலவுற்றெதிர்	192
சுழிகொள்வாம்	110
சுழித்தகூடல்	265
சுற்றநல்	635
சூ	
சூழிருஞ்ச	569
சூழ்சுடர்	582
சூழ்வளியுடன்	135
சூழ்வினை	702
செ	
செஞ்சுடர்	759
செப்புநேர்	262
செம்மையி	664
செயிரறு	733
செயிர்ப்பின்	267
செய்தொழில்	180
செய்யப்பட்ட	197
செய்யகண்	383
செய்யகமல	300
செய்யவெங்	283
செய்யதா	807
செய்யுறு	166
செருக்களத்	140
செருவின்மா	294
செல்லும்வெ	74
செழுங்கடை	575
செழுமணிப்	395
செழிந்தவாழ்	287
சென்னிதாழ்	627
சே	
சேட்டிளம்	458
சேணுயர்	472
சேயரிசிந்தி	529
சேயிதழ்க்	131
சேயுயர்வி	454
சேவடிதொ	526
சேற்றிதழ்	366
சொ	
சொல்லருமி	391
சொல்லலுங	691
சொல்லியவ	699
சோ	
சோலைவாயி	189
ஞா	
ஞாலத்திரு	745
த	
தடங்கணீர்	736
தடங்கொடா	65
தடங்கொள்	341
தணத்தலெ	283
தணந்தவெந்தி	790
தணிவருந்து	470
தணடரள	344
தண்டலில்	713
தண்ணங்கதிர்	322
தண்ணந்தா	623
தண்ணறுக்கொ	114
தண்ணறுத்து	100
தண்ணறுந்	134
ததைமலர்த்	455
தமரவேலை	806
தரங்கவாரி	768
தருவினறுங்கொழுநனை	221
தருவினறுங்கொழு	226
தருவுமணியு	307
தழுவியதா	714
தழைசிறைய	221
தழைவிரி	27
தளர்வொடுமெ	104
தளரிடை	535
தளருநுண்	785
தனியுருத்தாங்	507
தா	
தாதவிழ்ந்தி	87
தாதுகமழு	255

பாட்டு.	பக்கம்.
தாதொடுநறவு	401
தாமரைப்	612
தாமரைமுக	95
தாயினுமருள்புரி	717
தார்புலரா	612
தார்வாய்முர	324
தாவருஞ்சீ	564
தாழும்வண்டி	294
தாழ்சினைபூ	672
தாழ்சடக்	708
தாளதாமரை	548
தான்றிமாமரந்	788
தி	
திங்கட்கலை	211
திங்கட்புலி	307
திங்களுசல்	69
திங்கள்வெண்	64
திங்கள்வேந்து	293
திருகுவெஞ்சின	721
திருத்தகுசெவி	372
திருத்துயிலார	647
திருநுதற்பொ	641
திருந்தார்மௌலி	258
திருந்துமாமணி	814
திருவனார்தங்	676
திரைக்கடலுடு	496
திரைசெய்கரிய	322
திரைநெடுங்கடல்	290
து	
துஞ்சாதயர்வொடு	464
துணங்கையிட்ட	596
துணைத்தாளக	315
துணிபட்டொழி	753
துதைநாண்மலர்	466
துருவுமொற்ற	779
துலங்குவெண்ம	298
துளங்குதெண்	621
துளிதூங்கிய	204
துன்றுகளத்தெதி	607
துன்னிருங்கூந்	685
தூ	
தூதியரேகக்கண்ட	403
தூம்புடைக்கர	598
தூய்திங்கள்வெண்	274
தூவியஞ்சிறை	129
தெ	
தெண்டிரை-யீன்	537
தெண்டிரை-யேழு	588
தெண்பனிக்கடற	291
தெய்வத்தாமரை	192
தெரியல்சூழ்குவ	501
தெரிவையென்று	383
தெளித்தபூம்பள்ளி	743
தெளியுமின்னமி	642
தெள்ளாரமுதத்	204
தெள்ளுதெண்டி	689
தெறுஞ்சினந்தலை	600
தே	
தேங்கமழ்	101
தேங்கமழ்மலர்	128
தேடினர்புகு	722
தேண்டியெங்க	772
தேர்நடவுகம்பலை	363
தேவர்கணமுதலா	537
தேற்றுரொளி	243
தேற்றவார்சிலர்	334
தொ	
தொடர்ந்தாள்கழும்	198
தொண்டைவா	523
தொய்யின்முலை	305
தொலைவறுபல	133
தொல்குலமரபிர்	518
தொழுதமங்கை	814
தோ	
தோட்டலர்மாலை	453
தோட்டுமென்மலர்	285
தோளாமணி	216
தோற்றதன்பெ	686
ந	
நகைநிலாத்தவ	688
நகைமதிமுகத்	556

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நஞ்சினிற்கொடி	699	நீடுமாவண	74
நஞ்சுமிழ்வேலி	127	நீணிறத்தங்க	460
நணணருங்கான	739	நிணிறமுகிலோ	159
நண்ணார்தொழுவே	466	நு	
நமதுசெங்கா	667	நுழைநொசி	542
நலனுறுகுமரர்	50	நெ	
நவ்விநோக்கியர்	813	நெஞ்சமெலி	744
நவ்விநோக்கித	765	நெஞ்சபடற்	152
நளிர்மதிதவழு	478	நெடிபடுகானிடை	709
நள்ளிருக்குறும்	292	நெய்த்தோரி	747
நள்ளிருட்போது	742	நே	
நறைகொப்புளி	323	நேமிசூழ்ந்தநெ	622
நன்கமைந்தசா	297	நேரலார்போ	744
நன்னலங்கனிந்	539	நை	
நா		நையுநுண்மரு	277
நாகிளவரிவண்டு	122	நையுமென்	329
நாட்டமூன்று	783	நொ	
நாணமீதூரநின்	41	நொறில்பரித்த	587
நாமவேல்வல	396	நொறில்வயப்ப	785
நாவிமென்குழ	335	ப	
நாளைநண்மணை	784	பகட்டிளமுலை	544
நாள்விழவயர்ந்த	684	பகைக்கடல்சு	ü35
நி		பசியநெட்டிலை	123
நிடதர்கோ	804	படவரவல்குலா	683
நிரைத்தண்டூள	310	படவரவல்குற்	416
நிலவுபொழிதனி	29	படைப்புழிவே	169
நிலவுவெண்கதிர்	72	பட்டகாரிருட்	286
நிலவுவெண்கவி	656	பணந்தாழரவு	303
நிலவுவெண்முத	74	பணந்தாழல்கு	310
நிழலுமிழ்ந்து	694	பணிதலைக்கொடு	811
நிழலுமிழ்வயி	702	பணிமுடிக்கிடந்	499
நிழலொடுகருவி	179	பண்ணமைகலின	439
நிழல்சுளிகளிந	665	பண்ணமை-மா	650
நிறங்கிளர்வயி	105	பண்ணமைகூந்	379
நிறங்கிளர்-ப்பூ	595	பண்ணமைந்தநீஞ்	276
நின்சீருறவு	246	பண்ணமையினிய	530
நின்றமன்ன	804	பண்ணமைதிவ	632
நீ		பண்ணைவாய்த்தவ	38
நீங்கரியகூல	66	பதுமமலர்மெல்ல	314
நீங்கருங்கவச	577	பத்திமாடமணி	76
நீடியதுயில்செறி	742	பத்தொடுகழங்கும்	516

பாட்டு.	பக்கம்.
பரிதிவடிவாள்	604
பருதிவானவ	813
பருந்தூங்கழுகும்	242
பளிக்கறைபுகுந்தன்	68
பளிக்குமேனிலத்	60
பளிங்கிற்றண்ணி	218
பறவைகள்குடம்	723
பற்றியகாமத்தீயாற்	424
பணிமைக்கடலிர்	462
பன்மணிவரன்	671
பன்மலர்கஞலி	731
பன்னகஞ்சுமந்	108
பா	
பாகடுவெந்திறற்	596
பாசிலையிடையி	119
பாசிழைபாந்த	404
பாட்டளிதுதை	491
பாட்டுவரிச்சுர	224
பாணிகர்வண்	393
பாந்தண்மேற்	364
பாந்தளேந்திய	621
பாம்பிணைப்படத்	632
பாயிருட்பிழம்பு	629
பாயிருண்மேயும்	518
பாரிநின்றவன்	599
பாவலரிழந்தனர்	725
பாளைவாய்கமு	90
பாற்றிரையமி	558
பாற்றினந்தொ	597
பி	
பிதிர்ந்தப	750
பிரிவெனுமழ	144
பிள்ளைமாஞே	547
பிள்ளைமாம	461
பிறைவடங்	146
பின்னர்மன்ன	762
பு	
புதுமணத்த	58
புதைத்தகாரிருட்	279
புதையிருள்சீத்	657
புயங்கவெளன்	609

பாட்டு.	பக்கம்.
புரிகுழல்பு	513
புரிவடஞ்சும	536
புருவவிற்கோ	640
புலத்தலு	602
புலவிநீக்கிப்	72
புலவியிற்று	639
புலவித்திரைகு	325
புலவுநாறும்	247
புலவுநாறுவெஞ்	289
புல்லலுமகிழ்	640
புல்லுவிட்டஞ்	142
புளினத்தட	195
புள்ளினமிரி	51
புற்றுகுமாவ	10
புனிற்றிளம்	18
புனைமென்கொ	13
புனைமேகலையீ	95
புனைதுகில்	32
பூ	
பூகமடல்கீறி	358
பூங்கரும்பு	42
பூங்கழைக்குமர	115
பூங்கழைகுழைக்	173
பூசல்வண்டார்	669
பூசுசாந்தமெ	272
பூணுலாக்கி	563
பூந்துகள்செ	386
பூமலர்ச்செழுங்	620
பூமலிதடங்க	40
பெ	
பெய்தொடி	643
பெருகியழுப்பிணிற்	141
பெருந்துயருழந்து	652
பெறலரும்வி	378
பே	
பேதைநீர்மை	217
பை	
பைந்தருநீழல்	412
பைம்மலைத்தகன்ற	591
பொ	
பொங்கழல்	747

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பொங்குசெங்	626	ம	
பொய்ம்மைமொழி	223	மக்கள்வாண்	776
பொய்யுறுதிமொழி	718	மகுகுலாடு	328
பொரியரைத்தேமா	46	மங்கையர்செ	682
பொரிசமத்து	590	மங்கையர்நிறை	420
பொருசமர்த்தொ	578	மடலவிழ்	410
பொருசிலைவேனில்	81	வடவரலுரு	390
பொருதிரைப்புணரி	650	மடவாறன்னை	715
பொருந்தியமன்னர்	377	மடவாறன்னே	716
பொருந்துருதனம்	73	மடைவாய்த்தவ	251
பொருவருங்க	660	மட்டுவிரியும்	302
பொருவருவன	398	மணங்கமழ்	121
பொருவிலாழி	281	மணிமுடிய	409
பொலன்சிறை	181	மணியெழுவனை	96
பொழிகதிர்-செ	651	மண்களித்தது	806
பொழிகதிர்-யிற்	648	மண்டமர்க-மண்	364
பொறிசெறித்	238	மண்டமர்க-னள	394
பொறியின்வழி	193	மண்ணகவரைப்	440
பொறிவழியுள்ள	106	மண்ணளவ	497
பொற்பினுக்குறையு	610	மண்ணிடைத்	582
பொற்றடந்தேர்	363	மண்ணியம	716
பொன்னகரந்	348	மண்ணினிற்சி	400
பொன்னகர்பு	450	மண்ணுலகின்	354
பொன்னஞ்சி	251	மதர்நெடுங்	357
பொன்னடிப்பூ	392	மதிப்பிலிற்	269
பொன்னம்பா	754	மயிர்வாய்ச	212
பொன்னவிர்தி	481	மருங்கினெ	346
பொன்னிதழ்	117	மருவபுரிநர	225
பொன்னிறத்	150	மருவுபாகனை	792
பொன்னினிற்	155	மருவுயிர்க்கு	345
பொன்னேயமு	219	மலயமாதவ	74
		மலையவெற்	270
போ		மலர்ந்தசெ	395
போதரிநெடு	559	மலர்பயில்	381
போதருநெறி	186	மலர்ப்பசுந்	724
போந்தவள்	528	மலர்மேலய	201
போயதுதா	810	மல்லடுதிணி	716
போயிறுமரு	630	மல்லலந்தோ	647
போர்க்களிறனை	405	மல்லலம்பழ	664
போர்த்தொழி	365	மல்லலம்புவ	154
போர்வேனள்	214	மழகளிறனை	693

பாட்டு.	பக்கம்.
மழகளிறன்ன	606
மழலைத்தீஞ்	316
மழலைமென்	801
மழலையங்கி	657
மழைக்கண்	58
மழைத்தடங்	802
மழைமதக்களி	808
மழைமகர்ரெ	433
மழைமதற்க	264
மழையுறழ்	648
மறங்கிளரு	227
மறுவிகந்த	56
மறுவில்கற்பின	802
மறைநெறி	663
மற்றிவைவிக	655
மற்றுமோரு	731
மணங்கவர்	381
மனமுறுமோர்	222
மண்பெருங்	600
மன்றற்குழ	325
மன்றன்மல	606
மன்றனுறழ	330
மன்னவற்கெம்	698
மன்னவர்தரு	574
மன்னவனியை	702
மன்னவனினை	527
மன்னவனேகு	719
மன்னவனேயி	745
மன்னுமாநகர்	189
மா	
மாங்குயிலனை	446
மாங்குயிச்-செவ்வாய்	506
மாங்குயி-ப்பே	434
மாங்குயிற்குர	678
மாசுபூத்தொ	771
மாகர்மென்மு	41
மாதர்மென்றே	561
மாதுகண்பணி	431
மாதுகேட்டி	772
மாதுபால்வீ	417
மார்தளிர்மேனி	17

பாட்டு.	பக்கம்.
மாயிருஞாலத்து	364
மாயிருஞாலத்தானே	421
மாயிருஞாலந்தன்	400
மாயிருஞாலமும்	734
மால்புரிமுலைமென்	168
மாழைமென்னோக்கி	553
மானநீரணைஞ்	102
மி	
மிகைப்படுதுன்பம்	715
மிக்கவெஞ்சமத்திடை	713
மிடல்கெழு	611
மிடைந்திருவிசும்பு	128
மின்னிடைய	393
மின்னிலங்கு	88
மீ	
மீண்டதன்ன	258
மீதுலாயவெண்டா	190
மு	
முகிழ்மென்முலை	196
முகிறவழ்கு	483
முடங்கலின்	359
முத்தவெண்குடை	787
முயற்கறை	533
முரிதிரைப்பரவை	592
முருகவிழ்குழலினுட்	391
முருகவிழ்செய்	175
முருகண்வேலுமுக்க	248
முருகுண்டெ	208
முருகுயிர்த்தளி	734
முருகுயிர்த்தவொ	62
முருகுவாய்மடு	628
முருக்கிதழண	425
முருந்திளமுறுவ	183
முருந்துறழி	524
முல்லையங்	42
முழவுறழ்	586
முறையுறை	697
முழைவாய்திற	317
முளரியால்வெந்த	721
முள்ளரைச்	295
முற்றிழை	374

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
முனம்வான	465	வடிமலர்	562
முன்னுருமே	607	வடியுண்கணி	196
முன்னைநல்	804	வடிவமைநா	406
மூ		வடிக்கண்டியி	321
மூதெயிற்பு	809	வடிநெடுங்-கொ	547
மெ		வடிவகிரனைய	433
மெலியுநுண்	690	வடிவகிர்நெடு	552
மே		வடிவகிர்-னர்	682
மேயவிஞ்சை	79[illegible]	வணங்கிடை	514
மேவருஞ்சு	721	வணங்கிநுண்	649
மேனிவந்தொளிர்	61	வண்டார்வஞ்	205
மை		வண்டுழா	492
மைத்தடங்கணீர்	336	வண்ணமுலை	68
மைந்தரோடிய	473	வண்ண-யாய்	531
மைம்மறந்த	263	வண்ண-யார்	520
மையகூந்த	676	வந்தபடமா	755
மையரிக்கண்	267	வந்தவெங்கொ	661
மையவாங்கரியகூந்தல்	455	வயவரோரி	585
மையண்மத	255	வயிரவாட்	810
மையுண்கண்	281	வயிரியர்பாட	111
மொ		வரிச்சிறை	130
மொழிதல்கேட்டனு	799	வரிமுலையோ	633
மோ		வரிவளைக்குலமு	520
மோட்டிளங்	487	வரிவளைக்குலக	63
மோட்டிளமுலைகள்	583	வருகலிபுட்க	695
மோட்டிளமுலையாய்	534	வருந்தமுன்	153
மௌ		வருந்திமுன்	720
மௌவலந்தெரி	411	வழங்கிய	375
யா		வழிந்துதெள்ள	191
யாணர்மேய	76	வளமலியிந்	79
யாவனேவி	421	வளைகட	736
		வளைத்தடக்	271
வ		வள்ளவாய்ச்	37
வசைபடும	720	வள்ளவாய்த்	137
வஞ்சமொன்	522	வள்ளவாய்மலர்	59
வஞ்சர்நெஞ்சி	763	வள்ளற்றுரக	93
வஞ்சிநுண்	678	வள்ளுறைக	523
வடபுலத்தி	805	வள்ளைவார்	164
வடவானலத்	304	வனப்பினில்	97
வடிகொள்வெண்	57	வனைமலர்க்குழன்	773
வடிநெடுங்க	507	வனைமலர்க்குழங்கண்	541

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வா		விம்மிமின்னு	171
வாங்குவிற்கை	679	விரவுகரியகூ	300
வாங்குவிற்றட	510	விரிகடலமி	711
வாசனைகம	631	விரிகதிரெறி	390
வாட்டடங்கண்	266	விரிகதி-விசர்ப்	504
வாட்டடங்கரு	634	விரிகதிர்பர	456
வாட்டிறல்சேர்	233	விரிகதிர்ப்பரி	568
வாட்டிறல்வே	696	விரிகதிர்மௌலி	453
வாட்டிறன்-கம	704	விரிதெண்டி	599
[illegible]	386	விரிந்தசெங்	408
வாணிலாமணி	77	விரிந்ததிரை	309
வாணெடுங்க	681	விரிந்தவேணி	332
வாமமேகலை	686	விரிமலர்க்	797
வாம்பரி-ஞெ	690	விரிமலர்ப்பூ	740
வாம்பரி-னி	379	விரியிருள்சீ	517
வாம்பரியிழு	725	விரும்பியகணவர்	113
வாய்ந்தமின்	71	விரும்பியவ	419
வார்மயிர்க்	599	விரைகமழ்-மும்	686
வாவியின்	730	விரைகமழ்-மெய்க	682
வாவுமிளா	745	விரைகமழ்தரு	449
வானவரொண்	343	விரைகமழ்நறு	414
வானுயர்சோலை	670	விரைகமழ்முல்	480
வாண்மறந்	724	விரைசெறிய	452
வி		விரைசேர்கம	213
விஞ்சையர்	347	விரையுயிர்க்கு	231
விடுத்தவா	786	விலகிவில்லு	34
விட்புலத்த	695	வில்லுமிழு	69
விட்புலந்த	378	விழுந்தவ	38
விட்டதாது	810	விழையுமனத்	220
விண்டமெ	791	விழையுநராவி	124
விண்டொடர்	671	விழைவுறு	134
விண்படுமி	739	விழைவெனு	384
விண்புகுவிய	120	விளங்கிழை	385
விண்ணகத்தம	483	விளரிச்சுரு	317
விண்ணகத்தும்	353	விளைசமர்க்	576
விண்ணம்புவி	202	விள்ளருமத	729
விண்ணவரனை	662	வீ	
விண்ணவரின்	608	வீமன்புதல்	755
விண்ணவர்ம	406	வீழுமெற்	143
விண்ணினினிய	199	வெ	
விண்ணோர்வி	163	வெகுளலைய	571

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வெங்கதிர்க்க	171	வே	
வெங்கதிர்சு	71	வேட்கைதன	226
வெங்கதிர்தெ	126	வேண்டல்செய்	219
வெங்கதிர்நெ	444	வேந்தனவ்	766
வெங்கலியிருள்	81	வேயினைப்பழி	429
வெண்கதிர்பரப்	184	வேயைவென்ற	269
வெண்மதிக்கதிர்	177	வேரியக்தொ	617
வெண்மதிக்கவி	116	வேலெனப்பி	544
வெண்ணகைத்	182	வேலெனமி	500
வெண்ணிறத்	131	வேலைசூழ்	342
வெதிர்புரைவேல்	552	வேழவெண்	35
வெதிர்புரைவேனெ	410	வேளாண்மை	467
வெந்திறற்	430	வேற்றரசர்	237
வெந்தீயதனி	326	வேற்றருக்	514
வெயில்விரி	872	வேனிலாறு	508
வெய்யவர	748	வேனில்வேள்	163
வெவ்வராவினை	287	வேனிலைக	623
வெள்ளத்தா	812	வை	
வெள்ளி-யில்	480	வையகமொ	427
வெள்ளியங்	442	வையமேழு	340
வெற்பினைதெ	388		

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றுப்பெற்றது.